Giới thiệu

Trong cõi Hồng Hoang bao la dữ dội, sau khi Bàn Cổ khai thiên lập địa, vạn tộc trỗi dậy tranh giành thiên mệnh.

Đây là thời đại mà Vu tộc và Yêu tộc thống trị, còn Nhân tộc – chủng tộc do Nữ Oa nương nương nặn ra – lại là những sinh linh yếu ớt nhất, bị coi là "khẩu lương" (thức ăn) cho vạn tộc, sống lay lắt trong khe hẹp của những cuộc đại chiến kinh thiên động địa.

Giữa bối cảnh máu lệ ấy, Sở Ca xuất hiện như một biến số khủng khiếp làm đảo lộn toàn bộ trật tự của chư thiên.

Sở Ca vốn là một người xuyên không, mang trong mình "Hệ thống biến dị công pháp huyền huyễn".

Cứ mỗi ngàn năm, anh lại có cơ hội rút thăm để nhận được những thần thông vô thượng được biến dị từ các bộ tiểu thuyết huyền thoại, đạt đến đẳng cấp vượt xa nguyên bản.

Từ *Tiên Đạo Trấn Ngục Kình* (biến dị từ *Thần Tượng Trấn Ngục Kình*) với khả năng ngưng tụ 840 triệu hạt vi lạp Tiên nhân trong cơ thể, đến *Thái Cổ Tinh Thần Biến* có thể nuốt chửng tinh không, hay *Nhân Vương Khai Thiên Ấn* có thể gia trì ý chí của toàn bộ Nhân tộc vào một đòn đánh.

Câu chuyện thực sự bùng nổ khi Yêu tộc, dưới sự dẫn dắt của Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, phát hiện ra máu và linh hồn của Nhân tộc có thể dùng để luyện chế "Đồ Vu Kiếm" – một loại thần binh có thể phá vỡ nhục thân của Vu tộc.

Cuộc thảm sát kinh hoàng diễn ra, hàng tỷ người dân bị dồn vào lò luyện hóa, tiếng oán than thấu tận trời xanh nhưng chư vị Thánh nhân cao cao tại thượng đều ngoảnh mặt làm ngơ.

Chính vào lúc Nhân tộc đứng bên bờ vực diệt vong, Sở Ca – vị Nhân Vương ẩn mình bấy lâu – đã chính thức xuất thế.

Sở Ca không đi theo con đường "Kim Đan đại đạo" của Thái Thanh Thánh nhân, mà anh tự khai phá ra một con đường tu hành hoàn toàn mới cho hậu thiên Nhân tộc: Già Thiên Pháp (với các bí cảnh Luân Hồi, Đạo Cung, Tứ Cực, Hóa Long, Tiên Đài).

Anh công khai thách thức uy quyền của Yêu Đình, một tay trích đi Thái Âm tinh, một chân đạp nát Yêu quân, thậm chí trực tiếp chém giết mười đứa con của Đế Tuấn (mười mặt trời) ngay trước mắt Yêu Đế.

Sự ngạo nghễ của Sở Ca không dừng lại ở đó.

Anh không chỉ coi Yêu tộc là kẻ thù, mà còn nhìn thấu sự đạo đức giả của các Thánh nhân.

Khi Nữ Oa – người mẹ của Nhân tộc – hạ phàm định trấn áp anh để bảo hộ Yêu tộc, Sở Ca đã thốt ra câu nói chấn động vạn cổ: "Nữ Oa nương nương, có phải nể mặt không? – Không có nể mặt!" Anh tự trảm nhục thân, trả lại ơn máu huyết cho Nữ Oa, sau đó lấy nguyên thần thần bí của mình để trọng sinh, nghịch phản tiên thiên, chính thức bước vào con đường "Đồ Thánh".

Đỉnh điểm của sự điên rồ là khi Sở Ca sử dụng *Thôn Thiên Bất Diệt Ma Công*, nuốt chửng ảo ảnh Bàn Cổ do Thập Nhị Tổ Vu triệu hoán, từ đó ngưng tụ ra Bàn Cổ Chân Thân thực thụ.

Cầm trong tay Khai Thiên Thần Phủ (được tái hợp từ Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên và Chuông Đông Hoàng), Sở Ca trở thành nỗi khiếp sợ của toàn bộ Hồng Hoang.

Anh một mình đại chiến với ngũ đại Thánh nhân: Thái Thanh, Nguyên Thủy, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề.

Kết quả của trận chiến hỗn độn đã làm rung chuyển gốc rễ của Thiên đạo.

Một vị Kim Tiên hậu kỳ như Sở Ca, dựa vào nhục thân vô địch và thần phủ khai thiên, đã lần lượt chém giết các Thánh nhân.

Trời sa mưa máu, đất rung chuyển vì bi minh, tượng trưng cho sự sụp đổ của những tồn tại bất tử.

Sở Ca không chỉ giết họ một lần; anh biết Thánh nhân có thể hồi sinh từ Thiên đạo, vì thế anh đã làm một hành động chưa từng có trong lịch sử: vác rìu ngồi ngay cửa ngõ Thiên đạo, "canh xác" chờ các Thánh nhân vừa hồi sinh là vung rìu chém tiếp.

Câu chuyện là một bản trường ca về sự trỗi dậy mạnh mẽ của Nhân tộc dưới sự dẫn dắt của một vị Vương không sợ trời, không sợ đất, không sợ Thánh nhân.

Sở Ca đã dùng máu của những kẻ tự xưng là chúa tể để viết lại định mệnh cho Nhân tộc, biến cái tên "Nhân Vương" trở thành một cấm kỵ đáng sợ nhất trong lịch sử Hồng Hoang.

Từ một kẻ bị coi là sâu kiến, anh đã chứng minh rằng: khi một người đàn ông mang trong mình sức mạnh tối thượng và ý chí bất khuất, ngay cả Thiên đạo cũng phải cúi đầu.

Mục lục

Giới thiệu

Chương 1

Chương 2

Chương 3

Chương 4

Chương 5

Chương 6

Chương 7

Chương 8

Chương 9

Chương 10

Chương 11

Chương 12

Chương 13

Chương 14

Chương 15

Chương 16

Chương 17

Chương 18

Chương 19

Chương 20

Chương 21

Chương 22

Chương 23

Chương 24

Chương 25

Chương 26

Chương 27

Chương 28

Chương 29

Chương 30

Chương 31

Chương 32

Chương 33

Chương 34

Chương 35

Chương 36

Chương 37

Chương 38

Chương 39

Chương 40

Chương 41

Chương 42

Chương 43

Chương 44

Chương 45

Chương 46

Chương 47

Chương 48

Chương 49

Chương 50

Chương 51

Chương 52

Chương 53

Chương 54

Chương 55

Chương 56

Chương 57

Chương 58

Chương 59

Chương 60

Chương 61

Chương 62

Chương 63

Chương 64

Chương 65

Chương 66

Chương 67

Chương 68

Chương 69

Chương 70

Chương 71

Chương 72

Chương 73

Chương 74

Chương 75

Chương 76

Chương 77

Chương 78

Chương 79

Chương 80

Chương 81

Chương 82

Chương 83

Chương 84

Chương 85

Chương 86

Chương 87

Chương 88

Chương 89

Chương 90

Chương 91

Chương 92

Chương 93

Chương 94

Chương 95

Chương 96

Chương 97

Chương 98

Chương 99

Chương 100

Chương 101

Chương 102

Chương 103

Chương 104

Chương 105

Chương 106

Chương 107

Chương 108

Chương 109

Chương 110

Chương 111

Chương 112

Chương 113

Chương 114

Chương 115

Chương 116

Chương 117

Chương 118

Chương 119

Chương 120

Chương 121

Chương 122

Chương 123

Chương 124

Chương 125

Chương 126

Chương 127

Chương 128

Chương 129

Chương 130

Chương 131

Chương 132

Chương 133

Chương 134

Chương 135

Chương 136

Chương 137

Chương 138

Chương 139

Chương 140

Chương 141

Chương 142

Chương 143

Chương 144

Chương 145

Chương 146

Chương 147

Chương 148

Chương 149

Chương 150

Chương 151

Chương 152

Chương 153

Chương 154

Chương 155

Chương 156

Chương 157

Chương 158

Chương 159

Chương 160

Chương 161

Chương 162

Chương 163

Chương 164

Chương 165

Chương 166

Chương 167

Chương 168

Chương 169

Chương 170

Chương 171

Chương 172

Chương 173

Chương 174

Chương 175

Chương 176

Chương 177

Chương 178

Chương 179

Chương 180

Chương 181

Chương 182

Chương 183

Chương 184

Chương 185

Chương 186

Chương 187

Chương 188

Chương 189

Chương 190

Chương 191

Chương 192

Chương 193

Chương 194

Chương 195

Chương 196

Chương 197

Chương 198

Chương 199

Chương 200

Chương 201

Chương 202

Chương 203

Chương 204

Chương 205

Chương 206

Chương 207

Chương 208

Chương 209

Chương 210

Chương 211

Chương 1

"Đinh, chúc mừng ký chủ rút trúng khu vực trống." "Đinh, chúc mừng ký chủ rút trúng khu vực trống." "Đinh, chúc mừng ký chủ rút trúng khu vực trống." "Đinh, chúc mừng ký chủ rút trúng khu vực trống." "Đinh, chúc mừng ký chủ rút trúng khu vực trống." Liên tiếp năm đạo âm báo vang lên, đạo tâm của Sở Ca cũng bất giác rúng động.

Mười lần cơ hội, năm lần đều rút trúng khu vực trống, xui xẻo đến thế sao?

Trong Cửu Chuyển Luân Bàn, tỷ lệ rút được công pháp biến dị cũng phải trên bốn phần chín chứ, ít nhất rút ba lần cũng phải trúng một lần?

Nhưng giờ rút năm lần, lại chẳng rút được môn công pháp biến dị nào.

Sở Ca ngây người.

Dừng rút thưởng, "Hệ thống, ta có thể đợi lát nữa rồi rút thưởng không?" "Có thể." Sở Ca nghỉ ngơi một lát, trấn áp tâm thần của mình.

Đạo tâm của hắn vốn đã sóng yên biển lặng, nhưng giờ khắc này cũng xuất hiện chấn động.

Hắn biết rằng các vật phẩm trên Luân Bàn liệu có thay đổi không.

Lần rút thưởng trước một vạn năm về trước, xuất hiện Hóa Tự Tại Hồng Mông Đại Pháp, lần này các công pháp biến dị trên Luân Bàn hiển nhiên đã thấp hơn một đẳng cấp.

Nếu rút thưởng lại lần nữa, liệu các vật phẩm trên Luân Bàn có được sắp xếp lại không?

“Bắt đầu rút thưởng!” Tiếp đó, một đạo hư ảnh Cửu Chuyển Luân Bàn huyễn ảo xuất hiện trước mặt Sở Ca.

Khi Sở Ca nhìn thấy các vật phẩm trong Cửu Chuyển Luân Bàn, thần sắc hắn biến đổi.

Bởi vì các công pháp biến dị kia, và các khu vực trống đều tương tự như trước, thậm chí giống hệt. `Cửu Thiên Thập Địa Hoán Ma Thần Kiếm` sau khi biến dị thành `Kiếm Giới Hàng Lâm`, `Cửu Bí` sau khi biến dị thành `Hỗn Độn Cửu Bí` chi `Hành Chi Bí`, `Tinh Thần Biến` sau khi biến dị thành `Thái Cổ Tinh Thần Biến`.

Vẫn là ba môn công pháp huyền huyễn biến dị.

Sở Ca cười khổ một tiếng, xem ra không thể lách luật được.

Vậy thì muốn mỗi lần rút thưởng khác nhau, chỉ có thể mỗi cách thiên niên rút một lần mà thôi.

Nếu không, chồng chất nhiều cơ hội như vậy, chỉ có thể dùng hết một lần.

“Bắt đầu rút thưởng!” “Đinh, đang rút thưởng!” “Đinh, chúc mừng ký chủ rút trúng khu vực trống.” “Đinh, chúc mừng ký chủ rút trúng khu vực trống.” “Đinh, chúc mừng ký chủ rút trúng khu vực trống.” Một lần trực tiếp rút trúng ba khu vực trống!

Sắc mặt Sở Ca đại biến!

Khí vận của hắn đâu?

Chẳng lẽ đã hết rồi sao?

Mười lần rút tám lần, lại không một lần nào rút được công pháp biến dị sao?

“Đinh, chúc mừng ký chủ rút trúng `Cửu Thiên Thập Địa Hoán Ma Thần Kiếm` sau khi biến dị thành `Kiếm Giới Hàng Lâm`.” “Đinh,

chúc mừng ký chủ rút trúng `Tinh Thần Biến` sau khi biến dị thành `Thái Cổ Tinh Thần Biến`.” Tiếp đó, hai đạo âm thanh vang lên mỗi giây, là âm thanh sau khi rút trúng công pháp biến dị.

Trong hai lần rút thưởng cuối cùng, Sở Ca cuối cùng cũng rút được công pháp biến dị, liên tục rút trúng hai môn công pháp biến dị. `Thái Cổ Tinh Thần Biến` và `Kiếm Giới Hàng Lâm`, hai môn công pháp biến dị!

Mặc dù Sở Ca hy vọng rút trúng `Hỗn Độn Cửu Bí`, nhưng có công pháp biến dị cũng không tệ.

“Đinh!

Chúc mừng ký chủ nhận được hai môn công pháp biến dị, chúc mừng ký chủ đã học được hai môn công pháp biến dị.” Ngay khắc tiếp theo, trên thân Sở Ca xuất hiện từng đạo kiếm khí, chỉ trong nháy mắt, những kiếm khí này chấn vỡ.

Bạch Trạch bên cạnh thấy Sở Ca tỉnh lại, vội vàng bay tới.

“Chúc mừng chủ nhân xuất quan, chúc mừng chủ nhân tu vi đột phá mãnh tiến.” Ừm?

Chỉ khi Bạch Trạch dò xét tu vi của Sở Ca xong, lại kinh ngạc.

Kim Tiên trung kỳ?

Sở Ca bế quan trước đó là Kim Tiên sơ kỳ, bây giờ là trung kỳ?

Hoàn toàn không giống với tưởng tượng của nó.

Trong lòng nó, Sở Ca tuyệt đối là một tồn tại cổ lão chuyển thế nhập Nhân tộc.

Không phải hạng Ma Tổ, Hỗn Độn Thần Ma chi lưu!

Nếu không, chiến lực sao có thể cường đại như vậy?

Một vạn năm đã trôi qua, vị lão ma tôn này hẳn là đã giác tỉnh tu vi kiếp trước rồi chứ, vì sao chỉ có Kim Tiên trung kỳ.

Trong lúc nghi ngờ.

Sở Ca nhìn lên bầu trời đầy sao!

Ánh mắt thâm thúy, trong mắt có tinh thần chi quang lóe lên, trong một khắc, Thái Cổ Tinh Thần đều đang run rẩy. `Thái Cổ Tinh Thần Biến`!

Thôn phệ Hồng Hoang tinh không, hóa thân thành Lão Thiên Gia!

Nhưng cần đặt nền móng, thôn phệ tinh hoa Thái Âm và Thái Dương, mới có thể hóa thân Lão Thiên Gia.

Giờ khắc này, Sở Ca nhìn về phía một khối Thái Cổ Tinh Đấu khổng lồ trong Hồng Hoang.

Một khối Thái Cổ Tinh Đấu quá lớn, không biết lớn hơn Thái Cổ Tinh Thần bình thường bao nhiêu lần, vô cùng vô tận nguyệt hoa từ Thái Âm Tinh rơi xuống.

Chu thân Sở Ca được tinh quang rèn luyện nhục thân, dẫn dắt nguyệt hoa tràn ngập trời xuống.

Chương 2

Nhưng nguyệt hoa này không đủ để đặt nền móng cho `Tinh Thần Biến`.

Hắn chậm rãi đứng dậy, bay lượn trong hư không, bỗng nhìn thoáng qua Bạch Trạch dưới chân, lại dừng bước.

"Trong vạn năm bản tôn bế quan, Hồng Hoang và Nhân tộc có xảy ra đại sự gì không?" Bạch Trạch không dám nhìn thẳng, cảm nhận Sở Ca hiện tại, lại thay đổi rồi!

Đạo phong mang kia thậm chí khiến nó cũng phải sợ hãi!

Nhưng đạo phong mang đó cũng chỉ như hoa phù du chợt hiện, sau đó lại biến mất trong nháy mắt.

Bạch Trạch nén xuống sự kinh hãi trong lòng, vội vàng nói.

"Trong vạn năm này, Hồng Hoang đồn rằng Nhân tộc và Vu tộc liên minh, những Tiên Thiên Nhân tộc kia đều đang tìm chủ nhân.

Thiên Đình sắp sửa tổ chức `Diệt Nhân Đại Điển` sau hai vạn năm nữa!" `Diệt Nhân Đại Điển`?

Muốn diệt Nhân tộc?!

Bạch Trạch chậm rãi nói, "Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn đã bắt mấy trăm vạn Nhân tộc, giam cầm trong Thiên Lao của Thiên Đình, muốn Nhân tộc tự hành phồn diễn, sau đó luyện chế `Đồ Vu Kiếm`.

Hai vạn năm sau `Diệt Nhân Đại Điển`, luyện chế `Đồ Vu Kiếm`.

Có Nhân tộc những năm này, xuất hiện từng vị Đại Đế phong hoa vô thượng, tu vi của các Đại Đế này không cao, nhưng chiến lực

không tệ, có thể cùng Thiên Tiên bác sát!

Thậm chí có Hậu Thiên Nhân tộc tu luyện thành tiên, có thể đối chiến với Chân Tiên!" Bạch Trạch trong lòng hiếu kỳ.

Công pháp mà Nhân Vương truyền xuống quả nhiên cường đại, khiến Nhân tộc có dấu vết quật khởi.

Nhưng cũng bị chư thiên đại năng kỵ đố.

Sở Ca nghe xong lời của Bạch Trạch, lại lần nữa bay lượn giữa trời đất.

Chỉ là Bạch Trạch vẫn đứng yên trên đỉnh núi, không hề động đậy.

"Chủ nhân, ngài muốn đi đâu?" "Đi Thái Cổ Tinh Không!" Thái Cổ Tinh Không?

Nơi đó là địa bàn của Yêu tộc a, đi Thái Cổ Tinh Không là chịu chết sao?

Sắc mặt Bạch Trạch trở nên đen sì!

Kể từ khi Bàn Cổ khai thiên, Hồng Hoang diễn hóa, trải qua Hung Thú Lượng Kiếp, Long Phượng Lượng Kiếp, Đạo Ma Lượng Kiếp, Hồng Hoang thiên địa giờ khắc này dần dần hoàn thiện.

Chỉ có Vu Yêu tranh đấu, Nhân tộc do Nữ Oa Nương Nương sáng tạo, đang sinh tồn trong khe nứt.

"Oanh oanh oanh" "Oanh oanh oanh" Từng đạo khí tức chấn động hoàn vũ, từng đầu Đại Yêu từ ngoài trời bay tới, Yêu tộc Thiên Đình Yêu binh, lại đang giờ khắc này thanh tẩy thôn trang Nhân tộc.

Mấy chục đầu Thiên Tiên, lại có mấy tôn Chân Tiên cấp Yêu Tướng đứng trên thiên vũ, nhìn chằm chằm thôn trang Nhân tộc kia.

"Bắt tất cả chúng lại!" "Thôn trang Nhân tộc này chỉ có mấy nghìn người, nhưng lại thiếu mất một số." Tuyệt Địa Lang Yêu lạnh lùng

nhìn thôn trang Nhân tộc kia.

Nhân tộc!

Lương thực của vạn tộc Hồng Hoang, cũng nhờ Nữ Oa Nương Nương sáng tạo ra Nhân tộc, mới biết rằng trên thế gian, lại có lương thực mỹ vị đến vậy.

Chỉ nể mặt Nữ Oa Nương Nương, Yêu tộc ít khi đại tứ đồ sát Nhân tộc.

Nhưng hôm nay khác hẳn ngày xưa.

Bởi vì Yêu tộc phát hiện, binh khí của chúng, sau khi dính máu Nhân tộc, có thể phá vỡ phòng ngự của Vu tộc!

Vu tộc, thiên sinh địa dưỡng, là di tộc của Bàn Cổ, không tu Nguyên Thần, chuyên tu nhục thân, Tiên nhân bình thường, căn bản không phá vỡ được nhục thân Vu tộc.

Nhưng binh khí dính máu Nhân tộc, có thể phá vỡ nhục thân Vu tộc.

Những binh khí này, được gọi là `Đồ Vu Kiếm`!

Thôn trang Nhân tộc này là một thôn trang gần Ly Sơn.

Ly Sơn!

Một tổ địa của Nhân tộc, nơi sinh tồn của mấy trăm vạn, mấy nghìn vạn Nhân tộc.

Hôm nay, Yêu tộc huyết tẩy Nhân tộc Ly Sơn, các thôn trang phụ cận đều bị thanh tẩy.

Một đội Yêu binh phụ trách đồ sát đội ngũ Nhân tộc trong vòng nghìn dặm khu vực này.

Nhân tộc quá yếu ớt rồi.

Tiên Thiên Nhân tộc thì tốt, sinh ra đã là Thiên Tiên, nhưng Thánh nhân ban ân, cửu thế chém!

Sau cửu thế của Tiên Thiên Nhân tộc, sẽ trở thành Hậu Thiên Nhân tộc, trở thành một phàm nhân bình thường!

Trong thôn trang này, thậm chí không có một vị Tiên Thiên Nhân tộc nào, ngay cả một tôn Tiên nhân cũng không có.

"Nhanh, đi nhanh lên!" "Lề mà lề mề, sớm chút tiễn ngươi lên đường!" "Hắc hắc, bên trong có mấy Nhân tộc da dẻ non mềm, Lang Yêu Tướng, ta có thể ăn trước hai đứa không?" Những Thiên Tiên Yêu tộc này sau khi tiến vào thôn trang Nhân tộc, trực tiếp cuốn hết Nhân tộc ra ngoài.

Nhưng ai phản kháng, liền bị tại chỗ cách sát!

Một cỗ mùi huyết tinh, từ trong thôn trang Nhân tộc truyền ra.

Nhanh chóng, ba nghìn sáu trăm vị Nhân tộc bị áp giải ra.

Chúng kinh hoàng nhìn Yêu tộc Yêu binh, hai chân run lẩy bẩy, run rẩy không ngừng.

Trong Hồng Hoang, Nhân tộc thế yếu, khó lòng sinh tồn, tùy tiện một đầu Đại Yêu cũng có thể thôn phệ một thôn trang.

Bởi vì gần Ly Sơn, cho nên mới có thể tồn tại mấy trăm năm.

Những Nhân tộc này, nam nữ già trẻ, thanh niên tráng niên, thiếu nhi ấu nhi đều có.

Nhưng đều mặt vàng ốm yếu, dinh dưỡng bất lương, Nhân tộc quá yếu ớt rồi, ngay cả bản lĩnh săn giết những Yêu thú kia cũng không có, có thể sinh tồn được, đều là một kỳ tích.

Ba nghìn sáu trăm vị Nhân tộc đều bị áp giải ra khoảng đất trống, Lang Yêu Tướng nhìn những Nhân tộc này, chậm rãi rút ra một khẩu

Thần binh.

Một thanh `Đồ Vu Kiếm` do Yêu tộc tế luyện, lần này, Đế Tuấn đích thân ra tay, hỗn loạn thiên cơ, che giấu thiên cơ, Yêu tộc hạ giới, đồ sát Nhân tộc!

Muốn một lần ngưng luyện ra mấy nghìn thanh, mấy vạn thanh `Đồ Vu Kiếm`!

Một khẩu Thần kiếm, đã đồ sát mấy chục thôn trang, nhiễm máu mấy vạn tôn Nhân tộc, trên `Đồ Vu Kiếm`, từng sợi sát khí tràn ngập, thậm chí có từng đạo tiếng rống thảm thiết truyền ra.

Đó là oan hồn Nhân tộc bi minh.

Linh hồn của chúng bị cấm cố trên `Đồ Vu Kiếm`, vĩnh viễn không được siêu sinh!

"Hô hô hô" Âm phong trận trận, oán khí trùng thiên, chỉ có `Đồ Vu Kiếm` như vậy mới có thể phá vỡ nhục thân Vu tộc.

"Nhân tộc càng phẫn nộ, thì `Đồ Vu Kiếm` càng có thể hấp thu oán hận càng mạnh." "Đem những người già, trẻ nhỏ, phụ nữ của Nhân tộc toàn bộ lôi ra." Lang Yêu Tướng lãnh đạm nói.

Sau khi huyết tẩy thôn trang Nhân tộc, đã đúc rút được kinh nghiệm.

Khiến Nhân tộc càng phẫn nộ, oán khí mà `Đồ Vu Kiếm` hấp thu cũng càng cường đại.

Ngược sát những người già, trẻ nhỏ, phụ nữ của Nhân tộc, những Nhân tộc tráng niên còn lại sẽ càng oán khí trùng thiên.

Yêu tộc muốn những Nhân tộc này tận mắt chứng kiến cha mẹ, con cái, vợ con của mình, chết trước mặt!

Ba nghìn sáu trăm vị Nhân tộc im lặng, không khóc thét, thậm chí

không cầu cứu người khác, càng không cầu cứu Nữ Oa Nương Nương!

Bởi vì đã thử rồi.

Không có ai cứu cả!

Nhân tộc muốn duy trì hương hỏa, chỉ có thể dựa vào chính mình!

Trong một khắc, ba nghìn sáu trăm vị Nhân tộc, đều tề tề cúi lạy về phía tông miếu xa xa.

"Lão tổ ơi!

Khi nào ngài mới tỉnh lại?

Ngài mà không tỉnh lại, thôn trang đều sẽ bị diệt tuyệt rồi." Trong mắt của chúng, dường như có một tia hy vọng.

Đều nhìn về phía tông miếu xa xa, đó là tổ miếu của thôn trang, dùng để tế bái tiên nhân.

Hơn bốn nghìn năm về trước, thôn trang xuất hiện một tôn Hậu Thiên Nhân tộc tu tiên.

Thôn thổ hấp nạp, thải tập tinh hoa nhật nguyệt, tu luyện đến cảnh giới Hư Tiên, là tôn Hậu Thiên Nhân tộc đầu tiên đạt đến trình độ cao như vậy.

Nhưng cách cảnh giới Tiên, còn kém một bước!

Để khám phá nút thắt này, vị Hư Tiên của Nhân tộc bắt đầu bế quan, trải qua tháng năm dài đằng đẵng như vậy, tôn Hư Tiên kia đã biến mất trong lịch sử.

Chương 3

Thậm chí, tôn Hư Tiên kia, chưa chắc đã chết!

Nhưng, lại là tia hy vọng cuối cùng của những người này.

Nhân tộc quỳ bái trước tổ miếu!

Không có rơi lệ, bởi vì nước mắt của chúng đã sớm khô cạn rồi.

Nhân tộc!

Kể từ khi đản sinh, đã bị chư thiên đại thần thông vứt bỏ!

Nữ Oa mượn Nhân tộc chứng đạo, Thái Thanh Lão Tử mượn Nhân tộc lập giáo chứng đạo, đều phân chia khí vận Nhân tộc!

Đối với những đại thần thông cao cao tại thượng kia, thậm chí là Thánh nhân, Nhân tộc chỉ là lũ kiến hôi.

Cho nên Nhân tộc sẽ không trách bọn họ!

Chỉ trách bản thân, không thể khai mở trường sinh lộ, không thể bước lên con đường tu hành, càng không thể tranh phong với Vu Yêu, không cách nào cùng thiên địa đồng huy!

Dốc hết toàn lực, ngay cả trên thân những Yêu tộc này, lưu lại một vết sẹo cũng không thể.

Đó mới là chuyện Nhân tộc tuyệt vọng nhất.

Lang Yêu Tướng nhìn về phía tổ miếu, đột nhiên cười.

Có lẽ lại phát hiện một chuyện có thể kích thích sự phẫn nộ của Nhân tộc rồi.

Tổ miếu không lớn, nhưng đặt bài vị tổ tông tiên nhân của thôn trang này.

Bốn nghìn năm lịch sử, linh vị dày đặc chất đầy tổ miếu.

Chỉ có thể nhìn ra, tổ miếu này có thể giữ những linh vị kia sạch sẽ, không có bụi trần, chứng tỏ tổ miếu có người đang quét dọn.

"Nhân tộc, không biết xấu hổ sao?" "Xem kìa, ngay cả linh vị tiên tổ cũng không giữ nổi!" Lang Yêu Tướng vươn tay, một đạo pháp lực bay ra, trực tiếp nghiền nát tất cả những linh vị kia thành tro bụi.

Quả nhiên là vậy!

Điều này hoàn toàn chọc giận Nhân tộc.

Chúng mặt đỏ bừng, đều phẫn nộ nhìn Lang Yêu Tướng.

Sau khi làm xong một màn này, nó cảm thấy chưa đủ!

"Đem tất cả tổ phần Nhân tộc đào lên hết!

Để cho chúng tận mắt chứng kiến hài cốt tiên tổ của mình bị phơi bày trên hoang giao dã lĩnh.

Một lũ phế vật, phẫn nộ đi!

Càng phẫn nộ, ta càng vui sướng.

Ha ha ha ha." Nắm vững cách kích nộ Nhân tộc, một đội ngũ đồ sát Nhân tộc ít đi một ít, nhưng oán khí trên Đồ Vu Kiếm sẽ tăng lên không ít!

Có lẽ, có thể nhờ vậy mà được Yêu Hoàng Yêu Đế triệu kiến cũng không chừng.

Nghĩ đến đây, không khỏi đắc ý dương dương.

Nhanh chóng, những Thiên Tiên Đại Yêu kia ra tay, đập nát từng ngôi mộ, từng cỗ hài cốt Nhân tộc lộ ra bên ngoài!

Những hài cốt này bị phơi bày dưới liệt nhật, tiên nhân Nhân tộc đã chết cũng phải chịu vũ nhục!

Là con cháu Nhân tộc, sao có thể nhẫn nhịn!

Có Nhân tộc phản kháng, nhưng thấy vậy, Lang Yêu Tướng cong ngón tay, chỉ thấy `Đồ Vu Kiếm` bên mình bay ra.

Trấn sát tôn Nhân tộc phản kháng kia!

Một kiếm chém xuống, `Đồ Vu Kiếm` trong nháy mắt chém giết người này, tiếp đó oán khí và tinh huyết trên thân người đó đều ào ạt bám vào `Đồ Vu Kiếm`!

"Thật là linh hồn mỹ vị a." Trên `Đồ Vu Kiếm`, lại thêm một đạo linh hồn oán khí trùng thiên!

Phương pháp này hiệu quả không tệ.

"Hắc hắc, phản kháng đi, Nhân tộc!

Tận mắt nhìn thấy tiên tổ của mình, bị đào hài cốt lên, chẳng lẽ không phẫn nộ sao?

Mau đi đem phân tiện của Nhân tộc hốt lên, bản tôn muốn để hài cốt tiên tổ của Nhân tộc này ngâm trong phân tiện!" Thật quá ác độc rồi.

Đào mồ mả tổ tông không nói, còn muốn ngâm hài cốt tiên tổ Nhân tộc trong phân trì!

Là sỉ nhục lớn a, sỉ nhục lớn của Nhân tộc.

"Oanh oanh oanh" Những Yêu binh kia ra tay, đập nát từng ngôi mộ, những tiên tổ chôn cất gần trăm năm này toàn bộ bị bật tung ra.

Từng cỗ hài cốt mục nát, hoặc sắp mục nát lộ ra giữa thiên địa.

Lại có Thiên Tiên Yêu binh ra tay, hốt hố phân của Nhân tộc, một cỗ mùi hôi thối tràn ngập nơi đây.

Bỗng nhiên, có một tôn Yêu binh kinh nghi.

Bởi vì nó ra tay, lại không thể phá nát được một ngôi mộ!

Lần nữa ra tay, mới phá nát được ngôi mộ, trong đại mộ bị nứt ra, xuất hiện một khẩu quan tài.

Khẩu quan tài kỳ dị, phát ra từng tia thần quang.

Dường như đã phát hiện ra một cỗ quan tài không tầm thường!

Trong một khắc, những Yêu binh khác cũng nhìn về phía nơi đây.

Nhân tộc mai táng, trực tiếp chôn trong đất, không ai đi chế tạo quan tài, bởi vì chế tạo quan tài sẽ lãng phí thời gian và thể lực, dùng thời gian đó không bằng nghĩ cách sinh tồn.

Vị Yêu binh kia cười lạnh một tiếng, hai tay ngưng tụ pháp lực, trực tiếp vén nắp quan tài ra.

Lộ ra cảnh tượng bên trong!

Đó là một tôn hài cốt mục nát!

Chỉ khi Nhân tộc thấy tôn hài cốt này, lại không khỏi đại kinh thất sắc.

"Là vị lão tổ bốn nghìn năm trước!" Một lão nhân trong thôn nói.

Những người khác trong thôn chợt chấn động.

Chết rồi?

Hóa ra bốn nghìn năm trước, vị Hư Tiên lão tổ trong thôn kia đã chết rồi sao?

A a!

Cứ tưởng vị lão tổ này có thể tỉnh lại, đại sát tứ phương, chém giết tất cả những kẻ phạm tội!

Đã hết rồi a!

Ngay cả bốn nghìn năm trước, tôn Hậu Thiên Nhân tộc phong hoa

tuyệt đại, suýt chút nữa tu luyện thành Thiên Tiên, cũng đã chết rồi a.

Nhân tộc, lấy gì mà đối kháng với Yêu tộc?

Dựa vào những Tiên Thiên Cửu Thế Nhân tộc kia sao?

Lang Yêu Tướng, thu hết phản ứng của Nhân tộc vào mắt, nhìn ra được.

Hài cốt trong cỗ quan tài này, hẳn là một vị lão tổ của thôn trang Nhân tộc này, thậm chí là hy vọng của chúng.

"Kéo hài cốt ra, ném vào hố phân!" Lời nói của nó vừa dứt, một tôn Yêu binh ra tay, trực tiếp ném hài cốt về phía hố phân xa xa.

Một đạo thân ảnh đột nhiên xông lên, phi bôn về phía xa, ngay khoảnh khắc hài cốt sắp rơi vào hố phân, vung tay, đánh hài cốt sang một bên.

Ngăn không cho rơi vào hố phân.

"Hoa lạp" Tổ tông không thể bị nhục!

Chỉ cần ta còn sống!

Tiền bối không thể bị vũ nhục như thế!

Vị anh kiệt Nhân tộc kia, hy vọng của Nhân tộc, dù đã chết, cũng không thể chịu đại nhục này!

Những Nhân tộc khác cũng lần lượt phản ứng, bao bọc cỗ hài cốt kia trong vòng vây của mình.

Chương 4

Lấy huyết nhục chi khu, ngưng tụ thành một đạo tường thành, bảo vệ cỗ hài cốt tiên tổ.

"Nhân tộc của ta có thể chết, nhưng không thể nhục!" "Yêu tộc, muốn giết thì cứ giết, tiên nhân, tiên nhân cao cao tại thượng, vì sao lại muốn vũ nhục ta như vậy!" Bất cam a, phẫn phẫn bất bình.

Nhìn những lũ kiến hôi đang kêu gào kia, Lang Yêu Tướng lại cười!

Đó là loại kết quả nó muốn.

"Cẩn thận một chút, trước tiên đừng làm bị thương những Nhân tộc này, đem cỗ hài cốt kia ném lại vào hố phân.

Đúng rồi, màn này, ta muốn để những Nhân tộc này đều nhìn thấy.

Đem mắt của chúng cố định lại cho ta!" Thiên Tiên, không phải là những phàm nhân này có thể kháng hành.

Trong nháy mắt, hơn ba nghìn người bị định trụ, chỉ có thể trơ mắt nhìn Yêu binh từng bước từng bước đến gần.

Nhưng vào giờ khắc này!

Tôn Yêu binh kia lại đột nhiên đứng lại.

Trong tường thành Nhân tộc, đạo hài cốt kia lại chậm rãi động đậy.

Hài cốt mục nát kia lại phát ra từng đạo quang mang, từng hạt vi lạp ngưng tụ.

Đó là từng đầu Thần Tượng! `Thần Tượng Trấn Ngục Kình`!

Ngưng tụ tám ức bốn nghìn vạn đầu Thần Tượng!

Giờ khắc này, trong các vi lạp nhục thân, từng đầu Thần Tượng thức tỉnh.

Mỗi một đầu Thần Tượng đều đang gào thét.

Cỗ hài cốt kia khẽ động, vươn ra một ngón tay bạch cốt, điểm về phía tôn Thiên binh kia.

"Ca sát" một tiếng.

Một chỉ điểm xuống, nhục thân Yêu binh tứ phân ngũ liệt, nhục thân và Nguyên Thần của nó phân giải, hóa thành các vi lạp, bị thanh phong thổi qua, trực tiếp tiêu tán giữa thiên địa!

Kinh hãi!

Cảnh tượng này, trực tiếp khiến những Nhân tộc kia ngây ngốc!

Ngay cả những Yêu tộc kia cũng ngẩn người.

Một chỉ điểm sát một tôn Thiên Tiên Yêu tộc?

Trong Nhân tộc, lại ẩn chứa tồn tại cường đại đến thế sao?

"Lão tổ của Nhân tộc ta sống lại rồi sao?

Không đúng, lão tổ của Nhân tộc ta căn bản chưa chết." Trong một khắc, chúng đều kích động.

Hóa ra lão tổ, cũng không bỏ rơi Nhân tộc.

Từng đạo khí thế từ trong cỗ hài cốt mục nát kia truyền ra, từng đợt sóng gợn lan tràn, đánh về phía thiên vũ bốn phía.

Từng hạt thần tượng khỏa lạp đang thức tỉnh.

Tám ức bốn nghìn vạn thần tượng khỏa lạp trong vài hơi thở, toàn bộ ngưng tụ thành hình.

Cỗ hài cốt ngồi trên đại địa, hư không xung quanh bắt đầu sụp đổ!

Sự xuất hiện của nó, khiến hư không sụp đổ, thiên địa vô quang,

đứng tại nơi đây, như trung tâm của thiên địa.

Tôn nhục thân này, cường đại đáng sợ!

Nhưng đó không phải là điểm cuối của nhục thân.

"Ba" Một âm thanh khẽ vang lên vào giờ khắc này, âm thanh truyền ra từ trong cỗ hài cốt kia.

Một hạt thần tượng khỏa lạp lại vỡ ra, đầu thần tượng kia hóa thành một tôn tiên nhân!

Tôn tiên nhân trong suốt, phát ra ánh thần quang màu vàng sẫm!

Tiếp đó, những chủng tử cự tượng khác, cũng bắt đầu hóa thành chủng tử Thiên Tiên! `Thần Tượng Trấn Ngục Kình`, nguyên bản ngưng tụ tám ức bốn nghìn vạn hạt thần tượng chủng tử, nhưng hiện tại, `Thần Tượng Trấn Ngục Kình` đã biến dị.

Những thần tượng kia hóa thành Thiên Tiên! `Tiên Đạo Trấn Ngục Kình`, phương thức tu hành sau khi biến dị: ngưng tụ tám ức bốn nghìn vạn đầu Thiên Tiên, ngưng tụ tám ức bốn nghìn vạn đầu Chân Tiên, ngưng tụ tám ức bốn nghìn vạn đầu Kim Tiên, ngưng tụ tám ức bốn nghìn vạn đầu Thái Ất Kim Tiên, ngưng tụ tám ức bốn nghìn vạn đầu Đại La Kim Tiên, thậm chí ngưng tụ tám ức bốn nghìn vạn đầu Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Từng đầu chủng tử Thiên Tiên, quanh quẩn trong hài cốt, nhục thân của hắn kim xán xán, tựa như thân thể Kim Cương Bất Diệt.

Bảo thể lưu ly, nhục thân diễn hóa, bất tử bất diệt, tái tạo nhân uân tử khí, trọng tụ bất hoại nhục thân!

Một đạo âm thanh từ trong cỗ hài cốt mục nát kia truyền ra.

"Ồn ào!

Đi tát vị Yêu Tướng kia!" Âm thanh của tôn Hư Tiên lão tổ Nhân

tộc bốn nghìn năm trước, truyền ra từ trong cỗ hài cốt kia.

Ba nghìn Nhân tộc thân thể lại lần nữa khôi phục.

Nước mắt lưng tròng!

Lão tổ tông không hề bỏ rơi a, một đạo thân ảnh trực tiếp từ trong hố phân bay ra.

Khí tức không cường đại, mặc dù chưa tu luyện thành tiên, nhưng cũng đã luyện ra pháp lực.

Hắn ha ha đại tiếu, cười đến mức nuốt mấy ngụm phân tiện, nhưng vẫn cuồng vọng đại tiếu.

Cũng không rũ bỏ phân tiện trên thân, hắn lướt ngang hư không, từng bước từng bước đi tới trước mặt vị Lang Yêu Tướng của Yêu tộc kia.

Lão tổ tông tỉnh lại, hắn cảm thấy, có thể phóng tứ một lần rồi.

"Nhân tộc to gan, coi ta là ai?" Tát sao?

Lang Yêu Tướng đại nộ, một tôn người sắp chết, tu luyện thành Thiên Tiên, chẳng lẽ có thể lật trời không thành?

Mặc dù cỗ hài cốt lão tổ Nhân tộc kia có chút quỷ dị, nhưng cũng chỉ là quỷ dị mà thôi.

Nó là Chân Tiên, bỏ giả giữ thật, ngưng tụ tồn tại Chân Tiên đại đạo.

Một trăm tôn Thiên Tiên, nghìn tôn Thiên Tiên, nó cũng không để vào mắt.

"Ừm?

Một đạo uy áp khủng bố, trực tiếp giáng xuống!

"Dám lắm mồm?" Một đạo âm thanh lại từ trong hài cốt truyền ra.

Chỉ thấy từng đạo hư ảnh tiên nhân, hóa thành từng hạt vi lạp, quanh quẩn trong đạo hài cốt đó.

Tiếp đó hài cốt lưu chuyển quang mang, thiên địa đại đồng, quang huy nhật nguyệt đều bị dẫn dắt xuống, thần âm cổ lão chấn động.

Tựa như Đại Đạo chi âm quanh quẩn quanh nhục thân, từng đạo sóng gợn liên y, hư không bắt đầu từng mảng lớn sụp đổ.

Nhục thân mục nát tràn đầy sinh cơ, huyết nhục diễn hóa, thiên biến vạn hóa, tự hồ sắp thức tỉnh rồi!

Lang Yêu Tướng kinh hãi!

Thân thể của nó tựa như bị mấy vạn tòa đại sơn đè nặng, đó chỉ là một đạo khí tức của tôn nhục thân mục nát kia a.

Là tiên nhân có tu vi cao nhất tại trường.

Mặc dù nó cũng nhìn ra được một tia hư thực.

Trong cỗ nhục thân kia, mỗi giờ mỗi khắc đều có một tôn Thiên Tiên đang đản sinh.

Trong vài hơi thở ngắn ngủi, những thần tượng vi lạp kia hóa thành Thiên Tiên, đến nay ít nhất có ba trăm vạn tôn Thiên Tiên diễn hóa ra!

Ba trăm vạn tôn Thiên Tiên?

Nếu ngưng tụ thành một đạo sức mạnh?

Ba trăm vạn tôn Thiên Tiên đồng thời cùng một kích?

Không, hiện tại là lực lượng của bốn trăm vạn tôn Thiên Tiên.

Chương 5

Khủng bố, kinh hãi, pháp tu hành này là gì?

Đạo tâm của Lang Yêu Tướng đều đang run rẩy.

Cũng vào giờ khắc này, một đạo hư ảnh bay đi.

"Ba" Vị Nhân tộc kia thật sự đã tát rồi!

Phân tiện đều vương vãi trên mặt nó.

"Ngươi?" Trong một khắc, toàn bộ Yêu tộc chấn kinh!

Những Yêu binh kia đều không thể tin nổi nhìn chằm chằm phàm nhân đó.

Một phàm nhân nho nhỏ, lại tát một tôn Chân Tiên Đại Yêu!

Điên rồi!

Nhân tộc nhất định điên rồi!

Có nhầm lẫn gì không?

Yêu tộc, vừa mới huyết tẩy bộ lạc thôn trang Nhân tộc.

Khi nào, lại bị một Nhân tộc nhỏ bé dọa sợ?

Mấy chục tôn Thiên Tiên Yêu binh phẫn nộ.

"Giết giết giết!

Nhân tộc bé nhỏ, dám vũ nhục chúng ta sao?" "Mau đi gọi Kim Tiên Đại Yêu, Thái Ất Tinh Chủ!!" "Chết chắc rồi!" Lần này Yêu tộc đồ sát Nhân tộc tại Ly Sơn, không chỉ có mấy chục vị Yêu binh Yêu Tướng, còn có các Yêu tộc khác!

Thậm chí ngay cả hai vị Yêu Hoàng Yêu Đế, đều đang âm thầm quan sát từ Thiên Đình.

Việc ngưng tụ `Đồ Vu Kiếm`, thảo phạt Vu tộc, là việc trọng trung chi trọng, chuyện này không thể xuất hiện một chút sơ hở nào.

Quần Yêu hiển hóa chân thân, che trời che nhật, Yêu thân trăm trượng, Yêu thân nghìn trượng ngưng tụ, vô số quang mang bay lượn, nửa cái thiên vũ đều bị yêu khí tràn ngập.

Dị tượng này, cũng thu hút những Yêu tộc Yêu binh ở các khu vực khác.

Chúng đều chiếu ánh mắt về nơi này, cũng cảm thấy có điều không ổn.

Ta sống lại rồi sao?

Ta cuối cùng cũng khám phá được nút thắt, tu luyện thành tiên rồi sao?

Sở Ca tĩnh mở hai mắt, sau bốn nghìn năm, lần đầu tiên nhìn thấy thiên nhật.

Bốn nghìn năm trước, trọng sinh vào thế giới Hồng Hoang, trở thành một Hậu Thiên Nhân tộc.

Trong bộ lạc Nhân tộc, hắn đi ngược thiên đạo, với tư chất Hậu Thiên, mò mẫm tiến lên, muốn tu luyện thành tiên, nhưng với nội tình của hắn cũng cuối cùng đạt đến trình độ Hư Tiên.

Cách Thiên Tiên còn có một đoạn xa!

Thái Thanh Lão Tử không truyền xuống Kim Đan Đại Đạo, Hậu Thiên Nhân tộc không cách nào tu luyện, nhưng hiện tại!

Sở Ca trở thành Nhân tộc Hồng Hoang, tôn tồn tại đầu tiên với tư chất Hậu Thiên, tu luyện thành tiên. `Thần Tượng Trấn Ngục Kình` đã biến dị rồi sao?

Sở Ca tâm thần khẽ động. `Thần Tượng Trấn Ngục Kình`, công

pháp huyền huyễn, cũng là một trong ba công pháp hắn rút được ngay trước khi mục nát sau khi trọng sinh Hồng Hoang, đã biến dị rồi!

Sau khi chết, vẫn tiếp tục tu luyện! `Tiên Đạo Trấn Ngục Kình`, ngưng tụ tám ức bốn nghìn vạn hạt Tiên Đạo chủng tử, hóa Thiên Tiên, hóa Chân Tiên, thậm chí hóa thành Thánh nhân!

Các công pháp huyền huyễn khác, dường như đều đã biến dị.

Sở Ca vội vàng nhìn lướt qua các công pháp huyền huyễn trong hệ thống, nhìn thấy đủ loại công pháp biến dị không thể tin nổi. `Thái Cổ Tinh Thần Biến`: thôn phệ Thái Cổ Tinh Không của Hồng Hoang, hóa thân Lão Thiên Gia, một tay câu thiên, trở thành Thiên Đế! `Thôn Thiên Bất Diệt Ma Công`: thôn phệ tinh huyết Bàn Cổ, núi sông đại trạch, vạn vật vạn tộc của Hồng Hoang, trực tiếp hóa thành Bàn Cổ Chân Thân, dĩ lực chứng đạo! `Hỗn Độn Cửu Bí`: `Đấu Chi Bí`, tiếp dẫn hư ảnh Hỗn Độn Đấu Chiến Ma Viên, chiến đấu thiên địa, cùng Thánh nhân bác sát! `Hành Tự Bí`, tiếp dẫn hư ảnh Hỗn Độn Không Gian Ma Thần, một bước một cái Hồng Hoang! `Đại Đạo Vị Thân`: hoán vị của mình, vĩnh viễn cao hơn bản thân hiện tại một đại cảnh giới. `Nhân Vương Khai Thiên Ấn`: gia trì tu vi của tất cả Nhân tộc Hồng Hoang, đánh ra một kích! `Hóa Tự Tại Hồng Mông Pháp`: khai tịch ba cái Hồng Mông vũ trụ, ba tôn Hồng Mông chưởng khống giả gia trì lực lượng ba phương vũ trụ, diễn hóa ba tôn Khai Thiên Thần! ...Từng loại pháp môn huyền huyễn biến dị đều nằm trong hệ thống, Sở Ca đều nhìn mà mắt nóng rực!

Dựa vào `Thần Tượng Trấn Ngục Kình` đã biến dị mà phục sinh, các vi lạp trong nhục thân đều đã hóa thành Thiên Tiên, hiện tại hắn chỉ có một nghìn vạn đầu chủng tử Thiên Tiên mà thôi!

Vào giờ khắc này hắn động!

Hư không sụp đổ, những quang mang kia đều bị thôn phệ!

Nhục thân Sở Ca lưu ly, từng tôn chủng tử Thiên Tiên lóe sáng, giơ tay che trời, một chưởng đánh xuống, thiên phiên địa phúc.

Trực tiếp đánh nát mấy chục tôn Thiên Tiên, Chân Tiên Yêu tộc trước mắt!

"Oanh" Mấy chục dặm thiên không bị thanh tẩy như ngọc bích, những Yêu tộc chân thân kia huyết chảy đầm đìa, rơi xuống đại địa, chết không thể chết thêm được nữa.

"Hóa ra, ta đã cường đại đến thế sao?" Chỉ mới ngưng tụ một nghìn vạn đầu chủng tử Thiên Tiên mà thôi.

Trong nhục thân, nhiều chủng tử thần tượng hơn nữa đang diễn hóa thành chủng tử Thiên Tiên.

Ly Sơn!

Một đại tổ địa của Nhân tộc, chỉ là giờ khắc này, tiếng ai oán khắp nơi, vô số Nhân tộc bị đồ sát.

Tiên huyết nhuộm đỏ đại địa, từng đầu Đại Yêu bay lượn giữa thiên địa, săn giết Nhân tộc, dùng huyết dịch của chúng tế luyện `Đồ Vu Kiếm`.

"Ha ha ha, lần này giết thật sảng khoái!

Nhân tộc, Nhân tộc cũng quá nhiều rồi, chỉ riêng Ly Sơn đã có mấy nghìn vạn Nhân tộc, nếu tiến về Côn Luân, Bất Chu, e rằng có hàng ức, thậm chí mấy chục ức Nhân tộc chứ sao!

Giết giết giết, thôn thôn thôn, Nhân tộc quá mỹ vị!" Có một đầu Thái Ất Tinh Chủ Đại Yêu há miệng thôn phệ mấy nghìn Nhân tộc, ngay cả xương cốt cũng không nhả ra, trực tiếp nuốt sống.

Thái Ất Tinh Chủ, là Đại Yêu chấp chưởng Chu Thiên Tinh Đấu trong Yêu tộc, cường giả một phương của Thiên Đình, cho nên thôn

phệ một số Nhân tộc, cũng chẳng có gì đáng kể.

Ừm?

Bỗng nhiên những Yêu tộc kia dừng lại, bởi vì cảm giác được có điều không ổn.

Đầu Thái Ất Tinh Chủ kia càng nhìn về phía xa.

"Ai đó?" Tại nơi đó, một đạo thân ảnh đứng trên đỉnh thương khung.

Đó là Nhân tộc!

Chẳng lẽ Nhân tộc có cường giả rồi sao?

Trên Ly Sơn, những Nhân tộc kia tự nhiên cũng nhìn thấy đạo thân ảnh đó.

Chúng đều biến sắc, "Mau, mau đi đi!

Trong Yêu tộc có Thái Ất Đại Yêu trấn áp nơi này!" Thái Ất Đại Yêu a, ngay cả Tiên Thiên Nhân tộc cường đại nhất trước đây, cũng không phải đối thủ của tôn Đại Yêu này.

Cho nên chúng đều hô hoán Sở Ca rời đi.

Chỉ là khắc tiếp theo, chúng ngây người, bởi vì đạo thân ảnh đứng trên đỉnh thương khung kia, đã động thủ rồi!

Đạo thân ảnh đó, tóc trắng ba nghìn trượng, từng sợi cắm vào hư không, một thân y sam màu xám giữa thiên địa, phần phật lay động.

Đơn tay chắp sau lưng, một tay nâng trời!

Tiếp đó chậm rãi vươn ra một cánh tay!

Giờ khắc này, hắn thật sự hiếu kỳ!

Rốt cuộc, người này cường đại đến mức nào!

Hai ức tôn chủng tử Thiên Tiên trong nhục thân đồng thời phóng

thích quang mang, từng hạt vi lạp chấn động, hóa thành hư ảnh Thiên Tiên, đồng thời phát lực!

Chương 6

Hư không băng diệt, thiên địa sụp đổ.

Đó là hai ức tôn Thiên Tiên a!

Hai ức tôn Thiên Tiên đồng thời gia trì vào một chưởng.

Tịch tĩnh!

Thiên địa vào giờ khắc này tịch tĩnh, một cỗ đại khủng bố giáng xuống, trong phạm vi ba nghìn dặm, thiên địa tối tăm, một đạo cánh tay giáng xuống, quần Yêu chấn động, vô số quang mang xé rách.

Có Đại Yêu khuếch kích Cửu Thiên, bay lên thiên vũ, nhưng trong nháy mắt bị một chưởng đánh chết.

Phía trên Ly Sơn, xuất hiện một đạo cánh tay khổng lồ, ngang nhiên áp chế một giới.

Mấy vạn tôn Yêu Tiên tề tề ra tay, diễn hóa chân thân, đầu Thái Ất Đại Yêu kia càng hóa thành một đầu Thần Điểu ba vạn trượng.

"Thiên Tiên bé nhỏ, dám kêu gào sao?

Để bản tôn trấn áp ngươi!" Thái Ất Tinh Chủ khinh miệt cười một tiếng, Thái Ất Kim Tiên, cường đại khủng bố, Thiên Tiên?

Chẳng phải là lũ kiến hôi sao?

Nhưng nó đã lầm!

Đạo thủ chưởng ba nghìn dặm kia còn chưa giáng xuống, lại cường hoành gấp ba lần!

Trong thể nội Sở Ca, sáu ức tôn chủng tử Thiên Tiên diễn hóa, `Tiên Đạo Trấn Ngục Kình` đệ nhất trọng sắp tu luyện hoàn thành.

“Oanh” Hư không thiên địa bị xé nát thành phấn vụn, quần Yêu bị đánh thành thịt nát.

Tôn Thái Ất Chân Tiên Đại Yêu kia cũng bị đánh chết.

Một chưởng ngưng tụ lực lượng của sáu ức tôn Thiên Tiên, trực tiếp trấn sát tất cả mấy vạn đầu Yêu tộc Yêu binh!

Tĩnh!

Ly Sơn tịch tĩnh!

Những Nhân tộc còn sống sót, đều ngây ngốc nhìn đạo thân ảnh trên thiên vũ kia.

Đó là ai?

Sao lại cường đại đến vậy?

Là đợt Tiên Thiên Nhân tộc đầu tiên do Nữ Oa Nương Nương sáng tạo ra sao?

Nhưng đợt Tiên Thiên Nhân tộc đó, cường đại nhất cũng chỉ là Chân Tiên a!

Toại Nhân thị?

Hữu Sào thị?

Ngũ Long thị?

Nhưng người này hiển nhiên có khí tức khác biệt với những Tiên Thiên Nhân tộc kia, đó là khí tức Hậu Thiên Nhân tộc.

Có Hậu Thiên Nhân tộc, tu luyện thành tiên sao?

Không thể nào!

Nhân tộc chấn kinh, đều ngây ngốc nhìn Sở Ca, không nói thành lời.

Cảnh tượng này, đối với chúng xung kích quá lớn rồi.

Với thân phàm nhân, nghịch thiên tu hành, chém giết Yêu tộc, ngay cả Thái Ất Kim Tiên cũng bị chém giết!

Vậy thì tôn Hậu Thiên Nhân tộc này hiện nay là cảnh giới gì?

Trong lúc suy tư, trời bỗng nhiên biến đổi!

Toàn bộ thiên vũ xé rách, phía trên Cửu Thiên, một đạo hư ảnh phù hiện!

Sự xuất hiện của nó, khiến thiên địa vô quang, khiến nhật nguyệt ảm đạm, thậm chí ngay cả thương khung cũng nứt vỡ.

Một tôn tồn tại vô thượng, ánh mắt của nó rủ xuống giữa thiên địa, những hư không kia đều không chịu nổi ánh mắt của nó, bắt đầu từng tầng sụp đổ.

Nó nhìn thấy Yêu tộc đã chết phía dưới, liền nổi giận!

Nhân tộc?

Dám phản kháng?

Gan lớn thật!

Đem chúng ra luyện chế `Đồ Vu Kiếm`, nó không coi Nhân tộc ra gì, nhưng hiện tại Nhân tộc đã giết chết mấy vạn tôn Yêu tộc.

Nó tự thân ra tay rồi!

Đông Hoàng Thái Nhất lạnh lùng nhìn đạo hư ảnh phía dưới.

Một lũ kiến hôi bé nhỏ, cũng không biết mượn sức mạnh từ đâu, dám kêu gào với Yêu tộc sao?

Tìm chết!

Ca sát!

Thiên địa nứt vỡ, một đạo cánh tay từ Thái Cổ Tinh Không giáng xuống, một đạo cánh tay ngang nhiên áp chế thương khung, trấn áp ức

vạn vạn dặm thiên địa, phá vỡ Thái Cổ Tinh Không, phá vỡ Cửu Thiên Cương Phong Tầng, bay về phía Ly Sơn phía dưới.

Trên Ly Sơn, đạo thân ảnh kia giơ tay!

Trong thể nội, tám ức bốn nghìn vạn đầu thần tượng vi lạp, vào giờ khắc này toàn bộ hóa thành tám ức bốn nghìn vạn hạt chủng tử Thiên Tiên. `Tiên Đạo Trấn Ngục Kình` đệ nhất trọng tu luyện hoàn thành!

Hồng Hoang, thiên cơ hỗn loạn, có Đại Thần Thông đã che giấu thiên cơ!

Khiến người ta không thể nhìn ra thiên tượng!

Nhưng giờ khắc này, Đông Hoàng Thái Nhất cường thế ra tay, trực tiếp đánh nát thương khung Hồng Hoang.

Chỉ thấy một đạo cánh tay che trời, từ ngoài Thái Cổ Tinh Không bay xuống.

Đạo cánh tay kia ngang nhiên áp chế ức vạn vạn dặm thiên địa, từng khối tinh thần bị đánh nổ tung, trực tiếp rơi vào giữa Cửu Thiên.

Hồng Hoang thiên địa, phân vi Cửu Thiên và Thái Cổ Tinh Không, phía trên Thái Cổ Tinh Không là Hỗn Độn.

Trong Cửu Thiên, có tầng Cương Phong.

Từ dưới lên trên, các tầng Cương Phong, theo thứ tự là Cương Phong thuộc tính Kim, trong một tầng Cương Phong, sẽ ngưng tụ Cương Phong thuộc tính Kim, thậm chí có Thái Bạch Kiếm Khí tung hoành!

Thiên Tiên cũng phải né tránh những Thái Bạch Kiếm Khí này.

Tầng thứ hai là Cương Phong thuộc tính Mộc, ngưng tụ Cương Phong thuộc tính Mộc.

Tầng thứ ba là tầng Cương Phong thuộc tính Thủy.

Tầng thứ tư là tầng Cương Phong thuộc tính Hỏa.

Tầng thứ năm là tầng Cương Phong thuộc tính Thổ.

Tầng thứ sáu là tầng Cương Phong thuộc tính Không Gian.

Tầng thứ bảy là tầng Cương Phong thuộc tính Quang.

Tầng thứ tám là tầng Cương Phong thuộc tính Ám.

Tầng thứ chín là tầng Cương Phong thuộc tính Lôi.

Tổng cộng có chín tầng Cương Phong, muốn bay lên Cửu Thiên, tiến vào Thái Cổ Tinh Không, Tiên nhân bình thường đều không thể làm được, chỉ có dựa vào pháp bảo cường hoành mới có thể vượt qua Cửu Thiên Cương Phong.

Nhưng hiện tại!

Một đạo cánh tay khổng lồ ức vạn vạn dặm từ trời giáng xuống, từ tinh không vực ngoại rơi xuống, trực tiếp đè sập Cửu Thiên Cương Phong Tầng.

Chín đạo Cương Phong tầng Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ, Quang, Ám, Lôi, Không Gian lại trực tiếp bị đánh tan.

"Hoa lạp lạp" Thiên không như bị xé toạc một vết nứt, vô cùng vô tận chín đại thuộc tính băng diệt, hóa thành phong bạo yên diệt, vây quanh đạo cánh tay đó.

Đạo cánh tay đó còn chưa giáng lâm, đã thấy trên đại địa Hồng Hoang, từng ngọn núi bắt đầu sụp đổ.

Uy áp của Yêu Đế Đông Hoàng Thái Nhất đã giáng xuống trước tiên.

Chương 7

Núi lở đất nứt, sông ngòi đảo ngược, chỉ thấy trên đạo cánh tay đó, lưu chuyển đạo và lý, giao chức trật tự pháp tắc, mỗi một sợi lông đều nặng như vạn quân.

Thậm chí có thần hỏa đang lan tràn trên đạo cánh tay đó.

Tựa như một tôn thần linh thuộc tính hỏa Tiên Thiên, một khi phóng thích hỏa diễm, đủ để thôn phệ thiên địa.

Dị tượng này treo trên thiên vũ, những Đại Thần Thông Hồng Hoang kia không chú ý cũng khó a.

"Đó là khí tức của Đông Hoàng Thái Nhất?" Đông Hoàng Thái Nhất?

Đó là Yêu Đế của Yêu tộc a, chấp chưởng Tiên Thiên Chí Bảo `Hỗn Độn Chung`. `Bàn Cổ Phủ` sau khi khai thiên, phân làm ba, lưỡi búa hóa thành `Bàn Cổ Phiên`, lưng búa hóa thành `Thái Cực Đồ`, chuôi búa hóa thành `Hỗn Độn Chung`. `Bàn Cổ Phiên` ở chỗ Nguyên Thủy Thiên Tôn, `Thái Cực Đồ` ở chỗ Thái Thượng Lão Quân, còn `Hỗn Độn Chung` vốn là linh bảo bám sinh của Đông Hoàng Thái Nhất.

Một khẩu `Hỗn Độn Chung` công thủ đều đầy đủ, trong ba đại chí bảo là bảo vật duy nhất có lực tấn công và phòng ngự đều xuất sắc.

Đông Hoàng Thái Nhất dựa vào khẩu Tiên Thiên Chí Bảo này, trở thành tồn tại đệ nhất nhân dưới Thánh nhân của thiên địa hiện nay!

"Một nhân vật như vậy, vì sao lại phẫn nộ ra tay?", tựa hồ đối với một Hậu Thiên sinh linh của Nhân tộc mà ra tay sao?

Nhân tộc, chỉ là sinh linh do Nữ Oa Nương Nương sáng tạo ra, tồn

tại cấp thấp nhất trong vạn tộc Hồng Hoang, một tôn Thần Thai Tiên Thiên lại ra tay với Hậu Thiên Nhân tộc?

Cũng có chút ý tứ.

Nhìn thấy thương khung biến sắc!

Đông Hoàng Thái Nhất phẫn nộ ra tay, dị tượng thiên địa hiển hóa, lôi đình phong bạo tràn ngập thương khung, một đạo cánh tay khổng lồ che trời giáng xuống!

Ở tận cùng Thái Cổ Tinh Không, một đạo pháp thân lạnh lùng nhìn xuống phía dưới.

Ánh mắt của nó xuyên thấu vô số trọng không gian, xuyên thấu vô số ức vạn vạn dặm thiên địa.

Tựa như đã nhìn thấy Nhân tộc trên Ly Sơn!

"Chết đi!!!" ...Trên Ly Sơn, một đạo thân ảnh đứng thẳng.

Áo xám phần phật lay động, những ngọn núi xung quanh bị thần uy của Yêu Hoàng chấn nát, trong Ly Sơn, vô số phàm nhân bị chấn chết!

Thậm chí những Nhân tộc chưa bị Yêu tộc đồ sát, cũng gần như đều chết dưới uy áp của Đông Hoàng Thái Nhất.

Chỉ có những Nhân tộc ở gần Sở Ca, mới có thể tàn tồn lại!

Sở Ca xuẩn xuẩn dục động, đã chết bốn nghìn năm, nay mới phục sinh, vừa phục sinh đã tu luyện `Tiên Đạo Trấn Ngục Kình` đệ nhất trọng!

Tám ức bốn nghìn vạn tôn chủng tử Thiên Tiên, vào giờ khắc này đang lay động trong nhục thân.

Từng tôn hư ảnh Thiên Tiên quang ám hối minh đứng thẳng, giống hệt Sở Ca, tề tề đánh ra một quyền!

“Đông Hoàng Thái Nhất!

Chỉ một kích pháp thân nho nhỏ, muốn giết ta sao?” Sở Ca đạm nhiên nói!

Tám ức bốn nghìn vạn tôn Thiên Tiên bạo phát chiến lực, cộng thêm chiến lực của Sở Ca, tám ức bốn nghìn vạn lẻ một tôn Thiên Tiên ngưng tụ trong một quyền!

Thiên vũ, đạo cánh tay kia ngang nhiên áp xuống!

Cánh tay thông thiên ức vạn vạn dặm và nắm đấm của Nhân tộc tựa như ánh sáng của nhật nguyệt và đom đóm, không thể cùng nói một ngày.

Nhìn thấy cảnh tượng này, chư thiên Đại Năng đều ngây người.

Không một Nhân tộc nào lại vung tay về phía Đông Hoàng Thái Nhất!

Gan của hắn lớn a, dám vung tay về phía Đông Hoàng Thái Nhất sao?

Vì sao không tĩnh lặng chờ chết chứ?

Chúng đều lắc đầu, thậm chí có thể dự đoán được cảnh tượng tiếp theo.

Nhưng khắc tiếp theo, chúng chấn kinh!

“Oanh” Phía trên Ly Sơn, đột nhiên bạo phát ra một đạo lực lượng yên diệt.

Một đạo lực lượng yên diệt hướng về hư không hiện ra hình tròn, dũng mãnh tuôn ra bốn phía tám phương, bao phủ trọn vẹn mấy chục vạn dặm thiên địa.

Phía dưới Sở Ca!

Ba nghìn dặm thiên địa trực tiếp bị đánh sâu xuống dưới lòng đất ba trăm dặm!

Thương khung nứt vỡ, vô số đạo tắc yên diệt, càng nhiều quy tắc trật tự Hỏa Đạo đều đang phá diệt.

Đạo cánh tay ức vạn vạn dặm kia, lại bị ngăn lại!

Hai đạo cánh tay đối trì trong hư không, sắc mặt Sở Ca hồng hào, tám ức bốn nghìn vạn tôn Thiên Tiên bạo phát vô thượng chiến lực, lại khiến hắn ngăn được một kích của Đông Hoàng Thái Nhất!

Giữa thiên địa, cánh tay ức vạn dặm ngang quán!

Dưới đạo cánh tay đó, một tôn Nhân tộc thân ảnh vung tay đỡ được sao?

Sao có thể?

Đừng nói Đông Hoàng Thái Nhất, ngay cả chư thiên vạn giới đại năng, đến cả Nữ Oa Nương Nương cư ngụ trong Oa Hoàng Cung cũng ngây người.

"Nhân tộc, lại có thể xuất hiện sinh linh cường đại đến thế sao?" Nữ Oa Nương Nương sáng tạo Nhân tộc, lấy Cửu Thiên Tức Nhưỡng rèn đúc thân thể của chúng, lấy Tiên Thiên Hồ Lô Đằng diễn hóa linh hồn Nhân tộc, sau đó lấy Đạo Tạo Hóa, điểm hóa Nhân tộc!

Mới sáng tạo ra Tiên Thiên Nhân tộc.

Nhưng những Tiên Thiên Nhân tộc đó, cũng nhiều nhất tu luyện đến cảnh giới Chân Tiên, là những Tiên Thiên Nhân tộc sớm nhất.

Oa Hoàng Cung nứt vỡ, một đạo thân ảnh người đầu rắn thân đột nhiên bước ra.

Ánh mắt của nàng xuyên thấu thiên địa, nhìn xuống thế giới Hồng Hoang.

Không chỉ có nàng, ngay cả vài tôn Thánh nhân khác, cũng rủ xuống ánh mắt.

Đại chiến Vu Yêu sắp bắt đầu, trong Nhân tộc lại xuất hiện một cường giả, liệu có làm hỏng an bài của đại chiến Vu Yêu không?

Thái Cổ Tinh Không, sắc mặt của đạo hóa thân Đông Hoàng Thái Nhất kia đỏ bừng.

Thật là sỉ nhục!

Một kích của hắn, lại bị một Nhân tộc nhỏ bé đỡ được.

Mặt mũi của hắn vào giờ khắc này đã mất sạch.

Yêu tộc đồ sát Nhân tộc, âm thầm tu luyện `Đồ Vu Kiếm`!

Chuyện này không thể để người ngoài phát hiện, càng không thể để Vu tộc phát hiện, cho nên hắn lại lần nữa vung tay!

Lần này, đạo cánh tay ức vạn vạn dặm kia trực tiếp nghiền ép xuống!

"Ca sát" Nhục thân Sở Ca run rẩy, Đông Hoàng Thái Nhất là tồn tại Chuẩn Thánh hậu kỳ, một đạo hóa thân cũng là cấp độ Đại La Kim Tiên.

Một tôn hóa thân cấp độ Đại La, đã vận dụng toàn lực, nhục thân Sở Ca vào giờ khắc này nứt vỡ.

Từng đầu chủng tử Thiên Tiên nứt ra, từng đạo hư ảnh phá diệt. `Tiên Đạo Trấn Ngục Kình` mặc dù cường đại, nhưng Sở Ca cũng chỉ mới tu luyện đệ nhất trọng, muốn kháng hành Hồng Hoang Đại Thần Thông, có lẽ cần phải hóa tám ức bốn nghìn vạn chủng tử Thiên Tiên thành cấp độ Chân Tiên!

"Oanh" Nơi ba nghìn dặm sụp đổ dưới chân Sở Ca, trực tiếp băng diệt, nhục thân của hắn đều đang từng tầng nứt vỡ.

Ly Sơn chấn động, những ngọn núi cao vạn trượng, mấy chục vạn trượng nguyên bản trực tiếp nứt vỡ!

Hơn một nửa Nhân tộc còn lại cũng đã chết.

Sở Ca bỗng nhiên rút ra đạo cánh tay kia, tiếp đó hai tay bỗng nhiên kết ấn quyết!

Từng đạo khí tức huyền ảo vào giờ khắc này từ trong nhục thân phóng thích!

Đó là một cỗ khí tức Đế Hoàng không hề thua kém Đông Hoàng Thái Nhất!

Đó là khí tức Nhân Hoàng Nhân Vương của Nhân tộc!

Chúa tể Cửu Thiên Thập Địa, uy áp hoàn vũ, thống lĩnh thiên địa, chế bá vũ trụ.

Từng tia từng tia khí tức kỳ dị, từ bốn phía tám phương dũng mãnh tuôn tới, hội tụ về phía Sở Ca.

Trong hai tay, từng đạo hình người diễn hóa, nam nữ già trẻ, lớn bé khác nhau, đủ loại hình thái lần lượt xuất hiện. `Nhân Vương Khai Thiên Ấn`!

Chương 8

Đây là đạo công pháp huyền huyễn biến dị thứ hai mà Sở Ca nhận được.

Nguyên bản là một đạo thần thông `Nhân Vương Ấn`, ngưng tụ ý chí bất diệt của Nhân tộc, đánh ra một kích ý chí bất diệt!

Mặc dù đạo thần thông đó cường đại, nhưng `Nhân Vương Khai Thiên Ấn` sau khi biến dị lại càng khủng bố. `Nhân Vương Khai Thiên Ấn`, hấp thu toàn bộ khí vận Nhân tộc!

Chỉ thấy trên Ly Sơn, nhục thân Sở Ca phóng ra vạn trượng kim quang, từng đạo khí tức Nhân tộc lay động!

Trên đại địa Hồng Hoang, những Nhân tộc kia đều nhìn về phía thương khung.

Nhân tộc trên Tiên Sơn Côn Luân, Nhân tộc trên Bất Chu Sơn, và ức vạn Nhân tộc rải rác trên đại địa Hồng Hoang đều vào giờ khắc này, ngưỡng vọng thiên vũ.

Chúng nhìn thấy một tôn Nhân tộc Chi Vương!

Vị Nhân tộc Vương đó, đang đối kháng với Hoàng của Dị tộc.

Trong một khắc, vô số Nhân tộc vào giờ khắc này quỳ bái hư không, "Bái kiến Nhân Vương!" "Bái kiến Nhân Vương!" "Bái kiến Nhân Vương!" "Bái kiến Nhân Vương!" ...

Nhân tộc Hồng Hoang mặc dù yếu ớt, thậm chí có rất nhiều phàm nhân, nhưng giờ khắc này vô số Nhân tộc quỳ bái, ngưng tụ ra ý chí Nhân tộc, trực tiếp oanh nát thiên địa.

Cỗ khí tức hồng trần cuồn cuộn kia lay động Cửu Thiên Thập Địa, gia trì lên thân Sở Ca.

Vẫn chưa xong! `Nhân Vương Khai Thiên Ấn`, ngưng tụ ý chí Nhân tộc, ngưng tụ khí vận Nhân tộc, ngưng tụ tu vi của tất cả Nhân tộc.

Đạo trường hà hồng trần vạn trượng đầu tiên treo trên thiên vũ, đổ vào trong nhục thân Sở Ca, đó là ý chí Nhân tộc!

Đạo kim long khí vận màu vàng thứ hai, cũng đổ vào nhục thân Sở Ca!

Đó là khí vận Nhân tộc!

Hai đạo trường hà đổ treo sau lưng Sở Ca.

Tiếp đó, đạo trường hà thứ ba cũng xuất hiện.

Đó là tu vi của toàn bộ đại tộc Nhân tộc, vào giờ khắc này toàn bộ gia trì cho Sở Ca.

Nữ Oa tạo người, sáng tạo trăm vạn Tiên Thiên Nhân tộc, Thánh nhân di trạch, cửu thế khô!

Phần còn lại đều là Hậu Thiên Nhân tộc, Hậu Thiên Nhân tộc mới là dân số chủ yếu của Nhân tộc.

Trải qua vô số năm, trên toàn bộ đại lục Hồng Hoang, đều có dấu vết hoạt động của Nhân tộc.

Những Nhân tộc đó thật sự quá nhiều, quá nhiều.

Tu vi của chúng, cũng gia trì cho Sở Ca!

Sở Ca vốn chỉ có tu vi Thiên Tiên, vào giờ khắc này bạo trướng!

Thiên Tiên đỉnh phong!

Chân Tiên sơ kỳ, Chân Tiên trung kỳ, Chân Tiên hậu kỳ, Chân Tiên đỉnh phong!

Kim Tiên sơ kỳ, Kim Tiên trung kỳ, Kim Tiên hậu kỳ...

Tiếp đó bước vào Thái Ất Kim Tiên, lại trong nháy mắt vượt qua cảnh giới Đại La Kim Tiên!

Giờ khắc này Sở Ca, ngưng tụ Nhân Đạo Đạo Quả, khí thôn sơn hà, nhất ngôn nhất hành, đại biểu cho khí thế, khí vận Nhân tộc!

Hắn đã trở thành Nhân tộc Chi Vương, một tôn Nhân Vương!

Đó mới là `Nhân Vương Ấn` sau khi biến dị!

Sở Ca ôm `Nhân Vương Ấn`, một cử chỉ liền đánh nát đạo cánh tay thông thiên ức vạn vạn dặm trên đỉnh đầu kia.

Uy thế không giảm, `Nhân Vương Ấn` mang theo ba đạo trường hà Nhân tộc, ngang quán Cửu Thiên, lại lần nữa đánh nát Cửu Thiên Cương Phong Tầng!

Chư thiên chấn kinh, Thần Phật chiến đấu, ánh mắt của hai tộc Vu Yêu đều hội tụ!

Một đạo thần thông có thể trưởng thành, theo Nhân tộc càng cường đại, thì Nhân Vương Ấn sẽ càng thêm cường đại!

Khí vận Nhân đạo, ý chí Nhân đạo, cùng tất cả tu vi của Nhân đạo, đều thống nhất gia trì lên một thân.

Như nay Vu Yêu lượng kiếp, một khi Nhân tộc trở thành nhân vật chính Hồng Hoang, chỉ riêng một đạo sông dài khí vận Nhân tộc, đã đủ để trấn áp một Tôn Chuẩn Thánh!!

Sở Ca ôm Nhân Vương Ấn, diệt sạch ức vạn vạn dặm cánh tay che trời, vô số tinh thần đều bị đánh rơi.

Từng ngôi sao rơi xuống Đại địa Hồng Hoang, tầng Cửu Thiên Cương Phong xé rách, thuộc tính Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ Quang Ám Không Gian Lôi Điện hóa thành mảnh vỡ, bay lượn trong hư không, cũng chẳng biết đã khai tích ra bao nhiêu phương động thiên thế giới.

Trên Thái Cổ Tinh Không, một đạo hư ảnh khẽ động.

Nhìn ba đạo sông dài khí thôn tinh hà phía dưới, liền lộ ra vẻ kinh hãi.

"Đáng chết!

Trong Nhân tộc lại tồn tại cường giả như vậy sao?" Sớm biết có Nhân tộc cấp Đại La Kim Tiên ở đó, lần luyện chế Đồ Vu Kiếm này nên phái Yêu Thần đi!

Hiện tại, đã quá muộn rồi.

Chuyện này bị Chư Thiên Đại Năng biết được, sẽ nhanh chóng phát hiện Yêu tộc đang luyện chế Đồ Vu Kiếm.

Đều tại Nhân tộc đáng chết!

Nhân tộc vì sao phải phản kháng?

Lũ lâu nghĩ hèn mọn, cống hiến tất cả, giúp Yêu tộc thống nhất Hồng Hoang, lũ lâu nghĩ này phải vinh hạnh mới đúng chứ.

Đông Hoàng Thái Nhất khí tức chấn động, đứng dưới Vạn Cổ Tinh Không!

Chỉ là cánh tay trái của hắn đã đứt lìa, tiên huyết chảy ròng, từng giọt máu từ Thái Cổ Tinh Không rơi xuống, đè nát từng ngôi sao!!

Đột nhiên, cánh tay đó ngừng chảy máu, thậm chí từng giọt tinh huyết rơi xuống tinh không lại bay trở về!

Hắn lạnh lùng nhìn ba đạo thiên hà bay lên từ phía dưới!

Sông dài khí vận Nhân tộc, sông dài ý chí Nhân đạo, sông dài tu vi Nhân tộc, ba con sông dài bay lên, hạo nhiên tựa như Thiên Địa Nhân Tam Tài!!

Đông Hoàng Thái Nhất lần nữa ra tay, lay động trời xanh, hư

không tan nát!

Hai tay không ngừng giao thoa, vô số đạo tắc diễn hóa, thần tắc hóa thành từng sợi thần liên, muốn khóa chặt ba con sông dài Nhân tộc.

Từng sợi thần liên pháp tắc giáng xuống, ba con sông dài Nhân tộc chấn động, vô tận quang mang bùng nổ.

"Oanh ——" "Phốc!" Đông Hoàng Thái Nhất phun máu, từng sợi thần kim pháp tắc đứt gãy, ba con sông dài trực tiếp bay vút lên trời, trấn sát một đạo thân ảnh!

Máu vàng kim vương vãi trên Thái Cổ Tinh Không, đủ loại dị tượng lần nữa xuất hiện, từng giọt máu từ tinh không rơi xuống, đè nát từng ngôi sao!

Đông Hoàng Thái Nhất, chết sao!?

Đông Hoàng Thái Nhất bị giết rồi?

Không đúng, đó hẳn chỉ là một đạo hóa thân của Đông Hoàng Thái Nhất mà thôi, nếu không Đông Hoàng Thái Nhất gặp nguy cơ sinh tử, không thể nào không dùng Đông Hoàng Chung.

Nhưng dù vậy, cũng có thể thấy được sự cường đại của vị Nhân tộc hậu thiên kia.

"Nhân Vương sao?

Đạo thần thông đó, ngay cả một đạo hóa thân của Đông Hoàng Thái Nhất cũng chém giết được." "Nhân tộc, Nhân tộc lẽ nào đã cường đại đến mức ấy sao?" Trong nhận thức của họ, Nhân tộc chỉ là lương thực của vạn tộc, tùy ý bắt một hai con ăn cũng chẳng có vấn đề gì.

Nhưng hiện tại, lại phải cân nhắc lại rồi.

Một vị Nhân Vương cường đại như vậy tại thế, một khi Nhân Vương nổi giận, ngay cả họ cũng có khả năng gặp nguy hiểm!!

Ba con sông dài vận mệnh tiêu tán!

Trên Đại địa Hồng Hoang, Sở Ca chắp tay sau lưng, coi thường tất cả!

Ba đạo biến dị huyền huyễn công pháp: Tiên Đạo Trấn Ngục Kình, Nhân Vương Khai Thiên Ấn, đều mang lại cho Sở Ca vô số lần tăng trưởng chiến lực!

Nếu có thể học hết các công pháp biến dị này, đủ sức quét ngang thế giới Hồng Hoang.

Sở Ca cũng thăm dò từng đạo ánh mắt dòm ngó trong hư không.

Đó là những ánh mắt thăm dò của Thiên Tiên, Chân Tiên, Kim Tiên, Thái Ất Kim Tiên, thậm chí có cả Đại La Kim Tiên.

Những ánh mắt này đến từ khắp nơi trên Hồng Hoang.

Có từ Yêu tộc Thiên Đình, có từ Vu tộc bộ lạc, cũng có từ các động thiên phúc địa khác, và càng có từ Đạo trường Thánh nhân!

Chương 9

Tất cả đều kinh hãi nhìn Sở Ca!!

Trên Đại lục Hồng Hoang, những Nhân tộc kia cũng đều nhìn lên trời xanh, đạo thân ảnh áo xám tóc bạc chắp tay sau lưng kia đã in sâu vào Chư Thiên Vạn Giới, trở thành một cảnh tượng vĩnh hằng!

"Oanh ——" Khi thế nhân còn đang kinh hãi, Yêu tộc Thiên Đình đột nhiên chấn động!

Trên Thái Cổ Tinh Không, có một khối đại lục lơ lửng, tương truyền do một đoạn xương của Bàn Cổ chưa dung nhập Hồng Hoang hóa thành.

Khối đại lục này bị Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn bắt lấy, sau đó luyện hóa thành Thiên Đình.

Giờ khắc này Thiên Đình chấn động, chín ngàn chín trăm chín mươi chín tòa cung điện rung chuyển, một đạo quang mang màu vàng kim xé rách tinh không, thậm chí xông vào trong Hỗn Độn.

Một đạo khí tức hoành vĩ, sâu không lường được, hạo nhiên như sự tồn tại cổ lão nhất giữa trời đất!

Một đạo quang mang càng đánh nát vô số tinh thần, thậm chí một số thiên địa ở gần đạo khí tức này trực tiếp bị bốc hơi.

Thần hỏa thiêu đốt thiên địa, một đầu Tam Túc Kim Ô hư ảnh muốn vỗ cánh bay cao.

Chân thân của Đông Hoàng Thái Nhất, muốn thức tỉnh vào giờ khắc này rồi!!

Giờ khắc này!

Trong Chư Thiên, giữa Vạn Giới, vô số Đại Thần Thông Hồng Hoang đều run rẩy.

Đông Hoàng Thái Nhất, vị tồn tại được mệnh danh là đệ nhất nhân dưới Thánh nhân, muốn thức tỉnh sao.

Sự xuất hiện của hắn, khiến Hồng Hoang chấn động.

Trên Bất Chu Sơn, từng đạo thân ảnh bước ra, đó là Thập Nhị Tổ Vu!

Chỉ là hiện nay Thập Nhị Tổ Vu lại thiếu mất một vị Hậu Thổ nương nương, cho nên chỉ còn mười một người.

"Đông Hoàng Thái Nhất, cuối cùng cũng muốn tự mình ra tay rồi sao?" Thập Nhị Tổ Vu, từng đạo thân ảnh vĩ ngạn trăm vạn trượng nhìn về phía trời cao!!

Ở nơi đó, kim sắc quang huy bùng nổ, một tiếng chuông vang vọng khắp Hồng Hoang.

"Đông ——" Tiếng chuông đó tựa như tang chung tận thế, đã vang lên!

Đông Hoàng Chung chấn động!

Vạn vật hủy diệt, hôm nay, tất nhiên sẽ có một trận sát kiếp.

Đông Thái Cổ Tinh Không, trên một khối đại lục lơ lửng, một tiếng chuông vang vọng khắp trời đất!

Đông Hoàng Chung kia, đã gõ lên âm điệu tang thương tận thế.

Lại có từng đạo quang mang vàng kim trải khắp trời đất, che phủ nửa bầu trời.

Một khẩu thần chung vạn vạn trượng, siêu thoát khỏi khái niệm thời gian không gian tuế nguyệt, lơ lửng trong hư vô.

Trong Đông Hoàng Chung, một đầu Tam Túc Kim Ô đang bế quan tu hành.

Chỉ là giờ khắc này, đầu Tam Túc Kim Ô kia đã thức tỉnh.

Một đạo hóa thân bị giết rồi!

Chân thân Đông Hoàng Thái Nhất tự mình ra tay!

Trong Thượng Cổ Yêu Đình, Thập Đại Yêu Thần đều liếc nhìn, đều bị chấn động.

Đông Hoàng Thái Nhất, Yêu Đế của Yêu tộc, tổng hợp thực lực trên cả Đế Tuấn.

Chuyện gì lại khiến Đông Hoàng Thái Nhất tự mình ra tay?

Trên Thái Âm Tinh, hai vị Đế Hậu đều nhìn về phía Đông Hoàng Thái Nhất.

Thậm chí trong Yêu Hoàng Cung, Đế Tuấn thu hồi ánh sáng ngàn sao.

Một trương thần đồ, một khẩu thần thư, hóa thành hai đạo quang mang, được đặt trong lòng bàn tay, chính là Hà Đồ Lạc Thư.

Ở Oa Hoàng Cung, Nữ Oa!

Lông mày khẽ nhíu, lộ ra vẻ do dự.

Nhân tộc đã sinh ra một vị Nhân Vương, Nhân tộc hậu thiên, khí vận Nhân tộc lớn a, không chừng trong Vu Yêu lượng kiếp, Nhân tộc sẽ quật khởi.

Nhưng nàng cũng là Yêu tộc Yêu Thánh.

Hiện tại, Đông Hoàng Thái Nhất muốn giết Nhân Vương của Nhân tộc, khiến nàng có chút khó xử rồi.

Vị Nhân tộc Thánh mẫu này, có nên ngăn cản không!

Cũng trong khoảnh khắc do dự đó, một khẩu thần chung trực tiếp từ ngoài vực bay xuống.

Đó là một kích của Tiên Thiên Chí Bảo!!

Đông Hoàng Thái Nhất không chỉ chân thân thức tỉnh, mà còn vận dụng Tiên Thiên Chí Bảo Đông Hoàng Chung, một kích này, có thể xưng là một kích khủng bố nhất dưới Thánh nhân.

"Nhân tộc to gan, Ta muốn đánh các ngươi thành tro bụi, vĩnh viễn không được siêu sinh!" Vốn dĩ muốn dùng hóa thân trấn áp Sở Ca, nhưng hóa thân không chỉ bị Sở Ca chém giết, mà còn sát phạt trên Thái Cổ Tinh Không.

Nhân tộc bé nhỏ, là ai đã cho chúng lá gan đó!

Nhân tộc đã kiêu ngạo đến mức này, vậy những tộc khác thì sao?

Lần này, phẫn nộ ra tay, cũng có ý uy hiếp Chư Thiên.

Đông Hoàng Chung mang theo vô biên đại thế giáng xuống, từng lớp Tiên Thiên linh quang lấp lánh, thậm chí có Hỗn Độn kiếm khí vờn quanh bốn phía.

Địa giới Ly Sơn phía dưới, bị Đông Hoàng Chung bao phủ.

Chỉ thấy phương viên ba vạn dặm thiên địa, dưới quang mang Đông Hoàng Chung, bị nuốt chửng từng tấc đất!

Ba vạn dặm thiên địa trực tiếp hóa thành tro bụi, thi hài Nhân tộc, ngọn Ly Sơn kia, từng khẩu thần binh, và cả những thanh Đồ Vu Kiếm còn sót lại đều bị đánh thành tro tàn.

Hư không tan nát, Địa Thủy Phong Hỏa diễn hóa, thanh trọc chi khí chấn nát, có dị tượng Quy Khư diễn hóa!

Một kích, trực tiếp đánh ba vạn dặm thiên địa thành cảnh tượng băng diệt!

Sau khi hoàn thành tất cả, Đông Hoàng Chung mới bay lên Thiên Đình.

Cùng lúc đó, từng đạo quang mang vàng kim vạn trượng tiêu thất, dị tượng Tam Túc Kim Ô cũng theo đó tiêu tán.

"Ai..." "Đáng tiếc rồi." Từng tiếng than thở truyền ra từ sâu trong Hồng Hoang.

Nhân Vương của Nhân tộc, đã phá vỡ gông cùm hậu thiên, tu luyện thành tiên, chiến lực nghịch thiên, có thể gia trì đại thế Nhân tộc, thậm chí có thể khiêu chiến hóa thân của Đông Hoàng Thái Nhất.

Nhưng cuối cùng lại vẫn lạc dưới Đông Hoàng Chung.

"Đông Hoàng Thái Nhất đã dùng Đông Hoàng Chung, chỉ một kích, đã đánh chết Nhân Vương!" Cảnh tượng đó, cũng mãi mãi khắc sâu trong tâm trí họ.

Nếu đổi thành mình, liệu có đỡ nổi một kích đó không?

Một cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ, tay cầm Tiên Thiên Chí Bảo!!

Một kích vô địch như vậy, cả Hồng Hoang chỉ có vài vị Đại Thần Thông mới có thể đỡ nổi.

Từng đạo ánh mắt nhìn về Ly Sơn ba vạn dặm đã thành Quy Khư, lắc đầu thở dài.

"Yêu tộc quá cường thế, Nhân tộc chỉ là cá thịt mà thôi." "Chỉ là Nhân tộc khó khăn lắm mới sinh ra một vị Nhân Vương, thậm chí có thể dẫn dắt Nhân tộc quật khởi, nhưng Nữ Oa nương nương lại không ra tay ngăn cản?" Lại có vài đạo thân ảnh nhìn về đỉnh Thái Cổ Tinh Không, ở nơi đó, tại giao giới với Hỗn Độn, có một tòa cung điện nguy nga tráng lệ.

Đó chính là Oa Hoàng Cung.

Bên ngoài Oa Hoàng Cung, Nữ Oa nương nương nhìn ba vạn dặm phế tích kia, vẻ do dự biến mất.

"Nhân tộc, Nhân tộc có Ta bảo hộ, trong lượng kiếp này cũng không thể quật khởi." Trong lượng kiếp này, chỉ có hai tộc Vu Yêu mới là nhân vật chính, thậm chí ngay cả Thánh nhân cũng không thể tranh phong với Vu Yêu!!

Ca ca của Nữ Oa đã tu luyện Vận Mệnh Đại Đạo, muốn nghịch thiên cải mệnh, để Yêu tộc trở thành nhân vật chính Hồng Hoang!

Một khi Yêu tộc trở thành nhân vật chính Hồng Hoang, Phục Hy nghịch thiên cải mệnh thành công, có thể chứng đạo thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Cho nên vì ca ca của mình, nàng đã chuyển trọng tâm sang Yêu tộc!

Nhân tộc ư?

Chỉ cần không diệt tộc thì không có gì to tát.

Dù có chết hết, thì tạo lại một ít Nhân tộc nữa không được sao??

Nữ Oa nương nương sắc mặt lạnh lùng, xoay người trở vào Oa Hoàng Cung.

Nhân tộc Hồng Hoang!

Chương 10

Trời đất cùng bi thương, vô số Nhân tộc ai oán!

Chết rồi!

Nhân Vương của họ bị Yêu Hoàng đánh chết rồi!

Không cam tâm a, Nhân Vương vừa mới đản sinh, lại bị Yêu tộc giết chết.

Giờ khắc này, Nhân Yêu hai tộc triệt để kết thù.

Vô số Tiên Thiên Nhân tộc trên Đại địa Hồng Hoang, triển khai hành động săn Yêu.

Cũng may đại quân Yêu tộc đều dừng lại ở Thiên Đình, Yêu tộc rơi xuống Đại lục Hồng Hoang cũng không cường đại, nếu không hành động của Nhân tộc chỉ là tìm chết mà thôi.

Cái chết của Nhân Vương, trong Hồng Hoang, cũng chỉ là một chuyện nhỏ không đáng kể mà thôi.

Lịch sử vẫn cuồn cuộn tiến về phía trước!

"Nhân Vương chết rồi ư?" "Ha ha, nếu không chết, Ta chỉ cần một tay trấn áp mười vạn năm." Trong một dãy núi, từng Tôn Đại Yêu hoành hành.

Đó là một chi đội ngũ khác của Yêu tộc Thiên Đình.

Lần này, Yêu tộc luyện chế Đồ Vu Kiếm, Yêu binh Yêu tướng từ Thiên Đình bay xuống Hồng Hoang, nhưng không chỉ có những Yêu binh ở Ly Sơn đó.

Vu tộc và Yêu tộc là kẻ thù không đội trời chung, những năm này, Vu tộc trên Đại lục Hồng Hoang khắp nơi đều có, muốn chiến thắng

Vu tộc, chỉ mấy khẩu Đồ Vu Kiếm căn bản không được!

Cần phải đại tứ luyện chế Đồ Vu Kiếm, cần vô số Nhân tộc!!

Một chi đội ngũ bắt giữ Nhân tộc.

Chỉ thấy vị Yêu tướng đứng đầu, tay nâng một phương thiên địa, trong lòng bàn tay, thế giới động thiên hiển hóa.

Trong động thiên, từng đạo thân ảnh đứng thẳng, hoảng sợ bất an nhìn trời đất, chỉ là bị cấm cố trong thế giới động thiên, những Nhân tộc này căn bản không thể chạy thoát.

"Ít quá, chỉ có ba vạn Nhân tộc." Thiên Hổ Yêu tướng lắc đầu.

Lần này nhiệm vụ cấp Yêu Thần, là bắt giữ ba trăm vạn Nhân tộc!

Đem ba trăm vạn Nhân tộc đưa vào Thiên Đình, sau đó giam cầm trong Thiên Đình lao ngục.

"Nhân tộc tuy rằng yếu ớt, nhưng năng lực sinh sản quá thịnh, mấy chục năm là có thể tăng gấp mấy lần số lượng!" Nếu Bạch Trạch Yêu Thần cho thêm chút thời gian, có thể để ba vạn Nhân tộc tự sinh sản, cũng không cần nghìn năm, có lẽ có thể sinh sản ra trăm vạn nhân khẩu.

Phía sau Thiên Hổ Yêu tướng, mấy ngàn Yêu binh Yêu tướng Thiên Đình đi theo, những Yêu binh Yêu tướng này khí tức thâm hậu, từng đạo yêu khí che phủ trời đất, mỗi một Yêu binh đều trên Thiên Tiên, thậm chí có ba Tôn Chân Tiên!

Thiên Hổ Yêu tướng càng là một Tôn Kim Tiên Đại Yêu!

Thiên Hổ Yêu tướng tay nâng thế giới động thiên, nhe răng cười.

"Tiểu tử, Nhân tộc yếu ớt như vậy, lại có thể sinh ra Nhân Vương đó sao?" "Nhân tộc nhỏ bé, Ta há miệng là có thể nuốt chửng trăm vạn!" Thậm chí trăm vạn Nhân tộc cũng không đủ nhét kẽ răng nữa.

Bầy Yêu phụ họa nói: "Nhân tộc đó có tài cán gì?

Chẳng phải dựa vào phúc trạch của Nữ Oa nương nương sao, Nhân Vương đó chỉ là khí vận tốt hơn một chút, mới ngưng tụ được Nhân Đạo đại thế, nếu không chỉ cảnh giới Thiên Tiên nhỏ bé, ta một chưởng là có thể trấn sát!" Trong ba vị Chân Tiên Đại Yêu, một vị Chân Tiên Đại Yêu nói: "Ta chưa từng nếm thử tư vị Nhân tộc hậu thiên tu luyện thành Thiên Tiên đâu?" "Những Tiên Thiên Nhân tộc kia, mang theo một mùi đất, thật sự có chút khó ăn, còn những Hậu Thiên Nhân tộc này thì ngon a, từng kẻ sống động, thơm lừng là đằng khác." "Hắc hắc, không biết Nhân tộc hậu thiên này, bao giờ mới có thể tu luyện ra một vị tiên nhân đây." "Mấy năm qua, lần đầu Ta thấy Nhân tộc hậu thiên tu luyện thành Thiên Tiên." Đây cũng là một chuyện hiếm thấy.

Thiên Hổ Đại Yêu cười lạnh một tiếng.

"Nhân Vương, Nhân Vương, đáng tiếc a, chỉ ăn một cái đùi thôi cũng có thể nếm ra hương vị!" Các Yêu tộc khác cũng than thở một tiếng.

Yêu Hoàng quá lãng phí, một kích đó đừng nói Nhân Vương Sở Ca, ngay cả Đại La Kim Tiên cũng sẽ bị một kích đánh thành tro bụi.

Cho nên Nhân Vương tuyệt đối không thể sống sót.

"Nhân Vương....." Một đầu Yêu binh vừa thốt ra hai chữ "Nhân Vương", đột nhiên thiên địa hư không gợn sóng.

Từng đạo gợn sóng hiện lên trên đỉnh đầu.

Một cỗ khí tức quỷ dị hiện ra trong một phương thiên địa!

Mấy trăm Tôn Yêu binh đều dừng lại, đều nhìn về phía hư không thiên địa.

Ở nơi đó hư không gợn sóng, tựa như sóng lớn đổ về bốn phương

tám hướng, tiếp đó một phương thiên địa, xung quanh đều xuất hiện một cỗ khí tức.

Đó là khí tức Nhân tộc!

Khí tức Nhân tộc hậu thiên.

Tình huống gì?

Mấy trăm Tôn Đại Yêu đều mơ hồ.

Đột nhiên một đạo thanh âm từ một phương thiên địa vang lên.

"Kẻ nào đang tụng niệm chân danh của Ta?" Đó, đó là thanh âm của Nhân Vương!

Thiên Hổ Đại Yêu, cùng với Yêu binh Yêu tướng Yêu tộc đều kinh hãi.

Một đạo thanh âm quá đỗi quen thuộc, đó là thanh âm đã khiêu chiến Đông Hoàng Thái Nhất a.

Nhưng sao lại xuất hiện vào giờ khắc này?

Nhân Vương chưa chết sao?

Lại phục sinh rồi?

Từng đạo quang mang lấp lánh giữa một phương thiên địa.

Vô cùng quang huy và gợn sóng đan xen vào nhau.

Quang mang bất diệt, thân khu bất tử, lại một lần nữa tổ hợp trong trời đất.

Sở Ca!

Lại phục sinh!!

Đông Hoàng Thái Nhất mang theo Đông Hoàng Chung một kích, trực tiếp chém giết hắn.

Một kích đó, không nghi ngờ gì, là một kích Đại Thần Thông đỉnh cao của Hồng Hoang, Sở Ca lúc đó tuyệt đối không thể đỡ nổi.

Nhưng hiện tại lại sống rồi!

Nhờ một đạo thanh âm, từ cái chết phục sinh.

Huyền huyễn thần thông Bất Diệt Kim Thân!

Sau khi biến dị, thần thông hóa thành Vĩnh Hằng Bất Tử Bất Diệt Kim Thân.

Vĩnh Hằng Bất Tử Bất Diệt Kim Thân, giọt máu trọng sinh, giữa trời đất chỉ cần một đạo chân linh là có thể trọng sinh phục sinh.

Hệ thống biến dị công pháp, chỉ cần biến dị thành công, Sở Ca là có thể học được!

Một môn biến dị công pháp, chỉ cần có người tụng niệm chân danh của Sở Ca, là có thể phục sinh!!

Thậm chí, thân ảnh Sở Ca xuất hiện trong ký ức của người khác, cũng có thể nhờ ký ức mà trọng sinh!!!

Đây mới là Vĩnh Hằng Bất Tử Bất Diệt, mới là thần thông đại pháp chí cao vô thượng!!

Giữa trời đất, một đạo chân thân lại ngưng tụ, từng hạt vi lạp Thiên Tiên lại gieo xuống!

Tám ức bốn ngàn vạn Tôn Thiên Tiên chủng tử bàng bạc trưởng thành, từng đạo thần uy lan tỏa.

Vị Nhân tộc lão tổ đã chết bốn ngàn năm kia, lại một lần nữa phục sinh rồi!

Giữa trời đất, một đạo thân ảnh chậm rãi ngưng tụ.

Từng hạt Thiên Tiên chủng tử ngưng tụ trong đạo thân ảnh đó,

Tiên Đạo Trấn Ngục Kình lại một lần nữa vận chuyển.

Mười vạn Tôn Thiên Tiên chủng tử, trăm vạn Tôn Thiên Tiên chủng tử, ngàn vạn Tôn Thiên Tiên chủng tử.

Một ức Thiên Tiên chủng tử, hai ức Thiên Tiên chủng tử, tám ức bốn ngàn vạn Tôn Thiên Tiên chủng tử!

Tiên Đạo Trấn Ngục Kình lại một lần nữa đạt đến đệ nhất trọng đại viên mãn!

Thân ảnh Sở Ca cũng từ hư huyễn ngưng tụ thành thực chất.

Một thân áo xám tóc bạc, ba ngàn sợi tóc cắm vào hư không, từng sợi dựng đứng, hấp thu năng lượng giữa trời đất.

Hạo nhiên tựa như một Tôn Chúa Tể, chúa tể Cửu Thiên Thập Địa, khí tức bất khả ngôn đó tự động lan tỏa giữa trời đất.

Cửu Ngũ Chí Tôn, Cửu Cửu Chí Tôn, Hoàng Đạo uy áp, Đế Đạo uy áp, Đế Hoàng chi khí, loại khí tức chí tôn giữa trời đất đó lan tỏa!

Sở Ca thân là Nhân Vương của Nhân tộc, nhiễm phải một tia khí tức của ba con sông dài Nhân tộc, bản nguyên của hắn đều phát sinh biến hóa, lấy thân Nhân tộc hậu thiên diễn hóa thành Đế Hoàng chân thân!

Chương 11

"Sống, sống lại rồi?" Thiên Hổ Đại Yêu toàn thân run rẩy!

Nhân Vương lại một lần nữa phục sinh!!

Tình huống gì?

Chẳng phải đã bị Yêu Đế đánh chết rồi sao?

Lại trọng sinh?

Dưới một kích của Đông Hoàng Chung, đừng nói Nhân Vương, cả Nhân tộc cũng sẽ bị tiêu diệt!!

Vậy kẻ này phục sinh bằng cách nào?

"Ồ?

Ta nghe thấy, có kẻ muốn trấn áp Bản tôn?" "Hiện tại, Bản tôn ngay trước mặt các ngươi, có kẻ nào muốn trấn áp Ta không?" Thanh âm nhàn nhạt hiện lên giữa trời đất, Sở Ca lạnh lùng nhìn mấy trăm Tôn Yêu tộc.

Thiên Hổ Đại Yêu tâm thần chấn động!

Là Kim Tiên Đại Yêu, đã ngưng tụ kim tính bất hủ, thực lực cường đại, trong khoảnh khắc đã khôi phục tâm thần.

"Chẳng lẽ vị Nhân Vương này từ cuộc nói chuyện của chúng ta mà trọng sinh?" Từ một đạo thanh âm mà phục sinh?

Bởi vì tụng niệm chân danh của Sở Ca?

Rồi vị Nhân Vương này từ một đạo thanh âm mà phục sinh sao?

Thần thông?

Tu vi!!!

Từng Tôn Đại Yêu kinh hãi!

Đều nhìn chằm chằm Sở Ca, toàn thân run rẩy, sự khủng bố đó.

Chưa từng nghe nói đến thần thông đại pháp khủng bố như vậy, trước mặt xuất hiện vị Nhân Vương này, chỉ là một Tôn Thiên Tiên a.

Nhưng vị Thiên Tiên này, lại khiến mấy trăm con Yêu không dám thở mạnh, thậm chí phải cố gắng khống chế thân thể đang run rẩy.

“, đừng kiêu ngạo!” Kim Tiên Đại Yêu lùi lại mấy ngàn mét, mới nói.

Sở Ca lơ lửng trong hư không, nhưng uy áp phát ra quá nghiêm trọng rồi.

Đó tựa như uy áp từ sâu thẳm linh hồn.

“Nhân Vương, đừng tự rước lấy họa!” “Tuy rằng ngươi trọng sinh, nhưng Yêu Hoàng Yêu Đế muốn giết ngươi, cũng chỉ cần một niệm mà thôi!” “Ta là tiên phong đại đội của Yêu tộc, binh mã trọng yếu của Thiên Đình!” Thiên Hổ Đại Yêu trầm giọng nói!

Từng luồng Kim Tiên khí tức lan tỏa, kim tính bất hủ phát tán quanh trời đất.

Bị dọa đến vỡ mật, trước đây Thái Ất Kim Tiên còn phải đánh một trận, nhưng đối mặt Sở Ca, ngay cả nhìn thẳng cũng không dám.

“Nói xong chưa?” “Xong rồi, vậy thì chết đi!” Sở Ca thản nhiên đưa tay, tám ức bốn ngàn vạn Tôn Thiên Tiên chủng tử nở rộ, một chỉ ấn xuống, hư không bị đánh diệt!!!

Mấy trăm Tôn Yêu tộc Thiên Binh Thiên Tướng ở đằng xa, toàn bộ bị đồ sát sạch sẽ!!

Chết!

Một chỉ, miểu sát mấy trăm Tôn Thiên Binh, mấy Tôn Chân Tiên,

và một Tôn Kim Tiên Đại Yêu.

Thân thể của hắn bị điểm diệt, hóa thành hư vô, thậm chí ngay cả nguyên thần cũng tiêu tán, đến một tia chân linh cũng không tìm thấy!

Phương động thiên thế giới kia mất đi sự chống đỡ của Thiên Hổ Đại Yêu, trong khoảnh khắc tan nát, nhưng Sở Ca ngưng tụ thao thiên pháp lực, đưa ba vạn Nhân tộc từ trong động thiên ra.

"Oanh long ——" Động thiên sụp đổ, vạn dặm thiên địa băng diệt, hư không rung chuyển, hóa thành một đạo yên diệt chi khí, biến mất trong Hồng Hoang.

Thế giới động thiên này, Thiên Tiên có thể tùy ý khai tích!

Cũng không phải là đại thần thông, đại bản sự gì.

Ba vạn Nhân tộc thoát khỏi sinh tử, nhìn Sở Ca, miệng hô Nhân Vương!

"Đa tạ Nhân Vương, ân cứu mạng!" "Đa tạ Nhân Vương!" "....." Họ cũng đã chứng kiến Sở Ca nghịch hành phạt thiên, đại chiến với Yêu Đế Đông Hoàng Thái Nhất!

Chỉ là Sở Ca đã thất bại, trong lòng thầm đau thương, chỉ là không ngờ Sở Ca lại phục sinh.

Nhân Vương trọng sinh, Nhân tộc quật khởi!

Có một Tôn Nhân tộc gan dạ, dồn hết dũng khí, bước ra.

"Kẻ hèn này cả gan, xin Nhân Vương truyền cho chúng ta pháp tu hành, để Nhân tộc hậu thiên chúng ta cũng có năng lực tu hành, đấu tranh với những Yêu tộc kia!" Nhân tộc hậu thiên không có chút tu vi nào, dù có đại nghị lực giả, thu thập thiên địa linh khí, cũng không thể đột phá cảnh giới Thiên Tiên.

Nhưng Sở Ca đã làm được!

Cho nên họ đặt toàn bộ hy vọng lên người Sở Ca.

Chỉ là Sở Ca lắc đầu.

"Muốn vì Nhân tộc hậu thiên trải ra một con đường thông thiên đại đạo, Ta không có năng lực đó!" Nhân tộc hậu thiên thiếu một con đường tu hành, chẳng thấy Nhân tộc cũng có cường giả cấp Chân Tiên, nhưng cũng không thể vì họ mà sáng tạo ra một con đường thích hợp.

Ngay cả những Đại Năng Hồng Hoang khác!

Cũng đã thử sớm rồi, muốn mở ra một con đường thông tiên lộ đại đạo cho Nhân tộc hậu thiên.

Cũng là vì Vu Yêu hai tộc, vui vẻ nhìn thấy Nhân tộc cường đại, phân chia khí vận với Vu Yêu.

Nhưng có một người có thể làm được!

Sở Ca nhìn về sâu trong Hồng Hoang, trầm ngâm một lát rồi nói: "Ta muốn đi tới Đạo trường Thánh nhân, vì Nhân tộc cầu một quyển công pháp tu hành!" "Chuyến đi này tiền lộ vị tri, xin chư vị đồng bào bảo trọng!" Sở Ca vẫy tay, dời ba vạn Nhân tộc đến một địa giới an toàn, sau đó trực tiếp bay về phía nam!

Muốn đi tìm kiếm tiền lộ của Nhân tộc!!

Nhân Vương Khai Thiên Ấn, có thể ngưng tụ khí vận Nhân tộc, ý chí Nhân đạo, tu vi Nhân tộc, chỉ cần Nhân tộc cường đại, thì Sở Ca có thể mượn tất cả của Nhân tộc!

Thậm chí có thể chống lại Thánh nhân!

Cho nên lần này đi tới Đạo trường Thánh nhân, vì Nhân tộc khai tích tiền lộ, nhất định phải đi!

Một đạo thân ảnh hoành hành thiên địa, tám ức bốn ngàn vạn Tôn

Thiên Tiên chủng tử của Sở Ca đồng thời phát lực, một đạo quang mang cắt ngang bầu trời, trong khoảnh khắc biến mất trong một phiến thiên địa.

Thái Cổ Tinh Không, từng ngôi sao Thái Cổ lấp lánh vô tận quang mang, rủ xuống từng tia tinh thần chi quang.

Những Thái Cổ tinh thần này mỗi ngôi đều rộng ức vạn dặm, những ba trăm sáu mươi lăm ngôi Chu Thiên Tinh Đấu Thái Cổ kia càng rộng vô biên, có Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh còn lớn hơn cả Chu Thiên Tinh Đấu.

Cho nên Yêu tộc chấp chưởng Thái Cổ Tinh Không, thực ra không hề yếu hơn Vu tộc chấp chưởng Đại địa Hồng Hoang.

Giờ khắc này, trong Thái Cổ Tinh Không, một Tôn Cự Đại Thiên Bằng bay lượn trên Cửu Thiên, độn vào Thanh Minh, sau đó phun ra một khẩu hồ lô.

Chỉ thấy khẩu hồ lô đó đón gió lớn lên, trong khoảnh khắc hồ lô nứt ra, một khẩu trường phiên bay ra.

Trên khẩu trường phiên đó, khắc ấn đủ loại thân hình Yêu tộc, rồng rắn hổ hươu, bay trời độn đất, cây cỏ hóa hình, đủ loại chân hình Yêu tộc đều khắc ấn trong đó.

Đó là Chí Bảo Chiêu Yêu Phiên của Yêu tộc!!

Khẩu Chiêu Yêu Phiên này do Nữ Oa nương nương tự mình luyện hóa, có thể triệu tập quần Yêu thiên hạ.

Khẩu phiên này lay động, chỉ thấy những Yêu tộc hạ giới trong Hồng Hoang trong khoảnh khắc hóa thành từng đạo quang mang, những quang mang này bay về phía Cửu Thiên, phá vỡ tầng Cửu Thiên Cương Phong, bay vào Thái Cổ Tinh Không, bay vào Thiên Đình!

Chỉ thấy từng Tôn Yêu binh Yêu tướng đứng trên Thái Cổ Tinh Không, những Yêu binh Yêu tướng đồ sát Nhân tộc hạ giới đã trở về Thiên Đình.

Những Yêu binh Yêu tướng này đem từng khẩu Đồ Vu Kiếm dính máu Nhân tộc tế luyện ra!

Từng khẩu thần kiếm bay lượn trong Thái Cổ Tinh Không, ít nhất có ức vạn Nhân tộc chết trong lần đồ sát này.

Lại có một số Kim Tiên Đại Yêu tay nâng thế giới động thiên, trong lòng bàn tay giam cầm mấy chục vạn, mấy trăm vạn Nhân tộc.

Đó là dùng để nuôi dưỡng Nhân tộc!!

Côn Bằng Yêu Sư thu Chiêu Yêu Phiên, tay nâng hồ lô màu tím xanh, hiển hóa ra dáng vẻ Tiên Thiên Đạo Thể, lạnh nhạt nói với quần Yêu.

"Đem Nhân tộc này giam vào thiên lao, ngày đêm chăm sóc cẩn thận, để chúng toàn lực sinh sản!" "Một vạn năm sau, Bản Yêu Sư muốn thấy mười vạn thanh Đồ Vu Kiếm!!" Yêu tộc chuẩn bị nuôi dưỡng Nhân tộc, sau đó dùng những Nhân tộc được nuôi dưỡng này, luyện chế Đồ Vu Kiếm.

Tang tâm bệnh cuồng, trời đất khó dung!!

Nhưng Nhân tộc lại không thể phản kháng!

Chỉ có thể bị Yêu tộc giam cầm.

Sâu trong Thiên Đình, hai đạo thân ảnh nhìn Yêu Sư Côn Bằng hạ lệnh, đều nhíu mày.

Danh tiếng của Yêu Sư Côn Bằng, trong Yêu tộc, thậm chí còn trên cả hai người họ!

Chương 12

Cần phải đánh đấm Côn Bằng Yêu Sư một trận cho ra trò.

Chỉ thấy Đông Hoàng Thái Nhất đột nhiên đưa tay, chỉ thấy một đạo thần liên trật tự ở trước người hắn lan tràn ra.

Đó là một sợi nhân quả tuyến!

Hắn nắm lấy sợi nhân quả tuyến đó, sau đó cười rồi.

"Nhân tộc đó chưa chết." Đông Hoàng Thái Nhất hứng thú buông sợi nhân quả tuyến ra, dưới một kích của Đông Hoàng Chung, không chết, xem ra có người đang giúp Nhân tộc a.

Nữ Oa sao?

Hay là Đại Thần Thông Hồng Hoang khác?

Hoặc Vu tộc?

Cúi mình thân phận, tự mình ra tay với tiểu bối, khiến mặt mũi mất hết, nếu lại ra tay một lần nữa, chỉ sợ Đại Thần Thông Hồng Hoang sẽ chê cười.

"Bạch Trạch, đi vào Hồng Hoang, giết Nhân tộc đó đi!" Đông Hoàng Thái Nhất nói với hư không.

Khoảnh khắc kế tiếp, một đạo thân ảnh từ Thiên Đình bay ra, sau đó bay xuống Thái Cổ Tinh Không, bay về phía Hồng Hoang.

Một Tôn Yêu Thần hạ giới, chỉ vì săn giết một Tôn Nhân tộc, chuyện này truyền ra ngoài, chỉ sợ có thể chấn động Hồng Hoang.

Đế Tuấn nhìn Bạch Trạch hạ giới, khẽ điểm Hà Đồ Lạc Thư, chỉ thấy Hà Đồ Lạc Thư diễn hóa thiên cơ.

Để tính xem Bạch Trạch có thể thuận lợi hoàn thành nhiệm vụ

không.

Trên Hà Đồ Lạc Thư, từng tia quy tắc trật tự diễn hóa, có thiên cơ áo nghĩa hiển hóa, lại có nhật nguyệt tinh thần cây cỏ núi sông diễn hóa, thiên cơ đều hiển thị ra hết.

Cuối cùng, một bức họa diện xuất hiện trước mặt.

Một Tôn Yêu Thần, một kích đánh diệt Nhân tộc kia!

Chết!

Tiểu tặc Nhân tộc trực tiếp thân tử đạo tiêu!

Chỉ là không lâu sau, thiên cơ hiển hóa, tiểu tặc lại trọng sinh?

Nhìn bức họa diện được thôi diễn ra, Đế Tuấn và Thái Nhất đều rơi vào trầm tư.

Đột nhiên phát hiện, có lẽ lần trước kia, căn bản không có người nào trợ giúp Sở Ca.

Sở Ca đích thực bị Đông Hoàng Thái Nhất chém giết, nhưng lại trọng sinh!

"Vậy kẻ này trọng sinh bằng cách nào?" Hà Đồ Lạc Thư hiển hóa vô tận thiên địa chí lý, thao thiên pháp lực rơi vào hai khẩu Tiên Thiên Linh Bảo.

Chỉ thấy Hà Đồ hóa thành một quyển thiên hà, treo ngược trên Thái Cổ Tinh Không, Lạc Thư thì hóa thành một đoàn quang mang sáng rực, bay vào một quyển thiên hà.

Vô số quang mang, vô số áo nghĩa cực hạn thôi diễn.

Cuối cùng Đế Tuấn cũng thôi diễn ra.

Hắn kinh ngạc nói: "Tiểu tặc Nhân tộc này thật sự kỳ quái, có thể trọng sinh từ chân danh!" Hắn đã nắm bắt được cảnh tượng Sở Ca

trọng sinh từ thanh âm của Thiên Hổ Đại Yêu trong Hồng Hoang!

"Tụng niệm chân danh, mượn một đạo thanh âm để trọng sinh sao?" "Thật thú vị." Đông Hoàng Thái Nhất thản nhiên cười, "Vậy nếu hai chữ đó trở thành cấm kỵ, Ta xem kẻ này trọng sinh bằng cách nào!!" Cấm kỵ?

Muốn biến hai chữ đó thành cấm kỵ sao?

Đế Tuấn và Thái Nhất nhìn nhau, đều cười, biến một cái tên thành cấm kỵ, cũng có chút ý nghĩa a.

Giờ khắc này, Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn ra tay!

Hà Đồ Lạc Thư, cùng Đông Hoàng Chung trên Thái Cổ Tinh Không chiếu rọi ức vạn vạn dặm trời xanh, vô số Tiên Thiên linh quang lấp lánh, từng con đường đại đạo hiển hóa.

Một ngày, hai chữ "Nhân Vương" bị hóa thành cấm kỵ.

Người đời, sẽ không còn ai có thể tụng niệm chân danh đó nữa, một khi có người tụng niệm chân danh đó, sẽ gặp Thiên Phạt!

Gặp phải một kích toàn lực của hai Tôn Chí Cường Giả Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn!!!

Từ đó, danh xưng Nhân Vương, cũng trở thành cấm kỵ chi danh của Hồng Hoang!!

Một đạo thân ảnh bay lượn giữa trời đất, ngẩng đầu nhìn về phía trời cao.

Chỉ thấy từng đạo quang mang bay vào Cửu Thiên, bay lên Thái Cổ Tinh Không, Chiêu Yêu Phiên kia đã cuốn vô số Yêu tộc vào Thiên Đình.

Bằng cách này bay lên Thái Cổ Tinh Không, ngay cả Thiên Tiên cũng có thể tiến vào Thiên Đình.

Cho nên những năm này, binh mã Yêu tộc Thiên Đình cũng càng ngày càng nhiều, thậm chí vượt qua cả nghìn ức Tôn Tiên nhân!!

Xu thế này vẫn đang tiếp tục bùng nổ.

Chỉ là trong ánh mắt Sở Ca, lại nhìn thấy một cảnh tượng khác.

Vô số oan hồn Nhân tộc nương tựa vào những thần quang đó.

Yêu tộc này đồ sát quá nhiều Nhân tộc, thậm chí còn câu thúc hồn phách vào trong Đồ Vu Kiếm, dẫn đến không thể chuyển thế trọng sinh.

"Yêu tộc, Yêu tộc!" Ánh mắt Sở Ca ngưng lại!

Bất kể kiếp trước là người Địa Cầu, kiếp này là Nhân tộc Hồng Hoang!

Thiên Đình tất phải sụp đổ!!

Đồ sát Nhân tộc luyện chế Đồ Vu Kiếm, Đông Hoàng Thái Nhất đã đánh chết hắn một lần!

Không phải đại cừu, thù này không báo, làm sao tu hành?

Sở Ca thu hồi ánh mắt, sau đó đánh thức hệ thống!

"Hệ thống, Ta có bốn ngàn năm chưa rút thưởng, ngàn năm một lần rút thưởng, Ta có thể rút liên tục bốn lần không?" "Đinh!

Hồi Ký chủ, Ngài hiện tại có thể rút bốn lần, xin hỏi Ký chủ có muốn bắt đầu rút thưởng không?" "Bắt đầu!!" Hệ thống biến dị huyền huyễn công pháp, không cần Sở Ca làm gì, chỉ cần đợi một ngàn năm, là có thể có một cơ hội rút thưởng.

Sở Ca trọng sinh thành Nhân tộc Hồng Hoang, sống hơn năm ngàn năm, đã rút được ba đạo biến dị huyền huyễn công pháp.

"Tu vi hiện tại của Ta quá yếu, chỉ có cảnh giới Thiên Tiên, chỉ có

trước tiên nâng tu vi lên Chân Tiên, mới có thể bắt đầu tu hành công pháp Tiên Đạo Trấn Ngục Kình đệ nhị trọng!" Cho nên Sở Ca lần này, hy vọng có thể rút được một quyển kinh thư, để tu luyện kinh thư!!

Một đạo luân bàn hư huyễn xuất hiện trước mắt Sở Ca, một cái luân bàn lớn bằng bàn xay, tổng cộng được chia thành chín khu vực.

Mỗi khu vực đều có chữ viết khắc, trong đó có ba khu vực là khu vực màu trắng.

Trong ba khối khu vực màu trắng, đều viết "Vô".

Nếu bánh xe lớn quay vào ba khu vực này, đều sẽ không thể nhận được phần thưởng.

"Ba khối khu vực chữ Vô, một cái cơ hội thử lại, một khu vực chỉ điểm bất kỳ một môn công pháp thần thông hiện tại?" Sở Ca hiếu kỳ nhìn một khối khu vực.

Một khối khu vực nhỏ nhất, hiện ra màu vàng kim!

Tùy ý chỉ điểm một môn công pháp hiện tại, vậy có thể chọn bất kỳ một hạng nào trong bốn môn thần thông công pháp còn lại?

"Thế Thân biến dị hậu công pháp Đại Đạo Vị Thân: Tổng cộng có năm trọng cảnh giới, đệ nhất trọng cảnh giới, đổi lấy mười vạn năm sau.

Đệ nhị trọng cảnh giới, đổi lấy trăm vạn năm sau, đệ tam trọng cảnh giới, đổi lấy ngàn vạn năm sau, đệ tứ trọng cảnh giới, đổi lấy một Hội Nguyên sau!

Đệ ngũ trọng cảnh giới, đổi lấy cảnh giới tiếp theo!!" Một môn công pháp khủng bố, thậm chí nghe thôi đã kinh hãi!!

Đệ nhất trọng Đại Đạo Vị Thân, đệ nhị trọng Đại Đạo Vị Thân có lẽ không khủng bố, nhưng đổi lấy ngàn vạn năm, thậm chí một Hội

Nguyên sau thì sao?

Một Hội Nguyên là mười ba ức chín ngàn chín trăm sáu mươi tám vạn năm a.

Tu luyện một Hội Nguyên, ít nhất cũng là một Tôn Kim Tiên, thậm chí Thái Ất Kim Tiên chứ?!!

Tinh hoa của đệ ngũ trọng Đại Đạo Vị Thân nằm ở chỗ, có lẽ Sở Ca hiện tại tu vi yếu, không thể hiện ra sự khủng bố của pháp tu hành.

Nhưng khi bước vào Đại La Kim Tiên thì sao?

Trực tiếp đổi lấy Chuẩn Thánh!

Vậy khi trở thành Chuẩn Thánh thì sao?

Há không thể đổi lấy Thánh nhân!!

Vậy một khi chứng đạo thành Thánh, há không thể đổi lấy Thiên Đạo cho bản thân sao?!!!

Sở Ca mắt đỏ nhìn một môn công pháp, rất lâu sau, mới đánh giá ba môn công pháp thần thông còn lại.

"Hóa Tự Tại Vạn Cổ Đại Pháp biến dị hậu công pháp Hóa Hồng Mông Pháp: Khai tích ba hạt Hồng Mông chủng tử, diễn hóa ba phương Hỗn Độn đại thế giới, diễn hóa ba Tôn Khai Thiên thần, ngưng tụ sức mạnh ba phương Hỗn Độn đại thế giới!!" Lại một môn biến dị thần thông đại pháp, có thể xưng là khiến người ta kinh hãi a.

Chương 13

Khai tích ba thế giới tương tự Hồng Hoang, để sinh linh trong ba thế giới đó giúp ba đạo Hồng Mông hóa thân tu hành!!!

Chỉ cần cẩu một chút, chưa chắc đã không trở thành cường giả đệ nhất Hồng Hoang.

Thiên Đạo Lục Thánh, Hồng Quân Lão Tổ, Thiên Đạo Đại Đạo, tất cả đều phải bị giẫm dưới chân!!

Chỉ là một khối khu vực nhỏ nhất, màu sắc lại hiện ra màu tím.

Muốn rút trúng một đạo Hóa Tự Tại sau biến dị quá khó rồi.

"Tinh Thần Biến biến dị hậu công pháp Thái Cổ Tinh Thần Biến: Thôn phệ Hồng Hoang Thái Cổ Tinh Không, hóa thân lão thiên gia, có thể Câu Thiên!" Mấy chữ giải thích ngắn gọn, khiến môn thần thông công pháp này cường đại đến mức liếc qua đã hiểu hết.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Yêu tộc đó có thể sánh ngang Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Trận a.

Thái Cổ Tinh Thần Biến, có thể hóa thân lão thiên gia, cũng dùng Thái Cổ Tinh Đấu diễn hóa!

Thậm chí có thể Câu Thiên!

Không biết "Thiên" đó là trời, trời Hồng Hoang, hay là Thiên Đạo Thiên!

Nếu là vế sau, thật sự có chút khủng bố rồi!!

Sở Ca nhìn về phía luân bàn chín đạo, cuối cùng là một đạo huyền huyễn biến dị pháp.

"Hằng Vũ Đế Kinh biến dị hậu công pháp Thần Ma Thôn Phệ

Thiên Địa Bất Diệt Công Pháp: Ban ngày hóa thành hắc động, hấp thu thiên địa linh khí, một ngày một cảnh giới, ban đêm hấp thu nhật nguyệt tinh hoa, rèn luyện nhục thân!" "Thần Ma Thôn Phệ Thiên Địa Bất Diệt Công Pháp đệ nhị cảnh, há miệng nuốt nhật nguyệt tinh thần làm thức ăn!" "Thần Ma Thôn Phệ Thiên Địa Bất Diệt Công Pháp đệ tam cảnh, há miệng nuốt một thế giới!" Sở Ca nhìn về môn huyền huyễn công pháp cuối cùng sau biến dị, một môn công pháp tu luyện, thích hợp nhất với Sở Ca hiện tại.

Tuy rằng nhìn giới thiệu, cũng không mạnh bằng các công pháp khác!

Nhưng cũng thuộc về công pháp biến dị, uy lực vượt xa bản gốc.

Cho nên lần này, bốn lần rút thưởng cơ hội, Sở Ca hy vọng có thể rút được Thần Ma Thôn Phệ Thiên Địa Bất Diệt Công Pháp.

"Đinh, đang rút thưởng!" Sau đó, kim chỉ trong Cửu Chuyển Luân Bàn bắt đầu xoay tròn, tốc độ quá nhanh, ngay cả Sở Ca cũng không nhìn rõ kim chỉ xoay chuyển, tiếp đó kim chỉ dừng lại trên một khối khu vực trống.

"Đinh, xin lỗi, lần này Ký chủ không rút được bất cứ thứ gì." "Đinh, đang rút thưởng." Kim chỉ đó lại một lần nữa xoay tròn!

Sở Ca tâm thần căng thẳng, chăm chú nhìn kim chỉ, liệu có thể rút được Thần Thông Thôn Phệ Thiên Địa Bất Diệt Công Pháp hay không, xem vận khí của hắn!!

"Đinh!

Chúc mừng Ký chủ rút được cơ hội thử lại." Hô, thử lại?

Vậy chẳng phải uổng công rút một lần rồi sao?

Hệ thống lại rút thưởng, nhanh chóng kim chỉ kia dừng lại trên khu vực trống.

Lại một lần nữa "Cảm ơn đã ủng hộ!" "Đinh, đang rút thưởng!" "Đinh, chúc mừng Ký chủ rút được Thần Ma Thôn Phệ Thiên Địa Đại Pháp!" "Đinh, đang rút thưởng!" "Đinh, chúc mừng Ký chủ rút được Đại Đạo Vị Thân!" Hai lần rút thưởng còn lại, đều rút trúng biến dị huyền công công pháp thần thông!!

Ngay cả công pháp tu luyện mà Sở Ca hằng tâm niệm niệm, cũng cuối cùng đã rút được!

Khoảnh khắc kế tiếp, Thần Ma Thôn Phệ Thiên Địa Đại Pháp, khắc sâu vào não hải Sở Ca.

Một môn huyền huyễn công pháp, vốn là Hằng Vũ Đế Kinh, nhưng giờ khắc này sau khi biến dị, không biết đã mạnh hơn gấp bao nhiêu lần.

Cũng trong khoảnh khắc, Sở Ca đã học được môn công pháp này.

Nhục thân của hắn hạo nhiên như một phương hắc động, thôn phệ linh khí thiên địa xung quanh!

"Oanh!

Oanh!

Oanh!" Ở các dãy núi, sông ngòi chảy xiết xung quanh đều xuất hiện bạo động, từng cây cối, từng con sông lớn đều rung chuyển.

Vô số linh khí bay về phía Sở Ca, những thiên địa linh khí này dũng mãnh nhập vào thể nội Sở Ca.

Thần Ma Thôn Phệ Thiên Địa Bất Diệt Công Pháp vào giờ khắc này vận chuyển, ban ngày hóa thành hắc động, hấp thu thiên địa linh khí, một ngày một cảnh giới, ban đêm hấp thu nhật nguyệt tinh hoa, rèn luyện nhục thân!

Với thanh thế hạo đãng như vậy, tu vi Sở Ca trực tiếp phá vỡ gông

cùm Thiên Tiên, trong khoảnh khắc đạp vào cảnh giới Chân Tiên!!!

Hắn bay lượn giữa trời đất, như một hắc động di động, không ngừng thôn phệ thiên địa linh khí.

Linh khí thiên địa Hồng Hoang quá nồng đậm, vô tận linh khí, trực tiếp bị hấp thu.

Lại có tinh thần chi quang giáng xuống, bị Sở Ca luyện thể!

Tám ức bốn ngàn vạn Tôn Thiên Tiên chủng tử, đều đang thôn thổ hấp nạp, thân thể Sở Ca chấn động luyện hóa những tinh thần chi quang đó.

"Thật là công pháp tốt!" "Chỉ riêng Thần Ma Thôn Phệ Thiên Địa Đại Pháp, nhiều nhất chỉ cần mười mấy năm, tu vi của Ta lại có thể tiến thêm một bước!" Nhưng cảnh giới Chân Tiên a, từ Chân Tiên sơ kỳ đến Chân Tiên trung kỳ, sinh linh bình thường tu luyện, đều cần trên mấy vạn năm tu hành.

Trong động thiên phúc địa.

Muốn từ Chân Tiên trung kỳ bước vào Chân Tiên hậu kỳ, ít nhất cần trăm vạn năm!

Muốn trở thành Kim Tiên, càng cần hao phí vô số quang âm, ngưng tụ kim tính bất hủ chân ý, đợi những tháng năm dài đằng đẵng, sử dụng "nguyên" làm kế, một nguyên là mười hai vạn chín ngàn sáu trăm năm, ít nhất cũng phải trên trăm, trên ngàn cái nguyên thời gian.

Sở Ca hoành hành thiên địa, Thần Ma Thôn Phệ Thiên Địa Đại Pháp tự động khai mở, một môn Đại Đạo Vị Thân khác, cũng tự chủ lĩnh ngộ đệ nhất trọng cảnh giới, cũng đổi lấy mười vạn năm sau!!

Vị mười vạn năm sau, cũng tu luyện Thần Ma Thôn Phệ Thiên Địa Đại Pháp mười vạn năm!

Hẳn là có thể trưởng thành một trạng thái khủng bố chứ?

Sở Ca tuy rằng hiếu kỳ, mười vạn năm sau sẽ mạnh đến mức nào, nhưng cũng không lập tức thí nghiệm môn thần thông công pháp đó.

Hắn tiếp tục bay về sâu trong Hồng Hoang.

Muốn đi tới Đạo trường Thánh nhân, vì Nhân tộc thỉnh mệnh, vì Nhân tộc khai tịch một con đường hậu thiên đại đạo!!

Chuyện này khắc không thể trì hoãn!

Một đạo quang mang xuyên qua Đại địa Hồng Hoang.

Trong đoạn thời gian phi hành, Sở Ca nhìn thấy từng đạo thân ảnh khổng lồ, hoành hành trên Đại địa Hồng Hoang.

Những người khổng lồ này, thân cao thấp nhất cũng trên trăm trượng, bình thường đều trên ngàn trượng!

Thậm chí có thân ảnh vạn trượng, mười vạn trượng!

Đó là Vu tộc.

Những Vu tộc này tư sát Yêu tộc, đi tới các động phủ Yêu tộc, thôn phệ Yêu tộc.

Vu tộc, không bái trời, không kính đất, chỉ tuân thủ bản tâm của mình, cũng không tu luyện nguyên thần, tu vi đề thăng, toàn bộ dựa vào ăn!

Yêu tộc trên Đại địa Hồng Hoang, khổ không tả xiết, có đại bộ phận Yêu tộc bị Vu tộc thôn phệ sạch sẽ.

Cho nên trên Đại địa Hồng Hoang, khó mà thấy những lão Yêu tuyệt thế kia, nếu có, đều ẩn nấp trong rừng sâu núi già.

"Hống ——" Một Tôn Vu tộc thân ảnh khổng lồ, một tiếng gầm xé nát từng ngọn núi, đánh tan trời xanh, một đầu Đại Yêu cấp Thái Ất

Kim Tiên ở đằng xa, trực tiếp bị xé nát.

Vị Đại Vu tắm trong máu rắn, hiếu kỳ nhìn Sở Ca bay về phía xa.

"Hử?

Nhân tộc?

Nhân tộc hậu thiên ư?" Đại Vu hiếu kỳ nói!

Tiên Thiên Nhân tộc thành tiên, trong Hồng Hoang khắp nơi đều có, nhưng từ Nhân tộc hậu thiên tu luyện thành tiên, lại chỉ có một mình kẻ này a.

Nhìn Sở Ca bay đi xa, ánh mắt hắn lóe lên!

"Nhân tộc quá yếu ớt, nếu không ăn ngon hơn Yêu tộc nhiều!" Nhân tộc là lương thực của chư thiên vạn tộc, tự nhiên cũng là lương thực của Vu tộc.

Chỉ là Nhân tộc quá yếu ớt, lại không có thịt, cho nên Vu tộc ít ăn người.

Nhưng nếu không tìm thấy thức ăn, Vu tộc cũng sẽ đi đến bộ lạc Nhân tộc một chuyến!

Vị Đại Vu đó lắc đầu, sau đó há miệng lớn nuốt chửng đầu Thái Ất Kim Tiên Đại Yêu kia!

Hồng Hoang rộng lớn vô biên, một đạo thân ảnh bay lượn giữa trời đất.

Thôn phệ thiên địa linh khí, hoành hành trong hư không, theo thời gian trôi đi, tu vi của hắn cũng càng ngày càng cường đại, lại được mấy ngày thời gian.

Tu vi Sở Ca thuận lợi, trực tiếp đạp vào Chân Tiên trung kỳ!!

Tốc độ tu hành như vậy, nếu bị ngoại nhân biết được, e rằng ngay

cả Thánh nhân cũng phải cúi đầu.

Chứ không phải như trong thế giới huyền huyễn, bích lũy mỗi một trọng cảnh giới đều cần vô số tuế nguyệt tích lũy, một lần bế quan có lẽ nghìn năm, vạn năm, thậm chí mười vạn năm trăm vạn năm!!!

Nhưng hiện tại, Sở Ca vừa đột phá Chân Tiên không lâu, lại đã bước vào Chân Tiên trung kỳ rồi.

Chương 14

Tốc độ phi hành của hắn lại nhanh hơn ba phần.

Thế giới Hồng Hoang trước mắt cũng trở nên càng ngày càng hoang lương, từng dãy núi hoang vu, thậm chí xích địa ngàn dặm, mây trời đều bị nhuộm thành ráng chiều huyết sắc!

Ở không xa, một ngọn núi sừng sững giữa trời đất, từng đạo quang mang màu đỏ từ ngọn núi đó bắn ra.

Khí tức cổ lão lan tràn khắp trời đất, một ngọn Hồng Hoang thần sơn, một chỗ động thiên phúc địa.

Càng có một cỗ hương vị dược thảo nồng đậm phiêu đãng khắp bốn phía trời đất.

Sở Ca đứng trong hư không, nhìn về phía đỉnh núi xa xa, ở nơi đó tử khí hạo đãng lan tràn ba ngàn dặm, mây khói bốc lên, vô số dị tượng thăng đằng.

Đó là Đạo trường Thánh nhân!

Muốn vì Nhân tộc thỉnh mệnh, khai tịch một con đường hậu thiên đại đạo, hiện tại Sở Ca không làm được, những Đại Thần Thông Hồng Hoang kia cũng khó!

Chỉ có Thánh nhân mới có thể vì Nhân tộc khai tích tiền lộ.

Sở Ca tìm Lão Tử!

Cũng có thể bay vào Cửu Thiên, bay lên Thái Cổ Tinh Không, đi tới Oa Hoàng Cung, tìm Nhân tộc Thánh mẫu Nữ Oa nương nương, vì Nhân tộc hậu thiên mà nối tiếp tiền lộ.

Nhưng thân phận Nữ Oa nương nương có chút khó xử!

Là Yêu tộc Yêu Thánh, cũng là Nhân tộc Thánh mẫu, Yêu tộc cần Nhân tộc để luyện chế Đồ Vu Kiếm, ca ca Phục Hy lại cần Yêu tộc giúp nghịch thiên cải mệnh, chứng đạo Hỗn Nguyên.

Cho nên, Nữ Oa nương nương có lẽ trong lượng kiếp này, cũng không hy vọng Nhân tộc có thể cường đại.

Lại nói, một đường đi tới Oa Hoàng Cung, cần đi qua đại bản doanh của Yêu tộc.

Sở Ca có khả năng bị Yêu tộc phát hiện!

Cho nên hắn chọn Thái Thượng Lão Tử, vị Thánh nhân đại sư huynh, tu luyện đạo thanh tĩnh vô vi, lại lấy Nhân tộc lập giáo, chứng đạo Hỗn Nguyên, tất nhiên cũng sẽ vì Nhân tộc mà nối tiếp tiền lộ chứ?

Sở Ca đứng trong hư không hồi lâu, mới hướng về ngọn Thủ Dương Sơn đó mà bái một cái.

Một bái, lấy thân phận Nhân Vương tham bái!

Lấy thân phận Nhân tộc hậu thiên bái kiến Thái Thanh Thánh nhân.

Nhân tộc đại nghĩa, Nhân Đạo đại thế, khí vận Nhân tộc, đủ loại khí tức triều quanh quanh thân Sở Ca, cũng vào giờ khắc này hướng về Thủ Dương Sơn mà bái một cái.

"Nhân tộc, Sở Ca, đến Thủ Dương Sơn, bái kiến Thái Thanh Thánh nhân." "Oanh ——" Ý chí Nhân tộc hóa thành lưỡi dao sắc bén, bổ toang vạn dặm trời xanh, vô số dị tượng vào giờ khắc này xé rách, ba ngàn dặm tử khí đều đang chấn động.

Sau đó trên Thủ Dương Sơn, bay ra một Tôn Đạo nhân.

Vị Đạo nhân đó, thân mặc Bát Quái Âm Dương đạo y, người chưa

tới, một cỗ khí thế khủng bố đã hàng lâm!

Đó là khí tức Đại La Kim Tiên!

Đại La giả, vĩnh hằng bất diệt, trường sinh tiêu dao, nhìn quá khứ, vị lai, hiện tại, dung luyện bản thân làm một thể.

Cường giả như vậy, thậm chí có thể trảm tam thi chứng đạo.

"Bái kiến Huyền Đô Đại Pháp Sư!" Sở Ca hướng về kẻ đó lại một bái.

Vị Pháp Sư này là quan môn đệ tử của Thái Thanh Thánh nhân, một Tôn Đại La Kim Tiên, cũng là người có thực lực mạnh nhất trong số đệ tử nhị đại Tam Giáo.

Huyền Đô Đại Pháp Sư ánh mắt ngưng lại!

Nhìn Sở Ca, lại dừng lại một khoảnh khắc!!

Hắn nhìn dị tượng quanh thân Sở Ca, chỉ thấy linh khí đầy trời đều bay về phía hắn, dũng mãnh nhập vào nhục thân của hắn.

"Chân Tiên sao?" Chỉ là một Tôn Chân Tiên nhỏ bé, lúc nào cũng đang thôn thổ thiên địa linh khí, thậm chí còn diễn hóa những thiên địa linh khí đó thành Chân Tiên pháp tắc, tồn trữ trong nhục thân!!

Không.

Từng đạo tinh thần chi quang, từ ngoài vực tiếp dẫn xuống.

Tu sĩ bình thường tiếp dẫn tinh thần chi quang, từ Thái Cổ Tinh Không tiếp dẫn xuống, cần trải qua tầng Cửu Thiên Cương Phong, cho nên tinh thần chi quang sẽ tiêu tán rất nhiều.

Nhưng Sở Ca tiếp dẫn tinh thần chi quang, trực tiếp xuyên qua từng tầng hư không, rơi xuống bề mặt quanh thân Sở Ca, rèn luyện nhục thân, không lúc nào, nhục thân của hắn cũng đang biến mạnh.

“Tu hành thiên phú thật khủng bố!” Huyền Đô Đại Pháp Sư cũng thầm kinh hãi, trách không được lại phá vỡ gông cùm Nhân tộc hậu thiên.

Tu hành thiên phú như vậy, đơn giản là chưa từng nghe thấy!!

Huyền Đô Đại Pháp Sư chém đi vạn bàn ý niệm, mới chậm rãi nói: “Lão Sư đã chờ lâu trong Bát Cảnh Cung rồi.” “Mời.” Thánh nhân đã chờ lâu trong Bát Cảnh Cung?

Lẽ nào Thái Thanh Thánh nhân đã xuất cung?

Sở Ca nghe vậy, trực tiếp đi về phía Bát Cảnh Cung.

Lần này, thỉnh Thái Thanh Lão Tử vì Nhân tộc nối tiếp tiền lộ, bất kể thế nào, cũng phải bái kiến Thánh nhân một lần!

Thần Kiều trải đường, từng đạo thanh liên hiển hóa, tử khí hạo đãng lan tràn ba ngàn dặm, Thần Ma Thôn Phệ Thiên Địa Đại Pháp của Sở Ca đều gia tốc vận chuyển.

Thiên địa linh khí xung quanh bạo động, theo Sở Ca xuất hành, linh khí trên Thủ Dương Sơn cũng bị hấp thu.

Nhanh chóng, trước mắt xuất hiện một tòa thần điện!

“Bát Cảnh Cung!” Đạo trường của Thái Thanh Thánh nhân, ở nơi này.

Một cỗ Thánh nhân uy áp ập tới, tám ức bốn ngàn vạn Thiên Tiên chủng tử trong thể nội Sở Ca trong khoảnh khắc kích phát, mới miễn cưỡng đỡ được Thánh nhân uy áp.

Thánh nhân uy áp, chỉ tùy ý rơi xuống một tia mà thôi!

Khủng bố!

Không thành Thánh nhân, cuối cùng cũng là lâu nghĩ!

Đột nhiên một câu nói, hiện lên trong não hải Sở Ca.

Bát Cảnh Cung, Đạo trường Thánh nhân, Đạo trường của Thái Thanh Thánh nhân, Thái Thanh Thánh nhân tu luyện đạo thanh tĩnh vô vi, cho nên trong một tòa đạo trường, trừ hắn và Huyền Đô Đại Pháp Sư ra, cũng không có sinh linh nào khác.

Tuy rằng nơi này thiên địa linh khí nồng đậm, nhưng cũng không có sinh linh nào khác xuất hiện.

Sau khi tới gần Bát Cảnh Cung, mùi đan dược càng thêm nồng đậm.

Lại có từng đạo hỏa diễm, từ dưới Thủ Dương Sơn bốc lên, bay vào Bát Cảnh Cung.

Tam Dương Thần Hỏa, Lục Dương Thần Hỏa, Cửu Dương Thần Hỏa, Tam Muội Chân Hỏa, Ngũ Phương Thần Hỏa, Hư Vô Thôn Diễm, đủ loại Tiên Hỏa Thần Hỏa bay vào Bát Cảnh Cung!!

Thái Thanh Thánh nhân kia đang luyện đan!

Thái Thanh Thánh nhân, cao thủ luyện đan đệ nhất Hồng Hoang, một viên Cửu Chuyển Kim Đan, thậm chí còn có trợ giúp đối với tu hành của Thánh nhân.

Huyền Đô Đại Pháp Sư là đệ tử nhị đại Tam Giáo, có thể nhanh chóng trở thành Đại La Kim Tiên, cũng là nhờ hưởng lợi từ Thái Thanh Thánh nhân.

Huyền Đô Đại Pháp Sư dẫn Sở Ca tiến vào Bát Cảnh Cung, đầu tiên đập vào mắt là một tòa Bát Quái Lô khổng lồ.

Vô số hỏa diễm cháy dưới Bát Quái Lô, từng đạo thanh hương từ trong lò truyền ra.

Lại có một vị lão nhân cổ phác cầm quạt, ngồi đối diện Bát Quái

Lô.

Khí tức của hắn tự có tự không, hạo nhiên tựa như dung hợp với trời đất, nhắm mắt lại, hoàn toàn không thể nhìn thấy sự tồn tại của vị lão giả này.

Huyền Đô Đại Pháp Sư thấy người này sau, vái chào nói: "Lão Sư, Nhân Vương đã tới!" Vào khoảnh khắc Nhân Vương xuất hiện đó!!

Bên ngoài Bát Cảnh Cung Thủ Dương Sơn, gió mưa giao bão, điện chớp sấm rền, cả thiên địa đột nhiên biến sắc.

"Oanh!

Oanh!

Oanh!" "Oanh!

Oanh!

Oanh!" Lôi đình giao thoa, lôi đình trăm trượng, ngàn trượng khắp nơi đều có, thậm chí có từng đạo thiểm điện hình người hiển hóa ra, đánh nát Cửu Trọng Thiên.

Chỉ là dị tượng ban đầu, ở sâu trong dị tượng, có một khẩu thần chung bay lượn, dường như muốn gõ lên tang chung tận thế.

Lại có hai khẩu Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo, Hà Đồ Lạc Thư cuốn sạch trời đất!

Trong khoảnh khắc ngắn ngủi, Đạo trường Thánh nhân bị những thần thông khủng bố này bao phủ.

Vị Thái Thanh Thánh nhân đang ngồi trong hư không kia, vào giờ khắc này đã mở đôi mắt ra.

Hư thất sinh điện, Thánh nhân chi uy lan tỏa thiên địa.

Chương 15

Hắn thản nhiên nói: "Tán!" Một chữ rơi xuống, thiên địa chí lý, đại đạo pháp tắc, dị tượng lôi đình ngoài Thủ Dương Sơn tiêu tán, Đông Hoàng Chung và Hà Đồ Lạc Thư giao thoa, nhưng cũng chỉ giãy dụa một chút, rồi tự động tiêu tán.

Đạo trường Thánh nhân, lời nói của Thái Thanh Thánh nhân, Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn cũng phải nể mặt.

Nếu không giờ khắc này, người dám thốt ra danh xưng Nhân Vương, đã sớm bị đánh chết rồi.

Một đạo thanh âm truyền trong hư không, rơi vào tai một Tôn Yêu Thần.

"Tiểu tặc Nhân tộc đó đang ở trong Đạo trường Thái Thanh Thánh nhân, hãy đợi hắn ra khỏi Đạo trường Thánh nhân, chém giết kẻ này!!" Một đạo thân ảnh, điều chuyển phương hướng, bay về phía Thủ Dương Sơn.

Trong Bát Cảnh Cung, Thái Thanh Thánh nhân thản nhiên nhìn về phía Sở Ca.

Huyền Đô Đại Pháp Sư có chút kinh nghi bất định đứng một bên.

Dị tượng thiên địa bên ngoài Bát Cảnh Cung vừa nãy, hắn cũng cảm nhận được.

Chỉ vì một câu Nhân Vương!

Mà xuất hiện đại kiếp nạn!

Thậm chí kiếp nạn đó, ngay cả hắn cũng suýt vẫn lạc!

Nhìn Nhân tộc trước mắt, Huyền Đô Đại Pháp Sư đều than thở

một tiếng.

"Nhân Vương, đạo trường của Ta, có chuyện gì sao?" Thái Thanh Thánh nhân phiêu miểu, tu luyện Thái Thượng Vong Tình Đạo, tuy rằng ở Nhân tộc lập ra Nhân Giáo, nhưng cũng không quản Nhân tộc.

Hắn tín phụng thanh tĩnh vô vi, tự nhiên phát triển, cho nên chưa bao giờ can dự vào sự phát triển của Nhân tộc.

Sở Ca lại một lần nữa hướng về Thái Thanh Thánh nhân mà bái.

"Kính xin Thánh nhân vì Nhân tộc chúng ta nối tiếp tiền lộ!" "Nhân tộc chúng ta, trong Hồng Hoang như lớp băng mỏng, di trạch Oa Hoàng bị chín đời chém, Tiên Thiên Nhân tộc sau chín đời, đều hóa thành huyết mạch phàm nhân, không cách nào đăng lâm Tiên đạo!" "Nhân tộc chúng ta, giữa vạn tộc Hồng Hoang, như súc vật, vạn tộc nuôi dưỡng chúng ta, sống không bằng chết!" "Giữa Vu Yêu, Nhân tộc chúng ta khó mà sinh tồn." "Nhân tộc chúng ta tôn bái Nữ Oa Thánh mẫu, Nhân Giáo Giáo chủ, xin xem xét một tia hương hỏa của Nhân tộc, thỉnh Thánh nhân ban xuống đại đạo, vì Nhân tộc chúng ta nối tiếp tiên lộ!" Sở Ca lại một lần nữa hướng về Thái Thanh Thánh nhân mà bái!

Lần bái thứ ba!!!

Oa Hoàng sáng tạo Nhân tộc, chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Nhân tộc cũng nhờ đó được Oa Hoàng bảo hộ chín đời.

Thái Thanh Thánh nhân ở Nhân tộc lập giáo thành Thánh, lại không hề cho Nhân tộc chút lợi ích nào, ngược lại còn chia sẻ khí vận Nhân tộc.

Đạo lý ở đâu?

Thái Thanh Thánh nhân sắc mặt không chút gợn sóng, vẫn thản nhiên nhìn Sở Ca.

Hắn nhìn nhục thân Sở Ca, dường như đã nhìn xuyên thấu tất cả của hắn.

Thái Thanh Thánh nhân không trả lời Sở Ca, ngược lại nói: "Trong Nhân tộc xuất hiện một vị Nhân Vương, thật sự là một đại họa cho Nhân tộc." Khí vận Nhân tộc quá yếu ớt, làm sao có thể dưỡng được một vị thiên mệnh bất phàm như vậy!

Thậm chí cả Nhân tộc, sẽ vì sự đản sinh của Sở Ca mà hủy diệt.

Là Thánh nhân, dường như cũng đã nhìn ra một vài điều, mới nói: "Không bằng, ngươi bái nhập môn hạ của Ta, từ nay về sau tu hành trong Bát Cảnh Cung." "Ừm, chuyện vì Nhân tộc nối tiếp tiền lộ, coi như là lễ vật Ta ban cho ngươi!" Thái Thanh Thánh nhân thản nhiên nói.

Nhưng Huyền Đô Đại Pháp Sư đứng một bên lại mở to mắt, nhìn về phía Thái Thanh Thánh nhân.

Lão Sư muốn thu đồ đệ là một Nhân tộc?

Đó chính là Thái Thanh Thánh nhân a, đại sư huynh trong các Thánh nhân, thân phận cực kỳ cao quý, một khi Sở Ca bái nhập Nhân Giáo, thân phận sẽ nước lên thuyền lên, trực tiếp trở thành nhân vật sư huynh trong số đệ tử nhị đại Tam Giáo!!

Sau này Đa Bảo Đạo nhân, Từ Hàng Đạo nhân, Thập Nhị Kim Tiên, và vạn tiên của Tiệt Giáo, đều phải gọi một tiếng Sư huynh!!!

Chuyện tốt lớn như trời này, lại rơi vào trên người kẻ này.

Chỉ cần nhìn dị tượng trên người Sở Ca, Huyền Đô Đại Pháp Sư cũng đã hiểu ra.

Tu hành thiên phú như vậy, đơn giản là chưa từng nghe thấy!

Bái Thánh nhân vi sư?

Đây là một cơ hội lớn tày trời, nhưng có liên quan gì tới Sở Ca?

Hậu Thiên Nhân tộc, một khi trở thành Nhân tộc Nhân Vương, có thể hưởng dụng khí vận Nhân tộc.

Một khi bái nhập môn hạ Thái Thanh Lão Tử, toàn bộ khí vận đều sẽ bị Thái Thanh Thánh nhân phân đi.

Đó là một điều.

Điều thứ hai, Sở Ca có Hệ thống Huyền Huyễn Công Pháp Biến Dị, tương lai chứng đạo Hỗn Nguyên là chuyện tất nhiên!

Bái một vị Thánh nhân vi sư?

Dù Hồng Quân tự mình thu đồ, Sở Ca cũng chưa chắc đã vừa lòng.

Điều thứ ba!

Thái Thanh Thánh nhân, Giáo chủ Nhân giáo, truyền đạo cho Nhân tộc là việc đương nhiên.

Thái Thanh Thánh nhân lập Nhân giáo thành đạo, nhưng lại không ban cho Nhân tộc chút lợi ích nào!?

Giờ đây, vì muốn Sở Ca bái nhập môn hạ, lại lấy điều này ra uy hiếp.

Ánh mắt Sở Ca ngưng lại!

Hắn đã nhìn thấu.

Vị Thánh nhân này đang mượn cơ hội này, thao túng Nhân tộc!

Thân phận của Sở Ca trong Hậu Thiên Nhân tộc, đứng đầu, một khi bái nhập môn hạ Lão Tử, vậy toàn bộ Hậu Thiên Nhân tộc đều sẽ quy về Thái Thanh Thánh nhân.

"Chẳng lẽ Thái Thanh Thánh nhân đã nhìn ra?" Nhân vật chính tương lai của Nhân tộc, Hậu Thiên Nhân tộc mới là trụ cột.

Những Tiên Thiên Nhân tộc kia, phần lớn đã vẫn lạc trong Vu Yêu lượng kiếp, hoặc đã tại Thiên Đình đương nhiệm Tiên quan.

Nhưng Hậu Thiên Nhân tộc vẫn giữ nguyên, vẫn là trụ cột của Nhân tộc.

Chưởng khống Hậu Thiên Nhân tộc, tất nhiên có thể chứng đạo Tam Hoàng Ngũ Đế chi vị.

Thậm chí có thể một lời định đoạt vị trí Tam Hoàng Ngũ Đế, Phục Hy, Hiên Viên, Thần Nông đời sau muốn chứng Tam Hoàng, đều phải để Sở Ca gật đầu mới được.

Với thân phận như vậy, lẽ nào phải bái Lão Tử vi sư?

Huống hồ Sở Ca lại không thiếu công pháp, không thiếu lão sư tu hành, một mình có thể chứng đạo, hà tất phải tự mình thêm một xiềng xích?

Sở Ca chỉ suy nghĩ trong chốc lát, rồi lắc đầu.

"Hảo ý của Giáo chủ Nhân giáo, ta xin tâm lĩnh." "Chỉ là ta từng phát thệ, muốn chấn hưng Nhân tộc, bảo vệ Nhân tộc, nếu cứ mãi ở Bát Cảnh Cung tu hành, thì không hợp với đạo tâm của ta!" "Hả?" Sắc mặt Thái Thanh Thánh nhân khẽ biến.

Bị cự tuyệt?

Bị một Hậu Thiên Nhân tộc cự tuyệt?

Một vị Đại sư huynh Thánh nhân đích thân điểm đầu thu đồ, lại bị cự tuyệt?

Sắc mặt Thái Thanh Thánh nhân trở nên khó coi.

Huyền Đô Đại Pháp Sư bên cạnh khí thế chấn động!

Khí tức Đại La Kim Tiên trực tiếp bao trùm Bát Cảnh Cung.

“Nhân Vương, ngài cần phải suy nghĩ cho kỹ, trước mặt ngài là Thái Thanh Thánh nhân, thủ tọa của Tam Thanh!” Huyền Đô Đại Pháp Sư nhìn chằm chằm Sở Ca.

Hắn cũng quá xem trọng bản thân rồi!

Người khác nghe Thánh nhân thu đồ, ai nấy đều gật đầu quỳ bái, Sở Ca lại trực tiếp cự tuyệt.

Sắc mặt Thánh nhân còn thể diện nào nữa?

Sở Ca không kiêu ngạo không tự ti, thản nhiên nói.

“Nếu Giáo chủ Nhân giáo không muốn tương trợ Nhân tộc, ta sẽ rời đi.” Sở Ca xoay người, thản nhiên bước ra khỏi Bát Cảnh Cung, rồi bay ra khỏi Thủ Dương Sơn.

Nhìn Sở Ca rời đi, Huyền Đô Đại Pháp Sư nổi trận lôi đình.

Nhưng trước mặt Thái Thanh Thánh nhân, hắn chỉ có thể kiềm chế cơn giận của mình.

“Huyền Đô, cứ để hắn đi đi!” Ánh mắt Thái Thanh Thánh nhân chớp động, nhìn Sở Ca biến mất, trong đôi mắt dường như có một tia hứng thú.

Nhân Vương tốt lắm, nhưng mạch Nhân giáo sẽ không ra tay với hắn sao?

Sở Ca là Nhân Vương của Nhân tộc, Thái Thanh Thánh nhân là Giáo chủ Nhân giáo, hai người có thân phận tương tự, Thái Thanh Thánh nhân đã mất thể diện, cũng không thể tự mình ra tay!

Huyền Đô Đại Pháp Sư đang định nói, đột nhiên dường như có cảm ứng, nhìn ra ngoài Bát Cảnh Cung.

Ở nơi đó, một đạo khí tức yêu thần chấn động huyên vũ, dừng lại bên ngoài Bát Cảnh Cung.

Chương 16

Huyền Đô Đại Pháp Sư liền nói.

"Lão sư, đó hẳn là yêu thần Bạch Trạch phái của Yêu tộc Đông Hoàng Thái Nhất, đến truy sát Nhân tộc Nhân Vương kia rồi." "Đồ nhi có cần ra tay giúp đỡ không?" Thái Thanh Thánh nhân nhắm mắt lại, một lò Cửu Chuyển Kim Đan sắp thành thục, thời gian cũng chỉ còn lại ba nghìn năm.

Chút việc nhỏ này, không đủ để khiến hắn động dung.

Thấy Thái Thanh Thánh nhân nhắm mắt, Huyền Đô Đại Pháp Sư hiểu ý Thái Thanh Thánh nhân.

Sau đó, Huyền Đô Đại Pháp Sư cũng lui đi, hắn cũng cần bắt đầu tu luyện!

"Oanh!" Khoảnh khắc tiếp theo, một thân ảnh bay về phía xa!

Yêu thần Bạch Trạch theo khí tức của Sở Ca… …….. …….. ……..

"Nếu ta không nhầm, Lão Tử hẳn là sẽ truyền Kim Đan Đại Đạo cho Nhân tộc." Sở Ca bay ra khỏi Thủ Dương Sơn.

Chu thân hắn tựa như một hắc động, hấp thu linh khí khắp trời, có tinh thần chi quang của Thái Cổ Tinh Không, rơi trên bề mặt chu thân, không ngừng rèn luyện nhục thân hắn.

Lần này, không những không cầu được Kim Đan Đại Đạo, ngược lại còn kết thù với Giáo chủ Nhân giáo Thái Thanh Thánh nhân!

Hô!

Thở dài một hơi, trong lòng hắn.

"Kim Đan Đại Đạo, luyện khí hóa thần, luyện thần phản hư, phản hư hợp đạo, tam hoa tụ đỉnh, trở thành Thiên Tiên, một đại đạo hoàn mỹ tiếp nối con đường phía trước của Nhân tộc." Muốn khai tịch một đại đạo, Đại La Kim Tiên bình thường căn bản không thể làm được!

Sở Ca đột nhiên nhớ tới công pháp Thần Ma Thôn Phệ Thiên Địa Bất Diệt, một trong những biến dị của Huyền Huyễn Công Pháp!

Hằng Vũ Kinh!

Vậy nếu để Nhân tộc tu luyện Hằng Vũ Kinh thì sẽ thế nào?

Đây cũng là một quyển kinh thư tu luyện hoàn mỹ, có thể khiến người ta trực tiếp tu luyện thành tiên!!

Tại sao không thử một lần?

Cảnh giới tu luyện của Hằng Vũ Kinh, được phân chia thành: 【Luân Hải Bí Cảnh】 bốn tiểu cảnh giới, phân biệt Khai Tịch Khổ Hải, Tu Thành Mệnh Tuyền, Giá Thiết Thần Kiều, Đạt Bỉ Ngạn. 【Đạo Cung Bí Cảnh】 năm tiểu cảnh giới, tùy tu sĩ tu luyện khác nhau, thứ tự tiên hậu cũng khác nhau, phân thành: Tạng Thần Tâm, Tạng Thần Can, Tạng Thần Phế, Tạng Thần Thận, Tạng Thần Tỳ. 【Tứ Cực Bí Cảnh】 bốn tiểu cảnh giới, chỉ tu luyện tứ chi, đạt đến tay chân thông thiên triệt địa, cử thủ đầu túc giai pháp tắc huyền thuật cảnh giới. 【Hóa Long Bí Cảnh】 chín tiểu cảnh giới, chỉ tu luyện xương sống, khiến mỗi một đốt đều như thiên chi đống lương chi trụ, kiên cố như bàn thạch, khi bí cảnh đại viên mãn thì xương sống hóa rồng, tu sĩ bình thường tu bí cảnh này sau khi tiểu thành. 【Tiên Đài Bí Cảnh】 Đệ nhất đài giai: Bán Bộ Đại Năng.

Đệ nhị đài giai: Đại Năng.

Đệ tam đài giai: Vương Giả.

Đệ tứ đài giai: Bán Thánh.

Đệ ngũ đài giai: Thánh Nhân.

Đệ lục đài giai: Thánh Nhân Vương.

Đệ thất đài giai: Đại Thánh.

Đệ bát đài giai: Chuẩn Đế.

Đệ cửu đài giai: Đại Đế.

Luân Hải, Tứ Cực, Hóa Long, Tiên Đài, cuối cùng là thành tiên!!

Một khi tu luyện công pháp này thành tiên, chiến lực vô song, thậm chí còn mạnh hơn Thiên Tiên bình thường, trực tiếp có thể kháng hành Chân Tiên chi lưu!

Sở Ca quay đầu nhìn lại Thủ Dương Sơn, trực tiếp hóa thành một đạo độn quang biến mất trong thiên địa!

Tốc độ phi hành của hắn quá chậm rồi.

Trước đây trong Hệ thống, hắn từng thấy Cửu Bí diễn hóa thành công pháp biến dị Hỗn Độn Cửu Bí.

Trong Hỗn Độn Cửu Bí, Hành Tự Bí, vốn dĩ tốc độ vô song, sau khi biến dị, còn cường đại hơn, có thể tiếp dẫn hư ảnh Thần Ma trong Hỗn Độn không gian, một bước có thể ngang qua một Hồng Hoang thế giới!!!

Đó mới thật sự là Chỉ Xích Thiên Nhai, Thiên Nhai Chỉ Xích!

Chỉ là Hỗn Độn Cửu Bí thoáng hiện qua, Sở Ca cũng chưa rút được, hy vọng trong lần rút thưởng tiếp theo, có thể rút được vài thần thông công pháp cường đại.
……..

Một thân ảnh bay lượn trên trời dưới đất, không nhanh không

chậm theo sau Sở Ca.

Lạc hậu đến hơn ba mươi vạn dặm.

Với khoảng cách xa xôi như vậy, đừng nói Thiên Tiên, Chân Tiên, Kim Tiên, đều không thể tra xét.

Thêm vào đó Bạch Trạch ẩn đi khí tức, trừ phi là cường giả Chuẩn Thánh, bằng không khó mà tra xét được thân hình hắn.

"Nhân tộc chọc giận Yêu Đế, tội đáng vạn tử a." Bạch Trạch kỳ thực không muốn xuất sơn, bởi vì hắn đã sớm bước vào cảnh giới Đại La Kim Tiên đỉnh phong, gần đây đang xung kích Chuẩn Thánh, một khi chém giết tam thi, có thể trở thành Chuẩn Thánh!

Chỉ là Đông Hoàng Thái Nhất đích thân triệu hoán, lệnh phải kiếp sát Sở Ca!

Hắn bất đắc dĩ phải xuất sơn.

"Xa thêm chút nữa!

Đợi sau khi rời xa Thủ Dương Sơn, ta lập tức ra tay." Nơi này cách Thủ Dương Sơn quá gần, trên Thủ Dương Sơn còn có đạo trường của Thánh nhân, muốn giết người, cũng không thể giết người gần đạo trường của Thánh nhân được sao?

Vị Thánh nhân kia, Giáo chủ Nhân giáo.

"Hả?

Tên này đột nhiên dừng lại?" Bạch Trạch nhìn về phía xa, dưới ánh mắt hắn, vị Nhân Vương tóc bạc áo xám kia đang dừng lại trên một ngọn núi vô danh.

"Đó là!!" Trong ngọn núi vô danh đó, Bạch Trạch nhìn thấy từng đạo thân ảnh Hậu Thiên Nhân tộc.

Đó là một thôn làng bộ lạc của Nhân tộc, có tới mấy vạn nhân

khẩu.

Những Nhân tộc này gầy gò ốm yếu, dinh dưỡng kém, ai nấy đều gầy như khỉ, thậm chí có người vì quá đói, nằm trên mặt đất bất động.

"Đợi sau khi giết tên này, ta sẽ dùng những Nhân tộc này luyện chế Đồ Vu Kiếm." Bạch Trạch thầm nghĩ.

"Không đợi nữa, nơi này cách Thủ Dương Sơn đã hơn trăm vạn dặm!" Hắn đang định ra tay, nhưng lại đột nhiên dừng lại.

Bởi vì vào lúc này, từng đạo quang mang từ bốn phương tám hướng hội tụ, thân ảnh Sở Ca bị từng đạo kim quang bao bọc.

Thậm chí có công đức kim quang từ ngoài trời bay xuống, rủ xuống nhập vào cơ thể Sở Ca!!!

Trên ngọn núi vô danh!

Sở Ca nhìn Nhân tộc phía dưới, ánh mắt chớp động.

Bởi vì nơi đây gần Thủ Dương Sơn, cho nên ít xuất hiện đại yêu, ngay cả Vu tộc cũng không muốn bén mảng tới địa giới này, cho nên Nhân tộc sinh hoạt ở đây, tính mạng tạm thời không lo.

Nhưng ai nấy đều yếu ớt, nhiều bệnh tật.

Những Nhân tộc kia thấy Sở Ca, dường như đã hiểu.

Muốn quỳ bái Sở Ca, miệng hô danh Nhân Vương.

Nhưng đều bị Sở Ca ngăn lại!

Trước đó, bên ngoài Thủ Dương Sơn, thiên địa dị tượng, lôi kiếp diễn hóa, thậm chí có thần uy tiên thiên chí bảo khủng bố giáng xuống, Sở Ca cũng đã phát hiện ra!

Dường như đã bị Yêu tộc tính kế.

Việc hắn có thể mượn một đạo thanh âm để trọng sinh, chuyện này đã bị Yêu tộc biết được.

Cho nên danh Nhân Vương, cũng đã trở thành cấm kỵ!

Muốn khôi phục thân phận Nhân Vương, Yêu tộc tất phải vẫn lạc trong Vu Yêu lượng kiếp, bằng không sẽ chịu lời nguyền của cấm kỵ.

"Ta đã chịu lời nguyền của Yêu tộc, sau này không thể tụng niệm chân danh của ta." Thanh âm Sở Ca truyền vào trong sơn lĩnh.

Những Nhân tộc kia đều quỳ bái trên mặt đất, dường như đang chờ Sở Ca giáo đạo.

Thậm chí lộ ra vẻ hy vọng!

Chương 17

Họ đang đợi Sở Ca giải quyết nhu cầu ấm no.

Quá đói rồi, nhưng trong Hồng Hoang, không có vật ăn của sinh linh, chỉ có một số dã quả mới có thể lấp đầy bụng.

Chỉ là khi thấy Sở Ca không ra tay săn bắt yêu thú, họ thất vọng!

Thậm chí trong ánh mắt còn lộ ra ba phần thất vọng.

Đối với tất cả những điều đó, Sở Ca đều nhìn trong mắt.

Nhân cùng chí đoản (Người nghèo thường không có chí lớn), những Nhân tộc này còn chưa nghĩ cách làm sao để bước lên con đường tu hành, mà chỉ nghĩ làm sao để sống sót!

"Ta đã lĩnh ngộ ra một quyển công pháp tu hành, có thể khiến Hậu Thiên Nhân tộc tu luyện thành tiên!" "Gì?

Tu luyện thành tiên?" Vốn dĩ những Nhân tộc này ủ rũ tiêu điều, nhưng khoảnh khắc tiếp theo, ai nấy đều kích động nhìn Sở Ca.

"Nhân, Nhân Tổ!" Họ đổi danh Nhân Vương thành Nhân Tổ.

"Thật, thật sao?" Có một lão nhân trong thôn không thể tin được nói.

Hậu Thiên Nhân tộc không cách nào tu hành, càng không thể thành tiên, nhưng giờ đây, Nhân Vương đã giải quyết vấn đề này!

Đại ân như vậy, tất cả Hậu Thiên Nhân tộc đều phải quỳ bái, đều phải chịu ân huệ của hắn.

Sở Ca cười không nói, nhìn Nhân tộc phía dưới, luyện hóa Hằng Vũ Kinh, hóa thành từng đạo quang mang trực tiếp đánh nhập vào thể nội những Nhân tộc này!

“Một quyển công pháp, tên là Hằng Vũ Kinh, kiên trì luyện tập sau này, tất nhiên sẽ có thể hoành áp vũ trụ!” “Sau này, dựa vào công pháp này mà tu luyện thành tiên!” “Oanh!” Từng Nhân tộc quán ma một quyển công pháp, sau đó thiên địa dị tượng giáng xuống, chỉ thấy từng đạo quang mang từ thể nội bay ra, tiếp đó những quang mang này ngưng tụ lại, hóa thành từng trọng bí cảnh.

Luân Hải Bí Cảnh, Đạo Cung Bí Cảnh, Hóa Long Bí Cảnh, Tiên Đài Bí Cảnh!

Các loại bí cảnh huyền diệu hiển thị trong mắt họ.

Từng đạo thiên địa linh khí trực tiếp dũng nhập vào nơi này, từng tôn Nhân tộc vào lúc này thôn thổ hấp nạp, khai tịch khổ hải, tu thành mệnh tuyền!

“Ta, ta đã bước vào con đường tu hành sao?” “Kia, kia pháp lực là gì?” Từng tôn Nhân tộc đều mộng bức!

Hấp thu thiên địa linh khí, khí huyết tức khắc vượng thịnh, tựa như hồng lô!

Thậm chí trong thiên linh cái còn có từng đạo khí huyết xông ra, khí huyết của mấy vạn Nhân tộc liên kết lại, hóa thành phong hỏa lang yên, trực tiếp bay vào tinh không!

Thậm chí bay lên Cửu Thiên, mới bị tầng cương phong cắt nát!

Khí tức khủng bố chấn động, vô tận quang mang chớp động, trong ngọn núi vô danh, từng đạo khí tức thuế biến, một loại khí tức hoàn toàn khác biệt với Hồng Hoang, vào lúc này diễn hóa ra!

Hệ thống Già Thiên đó!

Lần đầu tiên xuất hiện trong Hồng Hoang!

Đã trở thành con đường phía trước của Hồng Hoang Nhân tộc!!

Hậu Thiên Nhân tộc tuy không thể sánh bằng Tiên Thiên Nhân tộc, nhưng những Nhân tộc này quanh năm ở trong Hồng Hoang, hấp thu thiên địa linh khí, nhục thân mạnh hơn không ít so với Nhân tộc ở thế giới khác, thậm chí có thể sánh ngang Thần Thể Vương Thể!

Vào lúc này, vừa bước vào tu hành, đã dẫn phát đủ loại dị tượng, thậm chí có Hậu Thiên Nhân tộc trực tiếp xông vào bí cảnh thứ hai: Đạo Cung Bí Cảnh.

"Oanh!" Trong ngọn núi vô danh, đột nhiên dũng ra một vùng mây tường vân thất thải, đám tường vân này bao trùm phương viên ba ngàn dặm, ánh sáng thất thải giáng xuống, trực tiếp bay vào thể nội Sở Ca.

Đó là công đức!

Sở Ca vì khai tịch ra một Đại Đạo Hậu Thiên cho Nhân vật chính Hồng Hoang sau này, trực tiếp nhận được sự công nhận của Thiên Đạo, giáng xuống thất thải công đức.

Từng đoàn công đức bay vào thể nội Sở Ca, những công đức này ở phía sau não hình thành công đức kim quang.

Những công đức kim quang này, từng tầng từng tầng, diễn hóa thành từng luân quang mang!

Công đức, trong Hồng Hoang là một kim bài miễn tử, có thể dùng công đức để đề thăng tu vi, giản dị mà nói là linh vật số một Hồng Hoang.

Lần này, Sở Ca nhận được quá nhiều công đức, từng đoàn công đức không ngừng giáng xuống.

Nguyên thần của Sở Ca đều đang nhanh chóng bạo trướng, cảm ngộ thiên địa chí lý, vốn dĩ đã bước vào Chân Tiên trung kỳ, trực tiếp bước vào hậu kỳ, tiếp đó trở thành cường giả Chân Tiên đỉnh phong!

Thêm vào đó Đại Pháp Thần Ma Thôn Phệ Thiên Địa, thôn phệ linh khí và tinh thần chi quang, Sở Ca nhanh chóng có thể trở thành một cường giả Chân Tiên đỉnh phong chân chính.

Chỉ là công đức nhập thể sau, chỉ mang theo một chút lợi ích nhỏ mà thôi.

"Oanh!" Vân chưng hà úy, vô số nhân uân tử khí liên miên, thậm chí có từng đạo công đức kim luân chớp động, trong khoảnh khắc, thân ảnh Sở Ca lại một lần nữa xuất hiện trong thế giới Hồng Hoang, trong não hải của tất cả Nhân tộc.

"Hôm nay, ta vì Nhân tộc tiếp nối con đường phía trước, khai tịch con đường thông tới Tiên Đạo!" Từng đạo tu hành pháp, hóa thành truyền thừa lạc ấn, lần lượt tiến vào ký ức của những Nhân tộc này.

Toàn bộ Hồng Hoang Nhân tộc, ức vạn vạn Nhân tộc vào lúc này đều nhận được một quyển tu hành pháp!

Từng Nhân tộc cũng nhờ vậy mà tu luyện Hằng Vũ Kinh, bước lên con đường tu hành!

Chuyện này, trực tiếp chấn động Hồng Hoang thiên địa!

Hậu Thiên Nhân tộc, có thể tu hành rồi!!!

Chuyện này chấn động Vu Yêu lưỡng tộc, ngay cả Thánh nhân cũng bị kinh hãi.

Hằng Vũ Kinh, trở thành công pháp truyền thừa của Nhân tộc, một khi Nhân tộc ra đời, có thể đạt được ký ức truyền thừa, pháp tu luyện, đời đời kiếp kiếp lạc ấn vào Nhân Đạo!

Vì Nhân tộc khai tịch con đường phía trước, vì Nhân tộc định ra căn cơ bất thế, Sở Ca đạt được công đức quá nhiều, thậm chí đều muốn hóa thành thực chất!

“Nhân tộc, có công pháp thông tới Tiên Đạo?” “Ai là người đã tiếp nối con đường phía trước cho Nhân tộc?” Bị lạc rồi!

Đại La Kim Tiên cũng có thể tiếp nối con đường phía trước cho Nhân tộc, nhưng tư cách của họ dường như không đủ cao, không cách nào sáng tạo ra một Đại Đạo.

Chẳng lẽ là Thánh nhân sao?

Vậy sẽ là vị Thánh nhân nào?

Nữ Oa nương nương?

Giáo chủ Nhân giáo Thái Thanh Thánh nhân, hay là Thông Thiên Giáo chủ, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tây Phương Nhị Thánh?

Sáu vị Thánh nhân đều trở thành đối tượng nghi ngờ của các đại năng Hồng Hoang.

Trên Thủ Dương Sơn, trong Bát Cảnh Cung!

Một thân ảnh đột nhiên từ hư không bước xuống!

Thái Thanh Thánh nhân đều có chút hối hận nhìn về phía xa.

Thất sách rồi!

Hắn tưởng Nhân tộc căn bản không thể có được pháp tu hành, cho nên chần chừ mãi không truyền Kim Đan Đại Đạo.

Một phần công đức, Thái Thanh Thánh nhân đã sớm coi là vật trong túi.

Nhưng giờ đây, lại bị Sở Ca giành trước.

“Thiên tung chi tài a!

Đứa trẻ này nếu không thể bái nhập môn hạ của ta!” Tất nhiên sẽ trở thành một chướng ngại lớn của Nhân giáo.

Sở Ca hiện tại không chỉ là Nhân Vương, còn làm ra cống hiến to

lớn như vậy cho Nhân tộc, thậm chí trong Nhân tộc, danh tiếng của Thái Thanh Thánh nhân còn xa không bằng Sở Ca.

Muốn phân hưởng khí vận Nhân tộc, chỉ có thể khiến Sở Ca bái nhập môn hạ của hắn.

"Vu tộc, không biết thiên số, tất nhiên sẽ diệt vong, Yêu tộc trong Vu Yêu lượng kiếp, cũng chỉ là quân cờ mà thôi." Nhân tộc, mới là nhân vật chính khí vận tương lai!

Ai có thể chấp chưởng Nhân tộc, người đó mới là người thắng cuộc tương lai.

Cho nên khí vận Nhân tộc, tất phải phân hưởng!

Khoảnh khắc tiếp theo, vị Thái Thanh Thánh nhân này bước ra khỏi Bát Cảnh Cung, ngay cả Huyền Đô Đại Pháp Sư cũng không biết, vị Thánh nhân này đã hạ sơn.

Hư không gợn sóng, Thái Thanh Thánh nhân xuất hiện trong một góc thiên địa.

Đứng trong hư không, thân thể hòa cùng thiên địa, không ai có thể tra xét được hắn.

"Một tôn Yêu thần của Yêu tộc?" Thái Thanh Thánh nhân nhìn Bạch Trạch đang ẩn nấp phía sau Sở Ca.

Lộ ra một nụ cười.

"Nhân Vương vừa đạt được công đức, nhưng Yêu tộc đâu có quản, một khi tôn Yêu thần kia ra tay, Sở Ca tất chết không nghi ngờ!" Đến lúc đó sẽ ra tay tương trợ!

Cứu Sở Ca một mạng, Nhân Vương tất nhiên sẽ ngoan ngoãn gật đầu quỳ bái dưới môn hạ.

Thái Thanh Thánh nhân yêu lập trong hư không, không hiện hóa

thân hình.

Xa xa thiên địa, vân chưng hà úy, nhân uân tử khí từng đạo, vô số quang huy thăng đẳng, thất thải tường vân cuối cùng cũng tan đi.

Chương 18

Chỉ thấy sau đầu Sở Ca, một đạo công đức kim quang lớn bằng cối đá chớp động, từng tầng công đức quang mang chấn động gợn sóng.

Lúc này, hắn vạn pháp bất xâm, chư tà bất dính, thậm chí có thể miễn dịch tất cả công kích dưới cấp Kim Tiên.

Đứng yên tại chỗ, để cường giả Kim Tiên công kích, cũng không tổn thương một chút nào!

Khí vận bản thân hắn lại cường hoành thêm ba phần, cảm tri thiên địa một cách mơ hồ, có thể cảm ứng từng đạo thiên địa đại đạo, vạn vật pháp tắc.

Với tốc độ tu hành của hắn, thậm chí có thể sánh ngang tốc độ tu luyện của một số Tiên Thiên Căn Nguyên Đại Thần Thông.

Dưới ngọn núi vô danh, những Nhân tộc kia quỳ dưới đất không đứng dậy, có công pháp tu hành, có thể thôn thực thiên địa linh khí làm thực phẩm, những Nhân tộc tráng niên, thanh niên này không cần lo lắng chết đói nữa.

Chỉ cần chiếu cố Nhân tộc ấu nhi và lão nhân là được!

Chính lúc Nhân tộc đang hoan hỉ, hư không gợn sóng, một thân ảnh từ hư vô bước ra.

Vị đạo nhân kia, cầm một cây vũ phiến, tiên phong đạo cốt, hiện rõ phong thái nho nhã.

Không nhanh không chậm mà phe phẩy ở đó, cũng không biết đang đánh chủ ý gì.

Nhưng một luồng khí tức khủng bố từ thể nội tiết ra!

Hắn không áp chế khí tức của mình, ngang nhiên phóng thích khí tức Đại La!

"Oanh!" Từng đạo thân ảnh, từ đỉnh núi vô danh bị chấn bay, trực tiếp bị chấn tử.

Khí tức Đại La Kim Tiên kia, đừng nói Hậu Thiên Nhân tộc, Tiên Thiên Nhân tộc cũng không thể chịu nổi uy áp Đại La.

Dưới chân từng bước sinh Thánh Liên, một mắt vạn năm, nhìn thấu vô số thiên địa chí lý, toàn thân Sở Ca đều bị phơi bày trong đôi mắt hắn.

Mí mắt Sở Ca khẽ động!

Hắn đã nhận ra.

Vị Đại La Kim Tiên này, e rằng là một trong Thập Đại Yêu thần dưới trướng Đông Hoàng Thái Nhất: Bạch Trạch!

Bạch Trạch được xưng là trên biết thiên văn địa lý, dưới biết lông gà vỏ tỏi; thấu suốt quá khứ, hiểu rõ tương lai.

Nếu không phải đắc đạo khá muộn, vị trí Tộc trưởng Yêu tộc, e rằng phải đổi người làm.

"Vì Nhân tộc khai tịch ra một con đường phía trước." "Ngươi không cho là như vậy, Nhân tộc có thể thoát khỏi vận mệnh sao?" "Ngu xuẩn!" Bạch Trạch thản nhiên nói.

Nhìn Sở Ca, không trực tiếp động thủ.

Trong mắt hắn, tên Nhân tộc này đã là người chết.

Với một người chết thì cũng chẳng cần phải nói nhiều làm gì phải không?

Ừ!

Vậy trực tiếp giải quyết tên này, sau đó về Thiên Đình phục mệnh!

Sở Ca vào lúc này cũng động thủ!

Nhìn Bạch Trạch, tám ức bốn ngàn vạn tôn Thiên Tiên chủng tử trong thể nội bạo phát, hư không chấn động, tiếp đó lại có một đạo thân thể từ thể nội bước ra.

Đó là Vị thân!

Vị thân sau mười vạn năm!

Sở Ca sau mười vạn năm tu hành Thần Ma Thôn Phệ Thiên Địa Đại Pháp, tu vi của hắn trực tiếp bạo trướng lên tầng thứ Kim Tiên.

Chỉ là Sở Ca cảm thấy chưa đủ cao.

Công đức phía sau tách ra một nửa lớn, trực tiếp đề thăng Vị thân đại đạo lên cảnh giới thứ hai!

Triệu hoán Vị thân sau trăm vạn năm.

Đó là một tôn Thái Ất Kim Tiên.

Từng đạo công đức đang lưu chuyển, dường như đang đề thăng phẩm cấp Vị thân đại đạo.

Nhanh chóng, Sở Ca đã tu luyện công pháp lên trọng thứ ba!

Đại Đạo Vị thân tổng cộng có năm trọng, trọng thứ ba triệu hoán Vị thân sau vạn năm.

Vào lúc này, khí tức Vị thân của Sở Ca lại một lần nữa bạo trướng, trực tiếp từ tầng thứ Thái Ất Kim Tiên đề thăng lên Đại La Kim Tiên.

Đại La giả, vĩnh hằng bất diệt, vạn giới chân linh quy nhất.

Một đạo hư ảnh dần dần ngưng tụ thành thực chất, dung mạo

giống hệt Sở Ca.

Nhưng quá lạnh lùng!

Đôi mắt đó, không có một tia tình cảm, đó là chân chính Thái Thượng Vong Tình!!!

"Ngươi, ngươi đã tu luyện Thái Thượng Vong Tình Chi Đạo sao?" Thái Thanh Thánh nhân đều lộ ra vẻ chấn kinh!

Tam Thanh đều nhận được chân truyền của Hồng Quân.

Thông Thiên Giáo chủ nhận được Sát Phạt Chi Đạo của Hồng Quân.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhận được Kế Chi Đạo của Hồng Quân.

Thái Thanh Lão Tử, nhận được Thái Thượng Vong Tình Chi Đạo của Hồng Quân.

Thái Thượng giả, vong tình dã, nhưng thân là sinh linh, làm sao có thể quên đi thất tình lục dục, trừ phi thật sự chém bỏ thất tình lục dục.

Nhưng ở hóa thân này, Thái Thanh Thánh nhân thật sự không nhìn thấy một tia tình cảm nào.

Giống như con mắt Thiên Phạt vậy!

Không mang theo bất kỳ sắc thái cảm xúc nào.

Vị thân cấp bậc Đại La Kim Tiên bước ra khỏi thể nội Sở Ca, một tay chống trời, toàn bộ thiên địa trong tay hắn đều run rẩy.

Đôi mắt lạnh lùng đến cực hạn đó, nhìn về phía Bạch Trạch.

Bạch Trạch vào lúc này cũng run lên.

Hắn vận chuyển đạo tâm kỳ cảnh, toàn thân pháp lực kích đãng, hóa thành một đạo vương dương treo giữa thiên địa, tựa như một dải

ngân hà chảy ngược trên đỉnh đầu.

Vũ phiến biến mất, hắn cũng hóa thành bản nguyên thần thú.

Một đầu Bạch Trạch thần thú!!!

Áp lực từ Đại Đạo Vị thân quá sâu, ngay cả hắn cũng phải hiển hóa chân thân để đối kháng.

"Oanh!" "Oanh!" Hư không bạo loạn, thiên địa phía dưới vỡ vụn.

Sở Ca vươn tay, dời ngọn núi kia ra xa mấy chục vạn dặm, mới dừng lại.

Hắn cũng muốn xem thử cường đại của hóa thân này!

Thiên địa trong chưởng bị Vị thân trấn áp, một chưởng hạ xuống, thiên địa hóa thành từng tầng không gian, thời gian không gian, trật tự, hỗn loạn, nhân quả, vô số đạo và lý vào lúc này bị phong ấn.

Không có một tia năng lượng dư thừa nào lãng phí, tất cả đều hóa thành phong ấn!

Bạch Trạch gào thét, vận chuyển thiên phú thần thông!

Muốn phá giải từng đạo phong ấn, nhưng phát hiện, từng đạo phong ấn không có một tia kẽ hở nào.

Bàn về tâm trí, bàn về tâm thần kế, ngay cả hắn cũng tự thẹn không bằng.

Mỗi một kích, mỗi một đạo thần thông của Đại Đạo Vị thân, đều được tính toán kỹ lưỡng, đều đạt đến mức tinh diệu tuyệt luân, không lãng phí một tia pháp lực, càng không để lại một tia kẽ hở.

Một kích trực tiếp hạ xuống, mặc cho Bạch Trạch trốn tránh sang trái sang phải, cũng chỉ có thể bị phong ấn trong một chưởng.

"Oanh!

Oanh!

Oanh!" Thân thể Bạch Trạch bạo trướng gấp mười lần, hiển hóa Pháp Tướng Thiên Địa, chống phá từng tầng phong ấn.

Vị thân một ngón tay điểm vào thân Bạch Trạch.

Chỉ thấy một ngón tay hạ xuống, thân thể Bạch Trạch lại bắt đầu nứt ra.

Nhục thân hắn như mạng nhện, từng đạo vết nứt chảy về bốn phương tám hướng.

Trong mắt Bạch Trạch đầy vẻ kinh hãi.

Chương 19

Một ngón tay, đợi khi hắn dùng toàn lực phá mở phong ấn, thời điểm đó, được lựa chọn vừa đúng lúc.

Một ngón tay điểm vào vị trí trên người hắn, chính là nơi có ám tật.

Một ngón tay hạ xuống, Bạch Trạch đau đớn, vội vàng độn ra khỏi một vùng thiên địa.

Chân thân Bạch Trạch tứ phân ngũ liệt, như gốm sứ vỡ vụn, toàn bộ nhục thân hóa thành ba nghìn vạn phần!

Một quả Đại La Đạo Quả xuất hiện trong hư không thiên địa, chỉ thấy quả Đại La Đạo Quả đó chớp động, ngưng tụ lại những mảnh vỡ đó, hình thành chân thân hắn.

Xa xa, Bạch Trạch sau khi ngưng tụ lại chân thân, trong ánh mắt đều là vẻ kinh hãi!!!

Khủng bố!

Đạo hóa thân kia tiên tri tiên năng, liệu địch tiên tri, mỗi một chiêu, mỗi một hành động đều sẽ bị hóa giải, thậm chí nhìn thấu tất cả pháp môn, không có điểm yếu.

Mạnh hơn cả thiên phú!

Đánh sao?

Hóa thân này là chuyện gì?

Chẳng lẽ đây không phải chân thân của Nhân Vương Nhân tộc sao?

Thái Thanh Thánh nhân đang ẩn nấp trong bóng tối chờ ra tay,

cũng lộ ra vẻ kinh nghi.

Vốn dĩ hắn chờ Sở Ca không địch lại Bạch Trạch, sau đó sẽ ra tay cứu Sở Ca, để hắn bái nhập môn hạ.

Nhưng giờ đây, dường như đã phát hiện ra một bí mật.

Có khả năng, có một Đại Thần Thông Hồng Hoang chuyển thế vào Nhân tộc, trở thành Nhân Vương của Nhân tộc!

Nhưng hắn lại không cảm ứng được một tia khí tức nào.

"Chẳng phải đó là Tam Thiên Hồng Trần Khách sao?" Vậy là ai?

Có thực lực trấn áp một cường giả Đại La Kim Tiên đỉnh phong như Đại Thần Thông Hồng Hoang, cũng chỉ có vài vị mà thôi.

Nhưng người này và những người mà Thái Thanh Thánh nhân biết, không có ai tương tự.

Dù không phải thân phận Thánh nhân, cũng không thể thu một Đại Thần Thông làm đệ tử.

Thái Thanh Thánh nhân càng ngày càng hiếu kỳ về Sở Ca. …… Xa xa thiên địa, Bạch Trạch trong lòng chấn kinh, nhưng dù sao hắn cũng là cường giả Đại La Kim Tiên đỉnh phong!

Lần này, hắn trực tiếp động dụng pháp lực ngút trời, trấn áp thiên địa, không còn áp sát Vị thân, càng không động dụng thần thông!

Hắn muốn dựa vào Yêu Đan để áp đảo.

Vị thân bước đi trong hư không, đại chiến với pháp lực ngút trời.

Lại có từng đạo Đại La Pháp Tắc ngưng tụ, mỗi một đạo Đại La Pháp Tắc hóa thành thần liên trật tự, xoay quanh trong hư không.

Một khi Chân Tiên đột phá Kim Tiên, có thể động dụng lực lượng

pháp tắc.

Pháp tắc Kim Tiên, có thể trấn áp vô số cường giả Chân Tiên!

Pháp tắc Thái Ất Kim Tiên lại có thể trấn áp vô số cường giả Kim Tiên!

Pháp tắc Đại La cũng có thể trấn áp vô số Thái Ất Kim Tiên.

Cho nên trong Hồng Hoang, khó xuất hiện đại chiến vượt cấp, trừ phi nắm giữ một món Tiên Thiên Linh Bảo!

Đại Đạo Vị thân đại chiến với Bạch Trạch, hư không băng diệt, trời sập đất lở, tầng cương phong Cửu Thiên chao đảo, vô số cương phong thuộc tính rơi xuống, đè sập từng ngọn núi!

Pháp tắc pháp lực của Bạch Trạch sâu không lường được, vô số quang mang diễn hóa, bao bọc Đại Đạo Vị thân!

Chỉ là khoảnh khắc tiếp theo, Vị thân trực tiếp từ trong những pháp tắc trật tự kia giết ra!

Trên đỉnh đầu Đại Đạo Vị thân, lại cũng ngưng tụ ra một quả Đại La Đạo Quả!

Thậm chí có chút pháp tắc diễn hóa, pháp tắc của Bạch Trạch, bị Đại Đạo Vị thân lĩnh ngộ, thậm chí trực tiếp sao chép đi!

Khủng bố!

Thật khó tưởng tượng năng lực lĩnh ngộ của hắn.

Càng đánh xuống, Bạch Trạch càng kinh hãi, cuối cùng, như đang đối mặt với chính mình, đủ loại pháp tắc trật tự đều tương tự, đủ loại hành động đều nhất trí!

Hư không băng diệt, hai tôn Đại La Kim Tiên lấy pháp tắc trật tự đối oanh, vạn thiên quang mang chớp động, đánh tan vô số thiên địa.

Ngay cả tầng cương phong trên Cửu Thiên cũng vỡ vụn mấy trăm vạn dặm.

Khí tức khủng bố lan tỏa, đôi mắt Đại Đạo Vị thân lạnh lùng, không lãng phí một chút pháp lực dư thừa nào, hai đạo thần liên trật tự giao nhau trong không trung, lại ẩn ẩn có dấu hiệu ổn định áp chế pháp tắc của Bạch Trạch.

"Rốt cuộc là chuyện gì?" Sắc mặt Bạch Trạch khó coi!

Nội tâm thậm chí gần như sụp đổ.

Một đạo hóa thân quá khủng bố, tất cả đạo pháp của hắn, tất cả pháp môn, thậm chí ngay cả tất cả thiên địa chí lý chứa trong Đại La Đạo Quả, đều bị sao chép đi.

Từ cụ thể đến thân thể, Bạch Trạch đã thấy.

Nhưng cụ thể hóa thân, còn dung hội quán thông hơn cả việc vận dụng pháp tắc, còn đại xảo nhược công.

Sau vài hơi thở, Bạch Trạch trực tiếp bị Đại Đạo Vị thân áp chế mà đánh.

"Khái khái khái khái -" Bạch Trạch ho ra máu không ngừng, một giọt máu áp sập mấy chục vạn dặm thiên địa!

Một trận đại chiến thậm chí đánh lên Cửu Thiên, Cửu Trọng Cương Phong Tầng phá diệt, đủ loại cương phong thuộc tính giao nhau, trong phạm vi vạn dặm, hình thành một vùng chân không.

Pháp tắc cuồn cuộn giáng xuống, lại trực tiếp trấn áp Bạch Trạch!

Từng trọng phong ấn, hóa thành từng đạo phong cấm, thiên địa run rẩy, hư không băng diệt, hóa thành cảnh tượng quy khư.

Đại Đạo Vị thân vươn tay, trực tiếp nhiếp lấy tôn yêu thần Đại La Kim Tiên đỉnh phong Bạch Trạch vào trong lòng bàn tay.

Chỉ thấy trong lòng bàn tay Vị thân, một đạo thân ảnh thần thú gào thét không cam lòng, nhưng bị phong ấn, lại không cách nào đánh vỡ ức vạn trọng không gian phong cấm.

"Hống hống hống!" "Hống hống hống!" Tiếng gào thét càng ngày càng yếu, thần khu Bạch Trạch bị phong ấn, nằm trong lòng bàn tay Đại Đạo Vị thân!

Tâm thần Sở Ca chấn động!

Cường đại!

Cũng quá cường đại rồi!

Đại Đạo Vị thân cường giả Đại La Kim Tiên sau vạn năm, nhưng cũng chỉ mới bước vào cấp bậc Đại La, lại có thể chiến thắng một Đại La Kim Tiên lão bài?

Cũng quá bất khả tư nghị rồi!

Một trận chiến đấu, hoàn toàn do Đại Đạo Vị thân làm chủ trường, ban đầu Bạch Trạch công kích, Đại Đạo Vị thân phòng ngự, tiếp đó là một mặt trấn áp.

Đại Đạo Vị thân tiêu tán, vùng hư không thiên địa trấn áp Bạch Trạch kia bị Sở Ca nắm trong tay.

Nhìn Bạch Trạch trong lòng bàn tay, Sở Ca đều rơi vào trầm tư.

Nên xử trí tôn Đại La Kim Tiên này.

Giết hắn?

Giết sao?

Với thực lực của mình, căn bản không thể giết chết một tôn Đại La Kim Tiên.

Thả hắn?

Vậy càng không thể!

Nuôi hổ gây họa, không phải phong cách của Sở Ca.

“Bạch Trạch, giờ ta cho ngươi hai con đường!” “Thứ nhất, đó là để ta giết ngươi!” “Hả?” Thần sắc Bạch Trạch trong phong cấm biến đổi!

Giết chết?

Vậy cũng phải xem bản lĩnh của tên Nhân Vương này!

Đại La Kim Tiên, vạn kiếp bất diệt, vĩnh hằng bất tử, muốn giết chết một tôn Đại La Kim Tiên quá khó rồi.

Nếu Sở Ca chỉ có thực lực vừa mới thể hiện ra, không thể nào giết chết hắn.

Chương 20

"Thứ hai, làm tọa kỵ của bản tôn!" Lấy một tôn Đại La Kim Tiên làm tọa kỵ!

Chuyện này thật kinh người, ngay cả Thái Thanh Thánh nhân cũng bị kinh ngạc.

Trong hư không xa xa, hắn đang đợi Sở Ca bị Bạch Trạch trấn áp, sau đó sẽ ra tay!

Chỉ là, ai cũng không ngờ, Bạch Trạch lại bị Sở Ca trấn áp.

Thậm chí Sở Ca còn thu phục Bạch Trạch làm tọa kỵ!

"Gan không nhỏ a, muốn lấy Yêu thần làm tọa kỵ." Chuyện này nếu bị Yêu tộc biết được, e rằng toàn bộ Yêu tộc đều sẽ lĩnh binh chinh phạt Sở Ca!

Đến lúc đó, Yêu Đình giáng xuống, ai có thể tranh phong với họ?

"Tự tìm phiền phức!" Ánh mắt Thái Thanh Thánh nhân chớp động, lần này hắn thấy không có cơ hội thu Sở Ca làm đệ tử nữa rồi.

Nhưng khí vận Nhân tộc, tất phải phân hưởng!

Bằng không Giáo chủ Nhân giáo chẳng phải thành đồ bày trí sao??

Nếu không phân hưởng được khí vận Nhân tộc!

Vậy đứa trẻ này tất phải chết!

Hắn không ngại ra tay, để Nhân tộc một lần nữa đại thanh tẩy. ……..

Trong phong ấn hư không, Bạch Trạch cười lạnh liên tục, muốn thu hắn làm tọa kỵ?

Đông Hoàng Thái Nhất còn không dám nảy sinh ý niệm đó, một Nhân tộc Hậu Thiên bé nhỏ có được cơ duyên, không biết trời cao đất rộng rồi sao?

"Nhân tộc, còn được bao lâu?" "Ta là Yêu thần Bạch Trạch, tu hành mấy ngàn hội nguyên, cường giả Đại La Kim Tiên đỉnh phong, chỉ còn thiếu một chút nữa là có thể chém hạ tam thi, ngươi bắt ta làm tọa kỵ sao?" "Ngươi có tư cách gì?" Chỉ là khoảnh khắc tiếp theo, chu thân Sở Ca chớp động, từng đạo khí tức trực tiếp giáng xuống Bạch Trạch.

Ba đạo Trường Hà Nhân tộc hiển hóa, Khí vận Nhân tộc, Nhân Đạo Đại Thế, Tu vi Nhân tộc, hóa thành ba điều Trường Hà, trực tiếp giáng xuống thân Bạch Trạch, trấn áp thân thể hắn!!!

Lại có một đạo hư ảnh, bước đi trong trọng trọng phong ấn, đôi mắt băng lãnh vô cảm nhìn hắn.

Từng hạt Thiên Tiên chủng tử súc thế đãi phát, tám ức bốn ngàn vạn tôn Thiên Tiên dường như bất cứ lúc nào cũng sẽ bạo phát một kích kinh thiên.

Lại có khí tức Thần Ma lan tỏa, thôn phệ thiên địa!

Không biết có thể thôn phệ được tôn Đại La Kim Tiên này không, một ý niệm trong đầu Sở Ca hiện lên.

Thần Ma Thôn Phệ Thiên Địa Đại Pháp đệ nhị trọng có thể thôn phệ tinh thần, đệ tam trọng há miệng có thể thôn phệ một đại thế giới!

Thôn phệ một tôn Đại La Kim Tiên hẳn là không vấn đề gì.

Ánh mắt Sở Ca lạnh lùng, nhìn khiến Bạch Trạch trong lòng thắt chặt.

Vừa rồi!

Một trận chiến đạo tâm, dường như có đại khủng bố giáng lâm.

Khí tức có thể uy hiếp sinh mệnh hắn.

Tên Nhân tộc này, còn có thủ đoạn chưa sử dụng!

Bạch Trạch trong lòng chấn kinh, lại không dám nói nhiều, thậm chí còn cúi thấp cái đầu cao quý của mình!

Sợ rồi!

Sợ bị Sở Ca giết chết!!

"Ta, ta nguyện ý!" "Nguyện ý?" Bạch Trạch uất hận giao gia, nhưng cái tâm quý (sợ hãi) kia càng thêm kịch liệt.

Dường như khoảnh khắc tiếp theo, hắn sẽ gặp đại khủng bố!

Thậm chí thấy Sở Ca lại há miệng về phía mình!

Ác ma!

Nhân tộc ăn người sao?

Bạch Trạch vội vàng nói, "Ta nguyện ý làm tọa kỵ của ngươi!" Một Yêu thần cấp bậc Đại La Kim Tiên đã cúi đầu?

Nguyện ý làm tọa kỵ của Nhân tộc???

Thái Thanh Thánh nhân ở xa xa nhìn thấy cảnh này, đều trừng lớn đôi mắt.

Nhân tộc, trong chư thiên vạn tộc là chủng tộc yếu ớt nhất, Yêu tộc lại là đại tộc có thể sánh vai với Vu tộc trong Vu Yêu lượng kiếp.

Yêu thần Bạch Trạch, càng là người có thân phận quý giá nhất dưới trướng Đông Hoàng Thái Nhất, quý giá hơn ba phần so với những Chu Thiên Tinh Chủ kia.

Thân phận quý giá như vậy, lại làm tọa kỵ cho Nhân tộc?

Ngay cả Thái Thanh Thánh nhân cũng trầm mặc!

Muốn thu Sở Ca làm đệ tử, dường như lại càng không thể rồi.

Vào lúc này, xa xa thiên vũ, từng đạo khí tức khủng bố từ vực ngoại giáng lâm.

Các vị đại yêu Thiên Đình Yêu tộc giáng lâm địa giới này!

Từng đầu đại yêu che trời lấp nhật, hiển hóa chân thân, thân thể mấy ngàn trượng, vạn trượng khắp nơi, bao trùm nửa thiên vũ, thậm chí yêu khí tràn ngập mấy vạn dặm, ngay cả tinh thần quang mang cũng bị che lấp.

Thiên địa trong khoảnh khắc tối sầm, từng đầu đại yêu khí tức phù hiện trong thế giới này.

Những đại yêu này tổng cộng có hơn trăm tôn, mỗi một tôn đại yêu đều cấp bậc Kim Tiên, trong đó lại có hai vị Yêu thần!

Một tôn Yêu thần thân người đầu rồng, từng tia vân vụ xoay quanh chu thân, thân ảnh hắn có chút mơ hồ, nhưng một phương thiên địa, vì sự xuất hiện của hắn, đang xé rách!

Thậm chí có hư không băng diệt, vạn giới sụp đổ.

Đó là Yêu thần Kế Mông.

Bên cạnh Yêu thần Kế Mông, đứng một tôn Yêu thần, chính là Anh Chiêu, cũng là một vị Yêu thần cấp bậc Đại La Kim Tiên.

Hai tôn Yêu thần khí thế vô song, dẫn động thiên tượng, dẫn theo mấy trăm tôn Kim Tiên đại yêu giáng lâm nơi này.

Khí tức khủng bố tựa như thiên phạt, từng đạo lôi đình hiển hóa xung quanh, lại có vân vụ và yêu khí ngập trời kết hợp lại, trong phạm vi mấy vạn dặm, tất cả đều hóa thành một phương luyện ngục.

Trên ngọn núi Nhân tộc cách mấy chục vạn dặm, những Nhân tộc vừa bước vào Luân Hải Bí Cảnh, đều run rẩy.

“Yêu tộc sao?” Những Yêu tộc này mang lại cảm giác quá khủng bố.

Một ánh mắt, có thể trấn áp vô số lần, đừng nói uy áp.

Nếu không phải ở giữa có chân thân Sở Ca trấn áp uy áp ngập trời, những Nhân tộc này cách mấy vạn dặm, mấy chục vạn dặm cũng sẽ bị trấn sát!

“Ta tu luyện Hằng Vũ Kinh đại thành, tu luyện thành Tiên nhân, thì có ích gì?” Yêu tộc cường đại như vậy, Nhân tộc dù có tu luyện nữa, cũng không thể đạt đến độ cao đó.

“Nhân, Nhân Tổ làm sao bây giờ?” Có Nhân tộc cẩn thận từng li từng tí hỏi.

Yêu tộc đã có hai tôn Yêu thần, Sở Ca tuy cường đại, có thể trấn áp một tôn Yêu thần, nhưng giờ đây lại có hai tôn Yêu thần đích thân giáng lâm a.

Tất cả đều lo lắng cho an nguy của Sở Ca.

Nhân Vương Nhân Tổ, vì Hậu Thiên Nhân tộc khai tịch ra con đường phía trước, lại dẫn Yêu tộc đến dòm ngó!

Chỉ có thể lấy cái chết báo ân!

Nhưng vừa mới bước vào cảnh giới tu hành, ngay cả ngự không phi hành cũng khó, tuy rằng cũng có tu sĩ Đạo Cung, nhưng với tốc độ phi hành của họ, muốn ngang qua mấy vạn dặm thiên địa, cũng cần mấy ngàn, thậm chí mấy chục ngàn ngày.

Từng đạo thân ảnh bay lên, tiến về phía này, muốn vì Sở Ca làm một số việc. ……..

Thái Thanh Thánh nhân nhìn Yêu tộc xuất hiện phía sau!

Ánh mắt ngưng lại, lại lộ ra ba phần hỉ sắc.

“Yêu tộc, lại là Yêu tộc, lần này Yêu tộc đến đúng lúc.” Nhân tộc vừa giao chiến với Yêu thần Bạch Trạch, thuộc về thế mạnh đã hết, giờ đây lại có hai Đại Yêu thần giáng lâm, lần này, Nhân tộc lẽ nào có thần thông đại pháp, hoặc là át chủ bài sao?

Chỉ cần đợi Yêu tộc ra tay, trấn áp Sở Ca, Thái Thanh Thánh nhân sẽ lại ra tay cứu Nhân tộc!

Chẳng lẽ không thể khiến Nhân tộc ngoan ngoãn thần phục sao?

Thái Thanh Thánh nhân ẩn nấp trong bóng tối, tiếp tục chờ đợi.

Thánh nhân, không thể để người ta thấy vẻ lén lút ăn trộm.

Chương 21

Cho nên ngay cả những Yêu thần kia cũng không phát hiện, nơi này đã có thêm một tôn Thánh nhân.

"Oanh!" Thiên địa chấn động, khí tức Yêu tộc lan tỏa chư thiên, Yêu thần Kế Mông, Yêu thần Anh Chiêu dẫn dắt mấy trăm tôn Kim Tiên hạ giới!

Họ nghe theo lệnh của Đông Hoàng Thái Nhất, mới nhập Hồng Hoang đại địa.

"Đại đảm Nhân tộc, dám tù cấm Yêu thần Yêu tộc của ta!" Kế Mông và Anh Chiêu nhìn Bạch Trạch bị phong ấn trong lòng bàn tay Sở Ca, đều phẫn nộ quát.

Bạch Trạch và họ đều thuộc về Yêu thần a, giờ lại bị Sở Ca trấn áp?

Chỉ là khoảnh khắc tiếp theo, họ đơ người.

Chỉ thấy Sở Ca lật tay thành chưởng, từng tầng phong ấn nứt ra, một đầu Bạch Trạch thần thú hiển hóa giữa thiên địa, tiếp đó đầu Bạch Trạch thần thú này nằm dưới chân Sở Ca.

Lại chủ động cõng Sở Ca.

Sở Ca ngồi trên Bạch Trạch thần thú, dường như có chút kinh ngạc nói.

"Ồ?

Vừa rồi nói gì?" "Ta không nghe rõ, xin nói lại một lần nữa!" ……..

Cầu một ít tiên hoa bình giới, khụ khụ.

Sắc mặt Bạch Trạch khó coi!

Nhưng cũng vô phương, nếu không làm tọa kỵ của Sở Ca, e rằng sẽ bị Sở Ca thôn phệ.

Không chết!

Bạch Trạch đã sống vô số năm, thiên phú còn mạnh hơn Đế Thính, hắn biết, một khi không đồng ý, Sở Ca thật sự sẽ giết hắn!

Cảnh này, vừa vặn bị Yêu thần Anh Chiêu, Yêu thần Kế Mông, cùng mấy trăm tôn Đại Yêu nhìn thấy.

Tất cả đều đồng loạt nhìn về phía đầu thần thú dưới chân Sở Ca.

"Gì?

Yêu thần Bạch Trạch, đầu hàng?" Yêu thần, Yêu tộc chỉ có Thập Đại Yêu thần, mỗi một tôn Yêu thần thân phận tôn quý, đều đại diện cho thể diện của Yêu tộc, nhưng giờ Yêu thần Bạch Trạch lại làm tọa kỵ cho Nhân tộc?

Cũng quá bất khả tư nghị rồi.

Thậm chí có Đại Yêu động dụng nguyên thần thiên nhãn, chiếu rọi chu thân Bạch Trạch, dường như muốn nhìn thấu thân hình Bạch Trạch!

Nhưng dưới ánh mắt của họ, trước mắt chính là đầu Đại Yêu, Yêu thần Bạch Trạch.

Từng đạo khí tức Đại La lan tỏa thiên địa, hư không vô tận bị chấn vỡ, khí tức khủng bố như vậy, cũng chỉ có Yêu thần mới có thể sở hữu.

Nhưng họ vẫn không thể tin được!

"Không thể nào, không thể nào!" Yêu thần Bạch Trạch không thể nào trở thành tọa kỵ của Nhân tộc.

Trở thành tọa kỵ của Vu tộc, còn dễ chấp nhận hơn một chút, nhưng Nhân tộc, thì không thể chấp nhận được.

"Yêu thần Bạch Trạch, ngươi đang làm gì?

Không mau mau trấn áp Nhân tộc đi." "Đông Hoàng đại nhân đối với ngươi rất quan tâm, ngươi định phản tộc sao?" "Yêu thần đại nhân, nhất định đã bị Nhân tộc mê hoặc rồi." "Yêu Hoàng phân phó chúng ta, tương trợ ngài, trấn áp tên Nhân tộc này." Từng đạo thanh âm vang lên, mấy trăm Kim Tiên Đại Yêu đều nói, chỉ Bạch Trạch Yêu thần không hề động, cùng lắm là thân thể run rẩy hai cái, sau đó không còn phản ứng gì nữa.

Anh Chiêu và Kế Mông hai tôn Đại La Kim Tiên nhìn ra một chút kẽ hở.

Cùng Bạch Trạch đều thuộc liệt Thập Đại Yêu thần, tự nhiên đối với Bạch Trạch rất quen thuộc.

Tôn Yêu thần này thần thông quảng đại, có thể lắng nghe nội tâm người khác, lại có thể tra xét tương lai và quá khứ, Yêu thần như vậy tự nhiên kiêu ngạo tự phụ.

Lẽ nào Nhân tộc đã hàng phục Bạch Trạch?

Cả hai trong lòng chấn động, chỉ là mũi tên đã đặt trên dây cung, không thể không bắn!

Yêu thần Kế Mông thân người đầu rồng, hậu duệ Long tộc, xung quanh có vân vụ mịt mờ, phía sau có đôi cánh bao quanh, khí tức Đại La chấn động, tôn Yêu thần này trực tiếp ra tay!

Hắn không rõ Bạch Trạch vì sao lại thần phục dưới chân Sở Ca, nhưng mệnh lệnh của Đông Hoàng Thái Nhất, không thể không làm!

"Nhân tộc nhỏ bé, mau chịu chết đi!" Trong khoảnh khắc, trong vân vụ ngập trời kia, vươn ra từng đạo cánh tay, trấn áp thiên vũ, lại

có từng đạo thần liên trật tự hóa thành lôi đình chi mâu, bị những cánh tay này nắm lấy.

Sở Ca thấy vậy thần sắc thản nhiên!

Yêu thần Bạch Trạch dưới chân hắn gào thét!

"Hống!" Hư không băng diệt, chấn vỡ thần lôi trật tự ngập trời, từng đạo cánh tay kia cũng bị đánh nát.

Vân vụ bao quanh chu thân Kế Mông cũng tan đi.

"Gì?" Bạch Trạch ra tay với mình?

Kế Mông nhìn chằm chằm Bạch Trạch, "Bạch Trạch, ngươi thật sự muốn phản tộc sao?" "Đừng có chấp mê bất ngộ, Yêu tộc cường đại, ngươi biết rõ mà." "Hiện tại cùng ta liên thủ giết Nhân tộc, ngày sau trở về Yêu Đình, chúng ta sẽ đích thân cầu tình cho ngươi." Bạch Trạch không nói một lời, vẫn ở dưới chân Sở Ca.

Hắn nhìn thấy sự cường đại của Sở Ca, mấy đạo khí tức khủng bố kia, mỗi một đạo khí tức đều có khả năng đứng trên đỉnh Hồng Hoang!

Cường giả như vậy, một khi trưởng thành, không kém gì Đông Hoàng Thái Nhất a.

Giờ đây đã trở thành tọa kỵ của Sở Ca, tự nhiên đang suy nghĩ cho Sở Ca.

"Hừ!

Chủ nhân của ta khí vận vô song, quý là Nhân tộc chi Vương, các ngươi chớ có hồ ngôn loạn ngữ." Nhân tộc chi Vương?

Nhân Vương?

Khi nào thì có thể so sánh với Đại La Kim Tiên?

Yêu thần Yêu tộc?

Anh Chiêu lạnh lùng nói, "Không cần nói nhiều với hắn nữa, thực lực Bạch Trạch bị tổn thương, không còn đủ mười phần, chúng ta liên thủ, nhanh chóng bắt Nhân tộc này!" Anh Chiêu thân người đầu ngựa, chỉ một bước, đã đạp nát thiên địa trước mặt!

Khí tức khủng bố bao quanh, phía sau mấy trăm tôn Kim Tiên liên thủ, sóng năng lượng vô tận gợn sóng, hai tôn Yêu thần cũng trong khoảnh khắc ra tay!

Thiên địa bi minh, dị tượng giáng xuống, thần sắc Sở Ca khẽ động!

"Nhân Vương Khai Thiên Ấn!" Từng tia khí thế Nhân Đạo trên người Sở Ca ngưng tụ, lại có ba đạo Trường Hà xuất hiện trên đỉnh đầu.

Ý chí Nhân Đạo, Khí vận Nhân tộc và Tu vi Nhân tộc, hóa thành ba đạo Trường Hà, trấn áp thiên địa, địa giới này phá diệt.

"Hừ, một chiêu, đã sử dụng sao?" Anh Chiêu cười lạnh một tiếng, chỉ thấy hai tay hắn giao nhau, một cái hồ lô bay ra.

Chỉ thấy cái hồ lô đó màu tử thanh, chính là Chiêu Yêu Hồ Lô.

Cái hồ lô chứa Chiêu Yêu Phiên đó.

"Oanh!" Một đạo khí tức màu đen từ trong hồ lô bạo xạ ra, đó là khí vận Yêu tộc.

Một đạo khí vận Yêu tộc không biết mạnh hơn khí vận Nhân tộc bao nhiêu lần, đạo Trường Hà khí vận Nhân tộc kia tức khắc bị trấn áp!

Tiếp đó hai đạo Trường Hà còn lại cũng trong khoảnh khắc tiếp theo bị đánh nát.

Nhân Vương Khai Thiên Ấn, đều bị một cái hồ lô phá giải.

Sắc mặt Sở Ca đỏ bừng, khí huyết trong thể nội cuồn cuộn, ngay cả tám ức bốn ngàn vạn tôn Thiên Tiên chủng tử cũng khẽ run rẩy.

Ở xa xa, tôn Thái Thanh Thánh nhân kia lại lộ ra một nụ cười.

Đến lượt ta đăng tràng rồi sao?

Thái Thanh Thánh nhân lộ ra một nụ cười.

Đã đợi lâu như vậy, chờ chính là khoảnh khắc này.

Thần thông của Nhân tộc không tệ, thậm chí có thể mượn khí vận Nhân tộc, tuy rằng hiện nay Nhân tộc yếu ớt, nhưng nếu Nhân tộc trở thành nhân vật chính của thiên địa thì sao?

Vậy thì ba đạo Trường Hà mà Sở Ca vừa ngưng tụ, e rằng có thể trấn áp mấy tôn Đại La Kim Tiên, thậm chí Chuẩn Thánh!

Ngay cả Thánh nhân có lẽ cũng sẽ bị trấn áp!

Điều đó phụ thuộc vào sự cường đại của Nhân tộc!

"Đây hẳn là giới hạn chiến lực của Nhân tộc rồi." Hai tôn Yêu thần, mấy trăm tôn Kim Tiên đại yêu, trận thế như vậy, Nhân tộc tuyệt đối không thể lật ngược tình thế.

Vậy thì hẳn cũng nên xuất hiện cứu Nhân tộc.

Thái Thanh Thánh nhân cười không nói, chỉ thấy trong khoảnh khắc đó!

Tử khí hạo đãng ba ngàn dặm, dị tượng Thánh nhân xuất hiện vào lúc này thăng đẳng.

Chương 22

Tử khí nhân uân ngập trời lan tỏa, liên miên thiên địa bất tuyệt, vân chưng hà úy, thải hà phù không, lại có từng đóa thanh liên từ trên không trung giáng xuống.

Dị tượng Thánh nhân xuất hành, bao trùm địa giới này.

Nhưng cũng vào lúc này, công đức kim quang phía sau Sở Ca toàn bộ biến mất.

Từng đạo thanh âm vỡ vụn vang lên, đó là thanh âm truyền ra từ nhục thân Sở Ca.

Từng hạt Thiên Tiên chủng tử nứt ra, hóa thành Chân Tiên chủng tử!

Tám ức bốn ngàn vạn Thiên Tiên chủng tử, tất cả hóa thành tám ức bốn ngàn vạn hạt Chân Tiên chủng tử.

Tiên Đạo Trấn Ngục Kình đệ nhất trọng, đã đề thăng lên đệ nhị trọng, toàn thân thần tượng vi lạp, hóa thành Chân Tiên vi lạp, mỗi một hạt chủng tử, đều là một tôn Chân Tiên!!!

Đó là tám ức bốn ngàn vạn tôn Chân Tiên a, một loại khí tức khử giả tồn chân, bản nguyên duy nhất từng đạo ngưng tụ, vào lúc này Sở Ca là một tôn Chân Tiên lão tổ, vạn pháp quy chân, vạn nguyên quy nhất, thủy tổ của tất cả sinh linh vạn vật thiên địa.

Khí tức mạnh mẽ như vậy, trong lịch sử Hồng Hoang, là một tôn Chân Tiên cường đại nhất.

Thậm chí Yêu thần Bạch Trạch dưới chân Sở Ca cũng đơ người.

Vừa rồi hắn còn tưởng chủ nhân mới của mình sắp chết.

Còn đang nghĩ cách làm sao giải thích với Đông Hoàng Thái Nhất, nhưng trong khoảnh khắc đó, Sở Ca lại đột phá rồi.

Nhưng gia Tiên nhân nào đột phá, lại đột phá tám ức bốn ngàn vạn lần một lúc?

Từng đạo đạo âm đột phá cảnh giới vang lên, tổng cộng vang lên tám ức bốn ngàn vạn lần, đạo âm giáng xuống, thậm chí hóa thành Đại Đạo chi âm, nhục thân Bạch Trạch đều được tẩy luyện, những vết thương vừa giao chiến với Sở Ca đều đã hồi phục bảy tám phần.

Tiên Đạo Trấn Ngục Kình, một môn công pháp, biến dị từ Thần Tượng Trấn Ngục Kình.

Đệ nhất trọng diễn hóa tám ức bốn ngàn vạn tôn Thiên Tiên chủng tử, đệ nhị trọng diễn hóa tám ức bốn ngàn vạn tôn Chân Tiên chủng tử, đệ tam trọng diễn hóa tám ức bốn ngàn vạn tôn Kim Tiên chủng tử!

Còn lại đệ tứ trọng, đệ ngũ trọng, Sở Ca đều không thể tưởng tượng!

Tám ức bốn ngàn vạn tôn Kim Tiên chủng tử liên thủ một kích, đủ sức khai thiên tích địa, đánh sập Hồng Hoang thế giới.

Tám ức bốn ngàn vạn tôn Kim Tiên chủng tử, thoát biến thành Thái Ất Kim Tiên chủng tử, thực lực không biết có thể mạnh hơn bao nhiêu lần!

Vào lúc này, Sở Ca diễn hóa ra tám ức bốn ngàn vạn tôn Chân Tiên chủng tử, thực lực đề thăng vô hạn chế.

Nhục thân hắn có thể xưng là vô song, thậm chí có một loại cảm giác!

Tổ Vu trước mặt, hắn cũng dám dùng nhục thân này mà đại chiến một trận với Tổ Vu!

Sở Ca ngồi trên Bạch Trạch, thản nhiên vươn tay!

Chỉ thấy sau khi hắn vươn một tay ra, thiên địa đột nhiên tối sầm, không gian nứt ra, thời gian tiêu tán, hư không tan biến, hai đạo khí tức Đại La Kim Tiên đều đang huyễn diệt.

Một chưởng hạ xuống, sắc mặt Yêu thần Kế Mông và Yêu thần Anh Chiêu biến sắc.

Cả hai đều động dụng Đại Thần Thông, muốn phá mở một đạo thủ chưởng.

"Đương đương đương!" "Khanh thương!" Vô số thần thông diễn hóa, thậm chí có từng đạo thần tắc trật tự hóa thành thực chất, nhưng vẫn không phá mở được phòng ngự của thủ chưởng.

Trong chưởng của Sở Ca, cũng chỉ lưu lại từng đạo vết ấn màu trắng mà thôi.

Những vết ấn này trong vài hơi thở đã biến mất.

Sau khi đột phá Tiên Đạo Trấn Ngục Kình đệ nhị trọng, nhục thân Sở Ca không kém gì chân thân Tổ Vu, có thể sánh ngang cấp bậc Chuẩn Thánh!

Một chưởng bắt lấy hai tôn Yêu thần, cùng mấy trăm tôn Kim Tiên Đại Yêu vào trong lòng bàn tay.

Làm xong tất cả, Sở Ca mới nhìn về phía xa.

Ở nơi đó, tử khí liên miên bất tuyệt, một thân ảnh theo đó chậm rãi xuất hiện.

Trên mặt hắn, treo một nụ cười, dường như đang định mở miệng, chỉ là không có bất kỳ thanh âm nào xuất hiện.

Thái Thanh Thánh nhân muốn nói lại thôi, lời muốn nói ra đều biến mất.

Hắn có chút ngượng ngùng!

Đã gây ra động tĩnh lớn như vậy, như muốn thể hiện thân phận tôn quý, sau đó vào thời khắc mấu chốt ra tay, cứu Sở Ca.

Nhưng giờ đây!

Sở Ca lại đột phá rồi?

Trực tiếp trấn áp hai tôn Yêu thần?

Đó là hai vị Đại La Kim Tiên a, lại bị một Nhân tộc trấn áp.

Hiện tại cưỡi hổ khó xuống, trong khoảnh khắc Thái Thanh Thánh nhân yêu lập trong hư không, vô số tử khí bao quanh chu thân.

Đại Đạo Kim Liên từng đóa giáng xuống, thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên, dị tượng Thánh nhân phiêu phù trong không trung.

Ánh mắt Sở Ca khẽ động, nhìn thấy Thái Thanh Thánh nhân giáng lâm, chỉ là khoảnh khắc đó, hắn lại không kiêu ngạo không tự ti nói.

"Kiến Thánh nhân!" Trong Bát Cảnh Cung, Sở Ca xưng hô Thái Thanh Thánh nhân là Giáo chủ Nhân giáo!

Hiện tại, lại xưng hô là Thánh nhân, đó là một loại thái độ chuyển biến.

Thái Thanh Lão Tử cũng nghe ra trong đó ba vị (thâm ý), sắc mặt hắn càng thêm khó coi!

Bạch Trạch dưới chân Sở Ca vẻ mặt chấn kinh.

Nhìn Sở Ca, lại nhìn Thái Thanh Lão Tử, trong khoảnh khắc hiểu rõ Thái Thanh Thánh nhân vì sao lại xuất hiện vào lúc này.

Chỉ là Thái Thanh Thánh nhân e rằng không rõ, Sở Ca sẽ trấn áp hai tôn Yêu thần!

Bằng không không chừng, Bạch Trạch sẽ làm một lần tam tính gia

nô!

Bạch Trạch không dám cất lời, bởi trong cảm tri của nó, vị Thánh nhân Đại sư huynh kia đang nộ hỏa ngút trời.

Nhưng Sở Ca lại chỉ huy mấy trăm tôn Đại Yêu, một lần nữa thản nhiên nói: "Chẳng lẽ Thái Thanh Thánh nhân, định chặt đứt tiền lộ của Nhân tộc ta sao?" Một câu nói của Sở Ca, giống như xát muối vào vết thương lòng của Thái Thanh Thánh nhân, khiến đạo tâm của Thái Thanh Thánh nhân cũng khẽ chấn động!

Phóng túng!

Lớn mật!

Nhân tộc lại dám trêu chọc như vậy?

Tử khí mênh mông chấn động, mây mù bốc hơi, toàn bộ thiên địa đều bị uy áp Thánh nhân bao phủ.

Khí thế ấy, so với Yêu Thần Yêu tộc không biết mạnh hơn bao nhiêu lần.

Sở Ca thần sắc khẽ động!

Không thành Thánh nhân, chung quy cũng chỉ là kiến hôi mà thôi.

Chỉ uy áp vô biên này, hiện tại ta còn chưa thể đối kháng.

Trừ phi trở thành Chuẩn Thánh, triệu hoán Đệ Ngũ Trọng Đại Đạo Vị Thân, hoặc Nhân tộc trở thành nhân vật chính của thiên địa Hồng Hoang, lại hoặc là Thần Tượng Chấn Ngục Kình bước vào tầng thứ tư trở lên!

Có lẽ khi đó mới có thể trực tiếp đối kháng Thánh nhân.

Nhưng hiện tại, vẫn còn một khoảng cách lớn với Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Thái Thanh Thánh nhân búng ngón tay một cái, chỉ thấy một đạo quang mang bay về phía những dãy núi xa xôi.

Đạo quang mang hóa thành từng đạo thần quang, bay vào thể nội những Tiên Thiên Nhân tộc kia.

Khoảnh khắc tiếp theo, kim quang hiển hiện, hóa thành từng đạo họa diện.

Đại Đạo Kim Đan của Thái Thanh Thánh nhân, giờ phút này cũng từ đó truyền thụ cho Nhân tộc.

Mặc dù hiện tại truyền cho Nhân tộc không phân công đức, nhưng tin rằng Đại Đạo Kim Đan càng thích hợp cho Nhân tộc tu hành!

Nếu tất cả Hậu Thiên Nhân tộc đều tu hành Đại Đạo Kim Đan, không tu luyện Hằng Vũ Kinh của Sở Ca.

Vậy thì địa vị của ngài trong Nhân tộc sẽ trở nên không thể lay chuyển.

Trong dãy núi vô danh, những Hậu Thiên Nhân tộc kia tiếp nhận lễ rửa tội của Đại Đạo Kim Đan, nhục thân tỏa sáng, vương dương khí huyết trong khoảnh khắc đã bị luyện hóa.

Luyện Khí Hóa Thần!

Biến tinh khí thần của bản thân thành pháp lực, ngưng tụ nguyên thần!

Luyện Thần Phản Hư!

Phản Hư Hợp Đạo!

Chương 23

Luyện Khí, Hóa Thần, Phản Hư, Hợp Đạo là bốn cảnh giới Địa Tiên của Đại Đạo Kim Đan.

So với Hằng Vũ Kinh càng đơn giản hơn, dễ tu luyện hơn, thậm chí Nhân tộc có tư chất tốt hơn một chút, chỉ cần mấy ngàn năm là có thể tu luyện thành Thiên Tiên.

Nhưng!

Những Hậu Thiên Nhân tộc kia lại nhao nhao đánh nát Đại Đạo Kim Đan, khí huyết bị Luyện Khí Hóa Thần kia cũng nhao nhao trở về.

Nhục thân tựa như lò luyện, khói lửa cuồn cuộn ngưng tụ trên đỉnh đầu!!!

Khí huyết như rồng ngâm, gột rửa vẻ phồn hoa, máu Nhân tộc bất diệt!

Bọn họ vẫn lựa chọn hệ thống tu luyện pháp Già Thiên của Hằng Vũ Kinh.

Hệ thống tu luyện pháp này cần tốn nhiều thời gian hơn để tu luyện, nhưng họ vẫn dứt khoát không quay đầu!

Giữa các ngọn núi, một dải Đại Đạo Kim Đan treo lơ lửng giữa thiên địa, tỏa ra từng đạo hào quang.

Dưới sự chiếu rọi của dải Đại Đạo Kim Đan này, một khi tu luyện Đại Đạo Kim Đan, tu vi sẽ tăng lên nhanh chóng, thậm chí trực tiếp độ kiếp phi thăng thành Thiên Tiên!

Chỉ là khoảnh khắc này, không một tôn Hậu Thiên Nhân tộc nào tu hành, những Hậu Thiên Nhân tộc này hướng về Thái Thanh Thánh

nhân cúi lạy.

"Đa tạ Thánh nhân ban công pháp, nhưng Nhân tộc ta có con đường riêng, đa tạ Thánh nhân!!" Một lần nữa cúi lạy, sau đó từ từ đứng dậy.

Nhân tộc, dựa vào chính mình cũng có thể mở ra tiền lộ!!!

Không ai yêu thương, không ai che chở, giờ đây Nhân tộc có công pháp tu luyện, hà tất phải sống nhờ vả, nhìn sắc mặt người khác mà làm việc?

Khoảnh khắc này, Nhân tộc đã đứng dậy!

Vạn tên Nhân tộc đứng giữa thiên địa, khí huyết hợp nhất, hóa thành một lò luyện khổng lồ, trực tiếp bao phủ dải Đại Đạo Kim Đan vừa diễn hóa ra kia.

Sắc mặt Thái Thanh Thánh nhân tối sầm, nhìn những phàm nhân ngẩng cao đầu ưỡn ngực kia, cố gắng áp chế nộ hỏa trong lòng.

Một lũ kiến hôi, không biết tốt xấu, lại dám từ chối ta!

Đã bao nhiêu năm rồi?

Đã bao nhiêu năm rồi không xuất hiện tình huống như vậy?

Thái Thanh Thánh nhân không còn nhớ lần cuối cùng là khi nào.

Hiện tại, ngài đã chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, trở thành một trong Thiên Đạo Lục Thánh!

Không thể để mất mặt như vậy được.

"Hừ!!!" Thái Thanh Thánh nhân hừ lạnh một tiếng, dị tượng Thánh nhân xuất hành quanh thiên địa tan biến, ba ngàn dặm tử khí mênh mông cũng theo đó tiêu tán.

Thái Thanh Thánh nhân biến mất giữa một phương thiên địa!

Thủ Dương Sơn, Bát Cảnh Cung.

"Oanh ——" Cái lò Bát Quái kia trực tiếp nổ tung, từng viên kim đan màu đen bay ra ngoài.

Lò đan của Thái Thanh Lão Tử vậy mà luyện hỏng.

Một đạo thân ảnh từ trong đạo trường nghe tiếng động, vội vàng đi vào.

"Lão sư!" Huyền Đô Đại Pháp Sư quỳ bái nói.

Chỉ thấy sắc mặt Thái Thanh Thánh nhân âm trầm, cuối cùng trực tiếp hóa thành vẻ hung ác.

"Đi một chuyến Oa Hoàng Cung, đích thân đi gặp Nữ Oa nương nương." Huyền Đô Đại Pháp Sư trong lòng giật mình, nhưng không hỏi.

"Khi Nữ Oa nương nương tạo người, Cửu Thiên Tức Nhưỡng còn thừa không ít, ta có một ít Tam Quang Thần Thủy, nếu không được, ta sẽ mượn Tam Quang Thần Thủy của tam sư đệ." "Để Nữ Oa nương nương cắt đứt căn cơ của Nhân tộc, đợi sau lượng kiếp này kết thúc, ta sẽ đích thân giúp đỡ sáng tạo lại Nhân tộc!" Một lũ Nhân tộc bé nhỏ mà thôi, dù cho là nhân vật chính của lượng kiếp tiếp theo thì đã sao?

Cùng lắm thì giết hết, sau đó lại sáng tạo lại một đợt Nhân tộc mà thôi.

Một hơi này!

Thái Thanh Thánh nhân nuốt không trôi a.

Huyền Đô Đại Pháp Sư nghe vậy tâm thần chấn động, nhưng vẫn gật đầu.

"Cẩn tuân pháp chỉ!" Nhân tộc, chỉ là lũ kiến hôi mà thôi, Thánh

nhân muốn diệt sạch Nhân tộc, dễ như trở bàn tay, thậm chí chỉ cần một câu nói của Thánh nhân là đủ!

Tiền lộ của Nhân tộc được Sở Ca nối tiếp, Hậu Thiên Nhân tộc nhao nhao tu luyện Hằng Vũ Đế Kinh, Luân Hải, Đạo Cung, Tứ Cực, Hóa Long, Tiên Đài, năm đại bí cảnh trở thành con đường tu hành của Nhân tộc.

Những Hậu Thiên Nhân tộc kia, nuốt chửng linh khí thiên địa, tôi luyện khí huyết, không còn bôn ba vì miếng ăn.

Từng tôn cường giả Nhân tộc như măng mọc sau mưa mà trỗi dậy.

Tiên Đài Đại Năng, Trảm Đạo Vương Giả, sau Tiên Tứ Bán Thánh, bởi vì cảnh giới tu hành có liên quan đến Thánh nhân, cho nên Tiên Tam Trảm Đạo, Tiên Tứ Bán Thánh, Tiên Ngũ Thánh Nhân, Tiên Lục Thánh Nhân Vương, Tiên Thất Đại Thánh, đều được dự là Nhân tộc Thánh Hiền!

Thánh Hiền Sơ kỳ, Thánh Hiền Trung kỳ, Thánh Hiền Hậu kỳ, Thánh Hiền Đỉnh phong!

Tiếp đó là Chuẩn Đế và Đại Đế!

Một tôn Nhân tộc Đại Đế, thậm chí có thể giao chiến với Thiên Tiên Yêu tộc!!!

Càng ngày càng nhiều tu sĩ Nhân tộc bước lên con đường tu hành, thậm chí có cả Tiên Thiên Nhân tộc quay lại chuyên tu pháp Già Thiên, độc lập tu luyện một bí cảnh, đột phá cảnh giới Tiên Đạo!

Trong Hồng Hoang, Nhân tộc đều đã có một năng lực tự vệ nhất định.

Chuyện này chấn động khắp thiên hạ!

“Nhân Vương, hẳn là vị Nhân Tổ kia.” Có Đại Năng Hồng Hoang nhìn sự biến hóa của Nhân tộc, nhao nhao liên hệ với Sở Ca.

Chỉ khi sắp nói ra danh xưng Nhân Vương, lại cảm thấy một cỗ tim đập chân run, đó tựa như thiên địa đang kinh sợ.

Nhân Vương đã trở thành tên cấm kỵ, cho nên tu sĩ trên Hồng Hoang đều không dám gọi thẳng tên thật của Sở Ca, chỉ lấy danh hiệu Nhân Tổ thay thế.

“Nhân Tổ, Nhân Tổ, người dẫn đầu sự quật khởi của Nhân tộc a.” “Người này phong hoa tuyệt đại, đè bẹp Tiên Thiên Nhân tộc, nghe nói vị Bạch Trạch Yêu Thần của Yêu tộc kia, đều đã trở thành tọa kỵ của hắn.” Có Đại Năng Hồng Hoang nói.

“Đông Hoàng Thái Nhất phái Yêu Thần trấn sát Nhân tộc chi vương, lại bị phản trấn áp.” “Bạch Trạch Yêu Thần trở thành tọa kỵ của hắn, Yêu Thần Kế Mông, Yêu Thần Anh Chiêu sống chết không rõ, lại có mấy trăm tôn Kim Tiên Đại Yêu cũng bặt vô âm tín.” Uy danh của Sở Ca truyền khắp Vu Yêu lưỡng tộc, thậm chí Vu tộc cũng muốn gặp vị Nhân Vương này.

Từng đạo tin tức từ Vu tộc truyền ra.

“Nhân Vương, nếu nguyện ý liên minh với Vu tộc ta, Vu tộc ta sẽ lấy Hồng Hoang phương Tây cấp cho Nhân tộc an cư!” Đại địa Hồng Hoang, thiên hạ của Vu tộc, Hồng Hoang phương Tây, mặc dù trong Đạo Ma chi tranh, bị La Hầu đánh nát, nhưng cũng là một vùng đất rộng lớn.

Đủ để Nhân tộc an cư có thừa.

Tin tức này truyền ra, chấn động toàn bộ Hồng Hoang, thậm chí ngay cả Thánh nhân cũng hạ xuống ánh mắt, có Yêu tộc, Chu Thiên Tinh Đấu chấn động, vô số Tinh Chủ phẫn nộ!

Ngay cả Yêu Hoàng và Yêu Đế cũng đang giận tím mặt ở Thiên Đình.

"Giết!

Giết!

Giết!

Nhân tộc không diệt, Yêu tộc ta khó yên!" Một lũ kiến hôi bé nhỏ, hôm nay lại sản sinh một tia uy hiếp đối với Yêu tộc.

Một khi Nhân tộc liên minh với Vu tộc, thật sự có khả năng ảnh hưởng đến cục diện Vu Yêu hiện tại.

Khoảnh khắc tiếp theo, một đạo thân ảnh bay lên đỉnh Thái Cổ Tinh Không, bay ra ngoài Tam Thập Tam Thiên!

Ở đó, có một tòa cung điện khổng lồ, trực tiếp lơ lửng trên đỉnh Thái Cổ Tinh Không.

Cách Hỗn Độn cũng chỉ một bước.

Đứng ở nơi cao nhất của Hồng Hoang, phủ khám một phương thiên địa.

Đông Hoàng Thái Nhất bay vào Oa Hoàng Cung, giờ phút này thấy một đạo thân ảnh đứng ngoài Oa Hoàng Cung.

Đạo thân ảnh kia thấy Đông Hoàng Thái Nhất, vội vàng quỳ bái nói: "Huyền Đô bái kiến Yêu Đế!" Huyền Đô Đại Pháp Sư?

Không phải là đệ tử đóng cửa của Thái Thanh Thánh nhân sao?

Sao lại ở Oa Hoàng Cung?

Đông Hoàng Thái Nhất gật đầu, trực tiếp đẩy cửa lớn Oa Hoàng Cung ra.

Tiến vào đạo trường của Thánh nhân, không cần phải bái kiến.

Chỉ nghe một âm thanh vang lên ngay sau đó.

“Nga?

Hóa ra là Đông Hoàng Thái Nhất.” Một đạo thân ảnh thân người đầu rắn ngưng tụ chân hình trong Oa Hoàng Cung, một cỗ uy áp Thánh nhân giáng xuống.

Chương 24

Huyền Đô Đại Pháp Sư vội vàng bái kiến nói: "Huyền Đô bái kiến Nữ Oa nương nương." Nữ Oa nương nương cũng nhìn về phía Huyền Đô Đại Pháp Sư, Đông Hoàng Thái Nhất đến, Nữ Oa nương nương tự nhiên có thể lý giải, nhưng đệ tử Nhân Giáo đến làm gì?

Muốn làm gì?

Đông Hoàng Thái Nhất thần sắc đạm nhiên, hướng về Huyền Đô Đại Pháp Sư nói: "Oa Hoàng Cung, có chuyện gì sao?" Khí thế của Đông Hoàng Thái Nhất quá cường đại, trước mặt Thánh nhân, cũng không hề thu liễm.

Nữ Oa nương nương không vui, nhưng cũng không nói gì.

Huyền Đô Đại Pháp Sư thấy vậy, vội vàng nói: "Ta phụng mệnh lệnh của gia sư, đặc biệt đến tìm Nữ Oa nương nương." "Trong một trận lượng kiếp, Nhân tộc sắp quật khởi, nếu không trấn áp Nhân tộc, e rằng sẽ tổn hại đến khí vận Vu Yêu." "Lão sư ta, thỉnh nương nương ra tay, cắt đứt căn cơ của Nhân tộc, đợi sau lượng kiếp này, lại sáng tạo lại Nhân tộc." "Khi đó, Tam Quang Thần Thủy, do gia sư ta cung cấp." Huyền Đô Đại Pháp Sư đã kể lại lời của Lão Tử cho Nữ Oa nương nương một cách chi tiết.

Nữ Oa nương nương nghe xong, lại lâm vào trầm tư.

Nhân tộc là chủng tộc do mình sáng tạo, cũng là chỗ mấu chốt để thành Thánh.

Mặc dù Nhân tộc này là tùy tiện sáng tạo, nhưng cũng có liên quan đến mình, nếu diệt sạch Nhân tộc này.

Dường như cũng không hay lắm.

Mặc dù có thể tạo lại Nhân tộc.

Đông Hoàng Thái Nhất bên cạnh nghe vậy, lại mừng rỡ nói: "Ha ha ha ha, cách nghĩ của Thái Thanh Thánh nhân, giống ta a." Hướng về Nữ Oa nương nương nói: "Nương nương, cũng nên ra tay rồi, hiện tại Nhân tộc còn ra thể thống gì?

Dám liên minh với Vu tộc?

Có còn đặt Thánh Mẫu vào trong mắt hay không?" Nếu muốn liên minh thì cũng phải liên minh với Yêu tộc chứ!

Chỉ thấy Nữ Oa nương nương vẫn bế khẩu không nói, Đông Hoàng Thái Nhất cũng không vội.

"Nương nương, chuyện này, sự quan trọng đại, thỉnh nương nương tam tư." "Ba vạn năm sau, ta sẽ lại tìm nương nương!" Ba vạn năm thời gian, những Nhân tộc bị giam cầm trong lao ngục Thiên Đình, cũng nên phồn diễn ra mấy trăm ức Nhân tộc rồi sao?

Khi đó, mười vạn thanh Đồ Vu Kiếm cũng có chỗ rồi.

Vừa dứt lời, Đông Hoàng Thái Nhất bước ra khỏi Oa Hoàng Cung.

Thấy vậy, Huyền Đô Đại Pháp Sư cũng bước ra khỏi Oa Hoàng Cung.

Trong Oa Hoàng Cung, chỉ còn lại Nữ Oa nương nương lộ ra vẻ khó xử.

Cục diện Hồng Hoang lặng lẽ phát sinh biến hóa, nhưng tất cả đều không liên quan đến Sở Ca.

Nối tiếp tiền lộ cho Nhân tộc, mở ra con đường cho Nhân tộc, chỉ cần Nhân tộc càng mạnh, Nhân Vương Khai Thiên Ấn của hắn cũng càng mạnh, thậm chí cuối cùng, có thể trấn áp Thánh nhân!

Trên một đỉnh núi vô danh, một đạo thân ảnh nuốt chửng hấp thu

linh khí thiên địa.

Hồng Hoang núi cao sông sâu, linh khí nồng đậm, Sở Ca Thần Ma Thôn Phệ Thiên Địa Đại Pháp, không ngừng vận chuyển mọi lúc mọi nơi.

Tu vi của hắn cũng càng ngày càng cường đại.

Sở Ca truyền hạ Hằng Vũ Kinh cho Nhân tộc xong, ẩn mình vào sâu trong Hồng Hoang, bắt đầu bế quan tu luyện.

Hắn biết, trong Hồng Hoang phải dựa vào thực lực, chỉ có thực lực cường đại mới có thể có một vị trí trong Hồng Hoang.

Lật tay thành chưởng, trong lòng bàn tay, xuất hiện từng đạo thân ảnh, chính là Yêu Thần Anh Chiêu, Kế Mông bị bắt giữ, cùng mấy trăm tôn Kim Tiên Đại Yêu.

Khi thấy Sở Ca một lần nữa đánh thức những Yêu tộc này, Bạch Trạch Yêu Thần ở không xa, thân thể run rẩy.

"Ma đầu, tuyệt đối là một lão ma đầu." Đột nhiên nó có một phỏng đoán đáng sợ, chẳng lẽ người này là La Hầu chuyển thế hay sao?

Trong lượng kiếp Đạo Ma, nó mới vừa hóa hình xuất thế, nhưng cũng biết sự khủng bố của La Hầu.

La Hầu đại chiến với Hồng Quân, tranh đoạt vị trí Thiên Địa chi chủ, chỉ là cuối cùng La Hầu chiến bại, nhưng danh tiếng của hắn không kém cạnh Hồng Quân, thậm chí trong thời đại đó, còn trên cả Hồng Quân.

Một nhân vật như vậy, nếu chưa chết, cũng sẽ tạo nên uy danh hiển hách trong Hồng Hoang.

Điều đó có chút tương tự với Sở Ca!

Bạch Trạch nhìn Sở Ca đưa tay ra, sau đó nhìn thấy một cảnh

tượng kinh khủng.

Chỉ thấy Sở Ca há mồm nuốt trọn mấy trăm tôn Kim Tiên và hai tôn Đại La Kim Tiên vào bụng!!!

Khí tức Thần Ma lan tỏa, hai đạo hư ảnh ngưng tụ sau lưng Sở Ca.

Đạo hư ảnh thứ nhất thần uy lẫm liệt, đạo hư ảnh thứ hai ma diễm ngút trời, hai đạo hư ảnh Thần Ma kia, mỗi đạo hư ảnh đều cường đại đáng sợ, thậm chí có từng tia ý chí bất diệt lan tỏa, hai đạo hư ảnh dường như muốn bước ra từ hư không.

Thần Ma luyện hóa Âm Dương, nhục thân Sở Ca hóa thành lò luyện!

Thiên địa càn khôn, lấy tạo hóa làm công phu, Âm Dương làm than, nhục thân của hắn giờ phút này hóa thành một lò luyện khổng lồ.

"Ca ca ca ——" Trong phạm vi ba ngàn dặm, linh khí thiên địa bạo loạn, thậm chí có thần liên trật tự bay quanh thân Sở Ca, trong khoảnh khắc, nhục thân của hắn bắt đầu lan tỏa, thậm chí có thần hỏa phần thiêu.

Càng nhiều khí Âm Dương tạo hóa diễn hóa, Sở Ca đang luyện hóa mấy trăm tôn Đại Yêu và hai tôn Yêu Thần.

Thần Ma Thôn Phệ Thiên Địa Đại Pháp, thôn phệ vạn vật là có thể trưởng thành.

Sở Ca giờ phút này, mượn lực lượng thiên địa, dung luyện Yêu tộc!

Yêu có thể nuốt người, vậy người vì sao không thể luyện yêu?

Đây là hành động nghịch thiên!!!

Nghịch lại quan niệm của sinh linh Hồng Hoang!

Bạch Trạch bên cạnh nhìn mà mắt trợn há mồm, lần đầu tiên thấy Nhân tộc luyện hóa Yêu tộc, đảo lộn nhận thức của nó.

"Oanh oanh oanh ——" "Oanh oanh oanh ——" Âm Dương nghịch loạn, thiên cơ hỗn loạn, Thần Ma hư ảnh chiến đấu, vô số khí tạo hóa dung luyện vạn vật.

"Không, không, không thể giết ta!" "Muốn tạo phản hay sao?

Yêu tộc thống trị Hồng Hoang, sau này chắc chắn thống nhất Hồng Hoang, các ngươi đang tự tìm đường chết." "Nếu giết ta, Yêu Hoàng Yêu Đế sẽ không bỏ qua cho ngươi." "Nhân tộc đáng chết a!" "Ta hận a, hận không thể nuốt thêm một ít Nhân tộc nữa!" Kim Tiên Đại Yêu, Đại La Yêu Thần đều đang phẫn nộ gào thét, nhưng dưới Thần Ma Thôn Phệ Thiên Địa Đại Pháp, tiếng chúng dần im bặt.

Thần Ma Thôn Phệ Thiên Địa Đại Pháp của Sở Ca trong khoảnh khắc đã bước vào tầng thứ hai, cảnh giới há mồm có thể nuốt chửng tinh thần!

Trên người hắn, từng đạo quang mang lóe lên, từng tầng hào quang thay phiên nhau xuất hiện.

Khí tức của hắn bạo tăng, tu vi nhanh chóng đề thăng.

Chân Tiên trung kỳ, Chân Tiên hậu kỳ, Chân Tiên đỉnh phong!

Khoảnh khắc tiếp theo, Tam Hoa Tụ Đỉnh, Ngũ Khí Triều Nguyên, trở thành một cường giả Kim Tiên, lại có từng đạo khí tức bất hủ Kim Tính lan tỏa khắp thân.

Pháp lực của hắn thoát thai hoán cốt, có thể dung luyện thành pháp tắc Kim Tiên!

Ngưng tụ thành ý chí bất hủ Kim Tính.

Chiến lực chân thân của hắn bạo tăng gấp mười lần, nhục thân

gột rửa vẻ phồn hoa, nguyên thần có thể dạo bước Hồng Hoang, thậm chí bay lên Cửu Thiên, tắm gội trong tầng Cửu Thiên cương phong.

"Kim Tiên sao?" Sở Ca nhìn sự biến hóa của bản thân, lộ ra một nụ cười.

Thần Ma Thôn Phệ Thiên Địa Đại Pháp đã bước vào cảnh giới thứ hai, hắn cũng trở thành một cường giả Kim Tiên, mặc dù còn một khoảng cách với Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Nhưng chỉ cần vẫn luôn tu hành tiếp, tu vi của Sở Ca có thể nhanh chóng trưởng thành đến một mức độ khó có thể tưởng tượng.

"Oanh long ——" Tốc độ tu luyện của Sở Ca lại tăng lên ba bốn lần, linh khí thiên địa xung quanh, vô tận tinh thần quang mang bị nhục thân Sở Ca hấp thu.

Hắn đột nhiên há miệng!

Chỉ thấy trên Cửu Thiên, từng viên tinh thần khổng lồ trực tiếp bị dẫn xuống.

Mỗi viên tinh thần đều lớn hơn Địa Cầu mấy lần, thậm chí mấy chục lần, tổng cộng hơn ba mươi viên tinh thần xé nát tinh không, trực tiếp bị Sở Ca há mồm nuốt chửng!

Nuốt chửng xong những tinh thần này, Sở Ca mới bế quan trở lại.

"Tu vi của hắn lại cao thâm hơn rất nhiều." Bạch Trạch ngay cả thở mạnh cũng không dám, ở một bên cẩn thận từng li từng tí hộ pháp cho Sở Ca.

Năm tháng Hồng Hoang không kể niên đại, Sở Ca bế quan tu luyện vạn năm!

Một đỉnh núi vô danh, quanh năm bị linh khí thiên địa tẩm bổ, thậm chí xuất hiện biến dị.

Từng cây cối bạo tăng, trưởng thành thành đại thụ che trời, thậm chí cách năm trăm trượng, cây cỏ thành tinh, có cây cỏ hóa hình thành tinh quái.

"Oanh oanh oanh ——" "Oanh long long ——" Trong mấy trăm năm sau đó, cứ vài năm, trên đỉnh núi này, thỉnh thoảng truyền ra âm thanh thiên kiếp hóa hình, tinh quái hóa hình.

Chỉ là căn nguyên của những tinh quái này không cao, vừa hóa hình xuất thế, nhiều nhất cũng chỉ có tu vi Thiên Tiên.

Những tinh quái đã hóa hình này đều tồn tại ở chân núi, không chịu rời đi.

"Hô hô hô ——" Trên đỉnh núi, kình thôn dị tượng ngưng tụ, dị tượng này xuất hiện ròng rã vạn năm.

Vô số linh khí thiên địa tuôn trào đến đây, những tinh quái này cũng được lợi, quanh năm được nuôi dưỡng trong linh khí nồng đậm như vậy, mới có thể hóa hình xuất thế.

Đỉnh núi vô danh!

Chương 25

Một đạo thân ảnh phủ đầy tro bụi khẽ động, tro bụi trên người hắn đều rơi xuống.

Sau đó dị tượng trên đỉnh đầu cũng từ từ tan biến.

"Thức tỉnh rồi!" "Vị lão thần tiên kia sắp thức tỉnh rồi sao?" Các tinh quái đều kịch liệt.

Bọn chúng đã chờ đợi ở đây mấy trăm năm, chỉ để chờ Sở Ca thức tỉnh, để Sở Ca thu làm đệ tử.

Chỉ là những tinh quái này chưa kịp vui mừng bao lâu, lại có một đầu Thần Thú từ phía dưới bước tới.

Khí tức kinh khủng kia chấn động hư không, những tinh quái kia trực tiếp bị chấn bay đi.

"Không tốt, đó là Đại Yêu cấp Đại La Kim Tiên!" Có Đại Yêu xuất hiện?

"Hừ!" Bạch Trạch hừ lạnh một tiếng, đuổi những tinh quái kia đi, một lũ Thiên Tiên bé nhỏ cũng muốn bái nhập môn hạ của chủ nhân?

Mấy chục đầu tinh quái bị uy áp chấn bay, chỉ có thể ở ngoài mấy ngàn dặm trong hư không, nhìn về phía đỉnh núi.

Không cam lòng, muốn có Sở Ca che chở. . . . . .

Đỉnh núi, Sở Ca tỉnh lại từ bế quan.

Lần này bế quan, dùng trọn vẹn vạn năm thời gian, tu vi của hắn từ Kim Tiên sơ kỳ, bước vào Kim Tiên trung kỳ, hoàn toàn dựa vào Thần Ma Thôn Phệ Thiên Địa Đại Pháp, không ngừng tu luyện mọi lúc mọi nơi.

“Tu vi của ta sớm đã chứng Kim Tính bất hủ, nhưng Thần Tượng Chấn Ngục Kình vì sao chậm chạp không thể bước vào tầng thứ ba?” Ban đầu hắn cho rằng, chỉ cần tu vi đề thăng, thì Thần Tượng chủng tử cũng sẽ hóa thành chủng tử cùng cấp.

Nhưng dường như đã nhầm rồi.

Từng viên chủng tử kia vẫn là cấp bậc Chân Tiên, thậm chí ngay cả tu vi của Chân Tiên chủng tử cũng không hề đề thăng một chút nào.

“Một lần bế quan này, đối với ta mà nói, ngoài việc tu vi từ Kim Tiên sơ kỳ tăng lên Kim Tiên trung kỳ ra, cũng không có thu hoạch nào khác.” Sở Ca trầm ngâm, chiến lực của hắn chủ yếu bắt nguồn từ công pháp biến dị.

Công pháp biến dị lại không cần cố ý tu hành.

Nhân Vương Khai Thiên Ấn, ngưng tụ lực lượng nhân đạo, chỉ cần Nhân tộc càng mạnh, thần thông này cũng càng mạnh.

Tiên Đạo Trấn Ngục Kình, biến Thần Tượng chủng tử thành Tiên Đạo, không cần khổ tu cũng có thể hoàn thành.

Có lẽ, có thể đến Huyết Hải, tìm Minh Hà Lão Tổ, xin chỉ điểm một phen.

Vị Lão Tổ kia tu luyện Huyết Hải Đại Pháp, ngưng tụ bốn ức tám ngàn vạn tôn Huyết Thần Tử, Huyết Hải không khô, Minh Hà bất tử, có chút tương tự với Tiên Đạo Trấn Ngục Kình.

Nhưng không phải bây giờ, hãy dùng hết số lần rút thưởng đã tích lũy trong vạn năm qua.

“Đinh, chúc mừng túc chủ tích lũy số lần rút thưởng đạt mười lần.

Xin hỏi túc chủ có rút thưởng không.” “Rút thưởng!” Vạn năm bế quan, ngàn năm một lần cơ hội rút thưởng, vừa đúng mười lần.

Sở Ca không tin mười lần rút thưởng, không thể rút ra một môn công pháp huyền huyễn biến dị.

Một cửu chuyển luân bàn hư ảo xuất hiện trước mặt Sở Ca.

Các công pháp biến dị lần này xuất hiện trên cửu chuyển luân bàn lại thay đổi, cũng chỉ có ba môn công pháp huyền huyễn biến dị.

Trong đó khu vực trống chiếm diện tích nhiều nhất, lần này khu vực trống có đến bốn cái, trong đó có một cái là cơ hội rút thưởng lại một lần nữa.

Còn lại một khu vực là chỉ điểm công pháp bất kỳ, có màu vàng kim.

"Công pháp Hỗn Độn Cửu Bí chi Hành Tự Bí biến dị từ Cửu Bí, triệu hoán Hỗn Độn Không Gian Thần Ma hư ảnh, ngưng tụ Thần Ma hư ảnh, gia trì không gian đại đạo, một bước ngang dọc thiên địa, một bước vượt qua Hồng Hoang, tốc độ vô song!" Một môn công pháp biến dị, Hỗn Độn Cửu Bí!

Sở Ca ánh mắt sáng lên, chỉ cần rút được một môn công pháp này, thậm chí có thể khiêu chiến Thánh nhân!

Một bước vượt qua Hồng Hoang, Thánh nhân có thể làm được đến mức độ đó chỉ trong một niệm sao?

Có lẽ có thể!

Sở Ca nghĩ, nhưng chiến lực được gia trì bởi một đạo Hỗn Độn Thần Ma hư ảnh, tuyệt đối có thể khiến chiến lực Sở Ca bạo tăng, đủ để vượt qua thực lực hiện tại.

"Công pháp Thái Cổ Tinh Thần Biến biến dị từ Tinh Thần Biến, thôn phệ Thái Cổ Tinh Không Hồng Hoang, hóa thân lão thiên gia, chỉ tay câu thiên, trở thành Thiên Đế!" Một môn công pháp biến dị nữa lại xuất hiện!

Môn công pháp biến dị thứ ba Sở Ca lần đầu tiên nhìn thấy.

"Công pháp Kiếm Giới Giáng Lâm biến dị từ Cửu Thiên Thập Địa Hoán Ma Thần Kiếm, ngưng tụ một giới kiếm đạo, triệu hoán Kiếm Giới giáng lâm, thần du Thái Hư, có thể khiến người tiến vào Thái Hư Kiếm Giới, tham ngộ kiếm đạo tu hành!" Sở Ca nhướng mày.

Công pháp biến dị của Cửu Thiên Thập Địa Hoán Ma Thần Kiếm, dường như cũng không tệ a.

Lại có thể khiến Sở Ca ngưng tụ một đạo Kiếm Giới, trực tiếp dùng lực lượng pháp tắc, ngưng tụ kiếm chi đại đạo, trở thành một tôn Lão Tổ!

Hiện tại Hậu Thiên Nhân tộc, mặc dù đã tu luyện vạn năm, có số lượng Nhân tộc khổng lồ, cộng thêm linh khí thiên địa Hồng Hoang nồng đậm, không chừng sẽ có Đại Đế xuất hiện, thậm chí tu luyện thành Tiên cũng có khả năng!

Nhưng một hai tôn Nhân tộc Tiên nhân, đối với Sở Ca căn bản không có tác dụng lớn.

Phải biết, Sở Ca đã giác tỉnh tám trăm triệu bốn mươi triệu Chân Tiên chủng tử a!

Cho nên việc đề thăng tu vi Nhân tộc cũng là một mấu chốt lớn.

Kiếm Giới, có thể đề thăng tu vi Nhân tộc, đề thăng nhanh chóng.

"Hệ thống, bắt đầu rút thưởng đi." . . . . .

"Đinh, chúc mừng túc chủ rút trúng khu vực trống." "Đinh, chúc mừng túc chủ rút trúng khu vực trống." "Đinh, chúc mừng túc chủ rút trúng khu vực trống." "Đinh, chúc mừng túc chủ rút trúng khu vực trống." "Đinh, chúc mừng túc chủ rút trúng khu vực trống." "....." Liên tiếp năm tiếng nhắc nhở vang lên, đạo tâm Sở Ca cũng không tự nhiên mà chấn động.

Mười lần cơ hội, năm lần đều rút trúng khu vực trống, xui xẻo đến mấy, tỷ lệ rút trúng công pháp biến dị trong cửu chuyển luân bàn cũng trên bốn phần chín, ít nhất rút ba lần là trúng một lần chứ?

Nhưng hiện tại rút năm lần, đều không rút được một môn công pháp biến dị a.

Sở Ca đờ đẫn.

Hắn dừng rút thưởng, "Hệ thống, ta có thể đợi một lát rồi rút thưởng không?" "Có thể." Sở Ca nghỉ ngơi một lúc, áp chế tâm thần của mình.

Đạo tâm của hắn vốn dĩ đã sóng gió không sợ hãi, nhưng giờ phút này cũng xuất hiện chấn động.

Có một điều, hắn biết, vật phẩm trên luân bàn có thay đổi hay không.

Lần rút thưởng trước là một vạn năm trước, xuất hiện Hóa Tự Tại Hồng Mông Đại Pháp, lần này các công pháp biến dị trên luân bàn hiển nhiên đã thấp hơn một đẳng cấp.

Nếu rút thưởng lại, vật phẩm trên luân bàn có được sắp xếp lại không?

"Bắt đầu rút thưởng!" Tiếp đó một cửu chuyển luân bàn hư ảo lại xuất hiện trước mặt Sở Ca, khi Sở Ca nhìn vật phẩm trong cửu chuyển luân bàn, thần sắc của hắn liền biến đổi.

Bởi vì những công pháp biến dị, và khu vực trống này đều tương tự như trước, thậm chí giống hệt.

Công pháp Kiếm Giới Giáng Lâm biến dị từ Cửu Thiên Thập Địa Hoán Ma Thần Kiếm, công pháp Hỗn Độn Cửu Bí chi Hành Tự Bí biến dị từ Cửu Bí, công pháp Thái Cổ Tinh Thần Biến biến dị từ Tinh Thần Biến.

Vẫn là ba môn công pháp huyền huyễn biến dị.

Chương 26

Sở Ca cười khổ một tiếng, xem ra ý định của hắn đã thất bại.

Vậy thì muốn mỗi lần rút thưởng đều khác nhau, xem ra chỉ có thể mỗi ngàn năm rút một lần mà thôi.

Nếu không chồng chất nhiều lần cơ hội như vậy, chỉ có thể dùng hết một lần.

"Bắt đầu rút thưởng!" "Đinh, đang rút thưởng!" "Đinh, chúc mừng túc chủ rút trúng khu vực trống." "Đinh, chúc mừng túc chủ rút trúng khu vực trống." "Đinh, chúc mừng túc chủ rút trúng khu vực trống." "....." Một lần trực tiếp rút trúng ba lần khu vực trống!

Sắc mặt Sở Ca đại biến!

Khí vận của hắn đâu rồi?

Chẳng lẽ đều không còn nữa sao?

Mười lần rút tám lần, không có lần nào rút được công pháp biến dị sao.

"Đinh, chúc mừng túc chủ rút trúng công pháp Kiếm Giới Giáng Lâm biến dị từ Cửu Thiên Thập Địa Hoán Ma Thần Kiếm." "Đinh, chúc mừng túc chủ rút trúng công pháp Thái Cổ Tinh Thần Biến biến dị từ Tinh Thần Biến." Tiếp đó hai âm thanh liên tiếp vang lên, đó là âm thanh sau khi rút trúng công pháp biến dị.

Trong hai lần rút thưởng cuối cùng, Sở Ca cuối cùng đã rút được công pháp biến dị, liên tục rút trúng hai môn công pháp biến dị.

Thái Cổ Tinh Thần Biến và Kiếm Giới Giáng Lâm, hai môn công pháp biến dị!

Mặc dù Sở Ca hy vọng rút trúng Hỗn Độn Cửu Bí, nhưng có công pháp biến dị cũng không tệ rồi.

"Đinh!

Chúc mừng túc chủ đạt được hai môn công pháp biến dị, chúc mừng túc chủ đã học được hai môn công pháp biến dị." Khoảnh khắc tiếp theo, trên người Sở Ca xuất hiện từng đạo kiếm khí, chỉ trong khoảnh khắc, những kiếm khí này chấn nát.

Bạch Trạch bên cạnh thấy Sở Ca tỉnh lại, vội vàng bay tới.

"Chúc mừng chủ nhân xuất quan, chúc mừng chủ nhân tu vi đột phi mãnh tiến." Ân?

Chỉ khi Bạch Trạch dò xét tu vi của Sở Ca, lại giật mình.

Kim Tiên trung kỳ?

Sở Ca trước khi bế quan là Kim Tiên sơ kỳ, bây giờ là trung kỳ?

Hoàn toàn không giống như trong tưởng tượng của nó.

Trong lòng nó, Sở Ca tuyệt đối là một tồn tại cổ xưa chuyển thế nhập Nhân tộc.

Không phải Ma Tổ chi lưu, thì cũng là Hỗn Độn Thần Ma chi lưu!

Nếu không thì sao chiến lực lại cường đại như vậy?

Một vạn năm trôi qua, vị lão ma đầu này hẳn là cũng đã giác tỉnh tu vi kiếp trước rồi chứ, vì sao chỉ có Kim Tiên trung kỳ.

Trong lúc nó đang nghi ngờ.

Sở Ca nhìn về phía tinh không trên đỉnh đầu!

Ánh mắt thâm thúy, trong mắt có tinh thần chi quang lóe lên, khoảnh khắc này, Thái Cổ Tinh Thần đều đang run rẩy.

Thái Cổ Tinh Thần Biến!

Thôn phệ tinh không Hồng Hoang, hóa thân thành lão thiên gia!!!

Nhưng cần phải đặt nền móng vững chắc, thôn phệ tinh hoa Thái Âm và Thái Dương, mới có thể hóa thân lão thiên gia.

Giờ phút này, Sở Ca nhìn về phía một viên Thái Cổ tinh đấu khổng lồ trong Hồng Hoang.

Một viên Thái Cổ tinh đấu quá lớn, so với tinh thần Thái Cổ bình thường không biết lớn hơn bao nhiêu lần, vô cùng vô tận nguyệt hoa từ Thái Âm Tinh rơi xuống.

Xung quanh Sở Ca tinh quang rèn luyện nhục thân, dẫn dắt nguyệt hoa mênh mông xuống.

Nhưng nguyệt hoa này không đủ để đặt nền móng cho Tinh Thần Biến.

Hắn từ từ đứng dậy, ngang dọc hư không, đột nhiên nhìn Bạch Trạch dưới chân, lại dừng bước.

"Trong vạn năm bản tôn bế quan, Hồng Hoang và Nhân tộc có xảy ra đại sự gì không?" Bạch Trạch không dám nhìn lung tung, cảm nhận Sở Ca hiện tại, lại thay đổi rồi!

Đạo phong mang kia thậm chí ngay cả nó cũng sợ hãi!

Nhưng đạo phong mang kia cũng chỉ thoáng qua, sau đó lại biến mất ngay lập tức.

Bạch Trạch áp chế sự sợ hãi trong lòng, vội vàng nói: "Trong vạn năm qua, Hồng Hoang đồn đãi Nhân tộc liên minh với Vu tộc, những Tiên Thiên Nhân tộc kia đều đang tìm chủ nhân." "Lại có Thiên Đình sẽ tổ chức Diệt Nhân Đại Điển sau hai vạn năm!" Diệt Nhân Đại Điển?

Muốn diệt Nhân tộc sao?

Bạch Trạch từ từ nói, "Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn đã bắt giữ mấy trăm vạn Nhân tộc, giam cầm trong Thiên Đình Thiên Lao, muốn Nhân tộc tự mình phồn diễn, sau đó luyện chế Đồ Vu Kiếm." "Diệt Nhân Đại Điển sau hai vạn năm, luyện chế Đồ Vu Kiếm." "Lại có Nhân tộc những năm gần đây, xuất hiện từng tôn Đại Đế phong hoa vô thượng, tu vi của những Đại Đế này không cao, nhưng chiến lực không tệ, có thể giao chiến với Thiên Tiên!" "Thậm chí có Hậu Thiên Nhân tộc tu luyện thành Tiên, có thể đối chiến với Chân Tiên!" Bạch Trạch trong lòng tò mò.

Công pháp mà Nhân Vương truyền xuống quả nhiên cường đại, khiến Nhân tộc có dấu hiệu quật khởi.

Nhưng cũng bị chư thiên Đại Năng kỵ đố kỵ.

Sở Ca nghe xong lời của Bạch Trạch, lại một lần nữa ngang dọc thiên địa.

Chỉ thấy Bạch Trạch vẫn ở trên đỉnh núi, bất động.

"Chủ nhân, ngài muốn đi đâu?" "Đi Thái Cổ Tinh Không!" Cái gì?

Thái Cổ Tinh Không?

Đó là địa bàn của Yêu tộc a, đi Thái Cổ Tinh Không tự tìm đường chết sao?

Sắc mặt Bạch Trạch tối sầm lại!

Trong Cửu Thiên, một đầu Thần Thú cõng Sở Ca, ngang dọc thiên địa.

Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ, Quang Ám Hư Không Lôi Đình, chín tầng cương phong treo giữa thiên địa, muốn bay vào Thái Cổ Tinh Không, cần phải vượt qua chín trọng cương phong tầng.

Ngay cả Thiên Tiên cũng khó có thể vượt qua chín trọng cương

phong tầng, chỉ có Chân Tiên mới có thể bay vào Thái Cổ Tinh Không.

Bạch Trạch là một tôn Đại La Kim Tiên, thực lực cường đại, trong chín trọng cương phong tầng vẫn ung dung.

Chỉ là giờ phút này, thần sắc nó khẩn trương, sợ hãi.

Đi Thái Cổ Tinh Không?

Không sợ bị Yêu tộc phát hiện sao?

Thái Cổ Tinh Không có ba trăm sáu mươi lăm viên Chu Thiên Tinh Đấu, trên mỗi viên Chu Thiên Tinh Đấu, đều có một tôn Đại Yêu trấn thủ.

Những Tinh Chủ Đại Yêu này, đều là cấp bậc Đại La Kim Tiên, có Tinh Chủ thực lực thậm chí còn cường đại hơn cả Bạch Trạch.

Những Đại Yêu sống sót từ lượng kiếp Long Phượng, lượng kiếp Đạo Ma, thậm chí có cả những Đại Yêu tuyệt thế đã nghe đạo ở Tử Tiêu Cung!

Cộng thêm trên tinh thần mênh mông, vô số Yêu tộc Yêu Tướng dẫn theo Yêu Binh thao luyện!

Một khi bị Thiên Đình phát hiện, trong khoảnh khắc có thể hội tụ trăm vạn đại quân, ức vạn Yêu Binh!

Cho nên mạo hiểm tiến vào Thái Cổ Tinh Không, đó tựa như tự tìm đường chết.

Chỉ thấy Sở Ca ngồi trên lưng Bạch Trạch, thần sắc đạm nhiên, thậm chí quanh thân có tinh quang nhàn nhạt rơi xuống.

Hắn vẫn đang tiếp tục rèn luyện nhục thân.

"Với nhục thân của ta, có thể sánh ngang Tổ Vu!

Nhưng hẳn là chưa đạt đến trình độ Tiên Thiên Linh Bảo." Sở Ca

lần đầu tiên tiếp xúc Tiên Thiên Linh Bảo, là Đông Hoàng Chung khẩu chí bảo!

Đông Hoàng Chung giáng xuống, Sở Ca trực tiếp bị đánh tan, chỉ có thể từ một âm thanh mà trọng sinh.

Hiện tại, với nhục thân của hắn cũng không thể cứng rắn chống lại một kích của Đông Hoàng Chung!

Kỳ thực vẫn còn một khoảng cách so với Mười Hai Tổ Vu, dù sao Mười Hai Tổ Vu của Vu tộc đã tu luyện vô số năm, lại tu hành Cửu Chuyển Huyền Công, mặc dù đều là nhục thân Tổ Vu, nhưng cũng phân cường nhược.

Sở Ca nhìn về phía sâu trong tinh không, chín trọng cương phong tầng biến mất bên cạnh hắn.

Chỉ thấy từng dải tinh hà treo trên thiên vũ, trong mỗi dải tinh hà, đều có ức vạn tinh thần lan tỏa, ở đằng xa, một đại lục huyền phù trôi nổi trong Thái Cổ Tinh Không.

Đó là Thiên Đình Yêu tộc.

Từng tôn Đại Yêu hiển hóa chân thân, vô số thân thể Yêu tộc cao mấy ngàn trượng, vạn trượng cõng Thượng Cổ Thiên Đình.

Cõng Thượng Cổ Yêu Đình trên lưng, muốn kéo đại lục lơ lửng này đến trung tâm Thái Cổ Tinh Không.

"Oanh oanh oanh ——" Dọc đường đi, từng viên tinh thần cản đường bị va thành bột phấn, gặp những tinh thần lớn hơn một chút, cũng có Đại Yêu cổ lão ra tay, hái lấy tinh nguyệt!

Nếu gặp Thái Cổ tinh đấu, mấy tôn Đại La Kim Tiên liên thủ, dịch chuyển ngang tinh đấu!

Chương 27

Một bức họa diện sóng gió tráng lệ.

Toàn tộc di dời Thượng Cổ Yêu Đình, trấn giữ Yêu Đình tại trung tâm Thái Cổ Tinh Không, thành lập Trung Ương Thiên Đình.

Trên Thiên Đình Yêu tộc, một đạo khí vận tử khí nồng đậm hiển hóa, thông thẳng vào Hỗn Độn.

Như mặt trời giữa trưa, khí vận thịnh vượng đến mức gần như hóa thành thực chất, muốn diệt Yêu tộc, nói gì dễ dàng.

Sở Ca biết kết cục của Vu Yêu đại chiến, nhưng chỉ nhìn Yêu tộc cường đại như vậy, vậy thì nội tình mà Yêu tộc che giấu là gì?

Còn có Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, trận pháp này vừa xuất hiện, Thánh nhân cũng phải kiêng dè!

Vì sao Vu Yêu đại chiến, Vu Yêu lưỡng tộc lại vẫn lạc?

Sở Ca lắc đầu, nói với Bạch Trạch, "Mắt trái của Bàn Cổ Đại Thần hóa thành Thái Dương Tinh, mắt phải hóa thành Thái Âm Tinh." "Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh là thủ lĩnh của Chu Thiên Tinh Đấu, không biết viên tinh thần nào dễ dàng thu thập tinh hoa hơn?" Hắn muốn thu thập tinh hoa Thái Âm Thái Dương, dung luyện Tinh Thần Biến!

Bạch Trạch vừa nghe, sợ đến thân thể run rẩy.

Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh là thủ lĩnh của Chu Thiên Tinh Đấu, lại có Yêu tộc trọng binh canh giữ.

Trên Thái Dương Tinh, có mười đứa con Kim Ô của Đế Tuấn, năm xưa Nữ Oa nương nương đích thân chủ trì Thiên Hôn với Đế Tuấn và Hi Hòa, sinh hạ thái tử Yêu tộc.

Mười Đại Yêu Thần trấn thủ trên Thái Dương Tinh.

Lại có rất nhiều Đại Yêu thuộc tính hỏa thành đạo, tụ tập ở ngoại vi Thái Dương Tinh tu luyện.

Càng có ba trăm vạn Yêu tộc Tinh Binh canh giữ Thái Dương Tinh.

Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Tuấn thỉnh thoảng đều sẽ đến Thái Âm Tinh tuần tra.

Trên Thái Dương Tinh, có Hi Hòa nương nương thường xuyên cư trú, vị Đại Thần Thông Hồng Hoang này, nghe nói đã chém xuống tam thi, là một vị Chuẩn Thánh!

Đến Thái Dương Tinh thu thập tinh hoa tinh thần?

Đó là đi tìm đường chết.

Bạch Trạch nhìn về phía sâu trong tinh không, ở nơi đó một vầng trăng sáng vằng vặc trên không, từng tia nguyệt hoa rơi xuống, bị vô số Đại Năng trên đại địa Hồng Hoang dẫn dắt đi.

Thái Âm Tinh.

"Trên Thái Âm Tinh, có Thái Cổ Long tộc cư trú, Côn Bằng Yêu Sư thỉnh thoảng lại thôn phệ Long tộc trên Thái Âm Tinh." "Lại có rất nhiều sinh linh Tiên Thiên được sinh ra từ Thái Âm Tinh, nhưng không nhập vào Yêu tộc." Bởi vì trên Thái Âm Tinh, có một vị nữ thần Thường Hi!

Đế Tuấn dường như đặc biệt yêu mến vị nữ thần này, cho nên chậm chạp không thôn tính sinh linh trên Thái Âm Tinh.

"Nếu trong hai viên tinh thần này, chọn một viên để thu thập tinh hoa, đến Thái Âm Tinh sẽ dễ dàng hơn một chút." "Vậy thì đi Thái Âm Tinh đi." Sở Ca ra hiệu lệnh, sau đó Bạch Trạch bay về phía vầng

trăng sáng vằng vặc kia.

Vầng trăng sáng vằng vặc trên không, một viên tinh đấu rộng ức vạn vạn dặm, sau đó xuất hiện trước mặt Sở Ca.

Lại có một cây Tiên Thiên Nguyệt Quế khổng lồ, trực tiếp bao phủ Thái Cổ Tinh Không, thậm chí từng viên tinh thần đều được treo trên Tiên Thiên Nguyệt Quế.

Tiên Thiên Nguyệt Quế là một trong Thập Đại Tiên Thiên Linh Căn, một cây Tiên Thiên Linh Căn đã trưởng thành, thần uy trực tiếp hiển hiện giữa thiên địa.

Khi Sở Ca bay vào Thái Âm Tinh, thân thể hắn bị Tiên Thiên Nguyệt Quế bao bọc!

Từng đạo nguyệt hoa từ bốn phương tám hướng tuôn trào, Thần Ma Thôn Phệ Thiên Địa Đại Pháp càng vận hành nhanh hơn.

Sở Ca tựa như một hắc động hình người, không kiêng dè gì mà nuốt chửng linh khí thiên địa xung quanh.

Thái Âm Tinh, một viên tinh thần quá lớn, do mắt phải của Bàn Cổ hóa thành, vô số năm, vô số sinh linh thôn phệ nguyệt hoa trên Thái Âm Tinh, nhưng vẫn không thể thôn phệ được một thành năng lượng của viên tinh thần này!

Có thể tưởng tượng, Bàn Cổ năm xưa cường đại đến mức nào.

Thân thể Sở Ca hóa thành hắc động hình người, nguyệt hoa xung quanh đều bay tới, thậm chí ngay cả cây Tiên Thiên Nguyệt Quế trên đỉnh đầu cũng bắt đầu khẽ dao động.

"Hoa hoa hoa ——" Trên Nguyệt Quế, từng viên tinh thần được treo trên cành cây, những tinh thần này cũng theo đó dao động, chấn động vô tận tinh không không ngừng.

Nguyệt hoa mênh mông lan tỏa, phong bão linh khí giờ phút này xuất hiện.

Bạch Trạch trong lòng chấn động!

Nó nhìn thấy một cảnh tượng kinh khủng!

Chỉ thấy viên Thái Cổ tinh đấu kia, lại khẽ run rẩy, sau đó vô tận linh khí bạo loạn, vô tận nguyệt hoa lan tỏa.

Tiên Thiên Nguyệt Quế cũng theo đó dao động, từng đoạn cành cây đung đưa, những tinh thần treo trên cành cây phiêu đãng theo gió, thậm chí có tinh thần va chạm vào nhau, trực tiếp bùng phát từng đạo lực lượng diệt thế.

Thương khung biến sắc, Nguyệt Quế chấn động, tất cả sinh linh trên Thái Âm Tinh đều nhao nhao nhìn về phía thiên vũ.

"Thái Âm Tinh loạn rồi?

Chuyện gì thế?

Vô số năm qua, Thái Âm Tinh vẫn luôn yên tĩnh, chưa từng xuất hiện động loạn." Có sinh linh Tiên Thiên cổ lão nói.

Những sinh linh Tiên Thiên này mỗi tôn đều là cường giả Kim Tiên trở lên, thậm chí có không ít Thái Ất Kim Tiên.

Chỉ là giờ phút này những sinh linh Tiên Thiên này đều lộ ra vẻ kinh nghi.

"Hoa hoa hoa ——" Một cây Tiên Thiên Nguyệt Quế cao ức vạn vạn trượng trực tiếp cắm vào Thái Cổ Tinh Không, một thần thụ dao động, dẫn đến Thái Âm Tinh chấn động không ngừng.

Lại có từng đầu Chân Long bay ra, dường như bị kinh động.

Trong lượng kiếp Long Phượng, tam tộc vẫn lạc, nhưng cũng có một số huyết mạch tam tộc sống sót.

Trong đó Chân Long nhất tộc, số lượng Chân Long ít ỏi còn sót lại đều sinh sống trên Thái Âm Tinh, chỉ là những năm gần đây, Thái Cổ Chân Long trên Thái Âm Tinh, bị Côn Bằng thôn phệ nên còn lại không đáng kể.

Giờ đây Thái Âm Tinh chấn động, những Chân Long này hoảng loạn!

Sợ rằng Côn Bằng lại đến Thái Âm Tinh, thôn phệ bọn chúng.

Lại có một tôn nữ thần Tiên Thiên Thần Thai, từ đằng xa bước tới.

Nàng mặc cung trang màu trắng, đường cong tinh xảo hoàn mỹ hiện ra, thánh khiết tựa như một đóa thanh liên không nhiễm bùn.

Sự xuất hiện của nàng, khiến thiên địa vô quang, nhật nguyệt thất sắc, chúng tinh đều phải cung vệ!

"Thái Âm Nữ Thần Thường Hi!" "Thái Âm Nữ Thần xuất hiện?" Trên Thái Âm Tinh, chỉ có một vị nữ thần, là nữ thần Tiên Thiên Thần Thai được sinh ra từ Thái Âm Tinh, người có thân phận quý giá nhất toàn bộ Thái Âm Tinh – Thường Hi.

Cũng được xưng là Thái Âm Nữ Thần.

Nàng quá đẹp, vô số sinh linh đều truy đuổi sau lưng Thường Hi, muốn một lần chiêm ngưỡng dung nhan của nàng.

Chỉ là trên người nàng, có từng đạo nguyệt hoa nhàn nhạt bao bọc, khiến tư thái Thường Hi ẩn hiện trong mây mù, khó mà khiến người khác nhìn trộm.

"Ha ha ha, Thái Âm Nữ Thần sao?

Để ta!" Có một tôn sinh linh Thái Âm cấp Đại La Kim Tiên cười lớn một tiếng, trực tiếp động dùng pháp nhãn, muốn nhìn xuyên qua

Thường Hi.

Chỉ là ánh mắt của tôn Đại La Kim Tiên này vừa giáng xuống, có một đạo quang huy xuất hiện, trực tiếp chấn nát đạo ánh mắt kia.

Đại La Kim Tiên đau đớn, xoa hai mắt không dám phóng túng.

Thật cường đại Thái Âm Nữ Thần!

Đây là ấn tượng thứ hai của sinh linh Thái Âm đối với Thường Hi.

Nữ thần có thể được Đế Tuấn theo đuổi, tu vi tự nhiên không yếu, thậm chí là một vị Đại Thần Thông Hồng Hoang, đã nghe đạo ở Tử Tiêu Cung, một trong Tam Thiên Hồng Trần Khách.

Thường Hi quay người, nhìn một cái vào tôn Đại La Kim Tiên kia, sau đó lại tiếp tục đi trên Thái Âm Tinh.

Tôn Đại La Kim Tiên kia mồ hôi lạnh chảy ròng!

Khoảnh khắc đó suýt chút nữa hắn đã tưởng mình chết rồi.

"Quả nhiên Tam Thiên Hồng Trần Khách có thể đến Hỗn Độn nghe đạo đều cường đại." Hắn cho rằng sau khi chứng đạo Đại La Đạo Quả, khoảng cách với những Đại Thần Thông Hồng Hoang kia hẳn chỉ còn một chút, nhưng bây giờ mới phát hiện, khoảng cách với những cường giả kia là trời vực a. . . . . .

Thường Hi đi trên Thái Âm Tinh, nhìn từng phương đại địa, nhìn cây Tiên Thiên Nguyệt Quế trên đỉnh đầu.

Một cây Tiên Thiên Nguyệt Quế đã trưởng thành cắm rễ vào trung tâm Thái Âm Tinh, kết hợp với bản nguyên Thái Âm Tinh.

Nàng cũng muốn thu lấy cây Tiên Thiên Linh Căn này, chỉ là Linh Căn không nguyện ý đi theo, cho nên cũng không thể dùng vũ lực thu lấy.

Chương 28

Vừa rồi Thái Âm Tinh chấn động, dường như là từ nơi đó truyền ra.

Thường Hi nhìn xuống phía dưới, ở nơi đó, nàng thấy một đạo thân ảnh, đang tắm gội trong vô tận nguyệt hoa.

Vô số linh khí thiên địa, vô số nguyệt hoa Thái Âm bay về phía nhục thân của hắn, thậm chí có từng đạo Chân Tiên hư ảnh, hiển hóa quanh vị nhân này.

Tám trăm triệu bốn mươi triệu Chân Tiên, đồng thời giúp Sở Ca hấp thu nguyệt hoa mênh mông!

Tinh Thần Biến một đạo bản nguyên Thái Âm trực tiếp tu luyện hoàn thành.

"Hô ——" Phong bão nguyệt hoa Thái Âm mênh mông tiêu tán, quang mang quanh thân Sở Ca thu liễm, ánh mắt sáng lên, nhìn vị nữ thần đột nhiên xuất hiện, khẽ mỉm cười.

"Hóa ra là Thái Âm Nữ Thần Thường Hi." Ân?

Tên háo sắc này biết mình sao?

Vậy vì sao lại dám trừng mắt nhìn chằm chằm như vậy?

Kia!

Đột nhiên, Thường Hi nhìn thấy tọa kỵ dưới chân vị Nhân tộc kia.

"Yêu Thần Bạch Trạch!!" Bạch Trạch Thần Thú, một trong Thập Đại Yêu Thần Yêu tộc, lại trở thành tọa kỵ của người này?

Khoảnh khắc này, Thường Hi trợn tròn hai mắt, nhìn chằm chằm Sở Ca!

Sắc mặt Bạch Trạch dưới chân Sở Ca khẽ biến.

Nó cũng nhận ra Thường Hi.

Bạch Trạch là một trong Thập Đại Yêu Thần, những năm gần đây, nó cũng thường xuyên tiến vào Thái Âm Tinh, cho nên cũng có giao thiệp với Thường Hi.

Giờ đây, hiện tại nó lại trở thành tọa kỵ của Sở Ca, khiến nó có chút xấu hổ.

Nhưng lão ma đầu đang ở trên người nó, không thể tránh né, chỉ có thể mặc cho Thường Hi nhìn ngắm.

"Bần đạo Thường Hi, bái kiến đạo hữu." Thường Hi chấn kinh, nhưng nhanh chóng khôi phục thần sắc.

Nàng tò mò nhìn Sở Ca, thực sự không hiểu, Nhân tộc lại thu một đầu Yêu Thần làm tọa kỵ.

Chuyện này Đông Hoàng Thái Nhất có biết không?

Yêu tộc có biết không?

"Cửu văn Thái Âm Nữ Thần đại danh, hôm nay được gặp, quả nhiên danh bất hư truyền." Sở Ca cũng đang đánh giá vị nữ thần này.

Thường Hi, sau này cũng trở thành Đế Hậu, người vợ thứ hai của Đế Tuấn, sinh hạ mười hai vầng trăng!

Hôm nay, Sở Ca gặp Thái Âm Nữ Thần, trực tiếp bị dung nhan của nữ thần chấn động!

Đẹp!

Cái đẹp của Thường Hi, có lẽ tương tự với Hi Hòa, nhưng trên người nàng lại nhiều hơn một tia khí tức nhu hòa, ở bên cạnh nàng như tắm trong gió xuân, tựa như đại đạo thổi qua mặt, khoảnh khắc đó, vạn vàn tạp niệm đều tiêu tán.

Bất kỳ nữ thần Tiên Thiên Thần Thai nào cũng không có ý cảnh này. . . . . .

Thái Cổ Tinh Không!

Một đạo thân ảnh đột nhiên xuất hiện ở một góc thiên địa, một bước đạp ra khỏi Thiên Đình, trực tiếp ngang dọc vạn cổ tinh không.

Trên từng viên tinh thần trong Thái Cổ Tinh Không, những Đại Yêu và Tinh Chủ kia thấy người này, nhao nhao quỳ bái.

"Cung nghênh Yêu Hoàng xuất hành!" "Cung nghênh Yêu Hoàng xuất hành!" "Cung nghênh Yêu Hoàng xuất hành!" "....." "....." "Không cần đa lễ!" Yêu Hoàng Đế Tuấn, đội cửu sắc hoa cái, từng tia huyền hoàng khí buông xuống.

Trên mặt lộ ra một nụ cười, hôm nay tâm tình không tệ.

Đế Tuấn lần lượt chào hỏi những Đại La Tinh Chủ kia.

Yêu Hoàng tuần du Chu Thiên, quần yêu quỳ bái, vô số Đại La Kim Tiên đều đang hô to uy danh Yêu Hoàng.

Dọc đường đi, hắn đến bên ngoài viên Thái Âm Tinh kia.

Chỉ thấy hắn đột nhiên ra tay, quần tinh run rẩy, dải tinh hà xa xa đột nhiên bạo liệt.

Pháp lực ngút trời giáng xuống, tinh thần đại đạo mênh mông bay ra, một dải tinh hà trong khoảnh khắc bị luyện hóa thành một dải vòng tay.

"Không biết Thường Hi đang làm gì." Nụ cười trên mặt Đế Tuấn càng nồng đậm, lần đầu tiên thấy Thường Hi trên Thái Âm Tinh, hắn đã động lòng!

Vô số năm trôi qua, mặc dù đã cưới Thái Dương Nữ Thần Hi Hòa, nhưng đối với Thường Hi vẫn không ngừng nhớ nhung.

Thậm chí vì Thường Hi, hắn còn không thôn tính Thái Âm Tinh vào Chu Thiên Tinh Đấu.

Nếu không ngưng tụ một Thái Âm Tinh, uy lực của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận có thể tăng lên mấy thành.

Càng gần Thái Âm Tinh, nụ cười trên mặt Đế Tuấn cũng càng nồng hậu.

Chỉ là khoảnh khắc tiếp theo!

Thái Âm Tinh đột nhiên xuất hiện phong bão triều tịch, cây Tiên Thiên Nguyệt Quế kia dao động trong tinh không, đánh nát từng viên tinh thần.

Ngay cả Đế Tuấn cũng lùi lại một chút.

"Chuyện gì vậy?

Tiên Thiên Nguyệt Quế trên Thái Âm Tinh không phải là vật vô chủ sao?

Sao đột nhiên bạo động?" Một cây Tiên Thiên Linh Căn vẫn luôn cắm rễ trên Thái Âm Tinh, sớm đã trưởng thành, chỉ là không ai có thể thu lấy cây Nguyệt Quế này.

Đế Tuấn mặc dù đã nhìn trộm cây Tiên Thiên Nguyệt Quế này đã lâu, nhưng cũng không thể thu lấy.

Một trận phong bão đột nhiên đến, rồi cũng đột nhiên biến mất, không đầy một khắc đã tiêu tán.

Khi Đế Tuấn một lần nữa bước vào Thái Âm Tinh, hắn thấy cây Tiên Thiên Nguyệt Quế kia đang dao động, dưới Tiên Thiên Nguyệt Quế, một đạo thân ảnh tỏa ra thánh khiết quang mang nhu hòa.

Tựa như chủ nhân của chúng tinh, quần tinh đều phải cung vệ, thiên địa đều phải lấy hắn làm trung tâm.

Ánh sáng nhu hòa rực rỡ đến mức, khiến Đế Tuấn say mê.

Chỉ là!

Bên cạnh vị nữ thần kia, có một người.

Là Nhân tộc!

Nhân tộc và Thái Âm Nữ Thần đứng cùng nhau, có nói có cười, tựa như một đôi thần tiên quyến lữ, làm cho người bên cạnh hâm mộ a.

Ân?

Không đúng, người này là Nhân tộc nào!

Nhân Vương!!!

Lại dám lên Thái Cổ Tinh Không, Thái Âm Tinh, thậm chí còn tranh giành nữ nhân với ta sao?

Chương 29

Khoảnh khắc này, một cỗ nộ hỏa bùng cháy trên người Đế Tuấn, Tam Túc Kim Ô Thần Diễm không nhịn được nuốt chửng tinh không, hỏa diễm hùng hùng thiêu đốt tinh không thành tro tàn!

Nhìn Sở Ca đứng cùng Thái Âm Nữ Thần Thường Hi ở đằng xa, Đế Tuấn giận tím mặt.

"Lớn mật Nhân tộc, dám tiến vào địa bàn Yêu tộc ta." "Đáng chết!" Thần uy lẫm liệt giáng lâm, Đế Tuấn nhìn thấy Bạch Trạch dưới chân Sở Ca, sắc mặt lại biến đổi.

Kẻ phản đồ!

Kẻ phản đồ lại đầu hàng Nhân tộc?

Chết chưa đáng tiếc!

Chết!

Chết!

Chết!

Tất cả đều phải chết.

Ngoài Thái Âm Tinh, một đạo thân ảnh tựa như Hỗn Độn Thần Ma, phía sau hắn, cuồn cuộn hỏa diễm thiêu đốt tinh không, vô tận tinh không đều bị Tam Túc Thần Diễm thôn phệ.

Một đầu hư ảnh Tam Túc Kim Ô khổng lồ treo lơ lửng trong Thái Cổ Tinh Không.

Đế Tuấn phẫn nộ, thiên địa chấn động, nộ hỏa của hắn thiêu đốt toàn bộ Thái Cổ Tinh Không.

Khoảnh khắc này, sinh linh trên Thái Âm Tinh, đều ngẩng đầu

nhìn lên thương khung, nhao nhao lộ ra vẻ kinh hãi.

"Yêu Hoàng đại nhân!" Run rẩy nhìn Yêu Hoàng, lại nhìn về phía Sở Ca bên cạnh Thái Âm Nữ Thần, đều không nhịn được rùng mình.

Xong rồi!

Lần này thật sự xong rồi.

Yêu Hoàng nổi giận, sẽ không giận lây sang Thái Âm Tinh chứ?

Nhân tộc to gan lớn mật, dám câu kết với Thái Âm Nữ Thần Thường Hi, không biết Thường Hi là mối tình cấm kỵ của Đế Tuấn sao?

Một khi động đến nữ nhân này, thì sẽ là bất tử bất hưu với Đế Tuấn a.

Cảnh tượng này, vừa khéo bị Đế Tuấn nhìn thấy.

"Oanh oanh oanh ——" Tinh thần dao động, thương khung nứt toác, tinh không bắt đầu hóa thành quy khư, từng mảng thiên địa bị chấn nát.

Đế Tuấn không nói hai lời, trực tiếp động thủ.

Hư ảnh Tam Túc Kim Ô lan tỏa thiên địa, một đạo ngân hà trong khoảnh khắc bắn ra.

Đó là dải vòng tay, được luyện hóa từ tinh thần mênh mông, là linh bảo do Đế Tuấn đích thân luyện hóa.

Được rèn đúc bằng Kim Ô Thần Diễm, sau đó lấy một dải tinh hà làm căn cơ, trực tiếp luyện hóa pháp bảo này thành Hậu Thiên Linh Bảo.

Một dải tinh hà treo giữa thiên địa, bay về phía Thái Âm Tinh.

Thiên địa trên Thái Âm Tinh trực tiếp sụp đổ, quần tinh từng viên

từng viên rơi xuống Thái Âm Tinh, tựa như cảnh tượng diệt thế. . . . . .

"Thái Âm Tinh đẹp không sao tả xiết, nhưng cảnh đẹp trên đại địa Hồng Hoang càng đa dạng hơn." "Nếu nữ thần có thời gian rảnh, không bằng để ta dẫn nữ thần đi Hồng Hoang du ngoạn một phen." Sở Ca thản nhiên nói, Thái Âm Nữ Thần vừa định trả lời, nhưng khoảnh khắc tiếp theo nàng và Sở Ca đều nhìn về phía thiên vũ.

Ở nơi đó, từng viên tinh thần rơi xuống Thái Âm Tinh, vô số thiên địa bị đè sập, từng tầng hư không luân hãm, hóa thành quy khư.

Thần quang mênh mông bị xé rách, tận thế chi tượng xuất hiện trên Thái Âm Tinh.

Sở Ca khẽ mỉm cười, "Thái Âm Nữ Thần, không cần vội vàng trả lời." Bạch Trạch Thần Thú dưới chân sắc mặt đại biến.

"Đế Tuấn!" Yêu thọ yêu thọ!

Đế Tuấn đến rồi?

Đế Tuấn xuất hiện ngoài Thái Âm Tinh!

Đế Tuấn, đó là Yêu Hoàng của Yêu tộc a, một vị Đại Thần Thông Chuẩn Thánh hậu kỳ, bản thể lại là dị thú Tam Túc Kim Ô, cường đại đến mức khó tin.

Một vị Yêu Hoàng đang phẫn nộ a.

"Mạng ta tiêu rồi!" Bạch Trạch trực tiếp từ bỏ chống cự, mặc dù là Đại La Kim Tiên, nhưng so với Yêu Hoàng có một khoảng cách lớn.

Chống cự?

Đó chẳng qua là làm thêm chuyện vô ích mà thôi.

Nhưng khoảnh khắc tiếp theo, một đạo thân ảnh lại bay vào Thái Cổ Tinh Không.

Phong hoa tuyệt đại, tựa như Thần Vương tuyệt thế giáng lâm phương thiên địa này, sự thần dũng đó, ngay cả Thường Hi cũng nhìn thêm vài lần.

Cảnh tượng hư không băng diệt, dừng lại trước mắt.

Sở Ca thản nhiên đưa ra một ngón tay!

Chỉ thấy một đạo lực lượng diệt thế, từ trong nhục thân xuất hiện.

Tám trăm triệu bốn mươi triệu Chân Tiên chủng tử, bùng phát vô thượng vĩ lực, một ngón tay điểm diệt từng viên tinh thần.

Những tinh thần trong dải tinh hà kia chưa kịp rơi xuống Thái Âm Tinh, đã bị Sở Ca toàn bộ đánh nát.

Tinh thần vụn vỡ mênh mông như gợn sóng, hóa thành từng đạo vẫn thạch biến mất trong Thái Âm Tinh.

Thần hỏa mênh mông thiêu đốt, Đế Tuấn lạnh lùng nhìn vị Nhân tộc này, phía sau hắn, pháp tướng Tam Túc Kim Ô lại gầm lên một tiếng.

"Hống ——" Một tiếng gầm chấn nát chư thiên, dải tinh hà xa xa cũng bị chấn nứt, vô số tinh thần bị đánh nát tan tành, hóa thành bụi phấn, biến mất trong Thái Cổ Tinh Không.

Yêu Hoàng phẫn nộ, chư thiên chấn động, quần yêu run rẩy.

Dưới một vùng tinh không, những Yêu Binh Yêu Tướng trên tinh thần kia đều nhao nhao chạy tới.

"Mau, có Nhân tộc xuất hiện trên Thái Cổ Tinh Không." "Nhân tộc xuất hiện trong địa bàn Yêu tộc ta?

Thật sự không muốn sống hay sao?" "A a, những năm gần đây Nhân tộc có dấu hiệu quật khởi, chẳng lẽ cho rằng có thể đối kháng

với Yêu tộc ta sao?" Vô số Đại Yêu vân tập, từng tôn Đại Yêu hiển hóa chân thân, bay lượn Thái Cổ Tinh Không, che trời lấp nhật, yêu khí mênh mông lan tràn.

Mấy trăm vạn Đại Yêu trong khoảnh khắc tiếp theo, đã đến ngoài Thái Âm Tinh.

Quần yêu đứng sau lưng Đế Tuấn, tự nhiên thấy thần hỏa vô tận thiêu đốt hư không.

Ngoài nơi thần hỏa thiêu đốt, quần yêu trực tiếp quỳ bái trong hư không.

"Bái kiến Yêu Hoàng!" "Bái kiến Yêu Hoàng!" "Bái kiến Yêu Hoàng!" "....." Thanh thế mênh mông, yêu khí lan tràn, quần yêu lộ ra vẻ hung ác.

"Giết!

Giết!

Giết!

Một lũ Nhân tộc bé nhỏ, dám tiến vào phúc địa Yêu tộc ta, thật sự cho rằng Yêu tộc ta dễ bắt nạt hay sao?" "Chẳng lẽ Nhân tộc cho rằng đã liên minh với Vu tộc, là có thể ngang ngược như vậy sao?" "....." Trăm vạn Đại Yêu nổi giận mắng, quần yêu phẫn nộ, ngoài thần hỏa, nhìn chằm chằm Sở Ca.

Chúng nhe răng trợn mắt, dường như rất muốn ăn Sở Ca.

"Một tôn Kim Tiên Nhân tộc, ăn chắc đủ đô." Từng đầu Đại Yêu chảy nước dãi, nhìn Sở Ca như nhìn món ăn ngon.

Đế Tuấn chắp tay đứng, được trăm vạn Đại Yêu vây quanh, một đạo khí thế đánh thẳng vào tinh không, khí vận Yêu tộc, trực tiếp hóa thành thực chất.

“Nhân tộc!” “Hôm nay, lên tận Hỗn Độn, xuống tận Cửu U, Đế Tuấn ta thề phải giết ngươi!” Âm thanh nhàn nhạt rơi vào tinh không, nhưng chư thiên Đại Yêu đều nghe thấy một cỗ ý chí phẫn nộ lạnh thấu xương.

Trên Thái Âm Tinh, Sở Ca thần sắc đạm nhiên.

Lần đầu tiên tiến vào Thái Cổ Tinh Không, hắn đã chuẩn bị sẵn sàng!

Thậm chí đã chuẩn bị cho tình huống xấu nhất, đó là một mình đối mặt với Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn hai tôn Yêu Hoàng Yêu Đế.

Nhưng cục diện hiện tại cũng không tệ, chỉ có Đế Tuấn một người.

Yêu tộc săn giết Nhân tộc, lấy Nhân tộc làm vật tế.

Chương 30

Đông Hoàng Thái Nhất lại trấn sát thêm một lần!

Cừu hận không đội trời chung, Sở Ca không hề phí lời, trực tiếp động thủ.

"Oanh!" Ba đạo trường hà đột nhiên treo trên Thái Cổ Tinh Không.

Ba đạo Nhân đạo trường hà của Nhân tộc kia, trực tiếp áp sập Thái Cổ Thiên Địa.

Đế Tuấn cười lạnh một tiếng!

"Ngươi tưởng một chiêu này có tác dụng với Bản hoàng sao?" Hử?

Đột nhiên, Đế Tuấn kinh nghi một tiếng.

Bởi vì lần này, ba điều Nhân đạo trường hà tựa hồ mạnh hơn lần trước mấy lần.

Nhân Vương Khai Thiên Ấn, ngưng tụ Nhân tộc khí vận, Nhân đạo ý chí, Nhân tộc tu vi! !

Vạn tái tuế nguyệt qua đi, hàng trăm vạn ức, hàng ngàn vạn ức, thậm chí hàng ức vạn triệu Hậu Thiên Nhân tộc đã bước vào cảnh giới tu hành, thậm chí ngay cả Hậu Thiên Nhân tộc tu luyện thành Tiên cũng có hàng trăm, hàng ngàn người.

Nhân tộc khí vận có lẽ không tăng thêm bao nhiêu, nhưng Nhân đạo ý chí và Nhân tộc tu vi hai điều trường hà, trực tiếp hóa thành hai đạo thông thiên đại giang, treo trên thiên vũ.

Thậm chí từng đạo thân ảnh phù hiện trên ba điều trường hà.

Sở Ca tay cầm Nhân Vương Khai Thiên Ấn, trực tiếp hướng về

phía Đế Tuấn bái một cái!

Một bái, ba điều trường hà đồng thời giáng xuống, Thái Cổ Tinh Không nứt ra, mấy chục vạn dặm, mấy trăm vạn dặm thương khung trực tiếp bị đánh nát vụn.

Những thần hỏa kia đều đang phần thiêu!

"Nhân đạo thỉnh nguyện, thỉnh Đế Tuấn tốc tốc nhất tử!" Nhân Vương Khai Thiên Ấn là một trong những lá bài tẩy của Sở Ca.

Đế Tuấn đột nhiên cười lạnh một tiếng, "Điêu trùng tiểu kỹ, cũng dám ban môn lộng phủ?" Hai tay giao nhau, Kim Ô Pháp Tướng trực tiếp bay lên trời, từng đạo Tam Túc Thần Diễm phần thiêu thiên địa.

"Ba điều Nhân tộc trường hà?

Ha ha, hãy xem Bản hoàng luyện hóa chúng!" Tam Túc Thần Hỏa, thậm chí còn trên Chúc Dung Thần Hỏa!!!

Ngọn lửa này chính là Kim Ô Chân Diễm, có thể thiêu đốt tất cả, ngay cả trật tự pháp tắc cũng phải bị thiêu đứt, bị thiêu thành tro bụi.

Ba điều trường hà chưa kịp giáng xuống, đã bị thiêu cháy sạch.

Sau khi làm xong mọi việc, Đế Tuấn lại lần nữa chắp tay đứng thẳng, cúi đầu nhìn Sở Ca, một cỗ ngạo khí tự nhiên sinh ra.

Đế Hoàng, tồn tại chí tôn vô thượng của Yêu tộc, Nhân tộc cỏn con, cũng dám tranh giành nữ nhân với Bản hoàng?

Không biết tự lượng sức mình! !

"Yêu Hoàng uy vũ, Nhân tộc kiến hôi!" "Yêu Hoàng uy vũ, Nhân tộc kiến hôi!" "Yêu Hoàng uy vũ, Nhân tộc kiến hôi!" Khoảnh khắc sau, có quần yêu phụ họa, biết Yêu Hoàng nhà mình có hảo cảm với Thái Âm Nữ Thần, cho nên vào lúc này đều ca tụng Đế Tuấn.

Cả tinh không đều vang lên âm thanh ca tụng.

Trên Thái Âm Tinh, Thái Âm Nữ Thần lại lộ ra vẻ chán ghét.

Nếu không phải Đế Tuấn là Yêu Hoàng của Yêu tộc, nàng có lẽ đã cho Đế Tuấn xem sắc mặt tốt rồi?

Thấy Đế Tuấn lại hiểu lầm.

Chỉ là Nhân tộc có gặp nguy hiểm không?

Thường Hi lần đầu tiên gặp người to gan như vậy.

Bạch Trạch bên cạnh ngơ ngác nhìn thiên vũ, thất hồn lạc phách, đang nghĩ làm sao để đào thoát.

Hử?

Đột nhiên Bạch Trạch hóa thân thành hình dáng Tiên Thiên Đạo Thể, sát giác được một tia khí tức kỳ dị trên người Sở Ca.

Khí tức kia!

Bạch Trạch chợt nhớ, trước khi Sở Ca xuất quan, trên người hắn từng dũng hiện ra một cỗ khí tức đạm đạm.

Khí tức kia tựa hồ là Tinh Thần Bản Nguyên, nhưng lại siêu việt Tinh Thần Bản Nguyên, như hư vô phiêu miểu "Thiên"!

Trong Hồng Hoang, bất luận làm gì nghịch Thiên đều không sao, nhưng nhất định không thể nghịch Thiên!

Bởi vì Thiên đang sống!!!

Thậm chí còn dung hợp với Đạo Tổ.

Cho nên trong Hồng Hoang, tất cả sự vật liên quan đến Thiên, đều là vật đại khủng bố, thậm chí đều trở thành cấm kỵ! !

Nhưng hiện tại, từ trên người Sở Ca tiết lộ ra một tia khí tức, tựa hồ là Thiên Đạo khí tức.

Một đạo thanh âm vào lúc này chậm rãi vang lên.

“Từng nghe Đế Tuấn chấp chưởng Tinh Thần Chi Đạo, không biết ta so với hắn, có kém chút nào không?” Sở Ca đứng dưới Thái Cổ Tinh Không, Thái Cổ Tinh Thần Biến trong cơ thể vận chuyển, dung luyện Thái Âm Tinh, hóa thành Tinh Thần Bản Nguyên, có thể điều động nửa cái Hồng Hoang thiên vũ Tinh Thần Chi Đạo.

Hắn có thể hóa thân thành Lão Thiên Gia rồi!

Cho nên ngay tức khắc, hắn đã động dụng vô thượng thần thông đại pháp, công pháp huyền huyễn đã biến dị!

Chỉ thấy hắn giơ tay che trời, úp tay thành đất, miệng nuốt nhật nguyệt tinh hà, cả Thái Cổ Tinh Không đều tối sầm lại.

Há miệng nuốt chửng nửa Thái Cổ Tinh Không!!!

Một loại thần thông cực kỳ khủng bố, nuốt chửng nửa Thái Cổ Tinh Không, đương nhiên không phải thật sự nuốt chửng, mà là dung hợp nhục thân với tinh không, nửa cái tinh không chính là nhục thân của Sở Ca, những tinh thần kia, tự nhiên ở trong cơ thể hắn.

Cho nên những Thái Cổ Tinh Thần này, Sở Ca cũng có thể tùy ý điều động.

“Hô!” Một cỗ hàn phong gào thét trong Thái Cổ Tinh Không, từng khối tinh thần đang lay động.

“Câu Thiên!!” Lại một đạo thanh âm lạnh lùng vang lên.

Sở Ca nếu muốn hóa thân Lão Thiên Gia, tự nhiên phải câu thiên địa!

Xưa có Cửu Thiên, hôm nay, Sở Ca muốn ở Thái Cổ Tinh Không, câu Tam Thập Tam Thiên, hóa thành Lão Thiên Gia!!!

Thần thông đại khủng bố! !

Sắc mặt Đế Tuấn trực tiếp biến đổi! !

Nhìn thấy tinh không u ám, quần tinh ảm đạm, tựa hồ đều bị vật không thể gọi tên thôn phệ.

Phía sau hắn, nhục thân của hàng triệu đại yêu kia đều đang mục rữa, tựa hồ sắp bị luyện hóa.

Thái Cổ Tinh Không!

Thiên địa cổ lão trầm luân!

Vô số thương khung nứt ra, trong tinh không, từng đạo tinh thần quang mang xé rách, đáng sợ hơn là, cả tinh không tối sầm lại.

Không thể thấy năm ngón tay.

"Chuyện gì thế?

Trời tự nhiên tối sầm lại?" "Không ổn, nguyên thần của ta không thể thăm dò vạn vật thiên địa?" Hàng triệu đại yêu kinh hãi, có yêu tộc độn xuất nguyên thần, nhưng cái nhìn thấy chỉ là một mảnh hắc ám.

Giống hệt cảm tri của nhục thân.

Những yêu tộc có Chân Tiên, Kim Tiên, thậm chí có Thái Ất Kim Tiên, vào lúc này đều hoảng sợ.

Bị tước đoạt cảm tri, hắc ám bao trùm.

"Oanh Oanh Oanh!" Từng tôn đại yêu kinh khủng trong cõi vô tri, lại động dùng thao thiên pháp lực, diễn hóa ra Kim Tiên pháp tắc, Thái Ất pháp tắc, oanh tạc tất cả sự vật xung quanh.

"Ai, ai đang đánh ta!" Quần yêu loạn vũ, thần thông oanh tạc thiên địa, nhưng theo thời gian trôi qua, càng ngày càng bất an.

Ban đầu bốn phía có một ít thanh âm, nhưng nhanh chóng, ngay cả thanh âm cuối cùng cũng biến mất.

Như những cá thể cô độc, phiêu lưu trong vũ trụ tinh không, không

có một tia thanh âm, ngay cả còn sống hay không cũng trở thành một câu đố.

Chương 31

Thiên biến mất rồi!

Trong Thái Cổ Tinh Không, một trọng tinh không đột nhiên bằng không biến mất.

Ở nơi xa, dưới chân Sở Ca, có thêm một trọng Thiên!

Trọng Thiên thứ nhất mà hắn câu được, trong trọng Thiên thứ nhất đó, hàng triệu yêu tộc đang mờ mịt lãng đãng trong đó.

Phiêu đãng khắp nơi, nhục thân và nguyên thần phân giải, đang ở trong một cảnh giới sinh tử bất diệt, huyễn sinh huyễn diệt.

Thân thể Sở Ca lãng đãng, thần ma khí tức giáng xuống, há miệng, trực tiếp nuốt chửng hàng triệu yêu tộc! !

Thần Ma Thôn Phệ Thiên Địa Đại Pháp nhanh chóng vận chuyển, đạt đến cảnh giới thứ hai có thể há miệng nuốt chửng một khối tinh thần!

Khi tiến vào Thái Cổ Tinh Không, Sở Ca đã thôn phệ ba mươi khối tinh thần, nay đã sớm hóa những tinh thần này thành Tinh Thần Biến Bản Nguyên.

Hàng triệu yêu tộc, sẽ trở thành năng lượng, dưỡng phần của Sở Ca! !

Từng trọng thiên địa dưới chân Sở Ca diễn hóa, đó chính là Tam Thập Tam Thiên.

Thái Cổ Tinh Không u ám, từng trọng Thiên đều bị Sở Ca câu, vô số tinh không yêu biến mất, những tinh thần kia cũng biến mất giữa thiên địa, đều xuất hiện dưới chân Sở Ca.

Dục Giới Lục Thiên: Thái Hoàng Hoàng Tằng Thiên, Thái Minh Ngọc Hoàn Thiên, Thanh Minh Hà Đồng Thiên, Huyền Thai Bình Dục Thiên, Nguyên Minh Văn Cử Thiên, Thất Diệu Ma Di Thiên.

Sắc Giới Thập Bát Thiên: Hư Vô Việt Hành Thiên, Thái Cực Mông Ế Thiên, Xích Minh Hòa Dương Thiên, Huyền Minh Cung Hoa Thiên, Diệu Minh Tông Phiêu Thiên, Trúc Lạc Hoàng Già Thiên, Hư Minh Đường Diệu Thiên, Quan Minh Đoan Tĩnh Thiên, Huyền Minh Cung Khánh Thiên, Thái Hoán Cực Dao Thiên, Nguyên Tái Khổng Thăng Thiên, Thái An Hoàng Nhai Thiên, Hiển Định Cực Phong Thiên, Thủy Hoàng Hiếu Mang Thiên, Thái Hoàng Ông Trọng Thiên, Vô Tư Giang Do Thiên, Thượng Thiệt Nguyễn Nhạc Thiên, Vô Cực Đàm Thệ Thiên.

Vô Sắc Thiên Tứ Thiên: Hạo Đình Tiêu Độ Thiên, Uyên Thông Nguyên Động Thiên, Hàn Sủng Diệu Thành Thiên, Tú Nhạc Cấm Thượng Thiên, Tứ Phạn Thiên (Vô Thượng Thường Dung Thiên, Ngọc Long Đẳng Thắng Thiên, Long Biến Phạm Độ Thiên, Bình Dục Giả Dịch Thiên).

Tam Thanh Thiên: Thái Thanh Cảnh Đại Xích Thiên, Thượng Thanh Cảnh Vũ Dư Thiên, Ngọc Thanh Cảnh Thanh Vi Thiên.

Tổng cộng Tam Thập Tam Thiên dưới chân Sở Ca diễn hóa, Tam Thập Tam Thiên Địa, Tam Thập Tam Trọng Tinh Không, vô số Thái Cổ Tinh Thần lưu chuyển, thậm chí ngay cả Chu Thiên Tinh Đấu cũng đang lãng đãng trong đó.

Sở Ca đứng trên Tam Thập Tam Thiên, thân thể của hắn bắt đầu huyễn diệt sinh tử!

Ban đầu, thân thể của hắn biến thành thanh sắc, đó chính là Thanh Thiên!

Tiếp đó thân thể thanh sắc hóa thành thương mang chi khí, vô hình

vô căn, đó chính là Thương Thiên!

Cuối cùng, Sở Ca trực tiếp diễn hóa Tam Thập Tam Thiên thành hình thái tối chung, cũng đã trở thành Lão Thiên Gia chấp chưởng Tam Thập Tam Thiên.

"Câu Tam Thập Tam Thiên, hóa thân Thanh Thiên, Thương Thiên, Lão Thiên Gia!" "Đấu đảm thí vấn Đế Tuấn khả hữu phá giải chi pháp?" Sở Ca khí thôn tinh hà, đứng trên Tam Thập Tam Thiên, khí tức của hắn cùng Thái Cổ Tinh Không hợp nhất, cùng Hồng Hoang thiên không hợp nhất, tựa hồ là một tôn Thiên Đạo giáng lâm tại Hồng Hoang thế giới! !

Một cỗ đại đạo thần uy, Thiên Đạo tôn dung, còn mãnh liệt hơn khí tức của Đế Tuấn.

Đế Tuấn dưới Tam Thập Tam Thiên kinh hãi!

Không kịp nghĩ, trực tiếp hiển hóa ra Tam Túc Kim Ô chân thân.

"Hống!" Tam Túc Kim Ô một tiếng gầm xé nát chư thiên, từng trọng thiên địa nứt ra, Dục Giới Lục Thiên phá diệt, Sắc Giới Thập Bát Thiên nứt ra, nhưng đến Vô Sắc Thiên thì lại không còn động tĩnh gì nữa.

Chân thân Đế Tuấn toàn lực một tiếng gầm, cũng khó mà đánh nát Tam Thập Tam Thiên.

Tam Thập Tam Thiên đứng vững trong Thái Cổ Tinh Không, danh xưng Lão Thiên Gia vang vọng khắp Thái Cổ Tinh Không.

Trong hư không, giữa thiên địa, lần đầu tiên xuất hiện cái tên Lão Thiên Gia, thậm chí trên Hồng Hoang đại địa, Nhân tộc vào lúc này đều quỳ bái hướng về thương khung.

Không rõ vì sao, nhưng đều quỳ bái trên mặt đất, thậm chí thành kính tham bái.

Ba quỳ chín bái, hành đại lễ tham bái lão tổ kia, ngay cả Tiên Thiên Nhân tộc cũng đang bái kiến xưng hào Lão Thiên Gia! !

Lại có rất nhiều Hồng Hoang sinh linh tâm thần chấn động, dao vọng thương khung, nhìn thấy Thái Cổ Tinh Không có thêm Tam Thập Tam Thiên! !

"Đó là địa bàn của Yêu tộc, lại xuất hiện biến cố sao?" Từng tôn đại thần thông lộ ra thần sắc thâm trầm.

Đều cảm ứng được một cỗ Thiên Đạo khí tức!

Nhưng Thiên Đạo này khác với Thiên Đạo trong nhận thức của họ.

Tuyệt đối không phải Hồng Quân hành tẩu Hồng Hoang!

Vậy thì sẽ là ai?

"Bái kiến Lão Thiên Gia!" "Bái kiến Lão Thiên Gia!" "Bái kiến Lão Thiên Gia!" "……" "……" Thanh âm Nhân tộc quỳ bái vang vọng Hồng Hoang, dẫn sự chú ý của Vu tộc, thậm chí ngay cả Tổ Vu trên Bất Chu Sơn cũng bị dẫn dắt ánh mắt.

Đều nhìn về Thái Cổ Tinh Không, nhìn thấy Tam Thập Tam Thiên đứng vững trong tinh không.

Từng tôn Tổ Vu trầm tư nói.

"Yêu tộc lại tu luyện ra trận pháp sao?" Yêu tộc có Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, có thể chống lại Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Trận của Vu tộc!

Nếu Yêu tộc lại tế luyện ra trận pháp khủng bố khác, Vu tộc e rằng không địch nổi.

Đế Giang đột nhiên nói.

"Kia!" Trong Thái Cổ Tinh Không, đột nhiên xuất hiện một khối

mặt trời! !

Một khối mặt trời quá chói mắt, lại tạm thời che lấp cả Thái Dương Tinh.

Trên Thái Cổ Tinh Không, khối Thái Dương Tinh thứ hai xuất hiện, chiếu sáng ức vạn dặm thương khung.

"Ngâm!" Lại có tiếng Kim Ô đề minh vang lên, đó là thanh âm của Đế Tuấn.

"Đế Tuấn hiển hóa chân thân?

Chẳng lẽ đang đại chiến với tồn tại không rõ sao?" Từng tôn Tổ Vu kinh hãi.

Thực lực Đế Tuấn cường đại, là Yêu Hoàng của Yêu tộc, một mình hắn có thể đối chiến ba bốn vị Tổ Vu! !

Hiện tại, có đại thần thông nào có thể đại chiến với Yêu Hoàng?

Minh Hà Lão Tổ, Trấn Nguyên Tử, hay là Côn Bằng Yêu Sư?

Thập Nhị Tổ Vu liên tục nhìn lên, trong Thái Cổ Tinh Không, một trận kinh thế đại chiến cũng vào lúc này bùng phát.

"Oanh Long Long!" Tinh không nứt ra, vô tận tinh hà lãng đãng, Tam Thập Tam Thiên chấn động.

Trên Tam Thập Tam Thiên, Sở Ca đưa ra một ngón tay, đó là một ngón tay của Lão Thiên Gia.

Một ngón tay giáng xuống, Tam Túc Kim Ô nhục thân chấn động không ngớt, tựa hồ đã trở thành một tội nhân, bị thiên địa thẩm phán, không thể động đậy.

Thiên Địa Pháp Tắc, trật tự thần liên thăng lên trong hư không, tựa hồ muốn cấm cố hắn.

“Ta chính là Yêu Hoàng, Thiên Địa Cộng Chủ, Nhân tộc cỏn con, giả mạo Thiên Đạo, lừa gạt Bản hoàng?” Đế Tuấn há miệng phun ra thao thiên thần hỏa, luyện hóa những trật tự thần liên kia.

Hắn quá cường đại, sau khi trảm hạ thiện ác nhị thi, là cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ, còn cường đại hơn Thiên Đạo Lục Thánh khi chưa chứng đạo thành Thánh Nhân!

Thiên Đạo pháp tắc cũng khó mà trấn áp Yêu Hoàng!

Ngông cuồng vô cùng, Thiên Đạo giáng lâm thì có làm sao?

Chẳng lẽ dám trấn sát hắn sao?

Đế Tuấn không hề sợ hãi, hoàng đạo khí thế triển khai vô di, khoảnh khắc sau, hóa thành một đạo trường hồng, trực tiếp độn nhập Tam Thập Tam Thiên.

Hắn muốn đánh sập từng trọng thiên địa!

Trực tiếp nghịch Thiên mà đi, muốn đối kháng với một ngón tay của Sở Ca.

“Đế Tuấn, ngươi nghịch Thiên mà hành ư?” Sở Ca hóa thân thành Lão Thiên Gia, từng lời nói hành động của hắn đều là Thiên Mệnh, Thiên Đạo, Thiên Địa Chí Lý.

Lời hắn nói ra, chính là quy tắc trật tự của thiên địa!

Đó là tương tự với kim khẩu ngọc ngôn của Thánh Nhân! !

Sở Ca nói Đế Tuấn đại nghịch bất đạo, thì hắn chính là Yêu Hoàng đại nghịch bất đạo!

Chương 32

Tinh không xung quanh, tinh thần đại đạo giáng xuống, Chu Thiên Tinh Đấu tỏa sáng rực rỡ, từng khối Thái Cổ Tinh Thần ý chí giáng xuống, đều muốn trấn áp Đế Tuấn.

Trên Thái Cổ Tinh Đấu, những tinh chủ đại yêu kia đều ngây người.

Đều không khống chế được tinh thần, những tinh thần này trấn áp Đế Tuấn, cũng quá không thể tưởng tượng nổi đi.

Từng trọng tinh đấu ý chí giáng lâm, ba trăm sáu mươi lăm khối Chu Thiên Tinh Đấu, cộng thêm vô số khối Thái Cổ Tinh Thần ý chí giáng xuống, trấn áp trên người Đế Tuấn.

"Cát Sát!" Thiên băng địa liệt, Tam Túc Kim Ô chân thân đều điệp huyết.

Từng đạo huyết dịch ân hồng phun ra, rơi xuống giữa thiên địa, trực tiếp xuyên thủng hư không.

Kim Ô điệp huyết, Đế Tuấn phẫn nộ.

Hắn đã mất mặt trước người nữ nhân mình yêu thương.

Không thể tha thứ được a! !

"Hà Đồ Lạc Thư ở đâu?" Khoảnh khắc sau, một tiếng gầm giận dữ chấn động thương khung, Đế Tuấn vào lúc này triệu hồi Hà Đồ Lạc Thư.

Hà Đồ Lạc Thư là hai khẩu Tiên Thiên Linh Bảo, nếu liên kết làm một, sẽ là một khẩu Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, đây là linh bảo bản mệnh của Đế Tuấn! !

Hắn đã sớm luyện chế hoàn toàn khẩu Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo này, vào lúc này hai đạo quang mang từ Thiên Đình bay ra, trực tiếp xuyên thủng ức vạn vạn dặm thương khung.

Đế Tuấn tay cầm Hà Đồ Lạc Thư, chỉ thấy hai đạo trường hà phù hiện trên đỉnh đầu hắn.

Một đạo trường hà là Tinh Thần Đại Đạo, đạo trường hà khác là Thiên Cơ Đại Đạo!

Tinh thần và thiên cơ giao chức, diễn hóa ra vô cùng vô tận chân lý.

Ngón tay sáng chói như tinh oánh kia từ Tam Thập Tam Thiên giáng xuống, Đế Tuấn lại lần nữa vẫy đôi cánh vũ dực, băng diệt từng trọng Thái Cổ Tinh Thần ý chí, lại lần nữa nghịch Thiên mà hành.

Dù gánh vác ức vạn tinh thần ý chí, Ngô Đế Tuấn vẫn vô địch thiên hạ! !

Hình ảnh máu nhuộm, hình chiếu chư thiên, từng đạo thân ảnh yêu tộc đều đang quan sát Yêu Hoàng đại triển thần uy.

Khí thế Yêu Hoàng quá hùng vĩ, từng trọng thiên địa phá khai, ngay cả Tam Thanh Thiên cũng đã nứt ra.

Thậm chí sắp sửa sát đến bên cạnh Sở Ca.

Hà Đồ Lạc Thư giáng xuống, hai đạo trường hà giao chức, uy năng Tiên Thiên Linh Bảo toàn bộ hiển hóa, tựa hồ hai đạo quang mang sáng chói xuất hiện giữa thiên địa.

Tam Thập Tam Thiên đều đang dao dao dục trụy, tựa hồ sắp tứ phân ngũ liệt.

Sở Ca tâm có sở cảm, một đạo quang mang từ Thái Âm Tinh bay

ra.

Một đạo quang mang nhu hòa, nhưng mang theo quang mang khổng lồ vô cùng, thậm chí sự xuất hiện của nó khiến cả tinh không tràn ngập rạn nứt.

Đó chính là Tiên Thiên Nguyệt Quế!

Một khối Tiên Thiên Linh Căn từ lượng kiếp trước, thậm chí là lượng kiếp trước nữa đã cắm rễ trên Thái Âm, lại vào lúc này nhận chủ.

Sở Ca hóa thân Lão Thiên Gia, thôn diệt Thái Cổ Tinh Không, là chủ nhân của ngôi sao, là chủ nhân của Thiên, một khối Tiên Thiên Linh Căn hấp thu vô số nguyệt hoa của Thái Dương Tinh, tự nhiên cũng bị khí tức của Sở Ca thu phục!

Thậm chí ở Thái Dương Tinh xa xôi, khối Phù Tang Thụ kia cũng đang dao duệ, nếu không có đại thần thông áp chế, một khối Tiên Thiên Linh Căn cũng sẽ bay đi!

"Đang đang đang!" Tiên Thiên Nguyệt Quế dao duệ, từng cành nha chấn động thương khung, chấn văng một đại phiến tinh hà vô số vạn vạn dặm thiên địa.

Giống như Chuẩn Đề Đạo Nhân đang vẫy Thất Bảo Diệu Thụ vậy!

Vô biên đại khủng bố, giáng lâm một phương tinh hà.

Trên Thái Âm Tinh, vạn vật sinh linh run rẩy, đều không dám tin, Nhân tộc lại cường đại như vậy, có thể đại chiến với Đế Tuấn!

Tiên Thiên Nguyệt Quế dao duệ, hóa thân thành thần thụ ức vạn vạn trượng, khẽ động một cái, có thể đánh sập một phương thương khung thiên địa.

Hà Đồ Lạc Thư giao chức, diễn hóa hai đạo trường hà, hai đạo trường hà này, so với ba điều Nhân đạo trường hà do Nhân Vương Khai Thiên Ấn ngưng tụ ra, không biết mạnh hơn gấp mấy chục lần.

Thậm chí có Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang lấp lóe, chấn động thiên địa, mỗi một lần bất diệt linh quang lấp lóe, lại có một đạo quang mang sáng chói đánh ra.

Sơn hà nhật nguyệt hiển hóa, vạn dặm giang sơn, thảo mộc tinh hoa nhất nhất diễn hóa, thiên cơ thiên tượng, âm dương ngũ hành, lục hợp bát quái, đều phù hiện giữa thiên địa.

Hai khẩu Tiên Thiên Linh Bảo quá cường đại, hoàn toàn triển hiện ra thần uy của Tiên Thiên Linh Bảo.

Chỉ riêng hai khẩu Tiên Thiên Linh Bảo đã có thể trấn áp một tôn cường giả Chuẩn Thánh.

Nhưng Tiên Thiên Nguyệt Quế không hề kém cạnh, là đại thành Tiên Thiên Linh Căn, đã trải qua mấy lượng kiếp, tích lũy vô số Tiên Thiên nội hàm.

Lúc này, Sở Ca một tay nắm giữ rễ Tiên Thiên Nguyệt Quế Thụ, tay còn lại, vẫn hướng về phía Đế Tuấn giáng xuống! !

Một ngón tay của Thương Thiên, vô số Thiên Đạo thần uy được mượn, Thiên Đạo uy áp khủng bố giáng xuống, từng chút một chấn nát khí tức trên người Yêu Hoàng.

"A a a!" Đế Tuấn phát cuồng, vì sao đã động dụng Tiên Thiên Linh Bảo, lại không trấn áp được Sở Ca?

Yêu Hoàng tuyệt đại, lập nên Yêu tộc, đối kháng với Vu tộc, còn vấn đỉnh liệt kê đại thần thông của Hồng Hoang, thân phận tôn quý.

Nhân tộc cỏn con, chỉ là một chủng tộc do Nữ Oa sáng tạo ra mà thôi.

Nhân tộc, thứ như kiến hôi, làm sao có thể sánh vai với hắn.

Kim Ô lại lần nữa bạo trướng gấp mười lần, chỉ thấy hai đạo thân ảnh từ Hà Đồ Lạc Thư bước ra!

Chính là thiện thi và ác thi mà Đế Tuấn đã trảm hạ!

Hai đạo thân ảnh đứng một trái một phải bên cạnh Đế Tuấn, tiếp đó trong đó một đạo thân ảnh vung tay, chỉ thấy từ trong nhục thân Sở Ca, lại bay ra một khẩu hồ lô!

Khẩu hồ lô màu tím xanh, chính là Chiêu Yêu Hồ Lô.

Chiêu Yêu Hồ Lô đón gió mà trướng, lại trong nháy mắt thu hết ý chí tinh thần tràn ngập trời.

Ý chí tinh thần trên người Đế Tuấn tiêu tán, thân thể hắn lại lần nữa khôi phục sự vĩ ngạn!

"Nhân tộc, chết chắc rồi!" Thiện ác nhị thi đứng bên cạnh, tay cầm Chiêu Yêu Hồ Lô, đầu đội Hà Đồ Lạc Thư!

Lúc này Đế Tuấn, trừ việc không triệu hồi Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận ra, đã động dụng toàn bộ chiến lực.

"Rắc rắc!" Tam Thập Tam Thiên nứt ra, từ trọng Thiên thứ nhất bắt đầu trực tiếp nứt đến trọng Thiên thứ ba mươi ba, Tam Thanh Thiên cũng tan rã băng diệt.

Một ngón tay của Sở Ca giáng xuống, Tam Thập Tam Thiên hóa thành ba mươi ba đạo quang mang, bay vào giữa ngón tay.

Một ngón tay, Thiên Đạo một ngón tay, Tam Thập Tam Thiên một ngón tay, vô cùng vô tận Thái Cổ Tinh Không một ngón tay! !

"Oanh Long Long!" Tiên Thiên Nguyệt Quế và Hà Đồ Lạc Thư tranh phong, bất phân cao thấp.

Sở Ca hóa thân Lão Thiên Gia, mượn vô tận tinh không vĩ lực,

mượn Thiên Đạo uy áp, cùng Đế Tuấn tranh phong.

Tám ức bốn ngàn vạn hạt Chân Tiên chủng tử kích phát, cũng hội tụ vào một ngón tay.

Một ngón tay, ẩn chứa vô số chủng đại đạo chí lý, chậm rãi giáng xuống.

Đế Tuấn chắp tay đứng thẳng, phong hoa tuyệt đại, khôi phục phong phạm Yêu Hoàng, hai đại hóa thân tả hữu tiến lên!

Ba đầu Kim Ô khuếch kích Thái Cổ Tinh Không.

"Ngô là Yêu Hoàng, Nhân tộc các ngươi há có thể phản Thiên?" "Không cho phép Bản tôn lui xuống!" Thân thể hắn vô hạn bạo trướng, lại trong nháy mắt siêu việt Sở Ca đã hóa thân thành Lão Thiên Gia.

Tam Túc Kim Ô gào thét, oanh nát chư thiên vạn giới.

Chỉ là ngón tay kia cuối cùng cũng giáng xuống.

"Trấn áp!" Hai cái thần văn giáng xuống, thiên địa vạn vật, quy tắc trật tự đều gia trì.

Lão Thiên Gia muốn trấn áp ai, thì tự nhiên sẽ trấn áp người đó!

Thân thể Đế Tuấn phát ra dị hưởng, Tam Túc Kim Ô chân thân đều đang chiến đấu, khái huyết không ngừng, một thân pháp lực đều bị chấn động lên xuống, vô số pháp tắc đều đang lãng diệt.

"A!" Hắn đã chịu đại khủng bố khó có thể tưởng tượng.

Một khối Thiên Phạt Chi Nhãn xuất hiện sau lưng Sở Ca, tựa hồ Thiên Đạo giáng lâm Hồng Hoang, hành tẩu thế gian!

Thần uy cuồn cuộn giáng xuống, chiếu rọi Tam Túc Kim Ô.

Chương 33

Hai đại thiện ác thi kia trực tiếp bị đánh nát, hóa thành hai đạo quang mang bay vào Hà Đồ Lạc Thư.

Sau đó thân thể Đế Tuấn bị từng đạo thần uy bao phủ, hắn đang cuồng nộ, nhưng một ngón tay giáng xuống, đánh nát pháp tắc trên thân thể hắn.

Lại có từng đạo Kim Ô bản nguyên, bị một ngón tay rút ra.

Sở Ca, trước mặt Hồng Hoang đại năng, trước mặt Yêu tộc, trước mặt chư thiên Thánh Nhân, đang rút Kim Ô bản nguyên của Đế Tuấn! !

Khoảnh khắc đó, Hồng Hoang chấn động, vạn giới chiến đấu, vô số Kim Tiên kinh hãi, Thái Ất khủng bố, Đại La phẫn nộ.

Họ biết!

Hồng Hoang sắp xuất hiện một tôn lão ma tuyệt thế.

Trong Thiên Đình, từng tôn Yêu Thần bước ra, những thất tôn Yêu Thần còn lại và vô số tinh chủ, Đại La Yêu Chủ đều muốn ra tay.

Thậm chí trên Thái Âm Tinh, một đầu Cự Đại Thần Bằng, muốn phù dao thiên địa, trực thượng tinh vũ.

Yêu tộc muốn động dụng nội tình. …… “Hống hống hống!” “Hống hống hống!” “Hống hống hống!” Trong Thái Cổ Tinh Không, một đầu Tam Túc Kim Ô phấn lực vẫy đôi cánh, muốn thoát khỏi trói buộc.

Thần văn, thần ấn, thần liên, thần tắc, từng đạo giáng xuống, trấn áp Đế Tuấn!

Sở Ca một ngón tay vươn ra, trực tiếp tước đoạt Kim Ô bản nguyên trên người Đế Tuấn.

Trong tiếng gào thét của hắn, có một tia phẫn nộ.

Sở Ca hóa thân thành Lão Thiên Gia, tựa hồ Thiên Đạo đang hành tẩu trong Hồng Hoang, từng luồng Thái Dương Tinh bản nguyên bị Sở Ca nhiếp lấy, Tinh Thần Biến dung luyện hợp nhất, cùng Thái Âm giao chức, quanh thân âm dương hợp nhất, Tam Thập Tam Thiên lạc ấn ở sau lưng! !

Một cảnh tượng, được thế nhân quan sát!

Vu Yêu chấn động, Hồng Hoang đại thần thông đều vì thế mà trắc mục.

Quá cường thế.

Nhân tộc lại cường đại như vậy?

Có thể đại chiến với Đế Tuấn, thậm chí áp chế Đế Tuấn?

Tiên Thiên Nguyệt Quế và Hà Đồ Lạc Thư tranh phong, từng đạo tiên thiên quang mang treo trên Thái Cổ Tinh Không.

Trong Thiên Đình Yêu tộc, từ những tinh đấu kia, từng tôn đại yêu tuôn ra.

Sở Ca lần này đã chọc thủng một cái lỗ lớn.

Từng tia Kim sắc bản nguyên, bị Sở Ca hấp thu, khoảnh khắc tiếp theo, ngón tay Sở Ca hoàn toàn giáng xuống.

Kim Ô ai minh, một ngón tay xuyên thủng Đế Tuấn!

"Oanh Oanh!!" "Oanh Oanh Oanh!" Nhục thân của Đế Tuấn và một ngón tay va chạm, phát ra tiếng tan biến, tựa hồ hai phương đại thế giới va chạm, từng đạo ngũ hành ba lan dũng mãnh chảy về bốn phương tám hướng, thậm chí đủ loại khí tức đều vào lúc này phá diệt.

Một đầu Kim Ô, từ Thái Cổ Tinh Không rơi xuống, thân thể của nó chấn nát tinh không, từng khối tinh thần lãng diệt, để lại một đạo quang mang thần quang dài.

Kim Ô rơi xuống tinh không, rơi vào Cửu Thiên Cương Phong Tầng, vô số cương phong tầng phá liệt.

Một đầu Kim Ô quá lớn, đã thoát ly khỏi phạm vi "đại", siêu thoát khỏi khái niệm không gian.

"Khái khái!" Đế Tuấn từ tinh không rơi xuống, khái huyết không ngừng, từng ngụm huyết dịch thổ ra, áp sập thiên địa, áp sập hư không, bị trọng thương, ngay cả Hà Đồ Lạc Thư phía trên cũng dao dao dục trụy, tựa hồ không còn cách nào hiển hóa thần uy.

Kim Ô rơi xuống Hồng Hoang đại địa.

Cũng vào lúc này, Thập Nhị Tổ Vu từ Bất Chu Sơn bay ra.

Lộ ra vẻ cuồng bạo, một cơ hội trời cho!

Đế Tuấn đã bị trọng thương, rơi xuống Hồng Hoang, nếu có thể vào lúc này, chém giết Đế Tuấn!

Vậy thì Yêu tộc sẽ chịu đòn chí mạng.

Nếu vậy, phải đa tạ Nhân tộc a.

Những yêu tộc kia tự nhiên cũng biết Vu tộc như vậy, cho nên vào lúc này, những yêu tộc kia lại không bay về phía Sở Ca, mà bay về nơi Đế Tuấn rơi xuống.

Từng tôn tuyệt thế đại yêu hiển hóa chân hình, vạn trượng chân thân khắp nơi, yêu khí che trời tế nhật, bao phủ Hồng Hoang.

Có Côn Bằng tung hoành thiên vũ, phù dao cửu thiên, từng đạo thần quang phá diệt hư không.

Yêu tộc Yêu Sư Côn Bằng, Yêu tộc Yêu Sư Phục Hy, đều xuất

hiện!

Thậm chí trong thâm xử Thiên Đình, một khẩu thần chung lãng đãng, phát ra từng đạo tận thế chung thanh.

"Nhân Vương!!!" Thanh âm gầm khó kìm nén kia, là thanh âm của Đông Hoàng Thái Nhất.

Sở Ca quá cuồng vọng, thâm nhập vào phúc địa Yêu tộc, trọng thương Đế Tuấn, nhưng vào lúc này, Yêu tộc không thể đi trấn áp hắn.

Bởi vì Thập Nhị Tổ Vu sắp tìm đến nơi Đế Tuấn rơi xuống, một khi Đế Tuấn trọng thương rơi vào tay Vu tộc, chỉ sợ tôn Yêu Hoàng vạn cổ kia cũng sẽ vẫn lạc a.

Cho nên Đông Hoàng Thái Nhất giận dữ nói ra câu này, trực tiếp nứt vỡ Đông Hoàng Chung, hóa thành Tam Túc Kim Ô chân thân, bay về phía Hồng Hoang.

"Đang đang đang!" Đông Hoàng Chung dao duệ, Tiên Thiên Chí Bảo thần uy giáng xuống, đánh sập từng phương thương khung, chấn nát vô số tinh không, Cửu Thiên đều đang dao dao dục trụy.

"Kẻ cản ta, chết!" Dám công kích đại ca, bất kể là ai, đều phải chết!

Thập Nhị Tổ Vu bị chặn lại.

Chặn đứng từng đạo chung thanh, nhưng cũng có một số dư ba giáng xuống, chấn nát từng ngọn núi cao mấy trăm dặm, mấy ngàn dặm trên đại địa.

Thậm chí có mấy vạn dặm đại địa trực tiếp bị đánh chìm.

Chỉ là một tia dư uy của Tiên Thiên Chí Bảo mà thôi.

Trên Thái Cổ Tinh Không, Sở Ca đạm nhiên thu tay!

Trên người hắn, âm dương hợp nhất, Thái Âm Tinh và Thái Dương Tinh bản nguyên giao chức, quanh thân Tam Thập Tam Thiên diễn hóa, sau đó Tam Thập Tam Thiên bay vào Thái Cổ Tinh Không biến mất.

Sở Ca đã thoát khỏi trạng thái Lão Thiên Gia!

Một vết thương nhẹ, Kim Tiên pháp tắc pháp lực trong cơ thể khuy không.

Thậm chí ngay cả Chân Tiên chủng tử của Tiên Đạo Trấn Ngục Kình cũng đang trong trạng thái khô cạn.

Mặc dù lần này hóa thành Lão Thiên Gia, khiến chiến lực của Sở Ca bạo trướng vô hạn, thậm chí có thể đại chiến với cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ như Đế Tuấn, nhưng sự tiêu hao cũng vô cùng lớn.

"Hoa Hoa!" Trong thâm xử tinh không, Hà Đồ Lạc Thư không còn tranh phong với Tiên Thiên Nguyệt Quế, trực tiếp bay xuống phía dưới.

Linh bảo đó đã đi hộ chủ.

Khối Tiên Thiên Nguyệt Quế kia dừng lại trong tinh không, không biết phải làm gì.

Sở Ca hướng về khối Tiên Thiên Nguyệt Quế nói, "Vì đã trợ giúp ta, không bằng sau này hãy đi theo bên ta đi." Sở Ca đưa tay, chỉ thấy Tiên Thiên Nguyệt Quế vui vẻ bay đến.

Chân thân Tiên Thiên Nguyệt Quế thu nhỏ vô hạn, cuối cùng trở thành thần thụ to bằng bàn tay, được Sở Ca nâng trong lòng bàn tay.

Từng luồng Tiên Thiên nguyệt hoa từ lòng bàn tay Sở Ca giáng xuống, dũng mãnh chảy về bốn phương tám hướng.

Chỉ là số nguyệt hoa còn sót lại không tan vào thiên địa, mà bị nhục thân Sở Ca hấp thu.

Thần Ma Thôn Phệ Thiên Địa Đại Pháp, cần tinh quang rèn luyện nhục thân!

Thái Âm nguyệt hoa chính là tinh thần chi quang tuyệt hảo.

Có thêm một khối Tiên Thiên Nguyệt Quế sau này, tốc độ tu vi của Sở Ca lại nhanh hơn mấy lần!

Sau khi làm xong mọi việc, Sở Ca nhìn về phía Thái Âm Tinh.

"Thường Hi, nếu có thời gian rảnh, có thể đến Hồng Hoang, gọi tên thật của ta là được!" Gọi tên thật của hắn?

Danh xưng Nhân Vương?

Đó là thứ đã bị Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất nguyền rủa thành cấm kỵ a.

Dám xưng tụng niệm?

Chẳng lẽ Nhân Vương không sợ nữa sao?

Tự tin có thực lực chống lại Đế Tuấn và Thái Nhất liên thủ sao?

Chương 34

Thái Âm Nữ Thần Thường Hi tâm thần chấn động, đều có chút mê mang nhìn Sở Ca.

Cảnh tượng vừa rồi, đối với nàng tác động quá mạnh mẽ.

Đế Tuấn đã bại trong tay Sở Ca! !

Không chỉ có những sinh linh kỳ dị trên Thái Âm Tinh, thần thú Bạch Trạch kia còn khoa trương hơn, lại cười lớn cuồng bôn về phía Sở Ca.

"Chủ nhân, ta hiểu rồi!" Bạch Trạch tâm tình kích động, lão ma này cũng quá cường đại rồi đi?

Ngay cả Đế Tuấn cũng bị đánh bại?

Dưới Thánh Nhân, lão ta có thể đi ngang rồi.

Kim Ô rơi xuống Hồng Hoang đại địa, Vu tộc thân, từng đại vu trong từng bộ lạc bay về thiên vũ, muốn công kích Đế Tuấn.

Yêu tộc cũng đều hạ phàm, bảo hộ Đế Tuấn!

Một tai kiếp phát sinh vì Sở Ca.

Khí tức đại yêu chấn nát thiên địa, Đông Hoàng Thái Nhất tự thân ra tay!

Đông Hoàng Chung dao duệ, từng đạo tận thế tang âm chấn động hoàn vũ, Thập Nhị Tổ Vu cũng vì thế mà chậm một bước.

Lại có một đạo thân ảnh khổng lồ khuếch kích Cửu Thiên Thập Địa, hóa thành Thần Bằng, phù dao Cửu Thiên, đỡ lấy thân ảnh Đế Tuấn, trực tiếp bay lên Thái Cổ Tinh Không.

Từng đạo thân ảnh đứng giữa thiên địa, đều dừng lại.

Thập Nhị Tổ Vu nhìn thấy Đế Tuấn bị Côn Bằng đỡ đi, đều nhíu mày.

"Đại ca!

Đế Tuấn bị cái súc sinh kia đỡ đi rồi." Thân thể Côn Bằng Yêu Sư bay vào Cửu Thiên chi thượng chấn động, nhưng không dừng lại.

Dám gọi là súc sinh?

Nhưng Côn Bằng là lão tổ a, một tôn vô thượng đại thần thông, đơn đả độc đấu, còn trên cả Thập Nhị Tổ Vu!

Một đám mãng phu!

Côn Bằng bay lượn thiên địa, vốn cũng không muốn cứu Đế Tuấn, nhưng Yêu tộc không thể không có Đế Tuấn.

Một khi Đế Tuấn thân tử, vậy thì Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Yêu tộc sẽ thiếu trận nhãn, vậy thì Yêu tộc sẽ không còn bất cứ vật gì có thể chống lại Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Trận nữa.

Trên Cửu Thiên, từng phiến đại quân đen nghịt xuất hiện, đó chính là Thiên Binh Thiên Tướng của Yêu tộc, vô số yêu binh ngưng tụ trong hư không.

Chí ít có năm trăm ức yêu tiên!

Càng nhiều yêu tiên từ Thái Cổ Tinh Không bay xuống.

Thậm chí có một người, đầu người thân rắn, tay cầm Chiêu Yêu Phiên, chính đang dao duệ Chiêu Yêu Phiên, hội tụ càng nhiều yêu tộc tiến lên.

Chuyện này, liên quan đến sinh tử của Yêu tộc!

Không ai ngờ, có người đã đánh bại Đế Tuấn! !

Oa Hoàng Cung, Ngọc Hư Cung, Bát Cảnh Cung, Kim Ngao Đảo,

Ngũ Trang Quán, U Minh Huyết Hải, vân vân tiên gia phúc địa, vô số đại năng thùy mâu! !

Một trận đại chiến, thậm chí đã thay đổi kỳ cục Hồng Hoang.

Nhân tộc đã đản sinh ra một tôn mãnh nhân như vậy, địa vị của Nhân tộc trong vạn tộc Hồng Hoang đều đã được đề thăng vô hạn.

Đông Hoàng Thái Nhất đứng dưới tinh không, nhìn thấy Đế Tuấn bị đỡ đi, thu hồi ánh mắt.

Khoảnh khắc tiếp theo, nhìn về phía Thái Âm Tinh, ở nơi đó, một đạo thân ảnh hóa thành độn quang, chậm rãi biến mất giữa thiên địa.

Đó là Bạch Trạch, đỡ Sở Ca bay vào Hồng Hoang.

"Nhân Vương!" "Bạch Trạch!" Đông Hoàng Thái Nhất tức đến thân thể phát run, dù thế nào cũng không ngờ, tên tiểu tặc năm xưa đã trưởng thành đến mức này.

Vào lúc đó, chiến lực của Nhân Vương tối đa chỉ mạnh hơn hóa thân một chút, cũng chỉ cấp bậc Đại La Kim Tiên, nhưng hiện tại, chí ít cũng có chiến lực đồ sát Chuẩn Thánh.

"Tra!" "Cho Bản Đế đi tra, lịch sử Nhân tộc, Ngô không tin, lại sinh ra người mạnh như vậy." Nếu mạnh như vậy!

Trừ phi Tiên Thiên Thần Thai chuyển thế trọng sinh, và giống như Tiên Thiên Sinh Linh.

Nhưng Tiên Thiên Sinh Linh chuyển thế thành Nhân tộc, cũng không thể mạnh như vậy a.

Chẳng lẽ là Hỗn Độn Thần Ma sao?

Ánh mắt Đông Hoàng Thái Nhất ngưng tụ, nhìn Sở Ca biến mất, lộ ra một tia ngoan lạt.

"Bàn Cổ khai thiên, chém giết tam thiên thần ma, nếu Hỗn Độn

Thần Ma chuyển thế nhập Hồng Hoang, vậy thì Đạo Tổ tất nhiên sẽ ra tay trấn áp." Nếu Nhân Vương thật sự là Hỗn Độn Thần Ma chuyển thế, vậy thì chuyện này không cần Yêu tộc quản lý.

Hồng Quân tất nhiên sẽ ra tay!

Cho nên hiện tại, nhất định phải làm rõ căn nguyên của người này trước.

Nhân Vương có quan hệ mật thiết với Nhân tộc, đủ loại thần thông đều có liên hệ với Nhân tộc.

Xem ra việc phúc diệt Nhân tộc, chặt đứt căn nguyên Nhân tộc, phải tiến hành sớm hơn rồi.

Trên trời sao tràn ngập, vô số đại yêu đằng vân giá vũ, trọng tân bay vào Thái Cổ Tinh Không, cả thiên địa khôi phục như xưa.

Trên Hồng Hoang đại địa, từng đạo thân ảnh cao trăm trượng, ngàn trượng, vạn trượng ngưỡng vọng thiên vũ.

Toàn thân bị cương sát chi khí ngưng tụ, thao thiên sát khí vờn quanh, mỗi một tôn đều là cường đại Chiến Thần.

Đó chính là Vu tộc!

"Trong Nhân tộc lại xuất hiện một tôn cường giả như vậy!" Từng đạo thân ảnh Tổ Vu đều động tâm.

Vị Đế Giang Tổ Vu kia càng cười nói.

"Ha ha ha, Yêu tộc, đám súc sinh lông vũ kia, cuối cùng cũng gặp báo ứng rồi." "Nhân tộc cổ quái, Nữ Oa vì tạo người mà thành Thánh, Thái Thanh Thánh Nhân lập Nhân Giáo cũng chứng đạo Hỗn Nguyên, Nhân tộc như vậy có hai tôn Thánh Nhân khí vận trấn áp, thật sự thần kỳ." Chỉ là trước đây, cũng đã coi Nhân tộc là khẩu lương.

Đế Giang nói, "Truyền mệnh lệnh của Ngô, sau này gặp Nhân tộc

nhất thiết không được thôn sát.” “Có ai mau đi tìm kiếm Nhân tộc chi vương trên Hồng Hoang đại địa!” Thập Nhị Tổ Vu đã gửi cành ô liu cho Nhân tộc, muốn liên minh với Nhân tộc! !

Hoặc là để Sở Ca giúp trấn áp Yêu tộc.

Sở Ca quá cường đại, có thể trấn áp Đế Tuấn, nếu Vu Yêu đại chiến bùng phát, có Sở Ca ở đó, Vu tộc có thể dành ra nhiều chiến lực hơn, chinh phạt Yêu tộc.

Nhanh chóng, từng đạo tin tức truyền vào Hồng Hoang.

Chỉ là Sở Ca lúc này, đã sớm biến mất giữa thiên địa.

Sau khi hóa thân thành Lão Thiên Gia, pháp lực pháp tắc trong cơ thể đã hao hết, giờ đây cần một nơi bế quan tu luyện.

Như vậy, Hồng Hoang trong trạng thái quỷ dị, đã yên tĩnh được mấy ngàn năm!

Hồng Hoang nước sâu, trải qua hung thú lượng kiếp, long phượng lượng kiếp, khai thiên lượng kiếp, ba thời kỳ lượng kiếp, đản sinh ra vô số đại thần thông.

Cho nên Hồng Hoang rốt cuộc có bao nhiêu cường giả, ngay cả Đạo Tổ cũng không biết.

Nhưng tôn Nhân Vương trong Nhân tộc, lại ngoài dự kiến của họ.

Nhân tộc trong lượng kiếp này mới vừa đản sinh mấy chục vạn năm, trăm vạn năm, tính tuổi tác, mới chỉ mấy cái nguyên hội mà thôi!

Một nguyên là mười vạn chín ngàn sáu trăm vạn năm!

Ngay cả một cái hội nguyên mười ba ức chín ngàn chín trăm sáu mươi tám vạn năm cũng chưa đến!

Một cái hội nguyên, trong một cái lượng kiếp, cũng chỉ là một đơn vị tính toán nhỏ bé mà thôi.

Trong thời gian ngắn ngủi như vậy, Nhân tộc lại xuất hiện một tôn cường giả kham bì Đế Tuấn Chuẩn Thánh hậu kỳ, không chỉ chấn kinh chư thiên vạn tộc, chư thiên đại năng, ngay cả Thánh Nhân cũng bị chấn kinh.

Đều đang tìm kiếm Sở Ca, tựa hồ muốn thăm dò căn nguyên của Sở Ca.

Bởi vì họ nghi ngờ Sở Ca là Hỗn Độn Thần Ma chuyển thế, nếu không Nhân tộc không thể xuất hiện tồn tại cường đại như vậy.

Nếu có xuất hiện, thì cũng phải sau vô số năm nữa.

Tu hành từng bước một, cần tuế nguyệt đặt nền móng, cần vô số khí vận mới có thể trưởng thành, Sở Ca trưởng thành quá nhanh.

Chương 35

Trong một cái chớp mắt của chư vị đại thần thông, Sở Ca đã đuổi kịp họ.

Cho nên!

Họ sợ rồi! !

Vô số sinh linh, vô số Vu tộc đều đang tìm kiếm tung tích của Sở Ca, thậm chí có cả Nhân tộc, nhưng Sở Ca như thể biến mất giữa thiên địa, lại mấy ngàn năm, mấy vạn năm trôi qua, đều không tìm thấy.

Hồng Hoang đại địa, một xử vô danh sơn lĩnh, chỉ là trong tọa sơn lĩnh đó, lại có nhiều kỳ dị.

Từng đạo thần ma khí tức lãng đãng, vờn quanh cả tọa sơn lĩnh, hư không đều đang phá liệt.

Lại có từng khối tinh thần treo trên đỉnh sơn lĩnh, tựa hồ điểm xuyết tinh thần quang mang.

Một con dê trắng có cánh dài, đầu đội một khối quế hoa thụ, tựa hồ có chút hiếu kỳ.

"Chủ nhân, bế quan đã lâu rồi, vẫn chưa xuất thế sao?" Con dê trắng có cánh kia nằm trên mặt đất, đột nhiên cảm thấy tuế nguyệt quá khó chịu.

Nó quên mất, nếu bế quan một lần, ít nhất cũng phải trên mười vạn năm, trăm vạn năm.

Vạn năm tuế nguyệt, không đủ để tính tuổi tác.

Khối Nguyệt Quế Thụ kia hơi run rẩy, hư không đều đang lay

động, vẫn luôn chờ Sở Ca xuất quan, chỉ là vạn năm trôi qua, Sở Ca vẫn không có động tĩnh.

"Chủ nhân không phải đã bị thương trong trận đại chiến kia sao?" "Nếu không thì vạn năm trôi qua, chủ nhân cũng nên xuất quan rồi a." "Những năm gần đây, Hồng Hoang đại năng đều đang tìm kiếm chủ nhân, cũng không thấy chủ nhân xuất hiện." Bạch Trạch lẩm bẩm nói.

Kể từ khi từ Thái Cổ Tinh Không trở về, nó vẫn luôn ở trong một tọa vô danh sơn lĩnh, đã nhiều năm trôi qua, chỉ có một mình nó ở đây.

Nó nhìn nhìn khối Tiên Thiên Nguyệt Quế trên đỉnh đầu, Tiên Thiên Linh Căn kia cũng không biết đã đản sinh ra linh trí chưa.

"Tiên Thiên Nguyệt Quế a, hay là ta ra ngoài dạo một vòng?" Bạch Trạch nói, chỉ là Tiên Thiên Nguyệt Quế không có động tĩnh.

Ai!

Bạch Trạch thở dài một tiếng, nó cũng từng xưng hùng phong vân, nhưng trong Vu Yêu lượng kiếp, Đại La Kim Tiên đầy đất đi, đừng nói Thái Cổ Tinh Không của Yêu tộc, chỉ riêng đại vu trên Hồng Hoang đại lục cũng có mấy vạn tôn, mấy chục vạn tôn! !

Khi Bạch Trạch thở dài than vãn, một tọa vô danh sơn lĩnh cuối cùng cũng xuất hiện dị trạng, từng đạo thần ma chi khí trong nháy mắt biến mất, tiếp đó từng khối tinh thần chi ảnh bay vào trong sơn lĩnh, biến mất.

Những khí tức đó, những dị tượng đó đều biến mất rồi.

"Chủ nhân sắp tỉnh lại sao?" Bạch Trạch trực tiếp đứng dậy, nhưng trong sơn lĩnh, thân thể đang bế quan tu luyện kia vẫn tọa thiền như vậy, không có dấu hiệu tỉnh lại.

Nhưng trước người Sở Ca, từng đạo hư không bắt đầu lay động.

Tựa hồ có một loại khí tức không thể gọi tên đang phiêu đãng.

Trên đỉnh đầu Sở Ca, một tòa môn hộ đang chậm rãi hình thành.

Một tháng sau, một tòa môn hộ từ kích thước bàn tay diễn hóa thành kích thước bàn mâm.

Một năm sau, một tòa môn hộ từ kích thước bàn mâm diễn hóa thành ba trượng.

Trong mấy năm, mấy chục năm tiếp theo, đạo môn hộ kia vẫn luôn bạo trướng, nhanh chóng, diễn hóa thành cự vật ngàn trượng.

Trong vô danh sơn lĩnh, một đạo môn hộ hoành áp thiên địa, đạo môn hộ kia hiện ra màu vàng kim, thậm chí có từng tia khí lưu từ đạo môn hộ vàng kim kia chảy ra.

Khí tức này xông rửa sơn lĩnh, đá và cây cỏ trong sơn lĩnh đều được tư dưỡng uẩn dưỡng.

Từng luồng kiếm khí, kiếm ý xuất hiện trên những cây cỏ đá này.

Lại qua mấy vạn năm tuế nguyệt, một tọa vô danh sơn lĩnh đều đã biến đổi hình dạng, tựa hồ là một sơn lĩnh hình kiếm nằm trên đại địa.

Cỏ cây trên kiếm sơn, đều bị kiếm khí uẩn dưỡng, đều bao hàm vô biên kiếm ý.

Thậm chí một phiến lá cũng có thể đánh nát một ngọn núi! !

"Hô hô hô!" Kiếm khí tung hoành, cắt xé thiên địa, vô danh sơn phong hóa thành kiếm thân, kiếm đạo chân ý xuất hiện trong thế giới này.

Đạo kiếm môn kia càng diễn hóa vạn trượng, treo trên đỉnh kiếm sơn.

Bạch Trạch nhìn dị tượng trước mắt, tựa hồ đã quen không còn lạ nữa.

Mỗi lần bế quan, Sở Ca đều sẽ gây ra động tĩnh lớn, lần này cũng vậy.

"Chủ nhân bế quan hai vạn ba ngàn năm." Bạch Trạch quyết định ngủ một giấc thật ngon, dù sao Sở Ca xuất quan cũng cần một thời gian.

Cứ như vậy, trên kiếm sơn, không còn động tĩnh của sinh linh nữa, chỉ có từng bụi cỏ, từng cây gỗ, diễn hóa vô tận kiếm đạo chân giải!

"Oanh!!!" "Oanh!!" Sơn băng địa liệt, kiếm khí tung hoành, vô tận quang huy xé rách thương khung.

Một đạo kiếm khí hoành quán thiên vũ, trảm tận tinh không.

Khí tức khủng bố lãng đãng, từng luồng kiếm khí tung hoành thiên địa.

Hai đạo kiếm quang giao chức trên không trung!

Chỉ thấy hai đạo thân ảnh đứng trên không trung, dao dao đối mặt, lại có hai phương kiếm khí tung hoành thanh minh.

Thượng Thanh kiếm khí và Ngọc Thanh kiếm khí giao chức, diễn hóa kiếm đạo chân giải.

"Bích Tiêu, Tiệt Giáo Ngọc Thanh kiếm pháp là đệ nhất trong Tam Thanh tiên pháp, không ngờ hôm nay nhìn thấy, cũng không như vậy." Đạo thân ảnh khác, quanh thân có hà quang bao phủ, từng tia thanh minh chi khí vờn quanh.

Hắn chắp tay đứng thẳng, trước người một thanh phi kiếm trong nháy mắt xé nát thanh minh.

Ngọc Thanh kiếm pháp diễn hóa kiếm đạo chân giải, chỉ trong nháy mắt đã đánh nát thiên địa, lại có ba vạn chín ngàn chủng kiếm khí

tung hoành, cắt xé hư không.

Thần sắc Tiệt Giáo tiên nhân Bích Tiêu biến đổi!

Nàng và Ngọc Đỉnh Chân Nhân đều là tu vi Kim Tiên, đều là môn đồ của Thánh Nhân, thời gian tu hành Tam Thanh kiếm pháp tương tự, nhưng tư chất của Ngọc Đỉnh Chân Nhân quá tốt, nhìn khắp đệ tử đời thứ hai của Tam Giáo, đều thuộc hàng đỉnh tiêm.

Đứng dưới thương khung, hạc lập kê quần, hai mắt bễ nghễ Bích Tiêu Tiên Tử.

"Hô!" Ba vạn chín ngàn chủng kiếm khí giáng xuống, trực tiếp bao phủ lấy Bích Tiêu Tiên Tử.

"Tiệt Thiên Thất Thức!" Tinh túy của Thượng Thanh kiếm pháp của Tiệt Giáo nằm ở đó, kiếm này vừa xuất, kiếp sát thiên địa, chặt đứt pháp tắc áo nghĩa, từng đạo kiếm ý bị chém nát.

Nhưng ba vạn chín ngàn đạo kiếm ý quá nhiều, Bích Tiêu Tiên Tử cũng chỉ có thể chém nát mấy trăm chủng sau, trực tiếp bị kiếm ý xuyên thủng hộ thể cương khí.

"Bại rồi!" Ngọc Đỉnh Chân Nhân đạm đạm nói.

Kiếm tu Ngọc Thanh nhất mạch, tu luyện kiếm pháp, được Nguyên Thủy Thiên Tôn chân truyền, trong tu hành kiếm đạo, đã đánh bại đệ tử Tiệt Giáo.

Trường Nhĩ Định Quang Tiên, Ô Vân Tiên, Cầu Thủ Tiên, Quỳnh Tiêu Tiên Tử, Triệu Công Minh, ngay cả Đa Bảo Đạo Nhân tu vi kiếm đạo cũng không bằng!

Lần này, sau khi đánh bại Bích Tiêu, cả Tiệt Giáo cũng chỉ có lác đác mấy vị đệ tử, không có ai hẹn chiến kiếm đạo nữa.

Bích Tiêu Tiên Tử lạnh hừ một tiếng.

“Ngọc Đỉnh Chân Nhân, đợi đại tỷ nhà ta xuất quan, nhất định sẽ cho ngươi xem!” “Nếu ba vị Thánh Mẫu của Tiệt Giáo Ngô đều đang bế quan tu luyện, Đa Bảo Đại Sư Huynh chuyên nghiên lại phi kiếm đạo, ngươi thật sự cho rằng Tiệt Giáo Ngô không có ai có thể trấn áp ngươi sao?” Ngọc Đỉnh Chân Nhân thần sắc đạm nhiên, lưng mang Trảm Tiên Kiếm, từng đạo thanh khí quanh thân du ly.

Không bi không hỉ, như thể chỉ vừa đánh bại một tiên nhân vô danh tiểu tốt.

“Vậy thỉnh Bích Tiêu Tiên Tử chuyển cáo chư vị sư huynh đệ Tiệt Giáo, ba trăm năm sau, Ngô tự thân tiền vãng Bồng Lai, lúc đó, chư vị sư huynh chớ có bế môn bất kiến!” Hắn đã gửi chiến thiếp a!

Bích Tiêu Tiên Tử nghe vậy, thẳng lưng, lớn tiếng nói.

“Vậy cung nghênh Ngọc Đỉnh Chân Nhân!” Ngọc Đỉnh Chân Nhân một tay vung lên, tiên kiếm sau lưng xé nát từng tầng hư không, muốn trở về Côn Luân Tiên Sơn.

Nhưng vào khoảnh khắc tiếp theo!

Từng đạo kiếm khí từ xa bắn tới, những kiếm khí này bay vào hư không, xuyên thủng từng tầng hư không, thậm chí ngay cả thần quang cũng bị kiếm khí chấn nát.

Mấy trăm vạn đạo, mấy ngàn vạn đạo kiếm khí hoành không, chém nát thiên vũ, trong mắt Ngọc Đỉnh Chân Nhân bạo xạ ra tinh quang.

Bích Tiêu cũng ngơ ngác nhìn về nơi xa.

Ở nơi đó, một tòa môn hộ vàng kim giáng xuống, rộng ba vạn trượng, che trời tế nhật, từng đạo kiếm khí tung hoành, lượn lờ giữa thiên địa, tổng cộng có mấy đạo kiếm đạo chân giải từ kiếm môn tuôn ra.

“Cơ duyên của ta đến rồi sao?” Ngọc Đỉnh Chân Nhân hóa thành kiếm quang, trực tiếp bay về phía tòa kiếm môn kia.

Bích Tiêu Tiên Tử chậm một bước, nhưng cũng bay về phía kiếm môn.

Nhanh chóng, hai đạo thân ảnh xuất hiện dưới kiếm môn.

Ngưỡng vọng thiên vũ, nhìn từng điều kiếm đạo chân giải từ kiếm môn bay ra, những kiếm đạo này cũng không bay vào Hồng Hoang thiên địa, vẫn lượn lờ trong hư không.

Chương 36

Ngọc Đỉnh Chân Nhân thấy vậy cười lớn, "Ha ha ha, cơ duyên của ta cuối cùng cũng đến rồi!" Một đạo kiếm môn không biết là vật gì, không phải Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng có thể uẩn dưỡng ra mấy điều kiếm đạo, cũng thuộc về kỳ vật.

Trong nháy mắt, hắn đưa tay muốn thu lấy mấy điều kiếm đạo.

Nhưng cánh tay hắn vừa hạ xuống, đã bị kiếm khí chém đứt! !

Một cánh tay từ không trung rơi xuống! !

Trực tiếp rơi vào ngọn núi phía dưới.

Khoảnh khắc tiếp theo, một cảnh tượng kinh khủng xuất hiện.

Chỉ thấy đạo cánh tay đứt lìa kia rơi vào một bụi tạp thảo, chỉ thấy từng bụi tạp thảo thôn thổ kiếm khí, chém nát cánh tay kia thành tứ phân ngũ liệt, vô số chủng kiếm ý xuyên thủng cánh tay của Ngọc Đỉnh Chân Nhân.

Ngọc Đỉnh Chân Nhân!

Hắn là một tôn Thái Ất Kim Tiên a, nhục thân của hắn cường đại, công kích của Kim Tiên cũng chưa chắc phá được phòng ngự.

Nhục thân của hắn đầu tiên bị kiếm đạo chém xuống, tiếp đó lại bị tạp thảo trên một ngọn núi cắt xé! !

Cấm địa khủng bố?

Ngọc Đỉnh Chân Nhân liên tục lùi lại mấy chục bước, mới dừng lại.

Nhìn ngọn núi phía dưới, trên mặt tràn đầy vẻ kinh hãi.

"Một bụi cỏ đã diễn hóa ra kiếm đạo?" Không! !

Thậm chí có một cảm giác mãnh liệt, trên một tòa kiếm sơn, một bụi cỏ có thể chém giết hắn! !

Đó chính là uy áp trên kiếm đạo.

Một bụi tạp thảo đã diễn hóa kiếm đạo đại viên mãn sao?

Một tòa kiếm sơn, dài đến hơn ba trăm dặm, những tạp thảo như vậy có bao nhiêu cây?

Ngọc Đỉnh Chân Nhân không dám tưởng tượng, da đầu tê dại nhìn những cây gỗ trên kiếm sơn.

Những cây gỗ kia diễn hóa còn khủng bố hơn tạp thảo, từng khối cây gỗ thôn thổ kiếm khí, hóa thành cương sát, có kiếm ý, kiếm đạo, kiếm pháp, kiếm tắc, kiếm vực diễn hóa! !

Mỗi một khối thần thụ đều là một phương kiếm đạo hoàn chỉnh, nếu có thể tu luyện bên một bụi tạp thảo, một khối cây gỗ như vậy, đối với Ngọc Đỉnh Chân Nhân đều là cơ duyên trời cho.

Những điều kiếm đạo lưu chuyển dưới kiếm môn kia là thần vật không dám lăm le! !

"Kia!" Bích Tiêu Tiên Tử nhìn kiếm sơn, tựa hồ đã nhìn thấy gì?

Kinh nghi bất định nói, "Không phải một đạo thân ảnh sao?" Trong một bụi tạp thảo, một đạo thân ảnh tọa thiền, xung quanh đều là kiếm khí sắc bén, hắn tọa thiền, bất động.

Kiếm môn ba vạn trượng, lộ ra mấy điều kiếm đạo!

Dưới kiếm môn, đó là kiếm sơn, bên ngoài kiếm sơn, hai đạo thân ảnh nhìn đạo thân ảnh tọa thiền trong kiếm sơn.

Ánh mắt Ngọc Đỉnh Chân Nhân hỏa nhiệt.

Những tạp thảo kia quá khủng bố, thậm chí có thể xuyên thủng nhục thân của hắn, nhưng đạo thân ảnh kia ở trong tạp thảo, không hề

bị tổn hại một chút nào.

Tuyệt đối là một tôn kiếm tu càng cường đại hơn.

Ngọc Đỉnh Chân Nhân trực tiếp bay vào kiếm sơn, nhưng chưa kịp đến gần kiếm sơn, thân thể hắn bắt đầu chấn động, thậm chí bị trong nháy mắt ép thành kích thước bàn tay.

Hắn dừng lại, nếu lại gần kiếm sơn một bước nữa, nhục thân của hắn sẽ phân giải trước, tiếp đó nguyên thần băng diệt.

Ngay cả tư cách đến gần tôn kiếm sơn kia cũng không có!

Ngọc Đỉnh Chân Nhân lộ ra vẻ mặt khổ tiếu, vốn tưởng rằng kiếm đạo trong Hồng Hoang, mình đã là ngọc thụ tiền mao, nhưng bây giờ ngay cả một ngọn núi cũng không thể tiến vào.

Khổ tiếu hai tiếng sau, bay xuống dưới kiếm sơn, lại muốn từ chân núi từng bước từng bước đi lên! !

Chân núi kiếm sơn, tựa hồ cũng không bị kiếm khí bao phủ, cho nên ở một địa giới, Ngọc Đỉnh Chân Nhân như đi trên đất bằng.

Ánh mắt Bích Tiêu chớp động, tựa hồ đã gặp được truyền thừa phi phàm!

Không có truyền thừa, nếu có thể tu hành ở nơi này, kiếm đạo của nàng cũng có thể đột phi mãnh tiến. !

Tựa hồ có một cảm giác, kiếm đạo ở nơi này thậm chí còn cao thâm hơn Thượng Thanh kiếm pháp mà Thông Thiên Giáo Chủ truyền thụ.

Khoảnh khắc tiếp theo, một đạo bích lục sắc quang mang cũng bay vào chân núi kiếm sơn.

Hai đạo thân ảnh trước sau, xuất hiện ở chân núi kiếm sơn.

Hành tẩu trăm bước sau, cuối cùng cũng thăm dò được từng luồng

kiếm khí.

Đó là những luồng kiếm khí phun ra từ những bụi tạp thảo hai bên.

Chỉ là từng luồng kiếm khí nhỏ yếu, cho nên đối với họ không tạo ra ảnh hưởng lớn.

Nhưng đi lên kiếm sơn tám trăm bước sau, từng đạo kiếm khí mãnh liệt xuất hiện.

Từng bụi tạp thảo trực tiếp diễn hóa thành kiếm đạo chân giải, một bụi cỏ có thể đánh nát một phương sơn hà!

Ngay cả Thiên Tiên cũng không thể đến gần tạp thảo.

Tiến hành ba ngàn bước sau, tạp thảo thoát thai hoán cốt, đó là kiếm đạo chân giải cấp bậc Chân Tiên, vô số kiếm pháp lạc ấn trên tạp thảo.

Năm ngàn bước sau, địa giới này xuất hiện Kim Tiên kiếm đạo pháp tắc, những pháp tắc này đều từ tạp thảo uẩn dưỡng ra, bởi vì tạp thảo quá nhiều, kiếm khí kiếm ý thôn thổ giao chức làm một, hình thành từng phương kiếm vực.

Bích Tiêu Tiên Tử dừng lại, vừa đặt chân vào một địa giới, thân thể nàng bắt đầu băng diệt, pháp lực trong cơ thể đều đang tan rã.

"Khí tức kiếm đạo pháp tắc thật nồng đậm!" Ngẩng đầu nhìn lên một cái, chỉ thấy một đạo thân ảnh đang phụ trọng tiến hành.

Thân thể Ngọc Đỉnh Chân Nhân bị áp súc, từng tia tiên huyết từ cơ thể chảy ra.

Nhưng hắn vẫn tiến hành, thậm chí tiến vào một phương kiếm vực, mới tọa hạ.

Xung quanh Ngọc Đỉnh Chân Nhân, từng khối tạp thảo vờn quanh,

hắn ở đây tham ngộ kiếm đạo chân giải.

“A a!” Bích Tiêu lắc đầu, nàng chỉ tiến được năm ngàn linh một bước, không thể tiến thêm một tấc nào nữa.

Ngọc Đỉnh Chân Nhân thì sắc mặt tiến hành được năm ngàn sáu trăm bước, dừng lại.

Năm sáu ngàn bước, đối với tòa kiếm sơn này, quả thực chỉ là chín trâu mất một sợi lông, một tòa kiếm sơn ít nhất cũng phải trên tám ngàn mét! !

Thậm chí theo thời gian trôi qua, tòa kiếm sơn này đang cao lên! !

“Vậy thì tôn thân ảnh tọa thiền trên đỉnh kiếm sơn kia, tu vi kiếm đạo của hắn rốt cuộc cao đến mức nào?” Khoảnh khắc đó, đạo tâm Bích Tiêu Tiên Tử cũng không nhịn được mà run lên.

Không thể suy nghĩ thêm nữa, nàng liền ngồi xuống đất, bắt đầu tham ngộ kiếm đạo xung quanh.

“Kiếm đạo?” Sát Sinh Kiếm Đạo!

Sát sát sát! !

Sát Thiên, sát Địa, sát tận thương sinh!

Hư Không Kiếm Đạo! !

Chương 37

Một kiếm hư không, vạn vật phúc diệt bất tồn.

Vô Sinh Kiếm Đạo, một kiếm vô sinh, đoạn tuyệt sinh cơ.

Vô Lượng Kiếm Đạo, vô lượng lượng thiên địa, một kiếm vô lượng lượng kiếp.

Những kiếm đạo này quá nhiều, thậm chí mỗi một bụi tạp thảo trong đó diễn hóa kiếm đạo kiếm ý đều khác nhau.

Trong nháy mắt, Bích Tiêu Tiên Tử bị kiếm đạo chân ý hỗn tạp kia xông cho tứ phân ngũ liệt!

Nhục thân nàng trong nháy mắt tan rã, hóa thành một vũng huyết vụ, sau rất lâu, vũng huyết vụ này mới ngưng tụ lại thành một đạo thân ảnh.

Bích Tiêu Tiên Tử sau khi ngưng tụ lại thân thể, sắc mặt khó coi, lần này, nàng cẩn thận từng li từng tí chỉ quan sát một đạo kiếm ý, mới không để nhục thân băng diệt.

"Hô!" Nàng thở phào một hơi, bắt đầu tham ngộ kiếm ý khắp núi.

Một ngày, hai ngày, ba ngày, mười ngày, nửa tháng, một năm, mười năm, trăm năm!

Tuế nguyệt trôi đi, trong kiếm sơn, ngoài hai đạo thân ảnh ra, không còn dị trạng nào khác.

Theo thời gian trôi qua, kiếm sơn bắt đầu bạo trướng, từ tám ngàn mấy mét cao lên ba ngàn trượng!

Tiếp đó leo lên chín ngàn trượng!

Những tạp thảo kia như nấm sau mưa, từ những nơi trống trải

mọc ra.

Một địa giới trực tiếp hóa thành một phương kiếm đạo thế giới.

Trong thiên môn, những điều kiếm đạo kia cũng đã uẩn dưỡng hoàn thành, cuối cùng hóa thành từng phương thần kiếm, bay vào kiếm sơn.

Lại qua mấy ngàn năm, bên ngoài kiếm sơn, xuất hiện từng tầng lay động, hư không đang lay động.

Hai đạo thân thể trên kiếm sơn, sau khi tọa thiền tham ngộ kiếm đạo mấy ngàn năm, lại xuất hiện một tia run rẩy.

Tiếp đó hai đạo thân ảnh khôi phục như xưa.

Chỉ là khoảnh khắc tiếp theo, trong một giới hư vô, lại có hai đạo nguyên thần tiến vào.

Kiếm khai thiên môn, thần du thái hư!

Trong một thế giới hư ảo, nhưng lại chân thực tồn tại.

Hư vô phiêu miểu, huyễn sinh huyễn diệt, chân không cố hương, vô sinh Lão Mẫu!

Trong thế giới hư ảo ấy, có hai đạo thân ảnh giao thoa, nguyên thần xuất khiếu, muốn hoành độ một phương thiên địa, nhưng trừ hư vô ra, chỉ còn lại hư vô.

Không biết trôi qua bao lâu, thế giới ấy mới diễn hóa ra những sự vật kỳ lạ.

Một đạo pháp tắc, một đạo kiếm đạo pháp tắc.

Vạn vật vạn sự, từ lúc ban đầu diễn hóa, mãi cho đến khi diễn hóa thành một đạo kiếm đạo pháp tắc, tiếp đó một kiếm bắt đầu diễn hóa thiên địa vạn vật: sông núi, biển cả, tinh hoa cây cỏ, đá, đất, thậm chí tinh thần, đều nhất nhất diễn hóa.

Tựa như một tiểu thế giới được đại thần thông khai tịch, nhưng Ngọc Đỉnh Chân Nhân và Bích Tiêu Tiên Tử lại lộ vẻ kinh hỉ. "Thế giới của kiếm!" Thần du thái hư, kiến thức thế giới kiếm đạo khai tịch.

Trong thế giới ấy, chỉ có kiếm!

Kiếm ý diễn hóa vạn vật, cây cỏ hóa kiếm, cây cối hóa kiếm, sông ngòi hóa kiếm, núi non hóa kiếm, hư không hóa kiếm, thậm chí tinh thần cũng hóa thành một thanh thần kiếm sắc bén.

Thế giới này, dường như chỉ có nguyên thần mới có thể độn nhập!

Bích Tiêu Tiên Tử nhìn thế giới hư ảo ấy, rồi lại nhìn Ngọc Đỉnh Chân Nhân đang gần như điên cuồng ở đằng xa. "Ta từng tiến vào U Minh Địa Phủ, từng đến Huyết Hải bái kiến Minh Hà Lão Tổ, cũng từng nhập Lục Đạo Luân Hồi gặp Thập Điện Diêm La." Hồi ức U Minh Địa Phủ, nhưng thế giới này lại khác U Minh Địa Phủ.

Trong U Minh, tiên nhân thân thể cũng có thể tiến vào, còn thế giới này chỉ có thể để nguyên thần tiến vào.

Có hai giới đều do pháp tắc đơn nhất diễn hóa, rồi tiếp đó diễn hóa thành vạn vật! "Thế giới của kiếm đạo!" "Trong hư không ẩn chứa ba ngàn kiếm đạo pháp tắc, trong từng khóm cây cỏ cũng do kiếm đạo pháp tắc diễn hóa thành, thậm chí tinh thần cũng là một thanh thần kiếm." Ngọc Đỉnh Chân Nhân nhìn kiếm khí ngút trời, kiếm ý mênh mông, trong lòng rộn ràng.

Ngọc Thanh Kiếm Pháp, tuy do Thánh nhân truyền xuống, nhưng đó cũng là Nguyên Thủy Thiên Tôn thôi diễn ra một đại đạo để tranh giành đệ nhất Tam Thanh Kiếm Pháp với Thông Thiên Giáo Chủ.

Kiếm đạo, trong thế giới Hồng Hoang căn bản không tồn tại.

Bởi vì khi Bàn Cổ khai thiên, kiếm đạo thần ma trong ba ngàn Hỗn

Độn thần ma đã sớm bị một búa chém chết.

Thậm chí kiếm đạo thần ma bị chém thành phấn toái, đã sớm bị Hỗn Độn dung giải, nên không hề dung nhập vào Hồng Hoang.

Thế thì trong Hồng Hoang, tự nhiên không có kiếm đạo pháp tắc diễn hóa, ngay cả kiếm đạo tu vi của Thông Thiên Giáo Chủ cũng không đạt Tổ cảnh!

Ngọc Đỉnh Chân Nhân, điên cuồng!

Bản thể vốn là một khối linh ngọc, từ khi hóa hình xuất thế, vẫn luôn chuyên nghiên kiếm đạo, vì tu luyện kiếm đạo, có thể dốc hết tinh lực cả đời vào đạo này.

Giờ khắc này, thần du thái hư, kiến thức nhiều kiếm đạo như vậy, lại nhập mê.

Chẳng còn đứng ngoài quan sát, mà trực tiếp quán chiếu từng đạo kiếm, tham ngộ từng luồng kiếm ý.

Theo tu hành của y, nguyên thần cũng đang thuế biến, thậm chí biến thành kiếm hình nguyên thần!

Thật kinh khủng!

Bích Tiêu Tiên Tử đứng một bên lắc đầu, đối với kiếm đạo cảm ngộ không sâu, hoặc giả, chưa từng bước vào kiếm đạo, nên sau khi thần du thái hư, ngược lại không thấy chấn kinh như Ngọc Đỉnh. "Hô" Khoảnh khắc tiếp theo, nguyên thần của Ngọc Đỉnh bay ra khỏi Thái Hư Giới, trực tiếp trở về Kiếm Sơn. "Đã trở về sao?" Bích Tiêu Tiên Tử ngơ ngác nhìn bốn phía thiên địa, chỉ thấy Kiếm Sơn bạo trướng chín vạn trượng, những cây cỏ dại kia tựa như từng thanh thần kiếm, cắm vào thân núi.

Thậm chí một hạt bụi trên Kiếm Sơn cũng ẩn chứa một đạo kiếm ý! "Hô" Giơ tay thôi diễn thiên cơ, xác định thời gian bế quan.

Đã qua mười vạn tám ngàn năm!

Tuế nguyệt dài đằng đẵng như vậy, trong cảm tri của y, chỉ như vài hơi thở mà thôi. "Kiếm đạo, kiếm đạo!

Ta có Thượng Thanh đại đạo, đạo của Thánh nhân, vì sao phải tu luyện kiếm đạo?" Bích Tiêu Tiên Tử nhìn nhục thân bất động của Ngọc Đỉnh Chân Nhân, lắc đầu.

Nếu chỉ tham ngộ kiếm đạo, có lẽ sẽ thần du thái hư, nhưng để một mạch tu luyện kiếm đạo?

Lấy kiếm chứng đạo?

Căn bản không thể!

Kiếm đạo trong Hồng Hoang không hoàn thiện, không có một cường giả Tổ cảnh nào, những đại thần thông Hồng Hoang kia càng không có một cường giả kiếm đạo nào.

Sư tôn của y là Thông Thiên Giáo Chủ, vậy vì sao y phải cải tu đại đạo của mình?

Bích Tiêu Tiên Tử đứng dậy, có lẽ đây là suy nghĩ của tuyệt đại đa số đệ tử Thánh nhân.

Từng bước từng bước đi xuống Kiếm Sơn, trên Kiếm Sơn tu luyện một vạn tám ngàn năm, kiếm đạo của y đột phi mãnh tiến, thậm chí còn cao thâm hơn cả kiếm đạo tu vi của Ngọc Đỉnh Chân Nhân lúc ban đầu.

Dưới chân Kiếm Sơn!

Bích Tiêu Tiên Tử dừng lại. "Ta có hối hận lựa chọn ngày hôm nay không?" Trong lòng y tự vấn.

Cũng vào lúc này!

Một tòa Kiếm Sơn bắt đầu chấn động, dường như có dị tượng

càng kinh khủng hơn đang diễn hóa.

Nhưng Bích Tiêu Tiên Tử hóa thành một đạo thần quang, trực tiếp bay ra khỏi vùng thiên địa này!

Xin một chút tiên hoa bình giá, quỳ cầu.

Kiếm Sơn!

Giờ đã diễn hóa thành một nơi kỳ dị, một khóm cỏ, một cây cối đều hóa thành kiếm đạo thần vật.

Lại có một thế giới hư vô phiêu miểu, giáng lâm trong hư không thiên địa.

Một đầu thần thú vào giờ khắc này tỉnh lại.

Mở to đôi mắt mông lung, rồi hơi kinh ngạc nhìn bốn phía.

Chỉ thấy thiên địa bốn phía, từng đạo kiếm đạo bao bọc lấy y, tựa như đang ở trong một thế giới thần kỳ.

Chương 38

Thậm chí có kiếm khí va chạm với nhục thân của y, từng đạo kiếm khí chém vào nhục thân.

Chỉ là nhục thân của Bạch Trạch quá mạnh mẽ, những kiếm khí kia căn bản không phá vỡ được phòng ngự.

Bạch Trạch đội Tiên Thiên Nguyệt Quế trên đầu, chậm rãi đứng dậy, chỉ là ngủ một giấc thôi mà, Kiếm Sơn lại xuất hiện biến hóa lớn đến vậy sao?

Vậy thì?

Chủ nhân đã tỉnh rồi sao?

Y nhìn về phía đỉnh Kiếm Sơn, dưới Kiếm Môn, chỉ thấy đạo thân ảnh đang khoanh chân ngồi, vào giờ khắc này cũng chậm rãi mở ra đôi mắt!

Trong ánh mắt của Sở Ca bạo xạ ra hai đạo kiếm ý, hai đạo kiếm ý trực xung tinh đấu, từng tầng tầng đánh nát Cửu Thiên Cương Phong!

Thật kinh khủng!

Đó chỉ là hai đạo ánh mắt mà thôi.

Sở Ca mở đôi mắt ra, nhìn về phương xa, thấy một đạo thân ảnh đang bay về Đông Hải.

Đạo thân ảnh yểu điệu ấy, đang nắm giữ Thượng Thanh Tiên Pháp. "Cũng có chút thú vị!" Sở Ca lắc đầu, Bích Tiêu của Tiệt Giáo, Ngọc Đỉnh Chân Nhân của Xiển Giáo, đều ngộ được cơ duyên khai tịch Thái Hư Kiếm Giới, nhưng Bích Tiêu lại từ bỏ!

Đó là một cơ duyên to lớn, không kém gì cơ duyên quán ma thành Thánh khi Tam Thanh chứng đạo.

Sở Ca lại lần nữa lắc đầu.

Vì Bích Tiêu đã bỏ lỡ cơ duyên lớn, y không khỏi thở dài.

Từ khi rơi xuống Thái Cổ Tinh Không, y lại bế quan tu luyện, nay đã qua ba vạn năm, thương thế trong cơ thể đã khôi phục như ban đầu, thậm chí tu vi còn tiến thêm một bước, trực tiếp bước vào Kim Tiên trung kỳ.

Cũng trong khoảng thời gian này đã khai tịch Kiếm Giới!

Chỉ cần thần du thái hư, y có thể khiến sinh linh Hồng Hoang tiến vào Kiếm Giới.

Những sinh linh ấy, một khi tu luyện kiếm đạo, thì kiếm đạo tu vi của họ có thể gia trì cho Sở Ca. "Ta tuy đã khai tịch Kiếm Giới, có thể khiến sinh linh thần du thái hư, quán ma kiếm đạo, nhưng tu vi hiện tại của ta mới chỉ là Kim Tiên trung kỳ." Tu vi bản thể của y quá yếu.

Hóa thân lão thiên gia, có chiến lực Chuẩn Thánh.

Gia trì ba dòng sông Nhân Đạo, có lẽ cũng có chiến lực Chuẩn Thánh.

Nhưng bản thân tu vi quá yếu, chỉ có Kim Tiên trung kỳ, tuế nguyệt trầm điến chưa đủ nhiều. "Hoặc giả ta có thể trực tiếp tu luyện kiếm đạo, vinh đăng Tổ cảnh!" Đại thần thông Hồng Hoang, đa phần là nhân vật cấp Lão Tổ, khi Tam Thanh chưa thành Thánh, hiện tại Côn Bằng Lão Tổ, Minh Hà Lão Tổ, hay Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Tuấn.

Đều là cường giả Tổ cảnh, sau khi Hồng Quân truyền đạo ở Tử Tiêu Cung, truyền xuống pháp Trảm Tam Thi, nên mới không còn Tổ cảnh.

Tu luyện đạo Trảm Tam Thi, thành Chuẩn Thánh!

Nhưng cường giả Tổ cảnh, có thể xưng là ngang hàng Thánh nhân, từng có Long Vương tu luyện đại đạo Lực chi Đại Đạo đại viên mãn trong thời kỳ Long Phượng Lượng Kiếp, tuy không lấy Lực chứng đạo, nhưng cũng đủ để ngang hàng Thánh nhân!

Lại có Ma Tổ La Hầu tu luyện ma đạo, Đạo Tổ Hồng Quân tu luyện tiên đạo!

Chiến lực của họ đều có thể sánh ngang Thánh nhân.

Sở Ca làm như vậy, trực tiếp ngưng tụ Nhân Vương Khai Thiên Ấn, triệu hoán Trường Hà Nhân Đạo.

Ba dòng Trường Hà Nhân Đạo xuất hiện quanh thân Sở Ca, phân biệt là Nhân Đạo Khí Vận, Nhân Đạo Ý Chí, Nhân Tộc Tu Vi!

Khoảnh khắc tiếp theo, Sở Ca đánh Thần Du Thái Hư chi pháp vào Nhân Đạo Ý Chí, chỉ thấy một dòng Trường Hà tán đi.

Đồng thời, trên Hồng Hoang Đại Lục, những nhân tộc kia đều động lòng.

Thuở xưa Nữ Oa tạo người dưới Bất Chu Sơn, có một nhóm lớn Tiên Thiên Nhân Tộc tiến vào Bất Chu Sơn để nghỉ ngơi sinh sôi nảy nở.

Cho nên bộ lạc Tiên Thiên Nhân Tộc lớn nhất Hồng Hoang nằm trong Bất Chu Sơn!

Trong một góc Bất Chu Sơn, đa phần là Tiên Nhân Nhân Tộc.

Nhận được di trạch chín đời của Oa Hoàng, đều là Tiên Thiên Đạo Thể, nên thành Tiên đơn giản, thậm chí có Tiên Nhân bước vào Chân Tiên hậu kỳ, chỉ còn một bước nữa là có thể chứng đạo Kim Tính Bất Hủ Cảnh Giới.

Trong đó có mấy vị Nhân Tộc Lão Tổ thực lực mạnh nhất, phân biệt là Hữu Sào thị, Toại Nhân thị, Thần Nông thị, Hữu Hùng thị, Hoa Tư thị, những vị tiên hiền Nhân Tộc này đều bảo hộ Nhân Tộc.

Nhưng giờ khắc này, tại một góc Bất Chu Sơn, Tiên Thiên Nhân Tộc đều chấn động!

Hàng triệu Tiên Thiên Nhân Tộc đồng thời chấn động, trong não hải của họ, một đạo thân ảnh chậm rãi hiện lên.

Đạo thân ảnh ấy xuất hiện quá đột ngột, sừng sững trong não hải của họ.

Thiên Tiên, Chân Tiên, thậm chí mấy vị tiên hiền Nhân Tộc được công đức kim quang bao bọc, đều bị trấn nhiếp. "Nhân..." Vừa định mở lời, chỉ thấy ngoài Bất Chu Sơn sấm sét ngưng tụ, mây đen phiêu đãng, dường như muốn giáng xuống đại kiếp nạn.

Sợ hãi đến mức lập tức ngậm miệng.

Những Tiên Thiên Nhân Tộc khác cũng mở to mắt, nhìn đạo thân ảnh trong não hải.

Đạo thân ảnh Nhân Vương đó!

Truyền kỳ của Nhân Tộc, vì Hậu Thiên Nhân Tộc mở đường, khai tịch con đường thông tới tiên đạo. "Oanh" Một âm thanh tựa như chuông đồng đại lữ vang vọng khắp não hải. "Nay Ngô khai tịch Kiếm Giới, diễn hóa Vô Thượng Kiếm Đạo, kẻ nào thần du thái hư, đều có thể tiến vào!" Thần du thái hư?

Đó là gì?

Khoảnh khắc tiếp theo, họ đã có được Thần Du Thái Hư chi pháp.

Kẻ thần du thái hư, là nguyên thần xuất khiếu!

Một khi nguyên thần xuất khiếu, có thể cảm tri sự tồn tại của

Kiếm Giới, có thể trực tiếp hoành độ vào trong thế giới ấy.

Từng đạo thân ảnh Nhân Tộc hơi chấn động, đều nguyên thần xuất khiếu, bay vào Kiếm Giới.

Nhân Tộc trên Bất Chu Sơn như vậy, Nhân Tộc ở những địa giới khác cũng như vậy, Hậu Thiên Nhân Tộc, những Nhân Tộc bước vào cảnh giới Tiên Đài, đều đã tu luyện ra nguyên thần, nên đều có thể thần du thái hư.

Khi nguyên thần tiến vào Kiếm Giới, đều kinh ngạc tột độ. "Kiếm Giới sao?" Họ nhìn một phương thế giới do quy tắc kiếm đạo tổ thành, từng đạo đại đạo xuất hiện trong thế giới ấy, đều có thể tùy ý quán ma. "Tốc độ tu luyện của ta trong giới này đã tăng lên gấp mấy trăm lần!" "Trảm bỏ nhục thân, nguyên thần thần du, vô câu vô thúc, tiêu dao tự tại, càng có thể thể ngộ Kim Tiên chi đạo." Những tiên hiền Nhân Tộc kia hướng về hư không cúi một bái thật sâu.

Bái kiến Nhân Vương Sở Ca!

Lại vì Nhân Tộc khai tịch một đại đạo vô thượng, vì Nhân Tộc đặt nền móng vạn thế bất diệt!

Biến hóa của Nhân Tộc, Vu Tộc là người đầu tiên biết được!

Bởi vì trên Bất Chu Sơn, Vu Tộc đã sớm chú ý đến Nhân Tộc.

Họ đều đang đợi Nhân Vương, bởi vì Vu Tộc cho rằng Nhân Vương sẽ đến Thánh địa Nhân Tộc, giáo đạo những Tiên Thiên Nhân Tộc kia.

Chỉ ba vạn năm trôi qua, Vu Tộc vẫn không đợi được Nhân Vương giáng lâm.

Lại có Đại Vu thấy Tiên Thiên Nhân Tộc dị dạng, đều báo cáo cho Tổ Vu.

Chỉ thấy từng vị Tổ Vu, phóng ánh mắt xuống, trong khoảnh khắc đã bắt giữ được dị dạng của Tiên Thiên Nhân Tộc. "Không đúng!

Nguyên thần của những Nhân Tộc này không thấy đâu cả." Ngoài bộ lạc Nhân Tộc, từng đạo thân ảnh trăm vạn trượng xuất hiện, nhìn Nhân Tộc yếu ớt, nhíu mày. "Có chút cổ quái, nguyên thần dường như tiến vào một nơi kỳ dị." Đế Giang nói, "Ngô muốn thuận theo nguyên thần bắt lấy thế giới ấy, nhưng đã bị thế giới ấy thoát đi." Đây là một vị Tổ Vu đó, tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công đến tầng thứ sáu, nhục thân vô song, có thể sánh ngang một Chuẩn Thánh.

Nhưng không bắt được thế giới kia!

Những Tổ Vu khác đều sinh lòng hiếu thắng, muốn bắt lấy Kiếm Giới, nhưng không có nguyên thần, chỉ có thể mơ hồ cảm ứng thiên địa hư ảo, nhưng khó mà tiến vào trong đó. "Chắc là do vị nhân tộc kia giở trò." "Ừm!

Nhân Tộc toàn dựa vào người này chống đỡ, nếu không phải Nhân Vương tại thế, chỉ sợ Nhân Tộc đã sớm bị đồ diệt." Huyền Minh trầm tư nói, "Dân chúng bộ lạc của Ngô thông hôn với Nhân Tộc, sinh ra Nhân Vu!" Hả?

Có ý gì?

Nhân Tộc và Vu Tộc thông hôn?

Một chuyện như vậy, họ lại không biết?

Chương 39

Nếu không phải Huyền Minh chỉ ra, những Tổ Vu khác thật sự không biết chuyện này.

Vu Tộc là huyết mạch của Bàn Cổ đại thần đó, lại có thể thông hôn với Nhân Tộc.

Nhân Tộc chỉ là một tộc nhỏ bé do Nữ Oa tạo ra thôi, ngay cả Tiên Thiên Đấu Hội cũng nghịch phản!

Có thể sánh ngang Vu Tộc sao.

Huyền Minh lắc đầu nói, "Chuyện này vốn Ngô cũng không muốn cáo tri chư vị ca ca, nhưng những người thông hôn với Nhân Tộc, những Nhân Vu sinh ra, lại có nguyên thần!" Nguyên thần!

Huyền Minh giơ tay, chỉ thấy giữa thiên địa xuất hiện một đạo thân ảnh.

Đạo thân ảnh ấy mọc sừng, tựa như đầu trâu. "Nhân Vu đó là Xí Vưu." "Xí Vưu là Nhân Vu đầu tiên giữa thiên địa, sinh ra nguyên thần, có thể tu luyện Hằng Vũ Kinh do Nhân Vương truyền xuống, cũng có thể tu luyện đạo của Vu Tộc, thậm chí Ngô đã truyền Cửu Chuyển Huyền Công cho y!" Nguyên thần, nguyên thần, lại dễ dàng thành công như vậy sao?

Những Tổ Vu khác đều lâm vào trầm tư, Vu Tộc không thể tu luyện nguyên thần, đó là chuyện thiên địa đều biết.

Tuy huyết mạch trong cơ thể Nhân Vu không thuần khiết, nhưng chỉ cần vẫn tu luyện, thì có thể đề luyện huyết mạch của bản thân!

Vẫn là một thành viên của Vu Tộc.

Đế Giang nhìn về phía thiên địa hư vô phiêu miểu. "Chuyện này

quan trọng đại sự, nếu Vu Tộc của Ngô thông hôn với Nhân Tộc xong, đều có thể tu luyện nguyên thần, thì không bằng cáo tri Nhân Vương chuyện này." Thế mà lại thật sự muốn liên minh với Nhân Tộc!

Chỉ cần cho Vu Tộc thêm vài nguyên hội thời gian, thêm vào năng lực sinh sôi của Nhân Tộc và chiến lực mạnh mẽ của Vu Tộc, Nhân Vu sẽ là sinh linh hoàn thiện nhất Hồng Hoang thiên địa!

Nhục thân mạnh mẽ, nguyên thần có thể tu luyện, sau này thế giới Hồng Hoang sẽ là thế giới của họ! "Tại Bất Chu Sơn đợi Ngô, Ngô sẽ tự mình tiến vào thế giới Hồng Hoang tìm kiếm Nhân Vương." Đế Giang nói xong, trực tiếp hóa thành một đạo thần quang, bay vào thế giới Hồng Hoang.

Đến Hồng Hoang, đi tìm Sở Ca!

Vu Tộc muốn liên minh với Nhân Tộc, nếu là ngày trước, nói với mấy vị tiên hiền Nhân Tộc trên Bất Chu Sơn là đủ rồi.

Nhưng bây giờ, muốn liên minh, chỉ có thể thương nghị với Sở Ca!

Chỉ khi được Sở Ca đồng ý, hai tộc Nhân Vu mới có thể liên minh!

Rất nhanh, đạo thân ảnh đó bay ra khỏi Bất Chu Sơn.

Kiếm Sơn!

Sở Ca thân thể nhẹ nhàng, quanh thân xuất hiện vạn trượng kim sắc quang mang.

Phía trước y, Thái Hư Kiếm Giới hư ảo ẩn hiện, tòa Kiếm Môn màu vàng trên đỉnh cũng tùy theo đó tiêu tán.

Trong Thái Hư Kiếm Giới, ngày càng nhiều Nhân Tộc ngưng tụ!

Thần du thái hư quán ma kiếm đạo, bước lên con đường kiếm tu

của Nhân Tộc!

Lại có Nhân Tộc, trọng thương sắp chết, độn nhập Kiếm Giới, thoát hiểm, Kiếm Giới có thể bảo hộ nguyên thần, nhục thân bị hủy diệt, cũng có thể trọng tân tái tạo!

Kiếm Giới, đã trở thành nơi trú ẩn của Nhân Tộc.

Từ nay về sau, Nhân Tộc tự thành một giới, thần du thái hư, tham ngộ kiếm đạo, tu vi đột phi mãnh tiến, đó mới là cái để chống lại chư thiên vạn tộc.

Sở Ca nhìn Kiếm Giới, trên mặt lộ ra một nụ cười.

Ba vạn năm quang âm, cuối cùng cũng khai tịch Kiếm Giới, thậm chí còn là một phương Kiếm Giới khác!

Kiếm Giới giáng lâm là công pháp biến dị của Cửu Thiên Thập Địa Hoán Ma Thần Kiếm.

Lại có một suy nghĩ mới, lại xuất hiện trong não hải Sở Ca. "Kiếm Giới ta khai tịch, chỉ cần thần du thái hư là có thể tiến vào, vậy Yêu Tộc có thể tiến vào không?" Hoặc giả những Tiên Thiên sinh linh khác có thể tiến vào không?

Một khi dị tộc tiến vào Kiếm Giới, quán ma kiếm đạo, từ đó tu luyện kiếm đạo xong, Sở Ca cũng có thể nhận được sự trưởng thành, sớm một bước bước vào Tổ cảnh.

Nhưng nếu dị tộc dùng thứ này tu luyện kiếm đạo, đồ sát Nhân Tộc thì sao?

Càng hoặc giả, dị tộc có thể gây chiến trong Thái Hư Kiếm Giới không?

Hoặc giả, Sở Ca sẽ trở thành một tôn thần, một tôn thần ngồi xem sinh tử của Nhân Tộc, bất động như sơn thần?

Sở Ca hiện tại, đã không còn là một Nhân Tộc thuần túy nữa.

Đến khi tu vi càng ngày càng cao thâm, sẽ không còn khái niệm chủng tộc, thậm chí Nhân Tộc đối với y cũng không còn sự giúp đỡ.

Đến lúc đó, liệu y có còn chiếu cố Nhân Tộc như vậy không?

Đó cũng là một vấn đề mà Sở Ca cần phải cân nhắc.

Y lắc đầu, chém đứt những tạp niệm này.

Ba vạn năm tuế nguyệt trôi qua, dường như y có ba mươi lần rút thưởng cơ hội! "Hệ thống, ta muốn rút thưởng!" Một ngàn năm một lần rút thưởng cơ hội, ba vạn năm trôi qua, đó là ba mươi lần rút thưởng cơ hội.

Sở Ca đối với lần rút thưởng này tràn đầy hy vọng!

Ba mươi lần rút thưởng, cũng không biết có thể rút trúng mấy môn biến dị huyền huyễn công pháp, một môn Sở Ca cũng đã mãn nguyện rồi.

Mấy môn biến dị công pháp có được đều quá mạnh mẽ, đều cần bản thân y tu luyện kỹ lưỡng, tuy công pháp càng nhiều càng tốt, nhưng cũng sẽ phân tán sự chú ý của Sở Ca.

Giống như Kiếm Giới giáng lâm, nếu chuyên nhất tu luyện đạo này, không chừng, Sở Ca có thể nhanh chóng trở thành cường giả Tổ cảnh. "Đinh!

Hệ thống đang khởi động..." Một bàn luân hồi ảo ảnh xuất hiện trước mặt Sở Ca, tổng cộng có chín khu vực, mỗi khu vực đều khác nhau, khoảng cách cũng khác nhau.

Lần này khu vực trống có đến năm cái!

Còn lại một lần nữa, ba cái còn lại mới là công pháp biến dị huyền huyễn. "Thôn Thiên Ma Công biến dị sau công pháp Thôn Thiên Bất

Diệt Ma Công, thôn phệ Bàn Cổ tinh huyết, Hồng Hoang sơn xuyên đại trạch, vạn vật vạn tộc, trực tiếp hóa thành Bàn Cổ chân thân, lấy lực chứng đạo!" "Cửu Bí chi nhất Đấu Tự Bí biến dị sau công pháp Hỗn Độn Cửu Bí chi Đấu Tự Bí, triệu hoán Hỗn Độn Ma Viên hư ảnh, chiến lực vô song, có thể chiến Hỗn Độn!" "Cửu Bí chi nhất Giai Tự Bí biến dị sau công pháp Hỗn Độn Cửu Bí chi Giai Tự Bí, tùy cơ triệu hoán một tôn Hỗn Độn thần ma hư ảnh, trong khoảnh khắc bạo phát vô thượng thần ma chi lực (chú thích: mỗi lần bạo phát thần ma chi lực đều khác nhau, có thể là một phần trăm vạn vạn của một tôn thần ma, cũng có thể là một phần trăm của một tôn thần ma!)" Kinh khủng!

Ba đại công pháp biến dị huyền huyễn lần này, dường như có chút kinh khủng a.

Hoặc giả, chỉ cần là công pháp biến dị huyền huyễn, không có cái nào không kinh khủng.

Thôn Thiên Bất Diệt Ma Công, Hỗn Độn Đấu Tự Bí, Hỗn Độn Giai Tự Bí!

Ba đại công pháp biến dị huyền huyễn, không biết có thể rút trúng mấy môn. "Bắt đầu rút thưởng!" Thái độ của Sở Ca lần này bình hòa hơn rất nhiều so với lần trước.

Sức mạnh mang đến nội hàm cho y.

Sở hữu Tiên Đạo Trấn Ngục Kình, Kiếm Giới giáng lâm, Nhân Vương Khai Thiên Ấn, Thần Ma Thôn Phệ Thiên Địa Đại Pháp, Đại Đạo Vị Thân, năm môn công pháp biến dị, thực lực trực truy những đại thần thông Hồng Hoang kia.

Sức mạnh cường đại cũng mang đến cho Sở Ca tâm cảnh cường đại. "Đinh, chúc mừng Ký chủ rút trúng khu vực trống." "Đinh, chúc mừng Ký chủ rút trúng khu vực trống." "Đinh, chúc mừng Ký chủ rút

trúng khu vực trống." "Đinh, chúc mừng Ký chủ rút trúng khu vực trống." "Đinh, chúc mừng Ký chủ rút trúng khu vực trống." "....." Liên tiếp năm lần đều rút trúng khu vực trống. "Đinh, chúc mừng Ký chủ rút trúng Cửu Bí chi nhất Đấu Tự Bí biến dị sau công pháp Hỗn Độn Cửu Bí chi Đấu Tự Bí." Lần thứ sáu, trực tiếp rút được một môn công pháp biến dị! "Đinh, chúc mừng Ký chủ rút trúng khu vực trống." "Đinh, chúc mừng Ký chủ rút trúng khu vực trống." "Đinh, chúc mừng Ký chủ rút trúng khu vực trống." "Đinh, chúc mừng Ký chủ rút trúng khu vực trống." "Đinh, chúc mừng Ký chủ rút trúng khu vực trống." "....." "....." Từng đạo âm thanh nhắc nhở của hệ thống vang lên, tổng cộng hai mươi lần, đều rút trúng khu vực trống.

Như vậy hao phí hai mươi sáu lần rút thưởng cơ hội, chỉ rút trúng một lần?

Tỷ lệ này không phải quá nhỏ sao?

Tâm thần Sở Ca chấn động, nhưng không có.

Lần này bảo đảm rút trúng một đạo công pháp biến dị, hiện tại đã hoàn thành, cũng hoàn thành theo dự kiến. "Đinh, chúc mừng Ký chủ rút trúng Thôn Thiên Ma Công biến dị sau công pháp Thôn Thiên Bất Diệt Ma Công." "Đinh, chúc mừng Ký chủ rút trúng khu vực trống." "Đinh, chúc mừng Ký chủ rút trúng khu vực trống." "Đinh, chúc mừng Ký chủ rút trúng Cửu Bí chi nhất Giai Tự Bí biến dị sau công pháp Hỗn Độn Cửu Bí chi Giai Tự Bí." "Đinh, tất cả cơ hội rút thưởng lần này đã dùng hết." Ba mươi lần rút thưởng cơ hội, rút trúng ba môn công pháp biến dị, cũng là tất cả công pháp trên bàn quay lần này, nhưng trong đó không rút trúng cơ hội "lại một lần nữa"!

Xem ra, rút thưởng thật sự phải xem khí vận a. "Thêm vào năm môn công pháp biến dị huyền huyễn trước đó, ta hiện đã có tám môn công pháp biến dị." Hỗn Độn Cửu Bí, Sở Ca có thể trực tiếp sử dụng.

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Trận của Vu Tộc có thể triệu hoán Bàn Cổ hư ảnh, Sở Ca có thể triệu hoán Hỗn Độn Thần Ma hư ảnh!

Thực lực lần này hẳn là đã tăng lên không ít!

Dù sao Hỗn Độn Thần Ma đều là Thánh nhân cấp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Thậm chí có Hỗn Độn Thần Ma cấp Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên của Thiên Đạo, thậm chí cấp Bán Bộ Đại Đạo!

Chương 40

Chỉ có Thôn Thiên Bất Diệt Ma Công, cần Sở Ca tu luyện.

Một môn công pháp biến dị huyền huyễn, vốn là thôn phệ thần thể, bây giờ có thể thôn phệ nhật nguyệt sơn hà, Hồng Hoang đại địa, thôn phệ càng nhiều, phản tổ càng nhanh.

Thôn phệ Hồng Hoang, phản tổ tự nhiên là Bàn Cổ!

Bàn luân hồi chín chuyển trước mặt Sở Ca biến mất, y chậm rãi đứng dậy, nhưng vào giờ khắc này, hai đạo thân ảnh từ xa bay về phía Kiếm Sơn!

Đồng thời, Sở Ca khẽ nhíu mày, nhìn Ngọc Đỉnh Chân Nhân trong Kiếm Giới.

Ngọc Đỉnh Chân Nhân, vì tu luyện kiếm đạo, thế mà đã chém bỏ toàn bộ Ngọc Thanh Kiếm Pháp do Nguyên Thủy Thiên Tôn truyền xuống!

Sau khi Ngọc Thanh Kiếm Pháp bị chém bỏ, hóa thành một đạo kiếm đạo, rơi vào Kiếm Giới, bị Kiếm Giới hấp thu, đồng hóa.

Thậm chí toàn bộ Ngọc Thanh Tiên Pháp của Ngọc Đỉnh Chân Nhân đều bị dung luyện!

Không có một chút Thái Ất Kim Tiên pháp lực nào, chỉ còn trơ trọi nguyên thần Thái Ất Kim Tiên!

Trong hai đạo thân ảnh vừa rồi, dường như có một đạo thân ảnh đang ẩn chứa khí tức Ngọc Thanh Tiên Đạo nồng đậm.

Đó là người của Xiển Giáo!

Một đạo thân ảnh tiên phong đạo cốt, tóc mai bạc trắng, toàn thân

được bao phủ bởi từng đạo Đại La chân ý.

Một Đại La Kim Tiên.

Lão hạ xuống ngoài Kiếm Sơn, nhìn ngọn núi trước mắt, lộ ra một tia kinh ngạc. "Thật là một động thiên phúc địa tuyệt vời." Trong thần sơn này, trăm ngàn kiếm đạo diễn hóa ảo diệu, vô số đại pháp hiển hóa, đều là vật do quy tắc kiếm đạo hóa thành, ngay cả một cọng cỏ cũng ẩn chứa vô tận ảo diệu kiếm đạo.

Nam Cực Tiên Ông thấy nơi này, cũng không nhịn được khen ngợi.

Chỉ khi nhìn thấy đạo thân ảnh đang khoanh chân ngồi trên Kiếm Sơn, vị Ngọc Đỉnh Chân Nhân đang thần du thái hư, sắc mặt lão hơi đổi.

Mấy trăm năm trước, Ngọc Đỉnh Chân Nhân từ bỏ thân phận đệ tử Xiển Giáo, chém bỏ Ngọc Thanh Đại Đạo, rõ ràng là phản giáo!

Đệ tử Thánh nhân, phản giáo trọng sinh?

Chuyện lớn tày trời, trên Hồng Hoang, thậm chí còn chưa từng xảy ra một lần.

Chuyện này nhất định sẽ chấn kinh toàn bộ Hồng Hoang!

Cho nên, để làm rõ chuyện này trước, có cần thiết phải thanh lý môn hộ.

Phản bội môn tường của Thánh nhân, chuyện này ngay cả Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng bị chấn kinh.

Nam Cực Tiên Ông nhìn tòa Kiếm Sơn, trầm tư.

Ngọc Đỉnh Chân Nhân vì muốn bái nhập môn hạ của ai, mà phản bội đạo thống Thánh nhân?

Chỉ trong ký ức của lão, cũng không tìm thấy bất kỳ vị đại thần

thông Hồng Hoang nào tu luyện kiếm đạo cả.

Có, đó cũng không phù hợp a. "Vị Minh Hà lão tổ kia lấy sát chứng đạo, nhưng cũng không liên quan đến kiếm đạo." Nam Cực Tiên Ông nhìn tòa Kiếm Sơn cao chín vạn trượng, đột nhiên phóng thích toàn bộ khí tức Đại La.

Khí tức Đại La Kim Tiên tràn ngập hư không, ngay cả Kiếm Sơn cũng đang chấn động.

Từng khóm cây cỏ bị khí tức Đại La trấn nhiếp, thế mà tự chủ diễn hóa kiếm đạo chân ý, dùng để kháng cự khí tức Đại La. "Đệ tử Xiển Giáo Nam Cực Tiên Ông đặc biệt đến đây, bái kiến đạo hữu." Nam Cực Tiên Ông là đệ tử của Xiển Giáo, càng là đệ tử nhập môn đầu tiên của Nguyên Thủy Thiên Tôn, tu vi thông thiên triệt địa, tuy không có danh tiếng vang dội trong Hồng Hoang, nhưng thân phận đệ tử Thánh nhân cũng đủ để uy hiếp tiên nhân.

Trong Kiếm Sơn, một đạo khí tức tùy theo đó bạo phát, thế mà trấn áp khí tức Đại La của Nam Cực Tiên Ông. "Đại La Kim Tiên!" Ánh mắt Nam Cực Tiên Ông ngưng lại, trong một tòa thần sơn, lại có một Đại La Kim Tiên.

Hừ!

Đó là nguyên nhân Ngọc Đỉnh Chân Nhân phản giáo sao?

Nam Cực Tiên Ông khẩu thổ thần âm, lớn tiếng nói. "Đạo hữu, có biết mình đã phạm tội tày trời không?" "Mau giao tên nghiệt đồ Ngọc Đỉnh cho bản tôn, chuyện này đã bị Thiên Tôn biết, nếu không muốn Thiên Tôn chú ý." "Đạo hữu tốt nhất nên làm theo lời bản tôn." Chỉ là một Đại La Kim Tiên mà thôi!

Há có thể so sánh với đạo thống của Thánh nhân?

Nam Cực Tiên Ông chỉ cao khí dương, bễ nghễ thiên hạ, trong mắt

lão, Đại La Kim Tiên cũng chỉ là hạng tầm thường.

Không truy cứu vị Đại La Kim Tiên kia, đó là đối với người này khoan dung đại nghĩa.

Vị Đại La Kim Tiên trước mắt nếu không quỳ xuống khấu đầu bái lạy, thì cũng phải cảm ân đội đức.

Chỉ là vị Đại La Kim Tiên kia vì sao không có chút phản ứng nào?

Một con bạch dương có cánh đang trừng mắt nhìn một cây nguyệt quế đứng trong hư không.

Giống như nhìn một kẻ ngốc, nhìn Ngọc Đỉnh Chân Nhân.

Chỉ là một Đại La Kim Tiên nhỏ bé, dám khiêu khích lão ma?

Chắc là ăn no rửng mỡ không có việc gì làm đi?

Đệ tử Thánh nhân thì đã sao?

Lão ma này từng xông vào Thái Cổ Tinh Không, đánh phế cả Đế Tuấn!

Đệ tử Thánh nhân?

Bạch Trạch nghi ngờ Sở Ca sẽ không chút do dự ra tay chém giết! "Tiểu tiểu Đại La, ở đây không có phần cho ngươi nói chuyện, để đại nhân nhà ta nói chuyện đi." Hả?

Sắc mặt Nam Cực Tiên Ông biến đổi, giọng điệu thật cuồng vọng, muốn Nguyên Thủy Thiên Tôn đích thân đến sao? "Hừ!

To gan!" Nam Cực Tiên Ông là đệ tử Thánh nhân, tu vi lại đã chứng đến Đại La Kim Tiên, bao giờ bị người khác coi thường như vậy?

Một lời không hợp, vị Đại La Kim Tiên kia trong khoảnh khắc đã ra tay.

Chỉ là chưa kịp ngưng tụ pháp lực, đã có một đạo khí tức khác khóa chặt lấy lão. "Tổ Vu!" Thân thể Nam Cực Tiên Ông run lên, toàn thân khí tức Đại La thu vào thể nội, một quả Đại La Đạo Quả xuất hiện trên đỉnh đầu lão.

Là đệ tử Thánh nhân thì sao, nhưng sợ nhất là Vu Tộc và Yêu Tộc.

Bởi vì nội hàm của hai đại tộc này không hề thua kém Thánh nhân!

Tổ Vu càng man hoang, còn man hoang hơn cả họ. "Oanh" Một đạo thân ảnh hoành hành thiên địa, một cước trực tiếp từ xa bước đến, giáng xuống đỉnh đầu Nam Cực Tiên Ông. "Cút!" Vị Tổ Vu kia dường như không thấy Nam Cực Tiên Ông vậy, trực tiếp giáng cước xuống.

Nếu Nam Cực Tiên Ông bị một cước đạp trúng, chắc chắn phải chết!

Nam Cực Tiên Ông đại nộ, nhưng cũng vô kế khả thi, chỉ còn cách bay ra khỏi vùng thiên địa này. "Hô" Một đạo thần quang rơi ở phương xa, Nam Cực Tiên Ông kinh nộ giao khiếu, chỉ nghe một âm thanh vang vọng: "Tổ Vu Đế Giang, đặc biệt đến kiến Nhân Tộc chi Vương!" Hả?

Tổ Vu Đế Giang?

Đại ca của Thập Nhị Tổ Vu, thực lực mạnh mẽ nhất.

Bái kiến vị đại thần thông nào của y?

Nhân Tộc chi Vương?

Nhân Vương!

Nam Cực Tiên Ông lộ vẻ kinh hãi, Tổ Vu muốn bái kiến Nhân Vương?

Lão ngơ ngác nhìn về phía đỉnh Kiếm Sơn, ở đó, một đạo thân ảnh

chậm rãi đứng dậy.

Tư thái của y hoành áp vạn cổ, quanh thân tám trăm bốn mươi triệu đạo quang mang lóe sáng, thần ma hư ảnh vây quanh, trăm ngàn khí tức giao chức.

Thậm chí có từng đạo khí tức bất khả tư nghị, bất khả danh trạng, nổi lên bốn phía. "Bái kiến Chủ nhân!" Bạch dương có cánh đều quỳ bái trong hư không.

Vị Đại La Kim Tiên kia chỉ là tọa kỵ của Nhân Vương?

Chương 41

Lão ta cứ nghĩ là vị Đại La Kim Tiên đó giở trò quỷ!

Khiến Ngọc Đỉnh Chân Nhân phản giáo.

Tiên Thiên Nguyệt Quế kia cũng bay vào lòng bàn tay Sở Ca.

Chỉ thấy đạo thân ảnh kia đứng giữa thiên địa, chưởng thác Tiên Thiên Nguyệt Quế, toàn thân khí tức không kiêng nể gì mà tiết ra, ngay cả thiên địa vào giờ khắc này cũng thần phục!

Nhân Vương!

Đạo thân ảnh kia là Nhân Vương, Ngọc Đỉnh Chân Nhân đã bái nhập môn hạ Nhân Vương sao?

Nam Cực Tiên Ông kinh hãi, tâm thần chấn động, quay đầu nhìn cảnh tượng trên Kiếm Sơn, ngây người hồi lâu.

Tổ Vu Đế Giang, cũng đã bái kiến Nhân Vương rồi sao?

Đó là Thập Nhị Tổ Vu đó, một trong những chúa tể của Vu Yêu Lượng Kiếp, khi lão xuất môn, Nguyên Thủy Thiên Tôn còn đích thân dặn dò, không được trêu chọc Thập Nhị Tổ Vu.

Nhưng! "Hừ!" "Nhân Vương và Vu Tộc giao hảo, nhưng tên tiểu tử này dám đào góc tường Xiển Giáo của Ngô, chuyện này nhất định phải bẩm báo Thiên Tôn." Ngọc Đỉnh Chân Nhân trong Thập Nhị Kim Tiên, là tiên nhân trung thượng du, bất luận thiên tư và sự cần mẫn đều nằm trong hàng đầu.

Một khối ngọc mỹ như vậy, lại bị người ta đào đi?

Cho nên Nguyên Thủy Thiên Tôn đối với chuyện này cũng rất coi trọng.

Nam Cực Tiên Ông không dừng lại nữa, trực tiếp hóa thành một đạo thần quang bay về phía Côn Luân Tiên Sơn.

Nhân Vương, phải chết, dám mạo phạm Ngọc Hư Cung, Nhân Tộc bé nhỏ nhất định phải trả giá đắt!

Kiếm Sơn, đạo thân ảnh trăm vạn trượng kia đứng giữa thiên địa.

Đỏ như lửa đan, sáu chân bốn cánh, hỗn độn vô diện mục, chính là Tổ Vu không gian Đế Giang.

Thân thể của y so với Kiếm Sơn to lớn hơn rất nhiều, thậm chí Kiếm Sơn trước mặt y như một sợi tóc vậy.

Thân núi cao chín ngàn trượng và chân thân Tổ Vu trăm vạn trượng đặt cạnh nhau, tựa như đom đóm và trăng sáng vậy.

Nhưng giờ khắc này, Đế Giang lại trịnh trọng hướng Kiếm Sơn cúi một bái. "Tổ Vu Đế Giang, kiến Nhân Tộc chi Vương." Trên Kiếm Sơn, đạo thân ảnh kia đứng trong hư không, chưởng thác Tiên Thiên Nguyệt Quế, quanh thân khí tức tán đi.

Bế quan ba vạn năm, đạo tâm Sở Ca viên mãn vô cấu, càng trở thành cường giả Kim Tiên trung kỳ, có lẽ thêm vài ngàn năm nữa, có thể bước vào Kim Tiên hậu kỳ.

Tu vi như vậy trong mắt Đế Giang, quá yếu.

Thậm chí một hơi thổi ra, cũng có thể diệt sát hàng vạn tôn.

Nhưng đối mặt với Sở Ca, Đế Giang lại cảm ứng được một cỗ khí thế khó tả. "Kiếm Sơn, dường như có chút kỳ dị!" Y nhìn từng cây cỏ trên Kiếm Sơn, mỗi cây cỏ đều do một đạo kiếm ý hóa thành, thậm chí những kiếm ý này có thể trảm Chân Tiên, Kim Tiên.

Những cây cổ thụ cao chót vót kia, nếu hóa thành thần kiếm, ngay cả Thái Ất Kim Tiên cũng có thể chém giết.

Lại có!

Trên Kiếm Sơn, y mơ hồ cảm ứng được một đạo thiên địa hư ảo.

Đạo thiên địa ấy, chính là thế giới mà y muốn bắt lấy ở Bất Chu Sơn.

Nhìn dị tượng của Nhân Tộc, quả nhiên là do Nhân Vương làm ra. "Nguyên Tổ Vu giáng lâm!" Sở Ca chưởng thác Tiên Thiên Nguyệt Quế, chỉ thấy y quét Tiên Thiên Nguyệt Quế một cái, từng đạo thái âm pháp tắc giáng xuống, giao chức thành từng mảng đại đạo pháp tắc.

Trong hư không Kiếm Sơn, ngũ hành nguyên tố kim mộc thủy hỏa thổ trực tiếp bị rút ra, hóa thành thực chất!

Kim nguyên tố hóa thành thần kim, mộc nguyên tố hóa thành thần mộc, thổ nguyên tố hóa thành đất, hỏa nguyên tố hóa thành ngọn lửa, thủy nguyên tố hóa thành nước!

Trên Kiếm Sơn, Sở Ca hư không tạo vật, từng tòa thần điện vào giờ khắc này diễn hóa, trong khoảnh khắc, có chín đại thần điện đứng trên Kiếm Sơn!

Lại có một đạo nguyên tố thuộc tính kim hóa thành một thanh thần kiếm, trực tiếp cắm trên Kiếm Sơn. "Kiếm Môn!" Kiếm Môn Nhân Tộc!

Sở Ca lập xuống truyền thừa, lập xuống đạo thống, Kiếm Môn Nhân Tộc, trấn thủ Hồng Hoang, từ đó sẽ chia Hồng Hoang làm hai.

Kiếm Môn quan ngoài Hồng Hoang, Kiếm Môn quan trong sơn hà Nhân Tộc!

Làm xong tất cả, Sở Ca cười nói. "Nơi này là động thiên sơn hà Ngô vừa mới khai tịch, Tổ Vu nếu không chê, có thể cùng tụ tập trong động thiên." "Ha ha ha, Nhân Tộc chi Vương cười rồi, Ngô tự có ý này." Đế Giang ngoài Bất Chu Sơn, cũng không dám gọi thẳng tên thật

của Nhân Vương, bởi vì Nhân Vương là cái tên cấm kỵ của Hồng Hoang.

Thân thể Đế Giang thu nhỏ lại, hóa thành ba trượng, bay vào Kiếm Sơn.

Bước đi trên con đường Kiếm Sơn, như đi trên đất bằng, những cây cỏ kia vây quanh thân y, thôn thổ bất diệt kiếm khí, nhưng không gây ra chút ảnh hưởng nào cho y.

Sở Ca dẫn đầu bước vào tòa thần điện đầu tiên, đó là Nhân Vương Điện!

Sau đó Bạch Trạch cũng bay vào Nhân Vương Điện, cuối cùng mới là Đế Giang đi theo vào.

Chỉ khi tất cả đều đã tiến vào Nhân Vương Điện trên Kiếm Sơn, Kiếm Sơn bắt đầu diễn hóa thực sự.

Một tòa Kiếm Sơn rộng ba trăm dặm, cao chín ngàn trượng như một thanh thần kiếm, sừng sững trên đại địa.

Khí tức cổ lão vào giờ khắc này bùng phát, Kiếm Môn diễn hóa, một màn nước thiên hoa trực tiếp bao phủ giữa thiên địa thương khung.

Cửu Thiên Cương Phong từng bị đánh rách, tinh không bị trấn áp.

Một thế giới phẳng lì treo trên Kiếm Sơn.

Đó chính là Kiếm Giới!

Thần du thái hư, tiến vào thế giới. "Ngô nay khai tịch Kiếm Giới, bảo hộ Nhân Tộc, ngoài Kiếm Sơn là sơn hà Hồng Hoang, trong Kiếm Sơn, là thiên địa Nhân Tộc!" Kiếm Môn khuếch tán, trực tiếp luyện hóa ba ngàn vạn dặm thiên địa, muốn tiến vào ba ngàn vạn dặm thiên địa, chỉ có tiến vào Thiên Môn xong, mới có thể thông vào!

Ba ngàn vạn dặm thiên địa làm đại bản doanh của Nhân Tộc Hồng Hoang, ba ngàn vạn dặm trong Hồng Hoang có lẽ không lớn, nhưng đường kính Địa Cầu cũng chỉ hơn hai vạn dặm!

Một thế giới rộng gấp một trăm năm mươi lần Địa Cầu, trở thành đại bản doanh của Nhân Tộc!

Từng đạo công đức kim quang từ thiên vũ giáng xuống, trực tiếp bay vào thân Sở Ca trong Nhân Vương Điện.

Kiếm Sơn, Kiếm Môn, Kiếm Giới, trở thành cảnh vật trấn thủ sơn hà Nhân Tộc.

Lại có từng đạo kiếm khí xung thiên bay lên thiên vũ, trực tiếp đánh rách vô tận tinh không.

Kiếm khí này hoành quán thương khung, vấn đỉnh chư thiên vạn giới, dị tượng này tự nhiên cũng bị đại thần thông Hồng Hoang bắt giữ.

Một đạo kiếm khí Hồng Hoang, quán nhập vân tiêu, đánh rách Cửu Thiên Cương Phong, trực nhập Thái Cổ Tinh Không, thậm chí ngay cả tinh thần trên tinh không cũng bị chấn động dịch chuyển vị trí.

Yêu Tộc đều vì thế mà chấn động!

Trong Thiên Đình cổ lão, Thái Cổ Tinh Không vốn yêu khí tràn ngập, pháp loa tứ dật, đột nhiên truyền ra một âm thanh. "Nhân Vương!!!" Đó là tiếng gào thét phẫn nộ của Đế Tuấn.

Cảm ứng được khí tức Sở Ca, vào giờ khắc này không nhịn được gào thét thiên địa!

Thiên Đình!

Yêu Hoàng Đế Tuấn, Yêu Đế Thái Nhất ngồi trên thủ vị.

Bên cạnh họ, Côn Bằng Yêu Sư và Phục Hy Yêu Thánh!

Tiếp đó là mười đại yêu thần còn sống sót và các Đại La yêu chủ của Chu Thiên Tinh Đấu.

Toàn bộ Thiên Đình, đại yêu vân tập, lại có hàng ức vạn yêu binh hội tụ trên không Thiên Đình.

Đó là ngày đại yến Thiên Đình.

Chỉ thấy từng vị Kim Tiên Đại Yêu, chưởng thác một phương động thiên thế giới, hướng về Đế Tuấn Thái Nhất tham bái.

Trong động thiên thế giới trong lòng bàn tay họ, đều có hàng triệu Nhân Tộc bị giam cầm.

Ba vạn năm trôi qua, Nhân Tộc mà Yêu Tộc bắt từ Hồng Hoang ban đầu đã sinh sôi nảy nở mấy trăm đời.

Từng vị Kim Tiên Đại Yêu, ít nhất cũng có hơn vạn tôn!

Trong lòng bàn tay họ đều có hàng triệu Nhân Tộc, những Nhân Tộc này tâm như tro nguội, sớm đã biết số phận của mình, nhưng nhục thân không bị khống chế, chỉ biết sinh sôi hậu đại.

Thậm chí đến hiện tại, vẫn có người đang sinh sôi hậu đại.

Chương 42

Yêu Tộc đã thi pháp lên họ, khiến họ mất đi tâm thần, mất đi sự khống chế đối với nhục thân. "Bẩm báo Yêu Hoàng Yêu Đế, Yêu Sư Yêu Thánh, ba trăm tỷ Nhân Tộc, toàn bộ đã sinh sôi hoàn thành!" Trước một nhóm Kim Tiên Đại Yêu, quỳ bái hai vị Đại La Kim Tiên.

Hai vị Tinh Chủ của Yêu Tộc, phân biệt là Tham Lang Tinh Chủ và Thiên Lao Tinh Chủ, trong lòng bàn tay họ cũng phân biệt thác một phương động thiên thế giới.

Một phương hư không động thiên, rộng đến mười vạn dặm thiên địa, ở nơi này giam giữ Nhân Tộc ít nhất là hai mươi tỷ! "Ừm!

Vậy thì bắt đầu huyết tế Nhân Tộc đi!" Đế Tuấn thản nhiên nói!

Chỉ thấy quần yêu chấn động, từng khẩu binh khí từ giữa thiên địa giáng xuống, đó là binh khí của tiên nhân Yêu Tộc.

Họ muốn luyện chế những binh khí này thành Đồ Vu Kiếm!

Mười vạn thanh Đồ Vu Kiếm, ba trăm tỷ Nhân Tộc, thừa thãi rồi!

Thậm chí có một khẩu linh bảo hình kiếm cũng bay ra.

Trên thanh thần kiếm ấy, có hai chữ thần văn được khắc, chính là Đồ Vu Kiếm!

Đó là một khẩu hậu thiên linh bảo do Yêu Tộc tự mình chế tạo, bảo kiếm của Yêu Hoàng, muốn dùng thanh kiếm này đích thân chém giết Vu Tộc!

Cho nên một khẩu thần kiếm, trực tiếp cắm vào động thiên trong lòng bàn tay Tham Lang Tinh Chủ.

Một kiếm giáng xuống, tiên huyết tứ dật, thậm chí còn chảy khắp

Thiên Đình.

Mấy trăm vạn Nhân Tộc bị kiếm này chém hạ!

Hồn phách Nhân Tộc bị giam cầm trong Đồ Vu Kiếm, máu Nhân Tộc tế luyện Đồ Vu Kiếm, đó là một cuộc đồ sát, thậm chí Nhân Tộc còn không hề phản kháng, đã bị giết chết!

Nhưng trong một trận đại yến cuồng hoan huyết tế Nhân Tộc, một đạo kiếm khí kinh khủng trực tiếp đánh vào Thái Cổ Tinh Không, thậm chí ngay cả Thiên Đình cũng vì thế mà chấn động. "Oanh long long" Tinh không khuếch tán, kiếm khí tung hoành vạn vạn dặm, cấm đoạn thiên địa!

Lại có đại hồng nguyện vào giờ khắc này truyền khắp chư thiên vạn giới. "Ngô nay khai tịch Kiếm Giới, bảo hộ Nhân Tộc, ngoài Kiếm Sơn là sơn hà Hồng Hoang, trong Kiếm Sơn, là thiên địa Nhân Tộc!" Đó là âm thanh của Nhân Vương Sở Ca, đại hồng nguyện truyền khắp sơn hà Hồng Hoang.

Không chỉ Thiên Đình, mà bất kỳ ngóc ngách nào cũng xuất hiện âm thanh đó.

Trong Thiên Đình, vị Đế Tuấn vốn đang hỉ khí dương dương, trực tiếp biến sắc. "Nhân Vương!!" Dám xuất hiện?

Lộ ra vị trí của mình?

Tìm chết, tìm chết!

Công khai tìm chết a.

Đế Tuấn đại nộ, ngọn lửa trên người từng tầng bạo phát!

Tam Túc Thần Hỏa trực tiếp thiêu đốt hư không, trong lòng bàn tay lão, Đồ Vu Kiếm một kiếm trảm nát cái động thiên thế giới đó.

Mấy chục tỷ Nhân Tộc trực tiếp bị đồ sát đến tận diệt!

Lão chậm rãi rút Đồ Vu Kiếm ra, thanh kiếm này được bao bọc bởi từng tầng oan hồn, có khí tức âm sâm kinh khủng vây quanh thân kiếm.

Bất cam, bất nguyện, phẫn nộ, kinh khủng, hoảng sợ, trăm ngàn cảm xúc tiêu cực đều xen lẫn trong đó.

Thân kiếm này cũng biến thành huyết sắc!

Từng khẩu thần binh lợi nhận giáng xuống, đều đang thu hoạch hồn phách và máu huyết Nhân Tộc.

Chỉ sau khi đạo âm thanh kia giáng xuống, trong não hải của những Nhân Tộc bị giam cầm, đều phân phân hiện lên Thần Du Thái Hư chi pháp.

Trong động thiên lòng bàn tay của những Kim Tiên Đại Yêu kia, tự thành một phương thế giới, tựa như một phương tiểu thiên thế giới.

Nhân Tộc tu luyện Hằng Vũ Kinh, tự hành sinh sôi nảy nở!

Giống như một thế giới bị giam cầm, chỉ có người tu luyện thành tiên, nhiều nhất cũng chỉ Tiên Đài Cửu Tầng, cấp Đại Đế!

Chiến lực tuy có thể sánh ngang Chân Tiên, nhưng cũng không thể phá vỡ thế giới trong lòng bàn tay.

Lại có cường giả Nhân Tộc bị giam cầm ba vạn năm, đã biết chân tướng của động thiên ba vạn năm, giờ khắc này thần binh giáng xuống, đồ sát Nhân Tộc trong động thiên.

Biết rằng, Yêu Tộc muốn huyết tẩy Nhân Tộc!

Định phản kháng, nhưng khoảnh khắc tiếp theo, từng đạo Thần Du Thái Hư chi pháp, xuất hiện trong não hải của họ. "Nhân Vương truyền thừa cho ta sao?" Sở Ca đã lưu lại truyền thừa Hằng Vũ Kinh

cho Nhân Tộc, giờ lại truyền xuống Thần Du Thái Hư chi pháp. "Thần du thái hư, hồn phi Kiếm Giới, vậy chẳng phải ta có thể thoát hiểm sao." Những tu sĩ Nhân Tộc đã tu luyện ra nguyên thần, đều vui mừng khôn xiết.

Khoảnh khắc ấy, Nhân Tộc trong từng phương động thiên, thần du thái hư, bay vào Kiếm Giới, chỉ còn lại nhục thân trong động thiên.

Từng khẩu thần kiếm đồ sát Nhân Tộc, đến cuối cùng, những Đại Yêu kia đều kinh nghi bất định.

Bởi vì cảm thấy oan hồn Nhân Tộc mà thần binh lợi nhận hấp thu đã thiếu đi một phần lớn.

Hả?

Đế Tuấn đột nhiên có cảm ứng, đã cảm giác được!

Những nguyên thần Nhân Tộc kia đã xuất khiếu.

Trước mặt lão, đều phân phân bay ra khỏi nhục thân, bay ra khỏi Thiên Đình, đi đến một thế giới kỳ dị. "To gan!" "Trước mặt Ngô, cũng dám càn rỡ." Thần uy của Đế Tuấn không giảm, lần này, có thể tọa trấn trong Thiên Đình, có thể mượn khí vận Yêu Tộc, lão không tin không đấu lại Nhân Vương. "Oanh long" Thiên địa chiến đấu, hư không băng liệt, trên không Thiên Đình, một hư ảnh mơ hồ bị chấn ra.

Đó là một thanh thần kiếm, một thế giới hình kiếm.

Đế Tuấn giơ tay, vô tận thần quang giáng xuống, muốn đánh nát nơi trú ẩn của Nhân Tộc!

Chỉ là một cánh tay cũng từ Kiếm Giới hư ảo vươn ra.

Cánh tay ấy giơ ra một ngón tay, tám trăm bốn mươi triệu Chân Tiên hạt giống bạo phát! "Oanh" Một âm thanh cực lớn vang lên, hư không yên diệt, Kiếm Giới biến mất, cánh tay kia cũng thu về.

Chỉ thấy trong Thiên Đình, từng động thiên trong lòng bàn tay kia vỡ nát, vô số nguyên thần Nhân Tộc được đón đi. "Nhân Vương!!!" "Ngô tất sát!" Đế Tuấn gào thét, sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất tái xanh, những Yêu Tộc khác đều chấn nộ.

Đều tức giận rồi!

Trước mặt quần yêu, phá hoại đại điển huyết tế Nhân Tộc của họ.

Lại có một đạo thân ảnh, từ ngoài trời bay đến, đó là một đạo thân ảnh đầu người thân rắn.

Một cỗ khí tức Thánh nhân nhàn nhạt giáng lâm trong Thiên Đình Yêu Tộc.

Đồng thời, trong Nhân Vương Điện trên Kiếm Sơn.

Sở Ca dường như có cảm ứng, cánh tay hơi run lên.

Đế Giang trước mặt y hỏi. "Nga?

Xảy ra chuyện gì sao?" Sở Ca thản nhiên cười, nhìn vào lòng bàn tay mình, chỉ thấy giữa các ngón tay, bị phá ra một khe nứt, có một giọt máu đang rơi xuống.

Chỉ là giọt máu ấy chưa kịp rơi xuống, vết thương của y đã lành lại. "Chuyện nhỏ thôi!" Sở Ca phong khinh vân đạm nói.

Vừa rồi, y đã giao thủ một chiêu với Đông Hoàng Thái Nhất cách vô tận tinh không ở Thiên Đình!

Trong Nhân Vương Điện, phong khinh vân đạm, tựa như chuyện vừa xảy ra ở Hồng Hoang, không liên quan gì đến nơi này vậy.

Tổ Vu Đế Giang, nhìn tòa thần điện, từ đáy lòng khen ngợi. "Đạo a!" Vu Tộc chiến lực cường đại, nhục thân vô song, nhưng không thể tu luyện nguyên thần, nên càng không thể thi triển thần thông đại pháp, như thủ đoạn hư không tạo vật vừa rồi, ngay cả Tổ Vu cũng

không biết.

Cho nên thấy thần thông đại pháp của Sở Ca, Đế Giang đều lộ vẻ tiện mộ.

Sở Ca nhìn Đế Giang, trong ánh mắt có từng tia thiên cơ diễn hóa.

Chương 43

Y đang tính toán vì sao Đế Giang lại tìm y!

Trong khoảnh khắc, y phát hiện ra khí vận của Nhân Tộc có chút khác biệt, khí vận của Nhân Tộc đã hòa lẫn một tia khí vận của Vu Tộc!

Nhân Tộc và Vu Tộc đã kết hợp sao?

Sinh ra Nhân Vu đầu tiên sao?

Trong não hải Sở Ca, khoảnh khắc xuất hiện một bức họa, đó là một Nhân Vu cao tám trượng, mọc sừng.

Nhân Vu Xí Vưu.

Sở Ca vừa thôi diễn ra một tia thiên cơ, Đế Giang cười nói. "Xem ra Nhân Tộc chi Vương cũng đã biết chuyện này rồi." "Lần này Ngô đến Kiếm Sơn, thực chất là đại diện cho Vu Tộc, muốn liên minh với Nhân Tộc." "Vu Tộc là đại tộc đầu tiên trên Hồng Hoang đại địa, một khi liên minh với Vu Tộc của Ngô, từ nay về sau, Vu Tộc của Ngô và Nhân Tộc không còn tư sát, hòa bình chung sống, cùng phát triển!" "Không biết ý của Nhân Tộc chi Vương như thế nào?" Đế Giang không vòng vo tam quốc, trực tiếp khai môn kiến sơn nói.

Đó cũng là lần đầu tiên Sở Ca giao thiệp với Vu Tộc.

Sở Ca lại không đồng ý ngay lập tức!

Vu Tộc, Vu Tộc, rõ ràng là mượn nhục thân Nhân Tộc, để dưỡng dục Vu Tộc.

Huyết mạch Vu Tộc mạnh mẽ biết bao, một khi sinh sôi nảy nở với Vu Tộc, thì Nhân Vu sinh ra tuy có huyết mạch Nhân Tộc, nhưng phần lớn lại là của Vu Tộc!

Một khi kéo dài, Nhân Tộc đều sẽ bị Vu Tộc đồng hóa.

Sở Ca chỉ trong khoảnh khắc đã tìm ra điểm mấu chốt.

Đó là thời gian!

Về lâu dài, Nhân Vu sinh sôi nảy nở, Nhân Tộc sẽ trở thành phụ dung, nhưng nếu Vu Tộc đột nhiên bị diệt thì sao?

Những Nhân Vu đó và Nhân Tộc lại lần nữa dung hợp, trải qua mấy chục đời, mấy trăm đời, bị Nhân Tộc đồng hóa, e rằng sẽ khiến huyết mạch Nhân Tộc còn mạnh hơn một chút.

Cho nên, cần phải xem khi Vu Yêu đại chiến bùng phát.

Cần phải xem khi Vu Yêu Lượng Kiếp kết thúc.

Theo Sở Ca được biết, Vu Yêu đại chiến chưa chính thức khai chiến một lần nào.

Vu Yêu Lượng Kiếp kết thúc cần một ít thời gian, hoặc giả, có thể thúc đẩy xu hướng của Vu Yêu Lượng Kiếp?

Ngay khi Sở Ca có suy nghĩ đó!

Đột nhiên cảm thấy một cỗ tim đập nhanh!

Ngay sau đó, thân thể Đế Giang cũng vì thế mà chấn động.

Khí tức của y bạo ngược thiên địa, chấn nát cả Nhân Vương Điện! "Oanh oanh oanh" "Oanh oanh oanh" Đại điện vỡ nát, hóa thành ngũ hành nguyên tố, trở về hư không.

Khoảnh khắc tiếp theo, Tổ Vu Đế Giang hóa thành chân thân trăm vạn trượng, một cước đạp trên Kiếm Sơn.

Sau đó Kiếm Sơn chìm xuống, những cây cỏ kia trực tiếp bị đè bẹp.

Kiếm khí vô hình, kiếm ý vô hình băng diệt, tấm bia thần cắm trên

Kiếm Sơn trực tiếp lún sâu ba trăm mét. "Nhân Tộc chi Vương, Vu Tộc của Ngô đã xảy ra đại sự, xin thứ lỗi!" Hiển hóa chân thân trăm vạn trượng, bốn cánh vỗ mạnh, không gian nứt ra, thân ảnh của y trực tiếp xuất hiện ngoài trăm vạn dặm thiên địa, trong vài hơi thở, biến mất trong vùng thiên địa đó!

Sở Ca cũng nhìn về phương xa!

Dưới ánh mắt của y, ở sâu trong thiên địa Hồng Hoang, có mười mặt trời đang từ Thái Cổ Tinh Không giáng xuống, mười mặt trời đồng thời xuất hiện!

Thiêu đốt thương khung, làm khô cạn hải vực, thiêu đỏ thiên địa, mười thái tử Kim Ô hạ giới. "Kim Ô thái tử hạ giới?" "Vu Yêu đại chiến sắp khai khởi sao?" Sở Ca kinh hãi nhìn về phương xa thiên địa.

Không ngờ, Vu Yêu đại chiến lại sắp khai khởi?

Kim Ô thái tử, là con của Đế Tuấn và Hi Hòa sinh ra, mang trong mình huyết mạch của thái dương Tiên Thiên Thần Thai, được vô số Đại La Kim Tiên của Yêu Tộc chúc phúc, vừa xuất thế, đã là cấp Đại La Kim Tiên.

Được Đế Tuấn bảo hộ rất kỹ, vẫn luôn ở trên Thái Dương Tinh, chưa từng hạ Thái Dương Tinh, hôm nay đột nhiên hạ giới?

Chuyện này, có điều đáng ngờ rồi!

Trên Hồng Hoang đại địa, từng đạo thân ảnh Nhân Tộc, bay về phía Kiếm Sơn, bay về phía Kiếm Môn.

Đó là Nhân Tộc Hồng Hoang nghe được đại hồng nguyện của Sở Ca, muốn tiến vào Kiếm Sơn tìm kiếm sự bảo hộ.

Hiện tại, đã có Nhân Tộc bay đến dưới Kiếm Môn.

Mấy vị Nhân Tộc đều là Tiên Thiên Nhân Tộc, tu vi Chân Tiên hậu

kỳ, không phải một mình đến, mà mang theo dân làng của mình, những người trong bộ lạc của mình. "Bái kiến Nhân Tổ!" "Bái kiến Nhân Tổ!" "Bái kiến Nhân Tổ!" Nhân Vương Sở Ca, cũng là Nhân Tổ Sở Ca.

Dưới Kiếm Sơn, những Tiên Thiên Nhân Tộc kia phóng xuất Hậu Thiên Nhân Tộc, những Hậu Thiên Nhân Tộc này tu luyện Hằng Vũ Kinh, ít nhiều đều có tu vi, giờ khắc này cũng đang triều bái Sở Ca!

Hàng vạn Nhân Tộc, quỳ bái dưới Kiếm Môn.

Muốn vào Kiếm Môn, trước tiên phải quỳ bái Sở Ca!

Sở Ca thản nhiên gật đầu, những Nhân Tộc đó mới đứng dậy, bay vào Kiếm Môn.

Hàng vạn đạo thân ảnh bay vào Kiếm Môn, tiến vào địa bàn Nhân Tộc rộng vạn dặm!

Trong địa giới đó, không có Yêu Tộc, không có Vu Tộc, chỉ có Nhân Tộc.

Đại bản doanh của Nhân Tộc.

Rất nhanh, ngày càng nhiều Nhân Tộc từ bốn phương tám hướng kéo đến.

Khi đến dưới Kiếm Môn Kiếm Sơn, việc đầu tiên là triều bái Sở Ca.

Đám đông người đen kịt, quỳ bái dưới chân Sở Ca, Sở Ca vui vẻ chấp nhận.

Những việc y đã làm cho Nhân Tộc, việc nhận một bái của Nhân Tộc, là xứng đáng!

Ở phương xa thiên địa, mười mặt trời ngày càng sáng cũng giáng lâm trên Hồng Hoang đại địa.

Thậm chí ngay cả nơi này, cũng cảm nhận được một cỗ nóng bỏng!

Vừa vặn trùng hợp.

Lại có mười đại Kim Ô hạ giới, bị người xúi giục, tất cả đều xảy ra trong cùng một ngày.

Cho nên Vu Yêu đại chiến sắp bùng phát!

Xin một chút tiên hoa bình giá, một cao trào, tuyệt đối xuất sắc!

Loạn rồi!

Một ngày, Hồng Hoang loạn rồi!

Bởi vì mười đại Kim Ô thế mà hạ giới.

Kim Ô, thái tử Yêu Tộc, thậm chí ngưng tụ một thành khí vận của Yêu Tộc!

Cho nên Kim Ô thái tử bất kể đi đâu, đều có vô số Yêu Tộc đi theo.

Nhưng lần này, mười Kim Ô thái tử nhập Hồng Hoang, lại chỉ có mười người. "Đại ca, bộ lạc Vu Tộc kia ở đâu vậy?" Một đầu Kim Ô hỏi.

Đại Kim Ô dường như cũng có chút mông lung, nhìn xuống địa giới bên dưới. "Hôm nay là ngày đại hỷ của Yêu Tộc của Ngô, nếu có thể đồ sát vài bộ lạc Vu Tộc, bắt vài vị Đại Vu lên đó, để chúc mừng phụ hoàng một phen!" "Nhất định có thể giành được sự tôn kính của Yêu Tộc." Họ thường xuyên cư trú trên Thái Dương Tinh, ít biết tin tức bên ngoài.

Chỉ cách đây không lâu, ngoài Thái Dương Tinh, họ đã gặp một vị Ô Sào Thiền Sư.

Vị Ô Sào Thiền Sư này tu vi không tệ, ngay cả họ cũng không nhìn

thấu, bình thường, vị Ô Sào Thiền Sư này sẽ nói chuyện về một số sự kiện Hồng Hoang.

Cho nên dần dần, họ đã biết được cục diện Hồng Hoang hiện tại.

Đại điển của Yêu Tộc hôm nay, cũng chính là do Ô Sào Thiền Sư bày mưu tính kế, để họ hạ Thái Dương Tinh, giết một số người Vu Tộc, để chúc mừng Yêu Tộc một phen. "Hô hô hô" Thần hỏa thiêu đốt thiên địa, thương khung nứt toác, Hồng Hoang đại địa bị thiêu đến đỏ rực.

Một đường đi qua, thiên địa sụp đổ, hư không phá diệt, đó là Tam Túc Thần Hỏa, ngay cả Đại La Kim Tiên cũng không dám chính diện giao thủ với ngọn lửa đó.

Một tia thần hỏa rơi xuống Hồng Hoang, thiêu chết vô số sinh linh.

Chương 44

Từng đống xương trắng rải rác giữa thiên địa, những xương trắng cấp Thiên Tiên sớm đã bị thiêu thành tro bụi, chỉ có Chân Tiên, Kim Tiên có lẽ mới có thể lưu lại dấu vết xương trắng. "Đông đông đông" Trên đại địa, từng vị cự nhân trăm trượng, ngàn trượng đang điên cuồng chạy trốn, thậm chí muốn bay ra khỏi vùng thiên địa này.

Nhưng khi Kim Ô thấy Vu Tộc, đều vui mừng khôn xiết, vô cùng ngọn lửa giáng xuống, thiêu chết toàn bộ những Vu Tộc đó. "A a a" "A a" Vu Tộc thảm thiết gào thét, những Vu binh Vu sĩ này không thể phản kháng chút nào, hóa thành tro bụi. "Bên trong, bên trong có một bộ lạc Vu Tộc!" "Ha ha ha, tìm thấy rồi, hình như là một bộ lạc Đại Vu." Bộ lạc Vu Tộc, phân thành bộ lạc Tổ Vu, bộ lạc Đại Vu, những bộ lạc nhỏ khác đều thuộc sự quản hạt của bộ lạc Đại Vu.

Bộ lạc Đại Vu này dường như là bộ lạc Khoa Phụ!

Từng vị Vu Tộc hoảng sợ bỏ chạy, có Đại Vu thấy Kim Ô hạ phàm, muốn bay lên không chiến đấu, nhưng chưa kịp đến gần, đã bị Tam Túc Thần Hỏa thiêu sống. "Oanh long" Một đạo thân ảnh Đại Vu mười vạn trượng từ trên không trung rơi xuống, trực tiếp đè bẹp từng dãy núi.

Đại Vu trong bộ lạc Khoa Phụ, tự nhiên không chỉ có một vị Đại Vu, giờ khắc này từng vị Đại Vu bay lên trời, muốn đại chiến với Kim Ô, muốn chém giết những súc sinh lông vũ này!

Chỉ là thần hỏa của Kim Ô quá mạnh mẽ, nhục thân của Đại Vu cũng khó mà kháng cự.

Từng vị Đại Vu chân thân bị thiêu đến cháy xém bên ngoài mềm nhũn bên trong, Hồng Hoang thiên địa càng bị thiêu thành xích địa trăm

vạn dặm.

Vô số sinh linh tử vong, thậm chí ngay cả Lục Đạo Luân Hồi cũng khó mà tiến vào, bị Tam Túc Thần Hỏa thiêu chết, nguyên thần đều bị thiêu thành tro bụi, tự nhiên cũng không thể tiến vào Lục Đạo Luân Hồi. "Hống" Một tiếng gầm giận dữ từ bộ lạc Khoa Phụ truyền ra, chỉ thấy một Đại Vu bay ra.

Vị Đại Vu này cao lớn hơn Đại Vu bình thường một chút, quanh thân được bao phủ bởi khí sát khí cương liệt, lại có từng tia kim sắc quang mang vây quanh.

Đó là dấu hiệu tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công.

Những Đại Vu có thể tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công, đếm trên đầu ngón tay, vị Đại Vu này lại ở trong bộ lạc Khoa Phụ, xem ra chỉ có Đại Vu Khoa Phụ. "Ha ha ha, ra đúng lúc lắm." "Đại Vu Khoa Phụ, mau mau chịu chết." Mười đại Kim Ô bay lượn trên không trung, không hề sợ Đại Vu Khoa Phụ, đều là Đại La Kim Tiên, lại có Kim Ô thần hỏa ở bên, ngay cả Chuẩn Thánh cũng dám đánh một trận. "Tức chết ta rồi!" Khoa Phụ thấy bộ lạc của mình bị thiêu hủy, thậm chí mấy trăm vạn Vu Tộc đều bị thiêu thành tro bụi, thiên địa liên miên vạn dặm, đều hủy trong chốc lát.

Vô số sinh linh tử vong.

Một cây đào mộc bay ra!

Cây đào mộc này, là linh vật do cây đào mộc đầu tiên giữa thiên địa hóa thành, trong cơ duyên xảo hợp, mới được Khoa Phụ có được. "Oanh" Côn đào mộc giáng xuống, thiên địa sụp đổ, chín Kim Ô không kịp đề phòng, trực tiếp bị đánh rơi.

Khoa Phụ khuếch kích thiên địa, một tay tóm lấy chín Kim Ô. "Chết đi, chết đi, hôm nay Vu Tộc sẽ đồ sát lũ súc sinh lông vũ này."

"Oanh!!" Chín Kim Ô bị Khoa Phụ tóm lấy hai chân, trực tiếp bị xé rách nhục thân. "Ngâm" Kim Ô đau đớn, nhục thân nứt toác.

Khoa Phụ lại lần nữa dùng sức, mới xé nát đầu Kim Ô thành hai nửa.

Giữa thiên địa, máu Kim Ô giáng xuống, nửa bầu trời đều đổ mưa máu.

Khoa Phụ tắm trong máu Kim Ô, đôi mắt đỏ rực. "A!!!" Y gào thét thiên địa, toàn thân chiến lực kinh động Hồng Hoang.

Chín Kim Ô bị xé nát thành hai nửa, nhục thân trọng tân dũ hợp, nhưng khí tức toàn thân bị suy yếu hơn ba phần. "Lão Cửu, không sao chứ?" "Chư vị đệ đệ, mau bay lên không, ta sẽ ở trên không trung lại chiến đấu với vị Đại Vu này một trận." Y đã nhìn ra, Đại Vu cận chiến vô địch, một khi đến gần Khoa Phụ, đều không địch lại.

Nhưng chỉ cần tấn công tầm xa, dùng thần hỏa thiêu chết Khoa Phụ, thì cũng được!

Thế là mười đầu Kim Ô ở trên không trung, tấn công Khoa Phụ từ xa, dùng thần hỏa thiêu đốt thương khung đại địa.

Chiến trường vẫn luôn kéo dài mấy vạn vạn dặm.

Nơi Kim Ô đi qua, cỏ cây không mọc, vô số sinh linh tuyệt diệt, thậm chí ngay cả Yêu Tộc đang sinh sống trên Hồng Hoang đại địa, cũng bị thiêu chết.

Từng đạo nghiệp lực màu đỏ, xuất hiện trên thân mười thái tử Kim Ô.

Nhưng có khí vận Yêu Tộc, họ lại không hề sợ hãi.

Khoa Phụ truy nhật, Kim Ô bay lên không, trên Hồng Hoang đại địa, những đại thần thông kia không xuất hiện, vô số sinh linh chỉ có

thể gặp tai ương.

Kim Ô thần diễm quá mạnh mẽ, nhục thân Khoa Phụ bị thiêu đến đỏ rực, máu huyết hóa thành nham tương, tựa như một cự nhân lửa, toàn bộ tinh khí thần của y đều bị thiêu khô cạn.

Khí tức của y ngày càng yếu. "Oanh oanh oanh" Trên Hồng Hoang đại địa, đạo thân ảnh kia đang truy đuổi mười đại Kim Ô.

Mười đại Kim Ô cũng không bay xa, muốn từ xa trêu đùa Khoa Phụ.

Cuối cùng, Khoa Phụ rốt cục ngã xuống đất không dậy nổi.

Toàn bộ tinh khí thần của y, đều bị Tam Túc Thần Hỏa thiêu thành tro bụi. "Ha ha ha, thành công rồi!" "Mau mang thân thể Đại Vu lên, có một Đại Vu như vậy, lần này trong đại điển của phụ hoàng, mười thái tử chúng ta phải xuất đầu lộ diện rồi." Đại Kim Ô nói.

Mấy đầu Kim Ô khác đều đáp lại, đang định mang thân thể Khoa Phụ đi, nhưng xa xa lại đột nhiên xuất hiện một đạo thân ảnh Đại Vu khác.

Đó là Đại Nghệ!

Vốn mười đại Kim Ô bay lượn Hồng Hoang, bay qua mấy chục vạn vạn dặm thiên địa, đã đến bộ lạc của Đại Nghệ.

Đại Nghệ bộ lạc, cũng là một Đại Vu bộ lạc, thậm chí còn cường hoành hơn Khoa Phụ bộ lạc ba phần.

Bởi vì Đại Nghệ, là một Đại Vu trẻ tuổi nhất của Vu tộc, cũng là một trong những Đại Vu đỉnh tiêm nhất của Vu tộc.

“Oanh, oanh, oanh!” Từng tôn Vu tộc từ trong bộ lạc bước ra.

Nhìn thấy Khoa Phụ chết ở bên ngoài bộ lạc.

Đại Vu, thừa hưởng Bàn Cổ, sau khi chết nhục thân quy về thiên

địa, hóa thành một phương thiên địa!

Khoa Phụ thì cùng với cây Đào mộc trượng kia hóa thành ức vạn dặm Đào Viên!

"Yêu tộc!" "Yêu tộc đã giết Đại Vu của Vu tộc ta." "Kim Ô Thái tử kia, lớn mật, dám giết Đại Vu của Vu tộc ta." "Giết, giết, giết, hôm nay mười Kim Ô Thái tử hãy ở lại Hồng Hoang đi." Vu tộc chiến thiên chiến địa, hồn nhiên không sợ, vô số Vu tộc bay lên không, càng có Đại Vu thân thể vạn trượng tiến tới.

Một trận đại chiến lại lần nữa bùng nổ, chỉ mười đầu Kim Ô tế luyện Tam Túc Thần Hỏa, cũng chỉ có Đại Vu mới có thể gây ra chút ảnh hưởng, những Vu tộc khác thậm chí không thể công phạt đến gần.

Từng tôn Vu tộc ngã xuống đất, bị thiêu thành tro tàn, cả thiên địa bị hỏa diễm thôn phệ.

Mười đầu Kim Ô tắm mình trong Thần Hỏa, cuộn mình trong hư không.

"Ha ha ha, một đám mãng phu, kêu gào thật lợi hại, sao không chết đi!" Đại Kim Ô, Nhị Kim Ô, Tam Kim Ô, từng đầu Kim Ô nhìn xuống những Vu tộc đã chết, đều cười vang.

Nào Ô Sào Thiền Sư nói Vu tộc cường đại?

Nhưng mười người liên thủ, nào có từng gặp đối thủ chứ.

Chỉ khoảnh khắc sau, Đại Nghệ bộ lạc chấn động, thậm chí cả thương khung đều nứt toác, một tồn tại cường đại trực tiếp bay ra.

Đầu đội tinh không, sừng sững trên Cửu Thiên!

Từng đạo cương phong tầng tầng phá diệt, kim mộc thủy hỏa thổ, không gian, quang ám, các loại thuộc tính đều đang yên diệt.

Chỉ thấy một tôn Đại Vu tay cầm một cây Thần Cung, nộ mục nhìn mười Kim Ô, Thần Cung trong tay trong nháy mắt được kéo thành mãn nguyệt.

"Chết!" "Kim Ô Thái tử, hôm nay phải chết dưới tay Đại Nghệ ta!" Đại Nghệ động dụng Chấn Thiên Thần Cung, cây cung này là Tiên Thiên Linh Bảo, chỉ bằng khí lực mà có thể sử dụng, cũng là một Tiên Thiên Linh Bảo đặc thù trong số các Tiên Thiên Linh Bảo.

Cũng vào lúc này, sắc mặt mười đầu Kim Ô biến đổi, đột nhiên cảm ứng được bị khóa chặt.

Một đạo sinh tử đại khủng bố trực tiếp bao trùm lấy chúng.

Không ổn!

Đã thành sát kiếp!

Chấn Thiên Thần Cung bạo trướng hàng trăm vạn lần, trực tiếp hấp thu tinh hoa khắp trời, thần lực ngập trời nhiếp nhập vào trong, trực tiếp hóa thành từng đạo Thần Tiễn bắn về phía mười Kim Ô Thái tử.

Đại Nghệ tinh khí thần bùng cháy, nhục thân cũng đang co rút, Đại Vu chi lực đã dùng hết hơn nửa, trực tiếp từ Cửu Thiên phía trên rơi xuống.

Nhưng chín đạo Thần Tiễn vượt qua thiên địa, xuyên thủng hư không, một mảng lớn hư không thiên địa bị đánh nát!

Vô số không gian hóa thành mảnh vỡ rơi xuống Hồng Hoang thiên địa.

Mười đầu Kim Ô có cảm ứng, dồn dập hiển hóa Kim Ô Đại Pháp, nhục thân của chúng bạo trướng gấp mười lần, vô cùng vô tận hỏa diễm rơi xuống.

Khí tức khủng bố vờn quanh, lại trong nháy mắt chặn được chín mũi Thần Tiễn.

Chương 45

Đại Nghệ có mạnh đến mấy, cũng chỉ là một Đại Vu mà thôi, Đại Vu trẻ tuổi, căn bản không thể so sánh với lớp Đại Vu như Cửu Phượng kia.

Tuy có một Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng cũng không thể đồng thời bắn giết mười tôn Kim Ô Thái tử a.

Đó là mười Đại Kim Ô, mỗi tôn đều là tồn tại đỉnh phong Đại La Kim Tiên, thực lực cường đại, còn cường hoành hơn ba phần so với Đại La Kim Tiên cùng đẳng cấp.

Bây giờ lại là mười tôn Kim Ô liên thủ, liệu có thể bị Đại Nghệ bắn giết!

Chỉ là những mũi Thần Tiễn nguyên bản bị mười Đại Kim Ô chặn lại kia lại vào lúc này, đột nhiên run rẩy, lại trong nháy mắt xé rách Thần Hỏa khắp trời.

Xuyên thủng từng đầu Kim Ô!

"Ngâm!" Kim Ô bi minh, Đại Kim Ô là kẻ đầu tiên bị bắn giết.

Đại Kim Ô lộ ra vẻ kinh hãi, từng đạo kim sắc thần tắc vờn quanh thân thể, nhưng một mũi tên rơi xuống, thần tắc trên người tựa như giấy hồ mà thôi, trực tiếp nứt toác!

"Ca sát!" Mũi tên kia xuyên thủng nhục thân của nó, phong tỏa nhục thân, trấn sát nguyên thần, chưa đầy một hơi thở thời gian, Đại Kim Ô từ không trung rơi xuống!

Mọi chuyện đều xảy ra trong khoảnh khắc, Nhị Kim Ô, Tam Kim Ô, Tứ Kim Ô, từng đầu Kim Ô rơi xuống.

"Đại ca!!!!" Chỉ còn lại đầu Thập Kim Ô cuối cùng đang gào thét

giữa thiên địa.

Đại Nghệ bộ lạc bị lửa thiêu rụi, chỉ có lác đác vài Vu tộc nhìn thấy cảnh này.

Đại Nghệ càng lộ ra vẻ kinh ngạc.

Hắn là người rõ nhất thực lực của mình, vừa rồi chỉ là phẫn nộ xuất thủ, không thể trấn sát Kim Ô Thái tử, nhưng hiện tại mười đầu Kim Ô đã bị bắn chết chín đầu!!

Chuyện này quá quỷ dị.

Chẳng lẽ có Hồng Hoang đại thần thông, thậm chí là Thánh Nhân đang tính kế Vu Yêu lưỡng tộc.

Sắc mặt Đại Nghệ biến đổi.

"Bào!" Thập Kim Ô nhìn chín ca ca đã ngã xuống, trực tiếp bay về phía sâu trong Hồng Hoang, vỗ cánh bay đi, trong khoảnh khắc đã bay vọt hàng trăm vạn dặm thiên địa.

Hậu Nghệ thấy vậy, trực tiếp giương Chấn Thiên Cung lên, đuổi theo đầu Kim Ô cuối cùng!

"Đáng chết, nhất định là Ô Sào Thiền Sư đã lừa ta!" Đại Vu cường đại như vậy, thậm chí có thể sánh ngang Tổ Vu.

Ai dám khiêu khích những Đại Vu này?

Cùng với cái chết của chín đầu Kim Ô, khí vận trên người Thập Kim Ô càng thêm vượng thịnh, thậm chí trực tiếp ngưng tụ hai thành khí vận của Yêu tộc.

Kim Ô hóa thành cầu vồng, độn quang vô song, hỏa diễm cuồn cuộn, thiêu đốt thiên địa, đốt cháy vô tận tinh không và thương khung.

Một đường chạy trốn, Hậu Nghệ một đường truy đuổi, cuối cùng, trực tiếp đuổi đến một dãy núi hoang vu.

Nơi đó gần Kiếm Sơn của Nhân tộc.

Từng đạo thân ảnh Nhân tộc đang bay về phía Kiếm Môn của Kiếm Sơn, nhưng trên đường gặp Tam Túc Thần Hỏa, trực tiếp bị thiêu thành tro tàn, cũng trở thành một kiếp nạn cho những Nhân tộc muốn tiến vào Kiếm Môn.

Hỏa diễm trên hư không, dưới đại địa hùng hùng thiêu đốt, Tam Túc Kim Ô hoành hành thiên địa, tạo ra quá nhiều nghiệp lực, nghiệp lực huyết sắc cuồn cuộn vờn quanh trên Thập Kim Ô!

Kiếm Sơn Cửu Thiên Trượng, Kiếm Môn vắt ngang thiên địa, một dãy núi ba ngàn dặm!

Nơi truyền thừa của Kiếm Môn Nhân tộc, vô số kiếm khí tung hoành, xông thẳng lên mây xanh, quét sạch Cửu Thiên, chấn nát Thái Cổ Tinh Không.

Chỉ cách Kiếm Môn mấy vạn dặm thiên địa bên ngoài, một đầu Kim Ô hoành hành thiên địa.

Bị nghiệp lực màu đỏ bao phủ, toàn thân rơi xuống Tam Túc Thần Diễm, muốn thiêu đốt những nghiệp lực kia.

Nhưng nghiệp lực quá nhiều, lại không thể thiêu hủy những nghiệp lực đó.

Ngược lại khiến Tam Túc Thần Hỏa rơi xuống Hồng Hoang thiên địa.

Trong nhất thời, hỏa diễm thôn phệ Hồng Hoang đại địa, sơn xuyên hà lưu đều bị thiêu hủy, vô số sinh linh diệt tuyệt.

"Kia, kia là Thái Dương sao?" Từng đạo thân ảnh ngẩng đầu, những Nhân tộc từ xa chạy đến.

Chỉ với tốc độ phi hành, chúng chỉ trong nháy mắt bị hỏa diễm

thôn phệ, trong ý thức của chúng, cứ ngỡ Thái Dương đã rơi xuống.

Hàng vạn hàng nghìn Nhân tộc, bị Tam Túc Thần Hỏa thiêu đốt, chỉ còn lại tro tàn.

Ngay cả Kiếm Sơn ở xa cũng bị thiêu đỏ rực, từng cây cỏ trên đó, có hỏa diễm đang thiêu đốt.

Kiếm khí và hỏa diễm bốc lên!

"Oanh long long!" Ở nơi xa hơn, một gã cự nhân vạn trượng thở hổn hển, chạy như bay trên Hồng Hoang đại địa.

Chính là Đại Vu Đại Nghệ đang truy sát Thập Kim Ô! ...Thái Cổ Tinh Không, Thiên Đình, vô số Yêu tộc đều đang cung nghênh Nữ Oa nương nương giáng lâm.

Hôm nay là Đại Điển của Yêu tộc, Đế Tuấn muốn chém giết Nhân tộc, cho nên mới tôn Thánh Mẫu của Nhân tộc, cũng đã đúng lúc.

Từng tôn Kim Tiên Đại Yêu tướng thu Đồ Vu Kiếm trong tay lại, dồn dập hướng về Nữ Oa nương nương bái lạy.

"Bái kiến Thánh Nhân!" "Bái kiến Thánh Nhân!" "Bái kiến Thánh Nhân!" "..." Nữ Oa nương nương thản nhiên gật đầu, đi đến bên cạnh Yêu Hoàng, Yêu Đế của Yêu tộc.

Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn đều hạ thấp vị trí của mình nửa bước, kém Nữ Oa nương nương nửa cái thân phận.

Một tôn Thánh Nhân!

Đế Tuấn và Thái Nhất đều phải nhượng bộ ba phần.

"Nương nương, đã ba vạn năm rồi, không biết nương nương đã có quyết định chưa." Đông Hoàng Thái Nhất nói!

Cùng với lời nói của hắn rơi xuống, người đầu tiên phản ứng chính là Phục Hy.

Phục Hy là ca ca của Nữ Oa, một tôn Đại Thần Thông, càng là một trong ba ngàn Hồng Trần Khách của Tử Tiêu Cung, đã chém hạ Tam Thi, là một Chuẩn Thánh, chỉ là chứng đạo Thánh Nhân hoàn toàn không có căn cơ, lại đi trên con đường tu luyện Pháp Tắc Đại Đạo.

Tu luyện Vận Mệnh Đại Đạo!

Nghịch thiên cải mệnh, để Yêu tộc trở thành nhân vật chính của Hồng Hoang, có thể nhân cơ hội này, chứng đạo thành Thánh.

Cho nên Nữ Oa nương nương lựa chọn đối với chuyện này rất quan trọng.

Nữ Oa nương nương nghe vậy, thần sắc hơi động, dường như muốn trả lời.

Nhưng vào lúc này!

Đế Tuấn ở một bên không nói nhiều đột nhiên tâm huyết dâng trào, thân thể bạo liệt thiên địa, lại hóa thân thành một đầu Tam Túc Kim Ô.

Lại có một đạo thân ảnh từ Thái Dương Tinh bay ra.

Đạo thân ảnh Kim Ô hóa thành cầu vồng, xông vào Thiên Đình, chính là Đế Hậu Hi Hòa.

"Thập Thái tử hạ giới!" Hi Hòa hoảng sợ nói.

Hôm nay nàng tìm kiếm mười Kim Ô Thái tử ở Thái Dương Tinh, nhưng phát hiện mười Kim Ô Thái tử đều đã biến mất.

Lén lút hạ giới.

Nữ Oa nương nương thôi diễn Thiên Cơ, nhưng phát hiện Thiên Cơ hỗn loạn một mảnh, có Thánh Nhân xuất thủ, che lấp Thiên Cơ.

Sắc mặt Đế Tuấn khó coi, phát hiện huyết mạch của chín đứa con Kim Ô của mình đã đứt đoạn.

Chín đầu Kim Ô Thái tử đã chết!

Tiếp theo Thường Hi cũng cảm ứng được.

Kế đó thiên địa có cảm, Yêu tộc Thái tử vẫn lạc, trên Thái Cổ Tinh Không rơi xuống mưa máu.

Thậm chí có tiếng Kim Ô bi minh.

"Chín Đại Kim Ô Thái tử đã vẫn lạc." Trong khoảnh khắc, người của Yêu tộc đều cảm ứng được một tin tức này.

Dồn dập lộ ra vẻ kinh hãi!

Sông khí vận của Yêu tộc chấn động, cả Thiên Cơ bắt đầu sáng rõ trở lại.

Cũng trong nháy mắt, cảm ứng được khí tức của Thập Kim Ô Thái tử, dường như gặp phải nguy hiểm!

Đông Hoàng Thái Nhất là người đầu tiên phản ứng!

Thực lực của hắn thậm chí còn cường đại hơn Đế Tuấn, giờ khắc này lại lo lắng cho an nguy của cháu mình, trực tiếp xé rách hư không, hư không Thiên Đình trước mắt nứt toác, thân ảnh Đông Hoàng Thái Nhất một bước đạp ra, biến mất trong Thiên Đình.

Hồng Hoang Đại Lục, bên ngoài Kiếm Sơn, một đầu Tam Túc Kim Ô hoảng sợ bay lượn giữa thiên địa.

Thần Diễm trên người nó đã suy yếu hơn một nửa, thậm chí ngay cả gợn sóng trong hư không xung quanh cũng đã ngừng lại.

Chương 46

Đầu Thập Kim Ô nhìn Kiếm Sơn phía trước.

Nhìn thấy một ngọn thần sơn kỳ dị, dùng quy tắc kiếm đạo hóa thành một nơi thiên địa.

Hưng phấn nói: "Tiên nhân phía dưới, mau cứu bản Thái tử!" "Ta là Kim Ô Thập Thái tử, nếu cứu được ta, sau này Yêu tộc ta sẽ che chở!" Nó không tin, trên Hồng Hoang ngoài Vu tộc ra, lại có ai có thể cự tuyệt lời dụ hoặc này.

Kiếm Sơn lay động, một thân ảnh bay ra, chỉ thấy một đầu Bạch Trạch có cánh bước ra.

"Bạch Trạch Yêu Thần!" Thần sắc Thập Kim Ô biến đổi.

Bạch Trạch Yêu Thần, một trong Thập Đại Yêu Thần, sao lại ở đây, chẳng phải đã phản bội Yêu tộc rồi sao?

Chẳng lẽ đây là nơi tu luyện của Nhân tộc chi Vương kia?

Không ổn!

Thập Kim Ô trong lòng có cảm ứng, vội vàng ngẩng đầu, chỉ thấy thân ảnh khổng lồ ở đằng xa giơ tay lên, cây Chấn Thiên Thần Cung kia đã kéo thành mãn nguyệt.

Một đạo Thần Tiễn trong nháy mắt ngưng tụ thành hình, bắn về phía Kim Ô Thập Thái tử.

Một mũi tên Hoàng Hoàng như mặt trời, không thể nhìn thẳng, mang theo từng tia pháp tắc Xạ Nhật bay về phía Kim Ô Thập Thái tử.

"Mệnh ta hết rồi!" Đùng một tiếng, đột nhiên một tiếng chuông

vang lên, sấm sét giữa trời quang, vạn cổ tuế nguyệt diệt vong, hư không luân hồi phá diệt, các loại dị tượng bốc lên.

Một tiếng chuông vang vọng Hồng Hoang, lại trực tiếp đánh nát một đạo Thần Tiễn.

"Vu tộc, đáng chết!" Tiếng của Đông Hoàng Thái Nhất xuất hiện trong một mảnh thiên địa.

Tuế nguyệt cổ lão lay động, Đông Hoàng Chung vang vọng hư không, đạo Thần Tiễn kia phá diệt!

Các loại kỳ dị tiêu tán, thân thể Đại Nghệ lại phải chịu sự ma diệt khó có thể tưởng tượng.

Nhục thân của hắn bị nghiền ép, giống như bùn cao su, đang co rút lại.

Một cánh tay, chậm rãi hiện ra trên đỉnh đầu Đại Nghệ.

"Chết!" Cánh tay kia vắt ngang vô tận tinh không, vô tận thiên địa, vươn ra, muốn giết Đại Nghệ.

Đại Nghệ toàn thân phát ra thần quang, nhưng đều là sự phản kháng vô lực.

Thân thể của hắn dần dần tan rã, Chân Thân Đại Vu đều đang nứt toác.

Kim Ô Thập Thái tử lộ ra một nụ cười, cuối cùng cũng thoát khỏi một hồi sát kiếp.

Hô!

Sống sót rồi!

Cuối cùng cũng sống sót.

Chỉ là những ca ca của nó đều đã chết!

Chết trong tay Đại Vu.

Vu tộc, Vu tộc, Thập Kim Ô Thái tử ta với thế không đội trời chung.

Nó đột nhiên quay người nhìn về phía Kiếm Sơn, nhìn thấy Bạch Trạch!

Có Bạch Trạch, có Nhân Vương!

Thấy chết không cứu, đang chuẩn bị xem trò cười sao?

Nhân tộc cũng đáng giết!

Pháp lực phục hồi một chút, khí diễm Thập Thái tử lại lần nữa bành trướng, hỏa diễm khắp người thiêu đốt thiên địa, Kiếm Sơn dưới hỏa diễm, cũng bị thiêu thành màu đỏ rực.

"Bạch Trạch, dám phản bội Yêu tộc, hôm nay là ngày chết của ngươi!" Thập Thái tử lạnh lùng nói.

Yêu Thần Bạch Trạch thần sắc đại biến, Kim Ô Thập Thái tử có thể nó không để vào mắt, nhưng khí tức ở không xa khiến nó chấn động.

Khí tức của Yêu Đế Đông Hoàng Thái Nhất!

Chân thân của Đông Hoàng Thái Nhất đang ngưng tụ tại đây.

Với tư cách là thuộc hạ, dường như sắp gặp được Đại nhân Yêu Đế.

Thân thể Bạch Trạch chấn động, nó sợ hãi.

Thảm rồi!

Thực sự thảm rồi.

Kim Ô Thái tử muốn giết, Đông Hoàng Thái Nhất muốn giết, cả Yêu tộc đều muốn giết!

Nó có thể trốn đi đâu?

Nhân Vương Sở Ca hiện tại không giống với trước đây, đạo thống đã được thiết lập, vị trí của nó đã rõ ràng.

Trừ phi Sở Ca vứt bỏ Kiếm Sơn, bằng không thì chờ đợi là những trận đại chiến không ngừng nghỉ.

"Chết!" Tiếng của Đông Hoàng Thái Nhất vang lên vào lúc này.

Thân thể Đại Nghệ nứt toác, từng đạo quang huy tản lạc, thậm chí ngay cả Chấn Thiên Thần Cung cũng bị đánh cong.

Ca sát!

Thân thể Đại Nghệ bạo liệt, tinh khí thần tiêu tán, cánh tay kia bốc lên, ngưng tụ toàn bộ khí huyết của Đại Nghệ vào một chỗ.

"Dám giết Thái tử Yêu tộc ta, tất cả đều phải chết!" Tiếng của Đông Hoàng Thái Nhất chấn động thiên địa, từng đạo quang điểm từ Thái Cổ Tinh Không rơi xuống, chính là chân thân của hắn đang ngưng tụ.

Lần này, Đông Hoàng Thái Nhất muốn giáng lâm Hồng Hoang thế giới.

Trong Thiên Đình cổ lão, từng đạo ánh mắt rủ xuống, những Đại Yêu kia cũng nhìn thấy cảnh tượng bên ngoài Kiếm Sơn.

"Kia là nơi đạo thống của Nhân tộc chi Vương sao?" "Đại Vu Vu tộc truy sát Thái tử Yêu tộc ta, đáng chết!" Chỉ trên Hồng Hoang thiên địa, cùng với cái chết của Đại Nghệ, từng đạo khí tức cổ lão bạo xạ lên thương khung, từng đạo khí tức tang thương, tựa hồ như khí tức man hoang!

Chính là khí tức của Mười Hai Tổ Vu!

Tôn Đế Giang kia đã rời khỏi Nhân Vương Điện, người đầu tiên

cảm thấy dị thường, lại từ xa bay về phía Kiếm Sơn!

Dường như bị lừa rồi!

Mười Đại Kim Ô hạ giới, Đế Giang cũng cảm ứng được, nhưng trong minh minh có một cảm ứng, lại dẫn hắn đến một hướng khác.

Đợi đến khi hoàn hồn, mới phát hiện hai Đại Vu bộ lạc của Vu tộc đều đã bị đồ sát.

Ngay cả tộc trưởng của hai Đại Vu bộ lạc cũng đã chết!

Đại Vu Khoa Phụ, Đại Vu Đại Nghệ, đều đã chết!

Yêu tộc!

Yêu tộc!

Muốn khai mở Vu Yêu Đại Chiến sao?

Đã như vậy, vậy Vu tộc ta xin phụng bồi đến cùng.

Trên Hồng Hoang đại địa, từng đạo khí tức man hoang bốc thẳng lên trời, vô số Đại Vu bộ lạc vào lúc này đã tỉnh lại.

Từng đạo thân ảnh cao trăm trượng, vạn trượng vượt qua Hồng Hoang, dồn dập lao về phía Kiếm Sơn.

Vu Yêu Đại Chiến, một chạm là bùng nổ!

Trong Kiếm Sơn, một thân ảnh chậm rãi từ trong Nhân Vương Điện bước ra.

Phong hoa tuyệt đại, mái tóc bạc như sương cắm sâu vào hư không, toàn thân phiêu đãng tu vi Kim Tiên trung kỳ, nhưng khi xuất hiện giữa thiên địa, ngay cả nhật nguyệt cũng phải mất đi quang huy.

Quang huy Thái Dương của Kim Ô Thập Thái tử, cũng vào lúc này ảm đạm vô quang.

Hắn nhìn thoáng qua Đông Hoàng Thái Nhất còn chưa ngưng tụ

thân hình, mỉm cười!

"Ồ?

Không biết, nếu ta giết đầu súc sinh lông xù này, không biết Đông Hoàng Thái Nhất có thể giết chết ta không?" Sắc mặt Sở Ca đầy vẻ trêu tức.

Muốn khiêu khích thiên uy của Yêu tộc.

Trong lúc Đại Nghệ bắn giết Kim Ô, đầu Kim Ô thứ mười đã sống sót, trở thành Lục Áp Chân Quân của hậu thế.

Nhưng bây giờ, Thập Kim Ô đã gặp Sở Ca.

Chương 47

Hả?

Vô số ánh mắt đều nhìn về phía Sở Ca, bởi vì nhìn thấy đạo thân ảnh trên Kiếm Sơn kia, lại ra tay với Kim Ô Thập Thái tử.

Một cánh tay vươn ra, từng hạt chân tiên chủng tử nở rộ, tám ức tứ thiên vạn tôn chân tiên chủng tử đồng thời phát lực!

Hư không vào lúc này phá diệt, thậm chí hóa thành hình ảnh quy khư.

Lại có khí tức cổ lão lay động, xung quanh Sở Ca ba con sông dài hiện ra.

Nhân Vương Khai Thiên Ấn!

Hiện tại Sở Ca, có thể tùy thời mượn sức mạnh của ba con sông dài của Nhân tộc.

"Ngươi dám!" Thập Kim Ô gầm lên giận dữ.

Nhưng một cánh tay đã đè xuống.

Ngay trước mặt Thiên Đình Yêu tộc, trước mặt Yêu Hoàng Yêu Đế, Yêu Sư Yêu Thánh, đã hạ xuống.

"Nhân Vương, có thể nào nể mặt Bản Cung, tha cho Kim Ô Thái tử một lần không?" Tiếng của Nữ Oa nương nương vang lên.

Hô!

Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Tuấn, Hi Hòa đều dồn dập thở phào nhẹ nhõm.

Oa Hoàng đã lên tiếng, Nhân tộc dù sao cũng phải nể mặt chứ?

Dù sao cũng là lão tổ tông a!

Chỉ một tiếng "Ca sát" vang lên.

Cánh tay kia trực tiếp bóp nát Kim Ô Thập Thái tử!

Một tiếng than nhẹ vang lên.

"Nào có!" "Mặt mũi mà nói?" Hả?!!!!!

Nào có mặt mũi mà nói?!

Tình huống gì?

Kim Ô Thập Thái tử bị bóp nát, nguyên thần phấn toái, nhục thân bạo tạc, chết không thể chết hơn.

Yêu tộc cuối cùng một tôn Kim Ô Thái tử cũng đã chết.

Chết ngay trước mắt Thiên Đình Yêu tộc, chết ngay trước mắt Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Tuấn.

Thậm chí Nữ Oa nương nương đã lên tiếng ngăn cản, cũng không thể thay đổi ý nguyện của Nhân Vương.

Nộ hỏa của Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất tạm không nói, Nữ Oa vào lúc này đã nổi giận.

Ai!

Nàng là Thánh Mẫu của Nhân tộc, chủng tộc do nàng sáng tạo ra, bây giờ, Nhân tộc lại dám phản kháng mệnh lệnh của nàng.

Trong khoảnh khắc, suy nghĩ kia lại càng rõ ràng hơn.

Bây giờ Nhân tộc Hồng Hoang đã đi sai đường rồi!

Có lẽ, đã đến lúc tái tạo một lần Nhân tộc!!

"Hô!" Thánh Nhân chi nộ, thiên địa thất sắc, vạn vật kinh biến, Thái Cổ Tinh Không đột nhiên biến thành màu huyết sắc.

Từng tầng quang huy huyết sắc rơi xuống, bao trùm thương khung, càng có cuồng phong gào thét thiên địa, thổi tắt từng đám mây trắng.

Mấy vạn vạn dặm thiên địa, uy áp Thánh Nhân bao trùm xuống, Nhân tộc bên trong Kiếm Môn đều hoảng sợ bất an.

Tâm thần chấn động, một cổ đại khủng bố bao trùm lấy chúng, dường như sắp có một trận kiếp nạn giáng lâm.

Từng đạo thân ảnh Nhân tộc quỳ lạy trên đất, miệng hô Thánh Mẫu không ngừng.

Đang thỉnh cầu Nữ Oa nương nương bớt giận.

Nhưng thiên địa vẫn biến sắc, nộ hỏa của Thánh Nhân vẫn trường tồn.

Cảnh này, cũng bị các Đại Năng Chư Thiên Vạn Giới nhìn thấy. ...Côn Luân Tiên Sơn, Ngọc Hư Cung.

Nam Cực Tiên Ông quỳ lạy dưới tọa hạ Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Lão sư, Ngọc Đỉnh Chân Nhân kia đã phản bội, đầu nhập vào môn hạ Nhân Vương.

Hiện giờ đang tu luyện dưới môn hạ Nhân Vương." "Hừ, ngông cuồng đến cực điểm, đệ tử đều phô ra danh hào Lão Sư, một mặt khinh thường." "Đối với Thánh Nhân đại bất kính a." Nam Cực Tiên Ông thêm dầu vào lửa một hồi.

Lúc đầu Nguyên Thủy Thiên Tôn không tin, dù sao cũng là Thánh Nhân a, thiên hạ có ai không nể mặt Thánh Nhân?

Ngọc Đỉnh phản giáo, chuyện này liên quan đến thể diện của Xiển Giáo.

Mười hai Kim Tiên Xiển Giáo đều thiếu mất một người.

Nhưng bây giờ, đột nhiên tin rồi!

Trong Ngọc Hư Cung, một bức họa diện xuất hiện.

Chỉ thấy dưới Thái Cổ Tinh Không, Thiên Đình chấn động, một thân ảnh đầu người thân rắn nổi giận.

Người kia, ngay trước mặt chúng sinh Hồng Hoang, nổi giận đối đầu với Nữ Oa nương nương.

Nữ Oa nương nương nào có mặt mũi mà nói?

Lần này Nữ Oa nương nương mất mặt thật rồi.

"Có chút ý tứ, quả thật có chút ý tứ, vậy hãy để ta đích thân gặp Nhân Vương một lần vậy." Nguyên Thủy Thiên Tôn tĩnh cực tư động, muốn tiền vãng Kiếm Sơn!

Sắc mặt Nam Cực Tiên Ông biến đổi!

Lúc này Nguyên Thủy Thiên Tôn đã bước ra khỏi Ngọc Hư Cung.

Một tôn Thánh Nhân cũng đã bước vào Hồng Hoang thiên địa.

Đông Hải Bồng Lai Tiên Đảo, Bích Du Cung.

Thông Thiên Giáo Chủ nhìn Bích Tiêu Tiên Tử phía dưới có chút kinh ngạc.

Mới vạn năm tuế nguyệt không gặp, tu vi Bích Tiêu Tiên Tử tuy là Kim Tiên, nhưng tu vi kiếm đạo lại bạo trướng.

Trong mắt hắn, mọi thứ của Bích Tiêu Tiên Tử đều không thể che giấu.

Bích Du Cung tịch tĩnh, vạn tiên Tiệt Giáo đều không dám nói.

Đều không hiểu, vì sao Thông Thiên Giáo Chủ lại cứ nhìn chằm chằm Bích Tiêu.

Rất lâu sau, Thông Thiên Giáo Chủ mới nói: "Bích Tiêu, có phải đã

gặp được cơ duyên nào không?

Trong vỏn vẹn vạn năm tuế nguyệt, tu vi kiếm đạo lại thăng tiến khoa trương như vậy?" Tu vi kiếm đạo?

Bích Tiêu Tiên Tử ngẩn người, vội vàng nói: "Hồi Sư phụ, đệ tử cùng với Ngọc Đỉnh Chân Nhân của Xiển Giáo tỷ thí kiếm đạo, gặp phải một phương thiên địa, ở đó, tất cả đều là vật do kiếm đạo hóa thành, một cọng cỏ có thể chém đứt thương khung, một cây cây có thể nứt toác tinh hà!" "Đệ tử ở đó tu hành hơn vạn năm tuế nguyệt, mới có được tu vi kiếm đạo như ngày nay." Bích Tiêu như thuật lại.

Thông Thiên Giáo Chủ dường như có cảm ứng, phất tay chiếu ra một bức họa diện, chính là bên ngoài Kiếm Sơn.

Chỉ lúc này, những tiên nhân Tiệt Giáo kia đều không nhìn Kiếm Sơn.

Đều nhìn về phía đạo thân ảnh đầu người thân rắn kia!

Nhìn thấy Sở Ca đang nổi giận đối đầu với Nữ Oa nương nương.

Chỉ có Thông Thiên Giáo Chủ nhìn những vạn vật do kiếm ý hóa thành trên Kiếm Sơn, thậm chí quan sát Kiếm Môn, Kiếm Giới!

Càng nhìn càng thấy thú vị, thậm chí xung quanh thân thể diễn hóa ra từng đạo kiếm đạo, đó không phải Thượng Thanh kiếm đạo!

Mà là kiếm đạo của riêng hắn.

Thủ Dương Sơn, Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Thánh Nhân Lão Tử từ bế quan tỉnh lại, Huyền Đô Đại Pháp Sư một bên vội vàng bái kiến.

Chỉ Thái Thanh Lão Tử lại vẻ mặt trầm muộn.

"Đồ đệ to gan, thật sự không biết tốt xấu!" "Đáng giết!" Lại trực tiếp phát ra lệnh sát phạt đối với Sở Ca.

Chương 48

Đó chính là lời của một tôn Thánh Nhân a.

Kim khẩu ngọc ngôn, pháp tắc thiên thành!

Sở Ca đáng chết!

Đã thành định luận!

Nguyên bản Thái Thanh không thích Sở Ca, ba lần bảy lượt khiến hắn mất mặt, bây giờ, lại dám khiêu khích thể diện Thánh Nhân?

Nữ Oa Thánh Nhân, Thái Thanh Thánh Nhân, đều đang bị khiêu chiến uy nghiêm, khiêu chiến uy áp!

Nhân tộc đáng bị thanh tẩy một lần rồi!

Sở Ca ở đời, tuyệt đối không thể phân chia khí vận Nhân tộc.

Cho nên lại cũng bước ra khỏi Bát Cảnh Cung!

Đi về phía sâu trong Hồng Hoang.

Chỉ để lại Huyền Đô Đại Pháp Sư vẻ mặt mờ mịt.

Thái Thanh Thánh Nhân hành tẩu Hồng Hoang?

Một tôn Thánh Nhân xuất hành, chỉ sợ Hồng Hoang sẽ chấn động. ...Trên Kiếm Sơn, Sở Ca nổi giận đối đầu Nữ Oa nương nương!

Cảnh này mãi mãi lưu lại trong lòng vô số Yêu tộc.

Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn đều đã dập tắt nộ hỏa.

Con trai của Đế Tuấn bị Sở Ca chém giết, nộ hỏa ngập trời, nhưng cũng bị Nữ Oa nương nương dọa sợ.

Thiên địa biến sắc, thương khung nứt toác, vạn đạo đều đang băng diệt.

Uy áp Thánh Nhân giáng xuống, bao trùm ức vạn vạn dặm Hồng Hoang, vô số sinh linh đều đang quỳ lạy, đều đang thần phục.

Nàng sắc mặt đỏ bừng, vẻ mặt đầy nộ ý.

Nàng bị tức giận đến mức đó!

"Nhân Vương!

Thật sự cho rằng mình là Nhân Vương sao?" "Nhân tộc, do Bản Cung một tay sáng tạo, ta là Phụ Thần, Thánh Mẫu của các ngươi!" "Thật sự coi ta là người đã chết sao?" Lời của Nữ Oa, cáo lên thương khung, ý chí nhân đạo cuồn cuộn vào lúc này hiển hóa, đã bị Nữ Oa triệu hoán.

Chỉ Sở Ca vẻ mặt thản nhiên.

Hắn bước đi trong hư không, từng bước từng bước đi lên thương khung.

Sắc mặt Bạch Trạch biến đổi, "Chủ nhân, đó là Thánh Nhân, vạn vạn không thể thất lễ!" Thánh Nhân Thánh Nhân, vạn kiếp bất diệt, trong Hồng Hoang có một câu nói lưu truyền đã lâu.

"Thánh Nhân chi hạ, giai vi lâu nghĩ," Sở Ca nếu lại dám mạo phạm uy nghiêm Thánh Nhân, chỉ sợ sẽ dẫn đến Thánh Nhân đích thân xuất thủ a!

Đó thật là tử cục.

Sở Ca đứng thẳng trời đất, hai tay chắp sau lưng, thản nhiên nhìn Thái Cổ Tinh Không, nhìn đạo thân ảnh Thánh Mẫu Nhân tộc kia.

Nhìn đạo thân ảnh đầu người thân rắn, ám hợp Đạo tự chi thân.

Tâm cảnh của hắn vào lúc này bình ổn đến cực hạn.

Hắn lại lần nữa nói: "Nữ Oa nương nương!" "Có xứng với danh xưng Thánh Mẫu Nhân tộc không?" Sở Ca vừa mở miệng, trực tiếp

dọa sợ chư thiên vạn tộc, thậm chí ngay cả Đế Tuấn, Đông Hoàng cũng ngẩn người.

Trò đùa này quá lớn rồi!

"Yêu tộc luyện chế Đồ Vu Kiếm, săn giết Nhân tộc, người có từng lên tiếng cáo thị?" "Không, không có, càng đừng nói ngăn cản hành vi của Yêu tộc!" "Nhân tộc yếu ớt, Oa Hoàng di trạch, chín đời khô kiệt, Hậu Thiên Nhân tộc yếu kém, người có biết mỗi năm có bao nhiêu Hậu Thiên Nhân tộc chết đói?

Có từng giáng xuống nhãn lực Thánh Nhân, nhìn một cái?" "Vu Yêu tàn sát Nhân tộc, Nhân tộc ti vi, không có công pháp tu luyện, người có từng khai mở con đường phía trước cho Nhân tộc?" Không có!

Vẫn không có!

Nữ Oa nương nương nghe lời của Sở Ca, á khẩu vô ngôn!

Bởi vì những điều này đều là thật!

Sau khi sáng tạo ra Nhân tộc, nàng không hề quản lý Nhân tộc, thậm chí mặc cho Yêu tộc đồ sát Nhân tộc.

"Hôm nay Nhân tộc tử thương hàng trăm tỷ, ngàn tỷ, chắc là Yêu tộc đang luyện chế Đồ Vu Kiếm đó chứ!" "Ức vạn Nhân tộc bị nuôi dưỡng, Yêu tộc như nuôi gia súc, tàn sát Nhân tộc!" "Với tư cách là Thánh Mẫu Nhân tộc, người có từng ngăn cản?" Không có!

Thậm chí đợi đến khi Yêu tộc đồ sát xong Nhân tộc, mới xuất hiện ở Thiên Đình!

"Thất đức, thất hành, thất lễ, danh xưng Thánh Mẫu Nhân tộc, có xứng đáng không?" "Chẳng lẽ, người thật sự có mặt mũi để ta dừng tay sao?" Yêu tộc giết người, người giết Yêu tộc có gì không thể?

Vậy Nữ Oa nương nương dựa vào đâu mà bắt ta dừng tay!!

Lời này vừa thốt ra, thiên địa có cảm, thậm chí giáng xuống Cửu Thiên Thần Lôi, kích động xung quanh Sở Ca!

"Oanh oanh oanh!" Sắc mặt Nữ Oa đỏ bừng!

Bị một Nhân tộc do nàng sáng tạo ra giáo huấn!

Bị giáo huấn đến á khẩu vô ngôn!

Thánh Nhân chi nộ, không thể cản!

Nàng lại giơ tay che trời, trong cơn thịnh nộ, muốn giết Sở Ca.

Sở Ca cười lạnh một tiếng, "Nữ Oa nương nương, không cần động thủ." "Cái nhục thân này, ta trả người." Hả?

Muốn làm gì?

Khoảnh khắc sau, nhục thân Sở Ca kích động, pháp tắc Kim Tiên cuồn cuộn vỡ vụn, tám ức tứ thiên vạn tôn chân tiên chủng tử đồng thời tịch diệt.

Hắn lại tự mình chém xuống nhục thân!

"Khái khái!" Sở Ca ho ra máu, thương thiên khóc ra huyết!

Trên Thái Cổ Tinh Không, từng tầng thiên địa hiển hóa, tam thập tam thiên, Lão Thiên Gia đều rơi lệ máu.

Nhục thân băng diệt, thiên địa bi minh, Sở Ca đã chém xuống cái nhục thân Nhân tộc kia.

"Nữ Oa nương nương, nhục thân người ban, ta trả người, từ nay về sau, đừng dùng danh xưng Thánh Mẫu Nhân tộc, áp bức ta!" Chém xuống nhục thân, trả lại Nữ Oa nương nương!

Đạo nhục thân kia trực tiếp bay về phía Thái Cổ Tinh Không, đồng thời, một đạo nguyên thần hiển hóa.

Đạo nguyên thần lay động gợn sóng, đó không phải nguyên thần Hồng Hoang Nhân tộc.

Bởi vì đạo nguyên thần kia có chút tương tự với vượn người!

Đó chính là nguyên thần của Sở Ca người Địa Cầu.

Cho nên Sở Ca chỉ cần chém xuống nhục thân là có thể trả ơn Nữ Oa!

Từng đạo ánh mắt nhìn Sở Ca chỉ còn là trạng thái nguyên thần, đều lộ ra vẻ dị thường.

Phục tùng!

Ai dám tự chém nhục thân, chém xuống toàn bộ tu vi của mình!

Ngu xuẩn!

Toàn bộ tu vi phải tu luyện bao nhiêu năm mới có được?

Lại chém xuống?

Lại kết thù với Nữ Oa nương nương?

Chắc chắn phải chết!

Nhân Vương tự chém nhục thân, toàn bộ tu vi đã mất đi bảy tám phần, vậy thì hôm nay là ngày chết của hắn.

Bạch Trạch vội vàng bay lên thiên vũ, đánh ra một đạo quang mang từ Tiên Thiên Nguyệt Quế, bao bọc lấy Sở Ca!

Chỉ là Sở Ca bên trong Tiên Thiên Nguyệt Quế, lại mỉm cười.

Bây giờ!

Cuối cùng cũng có thể chiến đấu không chút câu thúc!

Đạo tâm của hắn viên mãn vô cấu, đã chém xuống thân phận Nhân tộc, cuối cùng cũng chém đứt tia chấp niệm cuối cùng.

Chương 49

Vậy thì!

Có thể tu luyện Thôn Thiên Bất Diệt Ma Công, ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân rồi!

Tịch tĩnh!

Thiên địa tịch tĩnh!

Vạn tiên thần, chư thiên thần Phật đều nhìn về phía Nữ Oa nương nương.

Nhân Vương tự chém nhục thân, chém xuống thân phận Nhân tộc, nguyên bản nguyên thần Sở Ca cũng là nguyên thần Hậu Thiên Nhân tộc!

Nhưng lại phát hiện, đạo nguyên thần kia căn bản không phải Hồng Hoang Nhân tộc.

Vậy Nhân Vương chẳng lẽ là Tiên Thiên sinh linh nào đó chuyển thế nhập Hồng Hoang sao?

Từng đạo suy nghĩ dâng lên trong lòng, Yêu Hoàng Đế Tuấn, Yêu Đế Thái Nhất, Yêu Thánh Phục Hy, Yêu Sư Côn Bằng, cùng với từng đạo thân ảnh Đại La vạn cổ bất diệt và vô số Yêu binh, đều nhìn về phía Nữ Oa nương nương.

Bây giờ nên hành sự thế nào?

Trên Thái Cổ Tinh Không, trong Thiên Đình, Oa Hoàng nhìn xuống Kiếm Sơn!

Nàng vươn tay bắt lấy nhục thân tự chém của Sở Ca.

Nhục thân Kim Tiên trung kỳ, trong tay nàng tự động phân giải,

cuối cùng hóa thành một bãi bã vụn, rồi tản lạc giữa tinh không khắp trời.

Nữ Oa nương nương thần sắc khôi phục bình tĩnh.

Chỉ sự bình tĩnh này, lại càng khiến các Đại Năng Chư Thiên kinh khủng.

Khí tức lạnh lẽo kia lay động, dị tượng Thánh Nhân đại nộ hiện ra giữa thiên địa.

Hiển nhiên tôn Thánh Nhân này vẫn chưa thực sự nguôi giận.

Ánh mắt Thánh Nhân rủ xuống thiên địa, đánh vỡ hư không, hai đạo thông đạo Quy Khư rơi xuống, vắt ngang thiên vũ.

Trên mặt tôn Nữ Thánh Nhân kia, lại lộ ra một nụ cười.

Chỉ nụ cười này, có chút khiến người ta khó lường, mấy vị Đại Thần Thông Yêu tộc bên cạnh nàng đều lùi lại mấy bước.

Đế Tuấn hiện tại càng không đề cập đến chuyện con cháu bị giết.

Cũng bị khí thế của Nữ Oa nương nương trấn nhiếp.

"Ồ?

Nhân quả giữa ta và ngươi đã trả xong sao?" Nữ Oa nhìn Sở Ca dưới Tiên Thiên Nguyệt Quế, cười cợt nói: "Một thứ như ngươi?

Cũng xứng nói chuyện với Bản Cung?" Vô biên tử khí liên miên giáng xuống, chỉ thấy Thái Cổ Tinh Không lại bốc lên tử khí khắp trời.

Thánh Nhân xuất hành, tử khí ba ngàn dặm tự động giáng lâm, lúc này Nữ Oa nương nương từ Thiên Đình từng bước từng bước đi ra.

Nàng phất tay đánh nứt một con sông tinh hà, Cửu Trọng Cương Phong tầng tầng nứt toác, tử khí ba ngàn dặm vờn quanh thân thể, tôn

lên vẻ bất khả ngôn của nàng.

"Cũng không biết sinh linh từ khi nào đản sinh, chuyển thế Lục Đạo Luân Hồi, đầu thai vào Nhân tộc, chiếm cứ nhục thân của một tộc do Bản Cung sáng tạo, lại dám nói chuyện với Bản Cung như vậy?" "Oanh oanh oanh!" Thiên băng địa liệt, hư không sụp đổ, mỗi một chữ là một đạo âm thanh, chỉ thấy Tiên Thiên Nguyệt Quế cũng phát ra tiếng "Ca sát" chói tai.

Trên không Kiếm Sơn, cây Tiên Thiên Nguyệt Quế kia đón gió lớn dần, trong nháy mắt bạo trướng hàng ngàn vạn trượng.

Dưới cây Tiên Thiên Nguyệt Quế kia, một nguyên thần suy yếu đang khoanh chân tọa thiền.

Lời của Nữ Oa nương nương vang vọng Tam Giới, nhưng người này dường như căn bản không nghe, ngay cả mí mắt cũng không hề nhấc lên.

Ngông cuồng!

Đó chính là lời của Thánh Nhân a, lời mắng chửi cũng phải rửa tai cung kính lắng nghe.

Nhưng Sở Ca lại không hỏi không quan tâm.

Thân thể Bạch Trạch ở một bên đang run rẩy, từng sợi lông dựng đứng, thậm chí pháp tắc Đại La trong cơ thể cũng ngưng trệ.

Lần này!

Thực sự phải chết rồi!

Nụ cười trên mặt Nữ Oa nương nương càng thêm nồng đậm, thậm chí khóe miệng còn nứt ra, trong hai mắt lộ ra một đạo thần quang, đánh lên Tiên Thiên Nguyệt Quế.

"Hoa lạp lạp!" Cây Tiên Thiên Nguyệt Quế tự chủ bốc lên Tiên

Thiên linh quang, kháng cự ánh mắt Thánh Nhân.

Từng đoạn cành lá lung lay, từng chiếc lá rơi xuống, hóa thành từng đạo Thái Âm nguyệt hoa, biến mất giữa thiên địa.

"Vì ngươi đã chém xuống nhục thân, vậy thì nhân quả của ngươi vẫn chưa trả xong a." Lời của Nữ Oa nương nương vừa dứt, đã thấy trước mặt nàng ngưng tụ ra một con sông dài Nhân tộc.

Chính là ý chí nhân đạo, sông khí vận Nhân tộc!

Với tư cách là Thánh Mẫu Nhân tộc, tự nhiên cũng có thể điều động sông khí vận Nhân tộc.

"Người không phải Nhân tộc, vì sao lại muốn động dụng khí vận Nhân tộc?" Nàng khẽ búng ngón tay, chỉ thấy một đạo sông khí vận Nhân tộc đổ ngược xuống, trực tiếp lao về phía Sở Ca.

Sở Ca mượn dùng nhân quả khí vận Nhân tộc.

"Oanh long!" Bây giờ sông khí vận Nhân tộc khủng bố, còn cường đại hơn ba thành so với lúc Sở Ca ngưng tụ Nhân Vương Khai Thiên Ấn trước đó!

Sở Ca ngồi dưới Tiên Thiên Nguyệt Quế bất động, Bạch Trạch nhìn mà kinh hãi đảm chiến.

Nữ Oa nương nương đã biểu thái muốn ra tay với Sở Ca rồi!

Bạch Trạch thấy một đạo sông dài Nhân tộc sắp giáng xuống, không còn quan tâm gì nữa, trực tiếp thôi động pháp tắc Đại La, lung lay Tiên Thiên Nguyệt Quế!

Cây Tiên Thiên Nguyệt Quế có cảm, cũng không hề phản kháng Bạch Trạch.

"Hoa hoa hoa!" Một mảng lớn Thái Âm nguyệt hoa rơi xuống, mới chặn được một kích của sông khí vận Nhân tộc.

Bạch Trạch dốc toàn lực thôi động Tiên Thiên Nguyệt Quế bùng phát một kích vô thượng, đứng trong hư không, da đầu tê dại.

Bởi vì Nữ Oa nương nương cũng nhìn về phía nó.

Chỉ là Nữ Oa nương nương không hề chú ý thêm một cái, thu hồi ánh mắt.

"Ngươi ở Nhân tộc tu luyện bốn vạn năm nghìn năm, mới ngưng tụ được nguyên thần, tu luyện thành Tiên Nhân, thời gian bốn vạn năm nghìn năm, cũng nên trả cho Bản Cung rồi!" Nhân quả Sở Ca tu luyện bốn vạn năm nghìn năm ở Nhân tộc.

Hả?

Ý gì?

Bạch Trạch không biết thủ đoạn của Thánh Nhân, nhưng Nữ Oa nương nương tuyệt đối sẽ không dễ dàng bỏ qua cho Sở Ca.

Nó đã sớm phản bội Yêu tộc, lúc này vận mệnh đã liên hệ làm một với Sở Ca.

Sở Ca chết, nó chắc chắn phải chết!

Cho nên nó đang đánh cược, cược Sở Ca kiếp trước là Hồng Hoang đại thần thông!

Ít nhất cũng là cấp bậc La Hầu!

Thậm chí là Hỗn Độn Thần Ma chuyển thế, vậy thì càng tốt!

Nữ Oa nương nương vươn tay chỉ hư không, điểm về phía Sở Ca.

Bạch Trạch vội vàng lung lay Tiên Thiên Nguyệt Quế, từng đạo Thái Âm nguyệt hoa rơi xuống, bao bọc lấy Sở Ca.

Nhưng một ngón tay điểm xuống, lại không hề có pháp tắc nào xuất hiện.

Chỉ là nguyên thần Sở Ca lại trở nên có chút mơ hồ.

Nguyên thần Tiên Nhân, trải qua thiên kiếp, thuần dương bất diệt.

Nguyên thần Chân Tiên, càng bỏ giả giữ thật, giống như nhục thân không khác, càng có thể khu động pháp bảo, vượt qua Cửu Thiên Thập Địa.

Nguyên thần Kim Tiên, cũng có ý chí bất hủ kim tính, khó bị hủy diệt.

Nhưng bây giờ, ý chí bất hủ kim tính trên nguyên thần Kim Tiên của Sở Ca đã tiêu tán.

Trực tiếp rơi xuống cảnh giới Chân Tiên.

Từng đạo khí tức tuế nguyệt hiện ra trên nguyên thần Sở Ca, từng đạo khí tức tuế nguyệt đang nghịch chuyển!

Thần thông Thánh Nhân khủng bố!

Nguyên thần Sở Ca rơi thẳng ngàn trượng, từ Chân Tiên đỉnh phong rơi xuống Chân Tiên hậu kỳ, tiếp đó rơi xuống Chân Tiên trung kỳ, Chân Tiên sơ kỳ, tiếp đó trực tiếp rơi xuống thành một tôn Thiên Tiên.

Thiên Tiên hậu kỳ, Thiên Tiên trung kỳ, Thiên Tiên sơ kỳ!

Chương 50

Tiếp đó lại rơi xuống cảnh giới Tiên.

Từng đạo tuế nguyệt trôi qua, nguyên thần Sở Ca nghịch phản tuế nguyệt, trực tiếp trở thành cảnh giới Hư Tiên.

Ba vạn năm trước, cảnh giới cao nhất mà tu sĩ Hậu Thiên Nhân tộc có thể đột phá!

Nhưng đạo khí tức tuế nguyệt lưu chuyển kia vẫn tiếp tục.

Sau Hư Tiên, nguyên thần Sở Ca đều đang phân giải, phân liệt, hóa thành từng đạo tàn hồn mơ hồ.

Tổng cộng có mười đạo tàn hồn, mơ hồ đến cực hạn.

Chính là tam hồn thất phách của Sở Ca, không tồn tại thần hồn Hồng Hoang thế giới!

Bốn vạn năm nghìn năm tuế nguyệt trôi qua, nguyên thần Sở Ca phân giải về trạng thái ban đầu, hóa thành tam hồn thất phách.

Nữ Oa nương nương cũng vào lúc này thu hồi ngón tay, nụ cười của nàng rạng rỡ, nhìn Sở Ca lúc này.

Đã lâu rồi nàng không vui vẻ như vậy!

"Không muốn trả nhân quả sao?" "Bây giờ nếu quỳ xuống, cầu Bản Cung, ta có thể cho ngươi trở lại thân thể Nhân tộc." Nàng đang đợi một Nhân tộc quỳ lạy dập đầu!

Vừa rồi, không phải rất ngạo mạn sao?

Bây giờ thì sao?

Không giống một con chó nhà có tang, chỉ có thể trăm phương ngàn kế lấy lòng?

Đế Tuấn và Thái Nhất bên cạnh Oa Hoàng nhìn nhau, không cam lòng a!

Nếu Nhân tộc đồng ý rồi?

Chẳng lẽ Nữ Oa nương nương thật sự muốn tha cho Sở Ca một con đường sống sao?

Vậy mười Kim Ô Thái tử của Yêu tộc chẳng lẽ chết uổng sao?

Chư Thiên Đại Năng, Hồng Hoang Đại Thần Thông đều đang nhìn Sở Ca lúc này, đều đang đợi Sở Ca hồi ứng.

Chỉ dưới Tiên Thiên Nguyệt Quế, đạo hư ảnh tam hồn thất phách kia, vẫn không hề hồi đáp.

Chết rồi sao?

Vô sở vị?

Nụ cười trên mặt Nữ Oa nương nương dần dần biến mất, lại không còn tâm tư trêu tức như vừa rồi.

"Trên người ngươi không có chút khí tức Lục Đạo Luân Hồi nào, xem ra là trực tiếp chuyển thế nhập vào Nhân tộc rồi." "Như vậy xem ra, ngươi lại giết một người của Nhân tộc ta, mới chiếm cứ thân thể này." "Yêu tộc có thể giết người, người có thể giết Yêu tộc, nhưng người giết người, cần Bản Cung xuất thủ trị lý!" Nữ Oa nương nương nói năng đại nghĩa lẫm liệt, thậm chí đạo mạo ngạn nhiên.

Nhân tộc tự giết nhau, có liên quan gì đến Nữ Oa?

Chẳng lẽ không thấy, Nhân tộc cũng có nội đấu, không thấy nàng ra mặt chủ trì công đạo?

Có Yêu tộc giết người, vì sao không thấy Nữ Oa ra mặt?

Không quản không cần Nhân tộc, bây giờ lại đang cố ý nhắm vào Sở Ca sao?

“Oanh!” Trên Kiếm Sơn, trong mấy vạn dặm thiên địa của Kiếm Môn, những Nhân tộc đã tiến vào Kiếm Môn đều dồn dập quỳ lạy Nữ Oa nương nương.

Hàng trăm vạn Nhân tộc triều bái, có những Nhân tộc ở gần Kiếm Sơn, cũng nhìn thấy cảnh này, dồn dập quỳ lạy Nữ Oa nương nương, đều đang cầu Nữ Oa nương nương tha cho Sở Ca một mạng!

Thánh Nhân ra tay?

Kiến hôi há có thể sống sót?

“Hanh!” Một tiếng hừ lạnh vang vọng hư không, đó là có Đại Thần Thông nhìn không vừa mắt hành vi của Nữ Oa, nhưng ánh mắt Nữ Oa nương nương quét khắp thiên địa!

Lại không còn tiếng bàn luận nào vang lên.

Thánh Nhân, ai dám bàn luận?

Trong cơn phẫn nộ.

Trong Bích Du Cung, một tiếng thở dài truyền đến.

“Hôm nay gặp được một đạo hữu, thật khó mà tìm được tri kỷ như vậy.” Tuy tu luyện Thượng Thanh Đại Đạo, nhưng trước khi thành Thánh, vẫn luôn chuyên tu kiếm đạo!

Thậm chí Tiên Thiên Linh Bảo của hắn cũng là một thanh kiếm Thanh Bình Kiếm.

Trong Hồng Hoang, tu vi kiếm đạo phải kể đến Thông Thiên Giáo Chủ là nhất, cho nên sau khi gặp Sở Ca, Thông Thiên Giáo Chủ khó tránh khỏi có ý tương phùng tri kỷ.

Một thân ảnh, cũng từ Bích Du Cung bước ra.

Như vậy, Tam Thanh, đều đã từ đạo trường bước vào Hồng Hoang thế giới!

Tất cả, đều do Sở Ca xuất hiện, Vu Yêu Đại Chiến xuất hiện biến hóa, ngay cả Thánh Nhân cũng đích thân đến.

Trên Kiếm Môn, uy áp Thánh Nhân của Nữ Oa nương nương vắt ngang thiên địa.

Trong sâu thẳm Hồng Hoang, từng tôn Đại Thần Thông đang vội vã chạy đến, chỉ vào lúc này, mười một đạo thân ảnh lại chậm hơn một bước, thậm chí nguyên bản lẽ ra đã sớm giáng lâm, lại cố tình dừng lại thêm một chút thời gian.

Đang đợi Nữ Oa nương nương ra tay, trấn áp Sở Ca!

Mười Hai Tổ Vu tuy đã đạt thành liên minh với Sở Ca, nhưng không thể vì Sở Ca mà ra tay chống lại Nữ Oa nương nương!

Sở Ca chết rồi?

Vậy thì thế nào?

Dù sao liên minh đã đạt thành, Nhân tộc và Vu tộc có thể thông hôn rồi.

Cho nên, Mười Hai Tổ Vu thậm chí còn hy vọng Sở Ca có thể bị Nữ Oa nương nương giết chết, như vậy, Nhân tộc và Thánh Mẫu có lẽ sẽ phản mục thành thù, họ rất vui mừng thấy điều đó xảy ra.

Từng đạo hư ảnh treo trên trời, những Tổ Vu nguyên bản khoảnh khắc sau sẽ đạp nhập vào đây, lại cố tình trì hoãn thêm vài hơi thở.

Vài hơi thở, đủ để làm một số việc.

"Ngươi giết người, Bản Cung trị tội của ngươi, để một mạng đổi một mạng, hẳn là công bằng chứ!" Nữ Oa nương nương thản nhiên ra tay!

Một Thánh Nhân cao cao tại thượng, sau đó mới là Thánh Mẫu Nhân tộc.

Nàng sẽ không vì Nhân tộc thỉnh nguyện mà tha cho Sở Ca.

Nếu nàng là một Thánh Nhân như vậy, đã sớm ra tay giúp đỡ Nhân tộc rồi.

"Không ổn!" Sắc mặt Bạch Trạch biến đổi, trực tiếp lung lay Tiên Thiên Nguyệt Quế, toàn bộ pháp lực của nó đều bay vào Nguyệt Quế.

Sở Ca không thể chết, một khi chết, nó cũng chắc chắn phải chết.

Nữ Oa nương nương vươn tay chỉ, thiên địa nứt toác, Thánh Nhân một ngón tay, một tôn Thánh Nhân đích thân ra tay.

Kim thân Thánh Nhân tôn quý bất khả ngôn, pháp tắc vô biên lay động, quang mang vô cùng vô tận giáng xuống.

Thánh Nhân ra tay?

Lại là Thánh Nhân đích thân động thủ a.

Vạn tiên thần, chư thiên thần Phật đều đang run rẩy, nhìn một ngón tay trắng tinh rơi xuống Hồng Hoang thiên địa, rơi về phía đạo hư ảnh trên Kiếm Sơn.

Một ngón tay rơi xuống, trời có thể băng, đất có thể nứt, sơn hà nhật nguyệt đều đang xoay chuyển.

Những Đại Thần Thông kia tự phụ cũng không thể chặn được một kích này.

Bởi vì đó là một kích của Thánh Nhân!

"Ta đã phản bội Yêu tộc một lần, lần này ta lại phản bội nữa, dù đạo tâm của ta cũng sẽ băng hội." Ánh mắt Bạch Trạch kiên định, lại hướng về phía Thánh Nhân mà lung lay Tiên Thiên Nguyệt Quế!

Cảnh này, trực tiếp khiến bảy tôn Yêu Thần còn lại động dung.

Trong Thiên Đình, bảy tôn Yêu Thần còn lại đều nhìn Bạch Trạch.

Đồng là Thập Đại Yêu Thần, sống chung đã lâu, tự nhiên có chút tình cảm, lúc này thấy Bạch Trạch vì một Nhân tộc, lại ra tay chống lại Nữ Oa nương nương.

Đều cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

“Phản đồ!

Dám ra tay với Thánh Nhân!” “Nương nương yên tâm!

Chuyện này do Bản Đế giải quyết.” Sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất âm trầm, Thập Đại Yêu Thần đều là thủ hạ của hắn, bây giờ Bạch Trạch phản bội Yêu tộc, ra tay với Nữ Oa Thánh Nhân, thể diện của hắn cũng không giữ nổi a.

Chỉ là Nữ Oa nương nương đã vươn tay ngăn lại.

Chương 51

"Chuyện này, không cần ngươi ra tay." Bởi vì nàng đã ra tay.

Một tôn Thánh Nhân điểm một kích vào Hồng Hoang, một mảng lớn hư không hóa thành Quy Khư, thậm chí thanh trọc chi khí, âm dương chi khí, huyền hoàng chi khí, đều bị đánh nứt ra, hình thành một phương Hỗn Độn thiên địa!

Bá đạo, cường thế, Nữ Oa tuy là nữ tiên, nhưng nàng càng là một tôn Thánh Nhân.

"Oanh long long!" Bạch Trạch lung lay Tiên Thiên Nguyệt Quế, pháp tắc Đại La trong tay rơi vào Nguyệt Quế, từng đạo Tiên Thiên linh quang bạo dũng thiên địa, xé rách thương khung.

Là thời điểm đỉnh phong nhất trong cuộc đời nó!

Vô số tiên nhân Hồng Hoang đều nhìn Bạch Trạch, trong mắt đều có ý bội phục.

Dám ra tay với Thánh Nhân!

Dưới gầm trời, cũng chỉ có Bạch Trạch một mình mà thôi.

Chỉ trong mắt Nữ Oa, vô bi vô hỉ, thản nhiên hạ xuống một ngón tay.

Thái Âm quang huy của Tiên Thiên Nguyệt Quế phấn toái, Tiên Thiên linh quang huyễn diệt, một cây Tiên Thiên Linh Căn đã trưởng thành trực tiếp bị chấn bay ức vạn dặm thiên địa, rơi vào sâu trong Hồng Hoang.

Thậm chí lá cây trên linh căn cũng bị chấn rụng vô số.

Bạch Trạch thổ huyết tiên, thân thể trực tiếp bay ngược ra xa hàng

trăm vạn dặm.

Trong không trung ho ra máu không ngừng, quay đầu nhìn về phía đạo thân ảnh trên Kiếm Sơn.

"Chủ nhân, ta đã làm hết sức rồi!" Vô quý vu tâm, Sở Ca bị giết, nó cũng đã tận lực rồi.

"Hô!" Sau khi đánh diệt Tiên Thiên Nguyệt Quế, một ngón tay vẫn rơi xuống đỉnh Kiếm Sơn.

Trong Kiếm Sơn, từng cây cỏ trực tiếp hóa thành vô biên lợi nhận, kiếm đạo phong mang tất lộ, các loại kiếm khí cắt xé thiên địa, thậm chí không thua kém một kích công phạt của Tiên Thiên Linh Bảo!

Kiếm khí, kiếm ý, kiếm đạo, kiếm pháp, kiếm tắc, kiếm vực, các loại kiếm đạo dồn dập rơi xuống.

Kiếm khí trăm trượng, kiếm khí ngàn trượng, kiếm khí vạn trượng, cắt xé hư không, âm dương ngũ hành, tam tài lục hợp, không biết bao nhiêu loại kiếm đạo dồn dập phát lực.

Cả thiên địa đều bị kiếm khí bao trùm.

Nhưng một ngón tay kia quá cường đại, lại trấn áp từng đạo kiếm khí khắp trời.

Những kiếm khí này đều là kiếm khí có thể chém giết Đại La Kim Tiên, lại đều tiêu tán hết rồi.

"Ngâm!" Kiếm Sơn không chịu nổi trọng áp, phát ra tiếng bi minh!

"Oanh!" Một ngón tay rơi xuống, đạo thân ảnh trên đỉnh Kiếm Sơn trực tiếp băng diệt.

Đạo tam hồn thất phách thần hồn kia bị Thánh Nhân điểm diệt!

Sở Ca, chết!

Nữ Oa vươn tay, chỉ thấy giữa những ngón tay trong suốt lấp lánh của nàng, vờn quanh từng đạo vết máu, đó là vết tích bị kiếm khí làm thương, ngay cả kim thân Thánh Nhân của nàng cũng bị kiếm khí làm thương!

Có thể thấy, kiếm đạo trên Kiếm Sơn sắc bén đến mức nào.

Hô!

Chết rồi!

Kẻ này cuối cùng cũng chết rồi sao?

Trên Thiên Đình, Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn đều thở phào nhẹ nhõm.

Thần thông của Sở Ca quá quỷ dị, tu vi không cao, nhưng thần thông quảng đại, ngay cả bọn họ cũng có ba phần kiêng kỵ.

May mà Nữ Oa nương nương đích thân ra tay, mới chém giết được kẻ này.

Nhưng sau khi nhắc đến thần thông của Sở Ca, lại lộ ra một chút lo lắng.

Sở Ca có thể nhờ vào một đạo âm thanh mà trọng sinh a.

Nếu Sở Ca lại lần nữa trọng sinh, vậy thì tất cả mọi việc làm kia chẳng phải đều công cốc sao?

Nữ Oa nương nương chắp tay đứng đó, vết thương trên ngón tay kia đã biến mất.

Nàng nhìn về phía Kiếm Sơn bên trong Kiếm Môn, thản nhiên nói: "Phản đồ Nhân tộc, đã bị tru diệt, các ngươi tuyệt đối đừng nói thêm nữa!" Lời của Thánh Nhân, hóa thành quy tắc thiên địa, trực tiếp gia trì vào Hồng Hoang thế giới.

Lần này, Nữ Oa nương nương đã khiến chân danh của Sở Ca trở

thành cấm kỵ!

Như vậy, ai dám ở Hồng Hoang bàn luận tên của Sở Ca, không những sẽ bị Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn truy sát, thậm chí ngay cả Thánh Nhân cũng sẽ cảm ứng được.

Muốn phong sát triệt để Sở Ca a!

Trong Kiếm Môn, Nhân tộc bi thiên thương địa, thống khổ tột cùng, lại lần nữa trở thành kiến hôi trong vạn tộc.

Muốn hoán tỉnh Sở Ca, chỉ khi hô lên tên Nhân Vương, âm thanh lại như bị cấm cố vậy, không hề thoát ra một chút âm thanh nào.

Nhân tộc cảm ứng, thiên địa đồng bi, trong vạn dặm thiên địa của Kiếm Môn, trực tiếp giáng xuống mưa lớn ngập trời.

Nhân Vương!

Vị Nhân tộc chi Vương đó, Sở Ca không phải Hồng Hoang Nhân tộc, nhưng cũng là Nhân Vương của họ.

Sở Ca vì Nhân tộc khai mở con đường phía trước, sau đó lại dùng kiếm mở ra Thiên Môn, thần du Thái Hư, khiến Nhân tộc có thể tiến vào Kiếm Giới tu hành, thậm chí che chở Nhân tộc.

Trong hàng trăm vạn năm, hàng ngàn vạn năm, ai lại giống Sở Ca mà đối xử tốt với họ như vậy?

Nữ Oa, Nữ Oa chỉ sáng tạo ra họ mà thôi, chứ không hề dưỡng dục, giáo hóa ân đức.

Thậm chí họ còn nguyện ý để Sở Ca làm "Thánh Mẫu" a!

Nữ Oa nương nương cũng cảm tri được cảm xúc của Nhân tộc, sắc mặt của nàng lại biến đổi.

"Đáng chết!" Nhân tộc đều đáng chết!

Nàng động chân nộ, Đế Tuấn một bên khuyên nhủ: "Nương nương, không bằng đoạn tuyệt căn cơ của Nhân tộc, đợi sau này lại tái tạo Nhân tộc cũng không phải là không được?" Yêu tộc nghe vậy, dồn dập động dung.

Để Nữ Oa nương nương diệt Nhân tộc?

Quả nhiên là một biện pháp tốt.

Chỉ là chưa đợi Nữ Oa nương nương trả lời, đã có từng đạo thân ảnh từ chân trời bay đến!

Chính là thân ảnh của Thánh Nhân!

Tử khí ba ngàn dặm hạo đãng liên miên thiên địa, vắt ngang thương khung, tổng cộng xuất hiện ở ba khu vực.

Phương Tây một tôn đạo nhân tay cầm Tam Bảo Ngọc Như Ý, tiên phong đạo cốt, uy áp Thánh Nhân rủ xuống, vạn vật vạn linh đều phải thần phục quỳ lạy.

Phương Nam một Thánh Nhân giáng lâm, râu tóc bạc trắng, tay nâng một bảo tháp mười tám tầng Huyền Hoàng Sắc Linh Lung, trên mặt vô bi vô hỷ, Thái Thượng Vong Tình.

Tôn Thánh Nhân thứ ba từ phương Đông giáng lâm, đạp trên một chiếc Thanh Bình kiếm hoành hành thiên địa, kiếm khí tung hoành ba vạn dặm, xé nứt thương khung.

"Ai, chết rồi sao?" Tôn Thánh Nhân trên Thanh Bình kiếm kia thở dài nói.

Muộn một bước rồi.

Thông Thiên Giáo Chủ nhìn xuống Kiếm Sơn, một ngọn Kiếm Sơn đã trở nên trơ trụi không ít, những kiếm đạo thảo mộc kia đã bị Nữ Oa nương nương chấn nát, cho nên trên đó thiếu mất một mảng

lớn cây cỏ.

Nguyên bản cứ tưởng có thể tìm được một vị đạo hữu, cùng luận bàn chân giải kiếm đạo, không ngờ lại chết trong tay Nữ Oa nương nương.

Thái Thanh Lão Tử ánh mắt thâm thúy, nhìn Kiếm Sơn, không nói một lời.

Cái chết của Sở Ca!

Đối với hắn mà nói, đó là chuyện tốt.

Sở Ca vừa chết, khí vận Nhân tộc phân tán, cần Thái Cực Đồ trấn áp khí vận Nhân tộc.

Đến lúc đó, Nhân tộc Nhân Giáo Giáo Chủ, khí vận Nhân tộc lại có thể phân được phần lớn rồi.

Một khu vực núi hoang vô danh, sụp đổ ít nhất hơn một nửa núi đá.

Xa xa từng ngọn thần sơn bị xuyên thủng, trong núi đá, một thân ảnh đẫm máu mơ hồ khó khăn lắm mới bò dậy được.

Chính là Bạch Trạch.

Chỉ là Bạch Trạch lúc này, thương thế quá nghiêm trọng.

Tay không chống xe, tự không lượng sức, dám vung tay chống lại Thánh Nhân, nếu không phải Nữ Oa nương nương không có ý giết nó, Bạch Trạch đã sớm chết rồi.

Như vậy, Đại La Đạo Quả đều băng hội!

Chương 52

Toàn bộ khí tức Đại La tiêu tán bảy tám phần.

“Khái khái!” “Chủ nhân, chết rồi, ta lại phải làm sao?” Bạch Trạch nhìn lên thiên vũ, từng đạo thân ảnh đạo mạo ngạn nhiên kia, trầm mặc.

Bởi vì!

Đột nhiên phát hiện, dường như có một tia cảm ứng minh minh với Sở Ca.

Chẳng lẽ Sở Ca vẫn chưa chết?

Từng đạo thân ảnh Thánh nhân đứng sừng sững giữa Thiên địa.

Bốn phương tử khí mênh mông cuồn cuộn liên miên bất tuyệt khắp Thiên địa, ba ngàn dặm tử khí vắt ngang trời xanh.

Dưới tử khí, tốc độ tu hành của Tiên nhân đều có thể nhanh hơn gấp bội.

Khi Thánh nhân xuất hành, tu sĩ Yêu tộc đều trở nên căng thẳng hơn đôi chút.

Chỉ thấy một vị Thánh nhân lão giả kia lại bay về phía Nữ Oa Nương Nương.

Trên khuôn mặt, hiện lên một nụ cười.

“Nghe nói Nương Nương có ý định trọng chú Nhân tộc?” “Đây chính là Tam Quang Thần Thủy, sẽ trợ giúp Nương Nương trọng chú Nhân tộc.” Trọng chú Nhân tộc?

Nữ Oa Nương Nương muốn diệt Nhân tộc, sau đó tái tạo ư?

Yêu Hoàng Đế Tuấn nghe xong, mặt mày hớn hở!

Yêu Thánh Phục Hy cũng lộ ra một nụ cười.

Cô em gái này rất quan tâm, đã thành Thánh nhân rồi, vẫn còn lo lắng cho tộc mình.

Diệt Nhân tộc!

Cắt đứt căn cơ của Nhân tộc, trong thời kỳ Vu Yêu, khiến Nhân tộc biến mất!

Đối với Yêu tộc, đây quả là một tin đại hỉ lớn lao.

Thái Thanh Thánh nhân giơ tay, cũng không đợi Nữ Oa Nương Nương đồng ý hay không, trực tiếp ném Tam Quang Thần Thủy về phía Nữ Oa Nương Nương.

Tam Quang Thần Thủy phân biệt là "Kim sắc Nhật Quang Thần Thủy, Ngân sắc Nguyệt Quang Thần Thủy, Tử sắc Tinh Quang Thần Thủy".

Nhật Quang Thần Thủy: Tiêu ma huyết tinh cốt nhục.

Nguyệt Quang Thần Thủy: Hủ thực Nguyên thần hồn phách.

Tinh Quang Thần Thủy: Thôn giải Chân linh thức niệm.

Tam Quang Thần Thủy một khi hợp nhất, chính là linh đan diệu dược tốt nhất trên đời.

Tiên thiên Nhân tộc được tạo thành từ Tam Quang Thần Thủy cùng Cửu Thiên Tức Nhưỡng, mỗi người đều là Tiên nhân, căn nguyên không hề thua kém các Tiên thiên sinh linh bình thường.

Tam Quang Thần Thủy này cũng là ta đòi từ Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nữ Oa Nương Nương giơ tay, thu lấy Tam Quang Thần Thủy.

Đồng ý muốn lật đổ Nhân tộc rồi sao?

Khoảnh khắc ấy, Tiên nhân trong Kiếm Môn kinh hồn táng đởm!

Hậu thiên Nhân tộc đều hoảng sợ!

Nữ Oa muốn diệt Nhân tộc?

Diệt Hậu thiên Nhân tộc ư!

Vậy chẳng phải sẽ phải chịu kiếp nạn diệt tộc sao?

Trong Kiếm Giới, Nguyên thần Nhân tộc đang thần du Thái hư dường như có cảm ứng, đều rợn tóc gáy.

Nhân tộc ta vừa thoát khỏi Thiên Đình, nay lại gặp đại kiếp nạn, thậm chí Thánh mẫu tự mình ra tay!

Một kiếp này!

Là kiếp chết không thể tránh khỏi.

Lại một lần nữa nhớ về Sở Ca, nhớ về những gì Sở Ca đã làm cho Nhân tộc.

"Đông!" Đột nhiên Thiên địa chấn động, núi non sụp đổ, từng ngọn núi băng diệt, sau đó khí tức man hoang vô cùng vô tận từ xa bắn tới.

Đó là khí tức Vu tộc.

Chỉ thấy một đạo thân ảnh Tổ Vu Tứ Dực Lục Túc dẫn đầu hạ lâm giới Thiên địa này.

Thần khu Thần Ma trăm vạn trượng chấn động trời xanh, vấn đỉnh chư Thiên bất diệt.

Khí tức của hắn thâm viễn, phúc xạ khắp chư Thiên vạn giới xung quanh, ngay cả Hư không cũng bị chấn động xuyên thủng.

"Tổ Vu Đế Giang!" Có Đại năng trầm giọng nói.

Lúc này mới phát hiện, nhân vật chính của sự kiện này dường như

không phải Nhân tộc Sở Ca, mà là Vu tộc và Yêu tộc!

Thập Đại Kim Ô nhập Hồng Hoang, bị Đại Vu Đại Nghệ của Vu tộc bắn chết chín đầu, chẳng phải đó chính là nguồn gốc bùng phát Lượng kiếp sao?

"Hừ!" Đế Giang lạnh lùng hừ một tiếng, nhìn ngọn Kiếm Sơn trống rỗng, lộ ra vẻ bi thương.

"Huynh đệ tốt của ta ơi, đã chết rồi sao?

Đều tại ta chậm một bước." Hả?

Tổ Vu Đế Giang lại đang giả vờ diễn trò sao?

Vừa rồi không thấy hắn bay tới, đợi người ta chết rồi mới đến ư?

Hắn đang muốn tranh thủ sự đồng tình của Nhân tộc sao?

Từng tôn Yêu tộc sắc mặt khó coi nhìn Tổ Vu Đế Giang: "Đồ điểu nhân đáng chết kia, không chỉ giết nhị lang tộc ta, ngay cả Nhân Vương cũng bị sát hại." "Vu tộc ta, nguyện vì Nhân Vương báo thù!" Đế Giang nhìn về phía Kiếm Môn đằng sau, nhìn về phía trăm vạn Nhân tộc trong Kiếm Môn, tiếng nói của hắn truyền vào sâu trong Hồng Hoang.

"Nhân tộc chi Vương bị sát, Vu tộc ta nguyện ý thảo phạt Yêu tộc!

Nếu có Nhân tộc nào nguyện ý, đều có thể tham gia!" Hắn đổ lỗi cái chết của Sở Ca hoàn toàn cho Yêu tộc!

Trong Kiếm Môn, Nhân tộc lộ ra vẻ mê mang, biết Sở Ca bị Nữ Oa giết chết, nên đều do dự không biết có nên thực sự ra tay hay không.

Nhưng trên Hồng Hoang đại địa, Nhân tộc trong Kiếm Giới không chứng kiến cảnh tượng ấy, đều tin lời Đế Giang, và lũ lượt kéo về phía này!

Muốn gia nhập Vu Yêu đại chiến lần này!

Muốn vì Sở Ca báo thù!

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất khí tức bạo xạ trời xanh, dường như muốn trấn áp Tổ Vu Đế Giang, chỉ thấy ở Thiên địa xa xôi, từng đạo thân ảnh khổng lồ cũng sải bước tới.

Một tôn Cự nhân toàn thân xanh biếc, thân thể trăm vạn trượng tựa như một cây cổ thụ ngút trời, thân chim mặt người, cưỡi hai con Thần Long do Ất Mộc tinh khí hóa thành.

"Yêu tộc vô đạo, phóng túng Kim Ô Thái Tử đồ sát ức vạn sinh linh Hồng Hoang, đáng giết!" Tôn Tổ Vu thứ ba cũng theo đó hạ xuống, bầu trời băng diệt, trăm vạn trượng Tổ Vu chân thân hạ lâm!

Tôn Tổ Vu này đầu thú thân người, phủ đầy vảy đỏ, trong tai có hai con Hỏa Long xuyên qua, dường như không thua kém Thần Diễm của Kim Ô.

"Một đám súc sinh lông vũ, đồ sát nhị lang Vu tộc ta, đáng giết!" Đột nhiên nửa bầu trời đổ xuống nước mưa, sau đó những giọt mưa ấy lại toàn bộ đóng băng.

Một tôn Tổ Vu hung thú toàn thân gai góc cũng hạ xuống.

Đó là Tổ Vu Huyền Minh, "Yêu Đế Đông Hoàng Thái Nhất, quý là Đại Đế Yêu tộc, lại ra tay với Đại Vu tộc ta, lấy lớn hiếp nhỏ, đáng giết!" Đông Hoàng Thái Nhất ra tay đánh giết Đại Nghệ!

Lấy lớn hiếp nhỏ, đường đường một tôn Yêu Đế, lại vô liêm sỉ đến vậy, thật sự là mất mặt.

Các Tổ Vu khác cũng theo đó hạ lâm một khu vực ở Kiếm Sơn.

Từng tôn Tổ Vu trăm vạn trượng xuất hiện tại đây, sát khí ngập trời và khí tức man hoang đan xen, hình thành khí tức Hồng Hoang độc

đáo.

"Yêu tộc bất nhân, Yêu tộc vô đạo, Vu tộc ta đại biểu Bàn Cổ Phụ Thần, hôm nay muốn đồ sát Yêu tộc!

Nếu Nhân tộc có chí, nếu Hồng Hoang có năng giả, đều có thể tiến tới đồ sát yêu!" Thập Nhị Tổ Vu đã phát ra lời mời tới sinh linh Hồng Hoang, muốn khai chiến với Yêu tộc rồi.

Thập Đại Kim Ô hạ giới, đồ sát mấy trăm vạn, mấy ngàn vạn nhị lang của Vu tộc, Tổ Vu chấn kinh.

Lúc này vô số Vu tộc từ Thiên địa chạy bộ hoặc phi hành.

"Oanh long long!", "Oanh oanh!" Trời xanh chấn động, đại địa nứt toác, Vu tộc trăm trượng, ngàn trượng, vạn trượng có mặt khắp nơi, trong đó xen lẫn những Đại Vu mười vạn trượng.

Những bộ lạc Vu tộc kia đều tuân theo hiệu triệu của Tổ Vu, thổi vang tù và viễn cổ.

Chương 53

"U u!", "U u u!" Từng tiếng tù và cổ vũ lòng người vang vọng khắp Hồng Hoang, Vu tộc muốn vung đao với Yêu tộc.

Vô số Vu tộc từ bốn phương tám hướng xông tới, khí tức Hồng Hoang càng thêm nồng đậm, nhục thân Vu tộc trở nên cứng rắn hơn.

Đế Tuấn nhìn xuống Vu tộc trên Thiên địa phía dưới, liên tục cười lạnh.

"Vu tộc giết con cháu ta, Bản Hoàng còn chưa tính sổ, đã muốn ra tay trước rồi sao?" "Hôm nay, vậy thì khai chiến đi!" Đông Hoàng Thái Nhất bên cạnh ra tay!

Chỉ thấy Hồ Lô Chiêu Yêu trong tay hắn đón gió trương lớn, bay vào Thái Cổ Tinh Không, tiếp đó từ trong Hồ Lô Chiêu Yêu bay ra một thanh Trường Phiên.

Thanh Phiên này lay động, theo đó bạo trướng gấp mấy ngàn vạn lần, trực tiếp đứng sừng sững trong Hư không.

Đông Hoàng Thái Nhất lay động Chiêu Yêu Phiên, hiệu triệu quần yêu thiên hạ!

Nhất thời, Đại Yêu trên Thái Cổ Tinh Không, Đại Yêu trong Tinh Thần, Yêu tộc trên Thiên Đình và Hồng Hoang đại địa, đều lũ lượt tuân theo hiệu triệu.

Nhất thời, quần yêu bay múa, che trời lấp nhật, ức vạn triệu Yêu tộc ngưng tụ Thiên địa, che lấp cả Thái Cổ Tinh Không.

Trên Hồng Hoang đại địa, những kẻ đang di chuyển đều là Vu tộc, những Vu tộc này cường tráng hữu lực, một bước sải ngang mấy trăm dặm Thiên địa.

Trên Hồng Hoang Tinh Không, đó là những Yêu tộc đang bay lượn!

Vu Yêu lưỡng tộc vào khoảnh khắc này phát động hiệu triệu, triệu hồi vô số tộc nhân.

Hồng Hoang có cảm ứng, Thiên địa biến hóa, đêm đen trầm luân, ban ngày tiêu tán.

Ngay cả quang huy của Thái Dương Tinh cũng bị yêu khí ngút trời che lấp.

"Muốn chiến, vậy thì chiến!

Hôm nay quyết thắng bại!

Vu tộc ta mới là nhân vật chính của Hồng Hoang, Hồng Hoang là do Bàn Cổ Phụ Thần lưu lại cho Vu tộc ta!

Các ngươi là bọn sinh hóa ẩm thấp, lông vũ vảy sừng, có thể tồn tại ở Hồng Hoang đều là nhờ ơn Phụ Thần, mà các ngươi lại cướp đoạt di trạch của Phụ Thần!

Hôm nay, nhị lang Vu tộc ta, hãy theo Tổ Vu chúng ta chinh phạt Yêu tộc!" Tiếng nói cuồn cuộn vang vọng khắp Hồng Hoang Thiên địa, từng đạo thân ảnh từ các góc Hồng Hoang bay tới.

Đó lại là Thiên Tiên, Chân Tiên Nhân tộc!

Cũng gia nhập vào đại chiến lần này.

"Vì Nhân tộc chi Vương báo thù!", "Quyết tử với Yêu tộc này!" Từng đạo thân ảnh yếu ớt cũng gia nhập vào Vu Yêu đại chiến lần này.

Trong Kiếm Môn, giữa Kiếm Giới, mấy trăm vạn, mấy ngàn vạn Nhân tộc đều nhìn cảnh tượng này, tâm thần chấn động, dường như ý chí trong lòng cũng lung lay.

Đối với Nữ Oa Nương Nương thì không dám động thủ, nhưng còn Yêu tộc thì sao?

Nhân Vương!

Nhân Vương!

Phải vì Nhân Vương báo thù!

Cùng với việc Nhân tộc hồi ức hình ảnh Nhân Vương, hồi ức những sự tích của Nhân Vương trong não hải, từng đạo khí tức kỳ dị dao động giữa một phương Thiên địa.

Trong Kiếm Môn, trên đại địa vạn dặm, khí tức kỳ dị dao động.

Chỉ là những Nhân tộc này mạnh nhất cũng chỉ là Chân Tiên, nên khó mà quan sát được khí tức kỳ dị kia.

Trong Kiếm Giới, những Nhân tộc thần du Thái Hư kia cũng không cảm ứng được điều gì dị thường.

Nhưng trong đó có một tôn Nguyên thần lại vô cùng cường đại, đó là Nguyên thần cấp Thái Ất Kim Tiên.

Tôn Nguyên thần này đã tu hành vô số năm trong Kiếm Giới, chứng kiến Kiếm Giới khai tịch.

Lúc này khí tức Thái Ất tiêu tán, từng tia khí tức Đại La diễn hóa.

Lại muốn chứng đạo Đại La Đạo Quả.

Chỉ vào khoảnh khắc này, tôn Nguyên thần ấy lại thức tỉnh.

Nhìn Kiếm Giới hư huyễn, lại mơ hồ nghe thấy một tiếng động kỳ dị.

Đó tựa như tiếng từ Hư không, tựa như từ Luân Hồi, tựa như từ chư Thiên vạn giới, tựa như tiếng lòng của Nhân tộc.

“Ai dám nói bất tử!

Ai dám nói bất diệt!

Chỉ có ta vĩnh sinh bất diệt!" Tôn ngoan nhân ấy, lại mượn ký ức Nhân tộc, từ hồi ức trọng sinh trở về.

Ngọc Đỉnh Chân Nhân trực tiếp quỳ bái trong Hư không, hướng về Thiên địa hư vô mà bái một lạy.

"Ngọc Đỉnh bái kiến Tiền bối!" Tuy Sở Ca đã giúp hắn thoát khỏi giáo phái, nhưng vẫn chưa thu hắn làm đệ tử, nên chỉ có thể xưng là tiền bối.

Hành động này, khiến tất cả Nhân tộc trong Kiếm Giới đều ngây ngốc!

Nguyên thần Nhân tộc đều hoang mang nhìn Kiếm Giới!

Không biết phải làm sao.

Trong Kiếm Giới!

Ngọc Đỉnh Chân Nhân, vẻ mặt hân hoan nhìn Thiên địa hư vô.

Hắn đã nghe thấy, nghe thấy tiếng tụng niệm kia trong Luân Hồi.

Ai dám nói bất diệt, ai dám nói bất tử?

Là Đại La Kim Tiên ư?

Đại La Kim Tiên tuy xưng là Đại La bất diệt, thời không vĩnh hằng, nhưng cũng sẽ bị cường giả mạnh hơn xóa bỏ.

Vậy còn Thánh nhân thì sao?

Thiên Đạo Lục Thánh, Tam Thanh, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, Nữ Oa Nương Nương, đều ký thác Nguyên thần vào Thiên Đạo, bất tử bất diệt, có thể mượn Thiên Đạo trọng sinh.

Nhưng nếu Thiên Đạo hủy diệt thì sao?

Vậy còn Hồng Quân Lão Tổ, tôn Thánh nhân lấy thân hợp Đạo thì

sao?

Nếu Vô Lượng Lượng Kiếp hàng lâm, Hồng Hoang phá toái, tôn Đạo Tổ ấy liệu có thể sống sót?

Trong từng đạo thanh âm, Ngọc Đỉnh Chân Nhân nghe thấy ý chí vĩnh hằng bất diệt.

Thiên địa mục nát ta bất diệt, Tam Giới động loạn, thập phương Thiên địa quy khư, ta vẫn có thể vĩnh sinh bất tử.

Chỉ cần thế gian có người tụng niệm chân danh của ta, có người nhớ đến truyền thuyết thần thoại của ta, thậm chí chỉ cần có Chân linh lạc ấn giữa Thiên địa, ta đều có thể trọng sinh trở về.

Thần thông thứ nhất của Vĩnh Hằng Bất Diệt Kim Thân, là một trong những căn cơ vô địch của Sở Ca.

Tử vong?

Đối với Sở Ca, đó chỉ là một giấc ngủ say mà thôi, thậm chí thời gian của giấc ngủ say ấy cũng chỉ ngắn ngủi vài hơi thở.

Kiếm Giới đang chiến đấu, đang chấn động, từng đạo Nguyên thần hư huyễn không biết phải làm sao nhìn Thiên địa.

Đều có chút hoảng sợ.

Chỉ khoảnh khắc sau, cảm ứng được một cỗ khí tức quen thuộc.

Đó!

Khí tức Nhân Vương!

Toại Nhân thị, Thần Nông thị, Cửu Long thị, Hiên Viên thị, Lôi Trạch thị, từng tôn Tiên hiền Nhân tộc đều kích động.

Tiên thiên Nhân tộc, sớm đã tu luyện thành cảnh giới Chân Tiên, nay ở trong một giới tu luyện, không tu luyện kiếm đạo, tu vi của họ

cũng nhanh hơn bên ngoài gấp trăm lần.

Vì vậy, mấy tôn Tiên hiền Nhân tộc thậm chí đã nửa bước bước vào cảnh giới Kim Tiên, từng đạo khí tức Kim tính bất hủ bao quanh thân.

“Nhân...

Nhân Tổ!

Khí tức Nhân Tổ!” Kiếm Giới độc lập trong Hồng Hoang Hư không, trên Kiếm Sơn, nên cảnh Nữ Oa một ngón tay điểm sát Sở Ca vừa rồi, họ cũng đã chứng kiến.

Hiện tại, khí tức của Sở Ca lại xuất hiện giữa Thiên địa!

Điều này khiến người ta cảm thấy khó hiểu.

Chương 54

Chẳng lẽ Nữ Oa không giết chết Sở Ca?

Nhưng không thể nào, một tôn Thánh nhân ra tay, há lại lưu thủ?

Chẳng lẽ Nhân Vương, muốn trọng sinh sao?

Nhân Vương, Nhân Vương, có thể mượn một đạo thanh âm trọng sinh, nhưng đã bị Nữ Oa Nương Nương và Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Tuấn hạ lời nguyền, trở thành tên cấm kỵ của Hồng Hoang.

Cho nên Sở Ca không thể phục sinh được, vậy hiện tại rốt cuộc là sao?

Từng đạo Nguyên thần hư ảnh, nhìn Thiên địa hư vô trong Kiếm Giới, ở đó, quy tắc kiếm đạo đang vang lên tiếng chiến minh.

"Ngâm!", "Ngâm!", "Ngâm!" Toàn bộ Kiếm Giới đều bị âm thanh kiếm đạo bao phủ, đó là đang hoan nghênh Sở Ca trọng sinh!

Chỉ là cảnh tượng giữa Thiên địa mà thôi!

Kiếm Sơn.

Một tòa Thần sơn bị Nữ Oa Nương Nương trấn áp một lần, vô số cỏ cây đá núi bị đánh bay, khắp nơi đều trống trải hoang tàn.

Chỉ có những Kiếm ý, Kiếm khí kia đang diễn hóa trật tự quy tắc kiếm đạo mới.

Trên đỉnh Kiếm Sơn, ở đó, có một khu vực trống trải, đó là nơi Sở Ca thường xuyên ngồi xếp bằng.

Ở đó, Sở Ca đã bế quan ba vạn năm.

Hiện tại, trên đỉnh Kiếm Sơn, một đạo thân ảnh mơ hồ đang ngưng tụ, từng đạo khí tức kỳ dị bắt đầu phù hiện.

“Thiên trọng kiếp, bách thế nạn, Luân Hồi bất diệt, Thiên khó táng, Địa khó chôn, vạn cổ vĩnh sinh!” Ai đang tụng niệm thần âm bất diệt!

Bạch Trạch từ giữa từng lớp núi non bò ra, khu sử tia pháp lực cuối cùng trong cơ thể, muốn bay lên Kiếm Sơn.

Thần khu nhuốm máu, máu chảy không ngừng, toàn thân tắm trong máu.

Các loại thần tính đều đang tiêu tán, Đại La Đạo Quả trên đỉnh đầu tứ phân ngũ liệt.

“Chủ nhân vẫn sống!” Chỉ khoảnh khắc này, ánh mắt Bạch Trạch càng thêm sáng rực.

Không chết!

Thật sự không chết!

Hắn cười rồi!

Nữ Oa Nương Nương ba kiếp gia thân Sở Ca, thậm chí cuối cùng còn tự mình ra tay, vậy mà vẫn không thể chém giết Sở Ca!

“Ha ha ha!”, “A ha ha ha!”, “Ngươi thấy chưa?

Con tiện tỳ kia!

Chủ nhân nhà ta, không chết!!!” Bạch Trạch phóng tiếng cười lớn, tiếng cười của hắn chấn động Hồng Hoang Thiên địa.

Nhưng vào khoảnh khắc này, ai sẽ quan tâm đến sống chết của Sở Ca chứ?

“Oanh oanh oanh!” Ngoài Kiếm Sơn, Vu tộc và Yêu tộc tụ tập càng ngày càng nhiều, đen kịt một mảng, ức vạn Yêu tộc, ngàn ức thậm chí vạn ức Yêu Tiên ngưng tụ, yêu khí bao trùm trời xanh, ngay cả quang huy của Thái Dương Tinh cũng không thể chiếu rọi xuống,

ngay cả ba ngàn dặm tử khí của Thánh nhân cũng bị san bằng.

Sát khí trên người Vu tộc liên kết với sát khí sâu trong Hồng Hoang đại địa, hóa thành cương sát, trực tiếp xông thẳng Cửu Thiên, thậm chí kéo sập cả Cửu Trọng Thiên Khuyết!

Vu Yêu đại chiến bùng nổ vào khoảnh khắc này!

Từng tôn Vu binh và Yêu binh chém giết lẫn nhau.

Một trận đại chiến quá đột ngột, ngay cả chư Thiên Đại năng cũng chưa kịp chuẩn bị nghênh tiếp Vu Yêu đại chiến, một trận đại chiến đã bắt đầu.

Đại Vu Tương Liễu, Đại Vu Hình Thiên, Đại Vu Phong Bá, Đại Vu Vũ Sư, từng tôn Đại Vu cường hoành đỉnh phong hóa thân thân thể mười vạn trượng, lực bạt sơn hề khí cái thế, đại chiến cùng những Yêu Thần kia.

Thần thông đại pháp, vĩ lực cái thế, đánh nát Hư không, đánh vỡ Thiên địa, toàn bộ Hồng Hoang đại địa đều đang chấn động.

Trăm vạn dặm Thiên địa quy khư, ngàn vạn dặm Thiên địa nứt toác, vạn vạn dặm Thiên địa liên y, đó chỉ là dị tượng Thiên địa do Vu Yêu đại chiến gây ra trong khoảnh khắc đầu tiên.

"Oanh oanh oanh!", "Oanh oanh oanh!" Tiếng đại chiến cùng thần âm cổ võ viễn cổ đồng thời vang lên.

Vu Yêu chiến cổ sấm động, từng con Thái Cổ Lôi Long gào thét Thiên địa, khích lệ chiến lực Vu tộc.

Yêu tộc cũng gõ vang chiến cổ, chiến cổ của Yêu tộc lại được luyện chế từ Phong Hỏa Kỳ Lân của tộc Kỳ Lân.

Từng con Phong Hỏa Kỳ Lân gào thét Thiên địa, tựa hồ như thức tỉnh, đan xen cùng từng con Thái Cổ Lôi Long.

Trong khoảnh khắc, hàng vạn Vu tộc Yêu tộc tử vong, từng đạo thi hài từ trên không trung rơi xuống.

Tiên huyết, nhuộm đỏ Hồng Hoang Thiên địa, trời xanh như mặt gương vỡ nát, những Vu Yêu cấp thấp trực tiếp bị mảnh vỡ không gian cắt ngang eo!

Nhưng họ vẫn vung vẩy thần binh lợi nhận trong tay, dục huyết giết địch.

"Sát!

Sát!

Sát!", "Sát!

Sát!

Sát!" Vu Yêu lưỡng tộc đều sát hồng mắt, bên ngoài một trận đại chiến, vô số đạo ánh mắt đang đổ xuống.

Ngũ Trang Quán, Tu Di Sơn, Minh Hà, sâu trong Lục Đạo Luân Hồi, chủ nhân của từng tòa Động Thiên Phủ Đệ, đều đang chờ đợi kết quả của trận đại chiến này.

Tò mò, Vu Yêu đại chiến lần này ai sẽ thắng lợi.

Phương Tây!

Hai đạo thân ảnh chậm rãi phù hiện, đều nhìn về chiến trường Hồng Hoang, ở đó Vu Yêu đại chiến chính thức bắt đầu.

Một tôn Đạo nhân tay nắm một gốc Tiên thiên linh căn, gốc Tiên thiên linh căn ấy nối tiếp các loại châu báu, tản phát ra từng đạo quang mang.

Chuẩn Đề chưởng Thất Bảo Diệu Thụ, trên mặt cười khổ không

thôi.

“Vô Lượng Thiên Tôn, chúng sinh sát kiếp, Luân Hồi khô độ.

Sau kiếp nạn này, Tu Di Sơn của ta lại phải có thêm mấy tôn 'cẩu đà' rồi.” Hai mắt Chuẩn Đề ngưng tụ, không hề có vẻ từ bi.

Một trận đại kiếp này vốn dĩ đã được dẫn dắt!

Nếu không phải Chuẩn Đề Đạo nhân hóa thân thành Ô Sào Thiền Sư, đi tới Thái Dương Tinh, dẫn động Thập Đại Kim Ô hạ giới, Vu Yêu đại chiến sẽ không bùng nổ sớm như vậy.

“A Di Đà Phật, Sư đệ, lần này Chuẩn Đề lại chịu khổ rồi!” Vu Yêu không trừ, Tây Phương khó hưng.

Chỉ khi Vu Yêu lưỡng tộc đều vẫn lạc, Tây Phương Giáo mới có thể quật khởi.

Nhân quả của Lượng kiếp này, nghiệp lực do Vu Yêu lưỡng tộc sản sinh, sẽ có hơn một nửa đều rơi vào Chuẩn Đề Thánh nhân.

Đến lúc đó, tôn Thánh nhân ấy, sẽ bị nghiệp lực thiêu đốt vô số năm!

Ngay cả Thánh nhân cũng phải kêu khổ không ngừng!

Chuẩn Đề Đạo nhân tay niết Lan Hoa Chỉ, vẻ mặt thống khổ trên mặt càng thêm cay đắng.

Chỉ khoảnh khắc sau, vô ý quét mắt qua đỉnh Kiếm Sơn, ở đó một đạo thân ảnh chậm rãi phù hiện.

Sau đó nghe thấy tiếng Bạch Trạch chửi rủa!

Tiện tỳ!

Đó là đang mắng Nữ Oa Nương Nương sao??

Một con kiến hôi nhỏ nhoi, lại dám mắng một tôn Thánh nhân là

kiến hôi!

Thật không biết tốt xấu!

Chưa đợi Chuẩn Đề Đạo nhân ra tay, có một đạo thân ảnh uốn ngón tay búng một cái, chỉ thấy trên Thiên Ngoại Thiên, ánh mắt Thái Thanh Thánh nhân ngưng lại.

"Huyên náo!" Một tiếng quát lạnh lẽo rơi xuống, thân ảnh Bạch Trạch bị xóa bỏ.

Dám nhục mạ Thánh nhân?

Nếu không loại bỏ kẻ gây loạn này, sau này làm sao thiết lập uy nghiêm của Thánh nhân?

Bạch Trạch vừa chết, trên Kiếm Sơn hư ảnh lại ngưng tụ, không chỉ ở một nơi trong Thiên địa.

Ngoài Thủ Dương Sơn mấy chục vạn dặm, trong Thiên địa trăm vạn dặm, có một ngọn núi.

Chương 55

Một ngọn núi bị nứt toác, thậm chí có dấu vết hơi thở của Nhân tộc.

Đó là nơi Sở Ca truyền xuống Hằng Vũ Kinh, khai tịch tiền lộ cho Nhân tộc.

Ở đó, một đạo hư ảnh chậm rãi ngưng tụ!

Từng đạo khí tức kỳ dị phiêu đãng tại đây, tựa hồ có âm thanh luân hồi vang lên, làm tan biến Hư không.

Ly Sơn!

Một khu vực địa giới sâu hun hút sụt lún mấy trăm dặm, ngàn dặm, phạm vi mấy vạn dặm địa giới sụp đổ, toàn bộ Ly Sơn sớm đã hóa thành một vùng phế tích.

Chỉ khoảnh khắc này, ở đó, một đạo hư ảnh cũng đang ngưng tụ.

Đạo thân ảnh ấy thậm chí từ trong Hư không trực tiếp bước ra.

Giữa Thiên địa, trong những hư ảnh kia, đó là đạo thân ảnh đầu tiên bước ra.

Tiếp đó, càng ngày càng nhiều thân ảnh, từ giữa Thiên địa bước ra.

Những thân ảnh này không có dung mạo, tựa như một nắm hư ảnh, hành tẩu Thiên địa, sải bước qua sơn hà, vô thị pháp tắc thời gian và không gian, bay về phía đỉnh Kiếm Sơn!

"Đó là!" Nữ Oa Nương Nương vốn đang chú ý đến Vu Yêu đại kiếp, nhưng vào khoảnh khắc này đều nhìn về những hư ảnh giữa Thiên địa kia.

Đó là Chân linh lạc ấn của Sở Ca!

Những lạc ấn lưu lại giữa Thiên địa.

Có hư Tiên lạc ấn, cũng có Thiên Tiên Chân Tiên Kim Tiên lạc ấn, những lạc ấn này đều bay về phía đỉnh Kiếm Sơn.

Bay về phía đạo thân ảnh kia.

Từng đạo hư ảnh, dung hợp với hư ảnh trên đỉnh Kiếm Sơn.

"Thánh nhân bất tử, Đại Đạo bất chỉ." Ta hôm nay, muốn đồ Thánh!

Từng đạo khí tức quỷ dị, dao động trên Kiếm Sơn, thậm chí tòa Kiếm Môn kia cũng tản phát ra quang huy vô tận.

Lại có một khẩu Kiếm Giới lại từ trong hư vô phù hiện, hóa thân thành một phương Thần Kiếm ba vạn vạn trượng, treo ngược trên đỉnh Kiếm Sơn!

Trên Hồng Hoang đại lục, Vu Yêu đại chiến chính thức khai mở.

Thập Nhị Tổ Vu hiển hóa chân thân, hóa thân thành Tổ Vu chi khu, chân thân trăm vạn trượng quét ngang Thiên địa, tùy ý một kích, đánh bay Yêu tộc khắp trời, thậm chí đánh nát cả nhục thân.

Trong số đó, Tổ Vu Chúc Dung càng thêm cường đại.

Toàn thân tản phát thần hỏa ngập trời, trên tai hai con Hỏa Long vút lên không, dưới chân hai con Hỏa Long bay ra, trực tiếp thiêu đốt từng tôn Thái Ất Yêu Tiên thành tro bụi.

Pháp tắc Kim tính bất hủ, quy tắc Thái Ất bất diệt, dưới thần hỏa của Chúc Dung, chỉ có khả năng bị thiêu thành tro bụi.

"Ha ha ha ha!", "Ha ha ha!", "A, một đám chuột nhắt nhát gan, hôm nay ta phải giết đến mức các ngươi phải gọi ta một tiếng gia gia!" Chúc Dung đại phát thần uy, Yêu tộc khóc trời gào đất, từng đạo thân

ảnh rơi xuống, thậm chí có Yêu tộc bị Vu tộc sống sờ sờ giẫm chết.

Tổ Vu Cộng Công, triệu hoán Cửu Thiên Nhược Thủy, một đạo Nhược Thủy hạ xuống, nhấn chìm mấy trăm vạn Yêu tộc.

Tổ Vu Cú Mang điểm nhẹ Hư không, Ất Mộc tinh khí trong cơ thể từng tôn Yêu tộc bùng cháy, lấy huyết nhục của họ làm dưỡng liệu, từng cây đại thụ ngút trời từ trong cơ thể mọc ra.

Mỗi một tôn Tổ Vu ra tay, đều có mấy chục vạn, mấy trăm vạn Yêu tộc vẫn lạc.

Từng mảng lớn yêu vân bị quét sạch, Thập Nhị Tổ Vu hoành hành Thiên địa, không có bất kỳ Đại Yêu nào có thể địch lại một hợp.

Trên Thiên Đình, dưới Thái Cổ Tinh Không, Yêu Hoàng Đế Tuấn đại nộ.

"Đám mãng phu!

Một đám mãng phu, lại trực tiếp động thủ rồi." Các Đại năng đều đang đứng bên cạnh quan vọng, chỉ phái ra Thập Đại Yêu Thần, ngay cả Đại La Tinh Chủ của họ cũng chưa hạ lâm!

Huống chi là Đế Tuấn và Thái Nhất!

Côn Bằng Yêu Sư và Phục Hy Yêu Thánh nhíu mày, nếu cứ tiếp diễn như vậy, không cần mấy ngày, Yêu tộc này sẽ bị đồ sát sạch sẽ.

Vậy Phục Hy muốn vì Yêu tộc nghịch thiên cải mệnh, để Yêu tộc trở thành nhân vật chính của Hồng Hoang, cơ hội chứng đạo chẳng phải sẽ mất hết sao?

"Yêu Hoàng, đã đến lúc để những Tinh Chủ kia hạ lâm rồi." "Không sai, Yêu Thánh nói có lý, mấy năm nay, Đồ Vu Kiếm luyện chế cũng đã có hơn hai mươi vạn thanh." Một thanh Đồ Vu Kiếm cần mười vạn tinh huyết và hồn phách Nhân tộc!

Hai mươi vạn thanh, vậy là hai vạn ức Nhân tộc đã chết trong tay Yêu tộc để luyện chế Đồ Vu Kiếm!!!

Những năm này, Nhân tộc phát triển cực kỳ chậm chạp, thậm chí không thể tiến thêm một bước, đều là vì bị Yêu tộc bắt đi luyện chế Đồ Vu Kiếm!

"Tốt!

Theo ý Yêu Thánh và Yêu Sư." Đế Tuấn vung tay, chỉ thấy trong Thiên Đình, từng thanh Đồ Vu Kiếm bay ra.

Những Đồ Vu Kiếm này mỗi thanh đều dài ba trượng, toàn thân nhuộm đỏ như máu, thậm chí đỏ thẫm rồi chuyển sang đen.

Mỗi một thanh Đồ Vu Kiếm đều nhuốm máu mười vạn Nhân tộc.

Từng đạo oan hồn quấn quanh trên Đồ Vu Kiếm, âm phong từng trận, tiếng gào thét từng đạo, khí tức khủng bố hạ xuống, bao trùm Thiên Đình như Âm Ti Địa Phủ.

"Oanh!", "Oanh!" Từng thanh Đồ Vu Kiếm phá tan Thái Cổ Tinh Không, bay vào chiến trường phía dưới.

"Đồ Vu Kiếm!" Vốn dĩ khí thế Yêu tộc có chút suy yếu, nhưng vào khoảnh khắc này, sau khi thấy Đồ Vu Kiếm, họ đều bạo trướng!

Từng tôn Yêu tộc có được Đồ Vu Kiếm, tự tin tăng gấp trăm lần.

Nhục thân Vu tộc quá cường đại, tuy Yêu tộc đông hơn Vu tộc mấy lần, thậm chí mười mấy lần về số lượng, nhưng thường cần mấy tôn Đại Yêu mới có thể đại chiến với một tôn Vu tộc đồng cảnh.

Nhưng có Đồ Vu Kiếm thì lại khác.

"Hoa lạp!" Đồ Vu Kiếm chém xuống, những Vu tộc kia dùng nhục thân cứng rắn chống đỡ, chỉ trong khoảnh khắc tiếp theo, bị Đồ Vu Kiếm chém thành hai nửa.

Toàn thân không còn chút khí tức nào, Tinh Khí Thần bị oan hồn thôn phệ, nhục thân chi lực bị oan hồn kia phong ấn.

"Đồng bào Nhân tộc ta ơi!", "Giết!", "Trả thù cho đồng bào, giết Yêu tộc!" Những Nhân tộc kia đều kích động khí huyết, hóa thân thành từng tôn Chiến Tiên, sinh tử bác sát với Yêu tộc.

Trong khoảnh khắc, trong đại quân Yêu tộc xuất hiện hơn hai mươi vạn tiên phong, chém giết vô số Vu tộc!

Thiên địa huyết vũ liên miên, toàn bộ Thiên địa đều bị nhuộm thành màu máu.

Trong Thiên Đình, Đế Tuấn cười nhìn cảnh tượng trước mắt, lại một lần nữa vung tay.

"Chu Thiên Tinh Đấu Đại Yêu ở đâu?

Nhanh chóng hạ giới trấn áp đám phản tặc này!" Yêu Hoàng, Hoàng đế của Yêu tộc, càng là Chúa tể Thiên địa Hồng Hoang!

Trong mắt hắn, kẻ phản bội Yêu tộc, phản bội Thiên, tự nhiên là phản tặc.

Cùng với lời Đế Tuấn dứt, trong Thái Cổ Tinh Không, từng tôn Chu Thiên Tinh Đấu Đại Yêu động thân.

Thiên Phủ, Thiên Lương, Thiên Cơ, Thiên Đồng, Thiên Tướng, Thất Sát, bảy viên tinh đấu lay động, bảy tôn Đại La Tinh Chủ bay xuống, tiếp đó các Tinh Chủ khác trên Chu Thiên Tinh Đấu, đều lũ lượt từ trong Chu Thiên Tinh Đấu bước ra.

Mỗi một tôn Tinh Chủ này đều là cấp bậc Đại La, mang theo tinh quang vô tận, thậm chí mang theo tinh đấu chi thế, bay về phía Hồng Hoang đại địa.

Trên Thái Dương Tinh, Thái Âm Tinh, cũng đều bay ra hai đạo

thân ảnh.

Thái Dương và Thái Âm Chủ Tinh, phân biệt do cường giả Yêu tộc trấn thủ.

Cường giả Yêu tộc của Thái Dương Tinh là Hi Hòa!

Tôn Đế Hậu ấy!

Đã trảm hạ nhất thi, trở thành cường giả Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Cũng vào khoảnh khắc này bay vào Vu Yêu đại chiến.

Trên Thái Âm Tinh, lại có một tôn Đại năng từng nghe Đạo tại Tử Tiêu Cung, cũng đã trảm hạ nhất thi.

Trên Thái Âm Tinh, một đạo thân ảnh nhìn Thái Âm Tinh Chủ hạ giới, lộ ra một chút kinh ngạc.

"Vu Yêu đại chiến đã khai mở rồi sao?

Ngay cả tôn Tử Tiêu Cung hồng trần khách kia cũng tham gia ư?" Thường Hi đã nghe nói về Sở Ca, một Nhân tộc to gan lớn mật.

Dám ở Thái Cổ Tinh Không, phúc địa của Yêu tộc mà đánh đập Đế Tuấn, trong thiên hạ cũng chỉ có một mình hắn thôi.

Chỉ một ánh mắt xuyên thấu Thiên địa, nắm bắt được tin tức giữa Thiên địa, lại ngạc nhiên phát hiện Sở Ca đã chết?

Bị Nữ Oa Nương Nương đánh chết rồi!

"Chết rồi ư?" Thường Hi có chút ngạc nhiên, ngây người nhìn từng dải Ngân Hà trước mắt.

Chết rồi?

Chương 56

Chết rồi sao?

Chẳng phải muốn mời nô gia đến Hồng Hoang du lịch sao?

Chết rồi ư?

Ánh mắt Thường Hi mê ly, không biết từ khi nào, Nhân tộc cuồng vọng kia đã có một vị trí trong lòng nàng.

Không đúng!

Đó là!

Thường Hi đột nhiên nhìn về phía xa, ở đó một đạo hư ảnh chậm rãi ngưng tụ.

Ở đó, vốn là nơi Tiên Thiên Nguyệt Quế bén rễ, cũng là nơi Sở Ca ở đây hấp thu Thái Âm Nguyệt Hoa.

Một đạo thân ảnh mơ hồ phù hiện tại đây.

Tiếp đó trong tinh không, từng đạo hư ảnh xuất hiện, đó là con đường Sở Ca từng hành tẩu trong tinh không, trên con đường tinh không này, cũng lưu lại lạc ấn.

Vào khoảnh khắc này, những hư ảnh lạc ấn trên con đường tinh không này đều lũ lượt bay về phía hư ảnh trên Thái Âm Tinh.

Sau đó một đạo hư ảnh càng ngày càng ngưng tụ thành thực chất, cuối cùng lại trực tiếp đứng thẳng.

Khí tức quỷ dị dao động trên Thái Âm Tinh, lại ngưng tụ thành một đạo thần âm.

“Sau trận chiến này, ta sẽ đi tìm ngươi!” Đạo hư ảnh ấy bước chân vào tinh không, sau đó xé toạc tinh hà, một bước rơi vào thế giới

Hồng Hoang vô tận.

Trên Thái Âm Tinh, Thường Hi ngây người nhìn đạo thân ảnh biến mất kia, trên mặt lại hiện lên một vệt hồng sắc.

"Hừ, còn chưa hỏi người ta có nguyện ý hay không mà!" Bá đạo, quá bá đạo rồi!

Chỉ là trong lòng Thường Hi sớm đã đồng ý rồi.

Dưới Hồng Hoang Kiếm Môn, Kiếm Sơn!

Nơi đây đã trở thành một khu vực trống trải, Vu Yêu đại chiến đã tránh khỏi nơi này.

Bởi vì, từng đạo ánh mắt của Hồng Hoang Đại thần thông, đang chiếu rọi xuống nơi này.

Những ánh mắt đó cực kỳ nóng rực, ngay cả nhục thân Tiên nhân cũng sẽ bị xuyên thủng.

Có Vu tộc nào không cẩn thận tiến vào nơi này, nhục thân của họ đều bị từng đạo ánh mắt kia đánh nát!

Từ đó về sau, Vu Yêu đại chiến đã tránh xa ngọn núi này.

Khoảnh khắc này, trên đỉnh Kiếm Sơn, từng đạo hư ảnh từ bốn phương tám hướng tuôn đến.

Hư ảnh đạp trên Hư không, tựa như từng đạo thân ảnh, chỉ là bản nguyên trên người chúng tương tự, thậm chí nhất trí.

Những hư ảnh này có hình người, cũng có kẻ thiếu tay cụt chân, thậm chí có thân ảnh kỳ hình quái trạng.

Đều lũ lượt xông vào hư ảnh đang ngồi xếp bằng trên đỉnh Kiếm Sơn.

Sau đó, đạo hư ảnh ngồi xếp bằng kia càng ngày càng ngưng thực,

cuối cùng thậm chí diễn hóa ra hư Tiên pháp tắc, Thiên Tiên pháp tắc, Chân Tiên pháp tắc, Kim Tiên pháp tắc!

Kim tính bất hủ ý chí lại lần nữa dao động, đạo hư ảnh kia hóa thành mười phần!

Đó là Tam Hồn Thất Phách!

Sở Ca, trọng sinh.

Từ ký ức Nhân tộc, trọng sinh trở về, tiếp đó triệu hoán lại Chân linh lạc ấn, khôi phục tu vi Kim Tiên.

Khủng bố, cảnh tượng này trực tiếp khiến những Hồng Hoang Đại thần thông kia ngây người.

Đều trừng lớn mắt, chăm chú nhìn Sở Ca.

"Sống rồi?

Lại sống rồi?" Lần này, Nhân Vương lại phục sinh?

Chẳng phải không thể trọng sinh từ một đạo thanh âm sao?

Vì sao Nữ Oa đã cấm cố âm thanh của Nhân Vương rồi, mà hắn lại phục sinh!

"Oanh!" Kiếm Giới ba vạn vạn trượng, treo ngược trong một đạo hư ảnh.

Cũng vào khoảnh khắc này, một đạo thanh âm vang lên.

"Thôn Thiên Bất Diệt Ma Công!" "Thôn phệ Thiên địa!" Sắp ngưng tụ Bàn Cổ chân thân rồi!

Hắn đã tự chém mình, trả lại cho Nữ Oa, tiếp đó lại kết thúc nhân quả với Nhân tộc, và nhân quả với Nữ Oa.

Hiện tại, Nguyên thần của hắn đã khôi phục lại trạng thái khi vừa mới trọng sinh vào thế giới huyền huyễn.

Trong Kiếm Môn, khu vực Nhân tộc vạn dặm kia, chỉ khoảnh khắc này, từng phương địa giới đang chiến đấu, từng ngọn núi đang sụp đổ.

Sở Ca há miệng!

Một ngụm nuốt trọn ba ngàn vạn dặm Hồng Hoang Thiên địa.

Sơn hà giang xuyên, cỏ cây đá sỏi, Hư không đại địa đều bay đi, bay về phía miệng của Sở Ca.

Trong khoảnh khắc, Sở Ca đã thôn phệ ba ngàn vạn dặm Thiên địa!

Thân thể của hắn bắt đầu ngưng tụ.

Thôn Thiên Bất Diệt Ma Công, thôn phệ Hồng Hoang Thiên địa, thôn phệ sơn xuyên hà lưu của Hồng Hoang, thôn phệ Bất Chu Sơn, thôn phệ Hư không, thôn phệ thế giới Hồng Hoang do Bàn Cổ hóa thành, có thể ngưng tụ Bàn Cổ chân thân!

Thôn Thiên Ma Công vốn ngưng tụ Hỗn Độn Thần Thể, nhưng sau khi biến dị, lại ngưng tụ Bàn Cổ chân thân!

Một lần biến dị này, không biết đã cường hãn hơn gấp bao nhiêu lần.

Một cỗ khí tức khủng bố, từ trên người Sở Ca dao động mà ra.

Đó là khí tức thương mang, man hoang!

Đó là khí tức Hồng Hoang, khí tức Vu tộc, cũng là khí tức của Bàn Cổ!

Trên Kiếm Sơn, một lần biến cố này trực tiếp kinh động những Hồng Hoang Đại thần thông kia.

Những Đại thần thông này vốn dĩ đều đang quan vọng Vu Yêu đại chiến, chỉ vì Kiếm Sơn có khí tức quỷ dị, nên mới chú ý tới ngọn

Kiếm Sơn.

Nhưng hiện tại, đột nhiên phát hiện, Nhân tộc chi Vương, lại một lần nữa phục sinh.

Thậm chí tu vi đều đã khôi phục lại cảnh giới trước đây!

Lần này, trong nhục thân của hắn, mơ hồ thấu lộ ra từng đạo khí tức Tiên thiên.

Đó là khí tức mà chỉ Tiên thiên sinh linh mới có.

Nhân Vương, từ khi nào đã nghịch phản Tiên thiên, trở thành một tôn Tiên thiên sinh linh?

Điều này còn khiến người ta chấn kinh hơn cả việc Sở Ca sống lại.

Sinh linh Hồng Hoang, một phần nhỏ có căn nguyên Tiên thiên sinh linh.

Trong những căn nguyên Tiên thiên sinh linh này, lại có một chút sinh linh có căn nguyên Tiên thiên Thần Thai Ma.

Ví như Tam Thanh, Nữ Oa, Phục Hy, Trấn Nguyên Tử, Minh Hà Lão Tổ, đều có căn nguyên Tiên thiên Thần Thai Ma.

Căn nguyên cường đại nhất của thế giới Hồng Hoang, lại một bước nữa là căn nguyên Hỗn Độn Thần Ma, chỉ là trong thế giới Hồng Hoang, không thể đản sinh ra căn nguyên Hỗn Độn Thần Ma.

Sự ra đời của một sinh linh, đã quyết định căn nguyên của một người, không thể nào thay đổi, càng không thể nào nghịch phản trạng thái Tiên thiên.

Từ Hậu thiên sinh linh biến thành Tiên thiên sinh linh?

Thánh nhân cũng không làm được a!

“Nhân tộc lại sống rồi ư?”, “Kỳ quái, kỳ quái, Nhân tộc làm sao mà phục sinh?”, “Vừa rồi xảy ra chuyện gì?

Nhân...

Nhân Tổ lại sống rồi?

Nghịch phản Tiên thiên, trở thành một tôn Tiên thiên sinh linh ư?”, “Ta đã sống ba ngàn chín trăm cái hội nguyên, trải qua vô số năm tháng, nhưng đây là lần đầu tiên thấy sinh linh nghịch phản Tiên thiên a.”, “Quái lạ, cực kỳ quái lạ.”, “Không ngờ vận khí tốt, lại phục sinh đúng lúc Vu Yêu đại chiến.” Cứ như vậy, Thánh nhân đều phải quan sát trận đại chiến này, đề phòng Vu Yêu lưỡng tộc làm loạn Hồng Hoang Thiên địa.

Nữ Oa Thánh nhân càng muốn bảo hộ Yêu tộc!

Xem lần này, Sở Ca có thể sống sót cho đến khi Vu Yêu đại chiến kết thúc.

Chương 57

Đều đang cảm thấy may mắn thay cho Sở Ca!

Trong mắt họ, Sở Ca đã trở thành một tôn cuồng nhân, ngoan nhân!

Dám khiêu khích một tôn Thánh nhân, lại còn dám tự chém một đao, chém hạ nhục thân, chết mà không vẫn lạc, ngày sau tất nhiên sẽ trở thành tồn tại cường đại nhất Hồng Hoang!

Giữa Thiên địa, từng đạo thân ảnh thần sắc đều không giống nhau.

Thái Thanh Lão Tử thần sắc âm trầm.

Không hiểu, vì sao Nhân Vương lại như Bất Tử Thần Ma, lần lượt tuyệt xử phùng sinh.

Ngoài Thủ Dương Sơn, vốn dĩ cho rằng Sở Ca đã chắc chắn chết, nhưng lần đó, Sở Ca lại sống sót!

Sống sờ sờ vả mấy cái tát, khiến hắn không thể không hoảng loạn trốn vào Đạo trường.

Hiện tại!

Hắn lại sống rồi!

Thoát chết từ trong tay một tôn Thánh nhân.

Sao có thể?

Ngay cả Thánh nhân cũng cảm thấy không thể tin nổi.

Lão Tử hai mắt ngưng tụ, mục quang xuyên thấu Hư không, đang suy tư.

Khi nào!

Mới có thể ra tay, giết chết Sở Ca!

Một đạo ánh mắt Thánh nhân khác cũng lạnh lùng, thậm chí nghiêm nghị!

Đó là ánh mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn, nhìn chiến trường Vu Yêu đại chiến, khoảnh khắc này cũng đổ ánh mắt xuống, chăm chú nhìn Sở Ca.

"Kẻ này ư?" Kẻ này, lại dám bắt cóc đệ tử môn hạ của ta, thậm chí dám xuất ngôn bất tốn?

Danh tiếng Thánh nhân, há là thứ kiến hôi có thể bôi nhọ.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn Sở Ca, cũng không có sắc mặt tốt.

Đạo ánh mắt Thánh nhân thứ ba là Thông Thiên Giáo Chủ.

Thông Thiên Giáo Chủ vẻ mặt hân hỉ nói: "Đạo của ta không cô độc a!" Kiếm đạo, kiếm đạo, xem sau này có thể tìm người thử kiếm.

Lại có hai đạo ánh mắt ẩn giấu quét xuống, chỉ nhanh chóng thu lại.

Đạo ánh mắt Thánh nhân cuối cùng sát cơ băng hiện, không hề che giấu sát tâm!

Đó là ánh mắt Nữ Oa Nương Nương.

Trên trời xanh, ở ngoại vi chiến trường Vu Yêu, đạo thân ảnh người đầu rắn thân kia đứng sừng sững trên trời xanh.

Phủ khám Thiên địa, phủ khám toàn bộ chiến trường Vu Yêu.

Khí thế cao cao tại thượng ấy, so với bất kỳ Thánh nhân nào cũng cường liệt hơn.

Trong Thiên Đạo Lục Thánh, là tôn Thánh nhân chứng đạo đầu tiên.

Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ, đều nhờ ánh sáng của nàng mà lập giáo thành Thánh!

Cũng là một tôn Tiên nhân tâm cao khí ngạo.

Nhưng hiện tại, Sở Ca không chết!

Tên nghịch tặc to gan lớn mật kia vẫn còn sống.

Nộ hỏa của Nữ Oa Nương Nương lại lần nữa bùng cháy.

Chỉ vào khoảnh khắc này, nàng lại cố gắng nhẫn nhịn.

Bởi vì Vu Yêu đại chiến đã khai mở, phải thủ vệ Yêu tộc, đề phòng Vu tộc tập kích!

Sâu trong Lục Đạo Luân Hồi, còn có một tôn Thánh nhân Vu tộc.

Đó là Hậu Thổ Nương Nương, thân hóa Lục Đạo Luân Hồi, khai tịch U Minh Địa Phủ, chấp chưởng Âm Ti pháp tắc, địa vị ngang hàng với Hồng Quân Đạo Tổ!

Vì vậy, nàng trì hoãn không động thủ!

Hư không nứt toác, hai đạo Quy Khư thông đạo xuất hiện, Nữ Oa Nương Nương chiếu rọi quỹ tích của Sở Ca.

Đạo thân ảnh trên đỉnh Kiếm Sơn kia, đối mặt với ánh mắt của chư Thiên vạn giới, tựa hồ như không hề bận tâm.

Thôn phệ ba ngàn vạn dặm Hồng Hoang Thiên địa, hóa thân thành Tiên thiên sinh linh, thậm chí còn nhiễm lên một tia khí tức Thần Ma.

Đó không phải khí tức Tiên thiên Thần Thai Ma, mà là khí tức Hỗn Độn Thần Ma, khí tức của Bàn Cổ!

Một khi điều kiện đạt tới, căn nguyên của Sở Ca thậm chí có thể tấn thăng thành căn nguyên Hỗn Độn Thần Ma.

Khí tức trên người hắn thương mang vô cực hạn, sau khi thôn phệ

ba ngàn vạn dặm Hồng Hoang Thiên địa, có lẽ hắn là Di tộc Bàn Cổ thuần chính nhất sau Thập Nhị Tổ Vu và Tam Thanh.

"Ca ca ca!" Nhục thân của hắn bất hoại bất diệt, bất tử bất sinh, đã thoát ly khỏi khái niệm huyết nhục chi khu.

Từng hạt Chân Tiên chủng tử lại lần nữa mọc ra.

Vĩnh Hằng Bất Tử Bất Diệt Kim Thân, trọng sinh từ tử vong, không cần để ký chủ bắt đầu tu luyện lại từ đầu, mà ở vào thời khắc đỉnh phong nhất, cường đại nhất.

Từng hạt Chân Tiên chủng tử khai tịch, Sở Ca lại nhìn về phía xa!

Hắn nhìn Vu Yêu đại chiến, từng tôn Vu Yêu từ trên không trung rơi xuống, nhục thân của họ hóa thành linh khí tinh túy nhất giữa Thiên địa.

Những linh khí này phản bổ Hồng Hoang Thiên địa, giảm bớt một phần Lượng kiếp!

Vu Yêu chết càng nhiều, Hồng Hoang càng an toàn.

Đó chính là nhân do của Lượng kiếp.

Ánh mắt của hắn quét khắp Thiên địa, nhìn chư Thiên Tiên Thần, nhìn Yêu Đế Yêu Hoàng uy vũ hùng vĩ trên Thiên Đình, và Nữ Oa Thánh nhân cao cao tại thượng!

Có thần sắc chán ghét của Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Cũng có vẻ mặt tán thưởng của Thông Thiên Giáo Chủ.

Tướng mạo của chúng sinh, từng cái một hiện rõ trong mắt Sở Ca.

Một lần trọng sinh từ tử vong này, tâm cảnh của Sở Ca đã thăng tiến mạnh mẽ, thậm chí đạt đến cảnh giới Ba Lan Bất Kinh.

Cũng ngày càng thoát ly khỏi khái niệm "người".

Cuối cùng, Sở Ca nhìn về phía ngọn núi xa xôi kia.

Ở đó huyết nhục mơ hồ, Thiên địa linh khí nồng đậm hơn mấy ngàn lần, đó chính là nơi Bạch Trạch vẫn lạc.

"Thái Thanh Lão Tử sao?" Hắn dò xét một tia khí tức Thánh nhân, đó là khí tức của Thái Thanh Thánh nhân sau khi ra tay, còn lưu lại giữa Thiên địa.

Quý là Thánh nhân, tự nhiên sẽ không xóa bỏ khí tức của mình.

Kẻ đã giết Bạch Trạch!

Chẳng lẽ muốn che giấu sao?

"Hô!" Đột nhiên, một đạo khí tức kỳ dị vang lên ở một khu vực địa giới.

Tiếp đó huyết thủy của khu vực địa giới kia đều đang dao động, ngay cả Thiên địa linh khí cũng đang cuồng vũ.

"Kẻ nào tụng niệm chân danh của ta!

Trong Luân Hồi sẽ thấy vĩnh sinh!" "Hô!", "Hô!" Giữa một ngọn núi, khí tức kỳ dị dao động, một đạo thanh âm tựa như triệu hoán từ viễn cổ, vang vọng khắp Thiên địa.

Từng tiếng một, trở thành Thiên địa Đạo âm, trở thành âm thanh của thế giới.

Ai đang tụng niệm trong Luân Hồi?

"Tạp!" Hư không đều nứt toác, từng đạo khí tức Luân Hồi dao động Thiên địa, thậm chí ngay cả hư ảnh Luân Hồi bàn Lục Đạo cũng hình chiếu ra một phương Thiên địa.

U Minh Địa Phủ đều loạn rồi!

Chỉ thấy Âm Phủ Địa Phủ nứt ra một con đường thông đến Hồng Hoang đại đạo, vô số Âm Ti pháp tắc và Hồng Hoang pháp tắc đan xen, hóa thành lực lượng yên diệt.

"Tụng niệm chân danh của ta...." "Trong Luân Hồi...." "Có thể đạt vĩnh sinh!" Từng đạo thanh âm phiêu miểu kia vang vọng trong Lục Đạo Luân Hồi, vang vọng trong một giới.

Chương 58

"Nhân...

Vương!" Cuối cùng, rốt cuộc có một đạo thanh âm dị thường vang lên.

Tiếp đó núi non chấn động, những vũng máu kia lại lũ lượt đổ ngược về Thiên địa, linh khí khắp trời toàn bộ trở về trong một giới!

Một đạo thân ảnh tái tổ, trong khoảnh khắc, hiển hóa ra thân thể Bạch Trạch.

Một con Thần Dương trắng muốt có cánh, hoang mang nhìn Thiên địa.

Trên đỉnh đầu Đại La Đạo Quả, từng tia khí tức Đại La từ giữa Thiên địa hạ xuống, đan xen cùng Đại La pháp tắc.

Tu vi của hắn, cảnh giới của hắn, thậm chí pháp lực của hắn đều đang khôi phục.

"Ta, ta lại sống rồi ư?" Ta không phải đã chết rồi sao?

Lại phục sinh rồi ư?

Dường như trong cõi u minh đã tụng niệm một đạo chân danh, đó dường như là tên của Chủ nhân?

Nhân Vương?

Chẳng lẽ vì tụng niệm danh xưng Nhân Vương mà trọng sinh sao?

Bạch Trạch nhìn về phía xa, đạo thân ảnh đứng trên đỉnh Kiếm Sơn kia đang mỉm cười nhìn hắn!

Chỉ thấy đạo thân ảnh ấy vung tay, một đạo tiên thiên quang mang từ xa bay tới, một đường bay, những Vu Yêu lưỡng tộc kia đều lũ

lượt tránh nhường.

Trên Tiên Thiên Nguyệt Quế, lá cây đã khô héo đi hơn một nửa, khoảnh khắc này trong lòng bàn tay Sở Ca, nó đang điên cuồng lay động.

"Hoa hoa hoa!" Từng mảng lớn nguyệt hoa rơi xuống, tuôn về bốn phương tám hướng.

"Khổ cực hai người rồi." Sở Ca chưởng Tiên Thiên Nguyệt Quế, nhìn về Vu Yêu khắp trời, nhìn về Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn trên Thiên Đình, và Nữ Oa Thánh nhân cao cao tại thượng.

Hắn lạnh nhạt nói: "Hiện tại!

Cũng nên đến lượt Bản tôn đại phát thần uy rồi nhỉ!" Đại Đạo Vị Thân, Thần Ma Thôn Phệ Thiên Địa Đại Pháp, Vĩnh Hằng Bất Tử Bất Diệt Kim Thân, Hỗn Độn Cửu Bí, Thôn Thiên Bất Diệt Ma Công, Tiên Đạo Trấn Ngục Kình, Nhân Vương Khai Thiên Ấn!

Đã đến lúc để những sinh linh Hồng Hoang này, biết được át chủ bài của ta!

Bạch Trạch tụng niệm chân danh Hồng Hoang của Sở Ca, trực tiếp trọng sinh.

Một đạo thần thông tuy cường đại, nhưng cũng trong phạm vi hợp lý.

Nhưng nghịch phản Tiên thiên lại trực tiếp vi phạm Hồng Hoang đại đạo!

Chỉ là vì sao Thiên Đạo không xuất hiện, Hồng Quân không xuất hiện?

Từng tôn Thiên Đạo Thánh nhân đều nhìn về trời xanh, cho rằng Hồng Quân Lão Tổ sẽ xuất hiện dò xét một phen.

Nhưng họ thất vọng rồi.

Trong chiến trường Vu Yêu, khí tức Vu Yêu chấn động Thiên địa, ngoài ra, không còn khí tức nào khác hạ lâm.

Vào khoảnh khắc này!

Trên Thiên Đình, từng đạo thân ảnh bay vào chiến trường Vu Yêu.

Đó là Côn Bằng Yêu Sư cũng đã gia nhập vào trận đại chiến.

Côn Bằng Lão Tổ, cũng là một tôn Hồng Hoang Đại thần thông, từng nghe Đạo tại Tử Tiêu Cung, là một trong Tam Thiên Hồng Trần Khách.

Trong thời kỳ Long Phượng Lượng Kiếp, làm chấn động Hồng Hoang.

Năm xưa ba tộc Long Phượng Kỳ Lân tranh bá Hồng Hoang, Long Vương bị mấy tôn Đại thần thông liên thủ, trấn áp tại Côn Luân Long Tuyền Động.

Tổ Kỳ Lân hóa thành Kỳ Lân Nhai, Nguyên Phượng bại chạy Bắc Hải, lại gặp vô số cường giả Hồng Hoang tập sát.

Trong đó lấy Côn Bằng Lão Tổ cầm đầu, sống sờ sờ thôn phệ hơn một nửa tinh huyết của Nguyên Phượng, hóa thành thân Bằng!

Côn Bằng từ đó mà thành!

Trong thời kỳ Vu Yêu, là Yêu Sư của Yêu tộc, danh tiếng của hắn còn trên cả Đế Tuấn và Thái Nhất khi chưa lập Yêu tộc Thiên Đình.

Bởi vì đã sáng tạo Yêu Văn cho Yêu tộc, khiến truyền thừa Yêu tộc có thể liên tục duy trì.

Nếu không phải Nữ Oa Nương Nương đã thỉnh tôn Yêu Sư này xuất sơn, hắn sẽ không xếp sau Đế Tuấn và Đông Hoàng.

“Oanh!” Một con Thần Bằng khổng lồ hoành hành Thiên địa, phù dao Thái Cổ Tinh Không, cánh của nó như mây rủ trời, quét ngang Thiên địa, từng viên tinh thần trước thân nó, như món đồ chơi, trực tiếp bị quét sạch!

“Hô hô!” Từng viên tinh thần chấn động, từng mảng tinh vân lay động, ngay cả tinh hà cũng đang chấn động.

Côn Bằng Yêu Sư trực tiếp đại chiến cùng Tổ Vu Cú Mang.

Côn Bằng Yêu Sư quá cường đại, Thái Cổ Cự Yêu, pháp lực vô biên, nhục thân cường hãn, lại còn áp chế Cú Mang mà đánh.

Tổ Vu Cú Mang chỉ có thể liên tục chống đỡ.

“Hống hống!” Tổ Vu Cú Mang gào thét Thiên địa, trăm vạn trượng Tổ Vu chân thân dưới Thần khu khổng lồ của Côn Bằng, cũng chỉ là một chấm nhỏ mà thôi.

Thực lực của Yêu Sư này thâm bất khả trắc, thậm chí có khả năng còn trên cả Đông Hoàng Thái Nhất!

Nếu không phải không có Tiên thiên linh bảo tiện tay, có lẽ hắn đã là Yêu Hoàng của Yêu tộc rồi!

“Côn lớn, không biết mấy ngàn vạn dặm, bắt được Côn Bằng, cũng đủ cho Vu tộc ta ăn ba năm!” Lại một tôn Tổ Vu bay tới.

Tôn Tổ Vu này toàn thân gai góc, từng cây thần thứ khổng lồ bao bọc toàn thân, mỗi một cây thần thứ đều đan xen vô cùng Đạo và Lý, diễn hóa pháp tắc Vũ.

Tổ Vu sinh ra đã có pháp tắc, cũng là kẻ duy nhất có thể thao khống một đại đạo!

Tổ Vu Huyền Minh và Tổ Vu Cú Mang đại chiến Côn Bằng Yêu Sư, chỉ thấy trời sập đất nứt, sơn hà lưu chuyển, Hư không sụp đổ,

đấu chuyển tinh di, long xà lục, thậm chí còn đánh chìm Thiên địa.

Từng phương Hồng Hoang đại địa mười vạn dặm, trực tiếp bị đánh nhập vào trong tinh không.

Chỉ là từng tia dư ba mà thôi.

Những Tổ Vu cấp Chuẩn Thánh cấp cường giả này, chiến trường của họ ở trong Hư không.

Cửu Thiên Cương Phong tầng đều bị đánh tan!

Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ, Quang Ám Không Gian Lôi Đình, các loại pháp tắc đều đang dao động tiêu diệt.

"Ha ha ha!", "Nghe nói Tổ Vu cường đại, chỉ là ta chưa từng giao thủ với họ, không biết, hôm nay có thể giao thủ với vị Tổ Vu nào?

Hoặc giả?

Hai vị Tổ Vu kia đại chiến cùng ta?" Hắn ý khí phong phát, khí tức Tiên Thiên Thần Thai Ma dao động.

Cũng là một tôn Đại thần thông cấp bậc căn nguyên Tiên Thiên Thần Thai Ma.

Người đầu rắn thân, ám hợp Đạo tự, sự xuất hiện của hắn, như Đại Đạo chi tử hạ lâm.

Pháp tắc vạn đạo xung quanh Thiên địa, đều lũ lượt tuôn về phía Phục Hy.

Trong khoảnh khắc, gia trì vạn đạo!

Trong đó lại có một Đại Đạo hiển hóa trên đỉnh đầu hắn.

Đó là Vận Mệnh Đại Đạo!

Trong thời kỳ Long Phượng Lượng Kiếp, cũng là thời kỳ Hung Thú, hắn đã có được một tia truyền thừa của Vận Mệnh Thần Ma.

Vì vậy hắn tu luyện Vận Mệnh Đại Đạo!

Muốn vì Yêu tộc nghịch thiên cải mệnh, trở thành nhân vật chính của Hồng Hoang, có thể trở thành tôn Vận Mệnh Thần Ma thứ hai!

Vì vậy, ngoài việc Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn muốn tiêu diệt dã tâm Vu tộc, hắn cũng muốn đánh tan Vu tộc nhất.

"Hừ!

Lão đạo Phục Hy, cứ rụt rè nhát gan, như một người đàn bà!

Hôm nay cuối cùng cũng chịu đứng ra rồi sao?" Hỏa diễm bay múa khắp trời, Đẳng Xà đan xen, mấy trăm con hỏa diễm Cự Long trong khoảnh khắc sải ngang chiến trường, bay vút.

Chúc Dung nhìn khuôn mặt trắng bệch của Phục Hy, hắc hắc cười một tiếng.

"Ta một mình có thể giải quyết!" Chúc Dung đại chiến cùng Phục Hy.

Hình thành một chiến trường khủng bố.

Những người của Vu Yêu lưỡng tộc kia đều lũ lượt rời xa khu vực giao chiến của hai tôn Đại thần thông.

Chương 59

"Đương đương đương!" Đông Hoàng Thái Nhất đích thân hạ Thiên Đình, đỉnh đầu đội Đông Hoàng Chung, trực tiếp bao phủ ba tôn Tổ Vu trong Hỗn Độn Chung.

Chiến lực vô song, đại chiến cùng Tổ Vu Cộng Công, Tổ Vu Đế Giang, Tổ Vu Cường Lương!

Thậm chí còn có thể rảnh tay thao khống Vu Yêu đại chiến.

Thực lực của tôn Yêu Đế Yêu tộc này, tuyệt đối thuộc hàng đỉnh tiêm!

"Đông Hoàng Thái Nhất thật cường đại!" Cảnh tượng này khiến vô số Hồng Hoang Đại năng kinh hồn táng đởm.

Tôn Yêu Đế này biểu hiện ra chiến lực quá khoa trương, một mình độc chiến ba Đại Tổ Vu mà vẫn dư sức, đó là ba tôn cường giả cấp Chuẩn Thánh a!

Đế Tuấn cũng không hề kém cạnh, tế luyện Hà Đồ Lạc Thư, cũng bao phủ Tổ Vu Thiên Ngô, Tổ Vu Nhục Thu, Tổ Vu Xa Bỉ Thi.

Hà Đồ hóa thành Hồng Hoang giang hải lưu vực, Lạc Thư hóa thành tinh thần hải dương, bốn đại cường giả cấp Chuẩn Thánh đại chiến trong Hà Đồ Lạc Thư, vô số quang huy xé rách trời xanh.

Tùy ý một đạo dư ba rơi xuống, đánh nát ức vạn dặm tinh không.

Thập Nhị Tổ Vu, trừ Hậu Thổ thân hóa Lục Đạo Luân Hồi ra, chín Đại Tổ Vu bị cao tầng Yêu tộc kiềm chế, chỉ còn lại Chúc Cửu Âm, và Tổ Vu Hấp Tư hoành hành trong chiến trường Vu Yêu!

Chỉ là Chu Thiên Tinh Đấu Đại La Yêu Chủ quá nhiều, riêng Đế Hậu Hi Hòa đã có thể kiềm chế một tôn Tổ Vu!

Hi Hòa cũng là một con Tam Túc Kim Ô, hỏa diễm thiêu đốt, bao vây lấy Chúc Cửu Âm!

Cứ như vậy, chỉ còn Tổ Vu Hấp Tư hoành hành chư Thiên, hành tẩu trong đại chiến.

Khí tức khủng bố dao động, Hấp Tư như vào chốn không người, quét ngang chiến trường Vu Yêu.

Từng tôn Đại La Tinh Chủ hạ xuống, lại cầm từng thanh Đồ Vu Kiếm!

Từng thanh Đồ Vu Kiếm bạo trướng gấp mấy chục lần, từng kiếm chém vào người Hấp Tư, lại chém ra từng đạo huyết ngân trên nhục thân của hắn.

Đồ Vu Kiếm, có thể phá vỡ phòng ngự của Tổ Vu.

Ở trung tâm đại chiến, Đế Tuấn cười lớn nói: "Tổ Vu, hôm nay chính là ngày chết của các ngươi!" Chỉ thấy một thanh Thần kiếm trong tay Đế Tuấn hạ xuống, thanh Đồ Vu Kiếm này càng thêm cường đại, dài đến ba ngàn trượng, sau khi được rót vào pháp lực ngập trời, trực tiếp xuyên thủng Hư không.

Một kiếm chém xuống một đạo vũ dực của Tổ Vu Đế Giang trước thân.

Tổ Vu Đế Giang trong lòng rùng mình, đó là Tổ Vu chân thân a.

Lại dễ dàng bị thương như vậy sao?

Hà Đồ Lạc Thư cũng không thể thần dũng đến thế a.

Khủng bố!

Ba Đại Tổ Vu đều biến sắc, ánh mắt của họ xuyên qua sự bao phủ của Hà Đồ Lạc Thư, nhìn vào chiến trường Vu Yêu.

Nhìn nhị lang của họ bị Yêu tộc đồ sát!

Chu Thiên Tinh Đấu Đại La Yêu Chủ, tay cầm Đồ Vu Kiếm, ngay cả Đại Vu cũng có thể dễ dàng chém giết, huống chi là Vu tộc khác.

"A a a!", "A a a!" Tiếng kêu thảm của Vu tộc liên tục vang lên, nối liền Thiên địa, tiếng rên rỉ của Vu tộc chấn động trời xanh.

"Bại rồi sao?

Vu tộc muốn bại rồi sao?", "Nghe nói Vu tộc có Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Trận, có thể triệu hoán Bàn Cổ hư ảnh, nhưng Tổ Vu Hậu Thổ đã thân hóa Lục Đạo Luân Hồi, làm sao có thể diễn hóa vô thượng đại trận?", "Thật đáng tiếc, một thế hệ Vu tộc cứ thế vẫn lạc rồi." Trong chư Thiên, từng đạo thanh âm hạ xuống.

Đó là tiếng cảm thán của Hồng Hoang Đại thần thông đối với sự kết thúc của trận chiến.

Yêu tộc sau khi chấp chưởng Đồ Vu Kiếm, tàn sát Vu tộc như đồ chó, dễ dàng chém giết vô số Vu tộc.

Thậm chí trên toàn bộ chiến trường, Vu tộc đều bị đồ sát một cách áp đảo.

Tôn Tổ Vu Hấp Tư kia càng thêm thương tích chồng chất, bị hơn trăm tôn Đại La Tinh Chủ kiềm chế, không thể chi viện chiến trường.

Đế Giang và mười một tôn Tổ Vu khác sau khi nhìn thấy chiến sự của Vu tộc, đều đại nộ!

"Yêu tộc, Yêu tộc, ức hiếp Vu tộc quá đáng!

Hôm nay, ta sẽ cho các ngươi thấy ai mới là Bàn Cổ chính tông thực sự, ai mới là Vu tộc của Hồng Hoang!" Đế Giang gào thét Thiên địa, từng tôn Tổ Vu tâm có sở cảm, lại lũ lượt động dụng Thiên phú thần thông.

Từng Đại Đạo hiển hóa, từng tôn thân ảnh phá tan vô số trọng

Thiên địa, trực tiếp đánh nứt trời xanh, băng diệt Hư không.

Hồng Hoang Thiên địa đều đang trầm luân!

"Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Trận!" Đế Giang khẩu hô thần âm, lưỡi nở kim liên, Đạo âm hiển hóa, Thiên địa biến sắc!

Chỉ thấy mười một đạo thân ảnh lại dung hợp vào nhau, dường như muốn triệu hoán Bàn Cổ hư ảnh!

Đế Tuấn, Thái Nhất, Yêu Sư Côn Bằng, Yêu Thánh Phục Hy, đều nhìn về đạo hư ảnh khổng lồ kia.

Vu Yêu lưỡng tộc đều dừng lại đại chiến.

Chỉ cảm thấy một đạo sát khí trùng thiên bay vào trời xanh, đánh vào Thái Cổ Tinh Không, dẫn xuống một mảng lớn Hỗn Độn.

Khí tức Thần Ma dao động, thần uy khủng bố chấn động Hồng Hoang.

Đạo thân ảnh kia quá đỗi hoành vĩ, áp chế Thiên địa, áp chế Hồng Hoang, sự xuất hiện của nó khiến vô số sinh linh Hồng Hoang run rẩy.

Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Tuấn đều đang run rẩy, nhục thân của họ không tự chủ được mà run lên.

"A a, nỏ mạnh hết đà, không có Tổ Vu Hậu Thổ, còn diễn hóa Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Trận ư?

Triệu hoán Bàn Cổ hư ảnh." Đế Tuấn cố nhịn sự sợ hãi, chế giễu nói.

Chỉ khoảnh khắc sau, một đạo thân ảnh từ trong Vu Yêu đại chiến bước ra.

Chín cái đầu lâu nghịch loạn trời xanh, khí tức toàn thân vào khoảnh khắc này bạo phát!

Thân thể mười vạn trượng trực tiếp diễn hóa thành trăm vạn trượng chân thân, đó là Tổ Vu chân thân!

Đại Vu Cửu Phượng, không, Tổ Vu Cửu Phượng, cũng dung nhập vào Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Trận.

Hậu Thổ không có mặt, Vu tộc dốc hết toàn lực, trọng tân bồi dưỡng ra một tôn Tổ Vu!

Giờ đây, mười hai tôn Tổ Vu đã quy vị, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Trận trong truyền thuyết có thể triệu hoán Bàn Cổ hư ảnh cũng đã có thể bày ra rồi!

Mười hai Tổ Vu bày ra Đô Thiên Thần Sát Trận, chỉ thấy một góc chiến trường Hồng Hoang trực tiếp hóa thành dị tượng Hỗn Độn.

Từng Đại Thần Thông kinh ngạc đến tột độ!

Hậu Thổ Nương Nương thân hóa Lục Đạo Luân Hồi, mười hai Tổ Vu thiếu đi một tôn, vậy Đô Thiên Thần Sát Trận tự nhiên không thể tổ kiến.

Đây là cách nhìn ban đầu.

Tuy rằng Đô Thiên Thần Sát Trận của Vu tộc không xuất hiện ở Hồng Hoang, nhưng chỉ một đạo truyền văn có thể triệu hồi hư ảnh Bàn Cổ đã đủ để chấn kinh tất cả sinh linh Hồng Hoang.

Ánh mắt của từng vị Thánh nhân đều bị Đô Thiên Thần Sát Trận hấp dẫn.

Vu tộc, trời sinh địa dưỡng, nuốt chửng vạn tộc chư thiên, xem tất cả sinh linh là lương thực!!

Ngay cả Đại Thần Thông cũng là một trong những đối tượng săn bắt của Vu tộc.

Nhưng họ không dám đối đầu với Vu tộc, bởi vì Đô Thiên Thần

Sát Trận ở đó!

"Vu tộc giấu thật kỹ, ngay cả Tổ Vu cũng bồi dưỡng ra được một tôn." Tổ Vu, tổ của Vu tộc, mười hai Tổ Vu đều do mười hai giọt tinh huyết của Đại Thần Bàn Cổ hóa thành, bồi dưỡng ra một tôn Tổ Vu sao?

Chẳng lẽ trong Vu tộc có tinh huyết Bàn Cổ sao?

Nguyên Thủy Thiên Tôn ánh mắt ngưng tụ, thậm chí nhìn xuyên thiên địa, nhìn về phía Bất Chu Sơn.

Hiện tại binh lực Vu tộc đều đang giao chiến tại đây, có lẽ có thể tiến đến Bất Chu Sơn để san bằng đại bản doanh của Vu tộc!

"Hừ!

Cửu Phượng Tổ Vu, chỉ là một Đại Vu vừa mới tấn thăng thành Tổ Vu mà thôi, dù có dung nhập vào Đô Thiên Thần Sát Trận, lại có thể phát huy được mấy phần hiệu quả của đại trận?" "Tổ Vu cường đại, đều nói Đô Thiên Thần Sát Trận là đại trận đệ nhất Hồng Hoang, hôm nay để Yêu tộc ta thử một chút thần uy của đại trận!" Từng Đại Yêu đều nhìn chằm chằm một góc dị tượng Hỗn Độn.

Giữa thiên địa, Hỗn Độn mờ mịt, khí thanh trọc lẫn vào nhau, Huyền Hoàng chi khí, Hậu Thiên ngũ hành nghịch phản Tiên Thiên, Âm Dương giao chức tạo ra Hỗn Độn!

Các loại dị tượng Hỗn Độn hợp nhất, chỉ thấy một phương thiên địa hư không quy khư, chân không vỡ nát, diễn hóa thành Hỗn Độn chân chính!

"Ca sát" điện chớp sấm rền, cuồng phong bạo vũ, thậm chí có tia sét hình người giao chức bên ngoài dị tượng Hỗn Độn.

Thiên địa băng liệt, thương khung hủy diệt, những âm thanh cổ xưa vang vọng thiên địa, tựa hồ có Thần Ma đang tụng xướng đạo âm

bất hủ.

Trên mười hai đạo thân ảnh, khí tức man hoang đang diễn hóa, đang giao chức, mười hai đạo quang mang thông thiên đâm vào Hỗn Độn, dẫn dắt vô số Hỗn Độn chi khí xuống, cường hóa dị tượng của một phương thiên địa!

Thần Sát Trận nuốt chửng thiên địa thương khung, một đạo Hỗn Độn Thần Lôi giao chức diễn hóa, một kích!

Chỉ có một kích!

Chương 60

Đạo Hỗn Độn Thần Lôi đã bổ đôi chiến trường Hồng Hoang!!!

Hàng ức vạn dặm thiên địa nứt toác, vài trăm vạn tôn Yêu tộc trực tiếp bị bốc hơi.

Yêu Thánh Phục Hy sắc mặt biến đổi, hai tay không ngừng giao chức, một khẩu Tiên Thiên Linh Bảo bay ra.

Khẩu Tiên Thiên Linh Bảo đó là vật hình cầm, từng đạo thần âm vang vọng thiên địa!

Từng trọng Tiên Thiên cấm chế được mở ra.

Tiên Thiên Chí Bảo Hồng Hoang có bốn mươi chín trọng Tiên Thiên cấm chế, Tiên Thiên Chí Bảo cũng chỉ có ba khẩu, phân biệt là Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên, Hỗn Độn Chung.

Các Tiên Thiên Linh Bảo còn lại được chia thành thượng, trung, hạ, cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, chỉ là Linh Bảo phẩm thượng, trung, hạ sẽ không phân chia tinh tế như vậy.

Trừ Tiên Thiên Chí Bảo ra, trong Linh Bảo đều chỉ có bốn mươi lăm trọng Tiên Thiên cấm chế.

Lúc này, một khẩu Tiên Thiên Linh Bảo tỏa ra từng đạo thần uy, từng đạo Tiên Thiên quang mang lấp lánh, trong khoảnh khắc đã khai mở bốn mươi lăm trọng Tiên Thiên cấm chế!

Phục Hy lại hoàn toàn luyện hóa khẩu Linh Bảo này.

"Oanh" Hỗn Độn Thần Lôi giáng xuống, quét ngang thiên địa, Phục Hy dùng hết toàn lực chống đỡ, trực tiếp bị đánh bay ra ngoài.

Một nửa thân ảnh của y bị bốc hơi, khẩu Tiên Thiên Thần Thai

Cầm kia cũng bị chấn nhập đại địa, khiến vô số mặt đất sụp đổ.

"Oanh oanh oanh" Phục Hy trọng thương!

Một đạo Hỗn Độn Thần Lôi suýt nữa đã đánh chết một Chuẩn Thánh!

Cũng quá cường đại rồi!

Mười hai Tổ Vu diễn hóa Đô Thiên Thần Sát Trận, lại cường đại đến vậy sao?

Vẫn chưa triệu hoán hư ảnh Bàn Cổ a.

Đế Tuấn nhìn cảnh tượng trước mắt, hướng Đông Hoàng Thái Nhất hỏi.

"Hoàng đệ, Đô Thiên Thần Sát Trận này có nắm chắc đối phó không?" Yêu tộc ngoài Nữ Oa Thánh nhân ra, cường giả mạnh nhất là Đông Hoàng Thái Nhất, chỉ riêng Đông Hoàng Chung đã có thể trấn áp tất cả Chuẩn Thánh!

Đông Hoàng Thái Nhất nghe vậy, lại lắc đầu.

"Ta có lẽ có thể ngăn được vài đạo Hỗn Độn Thần Lôi, nhưng Đô Thiên Thần Sát Trận ngưng tụ lực lượng của mười hai Tổ Vu, ta nhiều nhất chỉ có thể chống đỡ một lát!" Đế Tuấn gật đầu!

Xem ra Yêu tộc cũng chỉ có thể triệu hoán Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận để kháng cự Đô Thiên Thần Sát thôi.

Bên ngoài chiến trường Vu Yêu, Nữ Oa Nương Nương trong lòng thắt chặt, nhìn ca ca mình bị trọng thương, có chút hoảng loạn!

Vu tộc quá cường đại rồi, ngay cả Yêu tộc cũng có chút lo lắng!

May mắn thay, khoảnh khắc tiếp theo khi mười hai Tổ Vu ngưng tụ Đô Thiên Thần Sát Trận, Đế Tuấn cuối cùng cũng ra lệnh cho Yêu tộc, bày ra Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Từng ngôi sao lấp lánh, từng Yêu tộc quy vị.

Chỉ thấy ba trăm sáu mươi lăm tôn Đại La Tinh Chủ bay vào trong Chu Thiên Tinh Đấu.

Từng Đại La Tinh Chủ đó đánh thức ý chí của Chu Thiên Tinh Đấu, từng đạo ý chí tinh thần tang thương vang vọng trong Thái Cổ Tinh Không.

Từng ngôi Chu Thiên Tinh Đấu, mỗi ngôi đều rộng hơn hàng ức vạn dặm, Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh còn lớn hơn gấp mười, trăm lần.

Ba trăm sáu mươi lăm đạo ý chí tinh thần giao chức, phá vỡ thương khung thiên địa, những ánh mắt xuyên qua Thái Cổ Tinh Không đều nứt toác, đều vỡ nát.

"?" "Yêu tộc sắp bày ra Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận sao?" "Vu tộc đã dùng đến chiêu tất sát, xem ra Yêu tộc cũng không ngồi yên được nữa." Ánh mắt của từng Đại Năng bị cắt đứt, họ chỉ có thể đứng trong Động Thiên Phúc Địa, ngẩng đầu nhìn lên tinh không.

Ở nơi đó, từng ngôi sao kích động, hư không vỡ nát, ba trăm sáu mươi lăm đạo tinh đấu chi quang rơi xuống thiên địa Hồng Hoang.

Sau đó lại có hàng ức vạn Yêu binh đồng thời thu thập tinh thần chi quang, giao chức tinh thần chi đạo, cùng từng ngôi sao đó tương hỗ chiếu ứng.

Đế Tuấn phủ khám hàng ức vạn Yêu tộc bên dưới, nhìn đạo Đô Thiên Thần Sát Trận diễn hóa rộng trăm vạn dặm kia.

Hắn cười!

"Yêu tộc ta, hôm nay muốn vấn đỉnh Hồng Hoang!" "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!!!" Hắn ném Hà Đồ Lạc Thư, hai khẩu Tiên Thiên Linh Bảo vào Thái Cổ Tinh Không.

Khoảnh khắc tiếp theo, Hà Đồ Lạc Thư kích động quang mang vô cùng vô tận, trong nháy mắt bao trùm Thái Cổ Tinh Không Hồng Hoang!!!

Khí tức khủng bố lan tràn chư thiên vạn giới, hàng ức vạn vạn ngôi sao lấp lánh, lại giao chức, lưu chuyển trong Hà Đồ Lạc Thư, sau đó hình thành quỹ tích vận hành độc đáo.

Lại có một Đại Đạo tinh thần hình thành giữa thiên địa, Đại Đạo đó lạnh lẽo vô biên, Chu Thiên Tinh Đấu, hàng ức vạn vạn tinh thần ngưng tụ thành Đại Đạo tinh thần.

Hàng ức vạn Yêu tộc hóa thành Thần Ma, hàng ức vạn vạn tinh thần tiếp dẫn thiên địa, Hà Đồ Lạc Thư làm trận nhãn, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận cũng cường hoành đến mức phi lý.

Chỉ thấy chư thiên nứt vỡ, vô số trọng không gian vỡ nát.

Tinh quang rơi xuống, đều phá vỡ chân không.

"Yêu tộc!" "Yêu tộc!" "Yêu tộc!!!" Trong đại trận, từng đạo âm thanh vang lên, vô số Đại Yêu hô lớn danh hiệu Yêu tộc, danh hiệu Yêu tộc, thậm chí hóa thành thần văn đạo âm, treo lơ lửng giữa thiên địa.

Đại trận sắp thành hình!

Đông Hoàng Thái Nhất tay cầm Đông Hoàng Chung, muốn bước vào Chu Thiên Tinh Đấu, trở thành trận nhãn thứ ba.

Nhưng chưa kịp tiến lên!

Trên đại địa Hồng Hoang, đạo thân ảnh kia tỏa ra từng đạo khí tức tang thương, lại trực tiếp bước đi về phía tinh không.

Áo xám tóc bạc, từng sợi tóc đâm vào hư không, liên quan đến tinh quang vô tận và linh khí thiên địa.

Lúc này, Sở Ca đang tu luyện!

"?!" Đông Hoàng Thái Nhất nhìn Sở Ca, đạo tâm khẽ run, thân thể run lên.

Đông Hoàng Chung trên đỉnh đầu cũng đang lay động dữ dội!

Sở Ca còn sống!

Chuyện gì vậy?

Hắn nhìn lên trên, nhìn về phía Nữ Oa Nương Nương, dường như đang hỏi Thánh nhân.

Chỉ thấy Nữ Oa Nương Nương cũng vẻ mặt mờ mịt, cũng không biết Sở Ca sống lại.

Một đạo thanh âm vang lên trong Thái Cổ Tinh Không, bao trùm gần nửa thế giới Hồng Hoang.

"Trước mặt ta, cũng dám ngưng tụ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận?" Hoa lạp lạp!!!

Từng ngôi sao kia lại đang run rẩy!

Sau đó Thái Cổ Tinh Không bắt đầu phân ly, từng trọng thiên địa hư ảo diễn hóa dưới chân Sở Ca.

Đó là ba mươi ba tầng trời!

Dục Giới Lục Thiên, Sắc Giới Thập Bát Thiên, Vô Sắc Thiên Tứ Thiên, Tứ Phạn Thiên, Tam Thanh Thiên, từng trọng thiên địa diễn hóa, khí tức Thiên Đạo khủng bố giáng xuống.

Sở Ca chân đạp ba mươi ba tầng trời, lúc này hóa thân thành Lão Thiên Gia.

Từng phương tinh đấu run rẩy, Sở Ca vươn tay, trực tiếp câu lấy Thái Âm Tinh!

Một cánh tay ngập trời từ Thái Cổ Tinh Không hiện ra, sau đó vươn tay lấy Thái Âm Tinh trong Hà Đồ Lạc Thư.

"Oanh long long long" Ba mươi ba tầng trời hóa thành Đại Đạo thông thiên, tiếp dẫn Thái Âm Tinh.

Sở Ca đầu đội Thái Âm Tinh, Tiên Thiên Nguyệt Quế lại một lần nữa cắm vào một ngôi sao mênh mông, sau đó chân đạp ba mươi ba tầng trời, lưng đeo một phương Kiếm Giới ba vạn vạn trượng!

Hắn nhìn Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận tan nát, cười nhạt một tiếng.

"Yêu tộc, muốn bày ra Chư Thiên Tinh Đấu Đại Trận mà không hỏi Bản Tôn sao?"!!!

Sở Ca hóa thân Lão Thiên Gia, câu đi một ngôi Thái Âm Tinh, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận đã mất một trận nhãn, ngôi chủ tinh của Chu Thiên Tinh Đấu!

Bày ra Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Đạo thân ảnh bước vào đại trận kia, đều dừng lại.

Đế Tuấn nổi giận, Đông Hoàng Thái Nhất chấn nộ!

Chư Thiên Đại Yêu Hoàng hoảng sợ bất an!

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Yêu tộc còn chưa bày ra đã bị phá rồi sao?

Hoa hoa hoa hoa hoa hoa.

Âm thanh thủy triều chảy xiết, vang vọng trong Thái Cổ Tinh Không.

Chương 61

Từng ngôi sao từ Hà Đồ Lạc Thư bay ra, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận tự mình tan vỡ mà không cần tác động.

Cảnh tượng này khiến vô số Tiên nhân mờ mịt, không biết làm gì.

"Hết rồi?

Hết rồi?" Đang chờ Vu Yêu hai tộc tiến hành trận chiến cuối cùng mà.

Hết rồi sao?

Đó là Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận a, Đế Tuấn và hàng ức vạn Yêu tộc tự mình bày ra đại trận, lại bị một Nhân tộc hủy diệt sao?

Ngay cả một chút thần uy của đại trận cũng chưa kịp phát ra, đã xong rồi sao?

Thái Thanh Thánh nhân cũng mờ mịt!

Nhìn Sở Ca hóa thân Lão Thiên Gia, lông mày nhíu chặt.

Trên người Sở Ca, ngài cảm giác được từng tia khí tức Thiên Đạo, một luồng khí tức tương tự với khí tức trên người Hồng Quân Lão Tổ sau khi lấy thân hợp đạo.

Chẳng lẽ kẻ này là Hồng Quân chuyển thế, hay là Thiên Đạo chuyển thế?

Con của Thiên Đạo!

Nếu không thì sao lại nhiễm khí tức Thiên Đạo??!!

Các loại suy nghĩ dâng lên trong lòng Thái Thanh Thánh nhân, càng tiếp xúc với Sở Ca, đạo tâm của ngài càng chấn kinh.

Vô số năm rồi, đạo tâm Thái Thượng Vong Tình của ngài chưa từng chấn động, nhưng từ khi gặp Sở Ca, lại ba phen bốn bận run rẩy.

Cảnh giới tâm của ngài không còn hoàn mỹ như vậy.

"A a a" "Chết tiệt, chết tiệt!" "Thật sự là chết tiệt a." Uất ức!

Giận tím mặt!

Phẫn nộ!

Mặt Đế Tuấn trực tiếp biến thành màu gan heo, phẫn nộ a!

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, đó là lá bài tẩy, là át chủ bài của Yêu tộc, nhưng bây giờ lại bị một Nhân tộc phá hoại?

Làm sao đây?

Bây giờ nên quyết đấu với Vu tộc sao?

Sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất xanh mét, thần chung trên đỉnh đầu lay động liên tục.

Từng tầng cấm chế trong Đông Hoàng Chung được mở ra, Tiên Thiên linh quang lấp lánh, bốn mươi chín trọng Tiên Thiên cấm chế đều được khai mở.

Đông Hoàng Thái Nhất cũng nổi cơn thịnh nộ thật sự!

Hàng ức vạn Yêu binh của Yêu tộc đều sát khí đằng đằng nhìn chằm chằm Sở Ca.

Tâm huyết của họ đổ sông đổ bể!

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận không bày ra được, vậy làm sao mà tranh giành với Vu tộc?

"Ca sát –" Thiên địa nứt toác, đạo thân ảnh Oa Hoàng kia trực tiếp từ bên ngoài chiến trường bước xuống.

Khí tức Thánh nhân tiêu diệt tất cả, Nữ Oa Nương Nương lại một lần nữa ra tay với Sở Ca.

Lần này, Nữ Oa Nương Nương đã chọn cách không cần sĩ diện!

Lần trước, ra tay với Sở Ca, dùng đại nghĩa áp bức Sở Ca, mới đổi lấy một kích của Thánh nhân.

Hiện tại, Nữ Oa Nương Nương không quản nhiều như vậy, trực tiếp muốn ra tay trấn áp Sở Ca.

Sở Ca không chết!

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận khó mà bày ra!

Cho nên Nữ Oa Nương Nương đã ra tay ngay lập tức!

Thánh nhân ra tay, vượt qua vô số tinh hà, thủ đoạn ngập trời đó, chấn liệt vô số thương khung.

Từng đạo khí tức khủng bố giáng xuống, vô số Đại Năng đều thầm mắng Nữ Oa không biết xấu hổ.

Lần này, Nữ Oa còn xé toạc tấm khăn che mặt cuối cùng.

Với thân phận Thánh nhân, kim thân vạn kiếp bất diệt lại ra tay với một Tiên nhân nhỏ bé, tự hạ thấp thân phận a.

Dưới tinh không xa xăm, Sở Ca đạp ba mươi ba tầng trời, nửa thân dưới của hắn và ba mươi ba tầng trời dung nhập làm một.

Hiện tại, hắn là Lão Thiên Gia chân chính, hóa thân của Thiên, có thể mượn một tia sức mạnh Thiên Đạo Hồng Hoang.

“Tiện tỳ!

Dám ra tay với ta?” Một tiếng đại hát, vang vọng tinh không, Sở Ca lại mắng Nữ Oa Nương Nương là tiện tỳ?

Bạch Trạch ngày xưa cũng mắng Nữ Oa Nương Nương là tiện tỳ,

lập tức bị Thái Thanh Lão Tử trấn áp.

Hiện tại, Sở Ca cũng mắng Nữ Oa là tiện tỳ!

Lẽ nào cũng muốn kéo Thái Thanh Lão Tử xuống nước sao?

"Oanh" Nữ Oa Nương Nương lập tức bạo khiêu như lôi, lửa giận cuồn cuộn thiêu đốt thiên địa.

Thánh nhân, Thánh nhân vạn kiếp bất diệt, bây giờ lại bị một "lâu nghĩ" mắng là tiện tỳ?

Chuyện này sẽ trở thành trò cười cả đời, dù có giết Sở Ca, hàng ức vạn năm sau, chuyện này vẫn sẽ lưu truyền trong Hồng Hoang.

"Tiện, tỳ?" Vô số Tiên nhân đều lẩm bẩm nhìn lên trời.

Tiện tỳ mắng là Nữ Oa Nương Nương sao?

Mắng một tôn Thánh nhân?

Sở Ca muốn chọc thủng trời rồi a!!!

Ngay cả Thánh nhân cũng dám nhục mạ.

Thông Thiên Giáo Chủ lại ha ha đại tiếu!

Tính tình như vậy, khẩu vị như vậy.

Bất kể là ai, cứ rút Thần kiếm ra chém thôi?

Thánh nhân cũng là sinh linh, sao lại không chém được?

Không mắng được?

Ba mươi ba tầng trời trên thiên vũ lay động, từng đạo khí tức Thiên Đạo rủ xuống, Sở Ca giận dữ nhìn Nữ Oa Nương Nương.

"Ta là Lão Thiên Gia, thân hóa Thiên của thương khung Hồng Hoang, sao lại không mắng được?" "Kẻ ti tiện kia, cũng dám ra tay với ta!" Chưa đợi một kích của Nữ Oa giáng xuống, Sở Ca lại ra tay!

Kiếm Giới ba vạn vạn trượng vượt ngang thiên địa, một kiếm làm loạn tinh không Hồng Hoang.

Hàng ức vạn đạo kiếm khí tung hoành, vô số quy tắc kiếm đạo lấp lánh, một kiếm một giới.

Kiếm Giới giáng lâm!

Một đạo thần thông diễn hóa, gia trì vô số chân ý kiếm tu, tuy kiếm ý đó yếu ớt, nhưng kiếm này là một giới!

Dùng một giới, dùng một Đại Đạo hoàn chỉnh để trấn áp Nữ Oa!

"Điêu trùng tiểu kỹ, cho rằng có thể kháng cự Thánh nhân rồi sao?" Nữ Oa Nương Nương khuất ngón tay búng một cái, Thần kiếm ba vạn vạn trượng trực tiếp bị chấn động vài trăm dặm!

Ân?

Thật sự có chút thủ đoạn.

Thánh nhân khuất ngón tay búng một cái, lại không thể đánh vỡ một giới.

Nữ Oa Nương Nương vươn tay, quét ngang thiên địa, một khẩu Thần kiếm bùng phát vô số trọng kiếm khí, bao quanh thân Nữ Oa Nương Nương.

Chỉ thấy nhục thân Nữ Oa Nương Nương tỏa ra hàng ức vạn trọng quang mang, ấn ký Luân Hồi kim sắc bất diệt trong nháy mắt đánh nát từng đạo kiếm khí.

Thần kiếm bị đánh vào tinh hà, làm tiêu diệt từng dải Ngân Hà.

"Phóng tứ!" "Dám động Thần kiếm của ta!" Sở Ca hóa thân Lão Thiên Gia, là hóa thân của chính nghĩa, phe Thiên Đạo!

Chương 62

Chỉ thấy ba mươi ba tầng trời diễn hóa, Thái Âm Tinh trên đỉnh đầu chấn động, lại dẫn dắt hàng ức vạn tinh thần quang huy, hóa thành một cánh tay xanh biếc!

Cánh tay xanh biếc trực tiếp vồ lấy Nữ Oa Nương Nương, giống như vồ một con gà con, căn bản không cho Nữ Oa Nương Nương chút thể diện nào.

Hành động này càng khiến Nữ Oa Nương Nương bạo nộ, một tấm đại đồ trực tiếp bay vào tinh không.

Chỉ một cuốn, đã đánh nát cánh tay xanh biếc.

Đó là Sơn Hà Xã Tắc Đồ, một khẩu Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!

Thánh nhân đã động dụng Tiên Thiên Linh Bảo sao?

Có thể thấy, vị Thánh nhân kia phẫn nộ đến mức nào.

Cánh tay xanh biếc tứ phân ngũ liệt, hóa thành từng đạo tinh thần quang huy chuẩn bị rải xuống thiên địa.

Chỉ thấy lúc này, Sở Ca há miệng nuốt chửng tinh hà, đem tất cả tinh thần quang huy nuốt vào bụng.

Tu vi Kim Tiên trung kỳ bạo tăng, trực tiếp đạt đến Kim Tiên đỉnh phong.

Ánh mắt lấp lánh, nhìn chằm chằm tinh thần đầy trời, đã động tâm rồi!

Có nên nuốt chửng tất cả tinh thần đầy trời không?

Chỉ cần nuốt chửng những tinh thần này, tu vi Sở Ca có thể một

cử đạt đến cảnh giới Đại La Kim Tiên, Bàn Cổ chân thân của hắn chỉ sợ có thể ngưng tụ ra một phần vạn, thậm chí một phần nghìn!

Nếu có một phần vạn, một phần nghìn thực lực Bàn Cổ chân thân, Hồng Hoang nơi nào không thể đi lại?

Trên đại địa Hồng Hoang, trong Đô Thiên Thần Sát Trận, từng Tổ Vu cũng đã phản ứng lại.

Lúc này ha ha ha đại tiếu, tiếng cười chấn động hàng ức vạn dặm thiên địa, ngay cả những ngôi sao kia cũng bị chấn động không ngừng.

Dị tượng Hỗn Độn trăm vạn dặm lúc này sôi trào, vô số Hỗn Độn chi khí, Hỗn Độn Thần Lôi, Hỗn Độn Kiếm Khí diễn hóa.

Cơ hội này quả thực quá tốt rồi!

Cánh tay Bàn Cổ là của Vu tộc a.

Yêu tộc không có Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, làm sao mà đấu với họ?

Một tôn Thánh nhân?

Dựa vào tôn Nữ Oa Thánh nhân sao?

Mười hai Tổ Vu cười lạnh một tiếng, "Nhân Vương Đạo hữu, mau chóng tránh ra, xem Vu tộc ta hiển hóa Đại Pháp!" Không nắm bắt cơ hội này, đánh cho Yêu tộc một trận đau đớn, quả thực là có bệnh trong não!

Trong Đô Thiên Thần Sát Trận, Đế Giang dẫn đầu, trực tiếp hóa thân thành hư vô, trở về trạng thái nguyên thủy nhất.

Các Tổ Vu khác cũng lần lượt noi theo.

Tiếp đó, một đạo hư ảnh, từ dị tượng Hỗn Độn chậm rãi ngưng tụ.

Đầu của hư ảnh là do Đế Giang hóa thành, đôi mắt là do Cộng Công và Chúc Dung hóa thành.

Hai cánh tay là do Huyền Minh và Nhục Thu hóa thành, hai chân là do Xa Bỉ Thi và Thiên Ngô hóa thành.

Các Tổ Vu còn lại như Chúc Cửu Âm, Cường Lương, Cửu Phượng… hóa thành thân thể chủ cán của hư ảnh!!!

Mười hai đạo thân ảnh Tổ Vu, đã diễn hóa ra một đạo hư ảnh.

Một đạo hư ảnh đứng trong dị tượng Hỗn Độn, các loại cảnh giới thần kỳ hiện ra, khủng bố vô cùng.

Cả Hồng Hoang đều đang run rẩy, cả Hồng Hoang dường như đang hoan hỉ, bất kỳ ngóc ngách nào của thiên địa Hồng Hoang đều đang hoan nghênh.

Đó là hoan nghênh sự trở về của Bàn Cổ!

"Bàn!" "Cổ!" Hư ảnh há miệng, phát ra hai đạo thanh âm.

Hai thần văn đó dường như ẩn chứa vô số chí lý Thiên Đạo, chỉ thấy trên Hỗn Độn lưu lại Hỗn Độn chi khí ngập trời, tất cả đều bay vào trong thân thể đó.

Trong thiên địa Hồng Hoang, từng đạo lạc ấn bay ra.

Đó là lạc ấn của Bàn Cổ!

Lạc ấn chân linh sau khi vẫn lạc!!!

Lúc này bị đánh thức.

Đôi mắt thủy hỏa tỏa ra hàng ức vạn trọng thần quang, đánh nát dị tượng Hỗn Độn.

Từ trong Hỗn Độn bước ra, bước vào thế giới Hồng Hoang.

Bàn Cổ đã xuất hiện ở thiên địa Hồng Hoang.

Sau đó hư ảnh lại diễn hóa ra từng đạo quang huy, lại hóa thành tượng Bàn Cổ.

"Bàn Cổ!!" "Bàn Cổ!" "Trời ơi, mười hai Tổ Vu thật sự đã triệu hồi hư ảnh Bàn Cổ!" Kinh khủng, Tam Thanh đều kinh khủng nhìn hư ảnh Bàn Cổ, ba người dường như ẩn ẩn muốn bị hư ảnh Bàn Cổ câu đi vậy!

Các sinh linh Hồng Hoang khác từ khi sinh ra đã e ngại Bàn Cổ!

Lúc này, tất cả đều run rẩy!

Tôn hư ảnh Bàn Cổ giao chức, trong tay hiện ra một thanh búa ảo ảnh, đó là Khai Thiên Thần Phủ.

Từng bước từng bước bước lên Thái Cổ Tinh Không, thiên địa bốn phía đều tụng niệm âm thanh tán mỹ.

Đại Đạo triều quanh hai bên, quy tắc trật tự vì đó mà sinh thành.

"Nữ Oa!" "Đối thủ của ngươi, là ta!" Hư ảnh Bàn Cổ đã khóa chặt Nữ Oa Nương Nương! ?

Mười hai Tổ Vu diễn hóa Đô Thiên Thần Sát Trận, lại triệu hồi hư ảnh Bàn Cổ.

Hiện tại, hư ảnh Bàn Cổ lại phát ra lời hẹn đại chiến với Nữ Oa Nương Nương sao?

Cũng quá, quá cuồng vọng rồi sao?

Bàn Cổ tuy cường đại, nhưng chỉ là một đạo hư ảnh mà thôi.

Chỉ là mười hai Tổ Vu triệu hồi một đạo hư ảnh.

Dám khiêu chiến Thánh nhân sao?

Thật sự cho rằng mình cường đại vô pháp vô thiên rồi sao?

Các Đại Năng Hồng Hoang, và phần lớn người trong Yêu tộc đều

có cách nhìn như vậy.

"Cuồng vọng, quá cuồng vọng rồi!" "Thánh nhân vạn kiếp bất diệt, kim thân bất hủ, Oa Hoàng lại là vị Thánh nhân đầu tiên chứng đạo trong Lục Thánh Thiên Đạo Hồng Hoang." "Một hư ảnh Bàn Cổ nho nhỏ, lại đại chiến với Thánh nhân?

Si tâm vọng tưởng!" "Vu tộc bất kính trời, bất kính đất, lại càng bất kính quỷ thần, không hiểu Thiên Đạo Thiên Mệnh Thiên Lý, là một đám mãng phu, cuồng vọng khiêu chiến Thánh nhân!" "Ha ha ha, đám Vu tộc quả nhiên là mãng phu, không tự lượng sức." Thánh nhân, Thánh nhân, chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, trong cả Hồng Hoang, cũng chỉ có tám vị!

Hồng Quân lấy thân hợp đạo, Hậu Thổ Nương Nương hóa thân U Minh Địa Phủ, còn lại sáu tôn Thiên Đạo Thánh nhân.

Mỗi tôn Thánh nhân thân phận kim quý, lời nói ra là pháp tắc, thậm chí một lời một ngữ có thể định đoạt vận mệnh của một Đại La Kim Tiên.

Chuẩn Thánh thực ra cũng là Đại La Kim Tiên!

Chỉ là đã chém được Tam Thi mà thôi.

Trước mặt Thánh nhân, Chuẩn Thánh cũng chỉ là Đại La Kim Tiên mạnh hơn một chút mà thôi.

Cho nên mười hai Tổ Vu dám khiêu chiến Nữ Oa Nương Nương, đó là tự tìm đường chết!

"Đang đang đang" "Đang đang đang" Sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất biến đổi, mười hai Tổ Vu quả nhiên khinh Yêu quá đáng, vượt qua giới hạn trực tiếp khai chiến với Nữ Oa Nương Nương, còn không thèm mắng chửi sao?

Là Yêu Đế cường giả mạnh nhất của Yêu tộc, Đông Hoàng Thái

Nhất lập tức lật mặt.

"Vu tộc, đừng có xương cuồng!" Chỉ thấy Đông Hoàng Thái Nhất đầu đội Đông Hoàng Chung lay động, trực tiếp hóa thành một con Kim Ô ba chân bốc cháy rực lửa, xé toạc tinh không thiên vũ.

Thần uy của Tiên Thiên Chí Bảo trực tiếp lan tràn xuống!

Bốn mươi chín trọng Tiên Thiên cấm chế từng đạo khai mở, quang mang vô tận hóa thành đạo âm.

Chỉ thấy đạo âm, giống như tụng xướng khúc ca tận thế, từng cảnh tượng xuất hiện trong đầu vô số người.

Đó là cảnh tượng tận thế thiên địa trầm luân, vạn vật phá diệt.

Từng thế giới sụp đổ, từng phương thiên địa trầm luân, vô số trật tự pháp tắc băng liệt.

Đạo hư ảnh Bàn Cổ đạp trên tinh không kia đại tiếu!

Chương 63

"Kiệt kiệt kiệt kiệt" Tiếng cười đó, truyền vào Hồng Hoang, chấn động vô số sơn hà thiên địa Hồng Hoang.

Chỉ thấy hư ảnh Bàn Cổ giơ tay, từng Đại Đạo băng liệt!

Các Đại Đạo triều quanh quanh thân đều vỡ nát.

Các Vạn Đạo chư thiên vạn giới, từng cái một diễn hóa quanh thân.

Có Âm Dương Lão Tổ tu luyện Âm Dương Đại Đạo, có Minh Hà Lão Tổ tu luyện Sát Chi Đại Đạo, có Trấn Nguyên Tử tu luyện Càn Khôn Đại Đạo, có Nhiên Đăng Đạo nhân tu luyện Bất Tử Đại Đạo, có Tam Thanh tu luyện Thái Thanh Đại Đạo, Ngọc Thanh Đại Đạo, Thượng Thanh Đại Đạo, lại có La Hầu tu luyện Ma Đạo, Hồng Quân tu luyện Tiên Đạo!!!

Tam Thiên Thần Ma chi Đạo, đều hiện ra trên hư ảnh Bàn Cổ.

Chỉ là hiện tại, theo hư ảnh Bàn Cổ vừa động, hai nghìn chín trăm chín mươi chín loại Đại Đạo trực tiếp băng liệt.

Chỉ còn lại một Đại Đạo, đó là Lực Chi Đại Đạo!!!

Lấy lực chứng đạo, chém sạch Tam Thiên Thần Ma Đại Đạo, đó là Đại Đạo duy nhất Bàn Cổ tu luyện, được Bàn Cổ tu luyện thành Đại Đạo đứng đầu Tam Thiên Đại Đạo!!!

"Hống" Hư ảnh Bàn Cổ gào thét thiên địa, một quyền!

Tôn hư ảnh kia đánh ra một quyền, lại lấy "nhục thân" cứng rắn chống lại một kích của Tiên Thiên Chí Bảo.

Chuyện mà Thánh nhân cũng không dám làm.

Nữ Oa cũng trừng lớn đôi mắt!

Chỉ thấy Đông Hoàng Chung lấp lánh quang huy, bốn mươi chín trọng Tiên Thiên cấm chế từng cái một diễn hóa, đạo âm tang thương khủng bố xoay chuyển.

Trên tiếng chuông, ấn ký tinh thần, ấn ký Thần Ma dường như muốn thức tỉnh vậy.

"Đang" Một quyền giáng xuống, Đông Hoàng Chung trực tiếp bị đánh bay hàng ức vạn vạn thiên địa.

Một nơi quy khư xuất hiện trong Thái Cổ Tinh Không, trên con đường Đông Hoàng Chung bị đánh bay, hàng trăm nghìn dải Ngân Hà bị phá nát!

Vô số tinh thần băng diệt, từng phương tinh hà lay động rơi xuống Hồng Hoang.

Cả thương khung đều hạ xuống mưa sao băng.

"Hảo, hảo cường đại!!" Khoảnh khắc đó, thế nhân cuối cùng cũng nhận ra sự cường đại của hư ảnh Bàn Cổ, một kích mạnh nhất của Đông Hoàng Thái Nhất, đã vô hạn tiếp cận một kích của Thánh nhân.

Nhưng như vậy, cũng bị hư ảnh Bàn Cổ một chiêu đánh bay!

"Khái khái" Dưới tinh không, Kim Ô ba chân khạc ra máu vàng.

Máu vàng giao chức với thần hỏa, thiêu đốt ra thần hỏa càng thêm mãnh liệt!

"Ngâm" Đó là tiếng kêu minh bất cam của Đông Hoàng Thái Nhất.

Hận a!

Nếu không phải Sở Ca nhiếp đi Thái Âm Tinh, hiện tại có thể triệu hoán Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, tuyệt đối có thể phân đình kháng cự với Vu tộc.

Hiện tại, đã bại rồi!

Chỉ có thể để Thánh nhân ra mặt, vãn hồi thể diện cho Yêu tộc, đối với Yêu Hoàng Yêu Đế của Yêu tộc, quá mất mặt rồi.

"Một lũ tạp toái!" Oanh oanh oanh.

Theo lời của hư ảnh Bàn Cổ, trực tiếp chấn nát vạn dặm tinh không.

Từng ngôi sao kia lay động, không nhịn được mà rơi xuống.

"Tiểu nương bì, ta sớm đã nhìn không thuận mắt rồi!" "Mau cùng ta đại chiến ba nghìn hồi hợp!" Chỉ cần trấn áp Nữ Oa Nương Nương, vậy Yêu tộc có thể diệt trong chớp mắt.

Lần này thật sự nhờ ơn Nhân Vương a.

Ha ha ha!!!

Trong hư ảnh Bàn Cổ, mười hai Tổ Vu phóng thanh đại tiếu.

Đế Giang thao túng đầu của hư ảnh Bàn Cổ, là người chưởng khống hư ảnh Bàn Cổ.

Lần này, không thể trấn sát Nữ Oa Nương Nương, thì cũng phải trấn áp một đoạn thời gian.

Nữ Oa Nương Nương nghe lời của Tổ Vu, sắc mặt bạo hồng, vẻ phẫn nộ trực tiếp hiện rõ trên mặt.

Trước có Sở Ca gọi tiện tỳ, hiện tại Tổ Vu lại gọi tiểu nương bì!

Nữ Oa Nương Nương còn cần thể diện nữa không!

Mười hai Tổ Vu đều chỉ danh đạo tính muốn đại chiến một phen, vậy Nữ Oa Nương Nương sẽ không đồng ý.

Vươn tay một chiêu, vạn dặm Sơn Hà Xã Tắc Đồ trực tiếp diễn hóa thành vô cùng thế giới, lại một cuốn, kéo hư ảnh Bàn Cổ vào

trong đó.

Đại chiến cấp bậc Thánh nhân, nếu không được ước thúc một chút, đủ để phá nát thiên địa Hồng Hoang!

"Hừ!

Bản cung như sở nguyện!" Chỉ thấy trên đỉnh đầu Nữ Oa Nương Nương, từng trọng Hỗn Nguyên Thiên Cung giáng xuống, trên Hỗn Nguyên Đạo lộ, ngài cũng đã đi một đoạn đường, lại tham ngộ ra ba trọng Hỗn Nguyên Thiên Cung, ẩn ẩn có dấu hiệu trọng Hỗn Nguyên Thiên Cung thứ tư sắp ngưng tụ.

Tam Thanh thấy Hỗn Nguyên Thiên Cung trên người Nữ Oa Nương Nương, thần sắc mỗi người một khác.

"Tư quả nhiên không hổ là kẻ đầu tiên chứng đạo Thiên Đạo Thánh nhân, lại ngưng tụ được ba trọng Thiên Cung!" Cần biết rằng Tiên Thiên Thần Thai Ma căn nguyên là căn nguyên đỉnh cấp Hồng Hoang, nhưng Tam Thanh lại do nguyên thần Bàn Cổ hóa thành, so về căn nguyên, Tam Thanh mới là tồn tại cường đại nhất!

Khi chưa chứng đạo, tu vi Tam Thanh cũng là cường đại nhất!

Ngày xưa Thái Thanh Lão Tử đã chém được hai thi, thi thứ ba có thể chém bất cứ lúc nào, mới lập giáo thành Thánh.

Thông Thiên Giáo Chủ và Nguyên Thủy Thiên Tôn lại vừa mới chém được hai thi mà thành Thánh, giống như Tiếp Dẫn Đạo nhân của Tây Phương Giáo.

Nữ Oa Nương Nương và Chuẩn Đề Đạo nhân, đều chém được một thi mà chứng đạo Hỗn Nguyên.

Luận căn nguyên, Nữ Oa trong Lục Thánh chỉ ở mức trung đẳng, luận tu vi, khi Lục Thánh nhân chưa chứng đạo, Nữ Oa bị xếp cuối cùng!

“Mười hai Tổ Vu triệu hồi hư ảnh Bàn Cổ, quá kiêu trương rồi, nên đánh áp đánh áp rồi.” “Lời của hai vị sư huynh cực kỳ đúng.” Tam Thanh tuy phân gia, nhưng trên mặt vẫn hòa khí.

Thái Thanh Thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ nhìn nhau một cái, lần lượt mỉm cười, sau đó nhìn về phía Sơn Hà Xã Tắc Đồ.

Trong một tấm đạo đồ hư vô, hai đạo thân ảnh cũng xuất hiện.

Nữ Oa Nương Nương nhân thủ xà thân, tựa hồ hóa thân của Đại Đạo, tùy ý nhất ngôn nhất hành, chí lý thiên địa, vạn pháp quy nguyên.

Đối diện lại là hư ảnh Bàn Cổ, một đạo hư ảnh của Bàn Cổ!

Chỉ riêng cái tên đã đủ dọa sợ rất nhiều người.

Từng đạo lực lượng sơn hà, lực lượng vương dương, lực lượng hậu thổ, từ trong hư vô giáng xuống, trấn áp hư ảnh Bàn Cổ.

Chỉ thấy hư ảnh Bàn Cổ chấn động nhục thân, đem tất cả những quy tắc pháp tắc đó chấn nát!

Vương dương từng phương ngưng tụ, sơn hà từng đạo hiện ra, những vương dương sơn hà này hóa thành từng phương thế giới, treo lơ lửng trong hư không, thậm chí diễn hóa thành từng phương Đại Thiên Thế Giới!

Hư không tạo vật, sáng tạo ra từng Đại Thiên Thế Giới.

Trước người Nữ Oa Nương Nương từng ngọn núi, từng con sông xuất hiện, mỗi ngọn núi mỗi con sông đều là một phương Đại Thế Giới.

“Đi!” Đại Thiên Thế Giới quét ngang, hư ảnh Bàn Cổ gầm giận, một quyền đánh ra, Đại Đạo thần lực bùng phát.

Thiên bàn đạo pháp, vạn bàn thần thông, ta tự một quyền phá tan!

Pháp môn lấy lực chứng đạo, một lực phá vạn pháp!

"Oanh oanh oanh" Đại Thiên Thế Giới lay động vài trăm trọng!

Oa Hoàng vươn tay, Hồng Tú Cầu vẫy, đó là pháp khí chứng đạo của ngài.

Một viên Hồng Tú Cầu diễn hóa thành to lớn ức vạn vạn trượng, tùy ý một kích có thể hủy diệt một kích của thiên địa.

Tiên Thiên linh quang lấp lánh, từng trọng Tiên Thiên cấm chế khai mở.

"Tiểu nương bì, yếu quá!" "Sao không mau mượn Thiên Đạo chi lực?" Hư ảnh Bàn Cổ lớn tiếng nói, "Chứng Thiên Đạo Thánh nhân, ưu điểm đạt được cũng chỉ là mượn Thiên Đạo chi lực." Nếu Thánh nhân chứng đạo, chứng được quả vị Đại Đạo Thánh nhân, Đại Đạo Thánh nhân cũng là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nhưng Thần Ma Hỗn Độn chân chính, có thể mượn Hỗn Độn thần lực!

Nữ Oa Nương Nương lại chỉ có thể mượn Thiên Đạo chi lực.

Từng đạo kim sắc quang huy hiện ra trong thể nội hư ảnh Bàn Cổ, đó là mười hai Tổ Vu đang vận hành Cửu Chuyển Kim Thân!

Cửu Chuyển Kim Thân, lục chuyển là Tổ Vu, thất chuyển là Thánh nhân, bát chuyển là cường giả cấp Thiên Đạo, cửu chuyển là Bàn Cổ!

Hiện tại, một đạo hư ảnh, trực tiếp bùng phát ra thất đạo Cửu Chuyển quang mang!

Hư ảnh Bàn Cổ đã ngưng tụ ra Thất Chuyển Kim Thân!

Chương 64

"Ca sát" Sơn Hà Xã Tắc Đồ trực tiếp bị xé nát, thân ảnh Nữ Oa Nương Nương bị đánh bay.

Một đạo thân ảnh hoành hành hàng ức vạn vạn triệu hư không thiên địa, trực tiếp bị đánh nhập Hỗn Độn.

Nhân thủ xà thân của ngài đều tứ phân ngũ liệt trong Hỗn Độn!

"Thánh nhân, là Thánh nhân sao?" "Không hề như vậy!" Một đạo thanh âm u du vang lên!

Hãi nhiên!

Cả Yêu tộc đều hãi nhiên nhìn tinh không, Vu tộc thì dương dương tự đắc, những Đại Vu, Vu Sĩ, Tiểu Vu đó đều đại hỉ!

Lại có kẻ đánh trống, gõ vang Thần Cổ!

Nữ Oa Nương Nương đã bại rồi!

Yêu tộc cũng không tin một Thánh nhân, lại bại dưới tay một đạo hư ảnh sao?

Quan trọng nhất là đạo hư ảnh đó do Vu tộc triệu hoán ra.

Đế Tuấn và Thái Nhất thần sắc đại biến, Thánh nhân của Yêu tộc đã bại rồi!

Vậy thì lần này, Yêu tộc chẳng phải cũng bại rồi sao.

Khoảnh khắc tiếp theo, chỉ thấy giữa thiên địa, một đạo thân ảnh khổng lồ bay lượn thiên địa, trong nháy mắt độn nhập Hồng Hoang, biến mất không thấy.

Côn Bằng Yêu Sư thấy tình thế không ổn, trực tiếp bỏ chạy!

Phục Hy thấy muội muội mình bị đánh nhập Hỗn Độn, sinh tử không rõ, trực tiếp bay lên tinh không.

"Đinh đinh đinh" "Đang đang đang" Tiên Thiên Phục Hy Thần Cầm giáng xuống, vang vọng hư không.

Chỉ thấy đạo hư ảnh Bàn Cổ đang vờn quanh bảy đạo thần quang kia giơ tay, chỉ thấy đạo hư ảnh Khai Thiên Thần Phủ giáng xuống, một kích!

Bổ đôi Phục Hy!

"Phế vật!" Một tôn Tiên Thiên Thần Thai Kỳ Yêu bị chém chết!

Nhân thủ xà thân từ đỉnh đầu bắt đầu bị bổ thẳng xuống đuôi, có thể nói là hai mảnh, Đại La Đạo Quả vỡ nát, ngay cả Phục Hy Cầm cũng nứt toác.

Cơ duyên chứng đạo, nghịch thiên cải mệnh, ca ca của Thánh nhân, lúc này cũng tan thành mây khói.

Phục Hy!

Vẫn lạc rồi!

Vu Yêu đại chiến đến giờ, cuối cùng cũng có một Đại Thần Thông vẫn lạc!

"Yếu, quá yếu rồi!" "Một lũ phế vật, dựa vào đâu mà sống ở Hồng Hoang?" "Thậm chí còn muốn chiếm đoạt quyền hành do Phụ Thần lưu lại sao?" Hư ảnh Bàn Cổ thân thể mênh mông, đứng trước thiên địa, chất vấn Yêu tộc!

Một trận Vu Yêu đại chiến cũng đã đến hồi kết, dường như Vu tộc đã thắng lợi.

Chỉ thấy hư ảnh Bàn Cổ tùy ý ra tay, đánh tan vô số Yêu tộc Thiên Binh Thiên Tướng, ngay cả Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất liên

thủ cũng chỉ có thể bị đánh bay!

"Oanh long" Yêu Hoàng Yêu Đế đều không phải đối thủ của hư ảnh Bàn Cổ, Nữ Oa Nương Nương cũng bị đánh nhập Hỗn Độn, hiện tại vẫn chưa xuất hiện.

Yêu tộc đã đến nước cuối cùng rồi!

"Thua rồi!" "Quả nhiên Yêu tộc thua rồi." Một hư ảnh Bàn Cổ cường đại đến mức như vậy, ngay cả Thánh nhân cũng không phải đối thủ, Yêu tộc đánh làm sao?

Chỉ vào lúc này!

Hỗn Độn cuồn cuộn, một đạo thân ảnh khủng bố trong Hỗn Độn tổ kiến lại, sau đó bước vào Hồng Hoang.

Khoảnh khắc tiếp theo, Thiên Đạo chi lực Hồng Hoang tất cả giáng xuống, gia trì trên người Nữ Oa Nương Nương.

Tôn Thiên Đạo Thánh nhân kia, sắc mặt băng lãnh!

Nhìn Phục Hy máu chảy!

Đạo tâm của ngài băng lãnh thấu xương!!!

Vu tộc, Vu tộc!

Nữ Oa và Vu tộc thế bất lưỡng lập.

"Gia trì Thiên Đạo chi lực?

A a, đã thành chó săn của Thiên Đạo rồi sao?" Hư ảnh Bàn Cổ lớn tiếng nói.

Thiên Đạo, lại là chó săn của Đại Đạo!!!

Bàn Cổ khai thiên vẫn lạc chính là do bị Đại Đạo ám toán.

Cho nên Tổ Vu tự nhiên không ưa Thiên Đạo, càng không ưa Thánh nhân.

Nhưng lời này vừa thốt ra, lại đắc tội với năm tôn Thiên Đạo Thánh nhân khác.

"Ân!!!" "Hừ" Từng đạo âm thanh Thánh nhân vang vọng thiên vũ, chỉ thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn đang quan sát đại chiến nộ mục nhìn hư ảnh Bàn Cổ.

"Không hiểu Thiên Đạo, không rõ Thiên Lý mãng phu, đừng có xuất khẩu cuồng ngôn." Ngay cả sắc mặt Thái Thanh Thánh nhân cũng biến đổi.

Tam Thanh cũng tự xưng là Bàn Cổ chính tông, nhưng vì để chứng đạo thành Thánh, trước tiên bái nhập môn hạ Hồng Quân, sau đó lại gửi gắm nguyên thần vào Thiên Đạo.

Thân phận của họ hạ hết lần này đến lần khác!

Trở thành một vết sẹo trong lòng.

"Nga?

Cũng tham gia một trận chiến sao?" Hư ảnh Bàn Cổ, lại không hề e ngại!

Nguyên Thủy Thiên Tôn cười lạnh một tiếng, ba nghìn dặm tử khí mênh mông giáng xuống, tay cầm Tam Bảo Ngọc Như Ý, phong hoa chi tư cái áp thiên địa.

Hướng Nữ Oa Nương Nương cúi lạy một cái.

"Sư muội, Vu tộc không hiểu Thiên Mệnh, không hiểu Thiên Lý, một lũ mãng phu, làm sao có thể chấp chưởng Hồng Hoang?" "Không bằng sư huynh cũng cùng ngươi ra tay đi!" Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng nhập tràng rồi!!!

Thái Thanh Thánh nhân thản nhiên gật đầu, tuy đứng ngoài chiến cuộc, nhưng vươn tay đem Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Tháp

trong lòng ném vào Vu Yêu đại chiến.

Tháp Thiên Địa Linh Lung Huyền Hoàng mười tám trọng, tuy là Hậu Thiên Chí Bảo, nhưng là Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo, vượt xa bất kỳ Hậu Thiên Linh Bảo nào, thậm chí phòng ngự còn mạnh hơn cả Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, chỉ luận phòng ngự không kém gì Hỗn Độn Chung!!!

Thái Thanh Thánh nhân cũng biểu thị đã rời khỏi cuộc chiến.

Thông Thiên Giáo Chủ cũng nhập tràng, nhưng thấy hai vị huynh trưởng muốn ra tay, thì dừng hành động.

Ba Đại Thánh nhân ra tay trong Vu Yêu đại chiến, liên thủ trấn áp hư ảnh Bàn Cổ, chuyện này không cần hắn ra tay nữa rồi!

Hư ảnh Bàn Cổ thấy vậy, mí mắt giật giật!

Hỏng rồi!

Bởi vì mười hai Tổ Vu đã nhất thời khẩu thiệt chi khoái, mà lại làm hỏng một trận Vu Yêu đại chiến.

Nếu chỉ dựa vào một tôn Thánh nhân Nữ Oa Nương Nương, có lẽ hư ảnh Bàn Cổ có thể dễ dàng trấn áp, nhưng hiện tại!

"Nương Nương, xin dùng Thần Chung!" Đột nhiên ở rìa tinh không, Đông Hoàng Thái Nhất đang dục huyết đã đánh ra Đông Hoàng Chung.

Khí tức Nữ Oa Nương Nương thâm trầm, không thể dò xét, mượn Thiên Đạo chi lực, thực lực bạo tăng vài phần.

Thậm chí cả thiên địa đều đang xoay chuyển vì ngài.

Vươn tay một chiêu, Đông Hoàng Chung rơi vào tay ngài.

Có khẩu Tiên Thiên Chí Bảo này, thực lực Nữ Oa Nương Nương lại đề thăng thêm ba phần!

“Đang đang đang” Thần Chung lay động, trong tay Nữ Oa Nương Nương, một khẩu Tiên Thiên Chí Bảo cuối cùng đã phát huy ra mười phần uy lực.

Hai đạo thân ảnh giao chức trên không trung, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Nữ Oa Nương Nương đồng thời ra tay!

Đông Hoàng Chung suất tiên gõ vang âm thanh tang thương tận thế, chấn động khiến bảy đạo quang mang trên thân hư ảnh Bàn Cổ đều liên tục lay động.

Tam Bảo Ngọc Như Ý giáng xuống ba trọng quang huy!

Định trụ hư ảnh Bàn Cổ!

Mười hai Tổ Vu chỉ có thể tiếp nhận một trận đại chiến, Đế Giang điều khiển hư ảnh Bàn Cổ, cùng hai Đại Thánh nhân đại chiến.

Chỉ khoảnh khắc tiếp theo, hư không nứt toác, Huyền Hoàng Linh Lung Tháp cũng rơi vào chiến trường, trực tiếp đánh cho hư ảnh Bàn Cổ bị thương.

“Hống” Hư ảnh Bàn Cổ gào thét, một quyền chấn bay Linh Lung Bảo Tháp!

Chương 65

Giống như một Chiến Thần, mỗi lần ra tay, đều chấn bay những Linh Bảo đó ra ngoài.

Ngay cả khí huyết trong thể nội Thánh nhân cũng đang cuồn cuộn.

Cuối cùng, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng lay động Bàn Cổ Phiên!

Bàn Cổ Phiên lay động, hóa thành to lớn vạn vạn trượng, mỗi lần lay động, đều có từng đạo Hỗn Độn kiếm khí giáng xuống, trực tiếp xuyên thủng hư ảnh Bàn Cổ.

Từng đạo huyết dịch hư vô từ hư ảnh Bàn Cổ rơi xuống!

Hư ảnh Bàn Cổ cũng đã bị thương!

Mỗi đạo Hỗn Độn kiếm khí đều có thể đánh diệt Đại La Kim Tiên, đánh chết Chuẩn Thánh!

Bàn Cổ Phiên thật cường đại.

Bên ngoài chiến trường, Thái Thanh Thánh nhân phủ khám thiên địa vẫy tay một chiêu, chỉ thấy trên Thủ Dương Sơn một tấm đại đồ giáng xuống.

Đó là Thái Cực Đồ.

Trong Thái Cực Đồ bay ra một Kim Kiều, định trụ hư ảnh Bàn Cổ!

"A a" "A a a" Hư ảnh Bàn Cổ dùng hết toàn lực giãy dụa, Kim Kiều cũng đang lay động, Phong Hỏa Thần Kiều giáng xuống, ba đạo Thần Kiều giáng xuống trên hư ảnh Bàn Cổ!

Lại có một khẩu Thần Chung bay ra, từng đạo hư ảnh Thần Ma dường như bước ra từ tiếng chuông, gõ Đông Hoàng Chung.

“Đang đang đang” Miệng mũi hư ảnh Bàn Cổ đều đang chảy máu.

Lại có Hỗn Độn kiếm khí từng đạo xuyên thủng nhục thân của nó.

Nếu cứ tiếp tục, chỉ sợ hư ảnh Bàn Cổ không cần một lát, sẽ bị đánh nát.

Hô.

Yêu tộc thở phào nhẹ nhõm!

Chỉ cần hư ảnh Bàn Cổ vỡ nát, vậy trận Vu Yêu đại chiến này sẽ thắng lợi.

Vô vàn Tiên Phật đều cười!

Thật là một kết cục ngoài dự liệu a.

Ai bảo mười hai Tổ Vu cái miệng hôi thối?

Kiêu ngạo Thánh nhân, kiêu ngạo một tôn chưa đủ, kiêu ngạo cả sáu tôn Thiên Đạo Thánh nhân!

Đại chiến kinh biến, hư ảnh Bàn Cổ bị Thái Cực Đồ định trụ!

Trở thành con dê đợi làm thịt, mặc cho phản kháng, cũng không thể thoát ra.

Thấy cảnh này, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thanh Lão Tử đều hơi thu tay lại.

Không thể đánh chết mười hai Tổ Vu, nếu mười hai Tổ Vu chết rồi, vậy Hồng Hoang chẳng phải sẽ trở thành thiên hạ của Yêu tộc sao?

Thánh nhân làm sao truyền đạo Hồng Hoang??

“Hô” Một đạo âm phong dâng lên trong Hồng Hoang.

Bên ngoài Kiếm Sơn, ở nơi Bạch Trạch đứng, từng nơi pháp tắc diễn hóa.

Bạch Trạch đang quan sát một trận đại chiến, nhưng lúc này lại bị đông cứng đến thẳng tắp.

"Âm Ty Pháp Tắc!" Đó là Âm Ty Pháp Tắc!!

Nhìn hư không vỡ nát, có một luồng khí tức đang thức tỉnh.

Đó dường như là khí tức của Hậu Thổ Nương Nương!

Hậu Thổ Nương Nương, tôn chúa tể Lục Đạo, thấy Vu tộc sắp bại trận, cũng không nhịn được muốn ra tay rồi sao?

Nhưng chưa kịp đợi Âm Ty đánh nhập Hồng Hoang!

Đạo thân ảnh đứng trên ba mươi ba tầng trời trên thiên vũ kia lại động.

Ba mươi ba tầng trời tiêu tán, Sở Ca thoát ra khỏi trạng thái Lão Thiên Gia.

Hắn nhìn về phía xa!

Nhìn về phía hư ảnh Bàn Cổ đang bị trấn áp, nhìn mười hai đạo thân ảnh đang lay lắt.

"Mười hai Tổ Vu, có thể để Bản Tôn thao khống hư ảnh Bàn Cổ không?" Ân?

Ý gì?

Để hắn thao khống hư ảnh Bàn Cổ sao?

Thao khống?

Một ngoại nhân nhỏ bé, lại không có tinh huyết Phụ Thần, làm sao thao khống hư ảnh Bàn Cổ?

Thao khống hư ảnh Bàn Cổ, thì lại có thể làm gì?

Hiện tại có ba tôn Thánh nhân muốn ra tay với hắn a!

Khoảnh khắc tiếp theo, chỉ thấy Sở Ca há miệng!!!

Lại há miệng về phía hư ảnh Bàn Cổ!

Thôn Thiên Bất Diệt Ma Công, diễn hóa Bàn Cổ chân thân!

Hiện tại nếu nuốt chửng hư ảnh Bàn Cổ, thì lại có thể diễn hóa ra mấy phần Bàn Cổ chân thân?

Ta!

Ta muốn đồ Thánh!

Thật sự cho rằng ta đang khoa trương sao?

Khái khái, tự nhận thấy một đoạn này viết không tệ, hoàn hoàn tương khấu, nhân vật chính phô trương khí thế đúng lúc, hành vân lưu thủy, khiến người ta xem rồi không tự chủ được mà hô to một tiếng sảng khoái!

Sau một trận đại chiến, mọi người đều đã quên mất có một người tên Sở Ca.

Bởi vì sau khi mười hai Tổ Vu ngưng tụ hư ảnh Bàn Cổ, ngay cả Đế Tuấn và Thái Nhất cũng không thể nhúng tay vào đại chiến, ai cũng không nghĩ Sở Ca sẽ ra tay vào lúc này.

Thậm chí còn nuốt chửng hư ảnh Bàn Cổ sao?

Nuốt chửng cái gì!

Mờ mịt!

Sở Ca há miệng, thân hóa hư vô, hư ảnh Bàn Cổ và Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phủ, Huyền Hoàng Linh Lung Tháp, cùng với Đông Hoàng Chung đều nằm trong "một miệng" của Sở Ca.

Chỉ thấy sâu trong tinh không, một cái đầu khổng lồ hư vô xuất hiện dưới tinh không!

Cái đầu này quá lớn, có chút tương tự với Sở Ca, chỉ là đã phóng

đại vô số lần mà thôi.

Há miệng nuốt chửng hư ảnh Bàn Cổ!!!

Chỉ còn lại Thái Cực Đồ, Đông Hoàng Chung, Linh Lung Tháp và Bàn Cổ Phiên, thậm chí ngay cả vài ngôi sao tàn khuyết tồn tại xung quanh cũng bị nuốt chửng sạch sẽ.

Cái đầu khổng lồ kia biến mất, Sở Ca thậm chí còn làm động tác nuốt chửng.

"Mười hai Tổ Vu, đã bại rồi!" "Ba Đại Thánh nhân liên thủ, đại chiến nghịch thiên, nếu có thể đánh bại ba tôn Thánh nhân, vậy hai tôn Thánh nhân Tây Phương thì sao?" "Khi đó sáu Đại Thánh nhân đồng thời ra tay, chế ước, một trận chiến này, chắc chắn sẽ thua." "Không bằng như vậy, đừng phản kháng, để ta thao khống hư ảnh Bàn Cổ!

Để ta diễn hóa Bàn Cổ chân thân." A!

Đã bại rồi, bại thảm hại, bày ra Đô Thiên Thần Sát Trận, triệu hồi hư ảnh Bàn Cổ, đạt được vô biên vĩ lực!

Nhưng ba tôn Thánh nhân liên thủ, cộng thêm ba khẩu Tiên Thiên Chí Bảo, mười hai Tổ Vu cũng không phải đối thủ a.

Đã thua rồi sao?

Trong hư ảnh Bàn Cổ, mười hai Tổ Vu đều thở dài một tiếng.

Có Thánh nhân tại thế, dù có đánh bại Yêu tộc, cũng không thể hiệu lệnh cả thiên địa Hồng Hoang a.

"Ai" "Ai" "Ai" "....." "....." Từng đạo tiếng thở dài vang lên, đó là tiếng thở dài của mười hai Tổ Vu.

Nhưng không lâu sau, từ trong hư ảnh Bàn Cổ truyền ra một thanh âm.

"Hảo!" Đó là thanh âm của Đế Giang.

Chương 66

Đại ca của mười hai Tổ Vu đã đồng ý, vậy các Tổ Vu khác tự nhiên sẽ lấy ngựa đầu xem trước.

Khoảnh khắc đó!

Sở Ca cười!!!

Thôn Thiên Bất Diệt Ma Công, sắp chính thức triển hiện trên đại địa Hồng Hoang. .....

Biến cố quá đột nhiên.

Những Thánh nhân đó nhất thời đều không phản ứng kịp, đều mờ mịt nhìn lên thương khung thiên địa.

Hư ảnh Bàn Cổ đã tiêu tán, dường như bị vị Tiên Thiên sinh linh kia nuốt chửng.

Gọi là gì?

Hình như gọi là Nhân Vương!

Đúng rồi, hư ảnh Bàn Cổ đã bị Nhân Vương nuốt chửng.

"Muốn thao khống hư ảnh Bàn Cổ sao?" Có phải sẽ có chút dị thiên khai không?

Sao mười hai Tổ Vu không phản kháng?

Cứ để Nhân Vương nuốt chửng sao?

Từng đạo ánh mắt, nhìn về phía mảnh tinh không đó, ở nơi đó, một đạo thân ảnh thản nhiên đứng.

Một đạo thân ảnh tiết lộ khí tức Kim Tiên hậu kỳ, nhưng cũng chỉ là khí tức kim tính bất hủ, ngay cả Thái Ất bất diệt pháp tắc cũng

không có.

Làm sao mà nói ra những lời như vậy?

Ai đã cho hắn sự tự tin đó?

Kết hạ nhân quả Vu tộc sao?

"Muốn làm gì?" Đôi mắt Đế Tuấn ngưng tụ, y biết, Sở Ca sẽ không làm những hành vi vô nghĩa.

Đại chiến một trận với Sở Ca, tuy đã bại, nhưng cũng từ đó mò mẫm được một số hành vi quy luật của Sở Ca.

Rốt cuộc muốn làm gì?

Sâu trong nội tâm Đế Tuấn, phát ra một tiếng gào thét khàn đặc.

Biến số!

Một biến số!

Hiện tại, Yêu tộc đang vững vàng thao khống quyền hành chiến thắng.

Chỉ cần không còn xuất hiện yêu nga tử nữa, kết cục Vu Yêu đại chiến sẽ là Yêu tộc thắng lợi.

Ân ân ân?????!!!

Dưới ánh mắt chú ý của từng đạo, Sở Ca lại cười.

Hắn đang cười!

Cười rạng rỡ đến vậy!

Thậm chí còn nhìn về phía đạo thân ảnh nhân thủ xà thân kia.

"Nữ Oa, không biết có kháng đòn nổi không!" Câu nói đầu tiên của Sở Ca, chấn kinh Tam Giới Đại Năng.

Hỏi Nữ Oa có kháng đòn nổi không?

Lại hỏi Thánh nhân có cường đại không sao?

Một Kim Tiên nhỏ bé, dám kiêu ngạo Thánh nhân, còn kiêu trương hơn cả mười hai Tổ Vu a!

Sau đó Sở Ca nhìn về phía Thái Thanh Thánh nhân.

"Thái Thanh Thánh nhân, muốn thu ta làm đệ tử?

Chiếm đoạt khí vận Nhân tộc?" "A a, không biết tự tin đó của ngài từ đâu ra, lại có, đức hạnh gì mà dám thu ta làm đệ tử?" Cuồng vọng!

Xương cuồng!!!

Sở Ca lại dám đối đầu với cả Thái Thanh Thánh nhân.

Chỉ là Thái Thanh Thánh nhân thu Sở Ca làm đệ tử?

Chỉ là bị tôn ngoan nhân này từ chối rồi sao?

Thật là một chuyện hiếm có.

Bên ngoài chiến trường, sắc mặt Thái Thanh Thánh nhân biến đổi, lại trực tiếp từ Thiên Ngoại bước xuống.

Sở Ca!

Trước mặt chư thiên Đại Năng, vạch trần khuyết điểm.

Ngài cũng động nộ rồi!

Tôn Thánh nhân thứ ba Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng lạnh lùng nhìn Sở Ca.

Đệ tử của ngài là Ngọc Đỉnh Chân nhân, lại bị Sở Ca bắt đi.

Như vậy, ba tôn Thánh nhân đều nhìn về phía đạo thân ảnh đó.

"Chắc là có thể rồi chứ!" Sở Ca kiêu ngạo ba Đại Thánh nhân, khắp thiên hạ, từ vạn cổ đến giờ, cũng chỉ có một lần!

Từng đạo thanh âm vang lên, phát ra trong thể nội, đó là tiếng oanh

long.

Thôn Thiên Bất Diệt Ma Công bắt đầu vận chuyển, trực tiếp nuốt chửng hư ảnh Bàn Cổ!

Hoặc là mượn nhục thân của mười hai Tổ Vu!!!

Hư ảnh Bàn Cổ nứt toác, lộ ra thân ảnh mười hai Tổ Vu.

Sở Ca không muốn diễn hóa hư ảnh Bàn Cổ, mà ngưng tụ Bàn Cổ chân thân của hắn!!!

"Oanh" Lần này tinh không chấn động, thiên địa cuồn cuộn, so với lúc mười hai Tổ Vu triệu hoán hư ảnh Bàn Cổ, còn khủng bố hơn ba phần, thậm chí trong Hỗn Độn, xuất hiện từng đạo tiếng gào thét của Thần Ma.

"Hống hống hống" "Hống hống hống" Đó là tiếng gào thét bất cam của Thần Ma Hỗn Độn, lại trong thế giới Hồng Hoang, Tam Thiên Đại Đạo đều đang trầm luân!

Những Đại Thần Thông tu luyện Tam Thiên Đại Đạo đó, phát hiện pháp tắc Đại Đạo trong thể nội đều đang run rẩy.

Thậm chí đang chiến minh!

Bàn Cổ chém giết Tam Thiên Hỗn Độn Thần Ma, ngay cả Thần Hỗn Độn cấp Hải cũng bị chém giết, Tam Thiên Đại Đạo lưu lại càng thêm khủng bố!

Đó là Bàn Cổ đã trở về!

Đạo khí tức kia giống như vực sâu, từ vô số lỗ chân lông của Sở Ca tuyên tiết ra, bay vào thế giới Hồng Hoang.

Khí tức tang thương, càng thêm du dương, càng thêm thâm trầm, trực tiếp áp bức sinh linh Hồng Hoang.

Vô số sinh linh tâm thần chấn động, thậm chí có sinh linh trực tiếp

quỳ bái trên mặt đất.

Vu tộc, từng đạo thân ảnh, ngay cả Đại Vu cũng quỳ bái trên mặt đất.

Quỳ bái về phía một đạo thần khu!

"Bái kiến Phụ Thần!" "Bái kiến Phụ Thần!" "....." "....." Khí tức Phụ Thần đó, không phải hư ảnh Bàn Cổ, đó là Bàn Cổ chân thân chân chính!!!

Kinh khủng!

Lần này, sinh linh Hồng Hoang đều kinh khủng nhìn Sở Ca, nhìn đạo thần khu đó.

Tam Thanh sắc mặt biến đổi, Nữ Oa kinh hoàng, Chuẩn Đề Tiếp Dẫn, đều từ Tây Phương bước ra.

Vu Yêu đại chiến đã phát triển đến mức này sao?

Ngay cả Bàn Cổ cũng sống lại rồi sao?

Từng đạo khí tức đó, giống hệt khí tức trong ký ức truyền thừa, đó chính là khí tức của Bàn Cổ.

Tam Thanh càng thêm kinh khủng!

Chương 67

Thái Thanh Thánh nhân sắc mặt biến đổi, trong ký ức truyền thừa của ngài, Bàn Cổ đỉnh thiên lập địa, một búa đã chém chết một Hỗn Độn Thần Ma cấp bậc Đại Đạo Thánh nhân.

Ngay cả Thánh nhân cấp Thiên Đạo cũng không đỡ nổi nhát búa thứ hai!

Chỉ có Đại Đạo Thần Ma mới có thể đối chiêu với Bàn Cổ một phen.

Nếu Bàn Cổ thật sự sống lại, kẻ đầu tiên gặp họa chính là Tam Thanh!

Bởi vì nguyên thần Bàn Cổ hóa thành, sẽ bị Bàn Cổ nuốt chửng!

"Bàn Cổ sống lại rồi!!!" "Cái gì, chuyện gì vậy?" Vu Yêu đại chiến đã diễn hóa thành thế này sao?

Vẻ khổ sở trên mặt Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hoàn toàn biến mất, thay vào đó là vẻ hãi nhiên.

Không có tính toán Kim Ô hạ phàm, nhưng lại không tính toán Bàn Cổ sống lại a.

Bàn Cổ sống lại, cả Hồng Hoang đều sẽ phúc diệt, vậy Vô Lượng Lượng Kiếp cũng sẽ giáng lâm, Hồng Hoang đại phá diệt sắp khai mở trước thời hạn sao?

"Không đúng, không phải Bàn Cổ chân thân hoàn chỉnh!" Nguyên Thủy Thiên Tôn đột nhiên có cảm ứng, nhìn đạo thân ảnh càng ngày càng to lớn, càng ngày càng khủng bố ở đằng xa, phát ra tiếng nghi vấn.

"Tuy là Bàn Cổ chân thân, nhưng không phải thân thể Thiên

Vương Bàn Cổ.

Có lẽ kẻ này đã ngưng tụ lại một tôn Bàn Cổ chân thân mới.” Thì ra là như vậy sao?

Các Thánh nhân khác được chỉ điểm một chút, đạo tâm hoảng loạn kia cuối cùng cũng ổn định được một phần.

Nhưng nhìn đạo thần khu trước mắt này còn lớn hơn gấp vài chục lần chân thân Côn Bằng Yêu Sư!

Không nhịn được muốn mắng người a!!!

Vãi cả lớn quá rồi!

Chỉ riêng chân thân thôi, đã có thể đè sập vài dải tinh hà rồi!!!

Từng ngôi sao, dưới một đạo Bàn Cổ chân thân, dường như nhỏ bé như hạt cát vậy.

Sinh linh trên đại địa Hồng Hoang ngẩng đầu nhìn lên thiên vũ, đều nhìn thấy một đạo thần khu khổng lồ.

Bàn Cổ chân thân đứng giữa thiên địa, phủ khám thương khung, phủ thị chúng sinh!

Khí tức khủng bố liên miên bất đoạn, ngay cả ba nghìn dặm tử khí của Thánh nhân cũng bị áp sập.

Sở Ca nuốt chửng hư ảnh Bàn Cổ, tạm thời ngưng tụ ra Bàn Cổ chân thân!

Nếu muốn thật sự ngưng tụ ra Bàn Cổ chân thân, chỉ có thể nuốt chửng toàn bộ mười hai Tổ Vu, hoặc có thể bùng phát ra một phần nghìn, một phần vạn thực lực Bàn Cổ!

Hiện tại!

Hắn đang lén lút luyện hóa mười hai Tổ Vu đó!!!

Sức mạnh sao?

Sở Ca nhìn "nhục thân" của mình, quá cường đại rồi, Sở Ca tu luyện Tiên Đạo Trấn Ngục Kình, thần lực có thể sánh với Tổ Vu, ngưng tụ tám ức bốn nghìn vạn hạt chân tiên chủng tử, trước mặt nhục thân này, giống như giấy mỏng vậy.

Ít nhất phải ngưng tụ tám ức bốn nghìn vạn tôn Đại La Kim Tiên, có lẽ mới có thể cường đại như hiện tại sao?!!

Sở Ca hơi thao khống nhục thân của mình, chỉ khẽ nhấc một cánh tay.

Chỉ thấy hư không băng tháp, hóa thành chân không, sau đó chân không vỡ nát, hóa thành nơi quy khư.

Cuối cùng nơi quy khư, trực tiếp diễn biến thành Hỗn Độn!

Thậm chí thiên địa quanh thân Sở Ca, đều từng phương băng tháp, bắt đầu hiển hóa dị tượng Hỗn Độn.

Thiên địa Hồng Hoang, cũng khó mà chịu đựng được một nhục thân như vậy!

"Nữ Oa tiện tỳ!" "Lại hỏi một câu, có kháng đòn nổi không?" Sau đó chỉ nghe thân thể khổng lồ như mấy tinh hà kia bắt đầu động đậy.

Bất kể kháng đòn nổi hay không, cứ đánh cho một trận đã!

Nữ Oa!

Lão Tử sớm đã nhìn không thuận mắt!

Cả Thái Thanh Thánh nhân nữa!!!

Khoảnh khắc tiếp theo, đạo Bàn Cổ chân thân kia đạp bước vào Thái Cổ Tinh Không!

Trong Thái Cổ Tinh Không, đạo thân ảnh khổng lồ kia che khuất

cả thiên địa.

Quá ư to lớn!

Đến nỗi ngay cả kim thân hạo hãn của Thánh nhân trước mặt y cũng tựa như món đồ chơi.

Từng ngôi sao đều theo bước chân của Bàn Cổ Chân Thân mà vỡ vụn.

Trên Hồng Hoang Đại Địa, vô số sinh linh đều trông thấy đạo thân ảnh kia, hoặc giả, là bất đắc dĩ mà nhìn Bàn Cổ Chân Thân do Sở Ca ngưng tụ thành!

Bàn Cổ sải bước dưới tinh không, băng diệt từng tinh hà, vô số tầng trời tan nát.

"Vô pháp vô thiên rồi!

Y thực sự muốn vô pháp vô thiên ư!" Chỉ có duy nhất một Đại Thần Thông Hồng Hoang thốt lên được lời ấy.

Sở Ca nuốt chửng Thập Nhị Tổ Vu, sau đó trực tiếp ngưng tụ thành Bàn Cổ Chân Thân, tất cả đều diễn ra chỉ trong vài hơi thở.

Chiến cuộc Vu Yêu Đại Chiến lại một lần nữa biến đổi.

"Oanh!

Oanh!

Oanh!" Đại Đạo quanh quẩn quanh thân Sở Ca, Bàn Cổ Chân Thân của y hẳn là có cường độ nhục thân bằng một phần mười vạn của Bàn Cổ chân thân.

Chỉ riêng nhục thân y đã áp đảo tinh không, từng đạo ánh mắt quan sát chân thân kia.

Khoảnh khắc kế tiếp, những ánh mắt đó tự động bốc cháy, chẳng

mấy chốc, từng tiếng kêu thảm thiết vang lên.

Dám dòm ngó Bàn Cổ Chân Thân ư?

Đó là tự tìm cái chết!

Khắp Hồng Hoang thiên địa, từng tiếng kêu thảm thiết vang lên liên tục, chỉ có Đại La Kim Tiên mới dám nhìn thẳng vào chân thân của Sở Ca.

Nhưng ngay cả Đại La Kim Tiên cũng phải rơi lệ máu.

"Hô!" Khí tức Bàn Cổ Chân Thân thổ ra hóa thành phong vũ lôi đình, lại có mười đạo thân ảnh từ Hồng Hoang Đại Địa bị hút lên.

Đó là mười bộ thi hài Kim Ô.

Chín đầu Kim Ô bị Đại Nghệ bắn giết, rơi xuống Hồng Hoang thế giới, đầu Kim Ô cuối cùng bị Sở Ca chém giết!

Giờ khắc này, mười bộ thi hài Kim Ô cũng dung nhập vào Bàn Cổ Chân Thân.

Nhục thân Sở Ca lại cường hãn thêm ba phần.

Nhục thân vô song, vô tận hư không cuồn cuộn, chỉ tùy tiện một kích, liền băng diệt Thái Cổ Tinh Không, mấy chục vạn Đại Yêu bị dư ba cuốn lấy, trực tiếp hóa thành tro bụi.

Nữ Oa Nương Nương nhíu mày, Sở Ca giờ phút này đã chẳng còn như thuở ban đầu, ngay cả Nhân tộc cũng đã không thể trấn áp.

Hiện tại Sở Ca lại nuốt chửng Bàn Cổ Hư Ảnh, diễn hóa ra Bàn Cổ Chân Thân càng thêm cường đại!

Gia trì Thiên Đạo chi lực, y vung tay về phía Tam Thi Nê Hoàn Cung, liền thấy một món Tiên Thiên Linh Bảo khác bay ra.

Đó chính là Tam Túc Đỉnh, từng sợi khí tức Càn Khôn phiêu đãng,

chính là Càn Khôn Đỉnh!

Nữ Oa đầu đội Càn Khôn Đỉnh, tay cầm Sơn Hà Xã Tắc Đồ, Hồng Tú Cầu quanh quẩn quanh thân, Hỗn Độn Chung một bên buông xuống từng sợi Hỗn Độn chi khí, bao bọc toàn thân, lại có Tam Trọng Hỗn Nguyên Thiên Cung hiện ra sau lưng!

Hiện giờ Nữ Oa đang ở thời kỳ đỉnh phong nhất.

"Hừ!

Yêu nghiệt lớn mật, hôm nay để ngươi thấy thủ đoạn của Thánh nhân là gì!" Giờ đây Nữ Oa đã không còn dám xưng hô Sở Ca là "lâu nghĩ" nữa.

Ai từng thấy "lâu nghĩ" cường đại đến vậy?

Nguyên Thủy Thiên Tôn tay cầm Bàn Cổ Phiên dài vạn trượng, ánh mắt như đèn lồng!

Hiện tại Ngọc Đỉnh Chân Nhân lập giáo, chưa truyền vào Hồng Hoang thế giới, nên phải sớm diệt Sở Ca, mới không làm mất thể diện!

Bởi vậy, Sở Ca nhất định phải chết!

Chương 68

Thái Thanh Thánh Nhân bước vào chiến trường, đầu đội Thái Cực Đồ, tay nâng Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Tháp, từng đạo Huyền Hoàng chi khí bao bọc quanh thân.

Khiến vạn pháp bất xâm, chư tà chẳng thể nhiễm.

Ba vị Thánh nhân quanh thân tử khí lại một lần nữa lan tràn khắp thiên địa, thậm chí đều mượn Thiên Đạo chi lực, thực lực đang ở trạng thái đỉnh phong nhất.

Thái Thanh Thánh Nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn sang một bên Thông Thiên Giáo Chủ!

Chỉ thấy Thông Thiên Giáo Chủ khẽ mỉm cười.

"Nhân tộc Chi Vương, đâu có trêu chọc Tiệt Giáo của ta?

Hai vị Sư huynh muốn đại chiến với Nhân Vương, thì việc đó chẳng liên quan gì đến ta cả." Thông Thiên Giáo Chủ nói xong, trực tiếp đứng tại biên duyên Thái Cổ Tinh Không, không nói thêm lời nào.

Thái Thanh Thánh Nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt trầm xuống, nhưng không nói nhiều!

Lời của Thông Thiên Giáo Chủ truyền vào Hồng Hoang, lại khiến vô số Đại Năng chấn kinh.

Lá sen xanh, củ sen trắng, Tam Giáo vốn là một nhà, Hồng Hoang thiên địa ai mà chẳng biết, Tam Thanh đồng xuất một thể, ba vị huynh đệ ruột thịt.

Bất kể làm việc gì, đều cùng tiến cùng lùi.

Vì sao hiện giờ phải chiến Bàn Cổ Chân Thân, Thông Thiên Giáo

Chủ lại không xuất liệt ư?

Chẳng lẽ quan hệ Tam Thanh đã rạn nứt?

Một tin tức quan trọng.

Tại Tây Phương thiên địa, hai vị Thánh nhân đang bước tới đều liếc nhìn nhau.

"Xem ra, Tam Thanh quả nhiên có mâu thuẫn!" Chuẩn Đề Đạo Nhân lộ ra vẻ mừng rỡ.

Đã sớm tính toán kỹ lưỡng!

Chờ sau Vu Yêu Đại Chiến, sẽ truyền Tây Phương Giáo vào Hồng Hoang.

Vu Yêu một khi vẫn lạc, Chư Thiên Vạn Tộc sẽ không có đại tộc nào có thể giương cao đại kỳ!

Hào quang của Thánh nhân sẽ bao trùm Hồng Hoang.

Trong thời đại Thánh nhân đó, chỉ cần Tam Thanh tan rã, Tây Phương Nhị Thánh hợp lực, nhất định có thể khiến Tây Phương Giáo chấn hưng.

"Bởi vậy ta không vội ra tay!" "Trước tiên hãy xem thủ đoạn của ba vị Thánh nhân kia đi." Tiếp Dẫn Đạo Nhân ngồi trên Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên, tay bấm lan hoa chỉ, thản nhiên nhìn về phía thiên địa xa xăm.

Ở nơi đó, đại chiến đã bắt đầu!

Sở Ca ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân, đại chiến ba vị Thánh nhân!

"Đông!" Âm thanh của Hỗn Độn Chung vang lên!

Một tiếng chuông trực tiếp xé rách thương khung, chấn động Chư Thiên Tinh Đấu run rẩy, lại có vô vàn tinh thần chi quang dẫn dắt

xuống, hình thành vô biên đại thế.

Các loại tang âm xen kẽ, cuồn cuộn quanh Bàn Cổ Chân Thân.

Nhưng chưa kịp đến gần Bàn Cổ Chân Thân, đã bị Bàn Cổ Chân Thân chấn nát.

Thái Cực Đồ đánh ra một đạo thần kiều, muốn định trụ Bàn Cổ Chân Thân.

Thái Cực Đồ là Tiên Thiên Chí Bảo, lại nằm trong tay Thánh nhân, Thái Thanh Thánh Nhân thúc đẩy món Tiên Thiên Chí Bảo này, linh hoạt như điều khiển cánh tay, chỉ thấy từng đạo tiên thiên cấm chế quang mang lấp lánh, vô số hào quang rơi xuống.

Diễn hóa ra Tiên Thiên Phong Hỏa Thần Kiều, trong nháy mắt định trụ Bàn Cổ Chân Thân!

Sở Ca thần sắc thản nhiên, thần lực trong cơ thể bùng nổ, Lực Chi Đại Đạo giáng xuống, đạo thần kiều kia chấn động, Tiên Thiên Phong Hỏa chi khí đều nổi gợn sóng.

Lại có Nguyên Thủy Thiên Tôn vung Bàn Cổ Phiên, giáng xuống từng đạo Hỗn Độn Kiếm Khí.

Mỗi đạo kiếm khí đều trên ba ngàn trượng, một đạo kiếm khí có thể đánh diệt một vị Chuẩn Thánh, làm tổn thương Kim Khu Vạn Kiếp Bất Diệt của Thánh nhân.

Bàn Cổ Chân Thân của Sở Ca trải qua sự tẩy lễ của từng đạo Hỗn Độn Kiếm Khí, lại chỉ để lại từng vết hằn bạc trắng.

"Vô tri!" Dù ngưng tụ ra Bàn Cổ Chân Thân bằng một phần mười vạn, ba vị Thánh nhân căn bản không phải đối thủ của Sở Ca.

Vậy thì tiếp theo!

Phải đồ Thánh thôi!

“Oanh!” Bàn Cổ Chân Thân vừa động, trực tiếp đánh nát thiên địa, Yêu tộc phía dưới lại chịu tai họa diệt đỉnh, mấy trăm vạn, mấy ngàn vạn Yêu tộc vẫn lạc, hóa thành linh khí tinh túy nhất giữa thiên địa, bị Hồng Hoang hấp thu.

Khí tức Lượng Kiếp đều đang từ từ suy giảm.

Sở Ca lạnh lùng nhìn Nữ Oa Nương Nương!

Vị Thánh nhân này đã từng giết ta một lần, có Đông Hoàng Thái Nhất, lần này không thể thả!

Cơ hội ngàn năm có một, bỏ lỡ một lần, cũng không biết phải chờ đến khi nào.

Bàn Cổ Chân Thân chấn động, ức vạn thân thể lay động, tinh không chìm xuống, thiên địa biến sắc.

Sở Ca một tay tóm lấy nhục thân Nữ Oa Nương Nương, sau đó Sở Ca trực tiếp bay thẳng vào Hỗn Độn!

Hồng Hoang quá nhỏ bé, đối với tồn tại đẳng cấp như vậy, một trận đại chiến đều sẽ đánh nát Hồng Hoang thế giới, thậm chí xé rách Hồng Hoang, cần phải diễn hóa lại thế giới!

Sở Ca đâu muốn làm hỏng Hồng Hoang sớm!

Bởi vậy lựa chọn đi đến Hỗn Độn để tiến hành một trận chiến.

“Oanh!” Từng đạo thần thông giáng xuống, từng món Tiên Thiên Linh Bảo va chạm vào Bàn Cổ Chân Thân.

Nhưng Sở Ca vẫn nắm chặt Nữ Oa Nương Nương không buông tay, thân thể người đầu rắn của bà đau đớn, Nữ Oa đều đang kêu thảm thiết!

Kim Thân Vạn Kiếp Bất Diệt của bà đều đang nổi gợn sóng, ba ngàn dặm tử khí liên miên đều tan vỡ.

“Chiến ở Hỗn Độn ư?” Thái Thanh Thánh Nhân đầu đội đột nhiên hiện ra Tứ Trọng Hỗn Nguyên Thiên Cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn thì hiện ra Lưỡng Trọng Hỗn Nguyên Thiên Cung.

Hai vị bật cười, đều đạp thần quang, bay lên Hỗn Độn!

Một trận chiến này, nếu tiến hành ở Hồng Hoang, Hồng Hoang thiên địa tuyệt đối sẽ bị đánh nát, bởi vậy đi vào Hỗn Độn là tốt.

Vừa mới tiến vào Hỗn Độn, liền thấy một cảnh tượng kinh khủng.

Chỉ thấy Sở Ca hai tay nắm lấy nhục thân Nữ Oa, thân người đầu rắn khổng lồ kia chấn động, Hỗn Độn Chung, Hồng Tú Cầu, Càn Khôn Đỉnh, Sơn Hà Xã Tắc Đồ bạo trướng, trực tiếp đánh cho Hỗn Độn cuồn cuộn.

Thậm chí lại có từng món Tiên Thiên Linh Bảo bay ra.

Năm viên châu, năm viên châu diễn hóa Tiên Thiên Ngũ Hành, thậm chí Ngũ Hành hợp nhất, có thể diễn hóa ra Hỗn Độn!

Tiên Thiên Ngũ Hành Linh Châu đó, cũng là một món Tiên Thiên Linh Bảo thượng hạng.

Lại có một cái thần hồ muốn trói Sở Ca, muốn luyện hóa y.

Đó là Luyện Yêu Hồ!

Thân gia Nữ Oa Nương Nương giàu có, từng món Tiên Thiên Linh Bảo đánh cho Bàn Cổ Chân Thân xuất hiện một vết thương lớn.

Nhưng Sở Ca vẫn nắm chặt chân thân Nữ Oa, sau đó chỉ thấy Sở Ca nhe miệng cười.

“Đồ Thánh!

Ngươi sẽ là vị Thánh nhân đầu tiên bị đồ sát!” “Rắc!” Chỉ nghe một tiếng động lớn, Bàn Cổ Chân Thân xé nát nhục thân Nữ Oa thành

hai nửa!

Thân người đầu rắn tách rời, trong Hỗn Độn trực tiếp trút xuống mưa máu ngập trời!

Đầu người, thân rắn rơi xuống, Kim Thân Vạn Kiếp Bất Diệt đều bị hủy diệt vào giờ khắc này.

"Hoa hoa hoa!" Mưa máu ngập trời rơi xuống Hỗn Độn, thậm chí ngay cả Hỗn Độn Cương Phong cũng không thể tiêu diệt được những hạt mưa máu này!

Thánh nhân đã vẫn lạc rồi!!

"Nữ Oa Nương Nương bị đồ sát rồi ư?" Mới có mấy hơi thở?

Từ Hồng Hoang thiên địa đuổi vào Hỗn Độn, với cước lực của Thánh nhân cũng chỉ vài hơi thở mà thôi.

Trong vòng mấy hơi thở, Nữ Oa Nương Nương bị đồ sát?

Thái Thanh Thánh Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn đều tê dại da đầu, kinh hãi nhìn hai đoạn thi hài rơi xuống.

Trên Hồng Hoang thiên địa, cũng xuất hiện dị tượng.

Thánh nhân vẫn lạc!

Thiên địa đồng bi!

Chương 69

Trong Hồng Hoang thế giới, đột nhiên dâng lên vô số dị tượng, dị tượng xuất hiện quá nhanh, quá nhanh!

Thậm chí trong khoảnh khắc, dị tượng ngập trời bao trùm toàn bộ Hồng Hoang.

Bất Chu Sơn!

Côn Luân, Thủ Dương Sơn, Đông Hải, Thiên Đình, Minh Hà, Bắc Hải, Bất Tử Hỏa Diễm Thần Sơn, Ngũ Trang Quán, v.v., tất cả đạo trường của Thánh nhân, phủ đệ của Đại Năng, đều bị những dị tượng này bao phủ!

Những dị tượng này hư ảo không thể nắm bắt, ngay cả đạo trường của Thánh nhân cũng bị che phủ.

Kinh khủng!!

Từng đạo dị tượng nối liền trời, tràn ngập tinh không!

Dị tượng thứ nhất là mưa máu, toàn bộ thương khung trút xuống mưa máu, vô tận mưa máu lan tràn khắp thiên địa, vạn cổ tinh không đều bị bao phủ.

Từng giọt mưa rơi xuống Hồng Hoang Đại Địa, xuyên thấu những đỉnh núi, đại địa và bất kỳ vật thể nào!

Những Yêu tộc đang bay lượn trên không trung, ngơ ngác nhìn thương khung, từng giọt mưa máu rơi xuống, làm ướt nhục thân của chúng.

Có Đại Yêu vẫy tay muốn xua tan mưa máu, nhưng pháp lực giáng xuống, mưa máu vẫn xuyên qua.

Vu tộc trên đại địa nhíu mày, một trận mưa máu quá đột ngột.

Một số Đại Vu trực tiếp há miệng muốn nuốt mưa máu, nhưng mưa máu xuyên qua nhục thân của chúng, sau đó bay ra từ bên trong cơ thể, rơi xuống Hồng Hoang Đại Địa, biến mất không dấu vết.

Dị tượng thứ nhất, bao trùm toàn bộ Hồng Hoang, thậm chí những Tiên nhân cổ xưa đang bế quan ngủ say cũng bị mưa máu làm kinh tỉnh.

Bởi vì mưa máu này xuyên thấu đạo trường của họ, làm ướt nhục thân của họ!

Mỗi âm thanh, đều tắm trong một trận mưa máu!

Dị tượng thứ hai cũng theo đó mà giáng xuống.

Mưa máu ngập trời đang rơi không ngừng, dị tượng thứ hai xuất hiện.

Bầu trời biến sắc!

Biến thành màu máu!

Bầu trời Hồng Hoang, trong khoảnh khắc kế tiếp biến thành màu máu.

Tựa như một tấm màn vải huyết sắc che phủ Hồng Hoang thiên địa, từng ngôi sao đều bị nhuộm thành màu máu.

Từng tia sáng tinh thần huyết sắc rơi xuống Hồng Hoang Đại Địa, toàn bộ Hồng Hoang tựa như biến thành thế giới huyết sắc.

Dị tượng thứ ba, là âm thanh của thiên địa.

"Ô ô ô…" "Ô ô ô…" "Ô ô ô…" Từng đạo thần âm tụng xướng giữa thiên địa, âm thanh bi minh đó, Đại Đạo bi minh, vô số sinh linh sau khi nghe thần âm này, không tự chủ được mà rơi lệ.

“Ai đã chết?

Khiến Hồng Hoang thiên địa trút xuống mưa máu?” “Ai đã chết?

Khiến Hồng Hoang bị huyết sắc bao phủ?” “Ai đã chết?

Khiến thiên địa đồng bi?” Thậm chí vạn vật vạn linh đồng bi, những sinh linh kia, bất kể là Yêu tộc Vu tộc, hay Nhân tộc, khóe mắt đều rơi lệ.

Đế Tuấn Thái Nhất ngơ ngác, từng giọt lệ tự giác rơi xuống khóe mắt.

Y muốn làm bốc hơi những giọt lệ đó, nhưng khóe mắt vẫn còn vương nước mắt.

Không chỉ y, có Yêu Thần, Đại La Tinh Chủ, Đại Vu, Tiểu Vu, đều như vậy.

Toàn bộ Hồng Hoang thiên địa, đều như đang cử hành tang lễ!

Vì ai vậy?

“Thiên địa đồng bi, vạn vật đồng khấp, đã xảy ra chuyện gì?” Vô số Tiên Thiên Sinh Linh đều dâng lên nghi vấn.

Ba trận dị tượng quá đột ngột.

Sau khi ba vị Thánh nhân tiến vào Hỗn Độn, dị tượng xuất hiện, chẳng lẽ dị tượng có liên quan đến Thánh nhân?

Một phỏng đoán táo bạo đột nhiên dâng lên trong lòng.

Chỉ khoảnh khắc kế tiếp, lại có hai đạo thân ảnh vội vã đến chiến trường Vu Yêu, hai vị Đạo nhân sau đầu Phật quang phổ chiếu, chiếu rọi vạn thiên Đại Thế Giới, hư không nổi gợn sóng, từng tầng thiên địa đều bị vô tận Phật quang chiếu rọi.

Hai vị Đạo nhân sắc mặt khổ sở, nhưng không có lệ nước phiêu

đãng!

Bỗng nhiên chỉ thấy vị Đạo nhân ngồi trên Thập Nhị Phẩm Kim Sắc Liên Đài, lẩm bẩm nói.

"Nữ Oa vẫn lạc rồi!!" Nữ Oa vẫn lạc rồi!

Chưa kịp để Vu Yêu hai tộc phản ứng, chỉ nghe trên Hồng Hoang một tiếng khóc than vang dội.

Đó là tiếng khóc của Nhân tộc.

Nhân tộc Hồng Hoang cảm nhận đầu tiên, nhận ra Nữ Oa vẫn lạc, liền gào khóc thảm thiết, từng vị Tiên Thiên Nhân tộc, từng cá thể Hậu Thiên Nhân tộc, Tiên nhân, phàm nhân đồng thời khóc lóc.

Đang khóc thương Nữ Oa Nương Nương!

Đang khóc thương sự tử vong của bà.

Thiên địa đồng bi, vạn vật đồng khấp, Hồng Hoang thiên địa bị huyết sắc bao phủ, mưa máu rơi suốt ba ngày ba đêm, từng đạo bi minh vang vọng thương khung.

Những sinh linh khác thì kinh hãi nhìn về phía Thái Cổ Tinh Không, nhìn về phía Hỗn Độn bên trên Thái Cổ Tinh Không.

Hỗn Độn, nơi Bàn Cổ chưa khai tịch thiên địa, chí ít phải là Đại La Kim Tiên mới có thể tiến vào.

Nữ Oa vẫn lạc rồi, vẫn lạc trong Hỗn Độn.

Vừa rồi, bị Bàn Cổ Chân Thân do Sở Ca hiển hóa trực tiếp tóm vào Hỗn Độn!

Vậy ai đã giết Nữ Oa?

Là Nhân Vương kia ư?

Giết một vị Thánh nhân?

Từng đạo ý niệm kinh khủng chảy trong tâm trí, giờ khắc này, từng thân ảnh đều đang run rẩy, da đầu tê dại, toàn thân pháp lực đều ngưng trệ.

Thánh nhân, bất tử bất diệt, vạn kiếp bất vẫn, nhưng hiện tại, lại vẫn lạc rồi?

Giữa thiên địa, vị Thánh nhân vẫn lạc đầu tiên!

"Cũng quá kinh khủng rồi phải không?

Vì sao Nhân Vương có thể ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân?

Nuốt chửng Bàn Cổ Hư Ảnh, biến thành Bàn Cổ Chân Thân ư?" "Kẻ này là Hỗn Độn Thần Ma chuyển thế ư?

Nhưng vì sao lại có thể ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân, mà không phải ngưng tụ chân thân Hỗn Độn Thần Ma của y!" Chẳng lẽ là chuyển thế thân của Bàn Cổ ư?

Từng phỏng đoán hiện lên trong lòng, bất kể là phỏng đoán nào, đều khiến người ta run sợ kinh hãi.

Đế Tuấn Thái Nhất sắc mặt đại biến, toàn thân Tam Túc Hỏa Diễm đều tắt ngúm.

Kinh khủng!

Rốt cuộc đã chọc phải đối thủ như thế nào?

Cảnh giới Kim Tiên mà có thể cứng rắn chống cự, càng có thể dưới Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, hái đi Thái Âm Tinh, thậm chí hóa thân thành Lão Thiên Gia, sở hữu một tia Thiên Đạo khí tức.

Các loại dấu hiệu đều cho thấy Sở Ca tuyệt đối không đơn giản như vẻ bề ngoài.

Có khả năng, là người ẩn giấu sâu nhất Hồng Hoang.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Chuẩn Đề Đạo Nhân, rơi xuống chiến trường Vu Yêu quét mắt một cái, thấy Vu Yêu hai tộc có rất nhiều tinh nhuệ tồn tại, khẽ gật đầu.

Những tinh nhuệ này, đều là mục tiêu của họ, chờ ngày sau, sẽ độ hóa toàn bộ những tinh nhuệ Vu Yêu này về Tây Phương.

Hiện tại!

Hai vị Thánh nhân bước vào tinh không, trong nháy mắt bay lên Hỗn Độn.

Cũng muốn tham gia một trận đại chiến Hỗn Độn!

"Oanh!" Tinh không nứt toác, Chuẩn Đề Đạo Nhân tay cầm Thất Bảo Diệu Thụ, Tiếp Dẫn Đạo Nhân ngồi trên Thập Nhị Phẩm Kim Liên, từng đạo Phạm âm vang vọng Thái Cổ Tinh Không.

Trong nháy mắt, hai vị biến mất.

Chương 70

Trên Hồng Hoang Đại Địa, bi thiên thương địa, một vùng tiếng kêu than nổi lên.

Ba trọng dị tượng giáng xuống chưa được bao lâu, chỉ thấy đỉnh tinh không, đột nhiên nứt toác.

Sau đó một cái mắt thụ chiếu rọi thiên địa, một luồng khí tức cổ xưa băng lãnh, từng đạo khí tức vô địch từ trong một con mắt tuôn ra.

Từng vùng tinh không rộng lớn rơi xuống.

Lại có một "Đạo" tận cùng hiện ra giữa thiên địa.

Tại tận cùng của một "Đạo", một thân ảnh người đầu rắn từ từ xuất hiện.

Xen kẽ vô tận đạo và lý, mượn Thiên Đạo trọng sinh!

"Khặc khặc!" "Bản cung chưa chết!!" Âm thanh của Nữ Oa vang vọng khắp thiên địa, vị Thiên Đạo Thánh nhân này mượn Thiên Đạo chi lực, lại trọng sinh.

Đây cũng là một lợi ích của việc ký thác Nguyên Thần vào Thiên Đạo.

Chỉ thấy trên đỉnh đầu Nữ Oa Nương Nương, Tam Trọng Hỗn Nguyên Thiên Cung chỉ còn lại một tòa Thiên Cung, tu vi của bà bạo lui!

Nếu thêm mấy lần nữa, thậm chí sẽ bị đánh rớt khỏi cảnh giới Thánh nhân.

"Đáng chết!" Không ngờ Bàn Cổ Chân Thân mà Sở Ca ngưng tụ lại cường đại đến vậy, sơ ý một chút, đã bị Sở Ca xé nát sống sờ sờ.

Sự khuất nhục này!

Chỉ có cái chết mới có thể rửa sạch.

Nữ Oa Nương Nương nhìn về phía Hỗn Độn, ánh mắt ngưng tụ, một lần mượn Thiên Đạo trọng sinh, chỉ cần vài hơi thở là có thể phục sinh.

Đến lúc đó, sẽ chinh chiến Hỗn Độn, bà không tin, Bàn Cổ Chân Thân mà Sở Ca triệu hoán có thể duy trì mãi mãi.

"Hoa hoa hoa!" "Đương đương đương!" Thần âm Đạo âm ngưng tụ, chân thân Nữ Oa sau đó hiện ra, sau đó linh khí Hồng Hoang thiên địa đều suy yếu đi một chút, mới khiến Nữ Oa Nương Nương trọng sinh trở lại.

Việc đầu tiên sau khi trọng sinh trở lại, lại là triệu hoán Chiêu Yêu Phiên trong tay Đông Hoàng Thái Nhất đi.

Khoảnh khắc kế tiếp, Nữ Oa Nương Nương tay cầm Chiêu Yêu Phiên lại một lần nữa bay vào Hỗn Độn.

Nữ Oa Nương Nương, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thái Thanh Thánh Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Chuẩn Đề Đạo Nhân, đều xuất hiện trong Hỗn Độn, đại chiến Sở Ca.

Thiên Đạo Ngũ Thánh chiến Bàn Cổ Chân Thân!

Chỉ có Thông Thiên Giáo Chủ ung dung tự tại, dường như chẳng quan tâm đến chuyện này, lại đạp Thanh Bình Kiếm, bay về phía Kim Ngao Đảo.

Không tham gia một trận đại chiến!

Bởi vì y biết kết quả của trận chiến này.

Ngũ Đại Thánh nhân liên thủ, Sở Ca có cường đại đến đâu, có thể mạnh bằng Ngũ Thánh Thiên Đạo liên thủ ư?

Đừng quên, trong tay họ, lại có ba món Khai Thiên Chí Bảo.

Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên, Hỗn Độn Chung, ba món Tiên Thiên Chí Bảo trấn áp Sở Ca, đừng nói là Sở Ca ngưng tụ một tia Bàn Cổ Chân Thân, ngay cả Hồng Quân tự mình ra tay!

Cũng phải kiêng dè vài phần!

Ba món Khai Thiên Chí Bảo, há chẳng phải danh hão?

"Hô!" "Đạo hữu, nếu ngươi có thể sống sót sau trận chiến này, ta nhất định sẽ đến Kiếm Sơn, đăng môn bái phỏng." Thông Thiên Giáo Chủ thở dài một tiếng, bay về phía Đông Hải.

Trong Hỗn Độn!

Nữ Oa Nương Nương tay cầm Chiêu Yêu Phiên, trong nháy mắt bước vào Hỗn Độn mênh mông.

Chỉ thấy Hỗn Độn Cương Khí quanh thân lay động, nhưng không thể tiến thêm một bước.

Lại có Hỗn Độn Ngũ Hành xen kẽ, diễn hóa ra vô tận Hỗn Độn Đại Đạo.

Đại La Kim Tiên nếu không tế luyện pháp bảo, đều sẽ bị uy áp Hỗn Độn chấn nát.

"Oanh oanh!" Hỗn Độn đều đang xé rách, phía xa đại chiến kinh thế bùng phát.

Chỉ thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn vung Bàn Cổ Phiên, món Tiên Thiên Chí Bảo này trong Hỗn Độn, dường như lại cường đại thêm ba phần, từng đạo Hỗn Độn Kiếm Khí giáng xuống, xé rách Hỗn Độn.

Bàn Cổ Chân Thân cũng không dám cứng rắn chống cự!

Thái Cực Đồ đánh ra từng đạo thần kiều, hành động của Sở Ca chậm lại ba phần.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân Phật quang phổ chiếu, Vạn Tự Phật Ấn trấn áp Hỗn Độn, từng con sông Hằng hiện ra tại đây.

Cát sông Hằng, vô tận thế giới, từng con sông Hằng ngưng tụ ngàn vạn trọng thế giới, đè lên Bàn Cổ Chân Thân.

"Rắc rắc rắc!" Bàn Cổ Chân Thân đều đang chấn động liên tục.

"A a a!" Thân thể Sở Ca chấn động, Bàn Cổ Chân Thân của y đều xuất hiện từng vết nứt!

Giờ đây y cuối cùng cũng biết giới hạn của Bàn Cổ Chân Thân!

Thập Nhị Tổ Vu triệu hoán Bàn Cổ Hư Ảnh, đại trí có cường đại như hai vị Thánh nhân, ba vị Thánh nhân ắt chết không nghi ngờ!

Bàn Cổ Chân Thân do y ngưng tụ, chỉ có một phần mười vạn thực lực, đại khái tương đương với thực lực ba vị Bán Thánh nhân, bốn vị Thánh nhân ra tay, chỉ có phần bị trấn áp!

"Ha ha ha!" "Nghiệt súc!

Không chịu bó tay chịu trói ư?" Nữ Oa Nương Nương vung Chiêu Yêu Phiên, từng đạo quang mang giáng xuống, đánh cho chân thân Sở Ca đều đang chấn động.

Y phải chịu quá nhiều công kích, ngay cả Bàn Cổ Chân Thân cũng xuất hiện vết rạn.

Ngũ vị Thánh nhân đích thân ra tay, Nữ Oa Nương Nương vẫy tay về phía Hỗn Độn, chỉ thấy những bảo vật trước đó bị đánh rơi trong Hỗn Độn, đều bay ra.

Tiên Thiên Ngũ Hành Linh Châu, Sơn Hà Xã Tắc Đồ, Luyện Yêu Hồ, Hỗn Độn Chung, từng đạo Tiên Thiên Linh Quang lấp lánh, vô tận pháp lực xen kẽ!

Ngũ vị Thánh nhân liên thủ, Sở Ca đều đang đổ máu!

Một cục diện tất tử!

Chẳng lẽ vào giờ khắc này cần phải diễn hóa Hỗn Độn Cửu Bí sao?

Đây cũng là một lá bài tẩy lớn của Sở Ca, nhưng trong trạng thái Bàn Cổ Chân Thân hiện tại, sử dụng Đấu Tự Bí, Giai Tự Bí, đều chỉ triệu hoán Hỗn Độn Thần Ma Hư Ảnh.

Thậm chí có lẽ không cường đại bằng Bàn Cổ Chân Thân hiện hữu!

"Oanh oanh oanh!" "Oanh oanh!" Hỗn Độn cuồn cuộn, Thanh Trọc Chi Khí phân ly.

Thanh Khí bay lên, Trọc Khí giáng xuống, thiên địa trọng diễn, Hỗn Độn trọng khai!

Ngũ Đại Thánh nhân chiến Bàn Cổ Chân Thân, diễn hóa ra dị tượng trọng khai Hỗn Độn.

Thậm chí thế giới mới khai phá dung nhập vào Hồng Hoang, khiến Hồng Hoang trong khoảnh khắc lớn thêm mấy trăm vạn dặm, mấy ngàn vạn dặm!

Trên mặt Thái Thanh Thánh Nhân cuối cùng cũng lộ ra một nụ cười.

Đầu đội Huyền Hoàng Linh Lung Tháp, cứng rắn chống lại từng đòn của Sở Ca, Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Khí đều bị đánh rạn nứt vô số.

Thái Cực Đồ đều đang chấn động không ngừng!

"Kẻ này có thể mượn một âm thanh trọng sinh, lại ngưng tụ chân linh thức tỉnh trong Hồng Hoang." "Một lần, không cần giết chết." Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn về phía Thái Thanh Thánh Nhân, hỏi,

“Vậy theo lời Sư huynh, nên làm thế nào đây?” Thái Thanh Thánh Nhân cười nói.

“Không bằng phong ấn kẻ này đi!” Phong ấn?

Ngũ vị Thánh nhân liên thủ phong ấn?

Quả là một biện pháp hay!

Bí mật trên người Sở Ca quá nhiều, nếu phong ấn Sở Ca, sau đó ngày đêm khảo vấn, không chừng có thể hỏi ra được những thứ gì đó.

Một bí mật trên người Sở Ca, ngay cả Thánh nhân cũng động lòng.

Nữ Oa Nương Nương càng nói, “Tốt, tốt, nếu muốn phong ấn kẻ này, Bản cung không có gì để nói, nhưng ta muốn trước tiên phải hành hạ ba vạn năm!” Thái Thanh Thánh Nhân gật đầu, Nguyên Thủy Thiên Tôn tự nhiên đồng ý.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề Đạo Nhân, lại khổ sở cười một tiếng.

“Đúng như Nương Nương nói, vậy cứ làm vậy đi.” Hai người cũng không phản đối, như vậy, lại quyết định sinh tử của Sở Ca.

Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên, cùng Hỗn Độn Chung lóe lên bốn mươi chín trọng Tiên Thiên cấm chế, trực tiếp cùng lúc giáng xuống, trấn áp Bàn Cổ Chân Thân của y không ngừng lay động.

Ba trọng quang mang ngang dọc áp lên đỉnh đầu Sở Ca, ba món Tiên Thiên Chí Bảo đại phát thần uy.

Đạo Tiên Thiên Phong Hỏa, Hỗn Độn Thần Âm, Hỗn Độn Kiếm Khí lưu ly, Sở Ca tắm mình trong máu, thân thể của y đều đang rạn nứt.

Từng vết nứt dài mười vạn dặm, trăm vạn dặm vắt ngang trên người!

Chương 71

Ngũ Đại Thánh nhân liên thủ, chỉ với Bàn Cổ Hư Ảnh đã nuốt chửng và ba ngàn vạn dặm Hồng Hoang thiên địa, cùng mười đầu Kim Ô, Sở Ca vẫn còn kém xa đối thủ.

Cũng vào giờ khắc này, Sở Ca nhìn về phía ba món Tiên Thiên Chí Bảo trên đỉnh đầu!

Khoảnh khắc kế tiếp, Sở Ca lại há miệng!

Muốn nuốt chửng Khai Thiên Tam Bảo ư?

Bàn Cổ Chân Thân bị tam đại Tiên Thiên Chí Bảo trấn áp!

Lại có từng món Tiên Thiên Linh Bảo giáng xuống, định trụ Hỗn Độn quanh thân Sở Ca.

Thậm chí Hỗn Độn chi khí cũng khó mà bay vào Bàn Cổ Chân Thân.

Bàn Cổ Chân Thân Hỗn Độn Thần Ma mà Sở Ca ngưng tụ, có thể hấp thu Hỗn Độn chi khí, cường đại, bổ sung tiêu hao!

Nhưng giờ khắc này, từng món Tiên Thiên Linh Bảo cấm đoạn liên hệ giữa Bàn Cổ Chân Thân và Hỗn Độn, nhất thời khiến Sở Ca lâm vào hiểm cảnh trùng trùng.

"Oanh!" Hỗn Độn phúc diệt, Thanh Trọc Chi Khí diễn hóa, Tiên Thiên Ngũ Hành, Tiên Thiên Âm Dương, Tiên Thiên Huyền Hoàng, Tiên Thiên Bát Quái, Tiên Thiên Càn Khôn, các loại Tiên Thiên chi khí giáng xuống.

Bàn Cổ Chân Thân đều đang bạo giảm, trong nháy mắt hóa thành thân ảnh ức vạn trượng!

Chỉ thấy hai mắt Sở Ca lộ ra vẻ điên cuồng, nhìn ba món Khai Thiên Chí Bảo trên đỉnh đầu, thần sắc cuồng dại.

Y có thể nuốt chửng Bàn Cổ Hư Ảnh, vậy có thể nuốt chửng ba món Khai Thiên Chí Bảo không?

Bàn Cổ khai thiên, Khai Thiên Thần Phủ cũng trong trận chiến đó vỡ vụn, hóa thành ba món Khai Thiên Chí Bảo, nếu nuốt chửng ba món Khai Thiên Chí Bảo, có thể triệu hoán Khai Thiên Thần Phủ của Bàn Cổ không?!

Nếu có thể triệu hoán Khai Thiên Thần Phủ thì sao!

Tâm thần Sở Ca chấn động, liều mạng!

Trận chiến này, phải cho chúng sinh Hồng Hoang biết y cường đại đến mức nào, sau trận chiến này, trên thế gian, sẽ không còn ai dám ức hiếp y nữa!

Thôn Thiên Bất Diệt Ma Công khởi động, Bàn Cổ Chân Thân hiển hóa, một ngụm nuốt chửng ba món Khai Thiên Chí Bảo trên đỉnh đầu.

Năm vị Thánh nhân định phong ấn Sở Ca, nhưng giờ khắc này lại ngơ ngác dừng tay.

Sau đó nghe tiếng gào thét của Thái Thanh Đạo Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Nghiệt súc, mau trả lại Thái Cực Đồ của ta!" "Nghiệt súc, mau trả lại Bàn Cổ Phiên của ta." Đó là Tiên Thiên Chí Bảo a, trong Thiên Đạo Lục Thánh, cũng chỉ có hai người mới có!

Hai món Tiên Thiên Chí Bảo, trong mắt Thái Thanh Thánh Nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn, quý giá vô cùng, giờ khắc này thấy bị Sở Ca nuốt chửng, trong nháy mắt lửa giận ngút trời.

Nữ Oa Nương Nương một bên nhíu chặt mày.

Hỗn Độn Chung cũng bị Bàn Cổ Chân Thân nuốt chửng.

Nhưng bà vẫn có thể cảm ứng được khí tức của món Tiên Thiên Chí Bảo đó.

Bà rõ ràng có thể tiếp tục thao túng Hỗn Độn Chung.

Hai vị Thánh nhân còn lại cũng phản ứng, lần lượt thao túng Tiên Thiên Chí Bảo của mình.

Chỉ thấy nhục thân Sở Ca chấn động, Bàn Cổ Chân Thân đều đang nổi gợn sóng, trong cơ thể y, ba món Khai Thiên Chí Bảo bùng phát vô thượng thần quang, muốn đánh phá Bàn Cổ Chân Thân.

"Quả là tự tìm đường chết!" Hô!

Dám một miệng nuốt ba món Khai Thiên Chí Bảo ư?

Không biết tự lượng sức mình!

Mọi người đều thở phào nhẹ nhõm, lần lượt thao túng chí bảo, muốn phá khai Bàn Cổ Chân Thân.

Hử?

Bỗng nhiên, vào giờ khắc này, ba vị Thánh nhân cảm ứng được điều không đúng.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Chuẩn Đề Đạo Nhân vội vàng hỏi.

"Ba vị Đạo hữu, sao không mau ra tay, hàng phục chân thân này?" Tây Phương Nhị Thánh đang kịch liệt công kích Bàn Cổ Chân Thân, nhưng đột nhiên phát hiện Thái Thanh Thánh Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, và Nữ Oa Nương Nương không động đậy?

Chuyện gì vậy?

Đang chờ Bàn Cổ Chân Thân khôi phục chiến lực ngập trời ư?

Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, nhìn về phía ba vị

Thánh nhân còn lại đang đứng trong Hỗn Độn.

Vừa nhìn, giật nảy mình!

Chỉ thấy Đạo tâm của Thái Thanh Thánh Nhân đều đã bị phá, trên mặt tràn đầy vẻ kinh hãi.

Nguyên Thủy Thiên Tôn đầu đội Chư Thiên Khánh Vân, Hạo Nhiên Chính Khí tuôn xuống đều đã tiêu diệt.

Nữ Oa Nương Nương thì càng kinh khủng hơn!

Thân thể bà run rẩy, trên đỉnh đầu tòa Hỗn Nguyên Thiên Cung duy nhất còn lại cũng đang kịch liệt chấn động.

Dường như cảm ứng được đại khủng bố, ngơ ngác đứng sững trong một sát na!

Trong một sát na đó, ba vị Thánh nhân đều đứng ngây ra, lần lượt lộ ra vẻ kinh khủng.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề Đạo Nhân ngơ ngác, sau đó cũng lộ ra ý kinh khủng.

Kinh hãi nhìn về phía Bàn Cổ Chân Thân đang sắp bị trấn áp kia.

Ở nơi đó, một luồng khí tức càng thêm kinh khủng đang diễn hóa, thậm chí từng đạo khí thế bàng bạc xé rách Hỗn Độn.

Âm thanh ai hào của Tam Thiên Thần Ma đều đang gào thét.

"Ô ô ô ô!" "Ô ô ô ô!" Thần Ma run rẩy, Hỗn Độn bi minh, dị tượng kinh khủng hiện ra trong Hỗn Độn.

Thái Thanh Thánh Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Nữ Oa Nương Nương, cùng Tiếp Dẫn Chuẩn Đề Đạo Nhân, đều hoảng sợ.

"Bàn Cổ Phủ!" "Đó là Bàn Cổ Phủ!!" Chỉ thấy trong tay Sở Ca, một đạo hư ảnh đang ngưng tụ, một đạo thần phủ hư ảnh!

Ba món Khai Thiên Chí Bảo trong một đạo hư ảnh đó xen kẽ, diễn hóa, quanh quẩn.

Thái Cực Đồ bên trong diễn hóa Tiên Thiên Âm Dương Nhị Khí, Tiên Thiên Phong Hỏa Đại Đạo.

Trên Hỗn Độn Chung, lạc ấn của Tam Thiên Thần Ma lần lượt bước ra, phát ra tiếng gào thét không cam lòng.

Những Hỗn Độn Thần Ma bị Bàn Cổ chém chết, lạc ấn bị Khai Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung nhiếp đi.

Trên Bàn Cổ Phiên, từng đạo Hỗn Độn khí tức phiêu đãng, Thần Ma hư ảnh đứng sừng sững, cùng với Thái Cực Đồ trong Hỗn Độn xen kẽ vào nhau.

Ba món Khai Thiên Chí Bảo lại đang dung hợp!

"Không hay rồi, Bàn Cổ Phiên của ta!" "Không hay rồi, Thái Cực Đồ của ta!" Trong Hồng Hoang thiên địa, Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn giờ khắc này đều đã tiến vào Thiên Đình.

Vu tộc dưới sự dẫn dắt của những Đại Vu như Tướng Liễu, Phong Bá, Vũ Sư, cũng đã rút lui!

Bởi vì trận chiến trong Hỗn Độn kia có lẽ sẽ quyết định hướng đi của Vu Yêu.

Nhưng chưa kịp đợi Vu tộc triệt để rời khỏi chiến trường Vu Yêu, chưa kịp đợi Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn bước vào Thiên Đình, trong Hỗn Độn truyền ra từng đạo tiếng gào thét kinh khủng.

Ngày hôm đó!

Ngoài Hồng Hoang thiên địa, tiếng gào thét của Hỗn Độn Thần Ma không ngừng, âm thanh kinh khủng bao trùm Hồng Hoang.

Những sinh linh không biết tên vang vọng khắp thiên địa.

Vô số sinh linh đều đang run rẩy, thậm chí có sinh linh vì nghe tiếng gào thét mà trực tiếp tẩu hỏa nhập ma, thân tử đạo tiêu.

Đại quân Vu tộc đều dừng lại, nhìn về phía đỉnh thương khung, nhìn về phía giữa Hỗn Độn.

Hỗn Độn mênh mông, áp đảo Thái Cổ Tinh Không!

Từng đạo Thần Ma chi âm vang vọng Hồng Hoang, thậm chí có khí tức kinh khủng đang thai nghén, tựa như có một vị Thần Ma tuyệt thế sắp xuất thế.

Trời đang chấn động, đất đang sụp đổ, Lục Đạo đều đang run rẩy.

Chúng sinh trong kinh sợ!

Vô số Nhân tộc quỳ bái thương khung, cố gắng cầu xin sự giúp đỡ từ Lão Thiên Gia, nhưng phát hiện, Lão Thiên Gia cũng đã đoạn tuyệt liên hệ với họ.

Cũng vào giờ khắc này, một âm thanh kinh ngạc, kỳ lạ từ Thái Cổ Thiên Đình truyền ra.

Đó là tiếng kinh khủng khó kìm nén của Đông Hoàng Thái Nhất.

"Hỗn Độn Chung của ta, đã mất liên hệ với ta rồi?" Hỗn Độn Chung?

Chương 72

Đó chẳng phải là Tiên Thiên Linh Bảo bẩm sinh của Đông Hoàng Thái Nhất ư?

Đông Hoàng Thái Nhất đản sinh tại Thái Dương Tinh, có Hỗn Độn Chung, một trong Khai Thiên Tam Bảo, làm Tiên Thiên Linh Bảo bẩm sinh, Thánh nhân cũng không thể cắt đứt liên hệ giữa Hỗn Độn Chung và Đông Hoàng Thái Nhất.

Trừ phi Đông Hoàng Thái Nhất đã chết!

Nhưng tình huống hiện tại là sao?

Từng đạo thân ảnh ngẩng nhìn Hỗn Độn, đều không biết trong Hỗn Độn đã xảy ra chuyện gì!

"Rắc!" Hỗn Độn Thần Lôi diễn hóa trong Hỗn Độn, thậm chí có lôi đình rơi vào Thái Cổ Tinh Không, trong nháy mắt đánh nát ức vạn dặm thiên địa!

Kinh khủng!

Một cảnh tượng khiến thế nhân một lần nữa cảm nhận được sự kinh khủng.

Trong Hỗn Độn, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Trước có Nữ Oa Thánh nhân bị đồ sát, sau đó Nữ Oa Thánh nhân mượn Thiên Đạo chi lực trọng sinh, hiện tại, Hỗn Độn lại một lần nữa xuất hiện dị tượng.

Một cảm giác áp lực xuất hiện trong lòng chúng sinh.

Tất cả đều cảm nhận được một cảm giác áp lực!

Dường như!

Hồng Hoang sắp gặp đại kiếp nạn!

Một kiếp nạn mà ngay cả Thánh nhân cũng phải gặp.

Vu Yêu Đại Chiến, khi nào lại diễn hóa thành Thánh nhân Đại Kiếp!

Trong Hỗn Độn!

Ngũ Đại Thánh nhân lại một lần nữa ra tay với Bàn Cổ Chân Thân, muốn thừa cơ Khai Thiên Thần Phủ chưa triệt để diễn hóa xong, trấn áp Sở Ca.

"Oanh oanh oanh!" "Oanh oanh oanh!" Từng đạo thần thông, từng loại đại pháp diễn hóa, từng món Tiên Thiên Linh Bảo giáng xuống, toàn bộ Hỗn Độn đều bị cuộn trào một lần.

Hỗn Độn Thần Lôi, Hỗn Độn Kiếm Khí, Hỗn Độn Thần Âm, Hỗn Độn Cương Phong, khắp nơi đều có.

Nhưng Bàn Cổ Chân Thân chỉ vung tay, giáng xuống Khai Thiên Thần Phủ hư ảnh, đỡ lấy vô tận thần thông đại pháp và Tiên Thiên Linh Bảo.

Ung dung tự tại, dư sức, thật sự không hề vất vả!

Giờ khắc này!

Ánh mắt Sở Ca ngưng tụ thành thực chất, trong ánh mắt đều lộ ra từng đạo Thần Ma khí tức.

Khai Thiên Thần Phủ ngưng tụ, từng đạo truyền thừa ký ức vào giờ khắc này hiện ra!

Đó là truyền thừa ký ức từ Khai Thiên Thần Phủ!

Từng đoạn hình ảnh xuất hiện trong đầu Sở Ca.

Đó là truyền thừa ký ức của Bàn Cổ!

Một đoạn truyền thừa ký ức hoàn chỉnh nhất, so với ba ngàn ký ức mà Tam Thanh có được, còn hoàn mỹ gấp mấy trăm lần.

Bởi vì đó là ký ức ghi lại một đời của Bàn Cổ.

Chỉ thấy từng đoạn hình ảnh hiện ra trong đầu Sở Ca, đó là Hỗn Độn vô cùng vô tận.

Trong một phương Hỗn Độn, mênh mông cuồn cuộn, không có biên giới, không có khái niệm thời gian và không gian, tùy tiện một lần sóng triều Hỗn Độn, có thể nhấn chìm Đại La Kim Tiên!

Chỉ có Hỗn Độn Thần Ma mới có thể sinh tồn trong Hỗn Độn.

Chỉ hiện tại, ngay cả Hỗn Độn Thần Thượng Hải còn chưa đản sinh.

Chỉ có một đóa Hỗn Độn Thanh Liên đang thai nghén.

Trong một đóa Hỗn Độn Thanh Liên, có một đạo thân ảnh, đạo thân ảnh không biết rộng lớn ức vạn vạn vạn dặm, khái niệm không gian trên cơ thể y, hoàn toàn không thể hiện ra.

Hoặc giả thân thể y, là một thế giới, một thế giới vô cùng vô tận.

Khi ánh mắt y rơi vào một đạo thân thể, trong mắt y, chỉ có đạo thân thể đó, không còn vật gì khác, bởi vì y không thể nhìn thấy bất kỳ sự vật nào khác.

Lớn!

Chỉ có thể dùng ngôn ngữ đơn giản nhất để hình dung sự vĩ đại của thân Bàn Cổ!

Hỗn Độn không ghi niên đại, bởi vì trong Hỗn Độn cũng không có tuế nguyệt để nói.

Một ngày, Bàn Cổ trong Hỗn Độn Thanh Liên đột nhiên thức tỉnh!

Bàn Cổ Phủ bẩm sinh bên cạnh thân y cũng bay ra.

Vị Diệt Thế Thiên Vương này thức tỉnh, Hỗn Độn Thanh Liên gặp tai ương, chỉ thấy Bàn Cổ một phủ đầu bổ khai Hỗn Độn, xé nát Hỗn Độn Thanh Liên.

Hỗn Độn Thanh Liên bị tổn thương, trong nháy mắt hóa thành từng đạo thần vật, bay về phía Hỗn Độn.

Đầu tiên bay vào Hỗn Độn là một đóa Tam Thập Lục Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên.

Trong hậu thế, Bàn Cổ khai thiên, đóa Thanh Liên kia vì không có công đức hộ thân, nên bị Thiên Đạo không dung.

Tịnh Thế Thanh Liên không được thiên địa dung nạp, khi Thiên Đạo muốn hủy diệt nó, Tịnh Thế Thanh Liên suy tàn, Bàn Cổ Tam Thanh, Nữ Oa Nương Nương.

Mượn khí cơ dẫn dắt, Tịnh Thế Thanh Liên liền một phân thành bốn.

Một món vô thượng chí bảo hóa thành bốn món Tiên Thiên Linh Bảo.

Hoa sen hóa thành Tam Bảo Ngọc Như Ý (Nguyên Thủy Thiên Tôn sở hữu), củ sen hóa thành Thái Ất Phất Trần (Thái Thượng Lão Quân sở hữu), lá sen hóa thành Thanh Bình Kiếm (Thông Thiên Giáo Chủ sở hữu), tổ nguyên thổ dưỡng dục Thanh Liên hóa thành Cửu Thiên Tức Nhưỡng (Nữ Oa Nương Nương sở hữu).

Hai cánh lá sen lớn nhất của Sáng Thế Thanh Liên hóa thành Hà Đồ Lạc Thư.

Năm cánh lá sen lớn dung hợp Tiên Thiên Ngũ Hành chi khí hóa thành Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ: Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, Ly Địa Diễm Quang Kỳ, Tố Sắc Vân Giới Kỳ,

Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ.

Ngũ Kỳ liên hợp uy lực có thể sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo.

Năm cánh lá sen nhỏ hóa thành Ngũ Đại Linh Đăng: Bát Cảnh Cung Đăng (Thái Thượng Lão Quân), Ngọc Hư Kim Đẳng (Nguyên Thủy Thiên Tôn), Bích Du Cung Đăng (Thông Thiên Giáo Chủ), Bảo Liên Đăng (Nữ Oa Nương Nương), Linh Thứu Cung Đăng (Nhiên Đăng Đạo Nhân).

Cánh hoa thì hóa thành ba mươi sáu viên Định Hải Châu.

Đài sen hóa thành Càn Khôn Đỉnh.

Căn hành hấp thu Tiên Thiên Sát Lục chi khí hóa thành Thí Thần Thương, có thể làm tổn thương Nguyên Thần của Thánh nhân, xét riêng lực tấn công còn mạnh hơn Bàn Cổ Phiên.

Đến đây, Hỗn Độn Thanh Liên hay Sáng Thế Thanh Liên trực tiếp biến mất trong Hỗn Độn.

Sau khi Bàn Cổ xuất thế, vô tận Hỗn Độn Thần Ma cũng theo đó mà xuất hiện.

Nhưng trong truyền thừa ký ức của Bàn Cổ, số lượng Thần Ma tuyệt đối trên ba ngàn, thậm chí ức vạn Hỗn Độn Thần Ma!

Chỉ trong truyền thừa ký ức của Bàn Cổ, lại không có một đoạn thời kỳ nào xảy ra chuyện này.

Từng đoạn hình ảnh trong nháy mắt trôi qua, trực tiếp đến trận chiến khai thiên!

Bàn Cổ đại chiến Tam Thiên Hỗn Độn Thần Ma, chỉ thấy Bàn Cổ Phủ một nhát bổ đầu chém giết một vị Hỗn Độn Thần Ma!

Những Hỗn Độn Thần Ma kia lại không chống đỡ nổi một phủ.

Kinh khủng!

Những Hỗn Độn Thần Ma kia quá cường đại, yếu nhất cũng là Hỗn Độn Thần Ma cấp bậc Hỗn Nguyên Cửu Trọng, trong đó không thiếu Hỗn Độn Thần Ma cấp bậc Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Nhưng dù vậy, cũng không phải đối thủ của Bàn Cổ Đại Thần.

Lại có Thập Đại Hỗn Độn Thần Ma, đều là cấp bậc Đại Đạo!

Mới có thể chống lại Bàn Cổ!

Một trận đại chiến Tam Thiên Thần Ma, kéo dài vô số năm, Hỗn Độn đều bị đánh nát không biết bao nhiêu, thậm chí ngay cả Hỗn Độn Cương Phong và sóng triều Hỗn Độn cũng biến mất.

Cuối cùng, Bàn Cổ thi triển Nghịch Sát Tam Phủ, phủ thứ nhất chém giết toàn bộ mấy trăm vị Thần Ma còn lại!

Phủ thứ hai chém giết Thập Đại Hỗn Độn Thần Ma!

Tiếp đó phủ thứ ba bổ khai Hỗn Độn!

Ba bức hình ảnh dừng lại trong đầu Sở Ca, đó mới là truyền thừa tinh túy nhất, so với bất kỳ Khai Thiên Áo Nghĩa nào cũng tinh diệu hơn mấy lần, Nghịch Sát Tam Phủ, Khai Thiên Tam Phủ, chính là sát chiêu cường đại nhất của Bàn Cổ!

Ba bức hình ảnh quá rõ ràng, được Khai Thiên Thần Phủ ghi nhớ chặt chẽ, hóa thành lạc ấn truyền thừa.

Chương 73

Khí tức Sở Ca đều theo đó mà bạo trướng, ngưng tụ ra Bàn Cổ Chân Thân, thiếu đi khí thế một đi không trở lại, hữu ngã vô địch của Bàn Cổ.

Dù Thần Ma vô số, ta một người một phủ có thể chém hết.

Khí thế như vậy, không hổ là Bàn Cổ Đại Thần.

"Chỉ cần tu hành Khai Thiên Tam Phủ, ta cần phải đạp vào cảnh giới Thánh nhân mới có thể tu luyện a." Một thần thông có điểm quá cao rồi, chỉ có Thánh nhân mới có thể tu luyện phủ thứ nhất.

Đến Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, mới có thể tu luyện phủ thứ hai, chỉ có tồn tại cấp bậc Đại Đạo mới có thể tu luyện phủ thứ ba!

Sở Ca thu liễm tâm thần, chém đi những tạp niệm vừa rồi vì xem Bàn Cổ khai thiên mà kích động.

Hiện tại, có một trận đại chiến cần tiến hành!

"Oanh!" Hỗn Độn nứt toác, một đạo thân ảnh, tay cầm Khai Thiên Thần Phủ, đứng trong Hỗn Độn.

Trước mắt y, những đạo thân ảnh kia biến mất rồi?

Thái Thanh Thánh Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Nữ Oa Nương Nương, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Chuẩn Đề Đạo Nhân, chạy rồi ư?

Đánh cái quỷ gì!

Ngay cả Khai Thiên Thần Phủ cũng triệu hoán ra!

Đánh ư?

Không chạy thì chờ chết à?

Trong Hồng Hoang thế giới!

Vô số sinh linh đều nghe tiếng ai hào của Đông Hoàng Thái Nhất.

Hỗn Độn Chung đã mất liên hệ với y!

Một chuyện tày trời, Đế Tuấn vội vàng hỏi.

"Hoàng đệ, Hỗn Độn Chung của đệ đã mất liên hệ với đệ rồi ư?" Đó là Hỗn Độn Chung a, một món Tiên Thiên Chí Bảo, ngay cả Thánh nhân cũng không thể xóa bỏ liên hệ giữa nó và y.

Vả lại, hiện nay Yêu tộc là một trong những chủng tộc cường đại nhất Hồng Hoang, cần Tiên Thiên Linh Bảo để trấn áp khí vận.

Bình thường đều dùng Hỗn Độn Chung trấn áp khí vận Yêu tộc.

Đế Tuấn thì động dụng Hà Đồ Lạc Thư, thôi diễn thiên cơ!

Một khi Hỗn Độn Chung bị mất, vậy sau này chỉ có thể dựa vào Hà Đồ Lạc Thư để trấn áp khí vận.

Hà Đồ Lạc Thư tuy cũng là Tiên Thiên Linh Bảo, lại là Tiên Thiên Linh Bảo cực phẩm, nhưng không thể so sánh với Hỗn Độn Chung.

Bởi vậy Đế Tuấn cũng sốt ruột.

Đông Hoàng Thái Nhất lắc đầu, cũng không biết tình huống.

Chỉ có thể nhìn về phía Hỗn Độn, ở nơi đó khí tức kinh khủng phiêu đãng, Hỗn Độn Thần Lôi rơi vào Hồng Hoang, đánh nát vô tận thế giới.

"Hỗn Độn Chung đã được ta cho Nữ Oa Nương Nương mượn, chuyện này lát nữa hỏi Nữ Oa Nương Nương là được." Chắc Nữ Oa Nương Nương sẽ không tham lam Tiên Thiên Chí Bảo đâu nhỉ?

Vả lại, cũng không thể nào nhanh chóng luyện hóa Hỗn Độn Chung đến vậy được ư?

Chẳng lẽ bốn vị Thánh nhân kia đã liên thủ?

Vả lại, tất cả, chẳng lẽ là quỷ kế của năm vị Thánh nhân?

Bàn Cổ Chân Thân, Nhân tộc Nhân Vương, đều là một trận âm mưu?

Tất cả đều dùng để lừa lấy Hỗn Độn Chung ư?

Trong lòng Đông Hoàng Thái Nhất, một phỏng đoán đột nhiên dâng lên.

Mà, phỏng đoán này có lẽ là sự thật!

Bằng không trong Hồng Hoang, đột nhiên xuất hiện Sở Ca một tồn tại cường đại như vậy, thật quá đột ngột.

Hồng Hoang thiên địa, từng đạo thân ảnh đều đang thăm dò những chuyện xảy ra trong Hỗn Độn.

Nữ Oa bị đồ sát, Thánh nhân đại chiến Hỗn Độn, sau đó Hỗn Độn Chung của Đông Hoàng Thái Nhất cũng biến mất.

Từng cảnh tượng quá kỳ dị.

"Hỗn Độn Chung, Tiên Thiên Chí Bảo bẩm sinh của Đông Hoàng Thái Nhất, không thể nào mất được a, chẳng lẽ là giả ư?" Có người phỏng đoán.

Vu tộc dừng lại ở biên duyên chiến trường Vu Yêu!

Do dự!

Hiện tại có nên rút lui không?

Hiện nay Yêu tộc, tử thương quá nửa, tuy thiếu đi Thập Nhị Tổ Vu, nhưng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng bị trọng thương.

Giờ khắc này, có nên lại một lần nữa đại chiến?

Từng vị Vu tộc đều nhìn về phía Tướng Liễu, Phong Bá.

Mấy vị Đại Vu đỉnh phong, còn cường đại hơn Đại Nghệ Khoa Phụ, đã tu luyện Cửu Chuyển Kim Thân, đều đạt đến cảnh giới Ngũ Chuyển Đỉnh Phong, thậm chí thực lực có thể sánh ngang Chuẩn Thánh!

Tướng Liễu thân rắn, có chín cái đầu lâu, thân thể y quanh quẩn trên một đỉnh núi, đỉnh núi đó chính là Kiếm Sơn!

Vô số kiếm khí rơi xuống người y, nhưng lại không thể chém rụng dù chỉ một sợi lông trên nhục thân y.

Giờ khắc này, Bạch Trạch cũng nhìn vị Tướng Liễu cường đại đó.

Bạch Trạch mồ hôi lạnh chảy ròng, nếu không dựa vào Sở Ca cường đại, y đã không có chỗ mà lui.

Chẳng lẽ quân không thấy, Sở Ca đang đại chiến với Ngũ Đại Thánh nhân ư?!

"Đợi!" Tướng Liễu nói với Vu tộc.

Sau đó Tướng Liễu nhìn về phía Thái Cổ Tinh Không phía trên, lại nhìn Phong Bá và Vũ Sư.

"Ta đi Hỗn Độn tìm hiểu rốt cuộc, Vu tộc cần hai vị Đại Vu chiếu cố." Phong Bá Vũ Sư cười một tiếng, "Đại Vu đi đi!" Sở Ca nuốt Bàn Cổ Hư Ảnh, nhưng không tin Sở Ca có thể nuốt chửng Thập Nhị Tổ Vu, hẳn là một loại thủ đoạn liên hợp nào đó.

Nhưng không sợ vạn nhất, chỉ sợ nhất vạn.

Bởi vậy quyết định đi đến Hỗn Độn tìm hiểu rốt cuộc.

Những sinh linh có tâm tư như Tướng Liễu không ít.

Từng đạo thân ảnh cường đại trực tiếp từ Hồng Hoang Đại Địa, Thái Cổ Tinh Không bay lên Hỗn Độn.

Đều đi đến Hỗn Độn tìm hiểu rốt cuộc.

Nhưng!

Vào giờ khắc này!

Một đạo thân ảnh trực tiếp từ Hỗn Độn bay ra!

Đó là đạo thân ảnh người đầu rắn, chỉ thấy Nữ Oa Nương Nương hóa thân thành một đạo thần quang, trong nháy mắt rơi vào giữa Hỗn Độn.

"Oanh oanh oanh!" "Hoa hoa hoa!" Hỗn Độn Thần Lôi và Hỗn Độn Cương Phong xen kẽ, va đập vào thân Nữ Oa Nương Nương, nhưng Nữ Oa Nương Nương lại chẳng hề để ý, dùng Kim Khu Thánh nhân cứng rắn chống đỡ.

Bà đi có vẻ hơi vội vàng.

Đông Hoàng Thái Nhất vội vàng hỏi.

"Nương Nương, Hỗn Độn Chung của ta đâu?" Chỉ thấy Nữ Oa Nương Nương lại trực tiếp biến mất, ngay cả trả lời Đông Hoàng Thái Nhất cũng không thèm!

Hử?

Tình huống gì đây?

Những Đại Thần Thông Đại Năng muốn bay lên Hỗn Độn đều ngây ra.

"Nữ Oa Nương Nương hạ Hỗn Độn ư?" "Chẳng lẽ trận đại chiến Thánh nhân trong Hỗn Độn đã kết thúc?" Vậy ai đã giành được thắng lợi?

Nhìn Nữ Oa Nương Nương bước đi vội vàng như vậy, chẳng lẽ bà chuẩn bị về bế quan rồi.

Một trận đại chiến hiếm có, thậm chí từ xưa đến nay, nhìn khắp Long Phượng Lượng Kiếp, Đạo Ma Lượng Kiếp, Hung Thú Lượng

Kiếp đều chưa từng bùng phát Thánh nhân đại chiến a!

Một lần mà lại có nhiều Thánh nhân tiến hành đại chiến đến vậy.

Có khả năng, trong một trận đại chiến, Nữ Oa đã thu hoạch được nhiều tâm đắc, nên mới vội vàng bế quan.

Chương 74

Nghe vậy, những Đại Thần Thông kia đều tán thán.

"Nữ Oa Nương Nương quả nhiên băng tuyết thông minh, không hổ là vị Thánh nhân đầu tiên chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên." "Xem ra thực lực Nữ Oa Nương Nương lại sắp được đề thăng rồi." Từng đạo thân ảnh hướng về phía thân ảnh Nữ Oa Nương Nương biến mất, tán mỹ.

Nhưng chưa kịp đợi tiếng tán mỹ của họ dừng lại, lại có từng đạo thân ảnh từ Hỗn Độn bay ra.

Đó là mấy vị Thánh nhân còn lại.

Vị Thánh nhân thứ hai từ Hỗn Độn bay xuống là Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn tay cầm Tam Bảo Ngọc Như Ý, thần sắc vội vàng, mặc cho Hỗn Độn Cương Phong, Hỗn Độn Thần Lôi đánh vào người y.

"Hừm!" Y khẽ hừ một tiếng, kiên cường chịu đựng từng đòn công kích của Thần Lôi, lại cũng hạ Hỗn Độn, bay vào Hồng Hoang thế giới.

"Nguyên Thủy Thiên Tôn, xem ra Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng đã đạt được lợi ích ngập trời a, chẳng lẽ lần này lại lĩnh ngộ được đạo pháp tinh nghĩa sâu hơn ư?" "Nên mới vội vàng về bế quan?" Chỉ thấy Minh Hà Lão Tổ đứng trên một dòng huyết hải, một vị Hồng Hoang Đại Thần Thông, căn nguyên cực kỳ cao, cũng là căn nguyên cấp bậc Thần Thai Ma.

Thậm chí học Nữ Oa tạo người, sáng tạo ra A Tu La tộc.

Sau đó lại học Thánh nhân lập giáo, lập ra A Tu La Giáo!

Nhưng vẫn chưa chứng đạo thành Thánh!

Nhưng tu vi của y tuyệt đối kinh khủng, trong số các Đại Thần Thông, cũng thuộc loại tồn tại đỉnh phong nhất.

Y hỏi Nguyên Thủy Thiên Tôn, "Thiên Tôn, có cảm ngộ ư?

Không ngại chia sẻ ra, cùng nhau tham khảo tham khảo?" Minh Hà Lão Tổ đối với việc thành Thánh, đã thành tâm ma, bằng không cũng không thể nào giữa chúng hỏi Nguyên Thủy Thiên Tôn tâm đắc.

Chỉ thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn không hề dừng lại, trực tiếp bay vào Hồng Hoang.

Từng vị Đại Thần Thông đôi mắt ngưng lại, những Thánh nhân này đều vội vàng đến vậy ư?

Xem ra lần này, cảm ngộ đạt được thật sự không hề nhỏ, tất cả đều vội vàng về tham ngộ ư?

Minh Hà Lão Tổ sắc mặt biến đổi.

"Hô hô!" Lại có hai đạo thân ảnh từ Hỗn Độn bay xuống.

Lần này bay xuống là Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân.

Chỉ thấy hai vị này còng lưng và dáng vẻ hoàn toàn khác thường ngày.

Bình thường, trên mặt Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân đều treo vẻ khổ sở, tựa như bi thiên mẫn nhân.

Nhưng hiện tại, hai vị Tây Phương Thánh nhân, lại cũng vẻ mặt sốt ruột!

Điều này, hoàn toàn khơi dậy sự hiếu kỳ của các Đại Thần Thông

Hồng Hoang.

Tình huống gì vậy?

Bốn vị Thánh nhân vì sao đều vội vàng đến vậy?

Chẳng lẽ!

Ở sâu trong Hỗn Độn, đã xảy ra cơ duyên ngập trời ư?

Ngũ vị Thánh nhân đại chiến Nhân Vương Bàn Cổ Chân Thân, chỉ có họ quay về ư?

Vậy thì Bàn Cổ Chân Thân kia, hẳn là đã bị Ngũ vị Thánh nhân đánh bại rồi.

Sau đó, từ trên Bàn Cổ Chân Thân, đã đạt được cơ duyên ư?

Giờ khắc này, từng vị Đại Thần Thông ánh mắt rực lửa!

Chỉ cần là sự vật liên quan đến Bàn Cổ, đều là bảo bối tốt, một bảo vật có thể khiến Thánh nhân cùng lúc khẩn trương đến mức này, chỉ sợ phi phàm hưởng a.

"Chẳng lẽ là Khai Thiên Tinh Nghĩa?

Chỉ là Tam Thanh không phải truyền thừa Nguyên Thần Bàn Cổ, hẳn sẽ không vội vàng khẩn trương về như vậy, sợ bị người khác cướp mất." Chỉ thấy Trấn Nguyên Tử Đại Tiên phỏng đoán.

"Không phải Khai Thiên Tinh Nghĩa, chẳng lẽ là cảm ngộ thông đến tầng sâu hơn của Thánh nhân?" "Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên là xưng hô Thánh nhân, một trọng cảnh giới hẳn cần tu luyện Cửu Trọng Hỗn Nguyên Thiên Cung, trên Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên." "Một trọng cảnh giới, khi Hồng Quân Lão Tổ giảng đạo ở Tử Tiêu Cung lúc ban đầu, đều chưa giảng đến." "Chẳng lẽ đã có được môn lộ của pháp môn Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên ư?" Một phỏng đoán vừa ra, những Đại

Thần Thông này đều không thể ngồi yên, lần lượt la hét muốn tiến vào Hỗn Độn tìm hiểu rốt cuộc.

Chỉ thấy Hỗn Độn cuồn cuộn, đạo thân ảnh cuối cùng cũng bước ra!

Một đạo thân ảnh vội vàng, tóc bạc trắng xõa tung, chỉ thấy Thái Thanh Thánh Nhân cầm Bàn Long Biện Quải, nâng Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp muốn bay vào Hồng Hoang thế giới.

"Thái Thanh Thánh Nhân!

Ha ha, Thái Thanh Thánh Nhân, cũng ra khỏi Hỗn Độn ư?" "Vị Thánh nhân Thái Thượng Vong Tình này, ngay cả phong thái cũng đã mất, xem ra thật sự đã đạt được pháp môn thông đến Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên." "Thánh nhân xin dừng bước!" Từng đạo Đại Thần Thông lại vào giờ khắc này chặn Thái Thanh Thánh Nhân.

Khó khăn lắm mới đợi được một vị Thánh nhân, xin thỉnh giáo một phen, sao có thể để Thái Thanh Thánh Nhân rời đi?

Thái Thanh Thánh Nhân hoảng hốt!

Nhìn mấy trăm vị Đại La Kim Tiên, trong đó không thiếu Hồng Hoang Đại Thần Thông, càng có Tam Thiên Hồng Trần Khách từng nghe đạo ở Tử Tiêu Cung.

Y hoảng loạn, muốn chen ra khỏi đám người, nhưng quần tiên nhân lại chặn y lại, không cho y đi ra.

"Thái Thanh Thánh Nhân, quý là Đại Sư Huynh của Thánh nhân, đâu thể giấu riêng a." "Chúng ta đều nghe đạo ở Tử Tiêu Cung, Sư huynh đâu nên nhỏ mọn như vậy a." "Chúng ta chỉ cần nghe một lần là được, xin Sư huynh giải hoặc cho ta!" Hử?!?!?

Vì sao những lời này y lại không hiểu một câu nào cả!

Thái Thanh Lão Tử vừa kinh vừa nộ a, đám người này lại nói gì?

Đang giúp y chặn lại ư.

Thật ngu muội đến cực điểm a!

Thái Thanh Thánh Nhân trực tiếp nổi giận.

"Cút!" Đại Đạo chi âm giáng xuống, Thánh nhân thần uy trán phóng, ba ngàn dặm tử khí tự động ngưng tụ, từng vị Đại Thần Thông sống sờ sờ bị đánh bay ra xa mấy trăm dặm, thậm chí có người trực tiếp bay vào Thái Cổ Tinh Không, va vào từng ngôi sao.

"Oanh oanh oanh!" "Oanh oanh oanh!" Từng ngôi sao bạo động, trực tiếp bị thân thể của họ đánh nát.

Điều này đã gây ra sự bất mãn của quần Đại Thần Thông.

Thái Thanh Lão Tử không nguyện ý chia sẻ, cũng không nên ra tay với họ a.

"Thái Thanh Thánh Nhân, tuy là Thánh nhân, nhưng không nguyện ý chia sẻ cơ duyên, cũng không nên ra tay với ta!" "Hừ, Thái Thanh Thánh Nhân, sau khi chứng đạo Thánh nhân, lại muốn vô pháp vô thiên, dám ra tay với Đạo hữu ngày xưa ư?" Quần Đại Thần Thông thiên phú căn nguyên, tu vi đều không yếu kém, thân phận cũng quý giá như Tam Thanh bản tôn, bởi vậy thấy Thái Thanh Thánh Nhân động thủ, lại không hề e ngại!

Mấy trăm vị Đại Thần Thông đều bất mãn nhìn Thái Thanh Thánh Nhân.

Bỗng nhiên vào giờ khắc này!

Hỗn Độn lại một lần nữa cuồn cuộn!

Hử?

Thiên Đạo Ngũ Vị Thánh nhân đều đã đi ra, còn có ai từ Hỗn Độn

đi ra nữa ư?

Chẳng lẽ những Đại Thần Thông trước đó tiến vào Hỗn Độn vừa khéo bây giờ xuất hiện ư?

Một âm thanh từ Hỗn Độn truyền vào Hồng Hoang.

"Thái Thanh Lão Tử, chạy nhanh như vậy làm gì?" Hử?

Chạy nhanh như vậy làm gì?

Ai đang nói chuyện với Thái Thanh Lão Tử?

Chẳng lẽ người này cũng đạt được cơ duyên vô thượng, sau đó đang cười Thái Thanh Lão Tử vội vàng về đạo trường bế quan?

Nhất định là như vậy!

Chỉ là sắc mặt hoảng hốt trên mặt Thái Thanh Thánh Nhân, lại càng thêm nồng đậm?

Vả lại!

Âm thanh này!

Âm thanh này sao lại quen thuộc!

Đúng rồi, giống như đã nghe từ đâu đó.

Bỗng nhiên một âm thanh vang lên trong đám Đại Thần Thông, đó là Trấn Nguyên Tử Đại Tiên, dường như đã nhận ra!

Cuối cùng cũng biết âm thanh đó nghe từ đâu.

"Là âm thanh của Nhân Vương." Bị Trấn Nguyên Tử nhắc nhở, mọi người cũng phản ứng lại.

Nhân Vương Sở Ca?

Chương 75

Đúng!

Là âm thanh đó.

Chỉ là không ai nghĩ đến Sở Ca!

Ngũ Đại Thánh nhân đại chiến Sở Ca, Thánh nhân quay về Hồng Hoang, vậy tự nhiên Sở Ca đã thất bại rồi.

Một kẻ bại trận trong cuộc đại chiến của Ngũ Đại Thánh nhân, sao có thể còn sống được.

Nhưng dường như!

Đã nhầm đối tượng?

Ngũ Đại Thánh nhân, dường như, có lẽ đã chạy trốn rồi!

Chạy ra khỏi Hỗn Độn, chạy vào trong Hồng Hoang?

Kinh ngạc!

Sững sờ!

Hoảng hốt thất thố, kinh sợ, kinh khủng, từng cảm xúc hiện lên trong lòng những Đại Thần Thông đó.

Theo đạo âm thanh truyền vào Hồng Hoang, chỉ thấy Hỗn Độn bắt đầu lay động gợn sóng, một cái chân khổng lồ, từ Hỗn Độn giáng xuống.

Thương khung biến sắc, Hỗn Độn nứt toác, Thái Cổ Tinh Không đều đang chấn động, vô số tinh thần lay động, từng tinh hà gợn sóng.

Cái chân đó quá lớn, quá lớn!

Những Đại Thần Thông kia lần lượt bay ra khỏi nơi này!

Bằng không cái chân đó giáng xuống, có thể nghiền chết họ!

Tiếp đó một cái chân khác từ Hỗn Độn bước ra.

"Oanh long long!" Hồng Hoang thiên địa dị tượng liên miên, Thiên Kiếp cũng xuất hiện, những Thiên Kiếp này đều bao quanh đôi chân!

Tiếp đó thân ảnh đó từ từ bước ra khỏi Hỗn Độn!

Như một vị Hỗn Độn Thần Ma, bước xuống từ Hỗn Độn.

Hỗn Độn hai bên đều đang mở đường cho y, các loại quy tắc trật tự Hỗn Độn lay động gợn sóng, vô số loại đạo và lý xen kẽ, nhưng lại vỡ nát trước thân y!

Lý lẽ tầm thường của Hồng Hoang thiên địa, không xứng hiển hóa trước mặt y.

Lại có một Đại Đạo thô to quanh quẩn trên đạo thân ảnh kia.

Đó là Lực Chi Đại Đạo!

Cuối cùng y cũng bước ra khỏi Hỗn Độn.

Xuất hiện trong Hồng Hoang!

Chỉ thấy y tay cầm một cái thần phủ, vác trên vai, thản nhiên nhìn Hồng Hoang thiên địa.

Trong ánh mắt y, năm đạo thân ảnh phản chiếu trong nhãn cầu y.

"Chạy nhanh vậy, muốn chết ư!" Chỉ thấy đạo thân ảnh khổng lồ kia, giơ Khai Thiên Thần Phủ, đột nhiên bổ mạnh về phía Thái Thanh Lão Tử một nhát!

"Oanh oanh oanh ---" Giữa thiên địa chỉ còn lại tiếng nổ lớn kinh thiên!

Trên Hồng Hoang thiên địa, đạo Bàn Cổ Chân Thân kia vừa xuất hiện, liền trực tiếp hướng Thái Thanh Thánh Nhân xuất thủ.

Trong tay, đạo thần phủ khổng lồ kia chấn động.

Khai Thiên Thần Phủ hùng vĩ vô biên, sắc bén vô cùng, thậm chí Đại Đạo nếu ở trước mắt, cũng sẽ bị một phủ chém xuống.

Lại có tiếng hỗn độn Thần Ma ai oán vờn quanh trên Khai Thiên Thần Phủ, từng đạo tiếng Thần Ma ai oán rơi xuống khắp bốn phía thiên địa.

Các Hồng Hoang Đại Thần Thông đều biến sắc!

Khủng bố!

Nguyên lai năm vị Thánh Nhân không vội vàng trở về bế quan, cũng không phải ở Hỗn Độn đạt được đại cơ duyên gì, mà là bỏ chạy, rồi mới quay về Hồng Hoang!

"Oanh!

Oanh!

Oanh oanh!" Bàn Cổ Khai Thiên Thần Phủ kích động, bổ toang không gian, thiên địa vô cực, bốn phương trên dưới, không gian thời gian, tuế nguyệt Đại Đạo, các loại trật tự pháp tắc đều mất hiệu lực.

Một phủ chém thẳng xuống Thái Thanh Thánh Nhân.

Vị Thánh Nhân kia kinh khủng, xé rách hư không, xé rách Hồng Hoang thiên địa, nhưng thiên địa đều bị định trụ.

Thái Thanh Thánh Nhân nộ mục nhìn thiên địa, liều mạng một phen!

Lại muốn mượn Thiên Đạo chi lực, đề thăng chiến lực!

Chỉ là thiên địa bị phong tỏa, một phương thiên địa triệt để mất đi liên hệ với Hồng Hoang.

Thái Thanh Lão Tử cũng không cách nào mượn dùng thiên địa vĩ

lực, đập một cái vào Nê Hoàn Cung, từng tầng Thiên Cung xuất hiện.

Đó chính là Tứ Trọng Hỗn Nguyên Thiên Cung!

Tiếp đó, Đệ Ngũ Trọng Hỗn Nguyên Thiên Cung cũng theo đó ngưng tụ.

Vị Đại Sư Huynh của Thánh Nhân này ẩn giấu quá sâu, nếu không phải hôm nay bị bức bách, cũng không thể bại lộ chân thực tu vi.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Ngũ Trọng Thiên!

Đẳng cấp tu vi này, tuyệt đối đứng đầu trong Thiên Đạo Lục Thánh.

Chỉ là như thế, Thái Thanh Thánh Nhân cũng không dám cứng rắn chống lại một phủ.

Bởi vì Khai Thiên Tam Bảo hợp nhất hóa thành Khai Thiên Thần Phủ, là Hỗn Độn Chí Bảo mà Bàn Cổ đã dùng để chém giết Tam Thiên Hỗn Độn Thần Ma.

Sau đầu Thái Thanh Thánh Nhân, Ngũ Đại Hỗn Nguyên Thiên Cung hiển hóa, trong lòng bàn tay, Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Tháp bay ra, treo trên đỉnh đầu.

Từng sợi Huyền Hoàng chi khí rủ xuống, uy lực của Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo toàn bộ mở ra!

"Nhân Vương, ngươi thật sự muốn cùng bọn ta Thánh Nhân bất tử bất hưu sao?" Chỉ đáp lại Thái Thanh Thánh Nhân vẫn là một phủ kia!

Oanh oanh!

Hư không băng diệt, thiên địa quy nhất, Hỗn Độn hiển hóa, một phương thiên địa trực tiếp hóa thành Hỗn Độn.

Trở về hình thái nguyên thủy nhất.

Khóe miệng Sở Ca lộ ra một tia cười lạnh, một lời đã định.

Đáng tiếc, đáng tiếc vô cùng a!

Năm đó định thu kẻ này làm đệ tử?

Năm đó không nên quan sát, đợi Yêu Thần xuất thủ trấn áp.

Năm đó nên trực tiếp xuất thủ!

Một ngón tay liền có thể bóp chết!

Không, đáng lẽ phải trấn áp Sở Ca!

Hối hận a!

Thái Thanh Thánh Nhân cũng đang hối hận.

Chỉ là hiện tại, tất cả đều đã muộn.

Một phủ kia càng ngày càng gần.

Từng tầng hư không phá diệt, hóa thành Hỗn Độn, không có bất kỳ pháp tắc Đại Đạo nào có thể ngăn cản một phủ.

Thiên địa đều đang bi minh, quần tinh đều đang dao động.

Thái Thanh Thánh Nhân nhìn một phủ, lại cắn răng, tuyệt đối liều một phen sinh tử.

Lớn tiếng hô: "Nhất Khí Hóa Tam Thanh!" Đó là vô thượng Đạo giáo bí thuật, Huyền Môn Đệ Nhất bí pháp!

Từ trước đến nay chưa từng xuất hiện trên Hồng Hoang, nhưng một khi xuất hiện, bí pháp này liền được định vị là Đệ Nhất Đạo Môn Thần Thông Đại Pháp!

Chương 76

Chỉ thấy ba đạo thanh khí từ chân trời bay tới.

Ba người hỗn độn mờ mịt, thanh trọc chi khí đột nhiên tách ra, hóa thành ba tôn Thánh Nhân.

Lần lượt là Thái Thanh Đạo Nhân, Ngọc Thanh Đạo Nhân, Thượng Thanh Đạo Nhân!

Thái Thanh Thánh Nhân Nhất Khí Hóa Tam Thanh, có ba tôn Đạo Nhân ngâm thơ.

Thái Thanh Đạo Nhân làm thơ: Hỗn Độn từ thuở bất kế niên, Hồng Mông phẩu xứ ngã cư tiên.

Tham đồng thiên địa huyền hoàng lý, nhậm bàng môn vọng nhãn xuyên.

Ngọc Thanh Đạo Nhân làm thơ: Hàm Quan sơ xuất chí Côn Luân, nhất thống Hoa Di chúc Đạo Môn.

Ngã thể bản đồng thiên địa lão, Tu Di Sơn đảo tính tồn.

Thượng Thanh Đạo Nhân làm thơ: Hỗn Nguyên sơ phán Đạo vi tiên, thường hữu thường vô đắc tự nhiên.

Tử khí đông tam vạn lý, Hàm Quan sơ độ ngũ thiên niên.

Chỉ thấy trên thân ba tôn Đạo Nhân, các tự hiện ra vô tận Đại Pháp!

Thái Thanh Đạo Nhân thân ở trong Hồng Mông, từng đạo Hồng Mông Tử Khí vờn quanh quanh thân.

Ngọc Thanh Đạo Nhân tựa như một tôn Thánh Thần, vô cùng thần thánh!

Thượng Thanh Đạo Nhân quanh thân ba vạn dặm tử khí hùng hậu, lại có Hỗn Độn bầu bạn dưới chân.

Ba tôn Thánh Nhân kia!

Thái Thanh Thánh Nhân, Nhất Khí Hóa Tam Thanh, lại triệu hoán ba tôn Thánh Nhân!

Ba tôn Thánh Nhân tu vi đều đạt tới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Ngũ Trọng Thiên!

Trách không được ở hậu thế, một môn thần thông này được xưng là Huyền Môn Đệ Nhất Đại Pháp.

Có thể tham ngộ ra pháp môn nghịch thiên như vậy, quả nhiên không hổ là Đại Sư Huynh của Thánh Nhân!

Nhưng lần này, Thái Thanh Thánh Nhân phải đối mặt với Bàn Cổ Phủ!

Một khẩu Khai Thiên Thần Phủ.

"Ô ô ô!

Ô ô!" Một đạo Thần Ma chi âm rơi xuống, Thái Thanh Thánh Nhân đều bị ảnh hưởng tâm chí, tự hồ nghe được vô số Thần Ma gào thét.

Tựa như nhìn thấy từng tôn Thần Ma từ trong Hỗn Độn sống lại, xông thẳng tới!

Tam Thiên Hỗn Độn Thần Ma đỉnh thiên lập địa, mỗi một tôn Thần Ma cường đại khủng bố, thậm chí đều mạnh hơn nhiều lần!

Trong đó có một nửa số Thần Ma cần phải ngẩng nhìn!

Có Thập Đại Thần Ma, càng cần phải chiêm ngưỡng!

Đó là Không Gian Hỗn Độn Thần Ma, Thời Gian Hỗn Độn Thần

Ma, Sinh Mệnh Hỗn Độn Thần Ma, Ngũ Hành Hỗn Độn Thần Ma, Hỗn Độn Pháp Tắc Thần Ma, Âm Dương Hỗn Độn Thần Ma, Hủy Diệt Hỗn Độn Thần Ma, Tạo Vật Hỗn Độn Thần Ma, Sát Lục Hỗn Độn Thần Ma, Huyền Hoàng Hỗn Độn Thần Ma!

Hư ảnh của Mười Tôn Hỗn Độn Thần Ma xuất hiện, trực tiếp áp sụp đạo tâm của Thái Thanh Thánh Nhân.

"A!" Không chỉ bản thể Thái Thanh thảm thiết kêu, lại có ba đạo tiếng kêu thảm thiết vang lên, ba tôn Thánh Nhân do Nhất Khí Hóa Tam Thanh triệu hoán ra, đều bị phá đạo tâm.

"A!

A!

A!" Hồng Hoang thiên địa, bốn đạo tiếng kêu thảm thiết vang lên, tiếng Thánh Nhân kêu thảm thiết, tiếp đó đạo thần phủ kia cũng từ trên không trung triệt để rơi xuống.

Thiên địa quy hư, ức vạn vạn dặm thương khung biến sắc, tiếp đó thiên địa đại phá diệt, hệt như vô lượng lượng kiếp giáng lâm.

Một phương Thái Cổ Tinh Không trực tiếp biến mất, hóa thành Hỗn Độn!

Thái Thanh Thánh Nhân chết!

Cũng không thể ngăn cản một kích của Khai Thiên Thần Phủ!

Sau khi Thái Thanh Thánh Nhân chết, Hỗn Độn có cảm ứng, chỉ thấy Hồng Hoang thiên địa lại lần nữa đổ mưa máu lênh láng, tiếp đó huyết sắc bao trùm Hồng Hoang thiên địa.

Lại có vạn vật bi minh, thiên địa đồng khấp, dị tượng ba trọng Thánh Nhân vẫn lạc lại lần nữa dâng lên khắp thiên địa.

Bốn đạo thanh âm vang lên từ trong Hồng Hoang.

“Chết rồi, lại có một tôn Thánh Nhân vẫn lạc ư?” “Đáng chết, vị Thánh Nhân nào đã chết?” “Khủng bố, một khẩu Khai Thiên Thần Phủ hoàn chỉnh lại mạnh mẽ đến vậy sao?” “Chí bảo như thế, ai có thể cản?” Bốn tôn Thánh Nhân trầm mặc, ẩn mình vào Hồng Hoang thiên địa, muốn tìm cầu Đạo Tổ Hồng Quân che chở, nhưng Sở Ca quá nhanh, trực tiếp một phủ chém chết Thái Thanh Thánh Nhân.

Vốn thấy Thái Thanh Thánh Nhân sử dụng vô thượng thần thông Nhất Khí Hóa Tam Thanh, cho rằng Thái Thanh Thánh Nhân có thể giao thủ với Bàn Cổ Chân Thân.

Nhưng hiện tại, điều phát hiện quá khác biệt.

Ngay cả vị Thánh Nhân cường đại nhất trong Lục Tôn Thiên Đạo Thánh Nhân cũng không thể đỡ một phủ, vậy ai có thể ngăn cản vị sát thần này?

Thương thiên khấp huyết, thiên địa đồng bi, từng đạo mưa máu hóa thành từng tôn Thánh Nhân thân thể.

Trầm mặc!

Một bữa tiệc đồ sát Thánh Nhân, sắp bắt đầu!.....

Dưới Hỗn Độn, Sở Ca thu Bàn Cổ Phủ về!

Trước người, cỗ thi hài kia triệt để tiêu tán!

Trực tiếp hóa thành mưa máu đầy trời, quay về Hồng Hoang thiên địa.

Linh khí Hồng Hoang thiên địa đều nồng đậm hơn ba thành!

Tu vi và tinh huyết của Thánh Nhân phản bổ lại cho Hồng Hoang thế giới.

Bên cạnh Bàn Cổ Chân Thân, từng đạo thân ảnh kinh hãi.

Đã nhìn thấy?

Đã nhìn thấy Thánh Nhân ở trước mắt bị người đồ sát ư?

Đó chính là Thánh Nhân cao cao tại thượng a, vạn kiếp bất diệt, một lời định sinh tử, một lời hưng thịnh suy vong.

Đó là điểm cuối của Tiên Đạo, cũng là cảnh giới hằng ao ước.

Nhưng hiện tại, vị Thánh Nhân mà trong lòng hằng ao ước, vị Thánh Nhân trong truyền thuyết Tiên Đạo, lại bị ngay trước mặt mà đồ sát?

Mưa máu lênh láng, rải rác khắp Hồng Hoang thiên địa, cả Hồng Hoang bị huyết sắc bao phủ, tiếng bi minh vang vọng khắp thiên địa.

Từng tôn Đại Thần Thông ngây dại như khúc gỗ, khoảng cách với Sở Ca quá gần, thậm chí không dám phát ra một tia thanh âm, chỉ sợ tôn Bàn Cổ Chân Thân kia cầm Khai Thiên Thần Phủ, một kích hướng tới.

Chỉ cần một kích, những Đại Thần Thông này sẽ vẫn lạc.

Từ bao giờ, Đại Thần Thông cũng phải cẩn thận dè dặt hành sự như vậy?

Thiên Đình!

Thái Nhất mắt thần thông đỏ ngầu, chết chóc nhìn chằm chằm Bàn Cổ Phủ, trong Bàn Cổ Phủ, hắn cảm giác được một tia khí tức yếu ớt.

Đó là khí tức của Đông Hoàng Chung!

Nguyên lai Đông Hoàng Chung đã bị dung nhập vào Bàn Cổ Phủ rồi.

Trách không được không cảm ứng được sự tồn tại của Đông Hoàng Chung.

“Hận a!” Thái Nhất hung quang tất lộ, Đế Tuấn bên cạnh liền vội vàng giữ lại.

“Hoàng đệ, bớt nóng nảy, hiện tại hắn hóa thành Bàn Cổ Chân Thân, tay cầm Khai Thiên Thần Phủ, vô nhân năng địch!

Chờ sau khi mấy tôn Thánh Nhân chết, rồi hãy tính kế.” Ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân cường đại như vậy, nhất định sẽ có thời gian nguội lạnh, hiện tại Sở Ca đang truy sát Thánh Nhân, đối với bọn họ cũng là một cơ hội.

Thánh Nhân cao cao tại thượng, thoát ly Hồng Hoang thế giới, phủ khám Vu Yêu hai tộc.

Thái độ cao ngạo đó, sớm đã dẫn tới bất mãn.

Giết chết mấy tôn Thánh Nhân, chẳng phải vừa ý sao?

Ánh mắt Đông Hoàng Thái Nhất dần dần trở nên băng lãnh.

Đông Hoàng Chung nhất định không thể mất!

Chỉ cần đợi Sở Ca có một tia mệt mỏi, tất nhiên sẽ đoạt lại Đông Hoàng Chung.

Chương 77

Đông Hải Bích Du Cung!

Thông Thiên Giáo Chủ vừa mới từ chiến trường Vu Yêu trở về.

Hắn rơi xuống trong Bích Du Cung ở Kim Ngao Đảo, chỉ một khắc sau, liền cảm thấy không đúng, tiếp đó dị tượng ba trọng Thánh Nhân vẫn lạc giáng lâm.

"Lại có Thánh Nhân vẫn lạc ư?" "Ân?

Tựa hồ là Thái Thanh!" Thái Thanh Thánh Nhân, thủ lĩnh Tam Thanh, đã vẫn lạc.

Chẳng phải nguyên thần ký thác vào Hồng Hoang Thiên Đạo, có thể tùy thời trọng sinh ư?

Thái Thanh vẫn lạc, cũng không chính xác, dù sao vị Thánh Nhân kia sẽ tùy thời phục sinh.

"Cổ quái, cổ quái!" Thái Thanh Thánh Nhân sao lại vẫn lạc chứ?

Thông Thiên Giáo Chủ đã biết!

Ngũ Đại Thánh Nhân liên thủ trấn áp Sở Ca, thậm chí có Tam Đại Khai Thiên Chí Bảo, một tôn Hỗn Độn Thần Ma hoàn chỉnh tỉnh lại, cũng phải bị trấn áp a!

Hắn bước ra khỏi Bích Du Cung, nhìn về phía Hồng Hoang thiên địa.

Dưới ánh mắt của hắn!

Xuất hiện một thân ảnh khủng bố, đạo thân ảnh kia hoành hành Hồng Hoang thiên địa, vô số trọng không gian vì nhục thân của hắn mà chấn nát.

Thiên địa sụp đổ, pháp tắc trật tự tiêu dung, ngay cả ánh mắt của Thông Thiên Giáo Chủ cũng bị đánh tan.

"!!!" Đó là Bàn Cổ Chân Thân, vị Nhân Vương kia quay về Hồng Hoang ư?

Chẳng lẽ Thái Thanh Thánh Nhân bị đồ sát, có liên quan đến vị Nhân Vương kia?

Hắn càng ngày càng hiếu kỳ.

Nhân Vương tu luyện Kiếm Đạo, thậm chí ngưng tụ ra một phương Kiếm Đạo thế giới, vì sao lại có thể ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân!

Không thể dùng tư chất để tính toán, đơn giản như Bàn Cổ chuyển thế, Đại Đạo chuyển sinh a.

Khí tức khủng bố lan tỏa!

Bàn Cổ Chân Thân hoành hành thiên địa, cõng một khẩu thần phủ khổng lồ, từng tia Khai Thiên khí tức rủ xuống.

"Kia, kia Khai Thiên Thần Phủ!" Thông Thiên Giáo Chủ trong lòng chấn động!

Ma quỷ gì vậy?

Ngay cả Khai Thiên Thần Phủ cũng xuất hiện?

Muốn sớm khai mở Vô Lượng Lượng Kiếp sao?

Các Thánh Nhân đều phát mộng!

Đột nhiên, đạo Bàn Cổ Chân Thân hoành hành Hồng Hoang kia động.

Một đạo thanh âm truyền vào Hồng Hoang thế giới, vang vọng khắp thiên địa, chỉ thấy hắn lại giơ Bàn Cổ Phủ lên!

“Hoa, tiểu trùng tử!” Vị Thánh Nhân nào?

Nguyên Thủy Thiên Tôn đã bị phát hiện!

Hắn trốn vào Hồng Hoang, muốn tránh né Sở Ca truy sát, nhưng đã bị phát hiện.

Tiểu trùng tử?

Gọi một tôn Thánh Nhân là tiểu trùng tử?

Thông Thiên Giáo Chủ cũng lộ ra ý vị khổ sở.

“Ca sát!” Chỉ thấy Bàn Cổ Phủ từ giữa thiên địa rơi xuống, Chư Thiên Khánh Vân trên đỉnh đầu Nguyên Thủy Thiên Tôn bạo xạ lên thương khung, nhưng vẫn bị bổ thành hai nửa!

Kim thân Thánh Nhân không đỡ nổi một hiệp, bị chém nát!

Chết!

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng bị đồ sát!

Một kích chém giết một tôn Thánh Nhân!

Vậy trong mắt Sở Ca, Thánh Nhân chẳng phải là kiến hôi sao?

Ngay cả một phủ cũng không đỡ nổi!

Đó là Thánh Nhân cao cao tại thượng trong Hồng Hoang sao?

“Đạo...” Nguyên Thủy Thiên Tôn kêu cứu, chỉ là chết quá nhanh, chỉ kịp kêu ra một chữ, đã chết!

Vốn là muốn hô hoán Đạo Tổ Hồng Quân, thỉnh vị đại ngôn nhân Thiên Đạo đã thân hợp Đạo kia ra tay cứu.

Chỉ là Nguyên Thủy Thiên Tôn đã quá tự cao.

Lại một trận mưa máu lênh láng rơi xuống, dị tượng ba trọng Thánh Nhân vẫn lạc liên miên khắp thiên địa.

Đây là vị Thánh Nhân thứ ba vẫn lạc.

Chỉ trong một ngày, ba Đại Thánh Nhân vẫn lạc!

Sở Ca chống Bàn Cổ Phủ, liên tục chém ra ba đạo thần phủ, Sở Ca cũng cảm thấy một tia mệt mỏi.

Nhưng cũng chỉ là một tia mệt mỏi mà thôi.

Hắn cảm thấy có thể chém thêm mười bảy, mười tám lần nữa.

Giết những Thiên Đạo Thánh Nhân này mấy lần luân hồi không thành vấn đề.

Thân ảnh khổng lồ đứng giữa thiên địa, đôi mắt kia bắt đầu tìm kiếm Thánh Nhân khắp thiên địa.

Sở Ca nhìn Thông Thiên Giáo Chủ ở Bích Du Cung Đông Hải, chỉ liếc nhìn một cái, liền thu hồi ánh mắt.

Vị Thánh Nhân kia không hề xuất thủ với hắn, cho nên Sở Ca cũng không chuẩn bị giết Thông Thiên Giáo Chủ!

Hiện tại đã giết Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thanh Thánh Nhân, hai tôn Thánh Nhân đó đang trong quá trình trọng sinh.

Vậy chỉ còn lại Nữ Oa Nương Nương vừa mới trọng sinh một lần, cùng Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân!

Sở Ca nhìn về phía Tây Phương!

Nhìn thấy Tây Phương vô tận Phật Quốc lóe lên Phật quang vô biên.

Ở nơi đó, Tu Di Sơn trấn áp thiên địa khí vận, khiến khí vận Tây Phương giáo không bị thất lạc.

Một bước vượt qua thiên địa!

Trực tiếp hướng về Tây Phương mà đạp tới, thân ảnh khổng lồ

hoành hành Hồng Hoang, cả Hồng Hoang thế giới đều đang run rẩy.

"Tây Phương Nhị Thánh, đã chuẩn bị nghênh tiếp Bản tôn chưa?" Lần này, muốn đồ sát hai tôn Thánh Nhân!

Nguyên Thủy Thiên Tôn đã chết!

Cũng đã bị đồ sát!

Trong Tam Thanh, Thái Thanh Lão Tử Nhất Khí Hóa Tam Thanh, triệu hoán ba tôn Thánh Nhân đều bị đồ sát.

Hiện tại Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng bị đồ sát rồi.

Như vậy giữa thiên địa, lại bị Sở Ca đồ sát ba tôn Thánh Nhân.

Nữ Oa Nương Nương sớm đã bị Sở Ca đồ sát một lần, cho nên đã phục sinh, cùng Tây Phương Nhị Thánh biến mất trong Hồng Hoang.

Một đạo thân ảnh hoành hành thiên địa, lên Thái Cổ Tinh Không tra xét, thấy Nữ Oa không ở Oa Hoàng Cung, thậm chí lại đi một chuyến đến Côn Luân Tiên Sơn!

Côn Luân Tiên Sơn!

Vốn là đạo trường của Tam Thanh, sau đó Tam Thanh phân gia, lại chỉ còn Nguyên Thủy Thiên Tôn ở nơi này.

Cho nên Xiển Giáo cũng lập tại Côn Luân.

"Oanh oanh!" Khi Bàn Cổ Chân Thân của Sở Ca xuất hiện ở đây, thiên địa quy hư, Côn Luân Tiên Sơn đều đang lay động liên tục.

Trong đạo trường Thánh Nhân của Ngọc Hư Cung, từng đạo thân ảnh bay ra.

Đó là các đệ tử Xiển Giáo.

Chương 78

Hiện nay các đệ tử Xiển Giáo đã gần như về vị, ngay cả Thập Nhị Kim Tiên cũng đều tụ tập đầy đủ.

Chỉ có Ngọc Đỉnh Chân Nhân bái sư, không ở trong Ngọc Hư Cung, còn mười một tôn Kim Tiên khác đều ở Côn Luân Tiên Sơn.

Chỉ là lúc này, Thập Nhị Kim Tiên đều kinh hãi nhìn Sở Ca.

Từng đạo mưa máu từ trên không trung rơi xuống, cả trời đất bị huyết sắc bao phủ!

Khí tức khủng bố lan tỏa, vô tận thiên địa liên miên, Thánh Nhân vẫn lạc thiên địa đồng bi, Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa mới vẫn lạc không lâu, dị tượng vẫn còn treo trên Hồng Hoang thế giới.

Quảng Thành Tử, Thái Ất Chân Nhân, Từ Hàng Đạo Nhân, Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn, từng tôn đệ tử Xiển Giáo đều lộ ra vẻ kinh khủng.

Bọn họ biết, sư tôn của mình đã bị người này chém giết.

Nhưng không ai dám nói!

Thậm chí không dám trách cứ Sở Ca.

Chỉ có thể nhìn một đạo thân ảnh hoành hành thiên địa, từ Ngọc Hư Côn Luân Tiên Sơn rời đi!

Trong Ngọc Hư Cung, vị Phó Giáo Chủ Xiển Giáo Nhiên Đăng Đạo Nhân kia, càng không dám ra ngoài.

"Khủng bố!

Thế gian vì sao lại có sinh linh cường đại như vậy!" Nhiên Đăng Đạo Nhân, một tôn Hồng Hoang Đại Thần Thông, thực lực vượt xa

đệ tử đời thứ hai của Tam Giáo, nhưng lúc này, lại làm một con rùa rụt cổ, ngay cả nhìn Sở Ca cũng không dám.

Hắn sợ.

Không phải Thánh Nhân, một khi bị Sở Ca chém giết, không thể mượn Thiên Đạo trọng sinh.

Cảnh Nguyên Thủy Thiên Tôn bị chém, vẫn khắc sâu trong tâm trí hắn, thậm chí còn chưa hoàn hồn từ cảnh khủng bố đó.

Thánh Nhân vẫn lạc ngay trước mắt, một kích!

Chỉ dùng một kích, Nguyên Thủy Thiên Tôn dùng hết ngàn vạn đạo pháp, vạn bàn thần thông, cũng không bằng một kích của Bàn Cổ Phủ!

Một đạo thanh âm du du vang lên, đó là thanh âm của người khổng lồ ngoài Ngọc Hư Cung.

"Không có ở đây sao?" Sau đó đạo thân ảnh kia rời khỏi Côn Luân Tiên Sơn!

Một ngày, Ngọc Hư Cung Xiển Giáo bị nỗi sợ hãi chi phối ngày đó.

Đạo trường của Thánh Nhân yên tĩnh mấy ngày, vì Sở Ca đã đi qua Côn Luân Tiên Sơn, không một đệ tử Xiển Giáo nào dám thở mạnh.

Thậm chí ngay cả quang huy tiên nhân, khí tức tiên nhân cũng bị bình ổn lại, chỉ sợ sẽ thu hút sự chú ý của Sở Ca.

Từng đạo thân ảnh, nhìn thân ảnh ma thần khủng bố đạp thiên rời đi, mới thở phào nhẹ nhõm.

"Bàn Cổ Chân Thân, Bàn Cổ Phủ ư?" Ngay cả chưởng giáo của mình cũng bị Sở Ca chém giết!

Lấy gì mà phản kháng!

Một ngày này, định trước sẽ được ghi lại trong lịch sử Hồng Hoang.

Một ngày, Thánh Nhân bị truy sát!

Hậu thế người, gọi ngày đó là Thánh Nhân Đại Đồ Sát chi nhật, đúng như tên gọi, Thánh Nhân đều phải trốn tránh sát phạt, chỉ có một con đường bỏ chạy. .....

Thủ Dương Sơn, đạo trường của Thái Thanh Thánh Nhân.

Từng đạo quang huy bao phủ thiên địa, đạo trường Thánh Nhân che chắn thiên địa, nhưng hiện tại, lại có từng giọt mưa máu từ trên không trung rơi xuống, rơi vào trong đạo trường.

Xuyên qua Bát Cảnh Cung, tiếp đó rơi xuống Thủ Dương Sơn, biến mất không thấy.

Dị tượng Thái Thanh Thánh Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn vẫn lạc vẫn đang phiêu đãng trên Hồng Hoang thiên địa.

Huyết sắc bao trùm thương khung!

Huyền Đô Đại Pháp Sư đứng sững ngoài Bát Cảnh Cung.

Run rẩy bần bật, nhìn lên thương khung!

Hắn nhìn thấy một đạo thân ảnh đang từ xa tới.

Thân ảnh của hắn quá lớn, quá lớn, xa xăm vô bờ bến, tầng Cửu Thiên Cương Phong đều bị hắn đụng nát hết, ngay cả Cửu Đại Thuộc Tính cũng bị phá diệt.

Hư không càng không chịu nổi uy áp nhục thân của hắn, đang băng diệt, đang hóa thành quy hư chi tượng, cuối cùng diễn hóa thành Hỗn Độn.

Đạo thân ảnh vai gánh khẩu thần phủ kia, càng khiến Huyền Đô Đại Pháp Sư trong lòng chấn động.

Đến rồi!

Đến rồi!

Vị tuyệt thế ngoan nhân kia đến rồi!

Ai cũng không ngờ, kết cục Vu Yêu đại chiến lại là Thiên Đạo Thánh Nhân bị người truy sát!

Vị ngoan nhân kia quá ngoan nhân, trước tiên tự chém nhục thân, lừa gạt tai mắt của tất cả mọi người, tiếp đó trong Vu Yêu đại chiến tỉnh lại, lại lừa gạt Vu tộc, thôn phệ Bàn Cổ hư ảnh, diễn hóa ra Bàn Cổ Chân Thân.

Hiện nay Sở Ca cũng Bàn Cổ Phủ, vô địch Hồng Hoang thế giới!

Thánh Nhân nếu không chết, đều chỉ có đường bỏ chạy!

Huyền Đô Đại Pháp Sư nằm mơ cũng không ngờ, Nhân Vương năm xưa đến Bát Cảnh Cung cầu sư tôn hắn truyền đạo pháp, lại vô địch đến mức này.

Giống như một con kiến hôi, nhìn Chân Long từ thiên vũ đạp xuống.

"Ca ca ca!

Ca ca ca!" "Cũng không có ở đây sao?" Một đạo thanh âm du dương chậm rãi vang lên, tiếp đó đạo thân ảnh khổng lồ kia rời khỏi Thủ Dương Sơn, hướng về Tây Phương mà đi.

"Oanh long long long!" Thiên địa trầm luân, uy áp Bàn Cổ Chân Thân trấn sụp từng phương thiên địa.

Từng mảnh hư không rơi xuống, đánh vào trên thân Huyền Đô Đại Pháp Sư, những mảnh hư không, mảnh thời gian kia chém rách nhục

thân của hắn.

Từng đạo máu bắn ra.

Nhưng Huyền Đô Đại Pháp Sư lại không hề động dùng pháp lực, thậm chí ngay cả thân thể cũng không hề nhúc nhích một li một tí nào.

Ngây ngốc đứng giữa thiên địa!

Huyền Đô Đại Pháp Sư bị cái chết chi phối ngày hôm đó!

Chỉ cần đạo thân ảnh kia, rơi xuống nơi này, một cước liền có thể dẫm chết vị Đại La Kim Tiên này!

Thậm chí không thể phản kháng dù chỉ một chút, không dám động dùng pháp lực để xua tan những mảnh vỡ kia, không thể động dùng.

Cận cự ly tiếp xúc Bàn Cổ Chân Thân, thân thể của hắn đều bị định trụ.

Cả thân Đại La pháp tắc đều ở vào tình trạng sụp đổ.

Khủng bố!

Nhìn Sở Ca biến mất, trên trán Huyền Đô Đại Pháp Sư đều chảy xuống mồ hôi hột to bằng hạt đậu, thậm chí cả thân thể như vừa ngâm trong nước.

Đó là dấu hiệu pháp lực bị bốc hơi!

"Đi rồi sao?" Huyền Đô Đại Pháp Sư ngây ngốc nói!

Đó là ngày đen tối nhất của đệ tử Nhân Giáo, đệ tử Xiển Giáo.

Đạo thân ảnh kia, hình như đang đi về Tây Phương?

Oanh long long!

Oanh long long!

Sở Ca hoành hành Hồng Hoang, lần này là thật sự hoành hành, không ai dám ngăn cản trước mặt Sở Ca, Đại Yêu không dám, Vu tộc

cũng không dám, những Đại Thần Thông kia thấy Sở Ca càng chạy trối chết.

Đạo thân ảnh khổng lồ kia, dưới ánh mắt của Hồng Hoang sinh linh, hướng về Tây Phương mà đạp tới.

"Không hay rồi, không hay rồi!

Vị ngoan nhân kia đang bay về Tây Thiên." "Hắn?

Vị ngoan nhân kia vừa đồ sát xong Thái Thanh Thánh Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, lại hướng về Tây Phương mà bay tới?

Chuẩn bị đi Tây Phương giáo sao?" Tây Phương Nhị Giáo, là Đạo Thống Thánh Nhân do Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân lập ra.

Chương 79

Tây Phương, vẫn luôn là danh từ đồng nghĩa với bần tích (nghèo nàn).

Bởi vì trong Đạo Ma lượng kiếp, động phủ của Ma Tổ ở Tây Phương.

Năm đó Ma Tổ bày ra Tru Tiên Kiếm Trận, cùng các Hồng Hoang Đại Thần Thông tranh tài cao thấp, trực tiếp đánh sụp Tây Phương, khiến Tây Phương ức vạn vạn dặm thiên địa vỡ nát, cuối cùng Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Chuẩn Đề Đạo Nhân, đã bổ sung Tây Phương.

Cuối cùng hai vị Đạo Nhân lập Đạo Thống ở Tây Phương, phát xuống lời thề to lớn, muốn chấn hưng Tây Phương!

Nhờ đó mới chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La Đạo Quả.

"Ngoan nhân a, thật sự là ngoan nhân a, Thánh Nhân đều bại tẩu, một chút mặt mũi cũng không cho, chuẩn bị sát nhập Tây Phương, đồ sát Thánh Nhân ư?" Quá kiêu ngạo rồi, Thánh Nhân vạn kiếp bất diệt, mặt mũi là quan trọng nhất, Sở Ca lại chuyên môn đánh vào mặt Thánh Nhân.

Trước gọi Nữ Oa là tiện tỳ, tiếp đó nhục mạ Thái Thanh Thánh Nhân, nhưng hai tôn Thánh Nhân đó đều bị Sở Ca giết một lần!

Hắn có cái vốn để kiêu ngạo.

Hư không liên y, thiên địa quy hư, một đạo thân ảnh đạp trên vô tận Đại Đạo hoành hành, khí tức khủng bố như vương dương đổ xuống.

Rất nhanh, Sở Ca đã tới Tây Phương.

Thiên địa Tây Phương, Phật quang phổ chiếu Tịnh Thổ, ức vạn

vạn dặm thiên địa đều bị Phật quang bao phủ.

Trên không trung phiêu đãng từng phương Hằng Hà thế giới!

Đó là vô tận Phật Quốc, vô tận Tịnh Thổ.

Bảo tượng trang nghiêm, vô tận Cẩu Đà chi tượng diễn hóa ra Tam Thiên Cửu Bách Lục Thập Lục tôn!

Đó là số lượng Cẩu Đà của Tây Phương Nhị Giáo, cũng là Tam Thiên Cửu Bách Lục Thập Lục vị Cẩu Đà mà Tiếp Dẫn Chuẩn Đề Đạo Nhân đã định cho Phật Môn sau này.

"Phật!

Phật!

Phật!" Sau khi đạp vào Tây Phương, Phật quang và Phật âm vờn quanh, vô số Phật Pháp hoành độ, muốn độ hóa Sở Ca.

Dưới Phật âm, thậm chí ngay cả Kim Tiên cũng sẽ bị độ hóa đi, trở thành Hộ Pháp Thiên Tôn của Tây Phương Nhị Giáo.

Một khi ở lâu trong Tây Phương, ngay cả Thái Ất Kim Tiên cũng sẽ bị Phật âm ảnh hưởng, bái nhập Tây Phương Nhị Giáo!

Chỉ là đạo thân ảnh kia quá khủng bố, sự xuất hiện của hắn, khiến Tịnh Thổ Tây Phương đều băng diệt.

"Ca sát!" Cả hư không nứt toạc, trong hư không từng phương tiểu thiên thế giới băng diệt, vô số Phật Quốc yên diệt, vô số đệ tử Phật Quốc tử vong!

Từng tôn Bồ Tát chứng đắc La Hán Quả vị đều lần lượt thu tay.

Chỉ thấy Phật Quốc thế giới trong lòng bàn tay của họ đều băng diệt vô số.

"Nghiệt súc to gan, dám đến Tây Phương..." Có Cẩu Đà nộ xích,

chỉ là sau đó dừng lại ngôn ngữ.

Bởi vì Phật tâm đã băng hội.

Chỉ thấy một đạo thân ảnh khổng lồ một bước đạp lên Tu Di Sơn của Phật Môn.

Ngọn Tu Di Sơn kia lay động liên tục, thậm chí còn lõm xuống một cái hố sâu khổng lồ!

Tu Di Sơn có lai lịch lớn, năm xưa Ma Tổ dùng Tru Tiên Tứ Kiếm thử kiếm trên một ngọn Thần Sơn!

Tru Tiên Tứ Kiếm của Ma Tổ La Hầu một khi bày ra, là đệ nhất sát trận Hồng Hoang, bảo vật sát phạt như vậy, tự nhiên sẽ không đặt ở nơi tầm thường.

Tu Di Sơn đã đặt khối Thần Thạch Tru Tiên Tứ Kiếm kia!

Chỉ là sau Đạo Ma lượng kiếp, lại bị Tiếp Dẫn Đạo Nhân lấy đi, trở thành cơ sở lập giáo, cũng là nơi truyền thừa Đạo Thống Đại Thừa Phật Giáo!

Đại Thừa Phật Quốc, Tiểu Thừa Phật Quốc giao chức làm một, hình thành Tây Phương Cực Lạc thế giới!

Chỉ là hiện tại!

Cả Cực Lạc thế giới, vì một bàn chân đạp vào, suýt chút nữa đã băng hội!

Khủng bố, Ma Vương diệt thế giáng lâm rồi ư?

Muốn trừng phạt Cực Lạc thế giới sao?

Từng tôn Bồ Tát, từng tôn Cẩu Đà đều lâm vào kinh hoàng.

"Oanh long long long!" Thiên địa băng diệt, ức vạn vạn triệu Tịnh Thổ của Cực Lạc thế giới bắt đầu băng hội.

Hương hỏa Phật Môn đều đang vỡ nát, khí vận Tây Phương Giáo đều đang thất thoát.

Ngoài Tu Di Sơn, đạo thân ảnh khổng lồ kia một chân đã đạp vào trong, còn một chân khác chưa đạp vào.

Một khi chân kia cũng đạp vào, chỉ sợ cả Tây Phương Cực Lạc thế giới đều sẽ trở thành lịch sử.

"Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, nếu các ngươi còn không xuất hiện, e rằng Tây Phương giáo sẽ phải trùng kiến đó." Sở Ca thản nhiên nói!

Hắn không ngại chém một phủ xuống Tây Phương Cực Lạc thế giới!

Tây Phương!

Xích địa thiên vạn vạn dặm, khắp nơi đều có dấu vết đại chiến còn sót lại từ Đạo Ma lượng kiếp.

Thậm chí có những nơi, hư không tàn lưu khí tức của Ma Tổ!

Ma Đạo pháp tắc giao chức, thôn phệ thiên địa, ngăn cản vạn vật sinh trưởng, yên diệt tất cả trật tự pháp tắc.

Ma Tổ tuy đã chết, nhưng đạo của hắn vẫn tồn tại giữa thiên địa.

Từng tôn Cẩu Đà, từng tôn Kim Thân Bồ Tát, hiện tại nào có quản đến những nơi bị Ma Đạo thôn phệ thiên địa, đều lần lượt hướng xuống Tu Di Sơn.

"Đó là Bàn Cổ Chân Thân sao?" Đạo thân thể kia quá hùng vĩ, chỉ riêng uy áp nhục thân, đã khiến Tây Thiên trầm luân, vô số không gian rơi xuống.

Trên nhục thân cường tráng hữu lực kia, giao chức lực chi pháp tắc, một lực phá vạn pháp, một lực chứng vạn đạo.

Bàn Cổ!

Mưa máu liên miên, giữa thiên địa bị huyết sắc bao phủ, Tây Phương Giáo cũng như thế, từng giọt mưa máu rơi xuống Cực Lạc thế giới, Kim Thân Cẩu Đà đều bị nhuộm thành huyết sắc.

Nhưng lúc này, họ lại hoàn toàn không để ý.

Một tôn Cẩu Đà từ vạn Phật bước ra.

Miệng niệm A Di Đà Phật, sau lưng bảo quang thập sắc, từng đạo Kim Thân pháp tướng chấn động uy vũ.

Chỉ trong mắt hắn, tràn đầy vẻ kinh khủng.

Giữa thiên địa, thân ảnh khổng lồ hoành hành, Sở Ca cũng Bàn Cổ Phủ, thần sắc thản nhiên nhìn vị Dược Sư Lưu Ly Phật kia.

Dược Sư Lưu Ly Phật, một tôn Phật của Tây Phương Giáo, khai tịch Lưu Ly Tịnh Thổ, pháp lực vô biên, Phật Pháp vô tận, thực lực sâu không lường được, thậm chí đã chém xuống một Thi!

Bên cạnh Dược Sư Lưu Ly Phật, đứng hai tôn Bồ Tát, lần lượt là Nhật Quang Bồ Tát và Nguyệt Quang Bồ Tát.

Hai tôn Bồ Tát, một trái một phải, hóa thành tùy hành thị tòng, cung vệ Dược Sư Lưu Ly Phật bay ra khỏi Tây Phương Cực Lạc Tịnh Thổ.

Chỉ khi nhìn thấy thân ảnh hùng vĩ của Sở Ca, họ đều chấn kinh!

Thậm chí kinh khủng.

Tất cả những gì ta nghe, đều như vậy, Sở Ca xuất hiện trước mắt, vậy Sở Ca đã trở thành như vậy trong tâm trí họ!

Thậm chí tín niệm của Tây Phương Nhị Thánh trong lòng cũng băng hội.

"..." Ngây ngốc nhìn Sở Ca, nhục thân của hai tôn Bồ Tát đều bị cấm cố.

Thậm chí càng đến gần Sở Ca, nhục thân của họ bị trấn áp, Kim Thân đều xuất hiện chấn động, sau đó bắt đầu co nhỏ lại, trực tiếp hóa thành kích thước bàn tay!

Chỉ có Dược Sư Lưu Ly Phật là dám đến gần Sở Ca!

Vị Cẩu Đà này đi trên Cực Lạc thế giới, bước lên Tu Di Sơn, sau đầu Phật quang từng vòng dâng lên, những Phật luân này giao chức, hiển hóa thành một phương Cực Lạc Tịnh Thổ.

"Khi ta chứng đạo, chư thiên không còn bệnh tật." "Khi ta chứng đạo, chư thiên lưu ly vô sắc!" Các loại đại hoành nguyện được truyền đi trong Cực Lạc Tịnh Thổ sau lưng Dược Sư Lưu Ly Phật.

Thanh âm độ hóa kia, độ hóa tất cả sinh linh.

Hắn xếp bằng ngồi trên đài sen, một tay làm thủ ấn lan hoa, một tay đặt ngang.

Sau khi nhìn thấy Sở Ca, lại lần nữa niệm một tiếng A Di Đà Phật!

"Thi chủ, tới Tây Thiên Cực Lạc thế giới của Phật ta, có chuyện gì sao?" Tâm cảnh Dược Sư Lưu Ly Phật cường đại, cũng là đệ tử duy nhất dám xuất hiện và đối thoại sau khi Sở Ca giáng lâm ba Đại Thánh Nhân đạo thống!

Chuẩn Đề Tiếp Dẫn Đạo Nhân đã dạy ra một đệ tử tốt.

Chương 80

Chỉ là đáng tiếc!

Thân thể Sở Ca khẽ động, lần này, không sử dụng Khai Thiên Thần Phủ.

Một Chuẩn Thánh nhỏ bé, thật sự không xứng động dùng khẩu Hỗn Độn Chí Bảo Khai Thiên Thần Phủ.

Bàn Cổ Chân Thân chấn động thiên địa, vô tận hư không băng diệt, ngoài Tây Phương Cực Lạc thế giới, thiên địa sụp đổ, hư vô diễn hóa, thậm chí chấn động cả Cẩu Đà thiên địa.

Một chân khác cũng đạp lên Tu Di Sơn!

"Oanh long long!

Oanh long long!

Oanh long long!" Tu Di Sơn đều đang chấn động, khẩu thần thạch cũng xuất hiện vết nứt.

Trên thần thạch, có bốn cái hố sâu, lúc này bốn cái hố sâu phá vỡ từng tầng phong ấn, Phật Pháp chấn nát, bốn đạo quang mang ngút trời bay lên, trực tiếp treo trên Thái Cổ Tinh Không.

Đó là lệ khí của Tru Tiên Tứ Kiếm!

Sở Ca một cước đạp xuống, xóa đi lệ khí Tru Tiên Tứ Kiếm!

Biến mất rồi?

Biến mất rồi?

Cần biết rằng Tây Phương Giáo tuy đã có Tu Di Sơn, nhưng kiếm khí Tru Tiên lại khiến họ đau đầu, mỗi vài trăm năm, phải phong ấn lại bốn đạo lệ khí một lần.

Nhưng hiện tại, lại bị Sở Ca một cước xóa đi!

"Oanh!" Giữa thiên địa, dấu chân khổng lồ kia chưa hoàn toàn rơi xuống, bốn đạo kiếm khí đã bị xóa đi.

Dược Sư Lưu Ly Phật biến sắc, nhìn thấy!

Đạo vô thượng dấu chân kia, ngay cả hắn cũng bị bao phủ.

Chẳng lẽ!

Kẻ này muốn trấn áp ngay cả hắn sao?

Phật quang sau lưng Dược Sư Lưu Ly Phật trực tiếp bạo dũng, từng phương Tịnh Thổ diễn hóa, vô tận Phật Pháp thao thiên rơi xuống.

Cả Lưu Ly Tịnh Thổ Giới đều bị chấn nhiếp.

"Đại Quang Minh Dược Sư Lưu Ly!!!" Vô thượng Kim Thân Pháp Tướng ngưng tụ, ức vạn vạn dặm Phật quang Tịnh Thổ dũng hiện, trong Tịnh Thổ, vô số Phật đồ tụng niệm chân Phật chi âm, từng đạo Vạn Tự Phật Ấn lưu chuyển.

"Thi chủ, nhập ma..." Lúc này, độ hóa Sở Ca sao?

"Oanh!" Sở Ca không chút do dự, chân thứ hai cũng đạp lên Tu Di Sơn!

"Ca sát!" Một tiếng, Tu Di Sơn chấn động, Cực Lạc thế giới như mạng nhện, bắt đầu vỡ nát, từng phương hư không rơi xuống, thiên địa sụp đổ, Phật Quốc thế giới yên diệt!

Dược Sư Lưu Ly Phật trực tiếp bị Sở Ca đạp chết.

Một cước đạp chết một Chuẩn Thánh!

Hai tôn Bồ Tát bên cạnh Dược Sư Lưu Ly Phật tự nhiên cũng bị đạp chết theo.

Trong Bát Bảo Công Đức Trì của Cực Lạc Tịnh Thổ, chỉ thấy một phương nước hồ lay động gợn sóng, vô số Công Đức Kim Quang lóe lên.

Ba đạo thân ảnh trực tiếp ngưng tụ ra.

Chính là Dược Sư Lưu Ly Phật và Nguyệt Quang Bồ Tát, Nhật Quang Bồ Tát, chỉ là lúc này, ba người trọng sinh từ Bát Bảo Công Đức Trì lại sắc mặt khó coi, Phật quang sau lưng đều vỡ nát!

Sở Ca nhìn về phía Cực Lạc thế giới, ở đó không có tật khổ, không có thống khổ, chỉ có hưởng lạc, vạn bàn mỹ hảo, đều hiển hóa trong một giới.

Kẻ có lòng tham, diễn hóa vô tận bảo tàng!

Ngự trị vô thượng quý bảo.

Kẻ háo sắc, nữ thần tiên nữ Thiên Nữ ngày đêm vây quanh, yến yến oanh oanh.

Kẻ ham quyền, khai tịch một phương vô thượng Phật Quốc, trở thành vô thượng Phật Chủ, hưởng thụ chúng sinh đỉnh lễ bái lạy.

Các loại mộng, các loại tượng, đều ở nơi này trọng sinh!

Khi đó đắc Đạo, chẳng phải là những điều này sao?

Muốn có, ở đây sẽ có, chỉ cần hiến dâng tất cả!

Chỉ là tất cả, theo ánh mắt kia của Sở Ca rơi xuống, đều trở về nguyên trạng.

"Oanh!" Vẻ đẹp huyễn ảo của Cực Lạc thế giới đều đang phá diệt, từng tôn Cẩu Đà La Hán đều tỉnh lại từ việc giảng pháp.

"Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Chuẩn Đề Đạo Nhân, nếu thật sự không xuất hiện, Cực Lạc Tịnh Thổ, thật sự không muốn nữa sao?" Những Thánh Nhân này quá giỏi ẩn nấp rồi.

Tuy Sở Ca đã ngưng tụ ra Bàn Cổ Chân Thân, sánh ngang thực lực ba bốn tôn Thánh Nhân, nhưng vẫn chưa chứng Đạo Hỗn Nguyên Đạo Quả.

Cũng không thể tra xét được vị trí cụ thể của những Thánh Nhân này.

Nhưng Tây Phương Nhị Thánh, tuyệt đối ở trong Cực Lạc Tịnh Thổ.

"Nếu không ra, vậy ta đành phải động thủ." Sở Ca đưa tay!

Bàn Cổ Khai Thiên Phủ trực tiếp từ trên vai rơi xuống!

"Ca sát!" Lưỡi phủ xé rách hư không, Cực Lạc Tịnh Thổ từng tầng nứt ra, một vết nứt lan rộng, thông tới sâu bên trong Tịnh Thổ, trực tiếp nứt đến trước mặt từng tôn Cẩu Đà.

Chỉ là động tác Sở Ca rút Bàn Cổ Phủ đã kết thúc.

Khủng bố!

Nếu một phủ này rơi xuống, chỉ sợ Tu Di Sơn cũng sẽ bị đánh nát!

Cực Lạc Tịnh Thổ đều sẽ hóa thành quy hư chi địa!

"Không ra sao!" Sở Ca quát lớn một tiếng, không đợi nữa!

Vậy thì chém sập Tây Phương Giáo đi!

Sở Ca hai tay cầm Khai Thiên Thần Phủ, trực tiếp hướng về Cực Lạc Tịnh Thổ thế giới mà chém xuống.

Một kích của Khai Thiên Thần Phủ, có thể chém giết Thánh Nhân, dưới một kích này, thiên địa băng diệt, Tu Di Sơn bỗng nhiên chấn động, trực tiếp bị bổ thành hai nửa!

Tu Di Sơn bị phân liệt thành hai nửa, Phật Pháp Phật Ấn trên đó đều biến mất, vô cùng vô tận ma diễm trực tiếp thôn phệ cả thương

khung thiên địa.

Đó là khí tức Ma Đạo mà Ma Tổ đã để lại trên Tu Di Sơn!

Thậm chí trên Tu Di Sơn, xuất hiện một hư ảnh Ma Tổ.

Chỉ là dưới một kích của Bàn Cổ Phủ, đừng nói hư ảnh Ma Tổ, ngay cả chân thân Ma Tổ cũng phải bị chém chết.

Không chút nghi ngờ, một hư ảnh Ma Tổ bị chém thành phấn toái.

Dư uy của Bàn Cổ Phủ không giảm, rơi xuống trong Cực Lạc thế giới.

Thiên lôi câu địa hỏa, vô tận thế giới yên diệt!

Vạn Phật triều tông!

Vạn Phật khai thiên!

Vạn Phật La Hán!

Trong Cực Lạc thế giới, vô số Phật đồ La Hán đều lần lượt tấn công Sở Ca!

Tựa hồ sớm đã liệu Sở Ca sẽ xuất thủ, ngay khoảnh khắc Bàn Cổ Phủ rơi xuống, đã lựa chọn cứng rắn chống lại một kích của Bàn Cổ Phủ.

Muốn lấy cánh tay ngăn cản xe sao?

Chỉ là Sở Ca đột nhiên có điều cảm ứng!

Chỉ thấy trên Tây Thiên, có ba đạo thần quang trong nháy mắt xuất thủ, tiếp đó khí tức Thiên Đạo bạo dũng ra vào lúc này.

Ba tôn Thánh Nhân kia, đã lựa chọn vào lúc này đánh lén Sở Ca!

Tiếp Dẫn Đạo Nhân phóng ra quang mang của Thất Bảo Diệu Thụ, Chuẩn Đề Đạo Nhân Kim Thân Phật Pháp vô biên!

Nữ Oa Nương Nương Hồng Tú Cầu kích phát từng tầng tiên thiên

linh quang.

Lấy cái giá hủy diệt Tây Phương Nhị Giáo, để đánh lén Sở Ca.

Chương 81

Vạn Phật ở khắc tiếp theo, bị Bàn Cổ Phủ chém thành mảnh vỡ, cả Tây Phương Tịnh Thổ đều bị bổ thành hai nửa.

"Oanh!

Oanh oanh!" Vô tận Đại Thế Giới bị chém nát, Tây Phương Giáo trực tiếp bị Sở Ca một phủ chém diệt.

Từng tôn Cẩu Đà Bồ Tát thân tử đạo tiêu, cả thân Phật Pháp đều bị Tiếp Dẫn Đạo Nhân hấp thu.

"Chết!

Chết!

Chết!" Chuẩn Đề Đạo Nhân hiển hóa Trượng Bát Kim Thân, tám đầu hai mươi bốn cánh tay nghịch loạn thiên địa, mỗi một cánh tay đều cầm Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo.

Tây Phương Giáo hủy rồi, bao nhiêu năm tâm huyết toàn bộ uổng phí.

"Nghiệt súc!" Ngay cả Tiếp Dẫn Đạo Nhân cũng quát lớn một tiếng.

Hắn hấp thu vô số Tịnh Thổ Phật Pháp, ngưng tụ vào Kim Thân Bất Diệt Thánh Nhân, trực tiếp bạo trướng vô số lần, thậm chí cả thương khung đều bị thân hắn làm cho tan biến.

Lại có khí tức Thiên Đạo vờn quanh, khiến thực lực của hắn đề thăng ba thành!

Nữ Oa Nương Nương càng hận không thể nuốt thịt Sở Ca, phóng thích Thánh Nhân chiến lực, trong khắc tiếp theo, bạo phát toàn bộ

thực lực.

Tây Phương dâng lên ba đạo quang mang.

Đồng thời đánh trúng Bàn Cổ Chân Thân!

"Oanh!" Đại âm hi thanh, đại tượng vô hình, cả Tây Phương Đại Lục Hồng Hoang đều run rẩy, Tây Phương Đại Lục vừa mới được Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân tu phục lại lần nữa trầm luân.

Ức vạn vạn dặm Cửu Thiên Cương Phong tầng vỡ nát, vô tận tinh không chấn động.

Từng đạo ánh mắt đều hướng về Tây Phương.

Vừa lúc thấy cảnh tượng ba Đại Thánh Nhân đánh lén Bàn Cổ Chân Thân!

Vị ngoan nhân kia thật sự giáng lâm Tây Phương?

Thậm chí trực tiếp động thủ đánh sụp Cực Lạc Tịnh Thổ của Tây Phương ư!

Đó chính là đạo trường của hai tôn Thánh Nhân!

Vạn Phật tịch diệt, Tây Thiên rơi xuống, vô tận Phật Thổ rải rác khắp Tây Phương thiên địa.

Tây Phương Giáo sụp đổ rồi...

Cảnh tượng này trực tiếp xuất hiện trong mắt thế nhân.

Tây Phương, Tây Thiên, Cực Lạc Tịnh Thổ, đạo thống Thánh Nhân kia, truyền thừa lâu đời, là truyền thừa Thánh Nhân được lập ra vào sơ kỳ Vu Yêu lượng kiếp.

Nhưng hiện tại, lại bị người đánh sụp.

Nhìn Tây Thiên Tịnh Thổ tứ phân ngũ liệt, những ánh mắt đó đều

lâm vào trầm tư.

"Thật tàn nhẫn a!

Tây Phương Nhị Thánh đã bán đi đạo thống của mình!" Sở Ca giáng lâm Tây Phương Giáo, muốn dùng Tây Thiên Cực Lạc Tịnh Thổ uy hiếp Tây Phương Nhị Thánh.

Nhưng Tây Phương Nhị Thánh lại không xuất hiện, thậm chí mắt mở trừng trừng nhìn Sở Ca đánh sụp Tây Thiên Cực Lạc Tịnh Thổ, nhìn những Phật Giáo Cẩu Đà Bồ Tát kia lần lượt tử vong.

Rồi mới tìm thời cơ, đánh lén Sở Ca.

Tất cả, đều tính toán tinh diệu tuyệt luân, cũng là khi Sở Ca vừa chém xuống Khai Thiên Thần Phủ, không kịp tiếp tục chém một phủ nữa.

"Tây Phương Nhị Thánh, bình thường vì Tây Phương Giáo mà vét sạch đất đai, thậm chí tranh giành Tiên Thiên Linh Vật với tiểu bối, một câu 'vật này có duyên với Tây Phương ta', không biết đã hãm hại bao nhiêu người." Nhưng hiện tại, Tây Phương Nhị Thánh còn tàn nhẫn hơn, ngay cả đạo thống cũng có thể bán đi.

Khiến thế nhân phải nhìn nhận lại Tây Phương Nhị Thánh, có lẽ trước mặt sinh tử, ngay cả tín ngưỡng cũng có thể vứt bỏ!

"Ta hiện tại quan tâm là vị Nhân Vương kia có chết hay không!" Khoảnh khắc này, vô số ánh mắt đều nhìn về phía phế tích kia.

Cực Lạc thế giới sụp đổ, thiên địa băng hội, từng tầng không gian mảnh vỡ giao chức giữa thiên địa.

Bàn Cổ Chân Thân đều bị bao phủ!

Một kích liên thủ của ba tôn Thánh Nhân, cường đại khủng bố, ai cũng không thể bảo đảm, có thể sống sót từ một kích liên thủ của ba

Đại Thánh Nhân!

Chuẩn Đề Đạo Nhân, hai mươi bốn cánh tay nghịch loạn thương khung, nhìn về phía Cực Lạc Tịnh Thổ đã vỡ nát.

Hắn định trụ thế giới đang sụp đổ lại lần nữa!

Từng đạo thần quang rơi xuống, chiếu rọi ức vạn vạn trọng Phật Môn Tịnh Thổ trở lại thành vô tận Phật Quốc thế giới.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân than thở một tiếng, tự hồ muốn nhiếp lấy Bát Bảo Công Đức Trì trong Tịnh Thổ.

Lần này Phật Môn tổn thương thảm trọng, vô số Cẩu Đà Bồ Tát bị Sở Ca chém chết, dù có Bát Bảo Công Đức Trì cũng cần thời gian để phục sinh.

Nữ Oa Nương Nương khoanh tay đứng.

Quanh thân, một Thiên Đạo hư huyễn vờn quanh, mượn Thiên Đạo chi lực, thực lực cường hoành thêm ba thành!

Lại có một tòa Hỗn Nguyên Thiên Cung hiển hóa trên đỉnh đầu.

Nữ Oa Nương Nương đã chết một lần, cho nên rớt mất hai tòa Hỗn Nguyên Thiên Cung tu vi, nếu chết nhiều lần, tuy không chết thật sự, cũng sẽ rơi xuống Thánh Cảnh.

"Thiên Đạo Thánh Nhân ư?" "Nữ Oa Nương Nương bị Bàn Cổ Chân Thân chém giết một lần, nhưng lại phục sinh rồi!" "Vậy thì Thái Thanh Thánh Nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn trước đó bị Nhân Vương chém giết cũng nên phục sinh ngay lập tức chứ." Có Hồng Hoang Đại Năng nói.

Hiện tại Hồng Hoang thiên địa, có vô tận mưa máu đang liên miên, dị tượng thiên địa đồng bi vẫn luôn kéo dài.

Tuy Thánh Nhân có thể phục sinh, nhưng cái giá cũng nghiêm

trọng.

Ai cũng không muốn trải qua cái chết!

Thánh Nhân cũng không!

Từng đạo quang mang lại lần nữa xuất hiện ở Tây Phương, chỉ là Tây Phương lại trở thành cảnh tượng như khi Đạo Ma lượng kiếp.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề muốn khôi phục sự hưng thịnh của Tây Phương Giáo, cần mấy chục Hội Nguyên thời gian!

Thiên địa sụp đổ, từng tầng không gian khôi phục lại, khí tức Thánh Nhân bao phủ thiên địa, ba Đại Thánh Nhân xua tan sương mù.

Chỉ thấy ở đó, một đạo thân ảnh khổng lồ đang lạnh lùng nhìn!

Một đạo Bàn Cổ Chân Thân cứng rắn chống lại một kích vô thượng đỉnh phong của ba Đại Thánh Nhân, nhục thân đều xuất hiện nứt vỡ.

Từng vết nứt như mạng nhện, treo trên Bàn Cổ Chân Thân.

Khi đại chiến trong Hỗn Độn, Bàn Cổ Chân Thân đã chịu những vết thương khó lành, tuy Sở Ca đã dùng Hỗn Độn để nuôi dưỡng, nhưng cũng không thể tu phục hoàn thiện.

Nay lại chịu công kích khủng bố như vậy, cỗ chân thân này chỉ sợ sẽ nứt toác!

Sở Ca khẽ cau mày!

Hắn đang toàn lực luyện hóa Bàn Cổ hư ảnh, đang dung luyện Thập Nhị Tổ Vu!

Trong thể nội, Thập Nhị Tổ Vu diễn hóa Đô Thiên Thần Sát Trận sắp băng giải rồi.

Một khi Thần Sát Trận triệt để tan rã, vậy Sở Ca có thể trực tiếp

thôn phệ Thập Nhị Tổ Vu, từ đó có thể triệt để ngưng tụ ra Bàn Cổ Chân Thân, không còn là "mượn dùng" nữa.

Vậy hiện tại, phải nhanh chóng kết thúc trận đại chiến này.

"Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Chuẩn Đề Đạo Nhân!" Ánh mắt Sở Ca ngưng tụ, hư không đều bị đốt cháy, hóa thành hai đạo quy hư thông đạo, trực tiếp lan rộng đến trước mặt ba tôn Thánh Nhân.

"Còn Nữ Oa Nương Nương nữa!" "Cuối cùng cũng xuất hiện rồi!" Ba tiểu trùng tử, thật biết ẩn nấp a.

Sở Ca không chút dừng lại, trực tiếp vung Bàn Cổ Khai Thiên Thần Phủ, khóa chặt Chuẩn Đề Đạo Nhân.

Lần này, muốn giết Chuẩn Đề Đạo Nhân!

"Không hay rồi!" Chuẩn Đề Đạo Nhân biến sắc, Sở Ca không chết, một kích vừa rồi, một kích cường đại nhất, ngay cả Kim Thân Pháp Tướng cũng đã dùng.

Nhưng hiện tại, hai mươi bốn cánh tay của hắn đều có chút đau đớn.

Nhưng Bàn Cổ Chân Thân của Sở Ca vẫn không bị hủy diệt ư?

Khủng bố!

Trong mắt Thánh Nhân, đều hiện lên vẻ kinh khủng.

Bất tử, một khi đã chết, tuy có thể mượn Thiên Đạo trọng sinh, nhưng tu vi sẽ giảm yếu không ít!

Chuyện bị đồ sát lần này, sẽ bị Hồng Hoang thế nhân ghi nhớ.

Chương 82

Vô số năm sau, đều sẽ lưu lại truyền văn.

Một trong Tây Phương Nhị Thánh, Chuẩn Đề Đạo Nhân, bị người đồ sát một lần!

Sẽ trở thành trò cười của thế nhân!

Bàn Cổ Khai Thiên Thần Phủ từ trên trời rơi xuống, tất cả xung quanh tựa hồ đều biến mất.

Trong mắt hắn, vô tận thiên địa vỡ nát, một tôn người khổng lồ vung thần phủ.

Đạo của hắn, pháp tắc của hắn, khí tức của hắn đều đang nứt vỡ.

Không!

Chuẩn Đề Đạo Nhân, hai mươi bốn cánh tay nghịch loạn thương khung, đánh nát hư không, Thánh Nhân quang huy chiếu rọi ức vạn dặm.

Hắn dùng hết toàn lực chiến đấu, trực tiếp đánh một vùng thiên địa thành trạng thái quy hư, thậm chí ẩn ẩn sắp biến thành Hỗn Độn.

Trên đỉnh đầu, hai tôn Hỗn Nguyên Thiên Cung hiển hóa, khí tức Thánh Nhân trong nháy mắt bị khí tức Khai Thiên Thần Phủ thôn diệt.

Một phủ rơi xuống, từng đạo cánh tay nghịch loạn kia bị chém đứt, máu vàng lan tỏa, rải rác khắp Tây Phương thiên địa.

Chỉ thấy linh khí Tây Phương thiên địa đều nồng đậm hơn ba thành.

Mưa máu vàng liên miên, đầu Thánh Nhân bị chém, đạo nguyên thần kia cũng bị chém diệt!

Trượng Bát Kim Thân từ trên không trung rơi xuống, Chuẩn Đề Đạo Nhân chết rồi!

Lúc này, Nữ Oa Nương Nương và Tiếp Dẫn Đạo Nhân công kích lại lần nữa rơi xuống thân Sở Ca.

Trên ngực, một vùng đất lõm hiện ra, Hồng Tú Cầu, Phật quang đều rơi xuống nơi này.

"Oanh oanh!" Hỗn Độn chi khí lan tỏa, từng đạo từ trong thể nội lưu chuyển ra.

Sở Ca đều ho ra máu không ngừng.

Bàn Cổ Chân Thân chấn động, Sở Ca thoáng run rẩy!

Hắn lại cứng rắn chống lại một kích của hai Đại Thánh Nhân, và chém giết một tôn Thánh Nhân.

Giữa thiên địa, dị tượng Thánh Nhân vẫn lạc lại lần nữa xuất hiện!

Trong một ngày, ba tôn Thánh Nhân đồng thời vẫn lạc, ba trọng mưa máu quán xuyên thương khung, từng giọt rơi xuống Hồng Hoang đại địa.

Cả Hồng Hoang đều bị mưa máu bao phủ, chúng sinh bi minh, vạn vật đồng ai, từng tia tiếng ai oán, vang vọng khắp bốn phía thiên địa.

"Lại có một tôn Thánh Nhân vẫn lạc ư?" Chúng sinh lần thứ tư ngẩng đầu!

Nhìn Hồng Hoang thiên, nhìn thấy màn đêm máu huyết thứ ba bao phủ Thái Cổ Tinh Không.

Trong tâm khảm, đều hiện ra một tin tức.

Chuẩn Đề Đạo Nhân vẫn lạc rồi.

Thiên địa có cảm ứng, vạn vật đồng bi, các Tiên Nhân Hồng Hoang đều hướng về Tây Phương quỳ bái.

Thánh Nhân bất tử bất diệt lại vẫn lạc!

Một ngày này thật sự muốn trở thành ngày đen tối nhất của Hồng Hoang sao?

Ngày Thánh Nhân vẫn lạc.

Đồng thời, trong lòng cũng hiện ra một câu hỏi.

Hôm nay, trong Thiên Đạo Lục Thánh, rốt cuộc có bao nhiêu tôn Thánh Nhân sẽ vẫn lạc!

Tựa hồ hiện tại, hình như chỉ có Tiếp Dẫn Thánh Nhân và Thông Thiên Giáo Chủ là chưa bị đồ sát?

Vô số Hồng Hoang Đại Năng, đều nhìn về phía Tây Phương, trong ánh mắt của họ, thân ảnh vô biên đứng trên thế giới Tây Phương, thậm chí ngay cả Cực Lạc Tịnh Thổ cũng bị trấn áp.

Khí tức khủng bố từng đạo từ thân ảnh kia, phóng xạ chư thiên vạn giới.

Tiên thần đầy trời, chư thiên thần Phật trầm luân, những Đại Thần Thông Đại Năng kia đều lần lượt thu liễm khí tức, không còn tuyên tiết khí thế, càng không dám cùng Bàn Cổ Chân Thân tranh phong!

Một ngày này, định trước là ngày Sở Ca hùng bá Hồng Hoang.

Sở Ca nhìn về phía Tiếp Dẫn Đạo Nhân!

Vị Đạo Nhân kia, ngồi trên Thập Nhị Phẩm Kim Liên, sắc mặt âm trầm, thậm chí có thể rớt xuống nước mưa!

Lần này, mất phu nhân lại thiệt quân, Cực Lạc Tịnh Thổ bị đánh diệt không nói, thậm chí ngay cả đánh lén cũng không thành công.

Hiện tại lại còn vẫn lạc cả sư đệ của mình.

Làm sao đây?

Hiện tại chỉ còn hai tôn Thánh Nhân sống!

Nữ Oa Nương Nương đứng một bên, lần này đã lựa chọn trầm mặc!

"Tiếp Dẫn Đạo Nhân, hiện tại tới lượt ngươi." Sở Ca trầm giọng nói!

Giết Tiếp Dẫn Đạo Nhân, vậy là đã giết năm vị Thiên Đạo Thánh Nhân mỗi người một lần!

Hiện tại, nếu chỉ có hai tôn Thánh Nhân ở đó, uy hiếp của họ trực tiếp hạ thấp.

Nữ Oa tuy cũng là Thánh Nhân, nhưng dù sao đã vẫn lạc một lần, thực lực rớt quá nhiều.

Cho nên giết Tiếp Dẫn Đạo Nhân là lựa chọn tốt nhất.

Sở Ca nhìn vị Đạo Nhân kia, trong ảnh hưởng của hắn, Chuẩn Đề Đạo Nhân không biết liêm sỉ, đường đường Thánh Nhân vì chấn hưng Tây Phương, nhiều lần đến Hồng Hoang thiên địa, tranh giành thiên tài địa bảo với tiểu bối.

Một câu 'vật này có duyên với Tây Phương', không biết đã hãm hại bao nhiêu người.

Nhưng trong Thiên Đạo Lục Thánh, Sở Ca ngược lại kính trọng Chuẩn Đề Đạo Nhân nhất.

Bởi vì vì chấn hưng Tây Phương, không tiếc hạ thấp mặt mũi, một lòng vì Tây Phương mà làm việc.

Còn Tiếp Dẫn Đạo Nhân thì sao?

Hừ!

Chỉ là truyền đạo ở Tây Thiên mà thôi, đạt được danh tiếng tốt, mọi việc xấu đều bị Chuẩn Đề Đạo Nhân làm hết!

Nếu không Tây Phương Giáo làm sao có thể quật khởi nhanh như vậy!

"Tiếp Dẫn Đạo Nhân, nếu ta xuất thủ, ngươi tất chết không nghi ngờ, nếu không muốn hủy Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên, tốt nhất đừng phản kháng." Dưới Khai Thiên Thần Phủ, không quản Tiên Thiên Bảo Vật, trực tiếp một phủ chém xuống!

Sở Ca không nói thêm lời nào, lại lần nữa vung Bàn Cổ Thần Phủ!

Thiên địa sụp đổ vạn vật trầm luân, tiếng Thần Ma gào thét rơi xuống, hư ảnh Tam Thiên Thần Ma theo đó hiện ra.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân lộ ra một tia do dự.

Hắn do dự!

Tận mắt nhìn Chuẩn Đề Đạo Nhân bị Bàn Cổ Phủ trấn sát, hơn nữa hai tôn Thánh Nhân khác cũng bị Sở Ca chém giết!

Động dùng Tiên Thiên Linh Bảo, cũng vô ích.

Với thực lực của hắn, không thể ngăn cản một kích của Bàn Cổ Phủ!

Ngay cả Thái Thanh Thánh Nhân, Nhất Khí Hóa Tam Thanh diễn hóa ra ba tôn Thánh Nhân, cũng không đỡ nổi!

Và ngay khoảnh khắc do dự đó của Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Khai Thiên Thần Phủ đã rơi xuống!

Một phủ rơi xuống, thiên địa băng diệt, vạn vật tiêu thất, trong mắt Tiếp Dẫn Đạo Nhân, chỉ còn lại một kích.

Vô lượng pháp, vô lượng thọ, vô lượng Phật!

Một tôn Kim Thân Pháp Tướng khổng lồ hiện ra.

"A Di Đà Phật!!!" Đó là đệ nhất Phật của Phật Môn!

Nhưng một tôn Cẩu Đà vừa ngưng tụ ra, lại trực tiếp bị Bàn Cổ Phủ đánh nát.

Dư uy không giảm, một phủ chém vào Thánh Nhân Tiếp Dẫn Đạo Nhân.

Kim Thân vạn kiếp bất diệt bị chém nát, Tam Thiên dặm tử khí bị xóa đi, cả Tây Phương lại lần nữa đổ một trận mưa máu Thánh Nhân.

Chết!

Chương 83

Tiếp Dẫn Đạo Nhân cũng chết rồi.

Tây Phương Nhị Thánh bị đồ sát.

Thiên Đạo Ngũ Tôn Thánh Nhân đều bị từng người giết một lần, chỉ có Thông Thiên Giáo Chủ sống sót.

Chỉ là lúc này, Thông Thiên Giáo Chủ cũng kinh khủng.

Sợ rằng Sở Ca sẽ đi một chuyến đến Bích Du Cung Đông Hải.

Chỉ là trong nội tâm hắn, lại có một tia mừng thầm.

Thái Thanh Thánh Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Nữ Oa Nương Nương, cùng Tiếp Dẫn Chuẩn Đề, đều đã chết một lần, tu vi bạo rớt, vậy chẳng phải tu vi của Thông Thiên Giáo Chủ là cường đại nhất sao!

Tựa hồ phải cảm ơn Sở Ca a.

Đồng thời, ở Tây Phương, Sở Ca lại nhìn về phía thân ảnh cuối cùng đang đứng đó.

Khí tức Nữ Oa Nương Nương có chút vặn vẹo, dù sao đã phục sinh một lần, tuy nghịch thiên quay về, nhưng cả thân tu vi rớt mất hai trọng Thiên Cung.

Sở Ca khẽ cau mày.

"Vừa rồi vì sao không xuất thủ?" Khi Sở Ca chém xuống một kích Bàn Cổ Thần Phủ, Nữ Oa Nương Nương không đánh lén!

Điều đó lại khiến Sở Ca có chút ngạc nhiên.

Khắc tiếp theo Nữ Oa Nương Nương cũng nói.

“Nhân Vương!

Ngươi có thể xem xét việc ta lần này không hề xuất thủ mà chấm dứt nhân quả giữa chúng ta không!” Nữ Oa Nương Nương lại cúi đầu!

Cúi đầu trước Sở Ca!

Chuyện gì vậy?

Cảnh tượng này khiến các Đại Năng chư thiên đều ngây dại.

Đó là Thánh Nhân cao cao tại thượng a, Nữ Oa, tôn Thánh Nhân tâm cao khí ngạo kia, lại cúi đầu trước Sở Ca?

Điều này thật sự quá không thể tưởng tượng nổi.

Sở Ca nhục mạ, lại giết nàng một lần, là đại thù không đội trời chung a.

Thánh Nhân phải có tấm lòng rộng lượng như vậy sao?

Ngay cả Sở Ca cũng lộ ra vẻ kinh ngạc.

Nữ Oa Nương Nương cúi đầu!

Không chết!

Đã chết một lần, nếu lại chết thêm một lần nữa, chỉ sợ một tòa Hỗn Nguyên Thiên Cung trên đỉnh đầu cũng không giữ được.

Sở Ca không phải Thánh Nhân, không chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, không biết tu luyện ra một tòa Hỗn Nguyên Thiên Cung khó khăn đến mức nào!

Càng không biết trên đạo lộ Thánh Nhân, bước ra một bước cần bao nhiêu thời gian!

Không hiểu, đều không hiểu!

Nếu không phải khẩu Khai Thiên Thần Phủ, Nữ Oa Nương

Nương có cúi đầu trước Sở Ca không?

Nhưng trước mặt cái chết, Nữ Oa Nương Nương đã lựa chọn cúi đầu.

Nếu có thể tiêu trừ nhân quả giữa nàng và Sở Ca, nàng cảm thấy có thể cúi đầu một lần.

Sau đó!

Lại tìm lại mặt mũi!

Thiên Đạo Ngũ Thánh liên hợp cũng không phải đối thủ của Sở Ca, vậy Thiên Đạo Lục Thánh thì sao?

Sau khi kiếp nạn lần này kết thúc, tin rằng các Thánh Nhân khác cũng sẽ giống nàng, trực tiếp đến Bích Du Cung, tìm kiếm Thông Thiên Giáo Chủ!

Lục Đại Thánh Nhân liên thủ, không tin không trấn áp được Sở Ca!

Vì vậy hiện tại, điều quan trọng nhất là sống sót.

Trong một kiếp nạn như vậy, bảo trì tu vi.

Sở Ca thu liễm cảm xúc, đứng giữa thiên địa, thân thể Bàn Cổ xuất hiện băng hội!

Hắn đã quá tự cao, xem thường Bàn Cổ Phủ.

Hiện tại hắn, tổng cộng đã vung ra năm lần một kích Bàn Cổ Phủ, đã cảm thấy mệt mỏi, vốn dĩ có thể vung ra mấy chục lần!

Giữa đó tuy có chênh lệch, nhưng cũng không chênh lệch nhiều đến vậy.

Tất cả đều là vì Bàn Cổ Chân Thân của Sở Ca sắp không chống đỡ nổi nữa!

Nếu không có lẽ có thể tiếp tục ngưng tụ một đoạn thời gian.

Cho nên, thời gian còn lại cho hắn không nhiều!

Phải cố gắng suy yếu thực lực của Thánh Nhân!

Chỉ cần Thánh Nhân còn ở vị trí đó, bế quan không ra, chỉ cần Vu Yêu lượng kiếp kết thúc bình thường.

Vậy thì trong Phong Thần lượng kiếp, Sở Ca thậm chí có thể chỉ bằng tu vi của mình, chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La Đạo Quả!

Đến lúc đó, không cần phải dè dặt.

Cho nên!

"Oanh!" Mời Nữ Oa lại chết thêm một lần nữa.

Thiên địa Tây Phương, lại lần nữa nứt toạc, Sở Ca chém ra đạo Bàn Cổ Phủ thứ tư ở Tây Phương.

Nữ Oa kinh ngạc, đến chết cũng không ngờ Sở Ca lại xuất thủ với nàng.

Thân thể Nữ Oa Nương Nương bị chém đứt!

Bàn Cổ Phủ quá sắc bén, nhục thân nhân thủ xà thân trong nháy mắt bị chém thành hai nửa.

Tiếp đó hai khúc nhục thân hóa thành Tiên Thiên Âm Dương chi khí!

Nữ Oa Nương Nương, một sinh linh Tiên Thiên do một luồng Tiên Thiên Âm Dương Nhị Khí ngưng tụ thành, tu luyện Âm Dương chi Đạo!

Đã đạt được truyền thừa của Âm Dương Thần Ma.

"Oanh!" Thánh Nhân vẫn lạc, thiên hạ dị tượng.
.....

Hồng Hoang thế giới, từng đạo không khí áp bức phiêu đãng trên Cửu Thiên Thập Địa, Vạn Cổ Tinh Không.

Đó là ngày đen tối nhất của Hồng Hoang kể từ khi khai thiên tích địa.

Đen tối!

Đúng vậy, cả Hồng Hoang đều bị huyết sắc bao phủ, cả thiên địa đều lâm vào bóng tối.

Thánh Nhân đều đã vẫn lạc mấy tôn trong một ngày.

Từng đạo mưa máu liên miên, dị tượng Thánh Nhân vẫn lạc chưa tiêu tán, lại có dị tượng Thánh Nhân vẫn lạc mới xuất hiện.

Một trọng mưa máu rơi xuống, đã đủ khủng bố.

Lần này, xuất hiện bốn trọng!

Vị Tiếp Dẫn Thánh Nhân ở Tây Phương kia cũng vẫn lạc rồi.

“Tiếp Dẫn Thánh Nhân cũng vẫn lạc rồi ư?

Như vậy Thiên Đạo Ngũ Thánh đều đã vẫn lạc một lần rồi a.” “Thánh Nhân tận thế, hắc ám động loạn, chẳng lẽ muốn sớm khai mở Vô Lượng Lượng Kiếp sao?” “Thái Thanh Thánh Nhân vẫn lạc, Nguyên Thủy Thiên Tôn vẫn lạc.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân vẫn lạc.

Chuẩn Đề Thánh Nhân vẫn lạc, bốn trọng mưa máu đồng thời rơi xuống, bốn trọng quang mang huyết sắc đồng thời bao phủ thiên địa.” “Lại có bốn trọng tiếng thiên địa bi minh đồng thời xuất hiện!” “...” Nếu chuyện này xảy ra ở một thời đại khác, bọn họ có chết cũng không tin.

Thánh Nhân sẽ bị đồ sát ư?

Chương 84

Từng tôn Thánh Nhân rơi xuống thần đàn, không còn cao cao tại thượng, vẫn sẽ bị người giết chết!

Một ngày này tác động đến tâm linh của Hồng Hoang sinh linh quá lớn.

Vượt xa bất kỳ lần nào trong lịch sử Hồng Hoang.

"Ca sát!" Thiên địa đột nhiên bạo hưởng, thế giới Tây Phương sụp đổ, Cực Lạc thế giới lại lần nữa phá diệt.

Sau đó một đạo thân ảnh chậm rãi bước ra, đó là Bàn Cổ Chân Thân của Sở Ca, cũng Khai Thiên Thần Phủ rời khỏi Tây Phương, bước lên Thái Cổ Tinh Không.

Ân?

Vị sát thần kia đi rồi sao?

Giữa lúc tâm thần suy tư, thiên địa lại xuất hiện Đệ Ngũ Trọng mưa máu!

Biểu thị lại có Thánh Nhân vẫn lạc rồi.

Nhưng Thánh Nhân chẳng phải đều đã vẫn lạc một lần rồi sao?

Vì sao lại có thêm một tôn Thánh Nhân vẫn lạc.

Khoảnh khắc tiếp theo, trong tâm trí hiện ra một tin tức.

Nữ Oa Nương Nương lại vẫn lạc rồi!

"Gì?

Nữ Oa Nương Nương lại bị đồ sát ư?", tình huống gì vậy?

Nữ Oa Nương Nương vừa mới bị đồ sát một lần, hiện tại lại bị

đồ sát rồi sao?

Chẳng phải đã chết hai lần rồi ư?

Các Đại Năng chư thiên vạn giới, đều nhìn lên Hồng Hoang thiên vũ, nhìn thấy năm trọng mưa máu từ trên không trung rơi xuống.

Từng giọt mưa máu giao chức lại với nhau, thậm chí nồng đậm đến mức khiến người ta khó mà nhìn rõ Thái Cổ Tinh Không.

Năm trọng màn đêm huyết sắc giao chức, bóng tối bao phủ Hồng Hoang, đó là một bóng tối còn đen tối hơn.

Tiếng bi minh giữa thiên địa, cũng khủng bố gấp năm lần.

Chỉ sau khi năm tôn Thánh Nhân vẫn lạc, mới có thể tạo thành dị tượng thiên địa đồng bi khủng bố như vậy.

Khủng bố!

Vô số thân ảnh đều nhìn đạo thân ảnh bước vào Tinh Không kia, lâu thật lâu không nói nên lời.

Một tôn Nhân Vương, trong một trận chiến đã trực tiếp được phong thần!

Một tôn sát Thánh đã ra đời.

Thiên Đạo Ngũ Thánh đều bị Sở Ca đồ sát, Nữ Oa Nương Nương thậm chí bị giết hai lần!

Năm tôn Thánh Nhân cũng trở thành đề tài đàm tiếu của Hồng Hoang thế giới!

Tây Phương Cực Lạc thế giới sụp đổ, vô số Cẩu Đà bị đồ sát, nhưng vẫn có một số tu sĩ Phật Môn đã chạy thoát.

Trên khẩu Tu Di Sơn đã nứt toác kia, nơi bốn đạo kiếm khí Tru Tiên được an trí, lại lần nữa bạo xạ ra từng đạo thần quang.

Những quang mang này giao chức, dung hợp với nhau!

Tru Tiên Kiếm Khí, Tuyệt Tiên Kiếm Khí, Lục Tiên Kiếm Khí, Hãm Tiên Kiếm Khí, bốn đạo kiếm khí hợp nhất, hóa thành một đạo Vạn Cổ Ma Ảnh.

Từ Tây Thiên Tu Di Sơn chậm rãi bước xuống.

"Hô!" Ma Tổ lại trọng sinh!

Một luồng Ma Đạo dung nhập vào Tu Di Sơn, chỉ là bị Tây Phương Nhị Thánh ngày đêm trấn áp, nên khó mà phục sinh.

Nhưng hiện tại, Tu Di Sơn vỡ nát, hắn cũng xuất thế rồi.

Chỉ là không xuất thế ngay lập tức!

Bởi vì bị Sở Ca dọa rồi.

Nhìn đạo thân ảnh khổng lồ bước vào Thái Cổ Tinh Không kia, Ma Tổ đều đang run rẩy.

"Cuối cùng cũng đi rồi sao?" Khi Sở Ca ở Tây Phương, hắn không dám trọng sinh!

Bởi vì sợ Sở Ca cũng cho hắn một phủ!

Một phủ có thể chém giết ngay cả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, tuy hắn có thực lực Thánh Nhân, nhưng cũng không đỡ nổi một kích.

"Mới chỉ qua một lượng kiếp thời gian, Hồng Hoang đã sinh ra cường giả khủng bố như vậy ư?" La Hầu đều lâm vào chấn kinh.

Hắn có thể cảm ứng được, một phương Hồng Hoang thế giới đã mở ra Đại Đạo của Hỗn Nguyên chi Đạo.

Chứng minh, chứng Đạo Thánh Nhân không còn là hư vọng.

Thậm chí trong thời đại này, có mấy tôn cường giả chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La Đạo Quả.

La Hầu cả đời không thua kém ai, chứng Đạo Đại La là điều tất yếu.

Chỉ là hiện tại, lại cảm thấy hư rồi!

Chứng Đạo Đại La Kim Tiên, tựa hồ cũng không đỡ nổi một phủ kia a.

La Hầu nhìn bóng lưng Sở Ca đạp vào Tinh Không rất lâu sau, mới từ Tây Phương bước vào Hồng Hoang thế giới.

Trên Thái Cổ Tinh Không!

Một đạo thân ảnh đang hành tẩu!

Thiên Đình Yêu Tộc trong Thái Cổ Tinh Không run rẩy, từng vị Đại La Tinh Chủ trên Chu Thiên Tinh Đấu kinh hãi.

Chết chóc nhìn chằm chằm đạo thân ảnh khổng lồ kia, không biết phải làm gì!

Sợ rồi!

Sợ Sở Ca sẽ chém ra một phủ với bọn họ!

Chỉ là Sở Ca tựa hồ không để ý đến Tinh Không Yêu Tộc, vẫn luôn hành tẩu trên Thái Cổ Tinh Không.

Cũng không biết đã đi bao lâu, mới dừng lại bước chân.

Bước vào sâu bên trong Tinh Không, từng dải Ngân Hà vờn quanh.

Chỉ nghe thấy Sở Ca đột nhiên gào thét một tiếng.

"Tam Thập Tam Thiên ở đâu!" Sở Ca trong nháy mắt triệu hoán ra Tam Thập Tam Thiên, sau khi hóa thân thành Lão Thiên Gia, hướng về một đầu Tinh Không mà chém xuống!

Chỉ thấy một vùng thiên địa nứt toạc, thân thể Sở Ca chấn động, lại hướng về nơi nứt toạc mà ngồi xuống!

Trạng thái Lão Thiên Gia tan đi, hắn ngồi trong Hồng Hoang thế giới đã nứt toạc, một tay chống Khai Thiên Thần Phủ, một tay tự nhiên buông thõng trên đùi.

Lại nhắm hai mắt, tựa hồ đang chờ đợi!

Trong vùng Hồng Hoang Tinh Không đã nứt toạc kia, một đạo khí tức hư vô phiêu miểu theo đó lan tỏa chư thiên vạn giới.

Đó là khí tức Hồng Hoang Thiên Đạo!

Sở Ca đã tìm thấy Hồng Hoang Thiên Đạo, sau đó ngồi xuống ở tận cùng Hồng Hoang Thiên Đạo!

Hắn đang chờ năm tôn Thiên Đạo Thánh Nhân kia phục sinh ư?

Thiên Đạo Thánh Nhân mượn Thiên Đạo phục sinh, ở điểm cuối Thiên Đạo, chờ đợi Ngũ Thánh phục sinh.

Ngoan nhân a!

Chuẩn bị đồ sát ngay tại điểm phục sinh a!

Hồng Hoang lâm vào chấn kinh, ngây ngốc nhìn Tinh Không, có cường giả tựa hồ đã đoán được pháp môn của Sở Ca.

Đều há hốc mồm, trợn trừng hai mắt.

Trợn mắt há hốc mồm nhìn Sở Ca đang nhắm mắt.

Trong Hồng Hoang Thái Cổ Tinh Không, nơi thâm sâu nhất của tinh không, một đạo thân ảnh vĩ ngạn ngạo nghễ tọa trấn giữa tinh không.

Thân thể hùng vĩ đến mức từng dòng tinh hà chỉ có thể quấn quanh quanh thân.

Chương 85

Chỉ một chút khí tức thoát ra từ người cũng đủ kinh khủng đến cực điểm, tựa như thần ma Hỗn Độn.

Song, luồng khí tức này không còn tàn bạo như trước, nên các dòng tinh hà mới không bị áp sập!

Bằng không, tất cả tinh hà đều sẽ tan nát.

Khí tức của vị cự nhân này có thể hủy diệt cả thế giới Hồng Hoang!

Từng dòng tinh hà gợn sóng, từng ngôi sao chuyển động, tất cả đều vây quanh Sở Ca, như thể hắn đang ngự trị giữa trung tâm trời đất.

Quần tinh cùng mặt trăng, thậm chí cả Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh cũng thay đổi quỹ đạo, tựa hồ đều muốn xích lại gần Sở Ca.

Những lời hoa mỹ như phong hoa tuyệt đại, hoành áp vạn cổ cũng không thể hình dung nổi dù chỉ một phần vạn về đạo thân ảnh kia.Sau lưng đạo thân ảnh ấy, nơi hư không nứt toạc, chính là vùng đất Quy Khư mà Sở Ca vừa dùng Bàn Cổ Phủ khai tịch ra.

Bên trong đó, một luồng khí tức hỗn độn, mênh mông vô bờ bến đang dập dềnh.Trong mắt của vô số Đại La Kim Tiên, tại vùng Quy Khư ấy, họ nhìn thấy một đạo hóa thân!

Một thế giới, được cấu thành từ hai pháp tắc nguyên thủy nhất là hư không và thời gian, tạo nên không gian và trật tự, một tiểu thế giới hoàn chỉnh.

Sau đó, các loại pháp tắc thần tắc giao dệt diễn hóa, lại có nhân quả trật tự, hủy diệt sáng sinh đủ loại đại đạo hình thành, trở thành

một Đại Thiên Thế Giới hoàn chỉnh.Tiếp đó, một phương Đại Thiên Thế Giới bắt đầu thai nghén, mỗi tấc hư không đều ẩn chứa vô số không gian trùng điệp, từng đạo đại đạo, từng pháp tắc trật tự hoàn mỹ cũng dần thành hình.

Trong thế giới Hồng Hoang, một phương thiên địa diễn hóa đến mức hoàn mỹ!

Mỗi tầng hư không đều có vô số không gian trùng điệp, đừng thấy tiên nhân đang ở trước mắt, nhưng có thể họ cách xa vô tận thiên địa, bị ngăn cách bởi ức vạn không gian trùng điệp!

Mỗi tầng không gian, có lẽ lại sinh ra pháp tắc trật tự riêng.Muốn phá toái hư không thiên địa Hồng Hoang, Thiên Tiên không làm được, Chân Tiên cũng không thể, chỉ Kim Tiên mới có thực lực đó!Trong hư không này, vô tận pháp tắc tự mình diễn hóa, tự mình hoàn thiện, thậm chí có trật tự cố định trong vô tận không gian.Nếu dùng nhãn quang của Đại La Kim Tiên nhìn thế giới Hồng Hoang, có thể thấy từng sợi nhân quả, trật tự đan xen quấn quanh giữa thiên địa.

Từng đại đạo, từng trật tự, từng sợi nhân quả, đều giao dệt vào nhau.

Đại La Đạo Quả, bao dung vạn tượng, cần phải tham ngộ tất cả đại đạo!

Bởi vậy chiến lực của Đại La Kim Tiên chênh lệch quá lớn, thậm chí phân chia ra cảnh giới Chứng Đạo, hay còn gọi là Thánh nhân Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên càng có thể thao túng thiên địa đại đạo, dung hợp với thiên địa, thậm chí Đạo hóa thân!

Hiện tại, trong một vùng hư không, họ nhìn thấy một đạo Đạo hóa thân!

Nếu không phải Thánh nhân, vậy chỉ có một khả năng duy nhất: Đó là Thiên Đạo!Kể từ khi Bàn Cổ khai thiên, Hồng Hoang tự mình diễn hóa ra Thiên Đạo, Thiên Đạo này chế định quy tắc, đặt ra nhân quả nghiệp lực, khiến thế giới Hồng Hoang có thể vận chuyển.

Chỉ là Thiên Đạo chưa hoàn thiện, sau này Đạo Tổ dĩ thân hợp Đạo, mới hoàn thiện Thiên Đạo!

Từ đó, Hồng Quân trở thành người phát ngôn của Thiên Đạo.

Sáu đệ tử của hắn, sau khi chứng Đạo Hỗn Nguyên, ký thác nguyên thần vào Thiên Đạo, có thể nhờ Thiên Đạo mà trọng sinh.Thiên Đạo hư vô phiêu miểu, sao lại xuất hiện một chút hình trạng mơ hồ?

Không thể nào!

Đại Đạo vô hình, Thiên Đạo vô tướng, là vật không hình không tướng, chỉ có thể hoàn toàn dựa vào cảm ngộ cá nhân.

Bởi vậy mới có câu cảm ngộ Thiên Đạo, tra minh thiên lý, thuận thiên hành!

Nhưng hiện tại, một đạo "Đạo" mơ hồ, không thể miêu tả rõ ràng ấy, tựa như một loại quy tắc pháp tắc thần tắc nào đó, lại chính là Thiên Đạo?Thiên Đạo lại tự bộc lộ giữa thiên địa.

Lúc Nữ Oa Nương Nương sống lại lần trước, Nữ Oa Nương Nương trực tiếp trọng sinh từ hư vô, đâu có Thiên Đạo xuất hiện cụ thể như vậy.

"Chẳng lẽ lần này, bởi vì Thiên Đạo muốn cùng lúc phục sinh năm vị Thánh nhân, nên không thể cụ tượng hóa được chăng?" "Thiên Đạo, Thiên Đạo, vì sao lại tọa trấn ở đó?" Suy đoán ra, một phần Thiên Đạo, cũng là nơi năm vị Đại Thánh phục sinh!

Vậy Sở Ca tọa trấn ở cuối Thiên Đạo để làm gì?Đột nhiên có Đại

Thần Thông nhịn không được nói: "Kẻ này làm gì?

Chẳng lẽ muốn thủ chu đãi thỏ sao?" Một suy đoán kinh khủng đã xuất hiện.

Sở Ca tay cầm Bàn Cổ Phủ, tọa trấn nơi cuối Thiên Đạo, hiển nhiên đang chờ Thánh nhân phục sinh!

Vì sao phải chờ Thánh nhân phục sinh?

Chẳng lẽ!

Chẳng lẽ muốn chờ sau khi họ phục sinh, rồi lại thảm sát thêm lần nữa ư?Kinh khủng, khủng bố!

Khi suy luận ra suy đoán này, từng đạo thân ảnh đều run lên, đạo tâm kịch liệt chấn động không thôi.

"…" Ngôn ngữ cũng không thể hình dung nổi Sở Ca.Cuối cùng, từng tôn Đại Thần Thông Hồng Hoang, từng tôn cường giả cuối cùng cũng thốt ra được hai chữ: "Ngoan nhân!" Đúng vậy, kẻ ngoan độc!

Kẻ ngoan độc bậc nhất đang tọa trấn ở cuối Thiên Đạo, chờ đợi Thánh nhân phục sinh.Cảnh tượng này, trực tiếp khắc sâu vào tâm khảm của họ, dù trải qua ngàn vạn năm, ức vạn năm, thậm chí cả Hội Nguyên, cả Lượng Kiếp, họ cũng sẽ mãi mãi ghi nhớ bức họa này.Từng có một kẻ ngoan độc tọa trấn ở cuối Thiên Đạo, chờ Thánh nhân phục sinh!

Sát Thánh, đã nghiện rồi sao.Từng đạo thân ảnh, đều kích động nhìn chằm chằm vào đạo thân ảnh nơi tinh hà sâu thẳm.

Tựa hồ cũng hóa thân thành Sở Ca!

Thật sảng khoái!

Thánh nhân đâu?

Vì sao Thánh nhân không phục sinh?

Ta đang chờ xem Sở Ca đồ sát Thánh nhân mà, đều mong chờ cảnh tượng tiếp theo sẽ xảy ra…Trên Kim Ngao Đảo, Bích Du Cung!

Thông Thiên Giáo Chủ, vị Thánh nhân Thiên Đạo duy nhất còn sống, cũng nhìn về nơi sâu thẳm của tinh không.Bên cạnh hắn, Thanh Bình Kiếm đang kích động, đang trường minh.

"Ngân" tiếng kiếm minh chấn động hư không, làm vạn dặm mây trắng đều vỡ vụn.

Cả Đông Hải đều xuất hiện sóng to gió lớn, lại có bốn khẩu thần kiếm trong Bích Du Cung chấn động, tựa hồ muốn bay vào trời xanh.

Từng đạo Thánh nhân khí tức nở rộ, tử khí liên miên ba ngàn dặm, thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên.

Thông Thiên Giáo Chủ cũng kích động!

Tựa hồ cũng muốn hóa thân thành Sở Ca, tọa trấn ở cuối Thiên Đạo, chờ đợi Thánh nhân phục sinh!

Thật sảng khoái!Khí tức của Thông Thiên Giáo Chủ kích động, pháp lực cuộn trào, khiến cho những đệ tử Tiệt Giáo phải chịu tai ương.

Các đệ tử Tiệt Giáo trên Đông Hải đều bị Thánh nhân khí thế thổi bay, chỉ những tồn tại trên Kim Tiên mới có thể bay trên không trung.Trong số các đệ tử này, lại có một nữ tu, thần sắc phức tạp nhìn đạo thân ảnh nơi sâu thẳm tinh không.

"Bích Tiêu muội muội, muội sao vậy?" Vân Tiêu và Quỳnh Tiêu đều nhìn về phía Bích Tiêu Tiên Tử.Kể từ khi Bích Tiêu Tiên Tử trở về từ bên ngoài, nàng có chút hồn xiêu phách lạc.

Thậm chí nhiều lần gọi chân danh, Bích Tiêu Tiên Tử cũng chưa chắc đã nghe thấy.Giống như hiện tại, Bích Tiêu Tiên Tử nhìn đạo thân ảnh nơi sâu thẳm tinh không, lại "mê mẩn", thậm chí trên mặt

còn lộ ra vẻ đau khổ và hối hận.Nàng cũng đã nhập tâm vào vị ngoan nhân kia rồi ư?

Vân Tiêu và Quỳnh Tiêu Tiên Tử đều lắc đầu, không còn chú ý đến Bích Tiêu Tiên Tử nữa, chỉ có Thông Thiên Giáo Chủ quay người, dùng ánh mắt phức tạp nhìn Bích Tiêu Tiên Tử một cái.Hắn biết!

Bích Tiêu Tiên Tử đã hối hận rồi!

Đúng vậy, ai có thể dự đoán được, kiếm tu ở Kiếm Sơn năm xưa, lại cường đại đến vậy, thậm chí thần dũng đến mức, chặn ở cuối Thiên Đạo, chờ Thánh nhân phục sinh, rồi sau đó lại ra tay đồ sát.Nếu đổi thành Bích Tiêu Tiên Tử, Thông Thiên Giáo Chủ cũng sẽ hối hận cả đời.Hắn tự nhận không bằng Sở Ca!

Nên có thể hiểu được cảm giác của Bích Tiêu Tiên Tử.Từng có một phần cơ duyên vô thượng bày ra trước mắt, song lại trực tiếp phất tay cự tuyệt.

Thậm chí Bích Tiêu Tiên Tử có thể nhớ lại quyết định dứt khoát năm xưa.Ngốc, ngốc, ngốc, ngốc!

Thật quá ngốc rồi sao?Nếu năm xưa cũng giống như Ngọc Đỉnh Chân Nhân, bái nhập môn hạ của vị kiếm tu kia.

Vậy thì ngày nay!

Có lẽ đã không phải cảnh tượng như thế này.Hô… Bích Tiêu Tiên Tử dù sao cũng là nhân vật cấp Kim Tiên, cuối cùng cũng đã chặt đứt tạp niệm, an ủi nói: "Sư tôn của ta là một vị Thánh nhân, cũng chẳng kém là bao đâu."Đúng!

Cũng chẳng kém là bao, vừa nói, Bích Tiêu Tiên Tử liền bất tự nhiên cười khổ.Thật sự hối hận rồi… Nếu năm xưa!

Đáng tiếc, đã bỏ lỡ rồi…Tại Ngọc Hư Cung Côn Luân, đạo tràng

của Nguyên Thủy Thiên Tôn.Trong một đạo tràng Thánh nhân, từng đệ tử Xiển Giáo đều bước ra khỏi động phủ, nhao nhao nhìn về phía bầu trời.

Trên mặt đều lộ ra vẻ hướng về, tựa hồ đang chờ Thánh nhân phục sinh!

Tội nghiệp, cũng muốn nhìn xem cảnh Thánh nhân bị chờ đợi để làm thịt.Mặc dù trong năm vị Thánh nhân Thiên Đạo, có một vị là sư phụ của họ.

Nhưng!

Họ thật sự rất mong đợi cảnh tượng tiếp theo sẽ xảy ra.Sau khi Thánh nhân phục sinh, khi nhìn thấy Sở Ca đang trấn giữ ở cuối Thiên Đạo, sẽ có phản ứng như thế nào đây?Ngay cả Nhiên Đăng Đạo Nhân, vị Phó Giáo Chủ Xiển Giáo cũng bước ra khỏi hành cung, nhìn về nơi sâu thẳm của tinh không.Hắn là một Đại Thần Thông, nhưng lại tự cam đọa lạc, bái nhập môn hạ của người cùng bối phận, cũng trở thành trò cười của Hồng Hoang.

Nhưng vì Chứng Đạo thành Thánh, vậy thì sao?Hiện tại, tựa hồ có thể nhìn thấy cảnh Thánh nhân cao cao tại thượng ngày thường, đang chờ đợi cảnh bị đồ sát kia, ai cũng kích động!

Điều chưa từng, cũng chưa từng dám làm.Lại sắp xuất hiện vào ngày hôm nay.

Cả Hồng Hoang sẽ chứng kiến cảnh tượng này!

Đợi!

Đang đợi Thiên Đạo ngũ Thánh phục sinh.

Đợi Thánh nhân trở về!Nhiên Đăng Đạo Nhân đang đợi, đệ tử Xiển Giáo cũng đang đợi!

Huyền Đô Đại Pháp Sư của Bát Cảnh Cung cũng đang đợi!

Thậm chí ngay cả trong Thiên Đình Yêu Tộc, Đế Tuấn và Thái Nhất cũng nín thở, từng tôn Yêu Thần Yêu Tiên, đều nhìn chằm chằm vào nơi sâu thẳm tinh không, cũng đang đợi Thánh nhân phục sinh!Cả Hồng Hoang, cả thế giới, thậm chí cả Âm Ty U Minh Địa Phủ!

Nơi sâu thẳm của Lục Đạo Luân Hồi, vị Thánh nhân kia cũng đang chờ đợi cảnh tượng này xuất hiện.Tất cả đều đang đợi!

Chương 86

Đợi năm vị Thánh nhân kia phục sinh.

"Thái Thanh Thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Chuẩn Đề Đạo Nhân, và Nữ Oa Nương Nương, khi nào mới có thể phục sinh đây!" Ai cũng đang sốt ruột chờ đợi!…Nơi cuối Thiên Đạo hư vô phiêu miểu, từng sợi pháp tắc trật tự mơ hồ đang giao dệt.

Lại có từng đạo huyết vũ từ tinh không rơi xuống, hướng về Hồng Hoang.

Hiện tượng dị thường thiên địa đồng bi khi Thánh nhân vẫn lạc vẫn tồn tại.Thậm chí, hiện tượng dị thường khi năm vị Thánh nhân vẫn lạc chồng chất lên nhau, càng thêm khủng bố, chỉ vào khắc này, những sinh linh Hồng Hoang kia, lại nhao nhao ngẩng đầu nhìn lên Thái Cổ Tinh Không, tất cả đều đang đợi, đợi Thánh nhân phục sinh.Nơi sâu thẳm tinh không, vùng đất Quy Khư, chỉ cần ở đó xuất hiện một chút dị thường, sẽ bị sinh linh Hồng Hoang phát hiện.Cũng vào khắc này, một luồng khí tức đột nhiên chấn động!

Sau đó, trái tim của tất cả sinh linh Hồng Hoang cũng nhao nhao chấn động!

Họ nhìn thấy rồi!

Ở nơi đó, một đạo hư ảnh, lại đang chậm rãi ngưng tụ.Một đạo hư ảnh, thoạt đầu là một đạo khí thể!

Một đạo khí thể thanh giả phiêu lưu, trọc giả tán khứ, ánh sáng thái sơ lập lòe, tiếp đó từng đạo Chân Linh lạc ấn, từ bốn phương tám hướng dũng tới.

Đó là Chân Linh lạc ấn mà vị Thánh nhân kia đã lưu lại trong thiên

địa Hồng Hoang.Trong Hồng Hoang, từng đạo hư ảnh, bay về phía cuối Thiên Đạo, dung nhập vào đạo hư ảnh của Thiên Đạo.Sở Ca tọa trấn ở một bên, vào khắc này không xuất thủ, đang đợi vị Thánh nhân kia phục sinh.

"Ai?

Vị Thánh nhân nào sẽ phục sinh đầu tiên đây?" Vô số sinh linh đều lộ ra vẻ hiếu kỳ, thậm chí đều đang suy đoán vị Thánh nhân đầu tiên phục sinh sẽ là ai.

"Thiên Đạo ngũ Thánh đại chiến Bàn Cổ Chân Thân trong Hỗn Độn, tiếp đó Nữ Oa Nương Nương là người đầu tiên bay vào Hồng Hoang, sau đó là Nguyên Thủy Thiên Tôn và Tây Phương Nhị Thánh!

Tiếp đến là Thái Thanh Thánh nhân." "Thái Thanh Thánh nhân, người đứng đầu Tam Thanh, lại là người đầu tiên chết dưới Bàn Cổ Phủ." "Cho nên rất có thể, vị Thánh nhân đầu tiên phục sinh là Thái Thanh Thánh nhân!

Vậy Thái Thanh Thánh nhân chẳng phải lại phải bị chém một lần nữa sao?"Họ biết, nếu Thánh nhân liên tục bị đồ sát vài lần, liệu có thể duy trì được Thánh nhân Đạo cảnh nữa không?

Hoặc giả, có thể sẽ rớt xuống cảnh giới Chứng Đạo!

Nếu Thánh nhân bị đánh rớt khỏi cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, vậy sẽ thú vị lắm!

"Ta đoán không phải Thái Thanh Thánh nhân, rất có thể là Nữ Oa Nương Nương, Nữ Oa Nương Nương tuy rằng vừa mới bị đồ sát, nhưng lần đầu tiên bị Sở Ca đồ sát thì, huyết vũ đầy trời vẫn còn đó, nhưng Nữ Oa Nương Nương đã phục sinh rồi." "Hơn nữa Thiên Đạo phục sinh một lần, lần thứ hai phục sinh sẽ càng thêm dễ dàng."Các Đại Năng Hồng Hoang, Đại Thần Thông Hồng Hoang, đều đang suy

đoán ai sẽ là vị Thánh nhân đầu tiên phục sinh.

Trong đó, những người ủng hộ Thái Thanh Thánh nhân và Nữ Oa Nương Nương là nhiều nhất, còn lại là Nguyên Thủy Thiên Tôn, và Tây Phương Nhị Thánh.Từng phút từng giây trôi qua, từng đạo thân ảnh hư huyễn kia, từ Hồng Hoang bay lên Thái Cổ Tinh Không.

Đó là Chân Linh lạc ấn của các Thánh nhân phục sinh!Trong khi mọi người đang suy đoán, ở cuối Thiên Đạo hư vô, lại xuất hiện một đạo thân ảnh khác.

Một đạo thân ảnh mơ hồ, không thể miêu tả rõ ràng, từng sợi Âm Dương nhị khí xoay chuyển, đó là Tiên Thiên Âm Dương chi khí, được Thiên Đạo giao dệt từ Hồng Hoang.Lại có hư ảnh nhân thủ xà thân dần dần ngưng tụ.

Đó chính là thân thể của Nữ Oa Nương Nương!

Vậy đạo hư ảnh vừa ngưng tụ ra kia không phải Nữ Oa Nương Nương, vậy rất có thể là thân thể của Thái Thanh Thánh nhân.Hai đạo thân thể Thánh nhân, treo trên hư ảnh Thiên Đạo, giống như những quả hồ lô kết trên dây hồ lô, đều đang chờ đợi chín muồi để phục sinh!

“Thân thể Nữ Oa Nương Nương sao?” “Nữ Oa Nương Nương là Tiên Thiên Thần Thai Ma Căn Nguyên, nguyên bản từ Tiên Thiên Âm Dương nhị khí mà đắc Đạo.”Tiên Thiên Âm Dương nhị khí, là tồn tại không thể nói rõ, cực kỳ quý báu, Hỗn Độn khai thiên địa, địa thủy phong hỏa định Hồng Hoang, Âm Dương nhị khí giao dệt đại đạo, diễn hóa vô tận thiên địa pháp tắc trật tự!

Cùng với Huyền Hoàng chi khí, có thể là vạn vật mẫu khí, nằm trên Tiên Thiên Ngũ Hành!

Bởi vậy, sau khi một luồng Tiên Thiên Âm Dương chi khí xuất

hiện, sinh linh Hồng Hoang đã đoán ra đạo hư ảnh kia là Nữ Oa Nương Nương.Tiếp đó, đạo hư ảnh thứ ba cũng diễn hóa ra.

Đó cũng là một đạo thanh khí, chỉ là đạo thanh khí này khác với đạo thanh khí trước đó.

Đạo thanh khí này trẻ trung hơn, ngọc sắc hơn một chút, và cũng yếu hơn đạo Thái Thanh thanh khí kia một chút.

"Hai đạo thanh khí thân ảnh kia, hẳn là Thái Thanh Thánh nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn." "Vậy đạo hư ảnh đầu tiên diễn hóa ra kia xem ra là Thái Thanh Thánh nhân."Hư ảnh Ngọc Thanh giao dệt, đủ loại pháp tắc trật tự hiện rõ, sợi nhân quả lay động trong hư không, từng đạo Chân Linh lạc ấn, từ thiên địa Hồng Hoang bay tới!

Những Chân Linh lạc ấn này, tuyệt đại bộ phận từ Côn Luân Tiên Sơn bay tới, cũng có từ Hồng Hoang Đại Địa.Theo từng đạo hư ảnh bay vào trong thân ảnh Ngọc Thanh, đạo thân ảnh đó đều dần dần ngưng thực, thậm chí trở nên càng thêm rộng lớn mênh mông, tựa hồ, vị Thánh nhân này sẽ phục sinh bất cứ lúc nào!

Cuối Thiên Đạo, ba tôn Thánh nhân hư ảnh giao dệt diễn hóa, thân ảnh của họ đang ngưng tụ thành thực chất.Thậm chí khí tức Thánh nhân vào khắc này cũng đang lan tỏa ra!

Từng luồng nhân uân tử khí không ngừng từ cuối Thiên Đạo bay ra.

Một phương tinh không, đều bị ánh sáng đó chiếu rọi càng thêm thần bí!

Ở cuối Thiên Đạo, đạo hư ảnh thứ tư và thứ năm cũng dần dần giao dệt diễn hóa.

Đó là một đạo Canh Kim chi khí!

Tây Phương Thái Bạch Canh Kim chi khí, trực tiếp từ nơi sâu

thẳm thiên địa Hồng Hoang bay tới, rơi vào cuối Thiên Đạo, treo ở đó, chậm rãi giao dệt.Đạo hư ảnh thứ năm, thì là một cây mầm!

Vô tận Ất Mộc tinh khí từ Hồng Hoang bay vào trong đó, giao dệt với nó.Lại có từng đạo Chân Linh lạc ấn từ Tây Phương Hồng Hoang bay tới, đó là Tây Phương Nhị Thánh cũng đang ngưng tụ thân thể.

Họ cũng sắp trở về từ cái chết.Thái Cổ Tinh Thần đang chấn động!

Thiên Đạo cùng lúc phục sinh năm vị Thánh nhân, đã vượt quá nội hàm của chính nó, nên năm vị Thánh nhân cùng lúc phục sinh, lại có chút khó khăn, không thể ngay lập tức tân sinh từ cái chết.

Nhưng như vậy, lại càng khiến sinh linh Hồng Hoang thêm mong đợi.Năm đạo Thánh nhân hư ảnh, lần lượt treo ở cuối Thiên Đạo, tử khí vô tận liên miên tinh không, khí tức Thánh nhân dập dềnh, tất cả đều đang diễn hóa, tất cả đều đang tân sinh, ngưng tụ nhục thân mới.Từng đạo Chân Linh lạc ấn, từ thế giới Hồng Hoang bay tới, thậm chí có từ vô tận hư không bay tới.

Những Chân Linh lạc ấn này giao dệt, bay vào hư ảnh, dung hợp với nó.

Khí tức Thánh nhân cũng ngày càng mạnh mẽ, sắp có thể phục sinh rồi.

Hư không nứt toạc, kim thân Thánh nhân như kết trái vậy mà đang chín muồi.Vạn kiếp bất diệt, kim thân bất tử, đủ loại kỳ diệu dập dềnh thiên địa, lại có một đạo Hồng Mông Tử Khí từ hư vô rơi xuống, bay vào kim thân.

Nền tảng Thánh nhân, không hề tiêu thất vì sự tử vong của Thánh nhân.Trong năm đạo Thánh nhân hư ảnh, một đạo thân ảnh đột nhiên chấn động, tiếp đó thần quang ngập trời bùng nổ, sau đó một lớp

huyết vũ và màn huyết sắc giữa thiên địa biến mất.

Bởi vì vị Thánh nhân kia đã phục sinh!Năm đạo hư ảnh treo trên cuối Thiên Đạo đều chấn động, quang mang sau đó bao phủ lấy.

Khoảnh khắc ấy, vạn chúng chú mục, vô số cường giả Hồng Hoang đều chết lặng nhìn vào trong hào quang màu tím.

Ánh mắt họ xuyên thấu từng tầng hư không, đánh vào Thái Cổ Tinh Không, nhưng vẫn không thể phá vỡ được nhân uân tử khí kia.

"Oanh" ba ngàn dặm tử khí rộng lớn liên miên thiên địa, đó là hiện tượng dị thường khi Thánh nhân xuất hành.Ai!

Vị Thánh nhân nào là người đầu tiên phục sinh.Đại Thần Thông Hồng Hoang, Đại Năng Đại Yêu Đại Tiên, Vu Tộc Nhân Tộc, Chân Long Thải Phượng, vô tận Tiên Thiên sinh linh đều tề tựu nhìn về phía đạo thân ảnh bị tử khí bao bọc kia.Chỉ thấy trong thiên địa Hồng Hoang, từng khẩu Tiên Thiên Linh Bảo từ hư vô bay vào trong tử khí rộng lớn, tử khí này bị Tiên Thiên quang mang đánh nát.

Lộ ra thân hình của vị Thánh nhân kia.Nhân thủ xà thân, quanh thân Âm Dương nhị khí diễn hóa, Hồng Tú Cầu treo trên người, đầu đội Càn Khôn Đỉnh, ôm Sơn Hà Xã Tắc Đồ, chính là Nữ Oa Nương Nương!Chỉ vào khắc này, thần sắc của Nữ Oa Nương Nương xanh mét, lại bị giết thêm một lần nữa.

Sau khi thành Thánh, đây là lần thứ hai bị giết.Trên đỉnh đầu nàng, tòa Hỗn Nguyên Thiên Cung kia tối tăm ảm đạm, tựa hồ bất cứ lúc nào cũng có thể rơi xuống.

Điều đó cho thấy cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ nhất trọng của nàng cũng không thể ổn định được nữa.Nàng không dám tin, nếu chết thêm một lần nữa, liệu có giữ được Hỗn Nguyên Thiên Cung đệ nhất trọng không?

Ân?

Nữ Oa Nương Nương tựa hồ cảm ứng được gì đó!

Nàng nhìn về phía bên cạnh, ở một bên cuối Thiên Đạo, trong Thiên Đạo, bốn vị Thánh nhân còn lại đang diễn hóa, chưa phục sinh.

"Ta là người đầu tiên phục sinh sao?" Nữ Oa có chút mừng thầm, chứng tỏ nàng dễ phục sinh hơn so với những người khác, thể hiện sự thân cận với Đạo.Chỉ là có chút kỳ lạ!

Nữ Oa Nương Nương nhìn về phía thế giới Hồng Hoang!

Bởi vì vào khắc này, từng đạo ánh mắt đều đang nhìn nàng!

Tất cả sinh linh Hồng Hoang đều dùng ánh mắt hi vọng, khát vọng, mong chờ, thậm chí có một chút ánh mắt đồng tình!

Chuyện gì vậy?

Ánh mắt đồng tình?Trong nháy mắt, nàng nhìn thấu ý nghĩa của những ánh mắt đó.

Cao quý là Thánh nhân, vì sao lại cần sự đồng tình?

Lũ sâu kiến này!

Chẳng lẽ không biết, những ánh mắt này đã xâm phạm đến Thánh nhân rồi sao?

"Hanh" Nữ Oa Nương Nương lạnh lùng hừ một tiếng, đang định giáo huấn những sinh linh Hồng Hoang kia, nhưng đột nhiên ở một bên khác, tinh không bạo động.

"Oanh" từng dòng tinh hà giống như sóng nước, cuộn trào về bốn phương tám hướng.Một đạo thân ảnh khổng lồ, vào khắc này đột nhiên đứng dậy.

Một luồng khí tức hoang mang cổ xưa cuồn cuộn trút xuống thiên

địa, tiếp đó đạo thân ảnh kia giơ tay che trời, một khẩu cự đại thần phủ trực tiếp treo ngang giữa thiên địa.Sở Ca nhìn vị Thánh nhân đầu tiên phục sinh, trên mặt hắn lộ ra một nụ cười nhạt.

"Nguyên lai vị Thánh nhân đầu tiên phục sinh!" Nữ Oa Nương Nương kinh hãi!

Nàng nghe ra rồi, là giọng nói của vị ngoan nhân kia.Vị ngoan nhân kia đang chờ nàng phục sinh ở cuối Thiên Đạo sao?

Chưa đợi Nữ Oa Nương Nương quay đầu lại, khai thiên thần phủ đã rơi xuống!

"Oanh long" hư không phá diệt, tinh không trầm luân, nhân thủ xà thân lại lần nữa bị chém nát.Nữ Oa Nương Nương lần thứ ba thân tử đạo tiêu!

Thiên địa Hồng Hoang, lại tiếp tục treo lên lớp màn huyết sắc và huyết vũ thứ năm.

"Sảng khoái!" Thật sảng khoái!

Một kích!

Đánh gục một vị Thánh nhân.Vô số sinh linh Hồng Hoang ý niệm thông đạt, thậm chí cả tu vi cũng tinh tiến ba phần!

Huyết vũ lại lần nữa phủ xuống, năm lớp huyết vũ liên miên thiên địa.Nữ Oa Nương Nương trọng sinh trở về, một hơi thở sau, lại bị đồ sát!

Cho đến chết trên mặt nàng vẫn mang thần sắc khó tin.Lại chết rồi!

Chương 87

Chết lần thứ ba rồi, một lần chết không biết có thể phục sinh được nữa không.

Thánh nhân đã vẫn lạc ba lần ư?

Nếu là trước đây, ai dám tin.Thật quá táo bạo!

Thật sự vô pháp vô thiên rồi, đứng ở cuối Thiên Đạo, chờ phục sinh, rồi lại đồ sát thêm lần nữa sao?Không, không phải đồ sát một lần, mà là đồ sát liên tục?

Ngay cả đạo tâm Thánh nhân cũng phải run rẩy, nếu cứ tiếp tục như vậy, những Thánh nhân này tuyệt đối sẽ tử vong, bản nguyên hao hết, Chân Linh lạc ấn giữa thiên địa đều sẽ trực tiếp tiêu thất.Dưới tinh không, đạo thân ảnh khổng lồ kia lại lần nữa tọa trấn nơi sâu thẳm tinh không.

Chậm rãi nhắm mắt lại, Bàn Cổ Chân Thân của hắn nứt toạc ra từng vết nứt dài vạn trượng, trăm vạn trượng.

Bàn Cổ Chân Thân của Sở Ca cũng sắp không chống đỡ nổi nữa rồi.Trong cơ thể hắn, mười hai Tổ Vu tựa hồ phát hiện dị thường, nên đang giãy giụa!

Dù sao Sở Ca chưa thật sự thôn phệ hư ảnh Bàn Cổ, chưa hóa thành một phần của nhục thân.Hắn tọa trấn nơi sâu thẳm tinh không, nhắm mắt lại, đang áp chế sự bạo động trong cơ thể.

Một trận đại đồ sát Thánh nhân, hiện tại chưa thể dừng lại.Thiên Đạo Thánh nhân mới chết có mấy lần?

Nếu không đồ sát đến cạn kiệt bản nguyên, không đánh rớt Thánh cảnh, Sở Ca không cam tâm!

Cơ hội này thật sự quá tốt.Hắn tay cầm Bàn Cổ Phủ, tâm thần trầm tĩnh lại.

Đang đợi vị Thánh nhân thứ hai phục sinh.Trong hư không trước mắt hắn, từng khẩu Tiên Thiên Linh Bảo lấp lánh, đó là Tiên Thiên Linh Bảo của Nữ Oa Nương Nương, trong đó Hồng Tú Cầu, Sơn Hà Xã Tắc Đồ, Càn Khôn Đỉnh là nổi bật nhất, còn lại là một số Tiên Thiên Linh Bảo rải rác.Chỉ vào khắc này, những Tiên Thiên Linh Bảo này đều đã bị hư tổn ở một mức độ nhất định, thậm chí Tiên Thiên Ngũ Hành Linh Châu trực tiếp phân liệt thành năm viên!Từng đạo linh bảo lấp lánh, ẩn mình vào vô tận thế giới hư không, biến mất, tựa hồ đang chờ đợi chủ nhân triệu kiến lần tiếp theo.

"Chết rồi, Nữ Oa Nương Nương lại chết rồi."Nữ Oa Nương Nương đã chết lần thứ ba rồi, lần đầu tiên Nữ Oa Nương Nương chết trong Hỗn Độn, bị Sở Ca đồ sát ngay tại chỗ, lần thứ hai chết ở Tây Thiên Tịnh Thổ, lần thứ ba là ở cuối Thiên Đạo!

Thánh nhân bị liên tục đồ sát ba lần, tuyệt đối là vị thảm nhất trong Thiên Đạo ngũ Thánh.

"Thánh nhân chết ba lần, liệu có thể khôi phục được không, nếu phục sinh, lại lần nữa bị đồ sát sẽ có rớt khỏi Thánh nhân chi cảnh không?" Thánh nhân cao cao tại thượng, rơi xuống thần đàn, cảnh tượng này, khiến người ta kích động.Trên Thái Cổ Tinh Không, nơi giao giới Hỗn Độn, có một cung điện, cung điện này hùng vĩ tráng lệ, một nửa nằm trong Hỗn Độn, một nửa nằm trong thế giới Hồng Hoang.

Cương sát Hỗn Độn trùng kích thần điện, vẫn không thể làm thần điện này suy suyển chút nào.Bởi vì trong thần điện này, có Thánh nhân cư trú lâu ngày, nên khí tức Thánh nhân dập dềnh quanh thiên địa.

Đó là đạo tràng Thánh nhân, đạo tràng của Nữ Oa Nương Nương!

Trong Oa Hoàng Cung, hai đạo thân ảnh lần lượt bước ra, khí tức của hai người du dương, đều ở cấp bậc Đại La Kim Tiên, đều là nữ tu.

Chính là đệ tử của Nữ Oa Nương Nương, Cửu Thiên Huyền Nữ và Cửu U Tố Nữ.Chỉ vào khắc này, hai vị Đại La Kim Tiên lại nhíu chặt mày!

"Làm sao đây?

Làm sao đây?" "Nương Nương bị đồ sát ba lần rồi, nếu cứ tiếp tục như vậy, Thánh nhân chi cơ của Nương Nương cũng sẽ bị hao hết."Họ cũng lấy làm lạ, Hồng Hoang xảy ra chuyện lớn đến vậy, vị Hồng Quân lão tổ đã dĩ thân hợp Đạo kia sao không xuất hiện?

Theo lý, bất kỳ quỹ tích nào trong thế giới Hồng Hoang, đều không thoát khỏi tầm mắt của Hồng Quân lão tổ.Nhưng hiện tại, Thánh nhân đều bị đồ sát một lần, Nữ Oa Nương Nương thậm chí bị giết ba lần!

Chuyện đại sự kinh thiên động địa, có thể chấn động Hồng Hoang, chấn động vạn cổ!

"Không thể tiếp tục như vậy nữa, kẻ này ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân, lại cầm Bàn Cổ Phủ hợp nhất từ khai thiên tam bảo, Thánh nhân dưới một kích cũng phải bị đồ sát!" Cửu Thiên Huyền Nữ lộ ra thần sắc trầm tư.Cũng vào khắc này!

Nơi sâu thẳm tinh không, cuối Thiên Đạo, lại có một vị Thánh nhân phục sinh!

Vị Thánh nhân đó vừa phục sinh, đã thấy từ Tây Thiên bay ra từng đạo Canh Kim chi khí.Vô số Canh Kim chi khí hóa thành Tiên Thiên bản nguyên, bay vào một đạo thân thể.

"Khanh Thương!" Thậm chí có vô cùng vô tận Thái Bạch Canh Kim đại đạo diễn hóa, hư không bị xuyên thủng, chỉ thấy tử khí rộng lớn liên miên ba ngàn dặm, vô số quang huy rải xuống nhân thế gian.

“Phật Phật Phật” từng đạo phật âm vang vọng khắp tinh hà, từng đạo phật quang, từng đạo phật pháp xoay tròn sau đầu Chuẩn Đề Đạo Nhân, lại có từng tầng tịnh thổ hiện hóa sau lưng hắn.

Tây Thiên Cực Lạc Tịnh Thổ xuất hiện sau đầu Chuẩn Đề Đạo Nhân.Lại có hai mươi bốn trọng đại hồng nguyện rơi xuống, đó là đại hồng nguyện mà hắn đã tuyên cáo thiên địa khi chứng Đạo.

“Ngô chứng Đạo chi thì…” Các loại hồng nguyện lại lần nữa vang vọng Hồng Hoang, để nhắc nhở Chuẩn Đề Đạo Nhân, đừng quên lời thề năm xưa.

“Hô” vạn luồng phật quang rải xuống tinh không, Chuẩn Đề Đạo Nhân thân thể lay động, phất tay một cái, chỉ thấy Thất Bảo Diệu Thụ xuất hiện trong tay hắn.Hắn lắc đầu, tựa hồ có chút cảnh giác.

Chết rồi!

Bị Sở Ca chém chết rồi!

Cảm giác tử vong thật sự quá khó chịu.Kể từ khi chứng Đạo Hỗn Nguyên, hắn chưa từng nghĩ sẽ bị đồ sát.

Nhưng vừa rồi, hắn đã tự mình thể nghiệm cảm giác tử vong.

Sự trầm luân vĩnh viễn, sự ngủ say vô tận, ý thức tiêu tán, từ cái chết tân sinh, tựa hồ chỉ có một sát na thời gian, nhưng lại như trải qua vĩnh hằng tuế nguyệt.

Hắn dùng hết toàn bộ thực lực, cảm thụ lại thế giới Hồng Hoang, mới làm cảm giác tử vong của hắn suy yếu đi một chút.

“Một lần phục sinh, Hỗn Nguyên Thiên Cung trên đỉnh đầu của ta, quả nhiên cũng thiếu đi một trọng sao?” Một trọng Hỗn Nguyên Thiên Cung đã nứt toạc, chỉ còn lại Hỗn Nguyên Thiên Cung đệ nhất trọng, hàng trăm Hội Nguyên pháp lực, thậm chí một hai Hội Nguyên đều uổng phí công sức rồi.May mắn là lúc đầu đã chọn ký thác nguyên

thần vào Thiên Đạo, bằng không lần này thật sự đã chết mất.Vậy phải xem xem, lần phục sinh này đã mất bao nhiêu thời gian.

Chuẩn Đề Đạo Nhân cảm ngộ thiên địa, trong nháy mắt đã biết, từ lúc vẫn lạc đến giờ mới qua nửa nén hương thời gian.

Một chút thời gian này căn bản không đủ.Nhưng khoảnh khắc tiếp theo, tâm can hắn đột nhiên giật nảy!

Mới qua có chừng ấy thời gian sao?

Vậy vị ngoan nhân kia đi đâu rồi?

Nửa nén hương thời gian, vị sát thần kia hẳn là đã có thể ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân rồi.Khoảnh khắc ấy, Chuẩn Đề Đạo Nhân nhìn về phía thế giới Hồng Hoang, nhìn những sinh linh trên Hồng Hoang Đại Địa, tất cả đều đang nhìn hắn!Trên Hồng Hoang Đại Địa, đạo tràng của Nguyên Thủy Thiên Tôn ở Côn Luân Tiên Sơn, từng đệ tử Thánh nhân vào khắc này đều đang nhìn.Bích Du Cung ở Kim Ngao Đảo Đông Hải, Thông Thiên Giáo Chủ và đệ tử Tiệt Giáo đều đang nhìn.Trong Tây Thiên Cực Lạc Tịnh Thổ đang sụp đổ, những Bồ Tát chó què còn sống sót cũng đang nhìn.Trong núi non Hồng Hoang, trong Kiếm Môn của Nhân Tộc, có vô số cổ rừng nguyên thủy, phúc địa tiên gia, thậm chí ngay cả Thiên Đình Đế Tuấn Đông Hoàng cũng đang nhìn.Họ đang cười nhạo ư?

Sắc mặt Chuẩn Đề Đạo Nhân tối sầm.Bị Sở Ca chém giết không sai, nhưng hắn nhìn ra rồi.

Bàn Cổ Chân Thân mà Sở Ca ngưng tụ không thể duy trì lâu, một khi Bàn Cổ Chân Thân của Sở Ca tiêu thất, dù có khai thiên thần phủ thì Sở Ca cũng không thể động dụng!

Vậy thì khi đó!

Là lúc Thánh nhân nắm giữ Sở Ca.Ân?

Chuẩn Đề Đạo Nhân nhìn về phía Tây Phương Cực Lạc Tịnh Thổ, những Bồ Tát chó què kia tựa hồ có chút sốt ruột.

Cuối cùng, Dược Sư Lưu Ly Phật thậm chí còn hô lên về phía Thái Cổ Tinh Không: "Đại tôn mau chạy đi!" Ân?

Mau chạy?

Ý gì?Chỉ là quá nhanh, hắn đã hiểu ra rồi.

"Oanh long" tinh không chấn động, thiên địa bạo động, một luồng khí tức hoang mang khủng bố trực tiếp khóa chặt lấy hắn.Một đạo khí tức, Chuẩn Đề Đạo Nhân quá quen thuộc rồi, đó chính là khí tức của Bàn Cổ Phủ sắp chém chết hắn.

Sở Ca ở bên cạnh hắn?

Tựa hồ đang tọa trấn ở cuối Thiên Đạo?

Đang chờ hắn phục sinh sao?Chuẩn Đề Đạo Nhân kinh hãi, vội vàng nhìn về phía tinh không xa xăm.

Ở nơi đó, một đạo thân ảnh đang cầm Bàn Cổ Phủ rơi xuống.Bàn Cổ Chân Thân cao ức vạn trượng, tay cầm khai thiên thần phủ, chỉ một nhát búa, đã xé toạc vô tận Hằng Hà hư không.Tựa như vị cự nhân khai thiên, thần phủ rơi xuống, chém diệt thương khung.

"Nhân Vương!

Có gì thì nói, ta sẽ nói rõ ràng!" "Xin hãy tha cho ta một con đường sống!" Chết thêm lần nữa sao?

Thánh nhân đạo cơ cũng sẽ mất đi!

Chuẩn Đề Đạo Nhân cúi đầu, thậm chí còn cầu xin Sở Ca.Không chết, cũng không rớt khỏi Thánh nhân chi cảnh, có thể khóc ra Thánh vị ở Tử Tiêu Cung!

Nhưng nhát búa kia vẫn rơi xuống.

“Oanh” thiên địa nứt toạc, hư không bạo dũng, hóa thành vùng đất Quy Khư, Chuẩn Đề Đạo Nhân lại chết thêm một lần nữa!Sau đó, ở cuối Thiên Đạo, từng đạo thanh âm vang lên, hai vị Thánh nhân còn lại cũng phục sinh rồi.Lần này phục sinh đầu tiên là Thái Thanh Thánh nhân.

Ánh sáng thái sơ lập lòe, khí tức Thái Thanh dập dềnh, một vị đạo nhân theo đó bước ra.Ba ngàn dặm tử khí tràn ngập tinh không, hắn nhíu mày, cảm thấy không ổn, bởi vì trong một phương tinh không còn lưu lại từng đạo khí tức Thánh nhân kỳ lạ.

“Thái Thanh Thánh nhân, xin mời lại chết thêm lần nữa!”?

Thái Thanh Thánh nhân mơ hồ?

Vừa phục sinh, đã bị một gáo nước lạnh tạt thẳng vào đầu, chỉ thấy Bàn Cổ Phủ từ trời rơi xuống, một nhát búa đã chém chết hắn.Vị Đại sư huynh Thánh nhân kia lại lần nữa tử vong!

Sau đó Tiếp Dẫn Đạo Nhân cũng phục sinh, nhưng không có chút huyền niệm nào, vẫn bị Sở Ca đồ sát!Năm vị Đại Thánh, sau khi phục sinh, đều bị Sở Ca đồ sát!

Ở cuối Thiên Đạo, năm đạo thân ảnh mơ hồ lại lần nữa xuất hiện, đó là năm vị Thiên Đạo Thánh nhân lại sắp trọng sinh.Sở Ca an tĩnh tọa trấn nơi sâu thẳm tinh không, lại đang đợi Thiên Đạo ngũ Thánh phục sinh!

Trong Oa Hoàng Cung, Cửu Thiên Huyền Nữ kinh hãi!

Đồ sát Thánh nhân như đồ chó, Thánh nhân trong tay Sở Ca đều không chống đỡ nổi một chiêu.

“Cửu U Tố Nữ, ta muốn tiến vào Hỗn Độn, tìm Đạo Tổ!” “Oa Hoàng Cung do ngươi trông coi.”Cửu Thiên Huyền Nữ thân thể lay động, trực tiếp phóng ra vô tận quang mang, nàng là Tiên Thiên sinh

linh, thậm chí từng được Nữ Oa Nương Nương đưa vào Tử Tiêu Cung nghe Đạo, một thân tu vi sớm đã bước vào cảnh giới Đại La Kim Tiên đỉnh phong, nên tiến vào Hỗn Độn cũng có thể.

Nàng biết vị trí Tử Tiêu Cung!

"Hô" một đạo thần quang bay vào Hỗn Độn, sau đó biến mất!

Nàng đi đến Hỗn Độn, muốn mời Hồng Quân ra mặt, ngăn cản màn kịch này!Đã chết rồi!

Tất cả Thiên Đạo Thánh nhân lại đều đã chết thêm một lần, huyết vũ trên bầu trời vốn dĩ sắp rơi xong rồi.Nhưng hiện tại, lại lần nữa bắt đầu ngưng tụ.

Thánh nhân vẫn lạc, thiên địa đồng bi, chỉ vào khắc này, vô số sinh linh Hồng Hoang tâm tình kích động, lại không có chút bi phẫn nào.Quá sảng khoái!

Trấn giữ ở cuối Thiên Đạo, chờ đợi Thánh nhân phục sinh!

Chương 88

Sát sát sát!

Chém chém chém!

Thánh nhân cao cao tại thượng, thì có làm sao?

Chẳng phải đã trở thành những con dê chờ làm thịt sao, nhao nhao xem Sở Ca đồ sát Thiên Đạo ngũ Thánh.Lại lộ ra thần sắc kích động!

Tiếp tục đi, sao không tiếp tục?

Thánh nhân đâu?

Lại bị đồ sát thêm lần nữa sao?

Vì sao những Thánh nhân này không phục sinh?Khoảnh khắc ấy, tất cả đều mong Thánh nhân mau phục sinh, để được Sở Ca đồ sát.

Lại lần nữa bắt đầu sự chờ đợi dài đằng đẵng.Huyết vũ phủ xuống, màn huyết sắc năm lớp, treo trên Thái Cổ Tinh Không, một ngày đen tối, một ngày Thánh nhân bị đồ sát.

Nhưng lại là ngày mà sinh linh Hồng Hoang kích động nhất!

Vu Yêu hai tộc đều ngừng đại chiến, đều nhìn Sở Ca đồ sát Thánh nhân… Một đạo thân ảnh bay trong Hỗn Độn, một đạo thân ảnh lại trong vài sát na đã hóa thân thành một con Huyền Điểu!Chân thân của Cửu Thiên Huyền Nữ là một con Huyền Điểu, muốn hoành hành trong Hỗn Độn, cũng cần phải hiện hóa ra chân thân của mình.Một con Huyền Điểu màu đen hoành hành trong Hỗn Độn, vô tận Hỗn Độn bị xé toạc!

Từng đạo Đại La pháp tắc phù hiện quanh thân, giúp nàng ngăn chặn cương sát Hỗn Độn, cương khí Hỗn Độn, sóng triều Hỗn

Độn.Nhưng khi gặp kiếm khí Hỗn Độn, thần lôi Hỗn Độn, nàng đều không dám xông bừa!

Bởi vì thần lôi Hỗn Độn và kiếm khí Hỗn Độn có thể trực tiếp chém giết nàng.Hỗn Độn kinh khủng, ẩn chứa đại cơ mật, Tử Tiêu Cung đứng trong Hỗn Độn.Cửu Thiên Huyền Nữ dựa vào ký ức lần trước tiến vào Tử Tiêu Cung, một đường mò mẫm tiến về phía trước, rất lâu sau, cuối cùng cũng nhìn thấy từng đạo đường!

Những "con đường" này trong Hỗn Độn hình thành sự đối lập rõ rệt, thậm chí còn lưu lại dấu vết của Đạo.Đó là pháp Đạo, dấu ấn mà ba ngàn hồng trần khách đã lưu lại khi chạy đến Tử Tiêu Cung!

Ba ngàn hồng trần khách, mỗi người đều là Đại Thần Thông Hồng Hoang, thực lực cường đại khủng bố, với thực lực hiện tại của Cửu Thiên Huyền Nữ, cũng không phải đối thủ của bất kỳ hồng trần khách nào năm xưa.Khi nàng đang đi trên con đường lưu lại Chân Linh lạc ấn đó, đột nhiên từng đạo đường chấn động, những lạc ấn kia lại trực tiếp bay ra, tiếp đó hóa thành từng đạo hư ảnh, bay về phía Hồng Hoang.Tổng cộng có năm loại Chân Linh lạc ấn, lần lượt là Chân Linh lạc ấn của Thái Thanh Đạo Nhân, Chân Linh lạc ấn của Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chân Linh lạc ấn của Chuẩn Đề Đạo Nhân, và Chân Linh lạc ấn của Tiếp Dẫn Đạo Nhân cùng Nữ Oa Nương Nương.Năm loại Chân Linh lạc ấn từ Hỗn Độn bay ra, hóa thành hư ảnh, giao dệt vào nhau, bay vào Hồng Hoang.Trên con đường này, cũng thiếu đi dấu vết của năm người.

"Lại bị đồ sát thêm lần nữa sao?" Cửu Thiên Huyền Nữ kinh hãi!

Mới qua bao lâu thời gian chứ?

Năm vị Thánh nhân kia lại phục sinh thêm lần nữa?

Rồi lại bị đồ sát sao?Thánh nhân cũng không thể phục sinh vô hạn được, số lần phục sinh ắt hẳn có giới hạn, một khi rớt khỏi Thánh

cảnh, đó tuyệt đối là lúc năm vị Thánh tử vong.

Sắc mặt Cửu Thiên Huyền Nữ âm trầm, Nữ Oa Nương Nương không thể vẫn lạc!Dựa vào Thánh nhân để có chỗ dựa vững chắc, Nữ Oa Nương Nương đối xử với nàng cũng không bạc bẽo, nên vị Thánh nhân này không thể chết!

"Oanh oanh oanh" Hỗn Độn dập dềnh, từng đạo cương phong Hỗn Độn tập đến, Cửu Thiên Huyền Nữ ngưng tụ Đại La pháp tắc, dựa vào nhục thân và một thân pháp lực ngập trời, mới đánh nát cương phong Hỗn Độn!

Một đường đi, nhục thân nàng đều nứt toạc.Đi lại trong Hỗn Độn, vốn dĩ là một chuyện khó khăn, hơn nữa Cửu Thiên Huyền Nữ phi hành nhanh chóng, gặp phải luồng khí lưu Hỗn Độn càng thêm khủng bố.Cuối cùng, lông vũ trên Huyền Điểu màu đen của nàng đều bị lột gần hết.

Khái khái… Cửu Thiên Huyền Nữ ho ra máu không ngừng trong Hỗn Độn, một thân khí tức suy yếu hơn ba phần, cuối cùng, hoàn toàn dựa vào ý chí của mình, bay đến trước Tử Tiêu Cung.Trong Hỗn Độn, một tòa thần điện sừng sững!

Cung điện này, phóng ra quang mang màu tím, giao thoa trong Hỗn Độn, từng sợi khí tức Hỗn Độn quấn quanh, lại có từng đạo khí tức Hồng Hoang hình thành trong Hỗn Độn!Cần biết đây là Hỗn Độn!

Khí tức Hồng Hoang căn bản không thể tồn tại, bởi vì sẽ bị Hỗn Độn áp nát.

Nhưng từng đạo khí tức Hồng Hoang lại dập dềnh ở nơi đây, không hề bị phá toái chút nào, thậm chí còn tự mình diễn hóa, như một phương thế giới Hồng Hoang nhỏ đang được khai tịch ở nơi đây.Trên cung điện, treo một tấm biển.

“Tử Tiêu Cung”!

Cuối cùng cũng đến Tử Tiêu Cung.Trong Tử Tiêu Cung, một khoảng Hỗn Độn, không có chút khí tức nào, càng không có chút thân ảnh nào, cả cung điện bên trong đều tĩnh lặng một màu.Đột nhiên một đạo thân ảnh ngưng tụ, tiếp đó chậm rãi từ hư vô bước xuống.

Chính là Hồng Quân lão tổ!Là tồn tại mạnh mẽ nhất thế giới Hồng Hoang hiện nay, thậm chí là Thiên Đạo!

Từng lời nói, từng hành động của hắn, đều là Đại Đạo chí lý, muốn tham ngộ Thiên Đạo, cảm ngộ vạn ngàn đại đạo, chỉ cần nhìn Hồng Quân lão tổ, có thể thể hội đủ loại đại pháp và đạo lý.Chỉ vào khắc này, vị Đạo Tổ đã dĩ thân hợp Đạo kia, lại nhíu mày.

“Hồng Hoang không bị đánh nát sao?”Kể từ khi dĩ thân hợp Đạo, hắn bị cấm cố trong Tử Tiêu Cung, bởi vì thân là Thiên Đạo!

Dĩ thân hợp Đạo trong Tử Tiêu Cung xong, hoàn toàn không thể động đậy thân thể, chỉ có thể mãi mãi tồn tại trong Tử Tiêu Cung, đó cũng là một tệ đoan sau khi dĩ thân hợp Đạo!Hơn nữa, sau khi dĩ thân hợp Đạo, hắn không thể tùy ý xuất thủ nữa.

Bởi vì hắn là Thiên Đạo, lời nói hành động của hắn đại diện cho Thiên Đạo!

Muốn xuất thủ, nhất định phải thuận ứng Thiên Địa ý chí.Hắn sớm đã cảm nhận được sự dị thường của thế giới Hồng Hoang, thậm chí đã điều tra từng vị Thánh nhân đang mượn Thiên Đạo phục sinh.

Nhưng hắn không xuất thủ, thậm chí còn đang chờ đợi!

Ban đầu hắn cho rằng, năm vị Thánh nhân, không, phải thêm cả Thông Thiên Giáo Chủ nữa!

Sáu vị Thiên Đạo Thánh nhân sẽ cùng nhau xuất thủ, trấn áp Bàn Cổ Chân Thân.Khi đó, trận đại chiến đó ắt hẳn sẽ đánh sập Thiên

Đạo, vậy hắn có thể nhân lúc Hồng Hoang phá toái, bước ra khỏi Tử Tiêu Cung, đem Thiên Đạo chi thân của mình tồn trữ trong thế giới Hồng Hoang.Nhưng hắn đã thất vọng!

Hồng Hoang căn bản không hề phá toái.

"Ngu xuẩn, thật là một lũ Thánh nhân ngu xuẩn." Vì sao một lũ Thánh nhân không liên thủ chứ?

Không phải vì ích kỷ, không bộc lộ tu vi chân thực của mình, hay cũng đang tính toán.Hiện tại thì hay rồi, trực tiếp bị người ta chặn ở cuối Thiên Đạo, đồ sát!

Hồng Quân lão tổ lắc đầu, chân thân của hắn không thể bước ra khỏi Tử Tiêu Cung, nên cũng không thể tự mình tiến vào thế giới Hồng Hoang.Hắn còn có một mối lo ngại!

Bàn Cổ Chân Thân mà Sở Ca ngưng tụ, rốt cuộc là chuyện gì?

Ngưng tụ ra như thế nào?

Chẳng lẽ kẻ này là Bàn Cổ chuyển thế sao?

Hay là khuy thám được Bàn Cổ Chân Thân của một Hỗn Độn Thần Ma nào đó?

Tất cả đều không biết!

Nếu là trường hợp trước, dám đối phó với Bàn Cổ chuyển thế, chỉ sợ sẽ bị ý chí của thế giới Hồng Hoang trấn áp!

"Nô tỳ là đệ tử của Nữ Oa Nương Nương, hôm nay đến Tử Tiêu Cung bái kiến Đạo Tổ." "Xin Đạo Tổ xuất thủ, cứu Nương Nương, cứu Thánh nhân đi!" Thanh âm của Cửu Thiên Huyền Nữ từ Hỗn Độn truyền vào Tử Tiêu Cung.Chỉ là trong Tử Tiêu Cung, lại không có chút động tĩnh nào truyền ra.

Cửu Thiên Huyền Nữ cứ quỳ bái mãi ở ngoài Tử Tiêu Cung, máu

của nàng đều nhuộm đỏ bậc thềm.Nàng biết, Hồng Quân lão tổ biết tất cả mọi chuyện, thân hóa Thiên Đạo, dĩ thân hợp Đạo, bổ sung những chỗ chưa hoàn thiện của Hồng Hoang, không thể tùy ý xuất thủ.

Nhưng những Thiên Đạo Thánh nhân đó, đều là đệ tử của hắn.

Thậm chí Hồng Quân có thể hợp Đạo, cũng không hẳn là không có sự giúp đỡ của Lục Thánh.Thời gian từng phút từng giây trôi qua, Cửu Thiên Huyền Nữ cũng ngày càng sốt ruột, cuối cùng, thậm chí nàng nhìn thấy trong Tử Tiêu Cung, đều bay ra từng đạo Chân Linh lạc ấn.

Đó là khí tức mà Thiên Đạo ngũ Thánh đã lưu lại trong Tử Tiêu Cung khi Đạo Tổ giảng Đạo năm xưa!Chân Linh lạc ấn của Hồng Hoang đều đã bị Thiên Đạo lấy đi để phục sinh năm vị Thánh nhân, hiện tại ngay cả Chân Linh lạc ấn trong Hỗn Độn Tử Tiêu Cung cũng bay ra.

Điều này chứng tỏ, năm vị Thiên Đạo Thánh nhân đã đến lúc cường nỏ chi mạt rồi!

Sắp không thể phục sinh được nữa.Cửu Thiên Huyền Nữ nhìn cánh cửa Tử Tiêu Cung đóng chặt, vẻ mặt đầy ưu sầu!

Đạo Tổ không xuất hiện sao, chẳng lẽ Thiên Đạo ngũ Thánh thật sự sẽ vẫn lạc trong thời đại này?

Thiên Đạo chí công vô tư, Hồng Quân thật sự không quản năm vị Thánh nhân kia sao?Mọi suy nghĩ hiện lên trong tâm trí Cửu Thiên Huyền Nữ, lại qua ba hơi thở thời gian.

Đột nhiên, cánh cửa Tử Tiêu Cung mở ra!

“Hoa lạp” một đạo thần lôi bay về phía Cửu Thiên Huyền Nữ, chỉ thấy thần lôi chưa kịp rơi xuống thân Cửu Thiên Huyền Nữ, đã hóa

thành một đạo phù chỉ, chỉ thấy trên tấm phù chỉ đó, phù hiện vài cổ lão đại đạo thần văn.

"Tử Tiêu Thần Lôi!!" Tử Tiêu Thần Lôi?

Tử Tiêu Thần Lôi?

Đó chính là thần lôi mạnh mẽ nhất giữa thiên địa, thậm chí còn mạnh hơn thần lôi Hỗn Độn một bậc!

Đó là thần thông đại pháp của Hồng Quân lão tổ!Tương truyền, thiên phạt có thể trừng phạt Thánh nhân, thiên phạt tổng cộng có chín mươi chín đạo, đạo thiên phạt cuối cùng là Tử Tiêu Thần Lôi, Tử Tiêu Thần Lôi rơi xuống, Thánh nhân cũng phải tịch diệt.

Bởi vậy Tử Tiêu Thần Lôi, lại được mệnh danh là Tịch Diệt Thần Lôi!

Có cứu rồi!

Cửu Thiên Huyền Nữ mừng rỡ, ôm Tử Tiêu Thần Lôi phù chỉ, hướng về Tử Tiêu Cung tam quỳ cửu bái!Chỉ là cánh cửa Tử Tiêu Cung lại lần nữa khép lại, như thể chưa từng có chuyện gì xảy ra.

"Đa tạ Đạo Tổ!" Cửu Thiên Huyền Nữ trong nháy mắt bay ra khỏi một vùng Hỗn Độn, bay về phía Hồng Hoang!

Có cứu rồi, lần này Nữ Oa Nương Nương có cứu rồi, cuối cùng không cần lo lắng chỗ dựa của mình sụp đổ nữa.Bàn Cổ khai thiên, gặp Đại Đạo kế, sau khi Bàn Cổ vẫn lạc, Đại Đạo thoái ẩn, để Thiên Đạo quản lý Hồng Hoang, nhưng Hồng Quân dĩ thân hợp Đạo xong, khiến Thiên Đạo có ý thức của chính mình, đó chính là Hồng Quân, nên ý chí Hồng Hoang không cho Hồng Quân tiến vào thế giới Hồng Hoang!

Bởi vậy Hồng Quân mới nghĩ cách để Hồng Hoang phá toái một lần.

Tích tích, quỳ cầu tự định a!Trên Hồng Hoang tinh không!

Huyết vũ liên miên thiên địa, vô tận tinh không bị màn huyết sắc bao phủ.Lại chết rồi!

Thánh nhân lại chết rồi!

Huyết vũ thiên địa phủ xuống, không hề ngừng lại.

Thánh nhân vẫn lạc, thiên địa đồng bi, nhưng hiện tại, cả thế giới Hồng Hoang không biết đã đồng bi bao nhiêu ngày rồi?Kể từ khi Sở Ca trấn giữ ở cuối Thiên Đạo, chờ đợi Thánh nhân phục sinh, cứ mỗi một khoảng thời gian, lại có một vị Thánh nhân phục sinh, tiếp đó Sở Ca xuất thủ, đem vị Thánh nhân đó làm thịt!

Giống như Nhân Tộc đồ tể gia súc, xem Thánh nhân như súc vật để đồ tể sao?Lúc mới bắt đầu, sinh linh Hồng Hoang hận không thể biến thành Sở Ca, cuối cùng, thì trở nên tê dại.

Bởi vì Thánh nhân vẫn lạc hết lần này đến lần khác, hiện tượng dị thường thiên địa xuất hiện hết lần này đến lần khác, Thánh nhân bị giết, đã trở thành một chuyện tầm thường.Chỉ là sau một khoảng thời gian nữa, họ sợ hãi!

Những Thánh nhân trọng sinh trở về kia, sắc mặt tái nhợt, thân thể suy yếu, Hỗn Nguyên Thiên Cung trên đỉnh đầu đều tiêu tán!Cuối Thiên Đạo, một đạo thân ảnh từ Thiên Đạo hư vô phiêu miểu rơi xuống.

Chương 89

Chỉ vào khắc này, vị đạo nhân đó, sắc mặt tái nhợt, đôi mắt vô thần, không biết đã chết bao nhiêu lần, mỗi lần trọng sinh, mỗi lần phục sinh, đều chờ đợi một kích của Bàn Cổ Phủ!

Thậm chí bắt đầu chán ghét sự trọng sinh, tựa hồ muốn ngủ say mãi mãi.Khoảnh khắc ấy, đột nhiên hắn cảm thấy Thánh nhân bất tử bất diệt, cũng không phải một chuyện tốt.

"Ta là ai?" "Ta lại từ đâu đến?"Hắn mơ hồ nhìn Hồng Hoang tinh không, chỉ thấy giữa thiên địa, Chân Linh lạc ấn của hắn ngày càng ít đi.

Chân Linh lạc ấn tàn khuyết bay về phía hắn, cuối cùng dung nhập vào thân thể của vị Thánh nhân kia.Hắn như một lão già cuối đời, từng bước từng bước đạp trên tinh không, thậm chí ngay cả ba ngàn dặm tử khí quanh thân không biết từ lúc nào, cũng đã ảm đạm đến cực điểm.

Thậm chí không bằng ánh sáng lấp lánh của Thái Dương Tinh!

Quang huy của Thánh nhân, lại không bằng quang huy của Thái Dương Tinh, khiến người ta khó mà chấp nhận được.Bản nguyên của hắn thật sự sắp hao hết, căn cơ Thánh nhân thật sự sắp cạn kiệt rồi.

Tựa hồ hắn đã nhận ra ai.

"Ngô là Thái Thanh Thánh nhân!" Khoảnh khắc tiếp theo, vô tận quang huy từ trên người Thái Thanh Thánh nhân bùng nổ, lại lần nữa khôi phục vinh quang của Thiên Đạo Thánh nhân.Chỉ là trong cơ thể hắn, pháp tắc Thánh nhân đều tiêu tán hơn một nửa, Hỗn Nguyên Đạo Quả trên đỉnh đầu lấp lánh, chỉ là Hỗn Nguyên đại đạo trong Đạo Quả đều đã tiêu tán rồi.Sau đầu hắn, một tòa Hỗn Nguyên Thiên Cung cũng

không ngưng tụ ra được.

Đã chết ít nhất năm lần!

Năm trọng Hỗn Nguyên Thiên Cung đều băng hội, một thân Hỗn Nguyên đại đạo chỉ khôi phục được một chút, thậm chí không bằng lúc mới chứng Đạo.Thái Thanh Thánh nhân sắc mặt khó coi!

Hắn biết rồi!

Mỗi lần trọng sinh, đều sẽ bị Bàn Cổ Phủ đánh giết, hiện tại đối với trọng sinh đều đã có bóng ma.Một lần, trọng sinh, ngay lập tức cảnh giác, thậm chí đã chuẩn bị sẵn sàng cho việc bị đồ sát thêm lần nữa.

Chỉ là chờ đợi rất lâu, tựa hồ, một kích khai thiên thần phủ trong dự liệu kia vẫn không rơi xuống?Thái Thanh Thánh nhân quay đầu, nhìn về phía sâu thẳm tinh không, ở nơi đó một đạo thân ảnh đang khoanh chân ngồi.Chỉ vào khắc này, đạo thân ảnh đó cũng đã tinh bì lực tận!

Bàn Cổ Chân Thân của hắn gần như trong suốt, đã vung Bàn Cổ Phủ hai ba mươi lần, mỗi vị Thánh nhân đều chết trong tay hắn ít nhất bốn năm lần!

Nhiều nhất thậm chí trên sáu lần!Quá mệt mỏi rồi, thân thể đều đang huyễn diệt, Bàn Cổ Chân Thân bất cứ lúc nào cũng có thể tiêu tán, chỉ có khí tức bất diệt truyền từ Bàn Cổ Phủ, mới giúp Sở Ca có thể duy trì sự thanh tỉnh!Thánh nhân quá khó giết!

Đã chết nhiều lần như vậy, nhưng một vị Thánh nhân cũng không vẫn lạc hoàn toàn, nhưng những Thánh nhân này tuy không vẫn lạc, căn cơ của họ lại đều đã tiêu thất!

Từng vị Tiên Thiên Thần Thai Ma Căn Nguyên đều rớt xuống cấp độ Tiên Thiên sinh linh bình thường.

“Hô” cuối Thiên Đạo, một đạo hư ảnh theo đó rơi xuống.

Đạo hư ảnh lay động, vô tận Thái Bạch Canh Kim bản nguyên từ Hồng Hoang lại lần nữa bay tới, ngưng tụ ra chân thân của hắn.Vị phật chủ đó, quanh thân lấp lánh phật quang, Thất Bảo Diệu Thụ lại lần nữa cầm trong lòng bàn tay.

Chỉ là trong nháy mắt đầu tiên trọng sinh, lại lộ ra vẻ hoảng sợ.

“Lại trọng sinh sao?” “Vì sao trọng sinh nhanh đến vậy?”Từng đạo ký ức như suối nước tuôn trào.

Hết lần này đến lần khác trọng sinh, hết lần này đến lần khác bị đồ sát, sau mỗi lần trọng sinh, lập tức đón lấy một kích của Bàn Cổ Phủ.Chuẩn Đề Đạo Nhân sợ hãi rồi!

Hắn mong muốn có thể trọng sinh chậm một chút, hoặc giả, trong Lượng Kiếp tiếp theo mới trọng sinh tỉnh lại!Thậm chí hắn đã nhắm mắt lại, đón nhận cái chết, nhưng sau một hồi lâu, một kích khai thiên thần phủ kia, vẫn không rơi xuống.

“Ân?

Chuyện gì vậy?” Đã quen với việc sau mỗi lần phục sinh đều đón nhận cái chết, lần này không có khai thiên thần phủ rơi xuống, hắn cũng có chút không thể tin nổi.Chuẩn Đề Đạo Nhân mở mắt ra, nhìn thấy Thái Thanh Thánh nhân ở một bên.

Vị Thánh nhân này đã chết nhiều hơn hắn một lần, chỉ thấy vị Thái Thanh Thánh nhân kia, kim thân mơ hồ, Đại Đạo Thánh nhân trong cơ thể đã tiêu tán chín phần chín, thực lực thậm chí không bằng một vị Đại La Kim Tiên!

Hắn và đối phương đều đang cận kề cái chết, ai cũng không biết sau lần chết này, có thể phục sinh được nữa không.

“Vị lão ma kia không động nữa sao?”Trong tinh không, đạo thân

ảnh khổng lồ kia khoanh chân ngồi, Bàn Cổ Phủ được đặt vào trong một dòng tinh hà, một dòng ngân hà dung hợp với khí tức Bàn Cổ Phủ, nên không hề băng hội.

Khí tức của hắn tản mát, một thân thần ma khí tức đều yên diệt rồi!

Sở Ca cũng sắp không thể duy trì Bàn Cổ Chân Thân nữa!Cuối Thiên Đạo, ba đạo hư ảnh còn lại cũng theo đó ngưng tụ ra chân thân, từng đạo quang mang, từng đạo quang huy, và từng đạo Chân Linh lạc ấn tàn khuyết từ Hồng Hoang bay tới.Chỉ là những quang huy này so với trước đây, không biết đã ảm đạm đi bao nhiêu lần, thậm chí những thần quang này đều tàn khuyết không chịu nổi.Ba đạo thân ảnh hấp thu những thần quang này xong, thân thể chậm rãi ngưng tụ thành thực chất.

Đó là Nguyên Thủy Thiên Tôn, Nữ Oa Nương Nương, và Tiếp Dẫn Đạo Nhân, chỉ vào khắc này ba vị Thánh nhân sắc mặt tái nhợt, khí tức vặn vẹo hỗn loạn, một thân Hỗn Nguyên tu vi đều chưa thể tu phục!Thật thảm!

Thái Thanh Thánh nhân bị đồ sát năm lần, Chuẩn Đề Đạo Nhân bị đồ sát bốn lần, ba vị Thánh nhân kia ít nhất cũng đã chết trên bốn lần, Nữ Oa Nương Nương thậm chí chết sáu lần!

Tiếp Dẫn Đạo Nhân chết năm lần, Nguyên Thủy Thiên Tôn chết bốn lần!

Nữ Oa Nương Nương trong năm vị Thánh nhân, đặc biệt thảm trọng.Tiên Thiên Âm Dương nhị khí đang tiêu tán, bản nguyên của nàng đang tiêu tán, như một quả bóng bị xì hơi, khó mà tu phục lại được.

Nàng muốn mượn lực Thiên Đạo, tu phục bản nguyên của mình, nhưng lực Thiên Đạo cũng chỉ rơi xuống một chút.Thiên Đạo!

Cũng không dùng sức mạnh dư thừa để tăng cường cho Nữ Oa Nương Nương.

Vị thần sắc tái nhợt, một thân khí tức hỗn loạn không chịu nổi, Hỗn Nguyên Đạo Quả và Đại La Đạo Quả lúc ẩn lúc hiện, đó là dấu hiệu Thánh nhân chi cảnh sắp rớt xuống.Có thể!

Chỉ cần Nữ Oa Nương Nương chết thêm một lần nữa, nếu không vẫn lạc hoàn toàn, cũng sẽ bị chém rớt khỏi cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

"Khái khái" một tiếng ho ra máu vang lên, Nữ Oa Nương Nương nhịn không được ho khan, theo tiếng ho khan của nàng, chỉ thấy thân thể nhân thủ xà thân của Nữ Oa Nương Nương nứt toạc!Giống như mạng nhện, cả nhục thân tựa hồ đều muốn vỡ nát.

Quá thê lương rồi, bản nguyên cả đời hao hết, sau này dù có tu phục được, cũng khó mà tiến bộ thêm tấc nào, thậm chí muốn khôi phục lại thực lực Hỗn Nguyên Tam Trọng Thiên trước đây, cũng vô cùng gian nan.Năm đạo thân ảnh Thánh nhân đứng ở cuối Thiên Đạo, sau khi tử vong, lần đầu tiên cùng nhau phục sinh.Sau đó, vùng đất Quy Khư ở cuối Thiên Đạo kia, biến mất trong tinh không.

Thiên địa Hồng Hoang, huyết vũ tiêu thất, năm lớp màn huyết sắc thu lại, những âm thanh đồng bi kia cũng từ Hồng Hoang tiêu tán.Ba hiện tượng dị thường Thánh nhân vẫn lạc vào khắc này đều tiêu tán!

Thiên địa Hồng Hoang khôi phục lại sự trong sáng, từng đạo tinh thần quang huy rải xuống, bay vào Hồng Hoang Đại Địa.Vô số sinh linh, đều ngẩng đầu nhìn về nơi sâu thẳm tinh không, không chớp mắt, đều đang chờ đợi sự đồ sát lần này kết thúc.Trong lòng, họ đều mong chờ sự đồ sát lần này kết thúc.

Bởi vì Thánh nhân thật sự sắp vẫn lạc rồi!

“Thái Thanh Thánh nhân chết năm lần, Nữ Oa Nương Nương bị giết sáu lần, Tiếp Dẫn Đạo Nhân chết năm lần, Chuẩn Đề Đạo Nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn chết bốn lần.

Kim thân đều không thể hoàn mỹ vô hà.” “Những Thiên Đạo Thánh nhân này thật sự sắp chết rồi sao.” Thánh nhân bất tử bất diệt, sắp vẫn lạc rồi sao?

Ngay cả Thiên Đạo cũng khó mà phục sinh được nữa sao?Khoảnh khắc ấy, họ lại cảm thấy quá hoang đường!

“Ca ca ca” nơi sâu thẳm tinh không, đột nhiên nứt toạc, chỉ thấy đạo thân ảnh khoanh chân ngồi kia vào khắc này đứng dậy.

“Oanh -” đạo thần ma khí tức kia, đạo khí tức mênh mông kia trực tiếp nghịch loạn thương khung, chấn động Hồng Hoang.Vị sát Thánh tuyệt thế kia, vị ngoan nhân tuyệt thế kia lại sắp bắt đầu đồ sát Thánh nhân nữa sao?

“Rắc rắc” Bàn Cổ Phủ chấn động, theo thần phủ lay động, vô số tầng không gian bị chém rớt, từng phương pháp tắc thần tắc đều rơi xuống.Đã chém hai ba mươi lần Thánh nhân, nhưng khẩu khai thiên thần phủ này vẫn sắc bén như vậy.

Dù sao khẩu thần phủ này, có thể chém giết ba ngàn thần ma, trong đó có tồn tại cấp Đại Đạo, tự nhiên sẽ không vì những tràng diện nhỏ này mà mất đi phong mang.Sở Ca từng bước từng bước đi về phía những Thiên Đạo Thánh nhân kia.

Hắn nhìn năm vị Thiên Đạo Thánh nhân hoa dung thất sắc, chậm rãi giơ cánh tay lên, trong khai thiên thần phủ dũng hiện tiếng gào thét của thần ma.Tất cả!

Sắp kết thúc rồi.

Năm vị Thánh nhân kinh hãi, cứ tưởng mọi chuyện đã kết thúc

rồi.Không ngờ Sở Ca lại muốn cùng lúc chém giết họ!

Họ hoảng loạn rồi, giống như lần đầu tiên phục sinh sau đó vậy mà hoảng loạn.Đột nhiên một đạo khí tức dũng hiện trong Thái Cổ Tinh Không, dũng nhập vào thế giới Hồng Hoang.

Một đạo khí tức xuất hiện, khiến tâm thần năm vị Thiên Đạo Thánh nhân đều chấn động, đối với đạo khí tức này, thật sự quá quen thuộc rồi!

Thật sao!

Thật sự muốn hàng lâm thế giới Hồng Hoang sao?Thiên Đạo ngũ Thánh xuyên thấu Thái Cổ Tinh Không, nhìn về phía Hỗn Độn!

Khoảnh khắc ấy, năm vị Thánh nhân lại quỳ xuống!

Hướng về hư không quỳ bái, lớn tiếng thảm thiết kêu lên: "Đạo Tổ, mau cứu ngô!!" "Đạo Tổ, mau cứu ngô!!" "Đạo Tổ, mau cứu ngô!!" "Đạo Tổ, mau cứu ngô!!" "Đạo Tổ, mau cứu ngô!!" "…" đó là tiếng cầu cứu của năm vị Thánh nhân!

Đạo Tổ, mau cứu ta!

Hử?

Khoảnh khắc ấy, chúng sinh Hồng Hoang chấn động!

Chẳng lẽ Thiên Đạo Ngũ Thánh kia đang triệu hoán Đạo Tổ Hồng Quân ư?

Từng đạo thân ảnh giật mình, một trận đại chiến đã đến hồi kết, nếu Hồng Hoang không lại xuất hiện biến số, e rằng lần này Sở Ca sẽ liên tục đồ sát năm vị Thánh nhân.

Chúng sinh cũng đang kỳ quái, vì sao Hồng Quân lão tổ lại không xuất hiện.

Tại Ngũ Trang Quán!

Một Đạo nhân, thân ẩn càn khôn, hợp với trời đất, vô cùng Đại pháp đan xen, tuy chưa chứng đạo thành Thánh, nhưng lại cường đại hơn không ít so với năm vị Thánh nhân lúc này!

Trấn Nguyên Tử Đại Tiên, Địa Tiên Chi Tổ.

Khẽ nhíu mày: "Hồng Quân lão tổ muốn xuất hiện sao?" Hồng Quân lão tổ, chủ nhân Tử Tiêu Cung, Tiên Đạo lão tổ, trong Đạo Ma Lượng Kiếp đã trực tiếp trấn áp Ma Tổ La Hầu, mới chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Sau đó tại Tử Tiêu Cung giảng đạo, thu Thiên Đạo Lục Thánh làm đệ tử, bởi vậy năm người bị đồ sát trên bầu trời đều là đệ tử của Hồng Quân.

Lúc này, Ngũ Thánh sắp triệt để vẫn lạc, lẽ nào Hồng Quân sẽ đứng nhìn mà không ra tay?

"Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, chứng đạo Hỗn Nguyên, tái ngưng tụ Đại La chi đạo, không biết Hồng Quân lão tổ hiện tại đã đi đến bước nào!" Trong mắt Trấn Nguyên Tử có một tia kinh ngạc, nhưng nhiều hơn là sự hiếu kỳ!

Thiên Đạo Ngũ Thánh cũng bị Sở Ca giết chết, một khi năm vị Thánh nhân của Thiên Đạo đều tử vong, vậy thì Hồng Hoang chỉ còn lại Thông Thiên Giáo Chủ một mình.

Khi đó, các Đại thần thông liên thủ, có lẽ đều có thể cùng Thánh nhân phân cao thấp!

Như thế, ngọn núi Thánh nhân đè nặng trên đỉnh đầu họ sẽ không còn tồn tại nữa.

Kia!

Chương 90

Ánh mắt Trấn Nguyên Tử ngưng lại, đã nhìn thấy!

Thấy Hỗn Độn nứt ra, một luồng khí tức khủng bố đang cuộn trào, đang đan xen, dường như đang thai nghén, nhưng như vậy, Hỗn Độn đã bị đánh diệt.

"Kia là khí tức của Hồng Quân lão tổ!" Khí tức này Trấn Nguyên Tử tự nhiên biết rõ, không chỉ ông, mà các Đại thần thông khác cũng kinh nộ.

"Hồng Quân lão tổ, muốn giáng lâm sao?" "Thật ư!" "Sau ba lần giảng đạo ở Tử Tiêu Cung, ngưng tụ khí vận của ba ngàn Hồng Trần Khách, vấn đỉnh vị trí lão tổ đệ nhất thế giới Hồng Hoang, rồi cùng Thiên Đạo dung hợp với nhau!" "Hanh, Hồng Quân lão tổ, Hồng Quân lão tổ!" Có Đại thần thông cổ lão lại hừ lạnh một tiếng với Hồng Quân!

Nhưng hiện tại, họ không dám có bất kỳ lời lẽ bất mãn nào với Hồng Quân, chỉ có thể với vẻ mặt khó coi, hoặc kinh hãi nhìn lên bầu trời.

Tại nơi đó, chỗ Hỗn Độn giao giới với Thái Cổ Tinh Không, từng sợi Hỗn Độn chi khí rơi xuống, xông vào Thái Cổ Tinh Không, sau đó vô số pháp tắc đan xen, Hỗn Độn pháp tắc đang diễn hóa.

Cả trời đất đột nhiên biến sắc!

Trời đất đổi màu, thiên địa mênh mông, một vệt tử sắc từ trong Hỗn Độn tuôn trào.

Vệt tử sắc ban đầu rất nhỏ, thậm chí chỉ như một ngón tay, sau đó một vệt tử khí quang mang bùng phát, dường như đã đả thông sự liên

kết giữa Hỗn Độn và Hồng Hoang.

Khoảnh khắc tiếp theo, Hỗn Độn chấn động, Hỗn Độn cuộn trào, Hỗn Độn vô cùng vô tận trong nháy mắt bị đánh nứt hàng ngàn vạn dặm.

Thậm chí những Hỗn Độn kiếm khí, Hỗn Độn cương phong, Hỗn Độn thần lôi đều tiêu diệt.

"Tê tê tê…" "Tê tê tê…" Từng con điện xà màu tím thôn thổ, đan xen trong Thái Cổ Tinh Không.

"Kia là Tử Tiêu Thần Lôi!" Trong Hồng Hoang, các Đại thần thông đều biến sắc, Trấn Nguyên Tử Đại Tiên, Minh Hà lão tổ, Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Tuấn, từng tôn Đại năng đều kinh hãi nhìn Tử Tiêu Thần Lôi.

Một đạo thần lôi, quá đỗi quen thuộc!

Năm xưa trong Đạo Ma Lượng Kiếp, Hồng Quân cùng La Hầu tranh phong, thần thông Hồng Quân lão tổ sử dụng nhiều nhất chính là Tử Tiêu Thần Lôi, sau này điện thần do ông khai tịch cũng lấy tên là Tử Tiêu!

Từ khi Hồng Quân lão tổ chứng đạo, chưa từng thấy ông sử dụng Tử Hà Thần Lôi, mà nay Tử Tiêu Thần Lôi diễn hóa, quả thực khủng bố vô cùng.

So với lúc đại chiến Đạo Ma, Tử Tiêu Thần Lôi không biết cường hoành hơn bao nhiêu lần, ít nhất là hơn mấy trăm lần!

Khủng bố, từng tôn Đại năng da đầu tê dại, kinh hãi nhìn Tử Hà Thần Lôi phá tan Hỗn Độn.

Điện xà bay múa, tử khí lưu ly, điện quang lấp lóe, những tia lôi đình từ Tử Tiêu Thần Lôi cuộn trào ra, có thể trấn áp từng tôn Đại thần thông!

Đạo thần lôi trung tâm càng khủng bố hơn, nhìn đạo thần lôi ấy, đạo tâm của vô số Đại năng đều run rẩy.

Giống như gặp phải đại khủng bố, đồng tử đều co rút lại.

"Một vở kịch ắt hẳn cũng nên kết thúc rồi chứ?" Trong lòng dâng lên ý niệm.

Thánh nhân bị xem như súc vật, bị vây ở tận cùng Thiên Đạo mà đồ sát, danh hiệu Thánh nhân đã sụp đổ.

Thật là một vở kịch lố bịch!

Thời kỳ Hung Thú Lượng Kiếp, tu sĩ theo đuổi tiêu dao tự tại, chứng đạo Đại La Đạo Quả.

Long Phượng Lượng Kiếp, Tam tộc tranh bá, vấn đỉnh Hồng Hoang, vô số tu sĩ đều áp đảo trời đất, chứng Hỗn Nguyên Đạo Quả!

Chỉ trong một lượng kiếp, không có Đại thần thông nào có thể chứng đạo Thánh nhân.

Tiếp theo là lượng kiếp trước, Đạo Ma Lượng Kiếp, trong lượng kiếp đó, Hồng Quân chém giết La Hầu xong, mới chứng đạo Thánh nhân.

Kể từ khi Bàn Cổ khai thiên, trải qua mấy lượng kiếp, mới sinh ra Thánh nhân!

Là cảnh giới vô số tu sĩ hướng về, vô cùng trân quý.

Hiện tại, cảnh giới đó trong lòng họ lại sụp đổ!

Bởi vì Thánh nhân, sẽ bị người ta đồ sát như những con gà con!

Dưới tinh không, năm đạo thân ảnh quỳ bái song song trong hư không!

Cả đời, họ chỉ quỳ bái khi Hồng Quân lão tổ thu làm đệ tử.

Nay đã chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, càng không cần quỳ bái bất kỳ ai.

Nhưng hiện tại, họ lại thần sắc khẩn trương, hướng về Hỗn Độn mà triều bái.

Sợ hãi!

Sợ chết!

Những Thánh nhân ngày thường cao cao tại thượng, đều quỳ xuống trong hư không, cảnh tượng này làm tất cả mọi người kinh ngạc.

Thánh nhân, kỳ thực cũng sợ chết!

"Lão sư, mau cứu ta!" Thái Thanh Thánh nhân, vị Đại sư huynh ấy, bi thảm kêu lớn hướng về Hỗn Độn.

Bị đồ sát năm lần, năm trọng Hỗn Nguyên Thiên Cung trên đỉnh đầu đều sụp đổ hoàn toàn, tu vi bản thân yếu hơn cả lúc mới chứng đạo.

Thật bi thảm thê lương, khiến người nghe rơi lệ, người nghe đau lòng.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng vậy!

Phẫn nộ chỉ vào Sở Ca, "Xin lão sư làm chủ a, tên này đã chặn ta ở tận cùng Thiên Đạo, chờ ta phục sinh, sau đó hết lần này đến lần khác đồ sát ta!" Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề càng khóc lóc om sòm, lần này thì khóc thật rồi.

Xưa kia ở Tử Tiêu Cung, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn Đạo nhân dùng nước mắt giả mà cầu được Thánh vị, đó là khóc giả!

Thậm chí những năm gần đây, bất kể phương Tây có nghèo khó khốn khổ thế nào, họ cũng không từ bỏ, càng không hề suy sụp.

Nhưng hiện tại!

Lại khóc lớn!

Tiếng Thánh nhân khóc than, vang vọng khắp thế giới Hồng Hoang.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề thật sự đang khóc, từng dòng nước mắt tuôn ra từ khóe mắt, nước mắt sớm đã hóa thành huyết lệ.

Chuẩn Đề Đạo nhân hối hận rồi!

Không nên thiết kế để Thập Đại Kim Ô xuống Hồng Hoang, nếu Kim Ô không hạ giới, Vu Yêu Đại Chiến sẽ không khai khởi, Vu Yêu Đại Chiến không khai khởi, vậy thì Thập Nhị Tổ Vu sẽ không ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân!

Như vậy, Sở Ca càng không thể mượn cơ hội này ngưng tụ ra Bàn Cổ Chân Thân!

Tiếng khóc của Chuẩn Đề Đạo nhân là vang dội nhất, át cả Tiếp Dẫn Đạo nhân và Nữ Oa nương nương!

Từng dòng huyết lệ bay tán loạn giữa trời đất, đó là tinh huyết của Thánh nhân a!

Từng giọt tinh huyết, ngưng tụ lại một chỗ, hóa thành một dòng sông mênh mông!

"Ầm ầm ầm…" "Ầm ầm ầm…" Cùng với Ngũ Thánh quỳ bái, đạo Tử Tiêu Thần Lôi kia cuối cùng cũng giáng xuống.

Rắc, Hỗn Độn xé rách, sau đó Thái Cổ Tinh Không chấn động, vô tận dị tượng bốc lên, khí tức khủng bố cuộn trào.

Chỉ là hư không không bị băng diệt!

Một đạo Tử Tiêu Thần Lôi – Tử Hà Thần Lôi của Hồng Quân, tự nhiên sẽ không làm ra hành vi phá hoại Hồng Hoang.

Sở Ca từ trong tinh không vươn người dậy, lưng vác Bàn Cổ Phủ, ánh mắt ngưng tụ thành thực chất!

Nhìn về phía đạo thần lôi kia trên bầu trời.

Thân thể hắn đang lay động, Bàn Cổ Chân Thân ức vạn vạn dặm đang gợn sóng.

Bên trong cơ thể, thân ảnh Thập Nhị Tổ Vu chấn động, dường như muốn tản đi Đô Thiên Thần Sát Trận.

Một trận đại chiến kéo dài không lâu, cũng chỉ mấy chục ngày mà thôi.

Trong khoảng thời gian này, chủ yếu là Sở Ca chờ Thiên Đạo Thánh nhân phục sinh, nên mới chậm trễ lâu như vậy, nếu không trận chiến đã sớm kết thúc rồi.

Sở Ca thúc đẩy thần lực, Bàn Cổ Phủ nứt toác vết tàn khuyết!

Vô tận tinh không cuộn trào, Sở Ca vẫn giơ Thần Phủ tấn công.

"Đương!" Tử Hà Thần Lôi, được mệnh danh là lôi kiếp có thể đánh diệt Thánh nhân, cũng tại khắc này bị trảm liệt!

Bàn Cổ Thần Phủ, vô kiên bất tồi, vô vật bất phá, ngay cả nhục thân Đại Đạo Thần Ma cũng có thể trảm liệt, huống hồ chỉ là Tử Tiêu Thần Lôi!

"Ầm!" Lôi đình tử sắc huyễn diệt, thần lôi trung tâm trực tiếp bị trảm liệt, bốn phía từng đạo lôi đình nứt ra, những con điện xà tử sắc rơi rụng, hóa thành thiểm điện hình người, hoặc lôi đạo thần thông, lại hoặc lôi đạo pháp tắc, bay vào thế giới Hồng Hoang, trở thành cơ duyên cho người khác.

Một đạo thân ảnh nửa bước chân đã đạp vào Thái Cổ Tinh Không, nhưng lúc này!

Lại hoảng sợ rồi. ???

Tử Tiêu Thần Lôi của Hồng Quân lão tổ lại bị người ta đánh phá ư?

Chương 91

Làm sao có thể?

Cửu Thiên Huyền Nữ thừa dịp Tử Tiêu Thần Lôi phát uy, một đòn đánh chết Sở Ca, sau đó giáng lâm trong sự chú mục của vạn chúng.

Nhưng hiện tại!

Phải làm sao đây?

Tiếp tục đi vào Hồng Hoang, đạp trong Hỗn Độn?

Đi vào Hồng Hoang, nếu bị vị ngoan nhân kia biết được, cầu Đạo Tổ ra tay, chẳng phải sẽ bị một búa chém chết sao?

Cửu Thiên Huyền Nữ đứng trong Hỗn Độn, lại rút nửa bước chân về!

Sợ hãi rồi!

Thà chết đạo hữu còn hơn chết bần đạo, ta đã làm quá nhiều vì Nữ Oa nương nương rồi.

Nhưng không thể đem mạng mình vào đó!

Chợt không đợi Cửu Thiên Huyền Nữ dừng lại trong Hỗn Độn lâu hơn, chỉ thấy đạo thân ảnh khổng lồ kia, lại gầm lên giận dữ hướng lên trời.

"Hồng Quân lão tổ!

Dám tiếp Bản tôn một búa không!" Phát điên rồi sao?

Lại đưa đồ đao về phía Hồng Quân?

"Hồng Quân lão tổ!

Dám tiếp Bản tôn một búa không!" Thân ảnh khổng lồ gào thét

Hỗn Độn thiên địa, trực tiếp đánh nát Thái Cổ Tinh Không trọng trọng hư không.

Một tiếng gầm xé nát tinh hà, một tiếng gầm phá vỡ vô số pháp tắc trật tự.

Đôi mắt Sở Ca bùng lên thần quang!

Ban đầu hắn định kết thúc trận chiến ở đây, bất kể có triệt để giết chết Thánh nhân nào hay không, đều đã chuẩn bị giải tán Bàn Cổ Chân Thân.

Nhưng hiện tại!

Lại lộ ra vẻ hung tợn.

Qua một trận chiến, hắn đã nắm rõ chiến lực của Thánh nhân.

Nếu chỉ dựa vào tu vi của bản thân, cộng thêm Tiên Đạo Trấn Ngục Kình, Hoán Nhân Tộc Tam Điều Trường Hà, thậm chí Đại Đạo Vị Thân, cũng sẽ bị Thánh nhân một ngón tay chọc chết.

Nhưng nếu có thể đề thăng Tiên Đạo Trấn Ngục Kình lên tầng thứ tư, tám ức bốn ngàn vạn tôn Thái Ất Kim Tiên, là có thể có chiến lực Thánh nhân rồi!

Nhưng còn Hồng Quân thì sao?

Là sư của Thánh nhân, Hồng Quân đã dĩ thân hợp đạo thì tu vi rốt cuộc mạnh đến mức nào?

Sở Ca không biết, trong tương lai liệu hắn có "nghịch thiên" hay không, khi đó Hồng Quân tất nhiên sẽ ra tay với hắn!

Bởi vậy, hắn muốn biết trước thực lực của Hồng Quân.

Vừa rồi Sở Ca cũng cảm nhận được!

Hắn vẫn luôn tồn tại ở tận cùng Thiên Đạo, nhưng trong bóng tối

lại hóa thân thành lão Thiên Gia, tìm kiếm thân ảnh Hồng Quân trong thế giới Hồng Hoang.

Nhưng phát hiện, trong Hồng Hoang, không tìm thấy vị Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân đó!

Rõ ràng, Hồng Quân lão tổ không ở thế giới Hồng Hoang.

Cũng có thể đang tu hành trong Hỗn Độn, nhưng việc hắn liên tục đồ sát Thiên Đạo Thánh nhân, Hồng Quân lão tổ không thể không biết.

Vậy thì Hồng Quân vì sao không ra tay ngăn cản?

Lẽ nào Hồng Quân không thể tiến vào thế giới Hồng Hoang?

Bởi vậy!

Hồng Quân mới trì hoãn không ra tay.

Vậy thì Sở Ca lại làm ra một màn tác tử!

Hô khiếu Thiên Đạo Hồng Quân!

Tiên Đạo lão tổ, sư của Lục Thánh!

Trong thiên địa Hồng Hoang, Sở Ca một búa đánh nát Tử Tiêu Thần Lôi, sau đó lại chĩa Bàn Cổ Phủ về phía Hỗn Độn!

"Hồng Quân, dám tiếp Bản tôn một búa không?" Một đạo thanh âm truyền vào tinh không Hồng Hoang, truyền vào thiên địa Hồng Hoang, vô số Đại thần thông kinh hãi, thậm chí những Tiên Thiên Sinh Linh kia trực tiếp gan lạnh, da đầu tê dại nhìn Sở Ca.

Tất cả đều bởi vì một câu nói của Sở Ca mà đạo tâm run rẩy, gần như sụp đổ.

Khiêu khích Đạo Tổ?

Đó là bất kính với Thiên Đạo!

"Ầm!" Khoảnh khắc tiếp theo, thiên địa Hồng Hoang đã khôi phục

bình thường đột nhiên nứt ra!

Các loại khí tức khủng bố sinh thành trong hư vô, lại có từng đạo lôi đình diễn hóa trong vô tận tinh không.

"Trời" cũng nổi giận rồi!

Hô khiếu Hồng Quân, hô khiếu cả Thiên Đạo Hồng Hoang sao?

Ai cho hắn cái gan đó?

Thiên Đạo Hồng Hoang chấn nộ!

Vạn linh chúng sinh kinh khủng, nhìn Sở Ca, trong lòng vô số ý niệm sợ hãi chợt lóe qua.

"Cuồng nhân, ngoan nhân, còn ma nhân hơn cả Ma Tổ!" "Dám hô khiếu Thiên Đạo Hồng Hoang a, đó là sự tồn tại vận chuyển thế giới Hồng Hoang, Hồng Quân lão tổ còn dĩ thân hợp đạo, bổ toàn thiên địa!" Có một số Đại thần thông, tuy không thấy Hồng Quân lão tổ, nhưng lại không dám chỉ trỏ Hồng Quân lão tổ, càng không dám đương diện hô khiếu Hồng Quân!

Đó là hành vi tìm chết.

Tuy bội phục Sở Ca, nhưng trong lòng họ cũng thầm mắng Sở Ca.

Một khi chọc giận Hồng Quân lão tổ, e rằng thiên cơ lại sẽ biến đổi nhanh chóng.

Toàn bộ Hồng Hoang có lẽ sẽ được sắp xếp lại!

Dưới tinh không, sắc mặt của năm vị Thánh nhân thay đổi liên tục.

Nhìn về phía Hỗn Độn!

Hồng Quân lão tổ vẫn không xuất hiện, vậy vừa rồi ai đã quỳ bái?

Đạo Tử Tiêu Thần Lôi vừa rồi đích thực là của Hồng Quân, nhưng Hồng Quân lão tổ đâu rồi?

Ánh mắt họ xuyên phá Thái Cổ Tinh Không, mới lờ mờ nhìn thấy một đạo thân ảnh.

Đạo thân ảnh đó khổng lồ, hiển hóa trạng thái thần điểu, dường như là một con Huyền Điểu, toàn thân cuộn trào khí tức Đại La Kim Tiên.

Chỉ là lúc này, khí tức Đại La Kim Tiên đó lại vặn vẹo hỗn loạn, rõ ràng là đã bị dọa sợ.

Hử?

Hướng về phía quỳ bái Hỗn Độn, dường như là vị trí của Đại La Kim Tiên kia.

Lại là con Huyền Điểu đã quỳ bái ư?

Nữ Oa nương nương trực tiếp kêu lên: "Cửu Thiên Huyền Nữ!" Bà một cái đã nhận ra đệ tử của mình.

Sắc mặt bà xấu hổ, vừa rồi cảnh tượng xấu xí đó lại bị đệ tử của mình nhìn thấy, thậm chí vừa rồi còn hướng về Cửu Thiên Huyền Nữ mà quỳ bái.

Khoảnh khắc ấy, từng đạo sát tính bộc lộ!

Sát cơ Thánh nhân phù hiện, dị tượng thiên địa hoành sinh, rồng rắn nổi giận, đấu chuyển tinh di, thiên địa biến sắc, Cửu Thiên Huyền Nữ trong Hỗn Độn cũng bất giác run rẩy.

Phát hiện sự việc đã trở nên lớn chuyện.

Hiện tại, nàng có thể trở về Hồng Hoang sao?

Thánh nhân chưa chết, nàng cũng không dám trở về Hồng Hoang a.

Thiên Đạo Ngũ Thánh, Thái Thanh Thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn Đạo nhân, Chuẩn Đề Đạo nhân, còn có sư tôn của họ là Nữ Oa nương nương, lại lầm lỡ mà triều bái nàng!

Đây là nhân quả lớn!

Chương 92

Một khi tiến vào Hồng Hoang, Cửu Thiên Huyền Nữ cũng không thể chịu nổi nhân quả quỳ bái của Thánh nhân.

Nàng khóc rồi!

Đáng lẽ không nên đi Hỗn Độn Tử Tiêu Cung, cầu Đạo Tổ ra tay.

Không ổn, năm vị Thiên Đạo Thánh nhân kia lại thu hồi ánh mắt!

Hiện tại họ không có thời gian để so đo với một Đại La Kim Tiên nhỏ bé.

Trước mặt họ, đạo thân ảnh khổng lồ kia, cầm Bàn Cổ Phủ, đang hô khiếu Hồng Quân.

"Tên điên, tên điên này đã chặn ở tận cùng Thiên Đạo đồ sát chúng ta, giờ lại dám hô khiếu sư tôn." Năm xưa, khi Hồng Quân lão tổ giảng đạo, họ phỏng đoán Hồng Quân lão tổ chỉ ngưng tụ ba bốn trọng Hỗn Nguyên Thiên Cung.

Lần giảng đạo thứ hai, có lẽ đã đạt Hỗn Nguyên Bát Trọng Thiên Cung!

Đến lần giảng đạo thứ ba, gần như tiếp cận đỉnh phong Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Cửu Trọng Hỗn Nguyên Thiên Cung!

Sau đó, Hồng Quân truyền xuống Trảm Tam Thi Chi Đạo, thu họ làm đệ tử xong, trực tiếp dĩ thân hợp đạo, siêu việt cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Đó là cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La!

Hiện tại, tên cuồng nhân này lại đang hô khiếu Đạo Tổ?

Không biết tự lượng sức!

“Chết đi chết đi!

Dám khiêu khích Đạo Tổ, ta xem ngươi sẽ bị sư tôn đồ sát.” Hận a!

Các Thánh nhân đều dùng ánh mắt phẫn nộ nhìn Sở Ca, Sở Ca đã khiến họ mất hết thể diện, Thánh nhân đều trở thành trò cười.

Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn trắng bệch, Đại Đạo Thánh nhân quanh thân mười phần chẳng còn một, ba ngàn dặm tử khí cũng yếu ớt đến cực hạn.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề ngừng khóc, Phật quang quanh thân lại ngưng tụ!

Dường như đang khôi phục tu vi!

Còn Nữ Oa nương nương thì hung hăng nhìn Sở Ca.

Từng cầu xin Sở Ca, nhưng hắn vẫn tâm ngoan thủ lạt!

Bất tử bất hưu, khoảnh khắc ấy, lại dâng lên một ý niệm.

“Hô hô hô…” “Hô hô hô…” Thiên địa có cảm ứng, ý nghịch thiên của Sở Ca, các loại dị tượng bốc lên không ngừng, trước tiên thiên địa biến sắc, tiếp đó lôi đình hiển hóa, cuối cùng, mây đen trực tiếp tràn ngập trên đỉnh đầu Sở Ca!

Bàn Cổ Chân Thân ức vạn vạn dặm, lại trong nháy mắt đánh nát kiếp vân.

Chỉ còn một con mắt huyết sắc đứng sừng sững giữa trời xanh.

Đó là Thiên Đạo Chi Nhãn, đó là Thiên Phạt Chi Nhãn!

“Thiên Phạt, Thiên Phạt đó!

Thiên Phạt trong truyền thuyết xuất hiện?” Thiên Phạt, vẫn luôn là truyền thuyết Hồng Hoang, bởi vì từ khi Hồng Quân dĩ thân hợp đạo,

đã định ra pháp tắc lôi kiếp, hóa hình lôi kiếp, độ kiếp lôi kiếp, các loại Đại Đạo lôi kiếp đều bị Thiên Đạo quản hạt.

Thiên Phạt giáng xuống phán quyết cuối cùng cho những kẻ nghịch thiên.

Chỉ là những năm này, từ khi Hồng Quân hợp đạo, lại có sáu vị Thiên Đạo Thánh nhân giúp trông coi Hồng Hoang, ai dám nói nghịch thiên?

Ai dám bất kính với Thiên Đạo?

Bởi vậy trong Hồng Hoang, đây là lần đầu tiên Thiên Phạt xuất hiện!

"Ầm long!" Từng tia Đại Đạo lôi kiếp, lấp lóe trong con mắt Thiên Phạt, một con mắt dọc giữa trán nhìn chằm chằm Sở Ca!

"Ầm!" Lại một Đại Đạo cuộn trào, đó là Tiên Đạo!

Đại Đạo đứng đầu trong ba ngàn Đại Đạo của thiên địa Hồng Hoang hiện nay!

Tiên Đạo và Lôi Đạo đan xen, con mắt Thiên Phạt chiếu rọi Cửu Thiên Thập Địa, hoành tảo Bát Hoang Lục Hợp, luồng khí tức lạnh nhạt đó trực tiếp xuyên thấu chúng sinh Hồng Hoang.

Dưới ánh mắt của Thiên Phạt chi nhãn, chúng sinh là kiến hôi, còn lạnh nhạt hơn, còn xem thường chúng sinh hơn cả ánh mắt Thánh nhân.

Sở Ca thần sắc đạm nhiên, dưới sự chú ý của vô tận chúng sinh, trực tiếp giơ tay!

"Nhìn xem?" "Chỉ một con mắt Thiên Phạt nho nhỏ, cũng dám trừng ta ư?" "Chết đi!" Bàn Cổ Thần Phủ khai thiên, trực tiếp hoành tảo tinh không, từng đạo tiếng Thần Ma gào thét rơi xuống, chấn động

vô số chúng sinh.

"Ầm!" Không nói một lời, trực tiếp chém xuống khai thiên thần phủ!

Vô tận tinh không sụp đổ, dị tượng Thiên Phạt vỡ nát, sau khi quy khư hóa thành Hỗn Độn.

Một đòn Khai Thiên Thần Phủ sau đó giáng xuống!

"Rắc!" Một tiếng động lớn vang lên, sau đó con mắt kia chảy ra từng dòng máu.

Thiên Phạt chi nhãn chảy máu, một con mắt dọc nứt ra, nhưng lại không bị trảm nát!

Sở Ca động dụng Khai Thiên Thần Phủ, đây là lần đầu tiên có sự vật không bị trảm nát!

"Ầm!" Mây kiếp tràn ngập trời bị trảm nát, vô số lôi đình và Tiên Đạo tan biến, dưới một kích của Bàn Cổ Phủ, ngay cả Thiên Phạt chi kiếp cũng chưa kịp giáng lâm, đã bị trảm nát!

Thần lực vô thượng, phong hoa vô thượng, con mắt huyết sắc chảy máu, thấm thấu vào hư không, sau đó biến mất.

Con mắt kia lại xoay tròn nhãn cầu, không còn nhìn chằm chằm Sở Ca nữa!

Thiên Phạt cũng nhận thua rồi!

Gì?

Ngoan nhân này ngay cả Thiên Phạt trong truyền thuyết cũng đánh nát?

Khái niệm gì đây?

Vị ngoan nhân này mạnh đến mức không thể tưởng tượng nổi,

trong Hồng Hoang ai có thể ngăn cản?

Thiên Phạt, đó là lôi kiếp tối thượng trong truyền thuyết a.

Nhìn Thiên Phạt đang chảy máu, trong tai hắn tiếng hô khiếu kia dường như vẫn còn văng vẳng bên tai.

Tư thái của vị tuyệt thế ngoan nhân đó, một lần nữa in sâu vào lòng hắn.

"Hồng Quân, nếu ngươi không xuất hiện nữa, ta có thể sẽ đi đồ sát năm vị Thiên Đạo Thánh nhân." Sở Ca chậm rãi nói.

Hắn không vội, tuy chưa dẫn ra Hồng Quân lão tổ, nhưng lần này vẫn thu hoạch được rất nhiều.

Nói xong, Sở Ca xoay người lại, từng bước từng bước đi về phía Thiên Đạo Ngũ Thánh!

Tinh không sụp đổ, thân ảnh khổng lồ di chuyển thiên địa.

Năm vị Thiên Đạo Thánh nhân kinh hãi!

Sắc mặt của họ ngày càng trắng bệch.

Khí tức của năm vị Thánh nhân đã bị đánh cho hỗn loạn, trong mắt tràn đầy vẻ khủng bố.

Lẽ nào lại phải chết nữa sao?

Thiên Phạt Chi Nhãn chảy máu, sau khi bị Sở Ca chém một kích, trực tiếp điều chuyển ánh mắt!

Không lùi cũng không tiến, nó đứng yên trong hư không, không động đậy.

Ở một bên tinh không khác, đạo thân ảnh ức vạn vạn dặm kia lại đi về phía năm vị Thiên Đạo Thánh nhân!

Hồng Quân không xuất hiện ư?

Vậy thì cứ tiếp tục đồ sát năm vị Thánh nhân thôi.

Sở Ca đã nhìn ra!

Nguyên bản của năm vị Thánh nhân đã cạn kiệt, Thánh nhân chi cơ có thể tan biến, pháp tắc Thánh nhân trên người họ không cách nào ngưng tụ được, tu vi cũng mất đi bảy tám phần.

Nếu để họ chết thêm một lần nữa, Sở Ca có lẽ sẽ có được những kinh hỉ khó lường.

Bắt đầu rồi sao?

Lại sắp bắt đầu đồ sát Thánh nhân ư?

Sở Ca vừa trấn áp Thiên Phạt Chi Nhãn, lại chuẩn bị đồ sát Thánh nhân sao?

Xem ra Thánh nhân vẫn không thoát khỏi số phận bị Sở Ca đồ sát.

Chương 93

Từng đạo ánh mắt nhìn về phía năm vị Thánh nhân, đều lộ ra vẻ đáng thương.

Đúng vậy, đều đáng thương Thái Thanh Thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn Đạo nhân, Chuẩn Đề Đạo nhân và Nữ Oa nương nương.

Thánh nhân a, sao lại đáng thương đến thế?

Lại phải tiếp tục bị người khác đồ sát?

Từng tôn Thánh nhân quỳ bái trong hư không, run rẩy bần bật, nhìn đạo thân ảnh đang đến gần.

Chuẩn Đề và Nguyên Thủy Thiên Tôn là người đầu tiên sụp đổ!

Họ cũng là sinh linh, không phải vô dục vô cầu, không phải những pháp tắc trật tự kia, đối mặt với sinh tử cũng sẽ phản kháng.

Có thể đoán trước tương lai khủng khiếp, họ nhao nhao cầu xin tha thứ.

"Đạo hữu!

Ta sai rồi!

Ta không nên mưu tính đạo hữu!" "Đúng vậy, Vu Yêu Đại Chiến đều do ta xúi giục, ta đã đến Thái Dương Tinh, xúi giục Thập Đại Kim Ô xuống phàm." "…" Chuẩn Đề Đạo nhân vừa khóc vừa hít mũi, thống khổ đến như vậy.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng nói: "Đạo hữu, đệ tử của Xiển Giáo là Ngọc Đỉnh Chân Nhân, sớm đã bị ta đánh đuổi khỏi Xiển Giáo, đệ tử đạo hữu muốn, vậy thì cứ lấy đi đi." "Không, nếu đạo hữu vừa

mắt bất kỳ ai trong Xiển Giáo của ta, bao nhiêu cũng có thể thu đi.” Ba vị Thánh nhân còn lại nghe vậy thì trầm mặc.

Chuẩn Đề Đạo nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn tự bộc mật tân, làm chấn kinh ba vị Thánh nhân còn lại.

Vu Yêu Đại Chiến là do Chuẩn Đề Đạo nhân sách hóa ư?

Nếu không phải Thập Đại Kim Ô nhập Hồng Hoang, chuyện ngày hôm nay sẽ không thể xảy ra, họ đều hung hăng nhìn Chuẩn Đề Đạo nhân.

Chuyện của Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng làm các Thánh nhân khác chấn kinh.

Đệ tử Thánh nhân phản giáo?

Chuyển sang môn hạ người khác?

Thật đáng để suy ngẫm!

Chỉ nhìn Sở Ca không ngừng tiến lên, ba vị Thánh nhân còn lại cũng không nhịn được mà cầu xin tha thứ.

Thái Thanh Thánh nhân phát thệ.

“Đạo hữu, trước đây ta thôn tính khí vận Nhân tộc, mới thiên phương bách kế muốn thu đạo hữu làm đệ tử!” “Ta quỷ mê tâm khiếu, ta không biết tốt xấu a!” “Xin đạo hữu tha thứ!” Thái Thanh Thánh nhân muốn thu Sở Ca làm đệ tử?

Thu vị tuyệt thế ngoan nhân này làm đệ tử?

Ai đã cho hắn dũng khí đó!

Nữ Oa nương nương càng khóc không ngừng, “Đạo hữu, xin tha cho Bản cung đi!” “Chỉ cần tha cho Bản cung, chuyện Yêu tộc ta sẽ không tham dự!” Tham gia Yêu tộc?

Có một sát thần như vậy ở đây, ai có thể tranh phong vị trí nhân vật chính Hồng Hoang với Nhân tộc?

Cuối cùng vị Tiếp Dẫn Đạo nhân kia cũng trầm giọng nói: "Đạo hữu, Tây Phương Cực Lạc thế giới của ta, thiếu một vị Như Lai tại thế, đạo hữu có hứng thú không?" Tiếp Dẫn Đạo nhân lúc này, lại muốn kéo Sở Ca vào Tây Phương Giáo!

Quả nhiên không hổ là Tây Phương Nhị Thánh!

Năm vị Thánh nhân lời lẽ tha thiết, nhưng Sở Ca không hề dừng lại chút nào.

Thánh nhân sống, thật sự không bằng Thánh nhân chết!

Sở Ca mượn nhờ Bàn Cổ thần lực, cũng chỉ có thể duy trì trong một khoảng thời gian ngắn mà thôi, lần tiếp theo ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân không biết phải đợi đến bao giờ!

Bởi vậy Sở Ca!

Lựa chọn giết!

Giết!

Giết!

Để những Thánh nhân này triệt để vẫn lạc.

"Ầm!" Bàn Cổ Phủ cuộn trào hư không, thiên địa gợn sóng, thân thể ức vạn vạn trượng bước đi, Sở Ca thần sắc đạm nhiên.

Thân ảnh của hắn lại nhạt đi ba phần.

Nhưng vẻ dũng mãnh vẫn hung tàn!

Bàn Cổ Khai Thiên Phủ chấn động hư không, Sở Ca giơ tay!

Nhìn về phía Thái Thanh Thánh nhân, lần này phải để Thái Thanh Thánh nhân chết thêm một lần nữa!

“Rắc!” Hư không băng diệt, tinh hà run rẩy, vô tận thiên địa lưu chuyển, một đòn Khai Thiên kích sắp giáng xuống!

Sắc mặt Thái Thanh Thánh nhân biến đổi, bốn vị Thánh nhân còn lại thì thở phào nhẹ nhõm.

Lần này không đến lượt họ tử vong!

“Mạng ta tiêu rồi!” Chỉ trong khoảnh khắc đó!

Thiên địa Hồng Hoang cuối cùng lại xuất hiện dị tượng, từng đạo khí tức đột nhiên thăng lên không trung, ngay sau đó thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên, vô tận tử khí dị tượng dũng mãnh!

Lại có Thánh nhân sắp xuất hiện!

Thông Thiên Giáo Chủ?

Nhưng Thông Thiên Giáo Chủ vẫn còn ở Kim Ngao Đảo, vậy không phải Thông Thiên Giáo Chủ thì sẽ là ai?

Vô số chúng sinh Hồng Hoang đều đang suy đoán, ngay cả năm vị Thánh nhân cũng đang suy đoán.

Dị tượng diễn hóa, Thánh nhân dường như sắp xuất hiện!

“Lạch cạch!” Ở tinh không xa xôi, con mắt Thiên Phạt kia chấn động, nhãn cầu được trùng tu, vô tận Tiên Đạo lại bám lên người nó.

Khí tức Tiên Đạo đó, làm chủ một vùng thiên địa!

“Đó là khí tức của Hồng Quân lão tổ!” Lần thứ hai khí tức của Hồng Quân lão tổ xuất hiện, khí tức của hắn giáng lâm thế giới Hồng Hoang.

Lẽ nào Hồng Quân thật sự sắp xuất hiện!

Vị cường giả đệ nhất Hồng Hoang này, cuối cùng cũng sắp ra tay sao?

Vô số chúng sinh nín thở, ngay cả những Thánh nhân đang chờ bị đồ sát cũng lộ ra vẻ hy vọng.

Lần này, chắc sẽ không lại xuất hiện ô long nữa chứ!

"Ầm!" Năm vị Thánh nhân không còn do dự, lại quỳ bái về phía Hỗn Độn.

"Đạo Tổ, mau cứu ta!!!" "Đạo Tổ, mau cứu ta!!!" "Đạo Tổ, mau cứu ta!!!" "Đạo Tổ, mau cứu ta!!!" "Đạo Tổ, mau cứu ta!!!" "…" Năm vị Thánh nhân kia lần thứ hai hướng Đạo Tổ cầu cứu!

Giữa thiên địa, khí tức Thánh nhân cuộn trào vô tận, phía trên Hồng Hoang, chỗ Hỗn Độn kia cuối cùng cũng nứt ra.

Chỉ thấy một đạo thân ảnh từ trong Hỗn Độn chậm rãi hạ xuống.

Đó là con thần điểu khổng lồ!

Chính là Huyền Điểu!

Khi nhìn thấy đầu Huyền Điểu đó, Nữ Oa suýt nữa ngất đi.

Chẳng phải là đệ tử của bà sao?

Lại xuất hiện?

Vừa rồi năm vị Thánh nhân đã bái Cửu Thiên Huyền Nữ một lần, bây giờ lại bái thêm lần nữa!

Có phải đang đùa giỡn các Thánh nhân này không?

Khoảnh khắc tiếp theo, Huyền Điểu đó hóa thành một Tiên Thiên Đạo Thể.

Thân ảnh Tiên Thiên Đạo Thể đó mờ ảo, không nhìn rõ dáng vẻ của Cửu Thiên Huyền Nữ, từng tia Tiên Thiên sinh linh khí tức tràn ngập tinh không.

Bay về phía vị trí của Thiên Đạo Ngũ Thánh!

Lại có từng đạo thần âm vang vọng Hồng Hoang!

Đó là Đại Đạo chi âm.

“Cao tọa Cửu Trọng Vân, bồ đoàn Đạo chân.

Thiên địa huyền hoàng ngoại, ngô đương chưởng giáo tôn.

Chương 94

Bàn Cổ sinh Thái Cực, Lưỡng Nghi Tứ Tượng tuần.

Nhất Đạo truyền Tam Hữu, nhị giáo Xiển Tiệt phân.

Huyền Môn đô lĩnh tụ, Nhất Khí hóa Hồng Quân." Cùng với từng đạo thần âm giáng xuống, Hồng Hoang chấn động, con mắt Thiên Phạt kia, trực tiếp bay về phía thân ảnh "Cửu Thiên Huyền Nữ".

Sau đó vô tận Tiên Đạo ngưng tụ, trực tiếp bám lên người nàng!

Hồng Quân lão tổ!

Thật sự xuất hiện.

Lần này, tuy không phải chân thân giáng lâm, nhưng cũng truyền ý chí vào trong thân thể Cửu Thiên Huyền Nữ, một thân thể có thể đại biểu Hồng Quân.

Cũng là một nhục thân đang chấp hành giả của Đại Thiên thế giới!

Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân!

Bước đi dưới tinh không, vạn đạo thần phục, chư thiên run rẩy, vô tận quang mang bao phủ, các loại pháp tắc trật tự đan xen, đạo và lý diễn hóa.

Vạn vật vạn sự đều đang làm nổi bật Hồng Quân lão tổ.

Khoảnh khắc ấy, một Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân cũng đã mở lời!

"Tiểu hữu, xin dừng tay!" Hồng Quân lão tổ đang ngăn Sở Ca dừng tay.

Bàn Cổ Chân Thân ức vạn vạn trượng của Sở Ca quay lưng về phía Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân, Bàn Cổ Phủ trong tay trực tiếp ngang trời giáng xuống, chém về phía Thái Thanh Thánh nhân.

Một đòn, không hề do dự, thậm chí còn nhanh hơn bình thường ba phần!

Thiên địa tại khắc này tịch tĩnh, sau đó mưa máu trút xuống, màn huyết sắc lại bao trùm tinh không Hồng Hoang, lại có từng đạo tiếng bi minh xuất hiện.

Thánh nhân lại vẫn lạc, thiên địa lại đồng bi.

Chỉ là lần này, chúng sinh Hồng Hoang không hề có ý châm chọc hay cười nhạo.

Tất cả đều ngây người!

Hồng Quân xuất hiện, ngăn cản Sở Ca, nhưng Sở Ca lại không hề lay động?

Điên rồi sao?

Ngốc rồi sao?

"Ồ?

Đạo Tổ, vừa rồi nói gì?" Sở Ca thu Bàn Cổ Phủ về, thuận tay chém nát kim khu của Thái Thanh Thánh nhân, từng đạo tiếng Thần Ma gào thét vang lên, thậm chí át cả âm thanh thiên địa đồng bi.

Hắn quay người lại, quay lưng về phía bốn vị Thánh nhân còn lại, chính diện hướng về Hồng Quân lão tổ.

Trên mặt, một nụ cười nhạt hiện lên.

Hồng Quân lão tổ cuối cùng cũng xuất hiện!

Tuy nhiên một đạo ý chí hóa thân của ông, có thể trong thế giới Hồng Hoang, Hồng Quân lão tổ đều có thể quán thâu ý chí, giáng lâm lên bất kỳ ai!

"Đạo Tổ, nếu ngươi còn chậm một bước, bốn vị Thánh nhân còn

lại, e rằng sẽ phải chết thêm một lần nữa.” Hắn nói phong khinh vân đạm, nhưng bốn vị Thánh nhân còn lại nghe xong thì gan lạnh.

Thân thể run rẩy, đạo tâm chấn động, pháp tắc Thánh nhân trên người họ đều đang băng diệt.

Lão ma!

Ngoan nhân!

Cuồng nhân!

Từng từ ngữ hiện lên trong lòng họ.

Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân, thân thể Cửu Thiên Huyền Nữ mê ly, cuối cùng diễn hóa thành từng đạo quang mang, một thân thể trực tiếp hóa thành dạng mờ ảo của “Đạo”.

Lại ba hơi thở trôi qua, thân thể Đạo đó mới chậm rãi diễn hóa thành một lão giả.

Dáng vẻ lão giả đó, chính là thân ảnh của Hồng Quân!

Vị Đại Boss cuối cùng của Hồng Hoang này, bất đắc dĩ phải xuất hiện.

Nhìn Sở Ca, trong mắt tràn đầy vẻ kỳ dị, dường như ngay cả hắn cũng không thể suy ra lai lịch của Sở Ca.

Hai đạo ánh mắt va chạm trong tinh không, nhưng không hề xuất hiện một tia yên diệt.

Giống như hai người bạn lâu ngày không gặp, đang đánh giá đối phương.

Tinh không tĩnh lặng, Hồng Hoang tĩnh lặng, tất cả chúng sinh đều nín thở, đều nhìn Sở Ca và Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân.

Một vở kịch!

Có lẽ sẽ kết thúc tại đây.

Ở tận cùng Thiên Đạo, đạo thân ảnh mơ hồ kia lại diễn hóa, Thái Thanh Thánh nhân đã chết lại một lần nữa phục sinh.

Bốn vị Thiên Đạo Thánh nhân còn lại thở phì phò, dường như đang mừng rỡ vì thoát khỏi một kiếp.

Dưới tinh không, vị Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân kia, phát ra từng đạo khí tức, chấn động cả tinh không.

Hồng Quân dĩ thân hợp đạo hậu, đây là lần đầu tiên ông thi triển thân phận Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân, bước đi trên Hồng Hoang.

Sau khi nhìn Sở Ca vài lần, ông nhìn về phía thiên địa Hồng Hoang.

Ông đã chứng đạo Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên theo một phương thức khác, nhưng lại bị giam cầm trong Hỗn Độn Tử Tiêu Cung, chỉ có thể bằng cách quán thâu ý chí, chiếu ảnh hóa hình chân linh, v.v. mới có thể tiến vào Hồng Hoang.

Khí tức của đạo Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân đó nhanh chóng bạo trướng, thậm chí trực tiếp vượt qua cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Trên đỉnh đầu, một Hỗn Nguyên Đạo Quả hiển hóa, lại có từng tòa Thiên Cung phù hiện.

Hỗn Nguyên Đại Đạo, Hỗn Nguyên Thiên Cung!

Một trọng Hỗn Nguyên Thiên Cung, hai trọng Hỗn Nguyên Thiên Cung, ba trọng Hỗn Nguyên Thiên Cung, bốn trọng Hỗn Nguyên Thiên Cung, năm trọng Hỗn Nguyên Thiên Cung!

Cuối cùng, trực tiếp diễn hóa ra sáu trọng, bảy trọng, tám trọng!

Chỉ còn lại trọng Hỗn Nguyên Thiên Cung cuối cùng chưa diễn hóa ra.

Bởi vì đạo Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân hóa thân này của Hồng Quân lão tổ, căn bản không phải Thiên Đạo chân thân!

Như vậy, vẫn có thực lực Hỗn Nguyên Bát Trọng Thiên, một khi Thiên Đạo chân thân giáng lâm, tuyệt đối là thực lực Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La.

Quá cường đại!

Cường đại đến mức khiến người ta run rẩy!

Năm vị Thánh nhân dưới tinh không, đều đang run sợ.

Hơn nữa, ở Kim Ngao Đảo, Thông Thiên Giáo Chủ thần sắc khẽ động.

Từ khi Hồng Quân lão tổ hợp đạo, đây là lần đầu tiên ông thấy Hồng Quân.

Lần gặp mặt này, cuối cùng ông cũng nhận thức được sự cường đại của vị Tiên Đạo lão tổ này!

Trong mắt Lục Thánh, thế giới Hồng Hoang đã trở thành một diện mạo khác, đó là thế giới được xây dựng bởi Đạo Tổ, bởi từng pháp tắc trật tự, thần liên quy tắc, nhân quả hủy diệt và sáng tạo đan xen với nhau.

Trong những pháp tắc trật tự, thần tắc thần liên này, một vật thể khổng lồ bao trùm cả trời đất!

Nó không thể gọi tên, chỉ có thể hình dung bằng trạng thái mờ ảo!

Bất khả văn, bất khả kiến, bất khả thuyết!

Cảnh giới Tam Bất Khả!

Chính là Hỗn Nguyên Vô Cực!

Trong mắt Thánh nhân, cũng chỉ có thể lờ mờ nhìn thấy một vật

thể khổng lồ kết nối với toàn bộ thế giới Hồng Hoang.

Bắt đầu từ tận cùng Thiên Đạo, cũng là nơi Thái Thanh Thánh nhân phục sinh.

Ở một vùng địa giới, tận cùng Thiên Đạo mờ ảo giống như một cái đuôi.

Trên cái đuôi đó, treo một đạo Thánh nhân hư ảnh, chính là Thái Thanh Thánh nhân sắp phục sinh.

Khí tức Thánh nhân cuộn trào, làm gợn sóng đuôi Thiên Đạo, khí tức Thiên Đạo mờ ảo cuộn trào vào vô tận tinh không.

Chương 95

Kết nối toàn bộ vô tận hư không lại thành một thể, giống như những rễ cây già phức tạp, lại đan xen vào nhau!

Đuôi Thiên Đạo, chỉ là một phần nhỏ của Thiên Đạo chân thân, thân thể khổng lồ của nó ẩn mình trong toàn bộ thế giới Hồng Hoang, thân thể nó ít nhất cũng lớn bằng nửa Hồng Hoang.

Chỉ là nó ẩn mình vào hư không, lại vô hình vô tướng, ngay cả Thánh nhân căn bản cũng không thể phát hiện thân ảnh Thiên Đạo.

Cũng có thể Thiên Đạo ở bên cạnh họ, hoặc trên người họ, nhưng ngay cả Đại La Kim Tiên cũng không biết, liệu có bị Thiên Đạo thăm dò hay không!

Khủng bố, cảnh tượng đó, Thánh nhân nhìn thấy cũng phải gan lạnh!

Thiên Đạo chân thân trong Hồng Hoang, cũng chỉ là một đoạn Thiên Đạo chân thân mà thôi.

Đại bộ phận chân thân của nó ẩn mình trong Hỗn Độn.

"Hoa hoa…" "Hô hô hô…" Thân thể Thiên Đạo chấn động, chỉ thấy trên hư ảnh Thiên Đạo, xuất hiện những bức tranh về chúng sinh Hồng Hoang.

Na nhất phúc phúc chúng sinh hỉ nộ ai nhạc, đều treo trên Thiên Đạo chân thân, cùng với sự chấn động của Thiên Đạo chân thân, lại có vô tận ba động pháp tắc trật tự.

Ban đầu những pháp tắc trật tự này vốn đã trưởng thành, vốn đã sinh trưởng, nhưng vì Thiên Đạo chấn động, dẫn đến vô số Đại Đạo biến hóa hình dạng.

Bởi vậy tu sĩ muốn tham ngộ những pháp tắc Đại Đạo này, lại càng trở nên khó khăn hơn, chỉ có thể bắt đầu tham ngộ lại từ đầu.

Tu sĩ, vì sao tham ngộ một pháp tắc chín phần mười chín, nhưng lại không thể viên mãn, nguyên nhân là vì mỗi một khoảng thời gian, những pháp tắc Đại Đạo này đều sẽ biến hóa.

Trong đó có mấy pháp tắc Đại Đạo đặc biệt đồ sộ, thậm chí quán xuyên trong Thiên Đạo chân thân.

Đó là pháp tắc Thiên Tiên, pháp tắc Chân Tiên, pháp tắc Kim Tiên, pháp tắc Thái Ất, pháp tắc Đại La, và pháp tắc Chuẩn Thánh!

Năm pháp tắc Đại Đạo đầu tiên này có độ dung hợp với Thiên Đạo chân thân không cao, bởi vì Hồng Quân thiết lập cảnh giới tu luyện Đại Đạo, gom những pháp tắc Đại Đạo này thành một thể, nhưng lại không phải do ông sáng tạo ra.

Chỉ có pháp tắc Chuẩn Thánh là do Hồng Quân sáng tạo ra.

Trảm Tam Thi chứng đạo, lập ra cảnh giới Chuẩn Thánh, mới có cảnh giới Chuẩn Thánh.

Một pháp tắc Chuẩn Thánh, là một phần Đạo của Hồng Quân!

Chỉ cần tu luyện một trọng cảnh giới, Hồng Quân có thể đạt được tất cả cảm ngộ của những người tu luyện cảnh giới này!

Khủng bố!

Một pháp tắc Chuẩn Thánh kéo dài vô tận, ít nhất có mấy trăm tôn Chuẩn Thánh đã cung cấp vô số cảm ngộ cho Hồng Quân.

Thậm chí, ông còn có thể thao túng sinh tử của Chuẩn Thánh!

Một ý niệm, có thể khiến Chuẩn Thánh rớt một cảnh giới, từ trọng thương sắp chết!

Từng đạo ánh mắt quét qua thiên địa Hồng Hoang, nhìn về phía

Hỗn Độn!

Dưới ánh mắt Thánh nhân, thân thể khổng lồ của nó có một đại nửa ở trong Hỗn Độn, vẫn luôn lan tràn vào trong Tử Tiêu Cung.

"!!!" "Chân thân của Đạo Tổ, bị giam cầm trong Hỗn Độn Tử Tiêu Cung." Thông Thiên Giáo Chủ chấn động, Thanh Bình Kiếm phía sau lưng ông cũng run rẩy, thậm chí ngay cả Tru Tiên Tứ Kiếm cũng đang minh khiếu.

Khủng bố, quá khủng bố rồi.

Ít nhất có hơn chín phần mười chân thân bị giam cầm trong Tử Tiêu Cung, không thể tiến vào Hồng Hoang thế giới, nhưng chỉ bằng Thiên Đạo chân thân trong Hồng Hoang, Hồng Quân có thể không trung sáng tạo ra một Thánh nhân hóa thân Hỗn Nguyên Bát Trọng Thiên!

Xa siêu việt thực lực trạng thái đỉnh phong của Thái Thanh Lão Tử!

Năm vị Thiên Đạo Thánh nhân kia kinh hãi, Lục Thánh lần đầu tiên thấy Thiên Đạo chân thân.

Ngày thường, Thiên Đạo không hiển hiện, thôi diễn thiên cơ, na dã chích năng bộ tróc thiên đạo tán phát xuất đích nhất ti ti khí tức bãi liễu.

Không như hiện tại, trực tiếp nhìn thấy điều bất khả văn, bất khả kiến, bất khả thuyết!

Dưới tinh không, đạo thân ảnh tỏa ra quang huy kia, ở phía sau lưng, lại cùng Thiên Đạo chân thân dung hợp với nhau, từng đạo khí tức Thiên Đạo đan xen, Thiên Đạo chân thân, cung cấp cho hóa thân Cửu Thiên Huyền Nữ pháp tắc liên tục không ngừng, mới khiến hóa thân đó một hơi xông vào thực lực Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Bát

Trọng Thiên.

"Lạch cạch!" Thiên Đạo chân thân lại lần nữa gợn sóng, sau đó vô tận pháp tắc trật tự đều lại một lần nữa thay đổi hình thái.

Lại một lần nữa khiến chúng sinh thay đổi nguyên nhân tham ngộ Đại Đạo.

Thái Thanh Thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Nữ Oa nương nương, cùng Tiếp Dẫn Đạo nhân, Chuẩn Đề Đạo nhân, vốn dĩ triều bái Hồng Quân.

Giống như đệ tử gặp sư tôn vậy, hướng về ông mà triều bái, nhưng lúc này, tất cả đều ngây người.

Hồng Quân lão tổ cũng không lộ ra vẻ dị thường.

Đã chuẩn bị sẵn sàng!

Lần giáng lâm hóa thân này, ông biết chân thân của mình sẽ bị nhìn thấy, bí mật chân thân bị giam cầm trong Hỗn Độn Tử Tiêu Cung bị Thánh nhân dòm ngó.

Nhưng, so với việc mấy vị Thánh nhân bị giết, lộ ra một bí mật cũng không sao.

"Ầm ầm!" Đột nhiên đạo Bàn Cổ Chân Thân kia động đậy, trực tiếp vung tay về phía hư không, từng đạo khí tức Thiên Đạo nứt ra, biến mất trong tinh không.

Cảnh tượng này, chỉ có Thánh nhân mới có thể nhìn thấy, còn Đại La Kim Tiên, thậm chí Chuẩn Thánh cũng chỉ có thể thấy Sở Ca vung tay, rồi lại buông xuống.

Tâm thần Sở Ca chấn động, vừa rồi Thiên Đạo chân thân tiết lộ một tia khí tức, muốn rơi xuống Bàn Cổ Chân Thân, Sở Ca tự nhiên đã chấn nát từng đạo khí tức đó!

Ánh mắt thâm thúy, Bàn Cổ Chân Thân huyễn diệt, chỉ có Bàn Cổ Phủ đang bùng phát thần quang.

Dường như khẩu Thần Phủ đó cũng đang rục rịch, tùy thời đều muốn chém về phía Thiên Đạo.

"Hồng Hoang Thiên Đạo, là chân thân của Hồng Quân sao?" Sở Ca cũng đã nhìn thấy Thiên Đạo chân thân của Hồng Quân đó.

Tương truyền, Hồng Quân là một con đom đóm tu luyện thành Đạo, lại có truyền ngôn Hồng Quân là một con chuồn chuồn tu luyện thành Đạo, nhưng hiện tại, bất kể căn nguyên, đều đã biến thành Thiên Đạo chân thân của Hồng Hoang!

Tất cả mọi thứ của ông, đều đã dung hợp với Thiên Đạo, tức là Thiên Đạo, Thiên Đạo tức là Hồng Quân.

Khoảnh khắc ấy, Sở Ca đột nhiên phát hiện!

Phương pháp trước đây của mình thật buồn cười biết bao!

Ra tay với Hồng Quân?

Không, phải là thăm dò thực lực của Hồng Quân!

Chân thân khủng bố, bất khả văn, bất khả thuyết, bất khả kiến, cảnh giới Tam Bất Khả, trực tiếp vượt xa nhận thức của Sở Ca.

Ra tay với Hồng Quân, đó là tự rước lấy nhục, trừ phi trực tiếp chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Cửu Trọng Thiên, sau đó tay cầm Khai Thiên Thần Phủ!

Dựa vào Khai Thiên Thần Phủ, có lẽ có thể đại chiến một phen với vị Thiên Đạo đó!

Chỉ là, hiện tại Hồng Quân dường như chỉ là một hóa thân, chân thân của ông không biết vì sao lại bị giam cầm trong Hỗn Độn Tử Tiêu Cung.

Bởi vậy Sở Ca cũng không cần phải sợ Hồng Quân lão tổ!

Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân, thu hồi ánh mắt, nhìn chúng sinh Hồng Hoang, một cảm giác vừa xa lạ vừa quen thuộc lại trở về.

Sau khi dĩ thân hợp đạo, ông chưa từng đặt chân vào thiên địa Hồng Hoang, hiện tại nhìn thế giới đã sinh dưỡng mình, có chút cảm thán.

Chỉ là khi vị Đạo Tổ đó lại nhìn về phía Sở Ca, lại lộ ra vẻ khó hiểu.

"Ồ?

Vì sao gặp ta, lại không hướng về ta mà triều bái?" Hồng Quân Đạo Tổ lại nói: "Ta bảo ngươi dừng tay, vì sao ngươi không dừng tay?" Giọng điệu của ông bình bình đạm đạm, giống như cuộc đối thoại bình thường.

Nhưng năm vị Thánh nhân kia da đầu tê dại, kinh hãi nhìn Hồng Quân lão tổ.

Căn bản không hề có lời nói nào, từng đạo "ngôn ngữ" đó đều vang lên sâu trong đạo tâm của họ.

"Không triều bái cũng không sao, chỉ cần đáp ứng ta một chuyện, ta có thể bỏ qua chuyện cũ." Hồng Quân lão tổ đã thật sự phản phác quy chân, không cần bất kỳ ngôn ngữ, bất kỳ ngữ khí nào để thể hiện.

Thậm chí hào quang quanh thân cũng đều tan biến hết.

Giống như một Hậu Thiên Nhân Tộc, một Hậu Thiên Nhân Tộc không hề tu hành, đứng giữa hư không.

Tự cười phi cười, mang theo nụ cười và sự diễm lệ của chúng sinh, căn bản không thể xuất hiện trong trạng thái bình thường của Tiên nhân.

Sở Ca đạm nhiên nhìn vị Thiên Đạo hóa thân đó, tay cầm Khai Thiên Thần Phủ, thời gian của hắn sắp cạn kiệt rồi.

Bàn Cổ Chân Thân sắp vỡ nát!

"Muốn Bản tôn đáp ứng một điều kiện ư?" "A a, vậy thì cứ tiếp ta một búa đã!" Hồng Quân!

Hồng Quân!

Không biết sau khi chém Hồng Quân, đạo tâm của hắn có đề thăng mấy lần không!

"Ầm!" Khai Thiên Thần Phủ tại khắc này cũng chấn động gợn sóng, tiếng Thần Ma gào thét của ba ngàn vị Thần Ma lại một lần nữa phù hiện.

Khai Thiên Thần Phủ lại sắp chém người rồi!

Chương 96

Thiên Đạo hóa thân của Hồng Quân Đại Ngôn Nhân, trực tiếp xuất hiện tại thế giới Hồng Hoang.

Cùng với sự xuất hiện của ông, Thiên Đạo chân thân lần đầu tiên bộc lộ trước mắt thế nhân, chỉ những Thánh nhân mới có thể dòm ngó được chân thân của Hồng Quân!

Thái Thanh Thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ, Tiếp Dẫn Đạo nhân, Chuẩn Đề Đạo nhân, cùng Nữ Oa nương nương, sáu vị Thiên Đạo Thánh nhân, kinh hãi nhìn Hồng Quân lão tổ.

Họ không còn nhận ra Đạo Tổ Hồng Quân nữa.

Vị Hồng Quân đã dĩ thân hợp đạo này, đã triệt để siêu việt tưởng tượng của họ, bước vào một loại cảnh giới hoàn toàn mới lạ.

Thậm chí nhìn Thiên Đạo chân thân đó, trong lòng họ dâng lên tâm lý sợ hãi, trong nỗi sợ hãi đó, còn có một tia chán ghét!

Đúng vậy, sắc thái chán ghét.

Đó là sự chán ghét đối với Hồng Quân!

Thiên Đạo, Thiên Đạo, vốn dĩ phải thái thượng vong tình, vô dục vô cầu, thậm chí lấy vạn vật làm chó rơm.

Nhưng Thiên Đạo hiện tại, sau khi dung hợp với Hồng Quân, lại có một tư tâm, không phải Thiên Đạo đại công vô tư.

Ai cũng không biết, Thiên Đạo này trong tương lai sẽ làm ra chuyện gì.

“Nguyên lai chân thân của Hồng Quân không ở trong Hồng Hoang

sao?" Một thanh âm du du vang lên trong Âm Ti.

Kiếm Sơn!

Một chỗ hư không nứt ra, từng luồng pháp tắc Âm Ti đan xen với thiên địa Hồng Hoang, tiếp đó hư không tiêu diệt.

Tại Kiếm Sơn, Bạch Trạch khủng bố!

Ngay cả thở mạnh cũng không dám, bởi vì trong U Minh Địa Phủ, hắn cảm nhận được từng luồng uy áp Thánh nhân khủng bố.

Đó là khí tức Địa Đạo Thánh nhân!

Hậu Thổ nương nương ư?

Trừ Thiên Đạo Lục Thánh ra, thế giới Hồng Hoang cũng chỉ có Hậu Thổ nương nương đã hóa thân Lục Đạo Luân Hồi mới là cường giả Thánh nhân.

U Minh Địa Phủ, nơi Lục Đạo luân chuyển, một hư ảnh thân người đuôi rắn gợn sóng, uy áp Thánh nhân nhàn nhạt từ quanh thân giáng xuống.

Chỉ là uy áp Thánh nhân của nàng lại có chút khác biệt so với Thánh uy của Thiên Đạo Lục Thánh.

Uy áp Thánh nhân của Thiên Đạo, uy lực hoàng hoàng thiên uy, không thể khinh thị.

Uy áp Thánh nhân của Địa Đạo, Hậu Thổ tái vật, trầm trọng bàng bạc.

Hai loại uy áp Thánh nhân hoàn toàn khác nhau, nhưng đều khủng bố như nhau.

"Hồng Quân dĩ thân hợp đạo, một khi động tâm tư, đối với Hồng Hoang, sẽ là tai ương diệt đỉnh!" Thiên Đạo Hồng Quân, Hồng Quân tức Thiên Đạo, Thiên Đạo tức Hồng Quân, nhưng Hồng Quân lại thân

là một sinh linh, nếu có một chút tư niệm, thì Thiên Đạo Hồng Hoang sẽ đi theo tư niệm của Hồng Quân.

Hiện tại, Thiên Đạo chân thân của Hồng Quân bị giam cầm trong Hỗn Độn Tử Tiêu Cung!

Không thể ra ngoài, bởi vậy mọi chuyện đều chưa xảy ra.

"Hồng Hoang, Hồng Hoang, Lục Thánh nhân tuy chứng đạo Hỗn Nguyên, nhưng lại gửi gắm nguyên thần vào trong Thiên Đạo." Hậu Thổ nương nương than thở một tiếng, lần Vu Yêu Đại Kiếp này, ban đầu nàng đã định ra tay, bảo hộ Vu tộc.

Bởi vì trong suy diễn của nàng, trong Vu Yêu Lượng Kiếp Vu tộc sẽ vẫn lạc, biến mất trong lịch sử Hồng Hoang.

Bởi vậy nàng đã chuẩn bị sẵn sàng ra tay!

Tuy nhiên, nàng không thể bước ra khỏi U Minh Địa Phủ.

Hậu Thổ nương nương nhìn thế giới Hồng Hoang, dưới ánh mắt của nàng, thân ảnh ức vạn vạn dặm khổng lồ kia xé rách hư không, đánh nát Thái Cổ.

Tận cùng vạn cổ tuế nguyệt đều đang lay động, con sông thời gian đó cũng đang chấn động.

"Thật sự có mấy phần thần dũng của Phụ Thần." Hậu Thổ nương nương cũng không nhịn được mà khen ngợi.

"Ầm!" "Ầm!" "Ầm!" Trong thế giới Hồng Hoang, Bàn Cổ Khai Thiên Phủ bùng phát vô tận thần quang, một khẩu Khai Thiên Thần Phủ được tái tạo từ Khai Thiên Tam Bảo, uy lực vô biên, sở hữu vô tận thần lực.

Thậm chí chỉ cần có người, có thể thôi động khẩu Khai Thiên Thần Phủ này, là có thể chém giết Thánh nhân!

Chỉ là Đại La Kim Tiên bình thường, ngay cả đến gần khẩu Thần Phủ này cũng không thể.

Từng tia khí tức Thần Ma cuộn trào tinh không, Đại La cũng sẽ bị khí tức Thần Ma chấn nát, đó là khí tức của Bàn Cổ.

Sở Ca cũng may mắn ngưng tụ được Bàn Cổ Chân Thân, nếu không cũng không thể thao túng khẩu Hỗn Độn Chí Bảo này.

"Hống hống hống!" "Ô ô ô!" Ba ngàn Thần Ma gào thét, ba ngàn tôn Thần Ma lạc ấn trong Bàn Cổ Phủ kích đãng, Bàn Cổ Chân Thân của Sở Ca huyễn diệt, thậm chí từ chân bắt đầu, xuất hiện hiện tượng hóa Đạo, nửa dưới thân thể, lại đang chậm rãi tan biến.

Nhưng hắn vẫn chém xuống một búa!

Muốn ngưng tụ Vô Địch Đạo Tâm, phương pháp tu luyện của thế giới huyền huyễn, dùng vô số cường giả, đúc tạo nội tâm cường đại, thậm chí là Đạo Tâm vô địch.

Hồng Quân là tồn tại cường đại nhất thế giới Hồng Hoang, chém một đạo hóa thân của ông ta, tâm cảnh của Sở Ca có thể một hơi đạt đến "vô địch", thậm chí là tâm cảnh siêu việt Thánh nhân!

Lợi ích khó lường!

"Hô hô hô!" Từng luồng khí tức Thiên Đạo bị chấn nát, sau đó pháp tắc thế gian đều xuất hiện biến hóa.

Thiên Đạo cuộn trào, tinh không Hồng Hoang biến sắc.

Quá đại nghịch bất đạo rồi, dám vung tay ra tay với trời sao?

Quá bất kính, cần phải chịu Thiên Phạt công kích a!

"Cuồng nhân, thật sự là cuồng nhân a, chặn ở tận cùng Thiên Đạo đồ sát Ngũ Thánh, hiện tại lại đưa đồ đao về phía Hồng Quân lão tổ." Vị ngoan nhân không thể xem thường này, muốn làm địch với toàn bộ

Hồng Hoang sao?

Khủng bố a.

Từng tôn Đại thần thông, nhìn Khai Thiên Thần Phủ giáng xuống, vô tận tinh không băng diệt, ngay cả Quy Khư cũng hóa thành Hỗn Độn, mấy chục vạn dặm, trăm vạn dặm, thậm chí ngàn vạn dặm, ức vạn dặm tinh không diễn hóa thành Hỗn Độn.

Một phương thế giới đều đang thăng lên, dường như muốn bay vào Hỗn Độn, thoát khỏi Hồng Hoang, dung hợp với Hỗn Độn.

Khí tức khủng bố cuộn trào, Khai Thiên Thần Phủ giáng xuống!

Ba ngàn Thần Ma gào thét Hồng Hoang, ba ngàn Đại Đạo ngưng tụ trên Bàn Cổ Phủ.

Lấy lực phá vạn pháp, một lực chứng vạn đạo.

Sở Ca căn bản không nghe lời Hồng Quân, đã giáng xuống Bàn Cổ Thần Phủ.

Đáp ứng một điều kiện, có thể bỏ qua chuyện cũ?

A a!

Hồng Quân?

Bị giam cầm trong Tử Tiêu Cung thì đối với hắn mà nói bất kính, nhiều nhất là giáng xuống Thiên Phạt thôi!

Chỉ cần không phải chân thân Hồng Quân xuất hiện, lại có gì phải sợ hãi chứ?

Khai Thiên Thần Phủ ức vạn vạn trượng, hoành quán dưới tinh không, còn rộng lớn hơn cả từng dòng tinh hà.

Thiên Đạo hóa thân tuy nhỏ, nhưng khái niệm không gian đã tiêu thất, hai bên kỳ thực đều là vật thể, không phân biệt lớn nhỏ, bởi vì

giữa hai bên, đều có một Đại Đạo không gian hoàn chỉnh!

Hồng Quân lão tổ đạm nhiên nhìn một búa đó, lại không hề chống cự, mặc cho một đòn Khai Thiên Thần Phủ giáng xuống!

Thậm chí, dường như còn có một tia tán thưởng.

Trong ánh mắt của ông không hề có chút phẫn nộ, bất mãn, ngay cả một tia khó hiểu cũng không có.

Giống như Sở Ca sẽ chém ra một kích, đều nằm trong dự liệu của Hồng Quân vậy.

Khai Thiên Thần Phủ xé toạc tinh không, đánh nát thiên địa, trực tiếp chém lên người Hồng Quân lão tổ!

Một đạo hóa thân, từ Thiên Đạo chân thân trực tiếp bị chém rụng.

Từng trọng Hỗn Nguyên Thiên Cung chấn động, Bát Trọng Hỗn Nguyên Thiên Cung tan biến, vô tận pháp tắc Thánh nhân gợn sóng.

Thân thể Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân đều đang huyễn diệt, khí tức cổ lão chấn động, Thiên Đạo cuộn trào, vật thể khổng lồ đó, không thể gọi tên, không thể nói, không thể thấy, Thiên Đạo chân thân cũng đã đau đớn!

Toàn bộ những nơi tối tăm trong thế giới thiên địa Hồng Hoang, từng Đại Đạo đều đang băng giải, khiến tu sĩ tham ngộ Đại Đạo pháp tắc lại càng trở nên khó khăn hơn.

Bởi vì Đại Đạo pháp tắc đã băng hội vô số, tham ngộ Đại Đạo pháp tắc thiếu đi nhiều như vậy, tự nhiên độ khó cảm ngộ cũng tương ứng đề thăng.

"Gì?" Thật sự ra tay ư?

Từng đạo ánh mắt kinh ngạc nhìn về phía bầu trời, dưới bầu trời cổ lão, Sở Ca Thần Phủ chém Bàn Cổ, đã trở thành một cảnh tượng

vĩnh hằng.

Thậm chí hình chiếu đến chư thiên vạn giới, thập phương thiên địa, vô số sinh linh dưới các tầng trời đều đã nhìn thấy cảnh tượng đó.

Chương 97

Thấy Sở Ca một búa chém xuống Hồng Quân, chỉ thấy một đạo Thiên Đạo hóa thân đều đang tan biến.

Vùng quang ám giao thoa biến mất, sau đó giữa toàn bộ thiên địa, từng đạo khí tức Thiên Đạo đều biến mất.

Dưới ánh mắt của Thánh nhân, Thiên Đạo chân thân đều ẩn mình vào vô tận hư không, Thiên Đạo chân thân không hiển hiện, Hồng Quân cũng theo đó tiêu tán.

"Gì?" Đã nhìn thấy?

Sở Ca một búa ngay cả Hồng Quân cũng chém ư?

Tình huống, không giống như trong tưởng tượng?

Hồng Quân xuất hiện, chẳng phải nên ngăn cản một vở kịch, sau đó đánh chết Sở Ca, để chứng minh Thánh nhân sao?

Ngược lại, Hồng Quân lại bị Sở Ca một búa chém chết ư?

Không thể nào!

Tuyệt đối không thể nào!

Từng đạo thân ảnh ngây như gỗ, không thể tin được mà nhìn bầu trời, nhìn đạo Bàn Cổ Chân Thân ức vạn vạn dặm kia.

Đã thấy!

Bàn Cổ Chân Thân đó cũng sắp tan biến, nửa bước chân hóa Đạo, thậm chí tùy thời tùy chỗ đều đang tan biến chân thân.

Chỉ là!

Mấy vị Thánh nhân còn lại lại hoảng sợ.

Ngay cả Hồng Quân cũng bị chém rồi, vậy thì hiện tại ai có thể cứu vớt họ?

Lẽ nào, hôm nay, họ thật sự phải triệt để vẫn lạc sao?

Trên mặt từng tôn Thánh nhân, lộ ra vẻ cười khổ, trên khuôn mặt trắng bệch tràn đầy vẻ kinh hãi.

Hết lần này đến lần khác hy vọng, rồi từng đạo hy vọng đó lại vỡ nát, khiến tâm tình của họ lên xuống thất thường, càng khiến đạo tâm của họ bị đánh nát tan tành!

Các Thánh nhân này không cam tâm a!

Vì sao?

Thế gian lại có Sở Ca xuất hiện?

Nhìn đạo thân ảnh ở đằng xa, nhìn Sở Ca đang hóa Đạo tiêu thất, ánh mắt của từng tôn Thánh nhân đều tràn đầy vẻ ngoan độc.

Nếu!

Ta không chết!

Ta nhất định phải chém giết tên ngoan nhân này thành tro bụi, trấn áp dưới chân cho sống không bằng chết!

Lúc này, Sở Ca lại đạm nhiên đứng dưới tinh không.

Đạo tâm của hắn trầm lắng, vô số cảm ngộ thiên địa tại khắc này thông suốt.

Đã giết Hồng Quân!

Thật sự đã giết Thiên Đạo hóa thân của Hồng Quân.

Vô Địch Đạo Tâm tại khắc này ngưng tụ, hữu ngã vô địch, ngay cả Thánh nhân, ngay cả sư của Thánh nhân cũng có thể chém giết, thiên hạ còn ai không thể bị giết nữa chứ?

Cử thế vô địch, có thể chứng Vô Địch Đạo Tâm!

Thiên địa Hồng Hoang, vô số sinh linh chấn động, hóa thân Thiên Đạo đã bị Sở Ca chém giết, vậy mà năm vị Thánh nhân vẫn khó thoát kiếp nạn!

Chỉ thấy thân ảnh khổng lồ đứng sừng sững dưới tinh không chợt ngừng động.

Dưới tinh không, vô số tinh thần, vô số tinh hà đều từ từ bay về phía y.

Trời đất dường như lấy y làm trung tâm, nhanh chóng tụ lại quanh Sở Ca thành từng dải tinh hà, khí tức tiết lộ, giao hòa cùng tinh không.

Lại có tân sinh Đại Đạo pháp tắc, vô tận trật tự thần tắc diễn hóa.

Năm vị Thiên Đạo Thánh nhân đang chờ đợi Sở Ca ra tay, nhưng chờ mãi vẫn không thấy Bàn Cổ Phủ giáng xuống.

Ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy thân ảnh khổng lồ kia đang đứng yên trong tinh hà, từng dải ngân hà treo ngược, khí tức thần ma lan tỏa.

Tựa như đã rơi vào cảnh giới hóa đạo, dường như muốn cùng Bàn Cổ Chân Thân tan biến.

Phần dưới đầu gối của Bàn Cổ Chân Thân đã hoàn toàn biến mất.

Nhưng dù vậy, y vẫn có thể tay cầm Bàn Cổ Phủ mà chém giết chứ.

Vì sao?

Vị tuyệt thế ngoan nhân kia lại bất động?

Chẳng lẽ y muốn buông tha?

Từng vị Thánh nhân đứng dậy từ tư thế quỳ bái.

Lại ở phía dưới tinh không, một hư ảnh theo đó trọng sinh, hư ảnh

ấy hóa thành một hắc sắc Huyền Điểu, đang mơ hồ nhìn quanh thiên địa.

Dường như có chút ngạc nhiên, vì sao lại xuất hiện giữa tinh không.

Khoảnh khắc tiếp theo, Cửu Thiên Huyền Nữ nhìn về phía Nữ Oa Nương Nương, thấy Nữ Oa Nương Nương và các Thánh nhân khác đều không để ý, liền vội vàng bay về thế giới Hồng Hoang, sau đó biến mất.

Từng thân ảnh, từng ánh mắt đều đổ dồn về Sở Ca, bàn tán xôn xao.

"Hồng Quân bị chém, hóa thân vẫn lạc, Thiên Phạt chi nhãn tiêu thất, không ai có thể ngăn cản vị ngoan nhân này nữa." "Vì sao y không ra tay trấn áp Thánh nhân lần nữa?" Cứ để mặc mọi người quan sát, Sở Ca vẫn không hề động thủ.

Bàn Cổ Chân Thân xoay tròn giữa tinh không vô tận, một luồng nhục thân xuất hiện dấu hiệu tan rã, băng diệt.

Một trận đại chiến vốn là do Sở Ca thôn phệ Bàn Cổ hư ảnh, mượn Bàn Cổ Chân Thân mới bắt đầu gây náo động.

Giờ đây, Thập Nhị Tổ Vu cũng không thể bày ra Đô Thiên Thần Sát Trận, vì Tổ Vu thứ mười ba Cửu Phượng yếu hơn hẳn các Tổ Vu khác, nên không thể ngưng tụ Bàn Cổ hư ảnh trong thời gian dài.

"Sát sát" "Ca ca ca" Từng tiếng băng diệt vang lên trong cơ thể Sở Ca, bên ngoài, tựa như từng đại thế giới đang băng diệt, lực yên diệt lan tỏa, thậm chí đánh nát cả khí tức thần ma.

Vô số tinh không thương khung nứt toác, nhưng vẫn duy trì trong một phạm vi nhất định.

Phần dưới đầu gối của Bàn Cổ Chân Thân đã hoàn toàn biến mất.

Sở Ca vốn đang cầm Bàn Cổ Thần Phủ, xử lý Ngũ Thánh Thiên Đạo, nhưng vào giờ khắc này, từng luồng khí tức kỳ dị bao trùm y, thậm chí cả thế giới cũng bắt đầu biến hóa!

Vô cùng vô tận khí tức Thiên Đạo bao phủ.

Một vật khổng lồ không thể thấy, không thể nghe, không thể biết bỗng xuất hiện trước mắt, từng luồng khí tức Thiên Đạo vờn quanh.

Một sợi tâm thần của Sở Ca đã bị kéo ra ngoài tinh không vô tận!

Thậm chí đến một khu vực vô danh.

Ở đó không có thời gian, không gian, thậm chí không có bất kỳ Đại Đạo pháp tắc trật tự nào, tựa như một địa giới mà đạo không thể sinh ra.

Sở Ca hiển hóa ra một thân ảnh, nhìn quanh thiên địa, lộ vẻ ngạc nhiên.

Y biết rằng, mình đã bị Thiên Đạo thu vào địa giới này!

Xuyên qua Thiên Đạo Chân Thân, y một đường xuyên suốt ra khỏi thế giới Hồng Hoang, giáng lâm giữa Hỗn Độn.

Vậy thì nơi đây hẳn là Tử Tiêu Cung!

Trong một thế giới mênh mang vô hạn, không có định nghĩa, một thân ảnh cũng từ từ xuất hiện.

Thân ảnh đó hiển hóa thành thân thể của Hồng Quân Lão Tổ.

Y cười nói: "Ta lại gặp ngươi rồi!" Nhìn Sở Ca, y lại nói: "Ngươi cũng không cần lo lắng, chỉ là ta dùng thủ đoạn thông Thiên Đạo, dẫn dắt một sợi tâm thần của ngươi tới Tử Tiêu Cung thôi." "Cho nên sẽ không gây ra chút ảnh hưởng nào tới bản thể của ngươi." Lời Hồng Quân Lão Tổ nói ra nhẹ như không, nhưng Sở Ca lại chấn kinh.

Bởi quả nhiên y có một mối liên hệ chặt chẽ với Chân Thân ở

Hồng Hoang, thậm chí chỉ cần tùy ý động niệm, y có thể rút về một đạo ý niệm.

"Không, ta hy vọng ngươi có thể đợi ta nói xong rồi hãy quay về Hồng Hoang." Hồng Quân thản nhiên, không ra tay ngăn cản Sở Ca quay về, thái độ ung dung nhã nhặn, dường như không tranh giành gì với vạn vật thiên địa, khiến Sở Ca thả lỏng tâm thần.

Nhưng ngay sau đó, tâm Sở Ca chấn động!

Chỉ vài câu nói của Hồng Quân Lão Tổ đã khiến Sở Ca bỏ đi ý niệm đề phòng!

Khủng bố, vị Đạo nhân này, khí tức, ngôn ngữ, thậm chí hình thái mà y toát ra, không ngừng làm tan rã tâm thái của người khác.

"Đạo Tổ cười rồi, Đạo Tổ đã lấy thân hợp Đạo, tu vi Thiên Nhân đỉnh cao, cần ta giúp đỡ sao?" Sở Ca không hiểu ý tứ của vị Đạo Tổ này.

Chương 98

Hơn nữa, Hồng Quân Lão Tổ xuất hiện ở Hồng Hoang nhiều nhất cũng chỉ có một lần!

Đó là vào thời kỳ Phong Thần Lượng Kiếp, ngay cả lúc Vu Yêu đại chiến cũng không xuất hiện.

Vu Yêu đại chiến, thiên địa băng diệt, Hồng Hoang vỡ nát, Nữ Oa Nương Nương cùng năm vị Thiên Đạo Thánh nhân ra tay, luyện chế lại thế giới Hồng Hoang.

Tiếp đó Lục Thánh đến Tử Tiêu Cung, tìm Hồng Quân Lão Tổ để thương nghị vấn đề quy thuộc của Hồng Hoang.

Sau đó, Hồng Quân Lão Tổ cho phép Đạo Đồng tọa hạ trở thành chủ tể Tam Giới!

Một lần Hồng Hoang vỡ nát, y không xuất sơn!

Cũng không bước ra khỏi Hỗn Độn Tử Tiêu Cung nửa bước.

Chỉ khi vào thời kỳ Phong Thần Lượng Kiếp, Thông Thiên Giáo Chủ bày ra Tru Tiên Kiếm Trận, cùng với bốn vị Thánh nhân khác đấu pháp, đánh nát triệt để Hồng Hoang, Hồng Quân Lão Tổ mới xuất diện ngăn cản, cuối cùng mang đi Thông Thiên Giáo Chủ!

Sở Ca suy đoán, vị Đạo Tổ này mời, hẳn là muốn y giúp thoát khỏi Tử Tiêu Cung!

Bằng không, làm mất mặt Hồng Quân, y có thể nói chuyện đàng hoàng sao?

Đạo Tổ Hồng Quân, lẳng lặng nhìn Sở Ca, trên khuôn mặt ấy, lại hiện lên dung mạo của các sinh linh Hồng Hoang.

Tượng Nguyên Thủy Thiên Tôn, tượng Thái Thanh Thánh nhân, tượng Tây Phương Nhị Thánh, tượng Nữ Oa Nương Nương, lại có tượng Tổ Vu, tượng Yêu Tộc, thậm chí có tượng thất tình lục dục của phàm nhân.

Khuôn mặt chúng sinh, lần lượt hiển hóa trên mặt Hồng Quân Lão Tổ.

Nhưng vị Đạo Tổ này vẫn không hề có chút gợn sóng, tùy ý nói: "Tiểu hữu, có muốn thành Thánh không?" Hồng Quân Lão Tổ nói thẳng!

Một câu nói buông xuống, Sở Ca đều bị chấn động đến ngẩn ngơ.

Thành Thánh?

Ai mà chẳng muốn chứng Đạo thành Thánh?

Chứng cảnh giới vạn kiếp bất diệt kia, đừng thấy Thánh nhân trong tay Sở Ca yếu như vậy, nhưng đó là nhờ Bàn Cổ Phủ gia trì!

Nhờ Bàn Cổ Chân Thân gia trì!

Ngay cả khi Hỗn Độn Thần Ma sống lại, cũng chưa chắc đã chiến thắng được Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Thành Thánh, thành Thánh, Sở Ca động lòng rồi.

"Tiểu hữu, ngươi tay cầm Khai Thiên Thần Phủ, chiến lực vô song, không biết có thể giúp ta đánh nát thiên địa Hồng Hoang không?" Đánh nát thiên địa Hồng Hoang?

Ánh mắt Sở Ca lóe lên, ngay lập tức nắm bắt trọng điểm.

Hồng Quân bị giam cầm trong Hỗn Độn Tử Tiêu Cung không ra được!

Trong thế giới hậu thế, y lại bước vào Hồng Hoang trong Phong Thần.

Bởi vì Hồng Hoang đã vỡ nát!

Hiện tại, Hồng Quân muốn Sở Ca phá hủy Hồng Hoang trước, sau đó để y bước vào thế giới Hồng Hoang sao?

Vậy thì vì sao Hồng Hoang vỡ nát, Hồng Quân lại có thể bước vào thế giới đó?

Tâm thần Sở Ca chuyển động, từng đạo ý niệm dâng lên, đánh nát Hồng Hoang có thể khiến Hồng Quân giúp y thành Thánh sao?

Một cơ duyên lớn tày trời, Thiên Đạo Thánh nhân, đều đủ để khiến người ta động lòng.

Một khi chứng Đạo thành Thánh, sau đó tu luyện Đại Đạo vị thân tới cảnh giới đại viên mãn, trực tiếp có thể sánh ngang Thiên Đạo, cũng là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên!

Vậy thì có thể cùng Hồng Quân một trận chiến!

Điều kiện này, quá đỗi dụ hoặc.

Sở Ca lâm vào trầm tư.

Từng âm thanh lại lần nữa vang lên.

"Ngươi cũng không cần lo lắng, Thánh nhân chi vị không thiếu." "Thế giới Hồng Hoang, có chín vị Thánh nhân, chỉ cần chín vị Thánh nhân tụ tập, sẽ dẫn phát vô lượng lượng kiếp, cho nên Thánh nhân Hồng Hoang tối đa chỉ có thể có tám vị!" "Thiên Đạo Lục Thánh, Địa Đạo Hậu Thổ Nương Nương, đó là bảy vị rồi!" Hồng Quân hơi dừng lại, dường như đang tính toán, nhưng rồi lại nói: "Bảy vị Thánh nhân đã được định sẵn, còn một vị Thánh nhân khuyết, tiểu hữu nếu giúp ta đánh nát thế giới Hồng Hoang, vị trí Thánh nhân thứ tám, ta sẽ hứa cho ngươi." Hồng Quân Lão Tổ nói một cách thản nhiên, nhưng một lời này truyền vào thế giới Hồng Hoang, e rằng sẽ gây ra chấn động vô biên, thậm chí còn hơn cả việc đồ sát Thánh nhân ngày hôm nay.

Đó chính là vị Thánh nhân chi vị, vị trí Thánh nhân cuối cùng của thế giới Hồng Hoang!

Chỉ cần đánh nát thế giới Hồng Hoang, là có thể đoạt được.

Đối với Sở Ca, giờ đây có thể chạm tay là có được!

Chỉ cần hướng về thiên địa Hồng Hoang, chém ra vài chục nhát, là có thể đánh sập một phương thế giới!

Điều kiện này!

Có chấp nhận hay không?

Sở Ca đang lâm vào sự lựa chọn.

"Ngươi cũng không cần lập tức trả lời ta." "Ta bị giam trong Tử Tiêu Cung vô số năm, cũng không thiếu thời gian." "Khi nào đánh nát Hồng Hoang, ta sẽ giúp ngươi thành Thánh." Sở Ca không hề nghi ngờ lời Hồng Quân nói, vị Đạo Tổ này, lấy thân hợp Đạo, cường đại phi phàm, muốn giúp một vị Thánh nhân chứng Đạo thì quá dễ dàng!

Nhưng, hậu quả thì sao?

Một khi Hồng Quân Chân Thân có thể tiến vào thế giới Hồng Hoang, vậy thì Hồng Hoang sau này sẽ như thế nào?

Sau Phong Thần Lượng Kiếp, tin tức Thánh nhân hoàn toàn biến mất.

Trong Tây Du, Tam Thanh không còn, Tây Phương Nhị Thánh không còn, nếu y xưng bá Tam Giới, vậy thì vị Ngọc Đế Thiên Đình kia cũng thành phàm nhân! (Trương Bách Nhẫn) Vậy thì thế giới Hồng Hoang lúc đó đã trải qua những gì?

Sở Ca nhất thời khó lòng lựa chọn, nhìn thân ảnh trước mắt, trăm ngàn cảm xúc dâng trào, giao thoa vào nhau, cản trở quyết định của y.

Vũ trụ xung quanh bắt đầu tan đi, Hồng Quân Lão Tổ thản nhiên,

không vội!

Đã chờ lâu như vậy, cũng không ngại chờ thêm một khoảng thời gian nữa.

Sở Ca không đồng ý, còn có Thiên Đạo Lục Thánh!

Bàn Cổ Chân Thân tan rã, từng luồng khí tức thần ma trôi đi, cuối cùng, phần thân dưới ngực của Bàn Cổ Chân Thân hoàn toàn biến mất.

Cùng với sự trôi qua của thời gian, tình trạng hóa đạo càng lúc càng nghiêm trọng.

Từng luồng khí tức thần ma xung kích khắp thiên địa, cuốn những tinh thần tinh hà tụ quanh y vào sâu trong tinh không xa xăm.

Năm vị Thánh nhân không dám thở mạnh, cứ trừng mắt nhìn chằm chằm Bàn Cổ Chân Thân!

Dường như đang cố ý làm giảm sự tồn tại của nó.

Bàn Cổ Chân Thân của Sở Ca đã tan rã.

Vậy thì không cần chết nữa!

Thái Thanh Thánh nhân vừa mới ngưng tụ nhục thân đã mừng rỡ, y cũng đã chết sáu lần, Thánh nhân chi cơ trong cơ thể gần như tan nát, tất cả nội tình đều biến mất, cũng không biết cần bao nhiêu thời gian mới có thể khôi phục tu vi như trước.

Nhưng trên mặt y lại tràn đầy vẻ hỉ sắc.

Kết thúc rồi!

Một trận Thánh nhân đại kiếp cuối cùng cũng sắp kết thúc rồi sao?

Chỉ cần vượt qua ngày hôm nay, vậy thì sẽ không cần lo lắng về Sở Ca nữa!

Các Thánh nhân lại sắp khôi phục Thánh nhân quang huy rồi!

Tiếp Dẫn Đạo nhân và Chuẩn Đề Đạo nhân cũng đã khôi phục tư thái Thánh nhân, từng luồng tử khí ngưng tụ thiên địa, ba ngàn dặm tử khí quanh quẩn giữa không trung.

Hai người ánh mắt lóe lên, dường như đang toan tính.

Một trận đại kiếp đã khiến họ hiểu rõ sự cường đại của Bàn Cổ, vì vậy sau này tuyệt đối không cho phép Sở Ca ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân lần nữa!

Do đó Vu Tộc, nhất định phải chết, những Tổ Vu kia nhất định phải vong!

Mất đi một vị Hậu Thổ Tổ Vu, Vu Tộc vẫn có thể bày ra Đô Thiên Thần Sát Trận, vậy thì nếu chết thêm một vị Tổ Vu?

Hoặc là hai vị thì sao?

Tiếp Dẫn Đạo nhân, Chuẩn Đề Đạo nhân, vào giờ khắc này bắt đầu tính toán Vu Tộc.

Nữ Oa Nương Nương cũng tâm thần xao động, đã chết đến sáu lần, tu vi của y yếu hơn cả Thái Thanh Thánh nhân, cho nên tình huống của y còn tệ hại hơn Thái Thanh Thánh nhân.

Sau một thời gian rất dài, Nữ Oa Nương Nương thân thể đã mờ nhạt không còn ánh sáng, hào quang Thánh nhân của y là mờ nhạt nhất trong số tất cả Thánh nhân có mặt.

Y trừng mắt nhìn Sở Ca đang hóa đạo, ánh mắt lóe lên!

Chương 99

Dường như muốn ra tay, trực tiếp trấn áp Sở Ca đã không còn Bàn Cổ Chân Thân!

Sở Ca không có Bàn Cổ Chân Thân, tuyệt đối không phải đối thủ của họ.

Một Đại La Kim Tiên chưa chứng Đạo nhỏ bé, dù thế nào cũng không phải là địch thủ của họ.

Vậy thì vào giờ khắc này có nên trấn áp tên cuồng đồ lớn mật này không?

Nhưng khoảnh khắc tiếp theo, chưa kịp đợi năm vị Thánh nhân phản ứng, thân thể Sở Ca đã chao đảo.

Bàn Cổ Chân Thân khổng lồ ức vạn vạn dặm, trực tiếp vỡ tan!

Vô tận khí tức Hỗn Độn Thần Ma lan tỏa, Khẩu Bàn Cổ Khai Thiên Phủ kia cũng bị chấn rơi vào hư không.

Không còn khí tức Bàn Cổ trấn áp, ai có thể cầm được Khẩu Khai Thiên Thần Phủ đó?

Ngay cả Thánh nhân cũng khó khăn, huống chi Sở Ca lúc này chưa chứng Đạo Đại La Đạo Quả.

"Đương!" Hư không vỡ nát, Bàn Cổ Khai Thiên Phủ trực tiếp nghiền nát từng tầng hư không, vô số trọng thiên địa phá liệt, thậm chí ngay cả Đại Đạo pháp tắc không gian cũng nứt toác.

"Bàn Cổ Chân Thân của y cuối cùng cũng sắp tiêu tán rồi sao?" "Ai có thể ngờ, Nhân Vương ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân, đồ sát Thánh nhân mấy lần, ngay cả hóa thân Hồng Quân cũng bị chém giết." "Thần dũng như vậy, thật khó tin!" "Chỉ là...!" Lại có một ý niệm

dâng lên trong lòng.

Sau khi Sở Ca mất đi Bàn Cổ Chân Thân, sẽ không thể áp chế Thánh nhân, thậm chí sẽ trở thành một con kiến hôi như bao người khác.

Vậy thì những Thánh nhân này có tha cho Sở Ca không?

Không!

Chắc chắn là không!

Vậy thì bây giờ, không thể nhìn Thiên Đạo Ngũ Thánh "bạo chùy" Sở Ca sao?

Sự đảo ngược này cũng quá nhanh rồi.

Từng ánh mắt nhìn về phía hư không, nơi một hư ảnh Chân Thân đang dần ngưng tụ.

Chân Thân của Sở Ca, từng tia khí tức tiên thiên lan tỏa, đã thôn phệ ba ngàn vạn dặm thiên địa Hồng Hoang, lại nuốt chửng toàn bộ Thập Đại Kim Ô, nhục thân sớm đã thăng cấp thành căn nguyên cấp bậc tiên thiên sinh linh.

Thậm chí đang tiến quân đến căn nguyên cấp bậc tiên thiên thần thai ma!

Thập Đại Kim Ô, mỗi con đều là căn cơ đỉnh cấp của tiên thiên sinh linh, chỉ còn kém một chút là có thể sánh ngang Đế Tuấn và Đông Hoàng, trở thành căn nguyên cấp bậc tiên thiên thần thai ma.

Sở Ca nuốt mười con Kim Ô, đương nhiên cũng sẽ không kém!

Chỉ cần một thời gian để ủ dưỡng.

Khí tức của Sở Ca càng lúc càng hung liệt, trong cơ thể từng luồng quang mang bùng nổ, vận chuyển Thôn Thiên Bất Diệt Ma Công, thậm chí muốn thôn phệ Thập Nhị Tổ Vu Chân Thân trong cơ thể!

Một khi thôn phệ Thập Nhị Tổ Vu Chân Thân, Sở Ca tuy không cường đại như trước, nhưng cũng sẽ không kém quá xa!

Thập Nhị Tổ Vu, là do mười hai giọt tinh huyết của Bàn Cổ diễn hóa thành, đối với việc ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân, có hiệu quả cực lớn.

"Oanh long long!" "Oanh oanh oanh!" Từng âm thanh truyền ra từ nhục thân Sở Ca, thậm chí có cả tiếng gào thét, từng luồng khí tức man hoang mênh mang tiết lộ ra.

Đại Đạo Hỏa, Đại Đạo Thủy, Đại Đạo Không Gian, đủ loại Đại Đạo pháp tắc giao hòa, những pháp tắc thần thông thiên phú Đại Đạo của Thập Nhị Tổ Vu, đã bị luyện hóa xuất!

Sắp sửa bị Sở Ca hấp thu!

Nếu Thập Nhị Tổ Vu không thể lập tức thoát ra khỏi cơ thể Sở Ca, chúng sẽ bị Sở Ca luyện hóa toàn bộ.

Đến lúc đó, Sở Ca sẽ có thể một mình bày ra Đô Thiên Thần Sát Trận!

Triệu hoán Bàn Cổ hư ảnh, sau đó thôn phệ Bàn Cổ hư ảnh, một lần đạt được chiến lực hung mãnh như ngày hôm nay.

"Hoa hoa hoa!" Đột nhiên một cỗ khí thế khủng bố, trực tiếp đánh thẳng vào thiên vũ!

Một luồng khí tức quá đỗi bất ngờ, thậm chí trong nháy mắt phá toác thương khung, chỉ thấy một lão ẩu từ phàm trần bước ra.

Khuôn mặt y như một tấm vỏ cây khô héo, không hề có chút ánh sáng, giống như một lão ẩu của Nhân tộc, bước đi chậm rãi, nhưng trong nháy mắt đã đặt chân lên tinh không.

Y đứng bên cạnh Sở Ca, thần sắc thản nhiên, từ từ nói: "Ngươi

nên thả Thập Nhị Tổ Vu ra.” Ánh mắt lão ẩu đột nhiên trở nên lạnh lẽo, nhìn Sở Ca, từng luồng quang mang bắn ra.

Vào giờ khắc này, Hồng Hoang chấn động!

Từng luồng khí tức từ hư không bùng nổ, trực tiếp xé nát một phương thiên địa.

Bên ngoài Nhân Tộc Kiếm Sơn, vùng thiên địa vốn đã rách nát, trực tiếp nứt toác ra mấy vạn dặm hư không, hiển hóa ra hình dáng Âm Ti Địa Phủ.

Lục Đạo Luân Hồi Bàn, Tam Sinh Thạch, Phong Đô, Hữu Cầu Nại Hà, Sổ Sinh Tử, Phán Quan Bút, đủ loại Địa Đạo Tiên Thiên Linh Bảo phát ra quang huy, trấn áp cả thiên địa Hồng Hoang!

Bên ngoài chiến trường Vu Yêu, những Vu Tộc thấy vị lão ẩu kia, đều lần lượt bái lạy.

“Vu Tộc bái kiến Hậu Thổ Nương Nương!” “Vu Tộc bái kiến Hậu Thổ Nương Nương!” “Vu Tộc bái kiến Hậu Thổ Nương Nương!” “.....” “.....” Các sinh linh Hồng Hoang khác cũng vào giờ khắc này cúi lạy vị lão ẩu.

“Bái kiến Hậu Thổ Thánh nhân!” “Bái kiến Hậu Thổ Thánh nhân!” “Bái kiến Hậu Thổ Thánh nhân!” “.....” Hậu Thổ Nương Nương tự mình bước ra khỏi U Minh Địa Phủ!

Trong Hồng Hoang, một đạo hóa thân của y, vẫn luôn trấn thủ ở Âm Ti Địa Phủ.

Muốn tiến vào Lục Đạo Luân Hồi, nhất định phải uống bát canh trong tay Mạnh Bà!

Y nắm giữ mọi thứ của sinh linh sau khi chết!

Hậu Thổ Chân Thân không thể xuất hiện trong Hồng Hoang,

nhưng một đạo hóa thân thì có thể.

Hậu Thổ Nương Nương nhìn Sở Ca, lại nói: "Tiểu hữu, có thể thả Thập Nhị Tổ Vu ra!" Ngữ khí của y lạnh lẽo, dường như khoảnh khắc tiếp theo sẽ ra tay trấn áp Sở Ca!

Thập Nhị Tổ Vu đang trong nhục thân Sở Ca, sắp bị luyện hóa, vị Thánh nhân này cảm nhận được, xuất hiện đòi Thập Nhị Tổ Vu.

Sở Ca đột nhiên phá lên cười lớn.

"Thì ra là Hậu Thổ Bình Tâm Nương Nương giá lâm Hồng Hoang." "Nương Nương yên tâm, vừa nãy ta chỉ mượn Thập Nhị Tổ Vu, hoán ra Bàn Cổ Chân Thân, nay đã dùng xong, tự nhiên sẽ trả về Vu Tộc." Ánh mắt Sở Ca ngưng lại.

Y cũng chỉ thử xem, liệu có thể thôn phệ Thập Nhị Tổ Vu hay không!

Quả nhiên đại thế Hồng Hoang không thể thay đổi, pháp lực của y vừa mới dâng lên, Hậu Thổ Thánh nhân đã xuất hiện.

Nhưng Sở Ca cũng không bỏ lỡ một lần Vu Yêu đại chiến nào, một lần đạt tới cảnh giới đỉnh phong.

Lần đầu tiên, vĩnh viễn là thăm dò!

Khoảnh khắc tiếp theo, Sở Ca vỗ vào nhục thân, chỉ thấy từng luồng quang mang bay ra!

Từng luồng quang mang giữa không trung, hiển hóa ra thân ảnh Thập Nhị Tổ Vu.

Đế Giang, Cường Lương, Chúc Dung, Cộng Công, Nhục Thu, Cửu Phượng, v.v., từng vị Đại Vu, trực tiếp đứng sừng sững dưới tinh không.

Khí tức của họ trực tiếp đánh tan thiên địa, nhưng vào giờ khắc

này, sắc mặt của họ lại không hề vui vẻ như vậy!

Thậm chí còn khó coi.

Trong nhục thân Sở Ca, họ cũng đã chứng kiến từng cảnh tượng bên ngoài, Sở Ca đồ sát Thiên Đạo Thánh nhân, đương nhiên họ cũng đã thấy.

Sở Ca muốn luyện hóa họ, những Tổ Vu này cũng đã cảm nhận được.

"Hừm!!!" Đế Giang lạnh lùng hừ một tiếng, nhìn Sở Ca, từng luồng khí tức chấn động.

Chỉ là họ quá suy yếu, chứ không ra tay tấn công Sở Ca ngay lập tức.

"To gan!

Thôn phệ Thập Nhị Tổ Vu của ta!" "Nhân Tộc, muốn khai chiến sao?" Chúc Dung tính khí nóng nảy trực tiếp chất vấn Sở Ca!

Nhưng khoảnh khắc tiếp theo, Hậu Thổ Thánh nhân lại ngăn Thập Nhị Tổ Vu lại.

Thập Nhị Tổ Vu vừa mới bày Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, thần lực tiêu hao gần hết, không còn tới một phần mười trạng thái đỉnh phong, hiện tại điều quan trọng nhất là quay về Bàn Cổ Thần Điện, khôi phục tu vi!

Đợi cơ hội, rồi đoạt lại thể diện ngày hôm nay.

Thập Nhị Tổ Vu lạnh lùng nhìn Sở Ca, sắc mặt Đế Giang càng xanh mét!

Muốn tính kế Sở Ca, không ngờ lại bị Sở Ca tính kế.

Nhưng chưa kịp đợi chúng sinh chư thiên phản ứng, chỉ thấy từng vị Thánh nhân phóng ra khí tức của riêng mình.

Ba ngàn dặm tử khí mênh mang lan tràn thiên địa, từng luồng kéo dài đến tận tinh không thương khung!

Thậm chí còn triệu hồi từng khẩu Tiên Thiên Linh Bảo về.

Thánh nhân rũ mắt, lần nữa, lại nhìn về phía Sở Ca!

Bây giờ!

Chương 100

Để xem, Sở Ca lấy gì để chống lại!

Thậm chí Nữ Oa Nương Nương còn không nhịn được cười.

“Ha ha ha!” “Ha ha ha!” Tiếng cười của y chấn động Hồng Hoang!

Giờ đây, y đã khôi phục thân phận cao quý, ai dám khiêu khích?

Không khí căng thẳng ngưng tụ, Thánh nhân đã khôi phục vinh quang xưa, từng luồng tử khí ba ngàn dặm lan tỏa thiên địa, vô tận uy áp Thánh nhân giáng xuống.

Quang huy Thánh nhân quanh Thái Thanh chấn động thiên địa.

Từng luồng tử khí liên miên, nhân uân tử khí vờn quanh, tuy chưa khôi phục tu vi đỉnh phong, nhưng vào giờ khắc này cũng mạnh hơn Chuẩn Thánh!

Y tự hỏi, ngay cả đại thần thông như Đông Hoàng Thái Nhất ra tay, y cũng có thể trấn áp.

“Ta bây giờ, tu vi Thánh nhân gần như cạn kiệt, kim thân Thánh nhân không còn được mười phần một, nhưng trấn áp một vị Kim Tiên hậu kỳ thì thừa sức!” Thái Thanh Thánh nhân tế luyện từng khẩu Tiên Thiên Linh Bảo, thậm chí triệu hồi Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp.

Ngay cả Khẩu Bàn Cổ Phủ rơi xuống dưới tinh không cũng đang rung chuyển, dường như sắp sửa lại tứ phân ngũ liệt.

Không có khí tức Bàn Cổ trấn áp, Khai Thiên Thần Phủ cũng khó mà giữ được nguyên hình, dường như sắp vỡ ra.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng vậy, triệu hồi Tam Bảo Ngọc Như Ý, câu động với Bàn Cổ Phủ!

Ba vị Thánh nhân còn lại, hung hăng nhìn Sở Ca.

"Giờ thì đến lượt ta rồi!!!" Quá uất ức, dưới Bàn Cổ Phủ, những Thánh nhân cao cao tại thượng này đều bị một nhát búa chém chết.

Hoàn toàn không thể phản kháng!

Nhưng bây giờ đã khác, Bàn Cổ Chân Thân của Sở Ca đã tan rã, Bàn Cổ Phủ cũng không thể dùng được.

Giờ đây quyền chủ đạo lại nằm trong tay họ.

Lần này, năm vị Thánh nhân quyết định phải hảo hảo xử lý Sở Ca một phen.

"Làm người đừng quá kiêu ngạo, đúng vậy, Nhân Vương của ngươi, bây giờ Nhân Vương thảm rồi phải không?" Từng tiếng nói hả hê vang lên.

Trước đây, Nhân Vương đại sát tứ phương, dồn Thánh nhân vào tận cùng Thiên Đạo mà đồ sát, ngay cả hóa thân Hồng Quân cũng bị chém.

Phong hoa tuyệt đại như vậy, quả thật chấn nhiếp vô số tiên thiên sinh linh.

Nhưng bây giờ thì sao?

Sở Ca đã khôi phục tu vi như trước, trong mắt họ thì y cũng chỉ là một Kim Tiên mà thôi.

Dù thực lực có mạnh đến đâu, cũng giống như, đều là lũ kiến hôi trong mắt Thánh nhân.

"Ân?" Vào giờ khắc này!

Các sinh linh Hồng Hoang đột nhiên chuyển ánh mắt, nhìn Sở Ca, đều lộ vẻ kinh ngạc.

Chỉ thấy vị Nhân Vương kia, không màng ánh mắt Thánh nhân, bay về phía dưới!

Không ổn, y muốn lấy Bàn Cổ Phủ, tiếp tục chém giết Thánh nhân sao?

Thiên Đạo Ngũ Thánh kinh hãi, nhưng nhìn Sở Ca lại không bay về phía nơi tinh không bị phá liệt, mà bay về phía thiên địa Hồng Hoang xa xăm!

Chỉ thấy quanh thân Sở Ca lóe lên quang mang, sau đó trực tiếp hóa thành một đạo trường hồng.

Đó chính là Kim Ô Hóa Hồng Chi Thuật!

Thôn Thiên Bất Diệt Ma Công, sau khi thôn phệ Thập Đại Kim Ô, trực tiếp luyện hóa thần thông bản mệnh Kim Ô Hóa Hồng Chi Thuật của chúng.

Trong Hồng Hoang, đây là một trong những thần thông có tốc độ nhanh nhất, chỉ có tốc độ phi hành của Côn Bằng và Đế Giang Tổ Vu mới có thể sánh bằng.

Trong Thiên Đình, Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn thấy Kim Ô Hóa Hồng Chi Thuật, sắc mặt hơi trầm xuống.

"Phóng túng, thật sự là phóng túng!" Sau khi thôn phệ cốt nhục của Đế Tuấn, Thái Tử Yêu Tộc, lại còn dám trước mặt y mà sử dụng Kim Ô Hóa Hồng Chi Thuật, chẳng lẽ không sợ y biết được hành vi của Sở Ca sao?

Từng vị Yêu Thần vừa kinh vừa sợ nói: "Tên này, quả nhiên cuồng vọng, coi Yêu Tộc của ta không tồn tại sao?" "Hiện tại, Bàn Cổ Chân Thân của hắn đã bị hủy, lại không còn Khai Thiên Thần Phủ,

cùng lắm cũng chỉ là một đại thần thông mà thôi.” “Lại có Thập Nhị Tổ Vu lực kiệt, không thể bày ra Đô Thiên Thần Sát Trận, hiện tại Yêu Tộc của ta mới là thế lực cường đại nhất!” Tuy rằng Sở Ca có thể phá Yêu Tộc Tinh Đấu Đại Trận, nhưng thực lực của Yêu Hoàng Yêu Đế Yêu Tộc vẫn còn đó!

Từng vị Yêu Thần ở phía dưới cổ vũ khí thế Yêu Tộc, những Yêu Tộc đó nghe vậy, đều phẫn nộ gào thét: “Sát Nhân Vương, diệt Nhân Tộc, trảm Vu Tộc, nhất thống Hồng Hoang!” “Sát Nhân Vương, diệt Nhân Tộc, trảm Vu Tộc, nhất thống Hồng Hoang!” “Sát Nhân Vương, diệt Nhân Tộc, trảm Vu Tộc, nhất thống Hồng Hoang!” “.....” Tiếng gào thét của ức vạn Yêu Tộc chấn động thương khung, khí tức Yêu Tộc trực tiếp treo giữa tinh không, lan tràn thiên địa Hồng Hoang.

Sau một trận đại chiến, Yêu Tộc lại nhận được lợi ích lớn tày trời.

Hoặc có lẽ Yêu Tộc là tộc có thương vong ít nhất.

Nhưng chưa kịp đợi Yêu Tộc phủ quyết định phái binh chinh phạt Vu Tộc và Sở Ca, họ đã chứng kiến một cảnh tượng kinh khủng!

Chỉ thấy ở phía dưới thiên địa, thân ảnh Kim Ô Hóa Hồng kia lại dừng lại ở một tiên sơn động phủ.

Một động phủ tiên vụ lượn lờ, từng đạo pháp tắc giao hòa, quỳnh lâu ngọc vũ, khí tức Thánh nhân lan tỏa.

Đó chính là Đạo Trường của Thánh nhân!

Côn Luân Tiên Sơn, vô số đệ tử tiên gia kinh hãi, ở trung tâm tiên sơn, bên ngoài Ngọc Hư Cung, những đệ tử Xiển Giáo đều ngạc nhiên nhìn Sở Ca.

“Lại đến?” Lần đầu Sở Ca đến Côn Luân, Bàn Cổ Chân Thân giáng lâm, các đệ tử Xiển Giáo không dám thở mạnh.

Giờ đây Sở Ca lại xuất hiện, họ vẫn không hề trách mắng!

Thậm chí đều kinh hãi, không dám đối mặt với Sở Ca!

Sợ hãi rồi!

Chỉ có vị Phó Giáo Chủ Nhiên Đăng Đạo nhân đang nhìn Sở Ca.

Khoảnh khắc tiếp theo, thấy thân thể vị cuồng nhân kia bạo động, hóa thành một Khai Thiên tiểu cự nhân, tuy không có khí tức Bàn Cổ, nhưng cũng mang theo chút mênh mang, hoang vu, thậm chí là khí tức man hoang!

Khí tức Hồng Hoang kia!

"Oanh!" Nhục thân Sở Ca chấn động, trong cơ thể tám ức bốn ngàn vạn hạt chân tiên chủng tử đồng thời phát ra quang mang, tiếp đó dưới ánh mắt không thể tin nổi của vô số người, thấy Sở Ca vận dụng thao thiên vĩ lực, thậm chí một tay ấn chặt Côn Luân Tiên Sơn, một tay khác cũng ấn vào một bên khác của Côn Luân.

"!!!" Sở Ca gầm lên một tiếng, thao thiên pháp lực chấn động, vô tận thần lực dũng hiện, thậm chí ngưng tụ ra mười hư ảnh Kim Ô!

Lực của Thập Đại Kim Ô, cộng thêm lực của một vị Tổ Vu, có sức mạnh của tám ức bốn ngàn vạn Chân Tiên.

Vô tận thần lực giáng xuống, thao thiên pháp lực giao hòa vờn quanh Côn Luân Tiên Sơn.

"Oanh long!!!" Côn Luân Tiên Sơn chấn động!

Một tòa tiên sơn, được mệnh danh là tiên sơn đệ nhất Hồng Hoang, thuở sơ khai Tam Thanh cư ngụ tại đây, thậm chí khai tịch Thánh nhân Đạo Trường tại đây.

Vô số Đại Thần Thông đều du lịch nơi này, vô số Linh Bảo đều xuất từ Côn Luân.

Tiên sơn cao chín vạn chín ngàn chín trăm chín mươi vạn ức vạn

vạn trượng, thẳng tắp nhập vân tiêu, thậm chí trực đạt tầng Cửu Thiên Cương Phong!

Nhưng vào giờ khắc này, một tòa tiên sơn rung chuyển liên tục, vô số thiên địa chiến đấu, hư không phá diệt từng tầng, chỉ thấy Côn Luân Tiên Sơn chao đảo, bật gốc.

"Chuyện gì đã xảy ra?" "Vì sao Côn Luân Tiên Sơn lại chấn động?" "Không ổn, chẳng lẽ có người đang dời núi?" Dời núi?

Dời Côn Luân Tiên Sơn?

Ai có gan lớn đến vậy, Đại La Kim Tiên cũng không dời nổi Côn Luân Tiên Sơn, người có thể dời được tiên sơn, cũng không dám dời!

Đó là Đạo Trường của Nguyên Thủy Thiên Tôn cơ mà.

"Trời ạ!" Từng thân ảnh bay ra khỏi Côn Luân Tiên Sơn, nhìn thấy Chân Thân hiển hóa của Sở Ca!

Thân ảnh khổng lồ kia, đã chạm đến Đại Viên Mãn Chi Đạo của không gian trật tự, Chân Thân của y có lẽ chỉ cao vài trăm trượng, vài ngàn trượng, nhưng cả tòa Côn Luân Tiên Sơn dưới pháp tắc không gian trật tự của Sở Ca, lại bị phong ấn trong một đoạn không gian.

Y thậm chí trực tiếp gánh Côn Luân, đi khắp thiên địa Hồng Hoang.

Gánh Côn Luân mà bỏ chạy?

Không, y không bỏ chạy, mà hóa thành một đạo hồng quang bay về phía thiên địa xa xăm.

Kim Ô Hóa Hồng, một khoảnh khắc vượt ức vạn dặm thiên địa!

"?

Nhân Vương gánh Côn Luân Tiên Sơn mà chạy rồi sao?" Một đám đệ tử Xiển Giáo ngơ ngác nhìn thiên vũ, đều kinh ngạc đến ngây

người.

Ai mà vô sỉ đến vậy?

Ngay cả động thiên phúc địa cũng mang đi luôn sao?

Sở Ca dung hợp thiên phú thần thông của Thập Đại Kim Ô, nhanh hơn cả Thập Kim Ô sử dụng Kim Ô Hóa Hồng Chi Thuật, thậm chí còn hơn cả Đế Tuấn một tầng.

Chỉ thấy đỉnh đầu y có Thái Dương Tinh, từng luồng quang huy giáng xuống, tiếp đó Sở Ca hóa thành một trường hồng, trực tiếp theo ánh sáng Thái Dương, bay ngang qua một ngọn sơn phong khác.

Chương 101

Ngọn sơn phong này tuy không lớn như Côn Luân Tiên Sơn, nhưng cũng có từng luồng khí tức lưu chuyển, tựa như ánh sáng của thiên tài địa bảo.

Một ngọn thần sơn, một phương linh bảo!

Lại có từng luồng khí tức Thánh nhân lóe lên, lan tỏa thiên địa, đó chính là Đạo Trường Thủ Dương Sơn của Thái Thanh Thánh nhân.

Xích Đồng của Thủ Dương Sơn, là dược liệu quan trọng để luyện chế pháp bảo, thậm chí có thể thêm vào Cửu Chuyển Kim Đan trong đó!

Xích Đồng, cũng chỉ có ở Thủ Dương Sơn.

Từng khối Xích Đồng mang theo chút khí tức tiên thiên, lại có từng luồng khí tức thuần dương chí tôn giao hòa, cùng nhau tạo thành quang huy linh bảo của Thủ Dương Sơn!

"Ca ca ca!" "Ân?" Trong Thủ Dương Sơn, trong Bát Cảnh Cung, Huyền Đô Đại Pháp Sư ngây người một lúc, sau đó cảm ứng được động đất núi lay.

Rồi phát hiện ngọn núi đã bay lên?

"To gan!" Có kẻ đang dời Thủ Dương Sơn?

Huyền Đô Đại Pháp Sư tức giận, vội vàng bay ra khỏi Thủ Dương Sơn, rồi thấy một thân ảnh, khiêng Thủ Dương Sơn bay đi.

Trên vai phải của y, đang vác Côn Luân Tiên Sơn.

Sở Ca vai trái gánh Thủ Dương Sơn, vai phải khiêng Côn Luân Tiên Sơn, trực tiếp bay lên tinh không thương khung, bay về phía

Thiên Đình của Yêu Tộc!

Chưa đủ, chưa đủ!

Một trận đại chiến, chiến lợi phẩm y muốn không chỉ là hai ngọn thần sơn, mà còn muốn nhiều hơn nữa!

Các sinh linh Hồng Hoang, cùng đệ tử Nhân Giáo, đệ tử Xiển Giáo đều ngây người.

Sở Ca gánh Đạo Trường của họ bay đi rồi sao?

Chỉ để lại một đám đệ tử Thánh nhân ngớ người, mơ hồ nhìn về phía vài thân ảnh dưới tinh không.

Dường như đang đợi Thánh nhân trả lời.

Nhưng những Thánh nhân kia cũng mê mang.

Không biết Sở Ca đang làm gì?

Vì sao lại muốn mang cả Đạo Thống của Thánh nhân đi?

Kim Ô Hóa Hồng, bay vào tinh không, Sở Ca xuất hiện trên đỉnh Thái Cổ Tinh Không, nhìn về phía một tòa Thiên Đình cổ xưa.

Một khối hư không đại lục, thuở sơ khai là một đoạn xương của Bàn Cổ, không hóa thành thế giới Hồng Hoang, sau này bị Đế Tuấn và Thái Nhất luyện hóa thành Thiên Đình!

Vào giờ khắc này, Sở Ca đứng bên ngoài Thiên Đình, hai mắt phát sáng nhìn một phương Thiên Đình.

Thôn Thiên Bất Diệt Ma Công, đã khát khao khó nhịn nổi rồi!

Trong Thiên Đình Yêu Tộc, nhìn Sở Ca đột nhiên bay đến, vô số Yêu Tộc đều khẽ rùng mình, sau đó ức vạn Yêu Tộc từ Thiên Đình bay ra.

Vô tận Yêu Tộc, trải dài khắp thiên địa, chấn động tinh không,

nhìn về phía Sở Ca!

Thật to gan, thật sự quá to gan, một thân một mình, y xông vào Thiên Đình Yêu Tộc, nhìn dáng vẻ đó, dường như đang thăm dò!

Đế Tuấn và Thái Nhất nhìn nhau, đều thấy vẻ mê mang trong mắt đối phương.

Sâu trong tinh không, một thân ảnh khổng lồ, vai trái gánh Thủ Dương Sơn, vai phải khiêng Côn Luân Tiên Sơn.

Trên Thủ Dương Sơn ở vai trái, vô tận khí tức thuần dương lan tỏa, giao hòa thành từng đạo thuần dương Đại Đạo.

Trên đó có chút khí tức Thánh nhân lan tỏa.

Côn Luân Tiên Sơn càng hùng vĩ không thôi, mây mù lượn lờ, lại có vô số tiên trân thần dược ẩn chứa trong núi.

Chỉ vào giờ khắc này, lại có từng vị tu sĩ bế quan từ trong giấc ngủ sâu tỉnh lại, kinh hãi bay ra khỏi Côn Luân Tiên Sơn.

Một đám tán tiên mặt mày mơ hồ nhìn tinh không.

Chỉ bế quan một thời gian thôi, vì sao lại trực tiếp ở Thái Cổ Tinh Không?

Lại có Côn Luân Tiên Sơn, bị người ta mang đi mất?

Vẻ kinh ngạc và khó hiểu đồng thời hiện trên khuôn mặt.

Khi nhìn thấy Thiên Đình Yêu Tộc ở xa, tâm thần càng chấn động.

"Thiên Đình Yêu Tộc!" Không ổn, những tán tiên này đều bay xuống Thái Cổ Tinh Không, bay về phía Cửu Thiên.

Đó chính là Thiên Đình Yêu Tộc, ai mà không sợ.

Chỉ là khi quay đầu nhìn lại tinh không, họ lại ngây người.

Dưới Côn Luân Tiên Sơn, thân ảnh khổng lồ kia thậm chí còn bay

về phía Yêu Đình của Yêu Tộc.

"Không ổn, tên này chẳng lẽ muốn mang cả Thiên Đình đại lục đi sao?" Sắc mặt Đế Tuấn và Thái Nhất biến đổi, tên điên này cái gì cũng làm được!

Giờ Sở Ca không có Bàn Cổ Chân Thân, mà vẫn kiêu ngạo đến vậy sao?

Đã mang đi hai phương Đạo Trường của Thánh nhân, bây giờ lại muốn mang cả Thiên Đình Yêu Tộc đi sao?

"Chư vị Yêu Tướng nghe lệnh, mau ngăn tên này lại." Đế Tuấn lớn tiếng truyền lệnh, hiện tại y vẫn đang quan sát, chứ không trực tiếp ra tay trấn áp Sở Ca!

Bởi vì trước đó Sở Ca hóa thân Bàn Cổ Chân Thân, triệu hồi Khai Thiên Thần Phủ, một mình đã trấn áp Thiên Đạo Ngũ Thánh, thậm chí dồn vào tận cùng Thiên Đạo, đồ sát năm vị Thánh nhân!

Y đang chờ, chờ cho tất cả nội tình của Sở Ca bộc lộ, sau đó mới ra tay.

Ức vạn Yêu Tộc, thăm dò Sở Ca như những quân cờ.

Chỉ thấy từng vị Đại Yêu bay về phía Thiên Đình, những Đại Yêu này ban đầu có vài trăm vạn, mỗi vị Đại Yêu thực lực khủng bố, có thể sống sót sau Vu Yêu đại chiến lần thứ nhất, thực lực bản thân siêu tuyệt, đều là cường giả Chân Tiên tuyệt đỉnh, Đại Yêu Thiên Tiên đỉnh phong, lại có Yêu Tướng cấp Kim Tiên, yêu khí từ trên người họ toát ra, đủ để lan tràn nửa tinh không Hồng Hoang.

"Sát Nhân Vương!

Để chứng danh Yêu Tộc của ta!" "Sát Nhân Vương!

Để chứng danh Yêu Tộc của ta!" "Sát Nhân Vương!

Để chứng danh Yêu Tộc của ta!" Đám yêu hô hoán, vô số Đại Yêu tấn công Sở Ca.

Chỉ thấy Sở Ca ở phía dưới lại cười nhạt, chỉ thấy y đưa tay vẫy một cái, Tiên Thiên Nguyệt Quế xuất hiện trong lòng bàn tay.

Một cây Tiên Thiên Nguyệt Quế tỏa ra từng luồng nguyệt hoa, Sở Ca trực tiếp đặt Tiên Thiên Nguyệt Quế này lên đỉnh đầu, từng tia khí tức Thái Âm nguyệt hoa giáng xuống, bao phủ toàn thân Sở Ca.

Tiếp đó chỉ thấy từ nhục thân y bay ra từng đạo thần quang.

"So về người đông sao?" Những thần quang đó chấn động, dưới tinh không, trực tiếp diễn hóa thành từng thân ảnh Chân Tiên.

Tám ức bốn ngàn vạn thân ảnh Chân Tiên đại chiến với vài trăm vạn Yêu Tộc, phía sau vài trăm vạn Yêu Tộc, lại có vô số Yêu Tộc từ Thiên Đình bay ra, gia nhập đại chiến.

"Oanh oanh oanh!" "Oanh long!" Vô số thần thông oanh tạc cùng lúc, tinh không đều đang chấn động, tám ức bốn ngàn vạn thân ảnh Chân Tiên kia không hề sợ hãi, dũng mãnh xông lên, thậm chí bị chém đứt đầu lâu vẫn có thể đại chiến ba trăm hiệp.

Bất tử Chân Tiên đại chiến với bầy yêu, dưới Thiên Đình tiếng gào thét không ngừng.

"Giống như Huyết Thần Tử của Minh Hà Lão Tổ sao?" Đế Tuấn cau mày, không ngờ Sở Ca lại có loại át chủ bài như vậy.

Đơn giản là một đại lợi khí để tranh bá Hồng Hoang a.

Trong lúc chấn kinh!

Thiên Đình bắt đầu chấn động.

Trong Thiên Đình, ba ngàn ba trăm ba mươi ba tòa thần điện và chín trăm chín mươi chín tòa thần cung đồng thời rung chuyển, thậm

chí ngay cả Lăng Tiêu Bảo Điện của Thiên Đình cũng đang chao đảo liên tục.

"Oanh oanh oanh!" Tiếng chấn động, vang vọng khắp Yêu Đình của Yêu Tộc.

Bầy yêu biến sắc, Yêu Thần hoảng hốt, hai vị Đế Hoàng đều lộ vẻ không thể tin nổi.

Tên này thật sự muốn di dời Thiên Đình sao?

Không đúng, vì sao phải mang đi Thiên Đình Yêu Tộc, y còn có Đạo Trường của Thánh nhân nữa mà?

Đó cũng là nơi của Đế Tuấn và Thái Nhất, cũng là nơi của Thánh nhân.

Cho nên vào giờ khắc này, những Thánh nhân dưới tinh không, đều đang nhìn Sở Ca.

Từng thân ảnh bị ba ngàn dặm tử khí bao phủ, sắc mặt của Thiên Đạo Ngũ Thánh nhân lúc này đã khôi phục một chút, pháp tắc Thánh nhân trong cơ thể cũng đã tu phục được một phần.

Chỉ là lần trước bị Sở Ca liên tiếp đồ sát, làm tổn thương bản nguyên, cho nên cần một thời gian để ủ dưỡng.

Nữ Oa Nương Nương, Tiếp Dẫn Đạo nhân, và Chuẩn Đề Đạo nhân đột nhiên nhìn về phía Thái Thanh Thánh nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Chương 102

"Đại Sư Huynh, Đạo Trường đều bị Nhân Vương mang đi rồi, Đạo Hữu không ra tay ngăn cản sao?" "Lại còn Nguyên Thủy Thiên Tôn Đạo Hữu, Côn Luân Tiên Sơn của ngươi cũng mất rồi, không muốn ra tay trấn áp tên này sao?" "Khặc khặc!" Ba vị Thánh nhân đều đang xúi giục Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn, đều muốn hai vị Thánh nhân này ra tay, thăm dò Sở Ca một phen!

Bởi vì ai cũng không biết, liệu Sở Ca có thể triệu hồi Bàn Cổ hư ảnh nữa không.

Tiếp Dẫn Đạo nhân khẽ động, sau đó nói: "Hai vị sư huynh yên tâm, nếu tên này còn có hậu chiêu, ta nhất định sẽ ra tay giúp đỡ hai vị." Chuẩn Đề Đạo nhân và Nữ Oa bên cạnh vội vàng gật đầu.

Thái Thanh Lão Tử trong lòng lạnh lùng hừ một tiếng.

Ai cũng không muốn mạo hiểm a!

Cứu giúp, chỉ sợ một khi Sở Ca lại lần nữa ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân, ba người họ sẽ chạy nhanh hơn ai hết.

Thái Thanh Thánh nhân cũng không ra tay a!

Nhưng Đạo Trường của y bị Sở Ca vác đi, đương nhiên phải biểu thị thái độ, chẳng lẽ Đạo Trường của Thánh nhân bị trộm đi, mà vị Thánh nhân này lại coi như không thấy sao?

"Đã như vậy, vậy thì để ta làm sư huynh thay các ngươi ra mặt vậy." Ánh mắt Thái Thanh Thánh nhân ngưng lại, nhìn về phía Sở Ca dưới tinh không xa xăm.

Ở nơi đó!

Chỉ thấy một thân ảnh khổng lồ, vai trái gánh Thủ Dương Sơn, vai

phải khiêng Côn Luân Tiên Sơn.

Trọng lượng hai ngọn tiên sơn đủ để đè chết vài vị Đại Vu sống sờ sờ, nhưng Sở Ca không hề có chút dị thường nào, sau đó, vị cuồng nhân này lại vác cả Thiên Đình khổng lồ lên lưng!

Thật sự muốn mang đi Thiên Đình Yêu Tộc, khiến Yêu Tộc "vô gia khả quy" sao?

Thái Thanh Thánh nhân giơ tay, vừa định ra tay, nhưng vào giờ khắc này, một luồng khí tức khủng bố chấn động giữa thiên địa.

Chỉ thấy ở hư không thương khung phía dưới, trên Khẩu Bàn Cổ Khai Thiên Phủ đang rơi xuống, lại xuất hiện từng vết nứt.

Vô tận khí tức thần ma lan tỏa, tiên thiên phong hỏa diễn hóa, lại có tiếng chuông và kiếm khí lan tỏa.

Khai Thiên Thần Phủ không còn khí tức Bàn Cổ trấn áp, sắp sửa hóa thành ba đại Khai Thiên Chí Bảo sao?

"Cát sát!" Một khẩu Khai Thiên Chí Bảo nứt ra, vô số thần ma hóa thành lạc ấn, bay vào một khẩu thần chung trong đó, chuông này rung động, trên đó khắc thần văn khủng bố "Hỗn Độn Chung"!

Lại có vô số khí tức thần ma, lực diệt vong, bay vào một khẩu trường phiên.

Phần còn lại của ngũ hành tiên thiên, âm dương nhị khí hóa thành thần kiều, bay vào một tấm thần đồ, giao hòa tạo thành tượng âm dương Thái Cực!

Lại có chút Hỗn Độn hiển hóa trong ba khẩu Khai Thiên Chí Bảo.

Bàn Cổ Phủ lại lần nữa hóa thành ba đại Khai Thiên Chí Bảo, vì đã dung hợp một lần, nên tất cả lạc ấn chân linh trên Khai Thiên Chí Bảo đều biến mất.

Năm vị Đại Thánh nhân khẽ động, thậm chí ngay cả Thông Thiên Giáo Chủ trên Kim Ngao Đảo cũng lộ ra một tia tham lam.

Đó chính là Tiên Thiên Chí Bảo a!

Vào giờ khắc này, ba khẩu Tiên Thiên Chí Bảo đều là vật vô chủ, ngay cả Lục Thánh Thiên Đạo cũng có thể tranh giành.

"Chư vị, muốn cùng ta tranh đoạt Thái Cực Đồ sao?" Thái Thanh Thánh nhân lạnh lùng nói, vốn định ra tay với Sở Ca, nhưng vào giờ khắc này, y lại vươn tay ra, trực tiếp chụp lấy Thái Cực Đồ.

Một cuốn Tiên Thiên Chí Bảo, bị Thái Thanh Thánh nhân nắm trong tay.

Nguyên Thủy Thiên Tôn bên cạnh thấy vậy, cũng học theo Thái Thanh Thánh nhân, thu về Bàn Cổ Phiên.

Lần này, lạc ấn chân linh của họ đều đã biến mất trên Tiên Thiên Chí Bảo, muốn luyện hóa lại cấm chế tiên thiên, đều cần hàng trăm vạn năm.

Mấy vị Thánh nhân còn lại thấy vậy, đều nhìn về phía khẩu Tiên Thiên Chí Bảo cuối cùng, Hỗn Độn Chung.

Khẩu thần chung rung chuyển, thậm chí còn bay về phía Thiên Đình.

"Đương đương đương!" Hỗn Độn Thần Chung vang lên, thiên địa nứt toác, thần ma tịch diệt, vô số quang mang và thần âm giao hòa, cả Thiên Đình đều bị tiếng chuông bao phủ.

Tám ức bốn ngàn vạn hạt Chân Tiên chủng tử của Sở Ca vào giờ khắc này đều nổ tung mà vong, những trăm vạn Yêu Tộc kia cũng lần lượt thảm tử dưới công kích không phân biệt của khẩu thần chung!

Hỗn Độn Chung tự động tỏa ra linh quang, đó chỉ là một tia thần

uy mà nó bộc phát ra.

Nếu thúc đẩy khẩu Tiên Thiên Chí Bảo này, đủ sức đánh diệt Thiên Đình Yêu Tộc.

Đông Hoàng Thái Nhất trong Thiên Đình mừng rỡ, vội vàng vận dụng thao thiên pháp lực, vô tận pháp tắc giáng xuống, hóa thành một vương dương muốn đón lấy Hỗn Độn Chung.

Vốn là linh bảo bạn sinh, đương nhiên vào giờ khắc này nó cũng sẽ bay về phía y.

Nhưng!

Sở Ca đang gánh Thiên Đình ở phía dưới Thiên Đình, ánh mắt lại nóng lên!

Lần Vu Yêu đại chiến này, y ngưng tụ Đạo Tâm vô địch, gánh Côn Luân Tiên Sơn, Thủ Dương Sơn, tối đa thêm thôn phệ Thập Đại Kim Ô ra, không còn nhận được lợi ích gì khác!

Cho nên, Hỗn Độn Chung y phải có!

Danh Hỗn Độn, sao lại có thể lấy tên Đông Hoàng để đặt?

Trên thiên vũ, vương dương pháp lực hóa thành thiên hà, bao phủ Hỗn Độn Chung!

Vô số Tiên Thiên Đại Năng thèm muốn, đều ra tay ngăn cản Hỗn Độn Chung, đó là Tiên Thiên Chí Bảo a.

Vốn không thể ra tay tranh đoạt Đông Hoàng Chung, vì khẩu thần chung đã bị Đông Hoàng Thái Nhất luyện hóa, nhưng bây giờ thì khác, tất cả lạc ấn trong khẩu Tiên Thiên Chí Bảo đều biến mất.

Sau khi đoạt được Hỗn Độn Chung, có thể lạc ấn chân linh của mình lên đó!

Khoảnh khắc tiếp theo, thiên địa Hồng Hoang, từng thân ảnh đã ra

tay.

"Oanh oanh oanh!" "Oanh oanh oanh!" Thiên Đình chao đảo, thậm chí thân ảnh kia lực bạt thiên địa, trực tiếp vác Thiên Đình lên lưng, bầy yêu biến sắc, thân ảnh kia cũng nhìn về phía Hỗn Độn Chung.

"Cút!" "Khẩu thần chung này, ta muốn!" Bá khí vô biên giáng xuống, nghiền nát hư không!

Sở Ca không có Bàn Cổ Chân Thân, không có Bàn Cổ Phủ, nhưng vẫn vô địch!

Sâu trong tinh không, Sở Ca vai trái khiêng Thủ Dương Sơn, vai phải gánh Côn Luân Tiên Sơn, lưng cõng Thiên Đình!

Chỉ cần y động, một phương Thiên Đình liền chấn động dữ dội, thậm chí có vô tận quang mang giáng xuống, Đại Đạo không gian kia, đang luyện hóa Thiên Đình Yêu Tộc!

Đế Tuấn và Thái Nhất chấn nộ, vô số Yêu Tộc bay ra khỏi Thiên Đình, bởi vì nếu không bay ra khỏi Thiên Đình, e rằng sẽ bị Sở Ca luyện hóa mất.

Khí tức quanh thân Sở Ca chấn động, trực tiếp hóa thân thành lão thiên gia, dưới chân đạp Tam Thập Tam Thiên, toàn thân khí tức tựa như Thiên Đạo, thậm chí có thể vận dụng Thiên Đạo chi lực!

"To gan!" Thái Nhất vừa kinh vừa nộ, Sở Ca không những muốn vác đi Thiên Đình, tranh đoạt Đông Hoàng Chung.

Chuẩn bị muốn cùng Yêu Tộc đối đầu đến cùng rồi sao!

Đông Hoàng Thái Nhất ra tay!

Vương dương pháp lực kia hóa thành vô tận pháp tắc, diễn hóa ra từng đạo trật tự thần liên.

Trực tiếp trói lên nhục thân Sở Ca, từng tầng thiên địa đều đang

chấn động.

Sở Ca thân hóa lão thiên gia, gầm lên một tiếng, chỉ thấy khắp tinh không xao động, vô số tinh thần chấn động.

Hai ngọn tiên sơn trên vai y phát ra quang mang, trực tiếp ném ra ngoài, hư không nứt toác, vương dương trật tự kia trực tiếp bị đánh nát!

Hai khẩu thần sơn, rơi xuống thế giới Hồng Hoang.

"Hống!" Sở Ca ngang dọc thiên địa, trực tiếp nhục thân bay ngang tinh không.

Lưng cõng Thiên Đình, lại muốn bắt lấy một khẩu Tiên Thiên Chí Bảo.

Một đạo Hỗn Độn quang mang xé toác thiên địa, âm thanh gào thét của ba ngàn thần ma lan tỏa, lại có vô số cánh tay, từ thế giới Hồng Hoang, thậm chí từ tinh không vô tận giáng xuống.

Những Đại Năng đang âm thầm dòm ngó Hỗn Độn Chung đều đã ra tay.

Hiện tại khẩu Tiên Thiên Chí Bảo này đã trở thành vật vô chủ, hai khẩu Tiên Thiên Chí Bảo kia tuy cũng vậy, nhưng đó là chí bảo từng thuộc về Thánh nhân, không ai dám dòm ngó, cho nên chỉ có thể nhắm vào Hỗn Độn Chung.

Các Đại Năng Hồng Hoang ra tay, từng đạo thần thông, từng nhục thân cường hãn, lần lượt giáng xuống, đánh nát vô tận vũ trụ.

Mỗi vị Đại La Kim Tiên, đều là Đại La đỉnh phong, trong đó thậm chí có Chuẩn Thánh tu luyện pháp trảm tam thi, lại có Đại Thần Thông cảnh giới Tổ Cảnh cổ xưa!

Thao thiên pháp lực, chiến lực vô song, ngưng tụ trong một phiến

hư không, trực tiếp đánh một phương hư không thành Hỗn Độn.

Lại có từng khẩu Linh Bảo, Tiên Thiên Linh Bảo, bị từng đạo pháp lực bao phủ, không nhìn ra nguyên hình pháp bảo.

"Ân!" Sở Ca khẽ hừ một tiếng, từng cánh tay đánh vào nhục thân y, khiến y chấn động tan tác.

"Oanh oanh!" Thiên Đình trên lưng y đều đang chấn động không ngừng, từng vị Yêu Tướng Yêu Thần muốn chém giết Sở Ca, lại có cả Thái Cổ Tinh Đấu Đại La Yêu Chủ cũng bay xuống tinh thần, dường như muốn trừ diệt Sở Ca.

"Đại Đạo Vị Thân!" Hai mắt Sở Ca bắn ra thần quang, một hư ảnh khủng bố trực tiếp bước ra từ nhục thân y.

Một thân ảnh mơ hồ, trọng Vị Thân thứ ba trực tiếp diễn hóa, triệu hồi Đại Đạo Vị Thân của vạn năm, đó chính là Sở Ca đã tu luyện sau một vạn năm!

Y bước vào một phiến tinh không.

Chương 103

Vô dục vô cầu, giống như ánh mắt của Hồng Quân, coi vạn vật như chó rơm, thiên địa trước mặt cũng giống như vạn vật.

Băng lãnh, lạnh nhạt, vô tình, vô dục, tựa như nhìn lũ kiến hôi, nhìn chư thiên Đại Thần Thông!

Trong từng tầng hư không, vô số Đại Năng chấn kinh.

Không ngờ, Sở Ca lại có thần thông như vậy bên mình.

Chỉ thấy Vị Thân đỉnh đầu ngưng tụ Đại La Đạo Quả, thực lực cường hãn, chiến lực vô song, Thần Ma Thôn Phệ Thiên Địa Đại Pháp khiến hóa thân trở thành hư ảnh Thần Ma, trực tiếp đẩy ngang thiên địa.

"Cát sát!" Từng cánh tay đỉnh phong Đại La bị chém xuống, vài vị Chuẩn Thánh bị đánh rơi cánh tay!

Nhưng vào giờ khắc này, những Đại Thần Thông này quá nhiều, ít nhất cũng có vài trăm vị!

Chỉ Sở Ca không hề sợ hãi, hóa thân lão thiên gia, triệu hồi Tam Thập Tam Thiên, Tam Thập Tam Trọng, trực tiếp cái áp tứ phương thương khung, thậm chí còn đáp xuống một nơi dưới tinh không, muốn câu Đông Hoàng Chung.

Lần này những Đại Thần Thông kia không còn e dè nữa, thậm chí trực tiếp bay ra.

Nếu còn ẩn nấp, Hỗn Độn Chung sẽ bị Sở Ca lấy đi mất.

Tất cả đều diễn ra trong chớp mắt, sau khi thao thiên pháp tắc của Đông Hoàng Thái Nhất bị đánh nát, vô số Đại Thần Thông ra tay tranh đoạt Hỗn Độn Chung.

“Đạo Hữu, ngươi đã có Côn Luân Tiên Sơn, Thủ Dương Sơn, lại vác đi Thiên Đình Yêu Tộc, Hỗn Độn Chung này để lại cho ta đi!” Một vị Đại Thần Thông đã trảm hạ tam thi nói, thân hình bị từng đạo quang mang bao phủ, không nhìn rõ hình dạng, nhưng người này quá cường đại, thậm chí không kém gì Đông Hoàng Thái Nhất.

“Đạo Hữu này, Hỗn Độn Chung đã đổi chủ, Đạo Hữu không cần tranh đoạt nữa.” Lại một vị Đại Thần Thông đã trảm hạ tam thi khác nói!

Cũng dùng pháp tắc ngưng tụ thành quang mang, bao phủ toàn thân!

Vị cường giả đã trảm hạ tam thi thứ ba, thân thể khổng lồ, xuyên thủng hư không, không nói gì, nhưng thái độ cũng giống như hai vị trước.

Ba vị cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ, đều đang nhìn chằm chằm Sở Ca!

Mấy vị Đại Năng Hồng Hoang khác từ hư không vô tận vội vã chạy đến, bao vây Sở Ca lại!

Trên Thiên Đình, từng thân ảnh ngang dọc không trung, Đông Hoàng Thái Nhất đạp bộ hư không, hành tẩu, tại thân bàng, Đế Tuấn tay cầm Hà Đồ Lạc Thư.

Từng đạo pháp tắc Đại La bay vào Hà Đồ Lạc Thư, thậm chí lại diễn hóa ra một phương đại trận vô thượng.

Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận!

Đại trận tự động kèm theo trong Hà Đồ Lạc Thư, tuy không bằng Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Trận, nhưng cũng vô cùng cường đại.

Ở xa dưới tinh không, mấy vị Thánh nhân Hồng Hoang khẽ động,

trong đó vị Nữ Oa Thánh nhân còn mỉm cười.

"Đông Hoàng Thái Nhất, Đông Hoàng Chung đều rơi rồi, chi bằng để Bản cung lấy đi vậy." "Không tồi, Đông Hoàng Thái Nhất quý vi Yêu Đế, Tiên Thiên Chí Bảo nhu yếu tại thủ trung." Thái Thanh Thánh nhân cũng ra tay, sau đó Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng động thủ.

Tổng cộng ba vị Thánh nhân thậm chí muốn giúp Đông Hoàng Thái Nhất một lần nữa đoạt được Đông Hoàng Chung, các Đại Thần Thông khác nghe vậy đều biến sắc.

Trong một khoảnh khắc, từ Tam Thập Tam Thiên giáng xuống một cánh tay, trực tiếp nắm lấy Đông Hoàng Chung trong lòng bàn tay.

Lại có hai cánh tay khác từ hư không giáng xuống, lần lượt mang về Côn Luân Tiên Sơn và Thủ Dương Sơn vừa bị ném đi.

Thân ảnh kia chao đảo!

Chỉ thấy Sở Ca đội Tiên Thiên Nguyệt Quế trên đỉnh đầu, từng tia nguyệt hoa giáng xuống.

Vai trái khiêng Thủ Dương Sơn, vai phải gánh Côn Luân Tiên Sơn, lưng cõng Thiên Đình, trong tay cầm khẩu Hỗn Độn Chung.

Trên Hỗn Độn Chung có lạc ấn tinh thần, ba ngàn thần ma hấp dẫn, lần lượt ngưng tụ, từng luồng khí tức Hỗn Độn lan tỏa hư không.

Sở Ca thầm khen một tiếng, bảo bối tốt!

Sau đó nhìn về phía tiên thần khắp trời, chư thiên Thánh nhân, thản nhiên nói: "Chư vị, Hỗn Độn Chung vô chủ đã bị ta đoạt được, lẽ nào muốn tranh đoạt sao?" Vật vô chủ, nằm trong tay Sở Ca, vậy thì đương nhiên là của Sở Ca.

Đông Hoàng Thái Nhất nghe vậy lạnh lùng hừ một tiếng.

Lại vào giờ khắc này mà kiên quyết ra tay!

Đông Hoàng Chung là linh bảo bạn sinh, không thể để mất!

Ba vị Thánh nhân kia càng không thèm nghe Sở Ca nói nhảm, ba cánh tay thông thiên từ vực ngoại phi đến.

Ánh mắt các Đại Thần Thông kia ngưng lại, sau đó cũng triều Sở Ca xuất thủ rồi!

Hỗn Độn Chung, Tiên Thiên Chí Bảo, có được thần chung này, thậm chí có thể chống lại Thánh nhân, quá động lòng rồi.

Từng vị Hồng Hoang Đại Năng và ba vị Thánh nhân đồng thời ra tay với Sở Ca!

Khoảnh khắc đó, thiên địa vỡ nát, dưới thần thông của chư thiên Đại Năng, khí tức của thân ảnh kia chợt biến đổi.

Vốn định ẩn giấu!

Nhưng vào giờ khắc này, lại không thể ẩn giấu được nữa.

Vậy thì chỉ còn một trận chiến thôi.

Chiến năm vị Thánh nhân đã chết bốn, năm, sáu lần, và chư thiên Đại Thần Thông!

"Hống!" Sở Ca ngửa mặt lên trời gào thét, âm thanh khủng bố chấn động Thái Cổ Tinh Không, tiếp đó đánh thẳng vào Hỗn Độn.

Một luồng khí tức khủng bố theo đó từ Hỗn Độn tiếp dẫn xuống, trực tiếp bay vào thể nội Sở Ca.

Ân?

Khí tức kia?

Sau đó từ trên người Sở Ca trực tiếp dâng lên một luồng khí tức khủng bố, luồng khí tức đó khủng bố, thậm chí khiến người ta kinh

hãi.

Luồng khí tức đó trời sinh đã có sự áp chế đối với những Đại Thần Thông kia, đó chính là căn nguyên cấp bậc tiên thiên thần thai ma a.

Chẳng lẽ, đó là khí tức Hỗn Độn Thần Ma?

Cùng lúc đó, trên người Sở Ca, một hư ảnh mơ hồ theo đó ngưng tụ.

Vào giờ khắc này, y đã vận dụng Hỗn Độn Cửu Bí!

Hỗn Độn Cửu Bí, Đấu Chi Bí, Đấu Chi Bí sau khi biến dị trở nên khủng bố, có thể từ Hỗn Độn, triệu hồi hư ảnh Hỗn Độn Ma Viên!

Hỗn Độn Ma Viên, là một vị chiến đấu Thần Ma trong Hỗn Độn, sau khi chết bản nguyên hóa thành Tứ Hầu.

Linh Minh Thạch Hầu, thông biến hóa, thức thiên thời, biết địa lợi, di tinh hoán đấu.

Lục Nhĩ Mi Hầu, thiện linh âm, năng sát lý, tri tiền, hậu, vạn vật giai minh.

Thông Tí Viên Hầu, nắm nhật nguyệt, súc thiên sơn, biện hưu cữu, càn khôn ma lộng.

Xích Khào Mã Hầu, hiểu âm dương, hội nhân sự, thiện xuất nhập, tị tử diên sinh.

Bốn con Linh Hầu, xuất hiện trong Tây Du, tuy cảnh giới không cao, nhưng chiến lực vô song!

Đều dựa vào một tia bản tính của Hỗn Độn Ma Viên!

"Hô hô hô!" Khí tức Hỗn Độn Thần Ma lan tỏa, Sở Ca bối hậu ngưng tụ hư ảnh Hỗn Độn Ma Viên.

Một con Ma Viên hư ảo, từng tia khí tức Hỗn Độn lan tỏa, nhe răng nhếch mép, tùy ý vung tay, đánh diệt vô tận tinh không.

Chỉ thấy khí tức của hư ảnh Hỗn Độn Thần Ma vừa phun ra, đã đánh bay từng vị tu sĩ đỉnh phong Đại La.

Chỉ có cường giả cấp Chuẩn Thánh mới có thể đứng vững.

"Chư vị, thật sự muốn khai chiến với ta sao?" Năm vị Thánh nhân thương tàn, ngay cả cảnh giới chứng Đạo, liệu có thể giữ vững hay không vẫn là một ẩn số, cộng thêm Đông Hoàng Thái Nhất đã mất Đông Hoàng Chung, và một số Đại Thần Thông rải rác khác!

Sở Ca đã triệu hồi hư ảnh Hỗn Độn Ma Viên, dường như cũng không cần phải e ngại.

Ánh mắt y lạnh lẽo, nhìn chư thiên Đại Năng!

Ta có chiến lực như vậy!

Vì sao phải co ro?

Không thể ngang nhiên đẩy lui sao?

Vậy thì chiến đi!

"Oanh!" Khí thế hư ảnh Hỗn Độn Ma Viên lại lần nữa tăng thêm ba phần, hư ảnh khổng lồ vươn tay, một chưởng đánh nát ba cánh tay thông thiên của Thánh nhân vừa giáng xuống!

Thánh nhân đau đớn, kim thân chao đảo, Thái Thanh Thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, và Nữ Oa Nương Nương kinh hãi nhìn hư ảnh kia.

"Trời ạ!", có chiến lực Thánh nhân!

Sau khi Sở Ca thi triển Hỗn Độn Đấu Tự Bí, triệu hồi hư ảnh Hỗn Độn Ma Viên, chiến lực đã tăng lên không chỉ ngàn vạn lần!

Chương 104

Quá đỗi kinh khủng!!!

Sở Ca lại có chiến lực Thánh nhân rồi sao?

Bàn Cổ Chân Thân của hắn chẳng phải đã vỡ nát rồi sao?

Hỗn Độn Thần Ma chẳng phải đã bị Bàn Cổ chém giết rồi sao?

Sao lại đột nhiên xuất hiện?

Vô số Đại năng thần thông đều kinh hãi!

Không còn đường lui nữa!

Tôn Hỗn Độn Ma Viên hư ảnh kia sau khi đánh gãy ba cánh tay Thánh nhân, chỉ thấy Ma Viên gào thét, cái thế hung uy giáng xuống, một cánh tay đầy lông lá rậm rạp hạ xuống.

Nó một tay tóm gọn mấy chục tôn Đại La Kim Tiên đỉnh phong.

Các Đại La Kim Tiên kinh hãi, nhao nhao giãy giụa, từng đạo thần binh, từng đạo thần thông, có pháp lực kinh thiên chấn động hư không, dường như muốn thoát khỏi bàn tay Ma Viên.

Nhưng giây lát sau, Hỗn Độn Ma Viên mà Sở Ca hóa thành há miệng, trực tiếp nuốt chửng từng tôn Đại La Kim Tiên kia!

Sở Ca cũng nuốt xuống một ngụm theo đó!

Những Đại La Kim Tiên bị Hỗn Độn Ma Viên nuốt xuống, đều bị luyện hóa.

Thôn Thiên Bất Diệt Ma Công, thôn phệ vạn vật Hồng Hoang, có thể trưởng thành thành Bàn Cổ Chân Thân.

Chỉ một lần nuốt xuống mấy chục tôn Đại La Kim Tiên, không

bằng việc thôn phệ mười đầu Kim Ô cấp bậc, việc này giúp ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân nhiều hơn gấp bội!!!

Bởi vì Thập Đại Kim Ô là Thần linh Thái Dương, Thái Dương lại do mắt phải của Bàn Cổ hóa thành, cho nên bản nguyên Kim Ô tiếp cận bản nguyên mắt phải của Bàn Cổ!

Điều này mới giúp Sở Ca ngưng tụ được một tia Bàn Cổ Chân Thân.

"Oanh!

Oanh!

Oanh!!!" Hỗn Độn Ma Viên hung tính đại phát, ánh mắt Sở Ca cũng hóa thành huyết sắc.

Chiến!

Chiến!

Chiến!

Đánh trời đấu đất, không gì không thể!

Hỗn Độn Ma Viên xông vào đám Đại thần thông, một quyền một cước đánh cho các Tiên nhân cấp Chuẩn Thánh trọng thương, ngay cả ba tôn tồn tại Chuẩn Thánh hậu kỳ cũng không dám đương đầu, nhao nhao tránh né Hỗn Độn Ma Viên đi qua.

Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn thậm chí thu tay lại, đứng giữa không trung!

Nhìn Cổ Thiên Đình được Sở Ca cõng đi, nhưng Hỗn Độn Ma Viên bao phủ toàn thân Sở Ca, đám Yêu tộc kia đều không dám tiến lên, chỉ có thể trơ mắt nhìn Sở Ca cõng Thiên Đình, đánh sâu vào Thái Cổ Tinh Không.

Phải làm sao đây?

Đông Hoàng Chung và Thiên Đình có cần nữa không?

Ánh mắt huyết sắc của Sở Ca chiếu rọi Cửu Thiên Thập Địa, Hỗn Độn Ma Viên được triệu hoán quá đỗi cường đại, thậm chí một cây Ma Côn khổng lồ cũng đang ngưng tụ.

Trong Hỗn Độn, có mấy món Hỗn Độn Chí Bảo là Bàn Cổ Phủ, Hỗn Độn Thanh Liên, và Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Bàn Cổ Phủ phân làm ba, Hỗn Độn Thanh Liên càng hóa thành vô số Tiên Thiên Linh Bảo, ba ngàn Đại Đạo trong Tạo Hóa Ngọc Điệp sớm đã tàn khuyết, đều rớt xuống phẩm cấp Hỗn Độn.

Tại Hỗn Độn, ba ngàn tôn Thần kia đều có Hỗn Độn Linh Bảo bẩm sinh, giờ khắc này, Ma Côn Hỗn Độn mà Hỗn Độn Ma Viên ngưng tụ!

Là một hư ảnh cấp bậc Hỗn Độn Linh Bảo.

Vô số Đại năng kêu thảm thiết, Sở Ca một đường hoành hành, một côn đánh xuống, không biết đã đập chết bao nhiêu tôn Đại năng!

Từng tôn Đại năng từ trên không trung rơi xuống, có Đại La đỉnh phong và Tổ cảnh may mắn, chỉ bị sượt qua, không bị một côn đánh chết, nhưng cũng gần kề cái chết.

Đại La Kim Tiên nào trúng chiêu thì trực tiếp bị đánh sống chết!

Hà Đồ Lạc Thư cuối cùng cũng hiển hóa!

Hỗn Nguyên Hà Đồ Đại Trận bày ra, trực tiếp bao trùm một phương tinh không, ngay cả thân ảnh Sở Ca cũng bị bao vây.

Từng đạo thân ảnh Đại năng thở phào nhẹ nhõm, nhưng vẫn còn sợ hãi!

Sở Ca chưa ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân mà đã mạnh đến thế, vẫn không phải đối thủ!

Chỉ thấy Hỗn Nguyên Hà Đồ Đại Trận câu động từng ngôi sao, hóa thành từng dòng sông tinh hà, trấn sát Sở Ca.

Trong Hỗn Nguyên Hà Đồ Đại Trận.

Thân thể Sở Ca rung chuyển, một trận đại chiến kinh thế!

Hỗn Độn Ma Côn và Hỗn Độn Ma Viên hư ảnh cùng thân ảnh Sở Ca giao thoa, Sở Ca vận dụng toàn bộ thực lực, một đạo hư ảnh càng bạo phát thần lực vô thượng.

"Rắc!

Rắc!" Hỗn Nguyên Hà Đồ Lạc Thư Đại Trận đều xuất hiện gợn sóng, từng dòng sông tinh hà đều đang tiêu diệt.

Hiện giờ Sở Ca, có thể sánh ngang Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Hỗn Nguyên Hà Đồ Đại Trận tự nhiên không thể trấn áp được hắn.

"Oanh!" Một cây Ma Côn màu đen trực tiếp từ trong Hỗn Nguyên Hà Đồ Đại Trận bay ra, đánh vỡ khắp trời hư không.

Một tấm Hà Đồ Lạc Thư càng bị xé rách một vết, Sở Ca một tay ấn xuống, cánh tay khổng lồ kình thiên của Hỗn Độn Ma Viên cũng theo đó giáng xuống.

Hư không vạn dặm sụp đổ, khí tức khủng bố chấn động, giáng xuống mấy chục triệu Yêu tộc!

"Oanh long!" Một đòn, mấy chục triệu Yêu tộc bị đồ sát!

Cả trời đất đều đổ mưa máu.

Sở Ca thu tay, Ma Viên hư ảnh cũng thu tay.

Sở Ca đã cho Yêu tộc một bài học!

Tiếp đó nhìn về phía năm tôn Thiên Đạo Thánh nhân kia.

"Các ngươi có muốn ra tay với Bản tôn không?" Sở Ca chẳng coi

ai ra gì, ánh mắt huyết sắc xuyên thủng trời đất.

Tu vi của hắn quá yếu, cưỡng ép triệu hoán Hỗn Độn Ma Viên hư ảnh, nếu còn tiếp tục đại chiến, sẽ bị Ma Viên thôn phệ tâm thần!

Dù sao Sở Ca chỉ là một cường giả Kim Tiên hậu kỳ mà thôi!

Sau khi lần Vu Yêu Đại Chiến này kết thúc, nhất định phải bế quan tu luyện, đề thăng tu vi.

Sắc mặt năm tôn Thiên Đạo Thánh nhân biến đổi!

Đang dạy ta làm việc sao?

Sắc mặt Thái Thanh Thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Nữ Oa Nương Nương đều khó coi, vừa rồi ra tay muốn trấn áp Sở Ca, nhưng ngược lại bị Sở Ca đánh gãy cánh tay.

Sắc mặt của họ còn trắng hơn cả Chuẩn Đề Tiếp Dẫn đạo nhân ba phần, khí tức cũng yếu hơn.

Lúc này mà đại chiến với một Hỗn Độn Ma Viên hư ảnh cấp bậc chiến lực Thánh nhân ư?

Quá bất trí.

Chỉ nhìn Hỗn Độn Ma Viên hư ảnh phía sau Sở Ca, ánh mắt lấp lánh.

Chẳng lẽ Sở Ca là Hỗn Độn Ma Viên chuyển thế nhập Hồng Hoang sinh linh?

Bởi vì chuyển thế nhập Nhân tộc, sau đó mới thức tỉnh chân linh, tiếp đó hóa căn nguyên Hậu Thiên thành Tiên Thiên, căn nguyên Tiên Thiên có thể hóa thành căn nguyên Hỗn Độn Thần Ma.

Phỏng đoán này, dũng mãnh hiện lên trong lòng, rất lâu không thể tiêu tan.

Bởi vì nó là loại khả năng gần với chân tướng nhất.

Bằng không, kẻ này vì sao lại kiêu trương đến vậy?

Vì sao lại hung tàn bạo ngược đến thế, tương tự Hỗn Độn Ma Viên ba phần, lại càng có thể triệu hoán Hỗn Độn Ma Viên hư ảnh.

Phải biết Hỗn Độn Ma Viên hư ảnh đã bị Bàn Cổ chém giết rồi mà!

Có khả năng phục sinh sao?!!!

Năm tôn Thánh nhân đứng giữa hư không, nhìn Sở Ca kiêu ngạo ương ngạnh, vậy mà lại nhẫn nhịn!

Chương 105

Giây lát sau, đạo ánh mắt huyết sắc kia chuyển dịch phương hướng, hư không dưới ánh mắt của hắn sụp đổ.

Hỗn Độn Thần Ma hư ảnh phía sau Sở Ca tiêu tán!

Thu hồi Đấu chi bí!

Đấu chi bí, khi tu vi thấp kém, nên ít dùng.

Đặc biệt là Hỗn Độn Cửu Bí!

Sở Ca tổng cộng rút được hai đạo Hỗn Độn Cửu Bí, phân biệt là Đấu chi bí và Giai chi bí!

Giai Tự Bí, nguyên bản tăng mười lần chiến lực, nhưng sau khi biến dị, còn khủng bố hơn cả Hỗn Độn Đấu chi bí.

Có thể tùy cơ triệu hoán một tôn Hỗn Độn Thần Ma hư ảnh, chiến lực của hư ảnh được triệu hoán từ một phần trăm đến một phần vạn ức, không ai biết sau khi sử dụng Giai Tự Bí, Hỗn Độn Thần Ma mà Sở Ca triệu hoán, sẽ là hư ảnh Hỗn Độn Thần Ma có cường độ như thế nào!

Bàn Cổ cũng là Hỗn Độn Thần Ma, nếu triệu hoán một phần trăm thực lực của Bàn Cổ, e rằng Hồng Quân cũng không đủ cho Sở Ca đập.

Cõng Thiên Đình, vai trái gánh Thủ Dương Sơn, vai phải khiêng Côn Luân Tiên Sơn, trong tay nắm Đông Hoàng Chung, đỉnh đầu đội Tiên Thiên Nguyệt Quế, trực tiếp bay về phía Hồng Hoang Đại Địa.

Nhanh chóng, thân ảnh của hắn biến mất trong Thái Cổ Tinh Không.

Các Đại năng Hồng Hoang kia đều kinh hãi nhìn Sở Ca, Đế Tuấn và Thái Nhất của Yêu tộc cũng chỉ có thể nhìn Sở Ca bay vào Hồng Hoang, mà không dám ngăn cản.

Đông Hoàng Thái Nhất quay đầu nhìn Thái Cổ Tinh Không trống rỗng mênh mông, cười khổ một tiếng.

"Thiên Đình không còn nữa rồi!" Yêu tộc Thiên Đình không còn nữa!

Vậy Yêu tộc sẽ đặt nền móng ở đâu?

Đế Tuấn cũng cười khổ một tiếng.

Bỗng nhiên Đế Tuấn tỉnh ngộ!

Hắn nói: "Nếu một trận chiến, ta có thể triệu hoán Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận thì có lẽ kết cục sẽ thay đổi!" Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, tuyệt đối mạnh mẽ hơn đầu Hỗn Độn Ma Viên hư ảnh vừa rồi, vậy thì có thể trấn áp Sở Ca, sau đó sát nhập Bất Chu Sơn, một mẻ tiêu diệt Vu tộc, trở thành nhân vật chính của Hồng Hoang!

Chứ không như bây giờ, không chỉ mất Đông Hoàng Chung, mà cả Thiên Đình cũng bị người ta cõng đi.

Đế Tuấn nhìn về phía xa dưới tinh không, Bàn Cổ Phiên trong tay Nguyên Thủy Thiên Tôn, rồi lại nhìn Chiêu Yêu Phiên của Yêu tộc.

Một linh cơ chợt lóe.

"Nhân Vương kia có thể tiếp dẫn tinh thần, nếu ta định trụ Thái Cổ Tinh Đô, và một số tinh thần đại tinh tại tinh không, chẳng phải ta lại có thể bày Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận sao?" Thái Nhất nghe xong, mừng rỡ!

Lập tức hiểu ra!

Chiêu Yêu Phiên có thể chiêu gọi thiên hạ quần yêu, vậy Tinh

Thần Phiên thì sao?

Định trụ tinh thần, sau đó để Vu tộc bày Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!

Đúng!

Luyện chế Chu Thiên Tinh Thần Phiên!

Yêu tộc vào giờ khắc này đã khởi động một dự án lớn, đó là luyện chế Tinh Thần Phiên.

Đế Tuấn và Thái Nhất tràn đầy hy vọng về tương lai, vươn tay, trực tiếp hút khí Mậu Tuất từ hư không ra, hóa thành từng phương đại lục, nối liền lại với nhau, tạo thành một phương Thiên Đình mới!

Năm vị Thiên Đạo Thánh nhân nhìn Sở Ca đã biến mất, đều nhao nhao cau mày, lần Vu Yêu Đại Chiến thứ nhất đã kết thúc.

Mặt mũi Thánh nhân đều mất sạch!

Sở Ca đáng chết, đáng ra phải bị năm tôn Thánh nhân này giết chết!

Thái Thanh Thánh nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt tái mét, bởi vì phi về đạo trường, nhưng đột nhiên phát hiện đạo trường cũng không còn!

Thủ Dương Sơn và Côn Luân đều đã bị Sở Ca dọn đi rồi!

Đột nhiên vào giờ khắc này!

Một đạo thanh âm vang lên trong tai.

"Tốc tốc đến Tử Tiêu Cung!" Là thanh âm của Đạo Tổ!

Đạo Tổ triệu kiến đến Hỗn Độn Tử Tiêu Cung, năm tôn Thánh nhân nhìn nhau, đều thấy được sự kinh ngạc trong mắt đối phương.

Hồng Quân sau khi thân hợp Đại Đạo, đây là lần đầu tiên triệu

kiến các Thánh nhân đến Tử Tiêu Cung.

Chẳng lẽ Đạo Tổ có chuyện gì muốn phân phó sao?

Sau đó từng đạo thân ảnh bay về phía Hỗn Độn.

Năm vị Thiên Đạo Thánh nhân biến mất trong thế giới Hồng Hoang.

Hồng Hoang Tinh Không, vô số sinh linh mờ mịt!

Sở Ca vai trái gánh Thủ Dương Sơn, vai phải khiêng Côn Luân Tiên Sơn, cõng Yêu tộc Thiên Đình, lấy đi Đông Hoàng Chung của Đông Hoàng Thái Nhất.

Trực tiếp bay sâu vào Hồng Hoang Đại Địa.

Yêu tộc không có cách nào với Sở Ca, Thánh nhân cũng không có cách nào với Sở Ca, lại có mấy chục tôn Đại thần thông chết trong tay Sở Ca.

Hắn cứ thế đường hoàng đi vào Hồng Hoang như không có ai!

Cái bóng lưng hùng vĩ đó, khiến vô số sinh linh đều run rẩy.

Họ biết, thế giới Hồng Hoang, lại có thêm một tôn cường giả chí cao vô địch nữa!

"Vô địch rồi!" "Thật sự muốn vô địch rồi!" "Người này nếu không chết, có thể sẽ đoạn tuyệt tiền đồ của tất cả sinh linh Hồng Hoang." "Thiên định Cửu Đại Thánh nhân, đã xuất hiện bảy tôn, nếu tôn Thánh nhân thứ tám cũng chứng đạo, thì ta thật sự không còn hy vọng gì nữa!" Vô số Đại thần thông tâm thần chấn động, nhao nhao liên thủ, âm thầm quan sát, dường như muốn gây ra một trận gió tanh mưa máu nữa.

Bên ngoài Vu Yêu Đại Chiến!

Mười hai Tổ Vu sắc mặt âm trầm, bị gài bẫy rồi!

Sở Ca dùng Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Trận triệu hoán Bàn Cổ hư ảnh, diễn hóa thành Bàn Cổ Chân Thân, mượn Bàn Cổ Chân Thân, triệu hoán Khai Thiên Thần Phủ!!!

Với thế như vậy, trực tiếp truy sát Thiên Đạo Thánh nhân, ngay cả Thiên Đạo hóa thân Hỗn Nguyên Bát Trọng Thiên cũng bị Sở Ca đồ sát.

"Hừ, Nhân tộc đáng chết, dám gài bẫy bọn ta." Đế Giang hừ lạnh một tiếng, thần lực trong cơ thể tiêu hao sạch bách, nếu Hậu Thổ Nương Nương chậm thêm một chút, e rằng sẽ bị Sở Ca thôn phệ.

Mười một Tổ Vu còn lại, và Cửu Phượng đều nhìn về phía lão ẩu trước mặt.

Đó chính là Mạnh Bà do Hậu Thổ hóa thân!

"Lần này đa tạ Hậu Thổ muội tử." Các Tổ Vu khác cũng nhao nhao gật đầu, cũng sợ hãi không thôi, suýt chút nữa Vu tộc đã diệt vong.

Hậu Thổ Nương Nương hóa thân lắc đầu, "Nhân Vương có khả năng là Hỗn Độn Ma Viên chuyển thế, khuy tham chân thân của Bàn Cổ, mới có thể diễn hóa ra Bàn Cổ Chân Thân." "Hắn có thể áp chế Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, lại thôn phệ Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Trận, ta không có một pháp môn, có thể giúp mấy vị ca ca." Các Tổ Vu nghe xong, ánh mắt sáng ngời, nhao nhao nhìn về phía Hậu Thổ Nương Nương.

Chỉ nghe Hậu Thổ Nương Nương nói, "Nhân Vương kia có thể thôn phệ thiên địa, có thể làm hỗn loạn tinh không, thậm chí mượn sức mạnh tinh đấu còn trên cả Đế Tuấn.

Sau trận chiến này, Yêu tộc tất nhiên sẽ tìm cách ngưng tụ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận." Nếu Vu Yêu lần nữa bùng nổ chiến tranh

thứ hai, e rằng Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Yêu tộc có thể hoàn toàn bày ra.

"Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Trận, không bằng ngưng tụ ra mười hai cây Đô Thiên Thần Phiên, khắc ấn Đại pháp Chân Thân của từng Tổ Vu, một khi cần triệu hoán Bàn Cổ hư ảnh, trực tiếp câu động chư vị ca ca, nếu không dùng, chư vị ca ca có thể trực tiếp thu Đô Thiên Thần Phiên lại!" "Cứ như vậy, Nhân Vương muốn thôn phệ Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Trận, nhất định phải cướp đoạt Đô Thiên Thần Phiên mới được." Vậy thì, Tổ Vu sẽ không còn là mục tiêu của Sở Ca nữa!

Đây cũng là kết quả mà Hậu Thổ Nương Nương đã suy tính ra, sợ Sở Ca âm thầm tập kích Mười hai Tổ Vu, đoạt lấy thiên phú thần thông đại pháp trên người họ!

Đế Giang và các Tổ Vu khác nghe xong, tâm thần đều chấn động.

"Theo lời Hậu Thổ muội tử, chúng ta sẽ khắc ấn Tổ Vu Đại Đạo của riêng mình vào Thần Phiên, khi cần bày Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, chỉ cần dao động Thần Phiên là được!" "Tốt!" Các Tổ Vu tự nhiên đồng ý.

Sau khi hoàn tất mọi thứ, Hậu Thổ Nương Nương lần nữa nói.

"Ta không thể ở lại thế giới Hồng Hoang lâu, lần Vu Yêu Đại Chiến tiếp theo, nếu Nữ Oa Nương Nương ra tay, ta sẽ giúp chư vị ca ca ngăn cản." Hậu Thổ Thánh nhân, Địa Đạo Thánh nhân, là tồn tại chứng Thánh thứ hai sau Nữ Oa Nương Nương.

Nhưng Hậu Thổ cai quản toàn bộ pháp tắc Âm Ti, sở hữu mấy món Tiên Thiên Linh Bảo, thực lực cường đại, không ai biết vị Thánh nhân Âm Ti này đã đạt đến cảnh giới nào.

Nếu nàng có cách ngăn cản Nữ Oa Nương Nương, vậy nhất định

là có cách!

"Ừm?

Kia!" Đột nhiên Mười hai Tổ Vu nhìn về phía Thương Khung, các Vu tộc phía dưới cũng nhìn về phía thiên vũ.

Ở nơi đó, ức vạn Yêu tộc đang bay lượn dưới tinh không, bởi vì Thiên Đình của họ bị Sở Ca cướp đi, nhất thời trở thành những con chó nhà tan cửa nát không nơi nương tựa.

Trên thiên vũ, từng đạo Mậu Tuất tinh khí diễn hóa, trực tiếp hóa thành từng phương đại lục!

Đế Tuấn và Thái Nhất đang tái tạo Thượng Cổ Yêu Đình.

Hậu Thổ Nương Nương từ biệt Mười hai Tổ Vu, sau đó xé rách Hồng Hoang Tinh Không, câu động Âm Ti, trực tiếp bước vào U Minh Địa Phủ.

"Yêu tộc trọng tu Thiên Đình, Vu tộc chúng ta lần này cũng tử thương thảm trọng a." Mười hai Tổ Vu thở dài một tiếng.

Chương 106

"Oanh oanh oanh" "Oanh oanh oanh" "Oanh oanh oanh" Đại Địa chấn động, vô số Vu tộc quay về bộ lạc, lần Vu Yêu Đại Chiến thứ nhất đã kết thúc.

Kết quả của một trận chiến, trực tiếp khiến linh khí thiên địa Hồng Hoang trở nên nồng đậm hơn năm sáu phần!

Lại có năm đạo quang mang bay lên Hỗn Độn, biến mất không thấy tăm hơi.

Bích Du Cung, trên Kim Ngao Đảo!

Bên cạnh Thông Thiên Giáo Chủ, Thanh Bình Kiếm lấp lánh từng tia sáng xanh.

Trong Bích Du Cung, bốn đạo kiếm khí hoành quán Thương Khung thiên địa!

Nhìn năm tôn Thánh nhân đi về phía Hỗn Độn, hắn khẽ cau mày.

"Năm người họ vì sao phải đi về phía Hỗn Độn, chẳng lẽ Lão Sư triệu hoán?" Nhưng Hồng Quân vì sao không triệu kiến mình?

Thông Thiên Giáo Chủ trầm tư!

Hắn quay đầu nhìn về phía Tru Tiên Tứ Kiếm phía sau!

Tru Tiên Tứ Kiếm, là linh bảo mà Hồng Quân đặc biệt ban cho hắn khi phân bảo ở Tử Tiêu Cung.

Chỉ là Thông Thiên Giáo Chủ những năm này vẫn luôn không động đến Tru Tiên Tứ Kiếm.

Tứ kiếm, nguyên bản là vật của La Hầu, có thể bày ra Hồng Hoang đệ nhất sát trận là Tru Tiên Kiếm Trận!

Chỉ là kiếm trận này sát phạt vô song, nhưng lại sẽ thôn phệ tâm thần, ngay cả Thánh nhân cũng không dám tùy tiện sử dụng.

"Lão Sư a, Lão Sư, rốt cuộc có ý gì?" Thông Thiên Giáo Chủ thu ánh mắt về, sau đó trực tiếp nhìn về phía sâu trong Hồng Hoang.

Ánh mắt chuyển động, thân thể đạp không, biến mất giữa trời đất!

Hắn muốn đi đến Kiếm Sơn, đích thân bái kiến vị Kiếm Đạo Lão Tổ kia! ... ...

Hỗn Độn, mênh mông vô hạn, không có bất kỳ khái niệm thời gian không gian nào, thậm chí ngay cả pháp tắc trật tự cũng không có.

Chỉ có vô tận Hỗn Độn!

Gió Hỗn Độn, kiếm khí Hỗn Độn, thần lôi Hỗn Độn là những yếu tố nền tảng chính của Hỗn Độn.

Đương nhiên nếu may mắn, có thể tìm thấy Đại Đạo Hỗn Độn, đó chính là ấn ký mà Hỗn Độn Thần Ma để lại trong Hỗn Độn.

Mỗi một ấn ký Đại Đạo Hỗn Độn, đều là Đạo cấp bậc Thánh nhân đỉnh phong, có cả ấn ký Đại Đạo Hỗn Độn cấp bậc Hợp Đạo.

Ít nhất cũng có Đại La Kim Tiên, thậm chí là Thánh nhân mới tìm được những ấn ký này.

Giờ khắc này, năm đạo thân ảnh vượt qua Hỗn Độn, xé toạc Hỗn Độn, Chân Thân bất diệt mà đi!

Sau một khoảng thời gian, trước mặt năm tôn Thánh nhân xuất hiện một tòa cung điện, trên đó khắc ba chữ lớn Tử Tiêu Cung.

Năm tôn Thiên Đạo Thánh nhân hạ xuống Tử Tiêu Cung.

Chỉ thấy cửa lớn Tử Tiêu Cung tự động mở ra, năm tôn Thánh nhân tương hỗ nói.

“Đại sư huynh, mời trước!” Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đều nói, ngay cả Nữ Oa Nương Nương cũng nói như vậy.

“Đúng vậy, giờ khắc này bái kiến Lão Sư, có Đại sư huynh dẫn chúng ta vào thì hơn.” Ai cũng không biết Hồng Quân Lão Tổ triệu kiến có ý gì, cho nên đều không muốn mạo hiểm.

Nguyên Thủy Thiên Tôn hừ lạnh một tiếng.

“Hừ!” Hắn bước lên phía trước, cúi người nửa bước về phía Thái Thanh Lão Tử, sau đó trực tiếp bước vào Tử Tiêu Cung.

Thái Thanh Thánh nhân ánh mắt lạnh lẽo nhìn Nữ Oa Nương Nương, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân một cái, sau đó không nói lời nào cũng bước vào Tử Tiêu Cung.

Ba tôn Thánh nhân kia thấy vậy cười ha hả, cũng nhao nhao bước vào Tử Tiêu Cung.

Hiện tại, năm tôn Thánh nhân cũng đã chia thành hai phe.

Khi bước vào Tử Tiêu Cung, Hồng Quân Lão Tổ đã hiện thân.

Chỉ thấy vị cường giả Hợp Đạo cảnh này, thản nhiên nhìn năm người lần lượt bước vào Tử Tiêu Cung, sau đó trực tiếp nói.

“Nhân Vương kia, thay Vi Sư trừ khử đi!” Vừa bước vào Tử Tiêu Cung, liền nghe được một tin tức khủng bố.

Giết Nhân Vương?

Giết ư?

Dựa vào năm tôn Thánh nhân sao?

Nếu không nghĩ kỹ, dường như chuyện này cũng đơn giản thôi!

Nhân Vương tuy rằng cường đại, nhưng đó cũng có một tiền đề, đó là ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân, nếu không có Bàn Cổ Chân Thân,

tùy ý một tôn Thánh nhân cũng có thể trấn áp Sở Ca.

Chỉ là hiện tại!

Căn cơ của năm tôn Thánh nhân bị tổn hại, muốn khôi phục tu vi, không biết cần bao nhiêu ức vạn năm nữa.

"Căn cơ Thánh nhân bị tổn hại, tu vi không thể khôi phục, việc này cũng đơn giản thôi." Chỉ thấy Hồng Quân Lão Tổ vươn tay, một điểm Hỗn Độn, từng đạo khí Hỗn Độn từ trong tay giao thoa xuất hiện.

Từng tia Hỗn Độn diễn hóa, hình thành một vùng hải vực.

"Đây chính là một tia Sinh Mệnh Đại Đạo của Sinh Mệnh Hỗn Độn Thần Ma, đủ để bù đắp bản nguyên tổn thất, thậm chí còn có thể khiến các ngươi tiến thêm một bước." "Chuyện Vu Yêu Đại Chiến, tạm thời không cần để ý, sau này hãy cố gắng khôi phục tu vi, đợi tìm được thời cơ, hãy giết Nhân Vương kia đi!" Hồng Quân Lão Tổ lần nữa đề xuất chuyện giết Nhân Vương, có thể thấy, ông ấy hy vọng Sở Ca chết đến mức nào!

Bởi vì vừa rồi, Thiên Đạo Chân Thân của Hồng Quân, đích thân thôi diễn Sở Ca, vậy mà lại thôi diễn ra một mảnh Hỗn Độn!!!

Nhân Vương, là một sinh linh chuyển thế của Hỗn Độn Thần Ma, thậm chí không biết là ai.

Hỗn Độn Ma Viên, tuyệt đối chỉ là một lớp da trên người Sở Ca!

Năm Thánh giết Sở Ca?

Đủ để đánh vỡ thiên địa Hồng Hoang!

Năm Thánh tuân chỉ, phân chia tia Sinh Mệnh Đại Đạo kia, mỗi người lấy đi phần của mình.

Năm Thánh mắt sáng ngời, nhao nhao cúi chào một cái.

"Cẩn tuân ý chỉ Lão Sư!" "Cẩn tuân ý chỉ Lão Sư!" "Cẩn tuân ý

chỉ Lão Sư!" "..." "..." Lần Vu Yêu Đại Chiến thứ nhất kết thúc, năm tôn Thiên Đạo Thánh nhân mất hết mặt mũi, Đông Hoàng Thái Nhất mất đi Đông Hoàng Chung, thậm chí cả Yêu tộc Thiên Đình cũng bị Sở cuồng nhân cướp đi!

"Vu Yêu Đại Chiến lần thứ nhất kết thúc, hai tòa đạo thống của Thánh nhân đều bị dọn đi." "Vị Nhân tộc chi Vương kia tuy rằng cấm kỵ, nhưng hai vị Yêu tộc kia e rằng không phải đối thủ của cấm kỵ." "Truyền văn, vị Nhân tộc chi Vương kia là Hỗn Độn Thần Ma chuyển thế, có tư chất chứng đạo Thánh nhân thứ tám!" "Nghe nói có rất nhiều Đại thần thông đều đang âm thầm kết minh, muốn trừ khử Nhân Vương." Từng đạo thanh âm âm thầm giao lưu.

Các Tiên nhân Hồng Hoang đều đang bàn tán về lần Vu Yêu Đại Chiến này, không ai ngờ cuối cùng lại xuất hiện một Nhân Vương, trực tiếp trấn áp một thời đại, khiến Vu Yêu Đại Chiến lần thứ nhất trực tiếp thất bại, cũng không biết bao lâu nữa, Vu Yêu Đại Chiến lần thứ hai mới lại bắt đầu.

"Nghe nói Nguyên Thủy Thiên Tôn trọng khai Côn Luân, nhưng Côn Luân kia được khai phá trong phế tích, được xưng là Côn Luân Hư!

Cũng gọi là Tây Côn Luân." "Còn Thái Thanh Thánh nhân, thì đi ra ngoài Thái Cổ Tinh Không, khai phá Bát Cảnh Cung đạo trường, cùng với đạo trường của Nữ Oa Nương Nương đều nằm giữa Hỗn Độn và tinh không." Hai tòa đạo trường của Thánh nhân bị dời đi, cho nên chỉ có thể mở đạo trường khác.

Vu tộc và Yêu tộc sau trận chiến, nhao nhao chọn bế quan.

Trên Bất Chu Sơn, lại có khí tức thần ma tràn ngập, khí tức thần ma khủng bố treo trên thiên vũ, từng cây trường phiên xé rách thương khung.

Trong Thiên Đình mới được khai phá của Yêu tộc, cũng có vô số tinh quang tiếp dẫn xuống, khí tức khủng bố chấn động thương khung, từng đạo tinh thần quang huy xé rách hư không.

Thậm chí có từng Đại Đạo tinh thần quanh quẩn, khí tức Đại Đạo cổ xưa giao thoa, cả Thái Cổ Tinh Không đều tràn ngập từng đạo khí tức dị thường.

Vu tộc và Yêu tộc đều đang luyện chế thần vật khủng bố, điều này cũng có thể khiến thế giới Hồng Hoang bình ổn phát triển một khoảng thời gian.

Kiếm Sơn.

Đã trở thành một thánh địa của thế giới Hồng Hoang.

Bên ngoài Kiếm Sơn, di tích của lần Vu Yêu Đại Chiến thứ nhất, các loại pháp tắc quy tắc suy bại giao thoa, rơi rớt ở cuối hư không, thậm chí có Đại La Thần Thông tứ phân ngũ liệt, những Đại La Thần Thông này bất cứ lúc nào cũng sẽ phá diệt!

Gây ra một lần đồ sát quy mô lớn!

Chỉ riêng trong di tích, vô số pháp tắc vỡ nát và dư ba thần thông, khiến cường giả Kim Tiên cũng không dám tùy ý bước vào.

Bên cạnh di tích Vu Yêu Đại Chiến, một tòa thần sơn chấn động thiên địa, tòa thần sơn này cao chín ngàn chín trăm chín mươi chín trượng, lại có một đạo Thái Hư Kiếm Giới mơ hồ ngưng tụ trên thiên vũ.

Lại có một cánh Kiếm Môn treo trên đỉnh Kiếm Sơn, bên trong Kiếm Sơn!

Là đại bản doanh của Nhân tộc.

Bất cứ lúc nào, càng ngày càng nhiều Nhân tộc từ khắp tám

phương Hồng Hoang Đại Địa kéo đến.

Những Nhân tộc đó đều nhao nhao tránh né di tích Vu Yêu Đại Chiến, mới bay vào trong Kiếm Môn!

Chương 107

Đại bản doanh Nhân tộc rộng mấy chục vạn dặm, sẽ trở thành thánh địa của Nhân tộc.

Những Nhân tộc muốn bước vào Kiếm Môn, đều sẽ bái kiến Sở Ca!

"Bái kiến Nhân tộc chi Vương!" "Bái kiến Nhân tộc chi Vương!" "Bái kiến Nhân tộc chi Vương!" "..." "..." Từng đạo tiếng bái kiến vang lên, vang vọng mấy ngàn dặm quanh Kiếm Sơn.

Từng đạo thân ảnh sau đó bay vào trong Kiếm Môn, chuyện như vậy, mỗi ngày đều sẽ xảy ra.

Chỉ là Sở Ca chưa bao giờ lộ diện.

Hắn đã thu được vô số lợi ích từ trận chiến trước, giờ khắc này đang tiêu hóa.

Đỉnh Kiếm Sơn, trong Thần Điện, Sở Ca nhìn hai tòa thần sơn trước mặt, ánh mắt ngưng lại!

Côn Luân Tiên Sơn là Tiên Sơn đệ nhất Hồng Hoang, ngưng tụ vô số khí vận Hồng Hoang.

Thủ Dương Sơn càng thuần dương chí cực, truyền văn là do long căn của Bàn Cổ hóa thành.

Thiên Đình cũng là do một khối xương cốt chưa dung hóa của Bàn Cổ hóa thành, ba vật này đều có liên quan mật thiết với Bàn Cổ.

Chỉ thấy Sở Ca vươn tay!

Đặt Côn Luân Tiên Sơn vào giữa lòng bàn tay.

Một tòa thần sơn trong nháy mắt rung chuyển, Sở Ca thi triển

Thôn Thiên Bất Diệt Ma Công, thôn phệ vạn vật Hồng Hoang.

Từng tia Đạo thôn phệ khó hiểu giáng xuống, vậy mà lại đang thôn phệ Côn Luân Tiên Sơn!

Côn Luân Tiên Sơn quá mênh mông, Thôn Thiên Bất Diệt Ma Công muốn thôn phệ cũng cần một khoảng thời gian.

Thời gian từng ngày trôi qua, một tháng, mười tháng, một năm, mười năm, trăm năm, ròng rã ba ngàn năm trôi qua, Sở Ca mới thôn phệ xong Côn Luân Tiên Sơn!

"Oanh!" Khí tức Sở Ca bạo dũng, từng đạo thần quang lấp lánh, nhục thân của hắn lại cường đại hơn gấp bội.

Còn mạnh hơn nhục thân Cửu Phượng Tổ Vu một bậc!

Phải biết vị Tổ Vu kia có thể thôn phệ tinh huyết Bàn Cổ a, không chỉ một giọt hai giọt.

"Đinh, chúc mừng Ký chủ ngưng tụ một phần vạn của Bàn Cổ Chân Thân." Một phần vạn của Bàn Cổ Chân Thân ư?

Mới chỉ một phần vạn của Bàn Cổ Chân Thân ư?

Trước đây Sở Ca ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân, đáng lẽ chỉ có một phần vạn, hoặc một phần ngàn của nhục thân Bàn Cổ, thực lực cụ thể Sở Ca không thể thôi diễn ra.

Một phần vạn thân thể Bàn Cổ, giúp Sở Ca sở hữu nhục thân cường đại hơn cả Cửu Phượng Tổ Vu.

Khí tức tiết ra, một phương hư không bị chấn vỡ!

Sở Ca nhìn về phía Thủ Dương Sơn!

Vươn bàn tay, trực tiếp luyện hóa luôn cả tòa Thủ Dương Sơn.

Từng đạo khí tức thuần dương rơi vào trong cơ thể Sở Ca, Xích

Đồng trên Thủ Dương Sơn cũng đang tiêu thất.

Hai tòa Tiên Sơn Thánh địa trong truyền thuyết, đều bị Sở Ca luyện hóa!

"Đinh, chúc mừng Ký chủ ngưng tụ hai phần vạn của Bàn Cổ Chân Thân." "Đinh, chúc mừng Ký chủ ngưng tụ ba phần vạn của Bàn Cổ Chân Thân." "Đinh, chúc mừng Ký chủ ngưng tụ bốn phần vạn của Bàn Cổ Chân Thân." Bàn Cổ Chân Thân của Sở Ca càng ngày càng cường đại, Thôn Thiên Bất Diệt Ma Công dùng để thôn phệ Hồng Hoang, ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân, cho nên càng giống Bàn Cổ, thì Sở Ca càng có thể ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân.

Đối với Sở Ca, Thủ Dương Sơn đối với hắn giúp đỡ lớn hơn nhiều so với Côn Luân Tiên Sơn!

Lại qua mấy ngàn năm nữa, Sở Ca cuối cùng cũng luyện hóa xong Thủ Dương Sơn.

"Đinh, chúc mừng Ký chủ ngưng tụ một phần trăm vạn của Bàn Cổ Chân Thân!" Một bước nhảy vọt cực lớn, một phần trăm vạn Bàn Cổ Chân Thân, tuyệt đối đã đạt đến cấp độ nhục thân Tổ Vu, thậm chí còn mạnh hơn một bậc so với Cường Lương Tổ Vu, có thể sánh ngang với Đại ca Tổ Vu như Đế Giang.

Sở Ca không hề dừng lại chút nào, nhìn về phía khối đại lục Thiên Đình kia!

Khối đại lục Thiên Đình càng mênh mông hơn, là một khối xương cốt của Bàn Cổ hóa ra.

Chỉ là sau đó bị Đế Tuấn và Thái Nhất luyện hóa thành Thiên Đình mà thôi.

Giờ khắc này đã khôi phục nguyên trạng, giống như một khúc xương khổng lồ, nằm ngang giữa trời đất.

Sở Ca vươn tay, chậm rãi luyện hóa một phương đại lục Thiên Đình.

Sau đó khí tức của Sở Ca lại bắt đầu bạo trướng, chỉ là lần này, thời gian luyện hóa có chút lâu.

"Đinh, chúc mừng Ký chủ..." "Đinh, chúc mừng Ký chủ..." "Đinh, chúc mừng Ký chủ..." Bàn Cổ Chân Thân của Sở Ca ngưng tụ càng ngày càng nhiều, nhưng vẫn chưa vượt qua ngưỡng cửa một phần trăm vạn!

Một phần mười vạn Bàn Cổ Chân Thân, đó là một sự biến hóa về chất.

Một phần mười vạn Bàn Cổ Chân Thân, đủ để đánh vỡ thiên địa, thậm chí đối đầu với Thánh nhân!

Một phần vạn đáng lẽ là thực lực của Bàn Cổ hư ảnh mà Mười hai Tổ Vu triệu hoán ban đầu.

Khi đó Bàn Cổ Chân Thân mà Sở Ca triệu hoán đáng lẽ là một phần ngàn!

Sở Ca đã ngưng tụ nhiều Bàn Cổ Chân Thân như vậy, cũng đã có một sự hiểu biết mơ hồ về sự cường đại của Bàn Cổ.

Một phần trăm Bàn Cổ Chân Thân, đáng lẽ có thể sánh ngang Thiên Đạo Thánh nhân!

Một phần mười Bàn Cổ Chân Thân là cấp bậc Hỗn Độn Đại Đạo Thần Ma!

Thực lực chân chính của Bàn Cổ, tuyệt đối mạnh hơn Hỗn Độn Đại Đạo Thần Ma gấp mười lần!!!

Với thực lực cường đại như vậy, Bàn Cổ mới có thể chém giết ba ngàn Hỗn Độn Thần Ma.

“Không biết, sau lần thôn phệ Thiên Đình này, thực lực của ta có thể bạo trướng đến mức độ nào.” Sở Ca tràn đầy tò mò về lần tu luyện Thôn Thiên Ma Công này!

Trong lúc Vu Yêu Đại Chiến, trấn áp năm Thánh Thiên Đạo, trong vòng một lượng kiếp, năm Thánh Thiên Đạo bận khôi phục tu vi, tu bổ nội tình, tuyệt đối không thể ra tay với hắn.

Cứ như vậy, trong Vu Yêu lượng kiếp này, Nhân tộc đại hưng, Nhân Vương kia nước lên thuyền lên, thậm chí có thể hóa thân thành Thánh nhân Nhân tộc!

Lại thêm các loại thần thông, đáng lẽ có thể đối đầu trực diện với Thánh nhân rồi chứ?

Hoặc là!

Trực tiếp chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Trong Nhân Vương Điện, khí tức mênh mông dũng hiện, từng đạo thần quang chấn động, Sở Ca lần nữa tiến vào trạng thái luyện hóa.

Lần luyện hóa này, sau khi bế quan tu hành, là lần bế quan lâu nhất!

Kiếm Sơn!

Trên một tòa thần sơn, kiếm khí diễn hóa thiên địa vạn vật, thậm chí diễn hóa ra sinh linh!

Đó là những Tiên Thiên sinh linh được diễn hóa từ pháp tắc kiếm đạo, chỉ là những Tiên Thiên sinh linh này, đa phần là vật hình kiếm, linh trí cũng tương đối thấp, muốn chân chính trở thành một tôn Tiên Thiên sinh linh, e rằng cần mấy trăm hội nguyên mới được.

Một ngày nọ, bên ngoài Kiếm Sơn, có một vị Đạo nhân đi đến.

Vị Đạo nhân kia, nhìn về phía tòa Kiếm Sơn.

“Kiếm Sơn rồi sao?” Trong mắt hắn, vô số quang huy lấp lánh, từng đạo kiếm khí tung hoành hư không, cắt xé thiên địa.

Trên Kiếm Sơn, mỗi một cây cỏ, một gốc cây đều là một Đại Đạo hoàn chỉnh!

Kiếm Đạo Thiên Tiên, Kiếm Đạo Chân Tiên, Kiếm Đạo Kim Tiên, Kiếm Đạo Thái Ất Kim Tiên, Kiếm Đạo Đại La Kim Tiên!

Các loại Kiếm Đạo giao thoa, chỉ thiếu một chút là có thể hoàn toàn viên mãn pháp tắc Kiếm Đạo!!!

Viên mãn một Đại Đạo, là Tổ cảnh, cũng là cảnh giới cao nhất của một nhóm Đại thần thông khi Hồng Quân chưa truyền xuống Đạo Trảm Tam Thi.

“Kiếm khí diễn hóa vạn vật, tung hoành Hồng Hoang, một Kiếm Đạo hóa thành Tiên Thiên sinh linh, và các thủ đoạn Kiếm Đạo khác!” Hắn lắc đầu, tự nhận mình độc lĩnh phong tao trên con đường Kiếm Đạo, nhưng giờ khắc này nhìn thấy Kiếm Sơn, lại cười khổ một tiếng.

Ngẩng đầu nhìn lên thiên vũ, ở nơi đó, kiếm khai thiên môn, Nhân tộc tu sĩ hoành độ trong đó.

Những Nhân tộc tu hành kia, khí vũ hiên ngang, người người như rồng, tuy rằng tu vi không cao, nhưng theo thời gian trôi đi, chưa chắc đã không thành đại khí.

Nội tình Nhân tộc ư?

Hắn lại nhìn về phía hư không bên ngoài Kiếm Sơn, ở nơi đó Thái Hư Kiếm Giới hiển hóa, hỗn hỗn độn độn, không thể nắm bắt.

Nhưng dưới cảm tri của vị Đạo nhân kia, hắn tra xét vô số Nguyên Thần, đang ở trong Kiếm Giới tham ngộ pháp tắc Kiếm Đạo, trật tự Kiếm Đạo, thần thông Kiếm Đạo.

Thậm chí!

Hắn cảm giác được, trong những Nguyên Thần kia, có cả Yêu tộc!!!

Chỉ là Yêu tộc và Nhân tộc ở nơi này an ổn vô sự, thậm chí còn vui vẻ hòa thuận, đang tham thảo tu hành Kiếm Đạo.

"Làm sao có thể?" Nhân tộc và Yêu tộc, không!

Chương 108

Hiện tại mà nói, Nhân tộc và chư thiên vạn tộc đều không đội trời chung.

Trên Hồng Hoang Đại Địa ngày nay, chư thiên vạn tộc đều đang hãm hại Nhân tộc.

Sợ hãi rồi!

Có Nhân Vương tại thế, một Đại tộc có khả năng xưng bá Hồng Hoang, cho nên phải sớm xóa bỏ ấn ký Nhân tộc.

Hắn từng bước từng bước đi lên Kiếm Sơn, mỗi bước đi, trực tiếp kinh động thiên địa!

Kiếm Sơn cao chín ngàn chín trăm chín mươi chín trượng chấn động, vô số kiếm khí tung hoành, từng khóm hoa cỏ cây cối hóa thành thần kiếm, bay về phía hắn.

"Khanh thương!" "Đương đương đương!" Kiếm khí trường minh, kiếm ý xé rách hư không thiên địa, Kiếm Đạo vận chuyển, hóa thành trật tự thần liên, muốn trấn áp hắn.

Chỉ là vị Đạo nhân kia phong khinh vân đạm, mặc cho vô tận pháp tắc Kiếm Đạo giáng xuống, vẫn không thể tổn hại một chút nào.

Nhanh chóng xuyên qua trọng lãnh địa Kiếm Đạo thứ nhất, cũng là Kiếm Đạo Thiên Tiên.

Sau đó, bước lên lãnh địa Kiếm Đạo Chân Tiên thứ hai, ở đó vô cùng vô tận Kiếm Đạo Chân Tiên, hóa thành cỏ cây, bạo phát kiếm khí khủng bố hơn giáng xuống, trực tiếp hóa thành một phương hắc động!

Vạn kiếm quy nhất, vạn kiếm quy tông, chỉ là những kiếm khí

kiếm ý này đều dừng lại trước mặt hắn.

Đột nhiên ánh mắt lóe lên, lại rút ra bội kiếm tùy thân.

Từng tia kiếm ý, quanh thần kiếm màu xanh lấp lánh, vị Đạo nhân kia như cánh bèo trong gió, cùng với thanh trường kiếm màu xanh múa may.

Thanh trường kiếm màu xanh và Kiếm Đạo Chân Tiên tương hỗ giao thoa!

Dựa vào trường kiếm trong tay, từng bước từng bước tiến sâu vào Kiếm Sơn.

Cứ như vậy ba trăm năm, cuối cùng cũng vượt qua lãnh địa Kiếm Đạo Chân Tiên, từng khóm cỏ dại, từng cây cối, thậm chí từng hạt bụi nhỏ, đều lưu lại Kiếm Đạo Thanh Bình!

Hắn đã thử luyện với tất cả Kiếm Đạo Chân Tiên một lần.

"Hô!" Thở ra một hơi dài, chỉ thấy kiếm khí tung hoành, ngay cả mây trắng trên trời cũng bị thổi tan.

Thậm chí trên không trung, cũng xuất hiện chi chít những lỗ kiếm.

Hắn lần nữa nhìn về phía Kiếm Đạo của lãnh địa tiếp theo, đó là Kiếm Đạo Kim Tiên!

Kiếm Đạo Kim Tiên, còn cường hoành hơn Kiếm Đạo Chân Tiên mấy lần, ý chí bất hủ của Kim tính, hóa thành kiếm khí Kiếm Đạo, còn mạnh hơn pháp lực Kim Tiên ba phần!

Nhìn Kiếm Đạo Kim Tiên, lẩm bẩm nói, "Kiếm Đạo Thiên Tiên có ba trăm sáu mươi lăm chủng, ta một mắt có thể nhìn xuyên." "Kiếm Đạo Chân Tiên, trong ba trăm sáu mươi lăm chủng Kiếm Đạo, nhiều thêm ba phần biến hóa, ba phần kiếm ý, ba phần kiếm khí, một chủng Kiếm Đạo có thể diễn hóa chín trọng biến hóa!" "Hai Kiếm Đạo lại có

thể hợp nhất, ba chủng Kiếm Đạo lại có thể giao thoa, ngay cả năm chủng Kiếm Đạo cũng có thể bày Kiếm Trận!" Thuật biến hóa của Kiếm Đạo Chân Tiên quá nhiều, Thông Thiên Giáo Chủ ở trong lãnh địa Kiếm Đạo Chân Tiên trên một tòa Kiếm Sơn, đã lĩnh ngộ được mười hai vạn chín ngàn sáu trăm chủng.

"Kiếm Đạo Kim Tiên!" Kiếm Đạo Kim Tiên, so với Kiếm Đạo Chân Tiên lại phức tạp hơn một chút, ít nhất có tám ngàn vạn chủng Đạo biến hóa.

Muốn tham ngộ nhiều Kiếm Đạo như vậy, cũng cần một khoảng thời gian.

Trên Kiếm Sơn, những kiếm khí, kiếm ý mới này đang sinh sôi.

"Hô!" Trước đây, vốn dĩ muốn bái kiến Sở Ca, và thử luyện Kiếm Đạo với Sở Ca, nhưng giờ đây khi nhìn thấy Kiếm Sơn, lại hoảng sợ!

Đạt giả vi sư, trên con đường tu hành Kiếm Đạo, hắn còn kém xa vị Nhân Vương kia.

Cho nên giờ khắc này, đi đến Thần Điện Kiếm Sơn, là để thử kiếm sao?

Là để mất mặt thì có!

Chi bằng tham ngộ Kiếm Đạo trên Kiếm Sơn, đợi sau khi tham ngộ được những Kiếm Đạo này, rồi hãy đi đến Thần Điện, lại cùng vị Nhân Vương kia thử kiếm.

Cứ như vậy, vị Đạo nhân kia lại trực tiếp ngồi xuống.

Ở trong lãnh địa Kiếm Đạo Kim Tiên, một tòa thành vạn năm!

Tuế nguyệt trôi qua, đợi sau khi tham ngộ hết Kim Tiên Đại Đạo ở nơi này, mới tiếp tục tiến lên, đi đến lãnh địa Kiếm Đạo Thái Ất Kim Tiên.

Một lãnh địa, nằm ở tầng cao của Kiếm Sơn, chỉ cần bước qua một tầng Kiếm Vực, là có thể đạt đến Kiếm Vực Đại La Kiếm Sơn!

Cũng là đỉnh phong của Kiếm Sơn!!!

Chỉ là khi bước vào lãnh địa Thái Ất Kim Tiên, đột nhiên thần sắc biến đổi.

Bởi vì ở cách đó không xa, một đạo thân ảnh đang khoanh chân ngồi.

Thân ảnh kia cổ xưa, bởi vì khoanh chân ở nơi này quá lâu, ngay cả nhục thân cũng bị kiếm khí kiếm ý đồng hóa.

Thậm chí chỉ cần tế luyện nhục thân kia, là có thể dùng làm thần kiếm.

Chỉ là vị Đạo nhân kia biến sắc không phải vì sự thần kỳ của nhục thân, mà là thân phận của người này.

"Ừm?

Ngọc Đỉnh Chân Nhân trong Thập Nhị Kim Tiên." Dường như có chút quen thuộc, sau đó hắn hiểu ra.

"A a, Nguyên Thủy đã lập giáo rồi a." Hắn đã hiểu Bích Tiêu và Ngọc Đỉnh Chân Nhân.

Hắn nhớ khi đó Bích Tiêu và Ngọc Đỉnh Chân Nhân cùng nhau ngộ được tạo hóa, Bích Tiêu thì chọn quay về sơn môn.

Còn Ngọc Đỉnh Chân Nhân thì ở lại nơi này, vẫn luôn tham ngộ Kiếm Đạo!

Trên người Ngọc Đỉnh Chân Nhân, hắn không cảm ứng được một tia khí tức Nguyên Thần nào, Nguyên Thần của Ngọc Đỉnh Chân Nhân, hẳn là đã bay vào Thái Hư Kiếm Giới, trực tiếp cảm ngộ Kiếm Đạo rồi!

Hắn lắc đầu, trực tiếp đi thẳng một đoạn đường dài, chọn một vị trí phía trước Ngọc Đỉnh Chân Nhân, sau đó ngồi xuống.

Hắn muốn tiếp tục tham ngộ pháp tắc Kiếm Đạo Thái Ất Kim Tiên!

Có thể ngộ được Kiếm Đạo thiên nhiên như vậy, có thể trực tiếp tham ngộ, đối với mỗi vị Kiếm Tu đều là đại cơ duyên.

Ngay cả hắn cũng đã chìm đắm vào niềm vui tham ngộ Kiếm Đạo! ...

Đỉnh Kiếm Sơn, bên ngoài Thần Điện, một đầu Thần Thú Bạch Trạch có cánh đang nhìn thân ảnh phía dưới.

"Ừm?

Lại có một tu sĩ muốn tham ngộ Kiếm Đạo sao?" "Chắc là người thứ hai rồi." Người thứ nhất là Ngọc Đỉnh Chân Nhân của Xiển Giáo, khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn rời đạo trường, ra tay đánh đệ tử của mình.

Nó chậm rãi đứng dậy, nhìn vị Kiếm Tu mới kia, nhìn lên nhìn xuống.

Bởi vì lần này, nó cũng sợ Sở Ca lại lừa một vị đệ tử Thánh nhân nữa.

"Chắc không phải đệ tử Thánh nhân." Bạch Trạch gần như đã gặp tất cả đệ tử của Tam Giáo, không có một tôn đệ tử Thánh nhân nào lại cõng thanh trường kiếm màu xanh.

Người này cũng không phải đệ tử của Tây Phương Giáo, đệ tử Tây Phương Giáo, một khi xuất hành, tiếng Phạn âm vang vọng, các loại thần quang lấp lánh, như thể đang ở trong thế giới Cực Lạc.

"Tây Phương Giáo bị Chủ nhân đánh vỡ thế giới Cực Lạc, hai tôn

Thánh nhân kia đang bận xây dựng lại Tịnh Thổ Cực Lạc, chắc cũng sẽ không có đệ tử nào nhập Hồng Hoang." Chỉ là Bạch Trạch nhìn thân ảnh kia, càng nhìn càng quen thuộc, dường như đã gặp ở đâu đó.

Khi nào nhỉ?

Không phải chứ!

Nó đã sống quá lâu, đã đắc đạo cùng Long Phượng Lượng Kiếp, chứng đạo Đại La cùng Đạo Ma Lượng Kiếp, cũng từng vào Tử Tiêu Cung nghe đạo.

Ừm?

Đột nhiên, ánh mắt Bạch Trạch lóe lên.

"Thông, Thông Thiên..."???!!!

Thông Thiên Giáo Chủ!

Sắc mặt Bạch Trạch biến đổi, người này là Thông Thiên Giáo Chủ, vị Thánh nhân đó đích thân đến Kiếm Sơn ư?

Hơi đáng sợ, không phải là để Sở Ca lừa một vị đệ tử Thánh nhân nữa chứ!

Sao đây, Thánh nhân đích thân đến Kiếm Sơn tham ngộ Kiếm Đạo sao?

Nghĩ vậy, Bạch Trạch da đầu tê dại, lập tức hết buồn ngủ, cẩn thận từng li từng tí bò bên ngoài Thần Điện, thỉnh thoảng nhìn về phía Kiếm Sơn bên dưới.

Cứ như vậy mấy trăm năm sau, Bạch Trạch mới hoàn hồn.

"Xem ra Thông Thiên Giáo Chủ chỉ đơn giản là tham ngộ Kiếm Đạo thôi." Vậy có cần phải bẩm báo chuyện này cho Sở Ca không?

Bạch Trạch nhìn Thần Điện đóng chặt cửa, cảm thấy không nên

làm phiền Chủ nhân của mình.

Thông Thiên Giáo Chủ muốn tham ngộ trên Kiếm Sơn, vậy thì cứ tham ngộ trên Kiếm Sơn đi!

Chỉ là lại qua mấy trăm năm, lại có một đạo thân ảnh từ phía tây của Kiếm Sơn đi lên.

Mặc trường bào màu đen, toàn thân bị bóng tối bao phủ.

Chương 109

Hắn đi giữa trời đất, từng đạo khí tức lưu chuyển xung quanh, nhưng sau đó liền xóa bỏ những chân linh ấn ký này.

Kể từ đó, trong thế giới Hồng Hoang, không để lại một chút dấu vết nào.

Vị thân ảnh áo đen kia đi trên Kiếm Sơn, như đi trên đất bằng, từng đạo kiếm khí vây quanh thân, nhưng vị hắc bào nhân kia bất động thanh sắc, trong cơ thể, dũng hiện một đạo sát lục kiếm khí, trực tiếp chấn vỡ lãnh địa Kiếm Đạo Thiên Tiên.

Sau đó bước lên khu vực núi lãnh địa Kiếm Đạo Chân Tiên, không mất mấy hơi thở, liền vượt qua!

Đạo kiếm khí sát phạt kia càng ngưng tụ ba phần.

"Nga?" Hắn khẽ thán một tiếng, hai mắt sáng ngời nhìn lãnh địa Kiếm Đạo Chân Tiên, vậy mà lại phóng ra ba trọng kiếm ý Kiếm Đạo trong nhục thân!

Bốn trọng kiếm ý vây quanh, như thể Tứ Kiếm Tru Tiên!

Lại tốn thêm mấy trăm năm, hắn vượt qua Kiếm Vực Chân Tiên, Kiếm Vực Kim Tiên, Kiếm Vực Thái Ất Kim Tiên, trực tiếp đến Kiếm Vực Đại La Kim Tiên!

Trong một đỉnh núi, Đại La Kiếm Ý vây quanh, vô số Kiếm Đạo giao thoa, mỗi một trọng Kiếm Đạo đều diễn hóa ra một tôn Tiên Thiên sinh linh!!!

Hắn nhìn thấy đều cảm thán.

Tiếp đó thân ảnh áo đen ngồi xuống, bốn đạo kiếm khí quanh thân đánh vào tinh không, trực tiếp chấn động thiên vũ.

Hắn cũng đang tham ngộ Kiếm Đạo trên Kiếm Sơn.

Cảnh tượng này, Bạch Trạch tự nhiên cũng nhìn thấy!

Nó đã nhận ra người này!

Giờ khắc này, sắc mặt Bạch Trạch đại biến, thậm chí hoảng sợ, vậy mà lại muốn lén lút trốn vào Thần Điện.

Chỉ tiếc cửa lớn Thần Điện đóng chặt, đành phải lấy tay che mặt, dường như vậy, mới có thể khiến nỗi kinh khủng của nó tiêu tán một chút.

"Thiên Sát!" "Là hắn!" La Hầu!

Ma Tổ La Hầu phục sinh rồi sao?

Xuất hiện ở trong Kiếm Sơn, thậm chí giống như Thông Thiên Giáo Chủ, đều đang tham ngộ Kiếm Đạo trên Kiếm Sơn sao?

Bạch Trạch kinh khủng, trực tiếp Nguyên Thần xuất khiếu, bay vào Thái Hư Kiếm Giới, nó sợ hãi!

Cho nên muốn trốn thật xa.

Trong Thần Điện, Sở Ca đang luyện hóa Thiên Đình!

Một khối xương cốt Bàn Cổ, năng lượng ẩn chứa có lẽ không nhiều, thậm chí không có tiên linh như Côn Luân Tiên Sơn.

Nhưng một khối xương cốt của Bàn Cổ, đối với Sở Ca tu luyện Thôn Thiên Bất Diệt Ma Công lại quá đỗi hữu ích.

Trên nhục thân Sở Ca, từng đạo quang mang phù hiện, sau đó hóa thành từng trọng kim quang!

Lại có từng đạo họa diện mơ hồ, xuất hiện trong não hải Sở Ca.

Đó là ký ức của Bàn Cổ Đại Thần, cảnh tượng về pháp họa diện tu luyện.

“Cửu Chuyển Huyền Công!” Bàn Cổ Đại Thần tu luyện pháp môn Dĩ Lực Chứng Đạo, một môn công pháp tổng cộng có chín trọng, trọng thứ chín là cấp bậc Hỗn Độn Đại Đạo, trọng thứ tám là cấp bậc Hợp Đạo, trọng thứ bảy là cấp bậc Thánh nhân, trọng thứ sáu là cấp Chuẩn Thánh, trọng thứ năm là cấp Đại La Kim Tiên!

Giờ khắc này, Sở Ca thôn phệ Tiên Sơn Hồng Hoang, cốt cách Bàn Cổ, ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân, vậy mà lại đắc được pháp môn Cửu Chuyển Huyền Công!

Nhưng Sở Ca lại không thèm nhìn thêm một cái nào vào những đoạn ký ức truyền thừa kia!

Bởi vì một đạo công pháp đối với Sở Ca, cũng không quan trọng.

Chẳng phải Mười hai Tổ Vu đều chỉ có thể tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công đến trọng thứ sáu, không thể bước vào trọng thứ bảy, ngay cả khi sở hữu trái tim Bàn Cổ!

Sở Ca có gì?

Ngay cả một giọt tinh huyết Bàn Cổ cũng không có, lại học người ta đi con đường Dĩ Lực Chứng Đạo của Bàn Cổ ư?

Đó là dị tưởng thiên khai.

Tam Thanh cũng có ấn ký Khai Thiên, cũng đắc được pháp môn tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công, nhưng khi truyền cho đệ tử môn hạ lại là Bát Cửu Huyền Công, đó là công pháp thoát thai từ Cửu Chuyển Huyền Công, có thể dễ dàng hơn cho người ta tu luyện, nhưng uy lực cũng giảm xuống quá nhiều.

Sở Ca lần nữa dung luyện Thiên Đình, một tòa Thiên Đình đã bị luyện hóa ba bốn phần mười, khí tức trên người Sở Ca càng ngày càng gần với khí tức thần ma.

Cuối cùng, khí tức Tiên Thiên sinh linh trên người Sở Ca lại hóa

thân một cái, biến thành khí tức Tiên Thiên Thần Thai Ma!

Căn nguyên lại lần nữa đề thăng!

Trở thành căn nguyên cấp bậc Đại thần thông Hồng Hoang, ngay cả tốc độ tu luyện cũng nhanh hơn ba phần.

Thậm chí trực tiếp nhờ đó mà bước vào cảnh giới Kim Tiên đỉnh phong, chỉ còn một bước, là có thể ngưng tụ Thái Ất Đạo Quả.

Có căn nguyên Tiên Thiên Thần Thai Ma, vậy thì Sở Ca có tiềm lực trở thành Tổ của một Đạo!

Thời gian trôi đi lại tám vạn năm!

Sở Ca sau khi bế quan trong Thần Điện mười vạn năm, cuối cùng cũng đã luyện hóa toàn bộ Côn Luân Tiên Sơn, Thủ Dương Sơn, và Thiên Đình!

Bàn Cổ Chân Thân, trực tiếp bước vào một phần mười vạn!

Ngưng tụ một phần mười vạn Bàn Cổ Chân Thân!

Cứ như vậy, còn cường đại hơn cả tám trăm bốn mươi triệu chân tiên chủng tử, và hóa thân Lão Thiên Gia!

Trong Bàn Cổ Thần Điện, khí tức cổ xưa tràn ngập, Sở Ca tự mình lưu ly, tiếp đó từng gân xanh bạo lên, như thể một tôn cự nhân, đứng giữa trời đất.

"Không biết ta bây giờ, có thể cưỡng ép khiến Khai Thiên Tam Bảo hợp nhất không." Nếu có thể khiến Khai Thiên Tam Bảo hợp nhất, cưỡng ép triệu hoán Bàn Cổ Thần Phủ, vậy thì Sở Ca không thể tái diễn cảnh tượng Vu Yêu Đại Chiến lần thứ nhất, nhưng cũng có thể chém chết một tôn Thánh nhân!

Tâm thần khẽ động, triệu Hỗn Độn Chung đến, trên món Tiên Thiên Chí Bảo kia in dấu ba ngàn Thần Ma hư ảnh, ẩn ẩn có tiếng

Thần Ma gào thét.

Trong Hỗn Độn Chung, lại có bốn mươi chín trọng Tiên Thiên cấm chế.

Sở Ca nhìn Hỗn Độn Chung, lại thu Hỗn Độn Chung đi.

Hiện tại hắn mới chỉ Kim Tiên hậu kỳ, căn bản không thể luyện hóa Hỗn Độn Chung!

Việc cướp đoạt Hỗn Độn Chung này, chẳng phải sẽ khiến thế lực Yêu tộc lớn mạnh sao.

"Trong lần Vu Yêu Đại Chiến thứ nhất, ta hóa thân Lão Thiên Gia, ngăn cản Yêu tộc bày Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, Yêu tộc tất nhiên sẽ luyện chế Tinh Thần Phiên." Vu tộc cũng vậy, cũng sẽ luyện chế Thập Nhị Đô Thiên Thần Phiên!

Cứ như vậy, lần Vu Yêu Đại Chiến thứ hai e rằng sẽ là trận chiến cuối cùng của Vu Yêu lượng kiếp.

Tu vi của Sở Ca, bị kẹt ở Kim Tiên hậu kỳ, muốn đề thăng tu vi của bản thân, cần một khoảng thời gian!

Tuyệt đối không phải trong thời gian ngắn có thể đạt được.

Vậy thì chỉ có thể lần nữa dựa vào Hệ thống công pháp huyền huyễn biến dị.

"Hệ thống, khởi động rút thưởng!" Lời nói của Sở Ca vừa dứt, trước mặt Sở Ca ngưng tụ ra một vòng luân hồi cửu chuyển hư huyễn.

"Đinh!

Ký chủ đã mười vạn năm không rút thưởng, lần này có thể rút một trăm lần cơ hội rút thưởng." "Đinh!

Hệ thống thăng cấp, sau lần rút thưởng này, hệ thống sẽ tiến hành

thăng cấp, kính mời Ký chủ tranh thủ thời cơ rút thưởng.” Hệ thống thăng cấp ư?

Thần sắc Sở Ca khẽ biến đổi, hệ thống cần thăng cấp sao?

Vậy sẽ thăng cấp thành dạng gì?

Sở Ca đều tràn đầy hứng thú với việc hệ thống thăng cấp.

Trên vòng luân hồi hư huyễn, tổng cộng có chín khu vực, lần này chín khu vực chỉ có hai khu vực công pháp!

Trong đó sáu khu vực đều là khu vực trống.

Còn lại một khu vực là tùy ý chỉ định một môn công pháp.

Hai khu vực cuối cùng, một trong số đó là Hỗn Độn Cửu Bí, Hành chi bí!

Công pháp biến dị sau của Cửu Bí Hành Tự Bí là Hỗn Độn Cửu Bí Hành Tự Bí, có thể triệu hoán không gian Thần Ma hư ảnh, một bước một Hỗn Độn!!!

Hành chi bí bất kể là đào thoát hay đại chiến cận thân, đều là thần thuật vô thượng, với nhục thân của Sở Ca, đủ để bác sát cường giả Chuẩn Thánh!

Môn công pháp tu luyện thứ hai, trực tiếp khiến Sở Ca mắt đỏ ngầu, đó là khu vực màu tử kim, Sở Ca đã thấy nhiều pháp môn tu luyện như vậy, chỉ thấy ở Hóa Tự Tại Đại Pháp sau khi biến dị.

Đó là một môn công pháp, Hóa Tự Tại Đại Pháp!

“Hóa Tự Tại Hồng Mông Đại Pháp (công pháp biến dị của Hóa Tự Tại Đại Pháp): ngưng tụ ba hạt Hồng Mông chủng tử, diễn hóa ba phương Hỗn Độn Đại Thế Giới, diễn hóa ba vị Khai Thiên Thần, ngưng tụ ba phương sức mạnh Hỗn Độn Đại Thế Giới!” Công pháp biến dị sau của Hóa Tự Tại Đại Pháp của Hoang Thiên Đế, công pháp

càng khủng bố hơn, khai tịch ba thế giới, diễn hóa sinh linh ba thế giới, lại thêm một vị Khai Thiên Thần!

Tập hợp ba thế giới giống như Hồng Hoang Đại Thế Giới, không, thậm chí nếu cứ tiếp tục diễn hóa, tất nhiên có thể siêu việt ba thế giới Hồng Hoang, tất cả đều ngưng tụ trong bản thân mình!!!

Chương 110

Trong Hệ thống huyền huyễn biến dị, xuất hiện một môn Đại Pháp khủng bố nhất, thậm chí còn trên cả Tiên Đạo Trấn Ngục Kình.

Tiên Đạo Trấn Ngục Kình, quá khó tu luyện rồi, tu luyện thành tám trăm bốn mươi triệu tôn Kim Tiên cũng không biết cần bao nhiêu tuế nguyệt, mỗi một trọng tu luyện đều khó khăn, đều tăng lên theo cấp số nhân!

Muốn tu luyện trọng thứ tư, càng không biết cần bao nhiêu cơ duyên, bao nhiêu tuế nguyệt, thậm chí bao nhiêu khí vận.

Nhưng Hóa Hồng Mông Đại Pháp thì khác, chỉ cần gieo xuống ba hạt Hồng Mông chủng tử, sẽ tự hành diễn hóa thế giới, cuối cùng, hóa thành ba phương thiên địa, trở thành ba đạo hóa thân của Sở Ca!

"Lần này có tổng cộng một trăm lần cơ hội, rút Hóa Hồng Mông Đại Pháp, chắc là có thể rút trúng chứ?" Sở Ca có chút cẩn thận từng li từng tí nói.

"Hệ thống, bắt đầu rút thưởng!" "Đinh, đang rút thưởng..." Thanh âm của hệ thống theo đó xuất hiện, tiếp đó từng đạo âm báo vang lên.

"Đinh, chúc mừng Ký chủ rút trúng khu vực trống." "Đinh, chúc mừng Ký chủ rút trúng khu vực trống." "Đinh, chúc mừng Ký chủ rút trúng khu vực trống." "Đinh, chúc mừng Ký chủ rút trúng khu vực trống." "Đinh, chúc mừng Ký chủ rút trúng khu vực trống." "..." Từng đạo âm báo vang lên trong não hải Sở Ca, ánh mắt ngưng lại, nhìn lần lượt rút trúng khu vực trống, sắc mặt Sở Ca vẫn thản nhiên.

Một trăm lần cơ hội rút thưởng, Sở Ca không tin không rút trúng Hóa Tự Tại Hồng Mông Đại Pháp.

“Đinh, chúc mừng Ký chủ rút trúng khu vực trống.” “Đinh, chúc mừng Ký chủ rút trúng khu vực trống.” “Đinh, chúc mừng Ký chủ rút trúng khu vực trống.” “Đinh, chúc mừng Ký chủ rút trúng Hỗn Độn Cửu Bí Hành Tự Bí, công pháp biến dị sau của Cửu Bí!” “...” Tổng cộng đã rút mười lăm lần, mới rút được một môn công pháp biến dị.

Một môn công pháp biến dị này, nếu phối hợp với Đấu chi bí, giản đơn như hổ thêm cánh, khiến chiến lực Sở Ca trong nháy mắt bạo trướng mấy thành.

Từng đạo âm báo vang lên, tất cả đều là âm báo trống.

Trực tiếp rút đến lần thứ tám mươi tám!

Sở Ca cuối cùng lại rút được công pháp biến dị.

“Đinh, chúc mừng Ký chủ rút trúng Hỗn Độn Cửu Bí Hành Tự Bí, công pháp biến dị sau của Cửu Bí!” Ừm?

Rút trúng cùng một công pháp biến dị, Sở Ca lần đầu tiên gặp phải tình huống như vậy.

Âm báo của hệ thống vẫn tiếp tục!

“Đinh” “Đinh” Sắc mặt Sở Ca không đổi, đã chuẩn bị sẵn sàng, cho rằng mình đã bỏ lỡ cơ hội rút thưởng.

Nhưng khi rút đến lần thứ một trăm, đạo âm báo khác biệt kia trực tiếp xuất hiện.

“Đinh!

Chúc mừng Ký chủ rút trúng công pháp biến dị sau của Hóa Tự Tại Đại Pháp.” “Đinh, chúc mừng Ký chủ rút trúng Hỗn Độn Cửu Bí chi Hành chi bí và Hóa Tự Tại Hồng Mông Đại Pháp.” “Hệ thống sẽ tự động thăng cấp, sau khi thăng cấp, Ký chủ mới có thể sử dụng lại.” “Đinh, đang thăng cấp...” “Thăng cấp 0.01%, thăng cấp 0.02%...” Hệ

thống sau khi ban phát phần thưởng cho Sở Ca, trực tiếp bắt đầu thăng cấp, sự chú ý của Sở Ca hoàn toàn bị một môn công pháp biến dị hấp dẫn.

Hóa Tự Tại Hồng Mông Đại Pháp, ngưng tụ ba hạt Hồng Mông chủng tử, có thể diễn hóa ra ba phương Hỗn Độn Đại Thế Giới, không kém hơn thế giới như Hồng Hoang!

Điểm khởi đầu, điểm nào cũng đã cao rồi!

Điểm cuối cùng càng không thể tưởng tượng.

Sở Ca trong nháy mắt tu luyện thành Hóa Tự Tại Hồng Mông Đại Pháp, ba hạt Hồng Mông chủng tử xuất hiện trong lòng bàn tay Sở Ca.

Ba hạt Hồng Mông chủng tử, diễn hóa ba phương Đại Thiên Thế Giới.

Vậy thì nên diễn hóa ba phương Đại Thiên Thế Giới nào đây?

Ba phương Đại Thiên Thế Giới, đều cần Sở Ca gieo xuống Đạo đầu tiên!

Cũng là hướng đi ngược lại của ba phương thế giới.

Có thể là con đường tu hành, cũng có thể là con đường khoa kỹ, càng có thể là Đại Đạo ma pháp, Đại Đạo kỳ huyễn, Đại Đạo tu chân, các loại pháp môn hình thành trong não hải Sở Ca.

Suy nghĩ cuối cùng, Sở Ca đem tất cả những tiểu thuyết từng đọc ở kiếp trước xem lại một lượt, lại thêm sự lý giải và cảm ngộ về các loại cảnh giới, cuối cùng đã chọn ra phương thế giới đầu tiên muốn gieo xuống.

Sở Ca cong ngón tay búng một cái, một hạt Hồng Mông chủng tử trong nháy mắt rơi vào hư không.

Sau đó Sở Ca chậm rãi nói.

“Phương Hồng Mông thế giới đầu tiên, gọi là Vô Tận Đại Lục đi, còn vị Khai Thiên Thần của phương thế giới này, gọi là Cổ Trần Sa đi!!!” Vô Tận Đại Lục, Cổ Trần Sa, phương Hồng Mông thế giới đầu tiên mà Sở Ca muốn khai tịch!

Cổ Trần Sa cũng sẽ trở thành một trong ba đạo hóa thân của Sở Ca!

“Oanh!” Một hạt Hồng Mông chủng tử biến hóa, bắt đầu diễn hóa Vô Tận Đại Đạo, diễn hóa Đạo Khai Thiên Tích Địa!

Theo lời nói của Sở Ca vừa dứt, một hạt giống Hồng Mông trực tiếp khai mở thành Hồng Mông thế giới, lại có một tôn thần minh khai thiên tích địa, trảm ra vô tận thế giới!

Địa Thủy Phong Hỏa diễn hóa, Âm Dương nhị khí tương sinh, Huyền Hoàng Lưỡng Nghi giao chức, Tứ Tượng Bát Quái thăng đẳng.

Đủ loại dị tượng khai thiên phù hiện trong một giới này.

Cuối cùng, đạo Khai Thiên Thần Nhân kia hóa thành vô tận quang mang, cũng theo đó lạc nhập thử giới, chuyển thế trọng sinh!

Sở Ca ở trong giới này, định ra nhân vật chính của thiên địa là Cổ Trần Sa!!

Không biết một giới này trong tương lai sẽ diễn hóa đến tình trạng nào.

Chỉ là thiên địa sơ khai, ngay cả Tiên Thiên sinh linh cũng chưa đản sinh, càng không có bất kỳ pháp tắc trật tự nào diễn hóa, cần phải trải qua mấy chục hội nguyên nữa mới có thể sinh ra nhóm sinh linh đầu tiên.

Sở Ca thu lại hai hạt giống Hồng Mông còn dư.

Hiện tại, với nhãn giới của hắn khai tịch ra thế giới đều sẽ không hoàn thiện, một khi đặt định cơ sở, một phương thế giới sẽ có cục hạn tính.

Cho nên Sở Ca mới muốn khai tịch ra một phương Hỗn Độn Đại Thiên Thế Giới.

Sở Ca chuyển ánh mắt, nhìn về phía hư không xa xăm!!

Tại nơi đó, một đạo hư ảnh kim hoàng sắc đang bị phong ấn trong hư không.

Thân thể bàng đại, thậm chí so với nhục thân Tổ Vu còn muốn to lớn hơn gấp mấy lần, đương nhiên nhục thân so với Tổ Vu cũng cường xuất ba phần.

Ngay cả Đế Giang tu luyện Cửu Chuyển Kim Thân đến đệ lục chuyển, nhục thân cũng không bằng tôn tồn tại này.

Sở Ca nhìn đạo hư ảnh, đạm đạm nói: "Long Vương, mười vạn năm trôi qua, ngươi vẫn đang cẩu diên tàn suyễn a!" Long Vương!

Chính là vô thượng đại thần thông do một sợi tóc của Bàn Cổ hóa thành.

Tại thời kỳ Long Phượng đại kiếp, hắn từng trấn áp Hồng Hoang thiên địa, ép cho hai đại tộc kia ngóc đầu không nổi.

Thậm chí cần Đạo Tổ cùng Ma Tổ liên thủ kế sách mới khiến Long Vương bị phong ấn tại Côn Luân Tiên Sơn.

Sở Ca dời đi Côn Luân Tiên Sơn, tự nhiên cũng bắt luôn cả Long Vương!

Cách Long Vương không xa, có một phương vách đá huyết sắc, cũng chưa bị Sở Ca luyện hóa.

Đó là Kỳ Lân Nhai do Tổ Kỳ Lân sau khi vẫn lạc hóa thành!

Huyết sắc Kỳ Lân Nhai lấp lóe quang mang, vẫn chưa bị luyện hóa.

Kỳ Lân Nhai dù sao cũng là vật chết, Sở Ca muốn luyện hóa còn có mấy phần nắm chắc, nhưng Long Vương thì khác.

Đầu Long Vương này bị vô số đại thần thông liên thủ phong ấn, trải qua hai cái lượng kiếp, dư uy bất giảm, nhục thân y nguyên cường đại.

Nhưng nếu có thể luyện hóa đầu Long Vương này, Bàn Cổ Chân Thân của Sở Ca hẳn là lại có thể cường đại thêm một phần, thậm chí có thể tiếp dẫn đến tầng thứ của Bàn Cổ hư ảnh kia!

"Long Vương, hà tất phải giãy dụa?" Sở Ca đạm đạm nói, "Chỉ cần ngươi buông lỏng tâm thần, để ngô luyện hóa, ngô có thể che chở Long tộc, để Long tộc trở thành Hồng Hoang khí vận nhất tộc." Côn Luân Tiên Sơn tuy là Tiên gia đệ nhất phúc địa, nhưng đối với việc Sở Ca ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân tịnh không có bao nhiêu trợ giúp.

Nhưng Long Vương cùng Kỳ Lân Nhai trong tiên sơn lại là hai đại thần vật ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân!!

Cho nên Sở Ca mới có thể dời đi Côn Luân đạo trường của Nguyên Thủy Thiên Tôn trước tiên.

Đầu Long Vương bị phong ấn kia y nguyên tán phát khí tức khủng bố.

Trên thân hắn, từng đạo phong ấn lấp lóe quang huy, có Âm Dương đại đạo phong ấn, Càn Khôn đại đạo phong ấn, Thượng Thanh đại đạo phong ấn, Tinh Thần đại đạo phong ấn, từng loại đại thần thông phong cấm đều đặt tại trên thân Long Vương!

Tại mấy cái Hồng Hoang lượng kiếp, trừ đi Thánh nhân chứng đạo, Long Vương là cường đại nhất!!!

Thậm chí so với thời kỳ đỉnh phong của Ma Tổ còn muốn cường đại hơn, khi Long Vương còn tại thế, Đạo Tổ còn không dám tranh phong!

Ngoài ra hai đại tộc trưởng khác cũng chỉ có thể liên thủ mới có thể kháng hành Long tộc.

Nhưng hiện tại, tôn vô thượng tồn tại này khí tức như có như không, lâm vào trầm miên.

Mặc cho Sở Ca hô hoán, Long Vương đều không có tô tỉnh!!

"Long Vương, ngô biết ngươi nghe được." Sở Ca lắc đầu, "Như hôm nay Tam tộc xuống dốc, Vu Yêu tranh bá, Long tộc chỉ có thể tê cư tại hải vực, ngay cả Chân Long nhất mạch trên Thái Âm Tinh đều tử thương hầu như không còn, ngươi tự giải quyết cho tốt đi." Thôn phệ không được Long Vương, vậy thì tiên thôn phệ Kỳ Lân Nhai.

Sở Ca trực tiếp nhiếp lấy Kỳ Lân Nhai, chỉ thấy trên vách đá, một đầu Mặc Kỳ Lân sinh động như thật đang khắc ấn ở đó.

Chỉ là bất quản đầu Mặc Kỳ Lân này sống động thế nào, y nguyên chỉ là một kiện vật chết.

Thôn Thiên Bất Diệt Ma Công vận chuyển, Sở Ca bắt đầu thôn phệ Kỳ Lân Nhai, hóa thành Bàn Cổ Chân Thân.

Bàn Cổ Chân Thân đang ngưng tụ cũng bắt đầu chậm chạp đề thăng.

Chỉ là sơ bộ tính toán, Sở Ca đạt được kết luận, muốn luyện hóa Kỳ Lân Nhai hẳn là cần ba vạn năm tả hữu.

Chương 111

Ba vạn năm thời gian, chẳng lẽ cứ một mực ngốc tại Nhân Vương Điện sao?

Sở Ca tại Nhân Vương Điện đã ngốc mười vạn năm, năm đó mượn ký ức Nhân tộc tô tỉnh hồi quy, từng ước hẹn tốt với Thường Hi trên Thái Âm Tinh, muốn đợi một trận đại chiến kết thúc sẽ tự thân mời Thường Hi du ngoạn Hồng Hoang!

Thôn Thiên Bất Diệt Ma Công tự hành vận chuyển, thôn phệ một mặt Kỳ Lân Nhai, Sở Ca cũng đẩy ra cửa lớn Nhân Vương Điện đã mười vạn năm chưa từng mở ra.

"Ca sát ——" Khi đẩy ra Nhân Vương Điện, từng đạo tinh thần quang huy trực tiếp tán lạc tại trước mắt!!!

Chỉ thấy Thái Cổ Tinh Không, từng khỏa tinh thần lấp lóe vô tận quang mang, chiếu rọi thiên địa, quang huy của Thái Dương Tinh cùng Thái Âm Tinh càng thêm sí liệt, phúc xạ trùng trùng hư không thế giới.

Khủng bố!

Tinh thần chi quang vì sao lại mãnh liệt như thế, thậm chí Tinh Thần đại đạo đều tăng cường ba phần.

Sở Ca nhìn về phía chân trời, một đạo thân ảnh vội vàng bay tới.

Bạch Trạch liên mang nói: "Chúc mừng chủ nhân xuất quan!" Trong mắt Bạch Trạch, tôn Thần Ma chuyển thế chân linh này tu vi đã bước vào Kim Tiên đỉnh phong chi cảnh.

Mười vạn năm thời gian, từ Kim Tiên hậu kỳ đạp nhập Kim Tiên đỉnh phong.

Tốc độ tu hành bực này quá nhanh, thậm chí không dùng đến một

cái nguyên hội (mười hai vạn chín ngàn sáu trăm năm).

Nhưng Bạch Trạch lại cảm thấy kỳ quái!

Phải biết Sở Ca là Thần Ma chuyển thế a, không nên trực tiếp chứng đạo Đại La sao?

Đem nghi hoặc giấu ở đáy lòng, Bạch Trạch nhỏ giọng nói: "Chủ nhân, trong những năm tháng ngài bế quan, Hồng Hoang đã phát sinh mấy đại sự kiện." Sở Ca y nguyên nhìn tinh không, tại nơi đó từng khỏa Chu Thiên tinh đấu, từng khỏa Thái Cổ tinh đấu sáng ngời, thậm chí so với trước khi bế quan còn sáng hơn gấp mấy lần.

Tại dưới ánh mắt của hắn, từng khỏa tinh thần lưu chuyển, nhìn thấu vô tận thiên địa!

Trong Chu Thiên tinh đấu, có từng tôn Đại La Yêu Chủ đang dao động trường phiên trong tay, kích động tinh thần ý chí, nhiếp thủ vô số tinh thần chi tinh.

Đó là Yêu tộc đang luyện chế Tinh Thần Phiên!

"Mười vạn năm, Yêu tộc luyện chế Tinh Thần Phiên, hoàn toàn đem Thái Cổ Tinh Thần khống chế được rồi." Chuyên môn dùng để khắc chế Sở Ca hóa thân Lão Thiên Gia.

"Còn có Vu tộc, cũng đã luyện chế được mười hai thanh Đô Thiên Thần Phiên, hiện tại đang đặt tại Bất Chu Sơn!" Chuyên môn khắc chế Thôn Thiên Bất Diệt Ma Công của Sở Ca!

Vu Yêu hai tộc thấy thần thông của Sở Ca, phân phân tìm ra khắc chế chi pháp.

Bạch Trạch tưởng rằng Sở Ca nghe xong hai chuyện này sẽ đại nộ, không ngờ Sở Ca bất động thanh sắc.

Hắn cẩn thận từng li từng tí quay đầu, nhìn về phía dưới Kiếm

Sơn!

Tại nơi đó, ba đạo thân ảnh y nguyên trường tồn!

Đạo thân ảnh thứ nhất không có bất kỳ khí tức gì, chỉ có nhục thân, không có nguyên thần!

Đó là chân thân Ngọc Đỉnh Chân Nhân lưu lại tại Thái Ất Kim Tiên kiếm đạo lãnh địa.

Tại Đại La Kim Tiên kiếm đạo lãnh địa, Ma Tổ cùng Thông Thiên Giáo Chủ phân biệt tại hai bên Tây phương và Đông phương, đều đang di động về phía sơn điên.

Lĩnh ngộ ra một tia kiếm ý xong, kiếm khí bốn phía sẽ ngưng tụ một phần, thậm chí lại lần nữa viên mãn kiếm đạo tu vi.

Một tòa Kiếm Sơn, đối với bọn hắn đều là một phương bảo địa.

"Chủ nhân, Thông Thiên Giáo Chủ cùng Ma Tổ kia tựa hồ lại đang đánh cược trong núi." Bạch Trạch hạ thấp thanh âm, tại Kiếm Sơn ngốc mười vạn năm, cũng gặp Thông Thiên Giáo Chủ cùng Ma Tổ mười vạn năm, nhưng y nguyên đảm chiến tâm kinh, sinh sợ hai người nổi điên đột nhiên làm thịt hắn.

Sở Ca nghe vậy mới nhìn xuống phía dưới!

Tại nơi đó, hai đạo thân ảnh đang bàn tọa, tham ngộ Kiếm Sơn đại đạo.

Y nguyên tại nơi này mười vạn năm, tham ngộ mười vạn năm kiếm đạo, vẫn không thể tham ngộ hết kiếm đạo trong Kiếm Giới.

"Không cần quản bọn hắn, nếu muốn tu luyện kiếm đạo, vậy cứ tùy bọn hắn đi." Thông Thiên Giáo Chủ, một tôn Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, cũng sẽ đến tham ngộ kiếm đạo, khiến Sở Ca có chút kinh ngạc.

Còn Ma Tổ!

Khi Sở Ca đạp lên Tu Di Sơn đã phát hiện ra hắn, chỉ là lúc đó Sở Ca bận rộn tìm kiếm Thánh nhân nên mới không để ý tới Ma Tổ.

Sở Ca trực tiếp đạp bộ tinh không, đi về phía Thái Cổ Tinh Không.

"Chủ nhân, ngài muốn đi đâu?" Bạch Trạch thần sắc hoảng trương.

Lần trước Sở Ca một bước đạp nhập tinh không, tựa hồ là tiến về Thái Âm Tinh!!!

Vậy lần này thì sao?

"Về sau gọi Bản tôn là Đại lão gia đi!" Sở Ca đạp bộ tinh không, đi về phía Thái Cổ tinh thần.

Bạch Trạch hoảng trương, liên mang đi theo sau lưng Sở Ca, cuối cùng hóa thành một đầu Bạch Dương có cánh, chở Sở Ca, một mặt không tình nguyện bay lên Thái Cổ Tinh Không!!

Nơi đó chính là Thái Cổ Tinh Không a, vạn nhất Yêu tộc bày ra Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận thì sao.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận dùng để kháng hành Vu tộc Thập Nhị Đô Thiên Đại Trận, có thể biết một khi đại trận bày xuống, tuyệt đối kham bỉ Thánh nhân!!

Vậy mà Sở Ca dám lần nữa mạo nhiên tiến nhập Thái Cổ tinh thần?

Khuyên giải Sở Ca không được, Bạch Trạch nhớ tới sự thần dũng của Sở Ca trong lần Vu Yêu đại chiến thứ nhất, đành mang theo tâm tư hoàng khủng cõng Sở Ca bay lên chín tầng cương phong, bay lên Thái Cổ Tinh Không!!! ...

Hồng Hoang mười vạn năm tuế nguyệt tịnh không dài lâu, nhưng

trong mười vạn năm này, Vu Yêu hai tộc đều đã phát sinh biến hóa, Yêu tộc tinh không càng thêm sáng ngời.

Thường có đại yêu tế luyện Tinh Thần Phiên, dao động thiên địa, ngưng tụ tinh thần ý chí khắc ấn lên Tinh Thần Phiên.

Từng đạo tinh thần quang huy rơi xuống, chiếu rọi thiên vũ.

Cả thương khung sáng hơn mười vạn năm trước gấp mấy lần.

Một đạo độn quang xuyên qua chín tầng cương phong, bay về phía Thái Âm Tinh của Thái Cổ Tinh Không.

Chỉ là tại giờ khắc này!

Thiên địa run rẩy, một góc tinh hà chấn động, vô số quang mang lấp lóe, từng đạo pháp lực đánh nứt vạn cổ tinh không.

"Sát sát sát ——" "Sát sát sát ——" Tiếng giết chấn động thiên địa, đánh nổ thương khung!

Đó là Yêu tộc đang truy sát Tiên Thiên sinh linh.

Mấy trăm vạn Yêu tộc tổ thành một góc đại trận, tiếp dẫn xuống tinh quang sáng chói, hóa thành Tiểu Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!!!

Lại có một đầu Cự Đại Thần Bằng phù dao cửu thiên thập địa, động xuyên Thái Cổ Tinh Không!!

Đầu Thần Bằng này quá lớn, không biết mấy ngàn vạn dặm, quang nhục thân so với những tinh thần kia còn lớn hơn gấp mấy trăm lần, nghìn lần.

"Hồng Vân Lão Tổ, nếu thức thời thì giao ra Hồng Mông Tử Khí, bằng không đừng trách Yêu tộc ngô chém giết ngươi tại một phiến tinh không này!" Côn Bằng Yêu Sư nhìn đám mây đỏ nơi xa xa, chậm rãi nói.

Mười vạn năm!

Chờ mười vạn năm, rốt cục chờ được một cái cơ hội.

Mười vạn năm trước, Thánh nhân đại chiến Bàn Cổ Chân Thân, thần uy bực đó viễn siêu Chuẩn Thánh cường giả, vu là Côn Bằng Yêu Sư trốn vào Hồng Hoang đại địa, tìm kiếm Hồng Vân Lão Tổ, tùy cơ hành động!!

Tại Tử Tiêu Cung, hắn cùng Hồng Vân kết nhân quả.

Nguyên bản tại Tử Tiêu Cung thính đạo, hắn cùng Hồng Vân phân biệt đoạt được cái bồ đoàn thứ năm và thứ sáu.

Nếu không phải Hồng Vân Lão Tổ làm người hiền lành, cứ khăng khăng đem bồ đoàn nhường cho Tây Phương Nhị Thánh, hắn làm sao sẽ mất bồ đoàn?

Không chừng trong Thiên Đạo Lục Thánh hôm nay đã có hắn một phần!

Cho nên Côn Bằng Yêu Sư sớm đã hận thấu Hồng Vân Lão Tổ.

Trong mười vạn năm này, hắn tùy cơ hành động, chỉ là tôn lão tổ này cùng Trấn Nguyên Tử đại tiên là chí giao hảo hữu, hai tôn đại thần thông ngày ngày đều ngốc cùng một chỗ, cũng không tiện da tay.

Hôm nay khéo thay Hồng Vân Lão Tổ đi ra Ngũ Trang Quán, khi đang bay về động phủ của mình, Côn Bằng Yêu Sư dẫn đầu trăm vạn yêu tướng, bố trí xuống Tiểu Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, tại một phương tinh không ngăn lại Hồng Vân Lão Tổ!

"Oanh ——" Nơi xa kia một phiến ráng màu lưu quang dật thải, trong nháy mắt hóa thành một đạo thân ảnh!

Đạo thân ảnh này thân mặc trường bào đỏ thẫm, chưởng nâng một cái hồ lô màu đỏ, chính là Cửu Cửu Tán Phách Hồ Lô được luyện chế từ một quả hồ lô trên Tiên Thiên Hồ Lô Đằng.

Thấy Côn Bằng Yêu Sư, hắn lại cười khổ một tiếng.

“Đạo hữu, thực sự là trách oan ngô.

Ngày đó cũng là thấy Tây phương hai người cùng khổ, ngã thấy bọn họ đáng thương mới nhường vị trí cho bọn họ.

Đạo hữu tâm địa thiện lương, không phải cũng tự động nhường ra chỗ ngồi sao?” “Hanh!” Côn Bằng Yêu Sư thần sắc biến đổi.

Chủ động nhường ra sao?

Chương 112

Đó là do Tiếp Dẫn đạo nhân cùng Chuẩn Đề đạo nhân liên thủ, bức bách hắn không thể không buông tha cái bồ đoàn thứ sáu!

Hồng Vân Lão Tổ tuy rằng mất bồ đoàn, nhưng cũng hoạch đắc một đạo Hồng Mông Tử Khí, phản quan Côn Bằng Yêu Sư, hai bàn tay trắng!

"Hồng Vân Lão Tổ, chớ nói nhiều lời, đã không nguyện ý giao ra Hồng Mông Tử Khí, vậy đừng trách ngô!" Chỉ thấy trong trăm vạn Yêu tộc đại quân, lại đi ra ba trăm sáu mươi lăm tôn Thái Ất Kim Tiên!

Trong đó lại có hai tôn Đại La Kim Tiên câu động Thái Dương Tinh, Thái Âm Tinh!!!

Tinh thần dập dờn luyện ngục, hư không chấn động, Tiểu Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận trong nháy mắt bày ra, trong phương viên vạn vạn dặm thiên địa, tinh hà dao động, chỉ thấy một tôn Tinh Thần Cự Nhân theo đó phù hiện.

Tôn Tinh Thần Cự Nhân này tiếp dẫn Chu Thiên tinh đấu, mạn thiên tinh quang, lại có hai tôn Đại La Kim Tiên làm trận nhãn, ba trăm sáu mươi lăm tôn Thái Ất Kim Tiên làm phụ trợ, bày ra Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, đủ để bễ mỹ một tôn đại thần thông!

Lại thêm Côn Bằng Yêu Sư - tôn Chuẩn Thánh hậu kỳ cường giả này, thế mà trong nháy mắt đánh nổ Hồng Vân!

"Tinh thần sa, hồng trần đạo, Cửu Cửu hồ lô, tán phách tán đạo!" Hồng Vân Lão Tổ sắc mặt đại biến, đạo tâm cảnh báo đại khủng bố hàng lâm, trực tiếp động dụng Tiên Thiên hồ lô!!

Chỉ thấy bên trong hồ lô chủy của Cửu Cửu Tán Phách Hồ Lô đột nhiên dũng hiện ra từng đạo đại vụ màu đỏ, trực tiếp tịch quyển thiên địa, bao phủ nửa cái tinh không!!

Tinh không bị đại vụ màu đỏ bao phủ bắt đầu sụp đổ trên diện rộng, đại vụ kia phân minh là do sa lịch (cát) màu đỏ diễn hóa thành.

Tôn Tinh Thần Cự Nhân kia dao động, cũng bị đại vụ màu đỏ bao phủ.

Từng đạo thanh âm bạo thể vang lên!

"Oanh oanh oanh!!!!" Yêu tộc tổ thành Tiểu Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận có mấy chục vạn cấp bậc Chân Tiên, hiện tại nhục thân mấy chục vạn yêu tướng cấp Chân Tiên đều đang nứt toác!

Một hạt hồng sa là một khỏa tinh thần!!

Một hồ lô hồng sa chính là mạn thiên tinh thần!!!

Côn Bằng Yêu Sư hai mắt híp lại, thân hóa Thần Bằng, phù dao cửu thiên thập địa, trong nháy mắt tập sát.

Hồng Vân chỉ có thể thu hồi hồng sa ngăn cản tại trước người.

Côn Bằng Yêu Sư là Thái Cổ đệ nhất đại yêu, thực lực khủng bố, tùy ý một kích đánh băng thiên vũ.

Thiên địa quy khư, tinh hà run rẩy, ba tôn cường giả cấp đại thần thông đại chiến, nửa cái tinh không đều bị đánh nứt!!

"Tinh Thần đại đạo!" Tôn Tinh Thần Cự Nhân kia thậm chí ngưng tụ ra Tinh Thần đại đạo pháp tắc, từng đầu thần liên quải tại trên thân, hoặc coi như vũ khí, mỗi một lần dao động Tinh Thần thần liên đều có thể chấn bay mạn thiên hồng sa.

Côn Bằng Yêu Sư thì nhục thân ngạnh kháng, vận chuyển Côn Bằng bảo thuật tập sát Hồng Vân Lão Tổ!

Không bao lâu, Hồng Vân Lão Tổ bị đánh đến ho ra máu không dứt, ngay cả hồng sa tinh thần cũng bị mẫn diệt không ít.

Đại chiến tiếp tục tiến hành, túc túc đại chiến ba ngày ba đêm.

Những cường giả này pháp lực vô biên, thực lực thâm bất khả trắc, mỗi một lần xuất thủ, chỗ sâu trong tinh không đều sẽ bạo tạc một lần.

Chiến trường bốn phía là một phiến phế khư, thậm chí còn tàn lưu lại thần thông dư ba!

"Khụ khụ..." Hồng Vân ho ra máu không dứt, hồ lô trong tay tuy rằng hoàn hảo không chút tổn hại, nhưng hồng sa tinh thần lại bị ma diệt hơn một nửa.

"Đạo hữu, làm thật muốn đuổi tận giết tuyệt hay sao?" Hồng Vân Lão Tổ bi phẫn nói!! ...

Dưới Thái Cổ Tinh Không, một đạo thân ảnh đột nhiên dừng lại, Sở Ca nhìn về phía tinh hà nơi xa.

Tại nơi đó đại chiến thanh nổ vang, thậm chí từng khỏa tinh thần chấn động, có mấy chục khỏa tinh thần đồng thời trụy lạc, vô số tinh quang từ bốn phương tám hướng dũng nhập vào trong một dòng tinh hà.

Tại nơi đó, một tôn Tinh Thần Cự Nhân múa may Tinh Thần thần liên, đại chiến tứ phương.

Lại có một đầu Thần Bằng phù dao cửu thiên tập sát.

Dưới công kích của hai tôn đại thần thông, đạo thân ảnh màu đỏ kia liên tục bại lui, thậm chí không cần bao lâu sẽ bị trấn áp.

"Đại lão gia, đó là...

đó là Hồng Vân Lão Tổ!" Bạch Trạch liên mang nói, thậm chí có

chút hưng phấn.

Người nghe đạo tại Tử Tiêu Cung ai mà không biết Hồng Vân Lão Tổ a, đây chính là Tiên Thiên sinh linh đắc được đạo Hồng Mông Tử Khí thứ bảy.

Phúc duyên thâm hậu, chỉ là một mực không có chứng đạo Hỗn Nguyên nên mới đạm xuất khỏi tầm mắt thế nhân!

Hình như Yêu tộc đang đại chiến Hồng Vân Lão Tổ?

Đầu Thần Bằng kia!

Là Côn Bằng Yêu Sư!!

Bạch Trạch trong nháy mắt minh ngộ, Côn Bằng Yêu Sư dẫn người trấn áp Hồng Vân Lão Tổ, thưởng đoạt Hồng Mông Tử Khí của Hồng Vân!

Đó là cơ hội thành Thánh a.

Yêu tộc muốn lực áp chư thiên vạn tộc, lực áp Sở Ca, nghĩ đủ biện pháp muốn chứng đạo ra thêm một tôn Thánh nhân!

Cho nên mới đánh chủ ý lên đạo Hồng Mông Tử Khí thứ bảy.

"Đại lão gia, chúng ta có muốn đi thưởng đoạt đạo Hồng Mông Tử Khí kia không?" Chỉ là Bạch Trạch thất vọng, Sở Ca chỉ đạm nhiên nhìn phương xa!

Tịnh không có xuất thủ!

Sở Ca nhớ kỹ, Hồng Vân Lão Tổ bị Yêu tộc truy sát, cuối cùng tự bạo bỏ mình, đạo Hồng Mông Tử Khí thứ bảy cũng tiêu thất!

Có lời đồn Hồng Vân Lão Tổ đào thoát được một tia chân linh, về sau được Nguyên Thủy Thiên Tôn thu làm đệ tử, trở thành phúc địa chân tiên Vân Trung Tử.

Cũng có lời đồn Hồng Vân Lão Tổ chưa thể chuyển thế trọng sinh, đạo Hồng Mông Tử Khí kia cũng bị Thiên Đạo thu đi.

Bất quản là loại lời đồn nào, đều thuyết minh Hồng Vân Lão Tổ giai bị Yêu tộc chém giết.

Tại giờ khắc này!

Một đạo bạo tạc thanh khủng bố vang lên.

"Oanh ——" Một phương thiên vũ kia trực tiếp bị đánh thành quy khư, từng phương thiên địa phá diệt, từng dòng tinh hà băng diệt.

Một tôn thần thông tự bạo, trực tiếp yên diệt ức vạn dặm thương khung!

Đợt yên diệt chi lực đầu tiên rơi xuống, tôn Tinh Thần Cự Nhân kia trực tiếp bị chấn run rẩy không thôi, chỉ trong một tức thời gian, tôn cự nhân này bị đánh nát.

Trăm vạn Yêu tộc tận số tử vong!

Côn Bằng Yêu Sư có một tức thời gian, trực tiếp trốn ra thiên địa, rơi vào dưới một phương tinh không khác.

Mục quang thâm thúy nhìn từng đóa hồng vân tứ phân ngũ liệt, từng hạt hồng sa động xuyên tinh không.

Hồng Vân sau khi tự bạo, thân hóa vạn thiên hồng vân bay vào Hồng Hoang thế giới, chờ đợi thời khắc trọng sinh quy lai.

"Hanh!

Trọng sinh?" Côn Bằng Yêu Sư nộ hỏa liên thiên.

Lần này lén lút mang theo trăm vạn Yêu tộc yêu tướng, việc này tịnh không có bẩm báo với Yêu Hoàng Yêu Đế.

Hiện tại trăm vạn Yêu tộc tận số tử vong, cũng không tiện bàn

giao với Đế Tuấn, Thái Nhất!

Hồng Mông Tử Khí đều chưa đắc thủ!

Thiệt thòi lớn!

Côn Bằng Yêu Sư xuất thủ, trực tiếp đem từng đạo hồng vân tán lạc đánh nát.

Hắn không tin vật trọng yếu như Hồng Mông Tử Khí lại không bị Hồng Vân mang theo bên người!

Luyện hóa vô số hồng vân xong, y nguyên không có tìm thấy đạo Hồng Mông Tử Khí thứ bảy kia, chỉ còn lại phương vị hồng vân cuối cùng chưa bị Côn Bằng tham tra!

Trong nháy mắt, hắn hóa thành một đạo thần quang bay về phía phương xa.

Tại nơi đó, từng đóa hồng vân hoành hành thiên địa, trong nháy mắt giao chức thành một mảng mây lớn, trong đó lại có một đạo tử khí nhân uân, lạc ấn vô số đại đạo chí lý.

Chính là đạo Hồng Mông Tử Khí thứ bảy.

Côn Bằng đại hỉ!

Chính muốn xuất thủ, chỉ thấy mạn thiên quang huy sái lạc!

Một đạo cánh tay trực tiếp tham xuất, tiếp đó đem Hồng Mông Tử Khí nhiếp đi.

Ân?

Có người nhanh chân đến trước?

Chương 113

Cướp đồ vật của Côn Bằng Yêu Sư hắn!

"Oanh ——" Côn Bằng Yêu Sư đại nộ, một thân Chuẩn Thánh khí tức trán phóng, lại có thái cổ hung uy rơi xuống, kích động thiên địa tứ cực.

"Là ai?

Kẻ nào dám thưởng đoạt Hồng Mông Tử Khí của bản tôn!" Dưới tinh không, Sở Ca ngồi trên lưng thần thú Bạch Trạch, thần sắc đạm nhiên nhìn đầu Thần Bằng trước mắt.

Thái Cổ hung yêu, Côn Bằng Yêu Sư, một tôn Chuẩn Thánh hậu kỳ cường giả!

Chỉ là giờ khắc này, hắn đạo tâm bình tĩnh, đối mặt với tôn cự đại hung yêu này đều ba lan bất kinh.

Đạo Hồng Mông Tử Khí kia đang lưu chuyển trong lòng bàn tay, mạn thiên ráng màu sắp hội tán chi tế, Sở Ca vươn tay, đem ráng màu một lần nữa câu tới.

Đảo cũng có chút ý tứ!!

Hồng Mông Tử Khí tự chủ đưa tới cửa, hết thảy khủng bố đều là do Hồng Vân đang thao khống.

Hồng Vân tự bạo, hóa thân ngàn vạn ráng màu muốn đào thoát một kiếp, giờ phút này thấy có người xuất hiện trong tinh không, tự nhiên muốn tìm kiếm trợ giúp.

Bất quản như thế nào, chỉ cần bay về hướng người kia dưới tinh không là có thể hoạch đắc một điểm thời gian.

Đến lúc đó Côn Bằng Yêu Sư vì không muốn bạo lộ hành tung, tất nhiên sẽ chém giết người này, nếu người này tu vi cường đại, liền có thể tha diên thời gian, để hắn có càng nhiều thời gian đào tẩu!

Chỉ là hắn ký thác sai người rồi!

Hắn gặp phải Sở Ca.

Mạn thiên tinh thần quang mang chấn động, từng điểm triều hà rơi xuống, bị Sở Ca câu tại trong tay.

"Côn Bằng Yêu Sư, chúng ta lại gặp mặt." Sở Ca vươn tay, đem từng đạo ráng màu tận số bóp nát!!

Hồng Vân sau khi tự bạo bay ra chân thân cũng tại giờ khắc này toàn bộ tiêu tán.

"Không cần lo lắng, việc chém giết Hồng Vân, sẽ không có ai biết được." Sở Ca đạm đạm nói!

Dưới tinh không, Côn Bằng Yêu Sư đình chỉ thân thể, nhìn Sở Ca, mục quang ngưng tụ!!

Nguyên bản đang nộ xích người này, nhưng sau khi nhìn thấy Sở Ca, trực tiếp đình chỉ phi hành.

Là hắn!

Tôn cuồng nhân này!!

Danh thanh của Sở Ca quá vang dội, đổ tại tận cùng Thiên Đạo, tể sát Thánh nhân mấy lần, tiếp đó lại dời đi Thánh nhân đạo thống, cầm đi Yêu tộc Thiên Đình!!

Hung uy như vậy cái áp Hồng Hoang, thế gian này nếu xếp hạng hung nhân ngoan nhân, kẻ này đáng đứng thứ nhất.

Ngay cả Côn Bằng Yêu Sư đều phải kiêng kị ba phần.

“Nguyên lai là Nhân tộc chi Vương!” Côn Bằng dao động thân thể, thân thể mấy ngàn vạn dặm trong nháy mắt hóa thành một đạo tiên thiên đạo thể.

Tôn đạo nhân này mũi ưng, mặc đạo bào màu đen, một mặt âm mai nhìn Sở Ca.

“Đạo hữu, thực lực thông thiên, hà tất dệt hoa trên gấm?

Không bằng đem Hồng Mông Tử Khí giao cho ngã?

Ngày sau ngô chứng đạo Hỗn Nguyên, tất nhiên có thể che chở ngươi ngàn vạn đời.” Côn Bằng Yêu Sư đỉnh đầu một khỏa Đại La Đạo Quả, tán phát thao thiên thần uy.

Mục quang thì nhìn về phía Hồng Mông Tử Khí trong tay Sở Ca!!!

Một đạo Hồng Mông Tử Khí đối với Côn Bằng Yêu Sư quá trọng yếu.

Nếu có đạo Hồng Mông Tử Khí nơi tay, hắn có khả năng chứng đạo vị trí Thánh nhân thứ tám của Hồng Hoang!!

“A a, kính ngươi ba phần mới gọi một tiếng Yêu Sư!

Tại trước mặt Bản tôn, ngươi tính là thứ gì?

Cũng dám mưu đoạt Hồng Mông Tử Khí của ngô!!” Sở Ca thần sắc biến đổi, chu thân rơi xuống từng đạo khí thế.

Một khắc sau, Sở Ca xuất thủ!!

Thôn Thiên Bất Diệt Ma Công đang luyện hóa Kỳ Lân Nhai, nhưng Bàn Cổ Chân Thân đã ngưng tụ ra được mười vạn phần một hai.

Chính là muốn thử một chút xem nhục thân rốt cuộc cường đại cỡ nào!

“Oanh ——” Một đạo khí tức rơi xuống, Sở Ca chỉ chưởng

khuếch kích thiên địa, một đạo cánh tay cái áp thế gian, quang mang sáng chói chiếu xạ trăm vạn dặm thương khung.

Một kích này liệt khai nửa cái thiên vũ!

Tinh không nơi xa đều đang dập dờn.

Một lời không hợp, đại đả xuất thủ!!

Côn Bằng Yêu Sư thần sắc biến đổi, trực tiếp hóa thành Sáp Sí Thần Bằng, thế mà không có giao thủ cùng Sở Ca, quay người trốn vào chỗ sâu trong vô tận tinh không.

"Hanh!

Nhân tộc chi Vương, ngươi dám nhập tinh không?

A a, chờ Yêu tộc ta đi săn ngươi đi!" Hắn quá cẩn thận từng li từng tí, bất quản làm bất cứ chuyện gì một khi gặp uy hiếp sẽ đào chi yêu yêu, trong lần Vu Yêu đại chiến thứ nhất cũng như thế.

Yêu tộc một khi có ý bại bắc, hắn liền hóa thành Thần Bằng, trốn vào tinh không tiêu thất không thấy.

Tinh không liệt khai, quy khư diễn hóa, Sở Ca đạm nhiên thu tay lại!

Dưới chân Bạch Trạch một mặt mờ mịt.

Đại lão gia nhà mình chỉ tùy thủ một kích, đã hù dọa Côn Bằng Yêu Sư bỏ chạy?

Đó chính là Côn Bằng Yêu Sư a!!!

Trong Yêu tộc, trừ bỏ Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn, hắn là đại yêu cường đại nhất.

Thậm chí từng đồ sát Nguyên Phượng!

Cường giả như vậy thế mà bị chủ nhân hù chạy?

Khủng bố!!

Bạch Trạch đều bị sự cường đại của Sở Ca chấn nhiếp.

Nó chở Sở Ca lần nữa tiến lên, bay về phía Thái Âm Tinh.

Rất nhanh đã đến Thái Âm Tinh.

Chỉ thấy một khỏa Thái Cổ Nguyệt Đấu không còn Tiên Thiên Nguyệt Quế, thiếu đi ba phần linh động, nhưng Tiên Thiên nguyệt hoa trên Thái Âm Tinh lại ngưng tụ càng ngày càng nhiều.

Những Tiên Thiên sinh linh trên Thái Âm Tinh kia thấy Sở Ca, đầu tiên là chấn động, tiếp đó nhao nhao kêu to: "Đến rồi!" "Đến rồi!!!" "Tôn ngoan nhân kia hàng lâm Thái Âm Tinh." "Hắn...

Tôn ngoan nhân kia đến làm gì?" "Không thể nào?

Hắn dám đến Thái Cổ Tinh Không?" Một số Tiên Thiên sinh linh ngẩng đầu nhìn về phía chỗ sâu trong tinh không.

Tại nơi đó từng khỏa tinh đấu dao động, từng thanh thần phiên chấn động, vô số tinh quang ngưng tụ, vô số tinh đấu ý chí bị nhiếp!!!

Đó là các Đại La Tinh Chủ đang luyện chế Tinh Thần Phiên, hoặc là cường hóa liên hệ giữa Tinh Thần Phiên cùng tinh đấu.

Yêu tộc đã tìm được cách phá giải hóa thân Lão Thiên Gia của Sở Ca, cho nên Yêu tộc mới có thể bày ra Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!

Sở Ca tại thời điểm này đi tới đây, đó không phải là tìm chết sao?

Đương nhìn thấy Sở Ca bay về phía Thái Âm Nguyệt Cung, bọn hắn trong nháy mắt minh bạch.

"Tôn ngoan nhân kia đến tìm Thái Âm nữ thần sao?" "!!!" Từng đạo thân ảnh biến sắc.

Thái Âm Nguyệt Cung thần điện lâm lập, nguyệt hoa bao phủ,

Thái Âm chi khí nhàn nhạt dập dờn tại thiên địa tứ phía, cả thế giới đều bị nhiễm thành màu thương bạch.

Nguyệt hoa như nước lưu chuyển tại chu thân, khiến đạo tâm người ta bất tri bất giác trầm lắng xuống.

Bạch Trạch một mặt hân hỉ: "Đại lão gia, nữ thần đã chờ mười vạn năm!

Nhất định là bách không kịp đãi chờ đợi Đại lão gia.

Hắc hắc, đến lúc đó Đại lão gia cũng phải cùng Thường Hi nữ thần cử hành một trận hôn lễ, nhất định phải long trọng hơn trận Thiên hôn của Đế Tuấn kia." Thái Âm nữ thần a, băng thanh ngọc khiết, tôn quý bất khả ngôn!!

Đơn luận căn nguyên không thua kém bất kỳ nữ thần nào!

Lại là Tiên Thiên sinh linh của Thái Âm Tinh, tính tình đạm bạc, càng có mấy phần nhan sắc nữ thần.

Chương 114

Sở Ca hướng về phía Thái Âm Nguyệt Cung thi lễ một cái: "Nữ thần có ở đây không?

Có thời gian cùng ngô cùng nhau nhập Hồng Hoang, ngắm nhìn thế gian mỹ cảnh hay không?" Sở Ca cũng chưa từng du lịch Hồng Hoang, từ sau khi trọng sinh Hồng Hoang thế giới vẫn một mực tu luyện hoặc là trợ giúp Nhân tộc quật khởi.

Hiện tại nếu lại không du lịch Hồng Hoang, một khi Vu Yêu lượng kiếp khai khải, Hồng Hoang đều sẽ bị đánh băng!!

Lần trước Sở Ca hóa thân Bàn Cổ Chân Thân, dĩ thực lực tuyệt đối điếu đả Thánh nhân, tự nhiên không có bạo phát kinh thiên đại chiến đấu!

Nhưng lần Vu Yêu đại chiến thứ hai tuyệt đối bất đồng!

Cho nên muốn du lịch Hồng Hoang, nhất định phải bắt đầu trước lần đại chiến thứ hai!

Ân?

Chỉ là Sở Ca tại trước Nguyệt Cung đợi đã lâu, y nguyên không thấy Thường Hi nữ thần ra mở cửa?

Một khắc sau, Sở Ca xuất thủ!

Kim Tiên đỉnh phong nguyên thần thôi diễn thiên địa!!

Một tia khí tức chấn động, Sở Ca hai tay giao chức!

Nhưng đạo tâm của hắn bị mông trần, thôi diễn không ra mảy may thiên cơ, càng vô pháp thôi diễn ra nhất thiết sự tích quan hệ tới Thường Hi!

“Tu vi của ta quá yếu sao?” Sở Ca nhíu mày, Thần Ma Thôn Phệ Thiên Địa Đại Pháp toàn lực vận chuyển, lại thêm Tiên Thiên Thần Thai ma cấp căn nguyên, Sở Ca hóa thành một cái thôn phệ hắc động, trực tiếp đem ức vạn dặm thiên địa linh khí trên Thái Âm Tinh thôn nhập thể nội.

Tiếp đó nguyên thần cảm ngộ thiên địa, giao chức ra đệ nhất lũ Thái Ất Kim Tiên pháp tắc.

Lại có một khỏa Thái Ất Đạo Quả tại đỉnh đầu Sở Ca hiển hóa.

Tam hoa tụ đỉnh, ngũ khí triều nguyên, Thái Ất đại đạo ngưng tụ!

Sở Ca tại giờ khắc này đạp nhập Thái Ất Kim Tiên chi cảnh!!!

“Oanh oanh oanh ——” Thái Âm Tinh thượng thiên địa sắc biến, tựa như tận thế hàng lâm!

Vì cái gì?!!

Đề thăng lên Thái Ất Bất Diệt chi cảnh cũng thôi diễn không ra một tia tin tức về Thường Hi.

Thiên cơ hỗn loạn một mảnh, giống như có người bình tế thiên cơ.

Là ai đã bình tế thiên cơ?

Bình tế thiên cơ rốt cuộc có dụng ý gì?

Sở Ca sắc mặt trầm xuống, cả Thái Âm Tinh đều âm ám, vô số sinh linh hoàng khủng run lẩy bẩy.

Chỉ thấy Sở Ca đưa tay khẽ vẫy, nhiếp lấy mấy trăm cái Tiên Thiên sinh linh của Thái Âm Tinh.

“Thái Âm nữ thần đi đâu rồi?” Thường Hi trừ bỏ đi Tử Tiêu Cung thính đạo ra thì chưa bao giờ ra khỏi Thái Âm Tinh!

Không có khả năng tùy tiện đi ra ngoài!!

Một đạo thanh âm băng lãnh vang lên, mấy tôn Tiên Thiên sinh linh kia nghe xong phân phân run rẩy, có một tôn Kim Tiên sinh linh hoàng khủng nói: "Nhân...

Nhân Tổ...

Thái Âm nữ thần bị Yêu Hoàng thỉnh đi Thái Dương Tinh làm khách!

Hiện tại đã được một thời gian rồi!" Đã một thời gian?

Đế Tuấn!

Thái Dương Tinh!!!

Tìm chết!

Trong khoảnh khắc này, Sở Ca nộ hỏa trung thiêu.

Dám động đến nữ nhân của hắn!

Đó là tìm chết!!!!

Lần này, vô luận là ai cũng không giữ được Yêu tộc nữa!

Cho dù Nữ Oa nương nương thân tự xuất thủ, hắn cũng muốn tàn sát Đế Tuấn.

"Cầu nguyện đi!" Nếu Thái Âm nữ thần có một tia thụ tổn, Sở Ca tất sát tận Yêu tộc!!!

Một cỗ sát ý khủng bố từ trên thân Sở Ca tuyên tiết ra, từng đạo hư ảnh hiển hóa quanh người.

Lão Thiên Gia hư ảnh, Bàn Cổ Chân Thân hư ảnh, Nhân tộc tam đạo trường hà hư ảnh, Thần Ma Bất Diệt hư ảnh, một đạo Hồng Mông thế giới hư ảnh, lại có Hỗn Độn Ma Viên hư ảnh, Hỗn Độn Không Gian Ma Thần hư ảnh!!

Từng đạo hư ảnh liệt khai thiên địa, tựa như một tôn Cổ Lão Hỗn Độn Thần Ma một bước đạp ra khỏi Thái Cổ Tinh Không!!

Tiếp đó Sở Ca nhìn về phía bên kia tinh không, nơi đó có một khỏa Thái Dương Tinh đang dập dờn, chính là tinh đấu do tả nhãn Bàn Cổ hóa thành!

Đạo Không Gian Ma Thần hư ảnh chấn động, Sở Ca sử dụng Hành Tự Bí, một bước hoành khóa nửa cái Thái Cổ Tinh Không, trực tiếp giẫm về phía Thái Dương Tinh!

Thần uy vô biên, thiên địa chấn động, từng khỏa tinh đấu tán lạc.

Sinh linh trên Thái Âm Tinh đều sợ hãi nhìn một màn này.

"Tôn lão ma kia muốn sát nhập Thái Dương Tinh sao?" ...

Thái Dương Tinh!

Một khỏa tinh đấu do Bàn Cổ tả nhãn hóa thành, Ngôi sao chi chủ, Vạn đạo chi chủ, vô số Tiên Thiên sinh linh cường đại đản sinh tại đây.

Tỷ như Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn có danh tiếng nhất!!

Yêu tộc Kim Ô Thập Thái Tử trước đó cũng một mực sinh hoạt tại trong Thái Dương Tinh.

Chỉ là giờ khắc này!

Một khỏa tinh đấu có trọng binh bả thủ, quang tại bên ngoài Thái Dương Tinh đã có ba mươi vạn Yêu tộc!

Ba mươi vạn Yêu tộc này đều là Hỏa Nha nhất tộc, cùng Tam Túc Kim Ô cận thân, đều tu luyện Hỏa thuộc tính chi đạo.

Mỗi một tôn Hỏa Nha đều là Chân Tiên, trong đó lại có hơn vạn Kim Tiên!!

Ngay cả Thái Ất Kim Tiên đều có mấy trăm tôn!

Đại La Kim Tiên - Hỏa Nha tộc tộc trưởng, bị Đế Tuấn khâm điểm tại nơi này canh giữ Thái Dương Tinh!

Đã hơn ba vạn năm.

Trên Thái Dương Tinh hỏa diễm liên thiên: Tam Dương Thần Hỏa, Lục Dương Thần Hỏa, Cửu Dương Thần Hỏa, Thái Dương Thần Hỏa, Thái Dương Thần Diễm, Thái Dương Tinh Diễm!

Đủ loại hỏa diễm giao chức hình thành từng phương hỏa vực.

Ngay cả Kim Tiên cũng không dám mạo nhiên tiến nhập trong Thái Dương Tinh.

Nhưng tại trên Thái Dương Tinh có một tòa cung điện.

Đó là Thái Dương Thần Cung!!!

Nếu nhìn kỹ có thể thấy tòa thần cung này thế mà mọc ở trên một gốc thần thụ, gốc thần thụ này mộc dục trong hỏa diễm, lớn lên đầy mạnh mẽ.

Chính là Phù Tang Thụ!

Trên Phù Tang Thụ là Thái Dương Thần Cung.

Bên trong thần cung, Hi Hòa đang một mặt phẫn nộ nhìn đạo thân ảnh trước mắt.

Đạo thân ảnh này bị từng sợi Đại La thần liên khóa lại, đem một thân pháp lực cùng một thân thần thông tận số thúc phược.

Tại mi tâm đạo thân ảnh kia có từng đạo phong ấn, đem nguyên thần của Thường Hi cũng cấm cố.

Tam đại phong ấn đem Thường Hi phong ấn gắt gao.

Từng sợi Đại La tỏa liên kia thế mà đang rút ra bản nguyên của

Thái Âm nữ thần Thường Hi.

Từng đạo Thái Âm bản nguyên bị Hi Hòa chộp trong tay, hình thành từng đạo quang nguyên.

“Thái Âm bản nguyên sắp hết rồi sao?

Hà khổ chứ?

Nếu ngươi chịu đảm nhiệm Thái Âm Tinh Tinh Chủ, giúp Yêu tộc ngô ngưng luyện Tinh Thần Phiên thì đâu cần bị ngã rút ra Thái Âm bản nguyên.” Hi Hòa mang theo Phượng Nghi bảo quan, mẫu nghi thiên hạ!

Chương 115

Nàng là thê tử của Đế Tuấn, Yêu tộc Đế Hậu, cũng là một tôn đại thần thông.

Yêu tộc muốn ngưng tụ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận không bị Sở Ca phá hoại thì phải tiên tương tinh thần ý chí rút ra, luyện hóa vào trong Tinh Thần Phiên.

Thái Âm Tinh bản nguyên ý chí cũng không dễ rút ra như vậy, cho nên bọn họ lựa chọn sinh linh trên Thái Âm Tinh.

Thường Hi chính là một trong số đó.

Nếu Thường Hi trực tiếp đảm nhiệm Thái Âm Tinh Tinh Chủ, lấy tự thân tiếp dẫn Thái Âm Tinh, như vậy cũng không cần một thân Thái Âm bản nguyên của nàng.

Chỉ nại hà Thường Hi cự tuyệt!

Từng đạo Đại La thần liên hóa thành Hỏa đạo thần tắc, liên tục không ngừng rút ra bản nguyên của Thường Hi.

Khí tức của nàng càng ngày càng yếu.

Bản nguyên a!

Đó là căn bản của hết thảy, thậm chí một người tu hành tiềm lực, căn nguyên đều xem bản nguyên có cường đại hay không.

Thánh nhân bản nguyên cường đại mới có thể sau khi bị Sở Ca đồ sát mấy lần vẫn năng phục sinh.

Hi Hòa lắc đầu!

Không có mảy may đồng tình chi tâm!

Chín đứa con của nàng đều bị Vu tộc giết chết, Lục Thập Kim Ô

cũng bị Sở Ca chém giết!

Nếu Yêu tộc không thể bày ra Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, làm sao cùng Vu tộc kháng hành?

Làm sao giết chết Sở Ca?

Cho nên vì Vu tộc, hy sinh một tôn Thái Âm đại thần thông thì đã sao?

Cũng không phải là không thể.

Hi Hòa đem một đoàn Thái Âm nguyệt hoa vừa rút ra từ thể nội Thường Hi đánh vào hư không, truyền nhập vào trong một thanh Tinh Thần Phiên.

Sắp rồi!

Lại có thêm một chút thời gian nữa là có thể đem Thái Âm bản nguyên trong cơ thể Thường Hi toàn bộ rút ra!!

Nàng đứng tại trước mặt Thường Hi, hai mắt có chút nhắm lại.

Nhưng tại một khắc này, nàng mãnh nhiên mở hai mắt ra!

Bởi vì có một đạo khí tức từ tinh không xa xăm trực tiếp hàng lâm trên Thái Dương Tinh.

Ngoài Thái Dương Tinh!

Ba mươi vạn Hỏa Nha tộc nhân phân phân rùng mình, đều nhìn về phía thiên vũ.

Tại nơi đó, một đạo cự đại âm ảnh từ chỗ sâu trong tinh không bay tới, trực tiếp di mạn thiên địa, đem đỉnh đầu trực tiếp bao phủ!

Có người đang tập kích Thái Dương Tinh?!

Thật to gan!!

Thái Dương Tinh là địa bàn của Yêu tộc, càng là mẫu tinh của Yêu

Hoàng Yêu Đế, dám tại Thái Dương Tinh làm càn?

Đó là tìm chết!

Từng tôn Hỏa Nha tộc đại yêu đẳng không, thậm chí có mạn thiên hỏa diễm liên miên thiên địa muốn đem đạo hư ảnh kia thiêu hủy.

Nhưng vô tận hỏa diễm rơi xuống, đạo hư ảnh kia văn ti bất động, thế mà muốn đè xuống!!!

Hù chết, những Hỏa Nha tộc này hoảng trương rồi.

"Đó...

đó là một cái chân?" Một tôn cường giả cước đạp tinh không, tựa hồ muốn giẫm lên Thái Dương Tinh sao?

Bị một cước bao trùm, giống như sâu kiến, chủ nhân của bàn chân kia thậm chí cũng không thèm nhìn nhiều một chút.

Kinh khủng!

Hỏa Nha tộc tộc trưởng càng vừa sợ vừa giận!

Hỏa Nha nhất tộc bị coi thường sao?

"Hỏa Nha tộc, theo ngô bày ra Thần Nha Đại Trận!!" Hỏa Nha tộc tộc trưởng khiên động Đại La khí tức, cùng từng tôn Hỏa Nha tộc nhân khí tức giao chức một chỗ, bản nguyên tương tự có thể hợp thành nhất thể.

Trong nháy mắt một đạo Chuẩn Thánh khí tức bạo dũng thiên địa!!!

Ba mươi vạn Hỏa Nha tộc thế mà ngưng tụ ra Chuẩn Thánh hư ảnh.

Nhưng thần cước già thiên tế nhật kia không có mảy may dừng lại, y nguyên giẫm xuống.

“A a ——” “Thần Hỏa Phần Thiên!!” Thiêu cháy hư không, tịch diệt thiên địa, chỉ là khi thần cước kia rơi xuống, mạn thiên thần hỏa tiêu tán!

“Ca sát” một tiếng, đạo Chuẩn Thánh hư ảnh kia trực tiếp bị giẫm bẹp!!!

“Phanh phanh phanh ——” Từng đạo tiếng nổ vang lên, ba mươi vạn Hỏa Nha tộc chết tại dưới một cước này.

Một khắc sau, một đạo thân ảnh xuất hiện tại bên ngoài Thái Dương Tinh.

Tóc trắng áo xám, từng sợi tóc trắng đâm vào trong thương khung, động xuyên hư không, tùy thời đều đang hấp thu thiên địa linh khí.

Ngay cả Thái Dương quang huy cũng bị Sở Ca hấp thu!

Sở Ca đứng tại ngoài Thái Dương Tinh, sắc mặt âm trầm.

Hiện tại chân thân của hắn cường đại vô biên, so với chân thân của Đế Giang Tổ Vu còn muốn cường xuất một tuyến, giẫm chết một tôn Chuẩn Thánh tự nhiên không nói chơi.

Hắn vươn tay, hướng về phía sâu trong Thái Dương Tinh chộp một cái, chỉ thấy tòa Thái Dương Thần Cung kia bay tới.

Thần cung sí liệt, ở nửa đường bắt đầu bạo trướng.

“Đông đông đông, đương đương đương!” Từng đạo tiếng chấn động vang lên, chỉ thấy Thái Dương Thần Cung bạo động, vô tận thần hỏa trực tiếp thôn thổ thiên địa, đem một phương thế giới tận số thôn phệ.

Đó là Tam Túc Thần Hỏa, Kim Ô Thần Diễm!

Sở Ca pháp lực đều bị thiêu đoạn, thủ chưởng của hắn cũng bị thiêu thành thông hồng.

Một đầu Tam Túc Hỏa Điểu trực tiếp bay ra khỏi Thái Dương Thần Cung, bay về phía Thái Cổ Tinh Không.

Đó là Kim Ô do Đế Hậu Hi Hòa hóa thành!

Thời gian đầu tiên tham tra được Sở Ca hàng lâm, tôn Đế Hậu này thâm tri sự khủng bố của Sở Ca, không có luyến chiến, trực tiếp trốn vào Thái Cổ Tinh Không, cuốn theo một cây trường phiên tiêu thất tại thiên địa gian.

Sở Ca cũng không có truy kích Hi Hòa, chỉ thấy hắn khuất chỉ búng một cái vào Thái Dương Thần Cung trong tay, đem thần cung này đánh tứ phân ngũ liệt.

Đạo thân ảnh kia trực tiếp hiển hóa tại thiên địa gian.

Thường Hi sắc mặt thương bạch, tứ chi bị từng sợi thần kim tỏa liên trói lại!

Khí tức hoàn toàn biến mất!!!

Nguyên thần tiêu tán, pháp lực hội tán, nhục thân hóa đạo!

Một thân Thái Âm bản nguyên của nàng tận số bị rút đi.

Chết rồi!!!

Một khắc này, Sở Ca khí tức bạo loạn, trực tiếp đem hư không một phương thiên địa áp sập, thậm chí ngay cả Thái Dương Tinh dưới chân đều đang nổi lên gợn sóng.

Sở Ca sắc mặt âm trầm, tế luyện ra Tiên Thiên Nguyệt Quế đem khu xác Thường Hi thu vào trong đó, lại đem Tiên Thiên Nguyệt Quế bản nguyên rót vào thể nội Thường Hi mới chế chỉ được xu thế nhục thân tiêu tán, nguyên thần phân giải của nàng.

Chỉ là Thường Hi y nguyên không có tỉnh.

Nhìn Tiên Thiên Nguyệt Quế một chút, chỉ thấy tại một góc

Nguyệt Quế treo thân thể Thường Hi, khí tức hoàn toàn không có, chỉ là tại giờ khắc này, một đạo kỳ dị khí tức phù hiện.

Đó là khí tức Bất Tử Bất Diệt Kim Thân!

Trong luân hồi, kẻ tụng niệm chân danh của ngô có thể được vĩnh sinh!!

Từng đạo Nhân Vương chi danh hưởng triệt tại trên Tiên Thiên Nguyệt Quế.

Sở Ca đang hoán tỉnh Thường Hi.

Một đạo thanh âm lãnh lãnh vang lên: "Đừng sợ, ta mang nàng đi giết yêu!" Tử!

Chương 116

Dám động đến nữ nhân của Sở Ca, Hi Hòa đáng chết!

Đế Tuấn đáng chết, cả Yêu tộc đều đáng chết!!

Hắn lần thứ nhất động chân nộ!!

Vu Yêu đại chiến nếu không khai khải lần thứ hai, như vậy do hắn đích thân khai khải đi.

Sở Ca chưởng thác Tiên Thiên Nguyệt Quế.

Trong Nguyệt Quế, đạo thân ảnh khiết bạch như nữ thần kia dù bị rút cạn bản nguyên cũng không nguyện ý đối đầu cùng Sở Ca!!

Một khắc này, Sở Ca đã coi nàng thành nữ nhân của mình!

"Hô ——" Đạp bộ tinh không, lần này hướng về Hồng Hoang đại địa bay đi!

Hắn muốn cử tộc chinh thảo Yêu tộc!

Hôm nay, Yêu tộc tất diệt!!!

Tại Thái Cổ Tinh Không, đạo thân ảnh Kim Ô kia hóa hồng trực tiếp xông vào Thái Cổ Yêu Đình.

Một phương đại lục này dùng tinh khí Mậu Tuất diễn hóa thành, so ra kém Thiên Đình trước đó nhưng cũng là một phương thần vật.

Chỉ thấy giờ phút này, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Yêu dao động Tinh Thần Thần Phiên, đều đang đề luyện tinh thần ý chí.

Yêu Hoàng Yêu Đế đều đang ở một bên xem xét chất lượng Tinh Thần Phiên.

Chỉ là một khắc sau, một đạo thanh âm thông mang truyền nhập

Thiên Đình: “Phu quân, Yêu Đế, Nhân tộc chi Vương kia đến Thái Dương Tinh cứu đi Thường Hi rồi.” Không!

Hi Hòa phiên thủ nhất chuyển, chỉ thấy một cái thần phiên cự đại xuất hiện trong tay.

“Không, thiếp thân đã đem Thái Âm bản nguyên của ả kia tận số rút ra.” Thần phiên dao động, một cây Thái Âm Tinh Thần Phiên trong nháy mắt bạo trướng gấp mấy chục, mấy trăm lần, đứng sừng sững trong tinh không, diêu diêu tương đối cùng Thái Âm Tinh!

Đế Tuấn cùng Thái Nhất thấy thế cười ha hả.

“Thành!” Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận lại thành!

Ba trăm sáu mươi lăm thanh Tinh Thần Phiên, có ba ngàn sáu trăm năm mươi thanh Chu Thiên Phó Phiên, tận số luyện chế thành công!

Đã làm xong chuẩn bị chinh thảo chư thiên!! ...

Yêu tộc luyện chế Chu Thiên Tinh Thần Phiên toàn bộ hoàn thành.

Thái Dương Tinh Thần Phiên sớm đã luyện xong, do Đế Tuấn thân tự đảm nhiệm Tinh Chủ.

Các Tinh Thần Phiên khác cũng ngưng tụ không sai biệt lắm.

Hiện tại chỉ chờ một cái thời cơ.

“Nhân Vương?

Lần này nhất định phải chém giết ngươi tại dưới tinh không!” Đế Tuấn lãnh lãnh nói.

Như hôm nay Thiên Đạo Ngũ Thánh nguyên khí đại thương, đã lâu chưa xuất hiện tại Hồng Hoang thế giới, phân phân bế quan đã lâu.

Thông Thiên Giáo Chủ càng không hỏi nhân thế, ngay cả đệ tử Tiệt Giáo tìm kiếm cũng không tìm thấy.

Chuyện này làm cho Vu Yêu hai tộc vỗ tay khen hay, không có Thánh nhân tham dự một trận đại chiến, như vậy Vu Yêu hai tộc tất nhiên có thể hảo hảo tranh đấu một phen.

"Truyền ý chỉ của ngô, ba trăm sáu mươi vị Tinh Chủ đợi lệnh, tùy thời ngưng tụ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!" Đế Tuấn phát hiệu thi lệnh, cả Yêu tộc nghiêm trận dĩ đãi.

Hắn thì tung ra Hà Đồ Lạc Thư thôi diễn thiên địa, muốn tìm ra vị trí Sở Ca, chỉ là kết quả thôi diễn làm hắn giật nảy cả mình.

Chỉ thấy trên Hà Đồ Lạc Thư hỗn hỗn độn độn, không có mảy may thiên cơ hiển hóa.

"Thiên cơ bị che khuất?" Có Thánh nhân xuất thủ a!!!

Bằng không dĩ thực lực của Đế Tuấn, lại thêm Hà Đồ Lạc Thư, không có khả năng thôi diễn không ra một tia thiên cơ.

Vậy Thánh nhân vì sao muốn che khuất thiên cơ?

Hốt nhiên, từ Hồng Hoang thế giới truyền đến từng tiếng đại chiến, ngay cả Thiên Đình đều bị chấn động.

Mạn thiên tiên thần, chư thiên đại yêu phân phân đem ánh mắt đầu xạ xuống thương khung!

Tại nơi đó, chính có hai tôn thân ảnh cự đại đang nộ mục nhìn nhau!!

Hai tôn Vu tộc, đều là Tổ Vu.

Kỳ nhất thân hoàn thần hỏa, nhĩ tiêm treo hai con Đằng Xà, dưới chân đạp hai con Hỏa Long.

Một bên khác, tôn Tổ Vu kia đầu trăn thân người, thân khoác hắc lân, chân đạp Hắc Long, tay quấn Thanh Mãng, là Bắc Phương Thủy Chi Tổ Vu.

Chỉ là hai tôn Tổ Vu này đều giận nảy ba trượng, phân phân nộ thị đối phương.

Nguyên lai một ngày này, một cái Đại Vu bộ lạc dưới trướng Cộng Công Tổ Vu bị hỏa diễm thiêu đốt, thiêu chết mấy vạn tôn Vu sĩ, trong đó Vu binh tử thương càng không phải số ít!

Chỉ có tôn Đại Vu kia may mắn sống sót.

Cộng Công biết được việc này tự nhiên chấn nộ, liên mang chạy tới cái Đại Vu bộ lạc kia.

Chỉ là cái bộ lạc này sớm đã bị thiêu thành tro tàn, ngay cả thân thể những Vu tộc kia đều bị thiêu thành tro.

Chỉ lưu lại một đống lớn Nam Minh Ly Hỏa chi tinh!

Nam Minh Ly Hỏa!!

Đó là thần hỏa chỉ có tại Chúc Dung bộ lạc.

Nam Minh Ly Hỏa không thua kém Kim Ô Thần Hỏa, Tổ Vu Chúc Dung vào những năm trước thôn phệ Bất Tử Thần Hỏa của Phượng Hoàng nhất tộc, hai đạo thần hỏa hợp nhất hóa thành Chúc Dung Thần Hỏa, thử thần hỏa càng thêm khủng bố, kham xưng Hồng Hoang nhất tuyệt, cả Hồng Hoang chỉ có Chúc Dung mới có thể chấp chưởng Chúc Dung Thần Hỏa.

"Đại Vu bộ lạc kia của ngã bị Chúc Dung bộ lạc tàn sát." Cộng Công đại nộ nói, "Trong thiên hạ cũng chỉ có Chúc Dung bộ lạc mới biết sử dụng Nam Minh Ly Hỏa, chẳng lẽ coi ngô là kẻ ngu hay sao?" Hắn cùng Chúc Dung vốn thủy hỏa bất dung, hôm nay lại xúc phát mâu thuẫn.

Chúc Dung cũng hừ lạnh một tiếng: "Cộng Công, ngươi suy nghĩ nhiều, Chúc Dung bộ lạc của ngô vì sao muốn tàn sát bộ lạc của ngươi?

Hai cái bộ lạc chúng ta một cái tại Nam phương, một cái tại Bắc phương, một trời một vực, bộ lạc ngô nếu muốn đồ sát bộ lạc ngươi cần bao nhiêu thời gian?" Chúc Dung cường nhẫn nộ ý giải thích.

Hắn ẩn ẩn cảm giác được không thích hợp, nhưng cũng nói không ra chỗ nào kỳ quái.

Nhưng Cộng Công lại không nghe, không buông tha nói: "Vậy Nam Minh Ly Hỏa lại là chuyện gì xảy ra?" Chỉ thấy trong tay Cộng Công một đóa hỏa diễm nhiên thiêu, đem hư không đều thiêu thành tro tàn.

"Hanh!

Ngươi còn muốn bao che bộ lạc của ngươi sao?" Cộng Công lần nữa lật bàn tay, chỉ thấy một đóa thần diễm càng thêm khủng bố trực tiếp bạo lộ tại thiên địa gian.

Nếu nói Nam Minh Ly Hỏa còn có thể giá họa, nhưng Chúc Dung Thần Hỏa thì giải thích thế nào?

Tại bên ngoài cái bộ lạc bị tàn sát kia, Cộng Công tìm được tôn Đại Vu sắp thùy tử kia, từ trên thân hắn phát hiện một tia Chúc Dung Thần Hỏa.

Một đóa thần hỏa thiêu cháy hư không, đem vô tận pháp tắc đều thiêu thành tro tàn.

Một đóa Chúc Dung Thần Hỏa này quá cường đại, đủ để thiêu chết một tôn Đại La Kim Tiên.

Tôn Đại Vu kia cũng là may mắn khổ khổ giãy dụa đợi Cộng Công hàng lâm xong mới thân tử!

Bằng không hết thảy Cộng Công đều phải chôn trong xương cốt!

"Chúc Dung!

Ngươi quá làm càn!

Lại liên thông bộ lạc chi nhân, hãm hại Cộng Công bộ lạc ngô!

Ngô cùng ngươi thế bất lưỡng lập!" Cộng Công bạo nộ, nói không hai lời bóp tắt Chúc Dung Thần Hỏa trong tay, tiếp đó trăm vạn trượng Tổ Vu chân thân chấn động thiên địa, trực tiếp tại thượng không Chúc Dung bộ lạc đại chiến.

Chúc Dung sơ bộ không muốn cùng Cộng Công đại chiến, nhưng theo mấy lần giao thủ, từng đạo Tổ Vu dư ba rơi xuống!

Trực tiếp đánh diệt phương viên trăm vạn dặm thiên địa.

Đây chính là Tổ Vu bộ lạc a, là một trong mười hai bộ lạc cường đại nhất Vu tộc, tại trong đó có mấy trăm tôn Đại Vu vân tập, vô số Tiểu Vu ngưng tụ.

Nhưng tại dưới từng đạo Tổ Vu dư ba, cả Chúc Dung bộ lạc giống như giấy vậy, trực tiếp tứ phân ngũ liệt.

"Oanh oanh oanh ——" Thiên tháp địa hãm, vạn vật trầm luân, từng tôn Vu tộc không biết phát sinh chuyện gì đã bị gạt bỏ tính mệnh.

Lại có một dòng sông Nhược Thủy đảo quải tại đỉnh đầu Cộng Công, tựa như ngân hà rơi xuống, giao chức Nhược Thủy pháp tắc thôn diệt thiên địa.

Một giọt Nhược Thủy làm hư không sụp đổ!

Chương 117

Cả Chúc Dung Tổ Vu bộ lạc đều đang tháp hãm, vô số người của Chúc Dung bộ lạc tận số bị Nhược Thủy hủ thực mà chết.

"A a ——" Từng đạo tiếng thảm khiếu vang lên, chỉ thấy trong Chúc Dung bộ lạc, những Vu tộc kia đều thảm tử tại trong dư ba của hai tôn Tổ Vu, thậm chí có Đại Vu đều điệp huyết.

"Hanh!

Cộng Công, làm thật coi là ngô sợ ngươi không thành?" Chúc Dung đại nộ!

Nguyên bản hắn không muốn xuất thủ, nhưng hiện tại thấy Cộng Công ba phen hai bận xuất thủ, kinh nộ giao gia, hoán ra Chúc Dung Thần Hỏa đại chiến cùng Cộng Công.

Thủy Hỏa bất tương dung, thiên địa khuynh tháp, tuyệt thế đại chiến bạo phát.

Một trận đại chiến tại Hồng Hoang bạo phát trực tiếp đánh nứt trăm vạn dặm cương thổ, ức vạn dặm thiên địa.

Nửa cái thiên vũ bị thiêu thành màu đỏ, nửa cái thiên vũ bị Nhược Thủy chiếu rọi thành màu lam.

Một đỏ một lam cộng chưởng Hồng Hoang thiên địa.

Chiến trường hoành di ức vạn vạn dặm Hồng Hoang thế giới, vô số sinh linh đồ thán, không biết bao nhiêu sinh linh chết tại trong trận đại chiến này!!

Từng đạo nghiệp lực gia trì tại trên thân hai người.

Đó là nghiệp lực đồ sát vô cô sinh linh.

Chỉ là chút nghiệp lực này đối với Tổ Vu chân thân tịnh không tính là gì!

Hai tôn Tổ Vu càng đánh càng chấn nộ, cuối cùng trực tiếp đánh ra chân hỏa, hỏa diễm cùng Nhược Thủy cộng đồng giao chức đem cả thiên vũ đều đánh thành phế khư.

Từng đạo thân ảnh mười vạn trượng nhìn Chúc Dung Tổ Vu cùng Cộng Công Tổ Vu đại chiến đều hoảng trương.

"Làm sao bây giờ?

Cộng Công Tổ Vu vì sao muốn cùng Chúc Dung bộ lạc đại chiến?" "Hai tôn Tổ Vu đánh nhau rồi?" "Tuy rằng tại trong vô số năm, Cộng Công Tổ Vu cùng Chúc Dung Tổ Vu đều sẽ chiến đấu, nhưng đó cũng chỉ là đại chiến quy mô nhỏ a.

Đâu giống hiện tại, trực tiếp đánh băng Hồng Hoang thế giới, ức vạn vạn dặm thiên địa đều bị bao phủ." "Không tốt, sắp đánh về hướng Bất Chu Sơn rồi!" "Các Tổ Vu khác đi đâu rồi?" "Đế Giang Tổ Vu tựa hồ tiến nhập U Minh Địa Phủ, để Hậu Thổ nương nương thân tự luyện hóa Thập Nhị Đô Thiên Thần Phiên!" ...

Một khắc sau, từng đạo thân ảnh mười vạn trượng trực tiếp bay về phía Bất Chu Sơn, tại nơi đó có một thông đạo thông vãng U Minh Địa Phủ.

Bọn hắn muốn tiến về Âm Phủ Địa Phủ, cáo tri các Tổ Vu khác đại sự phát sinh giờ khắc này.

Chúc Dung cùng Cộng Công đại chiến, cũng chỉ có các Tổ Vu khác mới có thể hóa giải.

Tùy theo từng đạo thân ảnh tiêu thất tại nơi này!

Giờ khắc này thiên vũ, hai đạo thân ảnh giao chức, thậm chí trực tiếp hiển hóa ra đại đạo chân ý!

Nhất Thủy nhất Hỏa giao chức tại thiên địa gian, Thủy Hỏa thôn phệ thiên vũ, liệt khai Hồng Hoang thế giới, một trận tai nạn này còn khủng bố hơn so với Thập Đại Kim Ô nhập Hồng Hoang mang tới.

"Hô ——" Thiên địa cương sát từ trong đại địa bạo dũng ra, tiếp đó nghiệp hỏa tại bốn phía thiêu đốt, ức vạn vạn sinh linh chết tại trong chiến đấu của bọn hắn.

Đại chiến ba cập phạm vi càng ngày càng rộng, tiểu bán cái Hồng Hoang thế giới đều bị Thủy Hỏa quán chú!!

Thiên tháp địa hãm, tinh thần dao động, lại có vô số tiên nhân bị thần hỏa hoặc Nhược Thủy đánh diệt.

Hai tôn Tổ Vu tạo thành sát phạt nghiệp lực quá nhiều, thậm chí những nghiệp lực kia đều hóa thành bảo liên đang thiêu đốt nhục thân bọn hắn!

Lại qua hồi lâu, hai tôn Tổ Vu thế mà đại chiến đến dưới Bất Chu Sơn.

Một tòa thần sơn này quá lớn, Hồng Hoang đệ nhất thần sơn!

Do tích chuy của Bàn Cổ đại thần hóa thành.

Cộng Công cùng Chúc Dung tại đây đại chiến, bốn phía thiên địa tự hành băng diệt, vô số trọng hư không yên diệt.

"Oanh oanh oanh ——" Thiên băng địa liệt, sơn hà đoạn liệt, cả Hồng Hoang tử thương vô số.

Chỉ là đương Cộng Công đứng tại ngoài Bất Chu Sơn, tâm thần được Bất Chu Sơn tẩy lễ xong!

Đột nhiên trầm tĩnh lại!

Không chỉ thế, đạo tâm Chúc Dung cũng trầm tịch lại!

Hai tôn Tổ Thần thế mà đoản tạm dừng tay.

Tại một khắc này, khí tức Bàn Cổ đại thần giao chức thiên địa, hai tôn Tổ Vu đều khôi phục thanh minh.

Cộng Công nhãn thần lấp lóe, tia cảm xúc bạo ngược kia bị trảm đoạn.

Tại trong nháy mắt, hắn minh ngộ tự thân, tham ngộ thiên địa, cũng biết hiểu việc này không thích hợp.

Chúc Dung vì sao muốn ra tay với một cái Đại Vu bộ lạc của Cộng Công hắn?

Còn lưu lại một tia ngân tích?

Nếu muốn xóa đi một cái Đại Vu bộ lạc, chẳng phải là chuyện dễ như trở bàn tay sao?

Chẳng lẽ hắn hiểu lầm Chúc Dung?

Nhìn Hồng Hoang thiên địa, nhìn Nhược Thủy hóa thành vô tận thủy vực đem vô số Hồng Hoang đại địa cọ rửa, vô số sinh linh diệt tuyệt, tại trên thân hắn từng đạo nghiệp lực đang thiêu đốt!

Trên Bất Chu Sơn, một đạo khí vận đại biểu cho Vu tộc đều ảm đạm ba phần.

Hết thảy đều là sai lầm của hắn!

Không phân rõ phải trái trắng đen cùng Chúc Dung đại chiến, làm hỏng Vu tộc khí vận.

Nhìn Bất Chu Sơn, trong lòng hắn hối hận giao gia, thế mà muốn lấy cái chết tạ tội!!!

Thân thể hắn tựa hồ không bị khống chế, trực tiếp xông về phía Bất Chu Sơn!!!

"Oanh ——" Một khắc sau, một đạo thanh âm cự đại vang lên.

Tiếp đó cả Hồng Hoang thiên địa bắt đầu kịch liệt run rẩy!

"Oanh oanh oanh..." Từng đạo tiếng nổ vang vọng cả Hồng Hoang thế giới!

Vô số đại thần thông phân phân hình chiếu mục quang.

Đương nhìn thấy một màn trước mắt, bọn hắn đều ngây dại.

"Bất Chu Sơn...

Gãy rồi!" Bất Chu Sơn sụp đổ ư?!!

Thần sơn đệ nhất Hồng Hoang, thần sơn do xương sống của Bàn Cổ đại thần hóa thành, lại sụp đổ ư?!!!

Chuyện gì thế này?!!

Đó chính là Bất Chu Sơn mà!

Chúng sinh đều kinh hãi nhìn cảnh tượng trước mắt, không biết phải làm sao.

Bởi vì, từ trước đến nay chưa từng có chuyện Bất Chu Sơn sẽ sụp đổ!

Thần sơn do ý chí Hồng Hoang hóa thành, đại biểu cho tôn nghiêm cuối cùng của Bàn Cổ, nhưng giờ lại sụp đổ?

Bị Tổ Vu đánh gãy ư?

Dưới Bất Chu Sơn, Cộng Công ngơ ngác nhìn khắp thiên vũ bốn phía.

Hắn không biết phải làm gì, luồng bạo ngược trong lòng đã hoàn toàn tan biến.

"Ta, ta đã làm gì?" Hắn dường như đã đụng gãy Bất Chu Sơn!

Xa xa, Chúc Dung cũng trừng lớn hai mắt, khó tin nhìn Cộng Công.

Tây Côn Luân, Côn Luân Khư!

Nơi cũ của Côn Luân tiên sơn, sau này Nguyên Thủy Thiên Tôn thi triển đại pháp, trực tiếp tạo ra một tòa thần sơn mới.

Ngọc Hư Cung đạo trường mới tọa lạc nơi đây, nhưng Tây Côn Luân giờ khắc này xa xa không có khí thế đại khí, không có phúc địa tiên gia như Côn Luân tiên sơn thuở trước.

"Oanh!" Một tiếng nổ lớn vang vọng khắp đạo trường Thánh Nhân, thậm chí ngay cả Tây Côn Luân cũng khẽ run rẩy, sau đó vô số tiên nhân ngạc nhiên, bởi vì một tin tức đã trực tiếp hiện hóa trong đạo tâm của họ.

"Bất Chu Sơn sụp đổ!" Cái gì?

Bất Chu Sơn sụp đổ ư?

Từng đạo thân ảnh bay ra khỏi Tây Côn Luân, nhìn về phía sâu trong Hồng Hoang.

Nơi đó, một thần sơn chống trời đang sụp đổ, toàn bộ thương khung nứt toác, tinh không dậy sóng gợn, đầy trời tinh thần tựa như một đại dương, muốn đổ ập xuống Hồng Hoang đại địa.

Chương 118

Trời sụp đất lún, tinh hà chảy ngược, trên đại địa vô số sinh linh tử vong, bị địa sát chi khí chém giết!

"Rắc rắc!" Thiên không nứt ra từng vết nứt, mỗi vết nứt đều rộng trên trăm vạn dặm thiên địa, thậm chí có vết nứt rộng tới vạn vạn dặm, ức vạn vạn dặm.

Đại kiếp thiên tai như vậy, đã vượt xa chiến lực của Đại La Kim Tiên.

Tầng Cửu Trọng Cương Phong tiên phong nứt toác, Cửu Thiên Cương Phong đều tan rã, địa thủy phong hỏa, vô số cương phong tiêu tán.

Tiếp đó toàn bộ tinh không bắt đầu rung chuyển, vô số tinh thần chấn động, dường như muốn bay vào Hồng Hoang.

Nước Ngân Hà trút xuống, đầy trời tinh quang hóa thành thủy tinh hà khủng bố, nhấn chìm vô số sinh linh!

Đây chính là tai kiếp đầu tiên bùng phát sau khi Bất Chu Sơn sụp đổ.

Bên ngoài Ngọc Hư Cung, các đệ tử Xiển giáo đều kinh hãi nhìn thiên vũ.

"Trời sắp sập ư?" Đại kiếp nạn khủng khiếp nhất Hồng Hoang đã giáng xuống, thậm chí tiên nhân cũng phải trải qua một hồi tận thế.

Vô số sinh linh sẽ chết trong kiếp nạn này!!!

Hơn chín mươi chín phần trăm sinh linh Hồng Hoang đều sẽ bị diệt tuyệt!!!

Đệ tử Thánh Nhân cũng chỉ có thể ẩn mình trong đạo trường, tránh né kiếp nạn này, đợi tai ương qua đi mới có thể quay lại thế giới Hồng Hoang.

Thập Nhị Kim Tiên, Nhiên Đăng Đạo Nhân, Nam Cực Tiên Ông, từng vị đệ tử Xiển giáo đều kinh hãi nhìn thiên vũ.

Trong Ngọc Hư Cung, vị Nguyên Thủy Thiên Tôn bế quan nhiều năm cũng mở đôi mắt tĩnh lặng.

Từ khi phân chia một tia sinh mệnh đại đạo trong Tử Tiêu Cung Hỗn Độn, ngài vẫn luôn bế quan trong Ngọc Hư Cung.

Các loại đại đạo hiển hóa, vô số quang mang lóe lên, khí tức Thánh Nhân tràn ngập Ngọc Hư Cung.

Trong ánh mắt của Nguyên Thủy Thiên Tôn, đều ẩn chứa một tia kinh hãi tột cùng!!

Ngài kinh ngạc đến ngây người!

"Bất Chu Sơn sụp đổ ư?" Bất Chu Sơn do xương sống của Bàn Cổ hóa thành lại sụp đổ ư?!

Không thể nào!!!

Bàn Cổ là ai?

Đó là người đã tự tay chém giết ba ngàn Hỗn Độn Thần Ma, lại còn khai tích ra một phương đại thế giới trong Hỗn Độn, là đệ nhất Thần Ma Tiên Thiên tồn tại.

Thân đã chết vô số năm, nhưng xương cốt của ngài vẫn không một Thánh Nhân nào có thể đánh gãy.

Tổ Vu còn chưa phải Thánh Nhân, tuy thân thể cường đại, nhưng cũng không thể đánh gãy Bất Chu Sơn!

Vậy thì!

Cộng Công làm sao có thể đụng gãy Bất Chu Sơn!

"Chẳng lẽ Tây Phương Nhị Thánh giở trò quỷ?" Lần trước mười Đại Kim Ô tiến vào Hồng Hoang, Chuẩn Đề tự mình ẩn mình dụ dỗ Kim Ô, mới có cảnh mười mặt trời treo ngang trời.

Lần này, cũng là Tây Phương Nhị Thánh sao?

Nhưng rất nhanh, Nguyên Thủy Thiên Tôn đã phủ định phỏng đoán đó!

Bất Chu Sơn là do xương sống của Bàn Cổ hóa thành, Tây Phương Nhị Thánh căn bản không có cách nào tính kế được!

Cho nên không thể là Tây Phương Nhị Thánh, chỉ có Thái Thanh Lão Tử mới có một tia cơ hội.

Bởi vì, trong tay ngài có Tiên Thiên Chí Bảo!

Nhưng khoảnh khắc tiếp theo, Nguyên Thủy Thiên Tôn lại nhìn về phía Hỗn Độn, dường như đang nhìn tòa thần điện trong Hỗn Độn đó.

Tây Phương!

Bất Chu Sơn bị đứt, đối với Tây Phương, đó cũng là một tai nạn.

Toàn bộ Tây Phương đã tan nát giờ khắc này lại rung chuyển, vô số sơn lĩnh sụp đổ lần nữa, đại địa cũng tái lập lại cảnh băng diệt.

Hai tôn kim thân gầy gò, hiệu triệu thiên địa, cảm ứng pháp tắc, tu sửa sơn hà, nhưng giờ khắc này, cả hai đều dừng lại!

Cực Lạc thế giới của Tây Phương đều đang chấn động, dường như lại sắp băng diệt.

Trong mười vạn năm, Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân đã dùng sinh mệnh đại đạo để tu phục Thánh Nhân nội tình của bản thân, cũng đã tu phục được một phần!

Nhưng phần lớn thời gian, họ dùng để giáo hóa Tây Phương và tu bổ Cực Lạc thế giới.

Trong Cực Lạc thế giới, một Công Đức Bát Bảo Trì đang dập dềnh Phật quang Phật pháp, có từng đạo công đức.

Công Đức Trì này đang nuôi dưỡng các vị Bồ Tát gầy gò của Tây Phương, những Bồ Tát đã chết đều diễn hóa ra hư ảnh, không cần quá lâu nữa, có thể tái sinh.

"A Di Đà Phật!" "Vô Lượng Thọ Phật!" Hai tôn kim thân gầy gò bỗng nhiên nhìn về sâu trong Hồng Hoang, tiếp đó thiên địa chấn động, toàn bộ Tây Phương đều bắt đầu run rẩy.

"Oanh!" Khoảnh khắc đó, sắc mặt hai tôn Thánh Nhân đều khẽ biến.

"Cái gì!" "Bất Chu Sơn đứt rồi?" Chuẩn Đề Đạo Nhân sắc mặt biến đổi, thần sắc kinh nghi bất định, ai đang tính kế Bất Chu Sơn?

Vốn dĩ họ tính kế Vu tộc, nhưng Vu tộc quá khó tính kế, Thập Nhị Tổ Vu ngày ngày ở bên nhau, ai dám tính kế?

Một khi chọc giận Thập Nhị Tổ Vu, triệu hồi hư ảnh Bàn Cổ, ngay cả Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng sẽ bị đánh nát.

Cho nên, họ đành lùi một bước, tính kế Yêu tộc.

"Bất Chu Sơn sẽ đứt?

Đó là thần sơn do xương sống của Bàn Cổ đại thần hóa thành mà." Tiếp Dẫn Đạo Nhân trầm tư nói.

"Hai ta hợp lực, dốc hết mọi thủ đoạn cũng không thể đánh gãy Bất Chu Sơn!" Vậy thì chỉ có thể là Thái Thanh Thánh Nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Trong tay họ có Tiên Thiên Chí Bảo, nên có một tia cơ hội.

Nhưng họ là do Nguyên Thần Bàn Cổ hóa thành, càng không thể đi đánh gãy Bất Chu Sơn.

Vậy thì sẽ là ai đây?

Hai tôn Thánh Nhân, đều bất giác nhìn lên thương khung phía trên, nhìn về phía thiên địa hư không vô tận!

Dường như đều đang hoài nghi vị tồn tại cao cao tại thượng kia!

Đã tự mình ra tay tính kế Vu tộc rồi sao?

Bất Chu Sơn bị đứt, nghiệp lực to lớn như vậy không phải người bình thường có thể gánh chịu.

Phải biết rằng, Bất Chu Sơn là trụ chống trời!

Toàn bộ Hồng Hoang đều nhờ một thần trụ chống trời mới có thể khai tích thế giới Hồng Hoang trong Hỗn Độn, không có Bất Chu Sơn, thế giới Hồng Hoang đã sớm bị hủy diệt.

Giờ đây Bất Chu Sơn vừa đổ, toàn bộ Hồng Hoang đều đang run rẩy, vô số sinh linh tử vong.

Dưới Bất Chu Sơn, thân thể Cộng Công bắt đầu bốc cháy, nghiệp lực hóa thành Thập Nhị Phẩm Liên Đài, bao phủ thân thể hắn.

Tổ Vu chân thân của hắn đều đang bốc cháy!

"A a a…" Cộng Công cường đại đến nhường nào, Tổ Vu chân thân còn sánh ngang Thánh Nhân kim khu, thêm vào việc tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công, đã đạt đến Lục Chuyển trung kỳ, chỉ còn một chút nữa là có thể bước vào Lục Chuyển hậu kỳ.

Nhưng dù vậy, hắn cũng bị lửa thiêu đến kêu gào thảm thiết.

Tổ Vu ai oán, nhân quả của việc đụng gãy Bất Chu Sơn quá lớn, Cộng Công đều phải vì thế mà trả giá đắt.

Chúc Dung một bên nhìn mà khó chịu.

“Cộng Công, mau chống cự, ta đi gọi các Tổ Vu khác!” Tuy thường xuyên tranh cãi, nhưng mấy vạn vạn năm qua, tình nghĩa vẫn sâu đậm.

Giờ khắc này nhìn Cộng Công lâm vào sinh tử, Chúc Dung tự nhiên trong lòng khó chịu.

Nhưng Cộng Công lại thống khổ nói.

“Vô dụng rồi!” “Tất cả đều vô dụng rồi.” Trong hai mắt hắn đầy nghiệp hỏa!

Từng tia nghiệp lực đỏ rực vây quanh thân hắn, vô số quang mang hóa thành hỏa diễm thiêu đốt chân thân.

Trong mắt hắn, dường như đã nhìn thấy một âm mưu.

“Chúc Dung, ta bị tính kế rồi!” “Có kẻ đã che lấp thiên cơ, mê hoặc ngũ giác của ta, có Thánh Nhân đã ra tay rồi.” “Họ muốn đẩy ta vào chỗ chết.” “Mau, mau gọi các Tổ Vu khác!” “Trời…” Hắn vừa muốn thốt ra từ tiếp theo, nhưng nghiệp lực thiêu đốt khiến hắn gào khóc thảm thiết, đau đớn đến nhường nào.

“Oa oa…” “Oa oa…” Khắp thiên địa, đều vang vọng tiếng Cộng Công ai hào.

Nghiệp hỏa thiêu đốt, không hủy diệt bất kỳ vật thể nào khác, chỉ thiêu đốt bản thể Cộng Công.

Chương 119

Tứ chi của hắn, chân thân của hắn, tất cả của hắn, đều bị thiêu hủy!

Cuối cùng, một tôn Tổ Vu cường đại bất khả nhất thế đã hóa thành tro tàn.

Dưới Bất Chu Sơn, Tổ Vu chân thân trăm vạn trượng hóa thành tro bụi, tiêu tán trong thiên địa.

Từng đạo cương sát thổi qua, ngay cả tro tàn của Tổ Vu cũng bị thổi bay!

Cộng Công Tổ Vu, chết!!!

Trong Thập Nhị Tổ Vu, Hậu Thổ đã hóa thân luân hồi, Cộng Công bị nghiệp lực thiêu chết, hai Đại Tổ Vu không còn.

Ban đầu Thập Nhị Tổ Vu giờ chỉ còn lại mười vị.

Cảnh tượng này, tự nhiên cũng bị Thiên Đình Đế Tuấn và Thái Nhất chứng kiến.

Cả hai đều hỉ tiếu nhan khai, lộ ra vẻ đại hỉ.

"Hay!

Hay!

Hay!" "Trời thật sự giúp Yêu tộc ta, Cộng Công vừa chết, Thập Nhị Tổ Vu lại thiếu đi một vị Tổ Vu nữa, vậy thì khi không có Cộng Công tham gia Đô Thiên Thần Sát Trận, uy lực sẽ giảm đi bao nhiêu đây!" "A ha ha ha!" "Truyền ý chỉ của ta, triệu hồi bầy yêu kia, nhanh chóng lay động Chiêu Yêu Phiên, lần này ta sẽ tự mình dẫn đại quân công đánh Vu tộc!" Đế Tuấn và Thái Nhất ra hiệu lệnh, lại có một tôn

Yêu Thần lấy ra Chiêu Yêu Phiên!

Chỉ thấy một cái hồ lô màu thanh ngọc bay vào tinh không, tiếp đó một lá trường phiên xuất hiện.

Sau đó một tôn Yêu Thần lay động Chiêu Yêu Phiên!

Lần này, Yêu tộc muốn công đánh Vu tộc!

Một cơ hội ngàn năm khó gặp, Đệ Nhị Thứ Vu Yêu Đại Chiến đã bắt đầu!

Trên đỉnh Thái Cổ Tinh Không, dưới Hỗn Độn, một tòa cung điện dập dềnh sóng gợn.

Trong một đạo trường Thánh Nhân, vô số quang mang lóe lên, uy áp Thánh Nhân bao trùm một phương thế giới thương khung.

Một thân ảnh người đầu rắn đuôi, ánh mắt chiếu rọi vào thế giới Hồng Hoang.

Dưới ánh mắt của nàng, Bất Chu Sơn sụp đổ, Tổ Vu bị nghiệp lực thiêu sống đến chết!

Sinh linh Hồng Hoang lầm than, các loại dị tượng đều đang bốc lên.

Nhưng giờ khắc này, vị Oa Hoàng đó, lại lạnh lùng đến cực điểm.

"Tổ Vu đụng gãy Bất Chu Sơn, Cộng Công bị nghiệp lực thiêu sống đến chết, Thập Nhị Tổ Vu cũng thiếu đi một người." "Xem ra, đây lại là cơ hội tuyệt vời của Yêu tộc ta." Nữ Oa nương nương đưa một tay ra!

Trong lòng bàn tay, một cây thần cầm bị gãy nát đang tản mát từng đạo Tiên Thiên linh uy.

Thần cầm này chính là Phục Hy Cầm, nhưng trên thần cầm này hơn một nửa bốn mươi lăm trọng Tiên Thiên cấm chế đã vỡ nát, Nữ

Oa nương nương tự mình ra tay, muốn luyện lại Tiên Thiên cấm chế cũng cần một vài tuế nguyệt.

Bản nguyên của nàng còn chưa khôi phục, cho nên việc tu phục thần cầm này sẽ tốn nhiều thời gian hơn nữa.

"Ca ca, cảnh tượng này có lẽ huynh không nhìn thấy được nữa rồi…" Nữ Oa nương nương trầm giọng nói.

Nếu Phục Hy nghịch thiên cải mệnh thành công, chưa chắc đã không thể chứng đạo Hỗn Nguyên, trở thành vị Thánh Nhân thứ tám của Hồng Hoang.

Nhưng hiện tại, Phục Hy đã chết!

Dù Nữ Oa nương nương đã bảo lưu một đạo chân linh của Phục Hy, nhưng với thủ đoạn của Thánh Nhân, muốn phục sinh một đạo chân linh cũng không phải dễ dàng.

"Đợi lần này, sau khi Vu Yêu lượng kiếp kết thúc, ta sẽ để huynh phục sinh." Nữ Oa nương nương tâm thần khẽ động, thu hồi ánh mắt, nhìn về phía tinh không xa xăm.

Nơi đó, một thần phiên cao vạn vạn trượng đang lay động dưới tinh không, từng đạo thân ảnh, bay từ thế giới Hồng Hoang.

Yêu tộc đang lay động Chiêu Yêu Phiên!

Khí tức khủng bố dập dềnh, từng đầu đại yêu bay vào tinh không.

Yêu tộc trong thế giới Hồng Hoang, Yêu tộc trong Thiên Đình, và Yêu tộc tu luyện trên tinh thần, đều nghe theo hiệu lệnh của Chiêu Yêu Phiên, giờ khắc này bay vào tinh không, tụ tập dưới Chiêu Yêu Phiên!

"Oanh—" Lại có một đạo thân ảnh khổng lồ khuếch tán khắp Cửu Thiên Thập Địa, Côn Bằng Yêu Sư cũng bị triệu hồi lên.

“Đáng chết!” “Bây giờ lại lay động Chiêu Yêu Phiên?” Sắc mặt Côn Bằng Yêu Sư biến đổi, chẳng lẽ việc hắn tự ý điều động binh mã đã bị phát hiện sao?

Hắn đã điều động trăm vạn Yêu Tướng, muốn mưu đoạt Hồng Mông Tử Khí.

Giờ đây trăm vạn Yêu Tướng đã chết trong vụ tự bạo của Hồng Vân Lão Tổ, Hồng Mông Tử Khí cũng bị Sở Ca cướp mất.

Lần này đúng là trộm gà không thành lại mất nắm gạo.

Nhưng hắn chợt phát hiện, Hồng Hoang thiên địa đã nứt toác!

Cây trụ chống trời kia cũng đã đứt gãy.

“Cái gì?

Bất Chu Sơn sụp đổ?” Ngay cả vị thái cổ hung yêu đã trải qua Hung Thú lượng kiếp, Long Phượng lượng kiếp, Đạo Ma lượng kiếp này cũng kinh hãi!

Trong Oa Hoàng Cung, Nữ Oa nương nương nhìn bầy yêu hội tụ, lạnh lùng nói.

“Cộng Công thân tử, lần Vu Yêu đại chiến này, Vu tộc tất nhiên sẽ bại trận.” “Từ nay về sau, Yêu tộc ta sẽ là nhân vật chính đệ nhất Hồng Hoang.” Vậy thì hiện tại!

Trước tiên hãy dâng lên một chút đại lễ cho Yêu tộc, để chư thiên vạn tộc đều biết, hậu quả của việc đắc tội Nữ Oa nương nương!

Đó không phải ai cũng có thể gánh chịu!

Trong mười vạn năm qua, Nữ Oa nương nương đã quan sát Nhân tộc trên Hồng Hoang, nhìn thấy vô số Nhân tộc đang tế bái Sở Ca!

Với Sở Ca có thù không đội trời chung, mà dám tế bái Sở Ca?

Vậy thì đặt vị Thánh Mẫu này vào đâu?

Chết!

Chết!

Nhân tộc này đều phải chết!

Dù sao Yêu tộc nghịch thiên cải mệnh thành công, có một tôn Thánh Nhân Yêu tộc trấn áp khí vận, sau này Yêu tộc sẽ là nhân vật chính đệ nhất Hồng Hoang, xương long vạn vạn thế, trong một Vô Lượng lượng kiếp, chư thiên sinh linh đều phải lấy Yêu tộc làm tôn.

Vậy thì diệt sạch Nhân tộc, có sao đâu?

Đại bất liễu, đến lúc đó nếu có nhu cầu, lại sáng tạo ra Nhân tộc mới không được sao?

Thái Thanh Thánh Nhân đã ban Tam Quang Thần Thủy, cùng với một ít Cửu Thiên Tức Nhưỡng, thêm vào tu vi Thánh Nhân hiện tại, nếu sáng tạo lại Nhân tộc, tất nhiên sẽ cường đại hơn Nhân tộc trước kia rất nhiều!

Căn nguyên cũng sẽ vượt trội hơn những Tiên Thiên Nhân tộc kia.

Chỉ thấy Nữ Oa nương nương điểm ngón tay vào Tiên Thiên Hồ Lô Đằng trong Oa Hoàng Cung.

Năm xưa Nữ Oa nương nương tạo người, chính là dùng cây hồ lô đằng này, giờ khắc này giữa ngón tay nàng bay ra một tia ô huyết!

Một giọt ô huyết rơi xuống, trực tiếp bao phủ Tiên Thiên Hồ Lô Đằng, tiếp đó cây hồ lô đằng rung chuyển, lại phát ra tiếng xì xì.

Từng đạo công đức giờ khắc này tản đi!

Tiên Thiên Hồ Lô Đằng trong nháy mắt biến thành màu đen.

Đồng thời, trên Hồng Hoang đại địa, vô số Nhân tộc đều gặp phải

một trận nguyền rủa khủng bố.

Vốn dĩ Bất Chu Sơn đã đổ, Hồng Hoang thiên địa băng hội, vạn vật sinh linh tiêu điều, Nhân tộc Hồng Hoang lại càng chết thương vô số.

Có Tiên Thiên sinh linh, hoặc những sinh linh được Sở Ca triệu cảm, đều ra tay, cứu giúp từng tôn Nhân tộc.

Những Tiên Thiên sinh linh Hồng Hoang này, thần du Thái Hư, trong Kiếm Giới cảm ngộ pháp tắc trật tự kiếm đạo.

Giờ đây, họ cũng đều độn ra khỏi Kiếm Giới, bởi vì thân thể của họ gặp nguy hiểm.

Hồng Hoang tan nát, vô số thiên địa băng diệt, thêm vào thần hỏa và nhược thủy thôn phệ Hồng Hoang, tạo thành một trận tai kiếp!

Vô số sinh linh từ trong bế quan tỉnh lại.

Khí tức cổ lão dập dềnh khắp mọi ngóc ngách, khí tức khủng bố chấn động thương khung.

Các Tiên Thiên sinh linh đã được lợi ích từ Kiếm Giới, tự nhiên nguyện ý giúp đỡ Nhân tộc.

Cứu được rất nhiều Nhân tộc.

Nhưng!

Khi chuẩn bị an trí Nhân tộc, họ lại hoảng sợ.

Chương 120

Những Nhân tộc đó trước mặt họ, lại từng người một hóa thành một vũng máu!

Nam nữ già trẻ, thậm chí Tiên Đài đại năng, tồn tại cấp Đại Đế, thậm chí Chân Tiên đã độ thành tiên kiếp!

Đều hóa thành một vũng ô thủy, ngay cả một tia phản kháng chi lực cũng không thể sinh ra, đã chết.

Từng cảnh tượng như vậy, không chỉ xảy ra ở đây, mà còn xảy ra trên toàn bộ thế giới Hồng Hoang!

Trên Hồng Hoang đại địa, những Nhân tộc may mắn sống sót, cũng đều gặp phải nguyền rủa khủng bố.

Toàn bộ Nhân tộc đều hóa thành ô huyết, ức vạn vạn Nhân tộc toàn bộ tử vong, bất luận nam nữ, bất luận già trẻ, càng bất luận đã thành tiên hay chưa.

Đều chết trong khoảnh khắc đó!

"Nhân tộc diệt vong rồi ư?" "Không, toàn bộ Nhân tộc đều chết rồi sao?" "Chuyện gì thế này?" Các Đại Thần Thông Hồng Hoang kinh hãi, Bất Chu Sơn sụp đổ, trời sụp đất lở, Nhân tộc thân là khí vận đại tộc, không thể nào đều chết hết được.

Nhưng những Nhân tộc trên Hồng Hoang kia đều đã chết?

Một chuyện khiến họ đều hiểu ra, chẳng lẽ Nữ Oa nương nương đã ra tay rồi sao?

Khoảnh khắc tiếp theo, họ lại nhìn về phía bộ lạc Vu tộc!

Cộng Công Tổ Vu thân tử, vô số Đại Vu chấn nộ, toàn bộ Vu tộc

chấn nộ!

Họ đều hiểu rõ, Thiên Đạo đang tính kế!

Chỉ có Thiên Đạo mới có bản lĩnh đó, có thể tính kế Vu tộc, thậm chí khiến Bất Chu Sơn cũng vì Cộng Công đụng vào mà sụp đổ.

"Đồ Thiên!" "Đồ Thiên!" "Vu tộc chúng ta muốn báo thù cho Cộng Công Tổ Vu, Đồ Thiên!" Lại còn miệng hô tiếng Đồ Thiên, ngưng tụ ức vạn Vu Binh, rộng lớn khắp toàn bộ thế giới Hồng Hoang.

Trong Vu tộc đó, lại có một nhóm nhỏ Vu tộc xuất hiện biến cố.

Những Vu tộc đó, trên người chảy xuôi khí tức Nhân tộc!

Đó là Nhân Vu, con cháu sinh ra từ Vu tộc và Nhân tộc, cũng có trăm vạn chúng, trong số Nhân Vu, lấy Xi Vưu là nổi bật nhất.

Nhưng hiện tại!

Những Nhân Vu đó, lại phát ra tiếng bi minh thống khổ, huyết mạch Nhân tộc trên người họ lại bị dung hóa, trực tiếp hóa thành một vũng ô huyết tiêu tán giữa thiên địa.

Trên thân họ, chỉ còn lại huyết mạch Vu tộc, nhưng Nguyên Thần vẫn được bảo tồn.

Xi Vưu!

Khí tức suy yếu đi hơn một nửa, nhưng vẫn có tu vi Kim Tiên và chân thân cấp Đại Vu!

Được Tổ Vu đích thân bồi dưỡng, khiến vị Nhân Vu này nhanh chóng trưởng thành, chỉ trong mười vạn năm đã có thành tựu như vậy.

Hắn lẩm bẩm nhìn vũng máu đỏ còn sót lại trong thân thể mình.

"Ta hiện tại, đã hoàn toàn trở thành một Vu tộc rồi sao?" Các Nhân Vu khác cũng hoàn toàn hóa thành Vu tộc, huyết mạch Nhân tộc trên

người họ hóa thành màu máu, biến mất không thấy tăm hơi.

Trên toàn Hồng Hoang, Nhân tộc chết sạch, không còn một Nhân tộc nào!

Trong Kiếm Sơn, một đại khủng bố giáng lâm!

Khí tức nguyền rủa đó, lan tràn giữa thiên địa, khí tức khủng bố dập dềnh, thiên địa vô tận chấn động.

Chỉ thấy từng đạo khí tức quanh quẩn trên đỉnh Kiếm Sơn, muốn bay vào Kiếm Môn, dường như muốn thôn phệ Nhân tộc bên trong Kiếm Môn.

Nhưng Kiếm Sơn hùng vĩ, từng đạo kiếm khí bay ra, chém nát những khí tức khủng bố kia, mới không để tai họa giáng xuống Nhân tộc trong Kiếm Môn.

Nhưng theo thời gian trôi qua, từng tia lực lượng nguyền rủa, đã bay vào trong Kiếm Môn.

Từng tiếng ai hào vang lên, Nhân tộc bên trong Kiếm Môn, cũng bắt đầu hóa thành từng vũng ô huyết!

Thậm chí ngay cả Đại Đế, Chân Tiên cũng đang tiêu điều!

Huyết nhục của họ bạo liệt, ngũ tạng hóa đi, từng tôn thân ảnh ngã xuống, tiếp đó hóa thành máu, tràn ngập giữa thiên địa.

"Hóa tử!

Nữ Oa!

Tiện tỳ này, dám làm hại người trên địa bàn của ta!!!" Một đạo sát ý khủng bố giáng lâm!

Từ Vực Ngoại Tinh Không, Sở Ca trực tiếp giáng lâm vào Kiếm Giới.

Hắn tay cầm Tiên Thiên Nguyệt Quế, ánh mắt lạnh lùng nhìn những khí tức kia.

Lật tay thành chưởng, một chưởng che trời, trong nháy mắt đã đánh tan toàn bộ khí tức nguyền rủa!

Nhưng Nhân tộc trong Kiếm Môn đã chết thương hơn một nửa.

Nữ Oa, thật là ngoan độc!

Thật sự muốn diệt toàn bộ Nhân tộc sao!!!

Kiếm Sơn!

Một đạo thân ảnh lơ lửng giữa thiên vũ!

Một tay đánh nát vô tận khí tức nguyền rủa, tựa như một tôn thần minh, đứng trên đỉnh thương khung.

Trên Kiếm Sơn, quy tắc kiếm đạo giờ khắc này đều dập dềnh sóng gợn, thậm chí từng đạo kiếm khí rít gào!

Từng cây cỏ, cây cối, giờ khắc này đều hóa thành thần kiếm!

Một bụi cỏ là một phương thần kiếm, một cái cây lại là một phương vô thượng thần kiếm.

Ngay cả một hạt bụi trên Kiếm Sơn cũng hóa thành vô số kiếm khí kiếm ý.

Trên Kiếm Sơn, trong kiếm đạo lãnh địa của Đại La Kiếm Tiên, hai đạo thân ảnh bỗng nhiên mở đôi mắt tĩnh lặng, còn có trong kiếm đạo lãnh địa của Thái Ất Kim Tiên.

Đạo thân thể mục nát kia cũng khẽ run rẩy, vô số kiếm khí tung hoành thiên địa, vô số kiếm ý lưu ly.

Ngọc Đỉnh Chân Nhân bế quan mười mấy vạn năm, giờ khắc này cũng tỉnh lại!

Kiếm đạo của hắn huy hoàng, tựa như quần tinh lấp lánh, lại có một điều kiếm đạo hóa thành thiên hà, quanh quẩn trong thân thể hắn.

Làn da của hắn trong nháy mắt trở nên trong suốt, vô tận quang mang và kiếm đạo huy hoàng đan xen, thậm chí thân thể hắn cũng hóa thành một phương thần kiếm.

Hắn chậm rãi đứng dậy, nhìn hai đạo thân ảnh đang ngồi phía trước, thân thể hắn đều khẽ run rẩy.

Khoảnh khắc tiếp theo, Thái Ất Đạo Quả trên đỉnh đầu hắn nứt toác, lại hóa thành Đại La Đạo Quả!

Đại La vĩnh hằng, bất diệt thiên địa, vạn vật vạn đạo, chân nhất duy ngã!

Từng loại khí tức kỳ dị rơi xuống, trên Đại La Đạo Quả, thậm chí nở ra từng đóa đạo hoa.

Đại La Đạo Hoa đó, thiên tư càng tốt, đạo hoa càng nhiều, truyền thuyết những Đại Thần Thông căn nguyên cấp Tiên Thiên Thần Thai Ma kia, ngưng tụ Đại La Đạo Quả, có thể nở ra chín đóa!

Mỗi đóa đạo hoa đều có trên mười tám cánh hoa!

Cửu Phẩm Đạo Hoa hai mươi bảy cánh hoa, là tư chất đỉnh phong nhất Hồng Hoang!

Tam Thanh, Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Tuấn, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề Đạo Nhân, Nữ Oa nương nương, và Đạo Tổ Hồng Quân đều ngưng tụ chín đóa đạo hoa, hai mươi bảy cánh hoa!

Hiện tại, trên đỉnh đầu Ngọc Đỉnh Chân Nhân, đóa đạo hoa thứ hai bắt đầu ngưng tụ, nhanh chóng đóa đạo hoa thứ ba, đóa đạo hoa thứ tư, đóa đạo hoa thứ năm, lần lượt ngưng tụ!

Phải biết rằng, Nam Cực Tiên Ông của Xiển giáo ngưng tụ Đại

La Đạo Quả cũng chỉ mới ngưng tụ được năm đóa Đại La Đạo Hoa mà thôi.

Giờ khắc này, Ngọc Đỉnh Chân Nhân đã ngưng tụ ra năm đóa Đại La Đạo Hoa, mỗi đóa Đại La Đạo Hoa, nở mười sáu cánh hoa!

"Hô!" Hư không gợn sóng, Đại La Đạo Quả chấn động, sau đó từng đóa đạo hoa lại ngưng tụ.

Đóa thứ sáu, đóa thứ bảy, đóa thứ tám theo đó ngưng tụ!

Nhưng đóa đạo hoa thứ chín lại không thể ngưng tụ ra được nữa.

Đại La Đạo Quả trên đỉnh đầu Ngọc Đỉnh Chân Nhân, nở ra tám đóa, mỗi đóa đều có mười sáu cánh hoa, thậm chí tư chất còn tốt hơn cả Nhiên Đăng Đạo Nhân của Xiển giáo!

Từng đóa Đại La Đạo Hoa ẩn nhập vào đạo quả, sau đó biến mất không thấy.

Vân Đỉnh Chân Nhân chứng đạo Đại La Đạo Quả, toàn thân kiếm khí bùng nổ, cùng Thái Hư Kiếm Giới, chứng kiến Kiếm Giới khai tích, ngưng tụ vô số kiếm ý kiếm khí.

Thậm chí một lần đạt đến Đại La Đạo Quả!

Trở thành vị tồn tại thứ ba trong thiên hạ lấy kiếm đạo chứng đạo Đại La!

Thần sắc lạnh lùng, hắn hành lễ với hai đạo thân ảnh phía trước.

Chương 121

"Ngọc Đỉnh Chân Nhân, bái kiến Thông Thiên Giáo Chủ!" Vị đạo nhân áo đen kia, không biết là ai, nhưng ngay cả sau khi chứng đạo Đại La quả vị cũng không thể khuy thám, tự nhiên là cường đại vô biên.

Thông Thiên Giáo Chủ thì mỉm cười, gật đầu ra hiệu.

Ngọc Đỉnh Chân Nhân gọi là Thông Thiên Giáo Chủ, chứ không phải Tam Sư Thúc!

Điều này cho thấy thân phận của Ngọc Đỉnh Chân Nhân.

Nhìn bốn phía từng cây cỏ bay lên thương khung, ngay cả cánh cửa kia giờ khắc này cũng chấn động gợn sóng!

Ngoại trừ Kiếm Sơn đứng vững trên Hồng Hoang đại địa, kiếm đạo kiếm ý của nó, Kiếm Môn Kiếm Giới, đều đang bay về phía tinh không.

Thông Thiên Giáo Chủ vốn đang tham ngộ kiếm đạo, giờ khắc này cũng tỉnh lại, đạo thân ảnh áo đen đối diện cũng vậy.

Ma Tổ ngày trước, và Thông Thiên Giáo Chủ ngày nay lại nhìn nhau.

"Nguyên Ma Tổ, cũng sẽ xem người khác tham ngộ kiếm đạo sao." "Ha ha, Thánh Nhân cũng có chỗ không bằng người khác sao?" Hai đạo thân ảnh tranh phong đối đáp, nhưng sau đó đều lại nhìn về phía thương khung tinh không.

Thông Thiên Giáo Chủ, Ma Tổ La Hầu, và Ngọc Đỉnh Chân Nhân đang đứng trên Kiếm Sơn trọc lốc, nhìn thiên vũ!

Nơi đó, một đạo thân ảnh hóa ra vô số kiếm khí, kiếm ý, từng

phương thần kiếm ngưng tụ, thậm chí lại có một giới giáng lâm giữa thiên địa!

Khí tức của Sở Ca giờ khắc này bùng nổ mạnh mẽ.

Tu vi của hắn là Thái Ất Kim Tiên, đã ngưng tụ ra Thái Ất Đạo Quả.

Hiện tại!

Kiếm Giới kia lại đang chấn động, xé rách thiên địa, Kiếm Giới vạn vạn trượng quán xuyên thiên địa, trực tiếp treo trên đỉnh đầu Sở Ca.

Sinh linh trong Thái Hư Kiếm Giới đã sớm quay về thân thể, cho nên giờ khắc này, trong Kiếm Giới trống rỗng không có gì, chỉ có vô số pháp tắc kiếm đạo đang đan xen.

"Rắc!" Kiếm Giới khẽ động, trong nháy mắt thu nhỏ mấy vạn lần, tiếp đó lại thu nhỏ trăm vạn lần, hóa thành lớn bằng lòng bàn tay.

Thanh kiếm lớn bằng lòng bàn tay, bắt đầu diễn hóa, hóa thành một Đại La Đạo Quả!

Lấy Kiếm Giới diễn hóa Đại La, lấy kiếm đạo chứng đạo Đại La!

Giờ khắc này, Sở Ca chính thức bước vào Kiếm Đạo Tổ Cảnh!

Kiếm Giới đã được ấp ủ mười mấy vạn năm, diễn hóa vô cùng kiếm đạo, thêm vào Nhân tộc tu luyện kiếm đạo, lại có La Hầu và Thông Thiên Giáo Chủ thay Sở Ca tu luyện mười vạn năm kiếm đạo.

Vào ngày hôm nay, một lần bước vào Kiếm Đạo Tổ Cảnh, kiếm đạo là một đại đạo, lại quân lâm Hồng Hoang, trở thành một trong Tam Thiên Đại Đạo pháp tắc!

Sở Ca, cũng có thể được xem là Kiếm Đạo Lão Tổ, trở thành Lão Tổ của một đại đạo!

Thậm chí, đạo pháp tắc kiếm đạo kia đều quanh quẩn bốn phía Sở Ca!

Chưa đủ!

Chưa đủ!

Ngày hôm nay, ta muốn giết lên Yêu tộc Thiên Đình, huyết tẩy Yêu tộc, dám giết nữ nhân của ta?

Không!

Còn có thù của Nhân tộc, sinh làm người, Nữ Oa dám làm đại cử diệt thế, đồ sát toàn bộ Nhân tộc, nếu không phải ta ra tay đánh tan khí tức nguyền rủa.

Một số Nhân tộc e rằng đều sẽ diệt vong.

Nữ Oa, đáng giết!

"Nhân Vương Khai Thiên Ấn!" Sở Ca tay nắm Nhân Vương Khai Thiên Ấn, hóa thân thành Nhân Vương, chỉ thấy ba đạo trường hà khí vận Nhân tộc ngưng tụ quanh thân.

Ba đạo trường hà phân biệt là ý chí nhân đạo, tu vi Nhân tộc, khí vận nhân đạo, gia trì ba đạo trường hà, tu vi Thái Ất Kim Tiên của Sở Ca thế như chẻ tre, từng tầng đột phá cảnh giới.

Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ, Thái Ất Kim Tiên trung kỳ, Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ, Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong!

Tiếp đó trực tiếp ngưng tụ ra một Nhân Đạo Đại La Đạo Quả!

Trên đỉnh đầu là Đại La Đạo Quả thứ hai!

Nhưng giờ đây Nhân tộc tử thương thảm trọng, chỉ có một số Nhân tộc trong Kiếm Giới mới có thể cung cấp lực lượng cho ba đạo trường hà của Sở Ca.

Không đủ a!

Xa xa không đủ, ta muốn giết vào Thái Cổ Tinh Không, huyết tẩy Yêu tộc, đồ diệt Nữ Oa!

Vị Thánh Nhân đó đáng chết, để Nữ Oa sống thêm mười vạn năm, ta đã chịu đựng đủ rồi.

Hắn nhìn về phía Nhân tộc trong Kiếm Môn.

Trong Kiếm Môn, tự thành một giới, cho nên khí tức nguyền rủa của Nữ Oa không thể trực tiếp giáng lâm vào giới này, nhưng vừa rồi cũng có khí tức nguyền rủa giáng lâm, cho nên Nhân tộc ở đây cũng tử thương vô số.

Từng bộ thân thể mục nát, hóa thành ô huyết, chảy tràn giữa thiên địa.

Đồng bào ngày trước, toàn bộ tử vong, thậm chí hài nhi đang oe oe chờ được bế ẵm cũng hóa thành máu, chưa giáng thế bao lâu đã chết.

Nhân tộc bị nguyền rủa giết chết, chân linh tiêu tán, nguyên thần tan biến, ngay cả luân hồi cũng không thể tiến vào.

Nữ Oa vung tay, chém đứt sinh cơ Nhân tộc, đối với nàng chỉ là một việc nhỏ không đáng kể.

Có thể sáng tạo Nhân tộc, cũng có thể tùy tay diệt Nhân tộc.

Nhưng đối với Nhân tộc, đó là tai ương diệt đỉnh, số Nhân tộc còn lại mấy trăm vạn, mỗi người đều là tu sĩ, thậm chí không thiếu Tiên Đài đại năng, cường giả cấp Đại Đế, hay cái thế nhân kiệt cảnh giới Chân Tiên.

Nộ ý ngập trời, hai mắt đỏ ngầu.

"Nữ Oa sinh dục chúng ta, nhưng giờ lại tước đoạt tính mạng chúng ta!" "Hành động như thế, sao còn là người có thể làm?" "Ngày

hôm nay, Nhân tộc ta không còn triều bái Oa Hoàng nữa!" "Oanh!" Thiên địa cảm ứng, thế giới Hồng Hoang tàn khuyết cũng giáng xuống lôi đình, để chứng minh lời thề của Nhân tộc.

Nữ Oa sáng tạo Nhân tộc thành Thánh, giờ đây lại chặt đứt căn cơ Nhân tộc, chém giết vô số Nhân tộc, chỉ lưu lại mấy trăm vạn Nhân tộc!

Cuối Thượng Cổ, Nhân tộc và Nữ Oa đoạn tuyệt quan hệ, từ đây Nhân tộc không còn kính Oa Hoàng.

"Oa Hoàng, Oa Hoàng, giết Nhân tộc ta, Nhân tộc ta tuy không thể cầm đao hướng về Oa Hoàng, nhưng Nhân tộc ta có thể đồ yêu!" "Đúng đúng đúng, nếu không phải Yêu tộc, Oa Hoàng cũng chưa chắc đã đối với Nhân tộc ta ngoan tâm như vậy." "Giết yêu!" "Đúng, giết yêu để thể hiện quyết tâm đoạn tuyệt của Nhân tộc ta với Oa Hoàng." Từng tôn Nhân tộc, đứng trong sông núi ba ngàn vạn dặm của Kiếm Môn, nhìn về phía thiên vũ.

Họ nhìn đạo thân ảnh đang đứng trên đỉnh thương khung kia.

Giờ khắc này, họ triều bái Sở Ca.

"Nhân Vương!" "Kính xin Nhân Vương dẫn dắt Nhân tộc chúng ta thảo phạt Yêu tộc!" "Kính xin Nhân Vương dẫn dắt Nhân tộc chúng ta thảo phạt Yêu tộc!" "Kính xin Nhân Vương dẫn dắt Nhân tộc chúng ta thảo phạt Yêu tộc!" Nhân tộc thỉnh nguyện, lấy việc giết Yêu tộc để trút giận.

Nữ Oa đã không còn là nhân mẫu, nhưng họ không thể không làm con, ra tay đối với nhân mẫu không phải là chuyện Nhân tộc có thể làm!

Nhưng giết yêu thì có thể!

Thượng Cổ tiên hiền, đã dùng máu chứng minh ý chí Nhân tộc.

Không sợ Oa Hoàng, càng không có chuyện vì thân phận Thánh Nhân mà Nhân tộc không dám cầm đao tương hướng!

"Mài kiếm chiến của ta, giết lên Cửu Thiên, đổ máu nóng của ta, một đi không trở lại…" Khúc chiến ca vang lên, Nhân tộc dù bị diệt tuyệt, cũng phải để Oa Hoàng biết, Nhân tộc đang phản kháng.

Khúc chiến ca vang vọng khắp thiên vũ Hồng Hoang, tinh không đều đang nứt toác.

Một ngày, Nhân tộc đạp trời mà đi, ca vang lên trời.

Sở Ca chắp tay đứng, đỉnh đầu hai Đại La Đạo Quả, đã lại triệu hoán ba đạo trường hà Nhân tộc, tự nhiên cũng đã chuẩn bị cho việc kết hạ nhân quả vì Nhân tộc.

"Nếu đã đều chuẩn bị sẵn sàng." "Ngày hôm nay, ta sẽ dẫn dắt các ngươi tiến về Thái Cổ Tinh Không." "Đồ sát Yêu tộc!!!" Giết!

Giết!

Giết!

Giết sạch Yêu tộc, để chứng tỏ danh nghĩa Nhân tộc!

Nữ Oa không xem Nhân tộc ra gì sao?

Một ngày, Nhân tộc sẽ chứng minh, Nhân tộc dù là kiến hôi, cũng sẽ phản kháng!

Dưới tinh không, thân thể Sở Ca khẽ động, trực tiếp triệu hoán Kiếm Môn!

Một cánh cửa, hóa thành Thiên Môn, trực tiếp xuất hiện trên đỉnh đầu Sở Ca, tựa như một trọng Phật quang, phổ độ chúng sinh, từng tia khí tức nhân đạo từ trong Kiếm Môn rơi xuống!

Dập dềnh giữa thiên vũ.

Vượt qua tinh không, bay lên Thiên Khuyết, Cửu Trọng Thiên chấn nát, Thái Cổ Tinh Không nứt toác.

Ngày hôm nay, Cộng Công nộ đụng Bất Chu Sơn, trời sụp đất lở, Hồng Hoang đều đang rung chuyển.

Sở Ca, mang theo Kiếm Môn, mang theo Nhân tộc chinh phạt Yêu tộc.

Chương 122

Một đường bay qua tinh hà, cuối cùng đã đến Thái Cổ Yêu tộc Thiên Đình, một tòa Thiên Đình đại lục vắt ngang giữa tinh không, chiếm giữ trung tâm Thái Cổ Tinh Không.

Đây là Yêu Đình sau khi Đế Tuấn và Thái Nhất trọng tân luyện hóa!

Một tòa Thiên Đình đón lấy tinh thần quang mang, bị từng trọng tinh quang bao phủ, tòa Thiên Đình này so với Thiên Đình trước kia còn đại khí bàng bạc hơn mấy lần.

Khí tức cổ lão chấn động tinh hà, nhưng trong tòa Thiên Đình này, lại không có một ai.

Những Yêu tộc Yêu Tướng, Yêu Binh đó, đều không ở trong Thiên Đình sao?

Toàn bộ Thiên Đình trống rỗng, không có một Yêu tộc nào trấn thủ ở đây.

Nếu giờ khắc này, có kẻ trộm muốn tiến vào Thiên Đình trộm cướp, cũng dễ dàng.

Nhưng ai dám?

Đó là Yêu tộc Thiên Đình mà!

Sở Ca nhìn Thiên Đình trước mắt, chậm rãi ngồi xuống.

Hắn quay lưng về phía Nam Thiên Môn Thiên Đình, mặt hướng về Hồng Hoang thiên địa.

Đang chờ Yêu tộc Thiên Đình quay về!

Cộng Công nộ đụng Bất Chu Sơn đã chết, Vu tộc dù có bày được

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Trận, cũng không thể là đối thủ của Yêu tộc.

Cho nên lần này, kết cục Vu Yêu đại chiến Yêu tộc sẽ chiến thắng.

Nhưng!

Thiên Đạo tuyệt đối không cho phép Yêu tộc chiến thắng trong Vu Yêu lượng kiếp, vậy thì Sở Ca dẫn dắt Nhân tộc chinh phạt Yêu tộc, đó là thuận theo thiên ý, tất nhiên sẽ thành công!

Ý chí lượng kiếp, ý chí Hồng Hoang, thậm chí ý chí Thiên Đạo, đều sẽ gia trì trên thân Nhân tộc.

Ngay cả Hồng Quân cũng không thể thay đổi kết cục này.

Ngày hôm nay nếu không có Sở Ca đứng ra, cũng sẽ có sinh linh khác thuận theo thiên ý, đánh tan Yêu tộc, từ đó khiến đại thế Hồng Hoang trở lại quỹ đạo.

Bỗng nhiên, hư không gợn sóng, từng đạo khí tức nguyền rủa lại giáng lâm vào một phương thế giới.

Từng đạo hư không gợn sóng, cổ lão trầm trọng, mang theo từng tia khí tức bất tường tiếp cận Sở Ca.

Nguyền rủa diệt tuyệt căn cơ Nhân tộc lại giáng lâm!

Từng đạo khí tức bất tường bao lấy Sở Ca, bao trùm thân thể hắn, tiếp đó muốn bay vào Kiếm Môn.

"Hừ!" Chân thân Sở Ca chấn động, khí tức mênh mông quanh thân trực tiếp đánh tan những bất tường kia.

Nữ Oa tiện tỳ, dám ra tay?

Sở Ca ra tay!

Hư không trước mắt vỡ nát, chỉ thấy thiên địa nứt toác, một cánh tay vắt ngang hư không vô tận, trực tiếp xuất hiện ở một nơi thần bí.

Nơi đó, trên một cây hồ lô đằng khô héo, dính đầy ô huyết màu đen.

Dường như bất cứ lúc nào cũng sẽ mục nát, tiếp đó một cánh tay từ trên dây đằng bay ra.

"Rắc!" Chỉ thấy cánh tay đó rơi xuống, ấn lên cây hồ lô đằng.

"Cút!" Một tiếng vang vọng khắp Oa Hoàng Cung!!!

Hắn đang bảo Nữ Oa nương nương cút sao?

Trong Oa Hoàng Cung, đạo thân ảnh người đầu rắn đuôi kia chấn động, thần sắc biến đổi, nhịn không được muốn ra tay.

Nhưng lại gắng gượng dừng lại.

Vu Yêu đại chiến đã bắt đầu, hiện tại ra tay, cũng không thể trấn áp Sở Ca trong chốc lát.

Đến lúc đó nếu Hậu Thổ nương nương giúp đỡ Yêu tộc, chẳng phải Yêu tộc sẽ đổ sông đổ biển sao?

"Được, vậy để hắn nhảy nhót thêm một lúc nữa." "Rắc!" Tiên Thiên Hồ Lô Đằng gãy nát, một cây công đức chí bảo từng dùng để rèn đúc Nhân tộc đã nứt toác.

Từ đây Nữ Oa nương nương cũng không thể trực tiếp thao túng sống chết của Nhân tộc.

Oa Hoàng Cung tịch tĩnh, Nữ Oa nương nương nhìn về phía chiến trường Hồng Hoang.

Vết nứt kia cũng giờ khắc này chậm rãi tu phục.

Ngoài Yêu tộc Thiên Đình, Sở Ca thản nhiên thu tay, ngồi dưới

tinh không, nhắm mắt lại.

Tựa hồ vô bi vô hỉ, bất kỳ cảnh tượng nào cũng không thể khiến đạo tâm của hắn chấn động.

Mỗi khi có đại sự lại có tinh khí, đang tu dưỡng thân tâm.

Lại một lúc nữa!

Sẽ có một trận đại chiến đang chờ đợi!

Kiếm Sơn, trên đỉnh núi trọc lốc, không có một cây cỏ, cũng không có một hạt bụi, chỉ có một ngọn núi sừng sững tựa thần kiếm.

Nơi đây, trong ba đạo thân ảnh có hai đạo đang ngồi, một đạo thân ảnh khác thì đứng.

Ngọc Đỉnh Chân Nhân thần sắc đại biến!

Nghe lời của Thông Thiên Giáo Chủ.

Đạo thân ảnh áo đen kia, là Ma Tổ!

Ma Tổ!

Đó là vị Tiên Thiên Thần Thai Ma đầu tiên trong thiên địa từng tranh phong với Hồng Quân a.

Thậm chí Hồng Quân phải dựa vào liên thủ của các vị Đại Thần Thông mới trấn áp được La Hầu.

Không ngờ, ngay cả vị lão quái vật cái thế này cũng xuất thế rồi!

Một vị lão quái vật tỉnh lại trong lượng kiếp, vậy thì vị trí Thánh Nhân thứ tám của Hồng Hoang, e rằng lại thiếu đi mấy phần cơ hội.

Ngọc Đỉnh Chân Nhân đứng một bên, bất động, tuy đã chứng đạo Đại La Kim Tiên, nhưng so với hai tôn cường giả trước mắt, căn bản không đáng kể.

Thậm chí một đạo khí tức của hai tôn cường giả cũng trấn áp

Ngọc Đỉnh Chân Nhân đến nỗi không ngẩng đầu lên được.

Đó không phải khí tức Thánh Nhân, cũng không phải khí tức Ma Đạo, mà là kiếm đạo thần uy.

Hai tôn cường giả, đều tu luyện kiếm đạo, thậm chí đứng trên đỉnh phong kiếm đạo, nhưng vẫn trì hoãn không thể bước vào cảnh giới kia.

Hiện tại, Sở Ca đã chứng đạo cảnh giới Kiếm Đạo Chi Tổ, vậy thì hai người họ cũng không thể trong một đại đạo mà chứng đạo Tổ Cảnh nữa.

Nhưng kiếm khí trên người họ xé rách thương khung, khủng bố vô biên, chỉ tiết lộ một tia kiếm khí cũng khiến thân thể Ngọc Đỉnh Chân Nhân xuất hiện dấu hiệu nứt vỡ.

"Khủng bố!" "Đây mới là kiếm đạo chân chính sao?

Vì sao, ta cảm thấy nó còn khủng bố hơn cả Tử Vong Chi Đạo của Nhiên Đăng Đạo Nhân ba phần!" Nhiên Đăng Đạo Nhân cũng là một tôn cường giả Tổ Cảnh, nhưng đối mặt với cường giả Tổ Cảnh, thậm chí còn không bằng hai đạo thân ảnh trước mắt, cảm giác áp bách mà họ mang lại thật lớn.

Rõ ràng, đại đạo kiếm đạo vừa thành hình còn cường đại hơn đại đạo tử vong.

"Ma Tổ, kiếm đạo của ngươi bị người khác áp chế rồi." "Thượng Thanh Đạo Nhân, kiếm đạo của ngươi chẳng phải cũng bị người khác áp chế sao?" Hai đạo thân ảnh nhìn nhau, đột nhiên cười ha hả.

Sau đó, lại nhìn về phía tinh không, nhìn đạo thân ảnh đang ngồi bên ngoài Thái Cổ Thiên Đình kia.

Một người!

Trấn giữ Thiên Đình!

Một người độc diện bầy yêu!!!

Phong thái, khí thế như vậy, đều khiến người khác động dung.

Vị nhân kiệt này, đang đợi Yêu tộc quay về a.

Đợi Yêu tộc đại bại Vu tộc, khi đang đại hỉ, sau đó sẽ đánh đổ họ khỏi thần đàn!

Để họ thể nghiệm cảm giác từ vị trí cao cao tại thượng mà ngã xuống!

Nhưng!

Nhân Vương làm được sao?

Không có Khai Thiên Thần Phủ, không có Bàn Cổ chân thân, Nhân Vương lấy gì mà đấu với Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Yêu tộc?

Chương 123

Căn bản là không thể!

Cho nên Ma Tổ và Thông Thiên Giáo Chủ ngược lại càng tò mò nhìn Sở Ca.

Họ đều không thể suy diễn ra, Sở Ca sẽ lấy gì để trấn áp Yêu tộc sau khi Vu Yêu đại chiến thắng lợi!

Lại nhìn về phía trung tâm Hồng Hoang, nơi đó trời sụp đất lở, vô tận quang mang xé rách thương khung.

Vu Yêu đại chiến đã bắt đầu!

Thế giới Hồng Hoang, đoạn bích tàn hoàn, hồng thủy ngập trời, hỏa diễm thiêu đốt thế giới.

Hồng thủy do Nhược Thủy diễn hóa ra, một giọt Nhược Thủy là một đại hà vương dương!

Đó không phải là con sông đơn giản, ngay cả tiên nhân cũng có thể bị nhấn chìm mà chết.

Nhược Thủy trực tiếp bị một giọt Nhược Thủy hóa thành, Chân Tiên thiên hạ đều phải chết sạch.

Lại có hỏa diễm rực cháy, từ trung ương Hồng Hoang đại địa dũng mãnh tràn về bốn phương tám hướng, đó là Chúc Dung thần hỏa, so với Kim Ô thần hỏa còn khủng bố hơn một tuyến!

Dưới thần hỏa thiêu đốt, ngay cả hài cốt tiên nhân cũng không còn, hóa thành tro bụi.

Khí tức khủng bố chấn động thiên địa, các loại pháp tắc trật tự tan rã, hư không băng diệt, sơn hà nhật nguyệt đều đang lưu chuyển.

Bất Chu Sơn đã sụp đổ một nửa!

Vu tộc lấy Bất Chu Sơn làm đại bản doanh, tử thương vô số, những Vu tộc tử thương vô số này là vì Cộng Công đụng gãy Bất Chu Sơn.

Cho nên những Vu tộc đó thậm chí còn oán hận cả Cộng Công.

Nếu không phải là Cộng Công Tổ Vu, hắn đã sớm bị Vu tộc mắng nhiếc thậm tệ rồi.

Giờ khắc này, thân thể Cộng Công tiêu tán, bị nghiệp lực thiêu thành tro tàn.

Nhưng sau khi Bất Chu Sơn đứt gãy, hậu quả còn sót lại vẫn tồn tại.

Từng tôn Vu tộc, ẩn náu trong nửa ngọn Bất Chu Sơn, bốn phía hỏa diễm và nhược thủy đan xen, nhưng sau khi không còn pháp tắc Cộng Công chi trì, Nhược Thủy không địch lại hỏa diễm, đang chậm rãi tiêu tán.

Từ xa, Tổ Vu chân thân trăm vạn trượng khẽ động!

Sắc mặt Chúc Dung biến đổi.

Chết rồi!

Cộng Công bị nghiệp lực thiêu chết.

Vị Tổ Vu tử vong đầu tiên, thậm chí không phải chết trận trên chiến trường, mà là bị người khác tính kế đến chết.

Sắc mặt Chúc Dung âm trầm, đi đến U Minh Địa Phủ, tìm các vị Tổ Vu khác, giúp Cộng Công chống cự nghiệp lực.

Nhưng không có, nghiệp lực ngưng tụ trên người Cộng Công quá nhiều.

Để vị Tổ Vu này thân tử, sinh linh của thế giới Hồng Hoang đã chết hơn ba thành!

Ba thành sinh linh Hồng Hoang trực tiếp tử vong, còn lại trong một trận ba động, sinh linh tử vong ít nhất là trên năm thành.

Đừng nói Tổ Vu khác, vừa rồi nếu Chúc Dung giúp Cộng Công, Chúc Dung cũng sẽ bị thiêu chết!

Bản nghiệp lực đó, thiêu chết hai ba tôn Tổ Vu cũng là chuyện dễ dàng.

Một trận kiếp nạn dường như cũng mới vừa khai mở.

Tổ Vu chân thân trăm vạn trượng, nhìn về phía thiên vũ!

Nơi đó, một mảng thân ảnh đen kịt, đang bay từ Thái Cổ Tinh Không.

Những thân ảnh đó quá nhiều, lần lượt lóe lên thân thể, từng đạo khí tức đại yêu chấn động hiên vũ, quét ngang tinh không ngay cả hư không cũng đang gợn sóng.

Từ Thái Cổ Tinh Không bay về phía Hồng Hoang.

Lại có một thần phiên, lay động trên Thái Cổ Tinh Không, triệu tập vô số Yêu tộc đại năng.

Lần này, tất cả Yêu tộc đều tham gia vào một trận đại chiến.

Che trời lấp nhật, khí tức đại yêu tràn ngập thương khung, nửa Hồng Hoang, ức vạn vạn thế giới Hồng Hoang đều chìm vào bóng tối.

Trong đám quần yêu, Cửu Đầu Cửu Thủ Giao Long kéo theo thần niệm xuất hành.

Chỉ thấy Yêu Hoàng Đế Tuấn và Hi Hòa cùng ngồi trên một thần niệm, quang huy từ phía sau Yêu Đế và Đế Hậu rải xuống, cổ vũ đạo tâm của Yêu tộc.

Quang mang Tam Túc Kim Ô, quét sạch từng trọng hư không, chiếu rọi thiên địa vô tận.

Từng đạo thân tư vĩ ngạn, từng trọng khí thế cường đại rơi xuống, rải khắp Bát Hoang Lục Hợp.

Các Vô Thượng Đại Yêu trong Yêu tộc, lần lượt tuyên tiết khí thế về bốn phương tám hướng.

"Vu tộc!" "Các ngươi đã chuẩn bị sẵn sàng đại chiến chưa?" Đế Tuấn thần sắc lạnh lùng, đỉnh đầu Hà Đồ Lạc Thư, toàn thân khí tức Chuẩn Thánh hậu kỳ áp chế thiên địa.

Vu tộc lại chết thêm một tôn Tổ Vu, đây là cơ hội tuyệt vời của Yêu tộc a!

Ở một bên khác, lại có một chiếc Thái Dương Thần Thuyền cổ xưa, chiếc thần thuyền này được chế tạo bằng Thái Dương Thần Kim, không biết lớn đến mấy vạn vạn dặm.

Thậm chí có một Thái Dương nhỏ treo trên thần thuyền.

Trên chiếc Thái Dương Thần Thuyền đó, đang đứng mấy đạo thân ảnh.

Đó là Thập Đại Yêu Thần, nhưng hiện tại Thập Đại Yêu Thần chỉ còn lại bảy người.

Phía trước bảy tôn Yêu Thần, đang đứng một tôn thân ảnh mặc trường bào màu vàng kim.

Ánh mắt yêu dị, đỉnh đầu đội hoàng quan, tuy không có linh bảo chiếu rọi thiên địa, nhưng chỉ riêng khí tức của bản thân đã có thể trấn áp thiên vũ.

Đông Hoàng Thái Nhất thân tư vĩ ngạn, trong vô số đại yêu, đều thuộc hàng đỉnh tiêm nhất.

Hắn phát hiệu lệnh cho một nửa Yêu tộc phía sau.

"Ngày hôm nay, Yêu tộc ta ngưng tụ ức vạn thần binh, thảo phạt Vu tộc." "Một trận chiến này, chỉ cần thắng, không được bại!" Bầy yêu phụ họa, thương khung sắc biến, khí tức đại yêu tuyên tiết, la cổ chấn động thiên vũ.

"Một trận chiến này, chỉ cần thắng, không được bại!" "Một trận chiến này, chỉ cần thắng, không được bại!" "Một trận chiến này, chỉ cần thắng, không được bại!" Khí thế của Yêu tộc quá hùng vĩ, thậm chí khủng bố, Vu tộc lại tổn thất thêm một tôn Đại Vu, lại bị Bất Chu Sơn sụp đổ chấn động tâm thần, giờ khắc này, đều ngơ ngác nhìn tinh không.

Chỉ có Tổ Vu Chúc Dung mới có thể bày ra chút chiến ý trước mặt họ.

"Vu tộc, hãy chuẩn bị sẵn sàng nghênh kích!" Tiếng hô lớn vang vọng, trên Hồng Hoang đại địa, từng bộ lạc Vu tộc, chạy về phía trung tâm Hồng Hoang.

Đại Vu mười vạn trượng quét ngang thiên địa, cõng từng tôn Vu tộc, xuyên qua trong thế giới Hồng Hoang tận thế.

Cùng với Bất Chu Sơn sụp đổ, luồng khí tức man hoang của Hồng Hoang cũng đang dần tiêu tán.

Âm Ti!

Âm Ti, thế giới do Hậu Thổ nương nương khai tích, một phương thế giới nằm trong thế giới Hồng Hoang, không thể sánh với Bàn Cổ đại thần, tự nhiên không thể khai tích trong Hỗn Độn.

Một phương thế giới, còn được gọi là U Minh, Địa Phủ, Âm Phủ, Âm Gian!

Trong Hồng Hoang, Âm Ti là một nơi thần bí.

Bởi vì pháp tắc Âm Ti và pháp tắc Hồng Hoang hoàn toàn khác biệt, muốn đặt chân vào Âm Ti, cần Nguyên Thần xuất khiếu, bởi vì pháp tắc Âm Ti sẽ bài xích Nguyên Thần của sinh linh.

Trong Âm Ti Địa Phủ, có một thần đô hùng vĩ, tên là Phong Đô!

Một Phong Đô, giống như Côn Luân tiên sơn của thế giới Hồng Hoang, trong Âm Ti cũng có địa vị đặc biệt nhất định.

Giờ khắc này, trong Phong Đô, từng đạo Tổ Vu hư ảnh trăm vạn trượng, nghịch loạn pháp tắc Âm Ti.

Mười Đại Tổ Vu đó, đều đứng trong thành Phong Đô.

Bách Quỷ Dạ Hành?

Thập Điện Diêm La?

Những Quỷ Đế Quỷ Vương đó?

Đều không dám tiếp cận thành Phong Đô.

Vô số quỷ hồn quỷ quái ở một góc Âm Ti, run rẩy bần bật.

Đều kinh khủng nhìn mười tôn Tổ Vu thân ảnh.

Hoàng Tuyền Lộ, Vọng Hương Đài, Sổ Sinh Tử, Phán Quan Bút, Bỉ Ngạn Kiều, Tam Sinh Thạch, các loại linh quang lóe lên, trên tòa Cầu Nại Hà đó, đạo thân ảnh khô gầy kia, đột nhiên vung tay.

Chỉ thấy từng đạo thần quang đánh nát Âm Ti thiên địa, mười hai lá Thần Phiên kia, trực tiếp bay ra!

Chương 124

Trên mười hai lá Thần Phiên đó, mỗi lá đều khắc ấn một đạo Tổ Vu hư ảnh, mỗi đạo Tổ Vu hư ảnh đều khác biệt, mười hai đạo hư ảnh tựa hồ muốn phục sinh, từ hư vô diễn hóa thành chân thực!

"Chư vị ca ca, Thập Nhị Đô Thiên Thần Phiên đã ngưng tụ xong rồi." "Sau này không cần sợ thần thông của Nhân Vương nữa." Bình Tâm nương nương thản nhiên nói.

Thập Nhị Đô Thiên Thần Phiên luyện chế thành, Sở Ca cũng không còn nguy hiểm đối với Tổ Vu.

Cứ như vậy, Vu tộc lại có thể cùng Yêu tộc tái đấu quyết thắng phụ.

Mười tôn Tổ Vu cầm mười hai lá Thập Nhị Đô Thiên Thần Phiên trong tay, đều đang chăm chú quan sát.

Hư ảnh trên thần phiên, sống động như thật, thậm chí giống hệt chân thực.

Thậm chí thiên phú thần thông của mười hai Tổ Vu đều được khắc ấn trong đó.

Không Gian thần thông của Đế Giang, Đại Địa thần thông của Hậu Thổ, Hỏa Đạo của Chúc Dung, Đại Đạo Thủy của Cộng Công, các loại thiên phú thần thông lần lượt hiện ra.

Đế Giang cười lớn, hướng về Bình Tâm nương nương hành lễ.

"Đa tạ Hậu Thổ muội tử rồi!" "Lần này, Vu tộc chúng ta có thể chiến thắng Yêu tộc, quả thật nhờ vào Hậu Thổ muội tử." Chín tôn Tổ Vu khác cũng đều hướng về Bình Tâm nương nương hành lễ.

Nhưng Bình Tâm nương nương lại nói.

“Chư vị ca ca, cần phải cẩn thận một chút, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Yêu tộc chắc cũng đã có thể bày ra rồi.” Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận có thể ngang danh với Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Trận, hẳn cũng không yếu.

Khi mười Đại Tổ Vu và Bình Tâm nương nương đang giao đàm, bỗng nhiên thân thể mười tôn Tổ Vu chấn động, lại không tự chủ được mà rơi lệ.

Đó là đang vì Tổ Vu tử vong mà thống khổ rơi lệ.

“Cộng Công Tổ Vu chết rồi!” Cái gì?

Tổ Vu chết rồi?

Trong thành Phong Đô một mảnh tịch tĩnh, thân thể Bình Tâm nương nương đều vì thế mà chấn động!

Cộng Công đại ca chết rồi sao?

Mười tôn Tổ Vu khác thần sắc tái mét, từng đạo thần thông càng thêm cuồng liệt, dường như muốn đánh nát Âm Ti.

“Ai, đã giết huynh đệ của ta!” “Hồng Hoang đại biến, Hậu Thổ muội tử, ta phải tiến vào thế giới Hồng Hoang.” Đế Giang vội vàng nói.

Cộng Công chết rồi, lại một tôn Tổ Vu chết rồi sao?

Lần này tiến vào Âm Ti Địa Phủ, đặc biệt để Cộng Công và Chúc Dung trông coi Vu tộc, ai ngờ Cộng Công lại bị người khác giết chết vào thời điểm mấu chốt này!

Chết mà không có bất kỳ dấu hiệu nào!

Từng đạo Tổ Vu thân ảnh xé mở Âm Ti thiên địa, trực tiếp bay ra khỏi Âm Phủ Địa Phủ, tiến về Hồng Hoang.

Mười tôn Tổ Vu biến mất trong Phong Đô.

“Mạnh Bà” trên Cầu Nại Hà cũng nhìn về phía Hồng Hoang thiên địa.

Tâm thần chấn động!

Chân thân Tổ Vu của nàng đã sớm bị chém xuống, cho nên không thể cùng các Tổ Vu khác đồng tâm đồng đức, không thể cảm tri cái chết của Cộng Công.

Nhưng cái chết của Cộng Công, khiến nàng cảm xúc ngổn ngang.

Vu Yêu đại chiến, Cộng Công cũng chết rồi ư?

Vậy thì kết quả của trận Vu Yêu đại chiến này sẽ ra sao?

Nếu thất bại thì sao?

Nhìn thiên vũ, tâm thần nàng hồi lâu không yên.

Hậu Thổ năm xưa khai tích Lục Đạo, thân hóa luân hồi, là vì chư thiên vạn tộc, vì để sau khi chết có một nơi đến, để họ có thể tái sinh một lần nữa.

Nếu Vu tộc còn không thể luân hồi, vậy nàng sáng tạo Lục Đạo luân hồi để làm gì?

Cho nên!

Khoảnh khắc tiếp theo, thân thể nàng lại chậm rãi nứt toác, một đạo thân thể linh lung từ trong đó bước ra.

Đó là một đạo hóa thân của Hậu Thổ nương nương, hóa thân Bình Tâm nương nương có thể hành tẩu trong Hồng Hoang.

Nhưng chưa đợi Bình Tâm nương nương bước xuống Cầu Nại Hà, đã có hai đạo thân ảnh, một trái một phải rơi xuống trên Cầu Nại Hà.

Hai tôn Thánh Nhân thản nhiên nhìn Bình Tâm nương nương, tiếp

đó chắp tay thi lễ nói.

"Bái kiến nương nương!" "Bái kiến nương nương!" Chỉ thấy Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Chuẩn Đề Đạo Nhân, lại xuất hiện trong Âm Ti Địa Phủ, chặn đường Bình Tâm nương nương.

Nhưng!

Bình Tâm nương nương lại lạnh lùng hừ một tiếng.

"Chẳng lẽ hai vị cho rằng, chỉ bằng hai vị Thánh Nhân trọng thương mà có thể ngăn được bản cung ư?" Tiếng nói đó truyền từ sâu trong Lục Đạo Luân Hồi, chỉ thấy Lục Đạo Luân Hồi đều đang chấn động, dường như sẽ có một tôn đại khủng bố xuất hiện!

Chân thân của Hậu Thổ nương nương muốn xuất hiện!

Vị Địa Đạo Thánh Nhân đó, tuy không cường đại như Hồng Quân, nhưng cũng vượt xa Chuẩn Đề Tiếp Dẫn.

"Ha ha, vậy nếu thêm ta vào thì sao?" Lại có một tôn đạo nhân tiếng nói rơi xuống Âm Ti Địa Phủ.

Chỉ thấy tôn đạo nhân đó tay cầm Tam Bảo Ngọc Như Ý, từng bước từng bước bước lên Cầu Nại Hà.

"Bái kiến đạo hữu!" Ba tôn Thiên Đạo Thánh Nhân tụ tập trong Âm Ti Địa Phủ, chặn Hậu Thổ nương nương lại.

Ba Đại Thánh Nhân vừa xuất hiện, sự chấn động sâu trong Lục Đạo Luân Hồi cũng tiêu thất.

"Hừ!" Bình Tâm nương nương lạnh lùng hừ một tiếng, ghi nhớ khuôn mặt ba tôn Thánh Nhân này thật kỹ.

Tuy nàng là Địa Đạo đệ nhất Thánh Nhân, nhưng ba Đại Thánh Nhân liên thủ, nàng cũng không có thực lực như vậy mà có thể đồng thời trấn áp ba người.

“Một trận Vu Yêu đại chiến này, xin nương nương cứ ở một bên quan sát đi.” Chuẩn Đề Đạo Nhân cười nói.

Tại U Minh Địa Phủ, Hậu Thổ nương nương bị ba vị Thánh nhân chặn trên Cầu Nại Hà, đành phải từ bỏ ý định tiến vào Hồng Hoang thế giới.

Cùng lúc đó, tại giao giới giữa Hồng Hoang Thái Cổ Tinh Không và Hỗn Độn, Oa Hoàng Cung cũng nghênh đón một vị khách không mời mà đến.

Thái Thanh Thánh Nhân, râu tóc bạc phơ, ánh mắt thâm thúy, bước trên thần kiều vàng óng, từng bước đạp vào Oa Hoàng Cung.

Ngay khoảnh khắc tiếp theo, một trận đại chiến kinh thiên đã bùng nổ trong Oa Hoàng Cung.

Khí tức Thánh nhân lan tỏa khắp nơi, từng thị nữ Oa Hoàng Cung đều bị chấn bay ra ngoài, thần sắc kinh hãi, không biết phải làm sao.

Không ai ngờ, Thái Thanh Thánh Nhân vừa bay vào Oa Hoàng Cung đã đại chiến với Nữ Oa nương nương.

Từng đạo thần thông kinh khủng bùng phát, thậm chí còn động đến Tiên Thiên Linh Bảo, khiến Oa Hoàng Cung chấn động, dường như muốn tứ phân ngũ liệt.

Nhưng ngay sau đó, khí tức Thánh nhân lại ổn định trở lại.

Trận đại chiến trong Oa Hoàng Cung cũng dừng lại.

Trong Oa Hoàng Cung, Thái Thanh Thánh Nhân đầu đội Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Tháp, tay nắm Thái Cực Đồ.

Sắc mặt Nữ Oa nương nương lại lộ vẻ giận dữ.

Nàng đã bại rồi!

Đại sư huynh Thánh nhân thực lực cường đại, đã trải qua thời đại

hỗn loạn đen tối, vẫn vượt xa mấy vị Thánh nhân khác.

"Nương nương, xin đừng nóng vội, chỉ cần đợi Vu Yêu đại chiến kết thúc, ta sẽ rời khỏi Oa Hoàng Cung." Thái Thanh Thánh Nhân thản nhiên nói, thu hồi Thái Cực Đồ và Huyền Hoàng Tháp, ngồi xuống trước mặt Nữ Oa nương nương, vẻ mặt bình tĩnh.

Nữ Oa nương nương hiểu rõ, trong trận Vu Yêu đại chiến lần này, e rằng nàng không thể ra tay.

Nhưng còn mấy vị Thánh nhân kia đâu?

Chẳng lẽ đã đến U Minh Địa Phủ để chặn Hậu Thổ ư?

Đã như vậy, hai vị Thánh nhân Vu Yêu đều không thể ra tay, Nữ Oa nương nương ngược lại bình tĩnh trở lại.

Thánh nhân không ra tay, cục diện Yêu tộc giành chiến thắng trong Vu Yêu đại chiến dường như sẽ lớn hơn một chút.

Đồ Vu Kiếm, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, Vu tộc lại thiếu Tổ Vu Cộng Công, bởi vậy Yêu tộc có khả năng thắng lợi lớn hơn!

Sẽ càng có lợi cho Yêu tộc.

"Đã đại sư huynh đã nói, Nữ Oa cũng phải nể mặt sư huynh một chút." Nàng lại chậm rãi nói, "Ta đã đoạn tuyệt căn cơ Nhân tộc, hủy diệt Nhân Giáo của sư huynh, sư huynh sẽ không trách tội ta chứ?" Trên mặt Nữ Oa nương nương mang theo một tia ý cười.

Sắc mặt Thái Thanh Thánh Nhân hơi biến, thầm nghĩ: Quả nhiên độc nhất là lòng dạ đàn bà!

Chương 125

Diệt tộc ư, diệt tộc ư.

"Tốt, tốt, đợi trận Vu Yêu đại chiến này kết thúc, Nương nương hãy tái tạo Nhân tộc là được." Bốn vị Thánh nhân đã chặn toàn bộ các Thánh nhân của Vu Yêu hai tộc, đề phòng ra tay can thiệp vào Vu Yêu đại chiến!

Sau trận chiến này, Vu Yêu lưỡng bại câu thương, tiếp đó sẽ đến lúc Nhân tộc hưng thịnh.

Khi Nữ Oa nương nương tái tạo Nhân tộc, lúc đó sẽ tái lập Nhân Giáo, vậy thì khí vận Nhân tộc vẫn sẽ bị chia sẻ.

Không giống nhau.

Hai vị Thánh nhân nhìn nhau, cười ha hả, rồi đồng loạt nhìn về phía Hồng Hoang chiến trường.

Ở nơi đó, trời đất sụp đổ, từng khối hư không rơi xuống trời xanh, thậm chí tinh thần cũng đang chấn động.

Chỉ là những tinh thần kia như bị cố định, khó có thể rơi xuống từ tinh không.

Trung tâm Hồng Hoang, từng vị Vu tộc từ bốn phương tám hướng ùn ùn kéo tới, sát khí ngập trời ngưng tụ, xua tan thần hỏa và Nhược Thủy.

Mười vạn trượng Đại Vu nhiều vô kể!

Đứng dưới Bất Chu Sơn đổ nát, đều đang chuẩn bị nghênh kích Yêu tộc.

"Ha ha ha!" Đại Yêu điên cuồng cười lớn, nhìn Vu tộc phía dưới,

chỉ có một vị ư?

"Ừm?

Tổ Vu Chúc Dung?

Các Tổ Vu khác đâu?

Không thấy Tổ Vu nào cả?" "Chẳng lẽ Chúc Dung muốn một mình chống lại Yêu tộc ta ư?" "Ha ha ha, trò cười, thật đúng là một trò cười, chẳng lẽ các Tổ Vu kia đều đã bỏ chạy rồi sao?" Bỗng một vị Đại Yêu châm biếm nói, "Không đúng, chẳng phải có một Tổ Vu đã bị thiêu chết rồi sao?" "Hắc hắc, bây giờ ta muốn xem Vu tộc làm sao chống lại Yêu tộc ta." Từng vị Đại Yêu che trời lấp đất, trực tiếp xông vào trong Vu tộc phía dưới.

Vu tộc và Yêu tộc đại chiến, trong trận đại chiến đầu tiên, Vu tộc bị đồ sát một chiều.

Trong trận Vu Yêu đại chiến trước đó, Yêu tộc đã giữ lại mười vạn Đồ Vu Kiếm, giờ phút này được vận dụng trên chiến trường, như hổ thêm cánh, một kiếm chém giết Vu tộc.

Chỉ là trên chiến trường, cũng xuất hiện từng vị Vu tộc mãnh nhân.

Vu tộc ta không sợ Đồ Vu Kiếm, sau khi bị Đồ Vu Kiếm một kiếm chém trúng, phòng ngự không bị phá vỡ, cũng không bị một kiếm chém giết.

Trong số đó có một vị Đại Vu hung mãnh nhất, đầu mọc sừng đôi, có tám cánh tay, ba đầu lâu.

Từng đôi mắt nhìn chằm chằm hư không, tùy ý một đòn, xé rách Đại Yêu ngập trời!

Quá mạnh mẽ rồi!

Đại Vu, không sợ Đồ Vu Kiếm, thậm chí có mấy thanh Đồ Vu Kiếm còn gãy nát trên thân hắn.

"A a a a!

Dám sát Vu tộc ta, lũ súc sinh này phải chết hết!" Xi Vưu thần uy cái thế, Đồ Vu Kiếm cũng không thể làm thương tổn chút nào, lại trực tiếp xông lên hàng đầu của Vu tộc.

Những Đại Vu khác thấy vậy, ánh mắt sáng ngời.

"Xi Vưu không sợ Đồ Vu Kiếm, ha ha ha, vậy hãy theo sau Xi Vưu, trực chỉ Hoàng Long!" Từng vị Đại Vu đi theo sau Xi Vưu, đại sát tứ phương.

Những Yêu tộc cầm Đồ Vu Kiếm đều bị Xi Vưu chém hạ, có Đại Yêu cấp Đại La xuất hiện, đều bị Phong Bá Vũ Sư ngăn chặn!

Trong một khoảnh khắc, Vu tộc đã chuyển biến cục diện.

Trên Cửu Thiên, vô số Yêu tộc đứng giữa không trung, đều đang quan sát.

Vì Tổ Vu chưa hiện thân, lo lắng có gian trá, nên Đế Tuấn và Thái Nhất không ra lệnh cho tất cả Yêu tộc tiến công.

Đế Tuấn ngồi trên Cửu Đầu Cửu Thủ Giao Long thần liễn, ôm Hi Hòa trong lòng.

"Hi Hòa, lần này ta nhất định sẽ báo mối thù lớn của thái tử!" Kim Ô thái tử bị Đại Nghệ bắn chết, phải để cả Vu tộc phải trả giá.

Cả Nhân Vương Nhân tộc kia nữa!

Đợi Yêu tộc chiến thắng Vu tộc xong, kiếm sẽ chỉ về Nhân Vương, cũng sẽ giết hắn!

Đế Tuấn còn nhớ rõ, thập thái tử, bị Sở Ca giết chết.

Thậm chí Sở Ca đã nuốt chửng thi hài mười vị Kim Ô thái tử.

Mối thù này không báo không phải quân tử!

Ánh mắt xuyên thủng trời đất, Bất Chu Sơn sụp đổ rồi, các Tổ Vu vẫn chưa xuất hiện, xem ra các Tổ Vu thật sự bị việc khác trói buộc rồi.

Vậy thì!

Giết đi!

"Yêu tộc nghe lệnh, giết sạch toàn bộ Vu tộc!" Yêu Hoàng Đế Tuấn hạ lệnh, ức vạn Yêu tộc trên không trung lập tức động đậy, từng vị Đại Yêu trăm trượng, ngàn trượng, vạn trượng bay vào chiến trường, số lượng nhiều hơn Vu tộc gấp mấy lần, quét sạch Hồng Hoang đại địa.

Vu Yêu Lượng Kiếp, Vu tộc và Yêu tộc hai đại tộc lại một lần nữa đại chiến.

Thần uy kinh khủng bùng nổ, chiến đấu cấp Đại La diễn ra khắp nơi.

Trong một trận đại chiến, sức chiến đấu cá nhân đều trở nên không đáng kể.

"Hãy bắt sống Chúc Dung cho ta!" "Ta muốn hắn phải tận mắt chứng kiến Vu tộc chiến bại!" Đế Tuấn hạ lệnh, từ trong Yêu tộc đi ra mười tám vị Đại La Kim Tiên.

Tiếp đó, từ trên Thái Dương Thần Thuyền, bảy vị Yêu Thần bay xuống.

Hai mươi lăm vị Đại Yêu cấp Đại La đại chiến Tổ Vu Chúc Dung.

Một trận đại chiến bùng nổ trong khoảnh khắc, Tổ Vu rung chuyển sơn hà, Đại La Kim Tiên bay lên vô tận hư không thế giới,

tung hoành Cửu Thiên Thập Địa!

Nhưng hai mươi lăm vị Đại La không phải đối thủ của Chúc Dung.

Chỉ thấy Tổ Vu Chúc Dung, phun ra thần hỏa, Chúc Dung thần hỏa thiêu đốt cả Đại La pháp tắc thành tro bụi.

Từng vị Đại La Kim Tiên kêu rên, không dám tới gần thân Chúc Dung!

Cuối cùng Đế Tuấn và Thái Nhất nhìn về phía Côn Bằng Yêu Sư.

"Yêu Sư, trong trận đại chiến lần trước ngài đã bỏ chạy, trận Vu Yêu đại chiến lần này, cần Yêu Sư ra tay để thể hiện quyết tâm!" Đế Tuấn lạnh lùng nói.

Nếu không phải Côn Bằng có danh tiếng khó có thể tưởng tượng trong Yêu tộc, sẽ không thể trọng dụng Côn Bằng Yêu Sư.

Côn Bằng Yêu Sư cười một tiếng, nhìn về phía Tổ Vu Chúc Dung kia, "Một Tổ Vu bé nhỏ thôi, hãy xem ta trấn áp hắn thế nào!" Côn Bằng bay vào chiến trường, trực tiếp hiển hóa Thần Bằng!

Đầu Thần Bằng tung hoành Cửu Trọng Thiên Khuyết, bay lượn trời đất, đánh tan từng đóa thần hỏa, không chút sợ hãi Chúc Dung thần hỏa!

Trong biển lửa, một con cá âm dương bơi lội trong Chúc Dung thần hỏa!

Lại coi thần hỏa như biển lớn.

Chúc Dung cười khẩy một tiếng.

"Côn Bằng Yêu Sư, thật sự có thể chặn được Chúc Dung thần hỏa của ta sao?" "Côn lớn đến mức một nồi không thể nấu hết, hôm nay để ta nếm thử mùi vị Côn Bằng!" "Hống!" Chúc Dung thần hỏa lại

bùng nổ, quét sạch hư không, Yêu tộc xung quanh trực tiếp bị thiêu thành tro bụi, Côn Bằng trong thần hỏa, màu sắc cũng biến thành màu đỏ.

Côn Bằng đau đớn, nhục thân thi triển thần uy, đánh tan Chúc Dung thần hỏa!

Rồi thoát ra khỏi vùng đất lạnh lẽo đầy thần hỏa.

Côn Bằng hơi thua kém Chúc Dung, lại mất đi tiên cơ.

"Côn Bằng Yêu Sư, ngay cả một Tổ Vu cũng không trấn áp được sao?" Đế Tuấn trước mặt quần Yêu, ác ý chế giễu Côn Bằng Yêu Sư, rồi mới ra tay.

Chỉ thấy một bức đại đồ rơi xuống, đó là Hà Đồ!

Hà Đồ hóa thành thần đồ ức vạn trượng, như một dòng thiên hà đổ ngược xuống, trực tiếp hấp thu thần hỏa ngập trời, tiếp đó Lạc Thư cũng bay xuống, lại trực tiếp trấn áp Tổ Vu Chúc Dung trên đại địa!

"Hống hống hống!" Thần lực Tổ Vu ngập trời, Hà Đồ cũng đang chấn động.

Không ai ngờ, khi Chúc Dung và Côn Bằng Yêu Sư đại chiến, Đế Tuấn lại đánh lén!

"Hô!" "Xem ra lần này, Vu tộc thua rồi!" Hà Đồ Lạc Thư bay lên không, bên trong Chúc Dung muốn xé nát Hà Đồ Lạc Thư, đánh tan từng dãy núi sông, từng đạo tinh không, cả Hà Đồ Lạc Thư đều đang chấn động lan tỏa, thậm chí có từng đạo thần lực xuyên thấu Hà Đồ Lạc Thư, làm vỡ nát từng vùng hư không.

Nhưng vẫn là thú cùng đường vẫn chiến đấu!

Hỗn Nguyên Hà Đồ Đại Trận được bày ra trong Hà Đồ Lạc Thư.

Đế Tuấn căn bản không có ý để Chúc Dung sống sót, muốn lập tức luyện hóa Chúc Dung!

"A a!" Trong Hỗn Nguyên Hà Đồ Đại Trận, Chúc Dung thảm thiết kêu lên một tiếng, thân thể đã nứt ra!

"Oanh!" Đột nhiên Hồng Hoang trời đất xé rách từng đạo vết nứt, chỉ thấy vô tận Âm Ti pháp tắc từ từng đạo vết nứt bùng ra, trực tiếp đánh nát tinh hà.

Chương 126

"Ngươi dám!

Đừng làm tổn thương huynh đệ của ta!" Mười hai Tổ Vu từ U Minh Địa Phủ vội vã chạy đến.

Sau khi thấy cảnh Vu tộc thảm bại, lửa giận bùng cháy.

"Yêu tộc, đang tìm chết!" "A a, chư vị huynh đệ, mau mau vẫy Đô Thiên Thần Phiên!" Mười vị Tổ Vu đưa thần phiên trong tay lên không, từng lá trường phiên chấn động trời đất, mười hai lá thần phiên, mỗi lá thần phiên đều lan tỏa từng tia Tổ Vu pháp tắc!

Trong số đó, Hậu Thổ thần phiên do Cửu Phượng đảm nhiệm, lá Chúc Dung thần phiên trống rỗng kia động đậy, lại trực tiếp dẫn Chúc Dung ra từ trong Hà Đồ Lạc Thư.

Chỉ thấy Chúc Dung lúc này quá thảm hại, nửa thân thể đã bị luyện hóa, thần hỏa bản nguyên trên thân đã tiêu thất hai ba phần mười.

"Lũ súc sinh lông vũ, ta cho các ngươi chết!" Chúc Dung vẫy Đô Thiên Thần Phiên!

Mười một lá thần phiên giữa không trung chấn động lan tỏa, nhưng lá Cộng Công thần phiên lại không có ai vẫy.

Khoảnh khắc tiếp theo, một đạo thân ảnh từ trong Vu tộc bay ra.

Đầu mọc sừng đôi, tám cánh tay nghịch loạn trời xanh, trực tiếp nắm Cộng Công thần phiên trong lòng bàn tay.

"Tổ Vu Cộng Công đã chết, lá thần phiên kia, do ta Xi Vưu vẫy!" Một vị Đại Vu, lại hào khí ngút trời, chấn động mười một vị Tổ Vu khác.

“Oanh oanh!” Cộng Công thần phiên vẫy động, mười hai đạo thân ảnh từ trong thần phiên ngưng tụ, mười hai loại thiên phú thần thông giáng xuống, bao phủ mười hai vị Tổ Vu (Đại Vu).

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Trận, lại một lần nữa được bày ra!

Ngoài Bất Chu Sơn đoạn liệt!

Vu tộc bày ra Đô Thiên Thần Sát Trận, hư ảnh kinh khủng lan tỏa, mười một Tổ Vu cùng thêm một Đại Vu, mười hai lá Đô Thiên Thần Phiên thật sự đã bày ra đại trận.

Cảnh tượng này làm kinh ngạc tất cả mọi người, ngay cả các đại thần thông Hồng Hoang cũng ngẩn người nhìn cảnh tượng trước mắt.

“Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Trận, lại được bày ra ư?” “Mười hai lá thần phiên kia, mượn sức mạnh thần phiên, lại có thể bày ra đại trận dù thiếu một Tổ Vu sao?” Thật sự quá không thể tưởng tượng nổi!

Ban đầu mọi người cho rằng Vu tộc tất bại, không có Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, Vu tộc làm sao chống lại Yêu tộc!

Nhưng bây giờ cục diện trở nên càng thêm không rõ ràng.

Oa Hoàng Cung, Nữ Oa nương nương thân thể người rắn rung lên, dường như muốn xông ra khỏi Oa Hoàng Cung.

Nhưng ngay khoảnh khắc tiếp theo, một cây cầu vàng xuất hiện trước mặt Nữ Oa nương nương, trực tiếp chặn nàng lại.

“Nữ Oa nương nương, xin đừng nóng vội!” Thanh âm lạnh lùng của Thái Thanh Thánh Nhân vang lên.

“Hừ!” Nữ Oa nương nương hừ lạnh một tiếng, cuối cùng lại ngồi xuống.

Cùng lúc đó, trên Hồng Hoang tinh không, từng ngôi sao lấp lánh,

vô tận quang mang chấn động, từng đạo khí tức kinh khủng xé toang Thái Cổ Tinh Không.

Đối mặt với Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Trận, Yêu tộc lại vô cùng tĩnh lặng, không hề có chút hoảng sợ nào.

Đô Thiên Thần Sát Trận ư?

Lần này!

Phải xem trận pháp của ai lợi hại hơn!

Đế Tuấn trực tiếp bay vào tinh không, trong tay hiện ra một lá thần phiên!

Đó là Thái Dương Thần Phiên, lá phiên này vẫy động, Thái Dương Tinh cũng đang chấn động, vô số mặt trời quang huy giáng xuống, chấn động vô cùng hư không.

"Một Đô Thiên Thần Sát Trận bé nhỏ, hãy xem Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của ta phá nó thế nào!" Hắn hào triệu quần yêu, vẫy động tinh thần phiên.

"Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!" Chỉ thấy ba trăm sáu mươi lăm vị Đại La Tinh Chủ, tế luyện thần phiên trong tay, vẫy động tinh không, từng đạo quang mang lấp lánh trời đất.

Dẫn xuống quang mang đánh vào trong quần yêu, bao phủ toàn bộ.

Lại có ba ngàn sáu trăm năm mươi lá phó phiên cũng bay ra, cố định tinh không, dẫn xuống ánh sáng của Thái Cổ Tinh Đấu.

Chư Thiên lấp lánh, tinh thần quang mang chấn động, từng vùng tinh hà lan tỏa, vô số tinh thần đều đang chấn động.

Lại có từng đạo ý chí tinh thần xuất hiện dưới Thái Cổ Tinh Không, rồi bao phủ Yêu tộc.

"Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận ư?" "Kinh khủng, đại trận kinh

khủng như vậy, lại xuất hiện trên thế gian sao?" Một đại đạo tinh thần do ý chí tinh thần tạo thành trực tiếp được cố định trong Chu Thiên Tinh Đấu.

Ức vạn Yêu tộc làm binh, ức vạn tinh thần làm tướng, Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh làm trận nhãn, bày ra Chư Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Không!

Vẫn chưa đủ!

Yêu Hoàng Đế Tuấn tự mình đi vào trong Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, trực tiếp ném Hà Đồ Lạc Thư vào Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh, muốn tiếp tục gia cường Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Có thêm hai Tiên Thiên Linh Bảo, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận lại cường hoành thêm ba phần!

Oanh oanh oanh!

Khí tức tinh thần ngập trời lan tỏa, trên Hồng Hoang đại địa thì khí tức hoang dã lan tỏa.

Hai đại trận, một ở trời một ở đất, xa xa đối lập.

"Bàn Cổ hư ảnh!" Mười hai Tổ Vu hô lớn một tiếng, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Trận kinh biến, lại trực tiếp triệu hoán Bàn Cổ hư ảnh.

Đô Thiên Thần Sát Trận vẫy động, từ đó diễn hóa ra một đạo hư ảnh, đạo hư ảnh khổng lồ đó chấn động sơn hà, đè sập hư không.

Tiếp đó, mười hai đạo thân ảnh trong Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Trận đều dung nhập vào hư ảnh.

Đế Giang làm đầu lâu, các Tổ Vu khác làm thân thể.

Cửu Phượng và Đại Vu thì lần lượt hóa thành hai chân của Bàn

Cổ hư ảnh!

Thực lực yếu nhất, cũng chỉ có thể hóa thành chân Bàn Cổ, cũng trở thành yếu điểm của Bàn Cổ hư ảnh.

"Rắc!" Trong Bàn Cổ hư ảnh, lại có mười hai lá thần phiên cố định hư ảnh, khiến nó dần dần ngưng tụ thành thực chất!

Bàn Cổ dường như cũng muốn từ cõi chết trở về!

Kinh khủng!

Bàn Cổ lại một lần nữa xuất hiện trong Hồng Hoang thế giới, vô số thần ma gào thét, ý chí Thiên Đạo cũng đang run rẩy, ý chí Hồng Hoang thì đang hoan hô.

Bàn Cổ hư ảnh bước đi trên trời đất, trực tiếp bay lên tinh không.

Chỉ thấy Bàn Cổ hư ảnh diễn hóa ra một cây phủ đầu hư huyễn, trực tiếp vung về phía vô tận đại trận trên tinh không.

Một tinh hà băng liệt, vũ trụ cũng đang sụp đổ, tùy ý một luồng khí tức đã đánh nát tinh không.

Cả Hồng Hoang chấn động, nứt toác!

Hồng Hoang suýt chút nữa đã bị nứt vỡ vì vậy!

Mặc dù Bất Chu Sơn hiện tại đã đổ, nhưng ý chí Hồng Hoang còn đó, dẫn dắt từng đạo dư ba vào vô số trọng hư không, rồi xả vào Hỗn Độn, nên mới không để Hồng Hoang bị chém nát!

"Ha ha ha, mười hai Tổ Vu, cho rằng triệu hoán một đạo Bàn Cổ hư ảnh, có thể trấn áp Yêu tộc ta ư?" "Si tâm vọng tưởng!" Đế Tuấn thao túng Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, khí tức trên thân và đại trận liên kết thành một thể.

Một đại trận được Hà Đồ Lạc Thư thôi diễn, từ khi luyện hóa tinh thần phiên xong, đại trận cũng đã hoàn toàn đạt đến đỉnh phong!

Bây giờ dẫn xuống ức vạn tinh thần, hợp nhất với ức vạn Yêu tộc, bày ra tinh đấu đại trận, một Đô Thiên Thần Sát tàn khuyết có gì đáng nói?

"Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Trận có thể triệu hoán Bàn Cổ hư ảnh, ta thừa nhận Bàn Cổ Thiên Vương quả thực là thần ma đứng đầu trong Tam Thiên Thần Ma, nhưng Bàn Cổ hư ảnh đó có được một phần vạn thực lực của Bàn Cổ Đại Thần không?" Một Cộng Công chết đi, lại để một Đại Vu chống đỡ ư?

Hừ!

Đế Tuấn cười lạnh một tiếng, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, có thể luyện chế ra để chống lại Thánh nhân.

"Tinh Thần Thần Ma!" Oanh long!

Chu Thiên Tinh Đấu và ức vạn Yêu tộc lần lượt diễn hóa, lại hóa thành một đạo thân ảnh.

Đạo Thần Ma thân ảnh kia!

Trong Tam Thiên Hỗn Độn Thần Ma, có một vị Thần Ma không xếp hạng cao lắm, là Tinh Thần Thần Ma, nhưng cũng có thực lực đỉnh phong Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Bây giờ, đạo Tinh Thần Thần Ma thân ảnh này, ngưng tụ lực lượng của tinh đấu ngập trời và vô số Yêu tộc, mới hình thành, mặc dù chưa đạt đến chiều cao như Tinh Thần Thần Ma thật, nhưng ít nhất cũng có một nửa thực lực của Tinh Thần Thần Ma.

Khí tức thần ma kinh khủng lan tỏa, một đạo thân ảnh khổng lồ tương tự xuất hiện ở một đầu khác của tinh không.

Hư ảnh Bàn Cổ Phủ giáng xuống, Tinh Thần Thần Ma vung tay, từng đạo tinh quang vẫy động, hóa thành tinh thần đại đạo.

“Đương đương!” Tinh thần đại đạo bị chém nát, hư ảnh Bàn Cổ Phủ cũng theo đó tiêu thất.

Một đòn, thế quân lực địch!

Chương 127

Nhưng Bàn Cổ hư ảnh lại hơi chấn động, hư ảnh như mặt nước, lại xuất hiện từng gợn sóng.

Chân trái của Bàn Cổ hư ảnh, trực tiếp nổ tung!

"Oanh!" Đại Vu Xi Vưu dưới dư ba một đòn, nhục thân nổ tung, trực tiếp rơi xuống Hồng Hoang thế giới.

Xi Vưu dù sao cũng chỉ là một Đại Vu, làm sao có thể tham gia vào trận đại chiến như vậy!

Thiếu Xi Vưu, Bàn Cổ hư ảnh lại mờ đi ba phần.

Nhưng lá Cộng Công thần phiên còn đó, nên Bàn Cổ hư ảnh không trực tiếp vỡ nát, Đô Thiên Thần Sát Trận vẫn còn tồn tại.

"Oanh!" Tiếng thứ hai cũng theo đó vang lên, một đầu lâu của Cửu Phượng cũng nổ tung!

Mặc dù cũng là Tổ Vu, nhưng nội tình yếu nhất, trong số các Tổ Vu này, là kẻ đứng cuối.

Thậm chí Cửu Chuyển Huyền Công cũng chỉ tu luyện đến Tứ Chuyển.

Các Tổ Vu khác cũng nhìn tình huống của Cửu Phượng, Đế Giang trực tiếp nói.

"Kéo nàng xuống, đối với tình thế của ta không tốt." "Vậy thì trực tiếp quyết một trận thắng thua đi!" Bàn Cổ hư ảnh bay vào Thái Cổ Tinh Không, chỉ thấy đạo hư ảnh kia lại một lần nữa ngưng tụ hư ảnh Bàn Cổ Phủ.

Lần này, lại thi triển Khai Thiên Tam Phủ!

Phủ thứ nhất giáng xuống, từng luồng hư không hỗn loạn, Địa Thủy Phong Hỏa diễn hóa, hàng ức vạn dặm tinh không xung quanh đều bị hủy diệt.

"Kỹ xảo nhỏ mọn!" Tinh Thần Thần Ma bước đi, tinh thần đại đạo trực tiếp đè xuống, hư không chấn động cũng sụp đổ.

Đạo hư ảnh Bàn Cổ Phủ thứ nhất, chưa kịp giáng xuống, đã trực tiếp tiêu tán.

"Khai Thiên Đệ Nhị Phủ!" Mười hai Tổ Vu khái huyết, từng vị Tổ Vu chấn động, ba đầu lâu của Cửu Phượng trực tiếp nổ tung, mười ba Tổ Vu đặc biệt nghiêm trọng.

Nhưng lúc này, các Tổ Vu khác cũng khó lòng chiếu cố Cửu Phượng.

Đều đang cận kề cái chết.

Phủ thứ hai, căn bản không phải là điều mười hai Tổ Vu triệu hoán Bàn Cổ hư ảnh có thể đánh ra được.

Một đòn chưa ngưng tụ, Bàn Cổ hư ảnh bắt đầu tứ phân ngũ liệt!

Chân phải của Bàn Cổ hư ảnh nổ tung, đạo thân ảnh Tổ Vu Cửu Phượng tan vỡ, cũng rơi xuống Hồng Hoang!

Khai Thiên đòn thứ hai, thần phủ diễn hóa hư vô, trời đất phá nát, ức vạn tinh hà băng diệt!

Nửa Hồng Hoang đều đang bị xé rách.

"Tinh Thần Bất Diệt Đạo!" Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận diễn hóa, Tinh Thần Đạo nhân đánh ra một tinh hà.

Trong tinh hà, từng đạo tinh thần đại đạo diễn hóa thành từng ngôi sao, lại có Hà Đồ Lạc Thư giao chức thành Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận.

“Oanh!” Lần giao phong này quá rực rỡ, vô tận tinh không đều bị từng đạo quang mang bao phủ.

Tất cả sinh linh của Hồng Hoang thế giới, đều nhìn thấy đòn cuối cùng của hai vị cự nhân.

Đại tượng vô hình, đại âm vô thanh, sóng vô hình va chạm Hồng Hoang thế giới, nhưng dưới ý chí Hồng Hoang, từng đạo sóng cũng được dẫn vào Hỗn Độn.

Chỉ là ý chí Hồng Hoang cũng ngày càng suy yếu.

“Rắc!” Thân thể Tinh Thần Thần Ma tứ phân ngũ liệt, trực tiếp biến trở lại thành Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, dưới một đòn, ức vạn Yêu tộc tử thương quá nửa, ngay cả Đế Tuấn cũng thổ huyết không ngừng!

Kim Ô gào thét, huyết dịch vàng óng chảy khắp nơi.

Nhưng đạo Bàn Cổ hư ảnh còn thảm hại hơn.

Chỉ thấy đạo hư ảnh kia từng tầng nứt vỡ, từng vị Tổ Vu từ trong đó rơi xuống, cánh của Đế Giang đều đứt lìa!

Chín vị Tổ Vu khác còn thảm trạng liên miên, không đành lòng nhìn thẳng.

Mười Đại Tổ Vu, thân thể nứt vỡ, bản nguyên bị tổn thương, Chúc Dung bị chém mất nửa đầu!

Vu tộc phía dưới dưới dư ba đòn kia, bị tiêu diệt một phần ba!

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận lại một lần nữa bùng nổ thần quang, vô số tinh thần chi quang lại được dẫn xuống.

Yêu tộc trong tinh đấu đại trận, ngang ngược vô cùng, những Yêu tộc còn sống sót, không biết mỏi mệt, pháp lực vô tận!

Dẫn xuống tinh quang bổ sung pháp lực, đại sát tứ phương.

Từng vị Vu tộc bị đồ sát, ngay cả Tổ Vu cũng cận kề cái chết.

Đô Thiên Thần Sát Đại Trận đã phá, ba bốn vị Tổ Vu trực tiếp mất hết sức phản kháng, bị từng vị Yêu tộc bao vây, trực tiếp bị chém giết!

Tận thế của Tổ Vu đã đến.

"Oanh!" Một tiếng nổ mạnh mẽ vang lên từ trong Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!

Một Tổ Vu nổ tung!

Nhục thân Tổ Vu nổ tung, từng ngôi sao rơi xuống, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận nứt vỡ.

"Mau, mau thoát khỏi Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, bay về phía Bất Chu Sơn!" "Ở đó có một con đường thông đến Địa Phủ." Vu tộc đã bại rồi!

Năm vị Tổ Vu còn lại hốt hoảng chỉ huy Vu tộc tàn tạ.

Bảo tồn tàn lực!

Chỉ cần chạy vào Âm Phủ Địa Phủ, Vu tộc có thể đông sơn tái khởi, có thể cùng Yêu tộc quyết một trận thắng thua.

Từng vị Vu tộc bay vào Bất Chu Sơn, tìm kiếm con đường thông đến Âm Ti. ...

Trên Hồng Hoang tinh không, ngoài Nam Thiên Môn của Yêu tộc Thiên Đình, một đạo thân ảnh lưng đối Nam Thiên Môn, mặt hướng Hồng Hoang thế giới, vào lúc này từ từ mở đôi mắt!

"Sắp rồi!" "Thật sự sắp rồi!" Vu Yêu đại chiến, Yêu tộc giành chiến thắng, sắp mang theo quả thực thắng lợi trở về Yêu tộc Thiên Đình, ăn mừng một trận đại chiến thắng lợi!

Ở nơi này, hắn lặng lẽ chờ Yêu tộc trở về.

Cuộc đồ sát đã bắt đầu!

Kể từ khi Yêu tộc đồ sát bắt đầu!

Nhục Thân Tổ Vu tự bạo, mở ra một con đường cho Vu tộc, vô số Yêu tộc theo con đường đó, chạy vào Bất Chu Sơn, nhưng dưới Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, từng đạo thân ảnh trực tiếp sát hướng đại bản doanh của Vu tộc.

"Oanh oanh oanh!" Từng đạo tinh quang dẫn xuống, vô số Yêu tộc mang theo tinh thần chi quang, giết cho Vu tộc không thể thành quân.

Ngay cả Tổ Vu cũng bại rồi, Vu tộc còn thực lực chống lại Yêu tộc sao?

Đạo Tinh Thần Thần Ma kia, mặc dù cũng tàn phá không chịu nổi, nhưng dưới sự tu phục của Chu Thiên Tinh Đấu, đạo Tinh Thần Thần Ma đó đang từ từ tu phục.

Từng đạo tinh thần đại đạo giáng xuống, chém giết từng vị Vu tộc!

Trăm vạn Vu tộc, ngàn vạn Vu tộc, ức vạn Vu tộc, đều đã chết!

Cả Hồng Hoang thế giới, đều phiêu đãng khí tức hung sát của Vu tộc, nhục thân của họ cũng trở về trời đất, bổ toàn Hồng Hoang thế giới!

Mặc dù một trận Vu Yêu đại chiến đã đánh nát vô số không gian, thậm chí Bất Chu Sơn đổ sụp, cũng làm chấn động Hồng Hoang thế giới, nhưng dưới sự bổ toàn của Vu tộc, vết thương mà Hồng Hoang thế giới phải chịu, xa xa không kinh khủng như tưởng tượng.

"A a a!" "Vu tộc ta, vì sao lại bại!" Từng vị Vu tộc bị đồ sát, ngửa mặt lên trời gào thét, chất vấn trời xanh.

Nhưng dưới Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, bị đại trận bao phủ,

trực tiếp bị xóa sổ sinh mệnh.

Những Tổ Vu còn lại đang liều chết chống cự.

"Cường Lương, Chúc Cửu Âm hai vị Tổ Vu, mau chặn Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!" Đế Giang khái huyết không ngừng, toàn bộ Tổ Vu chân thân tan vỡ, nhục thân tiêu tán, một nửa thân thể hóa đạo, trọng quy Hồng Hoang thế giới.

Bại rồi!

Bại một cách thảm hại, bây giờ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Yêu tộc còn đó, giết cho Vu tộc không còn một mảnh giáp.

Không thể đi được nữa rồi!

Cục diện Tổ Vu tất tử.

Nhưng có thể phát huy tàn dư sức lực, đưa số Vu tộc còn lại vào Âm Phủ Địa Phủ càng nhiều càng tốt.

Ở nơi đó, có một vị Vu tộc Thánh nhân!

Có vị Thánh nhân đó phù hộ, Vu tộc có thể đông sơn tái khởi!

Khoảnh khắc đó, các Tổ Vu đều đặt hy vọng vào số Vu tộc còn lại, có vị Nhân Vu Xi Vưu kia!

Chương 128

Xi Vưu này, đã tu luyện ra Nguyên Thần, lại là Vu tộc, sau này tất nhiên sẽ đại phóng quang thải!

"Oanh!" Trời đất tối sầm, trong nháy mắt lại biến thành ban ngày.

Chúc Cửu Âm thi triển thần thông, trộm thiên hoán nhật.

Nhưng trong nháy mắt!

Một cánh tay khổng lồ giáng xuống, trực tiếp đánh nát Tổ Vu chân thân thành thịt nát.

Tinh Thần Thần Ma làm trời đất, một búa đã luân tử Chúc Cửu Âm!

Các Tổ Vu đã dầu hết đèn cạn, tuyệt đối không phải đối thủ của Yêu tộc.

"Đi!" "Đại nhân Tổ Vu, mau đi!" Từng vị Đại Vu từ trong con đường nứt vỡ lại một lần nữa chạy trở về, dường như muốn cứu Tổ Vu.

Nhưng bốn vị Tổ Vu còn lại sắc mặt lại biến đổi.

Đã thấy rồi!

Thấy đạo Tinh Thần Thần Ma kia đang bước đến.

"Oanh!" Tinh thần đại đạo hóa thành thần liên, trực tiếp xỏ từng vị Đại Vu vào nhau, treo trên thần liên, các Đại Vu kia nhất thời chưa chết hẳn, toàn bộ đều đang giãy giụa.

"A a a!" Tổ Vu xông lên, muốn liều chết chống cự.

Nhưng quá suy yếu, Tổ Vu chân thân đều ảm đạm vô quang, từng vị Tổ Vu xông vào Tinh Thần Thần Ma, chỉ muốn làm Tinh Thần

Thần Ma bước chân hơi bị cản trở mà thôi!

"Oanh!" "Oanh!" "Oanh!" Ba tiếng nổ vang lên trong Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Lại có ba vị Tổ Vu tự bạo.

Tổ Vu Đế Giang, Tổ Vu Huyền Minh, Tổ Vu Xa Bỉ Thi, lần lượt tự bạo, dùng chút sức lực cuối cùng, đánh nứt một góc Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Những Vu tộc bị nhốt trong đại trận, lần lượt ùa ra, thoát khỏi đại trận, bước vào Bất Chu Sơn đoạn liệt!

Tìm thấy con đường thông đến Âm Ti, trực tiếp độn nhập vào Âm Phủ Địa Phủ.

"Hừ!" Chạy ư?

Đạo Tinh Thần Thần Ma kia bị Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận bao phủ, theo đó di chuyển, cả Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận cũng từ từ di động.

Tổ Vu Chúc Dung cuối cùng sắc mặt bi thương.

Chết hết rồi!

Mười hai Tổ Vu, trừ Hậu Thổ hóa thân luân hồi, có một người ngoài!

Mười vị Tổ Vu còn lại đều đã chết!

Ngay cả Tổ Vu Cửu Phượng cũng sinh tử bất tri.

Vô số Vu tộc vẫn lạc trên Hồng Hoang trời đất, số Vu tộc còn lại chạy vào Âm Ti không đủ mười vạn!

Đó là Vu tộc đấy, Vu tộc trấn áp Hồng Hoang đại địa chỉ còn lại mười vạn.

“Ta không thể chết!” “Ta phải đưa Vu tộc an toàn vào Âm Phủ Địa Phủ.” Chỉ có đưa họ an toàn vào Âm Ti, giao cho Hậu Thổ nương nương, mới có thể chết!

Chúc Dung há miệng phun ra thần hỏa, trong thần hỏa, thậm chí còn lẫn máu của mình.

Máu kia bùng cháy, hòa quyện cùng thần hỏa, lại thiêu nứt một góc Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Một đạo quang mang lửa lấp lánh, trực tiếp thoát khỏi Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Đạo Tinh Thần Thần Ma trong Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận dừng lại, nhìn về phía Bất Chu Sơn đoạn liệt xa xa, cười lạnh một tiếng.

“Vu tộc có thể chạy đi đâu?” Vu tộc bị vây trong Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận đều đã vẫn lạc, ức vạn Vu tộc tử vong, tự bạo thì tự bạo, bị đánh chết thì bị đánh chết, hoặc lực kiệt hóa đạo mà đi.

Chỉ còn lại Chúc Dung dẫn mười vạn Vu tộc tàn tạ chạy vào Bất Chu Sơn.

“Sát sát!” “Hôm nay, ta muốn danh xưng Vu tộc biến mất khỏi lịch sử Hồng Hoang.” Đế Tuấn thao túng Tinh Thần Thần Ma, ý chí ngang dương, trực tiếp sát nhập vào Bất Chu Sơn!

Một ngọn thần sơn bị chia làm đôi, vẫn sừng sững không lời, chỉ là thiếu đi ý chí Bàn Cổ, không còn ý chí ngập trời trấn áp thánh linh như xưa.

Tiên huyết chảy tràn Bất Chu Thần Sơn, những thân thể Vu tộc đã chết đều hóa đạo!

Đều trở về Hồng Hoang thế giới, hóa thành sơn hà Hồng Hoang hoặc hóa thành linh khí trời đất Hồng Hoang.

Vu tộc cả đời, đều tùy ý tranh đoạt tất cả, nhưng khi vẫn lạc, tất cả lại trở về Hồng Hoang thế giới.

"Oanh!" Bất Chu Sơn chấn động, đoạn sơn phong bị đứt lìa kia cuối cùng từ Thái Cổ Tinh Không rơi xuống, trực tiếp rơi xuống đại địa.

Cả Hồng Hoang đều vì thế mà rung chuyển, đại địa xé rách ức vạn vạn dặm, trong nháy mắt có vô số trọng cương sát từ dưới đất bùng lên, xông vào Hồng Hoang tinh không.

Cả tinh không đều hòa quyện với sát khí, Hồng Hoang cũng tối sầm.

Tận thế!

Đã giáng lâm!

Từng đạo khí tức tai kiếp bao phủ sinh linh, hư không nứt vỡ, hóa thành thần đao, những tiên nhân bị hư không vỡ vụn chém trúng, lần lượt bị diệt sát.

Linh khí phong bạo quét sạch trời đất, linh khí bạo liệt trực tiếp cuốn trôi nhục thân tiên nhân thành thịt nát.

Một trận tai kiếp quét sạch cả Hồng Hoang.

Dưới đoạn Bất Chu Sơn đổ sập kia, đạo Tinh Thần Thần Ma kia bất động, mặc cho vô biên khí tức tai kiếp cuốn trôi, vẫn đứng sừng sững giữa trời đất.

Từng đạo tinh thần quang mang xuyên toa trời đất, nhìn đoạn Bất Chu Sơn sừng sững kia.

Đã thấy mười vạn Vu tộc còn lại chạy vào con đường kia!

Một con đường như phong ấn, phong tỏa từng trọng khí tức, nhưng lúc này, phong ấn đó tiêu thất, lại có từng đạo Âm Ti pháp tắc

Hồng Hoang chảy ra.

Hòa quyện với pháp tắc Hồng Hoang, hủy diệt hư không trời đất.

"Ồ?

Hóa ra muốn trốn vào Âm Phủ Địa Phủ ư?" "A a, trốn vào Âm Ti cũng chỉ có một con đường chết!" Tinh Thần Thần Ma ra tay, muốn đánh nát con đường kia, nhưng ngay khoảnh khắc tiếp theo, vị Tổ Vu kia trực tiếp nổ tung giữa hư không.

"Oanh!" Chúc Dung cũng tự bạo, tự bạo trực tiếp đánh nát một bàn tay của Tinh Thần Thần Ma, nhưng trong ba hơi thở, một bàn tay nứt vỡ kia lại được tinh thần quang huy tu phục như ban đầu.

Trong mấy hơi thở đó, mười vạn Vu tộc toàn bộ chạy vào trong thông đạo.

Trên nửa đoạn Bất Chu Sơn, không còn một Vu tộc nào.

Đế Tuấn cười lạnh một tiếng, trực tiếp vươn tay!

Trời đất phá diệt, Âm Ti cũng hiện hóa trước mắt.

Tinh Thần Thần Ma một đòn, đánh nát Hồng Hoang trời đất, muốn sát nhập vào Âm Ti Địa Phủ ư? ...Âm Phủ Địa Phủ, cả thế giới đều phiêu đãng khí tức quỷ dị.

Các Quỷ Vương Quỷ Đế trong giới đều run rẩy.

Vu Yêu đại chiến Hồng Hoang, mặc dù không ảnh hưởng đến Âm Ti.

Nhưng!

Hiện tại, lại có ba vị Thiên Đạo Thánh nhân đứng trên Cầu Nại Hà.

Từng luồng khí tức khó có thể áp chế quét sạch Âm Phủ Địa Phủ,

khí tức của Hậu Thổ nương nương, thậm chí ngay cả Lục Đạo Luân Hồi cũng đang run rẩy!

Chân thân của nàng, đều muốn bước ra khỏi Âm Ti Địa Phủ rồi.

Một khi Hậu Thổ bước ra khỏi Địa Phủ, Thánh vị của nàng đều sẽ băng tháp, Lục Đạo cũng sẽ vì thế mà hủy diệt!

Nhưng không thể cố kỵ nữa.

Toàn bộ Vu tộc đều chết trước mắt.

Khoảnh khắc đó, nàng thậm chí còn hoài nghi việc ban đầu hóa thân luân hồi có đúng hay sai?

Nếu không hóa thân luân hồi, vậy Vu tộc sẽ bại sao?

"Oanh!" Từng đạo khí tức Thánh nhân lan tỏa Âm Ti, Thông Thiên Giáo Chủ, Tiếp Dẫn Đạo nhân, Chuẩn Đề Đạo nhân đã ra tay.

"Hậu Thổ nương nương, Vu tộc thất bại, là cục diện đã được thiên định!" "Xin nương nương đừng nghịch thiên hành sự." Thông Thiên Giáo Chủ chậm rãi nói, chỉ là trong mắt lại lấp lánh ba phần kinh nghi bất định.

Chuyện gì vậy?

Chương 129

Vu Yêu đại chiến chẳng phải là cả hai tộc đều thất bại sao?

Yêu tộc thắng lợi rồi ư?

Giữa chừng xuất hiện vấn đề chăng?

Đây không phải là kết quả mà các Thánh nhân kia muốn.

Chuẩn Đề Đạo nhân, Tiếp Dẫn Đạo nhân cũng vậy.

Trong kế hoạch, Vu Yêu hai tộc đều bại, Yêu tộc thắng lợi sao?

Lục Thánh Thiên Đạo đều kinh hãi, chỉ có Nữ Oa nương nương trong Oa Hoàng Cung truyền ra tiếng cười lớn.

Âm Ti Địa Phủ chấn động, đạo khí tức kia đang diễn hóa, thậm chí cả U Minh Địa Phủ, đều xảy ra chấn động, xuất hiện từng đạo vết nứt.

Cũng vào lúc này, từng vị Vu tộc từ trên không trung rơi xuống!

Mười vạn Vu tộc kia toàn bộ đã chạy vào Âm Ti Địa Phủ.

Câu nói đầu tiên sau khi tiến vào Âm Ti là hướng về Âm Ti mà hét lớn.

"Tổ Vu Hậu Thổ!" "Vu tộc ta bại rồi!" Bại rồi!

Bại một cách thảm hại, mười vạn Vu tộc còn lại của ta, đa phần tàn tạ, ngay cả Đại Vu cũng không còn mấy vị!

"Đúng vậy, Vu tộc đã thất bại rồi!" "Bởi vậy xin Vu tộc toàn bộ chết đi." Một đạo thanh âm vang lên trong Âm Ti, tiếp đó Âm Ti nứt ra một vết, một bàn tay khổng lồ từ đó giáng xuống.

Vạn ngàn tinh thần quang mang lấp lánh trời đất, trấn áp Âm Ti.

Một cánh tay của Tinh Thần Thần Ma, vươn vào trong Âm Ti, muốn tiêu diệt Vu tộc!

Chỉ là chưa kịp cánh tay giáng xuống, sâu trong Lục Đạo Luân Hồi, bùng ra sáu đạo quang mang, trực tiếp chém đứt một cánh tay.

"Cút!" "Một kẻ nhỏ nhoi ngưng tụ ra Thần Ma mà dám dòm ngó Âm Ti ư?" "Yêu tộc dám nhập Âm Phủ Địa Phủ, ngay cả Thánh nhân Yêu tộc, ta cũng dám chém giết!" Hậu Thổ nương nương chấn nộ!

Lần đầu tiên trong đời đại nộ!

Mười vạn Vu tộc trong lòng hổ thẹn, lần lượt hướng về phía Hậu Thổ nương nương mà bái!

Ba vị Thánh nhân kia lại do dự không quyết, bây giờ nên làm gì đây?

Vu Yêu đại chiến dường như đã kết thúc rồi!

Hồng Hoang Bất Chu Sơn đã sập, Hồng Hoang thế giới cũng đang băng diệt.

Các Thánh nhân, nên đi bổ thiên chứ?

Ba đạo thân ảnh trong nháy mắt bay ra khỏi Âm Phủ Địa Phủ.

Đạo thân ảnh trên Cầu Nại Hà kia, nhìn ba vị Thánh nhân biến mất, lại lộ ra một nụ cười lạnh.

Hôm nay ba Thánh chặn Âm Ti, sau này Hậu Thổ tất báo thù!

Ngoài Bất Chu Sơn, Tinh Thần Thần Ma thu tay về, chỉ thấy bàn tay đó lại tiêu thất.

Chỉ là cũng không bận tâm, cũng không một lần nữa vươn vào Âm Phủ Địa Phủ.

Đế Tuấn ban đầu thử dò xét Hậu Thổ nương nương, nếu có thể

giết chết mười vạn Vu tộc cuối cùng, thì còn gì bằng.

Nếu không thể, thì cũng không sao.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận tiêu tán, từng vị Yêu tộc từ trong đại trận đi ra.

Đạo Tinh Thần Thần Ma thân ảnh cũng theo đó tiêu thất.

Bây giờ Yêu tộc có ngàn vạn!

Đế Tuấn nhìn Yêu tộc, nhìn Hồng Hoang thế giới, cười lớn không ngớt.

"Ha ha ha ha, thấy chưa?

Đông Hoàng hiền đệ, ta đã thắng rồi!" "Ha ha ha, a, Vu Yêu đại chiến, Yêu tộc ta đã thắng lợi rồi!" "Hôm nay, Yêu tộc ta là đại tộc đứng đầu Hồng Hoang!" "Đi đi đi, trở về Thiên Đình, Yêu tộc ta phải đại hạ tam thiên!

Rồi tiếp quản toàn bộ Hồng Hoang thế giới." Đế Tuấn và Thái Nhất đồng hỉ, vô số Yêu tộc hoan hô, cộng minh Yêu Hoàng Yêu Đế.

"Yêu Hoàng đại đức, Yêu Đế đại dũng!

Yêu tộc ta hợp lẽ nên trở thành nhân vật chính Hồng Hoang!" Từng đạo tiếng cung phụng vang lên, những sinh linh Hồng Hoang còn sống sót lại kinh hãi nhìn Yêu tộc.

Hồng Hoang thế giới, sắp bước vào thời đại đại nhất thống rồi.

Dưới ánh mắt của họ, quần Yêu bay về phía Thái Cổ Yêu Đình.

Từng vị Đại Yêu hân hỉ không thôi, Yêu tộc trở thành nhân vật chính Hồng Hoang, những công thần Yêu tộc còn lại này, sau này luận công hành thưởng, đều sẽ nhận được lợi ích to lớn.

Chỉ là sau khi bay vào Thái Cổ Tinh Không không lâu, nhìn thấy

Thiên Đình, tự nhiên cũng nhìn thấy ngoài Nam Thiên Môn, đạo thân ảnh ngồi dưới tinh không kia.

Đạo thân ảnh kia điềm nhiên, nhắm mắt, dường như đang thần du thái hư.

"Nhân, Nhân Vương!" "Nhân Vương ở đó ư?" Đợt Yêu tộc đầu tiên bay tới kinh ngạc nhìn Sở Ca ngoài Nam Thiên Môn!

Làm sao có thể quên Sở Ca?

Hắn là ngoan nhân đã chặn Thánh nhân ở tận cùng Thiên Đạo mà đồ sát!

Chỉ là hắn ở nơi đây làm gì?

Chẳng lẽ khiêu chiến Yêu tộc?

Hay là tranh đoạt nhân vật chính Hồng Hoang?

"Hừ!

Nhân Vương thì sao?

Yêu tộc ta bây giờ đã trở thành nhân vật chính Hồng Hoang, dưới Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, thần ma đều phải né tránh, Thánh nhân cũng phải lui bước!" "Không sai, hôm nay Yêu tộc ta đồ sát Nhân Vương, giẫm đạp lên ngoan nhân, để danh tiếng Yêu tộc ta lại một lần nữa khuếch đại ba phần!" Từng vị Đại La Yêu tộc đều động tâm.

Ở xa hơn, dưới Thái Cổ Tinh Không, những Đại Yêu kia cũng phát hiện ra Sở Ca.

"Ồn ào!" Một đám người sắp chết, vì sao phải làm ồn.

Sở Ca mở đôi mắt!

Trong khoảnh khắc, giữa trời đất có hai đạo kiếm quang lấp lánh, trong nháy mắt trong phạm vi vạn dặm trước mặt hắn, Yêu tộc toàn

bộ bị chém giết.

Một kiếm chém giết ba vạn Đại Yêu!

Đó chỉ là một tia ánh mắt của Sở Ca!

Khi ta sát lục, chỉ cần giữ yên tĩnh là được!

Bởi vì!

Họ đều là người chết rồi!

Người chết, có làm ồn ào không? ...Thái Cổ Yêu Đình, ngoài Nam Thiên Môn!

Đạo thân ảnh kia, mở đôi mắt, một tia ánh mắt, chém giết toàn bộ Đại Yêu trong phạm vi ba vạn dặm trước mặt.

Phải biết rằng, trong số các Đại Yêu này lại có cả Thái Ất Kim Tiên.

Nhưng những Đại Yêu kia, không thể chống đỡ được một tia ánh mắt của Sở Ca!

Kinh khủng!

Trong ba vạn dặm ngoài Nam Thiên Môn, quần Yêu đều run sợ.

Chỉ còn một chút nữa, nếu lại gần hơn một chút, sẽ bị Sở Ca chém giết!

Từng vị Yêu tộc đầu óc tê dại, kinh hãi nhìn Sở Ca, trong ánh mắt đều là vẻ kinh khủng.

"Sát thần ngoan nhân, đã đến rồi!" Lần này, không dám lớn tiếng quyết đoán.

Chỉ ngây người nhìn thân ảnh Sở Ca, ngay cả lời nói ác độc cũng không dám thốt ra.

Quân đội Yêu tộc ở phía trước dị thường, cũng bị Yêu tộc phía sau

chạy tới phát giác.

“Đang làm gì vậy?

Chương 130

Không đi Thiên Đình, bày đại yến sao?" Có một vị Tinh Chủ bay tới, giận dữ mắng quần Yêu.

Hiện nay trong Vu Yêu đại chiến, Yêu tộc đại thắng toàn diện, trở thành nhân vật chính Hồng Hoang, là lão đại Hồng Hoang của Yêu tộc, những Yêu tộc làm quá này, cũng quá mất mặt rồi chứ!

Đại La Tinh Chủ dường như đang mắng, nhưng ngay khoảnh khắc tiếp theo, lại dừng lại.

Bởi vì hắn đã nhìn thấy đạo thân ảnh ngoài Nam Thiên Môn kia.

Đạo thân ảnh kia mở đôi mắt, một thân kiếm khí tung hoành tinh không, từng tia kiếm quang lấp lánh trời đất, phía sau hắn một Cổng Kiếm giao chức với quang mang, tiếp đó Kiếm Giới hiển hóa, Kiếm Giới lan tỏa!

Ba vạn vạn trượng Kiếm Giới đều hiển hóa phía sau Sở Ca.

"Kia, kia là Nhân Vương!" Đại La Tinh Chủ kinh hãi, lại quay đầu chạy trốn.

Bay về phía tinh không xa xăm, trực tiếp hô lớn với trời đất.

"Không ổn rồi, Nhân Vương đã đến!" Một đạo thanh âm trực tiếp vang vọng tinh không, chấn động trời đất.

Dưới tinh không, Đế Tuấn cưỡi Cửu Đầu Cửu Thủ Giao Long thần liễn ngang ngược trời đất, Cửu Thủ Giao Long là thái cổ dị chủng, mặc dù không phải chân long huyết mạch, nhưng mạnh hơn huyết mạch chân long thông thường.

Mỗi một đầu Cửu Thủ Giao Long đều là Thái Ất Kim Tiên, nếu Cửu Đầu Cửu Thủ Giao Long huyết mạch quy nhất, thậm chí có thể

đại chiến Đại La Kim Tiên!

Tọa kỵ của Đế Tuấn trên chư thiên cũng ở đẳng cấp cao.

Hắn phong thái ngang nhiên đứng trên thần liễn, bên cạnh hoàng hậu tựa vào lòng.

Bên trái thần liễn, lại có một Thần Thuyền chấn động tinh không, cùng đi với Cửu Đầu Cửu Thủ Hắc Giao Long thần liễn của Đế Tuấn.

Đông Hoàng Thái Nhất trên mặt tràn ngập ý cười, nhìn về phía Đế Tuấn, cười ha hả.

"Huynh trưởng, ta đã thành công!" Đúng vậy!

Thật sự đã thành công rồi!

Từng cảnh tượng xuất hiện trong đầu hắn.

Không biết bao nhiêu ức vạn năm trước, trên Thái Dương Tinh đã sinh ra hai đầu Tam Túc Kim Ô.

Kể từ đó hai đầu Tam Túc Kim Ô nắm tay nhau, cùng du Hồng Hoang, chỉ là vào lúc đó, Hung Thú Lượng Kiếp vừa mới bắt đầu.

Trên Hồng Hoang đại địa, Hung Thú phục sinh, vô số đại năng giáng lâm, tư sát Hung Thú!

Tiếp đó hắn và Đế Tuấn cũng gia nhập vào nhóm đại thần thông đó.

Cuối cùng cùng nhau liên thủ, chém giết Hung Thú Chi Chủ Thần Nghịch!

Sau Hung Thú Lượng Kiếp, các đại năng chư thiên lại bế quan, chỉ là sau đó Tam Tộc bắt đầu xuất hiện trên Hồng Hoang.

Tam Tộc hùng bá Hồng Hoang, các đại thần thông chư thiên đều

phải né tránh.

Cũng vào lúc đó, Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn thầm phát lời thề, cũng muốn uy phong như Long Vương Tổ Kỳ Lân, Nguyên Phượng, thống lĩnh một đại tộc, tranh bá thiên hạ Hồng Hoang.

Tam Tộc tranh bá, dưới kế sách của Đạo Tổ và Ma Tổ, một lượng kiếp nữa cũng qua đi.

Hồng Hoang vẫn chưa sinh ra nhân vật chính.

Trong Đạo Ma Lượng Kiếp, Đế Tuấn và Thái Nhất muốn sáng tạo Yêu tộc, tiến quân theo giấc mơ của mình, nhưng vào lúc đó, Tây Vương Mẫu và Đông Vương Công xuất thế.

Tây Vương Mẫu nắm quyền nữ tiên thiên hạ, Đông Vương Công nắm quyền nam tiên thiên hạ!

Hắn và Đế Tuấn không phục, trực tiếp sát lên phủ đệ Đông Vương Công, chém giết Đông Vương Công, chuyện này chưa lâu.

Đạo Ma tương tranh, tiếp đó Ma Tổ La Hầu thất bại, Hồng Quân theo đó chứng đạo!

Tử Tiêu Cung ba lần giảng đạo, lại trì hoãn thời gian lập Yêu tộc!

Mãi đến khi Hồng Quân lấy thân hợp đạo, mới lập Yêu tộc!

Thoáng chốc mấy lượng kiếp trôi qua, cuối cùng đã thực hiện được nguyện vọng năm đó.

Đông Hoàng Thái Nhất vừa cười vừa khóc, những năm tháng chua xót đó chỉ có hắn mới biết.

Sáng tạo Yêu tộc hùng bá Hồng Hoang, Vu tộc vấn thế, hai tộc tranh bá!

Cẩn thận từng li từng tí, chỉ sợ bị người khác tính kế.

Mỗi bước đi, đều cẩn thận từng li từng tí, quan sát trái phải, sau đó, khi Yêu tộc trở thành hai đại tộc của chư thiên, mới khá hơn một chút.

Bây giờ!

Yêu tộc trở thành đại tộc đứng đầu chư thiên, trở thành nhân vật chính Hồng Hoang!

Khổ tận cam lai, sau này thiên hạ, sẽ là thiên hạ của Yêu tộc!

Thần liễn và Thái Dương Thần Thuyền ngang dọc chư thiên, song song đi, các Đại Yêu còn lại cũng song song đi, chỉ hơi chậm hơn một chút.

Lần này, Yêu tộc muốn ngang ngược đi khắp chư thiên, ai dám xấc xược?

Trung ương Hồng Hoang!

Bốn đạo thân ảnh đứng dưới Bất Chu Sơn đoạn liệt!

Thái Thanh Thánh Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn Đạo nhân, Chuẩn Đề Đạo nhân, bốn vị Thánh nhân đều hoang mang nhìn trời đất!

Đại thế Hồng Hoang đã bị thay đổi sao?

Trên ứng Thiên Đạo, dưới khắc ý chí, kết luận rằng Vu Yêu hai tộc đều phải diệt!

Sau đó kết thúc một lượng kiếp.

Nhưng bây giờ, những Yêu tộc ngông nghênh kiêu ngạo kia là sao?

"Chẳng phải đại thế Hồng Hoang không thể thay đổi sao?" Chuẩn Đề Đạo nhân đưa ra câu hỏi, chỉ là ba vị Thánh nhân kia cũng không thể giải thích.

Bởi vì cũng không rõ.

"Hô!" Thái Thanh Thánh Nhân thở dài một hơi, quay đầu nhìn về phía Bất Chu Sơn đoạn liệt, chậm rãi nói.

"Ý chí Hồng Hoang đã suy yếu hơn tám phần, nếu không nối lại Bất Chu Sơn, e rằng Hồng Hoang sẽ bị Hỗn Độn đè sập." "Chỉ là Càn Khôn Đỉnh không còn, muốn tái tạo thần sơn Hồng Hoang, lại có chút khó khăn rồi." Ba vị Thánh nhân khác đều gật đầu.

Muốn bổ toàn Hồng Hoang, cần Nữ Oa nương nương ra tay!

Bởi vì Càn Khôn Đỉnh ở trong tay Nữ Oa nương nương.

Thái Thanh Lão Tử cười khổ một tiếng, "Lần trước ta đã chặn cửa Oa Hoàng Cung, mời Nữ Oa nương nương ra tay, lần này lại phái một người khác đi vậy." Lần trước đã kết oán với Nữ Oa, cũng không biết nhân quả khi nào mới trả.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhắm mắt tĩnh tâm, lại không muốn đi Oa Hoàng Cung!

Còn lại Chuẩn Đề Đạo nhân và Tiếp Dẫn Đạo nhân, nhìn nhau, Tiếp Dẫn Đạo nhân nói.

"Vậy ta sẽ đi Oa Hoàng Cung, mời Nữ Oa nương nương ra tay luyện hóa Hồng Hoang vậy." Đang định bay vào Thái Cổ Tinh Không, nhưng vào lúc này, một đạo thanh âm vang vọng Hồng Hoang.

Đó là thanh âm của một vị Đại La Kim Tiên.

Một đạo thanh âm gấp gáp, mang theo một tia hoảng sợ kinh khủng, như gặp phải đại khủng bố.

Lại khiến Đại La Kim Tiên cũng cảm nhận được nguy hiểm?

Đã xảy ra chuyện gì?

"Không ổn rồi, Nhân Vương đã đến!" Ừm?

Nhân Vương?

Nhân Vương đã đến!

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thái Thanh Thánh Nhân, Chuẩn Đề Đạo nhân, và cả Tiếp Dẫn Đạo nhân đang đi Oa Hoàng Cung đều nhìn về phía tinh không xa xăm.

Đạo tâm Thánh nhân đều vì thế mà rung chuyển.

Nhân Vương Sở Ca!

Lại xuất hiện ư?

Lần này, sự xuất hiện của hắn sẽ tạo thành biến hóa lớn thế nào?

Vị Sát Thần, ngoan nhân kia, chỉ nghe tên thôi, Thánh nhân cũng phải nghiến răng nghiến lợi.

Sau khi tiếng kêu cứu của vị Đại La Kim Tiên Yêu tộc vang lên, lại có một đạo thanh âm vang vọng dưới tinh không.

“Ta!

Chương 131

Đã đợi rất lâu rồi!" Nhân Vương?

Đã đợi Yêu tộc rất lâu rồi?

Ý gì? ...Dưới tinh không!

Vạn Yêu tĩnh lặng, vô số Yêu tộc đều vào lúc này tĩnh lặng.

Khoảnh khắc trước còn đang ăn mừng Yêu tộc đại thắng toàn diện, nhưng khoảnh khắc tiếp theo, lại run rẩy nhìn về phía đạo thân ảnh dưới tinh không kia.

Đạo thân ảnh kia lưng đeo Kiếm Giới, một bên Cổng Kiếm lan tỏa, sau đó từ từ đứng lên.

Thân hình vĩ ngạn đến nhường nào, dòng tinh hà kia cũng đang chấn động.

Nhân Vương khí thế vô song, đứng dưới tinh không, biểu tượng vô địch kia, ai thấy cũng phải biến sắc!

Đã vô địch rồi, chỉ khí thế đó thôi đã vượt qua bất kỳ Đại La Kim Tiên nào.

Phải biết rằng, ngoan nhân này ngay cả Thiên Đạo hóa thân cũng chém!

Trước mặt quần Yêu, Cửu Đầu Cửu Thủ Giao Long thần liễn và Thái Dương Thần Thuyền đều dừng lại.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất lần lượt bước ra.

Ánh mắt Đế Tuấn lạnh lùng, trong ánh mắt hắn, mang theo một tia lạnh lẽo!

Nhân Vương Sở Ca, đã đến rồi ư?

A a, hôm nay vừa hay giải quyết luôn!

Đông Hoàng Thái Nhất thì nhìn chằm chằm Sở Ca, đang tìm kiếm Đông Hoàng Chung.

Nhưng lạc ấn chân linh trên Đông Hoàng Chung đều đã tiêu thất, nên Đông Hoàng Thái Nhất cũng không thể dò xét Đông Hoàng Chung ở đâu.

"Giặc mắt, dám tiến lên ư?" "Giờ phút này, nếu ngươi quỳ trước mặt Yêu tộc ta ba ngàn năm, ta có thể cân nhắc tha cho ngươi." Lời nói của Đông Hoàng Thái Nhất truyền vào trong các Đại Yêu.

Các Đại Yêu trên tinh không kinh ngạc, sau đó lộ ra một nụ cười khó tả.

Để một kẻ đồ sát Thánh nhân, nếu có thể quỳ lạy trước mặt mình!

Chẳng phải sẽ sảng khoái hơn cả khi Thánh nhân quỳ lạy trước mặt sao!

Khoảnh khắc đó, các Đại Yêu đều hy vọng Sở Ca có thể quỳ xuống.

Chỉ là dưới tinh không, đạo thân ảnh kia lại vững như núi, chỉ có một đạo quả từ từ xuất hiện trên đỉnh đầu!

Đó là Nhân tộc đạo quả!

Lại có ba dòng sông treo phía sau Sở Ca.

Nhân Đạo Trường Hà ngưng tụ, Nhân Đạo ý chí, Nhân tộc tu vi, Nhân Đạo khí vận đều hiển hóa.

Bây giờ ba dòng trường hà, khí vận Nhân tộc suy yếu nhất, Nhân Đạo ý chí kiên cố không thể phá vỡ, Nhân tộc tu vi cũng đã có chút tiến bộ, dù sao trong Kiếm Môn Nhân tộc quá ít rồi!

"Kết thúc rồi ư?" Sở Ca nhìn đám Yêu tộc trở về sau thắng lợi kia,

trên thân lạnh nhạt.

Lần này, hắn muốn đại khai sát giới, dùng sức mạnh một mình, để lịch sử Hồng Hoang trở lại quỹ đạo chính.

Số ngàn vạn Yêu tộc còn lại, vậy thì hãy để ta giết sạch đi!

"Vậy thì cùng nhau lên đường!" Nhân Đạo Trường Hà bùng phát, Sở Ca tay niết Nhân Vương Khai Thiên Ấn.

Một đạo thần ấn xé toang tinh không, khí thế Nhân Đạo cuồn cuộn giáng xuống!

"Nhân Vương, thật sự cho rằng ngươi là người ngưng tụ Bàn Cổ chân thân, tay nắm Khai Thiên Thần Phủ ư?" Không có mười hai Tổ Vu triệu hoán Bàn Cổ hư ảnh, Sở Ca làm sao ngưng tụ Bàn Cổ chân thân?

Không có ba đại Khai Thiên Chí Bảo, lại làm sao ngưng tụ Khai Thiên Thần Phủ?

Đế Tuấn cười lạnh liên tục, Đông Hoàng Thái Nhất ở một bên quan sát.

Chỉ thấy Đế Tuấn vươn tay, Hà Đồ Lạc Thư chấn động hư không, hai Tiên Thiên Linh Bảo xuất hiện giữa trời đất, dường như đang định chặn Nhân Vương Khai Thiên Ấn.

Nhưng khoảnh khắc tiếp theo!

Một tiếng chuông vang lên.

"Đương!" Đó là chuông tang tận thế.

Hỗn Độn Chung hiện lên trên đỉnh đầu Sở Ca, thần chung lan tỏa.

Sở Ca tay vỗ Hỗn Độn Chung, từng đạo âm ba hóa thành gợn sóng, trực tiếp đánh nát hư không.

Thậm chí ngay cả Hà Đồ Lạc Thư cũng bị chấn bay!

Sở Ca tu vi chỉ có Thái Ất Kim Tiên, Hỗn Độn Chung là Tiên Thiên Chí Bảo, nếu muốn thúc đẩy Tiên Thiên Linh Bảo này, e rằng một đòn thôi, có thể khiến pháp lực Sở Ca hao cạn toàn bộ.

Nhân Đạo Tam Điều Trường Hà cũng hóa thành thần quang, bay về phía xa.

Bởi vậy Sở Ca không hề động đến pháp lực của mình, trực tiếp dùng phương thức vật lý bạo lực thúc đẩy Hỗn Độn Chung.

Cảnh tượng này, cũng khiến Đông Hoàng Thái Nhất ở xa nhìn thấy mà tâm kinh đảm chiến.

Đó là Thái Thương Tiên Thiên Linh Bảo.

"Oanh!" Từng đạo sóng tận thế giáng xuống, trực tiếp chấn bay Hà Đồ Lạc Thư.

Sau đó Nhân Đạo Tam Điều Trường Hà giáng xuống, đánh vào trong Yêu tộc!

Trong Tam Điều Trường Hà, từng đạo tiếng hô giết vang lên, ý chí Nhân tộc, hóa thành bất hủ ý niệm.

Giết!

Giết!

Giết!

Giết sạch Yêu tộc, giết cho Nữ Oa phải run sợ!

Nhân tộc không thể khinh, dám sỉ nhục Nhân tộc, giết!

Giết!

Giết!

Trong Kiếm Môn, vô số Nhân tộc câu động Tam Điều Trường Hà,

như thể tự mình giáng lâm dưới tinh không.

Trong Kiếm Môn!

Trăm vạn Nhân tộc gào thét trời đất, mười phần tám chín Nhân tộc này đều là tu sĩ, ngay cả Đại Đế cũng có mấy trăm vị, Thiên Tôn!

Cường giả cấp Chân Tiên cũng không ít.

Sở Ca truyền xuống Hằng Vũ Kinh có thể giúp Nhân tộc tu luyện Chân Tiên, trên Chân Tiên là Kim Tiên, Thái Ất Kim Tiên, và con đường Đại La Kim Tiên cũng được nối tiếp!

Chỉ là lần này, Sở Ca sẽ dùng pháp môn huyền huyễn trực tiếp nối tiếp đạo Nhân tộc Hồng Hoang.

Kim Tiên tương ứng với Bán Bộ Tiên Vương, Thái Ất Kim Tiên tương ứng với Tiên Vương, Đại La Kim Tiên tương ứng với Tiên Đế.

Sở Ca sơ bộ phân chia các cảnh giới cho con đường mà Nhân tộc sẽ tiếp nối.

Hiện tại, cường giả mạnh nhất của Nhân tộc cũng chưa tu luyện đến Chân Tiên đỉnh phong, nên việc này không gấp!

"Mài chiến kiếm của ta, sát lên Cửu Thiên!" "Ta muốn giết Yêu tộc!" Từng đạo thanh âm Nhân tộc gào thét dưới tinh không.

Mấy vạn Đại Yêu kia, trực tiếp bị Tam Điều Trường Hà của Nhân tộc đánh tan!

Thiên Tiên Đại Yêu, Chân Tiên Đại Yêu, Kim Tiên Đại Yêu lần lượt tử vong, ngay cả Thái Ất Đại Yêu cũng bị trọng thương dưới một đòn.

Đế Tuấn thu lại một chiêu, chỉ thấy Hà Đồ Lạc Thư lại thu về.

Hắn nhìn thân ảnh Nhân tộc trong Kiếm Môn.

“A a, hóa ra lần này, ngươi vì Nhân tộc mà chứng minh ư?” Một Nhân tộc bé nhỏ!

Chứng minh ư?

Vạn tộc chư thiên là lương thực thôi, lương thực chẳng lẽ cũng muốn lật trời sao?

Sở Ca quay đầu lại, nhìn về phía Nhân tộc trong Kiếm Môn!

Chương 132

Đưa Nhân tộc đi cùng, đó là mang theo Nhân Đạo đại thế chi lực, trấn áp Yêu tộc, đoạt lấy khí vận Hồng Hoang.

Nhưng không thể để Nhân tộc tự mình ra tay!

Các Nhân tộc này chẳng lẽ thật sự cho rằng có thể trấn sát Yêu tộc sao?

Bị thù hận che mờ đạo tâm, chỉ sẽ đẩy nhanh sự diệt vong.

"Nhân tộc, hãy yên tĩnh ở trong Kiếm Môn, xem ta đồ sát Yêu tộc đi!" Sở Ca một ngón tay hạ xuống, Kiếm Môn trực tiếp treo ngang đỉnh tinh không!

Tiếp đó khí tức của hắn bùng nổ, Kiếm Giới hóa thành đạo quả, trực tiếp rơi trên đỉnh đầu Sở Ca!

Lại có Tam Thập Tam Thiên hiển hóa dưới chân, vào lúc này hóa thân thành Lão Thiên Gia!

Ba loại chiến lực gia trì bản thân, Sở Ca ngang nhiên thúc đẩy Hỗn Độn Chung.

Chỉ thấy thần chung kia bùng nổ ức vạn lần, trực tiếp giáng xuống mấy ngàn vạn Yêu tộc!

Muốn một đòn trấn sát Yêu tộc.

"Ha ha ha, khí phách lớn thật!" Đế Tuấn cười nhạo một tiếng, Hà Đồ Lạc Thư diễn hóa Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận, Đông Hoàng Thái Nhất cũng xuất hiện!

Thậm chí Côn Bằng Yêu Sư cũng vào lúc này, phù dao Cửu Thiên, tung hoành Bát Hoang Lục Hợp.

Ba cường giả đỉnh phong Yêu tộc cùng nhau liên thủ!

Hỗn Độn Chung lan tỏa, tiếng thần ma gào thét giáng xuống, lại có Hỗn Độn Thần Ma bao phủ ngàn vạn Yêu tộc.

"Giết!" Khí thế chấn động trời đất, thần lôi đánh nát Hồng Hoang!

Lại có một Tiên Thiên Linh Căn lấp lánh quang mang, Nguyệt Thụ kia chấn động, vạn ngàn quang huy giáng xuống.

Nhưng sau đó, trong Yêu tộc, cũng xuất hiện một đạo quang mang màu vàng.

Chỉ thấy Hi Hòa tay nắm Phù Tang Thụ, vẫy động thái dương quang mang.

Vừa thấy Hi Hòa, sắc mặt Sở Ca biến đổi, nàng chính là kẻ đã rút đi bản nguyên của Thường Hi, hại Thường Hi thân tử đạo tiêu, hiện tại vẫn chưa phục sinh.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Côn Bằng Yêu Sư, Hi Hòa liên thủ đại chiến Sở Ca!

Một trận đại chiến kinh thiên, Sở Ca một mình độc chiến bốn đại cường giả đỉnh phong, Hỗn Độn Chung và Tiên Thiên Nguyệt Quế không ngừng vẫy động, từng ngôi sao trên tinh không rung chuyển.

Từng vùng hư không hóa thành cảnh tượng quy khư, nửa Hồng Hoang thế giới đều bị dư ba đại chiến khuấy động.

"Oanh!" "Nghiệt súc, dám khiêu khích Yêu tộc ư?" Một đạo thanh âm đột nhiên từ đỉnh Thái Cổ Tinh Không truyền đến, đó là thanh âm của Nữ Oa nương nương.

Nàng lại không nhịn được mà ra tay.

"Xé toang!" Oa Hoàng Cung chấn động, một ngón tay trong suốt từ Oa Hoàng Cung giáng xuống, một ngón tay rơi xuống Thái Cổ Tinh

Không.

Hư không nứt vỡ, Đại Đạo pháp tắc giao hòa, đạo và lý hiển hóa, đạo vận đều từng chút một hiện lên.

Một ngón tay, Thánh nhân một chỉ, Nữ Oa nương nương một đòn!

"Gì?

Nữ Oa nương nương lại ra tay ư?" "Xem ra mối hận đối với Nhân Vương lớn thật, vào lúc này lại ra tay!" Thánh nhân cao cao tại thượng, sao có thể dễ dàng ra tay với lũ kiến hôi chứ?

Nhưng Nữ Oa nương nương lại hạ thấp thân phận cao quý của mình, muốn tự tay bóp chết một con kiến hôi ư?

"Oanh!" Bốn đạo thân ảnh trực tiếp bay ra khỏi chiến trường, ở nơi đó, một ngón tay trắng tinh rơi xuống thân Sở Ca.

Thân thể của hắn trực tiếp bị đánh bay vạn dặm, đụng nát từng ngôi sao.

Thậm chí nhục thân của hắn cũng xuất hiện nứt vỡ.

"Ừm?

Không chết?" Vậy mà không chết?

Đó là Thánh nhân một đòn đấy, không thể giết chết Sở Ca sao?

Hồng Hoang trời đất kinh hãi, quần Yêu bị Hỗn Độn Chung bao phủ cũng kinh hãi!

Đều kinh khủng nhìn Sở Ca, đều bị chiến lực của Sở Ca kinh sợ.

Thánh nhân chi hạ giai vi lâu nghĩ (dưới Thánh nhân đều là kiến hôi), kiến hôi lại chống đỡ được một đòn của Thánh nhân sao?

Ngay cả Nữ Oa nương nương trong Oa Hoàng Cung cũng khẽ nghi ngờ một tiếng.

Dường như cũng không dám tin, không có bất kỳ pháp bảo nào, chỉ bằng nhục thân Sở Ca, lại đỡ được một đòn.

Thậm chí một đòn đó, không gây ra quá nhiều thương hại cho hắn!

Trên vạn dặm tinh không, đạo thân ảnh kia từ từ đứng dậy, trên thân hắn, vô số vết nứt đang từ từ tu phục.

Một đòn, lại khiến Kỳ Lân Nhai trong cơ thể Sở Ca bị luyện hóa một phần ba!

Bàn Cổ chân thân mà Sở Ca ngưng tụ đã đạt đến hai phần mười vạn!

Bị người khác đánh đập, có thể tăng tốc luyện hóa sao?

Mặc dù đây là một phương thức tu hành, nhưng Sở Ca không thích, Thánh nhân đều đánh lén trong bóng tối, vậy thì hắn cũng không cần phải áp chế chiến lực của mình nữa.

"Hỗn Độn Cửu Bí Đấu Chi Bí!" Từng đạo khí tức từ thân Sở Ca dũng hiện, khí tức Hỗn Độn đó, vào lúc này triệu hoán Hỗn Độn Ma Viên hư ảnh!

Hồng Hoang tinh không trực tiếp vỡ nát, từng đạo khí tức Hỗn Độn từ phía trên dẫn xuống, trực tiếp bay về phía Sở Ca.

Thần ma run rẩy, khí tức lan tỏa tinh không, vô tận trời đất băng diệt!

Chân thân của Sở Ca cũng đang từ từ biến thành khổng lồ, đạo thần ma khí tức kia trực tiếp dũng hướng tinh không.

Phía sau Sở Ca, Hỗn Độn Ma Viên hư ảnh sừng sững.

Trực tiếp chộp lấy Hỗn Độn Chung!

"Oanh!" Hỗn Độn Chung bị Hỗn Độn Ma Viên hư ảnh coi như một ngôi sao, trực tiếp bị ném về phía Oa Hoàng Cung.

“Oanh!” Hỗn Độn Chung xé nát trời đất, con đường đó trực tiếp hóa thành vô tận Hỗn Độn.

Hỗn Độn Chung chưa giáng lâm, Oa Hoàng Cung đã bắt đầu kịch liệt rung chuyển, sau đó trực tiếp nổ tung.

Hỗn Độn Ma Viên một đòn, thêm vào Hỗn Độn Chung!

Đủ để đánh nát Hồng Hoang thế giới.

“Oanh!” Sau khi Oa Hoàng Cung vỡ nát, đạo thân ảnh người rắn kia trực tiếp xuất hiện giữa trời đất.

Đông Hoàng Chung cũng giáng xuống, trực tiếp đánh bay Nữ Oa nương nương, đánh ra khỏi Hồng Hoang thế giới, đánh vào vô tận Hỗn Độn.

Thân thể Oa Hoàng thảm hại, huyết dịch vàng óng trôi nổi, cả thân thể như bị đứt đoạn.

“A a a!” Oa Hoàng đang thảm thiết kêu lên!

Chịu phải trọng thương khó có thể tưởng tượng!

Một đòn, suýt chút nữa đã chém giết nàng!

Vô tận Hồng Hoang nứt vỡ, thậm chí Hỗn Độn cũng đang bị xé rách, tiếng kêu thảm của Oa Hoàng vang vọng Hồng Hoang, tiếp đó lại vang trong Hỗn Độn, cũng không biết bị đánh vào góc Hỗn Độn nào.

Hỗn Độn Ma Viên hư ảnh thu tay, nhìn về phía Yêu tộc xa xa.

“Đế Tuấn, Thái Nhất, nếu không bày ra Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, e rằng sẽ không kịp bày nữa.” Đế Tuấn và Thái Nhất nhìn Sở Ca hóa thân thành Hỗn Độn Ma Viên, lộ ra vẻ kính trọng!

Lần này, Yêu tộc đã chiến thắng Vu tộc, vốn dĩ sẽ trở thành nhân vật chính Hồng Hoang, nhưng không ai ngờ Sở Ca lại chặn Yêu tộc!

Nếu không thể tiêu diệt Nhân tộc, Yêu tộc sẽ không phải là nhân vật chính Hồng Hoang.

Vậy thì chiến đi!

"Chư thiên Đại Yêu, nghe lệnh ta, bày ra Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!" Theo lời của Đế Tuấn, ngàn vạn Đại Yêu kia lại một lần nữa bày ra Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!

Chỉ thấy tinh quang rực rỡ, từng đạo tinh đấu dẫn xuống hào quang, từng lá tinh thần phiên vẫy động, vô số quang mang ngưng tụ!

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Yêu tộc trong Vu Yêu đại chiến lần thứ hai, lần thứ hai được bày ra!

Dưới tinh không, từng lá Tinh Thần Phiên lay động rực rỡ, vô số quang mang chiếu rọi thiên địa, soi sáng hư không vô tận.

Ba trăm sáu mươi lăm lá Chu Thiên Tinh Thần Phiên do chư vị Đại La Tinh Chủ điều khiển, định ra phạm vi của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Tinh quang vô tận rót vào trong trận, ức vạn tinh thần lay động.

Chương 133

Đế Tuấn tiện tay ném Hà Đồ Lạc Thư vào đại trận, dẫn dắt Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh giáng xuống!

Ngay cả hai chủ tinh cũng bị Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận bao trùm, tiếp đó vạn vạn Yêu tộc cũng bước vào trong trận, cùng chúng tương hỗ chiếu rọi.

Một tôn Thần Ma hư ảnh khủng bố vào giờ phút này hiện ra, tựa hồ đạp trên Hỗn Độn mà bước vào Hồng Hoang thế giới.

Tôn Tinh Thần Thần Ma hư ảnh kia, do ức vạn tinh thần và vạn vạn Yêu tộc triệu hoán, tuy không mạnh bằng lần trước, nhưng cũng không thể xem thường.

Ngoài Bất Chu Sơn, bốn tôn Thánh Nhân đang chờ Càn Khôn Đỉnh đều trầm mặc.

Họ cũng đã thấy sự cường đại của tôn Tinh Thần Thần Ma kia!

Với thực lực hiện tại của họ, không thể nào là đối thủ của tôn Tinh Thần Thần Ma kia, trừ phi khôi phục tu vi trước đó.

"Tôn ngoan nhân kia, lần lượt xuất hiện tại Hồng Hoang, mỗi lần xuất hiện đều khác biệt." "Hắn là biến số lớn nhất của Hồng Hoang." "Có lẽ, ngay cả Đạo Tổ cũng đã bất mãn với hắn rồi." "Hãy chờ xem, có lẽ lần này hắn sẽ thuận ứng kiếp số mà sinh." Các Thánh Nhân, thượng thể Thiên Tâm, biết rằng Vu Yêu hai tộc cuối cùng đều sẽ vẫn lạc, nhưng giờ đây lại xuất hiện thiên sai.

Cần có người hiệu chỉnh lịch sử rồi!

Sở Ca vào lúc này xuất hiện, đang khiêu chiến Yêu tộc, như một Đại Kiếp thanh lý giả thanh trừ Yêu tộc vậy.

Một Đại Kiếp thanh lý giả, sẽ sắp xếp lại quỹ tích lịch sử trở về đúng quỹ đạo.

Bởi vậy, một trận đại chiến còn chưa bắt đầu, Yêu tộc đã tổn thất ba thành khí vận!

Thánh Nhân, một ánh mắt nhìn thấu nhân quả vạn vật, thậm chí nhìn thấu cả hướng đi cuối cùng của sự vật.

Một khi sự vật vượt thoát khỏi hướng đi cuối cùng, đó chính là Nghịch Thiên Cải Mệnh!

Trừ phi là chuyện nhỏ, còn muốn Nghịch Thiên Cải Mệnh thì quá khó, ngay cả Thánh Nhân cũng không dám làm!

Trong Hồng Hoang, không gian vỡ nát, vô cùng thiên địa sụp đổ, các Đại Thần Thông trong Động Thiên Phúc Địa đều ra tay, luyện hóa Hồng Hoang, mới khiến Hồng Hoang tốt hơn một chút.

Nếu Thánh Nhân không ra tay bổ toàn Hồng Hoang, thế giới Hồng Hoang chỉ vài trăm năm nữa sẽ hủy diệt.

Họ chỉ luyện hóa một lần thiên địa phụ cận đạo tràng của mình, sau đó lại nhìn về phía tinh không.

Ở nơi đó!

Tôn Tinh Thần Thần Ma kia tựa hồ bước ra từ Hỗn Độn, vô tận Hỗn Độn chi khí lay động quanh thân nó.

“Tinh Thần Thần Ma ư?

Dùng Chu Thiên Tinh Đấu triệu hoán Thần Ma?” “Không biết lần này, Yêu tộc thắng hay Nhân Vương thắng đây?” “Một khi Yêu tộc thắng lợi, e rằng Hồng Hoang sẽ bước vào thời đại đại nhất thống.” “...” “...” Giờ phút này, bỗng nhiên có người hy vọng Sở Ca có thể chiến thắng Yêu tộc.

Một khi để Yêu tộc trở thành nhân vật chính của Hồng Hoang, thì các Đại Thần Thông kia đều sẽ phải trở thành phụ thuộc của Yêu tộc Thiên Đình.

Thậm chí ngay cả Thánh Nhân cũng phải nằm dưới Yêu tộc Thiên Đình!

Từng đạo khí vận vô hình, đều bay lên thiên vũ, giao thoa cùng Sở Ca.

Những vận mệnh đó, khiến Sở Ca và vạn đạo sản sinh mối liên hệ càng thêm mật thiết.

Hiệu quả của vận mệnh!

Khiến chư thiên vạn đạo đều gia trì lên thân hắn.

Hỗn Độn!

"Oanh!" Một thân ảnh trực tiếp bị đánh bay vào sâu trong Hỗn Độn, thân ảnh người đầu rắn bị tàn phá, thậm chí suýt chút nữa bị đánh thành hai đoạn.

Nữ Oa Nương Nương mặt như giấy vàng, khí huyết sôi trào, cả thân Thánh Nhân pháp tắc không biết đã bị đánh nát bao nhiêu.

Lại bị Sở Ca đánh bay rồi!

Trước người nàng, một chiếc thần chung rơi xuống, chính là Hỗn Độn Chung.

Tôn Hỗn Độn Ma Viên kia mang theo Hỗn Độn Chung, trực tiếp đánh nàng vào trong Hỗn Độn Chung.

"Đang!" Hỗn Độn Chung lay động, từ Hỗn Độn bay về phía Hồng Hoang, sau đó biến mất trong một vùng thiên địa, chỉ còn lại Nữ Oa Nương Nương trọng thương.

Một đòn, suýt chút nữa đã giết chết nàng!

“Khái khái!” Nữ Oa Nương Nương ho ra máu, ho ra từng đạo pháp tắc trật tự, mắt đỏ ngầu!

Mặt mũi của nàng lại mất hết rồi!

Nhân Vương đáng chết, dám đánh lén.

Nếu không phải trong lúc vội vàng, Nữ Oa Nương Nương chưa kịp tế luyện linh bảo, thì sẽ không thảm hại như vậy.

“Hừ!

Bản cung muốn giết ngươi!” Nữ Oa Nương Nương gầm lên, hiện tại Yêu tộc đã bày ra Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, triệu hoán Tinh Thần Thần Ma, nếu nàng là Thánh Nhân gia nhập, chẳng lẽ không phải đối thủ của Sở Ca sao?

Bởi vậy nàng muốn tái nhập Hồng Hoang, cùng Sở Ca phân cao thấp.

Nhưng nàng còn chưa kịp động thân, chỉ thấy trong sâu Hỗn Độn, ở một nơi không xa, lại xuất hiện gợn sóng.

Ở nơi đó, một tòa Tử Tiêu Cung sau đó hiện lên.

“Nữ Oa Nương Nương, lần Vu Yêu đại chiến này, ngươi không cần tham gia nữa.” Đó là thanh âm của Đạo Tổ Hồng Quân.

“Két!” Một tiếng, cửa lớn Tử Tiêu Cung sau đó mở ra, một thân ảnh xuất hiện trong Tử Tiêu Cung.

Tựa hồ là một lão giả, trên thân không có nửa điểm khí tức, nhưng Nữ Oa nhìn thấy, liền vội vàng cúi người, tham bái Đạo Tổ kia.

“Đệ tử bái kiến Lão sư.” Nữ Oa Nương Nương mạnh mẽ nhịn xuống nộ ý nói.

“Lão sư, Yêu tộc đã thắng lợi, thậm chí Nghịch Thiên Cải Mệnh, đệ tử ra tay trấn áp tên kia, cũng chỉ là thuận tay mà thôi.” Nhưng

Hồng Quân lại lắc đầu.

Chậm rãi nói.

“Nghịch Thiên Cải Mệnh?

Ha ha, kỳ thực Yêu tộc thắng lợi, Vu tộc bại trận, chẳng lẽ không nằm trong vòng luân chuyển của Thiên Đạo sao?” Vận mệnh?

Nghịch Thiên Cải Mệnh?

Vu tộc và Yêu tộc vẫn lạc là thiên mệnh duy nhất sao?

Vu Yêu đều trở thành nhân vật chính của Hồng Hoang mới đúng?

Vận mệnh, vận mệnh, không thể dò xét!

Ngay cả tôn Hỗn Độn Thần Ma tự xưng là Vận Mệnh Thần Ma kia chẳng phải cũng bị Bàn Cổ chém giết rồi sao.

Vận mệnh chân chính, ngay cả tôn Vận Mệnh Thần kia cũng không biết!

Ai dám nói về vận mệnh?

Nữ Oa chấn động!

Lộ ra vẻ kinh hãi, lời này thật là đại nghịch bất đạo a.

Thiên Đạo, Thiên Đạo định ra vạn vật vạn sự, tất cả hữu vi và vô vi đều nằm dưới sự quản hạt của Thiên Đạo.

Không thể nào có sự vật siêu thoát khỏi Thiên Đạo, một khi siêu thoát, đó chính là biến số.

Hồng Quân lại nói.

“Ta ra tay ngăn cản, là không muốn ngươi vẫn lạc.” Hả?

Không muốn ta vẫn lạc?

Nữ Oa Nương Nương kinh ngạc!

Ý gì?

Chẳng lẽ ra tay với Sở Ca, sẽ có nguy hiểm vẫn lạc?

Không thể nào chứ?

Chẳng lẽ tên đó có thực lực chém giết cả ở tận cùng Thiên Đạo?

Nữ Oa Nương Nương trầm mặc.

Thế giới Hồng Hoang!

Trận đại chiến kia cuối cùng đã bùng nổ!

Cuộc tử chiến giữa hai tôn Hỗn Độn Thần Ma kia!

Chương 134

Trực tiếp khiến chúng sinh Hồng Hoang xem đến ngây người, trận đại chiến đó thậm chí đã diễn hóa thành Thánh Nhân đại chiến.

"Oanh oanh!" Tinh Thần Ma Thần triệu hoán Tinh Thần Đại Đạo, một đạo đại đạo hóa thành thần liên, trực tiếp chấn nát hư không, thiên địa trăm vạn dặm xung quanh, hóa thành Hỗn Độn!

Sau lưng Sở Ca, Hỗn Độn Ma Viên hư ảnh lay động, gia trì Hỗn Độn Ma Viên hư ảnh, đạp bước tinh không.

Một cây Ma Côn hư ảnh tùy theo hiện lên.

"Oanh!" Tinh Thần Đại Đạo và Ma Côn hư ảnh va chạm, một đòn đánh tan hàng trăm con sông Ngân Hà, lại có ức vạn tầng không gian quy về hư không, thiên vũ Hồng Hoang trực tiếp chia năm xẻ bảy!

Hai thành ý chí Hồng Hoang còn sót lại đều đang tan nát.

Tinh thần lay động, trong Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, một cú va chạm trực tiếp khiến hàng trăm vạn Đại Yêu tử vong.

Thậm chí thân thể của Tinh Thần Thần Ma cũng tan rã một phần.

Lần thứ hai ngưng tụ ra Tinh Thần Thần Ma, sức mạnh kém xa tôn Thần Ma lần thứ nhất.

Sở Ca lộ ra hung quang, hai mắt đỏ ngầu, tàn bạo chi tâm dâng lên trong nội tâm.

"Sát!!!" Sở Ca giơ Ma Côn lên, lại lần nữa thi triển Hỗn Độn Cửu Bí!

Chính là Hành Tự Bí!

Cửu Bí Hành Tự Bí, có thể tăng cường tốc độ, thậm chí cuối cùng

có thể bước đi trong Thời Gian Trường Hà.

Hiện tại, Sở Ca càng vượt qua cả Tuế Nguyệt chi đạo!

Giống như một sinh linh không tồn tại trong Hồng Hoang, không tồn tại trong Hỗn Độn.

Thân ảnh hắn trực tiếp xuất hiện bên cạnh Tinh Thần Thần Ma.

Pháp tắc không hề xáo động, pháp lực và không gian cũng không hề gợn sóng, hắn đã xuất hiện trong Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

"Oanh!" Ma Viên giơ côn, một đòn đánh nát Chu Thiên Tinh Đấu!

"Đang!" Vào giờ phút này, lại có một chiếc thần chung từ vực ngoại bay đến, trực tiếp bao trùm lên Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Từng tia Hỗn Độn khí tức rơi xuống, khắp trời Hỗn Độn thần lôi và Đại Đạo tang âm vang vọng.

"A a a!" Sở Ca hóa thân Ma Viên, liên tiếp đánh mấy chục côn lên Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Tôn Tinh Thần Thần Ma kia trực tiếp tan thành tro bụi!

"Két!" Điều Tinh Thần Đại Đạo kia nứt ra, thần tắc trật tự phiêu đãng giữa thiên địa, Thần Ma tan nát, đại trận vỡ tan.

Vạn vạn Đại Yêu còn lại ho ra máu!

Thậm chí có kẻ trực tiếp bị đánh nổ!

Những Đại Yêu còn sống kinh hãi, tranh nhau bỏ chạy khắp nơi, nhưng Hỗn Độn Chung lay động, trực tiếp luyện hóa chúng thành phế tích.

Từng mảng lớn Yêu tộc tử vong, quần yêu khiếp đảm, ngay cả Hi Hòa cũng bị trấn sát.

"U u u!" Kim Ô kêu gào thảm thiết, ba con Kim Ô của Hi Hòa cũng

bị chém giết!

Từng đạo thân ảnh từ trong Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận rơi xuống, một cánh tay của Đế Tuấn trực tiếp vỡ nát, hắn cũng chịu trọng thương khó tưởng.

Đông Hoàng Thái Nhất bên cạnh khá hơn một chút, nhưng cũng đã hiển hóa ra Tam Túc Kim Ô pháp tướng.

"Yêu tộc vong!" Vạn vạn Yêu tộc còn lại tan tác như chim thú, Côn Bằng Yêu Sư ngay lập tức nhận ra điều bất thường, trực tiếp thoát ly Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, hóa thành thần bằng biến mất dưới tinh không.

Đại Yêu bị đồ sát hàng loạt, toàn bộ đại trận hỗn loạn không thành quân, thậm chí ngay cả những lá Tinh Thần Phiên kia cũng vỡ nát.

Yêu tộc thất bại đã thành sự thật.

Yêu tộc đã bại.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều không dám tin vào cảnh tượng trước mắt.

Hóa thân thành Tinh Thần Thần Ma, vậy mà vẫn bại?

Điều đó khiến họ không thể chấp nhận!

Công dã tràng rồi sao!

Một người đánh giết Yêu tộc tan tác không thành quân!

"Chạy đi!" Có Đại Yêu hoảng sợ bỏ chạy, thậm chí ngay trước mặt còn có kẻ trực tiếp chạy trốn!

Ngay cả Cửu Đầu Cửu Thủ Giao Long kia vào giờ phút này cũng thoát ly thần niệm, bỏ chạy khắp nơi!

"Đang đang đang!" Hỗn Độn Chung lay động, theo mỗi lần chấn

động của Hỗn Độn Chung, đều có vô số Đại Yêu tử vong.

Ngay cả Đế Tuấn và Thái Nhất cũng bị chấn động đến thất điên bát đảo.

Sau đó hai tôn Yêu Hoàng Yêu Đế mới phản ứng lại, chấp nhận sự thật này.

"Hô!" Kim Ô hóa thành trường hồng, bay vào Thái Cổ Tinh Không.

Ngay cả Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng chạy trốn!

Không chạy, chẳng lẽ chờ bị đồ sát sao?

Cảnh tượng này khiến tất cả chúng sinh Hồng Hoang kinh ngạc đến ngây dại.

"Yêu Hoàng Yêu Đế cũng chạy rồi sao?" Đó là Yêu Hoàng Yêu Đế a, tồn tại chí tôn vô thượng của Yêu tộc, bị người ta đánh cho tan tác, giờ đây hoảng sợ bỏ chạy?

Từng tôn Đại Năng đều trợn mắt há mồm.

Trong Tử Tiêu Cung Hỗn Độn, Nữ Oa Nương Nương trầm mặc.

Nàng cũng đã nhìn thấy cảnh tượng Sở Ca đại sát tứ phương trong Hồng Hoang.

Ban đầu, Hỗn Độn Ma Viên hư ảnh do Sở Ca triệu hoán thậm chí còn không bằng Tinh Thần Thần Ma, nhưng thần thông đại pháp hắn thi triển sau đó lại quá khủng bố.

Hắn trong nháy mắt xuất hiện bên trong Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Vượt qua thời gian, không gian, trật tự, còn khủng bố hơn cả "chỉ xích thiên nhai" của Thánh Nhân.

Kỹ thuật Hóa Hồng của Côn Bằng, pháp tung hoành, tốc độ phi hành của Đế Giang, đều không thể sánh bằng thân pháp kia.

Nếu nàng và Sở Ca đại chiến, mà hắn dùng chiêu đó!

Nàng chỉ có nước bị đánh tan tác.

Nếu đúng là như vậy, chẳng lẽ nàng sẽ bị Sở Ca chặn ở tận cùng Thiên Đạo mà đồ sát!

Thật sự sẽ vẫn lạc a.

Nữ Oa Nương Nương run rẩy cúi lạy Hồng Quân.

"Đa tạ Lão sư!" Nếu không phải Hồng Quân khuyên can, e rằng nàng đã trở thành Thánh Nhân vẫn lạc đầu tiên.

Nhưng Hồng Quân lại chăm chú nhìn thế giới Hồng Hoang, tựa hồ ngay cả hắn cũng không ngờ Sở Ca lại có thần thông như vậy bên mình.

Dị số, thật là dị số a!

Lần Vu Yêu lượng kiếp này, ý chí Hồng Hoang bị đánh nát tám chín phần mười, chỉ cần Hồng Hoang lại vỡ nát một lần nữa, hắn có thể chân thân giáng lâm thế giới Hồng Hoang.

Vậy thì hiện tại, cũng nên tính toán một phen về Nhân Vương rồi.

Thân thể Hồng Quân Lão Tổ tiêu tán, biến mất trong Tử Tiêu Cung, Nữ Oa Nương Nương trong lòng còn sợ hãi, thậm chí đã ngồi xuống trong Tử Tiêu Cung, không dám tái nhập thế giới Hồng Hoang nữa!

Nàng đã sợ rồi!

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận bị phá, Yêu tộc Thiên Đình còn lại bị đồ sát, tan tác như chim thú, toàn bộ tinh không Hồng Hoang đều tan nát.

Từng viên tinh thần lay động, từ trong tinh không rơi xuống.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, dẫn dắt tinh quang khắp trời, câu thúc ý chí tinh thần, giờ đây đại trận hủy diệt, từng viên tinh thần kia cũng chịu tổn thương.

Nhanh chóng, khắp trời tinh đấu đều ảm đạm vài phần, chỉ còn lác đác vài viên tinh đấu phát ra quang mang.

Yêu tộc tứ tán, Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn đều biến mất.

Hi Hòa thân tử, Côn Bằng bỏ trốn, từng đạo thân ảnh Yêu tộc tan biến.

Dưới tinh không, thân ảnh Hỗn Độn Ma Viên kia tùy theo chấn động, Thần Ma hư ảnh phía sau cũng đang biến mất.

Trong trận đại chiến lần này, Sở Ca chỉ vận dụng Đấu Chi Bí và Hành Chi Bí, hai đại bí thuật, nhưng Giai Tự Bí thì chưa sử dụng.

Chương 135

Giai Chi Bí có thể xem là át chủ bài của Sở Ca.

Hỗn Độn Giai Tự Bí, triệu hoán tam thiên Thần Ma hư ảnh, gia trì chiến lực!

Trong tam thiên Thần Ma, có Thần Ma Hỗn Độn cấp Đại Đạo, tùy ý triệu hoán một tôn Thần Ma hư ảnh cấp Đại Đạo, chỉ cần một phần nghìn chiến lực, cũng đủ sức quét ngang Hồng Hoang.

Thậm chí có thể triệu hoán một phần trăm chiến lực!

Nếu triệu hoán một phần trăm chiến lực của Bàn Cổ, thì đồ sát Hồng Quân cũng đủ rồi.

Nhưng yếu tố bất ổn cũng quá nhiều, ai cũng không biết, sau khi gia trì Giai Chi Bí, sẽ triệu hoán loại chiến lực nào.

Bởi vậy Sở Ca cũng không dám sử dụng vô hạn chế!

Sau khi tán đi Hỗn Độn Ma Viên hư ảnh, hắn nhìn về sâu trong Hồng Hoang, nhìn thấy hai đạo Tam Túc Kim Ô hư ảnh, bay về phía sâu trong Hồng Hoang.

Đang chạy trốn.

"Ồ?

Bản tôn giết Đông Hoàng Thái Nhất trước à?

Hay Đế Tuấn đây?" Thanh âm Sở Ca vang vọng dưới tinh không, truyền vào thế giới Hồng Hoang.

Hai đạo thân thể hóa hồng kia, khẽ chấn động, trực tiếp tăng tốc độ độn quang.

Sợ rồi!

Không muốn chết, chỉ có chạy!

Thế giới Hồng Hoang quá lớn, đủ để họ thoát khỏi một trận sát kiếp.

Nhưng Sở Ca cũng động rồi, hóa thân thành một đạo ly hỏa trường hồng, bay vào thế giới Hồng Hoang.

Hắn muốn bắt đầu truy sát Yêu tộc Yêu Hoàng Yêu Đế.

Ngoài Nam Thiên Môn của Thiên Đình tinh không, một cánh cổng kiếm lay động gợn sóng, trong cánh cổng kiếm, là một phương thiên địa rộng ba nghìn vạn dặm.

Thiên địa ba nghìn vạn dặm, Địa Cầu cũng chỉ có đường kính một vạn hai nghìn bảy trăm km mà thôi!

Lớn gấp ngàn lần Địa Cầu!

Trong một phương thế giới rộng lớn như vậy, Nhân tộc phân tán khắp nơi, nhưng hiện tại các Nhân tộc này đều đang quan sát.

Tất cả đều ngơ ngác nhìn tinh không.

Cảnh tượng kia, họ đã thấy rồi!

Sở Ca đại phát thần uy, một mình đại chiến toàn bộ Yêu tộc, bị tiêu diệt sao?

Nhân tộc vốn đã chuẩn bị sẵn sàng cho việc diệt tộc.

Nữ Oa Nương Nương đã cắt đứt căn cơ của Nhân tộc, Nhân tộc bị Thánh Nhân đố kỵ, chỉ có một con đường chết.

Vào thời khắc cuối cùng, họ muốn phát huy một tia dư nhiệt, liều chết một trận với Yêu tộc, không thể tiêu diệt Yêu tộc, cũng phải để lại một vết sẹo trên thân Yêu tộc.

Nhưng ai cũng không ngờ, tôn ngoan nhân kia một mình lật đổ

toàn bộ Yêu tộc, ngay cả Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận cũng bị phá diệt.

"Không thể nào là thật chứ?" Những chuyện xảy ra trong một ngày cũng quá nhiều rồi.

Đầu tiên Vu Yêu đại chiến bắt đầu, Yêu tộc thắng lợi, Vu tộc bại trận, ngay cả Thập Nhị Tổ Vu cũng diệt tuyệt rồi.

Giờ đây, Yêu tộc thắng lợi lại bị Nhân Vương đánh tàn phế?

Thậm chí!

Yêu tộc Yêu Hoàng Yêu Đế, dưới tinh không hoảng loạn bỏ chạy sao?!

Đó còn là Yêu Hoàng Yêu Đế vô địch trong ký ức của họ sao?

Từng đạo thân ảnh ngạc nhiên, sau rất lâu mới trong cánh cổng kiếm hô lớn.

"Nhân Vương uy vũ!" "Nhân Vương uy vũ!" "Nhân Vương uy vũ!" "..." "..." Nhân tộc dưới sự dẫn dắt của Nhân Vương, trực tiếp trở thành đại tộc thứ nhất của Hồng Hoang, trở thành nhân vật chính của Hồng Hoang!

Nằm không cũng thắng?

Thắng rồi sao?

Ba đạo quang mang dưới tinh không truy đuổi, sau đó bay vào thế giới Hồng Hoang tàn phá.

Hồng Hoang vỡ nát, vô số đại địa nứt toác, lũ lụt và cương sát giao thoa, diễn hóa thành cục diện ác liệt không kém gì Cửu Thiên Cương Phong.

Thiên Tiên, và chúng sinh dưới Thiên Tiên đều trực tiếp bị hủy diệt hết.

Một khi Chân Tiên gặp phải cương sát phong bạo cũng phải tiêu đời, lại có khí tai kiếp, diễn hóa vô tận thiên địa dị tượng, hiển hóa Nhược Thủy và thần hỏa.

Kim Tiên nhìn thấy cũng phải quay đầu bỏ chạy.

Toàn bộ thế giới Hồng Hoang, khắp nơi hoang tàn, vô số chúng sinh lầm than, càng khủng bố hơn là từ trên không trung, thỉnh thoảng có mảnh vỡ không gian rơi xuống, trực tiếp chém đứt cả Tiên Nhân!

Lại có từng viên tinh thần rơi xuống Hồng Hoang!

Đại địa tai ương, chúng sinh diệt tuyệt, chỉ có những Động Thiên Phúc Địa kia còn tồn tại.

Từng tôn Đại Thần Thông ra tay, quét dọn tuyết trước cửa.

Đối với họ, Hồng Hoang dù phá diệt, họ vẫn có thể đến nơi khác mở đạo tràng, tu hành lại.

Nhưng các tu sĩ khác thì không được, các Tiên Nhân kia đều nhao nhao trốn vào đạo tràng của các Đại Thần Thông.

"Vu Yêu đại chiến kết thúc, ai, Hồng Hoang cũng bị đánh nát rồi!" "Ai, nếu Yêu tộc không chọc giận Nhân tộc, có lẽ thật sự đã trở thành chúa tể lượng kiếp." Từng đạo thanh âm vang lên bên một con sông máu.

Một con sông lớn màu huyết sắc, cuồn cuộn Hồng Hoang thiên địa, những khí tai kiếp kia vừa rơi xuống, đã bị huyết hải hấp thu.

Hoặc tinh thần rơi xuống, mảnh vỡ không gian, cũng bị huyết hải từng cái luyện hóa.

Bất Chu Sơn đổ sập, thiên địa đoạn liệt, đối với một vùng huyết hải kia cũng không gây ra ảnh hưởng gì lớn.

Bởi vì, đó là đạo tràng của một tôn Đại Thần Thông!

“Ai mà không nói, Nhân tộc chi vương kia thật cường đại, Yêu Hoàng Yêu Đế, lại có Nữ Oa Nương Nương dám nguyền rủa tên này trở thành cấm kỵ, hiện tại thì hay rồi!” “Tất cả đều thành trò cười.” Chẳng phải đã thấy Yêu Hoàng Yêu Đế bị truy sát sao?

Lại có Nữ Oa Nương Nương sau khi bị đánh vào Hỗn Độn, cũng không xuất hiện nữa.

Hiển nhiên là sợ Sở Ca a.

Khiến Thánh Nhân không dám bước vào thế giới Hồng Hoang sao?

Hung tàn đến vậy, từ xưa đến nay, sau khi Khai Thiên Tích Địa, ai có thể làm được đến mức độ này?

Chỉ có Nhân Vương mà thôi!

Bên bờ huyết hải, từng đạo thân ảnh đứng thẳng, trốn trong Động Thiên Phúc Địa của Đại Thần Thông, mới có thể an toàn.

Nhưng khoảnh khắc tiếp theo, mấy đạo thân ảnh đều chấn động!

Bởi vì, họ thấy một đạo quang mang đỏ sẫm đột nhiên lóe lên, tiếp đó vô cùng quang huy đồng thời xuất hiện, sau đó một đạo quang mang bay về phía một vùng địa giới.

“Không ổn rồi, kia, Yêu Hoàng Yêu Đế đang bay về phía này sao?” Yêu Hoàng Đế Tuấn?

Yêu Đế Thái Nhất?

Ai đã hóa thành ly hỏa trường hồng, bay về phía này?

Phía sau đạo thân ảnh kia, một đạo thân ảnh khác đang xa xa bám theo, chính là tôn Tuyệt Thế Sát Thần Nhân Vương kia!

Phía sau đạo ly hỏa trường hồng kia, chính là Sở Ca đang truy sát.

Một đạo thanh âm chậm rãi vang lên.

“Dù lên tận Bích Lạc, xuống Hoàng Tuyền, hôm nay ta nhất định phải giết ngươi!” “A a, câu nói đó, Bản tôn hiện tại tặng lại ngươi!” Thân ảnh ly hỏa trường hồng kia nghe xong câu nói đó, trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi.

Chẳng phải là lời thề ngươi đã phát ra dưới Thái Cổ Tinh Không năm xưa sao?

Giờ đây, câu nói đó lại nguyên vẹn trả lại ngươi!

Thần sắc Đế Tuấn tái mét, nhưng không dám quay đầu lại, chỉ có thể độn quang bỏ chạy.

Khả ác a!

Giờ này, Đế Tuấn lại trở thành chó nhà có tang, bị người ta truy sát trong Hồng Hoang sao?

Chương 136

Chẳng phải đáng lẽ tên kia phải bị truy sát sao?

Vì sao lại đổi thành mình bị truy sát!

Ánh mắt hắn ngưng lại, nhìn huyết hải phía dưới, liền vội vàng hô hoán.

"Minh Hà Lão Tổ có ở đây không?

Mau mau cứu ta một mạng!" Đế Tuấn bị Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận phản phệ, một thân tu vi đã hao tổn bảy tám phần, Kim Ô bản nguyên cũng tán đi một chút, Kim Ô tinh huyết càng đang thiêu đốt!

Thực lực giảm sút bốn năm thành!

Nhưng Minh Hà Lão Tổ thì không giống, tôn Đại Thần Thông kia thực lực cường đại khủng bố, ngay cả Thiên Đình thời kỳ toàn thịnh cũng không dám chọc Minh Hà nhất mạch!

Các Tiên Nhân ngoài huyết hải kinh hãi.

Đế Tuấn đang cầu cứu Minh Hà Lão Tổ.

Minh Hà Lão Tổ là ai?

Đó là một tôn Đại Thần Thông cường đại a.

Cùng bối phận với Tam Thanh, tuy chưa chứng đạo thành Thánh, nhưng khoảng cách đến cảnh giới Thánh Nhân, trong tất cả các Đại Thần Thông, ông là tồn tại gần cảnh giới Thánh Nhân nhất.

Từng bắt chước Nữ Oa Nương Nương tạo người, sáng tạo A Tu La tộc.

Cũng từng bắt chước Tam Thanh lập giáo, sáng lập Tu La Giáo.

Nhưng vẫn không thể chứng đạo thành Thánh!

Lại có hai linh bảo bẩm sinh là Nguyên Đồ A Tỳ, và Thập Nhị Phẩm Huyết Liên, công phòng đều đủ, thực lực không kém bất kỳ một tôn Đại Thần Thông nào!

Nếu có Minh Hà Lão Tổ ra tay, có lẽ thật sự có thể bảo toàn tính mạng Đế Tuấn.

"Nhân Vương kia đã tán đi Hỗn Độn Thần Ma hư ảnh, chiến lực tuy cường đại, nhưng cũng chưa chứng đạo Hỗn Nguyên!" "Nếu Minh Hà Lão Tổ ra tay, thật sự khó nói!" Các Tiên Nhân kia đều nhìn về phía huyết hải, nhưng huyết hải tĩnh lặng không một tiếng động, không có chút động tĩnh nào, hiển nhiên là tôn Lão Tổ kia không có ý ra tay.

Lập tức, Đế Tuấn sốt ruột.

"Minh Hà Lão Tổ, ta và ngài quen biết từ thời kỳ Hung Thú hai lượng kiếp, cùng nhau chống lại Thần Nghịch, thậm chí trong thời kỳ Tam Tộc, cũng từng nhiều lần liên thủ." "Nếu ngài ra tay giúp ta ngăn cản Nhân Vương, ta nguyện ý tặng Hà Đồ Lạc Thư cho ngài!" Đế Tuấn hoảng hốt không chọn lời mà nói!

Vì muốn sống, ngay cả Hà Đồ Lạc Thư cũng nguyện ý tặng đi!

Các Tiên Nhân kia đều đỏ mắt, đó là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo a, giờ đây lại trở thành tiền mua mạng.

"Oanh!" Khoảnh khắc tiếp theo, huyết hải tách ra, sóng lớn ngập trời, chỉ thấy một thân ảnh bước ra.

Chính là tự tại Thiên Ba Tuần, Giáo Chủ A Tu La Giáo.

Hắn cúi lạy đạo trường hồng phía trên, trực tiếp nói!

"Đa tạ Yêu Hoàng mỹ ý, chỉ là Lão Tổ nhà ta đã rời khỏi huyết hải

rồi!

Bởi vậy có một chuyện, xin Yêu Hoàng tìm người khác giúp đỡ." Từ chối rồi!

Lời nói này cũng có chút ý tứ.

Không ở trong huyết hải ư?

Rõ ràng là không muốn nhúng tay vào vũng nước đục này a.

Đế Tuấn giận tím mặt, liền vội vàng thiêu đốt Kim Ô tinh huyết, thậm chí bản nguyên cũng đang thiêu đốt, tốc độ của hắn lại tăng thêm ba phần, trực tiếp bay về phía xa.

Minh Hà Lão Tổ không nguyện ý ra tay tương trợ, vậy thì Đế Tuấn chỉ có thể tìm người khác.

Một đạo ly hỏa trường hồng bay về phía sâu hơn trong Hồng Hoang, sau đó biến mất trên huyết hải Minh Hà.

Đạo độn quang truy kích thân ảnh Minh Hà Lão Tổ kia, lại không nhanh không chậm, không có chút ý tăng tốc độ độn quang nào.

Đương nhiên là không sốt ruột!

Hắn ngang dọc hư không, dưới tinh không truy sát Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất.

Hắn muốn xem thử, ai dám có lá gan lớn như vậy, dám bao che hai người này!

Sở Ca ánh mắt lóe lên, lại lần nữa truy sát Đế Tuấn!

Đáng chết!

Minh Hà Lão Tổ vì sao không giúp?

Chẳng phải ta đã đưa ra món cược là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo sao?

Hà Đồ Lạc Thư, hai món Tiên Thiên Linh Bảo, một khi hợp nhất thành Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, bên trong ẩn chứa Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận, thậm chí có thể chém giết cường giả Chuẩn Thánh.

Còn tốt hơn cả Nguyên Đồ A Tỳ hay Thập Nhị Phẩm Huyết Liên của Minh Hà Lão Tổ rất nhiều.

Minh Hà Lão Tổ vì sao không nguyện ý!!!

Đế Tuấn thầm chửi rủa, nhưng cũng chẳng còn cách nào.

Hiện tại hổ lạc bình dương bị chó khi, tôn sát thần phía sau cứ bám riết không tha, nếu không tìm được ai tương trợ, hôm nay chính là ngày Yêu Hoàng vẫn lạc a.

Hắn không kịp nghĩ nhiều, trực tiếp bay về phía sâu hơn trong Hồng Hoang.

Ở nơi đó, sơn hà dũng động, vô số khí tai kiếp lay động, từng đạo thi hài Yêu tộc chôn vùi trong đó.

Những thi hài Đại Yêu này khổng lồ, che trời che đất, thậm chí có thi hài hóa thành sơn xuyên đại địa, một lần nữa bao phủ trong Hồng Hoang.

Đại Yêu Kim Tiên, Đại Yêu Thái Ất Kim Tiên rất nhiều, thậm chí còn có thể thấy thi hài Đại Yêu cấp Đại La Kim Tiên.

Nhìn những thi hài vô cùng vô tận kia, Đế Tuấn đều trầm mặc.

Vu Yêu đại chiến, chúng sinh lầm than, vào ngày hôm nay, hơn chín thành chúng sinh Hồng Hoang diệt tuyệt.

Vu tộc càng chỉ còn lại mười vạn, Yêu tộc cũng nhiều nhất là mười mấy vạn kẻ thoát được, phân tán trong Hồng Hoang.

"Một trận đại chiến này ý nghĩa là gì?" Là để Vu Yêu hai tộc vẫn lạc sao?

Để Vu Yêu quy về thiên địa, phản bổ lại cho thế giới Hồng Hoang sao?

Đế Tuấn nhìn những thi hài vô tận, ánh mắt tràn đầy vẻ khó hiểu.

Năm xưa lập ra Yêu tộc, là vì muốn hùng bá Hồng Hoang, dẫn dắt thế giới Hồng Hoang ngày càng hưng thịnh, tạo ra một Thiên Đình cường đại, chúa tể chúng sinh!

Để tất cả chúng sinh đều có thể chứng đạo Đại La, để tất cả chúng sinh đều có cơ hội chứng đạo Hỗn Nguyên.

Sắc mặt Đế Tuấn tái nhợt, hoành nguyện thất bại rồi.

Một thân khí tức giảm sút chín thành, độn quang cũng chậm đi một chút.

Nhưng thân ảnh phía sau vẫn duy trì một khoảng cách nhất định với hắn!

Sở Ca, muốn "luộc ếch trong nước ấm", chờ Đế Tuấn kiệt sức mà chết!

Một tôn Đại Thần Thông lâm tử phản phác, tự bạo cũng có thể tạo thành nguy hiểm vô biên.

"Kia, kia!" Ánh mắt Đế Tuấn lóe lên, trong nháy mắt lộ ra một tia hy vọng.

Ở nơi đó, một tòa thần sơn bay lượn chín tầng trời, trong một trận đại kiếp, tòa thần sơn này cũng không hề xuất hiện chút xáo động nào.

Những khí tai kiếp, mảnh vỡ không gian rơi xuống nơi này, sau đó đều trực tiếp bị luyện hóa.

Lại có một vùng nước lớn lay động trong thần sơn, treo lơ lửng trong hư không thế giới, từng đạo gợn sóng tràn về bốn phương tám hướng.

Đó là Dao Trì!

Đạo tràng của Tây Vương Mẫu.

Trong lần Vu Yêu đại chiến trước, Sở Ca đã cướp đi Côn Luân Tiên Sơn, không chỉ đạo tràng Thánh Nhân bị di chuyển, mà đạo tràng của Tây Vương Mẫu cũng không còn.

Tây Vương Mẫu!

Cũng là một tôn Đại Thần Thông Hồng Hoang, từ rất sớm, trước khi Vu Yêu hai tộc thành lập, nàng là thủ lĩnh nữ tiên thiên hạ, chỉ sau khi Đông Vương Công, thủ lĩnh nam tiên thiên hạ bị Đông Hoàng Thái Nhất đánh chết, nàng mới kết thúc thời đại thống trị Hồng Hoang.

"Tây Vương Mẫu đã lập lại đạo tràng ở nơi này sao?" Khóe mắt Đế Tuấn lộ ra vẻ hy vọng, có lẽ tôn Đại Thần Thông này có thể cứu giúp hắn.

Dưới Dao Trì Tiên Sơn, từng đạo thân ảnh đứng ở nơi này.

Những Tiên Nhân trốn ở đây tìm kiếm sự che chở của Tây Vương Mẫu, mới thoát khỏi một trận tai kiếp.

"Kia là ai?" Một Tiên Nhân hỏi.

Chương 137

Rất nhanh, có một tôn Thái Ất Kim Tiên nói, "Đó là Yêu Hoàng Đế Tuấn!

Hắn bay đến nơi này sao?" "Trước đó, Yêu Hoàng Đế Tuấn đã tìm kiếm Minh Hà Lão Tổ tương trợ ở bờ Minh Hà, giờ đây lại bay đến Dao Trì Tiên Sơn sao?" Các Đại Năng Hồng Hoang này, đương nhiên cũng đang theo dõi Đế Tuấn!

Bởi vậy khi Đế Tuấn bay đến Dao Trì Tiên Sơn, họ lập tức phát hiện ra.

"Chẳng lẽ Đế Tuấn cũng đến Dao Trì Tiên Sơn, tìm kiếm sự che chở của Tây Vương Mẫu sao?" Từng đạo thân ảnh đều có chút ngơ ngác nhìn đạo độn quang kia.

Tây Vương Mẫu!

Tuyệt đối là một tôn Đại Thần Thông cường đại, nếu không cũng không thể thống trị Hồng Hoang vào thời kỳ đầu!

Một đạo thanh âm chấn động thương khung, trực tiếp truyền vào trong Dao Trì Tiên Sơn.

"Tây Vương Mẫu có ở đó không?

Xin hãy ra tay tương trợ ta!" "Nghe nói Vương Mẫu yêu thích sơn hà, ta xin tặng Hà Đồ Lạc Thư cho Vương Mẫu!" "Lại nếu Tây Vương Mẫu cứu trợ ta, ta nguyện ý sau này cùng Vương Mẫu cộng chưởng Hồng Hoang." Đế Tuấn vội vàng nói.

Chỉ cần Tây Vương Mẫu chém giết Sở Ca, thì Yêu tộc vẫn sẽ là đại tộc thứ nhất của Hồng Hoang, một khi trở thành đại tộc thứ nhất, thân phận của hắn sẽ "nước lên thuyền lên", lại thêm khí vận Hồng

Hoang, cơ duyên tương lai khó có thể tưởng tượng!

Đế Tuấn thấy Dao Trì Tiên Sơn không có chút động tĩnh nào, lần này, thậm chí thúc giục Hà Đồ Lạc Thư, trực tiếp đánh vào trong Dao Trì Tiên Sơn.

Hà Đồ Lạc Thư, một quyển Tiên Thiên Linh Bảo phát ra thần quang, từng đạo khí tức chấn động hiên vũ, trực tiếp rơi vào trong Dao Trì kia.

Nước bắn tung tóe, linh bảo đều rơi vào đáy Dao Trì, nhưng Dao Trì Tiên Sơn vẫn không có chút động tĩnh nào.

Tây Vương Mẫu cũng không nguyện ý ra tay tương trợ sao?

Đế Tuấn ngơ ngác nhìn Dao Trì Tiên Sơn tĩnh mịch.

"Hô!" Phía sau Đế Tuấn, đạo ly hỏa trường hồng kia cũng đã bay đến.

Sở Ca đạp bước hư không, từng bước một đáp xuống một phương thiên địa.

"Kia, Nhân Vương, cũng đến rồi!" Những thân ảnh dưới Dao Trì Tiên Sơn, đều chấn động, kinh hãi nhìn Sở Ca.

Sở Ca lại thản nhiên nói.

"Đế Tuấn, xem ra Tây Vương Mẫu cũng không nguyện ý tương trợ ngươi a." "Không bằng thế này, ta lại cho ngươi một cơ hội, hay là ngươi lại đi tìm một vị Đại Thần Thông khác giúp đỡ?" Sở Ca cười nhạo một tiếng.

Hiện tại hắn giống như mèo vờn chuột, cứ trêu đùa tôn Yêu Hoàng kia.

Đế Tuấn nghe xong sắc mặt tái nhợt!

Tức đến nghẹn lời.

Nhưng vào giờ phút này, Dao Trì Tiên Sơn đột nhiên chấn động.

Vùng Dao Trì kia càng lay động rực rỡ, từng đợt sóng hoa bắn tung tóe, linh khí ngập trời từ trong tiên sơn bùng phát, rơi xuống thiên vũ.

Các Tiên Nhân dưới tiên sơn chỉ nuốt vài ngụm, đã cảm thấy pháp lực của mình đều sâu dày hơn một chút.

"Hoa lạp lạp!" Hà Đồ Lạc Thư lại lần nữa từ trong Dao Trì bay ra.

Lại có một cánh tay từ trong tiên sơn vươn ra, nắm lấy Hà Đồ Lạc Thư.

Chỉ thấy một thân ảnh từ trong tiên sơn chậm rãi bước ra.

Nàng mặc một bộ cung y, ung dung hoa quý, so với Hi Hòa còn càng giống một vị Đế Hậu mẫu nghi thiên hạ.

Dung nhan kinh thế, vô số Tiên Nhân nhìn Tây Vương Mẫu xuất hiện, đều chăm chú nhìn!

Thậm chí không thể rời mắt.

Đẹp!

Quá đẹp rồi!

Là thủ lĩnh nữ tiên thiên hạ từng một thời, tướng mạo và tu vi của nàng đều là tồn tại đỉnh tiêm nhất.

Vào giờ phút này, vừa bước ra khỏi Dao Trì Tiên Sơn, vô số đại đạo giáng lâm, vô tận dị tượng rơi xuống, bao phủ toàn thân nàng.

Từng đạo Tiên Thiên khí tức lay động, nước Dao Trì đều bay lên hết, treo sau lưng nàng, tiếp đó nước Dao Trì diễn hóa thành một giọt Nhược Thủy!

Một giọt Nhược Thủy, tương tự như Nhược Thủy của Cung Công!

Chỉ là một giọt Nhược Thủy này càng ngưng tụ, càng thêm khủng bố.

Nàng thu lấy Hà Đồ Lạc Thư, là muốn bảo vệ Đế Tuấn sao?

Đế Tuấn lộ ra vẻ hân hoan, liền vội vàng cúi lạy Tây Vương Mẫu.

"Đa tạ Đạo hữu!" Tây Vương Mẫu cầm Hà Đồ Lạc Thư, thần sắc lạnh lùng, nhìn Sở Ca, chỉ nói.

"Nhân Vương, bản cung đã nghe danh của ngươi." "Trong vỏn vẹn một lượng kiếp, ngươi đã gây dựng danh khí lớn như vậy, thật sự không dễ.

"Giờ đây Vu Yêu bại lạc, Nhân tộc quật khởi, không bằng Nhân Vương nể mặt bản cung một chút, tha cho Yêu Hoàng có được không?" Tây Vương Mẫu tuy đang cầu Sở Ca!

Nhưng vẻ cao cao tại thượng, mẫu nghi thiên hạ của nàng vẫn còn đó.

Thậm chí kim khẩu ngọc ngôn, Sở Ca phải thả Đế Tuấn, thì Sở Ca nhất định phải làm theo lời nàng.

Không làm!

Thì đó là đại nghịch bất đạo, là không thuận thiên hành!

"Ồ?

Hồng Hoang thật sự có người không sợ chết sao?" Thật sự có Đại Thần Thông dám tương trợ Yêu Hoàng Yêu Đế sao?

Sở Ca cũng hơi kinh ngạc!

Chẳng lẽ những chuyện hắn làm, không ai biết sao?

Sở Ca sớm đã có thể chém giết Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, nhưng hắn không làm.

Bởi vì hắn muốn tuyên cáo Hồng Hoang, tuyên thị sự cường đại của mình, ngay cả Yêu Hoàng Yêu Đế ngày xưa cũng chỉ có thể bị truy sát.

Chẳng lẽ hành động này, khiến các Đại Thần Thông kia sinh ra ý "thỏ tử hồ bi" (thương xót đồng loại)?

Sở Ca lắc đầu, nhìn tôn Vương Mẫu kia, thản nhiên nói.

"Tây Vương Mẫu, đã nhúng tay vào nhân quả chuyện này, vậy thì đừng có độc thiện kỳ thân nữa." Hả?

Tây Vương Mẫu lại cười!

Nàng là Đại Thần Thông cổ lão, ngay cả Tam Thanh gặp nàng cũng phải xưng hô một tiếng Vương Mẫu!

Sở Ca là thứ gì?

Chỉ là một sinh linh xuất thế trong vỏn vẹn một lượng kiếp mà thôi!

"Bản cung đã lâu không ra tay rồi sao?" "Ngay cả phế vật cũng dám lớn tiếng nói chuyện!" Bá khí!

Cũng quá bá khí rồi!

Có người dám nói chuyện như vậy với tôn ngoan nhân đương thế sao?

Ngay cả Đế Tuấn cũng trấn trụ.

Khoảnh khắc tiếp theo, Đế Tuấn khôi phục thần sắc, lại lặng lẽ đứng ở tận cùng hư không khác, chuẩn bị sẵn sàng bỏ chạy bất cứ lúc nào.

Đột nhiên, một đạo khí tức khủng bố diễn hóa trên thân Sở Ca.

Đạo Thần Ma khí tức kia!

Đó không phải khí tức Hỗn Độn Ma Viên, cũng không phải khí tức Bàn Cổ Đại Thần, mà là một đạo khí tức Hỗn Độn Thần Ma chưa từng giáng lâm.

Hỗn Độn Cửu Bí Giai Tự Bí!

Sở Ca ra tay, chỉ đánh ra một đòn về phía hư không.

Tiếp đó Giai Tự Bí, một trong Cửu Bí, bùng phát, dẫn động Hỗn Độn Thần Ma chi lực.

Lần này, tôn Hỗn Độn Thần Ma mà Sở Ca tùy tiện dẫn động tựa hồ có chút khủng bố!

Không phải Hỗn Độn Thần Ma bình thường, mà là tồn tại cấp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Cửu Trọng!

Cũng không phải tồn tại cấp Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên Hợp Đạo!

Đó là Đại Đạo Thần Ma!

Chương 138

Một trong mười tôn Thần Ma đứng đầu trong ba nghìn Hỗn Độn Thần Ma.

Một đạo Âm Dương giao thoa trong lòng bàn tay Sở Ca, thậm chí Âm Dương Thần Ma hư ảnh mơ hồ cũng xuất hiện.

Âm Dương Hỗn Độn Thần Ma, một tôn Thần Ma cấp Hỗn Độn Đại Đạo.

Lần này, Sở Ca triệu hoán một phần nghìn chiến lực của tôn Thần Ma kia!

Dao Trì Tiên Sơn!

Tây Vương Mẫu vung tay đánh nát thương khung, nàng là do một luồng Tiên Thiên Thuần Âm chi khí đắc đạo, tu luyện không biết bao nhiêu ức vạn năm.

Sinh ra là Vương Mẫu mẫu nghi thiên hạ.

Nàng ít khi xuất hiện trong Hồng Hoang, thậm chí ngay cả khi Hồng Quân giảng đạo, nàng cũng không đến Tử Tiêu Cung nghe đạo.

Bởi vì trong mắt nàng, Hồng Quân cũng chỉ là tiểu bối!

Bảo nàng đi nghe một tiểu bối giảng đạo, đương nhiên là không nguyện ý.

Nhân Vương trước mắt càng là tiểu bối trong tiểu bối, hiện tại, tiểu bối lại dám không nghe lời nàng nói.

Sắc mặt Tây Vương Mẫu giận dữ, "Chẳng lẽ ngươi dám ra tay với bản cung sao?" Nhìn dị tượng khủng bố ngưng tụ trên thân Sở Ca, thần sắc Tây Vương Mẫu lại biến đổi.

Khí tức Thần Ma kia!

Nhưng lại không phải khí tức Hỗn Độn Ma Viên, Nhân Vương chẳng lẽ có thủ đoạn khác sao?

Khoảnh khắc tiếp theo, từ trên thân Sở Ca ngưng tụ ra Âm Dương chi đạo.

Âm Dương, tựa như càn khôn, tựa như thiên địa, tựa như vạn vật chính phụ!

Lại có một tôn Thần Ma hư ảnh đứng sau lưng Sở Ca.

Thân ảnh Thần Ma kia quá khủng bố, Thuần Âm chi khí trên thân Tây Vương Mẫu trực tiếp bị chấn nát.

Bản nguyên của nàng chịu sự áp chế bẩm sinh.

Đại Đạo Âm Dương Hỗn Độn Thần Ma đã ngưng tụ!

Trong thế giới Hồng Hoang, thi hài Âm Dương Hỗn Độn Thần Ma đã dung nhập vào Hồng Hoang, vào giờ phút này đại đạo đều đang chấn động, bay lượn, tựa hồ đều muốn bay về phía Sở Ca.

Đó là một phần nghìn chiến lực của tôn Đại Đạo Thần Ma kia.

Sở Ca ra tay, che trời!

Toàn bộ thương khung tối sầm lại, Âm Dương nhị khí hóa thành hư vô, một trái một phải, bao bọc Tây Vương Mẫu.

"Hừ!

Dám ra tay?" "Bản cung sẽ khiến nguyên thần ngươi tiêu tán!" Tây Vương Mẫu bá khí không giảm, trực tiếp ra tay hung hãn, từng đạo Thuần Âm chi khí diễn hóa thành nhật nguyệt tinh thần, giang sơn hà lưu, giọt Nhược Thủy kia hóa thành ba nghìn đại thế giới, trấn áp vạn vật.

Một đòn khủng bố!

Đế Tuấn bên cạnh đều lùi lại ba nghìn dặm, trong mắt lộ ra vẻ hy vọng, có Tây Vương Mẫu ra tay, hẳn là có thể ngăn cản được kiếp nạn này chứ?

Nhưng khoảnh khắc tiếp theo, Đế Tuấn da đầu tê dại, thần sắc kinh hãi, trực tiếp hóa thành Tam Túc Kim Ô, lập tức bỏ chạy!

Vào giờ phút này, Thần Ma đại đạo giáng xuống, Sở Ca lật tay làm trời, úp tay làm đất, trực tiếp nắm Tây Vương Mẫu trong một chưởng.

Tôn Vương Mẫu kia giống như kiến hôi, lay động trong lòng bàn tay.

"Oanh oanh oanh!" "Oanh oanh!" Pháp lực toàn thân Tây Vương Mẫu bùng nổ, Đại La Đạo Quả trên đỉnh đầu nàng càng chấn động không ngừng, cuối cùng thậm chí động dụng Thuần Âm Đại Đạo!

Lại là một tôn Lão Tổ tu luyện một đại đạo pháp tắc đến cực hạn.

Trong thời đại Thái Cổ có thể được xưng là cường giả cấp Thuần Âm Lão Tổ.

Chỉ vào giờ phút này, Sở Ca gia trì một phần nghìn chiến lực của Âm Dương Hỗn Độn Đại Đạo, trực tiếp đánh nát thương khung, bóp nát Thuần Âm Đại Đạo kia.

Đại đạo tan vỡ, từ nay về sau, các Tiên Nhân muốn tu luyện Thuần Âm Đại Đạo, con đường của họ không biết đã khó khăn hơn bao nhiêu vạn lần, thậm chí tiền lộ đều bị Sở Ca chặt đứt.

"A a a!" Tây Vương Mẫu đại nộ, thậm chí bị đánh rớt khỏi cảnh giới Tổ.

Chỉ còn lại tu vi Đại La Đạo Quả.

Trước người nàng Âm Dương giao thoa, bóng tối giáng xuống, thiên địa vì thế mà vỡ nát.

Tây Vương Mẫu thi triển thần thông, nhưng Sở Ca lại vào giờ phút này nắm tay thành quyền, trực tiếp một quyền bóp chết Tây Vương Mẫu!

"Hô!" Dị tượng thiên địa tiêu thất, vô tận quang mang tản đi.

Tây Vương Mẫu chết!

Chết trong lòng bàn tay Sở Ca, khí tức Hỗn Độn Thần Ma tan đi, Sở Ca lại khôi phục tu vi Thái Ất Kim Tiên.

Chỉ là giờ phút này, hắn đứng giữa thiên địa, khiến người ta nhìn vào mà khiếp đảm.

"Chết rồi?

Tây Vương Mẫu chết rồi sao?" Đó là Tây Vương Mẫu a!

Lại bị Sở Ca chém giết dễ dàng như vậy sao?

Tôn ngoan nhân kia tựa hồ chỉ dùng một chiêu?

Tây Vương Mẫu bị đồ sát?

Dưới Dao Trì Tiên Sơn, các Tiên Nhân kia ngơ ngác nhìn thiên địa.

Vốn dĩ họ cho rằng sẽ có một trận đại chiến giáng lâm, thậm chí còn chuẩn bị sẵn sàng phòng ngự.

Nhưng ai cũng không ngờ, tôn ngoan nhân kia ra tay, nắm Tây Vương Mẫu trong tay, sau đó Tây Vương Mẫu bị bóp chết?

Cũng quá nhanh rồi!

Các Tiên Nhân dưới Dao Trì đang chấn kinh, đạo ly hỏa trường hồng kia lại biến mất giữa thiên địa.

Đế Tuấn không hề quay đầu lại!

Hắn cảm ứng được ý Tây Vương Mẫu thân tử đạo tiêu.

"Đáng chết!

Thực lực của Nhân Vương!" Vì sao, thực lực của Nhân Vương lại cường đại đến thế?

Ngay cả Tây Vương Mẫu cũng vẫn lạc rồi sao?

Đó là tồn tại cổ lão nhất giữa thiên địa, ngay cả Thiên Đình thời kỳ toàn thịnh cũng chưa chắc là đối thủ của Tây Vương Mẫu.

Trừ phi động dụng Hà Đồ Lạc Thư!

Một tồn tại như vậy, lại không địch nổi Nhân Vương một chiêu?

Đế Tuấn khiếp đảm, lại lần nữa bay về phía phúc địa tiên gia, các đạo tràng Đại Thần Thông trong Hồng Hoang.

Ở nơi đó, một tòa thần sơn hình quan tài, từng đạo khí tức tử vong lay động thiên địa, quang mang khủng bố lóe lên, giao thoa thành đủ loại đại đạo.

Lại có một ngọn linh đăng lay động trong thần sơn.

Đế Tuấn thấy vậy, liền vội vàng nói.

"Nhiên Đăng đạo hữu, mau, mau cứu ta!" Nhưng Linh Thứu Sơn lại trong nháy mắt thu hồi toàn bộ dị tượng khắp trời, toàn bộ Linh Thứu Sơn trở nên trơ trụi một mảng, tựa như một ngọn núi chết vậy.

Đế Tuấn hừ lạnh một tiếng!

Nhiên Đăng Đạo Nhân không ra tay giúp đỡ, cố ý thu lại dị tượng!

Đế Tuấn chỉ còn cách tìm Đại Thần Thông tiếp theo!

Đại Thần Thông ở Hồng Hoang không ít, nhưng Đế Tuấn trên đường đi, lại không có một tôn Đại Thần Thông nào dám tương trợ.

Chẳng phải đã thấy, ngay cả Tây Vương Mẫu cũng bị Sở Ca đồ

sát rồi sao!

Nếu lại tương trợ Đế Tuấn, chỉ sẽ chọc phải Sở Ca.

Ai dám mạo hiểm lớn như vậy?

Dao Trì Tiên Sơn, Tây Vương Mẫu vẫn lạc, một tòa tiên sơn tùy theo lay động gợn sóng, cuối cùng hóa thành tro bụi, đủ loại dị tượng tiêu tán, ngay cả Dao Trì cũng không còn!

Sở Ca vung tay một cái, triệu hoán Hà Đồ Lạc Thư.

Chương 139

Hiện tại trong tay Sở Ca có một gốc Tiên Thiên Linh Căn Nguyệt Quế đã trưởng thành, một chiếc Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, lại có một chiếc Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo Hà Đồ Lạc Thư, thân gia như vậy, có thể sánh ngang Thánh Nhân.

Nhưng muốn chứng đạo Hỗn Nguyên, cần một món pháp khí chứng đạo, dùng để sau này thừa tải Hỗn Nguyên Đại Đạo.

Sở Ca chặt đứt tạp niệm, nhìn Đế Tuấn đã biến mất, thản nhiên nói.

"Lần này, không biết Hồng Hoang, còn có ai dám tương trợ Đế Tuấn và Thái Nhất?" Dám tương trợ!

Thì là đối địch với Sở Ca!

Vào giờ phút này, vô số Động Thiên Phúc Địa, vô số đạo tràng đều nhao nhao bế quan!

Mặc cho Đế Tuấn và Thái Nhất hô hoán, cũng không dám xuất hiện nữa.

Cảnh tượng Sở Ca chém giết Tây Vương Mẫu đã khắc sâu vào lòng thế nhân, hiện tại ai dám tương trợ tôn ngoan nhân kia?

Dưới Bất Chu Sơn!

Hư không từng đạo vỡ nát, vô tận đại địa nứt toác, bốn tôn Thiên Đạo Thánh Nhân đều ngơ ngác nhìn thiên địa.

Họ cũng đã nhìn thấy cảnh tượng Sở Ca chém giết Tây Vương Mẫu.

Đều trầm mặc!

Tôn ngoan nhân kia thật sự cường đại, ngay cả Tây Vương Mẫu cũng bị chém giết, đạo khí tức Thần Ma lộ ra kia lại khác với hai loại khí tức Thần Ma đã xuất hiện trước đó.

"Nhân Vương quỷ dị, thân mang mấy loại khí tức Thần Ma, chẳng lẽ là con cháu của Hỗn Độn Thần Ma sao?" "Có khả năng, những Hỗn Độn Thần Ma kia chưa chết hết, sau đó gieo hạt giống Thần Ma vào thân hắn, dùng hắn nuôi dưỡng Thần Ma, chờ đợi Vô Lượng Lượng Kiếp thức tỉnh quay trở lại!" Từng tôn Thánh Nhân mở rộng não động, nhao nhao nói.

"Biến số, biến số lớn nhất của Hồng Hoang a, thậm chí Vô Lượng Lượng Kiếp mở ra cũng là vì tên tiểu tử này!" Nhưng lại có cách nào?

Hiện tại tu vi chưa khôi phục, đơn đả độc đấu, căn bản không phải đối thủ của Sở Ca khi hắn triệu hoán Thần Ma hư ảnh!

"Ai, hiện tại Nữ Oa Nương Nương không ở trong Hồng Hoang, làm sao tu phục thiên địa đây?" Không có Càn Khôn Đỉnh, thì không thể vá trời!

Nữ Oa Nương Nương nhất thời nửa khắc không dám nhập Hồng Hoang, chẳng lẽ phải để trời cứ mãi lậu động sao?

Bốn tôn Thánh Nhân đều lộ ra vẻ mê mang.

Trong các Động Thiên Phúc Địa của họ, những Đại La Kim Tiên kia, đều đóng chặt sơn môn, nhao nhao không muốn dính líu đến Đế Tuấn và Thái Nhất.

Trong Hồng Hoang, có một phủ đệ Tiên Nhân!

Tên là Ngũ Trang Quán!

Một đạo kim ô trường hồng hạ xuống ngoài Ngũ Trang Quán.

Đông Hoàng Thái Nhất cũng đang tìm kiếm sự giúp đỡ của Đại

Thần Thông.

Hắn đã đến các động thiên tiên gia lớn, ngay cả Cực Lạc Tịnh Thổ của Tây Phương Giáo, và đạo tràng của Thánh Nhân cũng đã đi qua.

Nhưng đều không nguyện ý ra tay tương trợ, cuối cùng, Đông Hoàng Thái Nhất chỉ còn cách đến Ngũ Trang Quán cầu xin Trấn Nguyên Tử giúp đỡ.

Hắn còn chưa kịp giáng lâm, Ngũ Trang Quán đã dâng lên từng đạo Địa Tiên chi khí, thậm chí trực tiếp bao phủ Ngũ Trang Quán.

Sau đó một đạo thanh âm vang vọng Hồng Hoang.

"Ta hôm nay có cảm ứng Địa Tiên đại đạo, hiện đang bế quan tu hành, đợi đến sau này mới xuất quan!" Trấn Nguyên Tử Đại Tiên trực tiếp tuyên bố bế quan tu luyện.

Đông Hoàng Thái Nhất còn chưa kịp nói lời nào, đã bị từ chối.

Sắc mặt khó coi!

Một thân khí tức hỗn loạn, pháp tắc trật tự trong cơ thể đều đang băng diệt.

Dung nhập vào Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, trận này bị diệt, hắn cũng chịu tổn thương khó tưởng.

Lại thiêu đốt tinh huyết bay ba ngày, càng khiến thương thế nghiêm trọng hơn.

Thậm chí toàn thân đều bắt đầu hóa đạo!

Tôn Yêu Đế này cũng sắp thân tử đạo tiêu.

"Oanh!" Từ xa, một đạo độn quang tùy theo bay đến.

Còn chưa giáng lâm, đã có một đạo thanh âm vang lên.

"Trấn Nguyên Tử Đại Tiên, mau, mau ra..." Lời Đế Tuấn vừa

muốn dứt, hắn đã phát hiện ra thân ảnh Đông Hoàng Thái Nhất, trực tiếp dừng lại nửa câu sau.

Hắn xuất hiện ở một góc trời, sắc mặt vô cùng trầm trọng!

Đông Hoàng Thái Nhất ở nơi này, cũng đã cầu cứu Trấn Nguyên Tử Đại Tiên.

Nhưng hiện tại, Trấn Nguyên Tử không xuất hiện, xem ra tôn Đại Thần Thông này cũng từ chối giúp đỡ rồi a.

Yêu Hoàng Yêu Đế nhìn nhau, đã chạy ba ngày, nhưng không có một tôn Tiên Nhân nào dám ra tay giúp đỡ.

Từ xa, lại có một đạo ly hỏa trường hồng bay tới.

"Đế Tuấn, Thái Nhất, đã tìm được người tương trợ nào chưa?" "A a, nếu không có, ta có thể cho hai ngươi thêm ba ngày thời gian." Ngạo mạn đến cực điểm, thanh âm chấn động Hồng Hoang!

Thân ảnh kia tay nâng Tiên Thiên Nguyệt Quế bay tới, giáng lâm ngoài Ngũ Trang Quán.

Ngoài Ngũ Trang Quán, từng đạo thân ảnh ngưng tụ.

Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn đã chạy nửa Hồng Hoang, với độn quang ly hỏa trường hồng, tốc độ vô song, chớp mắt trăm vạn dặm, ba ngày thời gian, đủ để chạy qua ức vạn triệu Hồng Hoang.

Nhưng trong ba ngày đó, các Đại Thần Thông kia bế quan không xuất, nhao nhao từ chối Đế Tuấn và Thái Nhất.

Họ cũng sợ, tương trợ Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn, đó là đối địch với Nhân Vương, ai dám làm như vậy?

Đó là tự tìm đường chết a.

Đế Tuấn và Thái Nhất đứng dưới tinh không, nhìn Ngũ Trang Quán sau lưng, lại nhìn về phía đạo thân ảnh đang bay tới.

Một thân ảnh, phong hoa tuyệt đại, tay nâng một gốc Nguyệt Quế.

Chỉ thấy một gốc Nguyệt Quế lay động rực rỡ, rải xuống vô số nguyệt quang, bay vào hư không.

Trên Nguyệt Quế, có một đạo hư ảnh đang ngưng tụ, đó là Thái Âm Nữ Thần Thường Hi.

Thường Hi sắp phục sinh rồi.

Từng tia chân linh lay động trong hư ảnh, âm thanh luân hồi vang vọng khắp hư không.

Sở Ca tay nâng Tiên Thiên Nguyệt Quế, thản nhiên nhìn Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn.

"Không chạy nữa sao?" Hắn tựa hồ đang đại phát từ bi, bảo Đế Tuấn và Thái Nhất tiếp tục chạy!

Nhưng hai tôn Yêu Hoàng Yêu Đế nghe xong, lại khổ không kể xiết.

Chạy?

Chạy đi đâu?

Đại Thần Thông Hồng Hoang đều bế môn không gặp, không ai nguyện ý gặp họ.

Độn quang ba ngày, tinh huyết trong cơ thể đã thiêu đốt chín thành, một thân khí tức yếu ớt như có như không, giờ phút này muốn liều chết phản kháng, cũng không còn cơ hội.

"Nếu không chạy?" "Bản tôn có thể sẽ giết chết cả hai vị đấy nga!" Khóe miệng Sở Ca hơi nhếch lên.

Mèo vờn chuột, chuột biết không chạy thoát, cũng không chạy nữa sao?

Hơi vô vị rồi.

Vậy thì Sở Ca đành ra tay giết hai con Tam Túc Kim Ô.

"Hừ!!

Muốn giết thì giết, hà tất phải nhiều lời!" Đế Tuấn cũng biết đã đến đường cùng.

Yêu tộc bại trận, Thánh Nhân Nữ Oa không dám bước vào Hồng Hoang, các Đại Thần Thông kia cũng không nguyện ý ra tay tương trợ!

Cùng đồ mạt lộ, chỉ có con đường thân tử đạo tiêu mà thôi.

Sở Ca ha ha đại cười.

"Yêu Hoàng a Yêu Hoàng, không biết năm xưa ngươi có từng nghĩ sẽ có ngày hôm nay không." Sở Ca nhìn về phía Đông Hoàng Thái Nhất!

Năm xưa khi hắn thức tỉnh, đã bị Đông Hoàng Thái Nhất giết một lần, nếu không phải nhờ Bất Tử Bất Diệt Kim Thân, mới từ một đoạn ký ức mà trọng sinh!

Bằng không đã sớm chết rồi.

Chương 140

"Đông Hoàng Thái Nhất, ngươi cũng đừng lo lắng, ta sẽ không triệt để giết chết ngươi." "Bản tôn sẽ đánh nát nhục thân ngươi, câu đi nguyên thần, sau đó trực tiếp đánh ngươi vào Súc Sinh Đạo, phong ấn vạn vạn thế, luân hồi vạn vạn thế!" Đế Tuấn và Thái Nhất nghe xong đều biến sắc!

Chuyện bị giết thì họ có thể chấp nhận, nhưng hiện tại Sở Ca lại quá tàn độc, muốn để hai tôn Yêu Hoàng Yêu Đế cao cao tại thượng, chuyển thế vào Súc Sinh Đạo!

Thật quá biến thái.

"Nhân Vương, không thể như vậy!" "Bản Hoàng là Yêu Hoàng của Yêu tộc, đã sáng tạo ra Yêu tộc, không thể đối xử với Bản Hoàng như vậy!" "Phóng tứ!

Ngươi làm vậy, không sợ dẫn thiên khiển sao?" Yêu Hoàng Yêu Đế vừa kinh vừa nộ, đều đang nộ xích Sở Ca.

Các Đại Năng chư thiên nghe xong lời này, đều hít vào một ngụm khí lạnh.

Thật quá ngoan độc.

"Oanh -" Sở Ca lay động Tiên Thiên Nguyệt Quế, định trụ hư không thiên địa xung quanh, tiếp đó vươn tay ấn xuống thiên vũ phía trên.

Chỉ thấy thế giới Hồng Hoang băng diệt, một cánh tay bước vào trong hắc ám quy khư, trực tiếp nắm lấy một phương thế giới.

Đó là Âm Phủ Địa Phủ!

Tiếp đó pháp tắc Âm Ti tiết lộ, một phương thế giới hắc ám treo

trên đỉnh đầu Sở Ca.

Trong một phương thế giới Âm Ti, một bàn Lục Đạo Luân Hồi lóe sáng, chấn động hiên vũ.

Lục Đạo Luân Hồi kia, là nơi chuyển nhập của chúng sinh.

Dưới Lục Đạo Luân Hồi, một lão ẩu ánh mắt lóe sáng nhìn Sở Ca.

"Bái kiến Đạo hữu!" Sở Ca đối diện với hóa thân của Thánh Nhân kia, cũng chỉ dùng đạo hữu xưng hô.

Hiện tại hắn có Tiên Thiên Thần Thai Ma Căn Nguyên, nhục thân thậm chí vượt qua cả Tổ Vu, một thân chiến lực có thể chiến Thánh Nhân.

Gặp Thánh Nhân, cũng có thể lấy bình bối tương giao.

Giờ phút này gặp một hóa thân của Thánh Nhân, xưng hô một tiếng đạo hữu, đó là nhìn mặt Hậu Thổ Nương Nương!

Khoảnh khắc tiếp theo, Sở Ca ra tay, nhục thân cứng rắn chống lại Lục Đạo Luân Hồi, tiếp đó mở ra Súc Sinh Đạo!

Một luồng mùi hôi thối, một luồng tai nạn, từng đạo tai kiếp từ trong Súc Sinh Đạo truyền ra.

Súc Sinh Đạo, đúng như tên gọi, đầu thai vào một trong các đường súc sinh, là một kiếp sống thấp hèn, không thể nào ngóc đầu lên được.

Sở Ca muốn để Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn, hai tôn Yêu Hoàng Yêu Đế ngày xưa, luân hồi Súc Sinh Đạo vạn vạn thế!

Dám làm vậy!

Các Đại Năng chư thiên nín thở, đều ngơ ngác nhìn Sở Ca.

Trong Âm Ti, mười vạn Vu tộc vừa mới nhập Địa Phủ lại nhao nhao reo hò.

“Hay!” “Ha ha ha!

Để Yêu Hoàng Yêu Đế chuyển thế luân hồi vạn vạn thế, thế giới hóa thành súc sinh!” “Lũ súc sinh lông vũ, giờ đây thật sự phải thành súc sinh rồi.” Đế Tuấn và Thái Nhất hoảng sợ, da đầu tê dại, thậm chí sắp khóc ra rồi.

Đường đường là Yêu Hoàng Yêu Đế, bao giờ lại luân lạc đến bước đường này?

“Oanh!” Đại thủ che trời bao phủ thiên vũ, Sở Ca một chưởng giáng xuống, nhục thân chi lực bùng phát, khí tức tang thương chấn động tinh thần.

Một chưởng ấn xuống, chân thân Tam Túc Kim Ô của Đế Tuấn và Thái Nhất bị đánh nát!

Hiện tại họ quá yếu, Sở Ca lại liên tục đánh vài lần, hai thân ảnh bị đánh đến hình thần câu diệt!

Chỉ còn lại từng tia chân linh lay động tại chỗ.

“Không!!

Không thể như vậy!” “Nhân Vương mau mau thả ta, ta nguyện ý trở thành tọa kỵ của ngươi!” Tam Túc Kim Ô làm tọa kỵ?

Yêu Hoàng Yêu Đế làm tọa kỵ?

Nếu lời này truyền ra, e rằng Hồng Hoang đều phải chấn động ba phần.

Nhưng Sở Ca lại không hỏi không bận tâm, trực tiếp nắm lấy hai đạo chân linh, một tay ném vào Súc Sinh Đạo trong Lục Đạo Luân Hồi.

“A a a!” “A a!” Hai đạo tiếng kêu thảm thiết vang lên, từ đó hai tôn Yêu Hoàng Yêu Đế từng hùng bá Hồng Hoang, từng trải qua Hung

Thú Lượng Kiếp, Long Phượng Lượng Kiếp, Đạo Ma Lượng Kiếp, Vu Yêu Lượng Kiếp, đã chuyển thế vào Súc Sinh Đạo vạn vạn thế!

Yêu Hoàng Yêu Đế thành súc sinh!

Thiên địa tĩnh mịch, hai đạo tiếng kêu thảm thiết vẫn còn đó.

Sở Ca xóa đi pháp tắc Âm Ti, Âm Phủ Địa Phủ lại lần nữa biến mất trong thế giới Hồng Hoang.

Ngũ Trang Quán phía dưới, từng đạo quang mang đều chấn động!

Đạo ánh mắt từ trong Ngũ Trang Quán lộ ra, trực tiếp bị dập tắt.

"Cũng quá bá đạo rồi chứ?

Ném Đế Tuấn và Thái Nhất vào Súc Sinh Đạo luân hồi vạn vạn thế?" Đó là Đại Thần Thông a, Yêu Hoàng Yêu Đế của Yêu tộc.

Đại Thần Thông không thể sỉ nhục!

Nhưng Sở Ca đã làm như vậy!

Không ai dám ra mặt nói một lời, ngay cả Thánh Nhân cũng không xuất hiện!

Có thể thấy, tôn Nhân Vương kia cường thế đến mức nào.

Lại có Lục Đạo Luân Hồi ở địa bàn Vu tộc, Đế Tuấn và Thái Nhất nhập vào địa bàn Vu tộc, e rằng tương lai sẽ trở thành nỗi sợ hãi của họ.

Không chỉ Ngũ Trang Quán, trong các Động Thiên Phúc Địa khác, từng đạo ánh mắt bùng ra, đều nhao nhao thu lại.

Sợ rồi!

Tôn Nhân Vương kia hành sự vô pháp vô thiên, bách vô cấm kỵ, thật khủng bố!

Phong ấn Yêu Hoàng Yêu Đế vào Súc Sinh Đạo, chuyển thế luân

hồi vạn vạn thế?

Ngay cả họ cũng không dám làm a.

Sở Ca làm xong tất cả, mới nhìn về phía tinh không, sau đó nhìn về thế giới Hồng Hoang tàn phá, cuối cùng ánh mắt hắn xuyên thủng Cửu Thiên Thập Địa, Bát Hoang Lục Hợp.

Thân thể hắn động một cái, bay lên Thái Cổ Tinh Không.

Vu Yêu đại chiến đã kết thúc.

Yêu tộc vẫn lạc, Vu tộc vẫn lạc, toàn bộ Hồng Hoang cũng chỉ có Nhân tộc mới có thể đảm nhiệm nhân vật chính khí vận.

Hiện tại, Hồng Hoang đang vỡ nát, cũng nên trọng tân luyện hóa Hồng Hoang, vá trời.

Sở Ca bay lên Thái Cổ Tinh Không, đứng dưới Hỗn Độn.

Hắn nhìn Hỗn Độn, nhưng không bước vào.

Bởi vì trong Hỗn Độn, có Hồng Quân Lão Tổ, đại hắc thủ thứ nhất của Hồng Hoang tồn tại!

Giờ phút này Hồng Hoang đã vỡ nát một lần, ý chí Hồng Hoang gần như tan rã, nếu Hồng Quân Lão Tổ vào lúc này cưỡng ép tiến vào Hồng Hoang, e rằng sẽ chịu sự phản phệ của ý chí Hồng Hoang.

Bởi vậy lần Hồng Hoang vỡ nát này, Hồng Quân sẽ không tiến vào thế giới Hồng Hoang.

Nhưng lần Hồng Hoang vỡ nát tiếp theo, sẽ là ngày Hồng Quân Lão Tổ tiến vào thế giới Hồng Hoang.

Một khi tiến vào Hồng Hoang, thì toàn bộ thế giới Hồng Hoang, sẽ trở thành hậu hoa viên của Hồng Quân.

Hắn nhìn về phía Thiên Đình trống rỗng.

Sở Ca chưa chứng đạo thành Thánh, nếu chứng đạo thành Thánh, vào giờ phút này có thể lập ra Thiên Đình, cả tộc phi tiên!

Để Nhân tộc vạn vạn thế đều trở thành nhân vật chính của Hồng Hoang!

Nhưng hiện tại, thực lực không đủ!

Sở Ca thu hồi ánh mắt, nhìn về phía Hỗn Độn.

Hướng về Hỗn Độn chậm rãi nói.

"Nữ Oa, cho mượn Càn Khôn Đỉnh một lát!" Hả?

Mượn Càn Khôn Đỉnh của Nữ Oa?

Hắn điên rồi sao?

Chương 141

Sở Ca đã đánh chết Nữ Oa Nương Nương mấy lần, chặn Nữ Oa không cho nhập Hồng Hoang!

Nhân quả như vậy, Nữ Oa Nương Nương sẽ cho Sở Ca mượn Càn Khôn Đỉnh sao?

"Oanh oanh!" Hỗn Độn cuồn cuộn, từng đạo Hỗn Độn thần lôi bùng nổ.

Nữ Oa Nương Nương đang đại nộ!

Tên Nhân Vương sỉ nhục nàng nhiều lần, lại còn có mặt mũi mượn Càn Khôn Đỉnh?

Quá không biết liêm sỉ rồi!

Nữ Oa chấn nộ, Hỗn Độn cuồn cuộn, chỉ là trong Tử Tiêu Cung, một đạo thanh âm chậm rãi vang lên.

"Nữ Oa, nếu ngươi không nhập Hồng Hoang vá trời, vậy thì hãy cho hắn mượn Càn Khôn Đỉnh đi." Đó là thanh âm của Hồng Quân.

Hồng Quân đang khuyên Nữ Oa Nương Nương sao?

Nữ Oa Nương Nương nghe xong, vừa kinh vừa nộ!

Dám nhập Hồng Hoang sao?

Không dám!

Vậy thì Càn Khôn Đỉnh chẳng phải sẽ phải cho Sở Ca mượn để vá trời sao?

Hận a!

"Oanh!" Một đạo thần quang đánh nát Hỗn Độn, chỉ thấy một

chiếc thần đỉnh lớn bằng bàn tay từ trong Hỗn Độn bay xuống, tiếp đó bay vào thế giới Hồng Hoang.

Một cánh tay thông thiên xuất hiện, trực tiếp nắm lấy chiếc thần đỉnh.

Chỉ thấy Sở Ca thu tay, trong lòng bàn tay hắn chính là Càn Khôn Đỉnh!

Hồng Hoang, sơn hà tan nát, nhật nguyệt điên đảo, tinh thần trụy lạc.

Hiện nay thế giới Hồng Hoang tử khí trầm trầm, không còn chút sinh cơ nào đáng nói.

Vu tộc đã vẫn lạc vô số, chỉ còn mười vạn Vu tộc chạy trốn vào U Minh Địa Phủ.

Tình huống Yêu tộc cũng không mấy khả quan, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận do bọn chúng bày ra đã bị Sở Ca đánh nát, hàng vạn Yêu tộc tử thương quá nửa!

Số tàn yêu còn lại thì chạy trốn vào thế giới Hồng Hoang rồi biến mất.

Mười hai Tổ Vu đã thân tử, Yêu Hoàng Yêu Đế vừa bị Sở Ca đánh vào Súc Sinh Đạo luân hồi, chỉ riêng cuộc đại chiến giữa hai tộc và Sở Ca đã đủ sức khiến thiên địa trầm luân!

Lại thêm Cộng Công đâm gãy Bất Chu Sơn, càng khiến thế giới Hồng Hoang trở nên ly tán tan nát.

Tinh không tựa như bị đổ nghiêng, vô số tinh đấu đều dịch chuyển, từng vùng tinh không chao đảo, vô số khí tức tai kiếp chập chờn hiện lên.

Sinh linh Hồng Hoang đã diệt tuyệt hơn chín thành chín, những tán

tiên đó cũng đã chết gần hết.

Bởi vậy, những sinh linh còn sót lại sau một trường lượng kiếp thì tu vi thường rất cao thâm, thậm chí cường đại!

Trừ phi có cơ duyên xảo hợp, hoặc là kẻ mang đại khí vận, mới có thể sống sót sau Vu Yêu lượng kiếp.

Oanh oanh oanh!

Xoạt xoạt xoạt!

Thiên địa đang băng liệt, thế giới Hồng Hoang tựa như mặt băng nứt toác, vô số linh khí thiên địa đều tản mát khắp bốn phương tám hướng, cuối cùng bay vào Hỗn Độn rồi biến mất.

Trên đỉnh thương khung, nơi vốn là Bất Chu Sơn chống trời, một hắc động vạn vạn trượng đã hiện ra.

Chỗ đó Hỗn Độn và Hồng Hoang trực tiếp tiếp xúc nhau, từng tia Hỗn Độn chi khí đang dung luyện pháp tắc Hồng Hoang, dần thôn phệ thế giới Hồng Hoang!

Bốn vị Thánh nhân đứng ngoài Bất Chu Sơn, ngẩng vọng tinh không, nhìn thấy một đạo lưu quang từ Hỗn Độn bay ra, tiếp đó bay vào Thái Cổ Tinh Không, rồi hiện ra trong lòng bàn tay Sở Ca.

"Càn Khôn Đỉnh!" Các vị Thánh nhân đều mừng rỡ!

Càn Khôn Đỉnh của Nữ Oa Nương Nương là vật tất yếu để vá trời.

Chỉ là, Càn Khôn Đỉnh vốn là linh bảo của Nữ Oa Nương Nương, liệu có cho Sở Ca mượn?

Trong đó ẩn chứa chút ý tứ sâu xa.

Bốn vị Thánh nhân nhìn Sở Ca bay tới, đều lộ vẻ cổ quái.

Nhìn thấy lần vá trời này, bốn vị Thánh nhân lại phải cùng Nhân Vương vá trời.

Hừ!

Hừ!

Hừ!

Hừ!

Bốn tiếng hừ lạnh vang lên, Thái Thanh Thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn Đạo nhân, Chuẩn Đề Đạo nhân đều bất mãn hừ một tiếng.

Tự nhiên không muốn cùng Sở Ca vá trời.

Đạo thân ảnh kia đạp bước tinh không, một tay nâng Tiên Thiên Nguyệt Quế, một tay nâng Càn Khôn Đỉnh, từng bước một bước vào phương thiên địa này.

Sở Ca nhìn bốn vị Thánh nhân bất mãn, thản nhiên nói: "Chẳng lẽ các ngươi nghĩ, Bản tôn cũng muốn cùng các ngươi vá trời sao?

Nếu không muốn, vậy thì rời đi!

Vá trời ư?

Có Càn Khôn Đỉnh ở đây, đâu nhất thiết phải cần đến mấy vị Thánh nhân giúp đỡ!

Trong Hồng Hoang, có gọi thêm mấy vị đại thần thông tương trợ cũng là chuyện thường." Thái Thanh Thánh nhân, cùng ba vị Thánh nhân kia đều ngưng ngữ, đã mưu tính công đức vá trời từ lâu.

Có công đức vá trời, tu vi của bọn họ có thể nhanh chóng khôi phục, bởi vậy mới đứng ở đây đợi lâu như vậy.

Cuối cùng, Chuẩn Đề Đạo nhân cười ha ha một tiếng: "Vá trời là

do chúng sinh thỉnh nguyện, xin Nhân Vương ra tay vá trời đi!

Việc vá trời không thể chậm trễ, nếu cứ kéo dài, thế giới Hồng Hoang băng liệt sẽ càng nghiêm trọng.

Đến lúc đó, tổn hại của thế giới Hồng Hoang cũng sẽ càng lúc càng không thể tu phục được.

Là một cảnh tượng không ai muốn thấy." "Vậy thì bắt đầu đi!" Sở Ca vươn tay, từng đạo pháp lực đánh vào Càn Khôn Đỉnh, đỉnh đầu hiện Kiếm Giới Đạo Quả, từng tia kiếm đạo pháp tắc trật tự thúc đẩy Càn Khôn Đỉnh.

Chỉ thấy, bên trong Càn Khôn Đỉnh từng trọng cấm chế Tiên Thiên mở ra.

Khi Sở Ca mở được mười hai trọng cấm chế Tiên Thiên, hắn mới nhận ra khó khăn.

Nữ Oa Nương Nương cũng khó chịu khi Sở Ca vá trời, khiến hắn suýt mất nửa mạng.

Sở Ca khẽ mỉm cười, trực tiếp đánh Càn Khôn Đỉnh lên thiên vũ, trấn áp ngay tại chỗ Hỗn Độn vạn vạn trượng kia.

Càn Khôn Đỉnh đón gió bạo trướng ngàn vạn lần, trực tiếp thôn phệ Hỗn Độn chi khí đang rơi vào thế giới Hồng Hoang.

"Thái Thanh Thánh nhân, Hồng Hoang cần ngươi định trụ địa thủy phong hỏa, việc này giao cho ngươi." Sở Ca thản nhiên nói, rồi nhìn sang Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Hỗn Độn và Hồng Hoang sẽ sớm phân ly, việc chống trời tạm thời do ngươi đảm nhiệm." Cuối cùng Sở Ca nhìn sang Tiếp Dẫn Đạo nhân và Chuẩn Đề Đạo nhân.

"Khí tức tai kiếp Hồng Hoang đang chập chờn, muốn tu phục thế

giới Hồng Hoang, cần phải thanh lý một lần đại kiếp nạn này." Tiếp Dẫn Đạo nhân và Chuẩn Đề Đạo nhân thần sắc khẽ động, gật đầu, đồng ý với sự phân phối của Sở Ca.

Thái Thanh Thánh nhân cũng không nói gì, trực tiếp tế luyện ra Thái Cực Đồ.

Chỉ có Nguyên Thủy Thiên Tôn tỏ vẻ bất mãn.

"Để ta chống trời?

Chống trời nguy hiểm đến mức nào?

Cần biết rằng, cả Bàn Cổ Đại Thần còn chết trong khi chống trời, đương nhiên đó là do Bàn Cổ sau khi chém giết tam thiên Hỗn Độn Thần Ma, sức kiệt rồi mới khai thiên tích địa mà thành.

Nhưng cũng có thể từ đó nhìn ra, việc chống trời khó khăn đến nhường nào!

Lại để một vị Thánh nhân chống trời!

Vậy vật chống trời ở đâu?

Nếu mãi không tìm được vật chống trời, chẳng phải sẽ để một vị Thánh nhân chống trời mãi sao?" Cũng khó trách Nguyên Thủy Thiên Tôn không vui.

"Nhân Vương, mau chóng tìm vật chống trời và vật vá trời đi, nếu để chúng ta đợi lâu, ta thà đem đạo tràng của mình dời vào Hỗn Độn!" Thánh nhân xuất hành, ba ngàn dặm tử khí trực tiếp giáng xuống, tiếp đó Nguyên Thủy Thiên Tôn bay vào vùng giao giới giữa Hỗn Độn và Hồng Hoang, trực tiếp hạ xuống dưới Càn Khôn Đỉnh khổng lồ.

Oanh!!!!

Chương 142

Chỉ thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn hiển hóa Thánh nhân kim khu, trực tiếp đứng chống trời.

Đỉnh đầu nâng Càn Khôn Đỉnh, chân đạp nửa đoạn Bất Chu Sơn, nhật nguyệt tinh thần đều vây quanh thân.

Như vậy, Thái Cổ Tinh Không không còn trụy lạc, thậm chí ẩn ẩn có dấu hiệu bay lên.

Bốn vị Thánh nhân ai làm việc nấy, chỉ có Sở Ca thản nhiên đứng dưới tinh không.

Nhìn bốn vị Đại Thánh nhân một lúc lâu, hắn mới thu hồi ánh mắt.

"Thiên địa đã được định trụ, dựa theo tốc độ thu khí tức tai kiếp của hai vị Thánh nhân phương Tây, hẳn cần hai ba mươi năm mới có thể hoàn thành." Nguyên Thủy Thiên Tôn chống trời, cũng có thể dễ dàng chống được vài trăm, ngàn năm.

Bởi vậy Sở Ca cũng không vội.

Hắn nhìn nửa đoạn Bất Chu Sơn rơi trên đại địa.

Nửa đoạn Bất Chu Sơn vốn bị Nguyên Thủy Thiên Tôn lấy đi, luyện hóa thành Phiên Thiên Ấn, trở thành Hậu Thiên đệ nhất chí bảo!

Thậm chí uy lực có thể sánh ngang với Tiên Thiên chí bảo!

Nguyên Thủy Thiên Tôn ban cho Quảng Thành Tử, để vị này trở thành Nhân Hoàng chi sư đời sau, đại phóng quang thải.

Oanh long!

Đột nhiên thiên địa lại chấn động, nửa đoạn Bất Chu Sơn khổng lồ kia đều đang chấn động!!!!

Sở Ca há miệng!

Thôn Thiên Bất Diệt Ma Công và Bàn Cổ Chân Thân đã ngưng tụ được hai phần vạn lập tức vận chuyển, trực tiếp hút lấy nửa đoạn Bất Chu Sơn khổng lồ.

Những vị Thánh nhân kia thấy Sở Ca làm vậy, đều gật đầu.

"Xem ra Nhân Vương muốn bổ sung lại nửa đoạn Bất Chu Sơn." Trong lịch sử Hồng Hoang, vốn là Nữ Oa Nương Nương vá trời, giờ lại thành Sở Ca vá trời.

Trong lần Nữ Oa Nương Nương vá trời, bà đã chém giết một con rùa khổng lồ cấp Chuẩn Thánh, lấy bốn chân của nó để chống trời mới thành công.

Vì nửa đoạn Bất Chu Sơn đã bị Nguyên Thủy Thiên Tôn luyện hóa, nên việc bổ sung lại nửa đoạn Bất Chu Sơn đã rơi xuống là không thể.

Một lần này!

Sở Ca cũng không muốn lãng phí nửa đoạn Bất Chu Sơn, đó chính là vật do tích tụ của Bàn Cổ mà thành!

Oanh oanh!

Hắn đang làm gì vậy?

Từng vị Thánh nhân kinh hãi nhìn Sở Ca.

Chỉ thấy hắn há miệng nuốt nửa đoạn Bất Chu Sơn khổng lồ vào trong cơ thể.

Oanh!

Thân thể Sở Ca trực tiếp từ không trung rơi xuống đại địa, hư không theo đó vỡ vụn thành vô số mảnh, ngay cả trật tự pháp tắc cũng bị nghiền nát.

Thôn phệ nửa đoạn Bất Chu Sơn?

Rắn nuốt voi, lòng người quá tham!

Trong cơ thể Sở Ca, từng vị Chân Tiên bạo liệt!

Tám ức bốn ngàn vạn Chân Tiên kia đều nát vụn.

Bàn Cổ Chân Thân mà Sở Ca ngưng tụ được hai phần vạn đều đang chấn động rung chuyển.

Thôn Thiên Bất Diệt Ma Công!!

Ma công sau khi biến dị có thể thôn phệ mọi thứ do Bàn Cổ hóa thành, Bất Chu Sơn tự nhiên cũng có thể thôn phệ.

Phải mất ba hơi thở thời gian, Sở Ca mới ngừng dấu hiệu rơi xuống.

Khoảng một khắc đồng hồ sau, Sở Ca cuối cùng lại có thể bay được.

Chỉ là hư không xung quanh vẫn đang vỡ vụn!

Trong cơ thể Sở Ca, Kỳ Lân Nha kia đã luyện hóa gần xong.

Sở Ca dùng Bàn Cổ Chân Thân làm vật liệu tu dưỡng, lại có thêm nửa đoạn Bất Chu Sơn, cộng thêm Long Vương trước đó, Sở Ca có nắm chắc sẽ trực tiếp ngưng tụ nhục thân của mình đạt đến trình độ một phần vạn Bàn Cổ Chân Thân!!!

Oanh!!

Một đạo độn quang bay vút lên không, hướng về phía Đông phương Hồng Hoang mà đi.

Nếu Sở Ca không nhớ nhầm, con rùa khổng lồ kia ở Đông Hải!

Lại có Bổ Thiên Thần Thạch, cũng ở trên Đông Hải.

Vậy là Sở Ca khỏi phải tốn công tìm kiếm vật vá trời khắp Hồng

Hoang.

Đông Hải!

Vùng hải vực Hồng Hoang, trong một hải vực có một đạo tràng của Thánh nhân!

Đạo tràng của Thông Thiên Giáo Chủ nằm ở đây.

Chỉ là giờ phút này, bên ngoài đạo tràng Thánh nhân, trời sập đất nứt, biển khô đá nát, vô số khí tức tai kiếp đang chập chờn.

Hiển nhiên, hai vị Thánh nhân phương Tây chưa từng giáng lâm nơi này phổ độ.

Chỉ có Bồng Lai Tiên Đảo kia mới vạn kiếp bất diệt, thậm chí có từng tia khí tức Thánh nhân bao phủ, tọa trấn một phương thiên địa.

Từng đạo thân ảnh đứng giữa thiên địa, những đệ tử Tiệt Giáo kia đều đang quan vọng thiên vũ!

Nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn chống trời, Thái Thanh Thánh nhân định địa thủy phong hỏa, lại có Tiếp Dẫn Đạo nhân, Chuẩn Đề Đạo nhân phổ độ thương sinh!

"Tứ Đại Thánh nhân vá trời, không biết lão sư đã đi đâu?" Đệ tử Tiệt Giáo đều đang tìm kiếm bóng dáng Thông Thiên Giáo Chủ.

Chỉ là người đã đi lâu như vậy, thậm chí Vu Yêu đại chiến cũng đã kết thúc.

Bóng dáng Thông Thiên Giáo Chủ vẫn chưa xuất hiện!

Khiến bọn họ có chút hoảng sợ!

Nhưng cũng chỉ hoảng sợ chút thôi, lo lắng cho bản thân!

Chứ không phải Thông Thiên Giáo Chủ.

Một vị Thánh nhân hoành hành Hồng Hoang, không có gì phải lo

lắng.

Nhưng bọn họ thì khác, sợ rằng một lần sóng gió nào đó sẽ liên lụy đến Kim Ngao Đảo.

May mắn là một trường tai kiếp cũng đã kết thúc, đệ tử Tiệt Giáo dựa vào đạo tràng Thánh nhân, không có một ai bị thương vong!

Toàn bộ Tiệt Giáo đều đã vượt qua một trường Vu Yêu lượng kiếp.

"Thánh nhân vá trời, xem ra lần lượng kiếp này sắp kết thúc rồi." Tất cả đều thở phào nhẹ nhõm.

"Chỉ cần vượt qua một lượng kiếp, khí vận sẽ bạo trướng, dù sao cũng là tiên nhân sống sót qua một lượng kiếp." "Hử?

Kia!" Đột nhiên có một vị tiên nhân Tiệt Giáo lên tiếng.

Họ nhìn thấy một đạo trường hồng từ ngoài trời bay tới.

Đạo thân ảnh đó đỉnh đầu Đại La Đạo Quả, một viên Đạo Quả lại có hình kiếm, từ trên thân phát ra khí tức khủng bố, thiên địa xung quanh đều đang băng diệt!

Nơi đó có đại khủng bố đang chấn động trong cơ thể.

Tiên nhân Tiệt Giáo thấy người này, đều biến sắc.

"Xong rồi, xong rồi!

Lại là hắn!

Nhân Vương!" Nhân Vương Sở Ca, trong lần Vu Yêu lượng kiếp đầu tiên cũng đã đến Tiệt Giáo một lần, chỉ là hắn đã đi nhanh.

Lần này thì sao?

Vị Nhân Vương này định làm gì?

Từng đạo thân ảnh đều căng thẳng thân thể, run rẩy nhìn Sở Ca.

Kim Cô Tiên, Ô Vân Tiên, Kim Linh Thánh Mẫu, Vô Đương Thánh Mẫu, Đa Bảo Đạo nhân, Triệu Công Minh, Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, đặc biệt là những đệ tử Tiệt Giáo kia đều tê dại da đầu, kinh hãi nhìn Sở Ca.

Chương 143

Chỉ có Bích Tiêu Tiên Tử lại ánh mắt phức tạp nhìn vị đạo nhân trước mắt.

"Thật sự rất hối hận a." Nhân tộc dưới sự dẫn dắt của Sở Ca, trực tiếp đánh diệt Yêu tộc, sắp trở thành nhân vật chính của Hồng Hoang.

Vị Nhân Vương này cường đại vô song, không chỉ chém giết Thánh nhân vài lần, hôm nay còn đánh Yêu Hoàng Yêu Đế vào Súc Sinh Đạo.

"Nếu như năm xưa!

Có thể bái nhập môn hạ Sở Ca!" Bích Tiêu Tiên Tử nghĩ thầm.

Trên Đông Hải!

Sở Ca nhìn một vùng hải vực, rồi nhìn xuống Kim Ngao Đảo bên dưới!

Đông Hải có ba đại tiên đảo, phân biệt là Bồng Lai Tiên Đảo, Phương Trượng Tiên Đảo, Doanh Châu Tiên Đảo.

Tương truyền Doanh Châu là nơi sau thời đại mạt pháp của Hồng Hoang, liền kề với Côn Luân.

Chỉ là đời này, e rằng Doanh Châu lại không thể liền kề với đạo tràng của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Vì Côn Luân Tiên Sơn đã bị Sở Ca thôn phệ luyện hóa.

Trên Bồng Lai Tiên Đảo, có một sinh linh khủng bố!

Con đại yêu khủng bố đó, siêu việt tất cả đệ tử trong đạo tràng Thánh nhân, khí tức của những đệ tử Tiệt Giáo kia đều không bằng

khí tức của con đại yêu đó.

Ngay cả Đa Bảo Đạo nhân, một vị Đại La Kim Tiên đỉnh phong tồn tại, dưới một đạo khí tức đó cũng chỉ là kiến hôi.

Dưới Bích Du Cung, một đạo khí tức thoắt ẩn thoắt hiện, nếu không phải Sở Ca chuyên tâm tìm kiếm sự tồn tại của con rùa khổng lồ, hắn thật sự sẽ không phát hiện ra con rùa vàng kia.

Oanh oanh!

Tựa hồ có cảm giác được vận mệnh của mình, con rùa vàng kia bắt đầu chiến đấu, tiếp đó đạo tràng Thánh nhân đều địa động sơn dao.

"Chuyện gì đã xảy ra?" Đệ tử Tiệt Giáo trên Kim Ngao Đảo biến sắc, cảm thấy địa động sơn dao, tựa hồ có đại khủng bố sắp xuất thế.

Mấy vị Đại La Kim Tiên Tiệt Giáo kia lại lẩm bẩm nói: "Tương truyền khi lão sư phát hiện Bồng Lai, đã gặp một con rùa vàng, năm xưa lão sư câu rùa vàng ở Đông Hải, câu được một con đại yêu, trên lưng con rùa vàng đó, chính là một hòn đảo!" Lịch sử Kim Ngao Đảo.

Sau đó Thông Thiên Giáo Chủ thi triển đại pháp, dời Kim Ngao Đảo vào Bồng Lai Tiên Đảo, mới có đạo tràng Thánh nhân Bích Du Cung.

"Trên lưng rùa vàng là Kim Ngao Đảo, trên Kim Ngao Đảo là Bích Du Cung!!

Chẳng lẽ con rùa vàng kia đã tỉnh lại." Oanh oanh!

Đông Hải chấn động, vô tận nước biển tràn vào thế giới Hồng Hoang, chấn động càn khôn, khí tức khủng bố trùng trùng điệp điệp.

Chỉ thấy một con thần ngao màu vàng khổng lồ sắp bay ra.

Chỉ khắc sau, Sở Ca ra tay!

Một ngón tay ấn xuống, thiên địa phá diệt, con Thái Cổ Kim Ngao kia trực tiếp bị một ngón tay trấn áp, đổ rạp xuống mặt biển.

"Hử?

Ngươi hoảng sợ ư?

Muốn vá trời ư?

Không có tư cách!" Sở Ca hừ lạnh một tiếng, con rùa vàng dưới Kim Ngao Đảo không phải con thần quy mà Sở Ca muốn tìm.

Con rùa vàng đó thực lực cường đại, nhưng cùng lắm chỉ đạt Chuẩn Thánh sơ kỳ mà thôi, làm sao có thể vá trời?

E rằng vừa chém bốn chi của nó để vá trời, khắc sau trụ chống trời đã sụp đổ rồi.

Con rùa vàng kia ngẩn ra!

"Không phải muốn chém ta sao?" Nó vội vàng bay trở lại đáy biển, chỉ lộ ra Kim Ngao Đảo.

Trên Kim Ngao Đảo, những đệ tử Tiệt Giáo kia cũng đều ngơ ngác nhìn thiên địa xung quanh.

Sở Ca lại bay vào sâu trong Đông Hải.

Đông Hải cũng đang sôi trào, Hồng Hoang tan nát, Tứ Hải tự nhiên cũng không thể thoát khỏi.

Từng đạo khí tức chấn động hoàn vũ, khí tức tai kiếp giáng lâm giới này, trong Đông Hải vô số sinh linh tử tuyệt!

Những hải tộc đó tử thương một nửa, nhưng vẫn tốt hơn một chút so với sinh linh trên đại địa Hồng Hoang.

Chỉ là theo chấn động, những hải tộc đó cũng bắt đầu chết hàng loạt.

“Hử?

Con rùa khổng lồ kia đâu?” Sở Ca lộ vẻ nghi hoặc, trong lịch sử Hồng Hoang, Nữ Oa Nương Nương đã chém giết thần quy Đông Hải, rồi dùng Ngũ Sắc Thần Thạch vá trời, lấy bốn chi thần quy chống trời, mới kết thúc một trường lượng kiếp động loạn.

Nhưng tìm kiếm khắp Đông Hải, lại vẫn không tìm thấy con rùa khổng lồ cấp Chuẩn Thánh kia.

Lại thấy vài con Chân Long!

Sở Ca lại tìm kiếm trên Đông Hải mấy ngày, sau đó, ngay cả Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng hiện hóa thân.

“Nhân Vương!

Ngươi đang làm gì?

Không mau chóng tìm vật chống trời sao?” Thân ảnh Nguyên Thủy Thiên Tôn hiện ra trên Đông Hải.

Chân thân của hắn đang chống trời!!

Hắn sợ Sở Ca cố ý làm khó, để hắn chống trời lâu hơn!!

Chỉ là Sở Ca cũng không để ý hóa thân đó, lại tiếp tục tìm kiếm thần quy Đông Hải.

Một ngày hai ngày, ba ngày bốn ngày, từng ngày trôi qua, Sở Ca đã tìm kiếm khắp Đông Hải một lượt!

Cuối cùng ở trung ương Đông Hải, hắn phát hiện sự dị thường.

Nơi đó, một ngọn thần sơn đứng sừng sững giữa trung ương hải vực, một ngọn thần sơn vạn vạn dặm, cao lớn uy mãnh, thậm chí trên thần sơn còn có vô số sinh linh cư ngụ.

Những người đó đều là tán tiên, người có tu vi cao nhất cũng chỉ

là Kim Tiên!

Khi ánh mắt Sở Ca rơi vào ngọn thần sơn kia!

Ngọn thần sơn đó bắt đầu chao đảo, tựa hồ như trời sập đất nứt.

Oanh long long long!

Một ngọn thần sơn vạn vạn dặm bắt đầu sụp đổ, tiếp đó một cỗ khí tức hoang mang chấn động thương khung thiên địa, khí tức cổ lão rơi vào hư không, trực tiếp chấn nát thiên địa!

Sở Ca cũng phải dừng bước!!

Đạo khí tức kia quá cổ lão, thậm chí còn cổ lão hơn khí tức của Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Tuấn.

Một giọng nói u u vang lên: "Đến rồi sao?

Cuối cùng cũng đến rồi sao!" Khắc đó!

Trên thần sơn, những tiên nhân sống không biết bao nhiêu năm tháng kia trực tiếp bị từng đạo khí tức đó chém diệt!!

Sinh ở đây, chết ở đây, khi con rùa khổng lồ thức tỉnh, sinh mệnh của bọn họ cũng kết thúc.

Đến chết, họ cũng không biết chuyện gì đã xảy ra.

Dưới ánh mắt Sở Ca, một con thần quy khổng lồ xuất hiện.

Con thần quy đó chính là con thần quy đầu tiên giữa thiên địa, cũng là tộc trưởng Huyền Vũ nhất tộc.

Vào thời Tam Tộc tranh bá, kỳ thực có một tộc là Huyền Vũ!

Huyền Vũ nhất tộc, vốn cũng có thể tranh phong với Kỳ Lân, Long tộc, Phượng tộc, chỉ là Huyền Vũ nhất tộc quá khó sinh, sau đó, số lượng bị Tam Tộc vượt xa.

Thế là tộc trưởng Huyền Vũ dẫn dắt tộc nhân rời khỏi Hồng

Hoang Đại Lục, không còn tranh bá thế giới Hồng Hoang.

Con Huyền Vũ tộc trưởng đó thực lực cường đại, có thể sánh ngang với Nguyên Phượng, Tổ Kỳ Lân, Long Vương!!

Khí thế kia thậm chí siêu việt Chuẩn Thánh!

Huyền Vũ tựa hồ biết rõ vận mệnh của mình, nhìn về phía Sở Ca.

"Khoảnh khắc thiên địa phá diệt đó, ta đã có cảm ứng.

Trốn tránh đại kiếp đại nạn, nhưng vẫn không trốn thoát khỏi một trường lượng kiếp.

Chương 144

Không nhập thế, nhưng vẫn bị Thiên Đạo tính kế." Sở Ca nhìn con Huyền Vũ đó, không biết nên mở lời thế nào.

Con Huyền Vũ đó tuy không bằng Thánh nhân, nhưng cũng chẳng kém bao nhiêu!

Chỉ là chưa chứng đạo Hỗn Nguyên Đạo Quả mà thôi.

Nhưng thực lực cường đại, không hề yếu hơn hiện tại.

"Ta chống trời, là thiên mệnh, tiểu hữu không cần cố kỵ." Huyền Vũ thản nhiên nói: "Chỉ là sau khi ta chống trời, Huyền Vũ nhất tộc không còn ta trấn áp, lại không thể vượt qua một lượng kiếp nữa.

Bởi vậy xin tiểu hữu giúp đỡ!" Đó là điều kiện để Huyền Vũ chống trời!

Là để Sở Ca giúp trấn áp Huyền Vũ nhất tộc.

Cũng khá đơn giản, hiện tại Nhân tộc là Nhân Vương, lượng kiếp kế tiếp, Nhân tộc là thời đại xưng vương, Nhân tộc đã mở lời bảo hộ ai, chư thiên đại năng liệu có thể giết được người được Nhân tộc bảo hộ sao?

"Huyền Vũ lão tổ yên tâm, Nhân tộc ta là nhân vật chính của lượng kiếp kế tiếp, chỉ cần Huyền Vũ nhất tộc không đồ sát Nhân tộc, ta nhất định có thể bảo đảm Huyền Vũ nhất tộc một lượng kiếp vô ưu!" "Tốt, tốt, có lời này của tiểu hữu là được rồi!" Huyền Vũ chân thân khổng lồ đó trực tiếp bay lên thiên địa!!!

Trên mai rùa Huyền Vũ, rơi xuống từng viên Ngũ Sắc Thần Thạch, những Ngũ Sắc Thần Thạch này là vật bẩm sinh của Huyền Vũ!

Vừa sinh ra, đã sớm bị Thiên Đạo tính toán tốt rồi!

Sở Ca nhìn những khối Ngũ Sắc Thần Thạch đó, lại ngây người hồi lâu.

"Hồng Hoang đại thế, Hồng Hoang đại thế a!

Thay đổi ư?

Đều không hề thay đổi!!!

Lịch sử Hồng Hoang vẫn vận chuyển như thường, Hồng Hoang đại thế vẫn không đổi!!!" Huyền Vũ lão tổ bay vào thiên vũ, chỉ thấy từng viên Ngũ Sắc Thần Thạch rơi xuống!

Những Ngũ Sắc Thần Thạch đó, ẩn chứa chí lý thiên địa, diệu pháp đại đạo, lại có đặc tính vô kiên bất tồi!

Là vật tốt nhất để vá trời!

Sở Ca bắt lấy tất cả những viên Ngũ Sắc Thần Thạch đó!

Con Huyền Vũ kia dưới tinh không bắt đầu phân giải.

Biết rõ vận mệnh của mình, nếu không chủ động ra vá trời, cũng sẽ bị Thánh nhân nhắm vào, liên thủ giết chết.

Chỉ thấy con Huyền Vũ thần quy đó, trực tiếp phân giải nhục thân.

Mai rùa khổng lồ đó rơi xuống, chí bảo mà Huyền Vũ lão tổ tu luyện ức vạn vạn năm, vô số hội nguyên đã rơi xuống.

Mai rùa đó không hề kém Tiên Thiên linh bảo, linh bảo thông thường thậm chí còn không phá được phòng ngự của Huyền Vũ lão tổ.

Tiếp đó bốn chi chân thân của nó cũng phân ly ra, bay về phía Thái Cổ Tinh Không, bay về phía Bất Chu Sơn.

Bốn chi sẽ là trụ chống trời đời sau!!

Bản thể Huyền Vũ trực tiếp tiêu tán, hóa thành tro bụi.

"Thiên Tôn, ta giúp ngươi!" Đó là âm thanh cuối cùng của Huyền Vũ lão tổ.

Bốn trụ chống trời đó bay vào Thái Cổ Tinh Không, chấn động tất cả thế nhân.

"Vu Yêu vẫn lạc, Hồng Hoang tan nát, ngay cả Huyền Vũ lão tổ vốn ẩn cư không xuất thế cũng bị lấy ra vá trời!" Khiến sinh linh Hồng Hoang còn sống sót cảm thấy kinh khủng.

Tất cả đều dưới sự luân chuyển của Thiên Đạo, hai tộc Vu Yêu, và cả vị Huyền Vũ lão tổ gần như thành đạo kia cũng bị tính kế.

Dưới sự luân chuyển của Thiên Đạo, phàm là kiến hôi, một khi cản trở vận hành của Thiên Đạo, chỉ sẽ hóa thành yên hôi.

Thậm chí có ẩn cư, Thiên Đạo muốn ngươi chết, cũng phải chết!

Oanh oanh oanh!

Oanh oanh oanh!

Oanh oanh oanh!

Oanh oanh oanh!

Bốn đạo âm thanh chấn động Hồng Hoang vang lên, chỉ thấy bốn chi Huyền Vũ lão tổ chống trên nửa đoạn Bất Chu Sơn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy vậy, thu lại Thánh nhân kim thân, một bước từ trạng thái chống trời lui ra.

Nhục thân khôi phục, ba ngàn dặm tử khí tràn ngập thiên địa, trên đỉnh đầu một tòa Hỗn Nguyên Thiên Cung hiển hóa.

Tu luyện thêm mười vạn năm nữa, tiếp đó lại đạt được một sợi sinh mệnh đại đạo, cũng khôi phục được một trọng tu vi Thiên Cung.

“Hô!” Thời gian chống trời tuy ngắn ngủi, nhưng Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không dễ chịu gì.

Giờ đây bốn chi Huyền Vũ đã thế chỗ chống trời, vậy thì không còn gì tốt hơn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn hướng về phía Bất Chu Sơn, bái một cái trước từng trụ chống trời kia.

“Đa tạ đạo hữu tương trợ!” Tiếp đó Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn sang Đông Hải, ở đó Sở Ca đang diễn luyện Ngũ Sắc Thần Thạch, tựa hồ đang tìm cách luyện hóa những thần thạch này.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy vậy, nhíu mày, sau đó lại mỉm cười.

“Nhân Vương, ta sẽ giúp ngươi vá trời!” Hồng Hoang tan nát, Thánh nhân và Nhân Vương vá trời, là đại công đức, Thiên Đạo tất nhiên sẽ giáng xuống công đức vô thượng.

Lần này, Vu Yêu hai tộc vẫn lạc, vô số sinh linh tử vong, công đức Thiên Đạo tích lũy tuyệt đối rất nhiều!!

Bởi vậy công đức lần này, ngay cả Thánh nhân cũng là một lần tạo hóa!

Nhưng trên Đông Hải, Sở Ca bắt lấy từng viên Ngũ Sắc Thần Thạch, tiếp đó cầm lấy mai rùa khổng lồ.

Trên mai rùa đó tổng cộng có ba vạn sáu ngàn năm trăm vết tích hình vuông rõ ràng!!

Đó là khí tức của đại đạo, vết tích thời gian lưu lại trên thân Huyền Vũ lão tổ.

Mỗi một Nguyên Hội mới hình thành một đạo ngân!!

Một Hội là một vạn tám trăm năm, một Nguyên là mười hai vạn chín ngàn sáu trăm năm, một Hội Nguyên là mười ba ức chín ngàn

chín trăm sáu mươi tám vạn năm!

Con Huyền Vũ lão tổ đó tổng cộng sống ba vạn chín ngàn năm trăm Hội Nguyên thời gian, có thể nói, từ sau khi Bàn Cổ khai thiên, nó đã sống cho đến hiện tại.

Thời gian sống của nó, thậm chí còn lâu hơn cả Hồng Quân lão tổ, La Hầu, Long Vương!!!

Thậm chí nó còn xuất thế trước khi Thú Thần Thần Nghịch ra đời.

Một lão cổ đổng như vậy, ghi lại tháng năm lịch sử Hồng Hoang, một khi chứng đạo Hỗn Nguyên, Tam Thanh?

Chẳng trách Thiên Đạo phải tính kế Huyền Vũ lão tổ, để vị lão cổ đổng này thân tử!

Sở Ca vươn tay nắm lấy mai rùa nặng nề.

Tư lự vạn ngàn.

"Vậy thì sao!

Sở Ca thuận theo Thiên Đạo, đem lịch sử quay lại quỹ đạo, vậy vận mệnh sau này của mình sẽ ra sao?

Chẳng lẽ cũng sẽ giống Huyền Vũ lão tổ, cuối cùng rơi vào cảnh bị Thiên Đạo tính kế đến chết?" Ánh mắt ngưng lại, tuyệt đối không cho phép mình chết khi chưa chứng đạo!

"Phải chứng đạo Hỗn Nguyên!!" Sở Ca giơ tay, trực tiếp đánh mai rùa thần quy vào Thái Cổ Tinh Không, tiếp đó tiếp dẫn Càn Khôn Đỉnh từ Hỗn Độn xuống.

Thiếu Càn Khôn Đỉnh vá trời, toàn bộ thiên địa đều đang chiến đấu, Thái Cổ Tinh Không đều đang nứt toác.

Vị Thái Thượng Lão Quân đang định trụ phong hỏa thế giới Hồng Hoang kia vội vàng gia tăng pháp lực!

Thánh nhân bất diệt kim khu giáng xuống từng đạo thần tắc pháp tắc, đánh vào Thái Cực Đồ.

Một bức thần đồ chao đảo, từng đạo kim kiều diễn hóa!

Theo mai rùa Huyền Vũ bay vào đỉnh Thái Cổ Tinh Không, che lấp Hỗn Độn vạn vạn dặm kia, mới khiến thế giới Hồng Hoang không còn chiến đấu nữa.

Nhưng từng đạo Hỗn Độn chi khí vẫn rơi xuống Hồng Hoang.

Tiếp Dẫn Đạo nhân và Chuẩn Đề Đạo nhân đang phổ độ thế giới Hồng Hoang đều nhìn về phía Sở Ca.

Chỉ thấy vị Nhân Vương kia, đánh từng viên Ngũ Sắc Thần Thạch vào Càn Khôn Đỉnh, lại một lần nữa luyện hóa.

Từng đạo khí tức chấn động càn khôn, khí tức càn khôn lưu chuyển!

Tạo hóa là công, âm dương là than, khí tức càn khôn liên miên, trực tiếp hiển hóa dị tượng luyện đan!

Càn Khôn Đỉnh, có thể nghịch phản Tiên Thiên!!

Chương 145

Là thần vật luyện đan luyện khí vô thượng, Ngũ Sắc Thần Thạch được luyện chế từ ngũ sắc thổ, trên lưng Huyền Vũ, những ngũ sắc thổ này trải qua hàng trăm hàng ngàn Nguyên Hội, trực tiếp tự động diễn hóa thành Ngũ Sắc Thần Thạch.

Nhưng những Ngũ Sắc Thần Thạch này chưa triệt để ngưng tụ, bởi vậy cần Càn Khôn Đỉnh luyện hóa!

Sở Ca đặt từng viên Ngũ Sắc Thần Thạch vào Càn Khôn Đỉnh, dùng Càn Khôn Đỉnh luyện hóa thêm một lần nữa!

Tiếp đó, đánh từng viên Ngũ Sắc Thần Thạch vào những đạo ngân trên mai rùa Huyền Vũ.

Một viên Ngũ Sắc Thần Thạch đối ứng một đạo ngân!!

Theo từng đạo ngân được lấp đầy, Thái Cổ Tinh Không phía trên cũng được tu phục hoàn hảo.

Hỗn Độn và Thái Cổ Tinh Không triệt để cách ly, thế giới Hồng Hoang tự thành một giới, khôi phục như ban đầu.

Sở Ca nhìn về phía trung ương Đông Hải, thần niệm tra xét khắp Đông Hải trên dưới, nhưng không tìm thấy tung tích của Bổ Thiên Thần Thạch kia.

"Nữ Oa Nương Nương vá trời, không phải còn thừa một khối Bổ Thiên Thần Thạch sao?

Sau đó hóa thành Tôn Ngộ Không!!

Sở Ca là người đời sau, chỉ cần tranh thủ tiên cơ!

Dẫn trước Phật môn một bước, thu Tôn Ngộ Không làm đồ đệ."

Nhưng tìm kiếm hồi lâu, vẫn không tìm thấy khối Bổ Thiên Thần Thạch đó!

Oanh!

Theo bầu trời thế giới Hồng Hoang được vá lại, khí tức tai kiếp không còn giáng xuống, thiên địa được tu phục hoàn hảo, Tiếp Dẫn Đạo nhân và Chuẩn Đề Đạo nhân cũng thu đi những khí tức tai kiếp còn sót lại.

Toàn bộ thế giới Hồng Hoang khôi phục lại càn khôn sáng láng!!

Chỉ là sinh linh Hồng Hoang đã diệt tuyệt đến chín tầng chín!

Toàn bộ thế giới Hồng Hoang đã trải qua một lần đại tẩy luyện, ít thấy sinh linh!

Cũng vào lúc thiên địa Hồng Hoang được vá lại hoàn chỉnh, từng đạo tường vân chín màu ngưng tụ trên không trung.

Đó là tường vân công đức!!

Thiên Đạo cảm ứng Sở Ca vá trời có công đức, đặc biệt ngưng tụ tường vân, giáng xuống công đức, ban thưởng!

Công đức kim vân, thông thường có ba màu, năm màu, sáu màu và chín màu.

Thuở xưa Nữ Oa tạo người cũng chỉ xuất hiện tường vân công đức sáu màu mà thôi.

Lần này, trực tiếp xuất hiện tường vân chín màu!!

Đóa tường vân chín màu đó bao phủ thiên địa, từng đạo thần quang chín sắc đánh xuống phía dưới.

Tiếp đó phần lớn nhất, bay vào trong cơ thể Sở Ca, phần này đại khái hơn ba thành!

Một phần tư công đức còn lại bay vào trong cơ thể Thái Thanh Thánh nhân, Tiếp Dẫn Đạo nhân, Chuẩn Đề Đạo nhân, và cả Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Bốn vị Thánh nhân sau khi đạt được công đức này, trực tiếp luyện hóa công đức chín màu, tu phục bản nguyên, trong khoảnh khắc lại có từng trọng Hỗn Nguyên Thiên Cung ngưng tụ!

Thương thế của họ đều được tu phục hơn một nửa!

Hơn hai thành công đức còn lại, một phần bay vào Đông Hải, bay vào Huyền Vũ nhất tộc!

Là ban thưởng cho Huyền Vũ lão tổ vá trời.

Gần một thành công đức còn lại bay vào Càn Khôn Đỉnh!

Sau đó, Càn Khôn Đỉnh đó bay về phía Hỗn Độn!

Càn Khôn Đỉnh đã bị Nữ Oa Nương Nương triệu đi.

Sở Ca đỉnh đầu hơn ba thành công đức, cả người đều được tắm trong công đức kim quang, tựa hồ như một vị Thánh nhân, lấp lánh quang mang vô biên!!

Hắn cũng không hề do dự, trực tiếp luyện hóa hơn ba thành công đức đó!!!

Oanh!

Khoảnh khắc đó, nhục thân Sở Ca chấn động, tám ức bốn ngàn vạn Chân Tiên chủng tử chấn động!

Từng hạt Chân Tiên chủng tử được tắm trong công đức kim quang, hơn ba thành công đức chín màu vá trời kia a!!!

Tất cả đều dung nhập vào Chân Tiên chủng tử.

Từng hạt Chân Tiên chủng tử tựa như mầm non phá đất trồi lên,

trực tiếp phá vỡ bích lũy Chân Tiên, hóa thành từng vị Kim Tiên!!!

Tám ức bốn ngàn vạn Chân Tiên diễn hóa thành tám ức bốn ngàn vạn Kim Tiên!!!

Thần Tượng Chấn Ngục Kình của Sở Ca trực tiếp từ trọng thứ ba nhảy vọt lên trọng thứ tư!

Từng hạt Chân Tiên chủng tử lột xác, khí tức Sở Ca bạo trướng.

Trong một trường lượng kiếp, nội tình Sở Ca tích lũy quá nhiều quá nhiều!

Thậm chí có thể xưng là nội tình vô tận!

Thậm chí có thể mượn nội tình này chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Côn Luân Tiên Sơn, Thủ Dương Sơn, Tiên Thiên Nguyệt Quế, Hỗn Độn Chung, Kỳ Lân Nha, Long Vương, nửa đoạn Bất Chu Sơn, công đức giáo hóa Nhân tộc, công đức vá trời!

Lại có một đạo Hồng Mông Tử Khí!

Sở Ca mang đại khí vận đại công đức bàng thân như vậy, đủ sức chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Nhưng chưa đủ!

Sở Ca nhìn xuống Nhân tộc dưới tinh không!

"Hôm nay Vu Yêu vẫn lạc, lượng kiếp mở lại, Nhân tộc đương hưng, từ đây Nhân tộc là nhân vật chính đệ nhất Hồng Hoang!" Oanh!

Kiếm Môn chấn động, chỉ thấy từng đạo thân ảnh từ thế giới ba ngàn vạn dặm Kiếm Môn bay ra.

Ngơ ngác nhìn tinh không.

Mười vạn năm, lần đầu tiên đạp vào thế giới Hồng Hoang.

Sau đó một âm thanh vang vọng khắp thế giới Hồng Hoang!

“Ngày hôm nay, Nhân tộc ta trở thành đệ nhất đại tộc Hồng Hoang, thiên địa cùng giám, vạn tộc cùng tôn!!

Ai dám không phục?

Xin hãy hiện thân ngay!” Âm thanh Sở Ca truyền vào chư thiên vạn giới, lưu chuyển trong từng trọng không gian.

Những đạo tràng đại thần thông kia, những đạo tràng Thánh nhân kia, và vô số sinh linh trong không gian kỳ dị, đều nghe thấy tiếng tuyên cáo của Sở Ca!

Tuyên cáo thiên địa, vạn tộc cùng giám!

Để xác định danh phận của Nhân tộc!!!

Một khi vạn tộc không lên tiếng, vậy Nhân tộc là đệ nhất đại tộc Hồng Hoang, sẽ triệt để được xác nhận.

Đến lúc đó Nhân tộc sẽ là vạn tộc cộng chủ, nhân vật chính đệ nhất Hồng Hoang.

Đây chính là danh phận mà hai tộc Vu Yêu vẫn luôn tranh giành a.

Nhưng hiện tại lại bị mấy chục vạn Nhân tộc dễ dàng đạt được.

Dưới tinh không, từng đạo thân ảnh bay vào thế giới Hồng Hoang!!

Hiện nay thế giới Hồng Hoang đã khôi phục lại bình tĩnh, lại lần nữa trở nên thích hợp cho sinh linh tu hành.

Chỉ là sau sự kiện Hồng Hoang tan nát, linh khí thiên địa của thế giới Hồng Hoang lại thiếu đi hơn ba thành!

Từng đạo thân ảnh Nhân tộc dưới ánh mắt của sinh linh Hồng Hoang, đạp trên đại địa Hồng Hoang.

Đều lộ vẻ nghi hoặc.

“Bây giờ, còn ai dám cản trở Nhân Vương sao?

Không có!” Sau Vu Yêu đại chiến, ai dám cản trở Sở Ca?

Kẻ đó là tìm chết!

Ngay cả bốn vị Thánh nhân kia cũng chỉ nhìn Nhân tộc một cái rồi, tự mình bay về đạo tràng.

Thái Thanh Thánh nhân mặt đen lại, không nói hai lời, bay vào thiên vũ!

Chương 146

Ba vị Thánh nhân còn lại cũng vậy!

Sở Ca còn đó, Nhân tộc đủ sức an hưởng vạn thế!!

Thế giới Hồng Hoang tĩnh lặng!

Vạn vật tĩnh lặng, vô số sinh linh muốn mở miệng, nhưng lại không dám mở miệng.

Như vậy, việc Nhân tộc là khí vận cộng chủ của thế giới Hồng Hoang, đã được định đoạt!

"Vậy thì Nhân tộc ta từ nay về sau là nhân vật chính của thế giới Hồng Hoang!" Sở Ca thản nhiên nói.

Theo lời hắn dứt, thế giới Hồng Hoang giáng xuống từng đạo khí vận.

Khí vận của chư thiên vạn tộc, đều bị hút lấy, bay vào Nhân đạo trường hà của Nhân tộc, trên thân mấy chục vạn Nhân tộc còn sót lại, đều ngưng tụ ra khí vận kim long!!

Thậm chí ở một góc thế giới Hồng Hoang, bay ra một ấn thần!

Trên thần ấn, khắc tám đạo thân ảnh, tựa hồ là Tam Hoàng Ngũ Đế vị lai.

Đó là Không Động Ấn!

Không Động Ấn trực tiếp bay về phía người đứng đầu Nhân tộc.

Người đó chính là Toại Nhân Thị!

Toại Nhân Thị là Tiên Thiên Nhân tộc, sau đó tu luyện Hằng Vũ Kinh, lại lần nữa tu luyện thành Chân Tiên, cách Kim Tiên cũng chỉ một bước xa.

Hiện nay nắm giữ Không Động Ấn, thêm vào việc Nhân tộc trở thành đệ nhất đại tộc Hồng Hoang, lại trực tiếp khám phá chất cốc, đạp vào cảnh giới Kim Tiên.

Những Nhân tộc còn lại đều tự mình đạt được lợi ích, sẽ trở thành nhân vật chính Hồng Hoang, hành tẩu trên thế giới Hồng Hoang.

Trên thân Sở Ca, ẩn ẩn có ba đạo trường hà hiện lên, trong đó đạo trường hà khí vận Nhân đạo kia trực tiếp bao trùm hai đạo trường hà còn lại.

Khí vận Nhân đạo vào khắc này bạo trướng đến cực hạn, chỉ riêng một đạo trường hà khí vận Nhân đạo, Sở Ca cảm giác có thể trấn áp Chuẩn Thánh!

Thậm chí nếu Đế Tuấn, Đông Hoàng còn ở thế, cũng cần đều phải bị đạo trường hà Nhân đạo duy nhất đó trực tiếp trấn áp!

Trong lịch sử Hồng Hoang, lần đầu tiên xuất hiện khí vận nhân vật chính.

Theo Nhân tộc Hồng Hoang được định làm khí vận nhân vật chính, Vu Yêu lượng kiếp chính thức kết thúc, kỷ nguyên mới đã bắt đầu.

Hồng Hoang, những Yêu tộc thoát chết kia nhìn Nhân tộc giờ đã trở thành khí vận nhân vật chính, trong mắt tràn đầy lửa giận.

“Nếu không phải đại chiến với Vu tộc, cả hai bên đều tổn thương, Nhân tộc liệu có thể trở thành đệ nhất đại tộc Hồng Hoang sao?” “Hận a, nhưng việc này không thể thay đổi được nữa.” “Nhân tộc đã cướp đoạt quyền hành của Yêu tộc ta, việc này không thể kết thúc đơn giản như vậy.” “Đúng!

Yêu Sư của ta còn sống!

Ta sẽ đi Bắc Minh, tìm kiếm Côn Bằng Yêu Sư, để Yêu Sư chấn

chỉnh lại đại kỳ Yêu tộc!" Từng vị Yêu tộc đều động thân, đi về phía Bắc Minh.

Tại Âm Phủ Địa Phủ, từng đạo thân ảnh khổng lồ cũng nhìn về phía Hồng Hoang.

Trước thân, một màn nước hiện ra, chiếu cảnh tượng từng màn của thế giới Hồng Hoang.

"Hừ!!

Ai có thể ngờ, cuối cùng Nhân tộc lại đạt được lợi ích, trở thành nhân vật chính đệ nhất Hồng Hoang.

Kể từ khi Phụ Thần khai tích thiên địa, chưa từng có nhân vật chính Hồng Hoang nào ra đời, lại có một kẻ hèn mọn như vậy, trở thành nhân vật chính Hồng Hoang đầu tiên! .....

Mười vạn Vu tộc phẫn nộ!

Vu tộc mới là nhân vật chính Hồng Hoang, Hồng Hoang đều là địa bàn Bàn Cổ để lại, hiện tại lại bị đám kiến hôi thống trị.

Không phục a!" Từng đạo thân ảnh khổng lồ nhìn về phía sâu trong Âm Ty, nhìn về phía Lục Đạo Luân Hồi.

Nơi đó một đạo thân ảnh thân người đuôi rắn hiện ra!

Hậu Thổ Nương Nương hiển hóa chân thân.

Vị Thánh nhân Địa Đạo này sắc mặt âm trầm!

Nhân tộc đã cướp đoạt vị trí nhân vật chính Hồng Hoang, ngay cả vị Tổ Vu của Vu tộc cũng đã nổi giận.

Chỉ là hiện tại, cũng không có cách nào đánh Nhân tộc xuống thần đàn.

"Việc này, cần phải tính toán lâu dài." "Các ngươi trước tiên vào

Âm Ty, sau này Âm Ty là địa bàn của Vu tộc!" Âm thanh Hậu Thổ Nương Nương dứt lời, chấn động toàn bộ Âm Phủ Địa Phủ.

Ngay cả Thập Điện Diêm La cũng không dám lên tiếng, không dám dị nghị.

Thập Điện Diêm La, là sinh linh Tiên Thiên sinh ra ở Âm Ty, nhưng không dám so bì với Hậu Thổ Nương Nương.

Tại tận cùng U Minh Huyết Hải ở Âm Ty, nơi đó một vị Bồ Tát đang ngồi.

Đó là Địa Tạng Vương Bồ Tát.

Vị Địa Tạng Vương Bồ Tát kia cũng khẽ chấn động.

Nhìn Âm Ty chấn động, nhìn mười vạn Vu tộc, may mắn lần này cường giả Vu tộc sống sót không nhiều, ngay cả Đại Vu cũng không có mấy vị.

"Nếu không thật sự không dám tọa trấn ở Âm Ty." Vạn!

Từng đạo Phật ấn dũng hiện, siêu độ vong hồn Âm Ty.

Trong Minh Nội Hà, U Minh Huyết Hải, một thế giới khác.

Là thế giới do Minh Hà lão tổ tự mình khai tích ra.

Trong U Minh Huyết Hải, cư trú A Tu La tộc.

Một tộc sinh linh sinh ra từ ô uế, không có thực thể, đều là vật ảo hóa.

Giờ phút này, vị Minh Hà lão tổ kia lại nhíu chặt mày!

Ở phía dưới, Tự Tại Thiên Ba Tuần đều run rẩy nhìn Minh Hà lão tổ.

"Nhân tộc, Nhân tộc, lại để Nhân tộc trở thành khí vận nhân vật chính?" Minh Hà lão tổ vốn đang đợi Vu Yêu hai tộc suy tàn, sau đó để

A Tu La tộc trở thành nhân vật chính Hồng Hoang.

Vị giáo chủ này theo A Tu La tộc cũng sẽ thủy trướng thuyền cao, sau đó ở đây trùng kích cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!!!

Nhưng hiện tại, tất cả đều bị Sở Ca phá hỏng.

"Hừ!

Sớm biết như vậy, đã nên ra tay rồi!" Hắn không sợ Sở Ca, huyết hải không khô, Minh Hà bất tử, trừ phi Sở Ca có thể triệt để luyện hóa Minh Hà!

"Nếu muốn cắt đứt ô uế Hồng Hoang, bằng không Minh Hà lão tổ có thể vô hạn trọng sinh!" Hắn cũng phát hiện Sở Ca tuy thực lực cường đại, nhưng đó cũng chỉ là cường đại đột nhiên bùng phát ra mà thôi.

"Chỉ cần chống đỡ được mấy lần đại thần thông của Sở Ca, xác nhận có thể trấn áp Sở Ca!!" "Xem ra chỉ có thể đợi trong một kỷ nguyên, rồi từ từ tính kế." Minh Hà lão tổ lắc lắc đầu, thu lại ánh mắt nhìn về Hồng Hoang.

Hỗn Độn!

Tử Tiêu Cung!

Nữ Oa Nương Nương sắc mặt xanh mét!

Nhân tộc lại trở thành khí vận nhân vật chính!!!

Vốn dĩ phải là Yêu tộc a.

Lại nữa, hiện tại mối quan hệ với Nhân tộc đã yếu kém, sau khi Nhân tộc trở thành khí vận nhân vật chính, bà chỉ được hưởng một chút khí vận mà thôi.

"Không thể nào!

Nhân tộc là do ta sáng tạo ra mà!" Nữ Oa Nương Nương nâng Càn Khôn Đỉnh, ánh mắt âm u.

Nhìn về phía Càn Khôn Đỉnh, đột nhiên bà vươn tay vẫy một cái, một viên Cửu Sắc Thần Thạch xuất hiện.

Viên Ngũ Sắc Thần Thạch đó, vì đã hấp thu công đức chín màu, trở thành Cửu Sắc Thần Thạch.

Nữ Oa Nương Nương chính là cố ý từ lúc Sở Ca vá trời, chuyên môn cướp đoạt một viên Ngũ Sắc Thần Thạch.

Để phân chia công đức của Sở Ca.

"Nhân Vương, Nhân Vương, phá hỏng khí vận Yêu tộc của ta, phá hỏng địa vị của ta trong Nhân tộc.

Đời này, Bản cung và ngươi không đội trời chung!" Trong Tử Tiêu Cung, lại rung chuyển không ngừng, không hề vì lời nói của Nữ Oa Nương Nương mà xuất hiện dị tượng.

Hai đạo thân ảnh từ Tử Tiêu đi ra.

Chương 147

Tiếp đó âm thanh Hồng Quân lão tổ cũng vang vọng khắp Hồng Hoang.

"Từ nay về sau, Hồng Hoang do Hạo Thiên và Dao Trì quản lý!" Đó là Thiên Đạo chi âm, đó là ý của Hồng Quân.

Hạo Thiên lại ngồi lên vị trí Thiên Đế!!!

Thậm chí còn ở trên Nhân tộc!

Khắc đó, sinh linh Hồng Hoang đều có cảm ngộ, nhìn về phía thiên vũ.

Nơi đó, Kim Đồng Ngọc Nữ từ Hỗn Độn bay vào Hồng Hoang, bay vào Thiên Đình của Yêu tộc kia.

Hồng Quân lão tổ tự mình lập ra Thiên Đình chi chủ!

Nhưng vô số năm qua, đây là lần đầu tiên Hồng Quân can dự vào thế giới Hồng Hoang.

Khắc đó, những kẻ mưu đồ vị trí Thiên Đình chi chủ đều đoạn tuyệt niệm tưởng.

Hồng Quân là ai, có thể thân hợp Đạo Tổ, là người phát ngôn của Thiên Đạo.

Để Hạo Thiên Dao Trì chấp chưởng Thiên Đình, là Thiên Đạo để họ chấp chưởng Thiên Đình.

Ai dám phản đối?

Lại có hai đạo thần quang từ Hỗn Độn bay vào Thiên Đình!

Hai đạo quang mang lấp lánh khí tức Tiên Thiên linh bảo, lại là hai kiện Tiên Thiên linh bảo.

Trong đó một kiện Tiên Thiên linh bảo tựa như gương, từng trọng cấm chế Tiên Thiên mở ra, trực tiếp để Hạo Thiên luyện hóa.

Đó là Hạo Thiên Kính!!

Một kiện cực phẩm Tiên Thiên linh bảo.

Đạo khí tức Tiên Thiên khác lại là một cây trâm cài tóc!

Bay về phía Dao Trì.

Dao Trì nắm lấy cây trâm cài tóc, tùy tay vạch một cái vào hư không, chỉ thấy tinh không nứt toác, dòng tinh hà kia trực tiếp vỡ vụn!

Cũng là một kiện cực phẩm Tiên Thiên linh bảo, có tất cả bốn mươi chín trọng cấm chế Tiên Thiên.

Khủng bố, Đạo Tổ ban hai kiện Tiên Thiên linh bảo đều quá cường đại, khiến những đệ tử Thánh nhân, và đại thần thông xem thấy đều giật mình nhảy mắt.

"Đạo Tổ ban pháp bảo sao?" Những đại thần thông kia nhìn mà mắt đỏ au, nếu có thể đạt được tùy ý một kiện cực phẩm Tiên Thiên linh bảo, chiến lực đều có thể bay vọt.

Hai người trước mắt, chẳng qua chỉ là đạo đồng bên cạnh Đạo Tổ mà thôi.

Hiện tại, lại trở thành chúa tể Tam Giới!

Thậm chí địa vị còn trên Tam Tổ Nhân tộc!!

Giản trực là một bước lên mây a!

"Sau này Hồng Hoang, do hai người các ngươi coi quản." Âm thanh Đạo Tổ lại lần nữa giáng xuống!

Lại có một cây thần thụ trực tiếp từ Hỗn Độn bay xuống, là đạo quang mang thứ ba từ Hỗn Độn bay xuống.

Đó là một cây Tiên Thiên linh căn, Tiên Thiên Nhâm Thủy linh căn Bàn Đào Thần Thụ.

Thiên Đình không có linh bảo trấn áp khí vận, Tiên Thiên linh căn vừa hay có thể trấn áp khí vận Thiên Đình.

Hạo Thiên và Dao Trì lộ vẻ hân hoan, từ sau Đạo Ma lượng kiếp, vẫn luôn đi theo bên cạnh Hồng Quân lão tổ, nay Vu Yêu lượng kiếp kết thúc, lại được Đạo Tổ đích thân chỉ định làm chủ Tam Giới!!

Một giao dịch quá hời.

"Đa tạ Đạo Tổ ân tứ!

Đa tạ Đạo Tổ ân tứ!" Hạo Thiên và Dao Trì hướng về Hỗn Độn bái một cái, theo một cái bái đó, thiên địa đã công nhận thân phận của Hạo Thiên và Dao Trì.

Chỉ thấy khí vận còn sót lại giữa thiên địa bay về phía Hạo Thiên và Dao Trì, bay về phía Thiên Đình trống trải kia.

Từng đạo khí vận màu vàng phiêu đãng trên thân hai người.

Ngay cả tu vi của họ cũng đang đề thăng.

Hai người thường niên ở bên cạnh Đạo Tổ, cũng nghe Hồng Quân Đạo Tổ giảng đạo, tuy không bằng đại thần thông, nhưng hiện tại lại trảm thi!

Hạo Thiên và Dao Trì mượn cơ hội này, đều trảm hạ một thi, đạp vào cảnh giới Chuẩn Thánh.

Nhưng những đạo khí vận kia lại chưa ngưng tụ hoàn thành, từ trong khí vận Nhân tộc phía dưới, lại bị phân ly ra một phần ba, bay về phía Thiên Đình.

Cuối cùng phiêu đãng trên Thiên Đình!

Cây Tiên Thiên Nhâm Thủy Bàn Đào Thần Thụ kia, rơi xuống một

góc Thiên Đình, trực tiếp trấn áp ba thành khí vận bay từ Nhân tộc đến Thiên Đình!

Từ đây Thiên Đình chính thức được lập, do Hạo Thiên và Dao Trì chưởng quản, khí thế của hai vị Chuẩn Thánh chao đảo, lay động tinh không.

Từng đạo âm thanh vào khắc này truyền vào Hồng Hoang.

"Ta là Hạo Thiên Kim Khuyết Vô Thượng Chí Tôn Tự Nhiên Diệu Hữu Di La Chí Chân Ngọc Hoàng Thượng Đế!

Nay Thiên Đình thiếu người, kẻ nào có tài đức nhập Thiên Đình, đều sẽ được sách phong Tiên Quan!" Hạo Thiên Dao Trì đang chiêu binh mãi mã, chỉ là vừa trải qua một trận Vu Yêu đại chiến, sinh linh Hồng Hoang tử thương vô số, làm sao còn có sinh linh sống sót?

Những sinh linh còn lại, mỗi vị đều có bối cảnh cực lớn, thậm chí còn không thèm để mắt đến Thiên Đình.

Bởi vậy theo tiếng gọi của Hạo Thiên, cũng chỉ có lác đác vài vị tán tiên bay vào Thiên Đình!!!

Cũng đã mở ra thời đại Thiên Đình thống trị Hồng Hoang, chỉ là Nhân tộc lại chưa mở ra Tam Hoàng Ngũ Đế!!!

Sau khi Vu Yêu lượng kiếp kết thúc, Toại Nhân Thị đạt được Không Động Ấn, hai vị lão tổ Nhân tộc khác là Truy Y Thị và Hữu Sào Thị tương trợ Toại Nhân Thị, lại không mở ra thời đại Tam Hoàng Ngũ Đế.

Lần nữa để Nhân tộc ở Hồng Hoang sinh sôi nảy nở, lấy hình thái bộ lạc thôn trang lại lần nữa diễn hóa Nhân tộc!!!

Theo thời gian trôi đi, Nhân tộc cũng càng lúc càng đông, vì khí vận Nhân tộc phồn thịnh, nên Nhân tộc bước vào ngưỡng cửa tu hành cũng tự nhiên càng lúc càng nhiều.

Thậm chí Nhân tộc tu luyện thành tiên cũng không ít.

Thế là Nhân tộc đã mở ra thời đại Đại Đế!!!

Trong thời đại đó, Nhân tộc Đại Đế bắt đầu đông chinh tây chiến, thôn tính bộ lạc.

Đế chiến bùng phát trong thời đại đó, vạn vị Đại Đế còn đó, mười vạn vị Đại Đế còn đó, thậm chí trăm vạn vị Đại Đế cùng xuất hiện trong một thời đại.

Một thời đại huy hoàng rực rỡ!

Sau đó, có Chân Tiên tu luyện thành Bán Bộ Tiên Vương, thậm chí Tiên Vương!!

Toàn bộ bộ lạc Nhân tộc mới dần dần thống nhất, mới xuất hiện Tam Hoàng Ngũ Đế!!!

Chỉ là Nhân tộc và Nhân tộc trong lịch sử Hồng Hoang lại xuất hiện sự sai lệch cực lớn.

Tuy Nhân tộc không mạnh mẽ như thời kỳ đỉnh thịnh của Vu Yêu hai tộc, nhưng tiên nhân cũng càng lúc càng nhiều, ít nhất có vài trăm vạn vị!

Đại Đế càng nhiều hơn!!

Ít nhất trên năm trăm vạn vị!!

Thời đại Nhân tộc nhân nhân thành tiên, có lẽ đều chưa thực hiện.

Ở Hội Nguyên đầu tiên sau khi Vu Yêu lượng kiếp kết thúc, tức mười ba ức chín ngàn chín trăm sáu mươi tám vạn năm sau, Nhân tộc đại thế.

Những Nhân tộc này đều phân tán cư trú trên đại địa Hồng Hoang, căn bản không bay vào Thiên Đình, làm quan trong Thiên Đình.

Bởi vậy thế lực Nhân tộc, thậm chí còn hào phóng cường đại hơn Thiên Đình.

Trong một Hội Nguyên, sự phát triển của Nhân tộc cũng đều bị đại thần thông Hồng Hoang nhìn thấy rõ.

"Nhân tộc, Nhân tộc không hổ là nhân vật chính thiên mệnh a, chỉ phát triển một Hội Nguyên thời gian, đã có thêm vài trăm vạn vị tiên nhân!

Những Đại Đế đó tuy không bằng Kim Tiên, nhưng chiến lực khủng bố, khí thế càng vô song, tựa như từng vị Đại La Kim Tiên.

Lại có Nhân tộc Tam Tổ, đều phân biệt đạp vào cảnh giới gọi là Tiên Vương?

Có Đại La Kim Tiên lén lút tấn công Nhân tộc, bị Nhân tộc Tam Tổ liên thủ chặn lại!" Rõ ràng, hiện nay Nhân tộc đã có cường giả của riêng mình, không dựa vào Sở Ca, cũng là một đại tộc.

Cần biết rằng, đó chính là Đại La Kim Tiên a!

Tam Tổ nhờ vào Không Động Ấn, cũng là một chiến tích không hề tầm thường.

Chương 148

Theo sự phát triển của Nhân tộc, một đại đạo cũng theo đó giáng lâm Hồng Hoang, đó là Tuế Nguyệt Đại Đạo!!!

Nhân tộc tu luyện thời gian trôi đi, từng vị Nhân tộc tu luyện mang theo một điều Tuế Nguyệt Đại Đạo đều đã xuất hiện!

Trong thời kỳ Vu Yêu, căn bản không thể xuất hiện.

Cùng lúc đó, trong Hỗn Độn!

Hỗn Độn vô biên giới, một tòa thần điện rung chuyển liên tục.

Đó chính là Tử Tiêu Cung!

Bên cạnh Tử Tiêu Cung, có một đạo tràng, chính là đạo tràng của Nữ Oa Nương Nương được lập ở đây.

Bà không dám tiến vào thế giới Hồng Hoang, bởi vậy chuyên môn lập đạo tràng ở đây.

Chỉ là hiện tại Nữ Oa Nương Nương, lại luôn nhìn chằm chằm thế giới Hồng Hoang.

Bà đã nhìn thấy sự phát triển của Nhân tộc thế giới Hồng Hoang!

"Hừ!

Thiên mệnh nhân vật chính?

Khí vận nhân vật chính ư?

Nếu không phải Bản cung sáng tạo Nhân tộc, Nhân tộc có thể xuất hiện hay không, đều là một vấn đề." Bà lật tay thành chưởng, chỉ thấy ở trung tâm lòng bàn tay, xuất hiện một đạo hư ảnh thân người đuôi rắn hư ảo.

Đó chính là Yêu Hoàng Phục Hy.

"Ca ca, chân linh sắp tan biến, Nhân tộc lại là nơi rất tốt để đi." Nữ Oa Nương Nương ánh mắt lấp lánh, nhìn Nhân tộc Hồng Hoang, trong lòng vạn ngàn ý niệm.

Hiện nay Nhân tộc chỉ có Tam Tổ, cũng chưa xuất hiện Nhân Hoàng thống nhất Nhân tộc.

Nếu để Phục Hy chuyển thế thành Nhân Hoàng đầu tiên của Nhân tộc, vậy nhất định có thể khiến Phục Hy chứng đạo Đại La, thậm chí khôi phục tu vi tiền thế.

Như vậy, lại có thể nắm giữ vận mệnh Nhân tộc.

Nữ Oa Nương Nương ra tay, đánh một đạo chân linh vào thế giới Hồng Hoang!

Sau đó Phục Hy giáng thế!

Mở ra thời đại Tam Hoàng Ngũ Đế!!

Chỉ là tất cả, liệu có thật sự như nguyện vọng của Nữ Oa Nương Nương?

Hồng Hoang, Kiếm Sơn!

Kiếm Giới treo ngược trong hư không, Nhân tộc thần du thái hư, Nhân tộc Hồng Hoang, ai ai cũng tu luyện kiếm đạo!

Sở Ca là kiếm đạo lão tổ, tu vi đều đang đề thăng từng giây từng phút.

Trên Kiếm Sơn, những thảo mộc kia lại lần nữa xuất hiện.

Ma Tổ và Thông Thiên Giáo Chủ lại lần nữa ngồi xuống nơi đây, tu luyện kiếm đạo.

Chỉ là lần này, thời gian tu luyện có chút lâu.

Vốn dĩ kiếm ý, kiếm khí, kiếm giới này đã diễn hóa ra kiếm đạo.

Hiện tại, lại có vô số Nhân tộc tu luyện ra kiếm ý mới sinh!!!

Kiếm ý trên một ngọn Kiếm Sơn, bao quát tất cả kiếm đạo Hồng Hoang!!!

"Ai!

Kể từ khi Vu Yêu đại chiến kết thúc, Đại lão gia lại lần nữa bế quan." Bạch Trạch đỉnh đầu Tiên Thiên Nguyệt Quế.

Trên một cây Nguyệt Quế, có một đạo thân ảnh hư ảo.

Đạo thân ảnh đó dần dần ngưng tụ thành thực chất.

Thậm chí có từng đạo nguyệt hoa từ đạo thân ảnh đó tiết ra.

Thái Âm Nữ Thần sắp phục tô!!!

"Cũng không biết Thái Âm Nữ Thần khi nào tỉnh lại?

Hẳn là sau khi tỉnh lại, Đại lão gia cũng sẽ xuất quan rồi." Những năm này, Kiếm Giới lại lần nữa bạo trướng, Nhân tộc cũng trở nên càng thêm cường đại, muốn tu hành, tất phải bái Nhân Vương.

Danh xưng Nữ Oa Nương Nương, đã sớm bị Nhân tộc vứt bỏ.

Nhìn về phía Nhân Vương Điện!

Trong Nhân Vương Điện, một đạo thân ảnh đang khoanh chân ngồi.

Trước đạo thân ảnh đó, một hạt Hồng Mông chủng tử đang diễn hóa thiên địa.

Đó là một phương thiên địa tàn khuyết, một phương thiên địa tan nát!!!

Thế giới Hồng Mông khai tích, diễn hóa ra một phương vô tận đại thế giới, thiên địa vạn pháp, trật tự thần tắc, đều đang từng bước diễn

hóa.

Thậm chí vì tốc độ thời gian của hai phương thế giới không đồng đều, trong một phương thế giới Hồng Mông, đã trôi qua mười tám Hỗn Độn kỷ nguyên.

Chỉ thấy một đạo thân ảnh đứng trong thế giới Hồng Mông.

Tên là Cổ Trần Sa.

Trong Nhân Vương Điện, Sở Ca nhìn một phương Hồng Mông thế giới trước mắt!

Vận dụng Hóa Tự Tại Hồng Mông Đại Pháp diễn hóa ra một phương thế giới, đây là phương Hồng Mông thế giới duy nhất mà Sở Ca đã gieo trồng.

Sở hữu ba hạt Hồng Mông chủng tử, dĩ nhiên mỗi lần khai tịch vạn giới, đều phải thận trọng, đạt đến độ hoàn mỹ.

Vô Tận Hồng Mông Thế Giới, là chiến lực cao nhất mà Sở Ca có thể đạt được trước đây.

Vô Tận Hồng Mông Thế Giới, vô tận chiến lực chồng chất, đây là tồn tại đỉnh phong nhất của Cổ Trần Sa trong một phương thế giới.

Trong một phương thế giới, y hóa thân thành Chúa Tể, Chủ Thần, Sáng Thế Thần!

Bắt đầu nuôi dưỡng chư thiên vạn giới, sau đó chế tạo từng hệ thống, hoặc định ra từng nhân vật chính thiên mệnh để chúng đản sinh.

Với những ý tưởng mà Sở Ca đã quan sát từ tiểu thuyết kiếp trước, y lần lượt bồi dưỡng ra những tồn tại vô địch đó trong một thế giới.

Sau đó, y để những tồn tại vô địch này phản kháng sự thống trị

của Cổ Trần Sa.

Cuối cùng, Cổ Trần Sa đã tu luyện ra Thiên Long Tâm Kinh!

Một cự đầu cổ lão đã tu luyện vô số Hỗn Độn kỷ nguyên, tuổi tác vô cùng khủng bố.

Thậm chí số năm sống của y còn cổ lão hơn cả Tam Thanh của Hồng Hoang thế giới, còn lớn hơn cả tuổi tác của Huyền Vũ lão tổ.

Thế nhưng một tồn tại cường đại như vậy, lại bị Cổ Trần Sa trực tiếp bắt giữ, nắm trong lòng bàn tay.

Chín trăm chín mươi chín nhân vật chính được bồi dưỡng!

Một nhân vật chính thiên sinh chí tôn cốt, thuở nhỏ bị móc mất chí tôn cốt, sau đó nghịch thiên hành sự, lại lần nữa mọc ra thần cốt, cuối cùng nhóm lên thần hỏa, hóa thành Thiên Thần!

Một mình đoạn tuyệt vạn cổ, tọa trấn ở tận cùng tuế nguyệt, chống lại đại địch vô song, cuối cùng khuếch trương chín tầng trời mười phương địa, trấn áp từng thời đại!

Vị nhân vật chính kia không biết đã cường đại đến mức nào, một mình có thể trấn áp vô tận đại lục.

Một nhân vật chính khác cũng trong cõi u minh đã nhìn trộm dấu vết của Cổ Trần Sa, nghịch lưu tuế nguyệt, cắt ngang vạn cổ, trong vô số không gian tuế nguyệt trùng điệp, tìm kiếm từng chút manh mối của Cổ Trần Sa.

Cuối cùng y cũng tìm thấy Cổ Trần Sa, và gửi lời thách đấu đến vị Chúa Tể kia.

Nhưng!

Chỉ một đòn!

Cổ Trần Sa một đòn đã bóp nát vị nhân vật chính thứ chín trăm

chín mươi chín trong lòng bàn tay. "Oanh long", trong lòng bàn tay Cổ Trần Sa, vô số phong bạo sinh ra, địa thủy phong hỏa, tứ tượng nguyên tố, các loại áo nghĩa quy tắc đại đạo tịch diệt, thậm chí từng phương Đại Thiên thế giới đều đang băng diệt.

Cuối cùng, Cổ Trần Sa chỉ khép lòng bàn tay lại, trực tiếp bóp nát vị nhân vật chính kia.

Chết!

Vị nhân vật chính thứ chín trăm chín mươi chín do Cổ Trần Sa sáng tạo đã chết.

Chương 149

Thu hồi lòng bàn tay, y đứng trong Hồng Mông thế giới, thản nhiên quay đầu, vượt qua vô tận thiên địa, vượt qua vô tận không gian tuế nguyệt, vô số bức tường thứ nguyên, đa nguyên vũ trụ, thế giới bất hủ, các loại Hỗn Độn thiên địa.

Ánh mắt y đối diện với đạo ánh mắt của Sở Ca. "Cuối cùng cũng tới rồi sao?" Thanh âm Cổ Trần Sa vang vọng trong Nhân Vương Điện!

Sở Ca hiếu kỳ nhìn đạo hóa thân này.

Đây là đạo hóa thân đầu tiên trong ba đạo Hồng Mông hóa thân.

Đạo hóa thân này càng thêm bất khả tư nghị, trong Hồng Hoang thế giới sau một hội nguyên mười ba ức chín nghìn chín trăm sáu mươi tám vạn năm, cũng là sau mười tám Hỗn Độn kỷ nguyên của Vô Tận Hồng Mông Thế Giới!

Cuối cùng đã gặp được đạo hóa thân này.

Cổ Trần Sa quá cường đại!

Sự cường đại của đạo hóa thân này vượt quá sức tưởng tượng của Sở Ca, đã đạt đến cảnh giới hoàn toàn không thể lý giải. "Toàn tri toàn năng sao?" Sở Ca lẩm bẩm.

Ngay khắc tiếp theo, đạo hóa thân bước ra từ Vô Tận Hồng Mông Thế Giới.

Bối cảnh của y quá vĩ ngạn, nhưng trong nháy mắt lại hóa thành đủ loại hình dạng, thậm chí là trạng thái hư vô huyễn diệt.

Đúng vậy, nhục thân chỉ là một tái thể, bất cứ lúc nào cũng có thể vứt bỏ, bất cứ lúc nào cũng có thể diễn hóa. "Toàn tri toàn năng?

Vô sở bất năng?

Một cảnh giới không thể xuất hiện." Thanh âm Cổ Trần Sa chậm rãi vang lên. "Ta từng nghĩ, ta đã đạt đến cảnh giới đó, nhưng vô số năm trôi qua, ta bồi dưỡng ra một tồn tại vượt qua ta, nhưng vẫn không thể thực hiện được." "Nếu thực hiện được lý niệm đó, tuy ta trở thành vô sở bất năng, nhưng lại không phải là cường giả mạnh nhất Vô Tận đại lục!" Cổ Trần Sa thản nhiên nói.

Y bước từ Vô Tận Hồng Mông Thế Giới vào Hồng Hoang thiên địa.

Nhân Vương Điện lập tức chấn động, thậm chí từng đạo trật tự bắt đầu băng diệt.

Tồn tại này không phải sinh linh của Hồng Hoang thế giới, nếu bị Thiên Đạo Hồng Hoang cảm tri, e rằng sẽ lập tức giáng xuống Thiên phạt.

Nhưng Cổ Trần Sa đứng trong Hồng Hoang thế giới, lại không bị Thiên Đạo cảm tri. "Thiên Đạo Hồng Hoang muốn cảm tri được sự tồn tại của ta, ít nhất cũng cần vài ngàn thời gian." Vì vậy trong vài ngàn thời gian này, Cổ Trần Sa có thể giống như một sinh linh Hồng Hoang bình thường, du ngoạn Hồng Hoang thế giới.

Sở Ca nhìn đạo hóa thân kia, tâm thần chấn động. "Bất khả văn, bất khả kiến, bất khả tri chi cảnh?" Y lại lần nữa đưa ra ý kiến của mình.

Nhưng Cổ Trần Sa vẫn lắc đầu nói. "Bất khả văn, bất khả kiến, bất khả tri chỉ là không muốn cho ngươi biết mà thôi!" "Chẳng được cảnh giới, huống chi trình độ của ta, cảnh giới?

Đó chỉ là một loại trói buộc mà thôi." "Trong nhận thức của ta, vĩnh viễn chỉ có ta là cường đại nhất!" Đó là một loại cảnh giới tâm

linh vô địch.

Đạo hóa thân này cường đại, dường như vượt xa sức tưởng tượng của y.

Thánh Nhân?

Hay là Thiên Đạo Thánh Nhân, Hợp Đạo cấp Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên?

Sở Ca đều không thể phán đoán được thực lực của đạo hóa thân này.

Nhưng!

Hiện tại, đạo hóa thân này tuyệt đối là át chủ bài cường đại nhất.

Thậm chí còn cường đại hơn cả hư ảnh Hỗn Độn Ma Viên triệu hoán.

Bởi vì Sở Ca cảm giác, đạo hóa thân này còn cường đại hơn cả Thái Thanh Thánh Nhân ở trạng thái đỉnh phong ban đầu!

Một đạo Thánh Nhân hóa thân?

Chỉ đạo hóa thân này dường như có nhiều hạn chế hơn, càng không thể để Thiên Đạo phát hiện sự tồn tại của Cổ Trần Sa.

Hai đạo thân ảnh nhìn nhau, đạo Hồng Mông hóa thân sau đó lại bay vào trong Vô Tận Hồng Mông Thế Giới.

Sở Ca thu hồi một hạt Hồng Mông chủng tử.

Có đạo hóa thân này, át chủ bài của Sở Ca lại có thêm một phần. "Hiện nay Nhân tộc đã trở thành nhân vật chính của Hồng Hoang, đã qua một hội nguyên, một khi Tam Hoàng Ngũ Đế khai mở, không bao lâu nữa sẽ nghênh đón Phong Thần lượng kiếp!" Nếu Sở Ca không nhầm, Thông Thiên Giáo Chủ bày ra Tru Tiên Kiếm Trận đánh nát Hồng Hoang thế giới, khiến chân thân của Hồng Quân có thể tiến vào

Hỗn Độn.

Một khi Hồng Quân đích thân giáng lâm, vậy Sở Ca, dị số này có lẽ sẽ bị Hồng Quân bóp chết!

Một tồn tại cấp Hợp Đạo, có thể là đỉnh phong Hợp Đạo ra tay với Sở Ca, hiện tại y không có một tia cơ hội chiến thắng nào. "Phong Thần Phong Thần, sẽ là một tử kiếp của ta." Nếu vượt qua, vậy Sở Ca có thể lập tức chế bá Hồng Hoang, thậm chí chân thân bước vào Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cũng có thể.

Một khi thất bại, vậy Sở Ca sẽ bị Hồng Quân triệt để trấn áp!

Từ đó, Nhân tộc không còn Nhân Vương.

Ánh mắt Sở Ca lấp lánh!

Những năm này, y đã luyện hóa được một nửa ba phần một của Bất Chu Sơn!

Chân thân Bàn Cổ của y trực tiếp ngưng tụ được chín phần mười vạn, chỉ còn thiếu một tia là có thể bước vào ngưỡng cửa một phần vạn, cũng là tầng thứ mà Mười Hai Tổ Vu từng triệu hoán hư ảnh Bàn Cổ!

Hóa thân Cổ Trần Sa, chiến lực cấp Thánh Nhân.

Có Thôn Thiên Bất Diệt Ma Công, chiến lực cấp Thánh Nhân.

Đại đạo vị thân cũng đã tu luyện đến đệ ngũ trọng, có thể triệu hoán đạo thân cường đại hơn một trọng cảnh giới!

Trải qua nhiều năm như vậy, Sở Ca dốc toàn lực luyện hóa Bất Chu Sơn, tu vi chỉ có đỉnh phong Thái Ất Kim Tiên, chỉ thiếu một tia là có thể khám phá Đại La chất cốc.

Cho nên Đại đạo vị thân không phải chiến lực Thánh Nhân.

Có ba con sông trường hà Nhân tộc, với khí vận khí thế hiện nay,

còn thiếu một tia, đợi đến thời kỳ Phong Thần, chắc hẳn cũng có thể giúp Sở Ca có được một đạo chiến lực Thánh Nhân.

Có tám ức bốn nghìn vạn tôn Kim Tiên, đã chạm đến cực hạn Chuẩn Thánh, cách chiến lực Thánh Nhân cũng chỉ còn một đường. "Như vậy xem ra, ta hiện tại cần gieo trồng một hạt Hồng Mông chủng tử!" Sở Ca cuối cùng quyết định, lần nữa khai tịch một phương Hồng Mông thế giới, triệu hoán một tôn hóa thân cường đại làm trợ thủ.

Đạo Hồng Mông tử khí mà y có được từ Hồng Vân lão tổ cũng chưa dùng đến.

Đó là cơ hội thành Thánh, Sở Ca có thể mượn cơ hội này chứng đạo, chứng đạo Thiên Đạo Thánh Nhân cũng không sao.

Nó có thể triệu hoán Đại đạo vị thân, trực tiếp tấn thăng thành tồn tại cấp Hợp Đạo, Thiên Đạo cũng phải bị đánh nát!

Sở Ca vươn tay, lại có một hạt Hồng Mông chủng tử bay ra từ trong cơ thể.

Lần này, Sở Ca đã minh ngộ mười vạn tám nghìn năm trong Nhân Vương Điện, tốn trọn một hội nguyên thời gian, mới định hình được Hồng Mông thế giới mà y muốn khai tịch. "Thế giới Vĩnh Sinh Hồng Mông, có Vĩnh Sinh Chi Môn tọa trấn Hồng Mông, diễn hóa chư thiên?" "Hồng Mông Kim Bảng sách lập sinh linh Hồng Mông?" "Thần Ma Hỗn Độn san sát trong Hỗn Độn thế giới?" Các loại pháp môn diễn hóa trong đầu Sở Ca, với một hạt Hồng Mông chủng tử, y có thể thực hiện tất cả pháp môn của mình.

Vì vậy cuối cùng, Sở Ca trực tiếp áp dụng cơ chế Hồng Hoang!

Y muốn khai tịch một phương Hỗn Độn Thần Ma thế giới.

Lần này, trong Hỗn Độn muốn khai tịch, không chỉ có ba nghìn

Hỗn Độn Thần Ma, mà y muốn khai tịch ra ức vạn Thần Ma, tranh bá Tam Thiên Đại Đạo Hỗn Độn, sau đó trong Tam Thiên Hỗn Độn Thần Ma, quyết thắng ra một Nguyên Thủy Thiên Vương Bàn Cổ!

Sở Ca muốn mô phỏng việc Bàn Cổ chém giết Hỗn Độn Thần Ma, diễn hóa ra một phương Hồng Mông thế giới. "Vậy thì phương thế giới này gọi là Hỗn Độn Hồng Mông Thế Giới đi!" Ngay khắc tiếp theo, Sở Ca khẽ búng ngón tay, Hồng Mông chủng tử lập tức nứt ra.

Hồng Mông vỡ nát, vô tận áo nghĩa, vô tận thiên cơ, vô tận đại đạo, các loại trật tự, các loại diễn hóa, cuối cùng băng diệt, hóa thành một phương Hỗn Độn.

Lại có từng nơi Tiên Thiên Thánh Địa đản sinh!

Những Tiên Thiên Thánh Địa này là nơi Hỗn Độn Thần Ma đản sinh, giống như Tiên Thiên Thánh Địa vậy, có đến ức vạn tòa.

Tuy những ức vạn Thần Ma này vừa xuất thế không đạt cấp Thánh Nhân, nhưng sau này tu hành, Thánh Nhân cũng chỉ là một điểm khởi đầu mà thôi!

Trong Hỗn Độn Hồng Mông Thế Giới, một trận đại chiến ức vạn Thần Ma sắp bùng nổ...

Sở Ca giống như một Sáng Thế Thần, nhìn mọi thứ trong Hỗn Độn Hồng Mông Thế Giới!

Nhãn giới của y, tâm cảnh của y, không ngừng thăng tiến từng khắc từng giờ, thậm chí vượt qua cực hạn mà Thái Ất Đạo Quả có thể dung nạp!

Chương 150

Khí tức của y cũng đang tứ phân ngũ liệt, dường như muốn bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Hỗn Độn Hồng Mông Thế Giới, một thế giới tương tự Hỗn Độn Hồng Hoang.

Các loại dị tượng Hỗn Độn diễn hóa, Hỗn Độn Thần Lôi, Hỗn Độn Cương Phong, Hỗn Độn Kiếm Khí, Hỗn Độn Cương Sát, những dị tượng này bao phủ toàn bộ vùng Hỗn Độn.

Trong Hỗn Độn, từng tòa Tiên Thiên Thánh Địa đản sinh.

Những Tiên Thiên Thánh Địa này ẩn chứa Đại Đạo, ẩn chứa Đạo pháp Thần tắc, mỗi một vùng địa giới đều sở hữu chí lý Đại Đạo vô thượng.

Các Thần tắc, Pháp tắc, Trật tự đan xen, ủ dưỡng từng tôn Hỗn Độn Thần Ma.

Một nhóm Tiên Thiên Hỗn Độn Thần Ma, thực lực không thể so sánh với Tam Thiên Hỗn Độn Thần Ma của Hồng Hoang, nhưng một khi xuất thế, cũng có thực lực Đại La Kim Tiên.

Vừa đủ để du ngoạn sinh tồn trong Hỗn Độn.

Những Tiên Thiên Thánh Địa như vậy, đã đản sinh ra đến ức vạn tòa!

Một khi những Tiên Thiên Thần Thai Ma này bắt đầu tàn sát lẫn nhau, vậy sẽ làm động loạn toàn bộ Hỗn Độn, sau đó từ ức vạn Thần Ma tiến hóa ra Tam Thiên Hỗn Độn Thần Ma, rồi lại nhờ Nguyên Thủy Thiên Vương kia chém giết, trợ thành đạo!

Đây chính là lý niệm của Sở Ca khi khai tịch Hỗn Độn Hồng Mông

Thế Giới. "Một phương thế giới ủ dưỡng như vậy, không biết khi nào mới có thể hoàn thiện." Sở Ca lắc đầu, hiện tại trong Hỗn Độn Hồng Mông Thế Giới, ngay cả tòa Tiên Thiên Thánh Địa đầu tiên cũng chưa ủ dưỡng thành, càng đừng nói đến việc đản sinh ra Tiên Thiên Thần Thai Ma.

Những Hỗn Độn Thần Ma đó lại muốn phát triển, cuối cùng ức vạn Thần Ma hợp nhất, đều cần một khoảng thời gian nhất định. "Nhưng một khi thế giới này ủ dưỡng hoàn thành, cộng thêm hai tôn Hồng Mông hóa thân Cổ Trần Sa!" Một đạo thần thông đại pháp này còn cường đại hơn so với Nhất Khí Hóa Tam Thanh của Thái Thanh Thánh Nhân gấp mấy lần.

Khi đó, y dù chưa chứng đạo Hỗn Nguyên, cũng được coi là đệ nhất nhân dưới Hợp Đạo.

Ánh mắt Sở Ca thu hồi từ Hỗn Độn Hồng Mông Thế Giới!

Trong Vô Tận Hồng Mông Thế Giới, Cổ Trần Sa vẫn đang định chế nhân vật chính, nuôi dưỡng nhân vật chính, đang thử nghiệm nhân vật chính thứ một nghìn.

Thậm chí cả thế giới cũng bị lần nữa lật đổ, mở ra một kỷ nguyên mới.

Y hợp nhất thế giới, tái diễn hóa chư thiên vạn giới, sau đó đem đạo lý của vạn giới, thần thông trật tự pháp tắc, đều đặt vào một cánh cửa.

Đó là Vĩnh Sinh Chi Môn!

Tiếp đó Vĩnh Sinh Chi Môn nổ tung, từ đó một phương thế giới đản sinh!

Nhân vật chính thứ một nghìn, là khí linh chuyển thế của Vĩnh Sinh Chi Môn. "Có vẻ hơi vô vị rồi." Sở Ca thở dài một tiếng.

Đó là một đạo hóa thân, nhưng lại không phải là một đạo hóa thân.

Mọi ý niệm của hóa thân Cổ Trần Sa đều có thể bị cảm tri, giống như thân ngoại hóa thân, tuy có nhân cách độc lập, nhưng đó là từ nhân cách của Sở Ca mà thoát thai ra.

Mọi thứ, đều thuộc về một phần của Sở Ca.

Giống như một cánh tay của Sở Ca, chỉ là cánh tay đó hóa thành một sinh linh hình người, một bộ phận gần như hoàn toàn do Đại Đạo cấu thành.

Ừm?

Đột nhiên Sở Ca nhìn về phía cánh cửa Nhân Vương Điện!

Bởi vì vào khắc này, bên ngoài Nhân Vương Điện vang lên từng đạo thanh âm. "Nhân tộc Tam Tổ, tới Kiếm Sơn, cầu kiến Nhân Vương!" "Oanh!" Theo một thanh âm hạ xuống, tên cấm kỵ lại lần nữa được mở ra.

Hồng Hoang thế giới, lời nguyền rủa của Đế Tuấn và Thái Nhất đã tiêu tán theo cái chết của họ giữa thiên địa.

Một lời nguyền rủa khác của Nữ Oa Thánh Nhân cũng trở thành trò cười.

Sau tiếng sấm giữa trời quang, không còn dị tượng kỳ lạ nào sinh ra!

Bên ngoài Nhân Vương Điện, ba đạo thân ảnh có chút bàng hoàng nhìn cảnh tượng trước mắt.

Bên cạnh ba đạo thân ảnh, có một con bạch dương có cánh đội Tiên Thiên Nguyệt Quế, đang nhìn Nhân tộc Tam Tổ. "Đại lão gia đang bế quan trong Thần Điện, đã trọn một hội nguyên không xuất hiện." Bạch Trạch bất lực nói.

Toại Nhân thị đã niệm chân danh Sở Ca, và từ luân hồi phục sinh, tiếp đó đi theo Sở Ca trong trận Vu Yêu đại chiến lần thứ hai, toàn bộ quá trình đều ở bên cạnh.

Hiện tại!

Vu Yêu lượng kiếp kết thúc, kỷ nguyên mới khai mở, sinh linh Hồng Hoang trăm phế đợi hưng, Nhân tộc Tam Tổ trước mắt đều đã đạt cảnh giới Thái Ất Kim Tiên, là cường giả mạnh nhất của Nhân tộc!

Trong Thiên Đình Hạo Thiên, phần lớn là một số Tiên Quan Thiên Tiên, Chân Tiên.

Vị Đại La Kim Tiên này nếu du ngoạn Hồng Hoang, tuyệt đối là một lão tổ vô thượng, một tồn tại cấp Đại năng vô thượng.

Vì vậy, Bạch Trạch hy vọng Nhân tộc Tam Tổ có thể đánh thức Sở Ca, để Sở Ca dẫn y lần nữa du ngoạn Hồng Hoang.

Toại Nhân thị, người đang nắm Không Động Ấn, cười khổ một tiếng, "Nhân Vương dường như không hồi ứng ta." Y nhìn sang Trúc Y thị và Hữu Sào thị bên cạnh.

Lần này đến làm phiền Sở Ca, dĩ nhiên là có chuyện trọng đại, nếu không sẽ không dám làm phiền Nhân Vương. "Nếu Nhân Vương không xuất hiện, việc này ta cũng không cách nào quyết định được." Vào vài vạn năm trước, Nhân tộc có một Đại năng tên là Hoa Tư thị, vô tình giẫm lên dấu chân Lôi Trạch, xuân tâm manh động liền mang thai.

Mười hai năm sau, hạ sinh một con trai tên là Phục Hy!

Đứa con của Hoa Tư này, thiên sinh dị tượng!

Năm ba tuổi, có Đại thần thông Hồng Hoang xuất hiện, đích thân chỉ điểm tu hành.

Năm bảy tuổi, có một vị tiên nhân tiên phong đạo cốt mang theo một viên Kim Đan, trợ giúp y khai mở đỉnh đầu tam hoa, ngực ngưng tụ ngũ khí, bước vào cảnh giới Kim Tiên!

Năm mười tuổi, Chu Thiên Tinh Đấu giáng xuống quang mang, hóa thành một đạo đồ sách, hiển hóa quỹ tích tinh đấu.

Năm mười lăm tuổi, có một thần quy cõng một phương Bát Quái giáng lâm!

Năm mười tám tuổi, Phục Hy tham ngộ tinh đấu đồ sách và Tiên Thiên Bát Quái, truyền xuống đạo Thiên Cơ Thuật.

Với thế của Nhân tộc, y có thể kế thừa thiên cơ!

Trải qua thêm một trăm năm, Phục Hy tu luyện Hằng Vũ Kinh, chứng đạo thành Đế, quân lâm thiên hạ, lấy thân phận Đại Đế chinh chiến thiên hạ.

Thoáng chốc vạn năm trôi qua, Phục Hy chứng đạo cảnh giới Bán Bộ Tiên Vương.

Là cường giả số một dưới Nhân tộc Tam Tổ!

Tu vi tiên đạo càng bước vào cảnh giới Đại La.

Y tuyên cáo Nhân tộc Hồng Hoang, tự lập làm Nhân Hoàng!

Nếu Phục Hy thực sự là Nhân tộc, Tam Tổ cũng sẽ không đến Kiếm Sơn Nhân Vương Điện, thỉnh Sở Ca xuất sơn. "Phục Hy kia là ca ca của Nữ Oa nương nương, là một đạo chân linh chuyển thế của Yêu Thánh Phục Hy." Yêu tộc vào thời Thượng Cổ, đã đồ sát vô số Nhân tộc, liệu có thể để Phục Hy trở thành Nhân Hoàng không!

Chỉ việc này, liên quan đến Nữ Oa nương nương, nhưng họ không dám làm mất mặt Thánh Nhân.

Bạch Trạch đứng một bên nghe chuyện của Nhân tộc, không khỏi

bột nhiên đại nộ. "Chuyện này thật sự quá không biết xấu hổ." "Vào thời Thượng Cổ, đã chặt đứt căn cơ Nhân tộc, bây giờ thấy Nhân tộc lớn mạnh, lại muốn chia phần sao?" So với giáo chủ Nhân Giáo còn không biết xấu hổ hơn sao?

Hiện nay Nhân tộc quật khởi, khắp nơi trên Hồng Hoang đều có dấu chân Nhân tộc.

Giáo chủ Nhân Đạo Thái Thanh Thánh Nhân, vào khắc này cũng không chiếm đoạt khí vận Nhân tộc.

Chẳng lẽ Nữ Oa nương nương muốn trực tiếp để Phục Hy ngồi vững vị trí tộc trưởng Nhân tộc, trở thành vị Nhân Hoàng đầu tiên sao?

Muốn gom toàn bộ khí vận Nhân tộc vào một mình y sao.

Tam Tổ nghĩa phẫn điền ưng, chỉ là không dám mở miệng mắng chửi Nữ Oa nương nương.

Dù sao!

Bà ta là Thánh mẫu sáng tạo!

Trong lúc đang thảo luận việc này, cánh cửa Nhân Vương Điện cuối cùng cũng mở ra. "Oanh!" Nhân Vương Điện mở ra, từng đạo khí tức tản mát khắp Kiếm Sơn. "Ngâm!" Kiếm khí ngập trời trường minh, kiếm khí tung hoành ba ngàn dặm, Kiếm Môn trên đỉnh đầu cũng đang chấn động lan tỏa.

Chỉ là hiện nay trong Kiếm Môn, không còn Nhân tộc nữa.

Chương 151

"Oanh oanh oanh!" Dị tượng liên thiên, thất thải tường vân từng đạo, thần quang tứ dật, thậm chí có Đại Đạo Kim Liên cũng đang diễn hóa.

Sở Ca xuất quan, thiên tướng dị tượng, như thể Thánh Nhân giáng thế vậy.

Sở Ca và thiên địa tái kết nối, cùng thiên địa sản sinh cộng minh, vì thế mới xuất hiện các loại dị tượng.

Cùng với việc Sở Ca xuất quan, vạn dặm trường không tẩy rửa như ngọc bích, thậm chí có từng đạo khí vận đều đang bay về phía y vào khắc này.

Đồng thời, chư thiên vạn giới, khắp trời Thần Phật, vô số đạo ánh mắt đều hướng về Sở Ca. "Cút!" Một thanh âm vang lên ở khắc tiếp theo.

Chỉ thấy kiếm khí sắc bén, trong nháy mắt chặt đứt tất cả những ánh mắt đang dòm ngó Sở Ca!

Những cường giả kia vội vàng thu hồi ánh mắt!

Các tiên nhân lão bối, cũng như những Đại thần thông Hồng Hoang kia, đều nhắm mắt, không nói thêm lời nào.

Những tiên nhân sinh ra trong một hội nguyên, mười ba ức chín nghìn chín trăm sáu mươi tám vạn năm, thì đầy mặt phẫn nộ. "Hảo đảm!

Bản tôn chỉ nhìn một cái, mà người này dám bảo bản tôn cút?

Còn chặt đứt ánh mắt của bản tôn!" Từng tôn cường giả đều nổi giận ngút trời.

Mười ba ức năm, đang như mặt trời giữa trưa, tự xưng là Đại năng giữa thiên địa, chưa từng gặp phải lão quái thời Thượng Cổ.

Chuyện của Sở Ca, vẫn luôn được lưu truyền trong Nhân tộc.

Dĩ nhiên những tiên nhân sau thời Thượng Cổ kia, khi Sở Ca xuất quan, ngay lập tức dò xét hư thực của y.

Chỉ là không ai ngờ.

Vị Nhân Vương kia cường thế như vậy, trực tiếp chặt đứt ánh mắt, thậm chí còn kêu cút!

Bá đạo như thế, quả thật đã chọc giận thế nhân.

Từng tôn cường giả đang âm thầm thương nghị, dường như đang bàn bạc cách chinh phạt Sở Ca, đánh đổ vị thần thoại Thượng Cổ kia khỏi thần đàn.

Trên Kiếm Sơn, ba vị Nhân Tổ nhìn thấy Sở Ca xong, lập tức quỳ lạy xuống đất.

Ba quỳ chín lạy, đại hô nói. "Bái kiến Nhân Vương!" "Bái kiến Nhân Vương!" "Bái kiến Nhân Vương!" "....." "...." Trên Kiếm Sơn, kiếm khí tung hoành ba ngàn dặm, vô số kiếm ý ngưng tụ, hóa thành kiếm đạo trật tự quy tắc.

Lại có ba đạo thân ảnh động đậy!

Trong đó một đạo thân ảnh, từ trên Kiếm Sơn trực tiếp bay lên đỉnh Kiếm Sơn.

Tiên Thiên Kiếm Thể, thân tự lưu ly, giống như một khẩu thần kiếm vô thượng.

Ngọc Đỉnh Chân Nhân cũng quỳ lạy xuống đất, "Bái kiến Lão tổ, xin Lão tổ thu ta làm đồ đệ!" Lần này, Ngọc Đỉnh Chân Nhân trực tiếp bái Sở Ca làm sư phụ!

Y đã nhận quá nhiều lợi ích từ Kiếm Sơn, nếu không bái Sở Ca làm sư phụ, e rằng sẽ bị Sở Ca thanh lý môn hộ!

Hai đạo thân ảnh khác cũng nhìn về phía Sở Ca.

Đó là Thông Thiên Giáo Chủ và La Hầu!

Vượt qua một thời đại Thượng Cổ, hai tôn lão tổ cuối cùng cũng đối mặt với Sở Ca.

Nhân tộc Tam Tổ đứng một bên, thân thể run rẩy, đều kinh hãi quay đầu nhìn về phía Kiếm Sơn.

Ở đó, hai đạo thân ảnh bước đi trên hư không, tiến về phía đỉnh Kiếm Sơn.

Đó là La Hầu và Thông Thiên Giáo Chủ.

Khắc này, hai tôn lão tổ đều đã bước ra khỏi bế quan tu luyện.

Tham ngộ ở Kiếm Sơn nhiều năm, nhưng vẫn không thể tham ngộ được toàn bộ tu vi kiếm đạo của Kiếm Sơn.

La Hầu chủ tu Ma Đạo, cũng từng tu luyện kiếm đạo đến cực hạn, chỉ là chưa đạt Tổ cảnh.

Ban đầu y cho rằng, khổ tu kiếm đạo có thể siêu việt Sở Ca, nhưng những năm này y phát hiện, càng khổ tu, cũng không thể sánh bằng.

Y không đi sâu vào ngõ cụt nữa, trực tiếp dừng việc tham ngộ kiếm đạo chi pháp.

Đúng vậy, Ma Đạo mới là con đường chứng đạo Hỗn Nguyên.

Thông Thiên Giáo Chủ cũng vậy.

Chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, kiếm đạo cũng chỉ là sở thích mà thôi.

Y đã ở Kiếm Sơn một hội nguyên, mười ba ức thời gian.

Ngay cả Tiệt Giáo cũng không về một lần, đã tiêu hao quá nhiều thời gian trên một con đường kiếm đạo.

Một hội nguyên thời gian thậm chí đủ để ngưng tụ ra Thiên Cung Hỗn Nguyên đệ tứ trọng! "Thông Thiên Giáo Chủ!" "Oanh!" Tam thiên dặm tử khí liên miên khắp thiên địa, trực tiếp quấn quanh bên cạnh Thông Thiên Giáo Chủ, đó là dị tượng của Thánh Nhân xuất hành.

Đạo thân ảnh kia, ma diễm ngút trời, ma uy trấn áp nhân thế gian, Ma Tổ cũng phát ra thần uy.

Hai tôn tồn tại vô thượng, khí thôn tinh hà, che áp thiên vũ.

Nhân tộc Tam Tổ hoàn toàn không nhận biết hai đạo thân ảnh kia, nhưng trong lòng đột nhiên xuất hiện chân danh của vị cường giả này. "Ma Tổ!" "Ma Tổ?!" Ma Tổ phục sinh rồi sao?

Đó chính là Ma Tổ, người đã tranh giành Hồng Hoang với Đạo Tổ.

Phục sinh rồi sao?

Điều này còn mang lại chấn kinh gấp mười lần so với Thông Thiên Giáo Chủ!

Thánh Nhân?

Trong Hồng Hoang có sáu vị, nhưng Ma Tổ chỉ có một vị!

Nhân tộc Tam Tổ kinh hãi, ngây người đứng trên đỉnh Kiếm Sơn, lộ ra vẻ mặt kinh khủng.

Tùy tiện một tôn lão tổ hạ sơn, cũng đủ để phúc diệt Nhân tộc, thậm chí chấn động toàn bộ Hồng Hoang thế giới.

Nhưng hiện tại, hai tôn tồn tại vô thượng, cùng lúc bái phỏng Nhân Vương?

Dường như cũng cùng nhau chờ đợi Nhân Vương xuất quan?

Thời gian chờ đợi có vẻ hơi lâu!

Trong Nhân Vương Điện, đạo thân ảnh kia chậm rãi bước ra.

Y nhìn về phía Thông Thiên Giáo Chủ và Ma Tổ, thản nhiên mỉm cười. "Ma Tổ và Giáo Chủ, xin đợi ta lát!" Sở Ca vào khắc này, đột nhiên ra tay!

Y vươn một cánh tay về phía thiên vũ, chỉ thấy cánh tay kia vắt ngang tinh không, đánh nát vô tận hoàn vũ.

Vào khắc y xuất quan, Sở Ca đã nắm bắt được thông tin giữa thiên địa, biết được nguyên nhân Nhân tộc Tam Tổ đến Nhân Vương Điện.

Nguyên lai Phục Hy giáng thế!

Muốn làm Nhân Hoàng của Nhân tộc?

Đó là si tâm vọng tưởng. "Oanh!" "Oanh!" Thiên địa vỡ nát, vạn vật quy về hư vô, một cánh tay dài ức vạn vạn dặm vắt ngang tinh không, đánh nát tinh hà, trực tiếp vươn về phía sâu trong Hồng Hoang.

Lại có một ngón tay lấp lánh rực rỡ, chỉ về phía một vùng đất trên Hồng Hoang Đại Địa...

Hiện nay Hồng Hoang, khí vận Nhân tộc đại xương, nhưng Thiên Đình lại càng cường đại hơn, bởi vì Thiên Đình có Hạo Thiên và Dao Trì hai tôn cường giả Chuẩn Thánh trấn áp, lại có Bàn Đào Thần Thụ trấn áp khí vận.

Đạo Tổ lại trích ra ba thành khí vận Nhân tộc, đánh vào Thiên Đình.

Cùng với sự cường đại của Nhân tộc, Thiên Đình dĩ nhiên cũng trở nên cường đại.

Trong một hội nguyên thời gian, Thiên Đình chiêu binh mãi mã,

chiêu mộ vô số tán tiên làm tiên quan, Thiên Đình cũng đang ngày càng cường đại.

Khắc này, trong một tinh hà, lại có mười vạn Thiên Binh Thiên Tướng đang luyện binh.

Chương 152

Cường giả mạnh nhất trong mười vạn Thiên Binh Thiên Tướng cũng chỉ là Chân Tiên, phần lớn đều là Thiên Tiên, thậm chí có không ít Địa Tiên!

Nhưng đây là binh mã mà Thiên Đình có thể xuất chiến.

Bên ngoài trận doanh mười vạn Thiên Binh Thiên Tướng, Hạo Thiên và Dao Trì đang xem một trận luyện binh.

Hai người tuy được Đạo Tổ khâm điểm là Ngọc Đế và Vương Mẫu, nhưng hiện nay Hồng Hoang, Nhân tộc vi tôn, lại có Thánh Nhân đạo thống tại thế, ai sẽ bái nhập môn hạ?

So với Thiên Đình, không bằng đến Đạo trường Thánh Nhân, bái nhập môn hạ Thánh Nhân.

Ít nhất cũng nên đến Nhân tộc, khai tịch tông môn, trở thành Đại tông giáo Nhân tộc cũng là một lựa chọn không tồi.

Thiên Binh Thiên Tướng đang luyện binh, số lượng mười vạn nếu đặt vào Thượng Cổ, tùy tiện một đầu Đại Yêu cũng có thể nuốt chửng trong một hơi!

Nhưng hiện tại, lại trở thành bảo bối của Hạo Thiên và Dao Trì.

Vào khắc này!

Tinh hà chấn động, một cánh tay vắt ngang tinh không, vô số tinh thần lay động, từng đạo tinh không chấn động không ngừng, làm rớt từng vì sao.

Những Thiên Binh Thiên Tướng đang luyện binh ở đây, bị khí thế của cánh tay kia chấn động đến thất thượng bát hạ, thậm chí có Thiên Binh trực tiếp thổ huyết không ngừng, bay ra xa tám trăm dặm!

Khí tức khủng bố chấn động, lay động thương khung, mười vạn Thiên Binh Thiên Tướng vì khí thế của một cánh tay, trực tiếp không thể tập hợp thành quân! "Oanh!" Tiếng chấn động vang vọng khắp tinh không, vô số Thiên Binh Thiên Tướng rơi xuống thương khung.

Từng tôn tiên nhân từ tinh không rơi xuống Hồng Hoang thế giới.

Hạo Thiên và Dao Trì nhìn cảnh tượng trước mắt, sắc mặt khó coi! "Nhân Vương!

Khí thế Nhân Vương!" Nhân Vương quá to gan, Thiên Đình đang luyện binh, Nhân Vương lại muốn cường hành đi qua đây, làm loạn Thiên Binh Thiên Tướng.

Khắc này, Hạo Thiên lộ ra vẻ phẫn nộ. "Khi người quá đáng!

Ta tuy được Đạo Tổ khâm điểm là Tam giới chi chủ, thống lĩnh Thiên Đình, nhưng Thánh Nhân không để ý, ngay cả đệ tử Thánh Nhân ta cũng không điều khiển được, huống chi là những Đại thần thông kia!" Còn có Nhân tộc!

Nhân tộc cậy vào khí vận nhân vật chính của mình, cũng không nghe theo lệnh của Thiên Đình!

Vài trăm triệu năm trước, Hạo Thiên đặc biệt chế tạo một con đường phi thăng, để những người thành tiên của Nhân tộc, phi thăng vào Thiên Đình, để cống hiến cho y, nhưng trong vài trăm triệu năm, không có một tôn Nhân tộc nào phi thăng Thiên Đình!

Hồng Hoang, chư thiên vạn giới, đều coi Hạo Thiên như một vật trang trí!

Khi người quá đáng!

Khi người quá đáng a!

Dao Trì ở một bên cũng cau mày nói. "Năm đó Đạo Tổ ban Thánh

Nhân bổ đoàn, để sáu tôn Thánh Nhân chứng đạo thành Thánh, đệ tử của sáu Thánh Sư đều không giúp ta thống trị Hồng Hoang, ngược lại còn để đệ tử môn hạ thường xuyên đối đầu với ta!" "Còn có Nhân tộc, hiện nay Nhân Vương xuất quan lại càng như vậy!" "Ta tuy là Chúa Tể Hồng Hoang, Tam giới chi chủ, nhưng không có một chút quyền lợi nào." Hạo Thiên và Dao Trì đều đối với Sở Ca nảy sinh ý oán hận.

Lần luyện binh này của Thiên Đình, vốn dĩ để tăng cường thanh thế Thiên Đình, để nhiều tiên nhân hơn nhìn thấy uy nghiêm của Thiên Đình, để nhiều tiên nhân hơn gia nhập Thiên Đình!

Nhưng lại bị Sở Ca phá hoại! "Hừ, Dao Trì, ta đến Hỗn Độn Tử Tiêu Cung, đi tìm Đạo Tổ." "Việc này Đạo Tổ tất nhiên có cách giải quyết!" Dao Trì dĩ nhiên đồng ý, "Vậy thì trước tiên đi Tử Tiêu Cung tìm Đạo Tổ!" Ngay khắc tiếp theo, Hạo Thiên trực tiếp bay lên Hỗn Độn.

Dao Trì nhìn xuống những Thiên Binh Thiên Tướng rơi rụng dưới tinh không, thở dài một tiếng, cũng bay vào Thiên Đình. .....

Hồng Hoang Đại Địa, vài trăm vạn Đại Đế cùng xuất hiện trong một đời, tranh phong thiên hạ.

Nhân tộc quật khởi, ức vạn vạn Nhân tộc hạo đãng, tu sĩ đi khắp thiên hạ!

Ngay cả những Đại thần thông kia cũng không dám đối đầu với Nhân tộc.

Vì vậy những năm này, Nhân tộc được phát triển lớn mạnh.

Từng tôn Đại Đế, từng tôn Chân Tiên, thậm chí vài vị Bán Bộ Tiên Vương cũng đã xuất hiện.

Trên Hồng Hoang tranh đoạt đại quyền, trong đó lấy Phục Hy làm

thủ lĩnh một mạch, trở thành thế lực mạnh nhất của Nhân tộc.

Phục Hy quá cường đại, chứng đạo Đại La Đạo Quả, lại là một tôn Bán Bộ Tiên Vương.

Y quét ngang vô số Đại Đế và Bán Bộ Tiên Vương, trở thành cường giả chiến lực chí cường của Nhân tộc!

Thậm chí, đích thân chế tạo Nhân tộc hoàng triều, tự phong là Nhân Hoàng!

Trên một vùng cương thổ ức vạn vạn dặm, vô số Nhân tộc cung bái Phục Hy đầu người mình rắn!

Cung bái Phục Hy, họ có được Thiên Cơ Thuật, thôi diễn Thiên Đạo diễn hóa, tu vi của y còn cường đại hơn Nhân tộc không ít.

Chỉ trong vài vạn năm ngắn ngủi, thế lực của Phục Hy đã trở thành thế lực Nhân tộc lớn nhất Hồng Hoang.

Hôm nay, trên vùng cương thổ ức vạn vạn dặm, Phục Hy đích thân xuất hiện, cáo với trời đất, kỳ đảo với Oa Hoàng, tự lập là Hoàng của Nhân tộc.

Một ngày này, phổ thiên đồng khánh, vô số Nhân tộc đều đang triều bái Phục Hy. "Hôm nay, ta Phục Hy đăng lâm Tiên Vương Quả Vị, chứng đạo Đại La Kim Tiên, thực sự là đệ nhất nhân của Nhân tộc!" "Ta tự chứng Nhân Hoàng chi vị, dẫn dắt Nhân tộc chinh chiến chư thiên vạn giới, trở thành tộc lớn nhất Hồng Hoang." "Ta Phục Hy!" "Từ nay là Hoàng của Nhân tộc!" "Oanh!" Giữa thiên địa, một đạo thân ảnh đầu người mình rắn bay lên đỉnh thương khung, tuyên cáo thiên hạ.

Phục Hy chứng Nhân Hoàng chi vị, các loại công đức giáng xuống.

Những cống hiến mà y đã làm cho Nhân tộc, nhưng đạo Thiên Cơ

Thuật mà y truyền xuống, đủ để danh tiếng của y vang khắp Nhân tộc.

Khí tức của y càng ngày càng liệt, cuối cùng, trực tiếp từ Bán Bộ Tiên Vương bước vào cảnh giới Tiên Vương!

Trong vùng cương thổ ức vạn vạn dặm, những Nhân tộc kia đều triều bái Phục Hy. "Bái kiến Nhân Hoàng!" "Bái kiến Nhân Hoàng!" "Bái kiến Nhân Hoàng!" "....." "....." Nhìn những Nhân tộc đang đỉnh lễ mô bái phía dưới, Phục Hy cuối cùng cũng nở một nụ cười.

Y chưa thống nhất Nhân tộc, đã trợ giúp ngưng tụ Tiên Vương Đạo Quả, một khi thống nhất Nhân tộc, để toàn bộ Nhân tộc xưng hô y là Nhân Hoàng!

Có khả năng khôi phục tu vi kiếp trước!

Ưm?

Đột nhiên Phục Hy ngẩng đầu nhìn lên tinh không.

Một đạo âm ảnh che phủ một phương thiên địa, ức vạn vạn dặm thương khung đột nhiên tối sầm lại.

Tiếp đó một ngón tay từ ngoài tinh không giáng xuống, trực tiếp xuyên thủng toàn bộ thiên địa.

Ngón tay lấp lánh rực rỡ kia từ trên trời giáng xuống, một chỉ điểm thẳng vào người đầu rắn Phục Hy! "Oanh!" Sắc mặt Phục Hy biến đổi, thân thể đột nhiên vỡ vụn!

Thân thể y nứt toác, Đại La Đạo Quả tan nát, Tiên Vương Quả Vị vừa mới ngưng tụ cũng tan tành.

Khí thế Nhân Hoàng trên người y cũng vỡ ra!

Oanh! "Nhân Vương!" Ánh mắt Phục Hy kinh hãi, trừng lớn hai mắt, Nhân Vương đích thân ra tay với y.

Y muốn phản kháng, nhưng không thể phản kháng dù chỉ một

chút, bị Sở Ca điểm sát!

Thiên địa tĩnh mịch, sinh linh trong vùng cương thổ ức vạn vạn dặm, đều kinh hãi nhìn lên thiên vũ.

Vị Nhân Hoàng mà họ cung bái đã chết!

Lại có một nỗi sợ hãi từ sâu trong lòng hiện lên, bao trùm toàn thân!

Danh xưng Nhân Vương, lại lần nữa vang vọng khắp Hồng Hoang!

Sau đó, trong vùng thiên địa ức vạn vạn dặm, đạo âm ảnh đen kia cũng giáng xuống, trấn áp toàn bộ vùng thiên địa ức vạn vạn dặm.

Tất cả Nhân tộc phản đồ trong vùng thiên địa ức vạn vạn dặm đều bị trấn sát!

Trên đỉnh Kiếm Sơn, đạo thân ảnh kia thản nhiên thu hồi tay.

Tiếp đó, y phong khinh vân đạm nhìn về phía Nhân tộc Tam Tổ. "Chuyện của các ngươi, bản tôn đã giải quyết." Hả?

Đã giải quyết rồi sao?

Chương 153

Nhân tộc Tam Tổ lộ ra vẻ bàng hoàng.

Sau đó Sở Ca nhìn về phía Thông Thiên Giáo Chủ và La Hầu. "Hai vị Đạo hữu, cuối cùng cũng tới!" Sở Ca đưa tay chỉ vào Nhân Vương Điện. "Mời!" Thông Thiên Giáo Chủ và La Hầu trong lòng lại đại chấn.

Vị Nhân Vương kia quá hung tàn, vượt qua vô số không gian trùng điệp, vô số thiên địa trùng điệp, xóa bỏ ức vạn Nhân tộc, mắt cũng không chớp!

Giết người như ma, tuyệt đại hung nhân, mới có thể chặn đứng ở tận cùng Thiên Đạo, đồ sát Thánh Nhân, là bậc hung nhân cái thế!

Sở Ca xuất quan, sau đó cường thế trấn áp Phục Hy, vị cường giả Đại La đã đăng vị Nhân Hoàng Quả Vị!

Thậm chí những Nhân tộc trong vùng cương thổ ức vạn vạn dặm đã ủng hộ Phục Hy đăng vị, cũng đều bị Sở Ca một chưởng xóa sổ.

Trên vùng cương thổ ức vạn vạn dặm kia, sinh linh chết tuyệt, vô số Nhân tộc hóa thành một bãi thịt nát.

Đại Đế, Chân Tiên, đều chết trong một chưởng.

Ức vạn vạn sinh linh diệt tuyệt!

Thậm chí không dung cho phản kháng, biện hộ, trực tiếp bị trấn sát.

Những thủ đoạn lôi lệ phong hành như vậy, khiến thế nhân khủng bố.

Những sinh linh sinh ra trong một hội nguyên, cũng bị thủ đoạn

của y chấn kinh.

Sinh linh Hồng Hoang, vạn năm hoặc mười vạn năm là có thể tu luyện thành tiên, nhưng muốn tu luyện thành Kim Tiên, ít nhất cũng cần một ngàn vạn năm!

Thái Ất Đạo Quả cần các loại pháp tắc tích lũy, các loại Đại Đạo cảm ngộ.

Mười ba ức chín nghìn chín trăm sáu mươi tám vạn năm, cũng không nhất định có thể khiến một tôn Kim Tiên tấn thăng thành Thái Ất Kim Tiên, càng đừng nói ngưng tụ Đại La Đạo Quả.

Vì vậy những Đại năng cường giả sinh ra trong kỷ nguyên mới này, phần lớn là Kim Tiên.

Họ đều có cái nhìn mới về vị thần thoại kia. "Chuyện thần thoại thời Thượng Cổ lẽ nào là thật?" Bởi vì lịch sử Hồng Hoang bị đứt đoạn, Vu Yêu đại chiến thiên địa băng diệt, sinh linh còn sống sót quá ít.

Vì vậy lịch sử thời Vu Yêu, thậm chí lịch sử thời Đạo Ma, đều đã trở thành những câu chuyện thần thoại.

Chỉ có Thiên Đình đứng trong Hồng Hoang tinh không, chỉ có Nhân tộc đang chinh chiến trên Hồng Hoang.

Vì vậy họ cho rằng Hồng Hoang thuộc về Nhân tộc, Thiên Đình! "Một chưởng bao phủ ức vạn vạn dặm?

Thần thông đại pháp gì mà như vậy?" Những tiên nhân ban đầu từng la ó Sở Ca, đều im lặng!

Nhìn dấu chưởng dài ức vạn vạn dặm, ai nấy đều da đầu tê dại, với thực lực của họ căn bản không thể làm được như vậy, thậm chí nếu bị một chưởng đó bao phủ, cũng chỉ có thể chết mà thôi. .....

Hỗn Độn!

Một đạo thân ảnh hoành hành.

Đầu đội hoa cái, từng tia khí tức Đại La bao phủ quanh thân, lại có một cái gương chiếu xuống khí tức "Thiên", bao trùm toàn thân!

Cứ như vậy, y đi trong Hỗn Độn, không gặp chút trở ngại nào.

Hỗn Độn Cương Phong, Hỗn Độn Thần Lôi, đều không thể làm hại Hạo Thiên dù chỉ một chút.

Y đi trong Hỗn Độn, bước về phía Tử Tiêu Cung.

Rất lâu sau, y dừng lại.

Bởi vì trước mặt y, Tử Tiêu Cung đã xuất hiện.

Hỗn Độn Tử Tiêu Cung, Đạo trường của Hồng Quân!

Trong đạo trường này, Hạo Thiên không biết đã sống bao lâu, dĩ nhiên rất quen thuộc nơi đây.

Chỉ vào khắc này, bên cạnh Tử Tiêu Cung, có một đạo trường tên là Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa nương nương không dám bước vào Hỗn Độn, vì vậy đã xây dựng lại một Thần Điện bên ngoài Tử Tiêu Cung.

Hạo Thiên nhìn Oa Hoàng Cung một cái, sau đó lắc đầu, đang chuẩn bị bước vào Tử Tiêu Cung.

Đột nhiên!

Oa Hoàng Cung chấn động mạnh! "Oanh!" Một cỗ khí tức Thánh Nhân trực xung Hỗn Độn, xé rách Hỗn Độn, đánh tan Hỗn Độn, toàn bộ Hỗn Độn đều đang cuộn trào.

Nữ Oa nương nương đã đại nộ. "Nghiệt súc ngươi dám làm!" Chết rồi!

Phục Hy lại chết rồi!

Nữ Oa nương nương muốn để Phục Hy trở thành Nhân Hoàng của Nhân tộc, nhưng Phục Hy lại bị Sở Ca giết chết, lần này Phục Hy thực sự đã tử vong.

Ngay cả một Thánh Nhân như bà cũng không có chút cách nào!

Nộ ý, hận ý các loại đan xen vào nhau, một đạo Hồng Tú Cầu trực tiếp bay ra khỏi Oa Hoàng Cung, tiếp đó Sơn Hà Xã Tắc Đồ cũng bay ra.

Cuối cùng từng đạo thần thủy và Cửu Thiên Tức Nhượng đan xen vào trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ.

Như vậy, mới có thể bảo vệ Tam Quang Thần Thủy và Cửu Thiên Tức Nhượng không bị Hỗn Độn cuốn trôi đi. "Nhân Vương!

Nhân tộc!" "Ha ha ha!" Nữ Oa cười điên cuồng, tiếng cười của bà vang vọng Hỗn Độn, vị Thánh Nhân này đã điên rồi!

Phục Hy, đó là ca ca của bà, khi chưa chứng đạo, Phục Hy đều ở bên giúp đỡ, thậm chí bảo vệ bà.

Hiện nay Nữ Oa đã thành Thánh, nhưng lại không bảo vệ được Phục Hy? "A ha ha ha!" Nữ Oa cười thê lương!

Y há miệng phun ra một đoàn Thánh Nhân tinh huyết, đan xen vào Cửu Thiên Tức Nhượng.

Tiếp đó Tam Quang Thần Thủy và Cửu Thiên Tức Nhượng mang theo Thánh Nhân tinh huyết bắt đầu diễn hóa, hình thành từng đạo khí tức kỳ dị.

Nữ Oa vào khắc này lại lần nữa tạo người.

Chỉ thấy Oa Hoàng rút Hồng Tú Cầu, đánh từng người bùn ra, trong nháy mắt từng người bùn rơi xuống Sơn Hà Xã Tắc Đồ.

Từng đạo khí tức Tiên Thiên Linh Bảo bảo vệ những Nhân tộc vừa được sáng tạo này.

Những Nhân tộc này quá cường đại, so với Tiên Thiên Nhân tộc mà Nữ Oa nương nương tạo ra lần đầu còn cường đại hơn gấp mấy lần, thậm chí gấp mười lần.

Bởi vì trong cơ thể của những Hỗn Độn Nhân tộc này, còn có tinh huyết của Nữ Oa nương nương!

Từng tôn Hỗn Độn Nhân tộc, khí tức cường đại, mỗi tôn đều là Chân Tiên, thậm chí mười Hỗn Độn Nhân tộc đầu tiên được Nữ Oa nương nương sáng tạo ra, còn là Kim Tiên!

Rất nhanh, trên Sơn Hà Xã Tắc Đồ, xuất hiện vài chục vạn Hỗn Độn Nhân tộc.

Những Hỗn Độn Nhân tộc này yếu nhất cũng là Thiên Tiên, thông thường là Chân Tiên, mười Đại Hỗn Độn Nhân tộc thì là Kim Tiên.

Căn nguyên đều là Tiên Thiên căn nguyên, thậm chí mười Đại Hỗn Độn Nhân tộc kia đều đang tiến tới căn nguyên Tiên Thiên Thần Thai Ma.

Sắc mặt Nữ Oa nương nương trắng bệch, lần này sáng tạo Nhân tộc, đã bù đắp được nhược điểm của lần sáng tạo Nhân tộc trước, đó là nhục thân Nhân tộc!

Nhục thân Nhân tộc yếu ớt, thậm chí sau khi tu luyện thành tiên, nhục thân của họ cũng không bằng Yêu tộc cùng cảnh giới, thậm chí phải cao hơn một trọng cảnh giới, nhục thân của họ mới có thể sánh bằng Yêu tộc.

Nhưng nhóm Hỗn Độn Nhân tộc này, đản sinh trong Hỗn Độn, Nữ Oa nương nương đã hút một tia khí tức Hỗn Độn, đánh vào trong cơ thể Hỗn Độn Nhân tộc.

Vài chục vạn Hỗn Độn Nhân tộc có nhục thân cường đại, tuy không thể so với Vu tộc, nhưng cũng sẽ không quá xa.

Vài chục vạn Nhân tộc đó đều đứng trên Sơn Hà Xã Tắc Đồ, lần lượt triều bái Nữ Oa nương nương. "Bái kiến Thánh mẫu!" "Bái kiến Thánh mẫu!" "Bái kiến Thánh mẫu!" "....." "....." Từng đạo thanh âm truyền vào Hỗn Độn, thậm chí thanh âm của họ còn dừng lại trong Hỗn Độn ba sát na.

Khí tức cổ lão lan tỏa, cùng với Hỗn Độn Nhân tộc, cùng với khí tức Tiên Thiên Linh Bảo, lại có khí tức Thánh Nhân cùng đan xen trên Sơn Hà Xã Tắc Đồ.

Nữ Oa nương nương nhìn những Nhân tộc này, khẽ mỉm cười.

Chương 154

"Tốt tốt tốt!" "Mới là những hài tử ngoan của bản cung!" "Trước tiên vào Hồng Hoang thế giới phương Bắc, ở đó có Yêu Sư Côn Bằng, hãy phát triển Hỗn Độn Nhân tộc ở Bắc Minh Hồng Hoang, làm lớn mạnh nó!" Ánh mắt Nữ Oa nương nương lóe lên, lại lần nữa nói. "Những Nhân tộc Hồng Hoang kia, những Hậu Thiên Nhân tộc, Tiên Thiên Nhân tộc đều là kẻ thù!" Hỗn Độn Nhân tộc hung quang lóe lên!

Nữ Oa nương nương đã coi Hồng Hoang Nhân tộc và Hỗn Độn Nhân tộc là kẻ thù, đó là kẻ thù từ đời này sang đời khác. "Cẩn tuân ý chỉ Thánh mẫu!" Hỗn Độn Nhân tộc đều ứng thuận.

Vừa xuất thế, họ đã được Nữ Oa nương nương quán thâu ý niệm đối địch với Hồng Hoang Nhân tộc, dĩ nhiên sẽ coi Hồng Hoang Nhân tộc là đại địch của mình, giống như đáp án từ sâu thẳm huyết mạch, linh hồn!

Chỉ thấy Nữ Oa nương nương vươn tay, Hồng Tú Cầu lại bay vào lòng bàn tay bà.

Sơn Hà Xã Tắc Đồ bay về phía Hồng Hoang thế giới.

Hỗn Độn Nhân tộc tuy mang danh Hỗn Độn, nhưng cũng không thể du ngoạn trong Hỗn Độn.

Làm xong tất cả, Nữ Oa nương nương nhìn về phía Hạo Thiên đang đứng bên ngoài Tử Tiêu Cung. "Nga?

Nguyên lai là Ngọc Đế, lần này đến Hỗn Độn, lại bái phỏng lão sư sao?" Nữ Oa nương nương thản nhiên mỉm cười.

Hạo Thiên thấy vậy, vội vàng chắp tay nói, "Bái kiến Nữ Oa nương nương!" "A a, không cần đa lễ.

Ngươi là đạo đồng của lão sư, gọi bản cung một tiếng sư tỷ là được." Hạo Thiên hoảng sợ, ngay cả cái này cũng không dám! "Ký nhiên có chuyện, vậy trước tiên vào Tử Tiêu Cung đi." Nữ Oa nương nương quay người bay vào Oa Hoàng Cung.

Với uy nghiêm của Thánh Nhân, một Chuẩn Thánh như Hạo Thiên gặp cũng phải gật đầu khom lưng.

Chỉ là vị Ngọc Đế này, khi Nữ Oa nương nương biến mất, thần sắc y lập tức u ám lại.

Hừ!

Thánh Nhân Thánh Nhân!

Cao cao tại thượng, nếu không phải nhìn mặt Đạo Tổ đạo đồng, e rằng vị Thánh Nhân này còn chẳng thèm nhìn một cái.

Khắc này, Hạo Thiên lại lần nữa khát vọng quyền lực! "Nữ Oa nương nương tạo người lần nữa, xem ra muốn đối đầu với Nhân Vương." "Hồng Hoang lại nổi sóng, xem Thiên Đình ta quật khởi vào lúc này." Ánh mắt Hạo Thiên lấp lánh, lộ ra vạn chủng tình tự.

Y nhìn về phía Hỗn Độn Tử Tiêu Cung, ngay khắc tiếp theo, trực tiếp bước vào ngưỡng cửa Tử Tiêu Cung. "Đệ tử Hạo Thiên, cầu kiến Đạo Tổ!" .....

Trong Tử Tiêu Cung, Ngọc Đế Hạo Thiên đứng thẳng!

Là đạo đồng của Đạo Tổ, y đã bầu bạn bên Đạo Tổ vài chục, vài trăm hội nguyên.

Đạo Tổ vì thế đã ban thưởng cho y thành Tam giới chi chủ, đem cả Hồng Hoang rộng lớn giao cho y.

Hạo Thiên có cơ duyên vô thượng, nhưng thực lực không đủ để trấn áp Hồng Hoang, vì vậy Thiên Đình đã trở thành một vỏ bọc rỗng.

"Đệ tử Hạo Thiên, thỉnh lão sư hiện thân một lần!" Thanh âm của y chấn động trong Tử Tiêu Cung rất lâu, nhưng thanh âm của Hồng Quân lão tổ vẫn không xuất hiện.

Một lát sau, Hạo Thiên lại lấy hết dũng khí nói. "Lão sư a, người nhất định phải làm chủ cho con a." "Hiện nay Hồng Hoang, Nhân tộc quật khởi, không coi Thiên Đình ra gì, không phi thăng Thiên Đình cũng thôi đi, ngược lại còn ở trên Hồng Hoang Đại Địa, lập ra Nhân tộc Thần Đình, Tiên Đình, chinh chiến thiên hạ." "Đặc biệt là những Đại thần thông kia, ngay cả chính mắt cũng không nhìn Thiên Đình một cái." "Thậm chí chư vị Thánh Nhân sư huynh sư tỷ, cũng không giúp đỡ Thiên Đình của con, những đệ tử Thánh Nhân kia gặp con, lại càng không bái kiến!" "Con tuy là chủ Hồng Hoang, chủ Tam giới, nhưng không có chút quyền lợi nào." Hạo Thiên than vãn vô cùng thê thảm, vừa nói vừa quỳ lạy về phía sâu trong Tử Tiêu Cung. "Con đường đường là Ngọc Đế Thiên Đình, dưới trướng ngay cả một tôn Đại La Kim Tiên cũng không có, Thái Ất Kim Tiên cũng chỉ có ba bốn tôn mà thôi." "Đừng nói so với Đại thần thông, ngay cả Đạo trường Thánh Nhân cũng không bằng a!" "....." "Ai!" Đột nhiên một thanh âm vang lên trong Tử Tiêu Cung, đó là Hồng Quân thở dài một tiếng. "Thôi vậy!" "Việc này do ta, cần phải giúp ngươi giải quyết phiền toái này." Hạo Thiên được Hồng Quân định là Tam giới chi chủ, nếu Hạo Thiên không có mặt mũi, vậy vị Đạo Tổ này cũng sẽ vì thế mà mất mặt.

Chỉ thấy từ sâu trong Tử Tiêu Cung hai đạo quang mang bay ra.

Đó là một tấm đồ chỉ và một cây bút thần!

Tấm đồ chỉ lay động, sau đó hiện ra hình tượng ba trăm sáu mươi lăm vì sao Chu Thiên Tinh Đấu, tiếp đó những hình tượng tinh thần này biến mất, hoàn toàn dung nhập vào trong tấm thần đồ.

Chỉ thấy ba chữ lớn hiện lên trên thần đồ. "Phong Thần Bảng!" Tấm thần bảng này vừa xuất hiện, một cỗ khí tức khác biệt với Tiên Đạo lập tức tràn ngập trong Tử Tiêu Cung.

Đó là Thần Đạo!

Hồng Quân đã khai tịch ra một loại phương thức tu luyện khác.

Hương Hỏa Thành Thần Đạo!

Trên Phong Thần Bảng có ba trăm sáu mươi lăm tôn Chính Thần, ba trăm sáu mươi lăm tôn Chính Thần này, cần thế nhân mô bái, lấy hương hỏa thế nhân mà tu luyện!

Đây cũng là một thí nghiệm nhỏ của Hồng Quân. "Đây là Phong Thần Bảng, chỉ cần lên Phong Thần Bảng, tất cả những ai đánh Thần Tiên Giả đều có thể thống lĩnh những người lên bảng." "Hãy để mấy vị Thánh Nhân kia, điền tên những người lên bảng vào Phong Thần Bảng, sau này những người được phong thần đó đều phải nghe theo lệnh của ngươi." Sao?

Để đệ tử Thánh Nhân nghe theo lệnh của y!

Hạo Thiên nghe lời Hồng Quân xong, trên mặt lộ ra nụ cười rạng rỡ.

Những đệ tử Thánh Nhân kia kiêu căng ương ngạnh, ai nấy đều chỉ cao khí dương, ngay cả một vị Ngọc Đế cũng không coi ra gì.

Lần này lại là Hồng Quân lão tổ đích thân phát lời!

Những Thánh Nhân kia lẽ nào dám không tuân theo sao?

Đả Thần Tiên xoay chuyển, bay về phía Hạo Thiên.

Hạo Thiên tay cầm Đả Thần Tiên thần sắc hân hỉ, lần này vị Tam giới chi chủ cuối cùng cũng sắp dương mi thổ khí.

Tu vi của đệ tử Thánh Nhân có cao có yếu, nhưng đây là một tín

hiệu, ngay cả đệ tử Thánh Nhân cũng phải thần phục dưới Thiên Đình, vậy thì những người khác của Hồng Hoang thì sao?

Lẽ nào dám không tuân theo? "Phong Thần Bảng tạm thời đặt trong Tử Tiêu Cung, ngươi hãy tự mình đi Hồng Hoang, triệu tập Lục Thánh Thiên Đạo, để họ đến Tử Tiêu Cung thương nghị việc Phong Thần." Thanh âm Hồng Quân lại biến mất, chỉ còn lại Phong Thần Bảng lay động trong Tử Tiêu Cung.

Hạo Thiên tay cầm Đả Thần Tiên, nhìn Phong Thần Bảng đang lay động, ha ha đại tiếu, lại hướng về phía sâu trong Tử Tiêu Cung ba lần bái lạy. "Đa tạ lão sư!" "Đa tạ lão sư!" "Đa tạ lão sư!" Có một lời của Hồng Quân, vị trí Ngọc Đế của y, cuối cùng cũng vững vàng rồi.

Sau đó, Hạo Thiên bước ra khỏi Tử Tiêu Cung. .....

Trên đỉnh Kiếm Sơn, từng đạo thân ảnh đứng thẳng.

Nhân tộc Tam Tổ run rẩy đứng một bên, ba tôn Bán Bộ Tiên Vương đều đang phát hoảng.

Cùng với Thông Thiên Giáo Chủ và La Hầu đứng cạnh, ngay cả Tiên Vương cũng phải hoàng khủng bất an.

Thậm chí những ai đã bước vào cảnh giới Tiên Đế, cũng phải run sợ!

Khắc này, Sở Ca đã hẹn Thông Thiên Giáo Chủ và La Hầu vào Nhân Vương Điện.

Hai tôn lão tổ vô thượng cũng vừa định bước vào Nhân Vương Điện thì thiên địa đột nhiên biến sắc!

Chỉ thấy trên đỉnh Thái Cổ Tinh Không, sâu trong Hỗn Độn, một đạo quang mang từ trời giáng xuống.

Đó là khí tức Tiên Thiên Linh Bảo, từng đạo khí tức Tiên Thiên Linh Bảo chấn động Hằng Vũ, một khẩu Tiên Thiên Linh Bảo trực tiếp xé rách thương khung, bay về phía phương Bắc Hồng Hoang. "Đó là Sơn Hà Xã Tắc Đồ!" Bạch Trạch trực tiếp nói.

Y dĩ nhiên biết khẩu Tiên Thiên Linh Bảo kia, chính là thần vật trong tay Nữ Oa nương nương.

Nó có thể diễn hóa sơn hà, có thể câu thế giới Hồng Hoang, có thể ủ dưỡng không gian, tự thành một giới.

Một khẩu cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo không thể có được.

Nhưng vì sao khẩu Tiên Thiên Linh Bảo này lại bay từ trong Hỗn Độn xuống?

Chưa kịp để Bạch Trạch suy nghĩ một lát, chỉ thấy trên Hồng Hoang Đại Địa, từng đạo khí vận vô hình bay về phía tấm Sơn Hà Xã Tắc Đồ kia. "Đó là khí vận Nhân tộc!" Chuyện gì!

Khí vận Nhân tộc bay về phía Sơn Hà Xã Tắc Đồ sao?

Toại Nhân thị đang đứng trên Kiếm Sơn thần sắc biến đổi, chỉ thấy Không Động Ấn trong lòng y, đột nhiên nứt ra!

Một cái thần ấn nứt thành hai nửa, khí vận Nhân tộc cũng phân giải thành hai nửa!

Chương 155

"Oanh!" Một nửa Không Động Ấn, mang theo một thành năm khí vận Nhân tộc bay về phía bên ngoài trời, bay về phía khẩu Sơn Hà Xã Tắc Đồ kia.

Nhân tộc Tam Tổ vội vàng ra tay, muốn bắt lại khí vận Nhân tộc, nhưng một đạo thần quang kia tốc độ quá nhanh, trực tiếp bay vào thương khung, bay vào phương Bắc Hồng Hoang và biến mất.

Nhân tộc Tam Tổ ngạc nhiên, đều nhìn về phía Sở Ca!

Sở Ca và hai tôn lão tổ khác đều trầm xuống. "Nữ Oa, lại lần nữa tạo người rồi sao!" Tâm thần Sở Ca khẽ động, sau đó thiên địa có cảm ứng!

Chỉ thấy trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ, hiện ra từng đạo nhân ảnh, tổng cộng có vài chục vạn đạo.

Những nhân ảnh này, đều có thân thể Nhân tộc, nhưng trên người lại mang theo một tia khí tức Hỗn Độn.

Đó chính là Hỗn Độn Nhân tộc!

Trong một ngày, Hỗn Độn Nhân tộc cũng xuất hiện trên Hồng Hoang, chia một nửa khí vận của Hồng Hoang Nhân tộc!

Thiên địa biến hóa, khí vận Hồng Hoang Nhân tộc tiêu điều, Hồng Hoang Nhân tộc trên vùng Đại Địa ức vạn vạn triệu dặm cũng cảm ứng được việc này, đều nhìn về phía phương Bắc Hồng Hoang.

Ở đó, Hỗn Độn Nhân tộc đã bay xuống từ Sơn Hà Xã Tắc Đồ, bắt đầu cư ngụ ở Bắc Minh! "Nữ Oa cũng có bản sự, dùng thủ đoạn này, chế ngự Đạo hữu!" Thông Thiên Giáo Chủ thản nhiên mỉm cười.

Nữ Oa nương nương tạo người thành Thánh, hiện tại lại lần nữa

tạo người, chia một nửa khí vận của Hồng Hoang Nhân tộc, thủ đoạn như vậy, ngay cả y cũng không có.

Sở Ca cũng vậy!

Thần sắc Sở Ca lạnh lẽo, Nữ Oa quả thật muốn đối đầu với y.

Ba đạo thân ảnh lần lượt bước vào Nhân Vương Điện.

Sau đó Sở Ca thu hồi ánh mắt!

Hỗn Độn Nhân tộc xuất hiện, khiến Sở Ca không ngờ tới, tạo người thì tạo người, ai ngờ Nữ Oa nương nương lại tạo người lần nữa.

Khí vận Hồng Hoang Nhân tộc thiếu đi một nửa, ngay cả khí vận Nhân Vương của Sở Ca cũng bị chia đi một nửa.

Khiến Nhân Vương Khai Thiên Ấn của y, ba con sông trường hà khí vận Nhân Đạo Nhân tộc, uy lực giảm đi hơn một nửa.

Trong Nhân Vương Điện, ba đạo thân ảnh lần lượt đứng ở ba phương vị.

Sở Ca, Thông Thiên Giáo Chủ, và La Hầu đều đang đánh giá đối phương. "Hai vị Đạo hữu, trên Kiếm Sơn có tham ngộ được kiếm đạo chí lý nào không?" Thông Thiên Giáo Chủ và La Hầu, đang trộm sư! "Ha ha ha!" Thông Thiên Giáo Chủ cười lớn, "Tu vi kiếm đạo của Đạo hữu đã thành Tổ của một đạo, ta không bằng a!" "Lần này đăng môn bái phỏng, thực ra cũng vô ý, đích thân đến tạ ơn Đạo hữu!" Thông Thiên Giáo Chủ tham ngộ kiếm đạo một hội nguyên, gần mười bốn ức năm, kiếm đạo Thượng Thanh đã hoàn thiện, thậm chí còn hoàn mỹ hơn cả kiếm đạo Ngọc Thanh, kiếm đạo Thái Thanh!

Dĩ nhiên việc cảm ơn kiếm đạo của Sở Ca chỉ là một phần!

Còn có việc Sở Ca đã chém giết năm vị Thánh Thiên Đạo kia vài

lần, khiến tu vi của Thông Thiên Giáo Chủ một bước vọt lên thành tôn Thánh Nhân cường đại nhất.

Thậm chí Thiên Cung thứ tư của Thông Thiên Giáo Chủ cũng ẩn ẩn có xu hướng ngưng tụ. "Đạo hữu có ý rồi." Sở Ca thản nhiên nói!

Y không còn là đứa trẻ Nhân tộc ban đầu, một Hậu Thiên Nhân tộc ngay cả tiên nhân cũng không phải.

Hiện tại y là Nhân Vương của Nhân tộc, chiến lực vô song, chỉ riêng át chủ bài có thể chiến Thánh Nhân đã có ba đạo!

Đối mặt với ý tạ ơn của Thông Thiên Giáo Chủ, đạo tâm của y thậm chí không có chút gợn sóng nào. "Đạo hữu, sau này nếu có rảnh, có thể đến Bồng Lai Kim Ngao Đảo một lần." Thông Thiên Giáo Chủ đã ở Kiếm Sơn gần mười bốn ức năm, cũng cần phải trở về Đạo trường.

Nhưng chưa kịp để Thông Thiên Giáo Chủ bay về phía Đông Hải, sắc mặt y đã biến đổi.

Một thanh âm vang lên bên tai y. "Thông Thiên Giáo Chủ, lão sư có lời thỉnh!" Trong Nhân Vương Điện, sắc mặt Thông Thiên Giáo Chủ biến đổi!

Lão sư?

Đó là Hồng Quân Đạo Tổ!

Hồng Quân gọi y?

Nếu không nghe nhầm, thanh âm kia hẳn là của Hạo Thiên.

Lão sư có việc, vì sao không đích thân nói, mà lại để Hạo Thiên truyền âm cho y.

Thông Thiên Giáo Chủ chắp tay, cúi lạy Sở Ca một cái!

Coi Sở Ca là tồn tại cấp Thánh Nhân! "Đạo hữu, ta hiện tại cần

phải đến Tử Tiêu Cung một chuyến!" "Lần sau có rảnh, xin Đạo hữu chỉ điểm kiếm đạo!" Thông Thiên Giáo Chủ nhìn La Hầu một cái rồi mới bay lên thiên vũ, bay vào Hỗn Độn.

Cứ thế, trong Nhân Vương Điện, chỉ còn lại Sở Ca và Ma Tổ.

Vị Ma Tổ kia thản nhiên, đang đánh giá Nhân Vương Điện.

Một cung điện không có vật gì đặc biệt, trống không, nhưng La Hầu lại cau mày.

Bởi vì trong quá trình dò xét, y cảm nhận được một đạo khí tức bất khả tư nghị.

Đạo khí tức kia quá kỳ dị, ngay cả y cũng không dò xét ra được chút thông tin nào.

Sở Ca nhìn Thông Thiên Giáo Chủ đang bay lên Hỗn Độn, trong lòng đột nhiên giật mình!

Phong Thần!

Sắp bắt đầu rồi sao?

Trong lịch sử Hồng Hoang, Trụ Vương vô đạo, Tây Kỳ khởi nghĩa!

Trong đó lại có Trụ Vương đề thơ dâm ô ở miếu Nữ Oa mới mở màn cho Phong Thần.

Nhưng hiện tại Hồng Hoang đã khác!

Hồng Hoang người người tu luyện, vài trăm vạn tôn Đại Đế cùng xuất hiện trong một đời, không có hoàng triều, không có Tam Hoàng Ngũ Đế.

Việc Phong Thần trở nên khó khăn gấp trăm nghìn lần!

Thậm chí những Tiên Vương cường đại của Nhân tộc, cũng

không thua kém đệ tử Thánh Nhân.

Một khi cho Nhân tộc thêm một chút thời gian, thậm chí cả Tiên Đế cũng sẽ đản sinh!

Phong Thần Phong Thần, Hạo Thiên cần điều khiển binh mã, mới để mắt đến đệ tử Thánh Nhân.

Tu vi của Nhân tộc lại càng cường đại, khi đó liệu có phải Tam Giáo Phong Thần không?

Trong lòng Sở Ca lộ ra vạn thiên ý niệm, Phong Thần khai mở, Hồng Hoang vỡ nát, khi đó Hồng Quân sẽ chân thân giáng lâm Hồng Hoang.

Vậy thì y cũng gặp nguy hiểm rồi!

La Hầu đứng một bên đột nhiên vào khắc này nói. "Đạo hữu, khắc này Hồng Quân triệu tập Thông Thiên Giáo Chủ đến Tử Tiêu Cung có chuyện gì sao?" Sở Ca lại hỏi, "Không biết Ma Tổ đến Kiếm Sơn, có ý gì?" Vị Ma Tổ này chỉ chậm hơn Thông Thiên Giáo Chủ một chút thời gian, Ma Tổ La Hầu xuất thế, đó cũng là vì Sở Ca đã chặt đứt Tây Phương Cực Lạc Thế Giới, mới khiến Ma Tổ La Hầu một lần nữa phục sinh!

Ma Tổ thản nhiên cười, đi trong Nhân Vương Điện.

Dường như có phát hiện mới, lại lộ ra thần sắc kinh ngạc bất định! "Nếu Ma Tổ vô ý, xin hãy trở về đi." Tâm Sở Ca khẽ động, trong Nhân Vương Điện triệu hoán Cổ Trần Sa!

Lẽ nào Cổ Trần Sa bị phát hiện rồi sao? "Ha ha ha, Nhân Vương sao lại vội vã như vậy?" Ma Tổ vươn tay, trực tiếp phong tỏa hư không!

Sau đó nắm lấy một vùng không gian trong tay.

Từng đạo khí tức khác biệt với Hồng Hoang thế giới theo đó mà tiết lộ. "Cái gì!!!" Đôi mắt Ma Tổ trợn trừng, y đã phát hiện!

Phát hiện khí tức của Cổ Trần Sa.

Cũng vào khắc này, một thanh âm vang lên trong Nhân Vương Điện. "Bản tôn, có cần ta giết hắn không?" "Bản tôn, người có cần ta ra tay sát phạt chăng?" Thanh âm ấy vang vọng chậm rãi trong Nhân Vương Điện, hóa thành từng đạo thần âm, lượn lờ khắp bốn bề trời đất.

Chương 156

Ma tổ La Hầu theo đó hiện vẻ kinh ngạc.

"Nơi đây quả thực có người sao?" Một đạo khí tức kỳ dị, không giống khí tức Hồng Hoang, lại tựa như pháp tắc U Minh, siêu thoát khỏi Hồng Hoang.

Thật quá đỗi bất khả tư nghị.

Bởi lẽ trong thế giới Hồng Hoang, Kim Tiên có thể tùy ý khai mở thế giới, Đại La Kim Tiên có thể ươm dưỡng Đại Thiên Thế Giới!

Nhưng những thế giới ấy đều nương tựa vào Hồng Hoang.

Thậm chí ngay cả U Minh cũng chưa hoàn toàn siêu thoát khỏi thế giới Hồng Hoang, bằng không dưới sự áp bức của Hỗn Độn, sẽ bị Hỗn Độn nghiền nát!

Hậu Thổ thân hóa Luân Hồi, một tôn Thánh Nhân khai mở thế giới sao có thể trường tồn trong Hỗn Độn, điều đó đâu cần Bàn Cổ khai thiên tích địa.

Nhưng một đạo khí tức mà La Hầu hiện tại cảm ứng được, lại còn siêu thoát hơn cả U Minh!

Đối với tôn Nhân Vương kia, hắn càng thêm cảm thấy hứng thú.

"Ha ha, vị đạo hữu kia, đại ngôn như vậy e rằng phải tự hống nát rồi." Sát phạt?

Đang đùa cợt chăng?

Ai?

La Hầu đó!

Trong Đạo Ma Lượng Kiếp, Đạo Tổ Hồng Quân đích thân xuất

thủ, mời Càn Khôn Lão Tổ, Âm Dương Lão Tổ, Ngũ Hành Lão Tổ, lại có thêm mấy vị Đại Thần Thông ở bên ngoài yểm trợ!

Mới trấn áp được!

Trong số các Đại Thần Thông đó, có những kẻ đời này chứng Đạo Thánh Nhân, như Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Chuẩn Đề Đạo Nhân!

Cũng có Vô Thượng Đại Thần Thông như Minh Hà Lão Tổ, Đông Vương Công, Tây Vương Mẫu!

Chỉ mười tôn cường giả liên thủ, đã đủ để vấn đỉnh thế giới Hồng Hoang, nhưng lại cần phải thêm những Đại Thần Thông này mới trấn áp được La Hầu.

Vậy nên, sinh linh vô tri kia muốn trấn sát?

Chẳng phải đang nói đùa sao?

La Hầu thản nhiên, lần này tìm đến Sở Ca, tự nhiên có việc trọng yếu muốn bàn, thậm chí phải đợi sau khi Thông Thiên Giáo Chủ rời đi mới có thể thương nghị.

Chỉ phát hiện!

Nhân Vương này, quả thật ngông cuồng bạt hỗ, không ai bì kịp.

Bá đạo đến cực điểm, ngay cả Long Vương trước mặt người này cũng phải kém ba phần.

Chỉ là La Hầu đâu hay biết, Long Vương cũng sắp bị Sở Ca luyện hóa rồi.

Một khi Sở Ca luyện hóa xong nửa ngọn Bất Chu Sơn, Long Vương sẽ là kẻ tiếp theo bị luyện hóa!

La Hầu vừa định mở miệng nói tiếp, nhưng ngay khoảnh khắc sau!

Một luồng khí tức phong tỏa tầng tầng không gian.

Trong chớp mắt, vô số trọng không gian bị phong cấm, ức vạn trọng không gian cố định, ngay cả La Hầu muốn xé rách không gian cũng cần chút thời gian.

Thậm chí ngay cả đạo lý, những trật tự pháp tắc thần tắc của thiên địa cũng bị cấm cố!

Thời gian ngừng lại, tuế nguyệt không còn trôi đi, vô số trật tự thiên địa bị cắt đứt, khí tức khủng bố giáng lâm.

Tựa như có một tôn Vô Thượng Đại Khủng Bố đã hàng lâm, dường như từ trong Hỗn Độn bước ra!

Trước hư không của La Hầu, từng tầng gợn sóng lan tỏa, một luồng khí tức kỳ dị theo đó phiêu đãng, đạo khí tức ấy không thể nghe, không thể thấy!

Bởi lẽ một đạo khí tức như vậy căn bản không tồn tại trong thế giới Hồng Hoang.

Luồng khí tức mà La Hầu vừa dò xét, cùng với những đạo khí tức kỳ dị này, đều cùng một nguồn gốc, hoàn toàn giống nhau.

Ầm!

Hư không rạn nứt, một đạo thân ảnh từ trong đó bước ra.

Thân ảnh ấy phiêu hốt, vô số trọng quang mang lấp lánh, tựa như nhân hình, thản nhiên đứng đó.

Hắn đứng trong hư vô, khắp thân tản mát ra khí tức siêu thoát Hồng Hoang, bình tĩnh nhìn La Hầu.

“Bản tôn, ngươi có cần ta ra tay sát phạt chăng?” Cổ Trần Sa lần thứ hai cất lời.

Nhưng ngay khoảnh khắc này, La Hầu lại thấy da đầu tê dại, hư

không quanh thân bạo liệt, những không gian bị phong ấn bị đánh nát tầng tầng.

Hắn chỉ trong chớp mắt đã ẩn mình vào ức vạn trọng hư không.

Đừng thấy gần ngay trước mắt, nhưng khoảng cách đã xa cách ức vạn trọng không gian, khiến cho một đòn tấn công của Thái Ất Kim Tiên cũng phải mất hàng thiên vạn năm, có lẽ mới có thể giáng lâm trước mặt La Hầu.

Hắn lộ vẻ kinh hãi, nhìn đạo thân ảnh trước mắt.

Quá đỗi khủng bố.

Điều đó tựa như La Hầu trực tiếp, Ma Đạo đều bị Tiên Thiên trấn áp.

Dường như có từng trọng uy áp vô hình giáng xuống, trấn áp hắn, siêu việt tồn tại của Đại Đạo Hồng Hoang, ngay cả Tiên Đạo của Đạo Tổ Hồng Quân, trước mặt người này cũng phải thấp kém ba phần!

"Chẳng lẽ người này tu luyện Hỗn Độn Đại Đạo, thật sự là một tôn Hỗn Độn Thần Ma bất thành?" La Hầu kích động, bởi vì ngay khoảnh khắc này, Cổ Trần Sa đã ra tay với hắn.

Khí tức khủng bố phiêu hốt, hư không tầng tầng gợn sóng, một ngón tay tinh oánh trong suốt vươn ra.

Một chỉ hạ xuống, vô số trọng thần thông, vô số trọng áo nghĩa diễn hóa.

Lại có pháp lực khó mà tưởng tượng giao thoa!

Tâm lớn đến đâu, pháp lực sâu dày bấy nhiêu, thực lực cường đại bấy nhiêu!

Sau khi đánh bại nhân vật chính hết lần này đến lần khác, thực lực

của Cổ Trần Sa theo tâm linh hắn bạo trướng vô hạn, siêu việt sự phân chia cảnh giới.

"Trước có Tạo Hóa sau có Thiên, ta tự mình tại Tạo Hóa trước, sinh ra không đến mười tám tuổi, một cái Hỗn Độn một năm." Một đạo thanh âm khủng bố theo đó vang lên, cùng với một chỉ kia giao thoa lẫn nhau.

Các loại đại khủng bố diễn hóa, tâm thần La Hầu chấn động, lại bạo phát ra chiến lực cường đại nhất!

Diễn hóa Ma Đạo, một Đại Đạo hoàn mỹ xuất hiện trên đỉnh đầu hắn.

Ma Tổ ma diễm ngập trời, lại có Tứ Trọng Tru Tiên Kiếm Ý giáng xuống!

Khí tức hùng vĩ vô thượng đánh nát thiên địa, trấn áp thế gian.

"A!" Hư không gợn sóng, vô tận thiên địa phá diệt, Ma Tổ thần uy cái thế, cùng với ngón tay tinh oánh rực rỡ kia giao thoa vào nhau.

Tứ phía gợn sóng lan tỏa!

"Oanh!" Ngón tay kia lại bị đánh nát.

Như vậy, Ma Tổ La Hầu mới thở phào một hơi.

Hô, Ma Tổ, ngươi đang làm gì vậy?

Ừm?

Đột nhiên, mọi khí tức quanh trời đất đều tiêu tán, chỉ thấy một đạo thân ảnh đang nhìn La Hầu.

Đạo thân ảnh ấy chính là Sở Ca.

Trong Nhân Vương Điện, đâu có bóng dáng người nào khác?

Vừa rồi tất cả đều là huyễn giác sao?

La Hầu kinh hãi, hắn là tổ của một đạo, sao có thể xuất hiện huyễn giác?

Nhưng vì sao, giữa thiên địa, lại không còn đạo khí tức siêu thoát Hồng Hoang kia nữa?

Còn đạo thân ảnh kia ở đâu?

Trong đầu La Hầu, đạo thân ảnh mơ hồ kia hiện lên, nhưng hắn vẫn không thể ngưng tụ ra hình dáng thật của nó.

Chẳng lẽ, vừa rồi đạo của hắn xuất hiện hỗn loạn?

La Hầu trong lòng giật mình, bị trấn sát một lượng kiếp vô số năm, có lẽ Ma Đạo cũng xuất hiện vấn đề chăng.

Chỉ là La Hầu có chút.

Chương 157

Đột nhiên thân thể hắn chấn động!

"Nhìn!" Giữa mi tâm hắn, xuất hiện thêm một chấm đỏ!

Chấm đỏ ấy vừa vặn có hình dáng dấu vân tay.

Sau đó một thanh âm vang vọng trong tâm khảm La Hầu.

"Chết rồi!!" Chết rồi?

Chết rồi?

Không, chưa chết!

Vừa rồi tất cả đều tồn tại thật.

La Hầu hoảng sợ, thân thể chấn vỡ vô tận thiên địa, Nhân Vương Điện cũng đang chấn động.

Cảnh tượng vừa rồi, là thật sự đã xảy ra, chỉ là hắn căn bản không thể đỡ được một kích của đạo thân ảnh kia.

Ngón tay ấy điểm vào giữa mi tâm hắn rồi, đạo thân ảnh ấy lại thu về.

Bằng không, Ma Tổ e rằng đã bị đồ sát rồi!

Một kích!

Chém giết Ma Tổ?

Thực lực như vậy!

La Hầu đều kinh hãi đến không thể tin nổi, ngây người nhìn Sở Ca.

Chỉ thấy sau lưng Sở Ca, một đạo thân ảnh bước ra.

Phong hoa tuyệt đại, thân tư cái thế vạn cổ, khí tức một thân trấn áp thế giới Hồng Hoang, lại có thể siêu thoát Hồng Hoang.

Đạo thân ảnh ấy có ba phần tương tự với Sở Ca!

Nhưng khí tức của hắn lại hoàn toàn khác biệt với Sở Ca, cái vẻ đại vô úy, đại trí tuệ, các loại cảnh giới không cách nào hình dung, đều gia trì trên người hắn.

Sở Ca khẽ mỉm cười, nói với Cổ Trần Sa.

"Được rồi, đến lúc lui xuống rồi." Cổ Trần Sa ra tay với Ma Tổ, cũng là pháp môn của chính Sở Ca.

Lần này thử nghiệm kết quả, cũng khiến người ta mãn ý.

Một đạo Hồng Mông hóa thân, một kích có thể chém giết Ma Tổ La Hầu hạng Đại Thần Thông!

Hiện tại La Hầu, tuy rằng chưa khôi phục tu vi đỉnh phong, nhưng cũng đã khôi phục hơn bảy thành tu vi, thậm chí tiếp cận tám thành, cường hơn một bậc so với Đại Thần Thông bình thường.

Một kích của Cổ Trần Sa, cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ đều phải bị miểu sát!

Hoàn toàn là thực lực Thánh Nhân a.

Sở Ca trong lòng đại định.

La Hầu lại kinh hãi, trên trán đổ mồ hôi hột.

Cứu mạng!!!

Ngay khoảnh khắc vừa rồi, La Hầu suýt nữa đã cầu xin tha mạng rồi.

Nguy hiểm chết chóc ấy, có một luồng khí tức còn vương lại trên trán hắn, chỉ sau một hai hơi thở, đạo khí tức ấy mới tiêu thất.

Kinh khủng!

Nếu ngón tay kia giáng xuống, hắn đã chết rồi!

La Hầu nhìn tôn Nhân Vương trước mắt, trong ánh mắt lộ ra thần sắc phức tạp.

Nhân Vương liệu có đồ sát thực lực hiện tại?

Hắn chém xuống các loại ý niệm trong thân thể phiêu hốt, trịnh trọng đối đãi tôn Nhân Vương trước mắt.

"Ha ha, Ma Tổ, lần này có thể nói thẳng được rồi chứ." Sở Ca tự nhiên cũng nhìn ra được lần trước La Hầu đến, tất nhiên có đại sự muốn bàn bạc.

Bằng không, tôn Ma Tổ kia vì cớ gì lại phải chờ đợi trên Kiếm Sơn một Hội Nguyên?

Lần này, Ma Tổ cũng không nói nhiều nữa, đã bị Sở Ca hù sợ rồi!

Tuy rằng vừa rồi đã chém đi các loại sợ hãi, nhưng một khi đạo thân ảnh kia vẫn còn, hắn vẫn sẽ sinh ra nỗi khủng bố lớn.

Hắn vội vàng nói!

"Đạo hữu!" "Đại kiếp đã đến rồi!" La Hầu sợ Sở Ca không tin, vội vàng nói.

"Đạo Tổ hợp Đạo, chân thân bị giam cầm trong Hỗn Độn không thể hiện thế, trong Vu Yêu Đại Kiếp, ý chí Hồng Hoang bị đánh nát, Bất Chu Sơn đoạn liệt!

Chỉ cần Hồng Hoang lại phá toái một lần nữa, vậy thì Hồng Quân sẽ tiến vào thế giới Hồng Hoang.

Đến lúc đó, Hồng Hoang này sẽ trở thành Hồng Hoang của Hồng Quân!" La Hầu nói thẳng thừng, "Đạo hữu là biến số của Hồng Hoang, lúc đó!" Lời hắn nói không cần diễn giải, chờ đợi Sở Ca chỉ có

tử vong!

Vốn La Hầu định chờ thêm chút nữa, nhưng ai ngờ, Nữ Oa lại tạo ra Hỗn Độn Nhân Tộc, khiến Đại Kiếp Hồng Hoang lại một lần nữa xuất hiện!

La Hầu trong cõi vô hình, cảm ứng Đại Đạo tai kiếp lại bắt đầu chấn động.

Minh Lượng Kiếp dường như lại sắp sửa tái khởi!

Sau Vu Yêu Lượng Kiếp, là Phong Thần Lượng Kiếp, vậy lần đại kiếp này chính là Phong Thần Đại Kiếp rồi!

Thông Thiên Giáo Chủ đạp vào Hỗn Độn Tử Tiêu Cung, chính là vì chuyện Phong Thần.

Trận chiến Phong Thần, cũng sẽ liên quan đến sự sống chết của Sở Ca, sự sống chết của Hồng Hoang Nhân Tộc!

Nữ Oa sáng tạo Hỗn Độn Nhân Tộc chống lại Hồng Hoang Nhân Tộc, hai bên đều là Nhân Tộc, nên khí vận của Hồng Hoang Nhân Tộc mới bị chia sẻ.

La Hầu hiện tại, lại lần nữa chỉ rõ chuyện này!

Vậy một tràng lượng kiếp, nhất định sẽ bị Hồng Quân tính toán.

Bởi vì Sở Ca trong trận chiến đầu tiên của Vu Yêu, đã biểu hiện ra chiến lực quá đỗi khủng bố, ngay cả Hồng Quân hợp Đạo cũng phải xuất hiện.

Thậm chí hóa thân của hắn cũng bị Sở Ca một búa chém chết.

Hồng Quân tuy bề ngoài tỏ ra thản nhiên, nhưng nội tâm tuyệt đối khát vọng Sở Ca chết hơn bất cứ ai!

Sau lưng Sở Ca hư không gợn sóng, vô số dị tượng đều tiêu thất.

Cổ Trần Sa tự nhiên tiến vào Vô Tận Hồng Mông Đại Thế Giới.

Nhìn La Hầu, Sở Ca đột nhiên cười nói: "Vậy theo lời Ma Tổ, ta nên làm gì đây?" Ma Tổ La Hầu nghe vậy, trầm giọng nói: "Ta cùng Hồng Quân giao đấu, biết rõ tôn lão tổ đó xảo quyệt.

Thuở trước ta bày Tru Tiên Kiếm Trận, lão thất phu Hồng Quân không dám một mình vào trận, đặc biệt mời ba vị lão tổ khác, mới phá được Tru Tiên Kiếm Trận của ta!" Trận chiến đó, Ma Tổ đều nghiến răng nghiến lợi.

Nếu không phải mấy tôn Đại Thần Thông kia xuất hiện, Hồng Hoang thiên địa kia đã là thiên địa của Ma Tổ rồi.

"Hiện nay Tru Tiên Tứ Kiếm bị Hồng Quân ban cho Thông Thiên Giáo Chủ, kiếm trận này một khi bày ra, có thể tùy ý đánh nứt thế giới Hồng Hoang." Thánh Nhân có thể luyện lại hư không, phá vỡ Hồng Hoang.

Nhưng Thánh Nhân có thể khống chế thực lực của mình, ngăn cản dư ba chấn động thế giới Hồng Hoang!

Thậm chí có thể bay vào Hỗn Độn giao chiến.

Nhưng Tru Tiên Kiếm Trận thì không, bày ra ở đâu, ở đó sẽ bị phá.

Cho nên trong một tràng Đại Kiếp, Thông Thiên Giáo Chủ nhất định sẽ động dụng Tru Tiên Kiếm Trận!

Đến lúc đó Hồng Hoang phá toái, Hồng Quân trở về!

Tôn Ma Đạo lão tổ như ta cũng sẽ thân tử Đạo tiêu.

"Cho nên việc cấp bách hiện tại, là đoạt lấy Tru Tiên Kiếm Trận!" La Hầu cười nói, "Chỉ cần ta đoạt được Tru Tiên Tứ Kiếm, sau đó lại sách phản vài tôn Thánh Nhân, thì lão thất phu Hồng Quân kia chẳng đáng nhắc đến." Sở Ca nghe vậy, lại trầm mặc.

Hắn nhìn La Hầu, trong mắt lóe lên quang mang, từng đạo ý niệm thăng lên.

La Hầu tự đại quá rồi!

Hắn cứ nghĩ Hồng Quân khi xưa là lão tổ Tiên Đạo sao?

Đó có thể là một Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên hợp Đạo, ngay cả Thiên Đạo Lục Thánh liên thủ, cũng không phải đối thủ của Hồng Quân!

Chương 158

Dựa vào cái gì, lại có thể tranh phong với Hồng Quân?

Muốn giúp La Hầu đoạt lại Tru Tiên Tứ Kiếm?

Ý này cũng không tồi!

Hệ thống của Sở Ca đang thăng cấp, đã qua một Hội Nguyên thời gian, hệ thống vẫn chưa thăng cấp hoàn thành.

Nếu trong khoảng thời gian này có thể rút trúng biến dị công pháp, vậy thì tất cả các công pháp huyền huyễn biến dị mà Sở Ca sở hữu, chẳng biết đã có đến mấy trăm mấy nghìn đạo rồi.

La Hầu thấy Sở Ca trầm mặc không nói, lại nói: "Đạo hữu có phải đang chế giễu ta nói suông chăng?" La Hầu thản nhiên cười, "Ta biết Hồng Quân đã hợp Đạo, thực lực đạt đến một cảnh giới khó mà tưởng tượng, nhưng Đạo hữu có biết Bắc Hải?" Bắc Hải!

Đó cũng là một trong Tứ Đại Hải Vực của Hồng Hoang, chỉ là sinh linh ở Bắc Hải không nhiều, nên Bắc Hải cũng không được thế nhân biết đến.

Bắc Minh nằm trong Bắc Hải!

Phải qua Bắc Minh mới đến được Bắc Hải!

Chẳng lẽ trong Bắc Hải có điều kỳ dị?

Nên mới được tôn Ma Tổ kia nhắc đến?

"Đạo hữu trong Vu Yêu Lượng Kiếp đã chém Đông Hải Huyền Vũ Lão Tổ, tại trung tâm Bắc Hải, lại có một cái Hải Nhãn, đó là nơi Hồng Hoang thế giới bị rò rỉ." "Vào thời Khai Thiên Đại Kiếp, vô số thi hài Hỗn Độn Thần Ma, đã rơi vào Hải Nhãn, lấp đầy lỗ hổng của

Hồng Hoang." Bằng không nếu thế giới Hồng Hoang thôn phệ những thi hài Hỗn Độn Thần Ma kia, chẳng biết phải lớn thêm gấp mấy vạn lần, mấy chục vạn lần!

Nhưng việc này có liên quan gì sao?

Sở Ca!

Chỉ nghe La Hầu nói tiếp.

"Đạo hữu, nếu ta đoạt được Tru Tiên Tứ Kiếm, có thể đi đến biển Bắc Hải, chém nát khí tức Hỗn Độn Thần Ma, thi hài Hỗn Độn Thần Ma, luyện hóa những Đại Đạo Thần Ma tàn khuyết kia!" Ánh mắt Ma Tổ sáng lên!

Đến lúc đó, thực lực sẽ đột phi mãnh tiến, trực tiếp chứng Đạo Hỗn Nguyên!

Nếu có thể tìm thấy mười tôn thi hài Hỗn Độn Đại Đạo Thần Ma kia, không chừng có thể đạp vào tầng thứ Vô Cực Kim Tiên.

Lúc đó, ta sẽ tranh đoạt một phen với Hồng Quân.

Tin tức này, cũng là trong Đạo Ma Lượng Kiếp, sau khi tìm được sào huyệt cũ của Thú Thần Thần Nghịch mới phát hiện!

Trong thế giới Hồng Hoang, biết chuyện thi thể Thần Ma chôn dưới Bắc Hải, e rằng chỉ có một người biết.

Hiện tại lại thêm Sở Ca!

"Ồ?

Có chuyện như vậy sao!" Sở Ca tâm thần chấn động, thi hài Hỗn Độn Thần Ma?

Hắn không cần phải thôn phệ thi hài Thần Ma, bởi vì Thôn Thiên Bất Diệt Ma Công, Bàn Cổ Chân Thân ngưng tụ, thi hài Thần Ma đối với việc ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân không có chút hiệu quả nào.

Nhưng Sở Ca có thể khai mở Hỗn Độn Hồng Mông Thế Giới!

Trong Hỗn Độn Hồng Mông Thế Giới, có ức vạn tọa Tiên Thiên Thánh Địa đang diễn hóa ức vạn Thần Ma!

Nếu có thể quan sát Tam Thiên Thần Ma Đạo của Hỗn Độn, sẽ có trợ giúp cho sự diễn hóa của Hỗn Độn Hồng Mông Thế Giới.

Vô Tận Hồng Mông Thế Giới của Sở Ca không có vật tham khảo, nên chỉ có thể để Cổ Trần Sa diễn hóa.

Giữa chừng có thể giúp Sở Ca tránh đi vô số con đường vòng!

Vì vậy!

Hải Nhãn Bắc Hải cần phải đích thân đi một lần!

"Tốt, tốt!" "Chẳng hay Ma Tổ khi nào thì đi đoạt lại Tru Tiên Tứ Kiếm đây?" Sở Ca hỏi lại, Tru Tiên Tứ Kiếm nằm trong tay Thông Thiên Giáo Chủ, ai dám động thủ đi đoạt?

Đó là một tôn Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, tay cầm Tru Tiên Tứ Kiếm, thực lực phi phàm, Ma Tổ đi?

Đó là đi chịu chết!

Ma Tổ lại cười, "Ta cần đi tìm một vị Đạo hữu giúp đỡ!" Ma Tổ có giúp đỡ?

Đó sẽ là ai?

Sở Ca đều đang suy đoán, nhưng cũng không đoán ra giúp đỡ của Ma Tổ là ai!

Minh Hà Lão Tổ?

Trấn Nguyên Tử Đại Tiên?

Côn Bằng Yêu Sư?

Các Thánh Nhân khác?

Bởi vì ở cấp bậc này, có thể nhúng tay vào chiến đấu, cũng chỉ có mấy vị Đại Thần Thông hiếm hoi đó thôi.

"Đạo hữu, việc này tạm thời cứ định như vậy, đến lúc đó, ta sẽ lại thỉnh Đạo hữu ra tay!" La Hầu nhìn Sở Ca thật sâu một cái, phủ tay làm lễ rồi rời khỏi Nhân Vương Điện.

Sở Ca lại rơi vào trầm tư.

Độ khó của Phong Thần Đại Chiến lần này, so với trận Tam Giáo Phong Thần trong lịch sử Hồng Hoang, không biết khủng bố hơn gấp bao nhiêu lần.

Chỉ riêng Nhân Tộc đã cường hoành hơn Đại Chu mấy chục, trăm lần.

Đệ tử Tam Giáo nhập Nhân Tộc?

E rằng sẽ bị hàng trăm vạn tôn Đại Đế đánh cho tới bời!

Lại thêm biến số này, có Ma Tổ La Hầu cơ động hỗ trợ, Sở Ca cũng không biết Hồng Hoang đã lệch khỏi nhận thức của hắn bao nhiêu, liệu có còn đi theo đại thế nữa không.

"Bạch Trạch có ở đây không?" Ngoài Nhân Vương Điện, Sáp Sí Bạch Dương ngẩn ra, vội vàng bay vào trong Nhân Vương Điện.

Chỉ thấy một sợi tóc từ trong ba ngàn sợi tóc bạc của Sở Ca, rơi xuống!

Một sợi tóc gợn sóng lan tỏa, giao thoa đạo lý, lại có vô số thần tắc trật tự diễn hóa, cuối cùng, từng đạo dị tượng tiêu thất, trực tiếp treo trên người Bạch Trạch.

"Đi đến Hải Nhãn Bắc Hải một chuyến!" Bạch Trạch lĩnh mệnh!

Theo đó Nhân Vương Điện lại một lần nữa chìm vào tĩnh mịch.

Một đạo thân ảnh từ Nhân Vương Điện bay ra, bay vào thế giới

Hồng Hoang mênh mông.

Đạo hóa thân ấy, hành tẩu giữa thiên địa, sinh linh bình thường đều không thể thấy dấu vết.

Ngay cả Kim Tiên cũng chỉ có thể thấy một con đường đang di chuyển ở đó.

Cũng không biết đã bay bao lâu, đạo thân ảnh ấy cuối cùng dừng lại dưới một cổ thụ thần cổ lão.

Đứng dưới gốc thần thụ, lại hướng về thần thụ mà bái.

"La Hầu bái kiến Đại Tiên!" Ma Tổ lại muốn dùng lễ bái của vãn bối, bái kiến gốc thần thụ?

Gốc thần thụ này căn nguyên gì?

Là Tiên Thiên Linh Căn sao?

Tiên Thiên Linh Căn, La Hầu cũng không cần phải hành đại lễ như vậy.

Khi gặp Sở Ca cũng chỉ làm lễ bái!

Đối mặt với Thông Thiên Giáo Chủ, càng không có chút cung kính nào!

Nhưng hiện tại, lại hướng về gốc cây Dương Liễu này mà cúng bái!

"Hô hô hô!" Cành Dương Liễu thần thụ chấn động, từng cành cây phiêu diêu, chấn động khung trời thiên địa.

Từng tia Hỗn Độn khí tức từ trong cành lá phát ra, cuối cùng một gốc thần thụ cổ lão tựa như sống lại, vô cùng vô tận pháp tắc trật tự lưu chuyển ra, làm rung động hư không!

La Hầu đứng dưới gốc Tiên Thiên Lục Liễu, đều ngoan ngoãn

như một vị đệ tử.

Lại qua ba hơi thở, cây liễu cuối cùng dừng lại hành động.

“Hoa lạp lạp lạp!” Bởi vì cây liễu đó chỉ thấy hóa thành một đạo nhân hình.

Chỉ thấy thân ảnh nhân hình ấy già nua, đầy đầu tóc bạc rủ xuống.

Thấy La Hầu, trên mặt lộ ra một nụ cười.

“Ồ?

Chương 159

Long Phượng Lượng Kiếp, Đạo Ma Lượng Kiếp, Vu Yêu Lượng Kiếp đều đã qua rồi, cuối cùng cũng tìm thấy ta sao?" Lục Liễu hiếu kỳ nói.

"Đại Tiên nói đùa rồi!" "Chỉ là ba cái lượng kiếp mà thôi, đối với Đại Tiên, cũng chỉ là thời gian chợp mắt mà thôi." Lục Liễu cười không nói, nhìn La Hầu.

La Hầu lắc đầu, "Năm xưa nếu ta không quá mức tâm cao khí ngạo như vậy, cũng sẽ không để Hồng Quân trở thành Vạn Đạo chi Tổ, lần này, xin Đại Tiên ra tay giúp đỡ." Hắn lại một lần nữa hướng về Lục Liễu mà bái!

Lục Liễu Đại Tiên!

Chính là nhân vật thần bí đệ nhất Hồng Hoang - Dương Mi Đại Tiên.

Tôn Vô Thượng tồn tại ấy, cũng từng bị Hồng Quân tìm kiếm.

Sau khi Hồng Quân chứng Đạo thành Thánh, phát hiện sau lưng La Hầu còn có một người, nên mới khổ sở tìm kiếm người đó.

Cuối cùng, tìm thấy Dương Mi Đại Tiên.

Hồng Quân cậy vào tu vi chứng Đạo của mình, cùng Dương Mi Đại Tiên giao thủ.

Nhưng kết cục nằm ngoài dự liệu, hắn đã bại trận!

Toàn bộ pháp bảo trên người Hồng Quân đều bị Dương Mi Đại Tiên thu hết!

Từ đó về sau, tung tích của Dương Mi Đại Tiên tiêu thất trong

thiên địa Hồng Hoang.

Lục Liễu phiêu diêu, đạo thân thể ấy gợn sóng lan tỏa.

Dương Mi Đại Tiên thản nhiên nhìn đạo thân ảnh Ma Tổ trước mắt, đột nhiên lắc đầu.

"Tu vi quá yếu rồi." Đối với Ma Tổ, tu vi quá yếu!

Chỉ là Ma Tổ không hề phản bác, bởi vì tu vi của hắn quả thật quá yếu.

So với Hồng Quân đã hợp Đạo, hắn hiện tại tựa như một con kiến, thậm chí không thể nhìn thẳng vào Hồng Quân.

Ban đầu Dương Mi Đại Tiên chọn La Hầu, là để chống lại Hồng Quân, sau đó đoạt lấy Hồng Hoang!

Nhưng hiện tại La Hầu, lại không có tư bản để chống lại Hồng Quân.

Ma Tổ La Hầu lại một lần nữa hướng về đạo thân ảnh ấy mà bái.

"Đại Tiên, hiện tại ta có cơ hội!

Chân thân của Hồng Quân đang ở trong Hỗn Độn, chỉ cần Đại Tiên có thể kéo chân thân Hồng Quân ra, đợi ta lấy lại Tru Tiên Tứ Kiếm, định nhiên năng chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Đến lúc đó, ta liên hợp với các Thánh Nhân khác, thì lão tổ Hồng Quân kia chẳng đáng sợ!" Chỉ là Dương Mi Đại Tiên nghe vậy, lại lắc đầu.

"Ngươi đã đánh giá Hồng Quân quá đơn giản rồi." Một nhân vật đã thân hợp Đạo như vậy, đặt vào Hỗn Độn Thần Ma thời đại, cũng có thể xếp vào hàng trăm người đứng đầu.

Trong thế giới Hồng Hoang này, Hồng Quân càng là đệ nhất nhân của Hồng Hoang!

Ngay cả ta cũng không dám xem thường hắn.

Ma Tổ nóng lòng!

Nếu không có Dương Mi Đại Tiên giúp đỡ, ai có thể ngăn cản lão tổ Hồng Quân?

Không ai có thể, tôn Nhân Vương kia cũng không được, thậm chí ngay cả Thánh Nhân chứng Đạo cũng không được!

"Đại Tiên, Hồng Quân lão thất phu kia một khi chân thân tiến nhập Hồng Hoang thế giới, tương hội thiết thủ Bàn Cổ đích Đạo Quả, giới thì thậm chí hữu vọng trùng kích Hỗn Nguyên Đại Đạo Kim Tiên!" Hỗn Nguyên Đại Đạo Kim Tiên, đó là tu vi Hỗn Độn Thần Ma kiếp trước của Dương Mi.

Muốn đạt tới một trọng cảnh giới này quá khó khăn, ngươi không thấy trong Tam Thiên Hỗn Độn Thần Ma, cũng chỉ có mười Hỗn Độn Thần Ma đứng đầu mới có cấp bậc đó sao.

Hồng Quân muốn đạp vào Hỗn Nguyên Đại Đạo Kim Tiên, quá khó khăn, thậm chí là không thể.

Nhưng Dương Mi Đại Tiên lại nhíu mày!

"Lời ngươi nói có lý, ta sẽ ra tay giúp ngươi ngăn cản lão tổ Hồng Quân, nhưng chân thân của ta không ở đây, mà ở Hỗn Độn Cổ Thành xa xôi.

Từ Hỗn Độn Cổ Thành đến thế giới Hồng Hoang, cũng cần một chút thời gian.

Vì vậy trong khoảng thời gian này, ngươi phải cẩn thận một chút." Thân thể Dương Mi Đại Tiên tan nát, tiếp đó gốc Lục Liễu kia phiêu diêu!

Chân thân của Dương Mi Đại Tiên đời này, chỉ bị chém xuống,

hóa thành Thánh Nhân di thoát!

Lấy thân thể Thánh Nhân làm một đạo hóa thân, tôn Thần Ma chuyển thế này quả nhiên cường đại vô cùng.

Thân thể Lục Liễu phiêu diêu, nhanh chóng hóa thành một cây dương liễu rỗng ruột kích cỡ bàn tay.

Cây dương liễu rỗng ruột này có tổng cộng chín tiết, mỗi một tiết đều mang theo một tia thần kỳ, mỗi một đạo thần kỳ đều đang giao thoa một Hỗn Độn Đại Đạo.

Trừ Đại Đạo Vận Mệnh kia ra, mười Đại Đạo đứng đầu của Hỗn Độn Thần Ma đều đang giao thoa!

Bởi vì Đại Đạo Vận Mệnh mới là Đại Đạo cường đại nhất của Hỗn Độn!

Chỉ là trong Hỗn Độn, xuất hiện biến số Bàn Cổ, lấy lực trấn áp Tam Thiên Thần Ma chi Đạo.

La Hầu đưa tay, lấy một đạo Thánh Nhân di thoát của Dương Mi Đại Tiên vào lòng bàn tay.

Một con át chủ bài!

Một tôn Thánh Nhân hóa thân làm con át chủ bài!

La Hầu hoàn tất mọi việc xong, nhìn về phía Tây Phương!

Có lẽ nên đi Tây Phương một chuyến.

Hồng Hoang!

Từng đạo thân ảnh bay lên Thái Cổ Tinh Không, bay vào trong Hỗn Độn.

Bát Cảnh Cung, Tây Phương, những đạo trường của Thánh Nhân, đều có từng tôn Thánh Nhân bay ra.

Ba ngàn dặm tử khí mênh mông tràn ngập khung trời, che phủ thiên địa, vô số tử khí bao trùm tinh không.

Những thân ảnh Thánh Nhân đó, chiếu rọi chư thiên, hóa thành vô số đạo quang mang, rải xuống trong mắt thế nhân.

Thánh Nhân lần đầu tiên xuất hành sau Vu Yêu Đại Chiến.

Những tiên nhân sinh ra trong kỷ nguyên mới này, lần đầu tiên thấy thần uy của Thánh Nhân.

Đều hoảng sợ nhìn Thánh Nhân xuất hành, có tiên nhân thì quỳ bái trên mặt đất!

"Đó là Thánh Nhân sao?" "Dưới Thánh Nhân, đều là lâu nghĩ." "Khủng bố!!!" Không thể tưởng tượng, thế gian lại có tồn tại khủng bố như vậy!

Uy áp của Thánh Nhân, trực tiếp đánh nát đạo tâm, khiến những tiên nhân này không thể sinh ra chút tâm lý phản kháng nào.

Vốn tưởng rằng, cường giả thế giới Hồng Hoang, thậm chí là bá chủ, nhưng hiện tại, mới biết được Hồng Hoang nước sâu!

Thiên Đình!

Hạo Thiên và Dao Trì cũng nhìn những đạo thân ảnh kia bay vào trong Hỗn Độn.

Từng đạo quang mang lấp lánh, xé rách khung trời, tử khí Thánh Nhân liên miên ba ngàn dặm, quán thông Thái Cổ Tinh Không cổ.

Hạo Thiên lộ ra một nụ cười, Dao Trì thì ngơ ngác nhìn Hạo Thiên.

Không biết sau khi Hạo Thiên lần này đến Tử Tiêu Cung, đã xảy ra chuyện gì.

Nhưng từ khi Hạo Thiên trở về từ Tử Hà Cung, tâm tình vẫn luôn

không tệ, thậm chí trong tay còn cầm một cây thần tiên.

Chính là Đả Thần Tiên!

"Dao Trì, ha ha ha, sau này Thiên Đình của ta nhất định có thể thật sự làm chủ Tam Giới, thống nhất Hồng Hoang!" Dao Trì nhìn sâu Hạo Thiên một cái.

Xem ra lần này, Hạo Thiên được lợi không nhỏ a.

Đỉnh Thái Cổ Tinh Không, sâu trong Hỗn Độn!

Từng đạo thân ảnh vào khoảnh khắc này xuất hiện, liên thủ phá vỡ Hỗn Độn Cương Phong, đánh nát Hỗn Độn Cương Sát kia, trực tiếp hoành hành trong Hỗn Độn.

Thánh Nhân hành tẩu trong Hỗn Độn, như đi trên đất bằng, tự nhiên sẽ không bị Hỗn Độn làm khó.

Chỉ là khoảnh khắc này, mấy tôn Thánh Nhân lại thần sắc khác nhau.

Tây Phương Nhị Thánh đứng cùng nhau, Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân lộ ra vẻ mặt thống khổ.

Ở một bên khác, đứng là Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thanh Thánh Nhân!

Tam Thanh đã sớm phân gia, hiện tại Thái Thanh Thánh Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ bất hòa!

Chương 160

Nên Thông Thiên Giáo Chủ tự mình một mình lạc ở phía sau.

Năm tôn Thánh Nhân đi trước, không khí có chút gượng gạo.

"Cũng không biết lần này lão sư tìm ta có việc gì?" Cũng không biết Hồng Quân vì sao lại tìm mình!

Sau khi Hồng Quân hợp Đạo, lần đầu tiên tìm mình là Vu Yêu Đại Chiến đầu tiên!

Hiện tại là lần thứ hai!

Đã qua Vu Yêu Đại Chiến rồi!

"Có lẽ sẽ liên quan đến tôn Nhân Vương kia!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân chậm rãi nói, khoảnh khắc tiếp theo Hỗn Độn lại một lần nữa tĩnh mịch.

Hồng Quân muốn tìm cơ hội giết Nhân Vương!

Nhưng trong một Hội Nguyên, vẫn chần chừ chưa ra tay, chẳng lẽ việc này khiến lão sư không hài lòng sao?

Nhanh chóng, trước mặt xuất hiện Tử Hà Cung.

Trong thần điện ở một bên, một đạo thân ảnh bay ra.

Đạo thân ảnh ấy đầu người thân rắn, ám hợp Đại Đạo.

Thấy năm vị Thánh Nhân, liền cười một tiếng.

"Chư vị sư huynh, Nữ Oa đã đợi ở đây đã lâu rồi!" Mấy tôn Thánh Nhân kia nghe vậy, đều hỏi.

"Nữ Oa Nương Nương có biết lần này lão sư gọi chúng ta, là vì chuyện gì không?" Năm tôn Thánh Nhân còn lại đều nhìn về phía Nữ

Oa Nương Nương.

Chỉ là Nữ Oa Nương Nương cũng lắc đầu.

"Tâm tư của lão sư, ai mà biết được chứ?" "Mời vào Tử Tiêu Cung đi." Nữ Oa Nương Nương đi đầu đạp vào Tử Tiêu Cung, các Thánh Nhân khác thấy vậy nhìn nhau một cái, cũng đều bước vào Tử Tiêu Cung.

Hỗn Độn Tử Tiêu Cung!

Từng đạo thân ảnh đứng thẳng, Thiên Đạo Lục Thánh đều cung kính đứng trong thần điện.

Trên hư không thần điện, một đạo quang mang lấp lánh, giao thoa tạo ra hình dạng một thần đồ.

Chính là Phong Thần Bảng.

Trên Phong Thần Bảng trống ba trăm sáu mươi lăm vị trí chính thần, thậm chí có từng tia khí tức Tiên Đạo khác biệt giao thoa, diễn hóa Đại Đạo.

Sáu tôn Thánh Nhân sau khi tiến vào Tử Tiêu Cung, cái nhìn đầu tiên đều hướng về Phong Thần Bảng.

Bởi vì từ đó mà dò xét một Đại Đạo Tiên Đạo khác biệt!

Thái Thanh Thánh Nhân kinh nghi, quan sát Thần Đạo, phát ra tiếng kinh ngạc.

"Cũng có chút thú vị!" Năm tôn Thánh Nhân còn lại cũng đều như vậy.

Đột nhiên vào khoảnh khắc này, một thanh âm vang lên trong Tử Tiêu Cung, đó là thanh âm của lão tổ Hồng Quân.

"Hôm nay gọi chư vị đến Tử Tiêu Cung, là để thương nghị chuyện Phong Thần." Phong Thần?

Ý gì?

Sáu tôn Thánh Nhân đều ngẩn ra, Phong Thần và Phong Thần Bảng này có liên quan sao?

"Hạo Thiên trước đây đã tìm ta, nói rằng hắn là chủ Thiên Đình, chủ Tam Giới, hiện nay không có người để dùng, chi bằng để đệ tử môn hạ của chư vị ghi danh trên Phong Thần Bảng, giao cho Hạo Thiên sai khiến." Lên Phong Thần Bảng rồi, chém đi nhục thân, hương hỏa thành thần!

Từ đó thay đổi tu Thần Đạo!

Một Đại Đạo tu hành hoàn toàn mới.

Nhưng cái giá cũng là, tu vi Tiên Đạo sẽ đình trệ không tiến, không thể tiến thêm một bước, sau này chỉ có thể tu luyện Thần Đạo, chỉ có thể nghe lệnh Hạo Thiên!

Nghe vậy, sáu tôn Thiên Đạo Thánh Nhân tự nhiên không vui rồi.

Hạo Thiên?

Hắn chỉ là một đạo đồng bên cạnh Hồng Quân mà thôi, hiện nay ngồi vào vị trí Ngọc Hoàng Đại Đế, nhưng trong mắt họ, vẫn chỉ là một lâu nghĩ.

Một lâu nghĩ dựa vào uy thế của Hồng Quân, muốn họ khuất phục sao?

Thậm chí muốn đệ tử môn hạ của họ nghe lệnh Hạo Thiên sai khiến?

Khí tức sáu Đại Thánh Nhân tuyên tiết thiên địa, Tử Tiêu Cung cũng vì thế mà chấn động.

Chỉ là ngay sau đó, Tử Tiêu Cung gợn sóng, từng đạo khí tức lan tỏa, hiển lộ ra Thiên Đạo Chân Thân của Hồng Quân.

Đạo chân thân khủng bố không thể thấy, không thể nghe, không thể gọi tên đó, từ trong Tử Tiêu Cung ngưng tụ, lan tràn về phía Hỗn Độn, trực tiếp xuyên qua vô tận Hỗn Độn, đánh vào trong thế giới Hồng Hoang.

Khí tức của sáu Đại Thánh Nhân vì thế mà chững lại, sau đó thu lại khí thế.

Trong mắt họ, tràn ngập vẻ kinh hãi!

Hạo Thiên cũng có vận khí tốt, được Đạo Tổ ưu ái.

Có Đạo Tổ đứng sau lưng Hạo Thiên chống đỡ, những Thánh Nhân này cũng không dám không nghe lời a.

Sáu tôn Thánh Nhân đứng ngoài Phong Thần Bảng, nhìn nhau một cái.

Lần này Đạo Tổ Hồng Quân đích thân dặn dò chuyện Phong Thần, xem ra hiện tại phải viết tên Phong Thần rồi!

Thái Thanh là Đại Sư Huynh của Thánh Nhân, chậm rãi nói.

"Ký nhiên chư vị đều ở đây, vậy hôm nay cứ định đoạt danh sách Phong Thần đi." Hắn thản nhiên nói, "Môn hạ đệ tử của ta chỉ có một mình Huyền Đô, Phong Thần Bảng chỉ cần ba trăm sáu mươi lăm người, Huyền Đô hài tử cũng tránh đời không xuất hiện, không dính nhân quả, lẽ ra không cần phải lên bảng!" Lời Thái Thanh vừa dứt, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng nói.

"Không sai, không sai, môn hạ của sư huynh chỉ có một đệ tử, không thể lên Phong Thần Bảng!" Bốn tôn Thánh Nhân còn lại không nói gì.

Nữ Oa Nương Nương cũng thuận theo nói.

"Oa Hoàng một mạch của ta, từ xưa đến nay đều ở ngoài trời, từ

không nhập Hồng Hoang thế giới, lại là nữ tử, cũng không tiện nghe lệnh Hạo Thiên sai khiến…" "Cũng không nên lên bảng!" Nữ Oa Nương Nương nói chậm rãi, đem mọi hành vi ngôn ngữ của mấy tôn Thánh Nhân kia đều thu vào mắt.

Môn hạ đệ tử của bà cũng ít, chỉ nhiều hơn Thái Thanh Thánh Nhân vài vị mà thôi, đều là nữ tiên, cũng không tiện lên bảng.

Như vậy, chỉ còn lại Tây Phương Nhị Thánh, và đệ tử hai giáo Xiển, Tiệt.

Tiếp Dẫn muốn mở miệng, Chuẩn Đề nói.

"Chư vị sư huynh sư tỷ a, Tây Phương Giáo của ta bị tôn Nhân Vương kia đánh tan thế giới Tây Thiên Cực Lạc, vô số Bồ Tát và Cẩu Đà tịch diệt, hiện nay ta cùng sư huynh đang xây dựng lại Tây Phương Giáo, đệ tử môn hạ đều chưa chuyển thế hồi quy, danh sách Phong Thần, không cần dùng đến nữa chứ." Hắn tỏ ra đáng thương, nhưng mấy tôn Thánh Nhân kia lại lạnh lùng hừ một tiếng.

Bát Bảo Công Đức Trì của Phật Môn, có thể phục sinh một số Bồ Tát và Cẩu Đà, đâu đến mức bất kham như lời hắn nói.

Nhưng những Thánh Nhân kia cũng không nói gì, đến lúc này chỉ còn lại đệ tử hai giáo Xiển và Tiệt.

Nguyên Thủy Thiên Tôn động tay, trực tiếp nhiếp lấy Phong Thần Bảng kia, chỉ thấy trên Phong Thần Bảng viết xuống từng đạo danh tự!

Tiếp đó giao Phong Thần Bảng cho Thông Thiên Giáo Chủ.

Thông Thiên Giáo Chủ lật xem Phong Thần Bảng trên đó có năm sáu cái tên, thần sắc liền biến đổi!

"Hừ!

Nguyên Thủy Thiên Tôn, có ý gì?

Đã điền năm cái danh ngạch, hai trăm sáu mươi lăm danh ngạch còn lại đều muốn giáo Tiệt của ta xuất ra sao?" Nguyên Thủy Thiên Tôn cười, "Sư đệ, đệ tử môn hạ của ngươi đa phần là thấp sinh noãn hóa, hạng phi mao đái giác, nếu có thể lên Phong Thần Bảng, có lẽ đó cũng là cơ duyên của họ không chừng!" Hắn nói năng quan miện đường hoàng, nhưng Thông Thiên Giáo Chủ không hề mua lòng.

"Thiên Tôn nói có lý!

Môn hạ đệ tử của Thông Thiên Giáo Chủ xưng là Vạn Tiên Triều, có nhiều tiên nhân như vậy, đủ ba trăm sáu mươi lăm người là thừa thãi rồi." "Chi bằng, Giáo Chủ khai ân, viết lên ba trăm sáu mươi tên." Chuẩn Đề Đạo Nhân nói!

Nghe vậy, Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Nữ Oa Nương Nương cũng gật đầu.

"Hừ!!!" Thông Thiên Giáo Chủ đại nộ!

Lúc này, hắn cuối cùng cũng hiểu ra.

Mấy tôn Thánh Nhân kia muốn dùng đệ tử môn hạ của hắn để lấp đầy chỗ trống Phong Thần.

Đệ tử môn hạ của hắn là đệ tử Thánh Nhân.

Chẳng lẽ đệ tử môn hạ của Tiệt Giáo không phải đệ tử Thánh Nhân sao?

Muốn Tiệt Giáo lấp đầy chỗ trống Phong Thần!

Không thể nào!

Chương 161

"Oanh!" Phong Thần Bảng chấn động, khí tức thần đạo trên đó đều vì thế mà không ngừng rung chuyển, thậm chí còn bị khí tức của Thông Thiên Giáo Chủ đánh nát không ít.

Lại có bốn đạo kiếm ý quán thông Tử Tiêu Cung!

Đó là kiếm khí tung hoành của Thông Thiên Giáo Chủ.

Tru Tiên Kiếm Khí, Tuyệt Tiên Kiếm Khí, Lục Tiên Kiếm Khí, Hãm Tiên Kiếm Khí, bốn loại kiếm ý giao thoa, dường như có thể đồ sát tiên thần.

"Muốn động đến đệ tử môn hạ của ta, có hỏi ý kiến của ta không?" Thông Thiên Giáo Chủ nhìn năm tôn Thánh Nhân, thần sắc âm trầm!

Trên đỉnh đầu ba tòa Hỗn Nguyên Thiên Cung hiện ra!

Hiện tại, hắn mới là tôn Thánh Nhân cường đại nhất trong các Thánh Nhân.

Năm tôn Thánh Nhân còn lại lại đều cười nhạo!

Thông Thiên Giáo Chủ!

Thuở xưa khi bị Sở Ca đồ sát, đâu thấy Thông Thiên Giáo Chủ xuất hiện.

Hiện tại lần Phong Thần này, lại hố Thông Thiên Giáo Chủ!

"Thông Thiên, lần này không ký cũng phải ký thôi!" Nguyên Thủy Thiên Tôn quanh thân tản phát thần quang, một tòa Hỗn Nguyên Thiên Cung từ đỉnh đầu hiện ra.

Lại có một cây Tam Bảo Ngọc Như Ý trong tay hiển hóa.

Bốn tôn Thánh Nhân còn lại cũng đều nhìn chằm chằm Thông Thiên Giáo Chủ!

Năm tôn Thánh Nhân trong bóng tối liên thủ, muốn trấn áp Thông Thiên Giáo Chủ!

Bởi vậy bất kể Thông Thiên Giáo Chủ có ký tên lên Phong Thần Bảng hay không, họ đều chuẩn bị đưa đệ tử môn hạ của Thông Thiên Giáo Chủ lên Phong Thần Bảng.

Năm tôn Thánh Nhân bị Sở Ca đồ sát mấy lần, mặt mũi mất sạch, ngược lại Thông Thiên Giáo Chủ lại không có chút tổn thất nào.

Vì thế đều quyết định để Thông Thiên Giáo Chủ cũng chịu thiệt hại một lần!

Tru Tiên Tứ Kiếm quán thông Tử Tiêu Cung, từng đạo kiếm khí giáng xuống, cắt nát hư không trong Tử Tiêu Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn tay cầm Tam Bảo Ngọc Như Ý thản nhiên nhìn Thông Thiên Giáo Chủ.

"Sư đệ, đây là thiên mệnh, đệ tử Tiệt Giáo hợp lý nên lên Phong Thần Bảng, không cần chống cự nhiều nữa." "Không sai, không sai, vứt bỏ đệ tử một nhà, đổi lấy đệ tử môn hạ của chúng ta được an ổn, Giáo Chủ hà cớ gì không làm?" Từng tôn Thánh Nhân đạt thành đồng thuận, dường như đều muốn đệ tử Tiệt Giáo lên bảng.

"Khanh thương!" Chỉ thấy một thanh thần kiếm rơi vào tay Thông Thiên Giáo Chủ, thanh thần kiếm sắc xanh, một lá như bèo nổi, khuếch tán ra thiên địa.

"Hừ!

Chư vị không biết xấu hổ như vậy!

Chẳng lẽ ta Thông Thiên là dễ bắt nạt sao?" "Muốn đệ tử môn hạ

của ta lên Phong Thần Bảng?

Vậy phải hỏi thần kiếm trong tay ta có đồng ý không đã!" Thông Thiên Giáo Chủ lạnh lùng nhìn năm tôn Thánh Nhân.

Hắn không tin những Thánh Nhân này dám đích thân động thủ với đệ tử môn hạ của mình sao?

Nếu những Thánh Nhân này dám làm vậy, hắn cũng không ngại lấy lớn hiếp nhỏ, chém giết toàn bộ đạo thống của năm tôn Thánh Nhân đó!

Năm tôn Thánh Nhân sắc mặt đều biến đổi.

Họ không ngờ Thông Thiên Giáo Chủ lại vì đệ tử môn hạ mà đại động can qua, thậm chí không tiếc cả việc khiêu chiến năm tôn Thánh Nhân!

Thái Thanh Thánh Nhân khẽ mỉm cười.

"Sư đệ, cũng không cần nổi giận đến vậy, đệ tử môn hạ của Tây Phương Nhị Giáo đang trong Luân Hồi, đệ tử môn hạ của ta và Nữ Oa Nương Nương cộng lại không đủ năm người." "Đệ tử môn hạ của Nguyên Thủy sư đệ tổng cộng cũng không đến năm mươi người!" "Lần Phong Thần này, bất luận thế nào đều cần đệ tử Tiệt Giáo lên bảng." Hắn dùng lý lẽ khuyên nhủ Thông Thiên Giáo Chủ.

Chỉ là kiếm khí của Thông Thiên Giáo Chủ tung hoành hư không, chấn động Tử Tiêu Cung, một bước đạp vào trong Hỗn Độn.

Thân thể Thánh Nhân hoành hành trong Hỗn Độn, một thanh âm chậm rãi vang lên.

"Vậy thì một trận chiến Phong Thần!

Đệ tử nhà ai tử vong trong trận Phong Thần này, thì người đó lên Phong Thần Bảng!" Thông Thiên Giáo Chủ trực tiếp bước ra khỏi Tử

Tiêu Cung, muốn tự tay điền tên đệ tử sao?

Không thể nào!

Muốn chiến thì chiến!

Hà tất phải nói nhiều lời?

Nhìn Thông Thiên Giáo Chủ biến mất, Thái Thanh Thánh Nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn nhau một cái, đều lắc đầu.

"Hiện tại Thông Thiên Giáo Chủ đã rời đi, vậy chuyện Phong Thần cũng không cần thương nghị nữa." Nữ Oa Nương Nương nói.

"Phong Thần Phong Thần, một trận chiến có lẽ cũng có thể kéo Nhân Vương vào.

Hỗn Độn Nhân Tộc của ta vừa vặn thảo phạt Hồng Hoang Nhân Tộc, đến lúc đó hai Đại Nhân Tộc chinh thảo, chi bằng chư vị sư huynh đứng về phía Hỗn Độn Nhân Tộc!" Nữ Oa Nương Nương nói với các Thánh Nhân khác.

Mấy tôn Thánh Nhân kia tự nhiên gật đầu đồng ý.

Phong Thần Đại Chiến, cũng cần một nhân quả mới có thể khai mở.

Nhân quả của Phong Thần Đại Chiến, chuyện của Nhân Tộc, do Hỗn Độn Nhân Tộc thảo phạt Hồng Hoang Nhân Tộc!

Chỉ là hiện tại Hỗn Độn Nhân Tộc còn yếu ớt, cần một chút thời gian mới có thể khai mở Phong Thần Đại Chiến.

Chuẩn Đề Đạo Nhân nói, "Căn nguyên của Hỗn Độn Nhân Tộc còn cường đại hơn mấy lần so với Tiên Thiên Nhân Tộc, không cần quá lâu, có thể đuổi kịp Hồng Hoang Nhân Tộc." "Cho nên đợi Hỗn Độn Nhân Tộc quật khởi, rồi lại tiến hành Phong Thần Đại Chiến." Từng tôn Thánh Nhân thương nghị chuyện Phong Thần, cuối cùng đạt

được kết luận.

Đó là đợi Hỗn Độn Nhân Tộc quật khởi, rồi lại tiến hành Phong Thần Đại Chiến.

Nhanh chóng, từng tôn Thánh Nhân rời khỏi Tử Tiêu Cung.

Tấm Phong Thần Bảng kia cũng bị Nguyên Thủy Thiên Tôn mang đi, qua một hồi lâu sau, Tử Tiêu Cung đột nhiên chấn động, chỉ thấy một đạo thần đồ ẩn ẩn hiện ra, tiếp đó tấm thần đồ bay ra khỏi Tử Tiêu Cung, bay về phía Hỗn Độn.

Tấm thần đồ bay lượn trong Hỗn Độn, trực tiếp bay đến trước mặt một tôn Thánh Nhân.

Tôn Thánh Nhân ấy đưa tay, lấy tấm thần đồ xuống.

Chỉ thấy thần đồ phóng ra từng đạo thần quang, xé rách Hỗn Độn, lại có bốn đạo kiếm khí tung hoành Hỗn Độn, tương ứng với Tru Tiên Tứ Kiếm.

"Tru Tiên Kiếm Trận Đồ?" Thông Thiên Giáo Chủ thần sắc đại biến!

Tru Tiên Tứ Kiếm, là bảo vật do lão tổ Hồng Quân ban cho.

Tru Tiên Tứ Kiếm vốn là vật của La Hầu, chỉ là sau khi Đạo Ma tranh đấu, Tru Tiên Tứ Kiếm cũng rơi vào tay Hồng Quân.

Những năm đó, Thông Thiên Giáo Chủ tham ngộ Tru Tiên Tứ Kiếm, lĩnh ngộ áo nghĩa của Tứ Kiếm, cũng tham ngộ ra Tru Tiên Kiếm Trận!

Nhưng muốn bày ra Tru Tiên Kiếm Trận, Thông Thiên Giáo Chủ đều cảm thấy có chút khó khăn!

Nhưng hiện tại thì khác rồi, có Tru Tiên Trận Đồ ở đó, hắn có trăm phần trăm tự tin, có thể trực tiếp bày ra Tru Tiên Kiếm Trận, tái

hiện uy danh đệ nhất sát trận của Hồng Hoang!

"Nguyên lai lão sư thiên vị ta sao?" Thông Thiên Giáo Chủ nhìn sâu vào nơi sâu thẳm của Hỗn Độn một cái.

Thuở xưa khi Hồng Quân phân bảo, đã phân cho Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thanh Thánh Nhân hai bảo Tiên Thiên Chí Bảo, duy chỉ có hắn là bốn khẩu thần kiếm Tiên Thiên!

Tứ Kiếm này sao có thể sánh bằng Khai Thiên Tam Bảo!

"Hừ!

Hành động của những Thánh Nhân kia, ngay cả lão sư cũng không thể nhìn nổi nữa rồi!" Thông Thiên Giáo Chủ tự tin đại trướng, có Tru Tiên Kiếm Trận, thực lực lại một lần nữa bạo trướng!

Hắn không còn lo lắng gì nữa.

"Ký nhiên bất nhân, biệt quái ngô bất nghĩa!" Năm tôn Thánh Nhân liên thủ đối phó Tiệt Giáo, Thông Thiên Giáo Chủ đâu có tâm cảnh ngông cuồng một mình đấu với năm Đại Thánh Nhân.

Cho nên!

Hắn cũng phải đi tìm giúp đỡ.

Giữa thiên địa, có thể tham dự một tràng Phong Thần Đại Chiến cũng chỉ có tôn Nhân Vương kia.

Chỉ có thể thỉnh tôn Nhân Vương kia xuất thủ!

Thông Thiên Giáo Chủ không tin bày ra Tru Tiên Kiếm Trận, sau đó lại thêm vạn tiên Tiệt Giáo và lực lượng của Nhân Vương, lại không thể đánh bại những Thánh Nhân kia!

Hắn thu lấy Tru Tiên Kiếm Trận Đồ, hướng về nơi sâu thẳm của Hỗn Độn mà ba lần vái lạy, rồi mới bay vào thế giới Hồng Hoang, theo đó bay về phía Kiếm Sơn!

Hỗn Độn Tử Tiêu Cung một mảnh hư vô, nhưng ở nơi sâu thẳm của Tử Tiêu Cung, nơi mắt thường khó mà thấy được, từng đạo khí tức khủng bố tuyên tiết!

Thiên Đạo Chân Thân đang chấn động!

Chương 162

Đạo "Thiên Đạo Chân Thân" không thể nghe, không thể thấy, không thể gọi tên kia đang xé rách Hỗn Độn.

"Nhanh rồi!" "Lần này ta thật sự sắp tiến vào thế giới Hồng Hoang!" Ban Tru Tiên Kiếm Trận Đồ cho Thông Thiên Giáo Chủ, đến lúc đó lấy uy lực của Tứ Kiếm bày ra kiếm trận tái hiện danh xưng đệ nhất sát trận Hồng Hoang!

Thế giới Hồng Hoang tuyệt đối sẽ bị phá vỡ!

Một ván cờ, đã sớm được bố trí từ trước thời Tuyên Cổ.

Cho nên lần này, Hồng Hoang tất nhiên sẽ phá toái!

Một đạo thân ảnh đang phi hành trong thiên địa Hồng Hoang, chính là bay về phía Bắc Hồng Hoang.

Một con Bạch Dương!

Sáp Sí Bạch Dương hoành hành Hồng Hoang, quá đỗi kiêu trương.

Chân thân của nó cũng dài ba ngàn trượng, ba ngàn trượng Bạch Dương che trời lấp nhật, gặp những ngọn núi kia cũng không tránh nhường, trực tiếp bay qua.

Thậm chí gặp những đạo trường tiên nhân kia, cũng trực tiếp bay qua trên không đạo trường.

Từng đạo thân ảnh, đều nhìn Sáp Sí Bạch Dương.

Chỉ là khí tức từ trên Sáp Sí Bạch Dương lộ ra quá đỗi khủng bố!

Luồng khí tức Đại La Bất Diệt ấy, uy hiếp vô số sinh linh, khiến vô số tiên nhân đều không dám làm càn, chỉ có thể nhìn đại yêu kiêu trương hoành hành thiên địa.

“Sảng khoái!” Bạch Trạch hoành hành thế giới Hồng Hoang, nhìn xuống những tiên nhân trên khung trời phía dưới, từ trong lòng lộ ra vẻ hân hỉ.

Hiện nay thế giới Hồng Hoang, sau Vu Yêu Đại Chiến, sinh linh mười phần không đủ một, tuy rằng hiện tại Nhân Tộc quật khởi, nhưng cường giả quá ít.

Thậm chí trong một Hội Nguyên, sinh ra Đại La Kim Tiên cũng không có mấy tôn.

Với tu vi Đại La Kim Tiên đỉnh phong hiện tại của nó, thậm chí chỉ kém một chút là có thể đạt cảnh giới Trảm Thi, đủ để hoành hành Hồng Hoang.

“Hiện tại ta, thuộc về cường giả tuyệt đỉnh của Hồng Hoang.” Sảng khoái!

Có tôn tuyệt thế ngoan nhân kia chống lưng, những Đại Thần Thông kia ai dám ra tay với nó?

Nếu không có những Đại Thần Thông kia nói, Bạch Trạch là cường giả mạnh nhất.

Cho nên lần này đi Bắc Hải, Bạch Trạch cũng không hề thu liễm khí tức của mình, muốn một đường hoành hành đi tới.

Gặp những tông môn, hoặc thế lực của Nhân Tộc, những Đại Đế kia đều phải xuất diện, đích thân bái kiến Bạch Trạch.

“Bái kiến Thần Thú!” “Bái kiến Thần Thú!” “Bái kiến Thần Thú!” “……” “……” Từng đạo thân ảnh hướng về Bạch Trạch mà quỳ bái, Bạch Trạch là tọa kỵ của Nhân Vương, tự nhiên cũng sẽ chịu lễ tham bái của Nhân Tộc.

Cho nên một đường đi, vô số Nhân Tộc đều hướng về Bạch Trạch mà quỳ bái.

Không còn nguy hiểm của Yêu Tộc, không còn nguy hiểm của Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn, hành tẩu Hồng Hoang cũng không cần phải dè dặt.

"Ngày xưa Đông Hoàng Thái Nhất không ai bì kịp, Yêu Đế Đế Tuấn càng hùng bá Hồng Hoang, hiện tại thì sao?" Hiện tại chẳng phải đều bị tôn ngoan nhân kia đánh vào Lục Đạo Luân Hồi rồi sao.

Chỉ có ta, theo Sở Ca mới được may mắn tồn tại!

Lần này, trải qua một lượng kiếp, nội tình của bản thân đã tăng thêm không ít, chỉ cần tìm được một khẩu linh bảo không tệ, có thể mượn đó để trảm hạ một thi.

Nhanh chóng, Sáp Sí Bạch Dương bay về phía Bắc Hồng Hoang.

Vào thời Thái Cổ chi Sơ, Tứ Đại Vực của Hồng Hoang, lần lượt bị Long, Phượng, Kỳ Lân, Huyền Vũ Tứ Đại Tộc bá chiếm.

Phương Đông Hồng Hoang, thiên hạ của Long Tộc.

Phương Tây Hồng Hoang, thiên hạ của Kỳ Lân Tộc.

Phương Bắc Hồng Hoang, thiên hạ của Huyền Vũ nhất tộc.

Phương Nam Hồng Hoang, chính là thiên hạ của Phượng Hoàng nhất tộc.

Chỉ là vào sơ kỳ Long Phượng Lượng Kiếp, Huyền Vũ nhất tộc đã rút vào hải vực, nên Phương Bắc Hồng Hoang cũng không còn dấu vết của Huyền Vũ nữa.

Nhưng đó lại là nơi quần cư của vạn tộc Hồng Hoang.

Cá rồng hỗn tạp, vô số Tiên Thiên sinh linh cư trú ở đây, lại có tuyệt thế hung yêu, cái thế sinh linh thôn thổ thiên địa.

Theo đó tiến vào vùng thiên địa Hồng Hoang Phương Bắc rộng lớn ức vạn dặm, Bạch Trạch đều không khỏi cẩn thận thu lại khí tức Đại

La.

Bởi vì vào khoảnh khắc này, từng đạo khí tức của những đại yêu lão luyện hùng cứ ở đây.

Một tôn Đại La Kim Tiên, thậm chí vài tôn Đại La Kim Tiên, Bạch Trạch đều không để vào mắt, nhưng mấy chục tôn, mấy trăm tôn thì sao?

Với tính cách nhút nhát của Bạch Trạch, nó trực tiếp cẩn thận phi hành ở Phương Bắc Hồng Hoang.

Lại qua một hồi lâu, từng tòa núi cao, từng khu rừng nguyên thủy xuất hiện trước mắt.

Thậm chí có từng dấu vết của Nhân Tộc xuất hiện trước mắt nó.

"Đó là!" Nhân Tộc!

Ở đó, một cổ lão Hoàng Triều xuất hiện trên một vùng đại địa.

Một Hoàng Triều, bao trùm ức vạn dặm thiên địa Phương Bắc Hồng Hoang, từng đạo nhân tộc tu sĩ hoành hành thiên địa.

Những nhân tộc này tu luyện Bất Hằng Vũ Kinh, Kim Đan Đại Đạo!

"Luyện Tinh Hóa Khí, Luyện Khí Hóa Thần, Luyện Thần Phản Hư, Luyện Hư Hợp Đạo, Tam Hoa Tụ Đỉnh, Ngũ Khí Triều Nguyên?

Chứng Đạo Kim Tính Bất Hủ?" Một Đại Đạo tu tiên hoàn chỉnh, đã nối tiếp con đường phía trước cho Nhân Tộc, sau khi trở thành Kim Tiên, lại có thể bắt đầu tu luyện Tiên Đạo!

Ngưng tụ Thái Ất Bất Diệt Đạo Quả, chứng Đạo Đại La Quả Vị!

Tiếp đó trảm Tam Thi, bước vào cảnh giới Chuẩn Thánh!

Một con đường hoàn chỉnh, còn hoàn mỹ hoàn thiện hơn cả Đại

Đạo của Hồng Hoang Nhân Tộc.

"Hỗn Độn Nhân Tộc!" Ánh mắt Bạch Trạch lóe lên!

Nhìn chằm chằm Nhân Tộc phía dưới, rơi vào trầm tư.

Hiện nay cách thời điểm Nữ Oa sáng tạo Hỗn Độn Nhân Tộc chỉ mới qua ngàn năm, nhưng trong ngàn năm này, Hỗn Độn Nhân Tộc đã sinh sôi nảy nở đến mấy thiên vạn!

Năng lực sinh sôi của Nhân Tộc quá đỗi khủng bố, hiện tại Nhân Tộc là nhân vật chính của khí vận!

Hỗn Độn Nhân Tộc chiếm một nửa khí vận của Nhân Tộc, tự nhiên có thể dễ dàng cắm rễ ở Hồng Hoang.

Hỗn Độn Nhân Tộc thành lập Hoàng Triều có tên là Đại Chu Hoàng Triều!

Đại Chu Hoàng Triều thống trị Hỗn Độn Nhân Tộc, mỗi một tôn Hỗn Độn Nhân Tộc đều bắt đầu tu hành!

Oa Hoàng Di Trạch, Cửu Thế Khô Kiệt!

Những Hỗn Độn Nhân Tộc này trong chín đời, đều là tiên nhân, sau chín đời, và Hậu Thiên Nhân Tộc giống nhau, đều là thân phàm nhân.

Nhưng Hỗn Độn Nhân Tộc có Thánh Nhân che chở, có Tuyệt Thế Đại Yêu che chở, ở Phương Bắc Hồng Hoang, căn bản không gặp bất kỳ nguy hiểm nào, lại có Thái Thanh Thánh Nhân truyền lại Kim Đan Đại Đạo, những Hậu Thiên Hỗn Độn Nhân Tộc này trực tiếp bắt đầu bước vào con đường tu hành.

Trên Đại Chu Hoàng Triều, một đạo khí vận kim long ngưng tụ, thậm chí ẩn ẩn muốn hóa thành thần long màu tím!

Khí vận hưng thịnh, khí vận của Hỗn Độn Nhân Tộc quá đỗi

vượng thịnh!

Lại có mấy tôn Thánh Nhân trấn áp, vị thế của Hỗn Độn Nhân Tộc thậm chí có thể siêu việt Hồng Hoang Nhân Tộc.

Khi Bạch Trạch bay qua trên không Đại Chu Hoàng Triều, hư không trực tiếp gợn sóng, từng đạo khí tức khủng bố chấn động, thậm chí đầu khí vận kim long kia cũng gào thét về phía Bạch Trạch.

"Rống!" Thân ảnh Bạch Trạch trực tiếp hiển hóa giữa thiên địa.

Ngay khoảnh khắc tiếp theo, Hỗn Độn Nhân Tộc đều nhìn về phía Bạch Trạch.

"Vị cao nhân nào?

Dám ngang qua địa cảnh của Nhân Tộc ta?" Từng đạo thân ảnh từ trên đại địa Hồng Hoang bay ra, đó là hàng mấy chục vạn tôn Thiên Tiên, Chân Tiên, thậm chí Kim Tiên cường giả!

Từng đạo khí tức bao trùm thiên địa, tứ vô kỵ đạn mà động sát trên người Bạch Trạch.

"Oanh!" Khí tức Bạch Trạch trực tiếp tuyên tiết ra, uy Đại La chấn động thiên vũ.

Đại La Kim Tiên, đối với Nhân Tộc chỉ là lâu nghĩ mà thôi!

Dám phóng tứ với nó sao?

Đó là tìm chết!

Chương 163

Khí tức Đại La giáng xuống, từng tôn Hỗn Độn Nhân Tộc thân ảnh trực tiếp từ không trung rơi xuống.

"Đại La Kim Tiên?!!!" Khoảnh khắc này, Hỗn Độn Nhân Tộc kinh hãi!

Kẻ đạt Đại La, vĩnh hằng bất diệt, cường hoành khủng bố, mỗi một tôn Đại La Kim Tiên đều là tiên nhân tuyệt thế.

Trong Hỗn Độn Nhân Tộc còn chưa xuất hiện một tôn Đại La Kim Tiên nào, cao nhất cũng chỉ là Kim Tiên đỉnh phong mà thôi.

Cho nên gặp một đạo khí tức ấy, đều kinh hãi nhìn Bạch Trạch.

Chỉ ở bên ngoài vùng cương thổ ức vạn dặm của Đại Chu Thần Triều, trong Bắc Minh vô tận kia.

Một thanh âm vào khoảnh khắc này, chậm rãi vang lên.

"Ồ?

Bạch Trạch!

Oai phong thật lớn a!" Bắc Minh, Hồng Hoang một xử cấm địa, bởi vì Bắc Minh nước sâu, không biết có bao nhiêu đại yêu tàng ẩn ở đây.

Thậm chí Hồng Hoang có phá toái, đều không ảnh hưởng đến nơi này.

Trong Bắc Minh, cũng có một tôn Đại Thần Thông danh tiếng lẫy lừng là Yêu Sư Côn Bằng!

Tôn Yêu Sư ấy, hung yêu đệ nhất Thái Cổ, chiến lực khủng bố, thân phận tôn quý, từ trong Vu Yêu Đại Chiến thoát thân thăng thiên,

vẫn còn tiêu dao sống.

Hiện tại, tôn Yêu Sư ấy dường như muốn từ trong Bắc Minh bay ra rồi!

"Oanh long!" Khí tức khủng bố chấn động khung trời, từng đạo khí tức chấn nát không gian.

Thần uy cổ lão chấn động thiên địa, đánh tan tinh không.

Cả Bắc Minh đều đang cuồn cuộn, Hỗn Độn Nhân Tộc trong địa giới ức vạn dặm, những nhân tộc kia đều quỳ bái về phía một hư ảnh.

Ở đó, một con Âm Dương Ngư đang bay lên không, một dược trùng thiên, giận dữ hóa thành Đại Bằng, phù dao cửu thiên thượng!

Yêu Sư Côn Bằng xuất hiện!

Trên Cửu Thiên, Thần Bằng phiêu diêu chân thân, thân thể khổng lồ che lấp thiên địa, vạn dặm khung trời bị bao phủ, nửa cái thiên vũ đều tiêu thất rồi.

Từng đạo thần uy Thái Cổ giáng xuống, trấn áp bốn phương tám hướng, trấn áp nát bấy vô tận thiên địa.

"Bạch Trạch, đã lâu không gặp a!" Côn Bằng hiển hóa Tiên Thiên Đạo Thể, hóa thành nhân hình mô dạng, lập tại Đại Chu Hoàng Triều thượng không, một vẻ mặt âm trầm nhìn Bạch Trạch.

Vị sau thần sắc đại biến, Đại La Đạo Quả trên đỉnh đầu đều đang chấn động gợn sóng.

"Yêu Sư, Côn Bằng!" Yêu Sư Côn Bằng!

Bạch Trạch kinh hãi về tôn Yêu Sư này, tự nhiên biết rõ.

Thuở xưa thân là một trong Thập Đại Yêu Thần, từng nhiều lần giao đấu với tôn Yêu Sư này.

Thâm tri tôn Yêu Sư này khủng bố!

Tôn Yêu Sư này dám khiêu chiến cả Yêu Hoàng Yêu Đế hung yêu Thái Cổ a.

Chỉ riêng chân thân kia, không phải đại yêu bình thường có thể chống lại.

Tu vi của Yêu Sư Yêu Tộc đã sớm bước vào cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ, đã trảm hạ Tam Thi, cách chứng Đạo Hỗn Nguyên cũng chỉ còn một bước mà thôi.

"Oanh!" "Oanh!" Đạo lý trên người Yêu Sư Côn Bằng giao thoa, đánh nứt hư không, Hỗn Độn Nhân Tộc đều đang triều bái đạo thân ảnh đó.

Những năm đó, Hỗn Độn Nhân Tộc vì có Yêu Sư Côn Bằng che chở, nên ở vùng Bắc Minh Phương Bắc Hồng Hoang, chậm rãi quật khởi.

Ngay cả những đại yêu kia cũng không dám khi nhục Hỗn Độn Nhân Tộc, tất cả đều có một đại nửa công lao thuộc về Yêu Sư.

"Nguyên lai là Yêu Sư Côn Bằng!" Bạch Trạch cường nhẫn ý sợ hãi, hướng về tôn Yêu Sư kia mà chào hỏi.

Chỉ là Yêu Sư Côn Bằng lại khinh thường nhìn Bạch Trạch.

"Hừ!

Bạch Trạch, ngươi đã phản bội Yêu Tộc, hiện nay dám xuất hiện trước mặt bản tọa sao?" Khí thế của Yêu Sư Côn Bằng quá đỗi khủng bố!

Dường như là chủ của thiên địa, chủ của chúng tinh, chấp chưởng thiên địa nhật nguyệt càn khôn.

Đứng ở đây cả thiên địa đều phải vì hắn mà chấn động!

Một đạo thần quang từ trong đôi mắt hắn bắn ra, trực tiếp đánh tan thiên vũ, giáng xuống về phía Bạch Trạch.

"Oanh oanh!" Đại La Đạo Quả phiêu diêu, thân thể Bạch Trạch run rẩy, hai tay giao thoa đại pháp, từng đạo Đại La Pháp Tắc bạo dũng ra.

Thậm chí trên đỉnh đầu hiển hóa ra một dòng sông Vương Dương, đó là Đại La Pháp Tắc đang giao thoa.

"Cát sát!" Đại La Pháp Tắc khuynh tả xuống, cùng với ánh mắt kia giao thoa, mới đánh tan hai đạo ánh mắt.

"Ồ?

Dám chống cự sao?!" Yêu Sư Côn Bằng lạnh lùng nhìn Bạch Trạch, vào khoảnh khắc này đã ra tay!

"Bạch Trạch phản bội Yêu Tộc, hiện nay ta vâng theo Nữ Oa Nương Nương mà trấn áp ngươi!" Yêu Sư Côn Bằng cũng biết Bạch Trạch là người của Sở Ca, nên không dám lấy danh nghĩa của mình mà trấn áp.

Cho nên mới kéo danh tiếng của Nữ Oa Nương Nương ra.

Yêu Sư Côn Bằng ra tay, thiên địa rạn nứt, từng đạo khí tức giáng xuống áp sập từng tòa sơn phong sơn lĩnh.

Những Hỗn Độn Nhân Tộc kia kinh hãi, đều bay về bốn phương tám hướng.

May mắn có khí vận Nhân Tộc giáng xuống, mới trấn áp được thiên địa, những nhân tộc này không bị uy áp trấn sát.

Khí tức khủng bố gợn sóng, khung trời biến sắc, uy thế hung thái cổ giáng xuống, thân thể Bạch Trạch đều đang chấn động.

Sợ hãi rồi!

Lại trong chớp mắt lựa chọn đào tẩu!

"Hừ, chạy sao?" "Không Động Ấn!!!" Khoảnh khắc này, Yêu Sư Côn Bằng hai tay khẽ vẫy, lại triệu hoán một nửa khẩu Không Động Ấn của Hỗn Độn Nhân Tộc.

Không Động Ấn, Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo, chỉ xếp dưới Thập Bát Tầng Huyền Hoàng Linh Lung Tháp, là khẩu công đức chí bảo thứ hai giữa thiên địa.

Tuy rằng chia làm hai, cũng là một khẩu vô thượng bảo vật.

Trên nửa khẩu Không Động Ấn, hiển thị ra bốn đạo thân ảnh!

Đó là thân ảnh của Tam Hoàng Ngũ Đế, hai tôn Hoàng, hai tôn Đế hư ảnh giáng xuống, giao thoa trên nửa khẩu Không Động Ấn.

Tứ Cực thiên địa, trong chớp mắt bị trấn áp, thân ảnh Bạch Trạch đều bị định trụ trong hư không.

Thân thể phiêu diêu chấn động pháp lực, khí tức ngập trời giáng xuống, vô tận thiên địa băng diệt, khí tức khủng bố chấn nát khung trời!

"A a a!" Bạch Trạch gầm thét, nhưng nửa khẩu Không Động Ấn kia đã giáng xuống.

"Chết rồi!" "Đại Yêu tướng đó sẽ là tôn Đại La Kim Tiên đầu tiên thân tử dưới Không Động Ấn." "Hừ, chỉ là Đại La Kim Tiên lại dám khiêu khích Hỗn Độn Nhân Tộc của ta, đó là không tự lượng sức." "Đế Sư Côn Bằng kia chính là Đế Sư của Hỗn Độn Nhân Tộc ta, trấn áp chỉ một con Đại La Kim Tiên thì không thành vấn đề." Từng đạo thân ảnh đứng trong hư không, hưng phấn nhìn cảnh tượng trước mắt.

Một con Đại La Kim Tiên vốn kiêu trương đến cực điểm, sắp vẫn lạc ở địa giới Hỗn Độn Nhân Tộc rồi.

Đến lúc đó, nếu có thể thôn phệ huyết nhục đại yêu, tham ngộ pháp tắc đại yêu, tu vi của họ đều có thể lại một lần nữa đề thăng!

Giết yêu luyện đan, giết yêu tu hành, yêu, quả thật là một thứ tốt a!

Những năm đó, Hỗn Độn Nhân Tộc chém giết vô số Yêu Tộc, Nữ Oa Nương Nương và Yêu Sư Côn Bằng cũng không ra tay can thiệp, nên Hỗn Độn Nhân Tộc giết yêu, đã thành định lý.

Không Động Ấn giáng xuống về phía Bạch Trạch, nhưng khi nó cách thân Bạch Trạch ba trượng.

Một đạo vi quang từ trên người nó chậm rãi xuất hiện.

Bạch Trạch thần sắc đại hỉ, lại hướng về hư không trước mắt mà bái.

"Đại lão gia, thỉnh Đại lão gia xuất thủ!" Đại lão gia?

Đó tự nhiên là Sở Ca!

Chỉ thấy trên người nó, sợi tóc kia động đậy!

Một sợi tóc phiêu diêu, phiêu đãng trong hư không, chỉ nhẹ nhàng hướng về hư không mà rút một cái, Không Động Ấn bị rút bay đi.

Kiếm Môn Đại Lão Gia!

Nhân Tộc Nhân Vương, Tuyệt Đại Sát Thần, Tuyệt Thế Ngoan Nhân, vào khoảnh khắc này ngưng tụ ra thân hình.

Chương 164

Chư Thiên Vạn Giới hình chiếu, chân linh quán nhập vào trong một sợi tóc.

Theo đó một sợi tóc ngưng tụ ra một đạo thân ảnh!

Chính là thân ảnh Sở Ca.

Thân thể hắn gợn sóng trong hư không, ở trong một trạng thái hư vô phiêu miểu, thậm chí có chút tương tự với trạng thái của Cổ Trần Sa!

"Ồ?

Yêu Sư!" "Dám động người của ta sao?" Trên không Đại Chu Thần Triều, một đạo hư ảnh ngưng tụ!

Một đạo hư ảnh được ngưng tụ từ một sợi tóc, tiếp đó triệu hoán ý chí của Sở Ca!

Một đạo hình chiếu có thể tiếp nhận pháp lực vô cùng, ý chí vô tận, thậm chí toàn bộ tu vi của bản thể Sở Ca.

Đó cũng là một pháp môn Sở Ca tu hành được từ đạo hóa thân của Cổ Trần Sa.

Dưới một pháp môn này, Sở Ca có thể hình chiếu chư thiên vạn giới, thậm chí trong chớp mắt có thể giáng lâm pháp lực, thực lực.

Một đạo hình chiếu, nhiều nhất có thể chịu đựng tám thành thực lực của Sở Ca!

Bởi vậy, khí tức của đạo hình chiếu hóa thân ấy đang tiếp tục bạo trướng.

Vô tận quang huy từ trong hình chiếu chiếu rọi ra, chiếu sáng một

phương thiên địa.

Đạo khí tức thần thánh, hùng vĩ, uy nghiêm kia đang không ngừng đề thăng, trực tiếp đè nát hư không thiên địa.

Thậm chí ngay cả Thái Dương Tinh, Thái Âm Tinh trên đỉnh đầu cũng đang run rẩy, vô tận tinh không tiếp dẫn trọng trọng tinh quang, hóa thành vô biên pháp lực bị đạo hóa thân của Sở Ca hấp dẫn.

"Yêu Sư Côn Bằng, đã lâu không gặp a!" Ánh mắt Sở Ca ngưng tụ thành thực chất, nhìn về phía tôn Yêu Sư Côn Bằng mang dáng vẻ Tiên Thiên Đạo Thể kia.

Trạng thái hiện tại của Sở Ca rất vi diệu, giống như một đạo hóa thân, chỉ cách chân thân ức vạn vạn triệu thiên địa, cách ức vạn vạn trọng không gian, khoảng cách xa xôi như vậy, ngay cả ý chí của Đại La Kim Tiên cũng không thể chiếu rọi tới.

Nhưng hiện tại, chân thân của Sở Ca và đạo hóa thân kia lại tương ứng lẫn nhau, cả hai đều có một cảm ứng mờ ảo.

Thậm chí nhục thân của đạo hóa thân ấy cũng dần dần ngưng tụ thành thực chất, cuối cùng diễn hóa thành một đạo chân thân khác.

Cuối cùng, chân thân của Sở Ca triệt để ngưng tụ, khí tức của đạo hóa thân kia cũng diễn hóa đến cảnh giới đại viên mãn, không còn có thể đề thăng thêm chút tu vi nào!

"Nhân Vương!" Yêu Sư Côn Bằng chết lặng nhìn chằm chằm Sở Ca!

Trong tâm thần chấn động, đây là thần thông đại pháp gì?

Trong một niệm, giáng lâm phương thiên địa này sao?

Đạo hóa thân này trong cảm tri của y, so với chân thân của Sở Ca không hề khác biệt, thậm chí giống y hệt.

Nhưng trực giác mách bảo y rằng, đây căn bản không phải một đạo hóa thân của Sở Ca, ngay cả Tam Thi cũng không phải!

Không phải Tam Thi?

Vậy có gì đáng sợ?

Bởi vậy, sau khi kinh hãi, Yêu Sư Côn Bằng liền trực tiếp ra tay.

"Oanh long!" Yêu Sư Côn Bằng vung tay, mười ức tám ngàn vạn cây thần kiếm từ trong cơ thể y rơi xuống, hóa thành vô tận kiếm quang, chém xuống Sở Ca.

Ở phía dưới, Bạch Trạch thần sắc đại biến, vội vàng nói: "Đại lão gia, Yêu Sư Côn Bằng dùng lông vũ của mình, mỗi sợi lông vũ đều có thể chém giết một Kim Tiên, đó là một môn thần thông mà hắn đã luyện hóa!" Mười ức tám ngàn vạn lông vũ Côn Bằng phong tỏa bốn cực thiên địa, trấn áp bát hoang lục hợp, bao phủ hoàn toàn không gian phía trên Đại Chu Thần Triều bằng thần kiếm.

Đừng nói Đại La Kim Tiên, ngay cả Chuẩn Thánh cũng phải đổ máu!

Nhưng Sở Ca lại bình thản nhìn cảnh tượng trước mắt!

Chỉ thấy y đưa tay chỉ một cái, một đạo kiếm khí bùng phát từ đầu ngón tay!

Tiếp đó vô tận kiếm ý diễn hóa, một con đường kiếm đạo đang đan xen, giáng xuống từ một ngón tay.

Sở Ca tùy ý một kích, chính là một kích Đại Đạo!

Vô thanh vô tức, các kiếm đạo dung hợp lẫn nhau, mười ức tám ngàn vạn Côn Bằng thần kiếm bị Sở Ca chậm rãi thôn phệ!

Côn Bằng vung tay, trực tiếp thu hồi những Côn Bằng thần kiếm còn sót lại!

“!!!” Kiếm giới bao la vạn tượng, có thể thôn phệ các loại kiếm đạo, kiếm đạo của Côn Bằng cũng chỉ là một trong số đó mà thôi.

Khí tức khủng bố đan xen, kiếm đạo diễn hóa trong đó, Sở Ca bình thản thu tay.

“Yêu Sư Côn Bằng, dám ra tay với ta sao?” Sở Ca đứng trong hư không thiên địa, ở phía dưới là Hỗn Độn Nhân tộc.

Chỉ thấy những Hỗn Độn Nhân tộc này sau khi thấy Sở Ca, ngay cả một hơi thở mạnh cũng không dám!

Họ bị khí tức của Sở Ca chấn nhiếp.

Ba con Trường Hà hiển hóa quanh thân Sở Ca, đó là Trường Hà Khí Vận Nhân tộc, ý chí Nhân Đạo và tu vi Nhân tộc!

Chỉ là hiện tại, Trường Hà Khí Vận Nhân tộc lại bị chém đi một nửa, nhưng ý chí Nhân Đạo lại bạo trướng, tu vi Nhân tộc cũng tăng lên một chút!

Như vậy, tổng thể thì vẫn cân bằng như trước.

Được ba con Trường Hà Nhân Đạo gia trì, khí thế của Sở Ca càng thêm khủng bố.

Yêu Sư Côn Bằng ở xa nhìn Sở Ca lúc này, hai mắt lấp lánh, vạn thiên ý niệm dâng lên.

“Hả?

Nhân Vương dùng một đạo thần thông, không phải hóa thân!” Một đạo hóa thân sao có thể cường đại đến vậy?

Thậm chí có thể chặn đứng mười ức tám ngàn vạn Côn Bằng thần kiếm, không kém gì một tồn tại Chuẩn Thánh trung hậu kỳ.

Giống hệt chân thân của Sở Ca!

Có thể sử dụng Kiếm Giới, có thể triệu hoán Trường Hà Nhân Đạo!

Thậm chí Yêu Sư Côn Bằng ẩn ẩn có cảm giác, đạo "hóa thân" này thậm chí có thể triệu hoán Tiên Thiên Chí Bảo, thậm chí là hư ảnh thần ma khủng bố kia!

Giờ khắc này, Yêu Sư Côn Bằng hạ quyết tâm, thân thể y dao động, hóa thành Thần Bằng trực tiếp xông vào Bắc Minh.

Sau khi tiến vào Bắc Minh, Thần Bằng hóa thành Thần Côn, biến mất tại địa giới Bắc Minh!

Yêu Sư Côn Bằng chạy trốn sao?!

Những Hỗn Độn Nhân tộc đều đầy vẻ không thể tin nổi nhìn Yêu Sư Côn Bằng biến mất.

Đó chẳng phải là Đế Sư của Hỗn Độn Nhân tộc sao, lại chạy trốn?

Vậy phải làm sao?

"Đây là uy danh của Đại lão gia sao?" Một đạo hóa thân, đã dọa lui một tồn tại Đại Thần Thông Hồng Hoang?

Tồn tại Đại Thần Thông kia là Yêu tộc hung ác số một Thái Cổ, ngay cả Tam Thi của Thánh Nhân cũng không thể làm được bước này!

Bạch Trạch càng thêm sợ hãi và sùng bái Sở Ca.

Trong hư không thiên địa, Sở Ca nhìn Yêu Sư Côn Bằng lại chạy trốn, cũng hơi ngẩn người.

Hiện tại, mình cường đại đến vậy sao?

Ngay cả Đại Thần Thông thấy cũng phải chạy trốn sao?

Trạng thái hiện tại của Sở Ca rất vi diệu!

Thậm chí có thể lại hình chiếu chư thiên vạn giới!

Lấy một vật nào đó làm môi giới, hình chiếu pháp lực ý chí của mình, đạo hóa thân được hình chiếu có thể vận dụng bất kỳ thủ đoạn nào của bản thể.

Càng thần kỳ hơn, hai đạo hình chiếu, thậm chí số đạo hình chiếu hóa thân đều có thể tồn tại!

Số đạo hóa thân được hình chiếu, đều có tám thành thực lực của Sở Ca.

Tất cả thần thông đại pháp, đều có thể diễn hóa tám thành trạng thái của bản thể!

Sự tồn tại của những hình chiếu hóa thân này quá kỳ diệu, ngay cả Sở Ca trong thời gian ngắn cũng không thể giải thích được sự xuất hiện của chúng.

Mỗi đạo hình chiếu hóa thân, đều ở trong thế giới Hồng Hoang, nhưng đều giáng lâm theo các dòng thời gian khác nhau.

Giống như từ quá khứ, hoặc tương lai, rồi giáng lâm!

Mỗi đạo hình chiếu hóa thân, lại không thể đồng thời xuất hiện, cũng không thể gặp mặt lẫn nhau!

Chương 165

"Cảnh giới Cổ Trần Sa, ngay cả ta cũng không thể nhìn thấu được." Sở Ca thân là bản tôn, hiện tại ngay cả một đạo hóa thân cũng không bằng!

Một trong ba đạo Hồng Mông hóa thân, một khi ngưng tụ ra ba đạo Hồng Mông hóa thân.

Hồng Quân?

Vậy thì sao?

Ý niệm Sở Ca trở về, nhìn về phía xa!

Ở nơi đó, Bắc Minh đang dao động, bên ngoài Bắc Minh là Bắc Hải.

Đạo hóa thân của Sở Ca đã dọa lui Yêu Sư Côn Bằng, chuyện này chấn động Hỗn Độn Nhân tộc.

Trong ức vạn vạn dặm cương thổ của Đại Chu Thần Triều, đều đang nhìn Sở Ca.

Chỉ là giờ khắc này, không ai dám thở mạnh!

Nhân tộc do Nữ Oa Nương Nương sáng tạo ra, không bái Sở Ca, không tôn Nhân Vương, nhưng khí thế của Sở Ca quá khủng bố.

Họ có thể cảm ứng được cỗ khí tức vô địch trên đỉnh đầu, dường như chỉ cần giáng xuống một phần, là có thể trấn áp tất cả.

Sinh tử của những Hỗn Độn Nhân tộc đều nằm trong một niệm của Sở Ca!

Phong Thần, Hạo Thiên, Nữ Oa Nương Nương, vào giờ khắc này có tác dụng gì?

Sở Ca xuất hiện ở nơi đây, ai dám nói không?

"Nhân Vương đương kim cường đại đến vậy sao?" Những Hỗn Độn Nhân tộc này, được Nữ Oa Nương Nương sáng tạo ra, đối đầu với Sở Ca.

Có tư bản gì sao?

Hoặc, những người đứng sau lưng kia, có bản lĩnh gì sao?

Nhìn bóng lưng vô địch của Sở Ca, vô số Hỗn Độn Nhân tộc đều tuyệt vọng.

Bóng dáng kia sẽ vĩnh viễn khắc sâu vào sâu thẳm đạo tâm của họ.

Đồng thời, Sở Ca nhìn về phía Bắc Hải, dưới ánh mắt của y, Bắc Hải theo đó hiện ra.

Vô số trọng không gian xuyên việt, vô số khoảng cách đều biến mất.

Trong mắt y, hải vực trở thành một điều vĩnh hằng, Bắc Hải mênh mông vô tận, trải rộng trên Hồng Hoang đại địa, thậm chí dưới cảm tri của Sở Ca, y đã quan sát từng đầu Huyền Vũ thần quy!

Tộc Huyền Vũ đang sinh sống ở nơi đây!

"Ngay cả ánh mắt của ta, cũng không thể nhìn thấy trung tâm Bắc Hải sao?" Sở Ca muốn thăm dò trung tâm Bắc Hải, nhưng với thực lực hiện tại, y không thể nhìn thấy!

Cũng có chút thú vị!

Ở phía dưới, Bạch Trạch cũng bay về phía Sở Ca.

Run rẩy đứng bên cạnh Sở Ca, cẩn thận từng li từng tí, không dám quấy rầy Sở Ca.

Sau một hồi lâu, Sở Ca mới nói: "Bắc Hải sắp đến, tiếp tục đi

thôi.” Thân thể Sở Ca chấn động, sau đó hóa thành từng đạo quang mang, những đạo tử quang mang này dung nhập vào thiên địa, biến mất khỏi thế giới Hồng Hoang, cuối cùng chỉ còn lại một sợi tóc.

Một sợi tóc của Sở Ca.

Một sợi tóc màu trắng dao động gợn sóng, bay vào Bạch Trạch, biến mất không thấy!

Bạch Trạch thấy vậy, hướng về hư không ba lần bái, rồi mới bay về phía Bắc Hải, một đường ngang dọc Hồng Hoang phương Bắc, không một đầu đại yêu nào dám xuất hiện đối đầu.

Bạch Trạch ngang dọc Hồng Hoang, khí tức tiết ra, tuyên bố sự giáng lâm của mình, cực kỳ kiêu ngạo, nhưng ai dám nói y không dám?

Có Sở Ca tọa trấn, Đại Thần Thông Hồng Hoang đều không dám phóng túng!

Bởi vậy, sau khi đi một đường, Bạch Trạch cũng an toàn bay về phía Bắc Minh, bay vào Bắc Hải, hướng về trung tâm Bắc Hải.

Chỉ là Bắc Hải quá lớn, quá lớn, trải dài trên hải vực mênh mông vô tận, thậm chí ít thấy sinh linh xuất hiện.

Chỉ có lác đác những người mới có thể nhìn thấy từng đầu Huyền Vũ thần quy! ....

Kiếm Sơn!

Hiện nay Kiếm Sơn đã trở thành thánh địa của Nhân tộc!

Trong toàn bộ cảnh địa Nhân tộc, thánh địa Kiếm Sơn, bốn phía nguyên bản là di tích của Đại Chiến Vu Yêu lần thứ nhất, nhưng theo thời gian trôi đi, Nhân tộc định cư trong di tích Đại Chiến Vu Yêu lần thứ nhất, tiếp đó từng thế hệ tông môn thế lực, thế gia Nhân tộc theo

đó hình thành!

Hoàn toàn trở thành một tông môn thế gia trong thế giới huyền huyễn, vô số Đại Đế Chân Tiên dũng hiện, bao bọc Kiếm Sơn!

Kiếm Sơn trở thành trung tâm trong cảnh nội Nhân tộc!

Bốn phía Kiếm Sơn, những Nhân tộc đó đều sẽ triều bái!

Thậm chí mỗi giờ mỗi khắc, đều có tu sĩ Hồng Hoang Nhân tộc, không ngại vạn vạn dặm, đến Kiếm Sơn bái kiến Sở Ca.

Dưới Kiếm Sơn, bên ngoài Kiếm Sơn, họ ba khấu chín bái, thành kính quỳ bái Kiếm Sơn, đó là sự tôn kính phát ra từ nội tâm.

Không có Sở Ca, không có Hồng Hoang Nhân tộc hiện tại!

Trong vòng ba ngàn dặm gần Kiếm Sơn, là thánh địa Nhân tộc, Nhân tộc Tam Tổ cấm Nhân tộc quấy rầy Sở Ca, bởi vậy trong phạm vi ba ngàn dặm không một Nhân tộc nào dám đặt chân vào.

Đều ở xa xa mà nhìn!

Một ngày, từ trên trời đột nhiên giáng xuống từng đạo quang mang, ba ngàn dặm tử khí hạo đãng chấn động thiên địa, vô tận quang mang rơi xuống.

Đó là Thánh Nhân xuất hành.

Những Nhân tộc bên ngoài Kiếm Sơn ngước nhìn tinh không, thấy một đạo nhân đạp trên một thanh thần kiếm bay về phía Kiếm Sơn.

"Kia, kia là Thông Thiên Giáo Chủ!" Thông Thiên Giáo Chủ?

Không phải Thánh Nhân của Tiệt Giáo sao?

Lại đến thánh địa Nhân tộc sao?

Tôn Thánh Nhân này vẫn luôn giáng lâm Kiếm Sơn, chẳng lẽ muốn kết minh với Nhân tộc sao?

Những Hồng Hoang Nhân tộc đến triều bái Kiếm Sơn đều kinh ngạc.

Trong Nhân Vương Điện trên Kiếm Sơn!

Thân thể Sở Ca khẽ động, chỉ thấy từng đạo Chân Linh lạc ấn bay tới, tiếp đó dung nhập vào thân thể y.

Đó là ý chí của đạo hóa thân tại Đại Chu Hoàng Triều ở Bắc Minh!

Cũng vào giờ khắc này, trở về chân thân y.

Đây là lần hình chiếu đầu tiên của Sở Ca, nhưng không hề có chút ngưng trệ nào, giống như đã sử dụng hàng trăm vạn lần, y hoàn thành lần hình chiếu này một cách nhẹ nhàng thuần thục.

Tất cả đều quy về đạo hóa thân của Cổ Trần Sa.

"Bắc Hải sắp đến, ta có thể toàn lực đề thăng Hỗn Độn Hồng Mông Thế Giới rồi." Sở Ca đang suy nghĩ làm sao để chứng đạo Hỗn Nguyên!

Pháp Trảm Tam Thi do Hồng Quân sáng tạo, lấy thiện, ác, tự ngã Tam Thi cùng với bản thể đồng thời xung kích cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La.

Vậy còn Sở Ca thì sao?

Ba đạo Hồng Mông hóa thân, còn cường đại hơn cả bản thể, khi Sở Ca bước vào Đại La, ba đạo hóa thân nói không chừng có chiến lực Thánh Nhân!

Ba đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hóa thân cộng thêm bản thể của y, trực tiếp xung kích Hỗn Nguyên Đại Đạo!

Không biết Sở Ca có thể một lần đột phá đến độ cao nào!

Hỗn Nguyên Vô Cực?

Trực tiếp xông lên Hỗn Nguyên Đại Đạo!

Thu liễm tâm thần, Sở Ca nhìn về phía cửa lớn Nhân Vương Điện, ở nơi đó, một đạo thân ảnh theo đó xuất hiện.

Chỉ thấy một đạo nhân, lưng đeo một thanh thần kiếm, quanh thân từng đạo kiếm khí hiển hóa, lại có bốn loại kiếm ý quán thông quanh thân.

Trên đỉnh đầu Thông Thiên Giáo Chủ, treo lơ lửng một tấm thần đồ.

Chính là Tru Tiên Kiếm Trận Đồ!

Chương 166

Từng tia huyền diệu rủ xuống, kiếm khí hóa thành áo nghĩa, tựa hồ bốn con đường kiếm đạo quanh quẩn quanh Thông Thiên Giáo Chủ!

Khủng bố!

Hiện tại Thông Thiên Giáo Chủ được bốn Đại Đạo gia trì, nếu thêm Thượng Thanh Tiên Đạo, thì năm Đại Đạo, tương đương với tu vi của năm tồn tại Đại Thần Thông, chưa đạt được quả vị Thánh Nhân!

"Đạo hữu, ta lại gặp mặt rồi!" Trước đó, Thông Thiên Giáo Chủ bị Hồng Quân Lão Tổ triệu lên Tử Tiêu Cung, hiện tại lại bước vào Nhân Vương Điện.

Chỉ thấy y hướng về Sở Ca cúi chào, chậm rãi nói: "Nhân Vương!" "Không bằng chúng ta liên thủ đi!" Đúng vậy!

Y muốn tìm Sở Ca liên thủ, trong Phong Thần, đối mặt với năm vị Thiên Đạo Thánh Nhân!

Với sức mạnh của Tiệt Giáo, cùng chống lại đạo thống của năm vị Thánh Nhân!

Phong mang trên người Thông Thiên Giáo Chủ phóng ra, khí thế nuốt trọn tinh hà, Nhân Vương Điện cũng đang chấn động.

Ánh mắt y tựa hồ tinh thần rực rỡ, thành khẩn nhìn Sở Ca!

Trong Nhân Vương Điện, Thông Thiên Giáo Chủ nhìn Sở Ca!

Đều đang chờ đợi câu trả lời của Sở Ca.

Lần Phong Thần này, không phải Tam Giáo Phong Thần, mà là đại chiến Phong Thần của sáu vị Thiên Đạo Thánh Nhân trong toàn bộ thế

giới Hồng Hoang.

Năm vị Thiên Đạo Thánh Nhân còn lại liên thủ, cùng đối phó Thông Thiên Giáo Chủ.

Áp lực của y quá lớn, bởi vậy y muốn chiêu mộ một trợ thủ.

Sở Ca là một lựa chọn tuyệt vời.

"Giáo chủ, đã xảy ra chuyện gì sao?" Sở Ca nghi vấn!

Dĩ nhiên y biết Thông Thiên Giáo Chủ đến Nhân Vương Điện có chuyện gì, nhưng nguyên nhân cụ thể, y cũng không thể biết được.

Hiện tại thế giới Hồng Hoang, đại thế đều lặng lẽ biến động, đừng nói một số chuyện nhỏ.

Thậm chí ngay cả Thánh Nhân thôi diễn thiên cơ đi về đâu, cũng gặp khó khăn!

Bởi vì khí tức tai kiếp lại giáng lâm, Lượng Kiếp lại sắp bùng nổ.

Thông Thiên Giáo Chủ quanh thân bao quanh Tru Tiên Kiếm Khí, trên đỉnh đầu một tấm trận đồ, y đưa một tay ra, chỉ thấy trận đồ bay về phía Sở Ca.

"Ai!" Y thở dài một tiếng, rồi mới nói: "Hồng Hoang Lượng Kiếp lại sắp khởi động." "Đạo hữu, Hồng Hoang Nhân tộc nguy hiểm rồi!" Thông Thiên Giáo Chủ không dài dòng, trực tiếp nói: "Trước đó, Đạo Tổ triệu gọi sáu Thánh chúng ta đến Tử Tiêu Cung!" Sáu Thánh nhập Tử Tiêu Cung, Phong Thần khai mở!

Thông Thiên Giáo Chủ lựa chọn Hồng Hoang Nhân tộc, năm vị Thánh Nhân còn lại lựa chọn Hỗn Độn Nhân tộc.

Lấy Nhân tộc làm cuộc chơi, mỗi bên thi triển đại pháp, không tranh giành nhân tài cho Hạo Thiên nữa.

Đó là một lần va chạm đạo thống của chư thiên Thánh Nhân!

Đệ tử môn hạ đều sẽ xuất động, một khi đệ tử môn hạ thất bại, thì Thánh Nhân đều sẽ ra tay, để nghiệm chứng đạo quả của mình!

Đến lúc đó, sẽ bùng nổ một Lượng Kiếp còn khủng bố hơn cả Đại Chiến Vu Yêu.

Sáu vị Thiên Đạo Thánh Nhân ra tay!

Các tồn tại Đại Thần Thông khác cũng sẽ bị cuốn vào trận Lượng Kiếp này.

Bởi vậy, giờ khắc này, Thông Thiên Giáo Chủ và Sở Ca đứng cùng một phe.

Hiện tại, y cũng đang tìm kiếm Sở Ca!

"Thái Thanh Thánh Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, có Tây Phương Nhị Thánh và Nữ Oa Nương Nương, năm người liên thủ, đứng ở thế bất bại!" "Đạo hữu muốn bảo toàn Hồng Hoang Nhân tộc, chuyện này cũng có chút khó khăn rồi." Một khi thất bại, Hồng Hoang Nhân tộc đều sẽ trở thành lịch sử.

Dù sao nhân vật chính của Lượng Kiếp này là Nhân tộc, Hồng Hoang Nhân tộc cũng là Nhân tộc, Hỗn Độn Nhân tộc cũng là Nhân tộc, ai là nhân vật chính đều như nhau.

"Đây là Tru Tiên Kiếm Trận Đồ, có trận đồ này, ta có thể bày ra Hồng Hoang Đệ Nhất Sát Trận Tru Tiên Kiếm Trận!" "Khi đó, ta có thể giữ chân bốn vị Thánh Nhân!" Trên Tru Tiên Kiếm Trận Đồ lấp lánh quang mang, diễn hóa bốn đạo kiếm khí ảo diệu, tựa hồ đang chờ đợi Tứ Kiếm trở về.

Hồng Quân Lão Tổ sau khi trở thành Thiên Đạo, đã luyện chế ra kiếm trận đồ này!

Một khi bày ra Tru Tiên Kiếm Trận, nó còn cường đại hơn vài thành so với Tru Tiên Kiếm Trận mà Ma Tổ La Hầu bày ra trong Đạo

Ma Lượng Kiếp.

Sở Ca cũng cảm ứng được từng đạo khí tức khủng bố, ngay cả nhục thân của y cũng xuất hiện gợn sóng.

Nhục thân của y đã hoàn toàn vượt qua Thập Nhị Tổ Vu, so với việc Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Trận triệu hoán hư ảnh Bàn Cổ, cũng chỉ yếu hơn vài thành mà thôi!

Sở Ca nhìn Tru Tiên Kiếm Trận Đồ, ánh mắt lấp lánh, trong lòng vạn thiên ý niệm dâng lên.

Phong Thần rốt cuộc cũng sắp đến rồi sao?

Nhưng mình chưa chuẩn bị tốt a!

"Không biết Đạo hữu có vạn toàn chi sách nào không?" Thông Thiên Giáo Chủ đầy vẻ hy vọng nhìn Sở Ca, dù sao vị Nhân Vương trước mắt này đã từng dồn năm vị Thánh Nhân vào tận cùng Thiên Đạo mà đồ sát a.

Có lẽ Sở Ca có cách, giúp y giành chiến thắng trong trận Phong Thần.

"Oanh!" Chỉ thấy Sở Ca hành động!

Y đưa tay triệu một cái, một thanh thần chung bay vào trong lòng bàn tay y, chính là Khai Thiên Tam Bảo Hỗn Độn Chung.

Chỉ là giờ khắc này, với thực lực của Sở Ca, y vẫn chưa thể luyện hóa bốn mươi chín trọng Tiên Thiên Cấm Chế.

"Giáo chủ, ta cần thời gian!" Đúng vậy!

Sở Ca cần một ít thời gian, luyện hóa nửa tòa Bất Chu Sơn, luyện hóa Long Vương đều cần một ít thời gian, chỉ cần luyện hóa tất cả, Bàn Cổ Chân Thân của Sở Ca tất nhiên sẽ ngưng tụ ra một phần vạn!

Thậm chí có hy vọng xung kích một phần vạn triệu!

Có Hỗn Độn Hồng Mông Thế Giới của Sở Ca, Bạch Trạch ở Bắc Hải, sắp tiến vào đại dương Bắc Hải, quan sát những thi hài thần ma Hỗn Độn đã vẫn lạc kia.

Một đạo Hồng Mông hóa thân cũng sắp xuất thế!

Có Nhân tộc, Nhân tộc càng cường đại, Sở Ca cũng càng cường đại, bởi vậy Phong Thần có thể trì hoãn!

Thông Thiên Giáo Chủ nhìn Hỗn Độn Chung, cũng thấy sự liên hệ giữa Hỗn Độn Chung và Sở Ca, còn xa mới đạt đến độ khế hợp giữa Đông Hoàng Thái Nhất và Đông Hoàng Chung năm xưa.

Điều này cho thấy Sở Ca chưa triệt để luyện hóa thanh Tiên Thiên Chí Bảo này.

"Nếu đã như vậy!

Không bằng ta trở về Bích Du Cung, lựa chọn bế quan không ra ngoài." "Tiên hoãn lại một đoạn thời gian, sau đó đợi Đạo hữu luyện hóa xong Hỗn Độn Chung, Tiệt Giáo chúng ta lại xuất quan?!" Sáu Thánh Phong Thần, năm vị Thánh Nhân còn lại dĩ nhiên cũng phải đợi Thông Thiên Giáo Chủ xuất quan, mới có thể chính thức khai mở Phong Thần Đại Chiến.

Bởi vậy Thông Thiên Giáo Chủ lựa chọn bế quan không ra ngoài, cũng có thể trì hoãn một đoạn thời gian.

Sở Ca lập tức gật đầu.

"Vậy thì như vậy!

Đợi ta hoàn toàn tế luyện xong Hỗn Độn Chung, sẽ cáo tri Giáo chủ!" Hỗn Độn Chung?

Đó không phải là át chủ bài của Sở Ca!

Nhưng y cần Hỗn Độn Chung làm mồi nhử.

“Đạo hữu, ta về Bích Du Cung!” Thông Thiên Giáo Chủ vái một cái, thu Tru Tiên Kiếm Trận Đồ lại, rồi lại bay ra khỏi Nhân Vương Điện.

Một đạo quang mang bay từ Kiếm Sơn, hướng về Bồng Lai ở Đông Hải.

Rất nhanh, tôn Thánh Nhân kia trở về Bồng Lai Tiên Đảo.

Sau đó, một tin tức truyền khắp thế giới Hồng Hoang, chấn động toàn bộ thiên địa Hồng Hoang.

“Tiệt Giáo hôm nay, tránh đời không ra!

Chuyên tâm tu luyện Đại Đạo!” “Oanh!” Một thanh âm hóa thành đạo âm, vang vọng thế giới Hồng Hoang, chấn động thiên địa.

Oa Hoàng Cung, Bát Cảnh Cung, Ngọc Hư Cung, Tây Phương Cực Lạc Thế Giới, và Thiên Đình, đều chấn động!

Từng đạo thân ảnh từ trong đạo tràng bước ra, đều đầy vẻ không thể tin nổi nhìn về Bích Du Cung ở Bồng Lai Đông Hải.

“Cái gì?” “Tiệt Giáo tránh đời tu hành rồi sao?” Được thôi!

Phong Thần Đại Chiến vừa mới xác định, sáu Thánh Phong Thần, năm vị Thánh Nhân liên thủ.

Không có Tiệt Giáo của Thông Thiên Giáo Chủ, Phong Thần sao?

Phong Thần cho ai?

Thái Thanh Thánh Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Nữ Oa Nương Nương, và Tây Phương Nhị Thánh đều ngây ngốc!

Chương 167

Đều đờ đẫn nhìn Bích Du Cung biến mất, đều chìm vào trầm tư...

Đông Hải Bồng Lai, trên Bích Du Cung đảo Kim Ngao, từng đạo khí tức theo đó ẩn mình, sau đó vô số thiên địa dị tượng biến mất.

Thậm chí ngay cả tử khí hạo đãng của Thánh Nhân cũng sắp tiêu tán.

Trên Bồng Lai Tiên Đảo, trong động phủ của những đệ tử Tiệt Giáo kia, từng đạo thân ảnh cũng đều ngơ ngác nhìn bốn phía thiên vũ.

"Tiệt Giáo bế quan rồi sao?" Không biết!

Tiệt Giáo khi nào bế quan?

Ngay bây giờ sao?

Cũng quá đột ngột rồi!

Vạn Tiên của Tiệt Giáo đều không có chút chuẩn bị nào, bị Thông Thiên Giáo Chủ đại diện quyết định.

"Lão sư, vì sao lại chọn tránh đời không ra ngoài vào thời điểm này?" Trên đảo Kim Ngao, mấy đạo thân ảnh đứng cùng một chỗ.

Đó là Đại sư huynh của Tiệt Giáo Đa Bảo Đạo Nhân, và mấy vị Thánh Mẫu cũng ở đó.

Kim Linh Thánh Mẫu, Quy Linh Thánh Mẫu, Vô Đương Thánh Mẫu ba vị Đại La Kim Tiên ánh mắt thâm thúy, nhìn Bích Du Cung sắp biến mất, đều lộ ra vẻ không hiểu.

Thông Thiên Giáo Chủ biến mất một hội nguyên, mười ba ức năm, nhưng sau khi trở về Tiệt Giáo việc đầu tiên là chọn bế quan?

Trực tiếp khiến toàn bộ Tiệt Giáo bế quan.

Những đệ tử Tiệt Giáo này không nhận được chút tin tức nào, nhưng Thông Thiên Giáo Chủ muốn làm vậy, tuyệt đối có thâm ý.

"Hồng Hoang lại xảy ra chuyện gì sao?" Một lần đại kiếp này, còn khủng bố hơn cả Vu Yêu Đại Kiếp!

Nếu không thân là đạo thống của Thánh Nhân, đệ tử Giáo chủ, vì sao lại phải tránh đời không ra ngoài?

Triệu Công Minh, Bích Tiêu, Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, và từng tôn đệ tử Tiệt Giáo đều nhìn Bích Du Cung!

Đều đang suy nghĩ về chuyện này, chỉ là không thể thôi diễn ra chút thiên cơ nào.

Tựa hồ thiên cơ vào giờ khắc này lại bị che lấp.

Theo sự biến mất của đảo Bồng Lai Đông Hải, những Đại Thần Thông Hồng Hoang kia đều lần lượt ra tay.

Họ đang thăm dò thiên cơ Hồng Hoang, muốn tìm nguyên nhân Thông Thiên Giáo Chủ tránh đời không ra ngoài.

Một tôn Thánh Nhân tránh đời không ra ngoài, chẳng lẽ Vô Lượng Lượng Kiếp đã giáng lâm rồi sao?

Nghĩ đến đây, những Đại Thần Thông Hồng Hoang kia đều lạnh cả người.

Vô Lượng Lượng Kiếp?!

Chắc không phải đâu?

Từng đạo ánh mắt nhìn về phía Đông Hải, muốn sưu tra Bồng Lai Tiên Đảo, nhưng Thánh Nhân đã ra tay, quần Đại La Kim Tiên sao có thể thăm dò được y.

Thiên Đình!

Hạo Thiên và Dao Trì hạ ánh mắt, nhìn Bồng Lai Tiên Đảo ở Đông Hải đã biến mất.

Đều lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Thông Thiên Giáo Chủ bế quan rồi sao?" Tôn Thánh Nhân này bế quan?

Vậy Phong Thần có nên tiếp tục không?!

Hạo Thiên kinh nghi bất định, hiện tại nên làm gì?

Bỗng nhiên vào giờ khắc này, Hạo Thiên và Dao Trì nhìn về phía Thái Cổ Tinh Không, ở nơi đó, mấy đạo thân ảnh ngưng tụ dưới Hỗn Độn.

Lại có ba ngàn dặm tử khí hạo đãng thiên địa, đó là Thánh Nhân xuất hành!

Thái Thanh Thánh Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tây Phương Nhị Thánh, đều tụ tập ở Oa Hoàng Cung!

Nữ Oa Nương Nương cũng từ trong Hỗn Độn bước xuống, năm vị Thiên Đạo Thánh Nhân tụ tập ở một chỗ, đều nhìn về phía Đông Hải!

"Chẳng lẽ Thông Thiên Giáo Chủ cho rằng mình nhất định thua không nghi ngờ, bởi vậy lựa chọn tránh đời không ra ngoài?" Tiếp Dẫn Đạo Nhân chậm rãi nói.

Đúng vậy, để Thông Thiên Giáo Chủ một mình đối mặt với năm vị Thánh Nhân, nếu là mình, cũng không dám a.

Đó là năm vị Thiên Đạo Thánh Nhân, đừng nói người khác, ngay cả Hồng Quân Đạo Tổ cũng phải lạnh nhạt đối đãi.

"Vậy hiện tại Phong Thần lại phải làm sao?" Không có Thông Thiên Giáo Chủ, Phong Thần không thể tiến hành được a.

Đệ tử Tiệt Giáo đều bế quan rồi, những Thánh Nhân này đối đầu với ai?

Trực tiếp khai chiến với Hồng Hoang Nhân tộc sao?

Rồi trấn áp Nhân Vương?

Nhưng lại có chút chột dạ!

Năm vị Thiên Đạo Thánh Nhân bị Sở Ca dồn vào tận cùng Thiên Đạo đồ sát mấy lần, hiện tại, tu vi của họ lại chưa khôi phục!

"Hay là, chúng ta đi thuyết phục Thông Thiên Giáo Chủ?

Để y trở lại xuất quan?" Chỉ có Thông Thiên Giáo Chủ xuất quan, Tiệt Giáo xuất thế, Phong Thần mới có thể tiếp tục tiến hành a.

Chuẩn Đề Đạo Nhân nhìn mấy tôn Thánh Nhân còn lại nói.

Thái Thanh Thánh Nhân trầm tư nói: "Chỉ có thể như vậy thôi, chỉ không biết y có xuất quan không." Năm vị Thánh Nhân liên thủ, ngay cả y cũng bế quan, quản gì Phong Thần đại kiếp.

"Hừ!

Thông Thiên Giáo Chủ, không phải muốn một trận Phong Thần sao?

Hiện tại lại làm rùa rụt cổ rồi sao?" Nguyên Thủy Thiên Tôn lạnh giọng hừ một tiếng!

Nhìn về Bồng Lai Đông Hải, lạnh lùng nói!

"Thông Thiên!" Oanh oanh!

Từng đạo thanh âm truyền khắp thiên địa Hồng Hoang, vô số sinh linh Hồng Hoang đều nghe thấy thanh âm của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Không phải muốn một trận Phong Thần sao?" "Vì sao hiện tại

tránh đời không ra ngoài?

Làm rùa rụt cổ sao?" "Hừ, nếu sợ rồi, thì nói sớm đi!" Từng đạo đạo âm của Thánh Nhân vang vọng tinh không, chấn động vũ trụ, uy áp cổ lão của Thánh Nhân giáng xuống.

Thiên Đình, Hồng Hoang Nhân tộc, Hỗn Độn Nhân tộc Bắc Hải, và Ngũ Trang Quán, Huyết Hải, U Minh Địa Phủ, từng nơi phúc địa của tiên gia đều vang vọng thanh âm của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Những Đại Thần Thông kia thân ảnh đều chấn động, từ lời nói của Nguyên Thủy Thiên Tôn, dường như thôi diễn ra được một tia thiên cơ.

"Phong Thần!!!" Phong Thần?

Thông Thiên Giáo Chủ bế quan có liên quan đến Phong Thần sao?

Vì sao một tôn Thánh Nhân cũng phải tránh đời không ra ngoài.

Từng đạo ý niệm khủng bố, dâng lên trong đầu những Đại Thần Thông kia.

Trên Đông Hải, tòa Bồng Lai Tiên Đảo ẩn mình kia lại ngừng lại, sau đó một cỗ khí tức khủng bố dao động thiên địa!

"Oanh long!" Bốn đạo kiếm khí kia, quán thông thiên vũ, tung hoành tinh không.

Tru Tiên Kiếm Khí, Tuyệt Tiên Kiếm Khí, Hãm Tiên Kiếm Khí, Lục Tiên Kiếm Khí, bốn đạo kiếm khí trực tiếp từ phía trên Đông Hải đánh vào Thái Cổ Tinh Không, che phủ ức vạn vạn dặm thiên địa.

"Kia, kia là Tru Tiên Tứ Kiếm!" Sau đó Tứ Kiếm diễn hóa trong thiên địa, hóa thành bốn thanh ức vạn vạn thần kiếm, tựa hồ như trụ cột chống trời!

Thế giới Hồng Hoang, đều bị uy áp của Tứ Kiếm đột nhiên xuất

hiện trấn nhiếp!

Vô số sinh linh ngước nhìn phương Đông Hồng Hoang, đều thấy cảnh tượng kỳ dị.

"Tru Tiên Tứ Kiếm, đó là Tru Tiên Tứ Kiếm a, lại xuất hiện sao?" Trong Đạo Ma Lượng Kiếp, Tru Tiên Tứ Kiếm đã chém giết vô số Đại Thần Thông, vô số Đại La Kim Tiên đổ máu, ngay cả Đạo Tổ cũng phải tạm tránh phong mang!

Hiện tại, bốn thanh tuyệt thế thần kiếm lại xuất thế rồi!

Khiến thế nhân kinh hãi!

Cũng vào giờ khắc này, một thanh âm từ trong Bích Du Cung truyền ra.

"Hừ!" "Nguyên Thủy Thiên Tôn, đợi ta tham ngộ xong Tru Tiên Kiếm Trận Đồ, người đầu tiên ta sẽ dùng để tế luyện Tru Tiên Kiếm!" Tru Tiên Kiếm Trận!!!

Chương 168

Được xưng là Hồng Hoang Đệ Nhất Sát Trận Đại Trận sao?

Thông Thiên Giáo Chủ đã học được sao?

Giờ khắc này, thần sắc của mấy tôn Thánh Nhân kia đều khẽ biến đổi.

Tru Tiên Kiếm Trận?

Thông Thiên Giáo Chủ muốn tham ngộ Tru Tiên Kiếm Trận?!

Từng tôn Thánh Nhân đều lộ vẻ kinh hãi, đó chính là Tru Tiên Kiếm Trận a.

Hồng Hoang Đệ Nhất Sát Trận!

Trận này rốt cuộc mạnh đến mức nào?

Những Thánh Nhân này rõ ràng nhất.

Trong Đạo Ma Lượng Kiếp, Tru Tiên Kiếm Trận lần đầu tiên xuất hiện ở Hồng Hoang, lần đó, cũng khiến Đại Thần Thông Hồng Hoang triệt để hiểu rõ sự khủng bố của kiếm trận.

Đó là một kiếm trận khủng bố khiến Đại Thần Thông Hồng Hoang lạnh cả gan, giết chết từng tôn thần thai Tiên Thiên thượng hải!

Ngay cả Hồng Quân Lão Tổ cũng đành chịu, không thể không mời ba tôn Đại Đạo Lão Tổ.

Nhưng dù vậy, trong Đạo Ma Lượng Kiếp, trừ Hồng Quân ra, Càn Khôn Lão Tổ, Âm Dương Lão Tổ, Huyền Hoàng Lão Tổ, ba tồn tại cận kề chứng đạo Thánh Nhân, cũng đã vẫn lạc!

Và số lượng Đại Thần Thông vẫn lạc còn nhiều vô số kể.

Như vậy mới phá được Tru Tiên Kiếm Trận của Ma Tổ La Hầu, có thể biết, Tru Tiên Kiếm Trận khủng bố đến mức nào rồi!

Từng đạo ánh mắt, kinh hãi!

Những sinh linh sinh ra sau Vu Yêu Lượng Kiếp, hoặc những Đại Yêu cự đầu trong thời kỳ Vu Yêu Lượng Kiếp, không biết sự khủng bố của Tru Tiên Kiếm Trận.

Nhưng từ Bồng Lai Tiên Đảo, bốn đạo kiếm khí truyền ra quá kinh người.

Những kiếm khí kia tung hoành ức vạn vạn dặm thương khung, giống như bốn cây trụ cột chống trời, trực tiếp đánh vào Thái Cổ Tinh Không phía trên, tiếp đó tinh hà chấn động.

Vô số tinh hà dao động, lan tỏa thiên địa, chỉ thấy khắp trời sao dường như muốn rơi xuống vậy, từng mảnh từng mảnh gợn sóng.

Tiếp đó bốn đạo kiếm khí, đánh nát tinh không, đánh vào trong Hỗn Độn, tiếp dẫn từng đạo khí Hỗn Độn.

Đó chính là khí Hỗn Độn a, không phải Đại La Kim Tiên thì không thể đến gần.

Toàn bộ Bồng Lai Tiên Đảo đều bị bốn đạo kiếm khí bao trùm, đừng nói Đại La Kim Tiên, ngay cả Thánh Nhân thấy bốn đạo kiếm khí này, cũng có chút sợ hãi!

"Tru Tiên Kiếm, Lục Tiên Kiếm, Tuyệt Tiên Kiếm, Hãm Tiên Kiếm!" "Bốn thanh thần kiếm, được nuôi dưỡng bằng vô số sát khí của Hung Thú, sát khí của Thần Ma Hỗn Độn, vốn là bảo vật của Thần Thú Thần Nghịch." Thái Thanh Thánh Nhân nhìn đại khủng bố trong thế giới Hồng Hoang, nói ra lịch sử của Tru Tiên Tứ Kiếm.

Tru Tiên Tứ Kiếm sinh ra vào lúc Bàn Cổ khai thiên, thậm chí khi sinh ra, còn sớm hơn cả những Tiên Thiên Linh Bảo như Huyền

Hoàng Tháp.

Chỉ là vẫn luôn được thai nghén, chưa thể xuất thế.

Ngay cả Thần Nghịch dùng vô số sát khí Hung Thú nuôi dưỡng một Lượng Kiếp, cũng không thể nuôi dưỡng thành.

Sau đó Tứ Kiếm rơi vào tay Ma Tổ La Hầu, lại trải qua vô số hội nguyên, trải qua vô số kiếp nạn, mới xuất thế!

Tiếp đó La Hầu đem toàn bộ tu vi kiếm đạo lão tổ của mình đánh vào Tru Tiên Kiếm Trận, Tứ Kiếm này từ đó chính thức xuất thế!

Thế giới Hồng Hoang, không phải không có pháp tắc kiếm đạo đại viên mãn, chỉ là kiếm đạo đã bị La Hầu chém diệt một lần.

"Đó là gì!" Nữ Oa Nương Nương thần sắc khẽ động, trong kiếm khí của Tứ Kiếm, quanh quẩn một tấm đại đồ.

Trên đồ đó, khắc bốn đạo kiếm ý, tương tự với kiếm khí của Tru Tiên Tứ Kiếm.

Lại có một đạo thân ảnh, ngồi trên tấm thần đồ kia.

Thân hình thiếu niên, ánh mắt lạnh lùng, đang nhìn năm đạo thân ảnh dưới Hỗn Độn kia.

"Lão sư quả là thiên vị, lại ban cho Thông Thiên Giáo Chủ pháp bảo." Đó chính là Tru Tiên Kiếm Trận Đồ!

Do chân thân của La Hầu luyện hóa thành, chứa tất cả chân ý kiếm đạo vô thượng, có thể giúp Thông Thiên Giáo Chủ nhanh chóng lĩnh ngộ kiếm trận!

Không chừng, trong một trận Phong Thần này, thật sự phải đối mặt với Hồng Hoang Đệ Nhất Sát Trận rồi.

"Sư muội không cần lo lắng, Tru Tiên Kiếm Trận dù lợi hại đến đâu, chẳng lẽ có thể đối kháng với liên thủ của năm vị Thánh Nhân

chúng ta sao?" Tiếp Dẫn Đạo Nhân chậm rãi nói.

"Huống hồ, Thông Thiên muốn tham ngộ trận đồ, đâu phải chuyện một sớm một chiều." Tru Tiên Kiếm Trận ám hợp Hỗn Độn, ngay cả Thánh Nhân muốn tham ngộ cũng cần một ít thời gian.

"Vậy thì!" "Không bằng chúng ta ra tay, trực tiếp lấy Tru Tiên Tứ Kiếm đi?" Không có Tru Tiên Tứ Kiếm, Thông Thiên Giáo Chủ làm sao bày ra kiếm trận?

Không có kiếm trận, Thông Thiên Giáo Chủ chỉ là một tôn Thánh Nhân, càng không phải đối thủ của chúng ta.

Chuẩn Đề Đạo Nhân tay cầm Thất Bảo Diệu Thụ, từng đạo thần quang từ trong Tiên Thiên Linh Bảo kia lấp lánh phóng ra.

"Không cần ra tay vào giờ khắc này, Lão sư đã ban trận đồ, sẽ không để chúng ta lấy Tru Tiên Tứ Kiếm đi vào giờ khắc này." Thái Thanh Thánh Nhân thản nhiên nói.

Thái Thượng Vong Tình, học theo tâm cảnh của Hồng Quân!

Bởi vậy y là người hiểu rõ tâm tư của Hồng Quân nhất.

Năm vị Thánh Nhân nhìn kiếm khí ở Bồng Lai Đông Hải, tựa hồ có điều cảm ứng, đều đồng thời nhìn về phía Hỗn Độn.

Ở nơi đó, dường như có một đạo thân ảnh chợt lóe lên rồi biến mất.

Sau đó, một đạo thân ảnh biến mất. ....

Kiếm Sơn!

Đạo thân ảnh phong hoa tuyệt đại kia cũng nhìn về phía Hỗn Độn, nhìn xuyên qua Thái Cổ Tinh Không, vô số trọng không gian, vô số thời gian, vô số pháp tắc trật tự, đạo tắc trong mắt y đều biến mất.

Giờ khắc này, y đã chứng đạo Thái Ất Đạo Quả, thân thể bất diệt!

Thần hồn bất tử, sở hữu vô thượng Đại Thần Thông.

Hơn nữa Sở Ca đã khai tịch ra hai phương thế giới không kém gì Đại Thế Giới Hồng Hoang, nhãn giới của y quá cao, quá cao.

Đó cũng là trở ngại, không thể khiến "tri thức" hóa thành Đại La Đạo Quả.

Nhưng một khi Sở Ca diễn hóa ra Đại La Đạo Quả, thì thực lực sẽ đột phi mãnh tiến, thậm chí đạt đến một độ cao khủng bố, sâu sắc hơn bất kỳ trình độ Đại La Kim Tiên nào!

"Tru Tiên Tứ Kiếm Trận của Thông Thiên Giáo Chủ, xem ra lại sắp được bày ra rồi." Một tiếng lẩm bẩm vang lên.

Giờ khắc này, y dung hợp nhận thức của mình với nhận thức của Hồng Hoang, trong mắt y phản chiếu từng đạo họa diện.

Đó là những họa diện về tương lai!

Không cần kinh nghiệm thiên cơ, trực tiếp bị Sở Ca thôi diễn ra.

Phong Thần Đại Chiến, Thông Thiên Giáo Chủ đứng về phía Hồng Hoang Nhân tộc, năm vị Thiên Đạo Thánh Nhân còn lại đứng về phía Hỗn Độn Nhân tộc.

Như vậy, Thông Thiên Giáo Chủ bày ra Tru Tiên Kiếm Trận!

Một mình độc chiến năm vị Thánh Nhân, đánh vỡ thiên địa!

Xiển Giáo phúc diệt, Hồng Hoang tan vỡ, Hồng Quân theo đó tiến vào thế giới Hồng Hoang!

Từ đó thiên địa vạn đạo suy tàn, Hồng Quân trở thành Chúa tể duy nhất của thế giới Hồng Hoang!

Từng đạo họa diện về tương lai hiển hóa trong mắt Sở Ca, cuối

cùng, y đều thấy cái chết của mình!

Y thấy cái chết trong tương lai!

Nhân Vương thân tử đạo tiêu.

Chết rồi!

Chết trong tương lai, chết trong tay Hồng Quân Lão Tổ.

"Ta đã chết trong tương lai sao?"...

Mặc dù đã có hai lần trải qua cái chết, đối với chuyện tử vong cũng khá nhẹ nhàng quen thuộc, nhưng cảm giác này cũng không hề dễ chịu!

Đối với Sở Ca, người sở hữu Kim Thân vĩnh hằng bất tử bất diệt, cái chết cũng là một loại xa vọng, một sự tồn tại giống như bug trong Hồng Hoang!

Kể cả sáu vị Thiên Đạo Thánh Nhân kia, vẫn cần chịu sự áp chế của Hồng Quân, sự ràng buộc của Thiên Đạo, dưới kế hoạch của Thiên Đạo, Thánh Nhân cũng vẫn sẽ vẫn lạc.

Chương 169

Sở Ca hiện tại hoàn toàn không thể mò ra tu vi của Hồng Quân rốt cuộc như thế nào, nhìn tốc độ tu hành hiện tại thì thực lực trong trận chiến Phong Thần tuyệt đối sẽ không thấp hơn Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Khi đó, tám ức bốn ngàn vạn Chuẩn Thánh trong cơ thể đồng loạt xuất thủ, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng chẳng là gì!

Dù Sở Ca sở hữu tu vi cường hãn như vậy, trước mặt Hồng Quân cũng khó thoát một kiếp tử.

"Hồng Quân quả nhiên rất khó đối phó!" Kẻ đại diện Thiên Đạo, cường giả số một Hồng Hoang, đối đầu với y rốt cuộc vẫn yếu hơn!

Sở Ca mạnh mẽ ngẩng đầu nhìn chằm chằm bầu trời, "Nhưng không phải chỉ có mình ta bất mãn với Hồng Quân!" Trước đó Ma Tổ La Hầu tìm Sở Ca hợp tác, Sở Ca không tin tưởng La Hầu, nên việc đó đã gác lại.

Muốn đối kháng Hồng Quân Lão Tổ trong tương lai, e rằng chỉ có thể mượn sức mạnh của La Hầu, cùng với vị Dương Mi Đại Tiên sâu không lường được kia!

Sở Ca điên cuồng thôn thổ linh khí ngàn dặm quanh Kiếm Sơn, y chỉ có thể nhanh chóng đột phá Chuẩn Thánh, kế hoạch mới càng thêm ổn thỏa.

Linh khí thiên địa điên cuồng tụ tập về Kiếm Sơn, tạo ra dị tượng thiên địa khủng bố, uy áp mà Sở Ca vô thức phóng thích ra, bao trùm lên đầu mỗi sinh linh trong ngàn dặm, đè nén đến mức họ hầu như không thể thở được.

"Đại La Kim Tiên có thể tạo ra dị tượng như vậy sao?" Huyền Đô,

người vẫn luôn chú ý đến dị động của Kiếm Sơn, không khỏi hít một hơi khí lạnh, y cũng đã thăng cấp Đại La Kim Tiên đỉnh phong không biết bao nhiêu năm.

Nhưng vì sao thân là Đại La Kim Tiên, lại ngay cả dũng khí đối mặt với Sở Ca cũng không có.

Đệ tử đóng cửa của Thái Thanh Thánh Nhân lại sợ hãi một Nhân tộc hậu thiên!

Trong mắt Huyền Đô tràn đầy lửa giận, vì sao cơ duyên đều bị kẻ này cướp đi!

Vô biên ghen tị đã gieo hạt giống trong lòng Huyền Đô, cuối cùng cũng sẽ trở thành tâm ma của y!

Sở Ca tu luyện 《Thái Cổ Tinh Thần Biến》 không phải công pháp mà Huyền Đô tu hành có thể sánh được, y có thể thôn phệ Thái Cổ Tinh Không của thế giới Hồng Hoang, hai người từ ban đầu đã có độ cao chênh lệch mười vạn tám ngàn dặm, làm sao có thể nói chuyện cùng ngày.

"Ai, thiếu một chút thôi!" Sở Ca không khỏi thở dài một tiếng, vô luận xung kích cảnh giới Chuẩn Thánh, thất bại mấy chục lần cũng không đột phá, nếu cứ tiếp tục cưỡng ép đột phá như vậy, e rằng sẽ khiến tu vi của bản thân suy thoái.

Phong Thần Lượng Kiếp đã mở màn, Sở Ca không cần thôi diễn cũng biết, lần này các Thánh lại đang phân chia khí vận Nhân tộc.

Nhưng lại tránh Hồng Hoang Nhân tộc nơi Nhân Vương ngự trị, chuyển sang lấy Hỗn Độn Nhân tộc làm nhân vật chính lần này.

Bởi vậy lần này Sở Ca căn bản không thể chiếm được chút lợi lộc nào, thậm chí vì Hỗn Độn Nhân tộc tiếp tục hấp thu khí vận Nhân tộc, Hồng Hoang Nhân tộc chỉ sẽ càng ngày càng yếu ớt.

Y cũng không thể hấp thu thêm khí vận và niệm lực, đó là nguyên nhân vì sao Sở Ca mãi không thể đột phá Chuẩn Thánh!

"Kế sách thật hay!" Sở Ca cười lạnh một tiếng, mấy vị Thiên Đạo Thánh Nhân biết chính diện không thể kháng cự mình, nên chọn cách âm thầm làm suy yếu thực lực, từ từ bóp chết y.

"Ta há lại chờ đợi làm con cừu non bị làm thịt, để mấy kẻ kia chiếm tiện nghi sao?

Sao không cho mấy kẻ đó chảy máu một chút?

Hy vọng mấy kẻ đó đừng tự đập đá vào chân mình!" Nhân tộc sẽ trở thành và trong thời gian dài sẽ là Thiên Đạo sủng nhi, dưới sự gia trì của Thiên Đạo cơ vận sẽ dần dần trở thành chủng tộc số một Hồng Hoang!

Vô luận Tam tộc Long Phượng Kỳ Lân trước đây, hay Vu Yêu Nhị tộc, đều đã trở thành quá khứ, Nhân tộc đang phát triển mạnh mẽ dần lộ ra đầu, đại thế của Nhân tộc sắp đến.

Nếu Sở Ca không có sự ủy thác của mình, Hồng Hoang hỗn loạn trong lần Phong Thần Lượng Kiếp này sẽ dần trở nên hòa bình, dù sao đệ tử các môn hạ đều lên Phong Thần Bảng, bị Tây Phương vơ vét.

Có thể nói là nguyên khí đại thương!

Sở Ca lập tức lên đường đi tìm La Hầu, không có Ma Tổ can dự, trong Phong Thần Lượng Kiếp tiếp theo y cũng không thể một mình đối kháng năm vị Thánh Nhân.

"Nhân Vương?

Lần này đến có chuyện gì?" La Hầu nhìn Sở Ca, nhất thời không rõ Sở Ca rốt cuộc có ý đồ gì.

"Ma Tổ chắc cũng thôi diễn được những chuyện sẽ xảy ra trong

Phong Thần Lượng Kiếp tiếp theo, đây cũng là thời cơ để ta làm suy yếu thực lực của mấy Thánh khác." Có Tru Tiên Kiếm Trận của Thông Thiên Giáo Chủ đủ để giữ chân bốn vị Thánh Nhân, tu vi hiện tại của La Hầu tuy chưa thăng cấp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nhưng cũng đủ để giữ chân vị Thánh Nhân cuối cùng.

Khi đó năm Thánh đều rơi vào khốn cảnh, Phong Thần Lượng Kiếp tất sẽ hỗn loạn, tiếp đó sẽ dẫn phát một loạt động loạn, Thiên Đạo cũng sẽ bị ảnh hưởng.

Nhiệm vụ của Sở Ca chính là đối đầu với Hồng Quân đang ở trong Hỗn Độn kia!

Hồng Quân và Thiên Đạo là một, bởi vậy y không thể rút thân đến Hồng Hoang, cũng sẽ không khoanh tay đứng nhìn Sở Ca tàn phá Hồng Hoang, tránh việc Thiên Đạo sụp đổ.

Dù sao thân là kẻ đại diện Thiên Đạo, Thiên Đạo sụp đổ đối với y không có chút lợi ích nào.

Hồng Quân giỏi lắm sẽ phái hóa thân đến, bản thể vẫn chỉ có thể chịu đựng khổ sở trong Hỗn Độn!

Đó cũng là chỗ dựa lớn nhất của Sở Ca!

Nếu bản thể của Hồng Quân Lão Tổ xuất hiện từ Hỗn Độn, căn bản không cần mấy người bọn họ mưu đồ Hồng Hoang, Thiên Đạo Thánh Nhân trước mặt y e rằng cũng chỉ là kiến hôi mà thôi.

"Thông Thiên Giáo Chủ trước đó đã tìm ta liên thủ, để ứng phó Phong Thần Lượng Kiếp sắp tới." Ánh mắt La Hầu chợt sáng lên, chuyện có hiềm khích giữa Tam Thanh là điều mọi người đều biết.

Nhưng hiện tại Thông Thiên lại nguyện ý liên thủ với Nhân Vương, liệu có phải Tam Thanh đã triệt để phân đạo dương tiêu rồi không?

“Vậy Tru Tiên Tứ Kiếm...” “Ma Tổ có sát phạt ắt có được!” Sở Ca liếc nhìn La Hầu một cái, biết y vẫn luôn nhớ mãi không quên Tru Tiên Kiếm.

“Nó chỉ có thể phát huy tác dụng lớn nhất trong tay Thông Thiên Giáo Chủ, nếu không bốn Thánh còn lại làm sao giải quyết?” La Hầu lộ vẻ khó xử, ánh mắt đầy sự giằng xé, Tru Tiên Kiếm vốn là thứ của y!

Nhưng La Hầu cũng không phải là người chỉ biết nhìn lợi ích trước mắt, y cũng biết Tru Tiên Kiếm trong tay Hỗn Nguyên Thánh Nhân có thể phát huy uy lực mạnh hơn.

“Ma Tổ không cần lo lắng, Hỗn Độn Chung của ta sẽ cho mượn trước!” Hỗn Độn Chung phát ra khí tức khủng bố xuất hiện trong tay Sở Ca!

“Đa tạ Nhân Vương cho mượn bảo vật!” Tuy Hỗn Độn Chung không sát phạt quyết đoán như Tru Tiên Kiếm, nhưng Tiên Thiên Chí Bảo mang tính phòng ngự như vậy đủ để y tự vệ trước mặt Thánh Nhân!

Kẻ mạnh nhất dưới Thánh Nhân và Thánh Nhân rốt cuộc vẫn có khoảng cách rất lớn!

La Hầu cẩn thận cảm nhận khí tức Hỗn Độn bàng bạc, rộng lớn truyền ra từ Hỗn Độn Chung trong tay, y như.

“Ma Tổ không cần thương cảm, cơ vận của Hồng Quân thông thiên, hiện nay không có bất kỳ ai có thể chế hành y.” Trước đó hóa thân Bàn Cổ của Sở Ca, từng chính diện giao phong với một đạo phân thân của Hồng Quân, tuy Bàn Cổ Phủ một nhát đã chém nát phân thân của Hồng Quân, nhưng thực lực của phân thân bị nghiền nát đó e rằng chưa bằng một phần mười bản thể của Hồng Quân!

Sở Ca trong tình huống đã tung hết át chủ bài, dốc hết toàn lực mới đạt được thành tích đó!

Nếu Hồng Quân không màng kiểm soát của Thiên Đạo, dốc hết tất cả để tru sát Sở Ca, Sở Ca e rằng lại phải trải qua một lần trọng sinh.

"Thực lực của Hồng Quân Lão Tổ e rằng đã đạt đến Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên!" "Có thể!" Trong mắt La Hầu tràn đầy vẻ khủng cụ, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đối với y là cảnh giới khó mà tiếp xúc được, kẻ tử địch này lại đột phá đến tầng thứ cao hơn!

Đã lựa chọn kéo La Hầu lên thuyền của mình, Sở Ca lựa chọn nói rõ tất cả mọi chuyện, nếu không cuối cùng sẽ khiến mọi người đều bất mãn.

"Ma Tổ không cần lo lắng, Hồng Quân căn bản không thể vòng qua Thiên Đạo để nhắm vào ta, nếu không ta cũng sẽ không chọn lấy trứng chọi đá, liên minh không phải là đi chịu chết!" Sắc mặt La Hầu mới trở lại bình thường, mấy vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đã đủ khó đối phó, nếu thêm một vị Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên nữa, vô luận Nhân Vương có tài ăn nói đến đâu cũng không thể thuyết phục y gia nhập!

Sau khi trải qua việc đồ sát Ngũ Thánh, bổ thiên vẫn tiếp tục tiến hành, Sở Ca đã hiểu ra, đại thế Thiên Đạo bất khả nghịch, nếu một mình đối phó toàn bộ Hồng Hoang, rốt cuộc không thể xử lý hết.

Trọng tâm vẫn cần đặt vào việc nâng cao tu vi, thực lực bản thể của y quá thấp kém, có vô số thần thông gia trì cũng lực bất tòng tâm.

"Sau khi Phong Thần Lượng Kiếp khai mở, ta hy vọng Ma Tổ có thể chú ý nhiều hơn đến tình hình biên giới Đại Thương Hoàng Triều, nếu có bất địch cần Ma Tổ ra tay giúp đỡ!" La Hầu gật đầu, "Nhưng đệ tử môn hạ của Thánh Nhân vạn ngàn, ta cô thân một mình làm sao có thể bảo hộ chu toàn được!" Sở Ca khẽ cười, tự tin nói: "Ma Tổ

chẳng lẽ quên mất, bên ta có một Hồng Hoang Đệ Nhất Đại Giáo Tiệt Giáo!" "Nhưng Thông Thiên Giáo Chủ không phải đã công khai tuyên bố rút khỏi Phong Thần Lượng Kiếp rồi sao?" "Việc tiếp theo ta cần làm, là ta sẽ tiến hành thuyết phục y." Phong Thần Bảng tổng cộng cần ba trăm sáu mươi lăm vị chính thần, phân biệt là Tam Sơn Ngũ Nhạc Chính Thần, hai mươi bốn vị Thiên Quân Hộ Pháp Thôi Vân Trợ Vũ bộ Lôi, năm vị chính thần bộ Hỏa, sáu vị chính thần bộ Ôn, Ngũ Đẩu Quần Tinh Cát Diệu Ác Sát Chính Thần, Quần Tinh, Nhị Thập Bát Tú (trong đó có tám người phân vào hai bộ Thủy Hỏa quản sự), ba mươi sáu vị Thiên Cương Tinh bộ Đẩu.

Nếu chỉ đưa tất cả đệ tử đời thứ nhất của Đông Tây Phương lên, e rằng ngay cả số lượng tối thiểu cũng không thể tập hợp đủ, không có Tiệt Giáo gia nhập, Phong Thần tuyệt đối không thể khai mở!

Trừ phi đưa cả đệ tử đời thứ hai, đời thứ ba lên, nếu không những đệ tử thực lực thấp kém này, lên Phong Thần Bảng cũng chỉ là pháo hôi mà thôi.

"Ngoài ra còn một chuyện cần Ma Tổ đi làm, nếu có thể liên hợp những tán tiên thực lực cường hãn kia lại, thắng lợi của ta cũng sẽ lớn hơn!" Ngũ Trang Quán Trấn Nguyên Tử, Huyết Hải Minh Hà Lão Tổ, Linh Thứu Sơn Nhiên Đăng Đạo Nhân, ba vị đều là Chuẩn Thánh đỉnh phong, nửa bước đã đặt chân vào cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, chỉ là vì cơ vận không đủ nên không thể thành Thánh, rốt cuộc chỉ dừng bước ở Chuẩn Thánh đỉnh phong!

Ba vị này tuy là Chuẩn Thánh đỉnh phong, nhưng trong đó mỗi người đều có thủ đoạn bảo mệnh riêng, nếu bùng phát ra thực lực mạnh nhất, e rằng ngay cả Thánh Nhân cũng cần tạm tránh phong mang!

"Nhưng ba người họ vẫn luôn tránh đời không ra ngoài, ở vị trí

trung lập, e rằng không dễ thuyết phục." La Hầu cau mày nói, ba người họ không phải chưa từng thử liên hợp, nhưng cuối cùng đều lấy đủ loại lý do thoái thác, từ chối gia nhập và đứng đối lập với Thiên Đạo Thánh Nhân.

"Vậy ta nói cho ngươi biết, nếu trong tay ta có phương pháp có thể chứng đạo thì sao?" Sở Ca nửa cười nửa không nhìn La Hầu, bình thản nói.

"Cái gì!

Nhân Vương!

Ngươi sẽ có phương pháp thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên sao?" Tâm tình của La Hầu hôm nay giống như tàu lượn siêu tốc vậy, một làn kinh hiểm kích thích chưa yên, làn khác lại tiếp nối ập đến!

Sở Ca thấy sắc mặt La Hầu đỏ bừng, hô hấp cũng dồn dập, ánh mắt y nhìn chằm chằm mình, mới chậm rãi mở miệng nói: "Chỉ là một suy đoán của ta mà thôi, còn việc có thành công hay không cần Ma Tổ đi tiên phong thí nghiệm." "Được!

Vô luận có khó khăn đến đâu, ta cũng nguyện ý thử một lần!" Từ khi sáu vị Thánh Nhân chứng đạo đến nay, La Hầu đã tìm kiếm vô số phương thức đột phá, nhưng rốt cuộc không có kết quả, không có một viên gạch Hồng Mông Tử Khí nào để thăng cấp, dù nỗ lực đến đâu cũng chỉ là công dã tràng mà thôi!

Nhưng hiện tại Nhân Vương Sở Ca lại có phương pháp chứng đạo Hỗn Nguyên!

Đây có thể là cơ hội duy nhất của La Hầu, làm sao y có thể không kích động cho được.

"Nhưng tu vi của Nhân Vương..." La Hầu nhìn Sở Ca, thăm dò thấy tu vi của Sở Ca không phải là Đại La Kim Tiên hậu kỳ, cũng

không thấy có bất kỳ thủ đoạn che giấu tu vi nào của y.

Sở Ca biết La Hầu đang nghi vấn, không ngoài việc vì sao tu vi của mình lại dừng lại ở Đại La Kim Tiên.

"Ta là Nhân tộc hậu thiên, Ma Tổ chắc hẳn rõ Nhân tộc hậu thiên đến nay sinh ra chưa đến một triệu năm, ta cũng không thể cưỡng ép nghịch dòng thời gian đột phá!" "Mấy người các ngươi thì không giống, dừng lại ở Chuẩn Thánh đỉnh phong không biết bao nhiêu năm, chắc chắn chỉ cần một cơ duyên thành Thánh, liền có thể chứng đạo Hỗn Nguyên!" "Nếu Nhân Vương thật sự có thủ đoạn như vậy, e rằng không cần ta đi thuyết phục, chỉ cần tung tin tức này ra, liền có thể hấp dẫn họ!" La Hầu tự tin nói, cùng là người ở Chuẩn Thánh đỉnh phong, đối với khát vọng thành Thánh như uống rượu độc giải khát, y không tin những người cùng cảnh giới khác biết tin tức này lại có thể bình tĩnh từ chối gia nhập trận doanh của mình!

Không thành Thánh Nhân, cuối cùng cũng chỉ là kiến hôi!

"Cứ để Ma Tổ tự mình đi thuyết phục, còn về những người khác, tu vi của họ ta không coi trọng, và họ cũng không hoàn toàn đứng về phe ta, đi theo rồi cũng sẽ tan rã mà thôi!" Sở Ca lạnh lùng nói, trong Hồng Hoang lấy thực lực vi tôn, đồng thời một số người có tâm tư không đơn thuần cũng không ít, những người này chỉ muốn chiếm tiện nghi mà không chịu cống hiến, đồng minh như vậy không cần cũng được!

Huống hồ việc giúp đột phá cũng đang trong giai đoạn thí nghiệm, nếu cuối cùng không thành công mà ra oolong, thì người cuối cùng mất mặt chỉ có một mình Sở Ca!

Sở Ca có thể đồ sát Ngũ Thánh, chiến Hồng Quân, trong mắt La Hầu y cường hãn vô địch, trước đây y chọn hợp tác với vị Nhân Vương kia là có lý do, hiện tại lại đưa ra át chủ bài có thể khiến

Chuẩn Thánh thăng cấp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Chương 170

Đủ để khiến toàn bộ Hồng Hoang phải điên cuồng vì nó, vô số người nguyện ý gia nhập, thậm chí tranh nhau đổ xô đến!

La Hầu đang tưởng tượng mình đã thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, cùng sáu vị Thánh Nhân bình đẳng ngồi!

"Chỉ cần Ma Tổ tin ta, ta tự nhiên sẽ không để Ma Tổ chịu thiệt!" "Ta tự nhiên tin Nhân Vương, chỉ là ta nhất thời kích động phi thường, không thể bình tĩnh mà thôi!" "Vậy việc liên hoành mấy vị Chuẩn Thánh đỉnh phong này nhờ Ma Tổ, tiếp theo ta sẽ đi thuyết phục Thông Thiên Giáo Chủ gia nhập Phong Thần Lượng Kiếp!

Lần này, Thiên Đạo cơ vận ta nhất định chiếm chín thành!" Bích Du Cung!

Thông Thiên Giáo Chủ nhìn đệ tử trong cung đang tu hành cần mẫn, càng lúc càng cảm thấy rút lui khỏi Phong Thần là một quyết định đúng đắn.

"Để cho mấy kẻ kia coi thường đệ tử Tiệt Giáo chúng ta, châm chọc chúng ta đều là loài sinh ra từ ẩm thấp, loài có lông mao, vảy giáp, không màng mặt mũi Tam Thanh mà công khai khiêu khích, thật sự là ức hiếp người quá đáng!" Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn coi thường đệ tử Tiệt Giáo là điều ai cũng biết, họ cho rằng Thông Thiên Giáo Chủ thân là Thánh Nhân tôn quý, lại thu đồ đệ không giới hạn, những tán tu hậu thiên không có căn nguyên, địa vị thấp kém cũng đều tiếp nhận.

Điều đó thật sự đã làm mất mặt Tam Thanh chính tông Bàn Cổ!

"Sư tôn!

Ngoài cung Nhân Vương truyền lời có chuyện muốn bàn!" Đa Bảo Đạo Nhân thần sắc hoảng loạn xông vào, suýt chút nữa không quỳ xuống trước mặt Thông Thiên Giáo Chủ.

Thông Thiên Giáo Chủ vừa định nổi giận vì đệ tử mà mình coi trọng nhất lại hoảng hốt, không có chút quy củ nào, nhưng nghe hai chữ Nhân Vương y cũng đột nhiên kinh hãi từ trên bồ đoàn đứng dậy, vội vàng tự mình ra cung nghênh tiếp.

Sát thần đến Bích Du Cung sao?

Chẳng lẽ sư tôn trước đó đã đắc tội vị sát thần kia, hiện tại y tìm Tiệt Giáo gây phiền phức sao?

Nhớ lại dáng vẻ Sở Ca dồn Ngũ Thánh vào tận cùng Thiên Đạo mà đồ sát năm xưa, y như sát thần giáng lâm, không ai không kinh sợ, Đa Bảo Đạo Nhân không khỏi thầm đổ mồ hôi cho Sở Ca.

Hy vọng sư tôn hòa hảo với y!

Hy vọng sư tôn hòa hảo với y!

Hy vọng sư tôn hòa hảo với y!

"Không biết Nhân Vương đột nhiên đến Bích Du Cung có gì chỉ giáo!" Thông Thiên Giáo Chủ tươi cười nghênh đón.

Mặc dù biết Thông Thiên Giáo Chủ không có ác ý gì, nhưng một người đàn ông trung niên tươi cười thân thiện đi về phía mình, Sở Ca không khỏi rùng mình nổi da gà.

"Thông Thiên Đạo hữu khách khí rồi!

Ta đến không phải bái phỏng, chỉ là thương lượng một số chuyện mà thôi!" Tay không đánh người cười, Sở Ca cũng vội vàng cười nói: "Ta thấy sát phạt chi khí trên người Giáo chủ tràn ra ngoài, e rằng Tru Tiên Kiếm Trận sắp đại thành rồi!" Sát phạt chi khí thuần đen quanh

thân Thông Thiên Giáo Chủ không thể che giấu, hình thành một đoàn sương mù đen bao trùm toàn thân, nếu người thường chỉ nhìn một cái sẽ đạo tâm bất ổn, tâm ma trùng sinh!

"Tu vi của Nhân Vương cũng tinh tiến không ít, lần sau đối phó với mấy vị sư huynh sư đệ kia của ta sẽ càng thêm dư dả rồi!" Mặc dù hiện tại tu vi bản thể của Sở Ca chỉ có Đại La Kim Tiên hậu kỳ, nhưng nếu thêm tám ức bốn ngàn vạn Đại La Kim Tiên trong cơ thể, thực lực bùng phát ra không kém gì cường giả Chuẩn Thánh!

Thông Thiên Giáo Chủ liếc nhìn hư không, lạnh lùng hừ một tiếng, phất tay áo quay đầu lại cười nói với Sở Ca: "Nhân Vương không bằng cùng ta vào trong cung tường đàm!" "Đúng ý ta, đúng ý ta!" Sở Ca và Thông Thiên Giáo Chủ vừa cười vừa nói bước vào Bích Du Cung, Đa Bảo Đạo Nhân nấp một bên thở phào nhẹ nhõm, không thấy Nhân Vương làm gì, chắc hẳn có quan hệ rất sâu với sư tôn của mình!

Thông Thiên Giáo Chủ tùy tay bố trí một kết giới, tránh việc nội dung đàm thoại với Sở Ca bị kẻ có tâm nghe lén.

"Không biết Nhân Vương và ta có chuyện gì muốn bàn?" Thông Thiên Giáo Chủ chỉnh áo ngồi nghiêm chỉnh nhìn Sở Ca, y biết rõ Sở Ca không dễ dàng rời Kiếm Sơn, lần này đến chắc chắn có chuyện khẩn yếu.

"Thay vì cùng Thông Thiên Đạo hữu có chuyện muốn bàn, không bằng cùng Tiệt Giáo có chuyện muốn bàn!" Trong Phong Thần Lượng Kiếp sắp tới, các vị Giáo chủ Thánh Nhân sẽ không dễ dàng ra tay, nếu không mấy vị Thánh Nhân đồng thời ra tay không màng mặt mũi nhắm vào đệ tử các môn hạ, thì Phong Thần cũng không cần thiết phải tiến hành nữa!

Huống hồ Sở Ca cũng không còn muốn khơi gợi mâu thuẫn giữa

các Thánh Nhân, một lần nữa đồ sát Thánh Nhân, Thiên Đạo cũng sẽ không dung thứ, khi đó sẽ dẫn đến Thiên Đạo sụp đổ, thiên hạ đại loạn, đó không phải là kết quả mà Sở Ca mong muốn.

Và điều quan trọng nhất là Hồng Quân đang ở trong Hỗn Độn, có thể sẽ xuyên qua kết giới Hồng Hoang đã vỡ nát, bản thể giáng lâm Hồng Hoang!

Khi chưa hoàn toàn trưởng thành mà trêu chọc Hồng Quân là một quyết định cực kỳ ngu xuẩn, Sở Ca quyết định nhẫn nhịn thêm chút nữa!

Vì đại thế Thiên Đạo vô luận thế nào cũng không thể nghịch chuyển được, Sở Ca thuận theo Thiên Đạo, như vậy ngược lại sẽ trưởng thành nhanh hơn.

Phải biết hiện tại con đường tắt để đề thăng tu vi là giáng xuống công đức, không có bất kỳ tác dụng phụ nào, và hiệu suất cực nhanh.

Đối với công đức trong Phong Thần, Sở Ca cũng đã mong ước từ lâu, vì thế y cũng không ngại tranh giành.

Những chuyện gây hại cho đối thủ mạnh mẽ một khi đã bỏ lỡ thì không thể quay lại được!

"Ý của Nhân Vương là gì?

Có chuyện gì cứ nói thẳng, ta vĩnh viễn là minh hữu trung thành nhất của ngươi!" Thông Thiên Giáo Chủ nhất thời không hiểu ý của Sở Ca, hòa Tiệt Giáo là một thể, hai bên không hề có bất kỳ sự khác biệt nào.

"Nếu Thông Thiên Đạo hữu đã nói vậy, ta hy vọng trong lần Phong Thần Lượng Kiếp này, Tiệt Giáo sẽ tham gia!" "Nhân Vương có ý gì?

Nếu Tiệt Giáo chúng ta tham gia vào, chẳng phải chính là trúng kế,

hai vị sư huynh của ta đã tính kế ta từ lâu rồi!" Việc công khai rút lui khỏi Phong Thần ban đầu là vì y biết, trong Phong Thần, mấy vị Thánh Nhân còn lại sẽ không ngồi yên nhìn Tiệt Giáo độc bá, đợi Tiệt Giáo tham gia vào, liền có thể từ đó gây khó dễ, gián tiếp làm suy yếu thực lực của Tiệt Giáo.

"Thông Thiên Đạo hữu đã biết mấy vị Thánh Nhân còn lại có mưu đồ với Tiệt Giáo, vậy Đạo hữu không phản kích sao?

Họ đã ức hiếp đến đầu Tiệt Giáo rồi, há có thể nhẫn nhịn?" Thông Thiên Giáo Chủ vốn tính nóng nảy, bất mãn vì mấy vị sư huynh luôn nhỏ nhen, lần này lại ghen tị vì mình không có thực lực mạnh nhất sau trọng sinh, nên trăm phương ngàn kế gây phiền phức.

"Tức chết ta rồi!" "Nhân Vương có gì phân phó, ta định sẽ nghe theo, ta tin tưởng thủ đoạn của Nhân Vương!" Sở Ca lộ ra nụ cười mãn ý, Thông Thiên Giáo Chủ quả nhiên dễ dàng bị thuyết phục!

"Không chỉ Tiệt Giáo cần tham gia Phong Thần lần này, mà còn cần đứng ở vị trí đối lập, ta cần Tiệt Giáo giúp đỡ Hồng Hoang Nhân tộc, chống lại sự xâm lấn của Đại Chu!" "Thông Thiên Đạo hữu, Phong Thần không có ngươi thì không được a!" Thông Thiên Giáo Chủ cực kỳ hòa nhã, đứng cùng tuyến chiến với vị Nhân Vương trước mắt!

Tiên Thiên Vô Giải chiến lực đã khiến toàn bộ Hồng Hoang ghi nhớ sự tồn tại của một vị ngoan nhân như vậy, đối với một tồn tại như thế, Thông Thiên Giáo Chủ vạn vạn không thể đắc tội.

Rút khỏi Phong Thần lượng kiếp là một lựa chọn bất đắc dĩ, nếu phải chịu tổn thất, Thông Thiên Giáo Chủ sẽ không để tâm, nhưng mấy vị Thánh nhân kia lại dám đánh chủ ý lên môn hạ đệ tử của ông.

Điều này sao có thể nhẫn nhịn được!

“Môn hạ chúng đệ tử của Ngô Tiệt Giáo nguyện theo phân phó của Nhân Vương, tham gia Phong Thần, phù hộ Hồng Hoang Nhân tộc Đại Thương vương triều!” Ngay khoảnh khắc Thông Thiên Giáo Chủ vừa dứt lời, trên bầu trời đột nhiên giáng xuống một đạo kim quang chói lọi, bao phủ Thông Thiên Giáo Chủ, rồi lan tràn khắp Bích Du Cung!

Bên ngoài, các đệ tử Tiệt Giáo đang khổ tu cũng cảm thấy trên người mình có thêm thứ gì đó, tất cả đều hướng mắt về phía Bích Du Cung.

Thánh nhân nhất ngôn, Thiên Đạo liền hiển hiện!

Đủ sức ảnh hưởng đến toàn bộ cục diện Hồng Hoang!

Trên Côn Luân Sơn!

Lão Tử vốn đang nhắm mắt tu luyện bỗng mạnh mẽ mở mắt, nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn, cả hai đồng thời lên tiếng: “Thông Thiên sư đệ!” Lão Tử đang cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn thương lượng, làm sao để khuyên sư đệ Thông Thiên gia nhập Phong Thần.

Thiếu Tiệt Giáo, Phong Thần không thể diễn ra bình thường được!

“Đột nhiên khai khiếu rồi sao?” Lão Tử thôi diễn Thiên Đạo một phen, liền biết Thông Thiên Giáo Chủ đã làm gì, lông mày nhíu chặt nhưng không thể thôi diễn ra cụ thể sự việc.

“Đại sư huynh, ta có dự cảm bất tường!” Nguyên Thủy Thiên Tôn thần du thiên ngoại, lo lắng nhìn Lão Tử.

Sắc mặt Lão Tử cũng không tốt, biết Nguyên Thủy Thiên Tôn đang lo lắng, trước kia có thể khiến Thiên Đạo Thánh nhân khiếp sợ chỉ có một mình Hồng Quân Lão Tổ, nhưng gần đây lại xuất hiện một nhân tố bất định Nhân Vương Sở Ca!

“Ta vô cùng nghi ngờ Tam đệ thay đổi thái độ có liên quan đến

Nhân Vương!

Nhân Vương đáng chết!" Cách đó xa xôi tại Bích Du Cung, Sở Ca đang cùng Thông Thiên Giáo Chủ cụng ly uống rượu, đột nhiên hắt xì một cái!

"Tam đệ rõ ràng biết mấy huynh đệ ta đang châm đối với hắn, trước đó rút lui thì còn có thể tha thứ, nay lại đột nhiên gia nhập, ta có chút hoảng loạn trong lòng." Tiệt Giáo không tham gia Phong Thần thì Lão Tử và Nguyên Thủy sốt ruột không thôi, nhưng Tiệt Giáo tham gia thì lại khiến họ kinh hồn bạt vía!

Không có gì khác, chỉ vì trong cõi vô minh cảm thấy Sở Ca can dự vào đó!

"Chỉ có thể đi từng bước một, ta không tin lần này mấy huynh đệ ta sẽ bị Nhân Vương chèn ép đến chết!" Lão Tử hận ý nói, trọng sinh mấy lần không chỉ khiến Đạo thể bị tổn hại, mà việc giao tiếp với Thiên Đạo càng khó khăn hơn, tu vi cảnh giới cũng trực tiếp rơi xuống mấy cảnh giới, mối thâm cừu đại hận như vậy làm sao Lão Tử có thể không ghi hận Sở Ca.

"Sư huynh yên tâm, lần này ta đã chuẩn bị đầy đủ, Hồng Hoang Nhân tộc tất diệt tộc!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nói.

"Cụ thể sự tình của Phong Thần ta cần đi hỏi thăm lão sư một tiếng, nếu có thể được lão sư ủng hộ, phần thắng của ta cũng sẽ lớn hơn!" Lão sư của Thiên Đạo Thánh nhân tự nhiên là Đạo Tổ Hồng Quân, hiện nay mấy vị Thánh nhân tin tưởng thủ đoạn của Hồng Quân, lần trước bị Sở Ca một rìu chém nát cũng chỉ là một hình chiếu mà thôi.

Nếu bản thể giáng lâm Hồng Hoang, Sở Ca tất định tử vô táng thân chi địa, thân tử đạo tiêu không thể nhập luân hồi.

“Nhân Vương, vậy lần này Ngô Tiệt Giáo cần đối mặt với năm vị Thánh nhân sao?” Thông Thiên Giáo Chủ nhíu mày hỏi, cùng lúc đối đầu với năm vị Thánh nhân, trong mắt Thông Thiên Giáo Chủ là một hành động cực kỳ không sáng suốt.

“Thông Thiên đạo hữu cứ việc yên tâm, có năm người thì phe ta cũng không thiếu viện thủ!” Sở Ca khẽ nói.

“Huống hồ lần này trong Phong Thần, Thánh nhân đều có thể vẫn lạc, cho nên ta tin rằng bất đắc dĩ lắm, các vị Giáo Chủ sẽ không dễ dàng ra tay, bằng không ta không ngại lại để các ngươi trọng sinh mấy lần!” Nghe lời Sở Ca nói, Thông Thiên Giáo Chủ không khỏi rùng mình một cái, đã lo lắng quá nhiều rồi, vị ngoan nhân trước mắt này có thể đồ sát năm vị Thánh nhân đến sạch trơn.

“Ta đã lo lắng quá nhiều rồi, ta tin tưởng thủ đoạn của Nhân Vương!” Sở Ca sắp xếp mọi việc xong xuôi, liền quay về Kiếm Sơn, bởi vì cảm giác tu vi Đại La Kim Tiên hậu kỳ có dấu hiệu lung lay, có điềm báo sắp đột phá!

Sau khi tấn thăng đến Chuẩn Thánh, trừ một số lão yêu quái trong Hồng Hoang, với tu vi của Sở Ca, đủ sức hoành hành bá đạo trong Hồng Hoang, đương nhiên cũng sẽ không có kẻ không biết điều nào muốn đắc tội Sở Ca!

Ngay khi Sở Ca đang bế quan chuẩn bị đột phá Đại La Kim Tiên, bên ngoài tam thập tam thiên đột nhiên truyền đến chín tiếng chuông u viễn!

“Đạo Tổ có thỉnh chư vị Giáo Chủ Thánh nhân đến thương thảo sự tình Phong Thần!” Giọng nói non nớt của đạo đồng dưới trướng Hồng Quân truyền khắp toàn bộ Hồng Hoang.

Tất cả đại năng Hồng Hoang đang căng thẳng thần kinh cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm, vào một thời kỳ nhân tâm hoảng loạn như

vậy, Đạo Tổ Hồng Quân đã đứng ra chủ trì đại cục!

"Ồ?

Đại sự như vậy, ta sao có thể không đi tham dự chứ?" Sở Ca cười lạnh một tiếng, muốn xem Hồng Quân lão già này rốt cuộc có ý đồ gì, lần này lại có âm mưu gì chờ đợi đây.

"Thôi rồi!" Nguyên Thủy Thiên Tôn và Tiếp Dẫn đang nói chuyện vui vẻ, đột nhiên cảm ứng được sự xuất hiện của một vị khách không mời mà đến, lòng đều run rẩy.

"Ai da, các vị sao lại lộ ra vẻ mặt như vậy, không biết còn tưởng Hồng Hoang sắp đại loạn đấy!" Vị khách không mời mà đến kia tự nhiên là Sở Ca, sau khi tiến vào tam thập tam thiên, không khí vốn ồn ào đột nhiên trở nên yên tĩnh, Sở Ca vẻ mặt nghi hoặc hỏi.

"Nhân Vương, sao ngài lại ở đây, chẳng lẽ cũng tham gia Phong Thần sao?" Chuẩn Đề mặt âm trầm trừng mắt nhìn Sở Ca, nếu không phải Sở Ca truy sát khiến Tây Phương nhị Thánh trọng sinh mấy lần, bằng không Tây Phương đã trở thành tồn tại cường đại nhất Hồng Hoang rồi.

"Hỏi làm gì mà không rõ ràng, lần Phong Thần này liên quan đến Hồng Hoang Nhân tộc của ta, ta là Nhân Vương của Nhân tộc, cần phải đến nghe Hồng Quân có sắp xếp gì, hay là ngươi muốn ta ở đây lải nhải sao?" Sở Ca liếc nhìn Chuẩn Đề một cái, đối với Tây Phương nhị Thánh hắn vốn không có hảo cảm, lần này đột nhiên nhảy ra không đánh đập một chút sao được.

Chương 171

"……" Chuẩn Đề đang muốn tiếp tục nói thì bị Tiếp Dẫn đột nhiên kéo lại: "Sư đệ chớ nên xung động!" "Nhìn sư huynh ngươi xem, biết tại sao lại làm sư đệ không?

Bởi vì không có nhãn lực!" Tiếp Dẫn cười bồi nhìn Sở Ca, kéo Chuẩn Đề xuống, sợ vị sư đệ không biết phân tấc này lại chọc giận vị ngoan nhân kia, gây ra tổn thương nghiêm trọng một lần nữa cho Tây Phương đang khó khăn phát triển!

Cho nên nhất định phải nhẫn nhịn, bất kể Sở Ca có chọc giận thế nào, vì một ngày nào đó Tây Phương có thể vượt qua Đông Phương, sự sỉ nhục như vậy không là gì cả.

Nhưng cũng không phải không có thủ đoạn phản kích, nếu Hồng Hoang Nhân tộc đã là môn hạ của Sở Ca, vậy lần Phong Thần này có thể yên ổn vượt qua sao?

Sở Ca tìm một chỗ thanh tịnh nhắm mắt, những người này bề ngoài thì hòa hợp, nhưng trong lòng mỗi người đều có những toan tính riêng.

"Hồng Quân Lão Tổ giá lâm!" Giọng nói non nớt của đạo đồng lại vang lên, tất cả mọi người có mặt đều nín thở ngưng thần đoan tọa, chờ đợi Hồng Quân Lão Tổ giáng lâm.

Sở Ca ngáp một cái, "Lão già này mỗi lần xuất hiện đều làm ra vẻ long trọng ghê gớm!" "Hưu đắc vô lễ!" Đạo đồng lớn tiếng quát mắng, lại có người dám vô lễ với Đạo Tổ, "Cút ra khỏi đại điện, nếu không đừng trách ta không khách khí!" Sở Ca ngay cả mí mắt cũng không thèm nhấc lên, tất cả chư vị có mặt đều hít vào một hơi khí lạnh, đều lo lắng cho số phận tiếp theo của đạo đồng dưới trướng

Hồng Quân.

"Dám vô thị ta!" Đạo đồng tức đến nghiến răng nghiến lợi, là đạo đồng dưới trướng Đạo Tổ, ngay cả mấy vị Thiên Đạo Thánh nhân nhìn thấy cũng sẽ thân thiết gọi một tiếng sư đệ, nay lại có người công khai khiêu khích, không coi Đạo Tổ ra gì!

Chúng nhân có mặt không khỏi lựa chọn mặc niệm cho vị đạo đồng kia, không phải vô thị, vô thị ta, mà là vô thị Hồng Quân Lão Tổ lại không làm gì, đứa trẻ này còn quá non nớt!

Đạo đồng thấy chúng nhân có mặt đều mặt đối mặt nhưng không một ai chịu đứng ra giúp mình, càng không thể nhịn được nữa.

"Hôm nay để ta thay Đạo Tổ dạy dỗ kẻ mục hạ vô nhân này một bài học!" Vừa dứt lời, trong tay trực tiếp tế ra một thanh trường kiếm, phi thân trực tiếp đâm thẳng vào Sở Ca.

"Thứ đồ gì vậy?

Lão già Hồng Quân còn không dám nói chuyện với ta kiểu đó!" Sở Ca tùy ý vung tay, một chưởng tát thẳng vào đạo đồng, đạo đồng tay cầm bảo kiếm lập tức như diều đứt dây, phun máu tươi bay ngược ra ngoài.

"Nếu Hồng Quân không dạy, vậy để ta dạy ngươi đạo lý cường giả vi tôn!" Đạo đồng lúc này mới thực sự hiểu ra, người đàn ông trước mắt này thật sự không thể chọc giận, nếu không những người có mặt sẽ không ai không nói giúp.

"Đạo Tổ cứu ta!" Đạo đồng kinh hãi nhìn thân hình Sở Ca ngày càng đến gần, cuối cùng cũng lớn tiếng cầu cứu.

Sở Ca lạnh lùng hừ một tiếng, "Bây giờ mới biết sợ, đã muộn rồi!" "Ngươi dám làm tổn thương đạo đồng của ta!" Đột nhiên thiên địa bắt đầu biến sắc, phong lôi đại tác!

Ngay cả ở trên tam thập tam thiên cao như vậy, những người có mặt cũng cảm nhận được thiên địa uy áp đang bao trùm lấy họ.

Thiên nộ!!!

"Ta có gì mà không dám!" Sở Ca mí mắt còn chưa nhấc lên, hướng về phía đạo đồng lại một chưởng nữa, một chưởng này dùng bảy phần lực!

Mặc dù Sở Ca hiện tại chưa đạt đến cảnh giới Đại La Kim Tiên, nhưng khoảng cách với một đạo đồng không lớn, song tám trăm bốn mươi triệu Đại La Kim Tiên chủng tử trong cơ thể đồng thời phát lực, tu vi bạo phát đủ sức vượt qua Chuẩn Thánh đỉnh phong!

Trong khoảnh khắc, thiên địa nguyên khí điên cuồng bạo động, mỗi người đều cảm thấy kinh hồn bạt vía!

Nhân Vương lại đối đầu với Hồng Quân Lão Tổ!

Đạo đồng đáng thương chưa kịp đợi Hồng Quân Lão Tổ ra mặt đã mất mạng tại chỗ, ngay cả tam hồn thất phách cũng không còn chút nào, vô vọng nhập lục đạo luân hồi!

"Hồng Quân, ngươi có muốn thử lại cảm giác rìu Bàn Cổ bị chém nát nữa không?" Sở Ca khoanh tay đứng, lẳng lặng huyền phù trong không trung, lạnh lùng nói.

Dám nói chuyện với Đạo Tổ như vậy, từ xưa đến nay cũng chỉ có một mình Sở Ca!

Cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên!

Người phát ngôn của Thiên Đạo, hiện thân của Thiên Đạo!

Bị sỉ nhục trước mặt tất cả đệ tử môn đồ!

Thậm chí đạo đồng dưới trướng còn bị tiêu diệt trực tiếp!

Nhân Vương chẳng lẽ điên rồi sao?

Chỉ cần còn một ngày ở trong Hồng Hoang thì sẽ bị Thiên Đạo áp chế, Thiên Đạo chẳng phải là Hồng Quân Lão Tổ sao?

Nhân Vương có thực lực tru sát chư Thánh nhân, nhưng suy cho cùng vẫn chỉ là một phần của Hồng Hoang, không thể siêu thoát.

"Nếu chân thân ở đây ta sẽ e sợ vài phần, chỉ là một hình chiếu mà thôi, dám ở đây sủa gâu gâu sao?" Tệ đoan của việc hợp thân với Thiên Đạo là bị Thiên Đạo chế ước mọi lúc mọi nơi, muốn quay về một thế giới nào đó, chỉ có thể vọng tưởng!

Hồng Quân Lão Tổ là như vậy, Hậu Thổ nương nương ở Địa Phủ cũng tương tự, dùng tự do vĩnh cửu đổi lấy tu vi siêu phàm thoát tục!

"Hồng Hoang Nhân tộc nghịch thiên hành, có tội với Thiên Đạo đáng tru diệt!

Phàm ai trong Phong Thần lượng kiếp tru sát Hồng Hoang Nhân tộc, công đức ban thưởng!" Hoàn toàn không còn bất kỳ đường lui nào!

Tất cả những người có mặt trong Hồng Hoang có tiếng tăm đều đồng loạt nói!

Kết cục như vậy cũng nằm trong dự đoán của mọi người, Nhân Vương Sở Ca quả thực quá cuồng vọng, luôn không coi Thiên Đạo Thánh nhân ra gì, thậm chí công khai khiêu khích cả Đạo Tổ, đang khiêu chiến quyền uy của Thiên Đạo!

Sát ý trong mắt Sở Ca càng thêm rõ ràng, Hồng Quân thực sự muốn làm đến cùng, chuẩn bị triệt để bóp chết hắn ngay từ trong trứng nước!

"Ồ?

Vậy sao?

Ta xem ở đây ai dám!" Sở Ca khinh thường liếc nhìn một vòng, ánh mắt hắn chạm đến đâu không một ai dám nhìn thẳng, thậm chí những vị Giáo Chủ Thánh nhân cao cao tại thượng kia cũng cúi đầu, tuyệt đối không thể làm chim đầu đàn.

Dù sao trước đó tu vi cảnh giới cứ thế mà rớt xuống, đó đều là kết quả tu hành tính bằng nguyên hội, hà tất phải thể hiện mạnh mẽ khiến tu vi tu hành ngàn vạn năm trôi theo dòng nước!

"Tốt!

Tốt!" Hồng Quân Lão Tổ tức điên lên, Sở Ca còn tồn tại một ngày, ông ta còn không được yên bình một ngày!

Tại sao Thiên Đạo lại sinh ra một Nhân tộc cường hãn như vậy?!

Chẳng lẽ Thiên Đạo muốn bản thân sụp đổ!

"Đa tạ Đạo Tổ ban phước, dù sao phước lành của Thiên Đạo không phải người thường có thể có được." Sở Ca cười nói, "Chẳng lẽ không tiếp tục hợp sao?

Ta ở đây sẽ ảnh hưởng tâm trạng phải không?" "Vậy coi như ta chưa từng đến, tiếp tục đi!" Trong tiếng cười phóng túng, thân ảnh Sở Ca dần dần mờ ảo và biến mất.

Ngay cả khi Sở Ca đã rời đi từ lâu, tất cả mọi người có mặt đều rơi vào trầm mặc, không một ai muốn chọc vào Hồng Quân Lão Tổ vào thời điểm này!

"Hai kiện Hậu Thiên công đức chí bảo này là chìa khóa của Phong Thần lần này, Phong Thần Bảng và Đả Thần Tiên.

Phong Thần Bảng có thể thu linh hồn nhập bảng, sau này theo nghi thức Phong Thần có thể phong làm chính thần!" "Đả Thần Tiên thuộc về người cầm bảng, người có tên trên bảng không thể kháng cự!" "Phong Thần lần này có cơ duyên với Xiển Giáo, hai bảo vật này giao

cho Nguyên Thủy Thiên Tôn, hãy tìm người Phong Thần, các ngươi hãy nhanh chóng lựa chọn người lên bảng!" "Đa tạ lão sư tứ bảo!" Nguyên Thủy Thiên Tôn quét sạch mọi âm u, tất cả áp lực trước đó đều quên hết sau khi biết tin tức này!

Lần Phong Thần đại kế này quyền chủ đạo hoàn toàn nằm trong tay Xiển Giáo, Xiển Giáo nhất định sẽ tiến thêm một tầng nữa!

Thông Thiên Giáo Chủ lạnh lùng hừ một tiếng, càng lúc càng cảm thấy Hồng Quân Lão Tổ thiên vị quá đáng.

"Ta có việc cần xử lý, hy vọng các ngươi tự mình liệu mà làm!" "Cung tiễn lão sư!" … Sau khi xác nhận lại không có bất kỳ ai theo dõi phía sau, Sở Ca mới tăng tốc độ bản thân lên cực hạn!

Lần này đi cũng thu hoạch đầy đủ, quá trình của Phong Thần lượng kiếp tiếp theo trong lòng hắn cũng đã có dự liệu.

Từ khi Nữ Oa tái tạo ra Hỗn Độn Nhân tộc, Sở Ca đối với hướng đi của lịch sử Hồng Hoang càng lúc càng khó nhìn thấu!

Bất kể thôi diễn thế nào, thông tin nhận được luôn tàn phá không đầy đủ, thậm chí có thể là thông tin sai lệch, vận hành của Thiên Đạo trong mắt Sở Ca giống như bị che một lớp sa, mơ hồ không chân thật!

Ban đầu hắn tưởng là do nguyên nhân của bản thân, tu vi cảnh giới quá thấp dẫn đến, dần dần lại phát hiện lượng linh khí thiên địa hấp thu và nuốt chửng giảm mạnh, nếu không có công pháp nghịch thiên, e rằng cứ tiếp tục như vậy thì tu vi của Sở Ca sẽ không có bất kỳ tiến triển nào!

Rõ ràng có đủ nội tình để đột phá Chuẩn Thánh, nhưng vẫn chỉ có thể dừng lại ở Đại La Kim Tiên!

"Chẳng lẽ Hồng Hoang thật sự không còn đường sống nào cho Sở Ca ta sao?" Sở Ca nheo mắt lại, suy nghĩ một lát cũng chỉ còn lại một

kết quả duy nhất, Hồng Quân đang lợi dụng quy tắc Thiên Đạo để suy yếu hắn!

Khiến hắn không thể tham gia mỗi lần lượng kiếp trong Hồng Hoang, không thể nhận được lợi ích trong đó, tu vi của bản thân đình trệ không tiến, không thể đột phá đến tầng thứ cao hơn!

Hoàn toàn là một dương mưu trần trụi!

"E rằng trước đó đồ sát năm Thánh, chém Hồng Quân, dẫn đến Thiên Đạo sụp đổ nghiêm trọng, vết nứt giữa Hồng Hoang và Hỗn Độn càng lớn hơn, nếu không Hồng Quân căn bản không thể rảnh tay!" Bây giờ Hồng Quân đối với Hồng Hoang khống chế càng lúc càng mạnh, thực lực quá thấp khó lòng chống lại, Hồng Hoang thật sự không còn đường ra nào sao?!

Điều khiến Sở Ca cảm thấy an ủi là, có bốn phương tám hướng nguồn tín ngưỡng của Hồng Hoang Nhân tộc không ngừng hội tụ, ngay cả Thiên Đạo cũng không thể tước đoạt mối ràng buộc với Nhân tộc! … "Nhân Vương, mấy vị đạo hữu ta đã triệu tập đầy đủ!" La Hầu tiến vào Nhân Vương Điện như vào đất không người, khiến Sở Ca có ý niệm muốn thu nhận thêm một số môn đồ!

"Nhân Vương hữu lễ!" Trấn Nguyên Tử, Nhiên Đăng Đạo Nhân, Minh Hà Lão Tổ từ xa chắp tay về phía Sở Ca.

"Ba vị đạo hữu không cần khách khí, Ma Tổ đã nói rõ ý rồi!" Ban đầu nghe La Hầu nói Nhân Vương mời có việc thương lượng, ba người đều sợ đến tái mặt, Thiên Đạo Thánh nhân đã bị thu thập xong rồi, giờ đến lượt Chuẩn Thánh đỉnh phong sao?

Bá đạo như Sở Ca, họ cũng không dám sinh ra ý niệm cự tuyệt, đành phải cứng đầu đi theo, nếu không đắc tội vị ngoan nhân này, trong Hồng Hoang sẽ không còn ai có thể bảo vệ họ nữa.

“Mấy huynh đệ chúng ta không phải không tin thủ đoạn của Nhân Vương, chỉ là Hồng Mông Tử Khí chỉ có tám đạo, cho nên Thánh vị cũng chỉ có tám vị mà thôi!” Minh Hà Lão Tổ mở miệng nói, những Chuẩn Thánh lão làng này, vô số lần thử đột phá Chuẩn Thánh, cuối cùng đều vô công mà về.

Không có Hồng Mông Tử Khí, thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chẳng phải nói suông, trong toàn bộ Hồng Hoang đã tồn tại bảy vị Thánh nhân, trong điện vẫn còn tổng cộng năm người, vậy đạo Hồng Mông Tử Khí cuối cùng kia làm sao có thể phân phối thỏa đáng!

“Thấy mấy vị đạo hữu đều rõ ràng tình hình, nếu không có Hồng Mông Tử Khí, trong Hồng Hoang sẽ không thể sinh ra Thánh nhân nữa, mặc dù đạo cuối cùng ta đã có được, nhưng e rằng ta không cần dùng đến nữa!” Nếu Hồng Quân không ra tay với Sở Ca, theo tốc độ tu luyện ban đầu, sớm muộn gì cũng có ngày hắn chứng đạo Hỗn Nguyên!

Nhưng hiện nay ngay cả Chuẩn Thánh cũng không thể đột phá, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên càng xa vời vô vọng, sau này liệu có thể an ổn tu hành trong Hồng Hoang hay không e rằng cũng thành vấn đề!

“Nếu Nhân Vương đã có Hồng Mông Tử Khí, cứ an tâm tu luyện đi, tại sao lại tìm ba người chúng ta đến?” Trấn Nguyên Tử nhíu mày nói, thực sự không hiểu Sở Ca triệu tập họ đến để làm gì, chẳng lẽ không phải để khoe khoang sao?

“Ta và Hồng Quân Lão Tổ đã triệt để cắt đứt quan hệ, cho nên đạo Hồng Mông Tử Khí này, ta không cần cũng được!” Vừa dứt lời, toàn thân hắn bạo phát ra khí tức khủng bố, một luồng khói xanh tím lơ lửng trước mặt bốn người!

Chương 172

"Hồng Mông Tử Khí!" Bốn người vừa thốt lên, Sở Ca trực tiếp nắm lấy đạo Hồng Mông Tử Khí kia, ngay giây tiếp theo lại bóp nát nó!

"A a a!!!" Bốn vị Chuẩn Thánh đỉnh cấp có mặt đều mắt trợn tròn, thất thanh thét chói tai!

Dù sao trong Hồng Hoang cũng không thể thành Thánh, Sở Ca thà hủy đi đạo Hồng Mông Tử Khí này, khiến những người khác trong Hồng Hoang cũng không thể thành Thánh, nếu không sau này chẳng phải lại tạo thêm kẻ địch sao.

"Nhân Vương, có ý gì?" La Hầu đau lòng nghẹt thở, đạo Hồng Mông Tử Khí trước mắt này chính là thứ hắn đã theo đuổi cả đời, vậy mà, vậy mà lại tan biến hoàn toàn trước mắt!

Ba người còn lại cũng không hiểu rõ ý đồ của Sở Ca, đạo Hồng Mông Tử Khí này nếu truyền ra ngoài, e rằng lại sẽ dẫn đến huyết vũ tinh phong!

"Ta hiểu vì sao chư vị đau lòng, mất đi một cơ hội tốt để chứng đạo Hỗn Nguyên như vậy, sau này sẽ không còn tồn tại nữa sao?" Bốn người đồng loạt gật đầu, nếu có một đạo Hồng Mông Tử Khí, bốn người có thể dựa vào bản lĩnh của mình để có được, nhưng nay đã triệt để tan biến, tất cả pháp môn chỉ có thể vứt bỏ.

"Chư vị đừng quên, ta triệu tập bốn vị đến đây để làm gì, tự nhiên là để truyền thụ pháp môn chứng đạo Hỗn Nguyên cho bốn vị, Hồng Mông Tử Khí chưa tan, cũng không đủ cho bốn vị chia sao?" "Nhân Vương chẳng lẽ có pháp môn thành Thánh khác sao?" Nhiên Đăng Đạo Nhân không kìm được nuốt nước bọt, ánh mắt ba người còn lại

cũng đồng thời sáng lên, Nhân Vương dường như không có lý do gì để lừa dối họ!

"Xin bốn vị đạo hữu thả lỏng, đừng giãy giụa chống cự, ta sẽ cho đạo hữu kiến thức pháp môn chứng đạo Hỗn Nguyên của ta!" Đột nhiên một trận hấp lực mạnh mẽ cuốn lấy bốn người, những Chuẩn Thánh đỉnh phong đường đường lại không có bất kỳ năng lực chống cự nào!

Sau khi trời đất quay cuồng, chỉ trong nháy mắt, bốn người lại mở mắt ra.

"Đây là…?" Đập vào mắt là một môi trường hoàn toàn mới, không giống như đạo tràng do Thánh nhân khai tích, họ thậm chí còn không cảm nhận được một chút khí tức nào của thế giới Hồng Hoang!

"Chào mừng các vị đạo hữu đến với thế giới của ta!" Sở Ca vung tay áo, toàn bộ Hồng Mông Thế Giới đều sáng lên, linh khí giữa thiên địa cũng theo đó mà dao động.

Ba Hỗn Mông Tiểu Thế Giới, cuối cùng vào khoảnh khắc này chính thức xuất hiện trước mắt thế nhân!

"Ở đây ta lại không cảm nhận được một chút Thiên Đạo Hồng Hoang nào, giống như ta không tồn tại trong Hồng Hoang, và với Hồng Quân Lão Tổ cũng không tồn tại một chút liên hệ nào." La Hầu không khỏi cảm thán, là đối thủ số mệnh của Hồng Quân Lão Tổ, khoảnh khắc này lại không cảm nhận được sự tồn tại của Hồng Quân Lão Tổ!

"Đương nhiên, Hồng Quân căn bản không xứng tiến vào!" "Tiểu thế giới này do ta sáng tạo, hoàn toàn tách biệt với thế giới Hồng Hoang, cho nên mấy vị đạo hữu mới không cảm nhận được khí tức Hồng Hoang!" Đặc tính của Hỗn Mông Tiểu Thế Giới gần đây Sở Ca mới phát hiện ra, tốc độ tu hành trong tiểu thế giới khác biệt hoàn toàn

so với Hồng Hoang, tốc độ kinh người như vậy khiến Sở Ca cũng không khỏi động lòng, nếu không phải trong Hồng Hoang còn có việc chưa hoàn thành, hắn nhất định sẽ lựa chọn tu hành trong tiểu thế giới.

Một tiểu thế giới hoàn toàn độc lập với Hồng Hoang, nơi này sẽ không chịu sự áp chế của Thiên Đạo Hồng Hoang, một Tịnh Thổ!

Thiên Đạo của tiểu thế giới, chính là bản thân Sở Ca!

"Bản tôn, cần ta giết họ không?" Một luồng sát khí đột nhiên bao vây bốn người, bốn người đều là lão nhân tinh, đối với việc dự đoán nguy hiểm đều đạt đến trình độ khủng bố, bốn người lập tức lùi lại ngàn trượng.

"Bản tôn, cần ta giết họ không?" Cổ Trần Sa như một cỗ máy không có cảm xúc xuất hiện phía sau Sở Ca, trừng mắt nhìn mấy người đang bỏ chạy cách xa ngàn trượng.

"Bốn vị đạo hữu, đây chỉ là một hóa thân của ta, đừng quá căng thẳng!" Thấy bốn người vẻ mặt như lâm đại địch, Sở Ca có chút dở khóc dở cười, đã vào trong Hỗn Mông Tiểu Thế Giới, bất kể chạy đến chân trời góc bể cũng sẽ bị cảm ứng, trong tiểu thế giới Sở Ca vô sở bất tri vô sở bất hiểu!

"……Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!" "Tê!" Chẳng trách Nhân Vương có thể làm vậy mà không sợ hãi, không sợ bất kỳ Thánh nhân nào trong Hồng Hoang, ngay cả Đạo Tổ Hồng Quân cũng không coi ra gì, chỉ vì Nhân Vương cũng sở hữu một hóa thân cấp bậc Thánh nhân!

Khoảnh khắc này, bốn vị Chuẩn Thánh lão làng cuối cùng cũng tin lời Sở Ca nói rằng hắn có pháp môn chứng đạo Hỗn Nguyên, vị Thánh nhân hóa thân trước mắt này chẳng phải là lời giải thích tốt nhất sao!

"Nhân Vương quả nhiên ẩn tàng đủ sâu, có lá bài tẩy như vậy hà

tất phải sợ hãi lão thập tử Hồng Quân Lão Tổ, chi bằng trực tiếp lật đổ Hồng Quân lão già đó đi!" Ma Tổ La Hầu ánh mắt không ngừng đánh giá Cổ Trần Sa, tấm tắc xưng kỳ.

"Trong tiểu thế giới, hóa thân có thể phát huy ra thực lực cảnh giới Tam Trọng, nhưng một khi rời khỏi tiểu thế giới, tu vi của hóa thân thậm chí sẽ rơi xuống cảnh giới Chuẩn Thánh!" Nhưng ngay cả như vậy, tùy thời có thể triệu hoán ra một hóa thân tu vi Chuẩn Thánh đỉnh phong, đó cũng là một chuyện cực kỳ khủng bố.

"Ta không ngại nói cho các vị đạo hữu biết, ta đã gần như cắt đứt liên hệ với thế giới Hồng Hoang, sau này hành sự trong Hồng Hoang sẽ cử bộ duy gian (mỗi bước đều khó khăn), cho nên ta cần sự giúp đỡ của mấy vị đạo hữu, đương nhiên ta sẽ không cưỡng ép các vị đạo hữu, tất cả tùy theo ý nguyện cá nhân!" Trừ Ma Tổ La Hầu đã sớm đứng cùng chiến tuyến với Sở Ca ra, ba người còn lại đều rơi vào trầm tư.

Ý của Sở Ca rất rõ ràng, sau này trong Hồng Hoang hắn không thể thi triển quyền cước, chỉ có thể dựa vào người khác để mưu đồ Hồng Hoang, và bốn người họ là một trong số những ứng cử viên.

Lý trí điên cuồng nhắc nhở, đừng dễ dàng đồng ý!

Đừng dễ dàng đồng ý!

Nhưng điều kiện mà Sở Ca đưa ra thực sự quá ưu đãi, có thể chân chính chứng đạo Hỗn Nguyên, trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên được chúng sinh bái phục!

Hậu quả của việc đồng ý điều kiện của Sở Ca cũng cực kỳ tàn khốc, nếu Sở Ca đã triệt để trở mặt với Đạo Tổ, vậy tất cả thế lực liên quan đến Nhân Vương trong Hồng Hoang đều sẽ bị toàn bộ Hồng Hoang áp chế.

Thậm chí còn tệ hơn, cần phải trực diện đối mặt với nộ hỏa của mấy vị Thánh nhân, và sự trách tội của Đạo Tổ!

Một niệm thiên đường, một niệm địa ngục!

Chỉ cần sơ suất một chút liền rơi vào cảnh thân tử đạo tiêu, không còn khả năng nhập luân hồi nữa!

"Tiểu thế giới vĩnh viễn vì các vị đạo hữu mà mở cửa, không cần lo lắng sẽ không có chỗ đặt chân khi bị Hồng Hoang nhắm vào!" Chỉ khi thực sự cảm nhận được sự cường đại của Thánh nhân, Sở Ca mới thống định tư thống, quyết định nhất định phải nâng cao tu vi bản thể.

Nếu không đợi chân thân của Hồng Quân giáng lâm Hồng Hoang, sẽ không còn khả năng lật ngược tình thế, Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, quả thật khủng bố đến mức đó!

Đối với công đức và tín ngưỡng của Hồng Hoang Nhân tộc, Sở Ca cũng sẽ không từ bỏ, dốc hết tâm huyết mới đạt được thành quả nhất định, sao có thể dễ dàng buông bỏ.

"Nhân Vương, ta được Hồng Quân Đạo Tổ chiêu phủ, ta không thể vứt bỏ tất cả trong Hồng Hoang, cho nên tất cả tạo hóa mà Nhân Vương nói đều không liên quan đến ta!" Trấn Nguyên Tử bình tĩnh lại, chứng đạo Hỗn Nguyên cực kỳ dụ nhân, khiến vô số người đổ xô theo.

Nhưng Trấn Nguyên Tử không cần tu vi đỉnh cao, dù sao thân phận Địa Tiên Chi Tổ, ngay cả Thánh nhân gặp cũng cần nể mặt vài phần.

Không cần thiết phải mạo hiểm làm kẻ địch với toàn bộ thế giới Hồng Hoang!

"Ta tôn trọng lựa chọn của đạo hữu, cũng hy vọng đạo hữu sau

khi ra ngoài có thể giữ miệng cho ta!" Những người quen thuộc lịch sử Hồng Hoang đều biết, Trấn Nguyên Tử vĩnh viễn ở trạng thái trung lập, chưa từng biểu thái ủng hộ bất kỳ phe nào, Trấn Nguyên Tử rút lui cũng nằm trong dự đoán của Sở Ca.

Chưa đầy một khắc, thân ảnh Trấn Nguyên Tử biến mất, như chưa từng xuất hiện.

"Hắc hắc, Ngô Huyết Hải Tu La tộc và mấy vị Thánh nhân vốn không hợp, bị toàn bộ Hồng Hoang không dung, ta tự nhiên sẽ không có pháp môn đó, xin Nhân Vương truyền thụ pháp môn chứng đạo, cũng để lão tổ cảm thụ tư vị thành Thánh." "Lão tổ cứ việc yên tâm, Huyết Hải nhất định sẽ trở thành một thế lực lừng lẫy trong Hồng Hoang!" Sở Ca đặt ánh mắt lên Nhiên Đăng Lão Tổ, người cuối cùng biểu thái, cũng là một người đáng thương, không có bất kỳ căn nguyên thế lực nào, rõ ràng có tu vi đỉnh cao nhưng chỉ có thể ở dưới người khác.

Ban đầu sau Phong Thần lượng kiếp, Nhiên Đăng Lão Tổ bị Tây Phương nhị Thánh độ hóa sang Tây phương, trở thành địa vị được tôn sùng của Nhiên Đăng Cổ Phật, nếu không có dã tâm, Sở Ca đoạn nhiên sẽ không tin.

Quả nhiên, Nhiên Đăng Lão Tổ sau mấy phen giãy giụa cuối cùng cũng gật đầu.

"Ta nguyện ý đi theo Nhân Vương!" "Ha ha, Nhiên Đăng đạo hữu, đừng có vẻ mặt bi tráng như vậy, yên tâm, theo Nhân Vương làm việc, sẽ không để ngươi chịu thiệt đâu!" Ma Tổ La Hầu tâm tình cực kỳ tốt, lại bắt đầu an ủi Nhiên Đăng Lão Tổ.

"Thiên địa bất nhân, dĩ vạn vật vi sô cẩu!

Mấy vị đạo hữu đều là người có thiên tư tung hoành, chỉ là thời vận bất tế, mệnh đồ đa suyễn mà thôi, tin ta, nhất định sẽ không để

chư vị đạo hữu thất vọng!" Có ba vị Chuẩn Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tồn tại, Sở Ca đối với việc xử lý các sự tình trong Hồng Hoang cũng sẽ càng thêm du nhẫn hữu dư, cũng có thể dành nhiều tâm tư hơn cho việc nâng cao tu vi.

"Ba đạo Hồng Mông Tử Khí, Hồng Mông Tử Khí chuyên thuộc về tiểu thế giới này, mặc dù Thánh vị trong Hồng Hoang đã đầy, nhưng Thánh vị của tiểu thế giới vẫn đang trong tình trạng trống khuyết!" Sở Ca trên tay xuất hiện ba đạo khói xanh tím, lại khác với màu sắc Hồng Mông Tử Khí của Hồng Hoang trước kia, trong đó có những đốm sáng vàng ẩn hiện.

"Hy vọng ba vị đạo hữu nhanh chóng lĩnh ngộ huyền diệu trong đó, Phong Thần lượng kiếp sắp bắt đầu, ta không thể chậm trễ!" Sau khi phân phát ba đạo Hồng Mông Tử Khí cho ba người, Sở Ca bảo họ tự mình tìm kiếm địa điểm đột phá, dù sao địa vực trong tiểu thế giới cực kỳ rộng lớn, không cần lo lắng về việc trùng lặp khu vực.

"Đinh!

Hệ thống đang khởi động…" Đối với hệ thống thần xuất quỷ một này, Sở Ca cũng không có tính khí, chỉ nhớ lần rút thưởng gần nhất chưa đến một ngàn năm.

Cũng chính công pháp nghịch thiên mà hệ thống cung cấp, mới có thể khiến hắn dù chỉ có tu vi Đại La vẫn không sợ hãi khi đối đầu với Thánh nhân!

"Đinh!

Hệ thống đang nâng cấp… 1%… 2%… 5%…" Lần này hệ thống nâng cấp tổng cộng kéo dài một ngày một đêm, là lần lâu nhất mà Sở Ca sở hữu hệ thống.

Cũng không vội, Sở Ca quét toàn bộ Hỗn Mông Tiểu Thế Giới một

lượt, mới biết tiểu thế giới này rốt cuộc cô tịch đến mức nào!

Toàn bộ thế giới trừ Cổ Trần Sa và bốn người kia ra, liền không còn bất kỳ khí tức sinh linh nào khác, danh phó kỳ thực là một nơi vô nhân.

"Nếu không có sinh linh, ta làm sao có thể thu được công đức tín ngưỡng để nâng cao tu vi chứ." Điều này khiến Sở Ca rơi vào tình thế tiến thoái lưỡng nan, một nơi tu hành thiên nhiên ưu tú như vậy, lại không thể cung cấp bất kỳ công đức tín ngưỡng nào cho hắn.

Hồng Hoang nguy cơ trùng trùng nhưng khắp nơi đều là cơ duyên, lực lượng tín ngưỡng mà Hồng Hoang Nhân tộc sản sinh ra đều khiến Sở Ca không cần cố ý theo đuổi tu luyện, càng không cần công đức mà Thiên Đạo giáng xuống!

Những thứ mà ngay cả Thiên Đạo Thánh nhân cũng phải thèm muốn ba tấc, Sở Ca bất kể thế nào cũng sẽ không từ bỏ, huống hồ thiếu đi một phần công đức, thực lực của các Thánh nhân khác trong Hồng Hoang sẽ chỉ càng mạnh hơn!

"Hồng Hoang ta nhất định sẽ không từ bỏ!" "Đinh!

Hệ thống nâng cấp thành công!" "Đinh!

Đang khởi tạo ban đầu!" "Đinh!

Khởi tạo ban đầu hoàn thành!" "Túc chủ hảo, ta là hệ thống số 8125, ngài có thể gọi ta là Trí Giả!" Hệ thống không có bất kỳ cảm xúc nào, lạnh lùng nói, và trong đầu Sở Ca xuất hiện một bảng dữ liệu.

Lần này hệ thống nâng cấp thật không tệ, hướng tới phát triển trí tuệ nhân tạo rồi sao?

"Có thể đổi một giọng nhắc nhở hệ thống ngọt ngào hơn không?" "Xin lỗi, không thể, hệ thống là bản nội trí, xin hỏi Túc chủ có yêu

cầu gì khác không?" Sở Ca gãi gãi đầu, thời gian rút thưởng không còn, còn các chức năng khác của hệ thống cũng chưa được phát triển, nhưng hắn nhớ trên Địa Cầu nghe nói hệ thống là vô sở bất năng!

"Vậy lần cập nhật này có thêm chức năng gì không?" "Đinh!

Đang tra cứu, tra cứu thành công!" "Lần cập nhật này bổ sung chức năng quét phân tích, nền tảng dịch vụ trí tuệ nhân tạo, và làm phong phú thêm các phần thưởng của vòng quay may mắn." "Hãy trình diễn cho ta xem tất cả đi!" "Đinh!

Đang tiến hành quét toàn thân cho Túc chủ, đang nhập vào hệ thống, đang phân tích…" "Đinh!

Phân tích thành công!

Tên: Sở Ca Tuổi: Bốn nghìn năm trăm sáu mươi vạn tuổi Tu vi: Đại La Kim Tiên đỉnh phong Công pháp: Vĩnh Hằng Bất Tử Bất Diệt Kim Thân, Đại Đạo Vị Thân, Thần Ma Thôn Phệ Thiên Địa Bất Diệt Công Chí bảo: Nhân Vương Khai Thiên Ấn, Hỗn Độn Chung, Tiên Thiên Nguyệt Quế Đặc thù: Vị diện chưa biết Đánh giá tổng hợp: A +!" Toàn bộ dữ liệu rõ ràng xuất hiện trên bảng điều khiển, thần thức Sở Ca quét một lượt, tất cả đều thu vào đáy mắt.

Không thể không nói chức năng này cực kỳ chu đáo, sau này khi gặp địch nhân đều có thể tiến hành phân tích trước, rồi quyết định có ra tay hay không, biết địch biết ta mới có thể trăm trận trăm thắng!

"Túc chủ và Hồng Hoang có lực thân hòa là 0.3, bị cấm nhúng tay vào mọi sự vụ của Hồng Hoang, không được Hồng Hoang Thiên Đạo dung thứ." Lực thân hòa chỉ có 0.3?

Sở Ca bất lực thở dài một hơi, chẳng trách ngay cả việc hấp thu linh lực trong Hồng Hoang cũng không làm được, e rằng chút lực thân hòa cuối cùng là nhờ mối liên hệ với Hồng Hoang Nhân tộc mà tồn

tại.

Hiện tại xem ra, Hồng Hoang đã triệt để kéo hắn vào danh sách đen, trở thành đối tượng bị mọi người tru diệt!

"Nếu là trí tuệ nhân tạo, hãy phân tích xem ta làm thế nào mới có thể nhúng tay vào sự vụ của Hồng Hoang." Sở Ca trầm tư rồi hỏi, nếu không còn quan tâm đến sự tình của Hồng Hoang Nhân tộc nữa, trong lần Phong Thần lượng kiếp này, Thiên Đạo sẽ không dung tha một chủng tộc như vậy, vậy chút lực thân hòa cuối cùng kia càng không tồn tại nữa.

"Hỗ trợ Hồng Hoang Nhân tộc tiêu diệt Hỗn Độn Nhân tộc, hành sự nghịch Thiên Đạo, từ đó cưỡng ép gia nhập vào tiến trình của Thiên Đạo." "Ý cụ thể là hành động nghịch thiên, khiến Thiên Đạo Hồng Hoang không thể vận hành bình thường!" "……" Nhưng kết quả của sự hỗn loạn Thiên Đạo, Hồng Quân Lão Tổ có thể chân thân trở lại Hồng Hoang, lúc đó phải đối phó với một Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên như vậy, phần thắng thực sự đáng lo ngại.

Chương 173

"Nhưng lựa chọn này rủi ro thực sự quá lớn!

Ta không có tuyệt đối nắm chắc có thể chiến thắng Hồng Quân!" E rằng phải tu luyện ra Tứ Trọng Đại Đạo Vị Thân sau đó triệu hoán ra bản thân của ức vạn năm sau, nếu không ngay cả chứng đạo Hỗn Nguyên cũng không thể đánh bại Hồng Quân thì là nói suông!

"Túc chủ không thể chiến thắng một giới Thiên Đạo hóa thân, là chuyện cực kỳ bình thường, chỉ cần Túc chủ không thể chính diện đánh bại Hồng Quân, có thể dựa vào thế giới này, bất kỳ ai nếu không có sự cho phép của Túc chủ, không thể tiến vào tiểu thế giới, ngay cả Hồng Quân cũng không thể." Đây là một tin tức cực kỳ quan trọng!

Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên có thể tùy ý vượt qua thời không, dễ dàng phá vỡ hàng rào giới diện, từ đó ra vào tự nhiên.

Sở Ca cũng chính vì sợ thực lực của Hồng Quân có thể bỏ qua kết giới của tiểu thế giới, như vậy ở trong tiểu thế giới cũng không an toàn, lời của hệ thống khiến Sở Ca cuối cùng cũng triệt để an tâm.

Địch thoái ta tiến, địch tiến ta thoái!

"Ta ra vào Hồng Hoang dễ dàng tự nhiên, tiến vào tiểu thế giới cũng vậy, trong tiểu thế giới không cần sợ hãi bất kỳ ai tập kích, tiểu thế giới thực sự là căn cứ ẩn nấp an toàn nhất!" "Nếu thực lực của Túc chủ có thể đạt đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, dựa vào tiểu thế giới sẽ không cần sợ hãi Hồng Quân, Túc chủ cũng là một giới chi chủ." Hỗn Mông Thế Giới diễn hóa đến mức này, là bảo đảm lớn nhất của Sở Ca, trở thành chỗ dựa có thể đối đầu với toàn bộ thế giới Hồng Hoang!

"Có nói đến việc tăng thêm phần thưởng vòng quay may mắn, để

ta xem rốt cuộc có bảo vật gì tốt!" "Nhắm vào việc Túc chủ mở ra vị diện hoàn toàn mới, hệ thống chu đáo cung cấp cho Túc chủ các loại tài nguyên linh bảo cần thiết trong vị diện." Sở Ca không khỏi nhướng mày, hệ thống thật sự có cầu tất ứng, hiện tại công pháp đối với Sở Ca, không còn là nhu yếu phẩm.

Số lượng công pháp dù nhiều đến mấy cũng không bằng tinh thông mấy môn thực tế, chỉ có tu luyện công pháp đến cảnh giới cao nhất, mới có thể phát huy tác dụng lớn nhất.

"Trong vòng quay may mắn mới thêm các loại Hỗn Độn Linh Bảo, Hỗn Độn Sinh Linh, và các loại dược liệu cực kỳ hiếm có." "Sau khi hệ thống nâng cấp sẽ miễn phí tặng một cơ hội rút thưởng, Túc chủ có muốn khởi động không." Một vòng quay ảo ảnh lại xuất hiện trước mắt Sở Ca, so với bàn quay trước đây có kích thước lớn, bây giờ chỉ bằng bàn tay, trở nên tinh xảo hơn.

Vòng quay tổng cộng chia làm chín khu vực, và chỉ có hai khu vực trống, tương đương với, khả năng trúng thưởng sau này của Sở Ca càng lớn!

"Hỗn Độn Tức Nhưỡng, Lục Thần Thương, Hỗn Nguyên Thánh Thủy, Hỗn Độn Ma Thần Thi Hài…" Các vật phẩm hoàn toàn mới xuất hiện trên vòng quay có thể nói là lâm lang mãn mục, đủ thứ, bất kể là chí bảo hay dược liệu Hỗn Độn đều có, ngay cả thi hài Hỗn Độn Thần Ma cũng có!

Mặc dù chỉ còn lại thi hài, nhưng từ đó cũng có thể phỏng đoán cường độ thân thể của Thần Ma khi còn sống khủng bố đến mức nào, Bàn Cổ cấp bậc Hợp Đạo sử dụng rìu Khai Thiên một kích dưới lại có thể để lại tàn hài!

Cường độ của thi hài sẽ không thấp hơn Tiên Thiên Chí Bảo!

Huống hồ có thể từ đó nghiên cứu phương thức tu hành của Hỗn

Độn Thần Ma, tìm hiểu sự tình trong Hỗn Độn, là điều mà những người khác không thể nào mơ ước!

"……?" Ở một góc vòng quay có một khối nhỏ đang nhấp nháy phát sáng, nếu không phải nó không ngừng nhấp nháy kim quang, e rằng Sở Ca căn bản sẽ không chú ý đến khu vực này, vì nó chỉ nhỏ bằng một sợi tóc!

"Xác suất nhỏ như vậy có thể rút trúng sao?

Rốt cuộc là thứ gì, lại quý giá đến thế?" Hứng thú của Sở Ca trỗi dậy, tỷ lệ trúng công pháp cực phẩm trước đây cũng không thấp như vậy, thứ này chẳng lẽ còn quý giá hơn công pháp cực phẩm?

"Báo cáo Túc chủ, khối khu vực này là Bàn Cổ linh hồn toái phiến." Bàn Cổ linh hồn toái phiến?!!

Sở Ca kinh ngạc một lúc không kịp phản ứng, trong vòng quay lại tồn tại Bàn Cổ linh hồn toái phiến, cũng chẳng trách tỷ lệ trúng thấp như vậy!

Triệu hoán một phần trăm thân thể Bàn Cổ cũng có thể đồ sát năm Thánh, hóa thân của Hồng Quân trước mặt còn không là gì, từ đó có thể biết thực lực của Bàn Cổ cường hãn đến mức nào!

"Dung hợp khối toái phiến này có thể tiếp nhận truyền thừa của Bàn Cổ, tỷ lệ triệu hoán Bàn Cổ chân thân cũng sẽ tăng lên." Điều này cũng quá kỳ diệu rồi!

Truyền thừa của Bàn Cổ Đại Thần, sau này uy lực triệu hoán Bàn Cổ chân thân cũng càng cường hãn, còn sợ Thiên Đạo Hồng Hoang sao?

Hồng Hoang này chẳng phải là ta mở ra sao!

"Bắt đầu rút thưởng!" Số lần miễn phí mà hệ thống cập nhật tặng vẫn chưa sử dụng!

"Đinh!

Rút thưởng bắt đầu!" Kim chỉ nam của vòng quay xoay tít, sau một lúc dừng lại dưới sự chú ý căng thẳng của Sở Ca.

"Chúc mừng Túc chủ rút trúng Hỗn Độn Sát Lục Ma Thần chí bảo Lục Thần Thương!" Lục Thần Thương, Hỗn Độn Chí Bảo, thuộc về Sát Lục Ma Thần trong Hỗn Độn Ma Thần, có thể làm tổn thương Thánh nhân!

Một thanh trường thương đen kịt, tràn đầy sát lục khí tức xuất hiện trước mặt Sở Ca, sát lục khí tức mà Lục Thần Thương tản ra khiến Sở Ca không khỏi có chút sợ hãi.

Trên thanh Lục Thần Thương này rốt cuộc có bao nhiêu vong hồn cấp bậc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Vừa đúng lúc trong tay không có linh bảo tiện lợi, vòng quay trực tiếp tặng một đại lễ như vậy, thuộc tính có thể làm tổn thương Thánh nhân sau này khi đối đầu với mấy vị Thánh nhân thực sự có tác dụng lớn!

"Thực lực của Túc chủ quá thấp, không thể phát huy hết uy lực của Lục Thần Thương, hy vọng Túc chủ nhanh chóng nâng cao thực lực bản thân." Tình trạng tu vi bản thân chỉ là Đại La Kim Tiên là một tệ bệnh mà Sở Ca cũng vô năng vi lực, một chút lợi ích trong Hồng Hoang cũng không thể thu được, chỉ có thể dựa vào tu luyện lâu dài, không biết bao giờ mới đột phá!

"Túc chủ có thể thu thập công đức của tiểu thế giới để tu hành, tốc độ thậm chí còn nhanh hơn trong Hồng Hoang." Nhìn linh khí hơi nhạt nhòa trong tiểu thế giới, Sở Ca rơi vào trầm tư, một thế giới nghèo nàn như vậy, có thể sản sinh ra công đức để sử dụng sao.

"Vị diện này mới sinh ra ngàn trăm năm, vị diện Hồng Hoang đã

xuất hiện và diễn hóa không biết bao nhiêu nguyên hội, một vị diện không có nội tình sao có thể so sánh với chủng vị diện cao cấp đó." Đúng vậy!

Tiểu thế giới do Hồng Mông đại pháp diễn hóa, đến nay cũng chỉ trải qua ngàn trăm năm tuế nguyệt, nếu so sánh với thế giới Hồng Hoang, giống như một đứa trẻ sơ sinh vậy.

Nếu không xuất hiện Cổ Trần Sa, một hóa thân cường hãn như vậy, Sở Ca căn bản sẽ không chú ý đến thế giới này.

"Nhưng thế giới có thể tiến hóa, thế giới Hồng Hoang chính là trong một lần lại một lần tiến hóa mới càng ngày càng hoàn chỉnh, tất cả các vị diện đều trải qua sự tình này, thế giới của Túc chủ cũng cần trải qua." "Vậy làm thế nào để tiến hóa!" Hiện nay đã đến thời khắc sinh tử nguy cơ, Thiên Đạo Hồng Quân liên hợp với mấy đại Thánh nhân cùng nhau tiêu diệt, phàm là có một chút tu vi không đủ, đều dễ dàng rơi vào kết cục thân tử đạo tiêu.

Sở Ca không có thời gian để lãng phí nữa, Mười Hai Tổ Vu không thể nào tái mượn thân thể để triệu hoán Bàn Cổ chân thân, không có Bàn Cổ chân thân, không thể làm tổn thương căn bản của Thánh nhân!

Chỉ có tu vi bản thân nâng cao đến Chuẩn Thánh, triệu hoán ra Tứ Trọng Đại Đạo Vị Thân, mới có thể cùng họ một trận chiến!

Nhưng nâng cao tu vi không chỉ cần thời gian mà còn cần cơ duyên!

"Tiến hóa của thế giới Hồng Hoang là do vô số tuế nguyệt tự thân hình thành, tốc độ chậm chạp là bình thường, nhưng Túc chủ là chủ tể của tiểu thế giới, Túc chủ cường đại tiểu thế giới tự nhiên cũng cường đại, hà tất phải đầu tư nhiều." "Nếu có ngoại lực giúp đỡ, thời gian tiến hóa của thế giới này sẽ giảm đi rất nhiều." Một thế giới hình thành cần rất nhiều yếu tố, ví dụ như một giới kết giới, có quy tắc

Thiên Đạo cấu thành thế giới, quy luật âm dương ngũ hành tương sinh tương khắc, và quan trọng nhất là cần có sự tồn tại của sinh linh!

Tiểu thế giới diễn hóa đến nay, chỉ có những quy tắc tàn phá không hoàn chỉnh, mưa, lửa, gió đều tồn tại, một hoàn cảnh như vậy, làm sao có thể sinh ra sinh linh chứ?

Có một thế giới như vậy trong tay, nhưng lại không thể lợi dụng, thực sự khiến Sở Ca bứt rứt không yên!

"Làm thế nào để bổ sung những thứ cần có cho thế giới này!" "Thế giới do Túc chủ diễn hóa sinh ra, cũng tự nhiên cần do Túc chủ bổ sung, Túc chủ tức tiểu thế giới, tiểu thế giới tức Túc chủ." "Ta tức tiểu thế giới, tiểu thế giới tức ta!" Sở Ca lẩm bẩm nói, ánh mắt bắt đầu hư huyễn vô thần!

Hắn đang ở trong một trạng thái trống rỗng, một trạng thái đặc biệt xuất hiện khi tu hành, trong trạng thái này có thể đạt được thiên nhân hợp nhất, hòa mình vào thiên địa, hấp thu linh khí thiên địa càng thêm nhanh chóng!

Tiểu thế giới tuy do Sở Ca diễn hóa, nhưng liên hệ của Sở Ca với tiểu thế giới rất ít, gần như không có bất kỳ liên hệ nào.

Cho nên Sở Ca không cảm nhận được phản hồi linh khí của tiểu thế giới, cũng không thể thông qua việc nâng cao tu vi bản thân để khiến tiểu thế giới cũng thăng cấp.

Giống như mối quan hệ giữa Thiên Đạo và Hồng Quân trong Hồng Hoang, Thiên Đạo có giới hạn cao hơn, Hồng Quân là hóa thân của nó mới có thực lực mạnh hơn!

Đột nhiên!

Sở Ca như cảm ứng được điều gì!

Hắn lớn tiếng cười vang!

Trong tiểu thế giới lập tức bùng phát ra ánh sáng như pháo hoa nở rộ!

Ngay sau đó Sở Ca lại bật khóc, nước mắt giàn giụa.

Tiểu thế giới lại đột ngột tối sầm lại, toàn bộ thế giới như bị áp bức!

"Ta tức, tức ta!" Sở Ca từ từ dang rộng hai tay, làm tư thế ôm, ôm lấy toàn bộ tiểu thế giới.

Linh khí thiên địa được điều động, cuồn cuộn đổ về bên cạnh Sở Ca.

Cũng chính vào khoảnh khắc này, toàn bộ tiểu thế giới mới liên hệ chặt chẽ với Sở Ca, không thể tách rời!

"Vậy gọi là Bàn Long Hồng Mông Thế Giới đi!" Sở Ca cuối cùng cũng nhận thức rõ ràng Bàn Long Hồng Mông Thế Giới!

Hoàn toàn không cần đi cảm nhận hay thăm dò, tất cả thông tin về vạn vật trong thế giới đều được truyền tải!

Trong Hồng Mông Thế Giới rộng lớn, một vùng không gian vô tận trống trải, hư vô giống như một thế giới Hỗn Độn chưa khai phá.

Cách vạn dặm tản mát ba đốm sáng vàng, dao động linh khí ở đó cuồng bạo nhất!

"Chắc là nơi ba người họ tấn thăng, cũng khó khăn, ngay cả một động phủ ra hồn cũng không có." Ba người đều khoanh chân lơ lửng, đỉnh đầu luồng khói tím vàng cực kỳ chói mắt, quy tắc thiên địa xung quanh thân thể không ngừng va đập, giống như một gốc bèo trôi nổi trong mưa gió!

Ý niệm của Sở Ca vừa động, thân hình lập tức xuất hiện trước mặt La Hầu!

Nhưng lúc này Ma Tổ La Hầu đang toàn tâm toàn ý chìm đắm vào việc câu thông Thiên Đạo, cảm nhận vận hành của Thiên Đạo, cũng không cảm nhận được Sở Ca đang ẩn thân.

Hắn cảm nhận khí tức trên người La Hầu không ngừng tăng lên, trên người cũng kim quang chói lọi, giống như mặt trời.

"Quá trình chứng đạo Hỗn Nguyên sao?" Khó khăn hơn Sở Ca tưởng tượng, toàn thân La Hầu không ngừng co giật, biểu cảm trên mặt cực kỳ dữ tợn, thống khổ không chịu nổi!

"Túc chủ không cần lo lắng, chỉ vì ba người có độ thân hòa với tiểu thế giới quá thấp, không được Thiên Đạo tiểu thế giới công nhận, chỉ có thông qua khảo nghiệm Thiên Đạo sau khi được công nhận, mới có thể cảm nhận quy tắc Thiên Đạo một cách thông suốt không trở ngại." Khí tức thế giới Hồng Hoang trên người ba người quá nồng đậm, nhất thời Thiên Đạo tự thân của Hồng Mông Thế Giới không thể phân biệt được địch hay bạn, tự nhiên không thể dễ dàng cho phép họ cảm nhận Thiên Đạo.

Cho nên tốc độ chứng đạo sẽ chậm hơn so với trong Hồng Hoang!

Chỉ cần ba người thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên trong Hồng Hoang, không khác gì mơ mộng hão huyền!

Cho nên dù chỉ có chút cơ hội mong manh, họ cũng sẽ không từ bỏ!

"Túc chủ cần chú ý một chút, sau khi đột phá ba người đều cần trải qua Lôi Kiếp tẩy lễ, như vậy mới hoàn chỉnh." Sở Ca gật đầu, Lôi Kiếp không chỉ khảo nghiệm tu đạo giả có tư cách tấn thăng hay không, mà còn trong quá trình tẩy lễ nâng cao thể chất của tu đạo giả, đạt hiệu quả tôi luyện thân thể, thối thể tinh luyện!

Cảnh giới nâng cao là mục tiêu mà mỗi tu đạo giả đều theo đuổi,

nhưng số tu đạo giả mất mạng trong Lôi Kiếp cũng không ít!

"Nhất định phải nhắc nhở Túc chủ, lực thân hòa của ba người quá thấp, không được Thiên Đạo công nhận, dễ bị Thiên Đạo phản phệ." "Nếu ta là chủ tể của tiểu thế giới, việc nâng cao độ thân hòa của ba người tự nhiên không có vấn đề gì!" Ngay lập tức Sở Ca bắt đầu câu thông với Thiên Đạo Hồng Mông Thế Giới, truyền tải rằng ba người họ đều là không phải địch!

Quả nhiên hiệu quả cực kỳ rõ ràng, vẻ mặt thống khổ của La Hầu giảm đi rất nhiều, tốc độ quy tắc thiên địa đổ về bên cạnh hắn càng nhanh hơn!

"Tiếp theo phải xem tạo hóa của họ rồi, hy vọng ba người đừng làm ta thất vọng!" Sở Ca cũng không định bảo hộ ba người ở bên cạnh mãi, nếu chứng đạo thất bại, cũng chỉ có thể là do họ không có cơ duyên!

Chương 174

Việc tiếp theo Sở Ca cần làm là làm thế nào để đột phá Chuẩn Thánh!

Ở cảnh giới Đại La Kim Tiên đỉnh phong quá lâu, vô số công đức tín ngưỡng tích lũy lại không thể đột phá, sự áp chế của Thiên Đạo Hồng Hoang thực sự khiến Sở Ca khó chịu vô cùng!

Nhưng khi tiến vào Hồng Mông Thế Giới, liên hệ với thế giới Hồng Hoang triệt để cắt đứt, hắn ẩn ẩn cảm thấy tầng vách ngăn kia sắp bị phá vỡ, trực tiếp tấn thăng Chuẩn Thánh!

"Nơi này lẽ ra nên có một tòa tiên sơn, linh khí sung túc, thuận lợi cho tu hành!" Vừa dứt lời, dưới sự chỉ dẫn của ý thức Sở Ca, trước mắt từ từ nổi lên một ngọn núi hùng vĩ.

Ngọn núi cao vút tận trời, xung quanh mây mù lượn lờ, linh khí như thực chất hóa ngưng kết thành giọt nước.

"Cảm giác sáng thế sao?" Dưới sự chỉ dẫn của hệ thống, Sở Ca đã nắm được năng lực cấu tạo các sự vật khác trong Hồng Mông Thế Giới, không cần tiêu hao quá nhiều linh lực, Hồng Mông Thế Giới hiện tại chỉ có thể làm những việc tương đối đơn giản.

Một thế giới thuộc về Sở Ca như vậy, tuy trống trải không có sự vật tồn tại, nhưng bảo đảm toàn bộ tiểu thế giới có thể hoàn toàn do Sở Ca sáng tạo sinh ra!

Tất cả sự vật sinh ra trong thế giới Hồng Hoang đều do thân thể sau khi Bàn Cổ Đại Thần hóa thân, Hồng Mông Thế Giới hoàn toàn do Sở Ca sáng tạo sinh ra!

"Thế giới của ta, một cỏ một cây một hoa một cây, vạn vật thế

gian đều do tâm ta hóa thành!" Sở Ca hài lòng bước vào động phủ vừa mới sáng tạo ra, làm nơi tu hành đột phá.

Do tu vi hiện tại chỉ là Đại La Kim Tiên, những việc có thể làm quá ít, chỉ khi tiến vào cảnh giới Chuẩn Thánh, mới có nhiều tinh lực hơn để xử lý các sự việc khác, sáng tạo hoàn chỉnh toàn bộ thế giới Hồng Mông thuộc về mình!

Sau khi khoanh chân ngồi xuống, Sở Ca không cần cố ý liên kết thiên địa để hấp thu linh khí, linh khí tự động xông vào cơ thể, không cần cố ý hấp thu, mọi lúc mọi nơi đều tự động tu luyện.

"Đây là lợi ích của một thế giới chi chủ sao?

Vậy Hồng Quân lúc này đã đạt đến mức độ nào rồi?" Là chủ tể của một thế giới Hồng Hoang hoàn chỉnh hơn, Hồng Quân có thể nhận được tài nguyên cũng sẽ nhiều hơn, sau khi hiểu rõ ưu thế của một giới chi chủ, Sở Ca càng thêm kiêng kỵ Hồng Quân Lão Tổ!

"Oanh!" Tấm giấy mỏng manh kia vào khoảnh khắc này đã bị phá vỡ!

Sở Ca chỉ cảm thấy linh đài một trận thanh minh, toàn thân nhẹ bẫng, linh khí trong cơ thể lập tức tăng vọt, tản mát ra khí tức khiến người ta khủng bố!

"Cảnh giới Chuẩn Thánh sao?" Đột phá dễ dàng như vậy thực sự khiến Sở Ca có chút bất ngờ, ít nhiều gì cũng bị mắc kẹt lâu như vậy trong thế giới Hồng Hoang, sau khi tiến vào Hồng Mông Thế Giới, không làm gì cả, lại trực tiếp đột phá rồi sao?

"Nếu đẳng cấp của Hồng Mông Thế Giới càng cao, tu vi của Túc chủ sẽ thăng tiến càng nhanh, Túc chủ và vị diện này mọi thứ đều cùng thông cùng hưởng." "Hồng Mông Thế Giới mới bắt đầu, ta không cần vội vã cầu thành, có một lá bài tẩy như vậy, ta sau này sẽ

không còn bất kỳ cố kỵ nào!" Hồng Hoang thì sao?

Toàn bộ thế giới nhằm vào thì sao, ta là một giới chi chủ, có gì phải sợ!

"Họ cũng sắp đột phá rồi sao?" Sở Ca lòng vui mừng khôn xiết, cảm nhận được dị biến do ba người mang lại, quy tắc giữa thiên địa dường như càng thêm hoàn chỉnh, La Hầu, Minh Hà Lão Tổ, Nhiên Đăng Đạo Nhân ba người cũng chính thức được Hồng Mông Thế Giới tiếp nhận!

Trong khoảnh khắc thiên hàng tường thụy, dị sắc phân trình, Thiên Đạo của một thế giới đang ăn mừng Thánh nhân đản sinh!

Ba người lại đều thành công tấn thăng sao?!

Ba đạo khí tức Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đang cực tốc bay về phía Sở Ca!

Các Thánh nhân trong Hồng Hoang đều là công đức thành Thánh, Lão Tử có thực lực mạnh nhất cũng chỉ là sau khi trảm tam thi lập Nhân Giáo công đức thành Thánh, ba người này hoàn toàn khác.

Hoàn toàn do bản thân khổ tu, nhận được cơ hội chứng đạo trong Hồng Mông Thế Giới, từ đó một cử đạt thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

"Bản tôn, thực lực ba người đột nhiên tăng vọt, ta không phải đối thủ!" Cổ Trần Sa lạnh lùng xuất hiện bên cạnh Sở Ca, ba vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đột nhiên xuất hiện, khiến người bảo vệ Hồng Mông Thế Giới này có cảm giác nguy cơ.

"Cứ việc yên tâm, ba người họ mới là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên nhất trọng cảnh, ta nghĩ họ nên biết điều!" Sở Ca ánh mắt lạnh lẽo, đồ sát Thánh nhân không biết bao nhiêu lần rồi, ba kẻ này mới vừa chứng đạo mà thôi, nếu có kẻ nào thực sự không nghe lời, giết đi

là được!

Thánh nhân Hồng Hoang có thể dựa vào Thiên Đạo để phục sinh, nhưng trong Hồng Mông Thế Giới, chết là hồn phi phách tán triệt để.

"Đa tạ Nhân Vương tứ hạ kỳ ngộ, chúng ta mới có thể chứng đạo Hỗn Nguyên!" Ba người cung kính cúi lạy Sở Ca, một lần triệt để tâm cam tình nguyện lựa chọn đi theo Sở Ca.

"Ba vị đạo hữu không cần khách khí, ta cũng nên chúc mừng ba vị cuối cùng cũng hoàn thành tâm nguyện, trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, khả hỷ khả hạ!" "Nhân Vương lại cũng đột phá rồi sao?" Minh Hà Lão Tổ cảm nhận uy thế tản ra từ Sở Ca, tuyệt đối không phải là thứ Đại La Kim Tiên có thể có được.

Sở Ca gật đầu, không chỉ đột phá cảnh giới Chuẩn Thánh, mà còn một cử đạt đến tu vi trung kỳ!

Cũng nhờ sự áp chế của Thiên Đạo Hồng Hoang, khiến Sở Ca luôn trầm lắng, không ngừng củng cố tu vi bản thân, sau khi tiến vào Hồng Mông Thế Giới mất đi sự cấm chế tự nhiên một phi trùng thiên!

Tê!

Ba người không kìm được đồng thời hít vào một hơi khí lạnh!

Đồng thời không khỏi lùi xa Sở Ca hơn một chút, mặc dù vị trước mắt này biểu hiện trông như vô hại, nhưng ba người đều sẽ không quên, một ngoan nhân như vậy đã một rìu chém đứt Hồng Quân Lão Tổ!

Tu vi trước kia chỉ là Đại La Kim Tiên đã đạt được thành tích như vậy, hiện tại tu vi đột phá đến Chuẩn Thánh, vậy sẽ bạo phát ra thực lực như thế nào?

Ý niệm khác trong lòng vốn có vào khoảnh khắc này đều lập tức tan biến, dù sao cũng là khó khăn vạn khổ mới thành Hỗn Nguyên, sao

có thể dễ dàng vứt bỏ như vậy!

Họ không cho rằng, cảnh giới Thánh nhân đã có tư bản để đối kháng với Sở Ca.

"Ba vị đạo hữu chuẩn bị một chút, Lôi Kiếp thành Hỗn Nguyên phi đồng tiểu khả, tự đương cẩn thận!" Sở Ca lên tiếng nhắc nhở, ba vị Thánh nhân tùy ý vẫn lạc một vị cũng là tổn thất cực lớn, không thể để Thánh nhân được dụng tâm bồi dưỡng chưa kịp phát sinh giá trị đã không còn tồn tại nữa.

Sở Ca thì khác, thân là chủ tể của Hồng Mông Thế Giới, trực tiếp tránh được Lôi Kiếp, không cần tiếp nhận Lôi Kiếp tẩy lễ cũng có thể hưởng thụ lợi ích mà Lôi Kiếp mang lại!

"Đa tạ Nhân Vương nhắc nhở!" Nhiên Đăng Đạo Nhân tu đạo chính thống, La Hầu tu ma đạo, Minh Hà Lão Tổ tu La sát đạo, phương thức chứng đạo khác nhau, Lôi Kiếp trải qua cũng không tương đồng.

"Cổ Trần Sa, hộ pháp cho ba người họ, ta có việc cần quay lại Hồng Hoang!" Cổ Trần Sa lạnh lùng gật đầu, tu vi Tam Trọng cảnh đủ sức giúp ba người ứng phó Lôi Kiếp tiếp theo.

"Ba vị đạo hữu nhanh chóng củng cố tu vi, ta có dự cảm, tiếp theo Hồng Hoang sẽ đại loạn, ta cần mượn sự giúp đỡ của ba vị đạo hữu!" Nói xong Sở Ca ý niệm vừa động trực tiếp lóe ra khỏi Hồng Mông Thế Giới, không chút do dự bước vào thế giới Hồng Hoang! … Khi Sở Ca đang đột phá, Phong Thần lượng kiếp trong thế giới Hồng Hoang đang diễn ra như lửa cháy!

Đại Thương Hoàng Triều do Hồng Hoang Nhân tộc sáng tạo và Đại Chu Vương Triều do Hỗn Độn Nhân tộc sáng tạo đang đối đầu gay gắt.

Thế lực Nhân Giáo, Xiển Giáo, Oa Hoàng Cung đứng về phía Đại Chu Vương Triều!

Tiệt Giáo của Thông Thiên Giáo Chủ nhận ủy thác của Sở Ca lựa chọn phù hộ Đại Thương!

"Trụ Vương hôn dung vô đạo, nghịch thiên hành!

Đại Chu tất thắng!" Quân Chu triều tập kết tám mươi vạn đại quân, do Thừa tướng Khương Tử Nha dẫn binh, Khương Tử Nha cũng chính là nhân vật chủ yếu của Phong Thần lượng kiếp lần này, người cầm Phong Thần Bảng!

"Báo cáo Thừa Tướng!

Ngoài cửa thành Tiệt Giáo Nhất Khí Tiên Dư Nguyên đang khiêu chiến!" Thám mã xông vào trướng doanh của Thừa tướng, báo cáo.

Khương Tử Nha đang ngồi chính giữa nhìn quanh một lượt, khẽ hỏi: "Có vị sư điệt nào nguyện ý ra tay bắt giữ tên tặc nhân kia không?" "Sư thúc!

Đồ nhi nguyện tiền vãng hội hội tặc nhân!" Na Tra, với hình dáng một đứa trẻ, bước ra, trong tay bốn kiện Hậu Thiên Chí Bảo Càn Khôn Quyển, Hỗn Thiên Lăng, Phong Hỏa Luân, Hỏa Tiêm Thương uy lực kinh người!

"Tốt, Na Tra nhất định phải cẩn thận!" "Vâng, sư thúc!" Nói xong hùng dũng, khí ngang nhiên bước ra khỏi đại trướng, Khương Tử Nha thấy vậy bất lực thở dài một hơi, Na Tra thật sự có tâm tính trẻ con, chiến trường không phải nơi để đùa giỡn, bây giờ khinh suất nhất định sẽ chịu thiệt lớn!

"Dương Tiễn, cùng Na Tra đi, nếu xảy ra bất trắc, nhất định phải bảo vệ tốt Na Tra!" Trước đó Khương Tử Nha đã biết thân phận thực sự của Na Tra, là Linh Châu Tử được Nữ Oa nương nương yêu quý

nhất chuyển thế, lần này đi là để trả nhân quả còn thiếu, nếu trong lần lượng kiếp này xảy ra bất trắc, Khương Tử Nha không thể nào giao phó cho Nữ Oa nương nương được.

"Vâng!" Dương Tiễn tỏ ra cực kỳ trầm ổn lạnh lùng, cầm Tam Xoa Kích đi theo, là một trong ba đệ tử được Khương Tử Nha coi trọng nhất!

"Nhất Khí Tiên nhị Khí Tiên, nhanh chóng tiến lên thảo phạt, kẻo tiểu gia đánh cho hết hơi!" Na Tra liếc nhìn Dư Nguyên, khinh thường nói.

"Ha ha ha ha ha, Chu triều không còn ai sao?

Phái ra một tên tiểu tử còn hôi sữa ra ứng chiến, ta khuyên ngươi nên sớm đầu hàng đi!" Dư Nguyên vừa thấy Na Tra dáng vẻ trẻ con, lập tức cười phá lên, cũng theo đó khiêu khích.

"Tên tặc nhân đáng chết!

Chịu chết đi!" Na Tra cả đời ghét nhất bị người ta trêu chọc là trẻ con, tính khí vốn nóng nảy trực tiếp xông ra ngoài.

Phong Hỏa Luân toàn tốc thúc đẩy, lập tức xuất hiện trước mặt Dư Nguyên, thấy Na Tra trực tiếp xông đến, Dư Nguyên không hoảng không vội né tránh đòn của Na Tra, Hóa Huyết Thần Nhận phản thủ chém ra.

"Đinh!" May mắn Na Tra phản ứng kịp thời, trực tiếp dùng Càn Khôn Quyển chắn trước ngực né được đòn chí mạng!

"Ô, tiểu oa oa trên người bảo bối cũng nhiều đấy, lão sư trong giáo chắc đã đổ máu không ít!" Dư Nguyên cười nói, Na Tra tuy chỉ có kích thước trẻ con, nhưng lại có lực lớn như vậy, vừa rồi một kích kia khiến hắn chịu phản thương!

Quả nhiên nhân bất khả mạo tương (không thể trông mặt mà bắt

hình dong)!

“Hừ, biết tiểu gia không dễ chọc thì nhanh chóng đầu hàng đi, bằng không hôm nay để máu ngươi vẩy ra tại chỗ!” Na Tra điều chỉnh lại trạng thái, thu lại thái độ đùa giỡn, Nhất Khí Tiên quả nhiên có chút bản lĩnh! "Sư huynh, nhìn tiểu oa nhi kia tuổi còn nhỏ mà đã có tu vi như vậy, nếu độ hóa về phương Tây, phương Tây ta lại có thêm một viên mãnh tướng!" Không chỉ các đại năng phương Đông thời thời khắc khắc chú ý đến động hướng chiến trường, mà ngay cả phương Tây cũng đang ẩn tàng trong bóng tối tỉ mỉ quan sát.

Chuẩn Đề tham lam nhìn chằm chằm Na Tra, giống như nhìn thấy một kiện chí bảo, nếu có khả năng, hắn hận không thể trực tiếp bắt cóc Na Tra, cưỡng ép gia nhập phương Tây giáo!

Tiếp Dẫn liếc nhìn sư đệ một cái, lạnh lùng nói: "Tốt nhất là từ bỏ ý định đó đi, cũng không nhìn xem oa nhi kia rốt cuộc có quan hệ với ai!" "....." Sau một hồi thôi diễn, Chuẩn Đề triệt để đập tan ý niệm trước đó. "Lão nữ nhân kia tính tình bạo ngược, thực khó xử lý!" Linh Châu Tử chuyển thế đầu thai thành Na Tra, lại bái nhập môn hạ Xiển Giáo, vì một đệ tử mà đắc tội hai tôn Thánh nhân quả thực là một lựa chọn không sáng suốt. "Haizz, nếu không thể bắt người thì cũng không thể đi chuyến này uổng công.

Sư huynh, chi bằng chúng ta thiết kế đoạt lấy pháp bảo của oa nhi kia." Nếu để người khác biết được, hai vị Thánh nhân tôn quý vô cùng lại đi mưu tính pháp bảo của một đệ tử đời thứ ba, e rằng sẽ khiến người trong thiên hạ cười chê.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hạ sách này cũng thực vì phương Tây tích bần tích nhược đã lâu, Thánh vị của hai người cũng là thông qua lừa gạt mà có, hành vi quả thực lệnh người không sỉ.

Phương Tây không thể xen vào sự nghi của phương Đông, sinh

linh toàn bộ tụ tập tại phương Đông, bọn hắn làm sao có được tín ngưỡng và công đức, chỉ có thể miễn cưỡng ở phương Tây cẩu diên tàn suyễn bao nhiêu năm nay.

Cuối cùng cũng tìm được cơ hội trong Phong Thần lượng kiếp này! "Hồng Quân Lão Tổ quả thực bạc đãi phương Tây ta, số lượng linh bảo của đệ tử đời thứ ba còn nhiều hơn cả một giáo chủ như ta!" Nhìn chiến đấu tiến vào giai đoạn bạch nhiệt hóa, linh bảo tầng tầng lớp lớp tung ra, Chuẩn Đề càng nhìn càng tâm phiền ý loạn, không tránh được có chút oán thán.

Chương 175

"Sư đệ, có những lời không thể nói lung tung, có những người phương Tây ta không thể đắc tội, nếu không một khi chiêu nhạ họa sát thân, khổ tâm kinh doanh bao năm của hai ta sẽ hủy hoại chỉ trong chốc lát!" Đối với những lời nói ngày càng phóng túng của Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn nhịn không được nhắc nhở, vị sư đệ này Phật tâm không ổn, dễ dàng xúc động gây ra những phiền toái không cần thiết. "Hồng Quân Lão Tổ đang ở trong Hỗn Độn, làm sao lại khắc ý giám thính chúng ta giao đàm!" "Hồng Quân Lão Tổ tự nhiên ở trong Hỗn Độn, người mà vi huynh nhắc nhở chính là một vị ngoan nhân khác!" Ngày đó Sở Ca đồ lục phương Tây Thánh nhân dễ dàng như giết chó, lưu lại ấn tượng không thể phai mờ trong lòng giáo chúng phương Tây.

Nếu phương Tây có bảng xếp hạng những kẻ không thể chiêu chọc, Hồng Quân chỉ có thể xếp thứ hai, Sở Ca chính là thứ nhất!

Hồng Quân làm Thiên Đạo hóa thân sẽ có chỗ cố kỵ, thánh nhân chi khu cũng sẽ không bị ma diệt, nhưng Sở Ca thì khác, hắn vô kiên vô quải, căn bản không cần để ý bất cứ sự tình gì!

Phương Tây chọc ta không vui?

Diệt chi!

Có Thánh nhân che chở thì thế nào, chẳng phải cũng lạc được kết cục trọng sinh ở tận cùng Thiên Đạo sao! "Nhưng Nhân Vương kia không phải đã mất tích đã lâu rồi sao, Sư huynh sao lại đột nhiên nhắc đến?" Chuẩn Đề nhớ lại những việc Sở Ca đã làm, không khỏi rùng mình một cái, tư thái đó quả thực xứng danh Hồng Hoang đệ nhất ngoan nhân! "Hừ, ai biết hắn hiện tại đang ở đâu?

Mất tích?

Bất quá chỉ là vài lời lừa gạt mà thôi, e rằng không ai tra được tung tích an nguy của vị Nhân Vương kia đâu!" Tiếp Dẫn cười lạnh, Hồng Hoang Nhân tộc một ngày còn nhận Sở Ca là Nhân Vương, thì Sở Ca định sẽ có ngày che chở bọn họ.

Hồng Quân Lão Tổ ngược lại tính toán hay, để vài vị Thánh nhân cầm chân Sở Ca, an tâm tu luyện. "Cũng phải, có thể tùy ý đem năm vị Thánh nhân chúng ta đồ lục sạch sẽ, e rằng tu vi so với Hồng Quân Lão Tổ cũng không kém quá xa, nếu hắn cố ý ẩn tàng, ai có thể tìm được tung tích." Sau khi kiểm tra bốn phía không có bất kỳ khí tức nào, Chuẩn Đề mới an tâm.

Nếu Sở Ca đột nhiên xuất hiện ở đây, đó mới là đại sự! "Bất quá chúng ta cũng không cần quá lo lắng, tất cả giáo chúng phương Tây đều đang tu hành trong giáo, chuyện phương Đông chúng ta nhất luật không biết!" "Hắc hắc sư huynh nói chí phải!

Đồng vi Thánh nhân hắn cũng không thể sát giác sự tồn tại của ta, hai người chúng ta chỉ cần cách bờ quan hỏa, xem bọn hắn đấu đến ngươi chết ta sống, sau đó phương Tây giáo ta tọa thu ngư ông đắc lợi!" Tiếp Dẫn gật đầu tán thành: "Lần này Phong Thần lượng kiếp là mấu chốt để phương Tây ta có thể tiến thêm một bước phát triển, nếu xử lý thỏa đáng, phương Tây ta sẽ đại hưng!

Tất cả đệ tử phương Đông có thể lợi dụng đều độ hóa, tất cả linh bảo phương Đông ta đều có thể mang về phương Tây, chỉ cần là tài nguyên có thể dùng, phương Tây ta nhất định phải đoạt lấy!" ...

Oa Hoàng Cung. "Không biết Nữ Oa nương nương nhìn nhận thế nào về trận chiến này?" Nguyên Thủy Thiên Tôn vuốt râu, tâm tình đại hảo.

Tuy rằng Linh Châu Tử chuyển thế có thiên ti vạn lũ liên hệ với Nữ Oa, nhưng hiện nay đã bái nhập môn hạ Xiển Giáo, có dòng máu

mới ưu tú như vậy gia nhập, Xiển Giáo có thể trở thành Hồng Hoang đệ nhất đại giáo! "Bản cung phái Linh Châu Tử xuất thế chính là vì rèn luyện, vô luận thắng thua đều không quan trọng, chỉ là bản cung thấy Xiển Giáo tựa hồ không phải đối thủ của Tiệt Giáo!" Nữ Oa nhìn hình chiếu phía trước, đạm đạm nói. "Hừ!

Nếu không phải tên Nhân Vương kia đem chúng ta đồ lục một trận, khiến tu vi mỗi người đều giảm xuống mấy tầng, thì chỉ có Thông Thiên sư đệ vận khí tốt, thoát một kiếp, bằng không thì Tiệt Giáo làm sao có thể lớn mạnh!" Kiến thức qua Tru Tiên Kiếm Trận của Thông Thiên Giáo Chủ, sự kỵ đạn của Nguyên Thủy Thiên Tôn đối với vị sư đệ này càng sâu.

Cùng là Tam Thanh chính tông, duy độc hắn lại được hưởng thụ đãi ngộ như vậy! "Hai vị chớ vội, đệ tử Tiệt Giáo đông đảo nhưng hậu thiên căn nguyên yếu nhược, có thể tu hành đến mức này thiếu không được sư đệ ta giáo hóa.

Cho nên chúng ta nhất định phải liên thủ, miễn cho hỏng đại kế của Đạo Tổ!" Nếu đệ tử Tiệt Giáo không thể lên bảng, vậy danh ngạch kia sẽ phải do đệ tử của ba người tại tràng điền vào.

Đã vậy, Tiệt Giáo đệ tử đông đảo, chi bằng hy sinh vài vị lên bảng, bảo toàn danh tiếng Tam Thanh. "Đại sư huynh dạy phải, đại kế trước mắt, chúng ta hãy mưu hoạch thật tốt, dùng hy sinh nhỏ nhất để đạt được thắng lợi lớn nhất!" Thập Nhị Kim Tiên đệ tử của Nguyên Thủy Thiên Tôn vốn đã không hoàn chỉnh, nếu lại lên Phong Thần Bảng, vì Thiên Đình hiệu mệnh, thì thực lực Xiển Giáo không biết sẽ bị suy yếu bao nhiêu! "Bản cung nghe văn Tam Thanh là 'Bạch ngẫu thanh liên hồng hoa, bản thị nhất gia', hiện tại xem ra quan hệ giữa Tam Thanh tịnh không quá mức dung hợp." "Nương nương chê cười, chúng ta quý vi Bàn Cổ chính tông, Thiên Đạo vận hành sao có thể không tuân theo.

Sư đệ e rằng có chỗ mê mang mới hành xử như vậy, chúng ta làm sư huynh tự nhiên phải bát loạn phản chính!" ...

Sở vị Phong Thần lượng kiếp bất quá chỉ là ván cờ của Thánh nhân mà thôi, những đệ tử lên bảng chết đi cũng chỉ là vật hy sinh, không có ai sẽ vì bọn hắn mà cảm thấy đáng thương!

Sở Ca sớm đã nhìn thấu hàm nghĩa phía sau Phong Thần, đứng trước quan chiến cũng nhịn không được tâm sinh cảm khái!

Na Tra cuối cùng lạc bại dưới tay Nhất Khí Tiên Dư Nguyên.

Không chỉ kinh nghiệm tác chiến, tâm trí, Na Tra đều không phải đối thủ của Dư Nguyên, có thể trì tục lâu như vậy hoàn toàn là do chúng đa pháp bảo của Na Tra chống đỡ! "Dám đả thương sư đệ ta!" Dương Tiễn chĩa Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao thẳng vào mệnh môn Dư Nguyên, trong tay ôm Na Tra vì tinh huyết hao hụt mà đã hôn mê. "Đây là thủ đoạn của Xiển Giáo sao?

Lấy nhiều hiếp ít, e rằng thắng chi bất vũ đi!" Dư Nguyên thở hổn hển nói.

Giải quyết xong Na Tra đã tiêu hao hết tinh lực của hắn, lại thêm một viên mãnh tướng nữa, thực tại vô pháp tiếp tục đối phó. "Nếu không phục, không ngại ngày mai tiếp tục tác chiến, cũng để xem Tây Kỳ có thể thắng được đệ tử Ân Thương ta hay không!" "Hảo!" Dương Tiễn hân nhiên tiếp nhận, mang theo Na Tra bị thương lui về chữa trị.

Tiệt Giáo đệ tử có thể thắng hoàn toàn nằm trong dự liệu của Sở Ca.

Đệ tử Tiệt Giáo đều lịch kinh khổ luyện tu hành, chân chính từ trong huyết hải bò ra, còn Xiển Giáo đệ tử có lão sư che chở, làm sao có thể thích ứng với chiến trường như vậy?

Phải biết rằng trong Phong Thần lượng kiếp trước kia, Tam Tiêu bố hạ Cửu Khúc Hoàng Hà Đại Trận đem Thập Nhị Kim Tiên của Xiển Giáo tước đi đỉnh thượng tam hoa, luân vi phàm nhân!

Càng không cần nói đến tứ đại thân truyền đệ tử Đa Bảo Đạo Nhân, Quy Linh Thánh Mẫu, Kim Linh Thánh Mẫu, Vô Đương Thánh Mẫu, mấy vị Chuẩn Thánh cấp bậc đệ tử này nếu tham gia vào thì càng là nghiền ép.

Bất quá Tam Tiêu tại trận trung miệt thị Lão Tử, bị Lão Tử dùng Phong Hỏa Bồ Đoàn đánh chết, chết dưới tay Thánh nhân, cuối cùng lên Phong Thần Bảng!

Sau đó là Ngũ Thánh đại chiến ai ai cũng biết, Thông Thiên Giáo Chủ não nộ vì Thánh nhân chi tôn lại ra tay với môn hạ đệ tử, bày ra Tru Tiên Kiếm Trận!

Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn liên hợp với Tây Phương Nhị Thánh Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, bốn thánh cộng đồng phá trận!

Thông Thiên Giáo Chủ thảm bại, môn hạ đệ tử tận số lên Phong Thần Bảng, Phong Thần lượng kiếp kết thúc trong lưỡng bại câu thương!

Nếu không phải Thánh nhân xuất thủ tham chiến, e rằng đệ tử Tiệt Giáo căn bản không thể chịu trọng thương, Thông Thiên Giáo Chủ cũng sẽ không thèm để ý đấu tranh giữa đám tiểu bối! "Đã như vậy, lần này do ta và Tiệt Giáo cộng đồng che chở Đại Thương, sẽ không để mấy người kia khi phụ Tiệt Giáo đến nước này!" "Đinh, Ký chủ không cần lo lắng, hiện nay Thánh nhân đa phần có kỵ đạn, huống chi hiện tại Hồng Hoang Nhân tộc vẫn là một phần của Hồng Hoang, Nhân tộc chiếm lĩnh đại khí vận, Thánh nhân cũng không dám dính dáng đến nhân quả to lớn như vậy." Sở Ca "Ân" một tiếng.

Mới đầu đương nhiên chỉ là món khai vị, nếu ngay từ đầu đã là

tranh đấu giữa các Thánh nhân, thì Phong Thần cũng không cần thiết tiến hành nữa.

Ngày hôm sau!

Dương Tiễn và Dư Nguyên đồng thời xuất trận, không khí hai bên đều thập phần khẩn trương, nhất xúc tức phát!

Hôm qua Dương Tiễn vẫn luôn quan sát phương thức tác chiến của Dư Nguyên, đã rõ ràng chiêu số của hắn, hôm nay đối thượng có tuyệt đối nắm chắc có thể thắng, báo thù cho Na Tra! "Hừ!

Ta đảo muốn xem Xiển Giáo có ai đánh được hay không!" Hóa Huyết Thần Đao hàn mang thiểm thước, ánh sáng huyết hồng chiếu lên mặt Dư Nguyên càng thêm một phần quỷ dị. "Tà ma ngoại đạo, cũng xứng cùng ta một trận chiến!" Hạo Thiên Khuyển trường khiếu một tiếng phi trì lao đi, Dương Tiễn cũng thủ trì Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao theo sát phía sau, một người một chó phối hợp cực kỳ ăn ý!

Dư Nguyên bị Hạo Thiên Khuyển đột nhiên xuất hiện dọa giật mình, không khỏi lùi lại mấy chục bước!

Tùy tức, hắn đánh ra một chưởng, đem Hạo Thiên Khuyển đánh bay ngược trở lại, Dương Tiễn cũng quét ngang binh khí tới.

Loại linh thú có thể hộ chủ công kích này là lần đầu tiên hắn gặp, xử lý không tránh khỏi có chút vướng tay vướng chân, Dư Nguyên không thể không phân tâm đề phòng Hạo Thiên Khuyển công kích.

Tiếng binh khí va chạm đinh tai nhức óc không dứt, hai người đánh đến khó phân thắng bại.

Hạo Thiên Khuyển đột nhiên xuất hiện sau lưng Dư Nguyên, Dư Nguyên đành phải buông tha chính diện giao phong với Dương Tiễn, tiên giải quyết Hạo Thiên Khuyển! "U, hai cái tên này đang làm gì vậy?

Một lời không hợp liền đánh nhau rồi!" Một đạo thất thải quang mang đem hai người đẩy lùi, mỗi bên lập tức lui về trận doanh của mình. "Kẻ nào, lại dám phá hoại chúng ta giao thủ!" Dư Nguyên và Dương Tiễn đều nộ mục nhìn vị khách không mời mà đến này! "Ai nha, nguyên lai hai người đang thực tại thiết tha a, thật ngại quá đã làm phiền.

Bất quá con chó kia tựa hồ đĩnh có linh tính, chi bằng cho ta mượn chơi vài ngày?" Người nọ cười hì hì nói, chỉ vào Hạo Thiên Khuyển. "Ngươi dám!" Đối mặt với kẻ đột nhiên xuất hiện, Dương Tiễn nhất thời cũng không dám động thủ, kẻ này cư nhiên có thể bằng sức một người tách hắn và Dư Nguyên ra, tu vi khẳng định không thấp.

Nhưng người này là ai, tựa hồ cùng Tiệt Giáo cũng không hòa thuận, chẳng lẽ là một tán tu?

Chưa đợi Dương Tiễn phân tích xong, người nọ trực tiếp thi pháp chộp lấy Hạo Thiên Khuyển, mục tiêu cực kỳ minh xác! "Hừ!

Nơi nào tiêu tiểu dám đến Tây Kỳ đảo loạn, chớ trách ta cùng Xiển Giáo là địch!" Đả Thần Tiên quất lên người kẻ nọ, kẻ nọ chỉ run rẩy một cái, rồi mới thu tay về. "Xiển Giáo đệ tử?

A, vậy thì làm phiền rồi, ta rời đi ngay!" Người nọ lại hóa thành một đạo thất thải quang mang xông thẳng lên trời, nháy mắt không thấy tung tích! "Sư thúc, người đó là ai?" Dương Tiễn nhỏ giọng hỏi, người này thực tại cổ quái chí cực!

Khương Tử Nha lắc đầu, ra hiệu Dương Tiễn không cần hỏi nhiều, kẻ đến vội vàng đi cũng vội vàng này tu vi tựa hồ không thấp!

Chương 176

Bị Đả Thần Tiên đánh trúng mà chỉ run rẩy nhẹ, phóng mắt nhìn khắp đại doanh Tây Kỳ hiện tại, e rằng không một ai có thể ứng phó, dọa lui địch là thượng sách! "Nha?

Đảo là một tên thú vị?" Vị khách không mời này đã thu hút sự chú ý của Sở Ca, tốc độ đi lại tự như vậy hẳn là một Hồng Hoang dị chủng, nhìn dáng vẻ cũng không giống đã bái nhập môn hạ phương nào, một tán tu cư nhiên có thực lực như vậy! "Ta cùng hắn hữu duyên, ưng đương đi hội một hội người này!" Hắn thuận theo phương hướng người nọ đào tẩu mà đuổi theo!

Nguyên bản trốn trong bóng tối, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng nhìn trúng người này, phát hiện tu vi không yếu, lại là tán tu, lập tức nảy sinh tâm tư độ hóa về phương Tây! "Sư huynh!!!

Khí tức này!" Chân Chuẩn Đề không khỏi run rẩy, vừa rồi khí tức kia quá mức quen thuộc, dù chỉ xuất hiện thoáng qua, Chuẩn Đề cũng mẫn tuệ cảm giác được! "Không sai!

Là tên ngoan nhân kia!" Sắc mặt Tiếp Dẫn cũng trắng bệch, nếu người nọ có liên hệ với Nhân Vương, thì có hành động như vậy cũng là bình thường. "Vậy chúng ta còn đuổi theo không?" Tiếp Dẫn nuốt nước miếng hỏi. "Nếu không muốn rước lấy đại họa..." Sở Ca vĩ tùy theo tung tích người nọ, vẫn luôn không thể đuổi kịp, chỉ miễn cưỡng không bị cắt đuôi! "Tốc độ của con khổng tước này quả thực kinh người, nếu ta không thi triển công pháp, bằng vào tu vi Chuẩn Thánh cư nhiên đuổi không kịp!" * **Tính danh:** Khổng Tuyên * **Tu vi:** Đại La Kim Tiên đỉnh phong * **Thần thông:** Ngũ Sắc Thần Quang Hệ thống trong thời gian ngắn nhất đã phân tích thân phận

người nọ, giao vào tay Sở Ca.

Khổng Tuyên nãi là con khổng tước đầu tiên trong thiên địa, con trai của Phượng Hoàng, bản thân mang thần thông Ngũ Sắc Thần Quang, trong ngũ hành không gì không xoát!

Đặt ở trong Yêu tộc cũng là cực kỳ cường hãn! "Đã yêu thích chạy như vậy, vậy ta sẽ phong tỏa cả một phương thiên địa này, xem ngươi chạy đi đâu!" Dứt lời, Sở Ca câu thông quy tắc thiên địa, thi triển không gian phong tỏa tại phương hướng Khổng Tuyên đào độn, một đạo cấm chế trong suốt bằng không xuất hiện! "Ai u!" Khổng Tuyên đâm đầu vào cấm chế, không chỉ đau đớn thảm kêu, mà phía sau còn cảm nhận được một đạo khí tức cường đại đang cực tốc tới gần! "Người Xiển Giáo thật nhỏ nhen, ta bất quá chỉ lộ mặt một chút, cư nhiên cứ đuổi theo ta không chịu buông tha!" Trong lòng Khổng Tuyên triệt để loạn, chẳng qua chỉ quấy rối một chút, hiện tại cư nhiên bị truy sát, nhìn tu vi người này e rằng hắn chống đỡ không nổi ba chiêu! "Không chạy nữa à?

Không phải chạy rất nhanh sao?" Sở Ca tự tiếu phi tiếu nhìn con khổng tước này, kẻ này nếu sử dụng thỏa đáng, tác dụng trong Phong Thần sẽ không nhỏ! "Không biết là vị thượng tiên nào của Xiển Giáo, trước đó đắc tội đệ tử Xiển Giáo thực là vô ý, thỉnh thượng tiên nguyên lượng!" Chưa nói đến Xiển Giáo giáo chủ là Thiên Đạo Thánh nhân Nguyên Thủy Thiên Tôn, danh tiếng Thập Nhị Kim Tiên bên ngoài cũng không dễ chọc, tán tu như Khổng Tuyên thực tại không nguyện ý đắc tội địch thủ như vậy.

Trước đó nếu biết là đệ tử Xiển Giáo, hắn làm sao lại bị tham niệm che mắt, đi cướp đoạt linh thú chứ!

Nghe Khổng Tuyên nói, Sở Ca không khỏi bật cười, tình cảm tên này coi hắn là người Xiển Giáo đến hưng sư vấn tội. "Ta thấy ngươi

xương cốt tinh kỳ, là kỳ tài tu đạo, chi bằng bái nhập môn hạ của ta, bước lên đỉnh cao nhân sinh!" "Ngô nãi nhất giới tán tu, hà đức hà năng tiến nhập môn hạ Xiển Giáo, thỉnh thượng tiên phóng ta rời đi đi!" Khổng Tuyên vẫn không tin Sở Ca, cho rằng hắn chỉ là bất tiện xử lý tại đây, muốn tìm nơi vắng vẻ rồi mới thu hậu trướng! "Nha?

Ai nói với ngươi ta là người Xiển Giáo?" Sở Ca cười lạnh, hắn tựa hồ không cần mượn danh hiệu Xiển Giáo để thu đệ tử!

Khổng Tuyên tế tế đánh giá Sở Ca một chút, phát hiện căn bản nhìn không thấu bản thể người này, càng cảm thấy Sở Ca thần bí, hơn nữa tu vi ít nhất là Chuẩn Thánh đỉnh phong!

Nhân vật cấp bậc Chuẩn Giáo chủ như vậy ở trong Hồng Hoang phải hách hách hữu danh, không lẽ nào hắn không biết, chẳng lẽ là vị cao nhân ẩn thế nào đó? "Ta là Nhân Vương!" "Phốc thông!" Một tiếng, Khổng Tuyên trực tiếp than đảo trên mặt đất, trong lòng triệt để lạnh lẽo.

Nếu là tiên nhân Xiển Giáo e rằng còn có một đường sinh cơ, nhưng đây cư nhiên là Hồng Hoang đệ nhất ngoan nhân!

Hung danh Sở Ca bên ngoài sớm đã thành cấm kỵ trong Hồng Hoang, không có bất kỳ thế lực hay bất kỳ ai nguyện ý chiêu chọc! "Nha, hành đại lễ như vậy là đồng ý rồi?

Đã thành sư đồ, liền không cần khách khí như thế!" Sở Ca đỡ Khổng Tuyên dậy, thấy hắn còn đang thất thần, chỉ tưởng là vì được bái nhập môn hạ nên kích động đến mức không nói nên lời. "Đã trở thành đại đệ tử của vi sư, lý ưng có bái sư lễ, bất quá lúc này vi sư tịnh không có linh bảo thích hợp, chi bằng vi sư tặng ngươi một tràng tạo hóa trước đi!" Sở Ca hư không nhất chỉ, điểm vào mi tâm Khổng Tuyên, một đạo thất thải quang mang bắn vào trong cơ thể hắn!

Oanh!

Khổng Tuyên cảm giác thân thể nhẹ bẫng, vạn vật thế gian trở nên rõ ràng hơn, liên hệ giữa bản thân và thiên địa cũng sâu sắc hơn! "Ta, ta tấn thăng Chuẩn Thánh?" Khổng Tuyên kinh hỉ nhìn đôi tay mình, năng lượng bàng đại uẩn hàm trong cơ thể tuyệt đối không phải thứ Đại La Kim Tiên có thể sở hữu!

Hắn tựa hồ thật sự đã trở thành Chuẩn Thánh! "Đa tạ lão sư!" Khổng Tuyên vội vàng quỳ xuống, lúc này mới ý thức được vị ngoan nhân trước mắt không phải nói đùa, thật tâm thu hắn làm đồ đệ, tịnh ban tứ đại cơ duyên!

Vì đột phá Chuẩn Thánh, ngàn vạn năm qua hắn không biết đã tìm bao nhiêu phương pháp nhưng vẫn thất bại, không ngờ Nhân Vương chỉ cần hư không nhất chỉ, truyền thụ một ít linh lực là đã đột phá rồi!

Năng lực lệnh người hít thở không thông như vậy cư nhiên chỉ được thực hiện khinh miêu đạm tả, hoàn thành trong tu du, nhìn bộ dáng lão sư tựa hồ không có bất kỳ dị dạng nào!

Vị lão sư trước mắt này rốt cuộc tu vi cao đến mức nào! "Vô nhu kinh ngạc, bất quá chỉ là chút thủ đoạn nhỏ thôi.

Vi sư tuy không có chí bảo thích hợp cho ngươi hộ thân, nhưng đã gia trì thêm một ít thứ vào cơ sở Ngũ Sắc Thần Quang của ngươi!" Thứ thi gia trên người Khổng Tuyên không chỉ là Thiên Địa công đức đặc thù, mà loại Đại La Kim Tiên này không thể sát giác quỹ tích vận hành của Thiên Đạo, cho nên căn bản không có đường lối để hoạch thủ, chỉ có thể thông qua khổ tu để đột phá.

Khổ tu lại cần nhất là thời gian và tinh lực, nếu cứ một mực khổ tu, không có cơ duyên thì e rằng Khổng Tuyên cả đời chỉ có thể dừng lại ở cảnh giới Đại La Kim Tiên. "Vì sao Ngũ Sắc Thần Quang của ta biến thành bảy màu, tựa hồ uy lực cũng tăng lên không ít!" Kinh hỉ chưa dừng lại, Ngũ Sắc Thần Quang nguyên bản đã tiến hóa thành

Thất Sắc Thần Quang! "Ngũ Sắc Thần Quang trong ngũ hành không gì không xoát, nhưng nếu siêu thoát ngũ hành thì sẽ mất đi tác dụng!

Vi sư lại ban thêm cho ngươi hai loại năng lực pháp tắc Thời Gian và Không Gian, ngày sau trong quá trình giao chiến tự nhiên sẽ càng thêm đắc tâm ứng thủ!" Khổng Tuyên hiện tại là đại đệ tử dưới trướng Nhân Vương, bài diện tự nhiên không thể thiếu, một thân tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ, cộng thêm đặc tính phi thường của Thất Sắc Thần Quang, gặp Chuẩn Thánh trung kỳ cũng không sợ! "Đa tạ lão sư!" Khổng Tuyên đối với Sở Ca lúc này mới tâm duyệt thành phục, chân chính coi Sở Ca là lão sư của mình!

Sau Phong Thần lượng kiếp, Tiệt Giáo tự nhiên sẽ không còn lựa chọn che chở Hồng Hoang Nhân tộc, Sở Ca cũng không thể vô thời vô khắc canh giữ Nhân tộc.

Cho nên hiện tại phải vật sắc một nhân vật thủ hộ thần hoàn toàn mới!

Là con khổng tước đầu tiên trong thiên địa, căn nguyên phi phàm, cộng thêm sự dạy dỗ của hắn, thành tựu ngày sau định nhiên sẽ không thấp!

Một Chuẩn Thánh đỉnh phong, cường giả đỉnh cấp Hồng Hoang thủ hộ Hồng Hoang Nhân tộc, Sở Ca mới vô ưu! "Đồ đệ, vi sư có một nhiệm vụ quang vinh và gian cự cần giao cho ngươi!" Sở Ca vỗ vai Khổng Tuyên nói. "Lão sư có bất cứ phân phó gì cứ nói." Khổng Tuyên biểu hiện có chút thành hoàng thành khủng, vội vàng gật đầu đồng ý. "Vi sư cần ngươi đi che chở Đại Thương!" "Thương triều không phải do Tiệt Giáo thủ hộ sao, vì sao cần ta đi che chở?" Đối với chuyện trong Hồng Hoang Khổng Tuyên có nghe thấy đôi chút, Phong Thần lượng kiếp quan hệ đến Thương triều và Chu triều, Tiệt Giáo và Xiển Giáo lại phân biệt là kẻ đứng sau thúc đẩy, mục đích là cung cấp

chính thần cho Thiên Đình.

Đoạn thời gian này các thế lực lớn nhỏ trong Hồng Hoang đều bế môn bất xuất, không nguyện ý tranh vũng nước đục này, Khổng Tuyên cũng chỉ là vừa xuất quan lộ diện, tịnh chưa hiểu được nhiều sự tình. "Tiệt Giáo chỉ là tạm thời che chở, ta cần ngươi đời này kiếp này đều làm Thủ hộ thần của Hồng Hoang Nhân tộc!" Phong Thần kết thúc, Tiệt Giáo tất nhiên sẽ không còn che chở Đại Thương, cũng chỉ có nhân thủ do chính mình an bài mới tận tâm tận lực! "....." Khổng Tuyên hãm nhập trầm tư.

Là tán tu, hắn tự nhiên coi trọng sự tiêu dao tự tại, không chịu thế tục ước thúc, nếu thật giống như lời Sở Ca nói, vậy tự do ngày sau định nhiên toàn thất! "Để hồi báo, Nhân tộc sẽ tôn phụng ngươi là Đồ Đằng, vĩnh viễn cung phụng, ngươi cũng có thể hưởng thụ hương hỏa Nhân tộc, cùng với vô lượng công đức và tín ngưỡng!" Công đức và tín ngưỡng ở trong Hồng Hoang là tồn tại khả ngộ bất khả cầu, không chỉ có thể đề thăng tu vi, càng có thể tiêu trừ nhân quả nghiệp lực kết hạ trước kia!

Nhân quả nghiệp lực triền thân sẽ trở thành chướng ngại vật lớn nhất trên con đường tu hành, khi đột phá sẽ xuất hiện tâm ma dẫn đến thất bại!

Điều kiện Sở Ca đưa ra phi thường ưu việt, để Khổng Tuyên chia sẻ một phần tín ngưỡng Nhân tộc, phần của hắn tự nhiên sẽ ít đi một chút, bất quá những thứ này đều vô thương đại nhã! "Lão sư, che chở Nhân tộc cần ta cụ thể làm những gì?" Khổng Tuyên trầm tư hỏi. "Tự nhiên là bảo hộ Nhân tộc không chịu thương hại!" Nhân tộc dưới sự dẫn dắt của Sở Ca tu luyện Hằng Vũ Kinh, xuất hiện không ít Tiên cấp cường giả, nhưng tu vi như vậy ở trong Hồng Hoang vẫn khó mà lập túc!

Nhưng so với trước kia luân vi khẩu lương cho các tộc Hồng Hoang thì đã là tiến bộ cực lớn!

Lại có thêm Khổng Tuyên, một Đồ Đằng cấp bậc Chuẩn Giáo chủ thủ hộ, Nhân tộc sẽ an ổn tu hành, không cần lo lắng chịu kẻ khác quấy nhiễu!

Vì Hồng Hoang Nhân tộc, Sở Ca khả vị dụng tâm lương khổ! "Đinh, chúc mừng Ký chủ nhận được tin tốt: Thường Hi nữ thần trong Tiên Thiên Nguyệt Quế đã ngưng tụ xong linh hồn, trọng tu chân thân." "!" Ngọn lửa chế nhiệt nhất trong lòng Sở Ca cơ hồ muốn thiêu đốt tất cả! "Thường Hi... phục sinh rồi sao...?" Thường Hi, vị Thái Âm nữ thần chạm đến nơi mềm yếu nhất trong lòng Sở Ca, rốt cuộc cũng phục sinh trong sự kỳ đãi của hắn!

Năm xưa Yêu Tộc Thiên Đình vì muốn lập Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận đối phó Vu Tộc, đối phó Sở Ca, đã cưỡng ép Thường Hi câu thông Thái Âm Tinh, khống chế Thái Âm Tinh cộng đồng hoàn thành đại trận!

Thường Hi ninh tử bất tòng, bị Đế Tuấn và Hi Hòa liên thủ hấp thu toàn bộ bản nguyên chi lực, như vậy mới đoạt được quyền khống chế Thái Âm Tinh!

Sở Ca biết, Thường Hi không muốn trở thành tòng phạm thương hại hắn, cho nên mới nhận lấy kết cục thân tử.

Hạnh hảo Sở Ca đã thu thập đủ linh hồn toái phiến của Thường Hi đặt trong Tiên Thiên Nguyệt Quế để dưỡng dưỡng, rốt cuộc ngày hôm nay, toàn bộ thân thể đã hoàn toàn ngưng kết! "Hệ thống, bộ dạng ta thế này có phải sát khí quá nặng sẽ dọa nàng không?" Nhất thời nhận được tin tức kinh hỉ này, Sở Ca có chút tay chân luống cuống không biết làm sao cho phải!

Chương 177

Hệ thống tịnh không có tình cảm con người, nên không thể xuất mưu hiến kế cho Sở Ca, chỉ có thể giả câm vờ điếc!

Sở Ca, tên trai tân mấy kiếp này!

Hôm nay cư nhiên vì một nửa kia mà hoảng thần!

Tiên Thiên Nguyệt Quế không đoạn thiểm thước, cũng đang vui mừng vì Thường Hi phục sinh.

Sở Ca lập tức phóng xuất Tiên Thiên Nguyệt Quế, đứng sừng sững giữa thiên địa, Nguyệt Quế tán lạc đầy đất tinh quang. "Nhân Vương...

Ta..." Một tập thiển sắc trường quần, Thái Âm nữ thần từ trong Tiên Thiên Nguyệt Quế chậm rãi bước ra, điềm tĩnh đứng dưới tàng cây.

Gió nhẹ thổi bay mái tóc đen như mực của Thường Hi, diêu duệ sinh tư!

Sở Ca nhất thời say đắm, vẻ đẹp độc nhất vô nhị của Thái Âm nữ thần! "Thường Hi, nàng rốt cuộc đã trở lại!" Sở Ca sải bước lao tới, trong khoảnh khắc đã đến trước mặt Thường Hi, sau đó hung hăng ôm nàng vào lòng!

Đối với Thường Hi, Sở Ca càng nhiều là sự thẹn với lòng, cảm thấy năm đó không bảo hộ tốt nàng, để nàng một mình chịu khổ, cũng để nàng một mình trong Tiên Thiên Nguyệt Quế trọng sinh, lại chưa từng bầu bạn bên cạnh!

Nhưng Sở Ca rõ ràng, Thường Hi là nữ nhân duy nhất hắn nhận định!

Kinh hồng nhất miết trên Thái Âm Tinh đã ngộ chung sinh, liền không thể nào quên được nữ thần kinh diễm như vậy.

Hiện tại rốt cuộc không phụ sự chờ đợi, đợi được Thường Hi trọng tân hồi quy bên người! "Lần này, vô luận là ai, đều đừng hòng mang nàng rời khỏi bên cạnh ta!" "Nhân Vương..." "Gọi ta Sở Ca là được, Nhân Vương quá mức xa cách!" "Sở Ca, ta..." Nhuyễn hương nhập hoài, trong lòng Sở Ca không còn bất kỳ tâm tư nào khác! "Ta cũng vô thời vô khắc không nhớ chàng, cũng vô thời vô khắc không chờ đợi, thật tốt ta rốt cuộc đợi được rồi." Thường Hi chăm chú cảm nhận nhu tình của nam nhân trước mắt, trong lòng đốn thời an tâm.

Trong lời đồn, hắn là kẻ đồ thánh cũng không nương tay, thế như chẻ tre, vậy mà trước mặt nàng lại ôn nhu như một con mèo nhỏ. "Yêu Tộc có khỏe không?" "Vu Yêu đại chiến kết thúc rồi, song phương lưỡng bại câu thương, Đông Hoàng và Đế Tuấn bị ta ném vào Súc Sinh Đạo.

Thiên Đình cũng bị ta luyện hóa, từ nay về sau, thời đại Yêu Tộc lạc mạc." "Bọn họ cùng Yêu Tộc sớm đã không còn quan hệ, bọn họ đối xử với nàng như vậy, lợi dụng tinh nguyên của nàng!" Sở Ca cẩn thận vỗ lưng Thường Hi, an ủi cảm xúc không quá ổn định của nàng. "Ân..." "Yên tâm, có ta ở đây sẽ không còn ai thương hại nàng nữa!" "Hảo!

Vậy chàng phải giữ lời nha!" Thường Hi rốt cuộc cũng cười.

Một nụ cười mỹ diễm khiến thiên địa cũng vì đó thất sắc! "Thường Hi, ta thích nàng!" "Thường Hi đạo hữu, ta Sở Ca muốn kết làm đạo lữ với nàng!" Sở Ca thâm tình nhìn Thường Hi, tĩnh tĩnh nói. "Ta nguyện ý!" Thường Hi trịnh trọng gật đầu, đáp ứng yêu cầu của Sở Ca! "Ha ha ha ha ha, vậy ta muốn cử hành hôn lễ hoành tráng nhất trong cả Hồng Hoang!

Để tất cả mọi người trong Hồng Hoang đều phải hâm mộ, tật đố!

Nàng sẽ trở thành nữ nhân hạnh phúc nhất Hồng Hoang!" "Ta muốn bình đạm một chút thì tốt hơn." Thường Hi tính tình vốn tùy hòa, tâm địa thiện lương, biết rõ Sở Ca trong Hồng Hoang tịnh không có nhân duyên tốt đẹp gì, nàng nguyện ý chọn hai người bình bình đạm đạm bên nhau cả đời. "Sao có thể được?

Đã trở thành nữ nhân của ta, vậy cái gì cũng phải là tốt nhất!" Sở Ca vi Nhân Tộc Nhân Vương, được Nhân tộc kính ngưỡng ái đái, Thường Hi vi Thái Âm nữ thần, thân phận đồng dạng cao quý vô cùng!

Hôn lễ của hai người như vậy, sao có thể không để toàn Hồng Hoang biết đến, cộng đồng khánh hạ chứ? "Không chỉ muốn để Nhân tộc nhận nàng là Nhân Tộc Thánh Mẫu, ta còn muốn để Thiên Đạo chứng giám cho tràng thiên hôn cử thế chúc mục này!" Sở hữu kinh nghiệm hậu thế, Sở Ca mới minh bạch hôn lễ đối với một nữ nhân có ý nghĩa thế nào!

Phải để Thường Hi trở thành nữ nhân hạnh phúc nhất, cũng phải trở thành nữ nhân được toàn Hồng Hoang hâm mộ nhất! "Hôn lễ định vào một tháng sau, giới thời cả Hồng Hoang đều sẽ vì ta khánh chúc, phổ thiên đồng khánh!" Do Sở Ca tịnh không để ý cư sở, ngày thường tu hành cũng không ở trên Kiếm Sơn, suy đi tính lại cũng không có một tràng sở thích hợp.

Vô nại cuối cùng đành định tại trên Kiếm Sơn, túc sát cùng lãng mạn va chạm vào nhau bạo phát ra vẻ đẹp dị dạng! "Bạch Trạch, đi đem thiệp mời tống chí tất cả thế lực có máu mặt trong Hồng Hoang, mời bọn họ đến chung vui một phen!" "Đại lão gia, bao quát cả các vị Giáo chủ kia sao?" Bạch Trạch cẩn thận dực dực hỏi, sảo bất lưu thần đều sẽ bị đối phương cho là khiêu khích, như vậy thì không có

quả ngon để ăn đâu! "Tự nhiên là đều bao quát, ta muốn cả Hồng Hoang đều biết, Thường Hi ngày sau là bạn lữ duy nhất của Sở Ca ta!" Như vậy nếu có kẻ nào dám đánh chủ ý lên Thái Âm Tinh, thì đúng là gan to bằng trời! "Nhưng mà, Đại lão gia, khụ khụ..." Bạch Trạch dục ngôn hựu chỉ, bộ dáng cực kỳ hoạt kê.

Là Yêu Vương cận tồn của Yêu Tộc hiện tại, cư nhiên lộ ra biểu tình như vậy, thực tại làm Sở Ca cảm thấy buồn cười.

Hồng Hoang Thánh nhân trừ Thông Thiên Giáo Chủ quan hệ tốt với Sở Ca ra, mấy vị Thánh nhân còn lại e rằng đều đã đắc tội chết rồi, sát thân chi cừu cũng không quá!

Hiện tại muốn minh mục trương đảm mời họ tham gia hôn lễ, chẳng phải là trần trụi khiêu khích sao!

Đại lão gia thật sự bành trướng đến mức độ này rồi sao! "Đừng lo lắng, ngày vui trọng đại như vậy, ta cũng sẽ không gây khó dễ cho bọn họ, bất quá chỉ gọi đến chúc mừng một chút thôi." "!

Đại lão gia!" Bạch Trạch lĩnh mệnh lui xuống, trong lòng suy tính làm sao để hoàn thành nhiệm vụ, ký không đắc tội những Thánh nhân kia lại có thể khiến bọn họ đến phủng tràng. ... "Nhân Vương rốt cuộc có ý gì?" Lão Tử nhìn thiệp mời mạ vàng rơi vào trầm tư, gọi Nguyên Thủy Thiên Tôn đến cùng đoán xem Sở Ca mời rốt cuộc có ý đồ gì. "Đại sư huynh, có khi nào là mưu kế của Nhân Vương, một tràng Hồng Môn Yến muốn đem chúng ta một lưới bắt hết!" Nguyên Thủy Thiên Tôn đen mặt nói.

Nếu không đi thì rõ ràng không nể mặt Sở Ca, nếu đi, lại không thể dự liệu Sở Ca tiếp theo có hắc thủ gì! "Hai vị đạo hữu, bản cung vạn vạn sẽ không đi.

Bản cung và Nhân Vương sớm đã không đội trời chung, nếu đi, mặt mũi Oa Hoàng Cung biết để đâu!" Nữ Oa lạnh lùng nói.

Thiệp mời gửi đến Oa Hoàng Cung, phản ứng đầu tiên của nàng là Sở Ca muốn thu hậu trướng, triệt để thu thập bọn họ, cho nên cực kỳ cẩn thận cự tuyệt! "Đã có nửa tháng thời gian suy nghĩ, chúng ta có thể xem xét cục thế trước, rồi quyết định sau cũng không muộn!" Lão Tử trầm tư một lát rồi nói.

Nguyên Thủy Thiên Tôn gật đầu, ký lai chi tắc an chi, hắn không tin Sở Ca sẽ chọn ngày này để làm khó dễ mọi người, cuối cùng mất mặt cũng chỉ là hắn mà thôi!

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhận được tin tức cũng sợ đến mức không nhẹ, đối với Sở Ca đã hình thành điều kiện phản xạ sợ hãi!

Trước kia có thể một lời không hợp liền đồ sát hai người bọn họ, hiện tại biết đâu hắn tìm cớ, cử hành cái danh nghĩa cả Hồng Hoang khánh hạ, sau đó lại ra tay suy yếu bọn họ! "Sư huynh, ta hoài nghi trong đó có trá, có khi nào Nhân Vương chỉ lấy cớ để che mắt thiên hạ không!" "Lấy cớ thì thế nào?

Ký nhiên Nhân Vương đã hạ thiệp mời phương Tây chúng ta, ta nếu cự tuyệt Nhân Vương, chẳng phải là đang đánh vào mặt hắn sao?" Tiếp Dẫn sắc mặt ngưng trọng, tìm không ra một lựa chọn thích hợp! "Chi bằng chúng ta đi hỏi xem Tam Thanh quyết định thế nào, chúng ta đi cùng một chỗ tổng quy sẽ có chiếu ứng!" "Nhưng như vậy không phải bại lộ việc hai người chúng ta đến phương Đông rồi sao?

Lại giải thích thế nào?" Phương Tây cự tuyệt tham gia Phong Thần lượng kiếp, lý do là vì phương Đông Thiên Đình phong thần, tự nhiên không liên quan đến phương Tây.

Phương Tây không tham dự đấu tranh của bất kỳ thế lực nào, tịnh chỉ an phận ở phương Tây! "Sư huynh, chuyện chúng ta đến phương Đông còn có dư địa giải thích, nếu đắc tội Nhân Vương, sự tình liền không còn đường lui nữa rồi!" Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề lập tức quyết

định đi cùng Tam Thanh tham thảo, cũng mặc kệ cái gọi là thề non hẹn biển 'Phương Tây quyết không nhập phương Đông' trước đó!

So với năm vị Thiên Đạo Thánh nhân khẩn trương sợ hãi, Thông Thiên Giáo Chủ hiển đắc cực kỳ cao hứng.

Là minh hữu hợp tác với Nhân Vương, Nhân Vương có hỷ sự, hắn cũng vì đó mà vui mừng! "Tốc tốc đi tìm những linh vật linh bảo Tiên Thiên trong giáo làm hạ lễ, Tiệt Giáo ta vạn vạn không thể mất mặt trước chúng nhân!" ",Lão sư!" Đệ tử môn hạ Tiệt Giáo trong lòng cũng muốn đi kiến thức Nhân Vương trong truyền thuyết, rốt cuộc là tư thái thế nào mà có thể khuấy đảo cả Hồng Hoang không được an ninh!

Đại Thương! "Ha ha!

Nhân Vương ký nhiên đại hôn, chúng ta nhất định phải đến chúc mừng.

Chi bằng để quả nhân cùng ba vị Nhân Hoàng cùng nhau đến tham dự!" Ân Thương Hồng Hoang Nhân tộc nhận được tin Nhân Vương đại hôn thì kích động không thôi, lập tức tạm dừng chiến tranh với Đại Chu!

Hưu chiến nửa tháng!

Nhân Vương đại hôn xong sẽ khởi động lại!

Sở Ca cũng không biết đơn thuần chỉ là mời chúng nhân Hồng Hoang đến náo nhiệt, lại ngầm gây ra ảnh hưởng lớn như vậy đối với cả Hồng Hoang!

Những kẻ có hiềm khích thì trong lòng sung mãn các loại ưu lự, sợ hãi sẽ có hắc thủ!

Liên quan đến Hồng Hoang đại thế Phong Thần lượng kiếp cũng vì đó mà tạm dừng nửa tháng!

Thương Trụ Vương đều nguyện đích thân khánh hạ!

Một cái hôn lễ có thể gây chấn động lớn như thế, e rằng cũng chỉ có mình Sở Ca!

Kẻ chủ mưu Sở Ca lại đang hỉ tư tư mang theo Thường Hi du lịch khắp Hồng Hoang, ngắm nhìn thế gian mỹ hảo cảnh sắc.

Chương 178

Đại hôn đương thiên, có Bạch Trạch là Yêu Tộc Đại Thánh, điểu thú trong vòng ngàn dặm đều được trưng tập, bay lượn bàn toàn quanh Kiếm Sơn!

Trên bầu trời ngũ thải tường vân ngưng tụ, cây Nguyệt Quế to lớn sinh trưởng trước cửa nghênh khách!

Những Nhân tộc không được mời cũng không quản ngại đường xa vạn dặm mà đến, muốn chiêm ngưỡng phong thái Nhân Vương! "Tam Thanh đến!" Môn đồng to tiếng truyền hoán, Sở Ca không khỏi nhướng mày, Tam Thanh thật nể mặt, cùng nhau đến! "Cảm tạ ba vị đạo hữu đến phủng tràng!

Ta cảm kích vô cùng!" "Ký nhiên Nhân Vương đại hôn, chúng ta cũng đến góp vui!" Trên mặt Tam Thanh đều dương dật nụ cười cao hứng, về phần trong lòng nghĩ gì, Sở Ca cũng không muốn biết, đã đến là nể mặt rồi!

Là chủ nhà cũng không thể phật mặt mũi bọn họ, thầm nghĩ lần sau nếu đối đầu, có nên xuống tay nhẹ chút không? "Tây Phương nhị vị Giáo chủ đến!" Tại tràng chúng nhân mãn tọa ồ lên!

Tương đương với việc mời được toàn bộ Giáo chủ của bốn giáo phái mạnh nhất Hồng Hoang!

Thánh nhân đã lâu không xuất hiện trong mắt chúng nhân Hồng Hoang, đại đa số sự nghi đều do đệ tử môn hạ xử lý.

Thịnh hội thế nào mới có thể mời được năm vị Thiên Đạo Thánh nhân tị thế bất xuất!

Có bài diện này e rằng chỉ có Hồng Quân Lão Tổ - đại ngôn nhân

của Thiên Đạo truyền hoán, mới có thể tề tụ nhất đường!

Đông đảo người đến xem náo nhiệt đều cảm thấy chuyến đi này đáng giá, bên trong không chỉ có các loại quỳnh tương ngọc lộ tùy ý ăn uống, còn có Tiên tử Thái Âm Tinh ca múa, quan trọng nhất là được nhìn thấy tôn dung Thiên Đạo Thánh nhân!

Nếu vận khí tốt, được Thiên Đạo Thánh nhân nhìn trúng thu nhập môn hạ, đó sẽ là cơ vận lớn đến nhường nào! "Ai, tựa hồ Thiên Đạo Lục Thánh chỉ có một mình Nữ Oa nương nương là không đến?" Người qua đường Giáp nhỏ giọng thảo luận. "Ai, ngươi không biết sao, Nữ Oa nương nương a sớm đã cùng Nhân Vương náo đến bất tử bất hưu rồi, nếu bà ta đến thì mới là kinh hỉ đó!" "Vậy sao?

Lão đệ ta không biết chuyện này, lão ca kể nghe chút!" Người qua đường Ất hắng giọng, thấp giọng giảng giải: "Ngươi không biết đâu, năm đó hai vị đại lão vì tranh đoạt danh hiệu Nhân Tộc Thánh Mẫu mà triển khai kinh thiên động địa chiến đấu!

Trận chiến đó, cả Hồng Hoang đều vỡ nát!

Cuối cùng nếu không phải Hồng Quân Lão Tổ xuất diện điều hòa, e rằng kết cục thật sự không tốt đâu!" "Nhân Vương tu vi mạnh vậy sao?

Có thể đánh ngang tay với Nữ Oa nương nương thì chí ít cũng phải là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên rồi!" "Nhân Vương tu vi a vẫn luôn là truyền thuyết, có người đoán hắn là hóa thân của Hồng Quân Lão Tổ!

Nếu không làm sao có thể khiến nhiều Thánh nhân đến như vậy!" "Cũng phải a, thân phận Nhân Vương thật không đơn giản!

Mau nhìn kia, đó không phải là Trấn Nguyên Tử của Ngũ Trang Quán sao?

Nghe nói Nhân Sâm Quả ăn một quả có thể thành tiên!" "Ai, chuyện này có gì hi kỳ, để lão ca ta kể cho ngươi nghe tư vị Nhân Sâm Quả!" ...

Đợi lương cửu cũng không thấy môn đồng truyền thanh âm Nữ Oa, Sở Ca biết hiểu Nữ Oa lần này sẽ không đến!

Nếu biết Thiên Đạo Lục Thánh chỉ có một mình nàng vắng mặt, trong lòng lại có cách nghĩ gì? "Ta tại đây lần nữa cảm tạ chư vị nguyện ý đến phủng tràng!" Sở Ca nắm tay Thường Hi chậm rãi bay lên không trung, dưới chân là con khổng tước rực rỡ sắc màu lẳng lặng chở hai người.

Khổng tước tự nhiên là đại đệ tử Khổng Tuyên của Sở Ca, cũng là lần đầu tiên bài thượng tác dụng! "Khổng tước kia tựa hồ là cường giả cấp bậc Chuẩn Thánh!" Tại tràng một số người không khỏi hít sâu một hơi lãnh khí, Chuẩn Thánh làm tọa kỵ, không biết các vị Thiên Đạo Thánh nhân Giáo chủ có đãi ngộ như vậy không! "Không biết sao?

Đại yêu Bạch Trạch năm xưa cũng vậy!

Là tọa kỵ của Nhân Vương!

Tính ra Nhân Vương có hai vị tọa kỵ cấp bậc Chuẩn Thánh!" "Tê!" "Chư vị cứ thoải mái hưởng dụng, ngàn vạn lần đừng khách khí, hôm nay là ngày đại hỷ của ta, nên cùng chung vui!" Một số người nghe lời đồn về Nhân Vương trong Hồng Hoang, vẫn luôn cho rằng Nhân Vương là một ma đầu giết người không chớp mắt, hôm nay gặp mặt, lại không ngờ là người tiêu sái hào phóng như vậy, nhân trung long phượng!

Lại có tuyệt sắc thiên tiên như vậy làm bạn lữ, quả thực là điển phạm nam nhân đương kim, có thể giống như Nhân Vương quả thực nhân sinh vô hám a! "Chư vị, hôm nay mời đại gia đến có một việc

quan trọng cần kiến chứng!

Ta - Nhân Vương, sẽ lập đạo lữ Thường Hi làm Nhân Tộc Thánh Mẫu!

Tiếp thụ Nhân tộc tín ngưỡng và cung phụng!" Lời vừa dứt, dưới chân Kiếm Sơn, Hồng Hoang Nhân tộc do Trụ Vương và ba vị Nhân Hoàng dẫn đầu, tề tề quỳ bái! "Cung nghênh Thánh Mẫu!" "Cung nghênh Thánh Mẫu!" Số lượng hàng ngàn hàng vạn Nhân tộc đồng thời quỳ bái cao thanh hô, tràng cảnh cực kỳ chấn hám!

Vô số kim sắc ti tuyến do tín ngưỡng tổ thành tụ long về phía Thường Hi, lại có Nhân tộc khí vận gia thân, hưởng thụ Nhân tộc công đức!

Thường Hi chỉ cảm thấy toàn thân ấm áp phi thường thoải mái, tịnh tự thân tu vi cũng đang trục tiệm phàn thăng!

Đại La Kim Tiên trung kỳ, Đại La Kim Tiên đỉnh phong, trực tiếp tấn thăng Chuẩn Thánh!

Bằng vào thân phận Nhân Tộc Thánh Mẫu, Thường Hi cư nhiên từ Đại La Kim Tiên sơ kỳ trực tiếp tấn thăng Chuẩn Thánh, chỉnh chỉnh đề thăng một đại cảnh giới!

Tại tràng chúng nhân lần nữa bị kinh ngốc, vì sao đột phá tu vi trước mặt bọn họ lại đơn giản như vậy, chỉ trong vài cái hô hấp đã đột phá một đại cảnh giới mà bọn họ khổ khổ truy cầu vẫn đình chỉ bất tiền. "Sở Ca, ..." "Gọi là gì?" "Đa tạ phu quân!" Thường Hi không còn khách khí, đông đảo Nhân tộc đang nhìn, cũng đã triều bái rồi, lại từ chối nữa thì không nể mặt Nhân Vương.

Hưởng thụ Nhân tộc cung phụng là điều mà các Thánh nhân tại tràng đều khát vọng không thể cầu.

Là Thánh nhân, bọn họ thanh sở hiểu rõ Nhân tộc sẽ trở thành nhân

vật chính của Hồng Hoang, nếu có Nhân tộc khí vận gia thân, thân xử lượng kiếp cũng có thể bình an vô sự!

Tịnh sẽ có vô cùng vô tận công đức dũng nhập, con đường tu hành không còn gập ghềnh, Nhân tộc quả thực là bảo bối trong Hồng Hoang! "Nhân Tộc Thánh Mẫu không phải là Nữ Oa nương nương sao?" Người qua đường Giáp nhỏ giọng hỏi, trong ký ức của hắn, Nữ Oa nương nương vẫn luôn là Nhân Tộc Thánh Mẫu, sao đột nhiên lại xuất hiện một Thường Hi nữa? "Nhân tộc cũng phân chia thành Hồng Hoang Nhân tộc và Hỗn Độn Nhân tộc.

Hồng Hoang Nhân tộc và Nữ Oa không còn bất kỳ quan hệ nào nữa, cho nên vị Nhân Vương này mới là lãnh tụ chân chính của Hồng Hoang Nhân tộc.

Nhìn thấy không, Thương triều Trụ Vương đều đến rồi!" "Tuy là vậy, nhưng để Nữ Oa nương nương và một Chuẩn Thánh cùng hưởng danh hiệu Nhân Tộc Thánh Mẫu, không phải là bất kính với Nữ Oa nương nương sao!" "Chuyện lớn gì đâu, e rằng ngươi không biết, năm xưa trong Hồng Hoang đã xảy ra một đại sự..." Hôn lễ kéo dài suốt vài ngày, nguyên bản chuẩn bị ngày thứ hai kết thúc, nhưng tân khách càng ngày càng đông, Sở Ca cũng thích nhiên, phản chính cũng không thiếu chút đồ đạc, có càng nhiều người kiến chứng, Sở Ca muốn chính là kết quả này.

Dưới sự chờ đợi của chúng nhân, Nữ Oa vẫn không đến, thậm chí dưới trướng ngay cả một đồng tử cũng không phái tới, cũng chính hảo tọa thực việc giữa Nhân Vương và Nữ Oa có gian khích sâu sắc!

Nhân Tộc Thánh Mẫu đột nhiên xuất hiện hai vị, tuy rằng không cùng một hệ, nhưng chúng nhân Hồng Hoang vẫn sẽ liên hệ hai vị Nhân Tộc Thánh Mẫu với nhau, đối với Thiên Đạo Thánh nhân Nữ Oa, đây không nghi ngờ gì là một loại vũ nhục!

Bất quá Sở Ca cho Nữ Oa mấy cái gan cũng không dám tạo thứ, hắn còn cảm thấy để Thường Hi cùng chung một danh hiệu là làm nhục thanh danh Thường Hi, chờ thời cơ thích hợp sẽ tước đoạt danh hiệu Nhân Tộc Thánh Mẫu của Nữ Oa! "Nhân Vương, mấy người chúng ta có chuyện cần thương lượng một chút!" Sau sự kiện, Tam Thanh mấy người chần chừ không chịu rời đi, trên mặt mỗi người đều một bộ biểu tình táo bón, nhìn Sở Ca khó chịu cực kỳ! "Nha?

Chuyện gì?" Sở Ca mấy ngày nay tâm tình đại hảo, mấy vị này cũng biểu hiện không tồi, tịnh không làm ra chuyện gì quá phận, cho nên hiện tại cừu hận trị đối với họ đã giảm xuống rõ rệt.

Chủ yếu là vì tu vi đề thăng, chưởng khống Hồng Mông tiểu thế giới càng thêm đắc tâm ứng thủ, đối mặt với mấy Thánh nhân cơ hồ không để vào mắt, tự nhiên không còn ý niệm đồ sát.

Phản chính tùy thời tùy địa đều có thể bóp chết, cần gì phải tốn quá nhiều tâm tư lên họ?

Đại tượng há lại để ý cái nhìn của kiến hôi?

Mục tiền duy nhất làm Sở Ca cảm thấy khó xử lý là Hồng Quân Lão Tổ, vị Thiên Đạo hóa thân cấp bậc Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên kia, còn lại không đáng nhắc tới!

Thấy Nhân Vương không có vẻ gì là không vui, Lão Tử rốt cuộc mở miệng: "Chúng ta là muốn cùng Nhân Vương thương lượng chuyện Phong Thần!" Trước đó Sở Ca ở trong Hồng Mông thế giới tịnh không tham dự Phong Thần, các Thánh nhân tưởng Sở Ca bế quan tu hành (người tu vi cao bế quan thường tính bằng đơn vị ngàn vạn năm), nhưng chiến tranh giữa hai vương triều tối đa chỉ vài chục năm.

Cho nên mấy Thánh đều không tính Sở Ca vào trong Phong Thần lượng kiếp, dẫn đến hiện tại Sở Ca đột nhiên hiện thân, làm loạn kế

hoạch của họ!

Để Phong Thần thuận lợi tiến hành, Ngũ Thánh đành phải mạo hiểm tìm Sở Ca thương thảo! "Phong Thần lượng kiếp là Thiên Đạo đại thế không thể canh cải, cho nên chúng ta chỉ đành thuận ứng Thiên Đạo vận hành." Theo Sở Ca biết, từ khi Bàn Cổ khai thiên tích địa, cộng có ba lần lượng kiếp: Long Hán lượng kiếp (cân bằng thực lực tam tộc), Vu Yêu lượng kiếp (dọn đường cho nhân vật chính tiếp theo), và thứ ba là Phong Thần lượng kiếp.

Lượng kiếp đều là Thiên Đạo thanh trừ những nhân tố bất ổn định trong Hồng Hoang!

Bất quá Sở Ca đối với Phong Thần lượng kiếp tịnh không có tâm lý để xúc, chỉ cần kết quả cuối cùng là Hồng Hoang Nhân tộc thắng lợi thì không vấn đề gì!

Nếu có thể suy yếu Hỗn Độn Nhân tộc một phen thì càng đại thiện, như vậy Hồng Hoang Nhân tộc có thể hoạch đắc càng nhiều khí vận và công đức! "Ta biết rõ, cho nên ta cũng vẫn luôn quan chú Phong Thần.

Không biết cách làm của mấy vị đạo hữu rốt cuộc là thế nào, không ngại nói thẳng!" Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn cứ ấp úng, Sở Ca nhìn càng thêm sốt ruột, Thường Hi đang đợi hắn về, cứ dây dưa lãng phí thời gian của hai người làm gì?

Đường đường Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cư nhiên ngay cả nói cũng không dám sao? "Chúng ta chỉ muốn báo cho Nhân Vương kết quả thương thảo của chúng ta: Thánh nhân không được sáp thủ sự nghi Phong Thần!" Thiên Đạo Thánh nhân là tồn tại vô pháp giải quyết đối với bất kỳ ai, đương nhiên trừ Sở Ca ra thì cả Hồng Hoang không tìm được người thứ hai có thể treo Thánh nhân lên đánh.

Đại La Kim Tiên và Chuẩn Thánh có thể dùng công pháp và linh

bảo để bù đắp chênh lệch, Hồng Hoang cũng có lệ Đại La Kim Tiên đánh giết Chuẩn Thánh!

Nhưng đạt tới cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên thì khác, gom hết Chuẩn Thánh trong Hồng Hoang lại cũng không thể là đối thủ của Thánh nhân, thậm chí không chịu nổi một chiêu!

Bất thành Thánh nhân, chung vi lâu nghĩ!

Thiên Đạo Thánh nhân có thể chưởng khống một bộ phận Thiên Đạo, lợi dụng Thiên Đạo như cánh tay sai khiến, người làm sao có thể đấu với trời?

Chương 179

Đương nhiên bài trừ ngoại lệ là Sở Ca, không chỉ sở hữu Thần Tượng Trấn Ngục Kình cùng các loại nghịch thiên công pháp, còn có thể triệu hoán Bàn Cổ Chân Thân, Thánh nhân Thiên Đạo cũng không cần để vào mắt!

Cho nên Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn tìm Sở Ca, vì dù Sở Ca không chứng đạo Hỗn Nguyên, nhưng biểu hiện tu vi còn trên cả Hỗn Nguyên!

Mỗi vị Giáo chủ đều coi Sở Ca là đồng đẳng, thậm chí ở trên!

Lần này đến, mục đích cộng thức của các vị Giáo chủ là: Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên và Nhân Vương không được tham dự vào Phong Thần!

Sở Ca rốt cuộc hiểu vì sao bọn họ vòng vo mãi mới dám nói, nguyên lai là sợ yêu cầu không cho hắn tham dự sẽ khiến hắn bất mãn, dẫn đến thiên nộ!

Sở Ca sờ sờ mũi, hắn ở trong Hồng Hoang đã thành hình tượng bá đạo như vậy rồi sao? "Việc này tự nhiên, ta cũng chỉ cần thấy môn hạ đệ tử tham dự.

Chúng ta nếu sáp thủ chuyện Phong Thần, Phong Thần e rằng vô pháp tiến hành!" Được Sở Ca đồng ý, tảng đá lớn trong lòng Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn rốt cuộc rơi xuống!

Thánh nhân không nguyện ý tham dự Phong Thần, một là sợ ảnh hưởng tiến trình, hai là Hồng Quân Lão Tổ đã nhắc nhở: Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng có thể vẫn lạc trong lượng kiếp này!

Nếu tham dự vào mà đem chính mình đáp vào đó, chẳng phải là

quá thiệt thòi sao?

Các vị Giáo chủ thương lượng xong đều không tham dự, nhưng Nhân Vương Sở Ca không nằm trong hàng ngũ Thánh nhân, tính cách lại cực kỳ cổ quái, chọc giận hắn lần nữa thì không có kết cục tốt!

Phong Thần kết cục Sở Ca đại khái rõ ràng, hắn có nắm chắc tránh được kết cục xấu, tức sử người cầm bảng Phong Thần là đệ tử Xiển Giáo, cũng không cần lo lắng sự tình có biến!

Đã muốn Phong Thần tiến hành đàng hoàng, vậy ta làm sao có thể không thỏa mãn các ngươi?

Lần này công bình công chính cạnh tranh! ... "Ta đều là đệ tử của Nguyên Thủy Thiên Tôn, vì sao chỉ thu được nhậm mệnh, để hắn trở thành người cầm bảng, còn ta chỉ có thể luân vi một tên vô danh tiểu tốt!" Lý trí của Thân Công Báo sớm đã bị ngọn lửa tật đố thiêu rụi!

Trong lòng chỉ còn vô tận bất mãn, oán hận Nguyên Thủy Thiên Tôn không chọn hắn, tịnh đối với Khương Tử Nha sung mãn cừu hận! "Nhất định là hắn nói xấu ta với Nguyên Thủy Thiên Tôn, mới khiến ta bỏ lỡ kỳ ngộ tốt như vậy!

Ký nhiên ngươi bất nhân cũng đừng trách ta bất nghĩa!

Xiển Giáo muốn giúp Đại Chu giành thắng lợi, vậy ta đoạn đoạn sẽ không để ngươi như nguyện dĩ thường!" Từ đó, một đệ tử "ba tốt" của Xiển Giáo bước lên con đường không lối về, tịnh đem theo một đám người lên con đường không lối về!

Thân Công Báo nhất bất tố nhị bất hưu trực tiếp đến Đại Thương, bằng vào cái lưỡi ba tấc không nát cùng khả năng nắm bắt lòng người, một mạch làm đến chức Quốc Sư Thương triều!

Sau khi biết tin tức này, Sở Ca nhịn không được cười lớn, tên quỷ đòi mạng này thật âm hồn bất tán, dù Thiên Đạo canh điệt thành dạng

này y vẫn có thể trở thành Quốc Sư!

Cổ kế Thiên Đạo cũng biết, tên Thân Công Báo này thật sự có công hiệu thúc đẩy tiến trình Phong Thần lượng kiếp!

Phong Thần lượng kiếp tiến vào giai đoạn bạch nhiệt hóa.

Văn Thái Sư Văn Trọng tọa kỵ Mặc Kỳ Lân trong nháy mắt có thể đi ngàn dặm, tay cầm Thư Hùng Song Tiên uy mãnh vô song, không phải Thiên Tiên thắng tự Thiên Tiên!

Hơn nữa Văn Trọng sư tòng Kim Linh Thánh Mẫu, nhân duyên trong Tiệt Giáo cực tốt, vô số đệ tử Tiệt Giáo thà xả bỏ sinh mệnh cũng nguyện ý hiệp trợ Văn Trọng! "Thừa tướng, Văn Trọng của Đại Thương thực lực cường hoành, mấy người chúng ta đều không phải đối thủ a!" Khương Tử Nha mày nhíu chặt.

Văn Trọng là tam triều nguyên lão, địa vị tôn quý đến Trụ Vương cũng phải lễ nhượng ba phần, tự thân tu vi cũng không thể khinh thường, phân lượng trong Thương triều vượt xa tưởng tượng của mọi người!

Nếu không trừ Văn Trọng, đại quân Chu triều căn bản vô pháp tiến lên, nhưng Văn Trọng là vai ác, Chu triều không có ai chiến được hắn! "Báo!

Chung Nam Sơn Ngọc Trụ Động Vân Trung Tử tiên nhân trướng ngoại cầu kiến!" "Sư huynh đến rồi, mau theo ta ra nghênh tiếp!" Khương Tử Nha kích động muốn nhảy cẫng lên.

Tuy rằng hắn ở Xiển Giáo tu vi không ra gì, nhưng mỗi sư huynh đều là cường giả Đại La Kim Tiên hàng thật giá thật!

Lần này đến khẳng định là đưa than sưởi ấm, bằng không trong Phong Thần lượng kiếp, sảo hữu bất thận sẽ bị liên lụy nhân quả tuần hoàn, bị tống lên Phong Thần Bảng! "Sư huynh đến mà không

đón tiếp từ xa, mong sư huynh thứ tội!" "Tử Nha, sư huynh đệ chúng ta không cần khách khí.

Vi huynh biết ngươi gặp khó khăn trên đường Phong Thần, nên đến giải cứu!" Vân Trung Tử cùng Khương Tử Nha vào trướng.

Phong Thần đối với những thần tiên có căn nguyên hậu đài quả thực như ác mộng, lên Phong Thần Bảng tuy có danh hiệu chính thần nhưng tự do mất hết, từ nay về sau không còn quan hệ gì với môn phái!

Xiển Giáo Tiệt Giáo là môn phái của Thánh nhân, ai dám động thủ?

Lên Phong Thần Bảng quy Thiên Đình quản hạt, Thiên Đình bất quá chỉ là đồng tử dưới trướng Đạo Tổ, theo vai vế phải gọi một tiếng sư huynh, ai lại nguyện ý đáp ứng chứ!

Khương Tử Nha cảm động suýt rơi lệ, thêu hoa trên gấm thì dễ, đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi mới khó.

Bị chặn ở chỗ Văn Thái Sư lâu như vậy, e rằng lão sư sớm đã bất mãn, hiện tại rốt cuộc có cứu tinh! "Bần đạo căn cứ thiên ý chỉ kỳ luyện Thông Thiên Thần Hỏa Trụ, có thể giải sư đệ nhiên mi chi cấp!" Vân Trung Tử thở dài, dâng lên Thông Thiên Thần Hỏa Trụ cho Đại Chu, đồng nghĩa với việc tự nguyện gia nhập Phong Thần lượng kiếp, tịnh kết hạ nhân quả với Tiệt Giáo!

Quả nhiên sảo bất lưu thần liền bị cuốn vào vòng xoáy Phong Thần! "Ngày mai ước chiến Văn Thái Sư tại Tuyệt Long Lĩnh, ta đảo muốn xem Văn Thái Sư kia có bản lĩnh gì có thể bay ra ngoài!" Hôm sau, nhận được ước chiến, Văn Thái Sư tự nhiên không đảm khiếp, mang quân đội xuất phát hướng Tuyệt Long Lĩnh, nào biết đó là phần mộ Đại Chu chuẩn bị cho hắn! "!

Văn Thái Sư bị đưa lên Phong Thần Bảng!" Trụ Vương mạnh mẽ đứng dậy từ long ỷ, cả người thất thần.

Văn Thái Sư tuy nghiêm khắc với hắn, nhưng từ đáy lòng là tốt cho hắn, đối với giang sơn xã tắc là tổn thất không thể tránh khỏi! "Thái Sư chết như thế nào?" "Xiển Giáo Thập Nhị Kim Tiên Vân Trung Tử đánh lén!

Thái Sư bị khốn tại Tuyệt Long Lĩnh, nại hà song quyền nan địch tứ thủ!" "Tức chết ta rồi!

Xiển Giáo tiêu bảng danh môn chính phái, lại làm ra thủ đoạn hạ tam lạm như vậy.

Người đâu, tức khắc đi giết Khương Tử Nha và Vân Trung Tử bồi táng cho Thái Sư!" Triều đường không một ai dám đứng ra, ngay cả Văn Thái Sư cũng bị ám hại lên Phong Thần Bảng, bọn họ ai có năng lực báo thù? "!!" Trụ Vương giận đến run người, lúc cần người nhất cư nhiên không ai đứng ra, triều đường cư nhiên nuôi một đám phế vật! "Quốc Sư, ngươi xem nên làm thế nào, Văn Thái Sư không còn, nên do ngài tìm thượng tiên che chở!" Tiếp đó Trụ Vương nhìn sang Thân Công Báo.

Lúc Thân Công Báo gia nhập, tự xưng có pháp thuật cao cường, chỉ là chưa từng thi triển! "Đại vương..." Thân Công Báo toát mồ hôi lạnh, đùa gì vậy, đó là Đại La Kim Tiên chân chính, hắn sao có thể là đối thủ! "Nha?

Ý Quốc Sư là không được?" "Không không!

Thần chỉ là thấy phương Khương Tử Nha bang thủ đông đảo, ta e rằng không phải đối thủ, cần đi tìm vài bang thủ trợ chiến!" Thân Công Báo lập tức bắt đầu sưu tầm đệ tử Tiệt Giáo quanh đây.

Văn Thái Sư là đệ tử Tiệt Giáo, xảy ra chuyện Tiệt Giáo tính cách

bao che khuyết điểm sẽ không xuất sơn giúp đỡ sao?

Có!

Nga Mi Sơn La Phù Động!

Đệ tử Thông Thiên Giáo Chủ - Triệu Công Minh!

Tật ác như cừu, nếu tìm hắn, định nhiên có thể! "Đại vương, ta có một nhân tuyển, đạo pháp cao cường, định có thể cầm hoạch Khương Tử Nha và Vân Trung Tử, báo thù cho Văn Thái Sư!" "Vậy Quốc Sư tốc tốc thỉnh vị tiên nhân này đến, Cô vương nhất định trọng thưởng!" "!" Thân Công Báo liền đêm cưỡi Hắc Điểm Hổ chạy đến Nga Mi Sơn, một là hoàn thành nhiệm vụ, hai là đả kích khí thế Khương Tử Nha!

Triệu Công Minh cũng không biết, minh minh chi trung, sẽ bị một người danh bất kiến kinh truyền tính kế, ảnh hưởng cả đời! "Ai!

Đạo hữu xin dừng bước!" Triệu Công Minh xoay người lạnh lùng nhìn Thân Công Báo, hỏi: “Là ai, vì sao đến đây?” Chư vị giáo chủ đều đã nhắc nhở đệ tử môn hạ, nhất định không được xuống núi, kẻ nào khuyên xuống núi, chính là mưu tài hại mệnh!

Thân Công Báo trong lòng toan tính, làm sao mới có thể tiêu trừ sự nghi hoặc của Triệu Công Minh, nếu không hoàn thành nhiệm vụ này, Trụ Vương có thể sẽ nổi giận!

“Đạo hữu chắc hẳn chính là Triệu Công Minh, cao nhân tu đạo của Tiệt Giáo tại La Phù Động núi Nga Mi!” Một tràng thổi phồng cuối cùng cũng khiến sắc mặt Triệu Công Minh dịu đi đôi chút, nhàn nhạt đáp một câu: “Chính là ta!” “Ô ô ô, đạo hữu a, ta cuối cùng cũng tìm thấy rồi, không biết ta tìm kiếm khổ sở đến nhường nào!” Thân Công Báo vừa khóc lóc vừa sụt sịt kể lể, dáng vẻ thê thảm vô cùng!

“Hữu sự xin cứ trình bày, đại trượng phu hà tất phải khóc lóc ỉ

ôi!" Triệu Công Minh đỡ Thân Công Báo, vỗ vỗ vai an ủi.

"Ta tên Thân Công Báo, đệ tử Xiển Giáo, Nguyên Thủy Thiên Tôn vốn định chọn ta làm người chấp chưởng Phong Thần Bảng, nhưng sư đệ Khương Tử Nha lại gièm pha ta trước mặt Thiên Tôn, khiến ta bỏ lỡ cơ hội tốt lành đó, Xiển Giáo không còn chỗ dung thân cho ta, nên ta bị trục xuất khỏi sư môn!" "Khương Tử Nha quả là đồ ti tiện vô sỉ!

Dựa vào tài ăn nói khéo léo, trở thành thừa tướng Đại Chu!" "Sự tình ta đã biết, Phong Thần lượng kiếp vốn là chuyện Thiên Đạo vận hành, ta và ngươi không nên can dự!" Triệu Công Minh thiện ý nhắc nhở kẻ đang thất ý đáng thương trước mặt.

"Ta vốn không có ý tham dự chuyện Phong Thần, nhưng Đại Vương Thương Triều lại trọng dụng ta, phong ta làm Quốc Sư!

Ân tri ngộ này thực sự cần ta phải gan não đồ địa báo đáp!" Lúc này Triệu Công Minh đối với Thân Công Báo có hảo cảm cực tốt, kẻ biết tri ân báo đáp sao lại là hạng tiểu nhân hèn mọn?

Kế tiếp lại nghe Thân Công Báo khóc lóc kể lể: "Chư vị Kim Tiên Xiển Giáo của Chu Triều quả là kẻ gian trá tiểu nhân!

Lập kế mai phục ám hại Thái Sư Thương Triều ta, đáng thương thay Thái Sư ta thảm tử!" "Hừ!

Chương 180

Ta vốn nghe Thập Nhị Kim Tiên của Xiển Giáo không phải hạng hiền lành, minh đấu không lại thì chỉ dùng thủ đoạn bẩn thỉu, thật làm bại hoại danh tiếng môn đồ Thánh Nhân!" Quan hệ giữa Xiển Giáo và Tiệt Giáo vẫn luôn ở trong thế nước lửa, đệ tử hai bên đều không ưa nhau!

"Đáng hận ta không phải đối thủ của đệ tử Xiển Giáo, vô pháp báo thù rửa hận cho Văn Thái Sư của ta!" Giọng nói nghẹn lại, mắt rực lửa đỏ ngầu, diễn xuất của Thân Công Báo chân thật đến mức Triệu Công Minh cũng không khỏi động lòng!

"Văn Thái Sư của ta chính là đệ tử Tiệt Giáo!

Bởi vậy ta chỉ có thể cầu trợ đạo hữu!" "Văn Thái Sư, Văn Thái Sư, chẳng lẽ đạo hữu nói đến Văn Trọng, đệ tử Kim Linh Thánh Mẫu của Tiệt Giáo ta sao?!" "Chính là Văn Thái Sư Văn Trọng!" Thân Công Báo dùng dư quang liếc Triệu Công Minh một cái, phát hiện sắc mặt Triệu Công Minh triệt để tối sầm, trong lòng nhất thời đại hỉ, người này có hy vọng rồi!

"Nếu Văn Thái Sư có thể bình tĩnh hơn một chút cũng tốt!

Nhất định sẽ không trúng gian kế của Khương Tử Nha!

Chỉ là Khương Tử Nha kia lại dám trào phúng đệ tử Tiệt Giáo là bọn noãn sinh thấp hóa, phi mao lân giác chi bối!" "Khương Tử Nha đáng chết!" Triệu Công Minh cuối cùng cũng bùng nổ!

Khí thế Chuẩn Thánh bộc phát, trực tiếp hất bay Thân Công Báo mấy chục trượng!

Trời đất!

Đây là thực lực của đệ tử đời thứ hai Tiệt Giáo sao?

Thân Công Báo sợ đến mức chỉ dám nằm rạp trên đất run lẩy bẩy!

"Giết đệ tử Tiệt Giáo ta, vũ nhục môn phong Tiệt Giáo ta, thật sự cho rằng Xiển Giáo có Thánh Nhân mà Tiệt Giáo ta không có Giáo Chủ sao!" Nếu trước đó có thể vì đồng tình Thân Công Báo mà sẽ viện trợ nhất định, thì bây giờ đã chạm đến giới hạn, Phong Thần lượng kiếp dù thế nào cũng phải đi một chuyến!

"Dẫn ta đi tìm Khương Tử Nha, ta muốn đích thân tiễn hắn lên Phong Thần Bảng!" Triệu Công Minh hoàn toàn không để ý đến Thân Công Báo đang quỳ trên đất, thẳng bước ra ngoài sơn môn, Thân Công Báo vội vàng bò theo, nhưng không dám lại quá gần, sợ sát khí quá nặng mà mình mất mạng!

Hừ!

Triệu Công Minh tu vi Chuẩn Thánh, đặt trong Thập Nhị Kim Tiên e rằng cũng thuộc hàng số một số hai, sao lại sợ không đối phó được Khương Tử Nha?

"Đạo hữu, chậm chút, không bằng trước tiên theo ta cùng đến Triều Ca diện kiến Đại Vương, để Đại Vương phong đạo hữu làm đại tướng quân, thảo phạt lũ loạn thần tặc tử của Chu Triều!"…… Triệu Công Minh theo Thân Công Báo đến gặp Trụ Vương, Tiệt Giáo trong lượng kiếp này cũng cần bảo hộ Thương Triều, nếu không để ý đến Trụ Vương, đối với Nhân Vương cũng là đại bất kính!

"Khương Tử Nha!

Bọn tiểu nhân các ngươi ngày mai có dám ra trận chịu chết không!" Được Triệu Công Minh chấp thuận, Thân Công Báo lập tức phái người gửi chiến thư cho Khương Tử Nha!

Một phong chiến thư đặt trước bàn Khương Tử Nha, Khương Tử

Nha đọc xong liền nghe trong trướng một tràng cười ầm ĩ!

“Ha ha, ngay cả Thái Sư được trọng dụng nhất cũng chết dưới tay ta, người của Thương Triều còn dám làm gì nữa!” “Ai, oán oán tương báo hà thời liễu!

Văn Thái Sư đã lên Phong Thần Bảng, có một nơi quy túc tốt lành!” Vân Trung Tử không khỏi cảm thán, vốn không có ý giết người, nhưng nhân quả một khi đã kết, liền không còn cơ hội quay đầu.

Thấy chư vị sư huynh có ý thoái lui, Khương Tử Nha sao có thể bỏ qua một vị Đại La Kim Tiên giúp đỡ: “Sư huynh quá mức lương thiện, nếu chúng ta đánh bại Thương Triều, liền có thể cứu vớt vạn dân khỏi cảnh lầm than!” “Huống hồ Phong Thần đại kế liên quan đến chư vị Thánh Nhân, chúng ta cũng chỉ có thể làm theo thôi!” Ngày thứ hai!

Triệu Công Minh một mình bước ra trận tiền, Hắc Hổ dưới tọa không ngừng thở hổn hển, vẻ hung tợn khát máu khiến người ta kinh hãi!

“Kẻ nào là Khương Tử Nha, mau ra chịu chết!” “Hừ, tặc nhân lại dám cả gan gọi thẳng tên thừa tướng!

Để ta tiên hội!” Na Tra dẫn đầu bay ra, Càn Khôn Quyển, Hỗn Thiên Lăng đồng loạt bay về phía Triệu Công Minh!

“Bốp!” Triệu Công Minh không thèm nâng mí mắt, vung tay áo một cái, Na Tra như diều đứt dây, nặng nề ngã xuống đất, bất tỉnh nhân sự!

“Ta nói rồi, ta chỉ giết Khương Tử Nha!

Nếu còn có tiểu bối nào ra nữa, ta không ngại tiễn lên bảng!” Khương Tử Nha nghe xong lời đó, sắc mặt nhất thời trắng bệch, hai

chân bắt đầu run rẩy!

Chỉ một chiêu, đã hạ gục Na Tra, hơn nữa không hề sử dụng linh bảo, tu vi như vậy từ đâu mà xuất hiện!

"Sư huynh, làm sao bây giờ!

Sư huynh nhất định phải bảo hộ ta a!" Khương Tử Nha bất lực nhìn chằm chằm Vân Trung Tử bên cạnh, kỳ vọng vị sư huynh này có thể một lần nữa hiển uy thần thông.

"Bần đạo cũng không phải đối thủ a!

Tu vi người này e rằng đã vượt qua Đại La, tấn thăng Chuẩn Thánh!" Vân Trung Tử bất đắc dĩ lắc đầu, địch nhân này không ai có thể ngăn cản!

Chuẩn Thánh!

Khương Tử Nha trước mắt tối sầm, nếu ở cảnh giới Đại La Kim Tiên còn có mấy vị sư huynh có thể trấn áp đôi chút, nhưng Chuẩn Thánh thì có thể tìm ai giúp đỡ đây?

"Theo bản tướng ra ngoài xem sao…" Dương Tiễn xuất thủ tương cứu, kết quả cũng bị Triệu Công Minh hạ gục chỉ trong một chiêu!

Thậm chí ngay cả cơ hội đào thoát cũng không có!

Trong ba đệ tử của Xiển Giáo, Na Tra và Dương Tiễn là những người mạnh nhất về võ lực, đều là đỉnh phong Thái Ất Kim Tiên, nhưng đối mặt với Triệu Công Minh tu vi Chuẩn Thánh, khoảng cách không chỉ là một chút!

"Bản tướng Khương Tử Nha, là ai?

Tìm bản tướng có việc gì!" "Ta là đệ tử Bích Du Cung Triệu Công Minh, Khương Tử Nha tự tiễn đi!

Những người còn lại ta sẽ thả, không truy cứu!" Phược Long Tác

được Triệu Công Minh tế ra, khí tức phát ra khiến Khương Tử Nha gần như ngã quỵ trên đất!

"Sư huynh, sư huynh cứu ta!" "Đạo hữu, đắc nhiêu nhân xử thả nhiêu nhân!" Vân Trung Tử thấy sát tâm của Triệu Công Minh quá nặng, biết rằng sư đệ này hôm nay e rằng khó thoát!

Nhưng nếu không xuất thủ nữa, Khương Tử Nha tất nhiên chỉ có một con đường chết!

"Ngươi không phải đối thủ của ta, ta chỉ giết một mình Khương Tử Nha!" Triệu Công Minh liếc Vân Trung Tử một cái, nhàn nhạt nói.

"Bần đạo là Vân Trung Tử, một trong Thập Nhị Kim Tiên của Xiển Giáo, vậy để bần đạo hội hội vị đạo hữu Tiệt Giáo này vậy!" Vân Trung Tử đưa Na Tra và Dương Tiễn đang bất tỉnh trở lại quân trướng, tay cầm Chiếu Yêu Kiếm, thận trọng nhìn chằm chằm Triệu Công Minh!

Khoảng cách cảnh giới tu vi giữa hai bên thực sự quá lớn, trong lòng Vân Trung Tử thực sự không có hy vọng!

"Thập Nhị Kim Tiên của Xiển Giáo cũng có chút gan dạ!

Nhưng đối với ta thì cũng không có ý nghĩa gì!" Triệu Công Minh điều khiển hai mươi bốn viên Định Hải Châu bao vây Vân Trung Tử, phóng lên không trung bay vào trong vòng vây, kim quang lấp lánh, chỉ trong vài hơi thở, Vân Trung Tử cũng chịu cảnh thổ huyết ngất xỉu!

Hỏng rồi!

Vân Trung Tử cũng không phải đối thủ, mục đích của Triệu Công Minh là giết người, bây giờ tất cả những người trợ giúp đều mất sức chiến đấu, chỉ có thể chọn thượng sách là bỏ chạy, đảm bảo không bị diệt sạch!

Khương Tử Nha hoảng hốt kêu lên một tiếng thảm thiết, chạy về

phía đại quân, vì cường viện mạnh nhất của Chu Triều là Vân Trung Tử cũng đã bại trận, ở lại đây chẳng khác nào chịu chết!

"Hừ!

Tưởng có thể chạy thoát sao?" Triệu Công Minh lạnh lùng hừ một tiếng, rút Kim Tiên ra quất tới, trúng ngay sau lưng Khương Tử Nha!

Khương Tử Nha mệnh trung có kiếp này, dù ai đến cũng vô ích, Vân Trung Tử căn bản không thể là đối thủ của Triệu Công Minh, sao có thể ngăn cản được Triệu Công Minh tu vi Chuẩn Thánh?

"Thừa tướng chết rồi!" Trong đại quân không biết ai hô lên một tiếng, nhất thời hoảng loạn, tất cả đều không còn phép tắc, cây đổ bầy khỉ tan, thừa tướng cũng chết rồi, ở lại đây còn có ý nghĩa gì?

Sau khi một tiên quất chết Khương Tử Nha, Triệu Công Minh không quay đầu lại, cưỡi Hắc Hổ trở lại quân doanh Đại Thương, vì đã giết Khương Tử Nha để báo thù cho Văn Trọng, không cần thiết phải đắc tội chết với chúng tiên Xiển Giáo.

Dù sao bây giờ đang trong thời kỳ Phong Thần, kết quá nhiều nhân quả cũng dễ bị cuốn vào!

Phong Thần Bảng?

Ta không có hứng thú lên đó mà đợi đâu!

Khương Tử Nha đã chết và ba người bất tỉnh đều được đưa trở lại quân trướng, Cơ Phát nhìn Khương Tử Nha không còn hơi thở, cùng với mấy vị thần tiên ngất xỉu, không khỏi muốn bật khóc!

"Trời muốn diệt Đại Chu ta sao!

Cử thần tiên đến thì kẻ chết người bị thương, chẳng lẽ Chu Triều ta phải diệt vong ở đây sao?" "Đại Vương đừng hoảng!

Hai vị sư đệ của bần đạo đã kết nhân quả với Văn Trọng, tự nhiên

cần phải trả, lão sư đã sai ta đến đây giúp Đại Vương, cùng nhau đánh bại Thương Triều!" Quảng Thành Tử phiêu nhiên hạ đất, vội vàng tiến lên an ủi, nhiệm vụ của Xiển Giáo chính là trợ giúp Chu Triều chiến thắng Thương Triều, sao có thể từ bỏ ở đây!

"Xin hỏi đạo trưởng tôn tính đại danh!" Cơ Phát lau lau nước mắt, nghẹn ngào nói, hóa ra, mặc dù chết một thừa tướng, phía sau còn có hàng ngàn vạn thần tiên sẽ giúp đỡ, như vậy cuối cùng cũng triệt để yên tâm rồi!

"Bần đạo Quảng Thành Tử ở Không Động Sơn, cùng với sư đệ Vân Trung Tử của ta, đồng là Thập Nhị Kim Tiên của Xiển Giáo!" Quảng Thành Tử đỡ thi thể Khương Tử Nha, lấy ra một viên tiên đan từ trong ngực nhét vào miệng Khương Tử Nha, thôi động chân khí giúp Khương Tử Nha phục dụng.

"Ai!

Sư đệ khổ mệnh!" Nếu không phải Nguyên Thủy Thiên Tôn cứ nhất quyết muốn ông đi, Quảng Thành Tử nhất định sẽ không xuống núi.

Một khi đã trêu chọc người của Tiệt Giáo, cũng sẽ bị cuốn vào Phong Thần.

Đáng tiếc Khương Tử Nha là người chấp chưởng Phong Thần Bảng không thể chết, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng sẽ không cho phép một kẻ có khí vận như vậy chết đi, nên đã sai Quảng Thành Tử đến phục sinh Khương Tử Nha, trợ giúp Khương Tử Nha hoàn thành Phong Thần đại kế!

Vân Trung Tử và hai người kia cũng được uống tiên đan, mấy người trợ giúp này trong chiến tranh có thể phát huy tác dụng nhất định!

“Sư huynh, ta đã… sống lại sao?” Sau khi uống tiên đan, Khương Tử Nha từ từ tỉnh lại, kinh hoàng nói: “Ta không phải ở Địa Phủ sao?

Sư huynh cứu ta sao?!” Quảng Thành Tử nhất thời dở khóc dở cười, sư đệ này tuy nhập môn khá muộn, nhưng rất được Nguyên Thủy Thiên Tôn yêu thích, lại là nhân vật then chốt trong Phong Thần, không thể chết yểu được.

“Sư đệ, yên tâm, lão sư đã đặc biệt phái ta đến trợ giúp!

Bây giờ ngươi đang ở trong đại trướng của Chu Triều!” Khương Tử Nha vẫn run rẩy, phát hiện Cơ Phát đang căng thẳng nhìn mình, vội vàng ho khan vài tiếng để duy trì uy nghiêm của thừa tướng!

“Đại Vương yên tâm, lần này Đại Sư Huynh trong Thập Nhị Kim Tiên của Xiển Giáo ta đã đến, nhất định sẽ giúp Đại Vương chế phục kẻ gian!” “Ân đức của Xiển Giáo không gì sánh kịp!

Chương 181

Sau khi đánh bại Thương Triều, bản vương nhất định sẽ lập Xiển Giáo làm quốc giáo, để các vị tiên nhân được hưởng cung phụng!" Cơ Phát vội vàng lập lời thề, nếu như vậy có thể khiến tiên nhân giúp đỡ đánh bại Thương Triều, một cái quốc giáo thì có là gì!

Được Cơ Phát chấp thuận, hai người đều rất vui mừng, tín ngưỡng khổng lồ của Nhân tộc, ngay cả Thánh Nhân cũng sẽ động lòng!

"Sư huynh, ta làm sao đối phó Triệu Công Minh, tu vi tên kia thực sự quá mạnh mẽ, làm sao phá giải hai mươi bốn viên Định Hải Châu?" Đối với tu vi của Đại Sư Huynh, Khương Tử Nha cực kỳ tín nhiệm, dù sao là Đại Sư Huynh trong Thập Nhị Kim Tiên, không có bản lĩnh sao có thể đảm đương được!

"Nếu sư huynh Nam Cực Tiên Ông đến, e rằng có cơ hội, bần đạo cũng không có trăm phần trăm nắm chắc có thể ứng phó!" Mặc dù trên người có chí bảo Phiên Thiên Ấn do Nguyên Thủy Thiên Tôn ban cho, nhưng chiến lực mà Triệu Công Minh thể hiện ra đã vượt xa Chuẩn Thánh bình thường, nếu không có một kiện chí bảo ra hồn, Quảng Thành Tử sẽ không tin đâu!

Lúc này Khương Tử Nha đối với vị Đại Sư Huynh này cực kỳ bất mãn, Nguyên Thủy Thiên Tôn phái ông xuống núi để trợ giúp ta, nhưng lại ngay cả một đệ tử đời thứ hai Tiệt Giáo bình thường cũng bó tay chịu trói!

Vậy nếu Tứ Đại Đệ Tử chân truyền của Tiệt Giáo đến, chẳng phải sẽ vô địch thiên hạ, không ai có thể ngăn cản sao?

"Sư huynh, nhất định phải có biện pháp!

Ta nếu bị phát hiện nữa, e rằng sẽ rơi vào kết cục thân tử đạo tiêu!" Khương Tử Nha mặt mày ủ rũ, cứ nghĩ Phong Thần đại kế là chuyện có lợi lộc, không cần phải lấy mạng đi đổi, cơ duyên như vậy không cần cũng được!

Tu vi đệ tử Tiệt Giáo lại cao như vậy, biết sớm thì đã bái nhập môn hạ Tiệt Giáo rồi, Thập Nhị Kim Tiên của Xiển Giáo?

Chẳng qua là bại tướng dưới tay người ta!

Một cảm giác bất lực sâu sắc bao trùm lấy tâm trí mỗi người, toàn bộ Đại Chu Hoàng Triều đều bị bầu không khí trầm muộn bao vây.

Oa Hoàng Cung!

Nữ Oa phẫn nộ đập vỡ chiếc ly lưu ly, suýt chút nữa là tức giận công tâm, "Thập Nhị Kim Tiên của Xiển Giáo chỉ có danh hão, lại không có tác dụng gì!

Đường đường đại sư huynh mà lại không có tu vi đỉnh phong Đại La Kim Tiên!

Làm sao đối phó được Triệu Công Minh kia!" Bởi vì có Triệu Công Minh tồn tại ở Thương Triều, Chu Triều nửa tháng không tiến thêm một bước nào, ngược lại bị Thương Triều áp chế đánh, không có chút sức phản kháng!

Nhân tộc Hỗn Độn và Chu Triều là do tâm huyết của Nữ Oa từng giọt từng giọt ngưng kết thành, bây giờ nếu không thể thay thế Thương Triều, bao nhiêu năm khổ tâm kinh doanh coi như đổ sông đổ biển!

Huống hồ Thương Triều thuộc về Sở Ca, nếu để Thương Triều hoàn hảo vô tổn đi qua, tất cả lợi ích trong Phong Thần lượng kiếp đều sẽ bị Sở Ca độc chiếm, nàng lại không được gì cả!

Không thể cho phép chuyện như vậy xảy ra!

“Mau triệu Lục Áp trong bí cảnh ra đây, Bản Cung có việc!” “Vâng, Nữ Oa Nương Nương!” Đồng tử trong trẻo đáp, chậm rãi lui xuống.

Lục Áp là một trong mười Kim Ô duy nhất còn sống sót, sau Vu Yêu lượng kiếp, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất bị đánh vào súc sinh đạo, Thiên Đình Yêu tộc tự nhiên tan rã, Vu tộc cũng từ đó mất đi cảm giác tồn tại!

Hi Hòa dẫn theo đứa con trai nhỏ còn sót lại đến Oa Hoàng Cung, cầu xin Nữ Oa nhìn vào tình đồng tộc Yêu tộc, có thể thu lưu đứa con trai đáng thương này, dù sao tu hành dưới môn hạ Thánh Nhân, sẽ không bị sát hại, bảo toàn huyết mạch duy nhất của Yêu tộc!

Nữ Oa dự cảm Lục Áp sau này trong lượng kiếp sẽ có tác dụng lớn, nên đã thu lưu, truyền công pháp tu hành, luôn để trong bí cảnh tu hành, mong một ngày có thể dùng đến.

“Lục Áp bái kiến Nữ Oa Nương Nương!” Lục Áp tuấn tú lịch sự chắp tay cúi chào, cung kính nói.

Nữ Oa hài lòng gật đầu, “Ngươi ở chỗ Bản Cung cũng đã tu hành vạn năm, Bản Cung thấy ngươi đã tấn thăng tu vi Chuẩn Thánh, đặc biệt triệu hồi ra đây để xuống núi tranh đấu!” Lục Áp là tồn tại có huyết mạch thuần túy nhất trong Yêu tộc Hồng Hoang, lại có Nữ Oa ở bên cạnh chỉ dạy, tu vi tự nhiên như tên lửa mà tăng vọt, một lần đột phá Đại La Kim Tiên tiến vào cảnh giới Chuẩn Thánh!

Đây cũng là chỗ dựa cuối cùng của Nữ Oa, nếu phái Lục Áp xuống núi mà cũng không thể đối phó Triệu Công Minh, thì Phong Thần lượng kiếp sẽ không còn duyên với nàng.

“Tự nhiên tuân theo sắp xếp của Nữ Oa Nương Nương!” Lục Áp vẫn luôn ở Oa Hoàng Cung dần trở nên cô tịch, đối với thế giới bên ngoài cực kỳ khao khát, biết Nữ Oa cuối cùng cũng chịu thả mình ra

ngoài, trong lòng lại vui mừng khôn xiết!

"Chuyến này cho ngươi xuống núi lịch luyện là chính, Bản Cung muốn giao cho ngươi một nhiệm vụ, đi đến Chu Triều đầu quân dưới trướng Khương Tử Nha, giúp hắn hoàn thành Phong Thần!" "Vâng!

Nhất định không phụ kỳ vọng của Nương Nương!" Lục Áp rất hài lòng với tu vi của mình, và có thủ đoạn độc đáo, việc hoàn thành nhiệm vụ này chỉ là chuyện dễ như trở bàn tay!

Sau khi xuống núi, Lục Áp sau một hồi tìm hiểu đã tìm đến đại bản doanh Chu Triều, gặp Khương Tử Nha đang như kiến bò trên chảo nóng.

"Đạo hữu, ta là Lục Áp, đệ tử dưới trướng Nữ Oa Nương Nương, phụng mệnh Nữ Oa Nương Nương đến đây viện trợ đạo hữu!" "Đa tạ Nữ Oa Nương Nương đã ra tay giúp đỡ!" Khương Tử Nha cảm động đến phát khóc, đã sai Quảng Thành Tử về Ngọc Hư Cung hỏi Nguyên Thủy Thiên Tôn tiếp theo phải làm gì, Nguyên Thủy Thiên Tôn lại không rõ ràng dặn dò một câu: "Thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng!" Chưa ngộ ra ý nghĩa lời nói huyền diệu của lão sư, Thương Triều lại dẫn đại quân càn quét, Chu Triều bên này tự nhiên sẽ không thành quân, ưu thế trước đó gần như đã mất hết.

Cuối cùng cũng đợi được viện quân, ban đầu các vị giáo chủ Thánh Nhân đều thông đồng với nhau, tuy Thập Nhị Kim Tiên của Xiển Giáo bó tay chịu trói trước Triệu Công Minh, nhưng Nữ Oa Nương Nương lại phái người đến trợ giúp.

"Tu vi tên Triệu Công Minh kia cường hãn, mấy vị sư huynh của ta đều không phải đối thủ, đạo hữu đến quả thật kịp thời!" Khương Tử Nha liên tục cảm tạ, "Triệu Công Minh kia có tu vi Chuẩn Thánh, không biết đạo hữu có nắm chắc bắt được tên tặc nhân đó không?" "Ta cũng là Chuẩn Thánh, cứ xem tên Triệu Công Minh kia có thủ

đoạn gì!" Lục Áp hào sảng nói, "Trảm Tiên Phi Đao của ta có thể thần không biết quỷ không hay lấy mạng tên kia, đạo hữu chớ lo lắng!" Biết được tu vi của Lục Áp đã đạt đến Chuẩn Thánh, trong lòng Khương Tử Nha cuối cùng cũng yên tâm rồi, nếu trong Xiển Giáo không có sư huynh nào đạt Chuẩn Thánh, thì chỉ có thể kỳ vọng vào người của Tây Phương Giáo và Nữ Oa môn hạ.

"Ngày mai để ta hảo hảo hội hội tên Triệu Công Minh kia!" Kỳ thực, sự lo lắng của Chu Triều bên này hoàn toàn không cần thiết, bởi vì Triệu Công Minh sau khi giết Khương Tử Nha xong không muốn xuất thủ nữa, dù Thân Công Báo có thuyết phục thế nào, Triệu Công Minh đều chọn cự tuyệt.

Nếu không phải Thông Thiên Giáo Chủ truyền âm bảo Triệu Công Minh cứ ở lại Đại Thương, e rằng lúc này ông đã trở về La Phù Động núi Nga Mi để bế quan lần nữa rồi!

Dù sao, trong loạn thế Phong Thần này, ai cũng không muốn bị cuốn vào!

"Đạo hữu!

Khương Tử Nha vẫn chưa chết!" Thân Công Báo như vớ được cọng rơm cứu mạng, đưa chiến thư đến, lần đầu tiên hắn thật lòng mong lão hữu này còn sống!

"Không thể nào!

Tiên kia của ta ngay cả Đại La Kim Tiên cũng không thể chịu đựng được!

Sao có thể còn sống!" Triệu Công Minh giật lấy chiến thư, không muốn tin tin tức Khương Tử Nha vẫn chưa chết, nhưng chữ ký "Đại Chu Thừa Tướng Khương Tử Nha" ở cuối chiến thư không thể nghi ngờ!

“Đạo hữu, chẳng lẽ Khương Tử Nha giả chết?

Phải biết người của Xiển Giáo có vài tà môn tà đạo, e rằng đã lừa gạt đạo hữu rồi!” Sắc mặt Triệu Công Minh âm tình bất định, không biết đang nghĩ gì.

“Khương Tử Nha thật sự quá to gan lớn mật, giả chết rồi, còn có gan gửi chiến thư lần nữa!

Chẳng lẽ cũng đã mời được viện thủ!” Thân Công Báo bên cạnh vội vàng đổ thêm dầu vào lửa.

“Để ta xem sao!” Không từ chối đồng ý, Thân Công Báo cũng không dám cứ cứng rắn ép buộc Triệu Công Minh, sợ ông sinh ra tâm lý chống đối, nếu Triệu Công Minh ở trạng thái bất ổn định, thì sự tồn tại của viện thủ này là có cũng như không!

“Xem ra ta cần đi tìm vài người để làm nhụt nhuệ khí của Chu Triều!” Ngày hôm sau!

“Kẻ nào dám ứng chiến!

Triệu Công Minh kia mau ra chịu chết!” Được Khương Tử Nha chấp thuận, Lục Áp chủ động xin đại diện Chu Triều xuất chiến, ý đồ phô diễn tu vi của mình, cũng nhờ vậy thuận lợi hoàn thành nhiệm vụ của Nữ Oa Nương Nương.

Triệu Công Minh vốn không có ý định tham chiến nữa, nhưng Lục Áp lại chỉ danh điểm họ, nếu không ra ứng chiến, không những bị đệ tử Tiệt Giáo khác của Thương Triều chê cười, mà còn liên lụy giễu cợt đệ tử Tiệt Giáo là hèn yếu vô năng!

“Hừ, cũng không biết là tiểu nhân từ đâu mà ra lại dám lớn tiếng như vậy!” Triệu Công Minh cưỡi Hắc Hổ ra môn ứng chiến, quả nhiên vừa ra đã thấy Khương Tử Nha đứng trước đại trận, sắc mặt trạng thái cực tốt, hoàn toàn không giống một người đã chết!

Chẳng lẽ, Xiển Giáo thật sự có thần thông có thể phục sinh người sao?

Chưa đợi Triệu Công Minh suy nghĩ ra một cái danh đường, một luồng sát ý đã khóa chặt lấy ông, sắc mặt Triệu Công Minh kịch biến, lập tức thi pháp hộ trụ quanh thân.

"Xin bảo bối chuyển thân!" Lục Áp tế ra chiếc hồ lô màu huyết hồng, nó xoay tròn tích lưu lưu trên không trung, chỉ thấy Lục Áp lẩm bẩm vài câu, từ trong hồ lô kia lại hiện ra một vật, dài khoảng bảy tấc, có mày có mắt, trong mắt có hai đạo bạch quang, quả thực hung hãn vô cùng.

Vật đó lại trực tiếp bay về phía Triệu Công Minh, nhắm thẳng vào vị trí Ni Hoàn Cung muốn chui vào!

Mặc dù không biết Lục Áp sử dụng đạo thuật gì, nhưng chỉ nhìn vào mức độ hung hãn của vật đó, cũng như mục tiêu tấn công, đều khiến Triệu Công Minh cảm thấy lòng kinh thịt nhảy!

Vật này không tầm thường!

Tuyệt đối không thể trúng chiêu!

Trong nháy mắt, hai mươi bốn viên Định Hải Châu được phóng ra, hóa thành hai mươi bốn chư thiên, phát ra ánh hào quang ngũ sắc chói mắt!

Đây là tuyệt kỹ thành danh của Triệu Công Minh, không những có thể phòng hộ bản thân không bị thương hại, mà còn có thể làm mắt đối thủ chói lòa, khiến đối phương không thể mở mắt, chỉ có thể ngoan ngoãn chịu chết!

"Đinh!" Vật đó trực tiếp va vào hộ tráo do Định Hải Châu hình thành, phát ra một âm thanh trong trẻo.

"A nha!" Một tiếng kêu thảm thiết chói tai vang lên, vật đó lại có

thể phát ra âm thanh?

Một kích không trúng, vật đó xoay người rút lui, chuẩn bị trở lại trong hồ lô.

"Chạy sao?" Sắc mặt Triệu Công Minh biến đổi, nếu không phản ứng kịp thời, nhất định sẽ chịu trọng thương!

Sự xuất hiện của Lục Áp cũng càng chứng thực người của Xiển Giáo đều là những kẻ sử dụng tà môn tà đạo, sự bất mãn trong lòng càng sâu sắc hơn!

Phược Long Tác xoay tròn vài vòng trong tay, quăng về phía hướng vật đó đào tẩu.

Lại một tiếng vang trong trẻo nữa, vật đó trước khi kịp trở về hồ lô đã bị Phược Long Tác đánh trúng, tức thì bạch quang ảm đạm đi, không còn thần sắc nữa!

Lục Áp đang ở trước trận Chu Triều cũng mạnh mẽ phun ra một ngụm máu tươi, không kịp điều chỉnh, vội vàng thu hồi Trảm Tiên Phi Đao, pháp bảo do tinh huyết ôn dưỡng, bảo vật bị thương tự nhiên cũng chịu phản phệ!

"Vừa nãy lại dám nói lời cuồng ngôn để ta ra chịu chết, vậy để ta xem ai sẽ bỏ mạng tại trận!" Hắc Hổ mấy cái phi phác lao về phía Lục Áp, Triệu Công Minh thu hồi Phược Long Tác, lúc này đã nổi sát tâm với Lục Áp!

Hai mươi bốn viên Định Hải Châu một lần nữa sáng lên, mục tiêu lần này trực chỉ Lục Áp đang trọng thương!

"Thừa tướng cứu ta!" Lục Áp kêu lớn cầu cứu.

Khương Tử Nha, Vân Trung Tử, Quảng Thành Tử ở trận tiền thấy thế bất lợi, vội vàng thôi động pháp bảo bản thân yểm hộ Lục Áp quay về quân doanh!

“Đả Thần Tiên!” “Chiếu Yêu Giám!” “Phiên Thiên Ấn!” Ba đại chí bảo đồng loạt xuất động, bầu trời nhất thời tối sầm đi, ba kiện linh bảo phát ra dao động kinh người, một áp lực vô hình bao trùm lấy Triệu Công Minh, sắc mặt Triệu Công Minh không khỏi biến đổi liên tục!

Mặc dù tu vi của ba người cộng lại cũng không đủ để đánh với Triệu Công Minh, nhưng linh bảo của ba người đều không phải pháp bảo bình thường, đồng thời thôi động thì ngay cả Chuẩn Thánh cũng phải tạm tránh phong mang!

Phiên Thiên Ấn của Quảng Thành Tử do Nguyên Thủy Thiên Tôn sử dụng nửa đoạn Bất Chu Sơn bị đứt gãy, thi triển thần năng Thánh Nhân, lợi dụng linh khí thiên địa rèn đúc thành, trong đó ẩn chứa uy áp của Bàn Cổ, là một kiện cực phẩm công đức tiên thiên chí bảo đỉnh cấp, uy lực phi thường!

Đả Thần Tiên đối với người có tên trên Phong Thần Bảng có hiệu quả đặc biệt, Triệu Công Minh có tên trên bảng, tự nhiên có tác dụng trấn áp, khiến ông không thể phát huy tu vi bình thường!

Chương 182

Vân Trung Tử cũng không thể xem thường, dốc hết toàn lực mà Chuẩn Thánh cũng không dám chính diện chống đỡ!

"Đồ đệ Xiển Giáo quả nhiên vô sỉ, lại dám lấy ít địch nhiều, ta không phục!" Triệu Công Minh thấy nếu cứ dây dưa nữa cũng không có lợi lộc gì, hận hận nói một tiếng, chính muốn thu hồi hai mươi bốn viên Định Hải Châu rời đi, đột nhiên trong quân trận bước ra một người, hô to một tiếng: "Người có thể đi, nhưng pháp bảo phải ở lại!" Tiêu Thăng từ trong túi da báo đeo ở hông lấy ra một đồng tiền, đồng tiền sinh ra vô cùng quái dị, lại mọc ra hai cánh!

Sau khi tế lên không trung, nó cùng với hai mươi bốn viên Định Hải Châu rơi xuống mặt đất!

"A nha nha!

Dám thu bảo bối của ta!" Dù Triệu Công Minh có hô hoán Định Hải Châu thế nào, cũng không có một chút phản ứng nào, trong lòng nhất thời hiểu ra pháp bảo đã bị Tiêu Thăng đột nhiên xuất hiện lấy mất!

Thấy ba kiện pháp bảo sắp giáng xuống đầu, Triệu Công Minh cũng không còn tâm tư thu hồi Định Hải Châu nữa, điều khiển Hắc Hổ bỏ chạy!

Thấy Triệu Công Minh rời đi, ba người mới thu thần thông, thở phào một hơi, quay lại chỉ thấy Lục Áp sắc mặt tái nhợt chỉ có thể miễn cưỡng đứng vững, vội vàng tiến lên đỡ lấy!

"Ta đã chủ quan rồi!

Triệu Công Minh quả nhiên có chút thủ đoạn!" Trảm Tiên Phi Đao

vốn thuộc loại pháp bảo đánh lén, Triệu Công Minh tu hành nhiều năm, đối với việc dự đoán nguy hiểm đã vượt quá sức tưởng tượng của Lục Áp, mới dẫn đến một kích không trúng lại bị phản kích trọng thương!

"Đạo hữu mau quay về doanh trại điều dưỡng một phen, tên kia bị tán tiên của phe ta thu mất linh bảo, tất trong lòng cũng không dễ chịu đâu!" Khương Tử Nha vội vàng an ủi, Lục Áp có chút bản lĩnh, huống hồ là đệ tử dưới trướng Nữ Oa Nương Nương, sao cũng không thể đắc tội chết!

Lục Áp thở dài một hơi, dù trong lòng có bất cam thế nào cũng chỉ có thể chịu đựng, chí bảo trọng yếu nhất đều bị tổn thương ở đây, chỉ có thể nuốt cục tức này vào bụng!

Lục Áp vẫn luôn tu hành trong Oa Hoàng Cung, chưa từng thấy đao thật kiếm thật, sao có thể so sánh với Triệu Công Minh đã trải qua sinh tử vô số!

"Đạo hữu, đã xảy ra chuyện gì?" Thân Công Báo thấy Triệu Công Minh vẻ mặt chán nản, y phục trên người cũng có chút rách nát, nhìn có vẻ khá chật vật!

Triệu Công Minh thực lực không tầm thường, đủ tu vi Chuẩn Thánh, vậy mà lại rơi vào kết cục như vậy, chẳng lẽ Xiển Giáo lại mời được viện thủ không tầm thường?

"Đừng nhắc nữa!

Bọn người Xiển Giáo quả nhiên không nói lý lẽ, không những kẻ nào cũng âm hiểm xảo trá, lấy nhiều hiếp ít!

Lại còn dám tự xưng là môn đồ Thánh Nhân sao?!" Điều khiến Triệu Công Minh phẫn nộ không chỉ là việc bị bốn người vây công thất bại bỏ chạy, mà còn khiến ông cào lòng cào gan là hai mươi bốn

viên Định Hải Châu lại bị một tiểu bối vô danh lấy mất!

"Vậy đạo hữu trước tiên hãy về tĩnh dưỡng cho tốt, ngày sau ta sẽ giáo huấn bọn vô sỉ kia!" Thân Công Báo bên cạnh nghĩa chính ngôn từ khiển trách, có thể thấy tâm trạng Triệu Công Minh không tốt, cũng không dám chọc giận, để người đưa ông về nghỉ ngơi một phen.

Lục Áp trong doanh trướng càng nghĩ càng tức, xuất sư chưa thành công, lại dám chủ quan để tên tặc nhân kia làm mình bị thương, nếu không phải Khương Tử Nha và ba người kia xuất thủ kịp thời, e rằng đã chết trong tay Triệu Công Minh rồi!

Ít nhiều gì cũng là đệ tử ký danh dưới trướng Nữ Oa Nương Nương, chịu sỉ nhục lớn như vậy, quả thực làm mất danh tiếng của Nữ Oa Nương Nương!

"Triệu Công Minh, ta nhất định phải giết ngươi!" Nói rồi, hắn cố nhịn sự khó chịu của cơ thể đứng dậy, Khương Tử Nha bên cạnh vội vàng tiến lên đỡ, sợ hắn không nghe lời mà ra tay với cơ thể như vậy.

"Đạo hữu, không cần cố sức, điều dưỡng tốt rồi hẵng đi khiêu chiến cũng không muộn!" "Thừa tướng không cần lo lắng, đạo thuật của ta không cần đích thân đến đó!

Chỉ cần thừa tướng giúp ta lập một doanh trại mới!" Lục Áp phất phất tay, sau khi uống một viên tiên đan liền bắt đầu khoanh chân điều tức, Khương Tử Nha tuy không biết Lục Áp rốt cuộc là ai, nhưng vẫn sai thủ hạ trú đóng một doanh trướng mới.

Lâu sau, sắc mặt Lục Áp cuối cùng cũng khôi phục chút huyết sắc, chỉ là do bản mệnh pháp bảo bị tổn thương nghiêm trọng, muốn trở lại trạng thái đỉnh phong, cần vài tháng tĩnh dưỡng.

Lục Áp trong doanh trướng lại nhìn quanh một vòng, hài lòng gật đầu, chỉ thấy từ trong ngực lấy ra một bản thư cảo cũ nát.

Khương Tử Nha mơ hồ thấy trên thư cảo có năm chữ lớn: "Đinh Đầu Thất Tiễn Thư!" "Thuật này giết người trong vô hình, tên Triệu Công Minh kia nhất định sẽ không phát giác, không hề có sức phản kháng, đợi thời cơ thuận lợi chỉ có thể chịu chết!" Khương Tử Nha không khỏi rùng mình, thủ đoạn mà Nữ Oa Nương Nương phái người đến trợ giúp lại âm hiểm đến vậy, bất luận là Trảm Tiên Phi Đao hay Đinh Đầu Thất Tiễn Thư đều là thủ đoạn giết người vô hình, điều khiến người ta khó phòng bị nhất chính là như vậy!

Thấy Triệu Công Minh là một kẻ gai mắt như vậy, Khương Tử Nha cũng chỉ có thể để Lục Áp liều một phen!

Một hình nhân cỏ cao bằng nửa người được Lục Áp lấy ra từ trong ngực, Lục Áp lại đốt một ngọn đèn ở đỉnh đầu và dưới chân hình nhân cỏ, cắn đứt ngón tay sau đó viết ba chữ "Triệu Công Minh" lên trán hình nhân cỏ, rồi dán một lá bùa lên trán hình nhân cỏ.

"Thuật này chỉ cần ta mỗi ngày bái ba lễ, bái đủ ba bảy hai mươi mốt ngày sau, ba hồn bảy phách của Triệu Công Minh sẽ bị bái tán, khi đó ta chỉ cần một mũi tên bắn đi, như thể bắn vào bản thể, hình nhân cỏ này chính là Triệu Công Minh, hắn nhất định sẽ thổ huyết mà chết!" Nói xong Lục Áp oán độc kết ấn bấm quyết thi pháp, cơ thể lại chịu sự thấu chi như vậy, không khỏi ho khan vài tiếng, nhất thời cảm thấy toàn thân vô lực!

"Xin thừa tướng phái người bảo hộ nơi đây, nếu có chút sai sót thuật này sẽ vô hiệu!" Khương Tử Nha liên tục gật đầu, bất luận là chính thuật hay tà thuật, có thể giải quyết được Triệu Công Minh đều là hữu dụng thuật.

Triệu Công Minh không bị thương nặng lắm, nhanh chóng hồi phục, chỉ là nhìn vào hông trống không, bản mệnh pháp bảo Định Hải Châu bị cướp đi, nhất thời cảm thấy ngọn lửa giận trong lòng lại

bùng cháy!

"Ba vị muội muội của ta có chí bảo Kim Giao Tiễn, nếu cầu được, nhất định có thể báo thù đoạt bảo!" Ban đầu Triệu Công Minh đối với Phong Thần lượng kiếp có chút kiêng kỵ, sợ trêu chọc nhân quả, nhưng sau khi trải qua việc Văn Trọng bị ám hại, bị đệ tử Xiển Giáo vây công, rồi pháp bảo bị cướp đi, tâm thái hoàn toàn thay đổi!

Nếu không báo thù này, tâm ma sẽ nảy sinh, làm sao có thể tu hành trong những ngày sắp tới?

"Ta đi Tam Tiên Đảo tìm ba vị muội muội giúp đỡ, sẽ nhanh chóng trở về!" Nói xong Triệu Công Minh quay người cưỡi Hắc Hổ lên đường, Thân Công Báo thấy vậy mừng khôn xiết, thấy không cần mình xuất thủ, tình sư môn của đệ tử Tiệt Giáo sâu sắc, liền sẽ đến giúp đỡ!

Thập Nhị Kim Tiên của Xiển Giáo bây giờ không chỉ lộ diện vài vị, nếu toàn bộ tề tụ, chỉ dựa vào một mình Triệu Công Minh không thể chống đỡ được, xem ra cần phải đi tìm thêm vài người giúp đỡ mới được!

"Huynh trưởng, đã xảy ra chuyện gì?" Bích Tiêu đang đi chơi mừng rỡ nhìn Triệu Công Minh từ xa đến, vội vàng lại gần, chỉ là thấy sắc mặt huynh trưởng không tốt, lời nói lại nghẹn lại.

"Hai vị muội muội kia đâu?

Lúc này đến tìm ba vị muội muội để mượn bảo bối dùng." Triệu Công Minh nặn ra một nụ cười khó coi nói.

"Được a được a, ta đi nói với hai vị tỷ tỷ!" Bích Tiêu vui vẻ chạy về động phủ, không lâu sau Vân Tiêu và Quỳnh Tiêu cũng đi theo ra.

Bốn huynh muội hàn huyên một trận, sau đó Vân Tiêu biết được Triệu Công Minh mượn bảo bối là để giáo huấn đệ tử Xiển Giáo,

nhất thời khó xử.

"Huynh trưởng, lão sư đã dặn đi dặn lại ta vạn vạn lần không được xuống núi, không được tham dự tranh chấp giữa Thương Chu hai triều, nếu vướng vào nhân quả Phong Thần, sẽ vạn kiếp bất phục!" Vân Tiêu trầm tư một lát, cự tuyệt lời thỉnh cầu của Triệu Công Minh, và hy vọng Triệu Công Minh có thể quay về động phủ tu hành, không hỏi thế sự.

"A huynh trưởng, tiểu muội thấy mi tâm huynh trưởng một đoàn hắc khí, quả thực là hung sát chi tượng, nếu huynh trưởng cứ cố chấp không tỉnh ngộ nữa, e rằng thật sự có nguy hiểm tính mạng a!" Bích Tiêu cũng vội vàng mở miệng nói, bốn huynh muội một mẹ đồng bào, tình cảm sâu đậm, tự nhiên không hy vọng huynh trưởng này càng lún càng sâu, mau chóng tỉnh ngộ mới là chính đạo!

"Nhưng Khương Tử Nha lại dám khi Tiệt Giáo ta không có ai, ba phen bảy lượt sỉ nhục đệ tử Tiệt Giáo ta, cướp đoạt pháp bảo của ta, làm sao huynh có thể dung nhẫn!" Triệu Công Minh hoàn toàn bị ý niệm báo thù che mờ đầu óc, lời khuyên của hai vị muội muội hoàn toàn không nghe lọt tai, quyết tâm muốn đi tìm Khương Tử Nha phân cao thấp lần nữa!

"Tỷ tỷ, huynh trưởng đều chịu sỉ nhục lớn như vậy, ở đây nói lời lạnh nhạt, thật sự quá tổn thương lòng huynh trưởng rồi!" Bích Tiêu bên cạnh thấy hai vị tỷ tỷ đều có ý từ chối, lại xót xa cho những gì Triệu Công Minh đã gặp phải, vội vàng mở miệng cầu tình cho Triệu Công Minh.

"Tiểu muội, chuyện Phong Thần không phải chuyện nhỏ!

Ta cũng không muốn thấy huynh trưởng cuối cùng càng lún càng sâu nên mới nói như vậy!" Thấy hai vị muội muội không muốn cho mượn pháp bảo, Triệu Công Minh đành bỏ cuộc, vì một chuyện mà

làm tổn thương hòa khí huynh muội thì quá không đáng!

Vân Tiêu và Quỳnh Tiêu lại mời Triệu Công Minh về động phủ, huynh muội tương kiến hảo hảo chiêu đãi một phen, nếu không lần sau gặp mặt không biết là khi nào.

Sau đó, Triệu Công Minh đành bất đắc dĩ rời đi, nghĩ nếu mấy vị muội muội không cho mượn bảo bối, thì chỉ có thể tìm đến các sư huynh đệ tỷ muội khác thôi.

"Huynh trưởng!

Đợi ta!" Quỳnh Tiêu chạy theo Triệu Công Minh ra, khẽ gọi huynh trưởng lại.

"Kim Giao Tiễn mà huynh trưởng muốn, ta đã lấy trộm từ chỗ đại tỷ, sư huynh yên tâm mà dùng đi!" "Tiểu muội!" Triệu Công Minh cảm kích nhìn Quỳnh Tiêu, nhận lấy một chiếc kéo vàng nặng trĩu có khắc giao long.

Kim Giao Tiễn do hai con giao long hung ác dưới đáy biển hóa thành, Thông Thiên Giáo Chủ ban cho ba tỷ muội dùng để hộ thân, uy lực cực lớn, bởi vậy Triệu Công Minh mới đến tìm ba vị muội muội.

Cầm Kim Giao Tiễn trong tay, Triệu Công Minh thẳng đường trở về Thương Triều, có linh bảo này trong người, có thể hảo hảo giáo huấn Khương Tử Nha cái tên vô sỉ kia! ……Khi Khương Tử Nha lại có một kiếp nạn nữa, không thể hoàn thành Phong Thần đại kế bình thường, Nguyên Thủy Thiên Tôn bất đắc dĩ lại lần lượt sai Xích Tinh Tử và Nam Cực Tiên Ông xuống núi giúp đỡ, có thêm hai vị sư huynh gia nhập, lòng Khương Tử Nha cuối cùng cũng ổn định lại, Nam Cực Tiên Ông là cường giả Chuẩn Thánh thật sự!

Thân Công Báo không ngại đường sá xa xôi đến Kim Ngao Đảo, biết nơi đây có Thập Tiên của Tiệt Giáo tu hành, tu vi của Thập Tiên

tuy cao nhất cũng chỉ là sơ kỳ Đại La Kim Tiên, nhưng Thập Tuyệt Trận do Thập Tiên tu luyện dưới sự chỉ dẫn của Thông Thiên Giáo Chủ, biến hóa khôn lường, cường giả Chuẩn Thánh bình thường tiến vào cũng phải chịu hết mọi tra tấn!

Sau một hồi bán thảm, Thân Công Báo nhanh chóng nhận được sự đồng tình của Thập Tiên, lại kể hết những hành vi vô sỉ của Khương Tử Nha, rồi tiếp đó kể lại những gì bi thảm mà sư huynh Triệu Công Minh đã gặp phải, Thập Tiên cơ bản đều không còn giữ được bình tĩnh.

"Chư vị đạo hữu có lẽ không biết, đạo hữu Triệu Công Minh một mình chống lại bốn người liên thủ của Khương Tử Nha, nhưng rốt cuộc song quyền nan địch tứ thủ, bại trận, hai mươi bốn viên Định Hải Châu cũng bị kẻ gian lấy đi!" "Vậy Xiển Giáo chẳng phải đang khi Tiệt Giáo ta không có ai sao, không biết mấy vị huynh đệ tỷ muội trong lòng nghĩ gì, ý của huynh là sẽ cùng Quốc Sư xuất sơn, thế Thiên hành đạo, chinh phạt Chu Triều, để bọn đệ tử Xiển Giáo vô sỉ kia chịu hết mọi khổ sở!" Không đợi Tần Hoàn nói xong, chín vị tiên khác đã phẫn nộ đồng ý, đồng loạt nguyện ý cùng Thân Công Báo xuất sơn, thay sư huynh Triệu Công Minh trút một cơn giận!

Được mười người chấp thuận, Thân Công Báo hiển nhiên thở phào một hơi dài, dù Xiển Giáo có thêm bao nhiêu người đi nữa, có Thập Tuyệt Trận ở đây, cũng chỉ là chịu chết mà thôi!

Triệu Công Minh trở về đại doanh Thương Triều, phát hiện Thập Tiên của Kim Ngao Đảo cũng đều có mặt, liếc Thân Công Báo đang nịnh nọt một cái, lạnh lùng hừ một tiếng không quay đầu lại vội vàng về trướng.

"Sư huynh sao vậy?" Kim Quang Thánh Mẫu khẽ hỏi.

"Tự nhiên là vì đối chiến với Xiển Giáo thất bại nên mới vậy,

ngày mai để ta giúp sư huynh lấy lại thể diện!" Triệu Giang đại đại liệt liệt nói.

Triệu Công Minh luôn cảm thấy như bị ai đó nhìn trộm, và trong lòng vẫn luôn mơ hồ cảm thấy bất an, dường như có chuyện gì đó sắp xảy ra.

"Ai!" Triệu Công Minh mạnh mẽ ngẩng đầu, trên đỉnh đầu có dao động khí tức yếu ớt, dù chỉ chớp lóe vài lần ngắn ngủi, cũng bị Triệu Công Minh cảm nhận được một cách nhạy bén!

Kim Giao Tiễn lập tức tế ra, mũi nhọn thẳng chỉ vào kẻ ẩn nấp!

"Nếu đạo hữu không xuất hiện nữa, đừng trách ta không khách khí!" Có thể lặng lẽ tiềm nhập vào nơi ở của ông mà không bị phát hiện, vậy tu vi của kẻ đó e rằng chỉ cao hơn chứ không thấp hơn!

Do bản mệnh pháp bảo Định Hải Châu bị mất, Triệu Công Minh vẫn luôn ở trạng thái căng thẳng, đột nhiên xuất hiện một người như vậy, sao có thể không khiến ông lo lắng?

"Ha ha, đạo hữu không cần căng thẳng, hôm nay ta đến đây để tặng ngươi một phần tạo hóa!" Khổng Tuyên hiện chân thân ra, cười hì hì nói.

"Là ai, vì sao tiềm nhập vào chỗ ta!" Triệu Công Minh thận trọng nhìn Khổng Tuyên, nhưng lại phát hiện Khổng Tuyên đối với mình dường như không có sát ý, cũng loại trừ khả năng Xiển Giáo phái người đến ám sát.

"Ta là Khổng Tuyên, đệ tử chân truyền của Nhân Vương, cũng là Thần Hộ Mệnh của Thương Triều!" Lời giải thích của Khổng Tuyên hiển nhiên Triệu Công Minh không tin, chỉ là sự cảnh giác giảm đi không ít, người này có thời gian nói chuyện với mình, thì đã có thể làm không ít chuyện rồi.

“Ai, cũng phải, lão sư dường như chưa công bố thân phận của ta, nên những kẻ thiển cận này không biết cũng phải, còn về việc vì sao ta không xuất hiện, chỉ là vì Nhân tộc chưa đến mức vong tộc diệt chủng, ta không cần xuất thủ!” Không được Sở Ca công khai tuyên bố là đệ tử chân truyền, trong lòng Khổng Tuyên vô cùng chua xót, lăn lộn lâu như vậy ngay cả một thân phận cũng không có, tự báo gia môn lại bị người khác nghi ngờ thân phận!

Ý của Sở Ca là để Khổng Tuyên bảo vệ Nhân tộc không bị diệt vong, còn những tai nạn khác không cần nhúng tay vào, nếu để Nhân tộc biết có một vị thần hộ mệnh như vậy, tự nhiên sẽ lơ là, không có lợi cho sự tiến bộ của Nhân tộc.

“Thân phận của đạo hữu ta không muốn tìm hiểu, nếu không có chuyện gì khác, đạo hữu mau chóng rời đi đi, nếu không mấy vị sư đệ sư muội của ta tiến vào, đạo hữu sẽ gặp nạn đó!” Vì Khổng Tuyên không có ác ý với mình, Triệu Công Minh cũng không muốn vào lúc này gây thêm một đại địch như vậy, nên đã đuổi hắn đi.

“Ta đã đến rồi, tặng các hạ một trận tạo hóa, vậy thì không cần nói chuyện hì hì ha ha với đạo hữu nữa.” “Đạo hữu có cảm thấy mấy ngày nay thân tâm mệt mỏi rã rời, có lúc không thể ngưng tụ sức mạnh, có lúc lại đầu choáng mắt hoa không?” Sắc mặt Triệu Công Minh đột ngột biến đổi, lấy Kim Giao Tiễn ra định ra tay.

“Ai ai, đừng ra tay a, ta nhắc nhở ngươi sắp có huyết quang chi tai, nếu không phá giải, không mấy ngày nữa sẽ thất khiếu chảy máu, trực tiếp lên bảng!” “Sao ngươi biết tình trạng cơ thể ta!” Triệu Công Minh lạnh lùng nói, tại sao người trước mắt này lại rõ ràng tình trạng cơ thể mình đến vậy!

“Lão sư nói ngươi có một kiếp nạn, nhưng thấy ngươi trợ giúp Thương Triều có công, đặc biệt sai ta đến nhắc nhở, tránh cho ngươi

chết không minh bạch, hồ đồ lên bảng.” “Lão sư?

Chương 183

Nhân Vương nhắc nhở ta?" Ánh mắt Triệu Công Minh không ngừng biến đổi, thực sự không hiểu vì sao Nhân Vương lại nhắc nhở mình, còn lão sư Thông Thiên Giáo Chủ lại không quan tâm.

"Thứ đang giáng xuống ngươi gọi là Đinh Đầu Thất Tiễn Thư, là thủ đoạn của kẻ đã làm ngươi bị thương mấy ngày trước, chỉ cần hai mươi mốt ngày, ngươi có thể đi gặp sư điệt Văn Trọng rồi!" "Vì sao ta chưa từng nghe nói có tà thuật như vậy?" Triệu Công Minh cau mày nói, những biến đổi trong cơ thể mình đúng như Khổng Tuyên nói, một ngày một nghiêm trọng hơn!

"Không phải vì kiến thức nông cạn đâu!" Khổng Tuyên cũng không nói thêm, kỳ thực hắn cũng không biết có tà thuật như vậy, Sở Ca truyền âm bảo hắn đi nhắc nhở Triệu Công Minh một tiếng, để tránh tổn thất một người trợ giúp tốt của Thương Triều như vậy.

Trước đó đã giết Khương Tử Nha một lần, Triệu Công Minh rõ ràng đã triệt để kết nhân quả với Xiển Giáo, lún sâu vào Phong Thần lượng kiếp!

Nếu bị người đánh chết, cũng chỉ có thể trách tu luyện không tinh thâm, nhiều nhất cũng chỉ lên Phong Thần Bảng, nhưng cuối cùng lại chết vì tà thuật như vậy, thì nhất định sẽ chết không nhắm mắt!

"Xin đạo hữu cáo tri ta phương pháp phá giải, nhất định sẽ có trọng tạ!" Triệu Công Minh chắp tay với Khổng Tuyên, thái độ thân thiện nói.

"Ta chuyến này đến đây chính là thụ gia sư sai phái để giải cứu ngươi, không cần đa lễ, muốn tạ thì đi tạ lão sư của ta đi!" "Đạo hữu quả thật là đệ tử Nhân Vương?" "Ngươi không tin ta sao?" Triệu

Công Minh sờ sờ mũi, cảm ơn Khổng Tuyên thì được rồi, cảm ơn Nhân Vương thì thực sự không dám, dù sao lời nói của Thông Thiên Giáo Chủ vẫn luôn vang vọng bên tai!

Có địa điểm cụ thể mà Sở Ca đã nói, Khổng Tuyên và Triệu Công Minh hai người ẩn thân lẻn vào trong đại doanh Thương Triều!

Cả hai đều có tu vi Chuẩn Thánh, sử dụng một số thuật pháp che giấu bản thân, không tốn chút sức lực nào đã xông vào, trong đại doanh phần lớn đều là phàm nhân, căn bản không thể cảm nhận được sự tồn tại của hai người!

"Thấy doanh trướng phía trước đang bốc lên tử khí không?

Địa điểm thi thuật ở đó!" Hoàn toàn không cần Khổng Tuyên nhắc nhở, Triệu Công Minh thể nội khí huyết cuồn cuộn đã rõ ràng cảm nhận được doanh trướng phía trước chính là thủ phạm khiến cơ thể mình ngày càng suy yếu!

Đinh Đầu Thất Tiễn Thư thuộc loại pháp bảo hàng đầu, kẻ bị thi thuật trước đó thậm chí không có cảm giác đặc biệt lớn, cuối cùng ôm hận mà chết!

"Đệ tử Xiển Giáo quả thực là hạng âm hiểm độc địa bậc nhất!" Thuật này nếu không phá giải, không biết sẽ có bao nhiêu đệ tử Tiệt Giáo sẽ gặp nguy hại, nghĩ đến đây, Triệu Công Minh hận không thể lập tức xông vào, hủy đi doanh trướng kia, xé xác Lục Áp vạn đoạn!

"Đạo hữu chớ vội!

Cưỡng ép phá hoại chỉ sẽ thu hút sự chú ý!" Khổng Tuyên kéo Triệu Công Minh đang ở bờ vực bạo phát, tiểu bất nhẫn tắc loạn đại mưu, đại doanh Thương Triều dù sao cũng là đại bản doanh của Xiển Giáo, nếu trong đó có mai phục, cũng không có nắm chắc tuyệt đối có thể thoát thân!

Trước khi chưa làm rõ cách phá giải Đinh Đầu Thất Tiễn Thư, đừng hành động khinh suất, nếu không phá giải thành công, đợi khi đối phương đã có phòng bị, lần sau sẽ không còn cơ hội nữa!

Nội tâm Khổng Tuyên cũng cực kỳ xem thường người của Xiển Giáo, chính diện không đánh được chỉ có thể dựa vào thủ đoạn âm hiểm, thật làm ô danh môn phong Thánh Nhân, may mắn là hắn đã đến cáo tri Triệu Công Minh, có Triệu Công Minh ra sức vì Thương Triều cũng an tâm hơn.

"Trong này tổng cộng có hai Chuẩn Thánh, một sơ kỳ một hậu kỳ, còn có mấy chục vị Đại La đỉnh phong, đạo hữu nếu cảm thấy có thể coi thường, cứ việc xông lên đi!" Mục đích của hai người chỉ là phá hủy vật làm phép, không cần phải dẫn người của Xiển Giáo vây công, nếu lại xảy ra chuyện gì nữa, thì hoàn toàn hỏng bét!

"Chuẩn Thánh hậu kỳ?" Triệu Công Minh nhất thời bình tĩnh lại, thậm chí còn cảm thấy vì sao mình lại muốn kích động ở đây!

Một cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ đủ sức giải quyết hai người mà không cần tốn chút sức lực nào, thậm chí không cần khó khăn!

"Trong Xiển Giáo lại có cường viện tu vi như vậy, Thập Nhị Kim Tiên của Xiển Giáo chẳng phải cao nhất cũng chỉ có tu vi Đại La Kim Tiên đỉnh phong sao!" Nếu Xiển Giáo có cường viện tu vi như vậy, vì sao lại cần sử dụng tà thuật như vậy?

Đối đầu công bằng với Tiệt Giáo e rằng không quá ba người!

"Nguyên Thủy Thiên Tôn đã dốc hết vốn liếng, đừng quên còn có Phó Giáo Chủ!" Dựa lưng vào cây lớn dễ hóng mát, có Nhân Vương lão sư, Khổng Tuyên cũng không sợ người của Xiển Giáo động thủ với mình, ngược lại còn thoải mái hơn không ít!

"Nam Cực Tiên Ông!

Một trong Tam Thiên Tử Tiêu Khách!" Theo bối phận, Nam Cực Tiên Ông và Tam Thanh đồng bối, Triệu Công Minh gặp Nam Cực Tiên Ông cũng phải ngoan ngoãn gọi một tiếng sư thúc!

Nếu là như vậy, Triệu Công Minh chỉ có thể chọn từ bỏ, vì Nam Cực Tiên Ông đã ở đây, hai người cũng không thể tùy tiện làm càn, nếu lại liên lụy Khổng Tuyên thì trong lòng sẽ áy náy!

"Yên tâm, tuy chúng ta không phải đối thủ, nhưng nếu ta muốn chạy, e rằng ngay cả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đến cũng phải tốn một phen công phu, hôm nay nhất định phải lấy được vật đó!" Khổng Tuyên vỗ vỗ vai Triệu Công Minh, tính cách đệ tử Tiệt Giáo đều khá hợp khẩu vị, ngay cả lão sư không phân phó, cũng nguyện ý giúp đỡ một tay!

Hai người cực kỳ cẩn thận tiến gần đến bên ngoài đại doanh, biết có cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ ở phía sau, đều không khỏi có chút căng thẳng, sợ sẽ thu hút sự chú ý, dẫn đến thất bại vô ích!

Sau khi giải quyết xong lính gác mà không gây ra bất kỳ động tĩnh nào, hai người cuối cùng cũng bước vào trong doanh trướng!

"Tê!" Triệu Công Minh không khỏi hít một ngụm khí lạnh!

Hình nhân cỏ trên bàn rõ ràng viết ba chữ "Triệu Công Minh", và hình nhân cỏ kia lại mơ hồ lộ ra một tia tà tính, một lượng lớn hắc khí bao vây hình nhân cỏ.

"Đạo hữu, thấy đồ vật này trông có giống ngươi không?" Khổng Tuyên gãi gãi đầu, hình nhân cỏ dần dần có dáng vẻ lông mày của Triệu Công Minh, trông cực kỳ quỷ dị!

"E rằng đây là tác dụng của thuật này, nếu hình nhân cỏ này thay thế ta, chỉ cần thi pháp trên hình nhân cỏ, như thể đang thi pháp trên bản thân ta vậy!" "Thật sự tà môn!

Ngồi ở nhà mà cũng sẽ đột nhiên bạo tử, tà thuật như vậy vì sao lại tồn tại trên thế gian!" Cả hai đều không có phương pháp phá giải thuật này, không biết phải làm thế nào, chỉ có thể trừng mắt nhìn.

"Hay là mang nó về?

Nghiên cứu kỹ lưỡng rồi hủy nó đi?" Khổng Tuyên hỏi.

"Cũng chỉ có thể như vậy!" Triệu Công Minh gật đầu.

Nói rồi bắt đầu chạm vào hình nhân cỏ kia, chuẩn bị mang đi!

Ai ngờ, Lục Áp có cảm ứng với pháp bảo này từ xa, Lục Áp lạnh lùng hừ một tiếng, cuối cùng cũng tự đưa đến cửa rồi!

"Tên tiểu tặc dám xông vào đại doanh Chu Triều!

Không sợ có đi mà không có về sao!" Giọng Lục Áp truyền khắp toàn bộ đại doanh Chu Triều, thông báo cho những người khác mau chóng đến, một mẻ bắt gọn tên tặc nhân này!

Không hay rồi, bị phát hiện!

Hai người nhìn nhau, trong lòng đại kêu một tiếng không ổn!

Vội vàng cuộn hình nhân cỏ lại, thuận thế muốn chạy trốn!

"Oanh!" Phiên Thiên Ấn hung hăng đập xuống đỉnh đầu hai người!

Khổng Tuyên không kịp tránh né, chỉ đành đón đỡ, Thất Sắc Thần Quang đã thăng cấp toàn lực quét ra!

"Rầm!" Sóng xung kích khổng lồ gần như phá hủy toàn bộ doanh trướng gần đó, số lượng nhân tộc chết trong cuộc giao phong này không ít!

"Sư huynh!

Trong này đều là phàm nhân!

Đừng làm tổn thương họ!

Cẩn thận nhiễm phải nhân quả!" Khương Tử Nha kêu lớn, những binh sĩ này có tác dụng, nếu cứ mất mạng như vậy, thật sự chết oan!

Hơn nữa, chết chóc vô số, vị sư huynh này cũng sẽ bị nhân quả dây dưa, cực kỳ bất lợi cho tu hành sau này!

Quảng Thành Tử vội vàng thu tay, Nhân tộc là khí vận chi tử của Hồng Hoang, làm tổn thương nhiều sẽ gây ra nhân quả căn bản không thể gánh vác nổi!

Khổng Tuyên cũng thầm mắng một tiếng xui xẻo, vừa nhìn thấy Triệu Công Minh đã mất bóng, mặt hắn lập tức tối sầm lại!

Tên đạo tặc kia lại dám bán đứng mà bỏ chạy!

"Ting ting tang tang!" Một kích toàn lực của cực phẩm tiên thiên công đức chí bảo, Khổng Tuyên chỉ cảm thấy khí huyết trong cơ thể một trận chấn động, hiển nhiên không kịp chống đỡ đã chịu chút nội thương!

Chỉ là không kịp suy nghĩ rốt cuộc bị thương ở đâu, một đám người đang lao nhanh về phía mình, trong đó bao gồm cả Nam Cực Tiên Ông!

Khổng Tuyên không muốn nhanh chóng lộ thân phận, liền lăn lê bò toài muốn thoát ra khỏi vòng vây!

"Đang!" Một chiếc gậy đầu rồng đánh thẳng xuống, trực tiếp khiến Khổng Tuyên bị đánh đến hai mắt tóe kim tinh!

"Đạo hữu, đã đến rồi, đừng vội vã rời đi chứ!" Nam Cực Tiên Ông phiêu nhiên đến, tóc râu bạc trắng, một dáng vẻ cao nhân đắc đạo, gậy đầu rồng cầm trong tay, tĩnh lặng nhìn Khổng Tuyên!

"Hỏng rồi!" Lần này thật sự không thể chạy thoát rồi, đệ tử Xiển Giáo đều đã vây quanh, mỗi người đều hổ thị đam đam nhìn chằm chằm, lần này muốn đi thật sự khó rồi!

Trong đầu Khổng Tuyên xuất hiện vô số phương án đào thoát, cuối cùng từng cái từng cái bị phủ quyết, trước mặt thực lực tuyệt đối, tiểu xảo căn bản không có tác dụng!

"Ngươi biết lấy lớn hiếp nhỏ, lần sau ta sẽ để lão sư hảo hảo thu thập cái lão già nhà ngươi!" Khương Tử Nha trốn sau lưng chư vị sư huynh, như vậy có thể đảm bảo an toàn cho mình, hắn muốn xem Triệu Công Minh kia dám làm gì, lại dám một mình xông vào đại doanh!

Đứng chờ chết không phải phong cách của Khổng Tuyên, dù bị nhiều người vây quanh như vậy, cũng không thể ngồi yên chịu trận.

Vừa hay trước đó đột phá Chuẩn Thánh chưa hảo hảo thử sức, trước tiên lấy vài người luyện tay, đánh không lại thì cuối cùng chạy không thoát lại báo nhà môn!

"Mấy người cẩn thận, hắn sắp làm kháng cự cuối cùng rồi!" Nam Cực Tiên Ông nhắc nhở.

Linh khí thiên địa tụ tập về phía Khổng Tuyên, tu vi Chuẩn Thánh đủ sức câu thông linh khí thiên địa mà mượn dùng, Thất Sắc Thần Quang không có dấu hiệu báo trước đột nhiên quét ra bốn phía!

"Mau tránh ra!" Nam Cực Tiên Ông vội vàng thi pháp bảo hộ quân doanh dưới chân, những sư điệt phía sau chỉ có thể tự mình cẩn thận thôi!

Ánh sáng bảy màu chói lọi suýt chút nữa làm mắt người ta chói lòa, kỳ dị là, sau khi ánh sáng chiếu lên người, toàn thân người ta đều có cảm giác linh thể sắp bị rút ra vậy!

Trong lúc mọi người sững sờ, Khổng Tuyên nhất thời hóa thành một đạo lưu quang biến mất tại chỗ!

"Mau đuổi theo!" Đợi mọi người phản ứng lại, Khổng Tuyên đã

mất bóng, chỉ để lại một vệt sáng bảy màu, tốc độ phi hành toàn lực của Khổng Tước có thể khiến ngay cả Sở Ca cũng khó lòng đuổi kịp!

Trong lòng Khương Tử Nha cực kỳ hối hận, vừa nãy nếu phản ứng nhanh hơn đã không để hắn chạy thoát, mất đi cơ hội tốt như vậy, sau này muốn bắt lại sẽ khó khăn lắm!

"Thừa tướng!

Hình nhân cỏ đã bị mang đi rồi!" Lục Áp mặt mày âm trầm báo cáo, không còn vật chứa đó, căn bản không thể thi pháp nữa, tiếp theo Triệu Công Minh cũng nhất định sẽ có phòng bị, muốn thi pháp thần không biết quỷ không hay e rằng không thể nào nữa!

Không những người không giữ lại được, ngay cả hình nhân cỏ cũng bị mang đi rồi!

Chương 184

"Sư thúc, vì sao không giữ Triệu Công Minh lại?" Khương Tử Nha khẽ hỏi, dựa vào tu vi Chuẩn Thánh hậu kỳ của Nam Cực Tiên Ông, đối phó một Triệu Công Minh Chuẩn Thánh sơ kỳ chẳng phải thừa sức sao, hà cớ gì lại để hắn chạy thoát!

"Không phải Triệu Công Minh!" Nam Cực Tiên Ông liếc Khương Tử Nha một cái, nhìn Khổng Tuyên đã không còn bóng dáng mà thở dài.

"Không phải Triệu Công Minh thì là ai?

Chẳng lẽ là đệ tử Tiệt Giáo khác?" "Không thể nào là đệ tử Tiệt Giáo!" Nam Cực Tiên Ông khẳng định nói.

"Vừa nãy không biết ngươi có chú ý không, uy lực của Thất Sắc Thần Quang cực lớn, không phải pháp bảo bình thường!

Có ai biết Tiệt Giáo có pháp bảo như vậy không?" Mọi người suy nghĩ kỹ lưỡng một phen, vừa nãy uy lực Thất Sắc Thần Quang bộc phát ra suýt chút nữa đã làm tan chảy bọn họ, pháp bảo như vậy tuyệt phi tầm thường!

"Vậy ý của sư thúc là?" Khương Tử Nha hỏi.

"Theo ta được biết, pháp bảo bảy sắc có uy lực như vậy, e rằng chỉ có Thất Bảo Diệu Thụ của Chuẩn Đề Thánh Nhân, Giáo Chủ Tây Phương Giáo!" Nam Cực Tiên Ông vuốt vuốt râu, nói.

"Không thể nào!" Quảng Thành Tử lập tức phủ quyết, "Tây Phương không tham dự Phong Thần, chẳng phải trước đó mấy vị giáo chủ đã thương lượng xong rồi sao, đột nhiên lại chen chân vào?" Những người có mặt đều biết mức độ nghiêm trọng của chuyện này

mà trầm mặc, sự xuất hiện của Thất Bảo Diệu Thụ không nghi ngờ gì nữa đại diện cho Chuẩn Đề Thánh Nhân, nhưng người bỏ chạy kia hiển nhiên chỉ có tu vi Chuẩn Thánh, vậy sẽ không phải là Chuẩn Đề bản thân!

Nhưng chí bảo Thánh Nhân lại dễ dàng cho người khác mượn, nhất định là môn đồ dưới trướng!

Đệ tử Tây Phương Giáo cầm chí bảo Thánh Nhân, cướp đoạt vật phẩm ám sát Triệu Công Minh của Xiển Giáo?

Nam Cực Tiên Ông sở dĩ không dám động thủ là vì vậy, nếu vì chuyện này mà đắc tội với hai vị Thánh Nhân của Tây Phương thì được không bù mất!

"Vậy Tây Phương Giáo vì sao lại giúp Triệu Công Minh cướp vật đó?" Khương Tử Nha hỏi.

Hỏi ta, ta hỏi ai?

Ta biết được Tây Phương Giáo rốt cuộc là gì sao?

Nam Cực Tiên Ông không khỏi có chút bất đắc dĩ, vị sư đệ nhỏ này dường như một chút cũng không hiểu chuyện!

"Chuyện này ta sẽ nhanh chóng quay về bẩm báo Giáo Chủ, mấy người các ngươi trước tiên đừng đi tìm phiền phức của Thương Triều, đợi lệnh tiếp theo của Giáo Chủ!" Nam Cực Tiên Ông dặn dò xong, lập tức nhanh nhất có thể quay về Ngọc Hư Cung, mang tin tức có thể ảnh hưởng đến toàn bộ cục diện Hồng Hoang sau này trở về!

Mười hai vị Kim Tiên tại chỗ đều nhìn nhau, không biết phải làm gì, nếu thật sự như Nam Cực Tiên Ông nói, Tây Phương Giáo tham dự Phong Thần, và còn giúp đỡ Tiệt Giáo, thì tin tức này đối với bọn họ là hủy thiên diệt địa!

Khương Tử Nha không rõ vì sao mấy vị sư huynh đột nhiên đều

trở nên yên lặng như chết, chỉ đành lui xuống trước.

Phân phó chỉnh đốn lại quân doanh hỗn loạn, trước đó khi hai người giao thủ có làm bị thương vài phàm nhân, có thể cứu chữa thì mau chóng cứu chữa, không thể cứu cũng cần phải xử lý!

Khổng Tuyên không biết đã bay bao lâu, chỉ cảm giác sắp sức cùng lực kiệt mới dám dừng lại, phía sau tịnh không có người truy đuổi ngăn chặn như trong tưởng tượng. "Chuẩn Thánh hậu kỳ thật khủng bố!

Nếu lão sư đối đầu thì cần bao lâu để giải quyết đây?" Kiểm tra lại toàn bộ thân thể một lượt, phát hiện không chịu thương tổn thực chất nào mới thở phào nhẹ nhõm! "Không biết tên Triệu Công Minh kia thế nào rồi, cư nhiên trực tiếp bán đứng ta!" "Khổng Tuyên đạo hữu, ngươi không sao chứ?" Thấy Khổng Tuyên về tới Đại Thương, Triệu Công Minh liền vội vàng nghênh đón, quan thiết hỏi han. "Không có việc gì, bất quá có chút khó xử lý thôi, nếu lão sư đã để ta đi giúp đỡ giải quyết, tự nhiên phải làm cho xong!" Trong ký ức của Triệu Công Minh, thời điểm Nhân Vương đồ sát Ngũ Thánh thì tu vi mới là Chuẩn Thánh, Khổng Tuyên dĩ nhiên lấy tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ đối kháng hậu kỳ cũng không sợ hãi, đây là văn hóa sư đồ một mạch tương truyền sao? "Đạo thảo nhân có mang về được không?" Khổng Tuyên hỏi.

Nếu mạo hiểm lớn như vậy mà chưa thu hồi được người rơm, vậy thì đúng là tiền mất tật mang!

Triệu Công Minh lấy người rơm trong ngực ra: "Ở đây!" Ngũ quan người rơm càng ngày càng giống Triệu Công Minh, nhìn qua cực kỳ quỷ dị, tức thì Khổng Tuyên có tu vi Chuẩn Thánh nhìn vào cũng cảm giác hồn phách bị ô nhiễm!

Một thuật pháp có thể âm thầm thương tổn Chuẩn Thánh, đủ để

khiến người ta coi trọng.

Chỉ là hai người tuy mang người rơm về, lại không biết phá giải thuật pháp này như thế nào, cũng không rõ ràng trớ chú trên người Triệu Công Minh đã giải trừ hay chưa. "Ta nếu mang vật này về, thiếu không được sẽ bị lão sư phạt một trận, nhưng ngô cũng không biết hiểu đi xử lý thế nào!" Triệu Công Minh lâm vào trầm tư, không nghe theo lời khuyến cáo của Thông Thiên Giáo Chủ mà tư tự xuống núi, trở về miễn không được sẽ chịu tội, nhưng nếu không quay về, lại không cách nào giải trừ cái trớ chú này! "Đạo hữu yên tâm, ngô vừa vặn có việc cần tìm lão sư một chuyến, thuận tiện để lão sư giúp ngươi giải quyết luôn đi!" Khổng Tuyên vỗ vỗ lồng ngực cam đoan.

Chuyện mà Thông Thiên Giáo Chủ có thể giải quyết, chẳng lẽ lão sư của hắn lại giải quyết không được sao? "Đa tạ đạo hữu tương trợ, ngày sau nếu có chỗ nào cần đến ngô, ngô tự đương tiến lên!" Có Khổng Tuyên cam đoan, tảng đá trong lòng Triệu Công Minh triệt để buông xuống, lấy tu vi của Nhân Vương, phá giải pháp này định là chuyện dễ như trở bàn tay! "Khách khí khách khí!

Những ngày ngô rời đi, thỉnh đạo hữu chiếu cố Đại Thương nhiều hơn, để miễn cho lê dân chịu xâm hại!" Khổng Tuyên biết lão sư đã tiếp nhận an bài, nếu cứ tiếp tục thế này, Tiệt Giáo hầu như không có bất kỳ phần thắng nào, lại còn phải bảo đảm Hồng Hoang Nhân tộc không chịu thương hại!

Đã thân là Hồng Hoang Nhân tộc đồ đằng, làm Hồng Hoang Nhân tộc thủ hộ thần, cùng Nhân tộc vinh nhục dữ cộng, tự nhiên hắn phải để tâm nhiều hơn một chút, bằng không làm sao có thể mưu cầu những cái tín ngưỡng cùng công đức kia đây? ... "Đệ tử Khổng Tuyên bái kiến lão sư!" "Không cần đa lễ, không phải để ngươi thủ hộ Thương triều sao, vì sao đột nhiên lại trở về?" Sở Ca nhìn chằm chằm Khổng Tuyên, phát hiện lúc này trên người hắn dính dáng nhân quả

cùng Xiển Giáo, liền biết mục đích chuyến này của tên kia!

Khổng Tuyên vẫn luôn cúi đầu nói chuyện, vừa ngẩng đầu liền có thể nhìn thấy lão sư cùng sư mẫu ân ái, thật là ngược đãi kẻ cô đơn! "Xiển Giáo phái ra bang thủ cấp bậc Phó giáo chủ, Thông Thiên Giáo Chủ lại trước sau không nguyện ý đem môn hạ đệ tử đưa tới hỗ trợ, đệ tử cảm giác tình huống không ổn lắm!" Huống hồ Triệu Công Minh không phải được Thông Thiên Giáo Chủ phái ra, mà là tự nguyện đến báo thù cho sư điệt, sinh sợ Thông Thiên Giáo Chủ biết được rồi trừng phạt!

Xiển Giáo Thập Nhị Kim Tiên đến cũng gần đủ rồi, Tiệt Giáo lại cứ đóng cửa không ra!

Cứ tiếp tục như vậy, Thương triều tuyệt không có khả năng thắng lợi!

Sở Ca hừ lạnh một tiếng, cũng không thể trách Tiệt Giáo đóng cửa không ra.

Chỉ là Xiển Giáo không ra bài theo sáo lộ, rõ ràng đã nói Thánh Nhân tịnh không tham dự vào, nhưng tổng có thể nhìn thấy trong đó có thủ bút của bọn hắn.

Thông Thiên Giáo Chủ thì lại có vẻ thành thật hơn nhiều, không có các loại tâm tư hoa hoa tràng tử, chỉ lo lắng đồ đệ lâm vào trong đó, cuối cùng lên Phong Thần Bảng dẫn đến đạo hạnh ngàn vạn năm hủy hoại chỉ trong chốc lát! "Không phải còn có ngươi ở đó sao, hẳn là sẽ không thua đến mức khó coi như vậy chứ!" Sở Ca cười nói.

Khổng Tuyên tuy rằng chỉ là Chuẩn Thánh sơ kỳ, nhưng đối đầu Chuẩn Thánh trung kỳ cũng không có áp lực, hiện tại cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ xuất nhập Hồng Hoang chỉ đếm được trên đầu ngón tay. "Đừng nhắc nữa, người của Xiển Giáo thực sự ngoan lạt đến cực điểm!" Khổng Tuyên đem người rơm đưa cho Sở Ca xem,

nhịn không được lắc đầu thở dài, "Nếu không phải lão sư nhắc nhở sớm, e rằng Triệu Công Minh đã lên bảng, đồng vi Chuẩn Thánh sơ kỳ mà ngã cũng thấy tâm kinh đảm chiến!" Nếu Sở Ca không có ký thác, Triệu Công Minh nguyên bản hẳn là đã bị thuật này hại chết lên bảng! "Thuật này quả thật là tà thuật, nếu không chú ý một chút thì khó có thể tránh miễn." Tỉ mỉ quan sát một phen, người rơm tịnh không có chỗ nào kỳ đặc, huyền bí của Đinh Đầu Thất Tiễn Thư hẳn là nằm ở trong bản thảo thư, nếu có thể nghiên cứu thấu triệt lưu lại tạo phúc Thương triều cũng không tệ! "Đệ tử căn bản không biết còn có bao nhiêu loại tà thuật như vậy, môn đồ do Nguyên Thủy Thiên Tôn mang ra đều ngoan lạt không giảng đạo lý như thế!" "Thường Hi, không tuân thủ quy tắc, thì nên xử lý thế nào?" Sở Ca tịnh không có hồi phục Khổng Tuyên, chỉ nữu đầu hỏi Thường Hi bên cạnh.

Thường Hi lăng lăng, tư tác phiến khắc rồi nói: "Tự nhiên là cần tiếp thụ trừng phạt!" "Đạo lý mà một nữ tử cũng biết, vì sao đường đường là Xiển Giáo Giáo chủ Nguyên Thủy Thánh Nhân lại không biết đây?" Nhìn thấy lão sư nhà mình có dấu hiệu phát nộ, Khổng Tuyên đánh tiếng chào hỏi rồi liên mang lui xuống, miễn cho bị lan đến gần!

Tay phải Sở Ca đột nhiên toát ra ngọn lửa vô danh, đem người rơm thiêu đốt!

Trọng điểm của thuật này là bản thảo thư, nhưng phá hủy môi giới này, muốn thi pháp cũng khó càng thêm khó!

Đột nhiên!

Trong khoảng điện quang hỏa thạch, hỏa diễm trên thân người rơm bỗng nhiên bốc cao, nếu không phải Sở Ca phản ứng kịp thời ném đi, chính hắn cũng muốn dính dáng đến hỏa diễm. "Phu quân!" Thường Hi sợ đến đại kinh thất sắc, vội vàng ôm lấy Sở Ca! "Không

có việc gì, chỉ là một cái tiểu bả hí mà thôi!" Sở Ca vỗ vỗ lưng Thường Hi an ủi. "Đinh!

Ngọn lửa này là Linh hồn chi hỏa của Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, bất sinh bất diệt, vô căn vô hình." Hệ thống phân tích tổng là kịp thời, ngay cả Sở Ca cũng không nghĩ tới, ngọn lửa nho nhỏ này cư nhiên chỉ có Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên mới có thể sở hữu! "Là Hồng Quân giở trò quỷ?

Hắn đoán được người rơm sẽ ở trên tay của ta?" Năng lực sở hữu tu vi bực này, trừ bỏ Hồng Quân Lão Tổ đang thân xử trong Hỗn Độn, tái vô bất kỳ người nào!

Chỉ là lệnh Sở Ca không giải thích được, một đạo hỏa diễm không cách nào gây thương hại như vậy, vì sao lại đưa tới đây? "Hồng Quân trong Hỗn Độn không cách nào việt giới sáp thủ, tối đa chỉ huyễn hóa một cái hóa thân đến, cho nên hiện tại hắn mới có thể triển hiện linh hồn chi hỏa trước mặt ta..." "Đây là trần trụi khiêu khích!" "Căn cứ hệ thống phân tích, hình chiếu của Hồng Quân Lão Tổ có tu vi có thể đạt tới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thỉnh ký chủ cẩn thận." Sở Ca ánh mắt lẫm liệt, bất tiết nói: "Nếu hắn có năng lực giải quyết ta, sẽ chỉ khiêu khích thôi sao?

E rằng sớm đã xuất thủ trấn áp ta rồi!" "Chân thân hàng lâm Hồng Hoang chỉ là vấn đề thời gian, hắn cũng có thể thông qua ảnh hưởng Thiên Đạo vận hành để phá hoại kết giới, ký chủ cần tận mau hoàn thành Phong Thần, tráng đại tự thân tu vi, thong dong ứng đối." Hệ thống nhắc nhở không phải không có đạo lý, chung quy là cô thân một người cùng toàn bộ Thiên Đạo Hồng Hoang đối kháng, muốn đích thân giải quyết thực sự không thực tế!

Trong Hồng Mông thế giới có ba vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, sau khi củng cố xong tự thân tu vi cũng có thể phát huy tác dụng nhất

định, tồn tại cấp bậc Thánh Nhân, ai cũng không thể không coi trọng!

Muốn tại đệ tam thứ Lượng kiếp suy yếu thực lực các Thánh Nhân, tịnh không phải chuyện khó, chỉ bất quá sau khi Sở Ca đích thân sáp thủ, chung quy sẽ dễ dàng dẫn đến việc Hồng Quân Lão Tổ chân thân hàng lâm sớm hơn! "Phong Thần nhất sự, ta có tất yếu đích thân tiến đến một chuyến!" Xiển Giáo đang xử tại vị trí thượng phong, không đi gõ một chút, Tiệt Giáo không có khả năng là đối thủ, huống chi sau lưng Xiển Giáo còn có Lão Tử, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh làm bang thủ, Thông Thiên Giáo Chủ còn cố chấp không ra, căn bản đánh không lại mấy người kia!

Đệ tử Tiệt Giáo trình độ là tồn tại siêu nhất lưu, thế mà lại bị một cái Nam Cực Tiên Ông làm cho bó tay bó chân, cũng chỉ có Thông Thiên Giáo Chủ cái lão thực nhân này mới đang tuân thủ quy tắc!

Ngay sát na người rơm bị thiêu đốt đãi tẫn, Triệu Công Minh chỉ cảm thấy toàn thân đều nhẹ nhõm, tất cả hiệu quả tiêu cực một kiện thanh không, khôi phục trạng thái nguyên bản. "Rốt cục đem cái trớ chú chết tiệt kia phá giải rồi, nếu ngô chết tại trên thuật này, thực nãi biệt khuất!" Nói xong liền hướng phía đại doanh Chu triều nhổ một bãi nước miếng, khánh chúc thoát khỏi xui xẻo! "Mấy vị sư đệ lần này thích ứng thế nào?" Toàn thân nhẹ nhõm, Triệu Công Minh mới nhớ tới Kim Ngao Đảo Thập Tiên đến hiệp trợ Thương triều, mấy ngày nay vẫn luôn lo lắng trớ chú trên người, không có chú ý tới mấy sư đệ này. "Hết thảy bình thường, chỉ là không có tự tại như ở trên đảo, quy củ quá nhiều!" Viên Giác bĩu môi nói. "Đã thụ mệnh đến đây, phải nghe theo Quốc sư an bài!" "Sư huynh, sư muội thấy hôm nay khí sắc ngươi tốt hơn không ít." Kim Quang Thánh Mẫu tỉ mỉ nhìn chằm chằm Triệu Công Minh nhìn lại nhìn, nói.

Đó là tự nhiên, trên người trớ chú giải trừ, trạng thái tự nhiên là tốt!

Chương 185

"A, sư huynh, huynh muội chúng ta đến đây mấy ngày, cũng không thấy đi tìm đám tiểu nhi Xiển Giáo kia gây phiền toái, cứ như đến ăn chực uống chực vậy!" Không có Thân Công Báo an bài, Kim Ngao Đảo Thập Tiên vẫn luôn ngốc tại trong quân doanh hưu chỉnh, mấy ngày nay quả thật vô liêu! "Hôm nay liền có thể!" Mắt Triệu Công Minh híp híp lại, uy lực của Thập Tuyệt Trận hắn biết rõ, không có tu vi Chuẩn Thánh tiến vào trong trận thì tùy thời đều có thể hóa thành nùng thủy! "Thật sao?

Vậy huynh muội chúng ta đi ra ngoài bố trận, để cho đám quy tôn tử Xiển Giáo hảo hảo kiến thức thủ đoạn của ta!" Tần Hoàn nói xong, dẫn đầu chín vị tiên nhân khác xuất doanh chuẩn bị.

Bố trí trận pháp cần thời gian, tịnh thả cự ly quân doanh quá gần sẽ dễ ngộ thương phàm nhân Thương triều, chỉ có thể chọn lựa vị trí giác vi hẻo lánh! "Đệ tử Tiệt Giáo thực sự là thực thành, quang minh chính đại yêu thỉnh người của Xiển Giáo phá trận!" Người nói chuyện tự nhiên là Khổng Tuyên từ Kiếm Sơn trở về.

Có lão sư nhà mình cam đoan, trong lòng hắn có lo lắng, Chuẩn Thánh hậu kỳ, Thánh Nhân Giáo chủ, đều phải ngoan ngoãn thành thật nằm sấp xuống! "Đa tạ đạo hữu tương trợ!" Thấy Khổng Tuyên trở về, Triệu Công Minh vội vàng khom người trí tạ, nếu không phải Khổng Tuyên xuất thủ tương trợ, hắn không biết đi đâu giải quyết cỗ người rơm kia!

Sở hữu phản ứng bất lương đều đã thanh trừ, điều đó biểu minh Nhân Vương đã xuất thủ phá giải trớ chú, vô luận như thế nào, Triệu Công Minh đều phải hảo hảo cảm tạ Khổng Tuyên! "Đạo hữu thuộc

thực khách khí rồi!

Đã là địch nhân chung, giúp ngươi cũng là giúp ta!

Mấy vị sư đệ kia muốn đi khiêu chiến sao?" Động tác của Kim Ngao Đảo Thập Tiên đã bị Khổng Tuyên chú ý tới, không hổ là đệ tử Tiệt Giáo, có ngạnh khí như thế, dù biết đối phương có Chuẩn Thánh hậu kỳ tọa trấn cũng chút nào không sợ! "Hai người chúng ta đi xem một chút thì tốt hơn, nếu Xiển Giáo lại có thủ đoạn âm hiểm gì cũng có thể phòng bị một chút!" Triệu Công Minh gật gật đầu, hai người lập tức đi theo ra ngoài!

Thập Tuyệt Trận phân biệt là: "Thiên Tuyệt Trận", "Địa Liệt Trận", "Phong Hống Trận", "Hàn Băng Trận", "Kim Quang Trận", "Hóa Huyết Trận", "Liệt Diễm Trận", "Lạc Hồn Trận", "Hồng Thủy Trận", "Hồng Sa Trận"!

Mỗi một trận đều phân biệt có một người chủ đạo, tuy là mười trận, nhưng mỗi trận pháp lại hỗ tương cộng đồng liên tiếp, một trận so với một trận càng thêm hung ác, sơ ý một chút thì dù là thần tiên chi khu cũng chỉ có thể hóa thành bột mịn! "Trận pháp Tiệt Giáo quả nhiên huyền diệu!" Đưa mắt nhìn lại, Khổng Tuyên căn bản nhìn không rõ ràng trận pháp vận chuyển như thế nào, đốn thời cảm thấy huyền diệu vô cùng! "Những trận pháp này đều do lão sư thông qua Tru Tiên Kiếm Trận nghiên cứu diễn hóa, còn có Cửu Khúc Hoàng Hà Đại Trận của ba vị muội muội ta, cùng với Vạn Tiên Trận do sở hữu đệ tử Tiệt Giáo cộng đồng bố trí!" Khổng Tuyên liên liên xưng kỳ, trong Hồng Hoang e rằng nghiên cứu của Thông Thiên Giáo Chủ đối với trận pháp đã đạt tới cực hạn, uy lực mà một số trận pháp phát huy ra, tức thì Thánh Nhân cũng không dám tiểu dòm!

Hai người tại ngoài trận vẫn luôn thủ hậu, xem lần này đệ tử Xiển Giáo sẽ phái ai ra phá trận, bất quá hai người đợi từ buổi sáng đến lúc

mặt trời lặn xuống núi đều chưa từng thấy một vị đệ tử Xiển Giáo nào xuất diện! "Lại đi khiêu chiến!" "Hồi bẩm Thượng tiên, chúng ta đã đi mấy chục chuyến, Thừa tướng Chu triều kia lại vẫn luôn thoái thác không ra!" "Nga?

Xiển Giáo đột nhiên biến thành rùa đen rút đầu không ra rồi?" Được thám báo trả lời, Triệu Công Minh và Khổng Tuyên đều lăng trụ.

Kim Ngao Đảo Thập Tiên tinh tâm chuẩn bị Thập Tuyệt Trận cho đệ tử Xiển Giáo, cư nhiên ngay cả bóng người cũng không thấy?! "Khương Tử Nha có nói nguyên nhân không?" Khổng Tuyên không làm rõ ràng rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, Xiển Giáo đang thế như chẻ tre cư nhiên đột nhiên chuyển biến tiến công tư thái!

Thám báo lắc lắc đầu.

Triệu Công Minh cũng vẻ mặt khó hiểu, trớ chú thuật thất bại cũng không đến mức toàn viên rúc tại trong quân doanh, Nam Cực Tiên Ông áp trận không nên như thế! "Có thể là lão sư đi tìm bọn hắn gây phiền toái hay không?" Khổng Tuyên to gan sai trắc nói.

Triệu Công Minh gật gật đầu: "Có khả năng!" "Vậy phải làm thế nào cho phải, mấy vị sư đệ vẫn luôn chi xanh trận pháp, tất cũng cực vi tân khổ, bằng không rút về trước?" "Cẩu thí Xiển Giáo Thập Nhị Kim Tiên, đều là một đám quy tôn tử!

Lão tử hì hục bày xuống Thập Tuyệt Trận, bây giờ thân thể không khỏe!" Tần Hoàn tức giận thổi râu trừng mắt, nguyên bản muốn triển hiện thực lực Kim Ngao Đảo Thập Tiên, tìm lại mặt mũi cho sư huynh Triệu Công Minh, lại xuất hiện kết quả khiến người ta không ngờ nhất!

Chín vị tiên khác cũng đang mắng mắng liệt liệt, giống như toàn lực đấm một quyền ra lại đánh vào bông vải, không có bất kỳ phản

ứng nào!

Triệu Công Minh và Khổng Tuyên là bất đắc dĩ nhất, rõ ràng biết thực lực bang thủ của Xiển Giáo chỉnh thể nghiền ép Tiệt Giáo, hoàn toàn không cần thiết phải đóng cửa không ra! "Chẳng lẽ lại đang giở trò âm hiểm gì, cho nên hiện tại căn bản không rảnh xuất môn ứng chiến?" Kiến chứng thủ đoạn của người Xiển Giáo, Khổng Tuyên không có biện pháp không hướng về phương hướng xấu nhất mà sai trắc!

Triệu Công Minh gật gật đầu, Phong Thần lượng kiếp chi trung, không phải ngươi chết chính là ta vong, thủ đoạn dù có hạ lưu một chút cũng là trong tình lý!

Khiến người ta lo lắng là, loại thuật pháp tương tự Đinh Đầu Thất Tiễn Thư thì không đợi phản ứng, người bị trớ chú đã hồn quy tây thiên, đến tình trạng không có bất kỳ phản ứng nào! "Ngã tương đối lo lắng an nguy mấy vị sư đệ, tu vi bọn hắn thấp kém, nếu trúng chiêu, e rằng chỉ có thể ngoan ngoãn lên bảng!" "Bọn hắn dám!

Lão sư sẽ không buông tha bọn hắn!" Lời nói thì như vậy, Khổng Tuyên vẫn đem Kim Ngao Đảo Thập Tiên đuổi trở về, rủi hoành sinh biến cố, Triệu Công Minh có thể bảo toàn, nhưng những sư đệ này thì không có biện pháp chiếu cố hết!

Khổng Tuyên biết lão sư nhà mình vẫn luôn thôi động Phong Thần phát triển, từ trong đó mưu cầu những thứ cần thiết, hiện tại bên phía Xiển Giáo đình trệ không tiến, e rằng sớm muộn gì người cũng sẽ đích thân xuất thủ thôi động! ...

Ngọc Hư Cung! "Lời ấy là thật?" Nguyên Thủy Thiên Tôn nhíu chặt mày, sự tình càng ngày càng phát triển theo hướng phác sóc mê ly rồi?

Thánh Nhân có thể động sát Thiên Đạo vận hành, cho nên mấy vị

Giáo chủ đối với quá trình và kết quả của Phong Thần lượng kiếp đại trí đều có hiểu biết nhất định, chỉ là đột nhiên xuất hiện biến hóa như thế này, khiến tất cả mọi người đều trở tay không kịp! "Chính xác!

Giáo chủ nên mau chóng sờ rõ Tây Phương rốt cuộc có thái độ gì, nếu quả thật như ngã sở liệu, e rằng Phong Thần lượng kiếp chính là một kiếp của Xiển Giáo!" Nam Cực Tiên Ông sắc mặt đồng dạng không dễ nhìn, thân là Phó giáo chủ Xiển Giáo, hắn đối với đại cục chỉnh cái Hồng Hoang có sở hiểu biết! "Thất Bảo Diệu Thụ ngô từng thấy Chuẩn Đề đạo hữu thi triển mấy lần, ứng sẽ không nhận sai, đêm đó xuất hiện thất sắc thần quang, trừ bỏ bảo vật này có uy lực đó, các linh bảo khác tái vô khả năng!" "Vậy Tiếp Dẫn Chuẩn Đề rốt cuộc có ý gì đây?" Nguyên bản hai vị Giáo chủ ứng cai không tham dự Phong Thần, cư nhiên không giữ lời hứa, tệ nhất cũng phải xử tại lập trường trung lập mới đúng! "Vì bảo hiểm, Từ Hàng, Văn Thù, Phổ Hiền, ba người các ngươi đi Tây Phương thăm dò xem hai vị Giáo chủ có ở Tây Phương hay không, nói vi sư có yếu sự muốn thương lượng cùng bọn hắn!" Nguyên Thủy Thiên Tôn không dám sớm hạ định luận, sự quan trọng đại, Thánh Nhân Giáo chủ cũng không dám điệu dĩ khinh tâm!

Chỉ đành trước tiên phái ba vị đệ tử đi xem Tiếp Dẫn Chuẩn Đề có ở trong cảnh nội Tây Phương hay không!

Nếu bọn hắn vẫn ở Tây Phương, vậy đối với việc sáp thủ Phong Thần cực vi khó khăn, càng không đến mức đem Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo và đồ đệ cấp bậc Chuẩn Thánh đưa tới Đông Phương, nếu xảy ra ngoài ý muốn, những tổn thất này căn bản gánh không nổi!

Nếu không ở Tây Phương, e rằng dù không có thụ ý, việc đệ tử Tây Phương Giáo dạ tập đại doanh Chu triều, trộm lấy người rơm trớ chú Triệu Công Minh cũng khó thoát can hệ!

Tru Tiên Kiếm Trận phi Tứ Thánh bất khả phá!

Nguyên Thủy cộng thêm Lão Tử và Nữ Oa cũng mới chỉ ba người, như vậy căn bản không cách nào phá giải được Tru Tiên Kiếm Trận.

Không phá trận này, lại làm sao có thể thủ đắc Phong Thần đại mãn quán?

Trận pháp này cũng là thứ Nguyên Thủy Thiên Tôn kiêng kỵ nhất!

Cuối cùng Tam Thanh nháo đến mức không có dư địa chuyển viên, tự nhiên cần phải đối mặt với Tru Tiên Kiếm Trận, làm sao đi phá trận mới là nhiệm vụ hàng đầu!

Hai vị Thánh Nhân Tây Phương ám địa lý trợ giúp đệ tử Tiệt Giáo, cổ kế là có liên hệ với Thông Thiên Giáo Chủ, đến nỗi hai bên rốt cuộc phát triển thành tình trạng gì, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không dám tưởng tượng!

Duy nhất biết là, muốn cầu được hai vị Giáo chủ Tây Phương hỗ trợ, e rằng khó như lên trời!

Kết cục của Xiển Giáo chỉ có thể là bị Tiệt Giáo đạp dưới chân! "Chẳng lẽ kiếp này Xiển Giáo ta chỉ có thể cam tâm làm lá xanh thôi sao?!" Kết cục như vậy Nguyên Thủy Thiên Tôn tuyệt nhiên sẽ không đồng ý!

Người cầm Bảng Phong Thần là đệ tử Xiển Giáo, lại có Lão Tử và Nữ Oa hai vị Thánh Nhân âm thầm trợ giúp, hơn nữa người của Tiệt Giáo bó tay bó chân không dám xuất diện, chiếm hết thiên thời địa lợi nhân hòa như vậy mà còn thất bại thảm hại, thì Xiển Giáo nguy rồi! "Lão sư a lão sư, người đâu biết hành động vô tâm lưu lại khảo nghiệm của người, đã làm Xiển Giáo tiến thoái lưỡng nan!" Nguyên Thủy Thiên Tôn cảm thán trong lòng, nếu Hồng Quân Lão Tổ

không ban tứ Tru Tiên Tứ Kiếm cho Thông Thiên Giáo Chủ, Phong Thần lượng kiếp sẽ chỉ thuận lợi tiến hành, sẽ không có bất kỳ cái gì ngoài ý muốn!

Như hôm nay, hiểm tượng điệt sinh, Thiên Đạo mơ hồ không rõ, ngay cả Thánh Nhân cũng không nắm chắc an nhiên vô dạng, đông đảo đệ tử môn hạ lại nên đi về đâu đây?!

Mấy ngày sau, Từ Hàng, Phổ Hiền, Văn Thù toàn bộ trở về phục mệnh. "Lão sư, chúng ta ba người đi tới Tây Phương Giáo, bái kiến hai vị Giáo chủ, nhưng hai vị Giáo chủ tịnh không gặp, chỉ có môn hạ đệ tử dẫn kiến.

Hỏi hai vị Giáo chủ đi hướng nơi nào, bọn họ chỉ nói hai vị Giáo chủ đều đã tiến vào khổ tu!" Từ Hàng một năm một mười bẩm báo tất cả sự tình, tuy không rõ vì sao lão sư đột nhiên để ý Tây Phương, nhưng thấy sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn dần dần âm trầm liền biết là chuyện không tốt! "Về nghỉ ngơi trước đi." "Vâng, lão sư!" "Hai vị Thánh Nhân Tây Phương luôn luôn cẩn thận, cùng một thời gian bế quan tu luyện, ngô cho rằng không quá khả năng!" Nam Cực Tiên Ông nói.

Đệ tử Tây Phương Giáo nói hai người toàn bộ tu hành, Nguyên Thủy Thiên Tôn sẽ không tin tưởng, trong đó định có ẩn giấu! "Có thể là đại biểu Tây Phương Giáo đã biểu thái rồi sao?" Chính thức tuyên bố kết minh cùng Tiệt Giáo, hiệp trợ Tiệt Giáo cộng đồng độ Phong Thần lượng kiếp! "Vậy chúng ta nên làm thế nào cho phải!" Nam Cực Tiên Ông triệt để mất đi năng lực tự khảo!

Sáu vị Thánh Nhân chia hai phương mỗi bên ba người, tuy bề ngoài nhìn công bằng công chính, nhưng một cái Tru Tiên Kiếm Trận liền có thể khiến bọn họ bó tay hết cách!

Càng huống hồ còn có một Nhân Vương Sở Ca ở trong tối, như

độc xà chú ý sự tình trong Hồng Hoang, sơ ý một chút sẽ bị cắn một cái! "Phong Thần nhất sự, Xiển Giáo ta phải tiến hành thế nào đây!" "Nghe thủ dụ của ta, bảo Khương Tử Nha tạm thời đừng khinh cử vọng động!

Phong Thần nhất sự tạm dừng lại!" ...

Thân là kẻ đầu têu, Khổng Tuyên một chút cũng không cảm thấy sự tình lớn, thậm chí không biết sự tình rốt cuộc đã phát triển thành tình huống gì rồi!

Sự tình khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn mãi không thể tiếp thụ, chỉ bởi vì Sở Ca lúc trước tùy tay thăng cấp Ngũ Sắc Thần Quang cho Khổng Tuyên!

Cũng nhân đó Ngũ Sắc Thần Quang tiến hóa thành Thất Sắc Thần Quang, làm cho Nam Cực Tiên Ông ngộ nhận là linh bảo quang huy phát ra từ Thất Bảo Diệu Thụ của Chuẩn Đề Thánh Nhân!

Cái ô long như vậy khiến cho toàn bộ Thiên Đạo Hồng Hoang vận hành không cách nào bình thường, làm cho hầu như tất cả tồn tại đỉnh cấp của Hồng Hoang đều lâm vào trong trầm tịch! "Ký chủ, Xiển Giáo nửa tháng chưa tham dự chiến đấu, tựa hồ là đang chờ đợi cái gì đó." Hệ thống đem tất cả sự tình phát sinh trong Hồng Hoang hội báo.

Sở Ca đang toàn lực ứng phó tu luyện Tiên Đạo Trấn Ngục Kiếp, tranh thủ nhất cử đột phá đệ tam trọng, tấn thăng đệ tứ trọng cảnh giới!

Chương 186

Đến lúc đó Sở Ca có thể triệu hoán ra hóa thân của ức vạn năm sau! "Hóa thân ức vạn năm, ít nhất sở hữu tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Thậm chí là hậu kỳ cùng với đỉnh phong!" Sở Ca nhất tưởng đến lúc đó, tâm thần liền kích động!

Lục đại Thánh Nhân, Hồng Hoang Thiên Đạo, đều bất quá là con kiến hôi có thể giẫm dưới lòng bàn chân!

Tức thì gặp phải Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cộng thêm Hồng Quân chân thân, Sở Ca cũng có lòng tin cùng chi nhất chiến, không rơi xuống hạ phong! "Hồng Quân lão nhi sẽ không cho rằng cứ kéo dài như vậy, chờ đem toàn bộ Hỗn Độn phá toái, sau đó chân thân hàng lâm, là có thể vạn vô nhất thất rồi sao?" Sở Ca cười lạnh một tiếng, vô luận Xiển Giáo có cách gì, kết quả kéo dài đều có lợi đối với Hồng Quân.

Hai người đều đang tranh phân đoạt giây cạnh tranh, hơi lạc hậu một bước, sai biệt sẽ cực lớn! "Thường Hi, ta có chút sự tình muốn xử lý, nàng an tâm đợi tại Kiếm Sơn, chờ ta trở lại!" Sở Ca cúi đầu hôn Thường Hi một cái, sủng nịch nói. "Chàng muốn đi làm cái gì, có nguy hiểm không?" Thường Hi có chút lo lắng. "Trước đây ta không phải đã hỏi nàng nếu có người không tuân thủ quy tắc thì nên làm sao sao?

Nàng hồi phục là phải chịu trừng phạt, ta lần này đi, là để trừng phạt những kẻ không giữ quy tắc kia!" Xiển Giáo sẽ không thật sự cho rằng, làm rùa đen rút đầu là có thể bảo đảm vạn thế bình an chứ!

Sở Ca ánh mắt lãnh mạc, đã muốn kéo dài, ta lại há có thể để các

ngươi như nguyện dĩ thường?

Hồng Hoang Xiển Giáo này, không cần mở nữa! "Vụ tất bình an trở về!" Thường Hi thâm tri nàng giúp không được Sở Ca, chuyện cần Sở Ca đích thân xuất thủ cũng sẽ không phải chuyện tầm thường, nếu đã là sự tình cực vi trọng yếu, vậy nàng không cần đi làm vướng víu! "Nhất định!" ...

Sở Ca trực tiếp tới ngoài đại doanh Chu triều, so với nửa tháng trước, đã lui về sau túc túc hơn trăm dặm, hơn trăm dặm thổ địa này đều là dùng huyết nhục binh sĩ thay đổi!

Toàn bộ đại doanh giống như tử tịch, thậm chí không nhìn thấy có người ra luyện binh, cứ trầm mặc, trầm mặc... "Ký chủ, xem ra đám người Xiển Giáo có ý đang trì hoãn thời gian." "Khương Tử Nha ở đâu, Khương Tử Nha lăn ra đây!" Thanh âm lãnh mạc của Sở Ca vô hạn phóng đại, truyền khắp toàn bộ quân doanh, uy áp bao hàm trong thanh âm, hầu như làm cho phàm nhân trên mặt đất muốn quỳ rạp xuống! "Nga?

Không có người ra sao?" Đợi một hồi không có bất kỳ kẻ nào xuất diện, Sở Ca giận quá hóa cười, thật là một đám hèn nhát! "Nếu còn không ra, ngô sẽ để các ngươi vĩnh viễn đều không ra được nữa!" Uy áp tiếp tục thích phóng, một số phàm nhân trong quân doanh chịu đựng kém bắt đầu thổ huyết hôn mê.

Uy áp chỉ bao trùm đại doanh Chu triều, những nơi khác, một phân một hào cũng không có! "Thừa tướng, ngài mau đi ra đi, chúng ta không tiếp chiến, hưu chiến..." Một vị binh sĩ run rẩy đi ra, trong thanh âm cũng tẫn là khủng cụ, đối mặt người này, tẫn nhiên chỉ có sự mô bái!

Hồng Hoang Nhân tộc phụng Sở Ca vi tôn, hưởng thụ Nhân tộc cung phụng; Hỗn Độn Nhân tộc phụng Nữ Oa vi tôn, hưởng thụ Nhân

tộc cung phụng.

Cho nên hiện tại khí thế trên người Sở Ca đối với tất cả Nhân tộc, đều cực kỳ có áp bách lực! "Hưu chiến nửa tháng còn chưa đủ sao?

Chẳng lẽ cho rằng có thể chờ Thương triều tự ngã hủy diệt?

Đi gọi Khương Tử Nha ra đây, ta không có kiên nhẫn cùng các ngươi hao tổn!" "Lão sư, ngài đến rồi?" Thân xử Thương triều, Khổng Tuyên cảm thụ được khí tức quen thuộc của lão sư, lập tức phi tốc chạy tới, ngẩng đầu nhìn thấy lão sư nhà mình bá khí trắc lậu, hoành tảo vạn quân mô dạng! "Đến vừa lúc, vi sư vừa vặn lại có một cái tạo hóa tặng cho ngươi!" "Không tốt lắm đâu!" Lần trước tặng tạo hóa, hắn một điểm thành Chuẩn Thánh, lần này chẳng lẽ một điểm thành Hỗn Nguyên? "Ba giây cuối cùng, ba!" "Hai!" Tiếng "Một" cuối cùng chưa hô ra khỏi miệng, chỉ thấy Khương Tử Nha y sam bất chỉnh, liên lăn mang bò chạy ra! "Nhân, Nhân Vương có gì phân phó!" Khương Tử Nha vẻ mặt siểm nịnh giống như một tên cẩu thối, Khổng Tuyên ở một bên nhìn đều có chút phản vị!

Sở Ca nhíu mày: "Ngô còn tưởng rằng ngươi không nhận ra ngô!" Khương Tử Nha lau mồ hôi lạnh trên trán, vội vàng gật đầu: "Nhận thức, nhận thức!" Tại thời gian đầu tiên biết được người khiêu chiến ngoài doanh là Nhân Vương trong truyền thuyết, chân Khương Tử Nha trực tiếp mềm nhũn, suýt nữa quỳ rạp xuống đất.

Cái vị ngoan nhân mà ngay cả lão sư nhìn thấy cũng run ba run này, vì sao lại tìm tới cửa! "Thế nào, cảm thấy quá nhàn rỗi sao, cho nên nửa tháng nay một chút cũng không động?

Vô luận Thương triều khiêu chiến thế nào đều rúc đầu sao?" "Ân, cái này..." Khương Tử Nha nhất thời không biết vì sao Nhân Vương lại củ kết cái sự tình này, hắn cũng không có biện pháp quyết định, đây đều là Nguyên Thủy Thiên Tôn an bài, bảo hắn không cần khinh

cử vọng động! "Ngô thấy ngươi Phong Thần khổ cực như vậy, đặc biệt tới quan tâm ngươi!" "Không dám, không dám!" Khương Tử Nha không biết vì sao đột nhiên có một loại dự cảm đặc biệt không tốt, lại chỉ có thể cưỡng chế sự khủng cụ trong nội tâm tiếp tục nói. "Không bằng ngô cho ngươi một cái đề nghị thế nào, để ngươi cũng có thể nhẹ nhõm một chút!" "Nhân Vương thỉnh giảng..." "Miễn đi thân phận người cầm Bảng Phong Thần, để ngươi triệt để thoát khỏi cái khổ sai sự này, ngô đề nghị này ngươi thấy thế nào?" "Oanh!" Một tiếng kinh lôi giống như tình thiên phích lịch đánh vào đầu Khương Tử Nha.

Khương Tử Nha đương trường quỳ xuống, cũng mặc kệ động tác như vậy ảnh hưởng có bao lớn! "Nhân Vương tha mạng, Nhân Vương buông tha ta đi!" Khương Tử Nha thống khổ lưu nước mắt quỳ trên mặt đất, tiếng cầu xin tha thứ thê thiết bi thảm. "Nguyên Thủy Thiên Tôn, cút ra đây!" Khổng Tuyên đương trường lăng loạn, đây là khí thế của lão sư sao?

Chút nào không cần khách khí, trực tiếp bảo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cút ra đây!

Trong hư không, một đạo thân ảnh dần dần rõ ràng, chính là Xiển Giáo Giáo chủ Nguyên Thủy Thiên Tôn! "Đệ tử bái kiến lão sư!" Khương Tử Nha lại tranh thủ dập đầu xuống, tất cung tất kính. "Không biết Nhân Vương đến đây có việc gì?" Tại sát na Sở Ca thích phóng uy áp, thân là Thánh Nhân, cảm ứng của Nguyên Thủy Thiên Tôn cực kỳ linh mẫn, sự tình phát sinh trong Hồng Hoang không có gì có thể man trụ hắn!

Hắn vẫn luôn ẩn tàng trong bóng tối, xem người này rốt cuộc muốn làm gì, vì sao đột nhiên xuất hiện tại nơi này! "Môn hạ đệ tử thái độ không tích cực, tiêu cực đãi công, ngô tới roi vọt một phen." Nếu người ngoài nghe có người dám nói chuyện với Nguyên Thủy Thiên Tôn như vậy, đều phải kinh rớt cằm.

Đệ tử môn hạ Thánh Nhân, cần ngươi đến roi vọt sao?

Nguyên Thủy Thiên Tôn bị Sở Ca nói như vậy, sắc mặt đốn thời khó coi, trước mặt đông đảo đệ tử bị sỉ nhục, không có lưu một điểm thể diện! "Có thể là bản tọa sơ hốt, mong Nhân Vương lượng thứ, ngô nhất định sẽ hảo sinh giáo đạo!" Ngữ khí cực kỳ khách khí, giống như đứa trẻ tiếp thụ gia trưởng răn dạy!

Không có Nguyên Thủy Thiên Tôn thụ ý, Khương Tử Nha một cái Kim Tiên nho nhỏ, làm sao có khả năng thiện tác chủ trương đình chiến nửa tháng?

Nguyên Thủy Thiên Tôn biểu đạt ý tứ, là đệ tử không nghe lời, hắn sẽ về quản giáo lại, nháy mắt đem bản thân rút ly sạch sẽ! "Roi vọt là xong rồi?

Chẳng lẽ thân là một giáo chi chủ, không biết làm sai sự tình thì cần phải bị trừng phạt sao?" Sở Ca lãnh lãnh nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn, vô luận hắn rốt cuộc có ý đồ gì, Phong Thần nhất sự tạm gác lại, hắn tuyệt đối đào thoát không được can hệ!

Phong Thần cùng đại sự Thiên Đạo vận hành bị gác lại, đối với Sở Ca là một loại biến cố, không có dựa theo quỹ tích hắn mong muốn mà đi, hắn lại há có thể không tiến hành can dự khống chế?

Khương Tử Nha nghe mà mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, hắn chỉ bất quá là một cái tồn tại tay sai, Nguyên Thủy Thiên Tôn bảo hắn làm gì, hắn chỉ có thể ngôn thính kế tòng, nào dám có một tia ý nghĩ phản kháng.

Nghe theo lão sư an bài lại sai lầm sao?

Nếu thật sự Nhân Vương khai tội, lão sư của hắn liệu có che chở hắn không?

Xiển Giáo luôn luôn hộ đoản, nhưng hộ đoản cũng chỉ ở trong

phạm vi nhất định, siêu xuất phạm vi an toàn, trong lòng Khương Tử Nha cũng không có đáy.

Danh hào Nhân Vương hắn chỉ nghe nói, Nguyên Thủy Thiên Tôn chỉ giao đại một câu vụ tất không được trêu chọc! "Vậy Nhân Vương có cách gì..." Nguyên Thủy Thiên Tôn tâm thổ huyết đều có, nguyên bản tưởng rằng Phong Thần là một kiện mỹ sai sự, hiện tại sự tình không ngừng phát triển, hắn càng ngày càng cảm thấy Phong Thần nhất sự thuộc thực nháo tâm! "Đã nhiệm vụ Thiên Đạo giao cho Xiển Giáo các ngươi hoàn thành bất đương, không bằng để ngô thay thế đi!" "Cái gì?!" Sở Ca nhẹ nhàng bâng quơ một câu nói, khiến tất cả mọi người tại trường đều như bị sét đánh trúng, chấn kinh hồi lâu không thể hồi thần!

Phong Thần lượng kiếp do Thiên Đạo khai khải, Hồng Quân Lão Tổ đích thân chủ đạo, Lục đại Thánh Nhân tham dự kỳ trung, là vì hấp thu huyết dịch cho Thiên Đình chính thần ngày sau, để bảo đảm Hồng Hoang ổn định!

Nhân Vương trực tiếp không dung nghi ngờ quyết định muốn thủ đại!

Thủ đại Xiển Giáo, trở thành người chủ đạo Phong Thần lần này, hoàn thành Phong Thần đại kế!

Khương Tử Nha đương trường muốn ngất đi, ý tứ của Nhân Vương là muốn bác đoạt thân phận người cầm Bảng sao? "Lão sư, không được a!" Thảng nhược không còn thân phận người cầm Bảng Phong Thần, thần dân Chu triều lại làm sao sẽ tôn xưng hắn là Thừa tướng, cao cao tại thượng!

Xiển Giáo Thập Nhị Kim Tiên lại làm sao có thể đối với hắn ngôn thính kế tòng, cứu hắn vào lúc nguy nan!

Nguyên Thủy Thiên Tôn căn bản vô tâm chú ý Khương Tử Nha

đang điên cuồng, sắc mặt khó coi như ăn phải ruồi bọ, yêu cầu mà Nhân Vương đề xuất, giản trực là vô lý thủ nháo!

Nhưng hắn lại kiêng kỵ tu vi cường hãn cùng thủ đoạn ngoan lạt của Nhân Vương, kết quả xấu nhất không chỉ Phong Thần không thể tham dự, hắn còn sẽ bị trọng thương sát một lần nữa! "Nhân Vương, cái này không hợp thích lắm đâu, lão sư đích thân điểm danh do Xiển Giáo..." "Ngươi cũng biết là yêu cầu của Hồng Quân, lại còn dám không để tâm như thế, Xiển Giáo các ngươi thật to gan lớn mật a!" Sở Ca trực tiếp cắt ngang lời Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Hắn biết tiếp theo đối phương sẽ liên tục giảo biện, dùng các loại lý do thoái thác.

Ngay từ đầu hắn đã biết, muốn bọn họ chủ động buông tha tham dự Phong Thần, xác suất là bằng không.

Thái độ cường ngạnh như thế của Sở Ca, khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn đau đầu không thôi.

Nhân Vương khó có thể xử lý, Phong Thần nhất sự lại không có khả năng buông tha, hai bên thủy hỏa bất dung!

Phong Thần sau khi kết thúc, tác vi Khương Tử Nha cống hiến trác trứ trong Phong Thần định sẽ có công đức thưởng tứ phô thiên cái địa, không chỉ có thể tráng đại quy mô Xiển Giáo, tác vi Giáo chủ hắn cũng có thể chia được lượng lớn công đức.

Chương 187

Tại kỳ gian này sát nhân không dính nhân quả, có thể tận khả năng suy yếu thế lực khác, để Xiển Giáo trở thành đệ nhất đại giáo trong Hồng Hoang!

Hiện giờ Sở Ca lại muốn bá chiếm cái danh ngạch này, vô luận như thế nào, Nguyên Thủy Thiên Tôn đều sẽ không đáp ứng!

Sở Ca nguyên bản không muốn sáp thủ Phong Thần nhất sự, mục tiền tu luyện là trọng điểm, nhưng Xiển Giáo thực sự làm việc bất lợi, bằng không hắn cũng sẽ không lãng phí thời gian.

Chút công đức Phong Thần ấy hắn không để vào mắt! "Cơ vận Phong Thần đang ở trên người đệ tử trong giáo, e rằng không dễ xử lý." Nguyên Thủy Thiên Tôn tư tác phiến khắc, cảm thấy có thể đàm phán, có thể tranh thủ thì làm sao lại dễ dàng buông tha? "Là cái tên đang nằm sấp trên mặt đất kia sao?" Sở Ca chỉ chỉ Khương Tử Nha, bất tiết nói.

Đừng nói Khương Tử Nha, ngay cả Khổng Tuyên cũng có xúc động nhịn không được muốn quỳ xuống, đây là sư phụ nhà mình sao?

Bá đạo đến mức Thánh Nhân cũng không dám cự tuyệt! "Niết niết, sư đồ hai người các ngươi tựa hồ đều không để tâm, đảo là ngô cực kỳ để ý, nếu đã như vậy, ngô thay thế Xiển Giáo cũng là lý sở đương nhiên!" "Giáo chủ lo lắng chẳng phải là cơ vận đang ở trên người hắn sao?" Sở Ca tay phải vẫy một cái, Khương Tử Nha bằng không bay về phía hắn! "Ngươi nguyện ý buông tha không?" Biểu tình nhân súc vô hại của Sở Ca làm cho Khương Tử Nha có chút mê hồ, ý thức không thanh tỉnh lắc lắc đầu. "Không nguyện ý a..." "Oanh!" Thân thể Khương Tử Nha trực tiếp bạo tạc, tán thành một đoàn huyết vụ!

"Ngươi!....." Nguyên Thủy Thiên Tôn trừng lớn đôi mắt, thân thủ muốn bắt lấy tam hồn thất phách của Khương Tử Nha, Sở Ca cười lạnh một tiếng, đem hồn phách Khương Tử Nha tống vào trong Phong Thần Bảng, trở thành vị chính thần đầu tiên của Thiên Đình! "Lão sư, cái này có chút khi người quá đáng rồi a..." Khóe miệng Khổng Tuyên không ngừng co giật, thực sự cảm thấy quá chấn hám! "Có sao?

Bất quá là giết một cái Thánh Nhân đệ tử mà thôi!" "A!" Hôm nay Khổng Tuyên tê liệt rồi, tỳ khí của lão sư thực sự quá sảng!

Niệu tính vừa qua vừa túng của đám đệ tử Xiển Giáo, Khổng Tuyên hiểu rõ không thể rõ hơn, sớm đã tích tụ vô cùng nộ hỏa trong lòng không chỗ phát tiết!

Nếu không phải kiêng kỵ Thánh Nhân lão sư làm hậu đài sau lưng bọn hắn, Khổng Tuyên sớm đã nhịn không được muốn đánh!

Sở Ca căn bản không cần để ý sau lưng bọn hắn có người hay không, Thánh Nhân lại không phải hắn chưa từng đồ sát, huống chi là chọc giận.

Huyết vụ dần dần tán đi, một đoàn kim quang lẳng lặng phiêu phù tại không trung, Sở Ca đem nó thu vào trong tay, đoan tường. "Đây chính là cái gọi là Thiên Đạo cơ vận đi?" Kim quang phía trên bao hàm Thiên Đạo uy áp mà Sở Ca phi thường quen thuộc, thần thức tham nhập tiến vào có thể rõ ràng cảm tri một số Thiên Đạo quy tắc.

Khương Tử Nha tác vi người cầm Bảng Phong Thần do Thiên Đạo khâm phong, hiện giờ bị Sở Ca bóp thành huyết vụ, Thiên Đạo không có biện pháp bình thường vận hành xuống phía dưới, kim quang sở hữu cơ vận ngưng kết lại. "Nhân Vương, cơ vận kia..." Nguyên Thủy Thiên Tôn dục ngôn hựu chỉ, đồ đệ chết thì chết rồi, phản chính lên Phong Thần Bảng thành chính thần, tiền đồ vô lượng!

Nhưng nếu cơ vận còn ở trong tay Xiển Giáo, tái bồi dưỡng một

cái người cầm Bảng cũng không phải là không có khả năng. "Ngô cảm thấy không nên tin tưởng Xiển Giáo các ngươi, không bằng do ngô thay thế Thiên Đạo trọng tân quyết trạch, chọn một tân người cầm Bảng có trách nhiệm có năng lực đi." Dưới ánh mắt kỳ phán của Nguyên Thủy Thiên Tôn, Sở Ca khẽ cười một tiếng, tùy tay ném kim quang vào trong cơ thể Khổng Tuyên phía sau! "Lão sư!" Khổng Tuyên đốn cảm thân thể ngàn cân trọng, có một số thứ kỳ quái không đoạn dũng nhập vào thức hải. "Đồ nhi ta tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ, là căn nguyên của Hồng Hoang đỉnh cấp dị thú, để hắn thay thế Khương Tử Nha, tựa hồ không có vấn đề!" "Chúc mừng Nhân Vương đắc thử cơ vận, vậy bản tọa đi trước đây!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn minh bạch rồi, đồ đệ Khương Tử Nha của hắn chết vô ích, Sở Ca làm hết thảy, đều là đang trải đường cho đồ đệ hắn, Xiển Giáo kinh doanh bấy lâu, không ngờ lại làm áo cưới cho kẻ khác!

Nhưng hắn lại chỉ có thể trơ mắt nhìn, không dám nói thêm một câu, thậm chí ngay cả tâm tư xuất thủ thưởng đoạt cũng không có thăng khởi!

Nhìn thân ảnh lạc mịch của Nguyên Thủy Thiên Tôn rời đi, Sở Ca nhịn không được muốn cười, một giáo chi chủ cư nhiên có chút đáng thương, thật là chuyện nực cười lớn nhất thiên hạ!

Khương Tử Nha mệnh trung kiếp số rốt cục ứng nghiệm, lần này không có sư môn trợ giúp, trực tiếp lên Phong Thần Bảng, kết thúc nhân quả cùng Tiệt Giáo. "Trước đây ngươi không xuất môn nên không ai nhận thức, tự báo gia môn cũng không ai tin, như hôm nay vi sư dẫn ngươi lộ diện, lăn lộn một cái quen mặt, đối với nhiệm vụ Phong Thần tiếp theo cũng sẽ thoải mái hơn không ít!" Sở Ca thật là nhìn Khổng Tuyên càng nhìn càng thuận mắt, trách không được các giáo đệ tử môn nhân đông đảo, có đồ đệ cảm giác thật tốt, không cần đi động thủ, có người hỗ trợ hoàn thành! "Ta?

Phong Thần?" Khổng Tuyên khó có thể tin chỉ chỉ mũi mình, tới nay hắn vẫn chưa làm rõ ràng sự tình phát triển đến bước nào rồi.

Chỉ biết lão sư giết một đệ tử Xiển Giáo, giết ngay trước mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn, cuối cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng chỉ có thể hôi lưu lưu rời đi.

Có thể làm cho Thánh Nhân chịu khổ đầu nuốt xuống, chỉnh cái Hồng Hoang trừ bỏ sư phụ nhà mình ra cũng không còn ai đi. "A, Khương Tử Nha chết rồi, vi sư tổng không thể lại chiêu hồn cho hắn trở về chứ, vi sư thấy ngươi tiền đồ vô lượng, liền để ngươi thay thế hắn chấp hành đi!" Hắn còn cổ vũ vỗ vỗ vai Khổng Tuyên, một bộ ngữ trọng tâm trường mô dạng. "Nhưng... nhưng Phong Thần ta sẽ không a, lão sư sẽ không định làm chưởng quầy phủi tay chứ?" Đối với Phong Thần, Khổng Tuyên biết là phải đem tên người lên bảng tống lên đó, đến nay cũng chỉ thấy Văn Trọng và Khương Tử Nha lên bảng, còn quy trình phải đi thế nào thì nhất khái không biết. "Phong Thần có gì độ khó, Đả Thần Tiên, Phong Thần Bảng, nhìn thấy tên trên Phong Thần Bảng chưa, đều cần tống lên đó, còn việc tống lên như thế nào, là xem thủ đoạn của ngươi!" Vây quanh chiến tranh hai cái vương triều, hai đại Thánh Nhân giáo phái trong Hồng Hoang phái ra đệ tử hiệp trợ, sau đó tranh cái ngươi chết ta sống, không có một điểm hoa lý hồ tiếu, đây chính là bản chất Phong Thần!

Hai kiện công đức chí bảo tượng như rác rưởi bị ném vào tay Khổng Tuyên. "Hai thứ này đừng làm mất, mà làm mất rồi tựa hồ cũng không có vấn đề gì, tùy ý xử lý đi!" "Khụ khụ, lão sư, ta cầm cái này xuất môn sẽ không bị đánh chứ?" Khổng Tuyên nhìn chí bảo trong tay có chút chột dạ, nguyên bản cũng là đồ của Xiển Giáo, hiện tại cầm lấy bao nhiêu có chút cảm giác năng thủ sơn dụ. "Bị đánh?

Vậy ngươi thật vô dụng rồi, đừng làm vũ nhục môn phong chúng ta!" Cho Nguyên Thủy Thiên Tôn mười cái gan hắn cũng không dám

đi tìm Khổng Tuyên gây phiền toái, thậm chí còn muốn lấy lòng Khổng Tuyên, dù sao Phong Thần đại kế chủ yếu quan hồ sự tình Tiệt Giáo và Xiển Giáo.

Khổng Tuyên vẫn luôn độc tự tán tu, tức thì Sở Ca thu hắn làm đồ đệ cũng tịnh không dạy bảo gì nhiều, hiện tại trực tiếp đem nhiệm vụ như vậy giao cho hắn, không chỉ là vì đoán luyện, càng là đang chuẩn bị cho ngày sau. "Nếu có chuyện gì khác không hiểu có thể tận quản hỏi ta, Bạch Trạch đi theo ngươi một chuyến, cũng có cái chiếu ứng!" "Vâng, Đại lão gia!" Bạch Trạch tác vi Yêu tộc Đại Thánh, đồng dạng có tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ, hai người hỗ tương phù trì, trong Hồng Hoang không có người nào giải quyết không được, đến nỗi những Thánh Nhân kia thì phải tuân thủ quy tắc Thánh Nhân không được sáp thủ Phong Thần nhất sự! "Vi sư về trước đây, ngươi hảo chi vi chi!" Sở Ca hoàn hào không tha nê đái thủy rời đi! "Đạo hữu, Đại lão gia đối với ngươi chính là cực kỳ coi trọng!" Trong ký ức Bạch Trạch, trừ bỏ Thường Hi, cũng chỉ có Khổng Tuyên mới có thể làm cho Sở Ca dùng tỳ khí tốt như vậy đối đãi, đồng thời cũng có thể cảm thụ được Sở Ca đối với Khổng Tuyên tài bồi! "Nhưng ngô cái gì cũng không hiểu, lại làm sao đi bắt tay chuẩn bị?" Lời còn chưa dứt, trong thức hải đã nhiều thêm một đạo thanh âm, tỉ mỉ đi cảm thụ, là thuộc về Hồng Hoang Thiên Đạo chỉ dẫn, Phong Thần Bảng tại thân bảng phiêu phù toàn chuyển, một số cái tên chậm rãi phù hiện. "Thiên Đạo sao?" Quang một đạo kim quang này, đã làm cho Khổng Tuyên đối với chỉnh cái Hồng Hoang thân hòa lực kịch tăng, năng lực câu thông cùng thiên địa linh lực đề cao, tuy rằng tu vi tịnh không có thực chất tính đề cao, nhưng có thể càng tùy tâm sở dục sử dụng thiên địa linh lực, vô nghi là tiến bộ mang tính chất tương đồng.

Định hạ tâm tĩnh tĩnh cảm thụ, Thiên Đạo chỉ dẫn Khổng Tuyên làm sao đi tiến hành Phong Thần nhất sự, làm sao tại lượng kiếp này

bảo đảm an nguy của bản thân, cuối cùng đắc Thiên Đạo thưởng tứ!

Khổng Tuyên dứt khoát nguyên địa bàn thối tọa hạ, một bên có Bạch Trạch hộ pháp, cũng không cần lo lắng hoành sinh chi tiết, phàm là kẻ hơi biết chút nặng nhẹ, đều không có ai dám quấy rầy Khổng Tuyên.

Do Khương Tử Nha tu vi thực tại quá thấp, tức thì sở hữu cơ hội câu thông Thiên Đạo như vậy cũng là bạch bạch lãng phí.

Khổng Tuyên là Chuẩn Thánh tu vi, những quy tắc này đối với tự thân đại hữu ích lợi! "Khổng Tuyên đạo hữu, thực nãi đại kỳ ngộ chi nhân, ngô thực tại hâm mộ vô cùng!" Sau khi tiếp thu tất cả tin tức hoàn tất, Khổng Tuyên lựa chọn trở về Thương triều, trước đây ám trung bảo hộ Thương triều an nguy, hiện như kim có thân phận chính quy, tự nhiên có thể lộ diện, quang minh chính đại bảo hộ!

Triệu Công Minh có thể nói là tương đương nhiệt tình, tựa hồ vẫn luôn chờ đợi Khổng Tuyên trở về, liên mang nghênh đón. "Đa tạ lão sư coi trọng, mới có tạo hóa diễn biến ngày hôm nay của ngô!" Tỉ mỉ hồi tưởng lại, bước ngoặt nhân sinh của hắn cũng chính là sau khi gặp lão sư, vô luận tu vi kiến thức, đều có đề thăng cực đại, trừ bỏ Thánh Nhân ra, ngạo thế chỉnh cái Hồng Hoang!

Thấy Triệu Công Minh tâm sự trọng trọng, Khổng Tuyên hỏi: "Đạo hữu có chuyện phiền lòng sao?" "Ngô biết được đạo hữu lấy được Phong Thần Bảng, cũng vì đạo hữu mà chúc mừng, chỉ có một việc, muốn thỉnh cầu đạo hữu xuất thủ tương trợ!" "Cứ nói đừng ngại!" "Thái sư Thương triều kia vì đại ý bị Khương Tử Nha hại chết, lên Phong Thần Bảng, không biết đạo hữu có thể hay không đem hắn phóng xuất, ngô mang về Bích Du Cung để lão sư trọng tân tố tạo thân thể cho hắn!" Triệu Công Minh cũng cảm thấy có chút đường đột, quan hệ cùng Khổng Tuyên tuy không xa lạ, nhưng cũng chỉ là

bèo nước gặp nhau, đại ân như vậy, thực sự gian nan!

Khổng Tuyên biết Thái sư Văn Trọng của Thương triều, đối với vị Thái sư này hắn cũng cực kỳ thưởng thức, chỉ là chung quy ái mạc năng trợ! "Đạo hữu có chỗ không biết, một khi lên Phong Thần Bảng, chỉ còn lại linh hồn đình lưu tại trong bảng, nếu cưỡng hành lấy ra, sẽ chỉ dẫn đến hôi phi yên diệt, không vào luân hồi!" "Nếu đạo hữu chờ Thái sư phục sinh, sau khi Phong Thần nhất sự kết thúc, tự nhiên có thể gặp lại!" "Khi đó Thái sư há chẳng phải chỉ có thể luân vi Thiên Đình chính thần?" Khổng Tuyên gật gật đầu, có thể làm cho người chết phục sinh là chỗ tốt bằng trời, chưa từng nghe nói lên Phong Thần Bảng sau đó còn có thể đi ra!

Nhìn thân ảnh lạc mịch của Triệu Công Minh rời đi, Khổng Tuyên nhịn không được thở dài một hơi.

Tên trên Phong Thần Bảng, hầu như đem hơn phân nửa đệ tử Tiệt Giáo bao hàm tại nội, Triệu Công Minh cũng bảng thượng hữu danh!

Ba trăm sáu mươi vị chính thần, làm sao có thể bỏ qua Tiệt Giáo?

Đây cũng là nguyên nhân Sở Ca trước đây vô luận như thế nào đều muốn Thông Thiên Giáo Chủ tham dự vào Phong Thần! "Có gì đâu mà phải thở dài?" Bạch Trạch kỳ quái nhìn Khổng Tuyên, cảm thấy Khổng Tuyên có chút không biết đủ, cơ vận bằng trời như vậy cũng không thỏa mãn! "Ngô chỉ đang nghĩ, làm sao đem nhiều người như vậy tống lên bảng, hoàn thành nhiệm vụ lão sư giao cho!" Cái chết của Khương Tử Nha là do hắn đối với chuyện Phong Thần không đủ để tâm, chờ Khổng Tuyên chân chính tiếp thủ nhiệm vụ này mới biết được có bao nhiêu gian nan.

Muốn những Thánh Nhân đệ tử kia buông tha thân phận tôn quý, sau đó nghe theo Thiên Đình mệnh lệnh, có khả năng sao?

Nhưng phàm có một tia sai sót, sự tình sẽ phát triển theo phương

hướng không thể khống chế, đệ tử hai giáo lại có người nào dễ trêu chọc, Thánh Nhân chi nộ, Khổng Tuyên một chút cũng không muốn kiến thức! "Sự quan Thánh Nhân đệ tử, làm sao tống lên bảng?" Khổng Tuyên thấy lão sư đồ sát Thánh Nhân đệ tử mắt cũng không chớp, nhưng hắn dù sao cũng chỉ là đệ tử, không có tu vi như vậy làm chi xanh, chung quy tâm hư. "Thánh Nhân đệ tử là cái thá gì?

Ngươi lo lắng căn bản không phải vấn đề, cứ buông tay mà làm, có Đại lão gia chống lưng cho ngươi, mấy kẻ kia không dám tạo thứ!" Bạch Trạch không thèm để ý phất phất tay, cảm thấy Khổng Tuyên thậm chí có chút bó tay bó chân.

Nếu Đại lão gia đem Phong Thần nhất sự giao cho hắn, hắn sẽ trực tiếp đi đem người trên bảng giết một lượt, đơn giản lại nhanh gọn!

Khổng Tuyên nhất thời không nói gì, người bên cạnh lão sư cư nhiên cũng có tính cách như thế sao? "Hôm nay có chút mệt mỏi, ngày mai để ta dẫn ngươi đi một chuyến đại doanh Chu triều, giết trước mấy cái cho ngươi mở rộng tầm mắt, tiếp theo ngươi sẽ minh bạch!" Bạch Trạch coi như Khổng Tuyên kinh nghiệm quá ít, ngày mai hắn sẽ làm mẫu, chiếu theo bầu vẽ gáo là được rồi.

Hắn ngáp một cái, huy huy tay về phòng nghỉ ngơi.

Khổng Tuyên có rất nhiều nghi vấn chưa hỏi ra miệng, thấy Bạch Trạch không có kiên nhẫn, cũng đành thôi!

Ngày thứ hai trời chưa sáng, Bạch Trạch đã lôi kéo Khổng Tuyên muốn đi ra ngoài!

Chương 188

"Hôm nay nhìn ta dạy ngươi đi đồ sát đám Thánh Nhân đệ tử kia!" Hai người tu vi Chuẩn Thánh, dưới toàn lực thôi động, từ Thương triều đến địa giới Chu triều bất quá chỉ trong phiến khắc thời gian!

Bạch Trạch lắc mình biến hóa, chân thân sư tử cao túc túc ngàn trượng xuất hiện trước mặt Khổng Tuyên! "Hống!" Làm tọa kỵ cho Sở Ca bao nhiêu năm nay, vẫn luôn lấy hình dạng mini thị nhân, Bạch Trạch sớm đã quên chân thân mình mô dạng gì, hiện như kim không cần khắc chế, tận tình thích phóng ra!

Chân thân Bạch Trạch gầm lên một tiếng cự hống, cụ phong từ tứ phương bát hướng cuốn về phía đại doanh Chu triều, thân hình khủng bố nhảy lên một cái trực tiếp rơi xuống ngoài đại doanh Chu triều! "Không xong rồi, không xong rồi!

Ngoài doanh địa xuất hiện một con yêu quái bàng đại!" Binh sĩ phụ trách thông phong báo tín nhìn thấy chân thân Bạch Trạch, sợ đến đương trường thỉ niệu tề lưu! "Cái gì?" Quảng Thành Tử và Thái Ất Chân Nhân đang thương thảo công việc phạt Thương tiếp theo như thế nào, linh lực ba động khủng bố mà Bạch Trạch bạo phát khiến người tại trường đều biến sắc! "Mấy vị sư đệ, tùy ta xuất môn nhìn xem!" "Tê!" Mấy người thăng nhập không trung, mới đem chỉnh cái cục thế nhìn rõ ràng!

Bạch Trạch một chưởng đập xuống tạo thành một cái hố to, binh sĩ Chu triều không kịp đào tị bị giẫm thành thịt nát, tiếp đó lại một cước, càng là tử thương vô số! "Sư huynh, dị thú này từ đâu tới, vì sao mục tiêu lại là Chu triều!" Vân Trung Tử cưỡng chế thống tâm, hỏi. "Đây là Yêu tộc Đại Thánh từng lừng lẫy một thời, Bạch Trạch!"

"Cũng là tọa kỵ của Nhân Vương đương kim!" Danh đầu Yêu tộc Đại Thánh, Thập Nhị Kim Tiên tự nhiên không sợ, nhưng tiếp đó thân phận Nhân Vương tọa kỵ lại làm cho mọi người đều tề tề biến sắc!

Nhân Vương rốt cuộc có ý gì, tung dung tọa kỵ của hắn tứ ý vọng vi! "Trước giết sư đệ ta, hiện lại phái tọa kỵ nhục Đại Chu ta!" Thái Ất Chân Nhân sắc mặt đen như mực, linh khí toàn thân trên dưới không cách nào khống chế, cơ hồ bạo tẩu! "Nhân Vương thật sự coi Xiển Giáo ta là thứ tùy ý nhu nắn sao!" "Sư đệ đừng!" Căn bản không kịp ngăn cản, Thái Ất Chân Nhân đã bay ra ngoài!

Trước mặt chân thân Bạch Trạch, Thái Ất Chân Nhân miểu tiểu giống như một con kiến hôi! "Ánh sáng đốm lửa, cũng dám tranh huy cùng nhật nguyệt!" Bạch Trạch há to miệng khổng lồ, một ngụm thổ tức bay nhanh tới! "Oanh!" Khói mù tán tận, chỉ còn lại Thái Ất Chân Nhân y phục rách rưới đứng tại nguyên địa, không ngừng ho khan, Cửu Long Thần Hỏa Tráo trên người hắn không chịu nổi một kích của Bạch Trạch!

Quảng Thành Tử nhìn mà lo lắng không thôi, mục đích Bạch Trạch tới còn chưa làm rõ ràng, cái sư đệ này đã vọt ra ngoài.

Nếu Bạch Trạch chỉ là Yêu tộc Đại Thánh thì cũng thôi!

Nhưng một trọng thân phận khác đại biểu làm việc đều có bóng dáng Nhân Vương, Nhân Vương làm việc luôn luôn chỉ quản bản thân yêu ghét.

Nếu lần này Bạch Trạch đến là do Nhân Vương thụ ý, hôm nay Thập Nhị Kim Tiên ai cũng không thể ngăn cản!

Một kích không giết chết được cái Đại La Kim Tiên này, Bạch Trạch cảm thấy trên mặt có chút không nhịn được, dù sao vừa mới ở trước mặt Khổng Tuyên thả lời hung ác, phải đem đám đệ tử Xiển Giáo này tiễn mấy người lên bảng!

Thái Ất Chân Nhân tay cầm Âm Dương Kiếm, trên mặt không có một tia sợ hãi, trực tiếp một kiếm hoành phách xuống! "Đinh!" Bạch Trạch dùng vuốt sắc ngạnh tiếp lấy, phát ra tiếng tranh minh chói tai!

Phản quan Thái Ất Chân Nhân lại bị một vuốt phách đảo phi ra ngoài, trực tiếp mất đi ý thức! "Chuẩn Thánh trung kỳ!" Quảng Thành Tử trừng lớn mắt, Bạch Trạch cư nhiên có tu vi Chuẩn Thánh trung kỳ!

Vân Trung Tử đỡ lấy Thái Ất Chân Nhân đã hôn mê, Bạch Trạch lại một chưởng phách tới, Vân Trung Tử cắn răng liều mạng hướng phía sau độn đi!

Trong đó tu vi cao nhất bất quá là Đại La đỉnh phong, tức thì bằng vào chí bảo trong tay cũng căn bản không có khả năng đối kháng, dưới chân thân Bạch Trạch, tu vi có thể phát huy đến cực hạn!

Một ngọn núi mang theo khí tức hỗn độn từ trên trời giáng xuống, Bạch Trạch mới thu hồi vuốt, phóng mặc cho Vân Trung Tử mang theo Thái Ất Chân Nhân rời đi! "Không biết đạo hữu tới đây có việc gì, một lời không phát liền sát lục không chỉ!" Vân Trung Tử chắn trước người mấy vị sư đệ, đối với Bạch Trạch lạnh lùng nói! "Bản Đại Thánh hôm nay đến đưa sư huynh đệ các ngươi lên bảng đoàn tụ!" Thanh âm Bạch Trạch giống như hồng chung, chấn đến màng nhĩ người ta sinh đau!

Uy áp thuộc về Chuẩn Thánh phô thiên cái địa ập tới, Quảng Thành Tử lại chút nào không lùi bước, phía sau hắn là sư đệ đang bị thương!

Càng làm cho hắn tuyệt vọng là, mục đích của Bạch Trạch là muốn bọn họ toàn bộ lên bảng, một cái cũng đừng hòng chạy!

Bạch Trạch tái thứ xuất thủ, lần này học thông minh hơn, do nguyên nhân bản thân bàng đại, cho nên tốc độ cực kỳ chậm chạp, dễ

dàng để bọn hắn đào thoát, lần này dứt khoát toàn bộ thân thể đều phi phác tới!

Căn bản không cho Quảng Thành Tử không gian đào tị, một chưởng mang theo thế tồi khô lạp hủ!

Giống như một ngôi sao băng màu trắng xẹt qua!

Quảng Thành Tử chỉ cảm thấy trước mắt hoa lên, cương phong gào thét bên tai, giờ khắc này không sinh ra được một điểm ý niệm đào ly... "Đại sư huynh, mau chạy đi!" Thanh âm Vân Trung Tử bị yêm một trong tiếng nộ hống của Bạch Trạch, Quảng Thành Tử cũng chậm rãi nhắm hai mắt lại!

Đường đường là đại đệ tử Xiển Giáo một thế hệ, bị đương trường phách thành phấn vụn, thịt nát như mưa rơi xuống! "Đại sư huynh!!!" Hồn phách Quảng Thành Tử giống như chịu chỉ dẫn, kính trực bay về phía Khổng Tuyên.

Khổng Tuyên bị giật mình, đột nhiên lên bảng?

Phong Thần Bảng đem hồn phách Quảng Thành Tử hấp thu vào, trán phóng ra hào quang huyến lạn, lập tức lại nhanh chóng ảm đạm xuống.

Khổng Tuyên vẫn luôn cho rằng Bạch Trạch nói trực tiếp giết đưa lên bảng, chỉ là một câu nói đùa tùy ý, không ngờ hắn thật sự thực thi rồi!

Đơn giản thô bạo không có một điểm hàm lượng kỹ thuật, so đấu tu vi thâm hậu, giết người như giết một con kiến hôi!

Có thể, loại thao tác này rất Nhân Vương!

Vân Trung Tử buông Thái Ất Chân Nhân trong lòng xuống, đỏ mắt xông lên, Trảm Yêu Kiếm trong tay phong mang tất lộ! "Hanh hanh, lại thêm một tên Xiển Giáo tới chịu chết, nếu đã như vậy, bản Đại

Thánh thành toàn ngươi!" Bạch Trạch định tình nhìn lên, bất quá cũng chỉ là một đệ tử Đại La đỉnh phong, căn bản không để vào mắt.

Lại là một chưởng cực kỳ phác thực vô hoa, đơn thuần chỉ sử dụng sức mạnh nhục thể! "Đạo hữu có thể thu tay lại!" "Bành!" Sau một tiếng cự hưởng, Khổng Tuyên trơ mắt nhìn chân thân Bạch Trạch đảo phi ra ngoài.

Không phải nên là đối phương bay ra ngoài sao?

Một bức Thái Cực Đồ khổng lồ xuất hiện tại không trung, hai con cá âm dương giống như vật sống bơi qua bơi lại, nhìn qua cực kỳ huyền diệu vô cùng! "Huyền Đô Đại sư huynh!" Nhìn rõ là ai, Vân Trung Tử rốt cục thở phào nhẹ nhõm, vừa rồi suýt chút nữa bị đánh gãy. "Trước tiên hảo sinh nghỉ ngơi, rồi mang Thái Ất sư đệ trở về liệu thương, nơi này giao cho ta!" Vân Trung Tử yên tâm gật gật đầu, ôm lấy Thái Ất Chân Nhân hướng Ngọc Hư Cung bay đi, để cho Nguyên Thủy Thiên Tôn xuất thủ tương cứu, phủ tắc Thái Ất Chân Nhân chịu trọng thương như vậy dù sau này hồi phục, cũng sẽ lưu lại di chứng! "Chạy?" Thấy sắp thành công bắt được hai người, cư nhiên cứ như vậy chạy mất, Bạch Trạch đương tức muốn đuổi theo.

Hốt nhiên Thái Cực Đồ mãnh liệt lật một cái, hai con cá âm dương nháy mắt quấn lấy Bạch Trạch, khiến hắn không cách nào động đậy! "Đạo hữu, đắc nhiêu nhân xử thả nhiêu nhân, bằng không kết xuống nhân quả, đạo hữu cũng sẽ không dễ chịu!" Huyền Đô nhàn nhạt nói. "Cẩu thí nhân quả, bản Đại Thánh từ trước đến nay không tin!" Bạch Trạch điên cuồng nữu động thân thể, lại phát hiện càng động, cá âm dương quấn càng chặt!

Không chỉ có như thế, hắn không cách nào bình thường điều động tự thân linh lực, chân thân Bạch Trạch bàng đại không có linh lực duy trì, nhanh chóng thu nhỏ lại, trọng tân biến thành nhân hình! "Kẻ này ít

nhất sở hữu tu vi Chuẩn Thánh hậu kỳ!" Khổng Tuyên thầm tính toán trong lòng, chỉ trong phiến khắc thời gian, đem Bạch Trạch cái Chuẩn Thánh trung kỳ này thúc phược trụ không thể động đậy, có nguyên nhân do kiện chí bảo kia, cũng có nguyên nhân do tự thân tu vi cường hãn! "Lão đạo mũi trâu từ đâu tới, dám quản chuyện của Đại Thánh gia gia, nếu không thả ra, lão tử sẽ không khách khí!" "Đạo hữu tận quản giãy dụa, nếu có thể thoát ra được, ngô tự đương phóng ngươi rời đi!" Huyền Đô tiếp tục nhàn nhạt nói, khóe miệng lộ ra một tia tiếu ý! "Vị đạo hữu này tất là Thái Thanh Đạo Đức Thiên Tôn tọa hạ đại đệ tử, Huyền Đô rồi!" Bạch Trạch cũng là hành gia, hiện tại gặp kình địch tự nhiên không thể trốn ở phía sau!

Ngay khi bức Âm Dương Ngư Đồ kia xuất hiện, trong lòng Khổng Tuyên đã nắm chắc, e rằng cũng chỉ có Thánh Nhân chí bảo Thái Cực Đồ mới có uy lực này, người đến cũng chính là quan môn đệ tử của lão - Huyền Đô!

Nghe được cái tên Huyền Đô, Bạch Trạch cũng sững sờ.

Đây chính là Quan môn đệ tử của Lão Tử sao?

Tu vi e rằng không thấp, xử lý cực kỳ khó giải quyết! "Không biết đạo hữu đến đây có việc gì?" Khổng Tuyên chắp tay hỏi.

Tu vi của Huyền Đô xem ra đủ để áp đảo hai người bọn họ, nếu tiếp tục dây dưa thì người chịu thiệt cũng chỉ có mình.

Thân là người nắm giữ Phong Thần Bảng, vô luận như thế nào Huyền Đô cũng sẽ không thương hại, nhưng phía sau Bạch Trạch có Sở Ca bao che, hắn ta ắt hẳn sẽ có chỗ kiêng kỵ. "Ngô trước không đành lòng nhìn đệ tử Huyền Môn cứ thế vẫn lạc.

Tuy đang trong kỳ Phong Thần, cần phải tuân thủ quy tắc Thiên Đạo, nhưng nếu không thì chuyện Phong Thần chẳng còn ý nghĩa gì nữa!" Huyền Đô làm ra vẻ đau lòng nhức óc, nói.

Bạch Trạch trực tiếp phỉ nhổ một tiếng.

Không có Lão Tử thụ ý, Huyền Đô dám quay lại lội vũng nước đục này sao?

Những lời này từ bất nhân giáo cùng Xiển Giáo cấu kết với nhau mà ra cả! "Là ngô thảo suất, xin hãy lượng thứ!

Tiếp theo định sẽ làm theo quy tắc!" Việc Nhân Giáo và Xiển Giáo liên thủ vốn là chuyện trong lòng hiểu rõ mà không nói ra.

Chương 189

Huyền Đô ra tay tương cứu, vô phi là muốn cả ba giáo phương Đông toàn bộ gia nhập vào cuộc chiến, không ai có thể trốn thoát.

Huyền Đô gật đầu: "Ngô lịch luyện tu hành đến đây, việc này đã giải quyết xong, ngô xin đi trước, Khổng Tuyên đạo hữu tiếp theo hãy tự giải quyết cho tốt!" Dứt lời, Huyền Đô thu hồi âm dương ngư rồi rời đi.

Khổng Tuyên nhìn bóng lưng hắn rời đi, lâm vào trầm tư. "Hảo tiểu tử, rốt cuộc cũng xuất hiện một kẻ có thể đánh, hai con cá kia quả thực quái dị!" Bạch Trạch hoạt động gân cốt, miệng mắng nhiếc. "Đó là trấn giáo chi bảo của Nhân Giáo, Thái Cực Đồ!

Là Thánh nhân chí bảo hàng thật giá thật, huống hồ tu vi của Huyền Đô đã đạt Chuẩn Thánh đỉnh phong, áp chế lực tự nhiên không thấp!" "Chuẩn Thánh đỉnh phong?

Khủng bố như vậy sao?" Lão Tử lập Nhân Giáo, hưởng thụ Nhân tộc cung phụng, chỉ thu một người làm Quan môn đệ tử, Huyền Đô cũng là người duy nhất được chọn trong ngàn vạn năm qua, lại thêm Lão Tử dốc toàn lực bồi dưỡng, có tu vi này cũng là bình thường! "Vậy ta sau này trực tiếp tiễn lên bảng?

Chẳng lẽ thật sự muốn để từ từ?" Bạch Trạch nhíu mày nói.

Đợi đệ tử Tiệt Giáo và Xiển Giáo hiệp lại đánh xong, không biết phải mất bao nhiêu năm! "E rằng đây cũng là chuyện mấy vị Thánh nhân đều ngầm thừa nhận, nếu không giống như Huyền Đô đã nói, để lão sư đem những đệ tử kia toàn bộ giết sạch, Phong Thần Bảng đồng dạng sẽ viên mãn, chỉ là không cần thiết!" "Haizz!" Vì hoàn thành nhiệm vụ Sở Ca giao cho, Bạch Trạch có thể nói là sát phí khổ tâm,

biện pháp vừa nghĩ ra cứ thế chết yểu, thật sự bực mình! "Chuyến đi này cũng không phải không có thu hoạch.

Quảng Thành Tử thân chết lên bảng, Thái Ất Chân Nhân trọng thương bất tỉnh, thực lực của Xiển Giáo đã bị suy yếu cực lớn, tiếp theo sẽ đơn giản hơn nhiều!" Khổng Tuyên triệt để nhìn rõ định vị của mình, đã vô luận như thế nào đều phải hoàn thành Phong Thần, vậy cũng không cần gấp gáp, người gấp gáp hẳn là mấy vị Thánh nhân mới đúng!

Cần làm cho thực lực hai bên ngang nhau, làm một kẻ thao túng bàn cờ, sau đó để bọn họ tiến vào cái máy xay thịt này, người có tên trên bảng một kẻ cũng chạy không thoát!

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn đều thiết lập ngọc bài cho các đệ tử, chỉ cần môn hạ đệ tử có dị dạng, những ngọc bài này đều sẽ xuất hiện vết nứt ở mức độ khác nhau.

Nếu thân tử đạo tiêu, khối ngọc bài kia liền sẽ vỡ vụn!

Vừa rồi, ngọc bài thuộc về Thái Ất Chân Nhân nứt ra một đường, còn ngọc bài thuộc về Quảng Thành Tử trực tiếp vỡ vụn hóa thành phấn vụn! "Đồ nhi đáng thương a!" Nguyên Thủy Thiên Tôn song quyền nắm chặt, từ khi đản sinh đến nay chưa từng chịu khuất nhục như vậy!

Khương Tử Nha chỉ là vì ứng phó Thiên Đạo, để lấy công đức Phong Thần nên mới thu làm đệ tử, nhưng Quảng Thành Tử là danh chính ngôn thuận Xiển Giáo Thập Nhị Kim Tiên, hắn đã hao phí vô số tinh huyết bồi dưỡng, lại giao phó trọng bảo, chỉ vì muốn y có thể bình an vô sự sống sót trong kiếp Phong Thần. "Lão sư, Thái Ất sư đệ bị trọng thương, nếu không kịp thời cứu trị, e rằng ngày sau sẽ lưu lại đại ẩn hoạn!" Vân Trung Tử mang theo Thái Ất Chân Nhân đang trọng

thương hôn mê vội vàng trở về Ngọc Hư Cung, một khắc không dám dừng lại, đưa đến trước mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn. "Tên Nhân Vương tọa kỵ kia thật không nói đạo lý, không có bất kỳ lý do gì liền đem Đại sư huynh sát hại, nếu không có Huyền Đô sư huynh kịp thời tới, e rằng hai người chúng ta đều không cách nào đào thoát!" Vân Trung Tử hiện tại nhớ lại sự tình lúc trước vẫn còn tâm kinh đảm chiến, Bạch Trạch quả nhiên gan to bằng trời, coi thường thánh nhân chi uy, trực tiếp giết thánh nhân đệ tử! "Việc này không cần nhắc lại, cũng là Quảng Thành Tử mệnh trung kiếp số, quay về nghỉ ngơi cho tốt, những chuyện này giao cho các sư huynh đệ khác đi." Nguyên Thủy Thiên Tôn đặt Thái Ất Chân Nhân nằm thẳng, đưa một viên kim đan vào miệng hắn, từ từ dung hóa.

Những việc Bạch Trạch làm Nguyên Thủy Thiên Tôn đều nhìn ở trong mắt, hắn cũng muốn đi cứu Quảng Thành Tử, nhưng không xác định Nhân Vương có đang ở gần đó nhìn chằm chằm hay không.

Nếu ra tay giải cứu, tên Nhân Vương kia lại có thóp để vấn tội, lúc đó tổn thất không chỉ là một đệ tử!

Đem khí vận cả Xiển Giáo và một đệ tử ra so sánh, cái nào nhẹ cái nào nặng vừa nhìn đã rõ, Nguyên Thủy Thiên Tôn sẽ không mạo hiểm!

Huống chi Bạch Trạch lại không phải Nhân Vương bản tôn, một Thánh nhân muốn đối phó một Chuẩn Thánh thật sự quá đơn giản, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng có nắm chắc có thể lặng yên không một tiếng động giết Bạch Trạch, làm cho Nhân Vương không hay biết gì!

Cũng coi như báo thù cho Quảng Thành Tử, hơn nữa Quảng Thành Tử cũng không phải thật sự chết, ngày sau cũng sẽ một lần nữa phục sinh, trở thành một thành viên Thiên Đình chính thần, Bạch Trạch chết là chết thật!

Điều duy nhất khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn không hài lòng là khí vận của Tiệt Giáo hiện tại càng thịnh, mơ hồ có cảm giác Hồng Hoang đệ nhất giáo!

Có đôi khi Nguyên Thủy Thiên Tôn nghĩ, nếu lúc đầu lựa chọn hợp tác với Nhân Vương, thì hiện tại Xiển Giáo sẽ ra sao, có thể lực áp Tiệt Giáo một đầu hay không?

Nhưng hiện tại sự tình phát triển đến bước này, không cách nào quay đầu nữa, những điều đó cũng chỉ là hư vọng! "Sư thúc, lão sư bảo ta mời ngài đến Đại Xích Thiên Cung, Hồng Quân sư tổ có lời nhắn." Lúc Nguyên Thủy Thiên Tôn đang thần du thiên ngoại, một câu nói của Huyền Đô cắt ngang dòng suy tư của hắn. "Lão sư có lời truyền lại?" Nguyên Thủy Thiên Tôn trực tiếp tỉnh táo, giống như vớ được cọng rơm cứu mạng!

Tại thời khắc nguy cơ này Hồng Quân có chuyện muốn phân phó, bất kể là làm thế nào để trừ bỏ Nhân Vương, hay làm sao để Xiển Giáo có đường xoay chuyển, chẳng lẽ sau này không cần phải tiếp tục khuất nhục nữa?

Huyền Đô làm một thủ thế im lặng: "Lão sư bảo đừng làm rùm beng, đệ tử cáo lui trước, còn phải đi thông báo Nữ Oa nương nương, sư thúc ngài có thể đi trước!" Thấy bộ dạng cẩn thận như thế của Huyền Đô, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng rõ ràng lần truyền tin này e rằng mang tính bí mật, liền không hỏi thêm nữa.

Chỉ là ngay cả Thiên Đạo hóa thân Hồng Quân lão tổ cũng không thể tùy tâm sở dục, có một số việc phải có điều cố kỵ, hắn chỉ có thể thở dài một hơi!

Bất thành Thánh nhân, chung quy là sâu kiến!

Câu nói này vẫn luôn lưu truyền trong Hồng Hoang, được coi là chân lý, nhưng hiện nay Nguyên Thủy Thiên Tôn đã hiểu, cho dù

thành Thánh nhân cũng chẳng qua chỉ là con sâu kiến mạnh mẽ hơn một chút mà thôi! "Đại sư huynh!" Lão Tử đã ở trong điện chờ đợi đã lâu, Nguyên Thủy Thiên Tôn chào hỏi một tiếng liền tìm bồ đoàn ngồi xếp bằng. "Lần này làm rất tốt!" Lão Tử mí mắt cũng không mở, không chút gợn sóng nói.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thở dài một hơi, chung quy kỹ không bằng người, chỉ có thể đánh nát răng nuốt vào bụng, đệ tử thân chết, Xiển Giáo chịu nhục cũng chỉ có thể nhịn! "Mấy người chúng ta hiện tại cũng không phải đối thủ của Nhân Vương, chỉ có thể đem hy vọng ký thác vào lão sư, hiện nay lựa chọn tốt nhất là chờ đợi!" "Đem thực lực bảo tồn lại, ngày sau lão sư trở về mới có cơ hội." "Lão sư lần này không thể trở về?" Tâm trạng cấp thiết của Nguyên Thủy Thiên Tôn đột nhiên bị giội một gáo nước lạnh, xìu xuống!

Hắn vốn tưởng rằng lần truyền tin này sẽ giảng rõ khi nào chân thân về Hồng Hoang, mượn tay Hồng Quân lão tổ trừ bỏ Nhân Vương! "Nhưng cũng quan hệ đến chuyện tu vi của chúng ta, sư đệ kiên nhẫn chờ đợi!" Nói xong Lão Tử không nói thêm nữa, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng nhắm mắt chờ đợi.

Nữ Oa không bao lâu cũng tới, thấy hai vị sư huynh đều lẳng lặng ngồi, cũng tìm vị trí ngồi xuống.

Cuối cùng là Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, do Huyền Đô tìm không thấy tung tích bọn họ, đành phải dùng truyền âm mới liên hệ được! "Người đều đông đủ." Lão Tử mở mắt, nhìn một vòng nói. "Thông Thiên..." Ý thức được khả năng là biết rõ còn cố hỏi, Nữ Oa quả đoán ngậm miệng!

Tại tràng năm người đều trong lòng hiểu rõ, Hồng Hoang lục vị Thánh nhân, chỉ có Thông Thiên Giáo Chủ là không nhận được tin tức!

Cũng đúng, Hồng Quân lão sư hiện tại không tín nhiệm Thông Thiên Giáo Chủ, xét đến cùng, e rằng do quan hệ giữa hắn và Nhân Vương có chút quá thân cận!

Là đệ tử được Hồng Quân lão tổ cưng chiều nhất, thông báo lần này cư nhiên không bao gồm hắn, mấy vị lão bằng hữu trải qua không biết bao nhiêu nguyên hội ít nhiều có chút thổn thức! "Mấy người đều đã đến!" Thanh âm Hồng Quân lão tổ trầm muộn nhưng không mất uy nghiêm. "Cung nghênh lão sư!" Ngũ Thánh vội vàng đứng dậy cung kính bái đạo.

Hồng Quân lão tổ "Ừ" một tiếng, chậm rãi mở miệng: "Lần này triệu tập năm người các ngươi tới, là vì để vi sư sớm ngày thoát khốn, chân thần tiến vào Hồng Hoang!" Không ngoài dự đoán của năm người, Hồng Quân lão tổ lần này vẫn chỉ là một đạo hư ảnh, chân thân của hắn y nguyên còn bị vây khốn ở nơi sâu trong Hỗn Độn, không cách nào thoát thân!

Những chuyện phát sinh trong Hồng Hoang đều không thể thoát khỏi tầm mắt Hồng Quân lão tổ, những việc làm của Sở Ca đều bị hắn nhìn ở trong mắt!

Giết người cầm bảng do Thiên Đạo khâm định, sau đó để đồ đệ của mình thay thế, loại hành vi vượt quyền này làm cho Hồng Quân lão tổ giận không kềm được.

Thiên Đạo vận hành cần phải nằm trong tầm kiểm soát, há có thể để người khác nhúng chàm!

Do đệ tử của Sở Ca trở thành người cầm bảng, vậy công đức sau Phong Thần không thể thiếu phần hắn, Sở Ca vốn là nhân tố không thể khống chế trong Hồng Hoang, lại còn muốn dùng tài nguyên Hồng Hoang cung cấp cho hắn sao! "Sự tình phát sinh trong Hồng Hoang đã không thể thao túng được nữa, các ngươi cũng không cách nào ngăn

cản, việc cấp bách hiện nay cũng chỉ có vi sư sớm ngày tiến vào Hồng Hoang, giải quyết nhân tố không xác định kia, mới có thể kết thúc!" Trừ Hồng Quân ra, Nguyên Thủy Thiên Tôn không còn tồn tại nào trong Hồng Hoang có thể kiềm chế Nhân Vương, tập kết tất cả Thánh nhân cũng không đủ cho Nhân Vương đánh!

Cho nên mấy người đều dỏng tai chăm chú lắng nghe biện pháp của Hồng Quân lão tổ, bọn họ không cách nào chấp nhận những ngày tháng nơm nớp lo sợ như vậy nữa! "Vi sư nếu muốn thoát thân, cần Thiên Đạo phá toái thêm một lần, như vậy vết nứt từ Hỗn Độn thông vãng Hồng Hoang sẽ lần nữa khuếch đại, ta mới có thể trọng hồi Hồng Hoang!" Nghe xong Hồng Quân nói, mấy vị Thánh nhân đều lâm vào trầm tịch.

Là Thiên Đạo Thánh nhân, bọn họ đều rõ ràng Thiên Đạo phá toái có ý vị gì, nếu chỉ có một phương pháp này, thì so với việc để Sở Ca làm xằng làm bậy cũng chẳng tốt hơn là bao!

Năm người lúc trước bị chặn ở tận cùng Thiên Đạo đồ sát mấy lần, Thiên Đạo đã sụp đổ, nếu không có Thánh nhân cường đại chống đỡ Hồng Hoang ổn định, Thiên Đạo không biết nên tiếp tục thế nào.

Cho nên chỉ có thể hao phí năng lượng cực lớn đi phục sinh mấy vị Thánh nhân, nếu không cả Hồng Hoang đều sẽ vì không ổn định mà hủy diệt!

Nhu cầu của Hồng Quân lão tổ là để Thiên Đạo phá toái thêm một lần, một canh bạc dùng tính mạng để đổi lấy cơ hội! "Ý của lão sư là để chúng ta đi cùng Nhân Vương tử chiến lần nữa, Hồng Hoang thừa thụ không nổi xung kích như vậy, nhân đó mà phá toái, lão sư nhân cơ hội này trọng hồi Hồng Hoang?" Lão Tử trầm ngâm giây lát rồi nói. "Chính là như thế, nếu không vi sư muốn từ trong Hỗn Độn ra ngoài, e rằng cần vô số nguyên hội!" "Nhưng lúc trước năm người chúng ta

đều không phải đối thủ của Nhân Vương, như ngày nay sau khi trọng sinh tu vi sụt giảm, lại càng không có khả năng tạo thành uy hiếp cho Nhân Vương, chúng ta tiến đến chẳng phải là bạch bạch chịu chết sao!" Ám ảnh lần đó đến nay vẫn chưa tan biến trong đầu năm người.

Sở Ca hóa thân Bàn Cổ, dị thú Bàn Cổ Phủ vẻn vẹn mấy chiêu, giống như chặt dưa thái rau đơn giản giải quyết ngũ thánh!

Hiện tại làm sao có thể sinh ra tâm tư phản kháng, nếu có cách, bọn họ cũng sẽ không ở trong Hồng Hoang nơi nào cũng phải thối lui! "Chuyện này các ngươi không cần lo lắng, vi sư tự nhiên sẽ không để mấy người các ngươi bạch bạch đi chịu chết.

Tiếp theo vi sư sẽ lợi dụng tài nguyên trong Hồng Hoang, đem tu vi các ngươi toàn bộ tăng lên một bậc!" Năm vị Thánh nhân không phải đối thủ của Sở Ca, nguyên nhân là vì tu vi quá thấp, nếu năm người toàn bộ là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cấp bậc tồn tại, khu khu một cái Sở Ca lại có thể lật lên sóng gió gì?

Vốn dĩ Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều đã chuẩn bị đề xuất rút lui, dù sao Sở Ca vẫn luôn ở phương Đông, phương Tây chịu lan đến ít hơn rất nhiều, không cần thiết vì một kết quả không xác định mà triệt để đắc tội chết Nhân Vương!

Tiếp theo nghe Hồng Quân lão tổ nói sẽ tăng lên tu vi của tất cả mọi người, làm bọn họ nháy mắt như được tiêm máu gà, chuyện tốt bậc này há có thể để phương Đông chiếm hết?

Cho dù tham dự kế hoạch vây tiễu Sở Ca có trí mạng nguy hiểm, nhưng thu hoạch đạt được cũng tương đương khả quan! "Chuyện Phong Thần cũng không thể gác lại, các ngươi đồng thời cần đem đại bộ phận công đức khí vận trong Phong Thần cướp đoạt về, chớ để Nhân Vương toàn bộ đoạt được!" Trên mặt Hồng Quân lão tổ thiết thanh, một cái Nhân Vương Sở Ca lại có thể vượt qua Thiên Đạo

khống chế Hồng Hoang, đây chẳng phải là đánh vào mặt hắn sao?

Chương 190

Đợi chân thân giáng lâm, định sẽ khiến tên Sở Ca kia sống không bằng chết! "Các giáo đệ tử cũng có thể đưa tới, đệ tử Tiệt Giáo khó mà xử lý, nếu không có tu vi tuyệt đối áp chế, sau lượng kiếp này, Huyền Môn nguyên khí đại thương!" "Đệ tử cũng có thể đưa tới?

Đa tạ lão sư!" Tiếp Dẫn nghe ngay cả đệ tử cũng có thể hưởng thụ đãi ngộ tăng lên tu vi, không khỏi nhịn không được kích động muốn nhảy dựng lên.

Tây Phương Giáo đệ tử thưa thớt, tu vi thấp kém càng thảm không nỡ nhìn! "Tây Phương đã không tham dự Phong Thần, lại cần gì phải đưa đệ tử tới, lãng phí Thiên Đạo năng lượng?" Hồng Quân lão tổ liếc mắt nhìn Tiếp Dẫn, có chút bất mãn nói. "......

Lão sư, Tây Phương Giáo đệ tử tu vi thực sự khó đăng đại nhã chi đường, tham dự Phong Thần cũng chỉ như pháo hôi, căn bản không cách nào phát huy tác dụng!" Tiếp Dẫn mặt lộ vẻ khó xử nói.

Tiệt Giáo, Xiển Giáo đệ tử căn nguyên phi phàm, linh khí phương Đông lại cực kỳ phong phú, có vài đệ tử không phải Đại La Kim Tiên thì là Chuẩn Thánh tu vi.

Tây Phương Giáo đứt gãy nghiêm trọng, Đại La Kim Tiên đều khó lấy ra mấy cái.

Lão Tử tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội liên hợp Tây Phương, Tây Phương Giáo đệ tử trình độ không đủ, nhưng hai vị giáo chủ đều là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cấp bậc, lần này có thể được Hồng Quân lão tổ truyền tin, định nhiên đối với độ trung thành trong Hồng Hoang cũng đủ, có thể lôi kéo hợp tác thực nãi thượng thượng sách! "Sư đệ, Phong Thần lượng kiếp ký là kỳ ngộ lại là khiêu chiến, môn

hạ đệ tử nếu cứ mãi ở dưới cánh chim trưởng bối, chung quy không cách nào trưởng thành, cần phải lịch luyện nhiều hơn!" "Lão sư cũng nói, sẽ tăng lên tu vi cho các đệ tử, ngày sau cẩn thận một chút lại có gì phải sợ, cơ duyên này e rằng ngày sau không còn nữa!" "....." Lời của Lão Tử làm Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều tâm động không thôi, nghĩ thầm nếu có thể ở trong Phong Thần hung hăng vớt một bút, tất nhiên có trợ giúp cho sự quật khởi của Tây Phương, không chừng còn có cơ hội làm suy yếu đệ tử Huyền Môn.

Hai người nhìn nhau, hung hăng gật đầu, đã Tây Phương rách nát thành dạng này, chân trần không sợ mang giày, cuối cùng ai là người thắng sau cùng còn chưa biết đâu! "Lão sư, ngô Tây Phương Giáo nguyện vì Hồng Hoang làm ra cống hiến!" Bộ dáng nghĩa chính ngôn từ của hai người làm Nữ Oa nhịn không được bật cười, rõ ràng chỉ vì tư dục, lại biểu hiện thâm minh đại nghĩa như thế, quả thực không cần một chút da mặt! "Các ngươi mau chóng đem môn hạ đệ tử tập kết, ngô ở Hồng Hoang nán lại thêm một khắc, tiêu hao cũng là cực lớn!" Hồng Quân lão tổ hài lòng gật đầu, nếu không thể ngưng tụ sức mạnh cả Hồng Hoang, mối họa Nhân Vương e rằng khó mà giải quyết!

Chỉ cần đem Sở Ca san trừ, hy sinh một chút năng lượng thì có là gì, lại có thể đổi lấy vĩnh cửu ổn định, Hồng Hoang sở hữu đều bị lao lao chưởng khống!

Năm người lập tức trở về giáo của mình, dưới sự dặn dò của Hồng Quân lão tổ đều cực kỳ cẩn thận, nếu có tin tức tiết lộ ra ngoài, tên Nhân Vương kia định sẽ tới quấy rối!

Trong Hồng Hoang lục thánh cũng chỉ có Tiệt Giáo là đệ tử nhân số đông đảo, xưng là "Vạn tiên lai triều".

Xiển Giáo Thập Nhị Kim Tiên đã chiết tổn hai vị, chỉ còn mười

người, cộng thêm Phó giáo chủ Nam Cực Tiên Ông cũng bất quá mười một người.

Nhân Giáo càng không cần nói, chỉ có một Quan môn đệ tử Huyền Đô, một ký danh đệ tử Độ Ách Chân Nhân.

Nữ Oa danh hạ cũng vẻn vẹn chỉ có Cửu Thiên Huyền Nữ và Lục Áp có thể lấy ra được.

Ba người lần nữa đi đến Đại Xích Thiên Cung, nửa ngày không nói nên lời. "Hai vị sư đệ có phải có chút quá đáng rồi không, đem những đệ tử cấp Kim Tiên đến thì có tác dụng gì!" Lão Tử cơ hồ cường nhịn lửa giận nói.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề tới muộn nhất, sau lưng hô hô lạp lạp mang theo đội ngũ gần trăm người, tuyệt đại bộ phận là Kim Tiên cấp bậc. "Tây Phương Giáo nghèo nàn, chỉ có những đệ tử này có thể vì Phong Thần làm ra một tia cống hiến, nếu lão sư có thể đem tu vi bọn họ tăng lên tới Đại La Kim Tiên, e rằng sẽ là một cỗ sức mạnh không thể khinh thường!" Nguyên Thủy Thiên Tôn cười lạnh một tiếng, lời như vậy vì sao không để đời thứ ba đệ tử Xiển Giáo đến, tu vi Thái Ất Kim Tiên cũng mạnh hơn những tên tôm tép này quá nhiều!

Hồng Quân lão tổ lần nữa trở về, nhìn những đầu người này suýt chút nữa một hơi thở không thông, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề quả nhiên không cần một điểm Thánh nhân da mặt, đệ tử như vậy cũng dám đưa tới? "Những đệ tử này hai người các ngươi đưa về đi, lưu lại mấy cái Đại La Kim Tiên là tốt rồi!" *** "Túc chủ, linh khí trong Hồng Hoang đang cấp tốc tụ long về hướng Đại Xích Thiên Cung, trong đó có thủ pháp của Hồng Quân lão tổ." Hệ thống mẫn cảm giác sát được dị thường phát sinh tại Hồng Hoang, những linh khí này đang lưu thất với tốc độ cực kỳ kinh khủng, mục đích địa cuối cùng chính là cung điện Đại Xích Thiên Cung của Lão Tử! "Hồng Quân lão già kia lại

đang giở trò gì?

Bất quá đã phải giở một số tiểu thủ đoạn, dự báo hắn vẫn chưa tiến vào trong Hồng Hoang, không cần lo lắng!" Sở Ca nhíu mày, Hồng Quân có động tác là chuyện bình thường, tổng cần một số thủ đoạn đi đền bù ảnh hưởng đã tạo thành, đã không chủ động tìm tới cửa, mình cũng không cần thiết đi tìm cái đen đủi!

Tiên Đạo Trấn Ngục Kiếp sắp xúc mạc được tầng giấy mỏng manh đột phá kia, chỉ cần đột phá tầng cảnh giới thứ tư, Sở Ca có lòng tin đối mặt chân thân hàng lâm của Hồng Quân lão tổ!

Hai bên đánh cờ đều đang điên cuồng chạy đua với thời gian, xem ai có thể đi trước chiếm tiên cơ, liền có thể trở thành người chiến thắng cuối cùng!

Linh khí nồng đậm như thực chất hóa, tán phát kim quang công đức chi lực được phân phối lên người mỗi cái nhân, nhị đại đệ tử đều đang liều mạng hấp thu những năng lượng đến chi bất dịch này.

Cơ duyên có được hôm nay, đủ để bọn họ giảm bớt vạn năm tu hành!

Năm vị Thánh nhân do Hồng Quân lão tổ tự thân truyền thụ quy tắc Thiên Đạo.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cảnh giới này, bằng vào năng lực câu thông liên hệ với Thiên Đạo, một tia cảm ngộ liền có thể tiến vào thiên địa hoàn toàn mới!

Hồng Quân lão tổ cơ hồ thấu chi điệu năng lượng ngàn năm của Hồng Hoang, cho dù cuối cùng giải quyết được Sở Ca, thế giới Hồng Hoang muốn khôi phục nguyên khí cũng cần không ít thời gian! "Chuẩn Thánh đỉnh phong, Chuẩn Thánh viên mãn, Bán bộ Thánh nhân!" Huyền Đô và Độ Ách Chân Nhân mạnh mẽ mở đôi mắt, hai

người đều cực kỳ hưng phấn, tu vi đình trệ không biết bao lâu bạo phát thức đột phá, nhất cử tấn thăng cảnh giới Bán bộ Thánh nhân!

Bán bộ Thánh nhân đại biểu cho đệ nhất nhân dưới Thánh nhân, chỉ là không có cơ duyên thành Thánh nên chỉ có thể dừng bước tại đây, tiếc nuối thì tiếc nuối, nhưng có thể có thu hoạch như vậy phi thường xuất hồ ý liêu!

Hai người quay đầu nhìn lại, kỳ dư sư đệ đều một mặt thống khổ!

Chỉ có thể biểu minh phương pháp Hồng Quân lão tổ sử dụng nguy hại cực lớn, không thể không nói là một loại "dục tốc bất đạt" (nhổ mạ cho lúa mau lớn)!

Do cảnh giới hai người tăng lên tịnh không nhiều, trước đó ngàn vạn năm tích lũy thâm hậu, mới nhất cử đột phá, đạt tới cực hạn của thế giới Hồng Hoang!

Nam Cực Tiên Ông là người thứ ba mở mắt, không có đạt tới cảnh giới Bán bộ Thánh nhân, chỉ dừng lại tại Chuẩn Thánh đỉnh phong, đồng dạng là cảnh giới vô số người khó mà đạt tới! "Chúc mừng hai vị đạo hữu!" Nam Cực Tiên Ông vuốt râu cười nói. "Chúng ta đi về trước, chớ quấy rầy các sư đệ khác.

Chuyện Phong Thần e rằng không ai có thể lo thân mình được nữa, chúng ta cần sớm thương lượng đối sách!" Đã Hồng Quân lão tổ không tiếc hết thảy thủ đoạn đều muốn bọn họ tăng tu vi, cái giá lớn đó là toàn viên phải tham dự, Phong Thần cần đối phó vô phi là Tiệt Giáo và Nhân Vương!

Đệ tử Tiệt Giáo trừ tứ đại chân truyền đệ tử chưa lộ diện, các đệ tử còn lại nhiều ít đều có chút hiểu rõ, xử lý những đệ tử kia không có độ khó!

Huyền Đô không tin bốn tên đệ tử Tiệt Giáo chưa kinh qua lần tẩy

lễ này sẽ là đối thủ của bọn hắn, nhân tố không xác định trong Phong Thần cũng chỉ có một mình Nhân Vương mà thôi! "Đệ tử Tiệt Giáo tu vi nguyên lai siêu xuất chúng ta một đoạn, tiếp theo e rằng chúng ta có thể áp bọn họ một đầu!" Nam Cực Tiên Ông hài lòng nói. "Sư thúc, hai vị sư huynh!" Mười một Kim Tiên cũng hoàn thành lần tẩy lễ này, sau khi tỉnh lại thấy ba người thảo luận liền chắp tay. "Khá lắm, các ngươi toàn bộ đều tiến vào cảnh giới Chuẩn Thánh, cơ duyên phỉ bạc!" Xiển Giáo Thập Nhị Kim Tiên đại đa số đều là Đại La Kim Tiên đỉnh phong tu vi, thông qua lần tẩy lễ này đều thành công tiến vào cảnh giới Chuẩn Thánh, trở thành trung lưu để trụ trong Hồng Hoang! "Đã như vậy, chúng ta tốc tốc về Chu triều, hiệp trợ Chu Vương Cơ Phát đánh bại Thương triều, khiến cho Nhân tộc Hồng Hoang vô pháp tụ tập khí vận, áp chế phát triển!" "Vâng, sư thúc!" Việc Phong Thần đã trì hoãn gần hai mươi ngày, trước đó Chu thừa tướng Khương Tử Nha thân chết đả kích cực lớn đối với Chu Vương, ngay cả tiên nhân cũng không cách nào hiệp trợ thành công, vậy Thương triều lại có ai có thể áp chế?

Mấy ngày nay cũng chỉ có quân đội phàm nhân đang tiến hành chiến đấu, đệ tử Tiệt Giáo khinh thường ra tay đối phó phàm nhân, nhưng quân tâm Chu triều bất ổn cũng chỉ có thể liên liên bại lui! "Báo, Chu triều đưa tới chiến thư!" Thám báo gấp gáp ôm một phong chiến thư xông vào. "Bất quá là đối quyết giữa phàm nhân, có gì đáng để hạ chiến thư!" Triệu Công Minh không cho là đúng cười nói. "E rằng không phải, nhìn lạc khoản chiến thư xem, là Nam Cực Tiên Ông!" Khổng Tuyên lắc đầu.

Nam Cực Tiên Ông từ sau lần hai người dạ tập Chu doanh đến nay không còn gặp lại, lần này đột nhiên trực tiếp hạ chiến thư, chẳng phải có nghĩa là Xiển Giáo một lần nữa phái người tới sao? "Có gì phải sợ, đám đệ tử điểu túng Xiển Giáo kia, đến một cái giết một cái,

toàn bộ một tên cũng đừng hòng chạy!" Bạch Trạch không cho là đúng bĩu môi, nếu không phải cuối cùng Huyền Đô giải cứu, Xiển Giáo Thập Nhị Kim Tiên phải giảm bớt mấy cái! "Việc này sợ rằng có kỳ lạ, chúng ta đi tham trắc một phen rồi hãy hạ định luận!" "Hạ định luận gì chứ, để cho huynh đệ mấy người chúng ta hảo hảo chiếu cố bọn hắn!" Kim Ngao Đảo Thập Tiên nghe đệ tử Xiển Giáo hạ chiến thư liền vội vã chạy tới, những ngày tháng khổ muộn này sắp qua rồi! "Lần trước huynh đệ mấy người chúng ta bố hạ Thập Tuyệt Trận đợi một ngày, cư nhiên không có một người nào dám đi ra, thực sự làm mất mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Mấy vị lần này chớ tranh với chúng ta, cũng để cho bọn họ hảo hảo kiến thức trận pháp Tiệt Giáo!" Người Xiển Giáo cẩn thận, sẽ không làm việc không nắm chắc, nhưng phàm có một chút ngoài ý muốn xuất hiện, thà rằng cẩn thận rúc vào trong cũng sẽ không để xảy ra sai sót.

Lần này đột nhiên hạ chiến thư, trong lòng Khổng Tuyên ẩn ẩn cảm thấy có chút không ổn.

Chỉ bất quá Kim Ngao Đảo Thập Tiên nhiệt tình phi thường cao trướng, lại không tiện xuất ngôn cự tuyệt, đành phải trước đáp ứng thỉnh cầu xuất chiến của bọn họ, nếu có ngoài ý muốn, sẽ mau chóng đi chi viện.

Ngày thứ hai, Kim Ngao Đảo Thập Tiên đại thế xuất chiến, tại ngoài doanh bày ra Thập Tuyệt Trận, chờ đợi đệ tử Xiển Giáo ứng chiến! "Chúng ta là Tiệt Giáo đệ tử Kim Ngao Đảo Thập Tiên, đây là Tiệt Giáo trận pháp Thập Tuyệt Trận, trong đó có mười trận, không biết vị đạo hữu nào tới phá trận!" Thanh âm Tần Hoàn từ trong trận truyền ra. "Thừa tướng, ba người chúng ta nguyện tiến đến!" Từ Hàng, Phổ Hiền, Văn Thù ba người đồng thời nói!

Khương Tử Nha thân chết, vị trí Chu triều thừa tướng bỏ trống, Cơ Phát để Nam Cực Tiên Ông thay thế vị trí của hắn, trở thành tân thừa tướng của Chu triều!

Nam Cực Tiên Ông gật đầu, Tiệt Giáo trận pháp nghe nói quỷ quyệt đa biến, hung ngoan dị thường, bất quá Kim Ngao Đảo Thập Tiên đa số là Thái Ất Kim Tiên tu vi, e rằng hiệu quả có thể phát huy ra cũng vẻn vẹn cực ít một bộ phận.

Ba người đều đã tấn thăng Chuẩn Thánh tu vi, phá trận thực nãi chuyện nhỏ như con thỏ!

Ba người đồng thời đạp nhập Thập Tuyệt Trận, cũng tại cùng một thời gian, Thập Tuyệt Trận bắt đầu vận chuyển!

Thiên Tuyệt Trận do thiên địa nhân tam tài hóa thành một khí, tất cả người sống tiến vào liền sẽ có tiếng sấm rền, Tần Hoàn lập tức thấy rõ có người tiến trận, lập tức phát động trận pháp công kích!

Nhất thời trong trận cát bay đá chạy, hỗn độn không thôi, phía trước không một tia ánh sáng!

Văn Thù cười lắc đầu: "Nếu ngô chỉ là cảnh giới Đại La, e rằng phá giải trận pháp này có phần khó giải quyết!" Nhưng hiện tại tấn thăng Chuẩn Thánh, ngũ cảm linh thức đạt tới một loại cảnh giới khó mà tưởng tượng, chút chướng nhãn pháp này coi như trò đùa! "Đạo hữu, nếu chỉ có thủ đoạn này, e rằng Thiên Tuyệt Trận này ngô muốn khinh dịch phá chi!" "Thái!" Văn Thù quát to một tiếng, Thất Bảo Kim Liên từ sau lưng hiển hiện, vạn trượng hào quang tán xạ, thậm chí người ngoài trận đều có thể nhìn rõ! "Không ổn!" Triệu Công Minh kêu to một tiếng không ổn, tất nhiên sắp xảy ra chuyện!

Quả nhiên một giây sau, đầu lâu Tần Hoàn lăn lông lốc ra ngoài, hồn phách Tần Hoàn cũng thẳng tắp bay về hướng Phong Thần Bảng, bị thu vào trong đó. "Ngô tự đương lại phá một trận!" Văn Thù xoay

người lại đạp nhập một trận khác.

Chương 191

Bên kia Phổ Hiền, Từ Hàng cũng như thế, vẻn vẹn mấy tức thời gian đều đem trận chủ đánh giết phá trận! "Không có khả năng, ngô trước đó cùng mấy vị sư đệ giao thủ cũng không đến mức nhẹ nhõm như thế, ba người này chẳng lẽ dùng âm chiêu!" Triệu Công Minh không kịp ra tay ngăn cản, trong nháy mắt Thập Tuyệt Trận liền chỉ còn lại ba trận! "Tu vi của bọn hắn có vấn đề!" Bạch Trạch rốt cuộc phát hiện vấn đề chỗ, "Xiển Giáo Thập Nhị Kim Tiên không phải chỉ có tu vi Đại La đỉnh phong sao, vì sao ba người này đều đã bước vào Chuẩn Thánh?" "Chuẩn Thánh!?" Triệu Công Minh và Khổng Tuyên đồng thời kinh hô, tu vi bọn họ cùng ba người Từ Hàng không phân cao thấp, cho nên chỉ cảm giác có chút không ổn, nhưng Bạch Trạch là Chuẩn Thánh trung kỳ tu vi, kiến đa thức quảng, liếc mắt liền nhận ra! "Ngoại giới đồn Thập Nhị Kim Tiên không phải chỉ có tu vi Đại La ư, vì sao hiện tại đều thành Chuẩn Thánh, chẳng lẽ tham dự Phong Thần xong hoạch được cơ duyên?" Nhưng tấn thăng Chuẩn Thánh xong vẻn vẹn chỉ củng cố cảnh giới, không hề có cảm giác tu vi tăng lên, thậm chí có khi mờ mịt không có biện pháp tu hành!

Triệu Công Minh muốn đi giải cứu mấy vị sư đệ còn lại, nhưng ba người Từ Hàng ra tay ngoan lạt, không có bất kỳ do dự nào, chưa đợi Triệu Công Minh chạy tới, Kim Ngao Đảo Thập Tiên liền toàn bộ lên Phong Thần Bảng! "Đạo hữu, có gì chỉ giáo?" Biểu tình của Từ Hàng khiến người ta nhìn không thấu, Triệu Công Minh nhìn thoáng qua chỉ cảm thấy quái dị vô cùng. "Không, vì mấy vị sư đệ thu liễm thi cốt mà thôi." Ba người Từ Hàng, Phổ Hiền, Văn Thù lạnh lùng nhìn Triệu Công Minh, thấy hắn không có bất kỳ động tác gì, xoay người nói một tiếng "Hậu hội hữu kỳ!" rồi một lần nữa trở về Chu

triều đại doanh.

Triệu Công Minh cũng không ngu, nào có khả năng độc tự đối mặt ba người có tu vi tương đương mình, thế khác nào đi chịu chết? "Đạo hữu, chớ quá thương tâm.

Đây cũng là mệnh trung kiếp số, sau khi lên bảng thành Thiên Đình chính thần, cũng hưởng thụ đãi ngộ cực cao, nhân gian hương hỏa không dứt!" Khổng Tuyên mở miệng an ủi. "Kỹ nghệ không tinh mà thôi, lão sư sớm đã nhắc nhở chúng ta, không nên khinh dịch quyển nhập Phong Thần, bất kỳ hậu quả gì đều tự phụ!" "Chỉ là ngô cảm giác ba người kia quỷ dị chí cực, bị bọn hắn nhìn chằm chằm làm ngô toàn thân phát mao, chưa từng có loại cảm giác này!" Triệu Công Minh cẩn thận hồi ức tình hình vừa rồi đụng độ ba người, ba người kia tuy rằng linh lực cường thịnh, nhưng trên người cảm giác không thấy chút linh tính nào, Xiển Giáo Thập Nhị Kim Tiên người nào cũng căn nguyên phi phàm, lẽ ra không đến mức như thế. "Ta cũng cảm thấy có chút kỳ quái, ba người này hẳn là chưa củng cố cảnh giới, cho nên khí tức thổ nạp vặn loạn.

Không biết Nam Cực Tiên Ông lão nhi kia nghĩ gì, lại phái ba kẻ cảnh giới chưa củng cố đi ra!" Hai người một lời ta một câu thảo luận sự dị dạng của ba người Từ Hàng, nhưng trong lòng Khổng Tuyên lại nghĩ, nếu Xiển Giáo Thập Nhị Kim Tiên có mấy kẻ tấn thăng Chuẩn Thánh, vậy tiếp theo Phong Thần, Tiệt Giáo nên ứng phó như thế nào?

Đơn thuần dựa vào ba cái Chuẩn Thánh, chung quy song quyền nan địch tứ thủ, khó mà chống đỡ tiếp, nếu Tiệt Giáo tứ vị đích truyền đệ tử không xuất cung, chuyện Phong Thần lần này Thương triều diện thắng quá thấp!

Có đôi khi hộ đoản cũng là một chuyện tốt, không thể không nói Xiển Giáo đệ tử một người bị tổn thương, cả một giáo đều ùa lên,

Tiệt Giáo hâm mộ không được! "Xiển Giáo Thập Nhị Kim Tiên tề tựu, toàn bộ đều ở trong Chu triều đại doanh, nếu lần nữa khiêu chiến, chúng ta e rằng không phải đối thủ!" Khổng Tuyên lắc đầu, làm thế nào giữ được Thương triều, hoàn thành nhiệm vụ lão sư lưu lại, đồng dạng cũng là để có thể tiếp tục hưởng thụ Thương triều cung phụng, Khổng Tuyên không thể không để tâm. "Ngô có ba muội muội tu vi không yếu, cũng thâm thụ lão sư yêu chiều, nếu có thể mời các nàng hỗ trợ, định có thể giải nỗi lo trước mắt!" Cửu Khúc Hoàng Hà Đại Trận trong tay Tam Tiêu, Triệu Công Minh đã kiến thức sự lợi hại, cho dù Chuẩn Thánh tu vi tiến vào đại trận cũng có khả năng tao ngộ bất trắc, nếu không phải Tam Tiêu tỷ muội nương tay (phóng hải), hắn cũng chỉ có thể nhìn biển than thở!

Hỗn Nguyên Kim Đấu là Cực phẩm Tiên Thiên Chí Bảo, bên trong ẩn chứa không gian quy tắc, có thể hút hết thiên hạ vạn bảo, uy lực khủng bố! "Lao phiền đạo hữu đi một chuyến, lúc này ngô cũng tranh thủ hướng lão sư bẩm báo một phen, mấy người chúng ta thực sự là như muối bỏ biển!" Triệu Công Minh gật đầu, hắc báo dưới háng sinh ra hai cánh, bay về hướng Tam Tiên Đảo! "Lão sư không có đệ tử nào khác sao?" "Đại lão gia hiềm giáo dục đồ đệ phiền phức.

Không thích thu đồ đệ." Bạch Trạch gãi gãi đầu, tình hình trước mắt tựa hồ thật sự có chút bất lợi, mấy phương giúp đỡ thực sự quá ít.

Tại lúc Khổng Tuyên tiêu cấp dậm chân chờ đợi, Tam Tiêu đi theo Triệu Công Minh cùng về đến Thương triều.

Thấy ba vị tiên tử thướt tha yểu điệu đi theo phía sau, Khổng Tuyên nhất thời lại không biết nên nói từ đâu. "Đa tạ ba vị tiên tử đến đây tương trợ!" "Lão sư hướng ba người chúng ta truyền tin, đương ứng kiếp nạn này, huống chi tiểu muội cùng Nhân Vương cũng có chút nhân quả, người tu đạo chúng ta chú trọng nhất nhân quả, nếu lại

không đến, ngược lại bảo Tiệt Giáo ta vô lễ!" Vân Tiêu nhẹ nhàng cúi chào, nói rõ ý.

Tiệt Giáo đệ tử trọng tình trọng nghĩa, Khổng Tuyên nhìn ở trong mắt, chỉ là tiểu muội Quỳnh Tiêu và lão sư có một đoạn nhân quả, chẳng lẽ bên trong có cố sự?

Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu đều là Đại La Kim Tiên đỉnh phong tu vi, nhỏ nhất Bích Tiêu lại đã thành tựu cảnh giới Chuẩn Thánh. "Ngày mai ba tỷ muội chúng ta chuẩn bị bố hạ Cửu Khúc Hoàng Hà Đại Trận, để đám đệ tử Xiển Giáo kia đến phá trận!" Khổng Tuyên trừ cảm tạ không biết nên nói gì, vội vàng đưa ba vị tiên tử tìm một chỗ nghỉ ngơi. "Nhân Vương, Nhân Vương khỏe không?" Bích Tiêu trong mắt sáng long lanh, mong đợi nhìn Khổng Tuyên. "Lão sư hết thảy an hảo, hiện nay hẳn là đang bế quan tu hành." "Ân!" Nói xong Bích Tiêu đầu cũng không ngoảnh lại xoay người rời đi, lưu lại Khổng Tuyên một mặt mờ mịt đứng chết trân tại chỗ.

Khổng Tuyên không biết là, Bích Tiêu từng ở Kiếm Sơn tu hành, chịu sự dạy bảo của Sở Ca, chỉ là hai người cũng không có duyên phận sư đồ, nếu không Khổng Tuyên trên đầu sẽ có thêm một vị sư tỷ!

Cửu Khúc Hoàng Hà Đại Trận, bên trong án tam tài, chứa thiên địa chi diệu, bên trong có Hoặc Tiên Đan, Bế Tiên Quyết, có thể làm mất thần của tiên, tiêu hồn của tiên, hãm hình của tiên, tổn khí của tiên, táng nguyên bản của tiên, tổn chi thể của tiên!

Cho dù Chuẩn Thánh tiến vào trận này cũng sẽ bị tước đi đỉnh thượng tam hoa, hung trung ngũ khí, cuối cùng luân lạc thành một giới phàm nhân.

Phàm nhân tiến vào trận này liền chỉ có một kết cục thân tử đạo tiêu!

Hướng Thương triều mượn sáu trăm binh sĩ, Tam Tiêu bắt đầu bố trí Cửu Khúc Hoàng Hà Đại Trận, một lần bố trí chỉnh chỉnh mất hơn mười ngày!

Một sát na đại trận thăng lên, thiên địa đều vì đó biến sắc, phong vân cuồn cuộn, sấm chớp rền vang! "Đại trận thật kỳ đặc, vẻn vẹn ỷ vào sáu trăm phàm nhân cư nhiên có thể lập hạ đại trận như thế, trận này ngô định không dám đi vào xông!" Khổng Tuyên từ đáy lòng kinh thán, Cửu Khúc Hoàng Hà Đại Trận không biết so với Thập Tuyệt Trận cao minh hơn bao nhiêu lần, nhưng lại vẻn vẹn chỉ có ba tên tiên tử tham dự, còn lại toàn là phàm nhân! "Hỗn Nguyên Kim Đấu là bảo bối của ba muội muội ta, cũng là hạch tâm của trận này, nếu không có Thánh nhân tu vi, trận này sẽ là nơi táng thân của đệ tử Xiển Giáo!" "Chúng ta là Tiệt Giáo Tam Tiên Đảo Tam Tiêu tỷ muội, mời Xiển Giáo đạo hữu nhập trận thử một lần!" Việc Na Tra hôn mê trở về khiến cho tất cả đệ tử Xiển Giáo đều cảm thấy kinh kỳ, về phần lời nhắc nhở cuối cùng rằng trong trận có quỷ, tuy đều biết đáy trận tất có huyền cơ, nhưng Na Tra trọng thương như thế, cũng hỏi không ra nguyên cớ. "Thái Ất, đem Na Tra vào trong điều dưỡng cho tốt, đợi hắn tỉnh lại rồi hỏi chi tiết trong trận phát sinh chuyện gì." Nam Cực Tiên Ông trầm ngâm một hồi rồi nói.

Đệ tử đời thứ ba đi vào không có một ai có thể đứng đi ra, trận pháp e rằng Đại La Kim Tiên đi vào là thập tử vô sinh!

Lại phái khiển đệ tử đời ba tiến vào, e rằng là bạch bạch chịu chết, những đệ tử đời ba này đều là dòng máu mới của Xiển Giáo, không thể lại phung phí! "Các ngươi có ai nguyện ý đi phá trận?" Xiển Giáo Thập Nhị Kim Tiên hiện tồn đều đã tấn thăng cảnh giới Chuẩn Thánh, trong trận tuy rằng hung hiểm vô cùng, nhưng Chuẩn Thánh có thủ đoạn tự vệ, liều mạng đào thoát thì Tam Tiêu cổ kế cũng ngăn không được! "Sư thúc, để sáu người chúng ta cùng nhau đi, vừa vặn

cũng có thể chiếu ứng lẫn nhau!" Xích Tinh Tử, Hoàng Long Chân Nhân, Văn Thù, Phổ Hiền, Từ Hàng, Cụ Lưu Tôn đồng thời bước ra khỏi hàng.

Tác vi Xiển Giáo Thập Nhị Kim Tiên lừng lẫy nổi danh, nếu cứ trốn trong doanh trướng, e rằng sẽ bị người ngoài nói là nhu nhược vô năng, làm nhục môn phong Xiển Giáo! "Tốt, sáu người các ngươi vụ tất cẩn thận, chỉ cần vào trong trận thám tra một phen, đợi chúng ta nghiên cứu xong lại đi vào phá trận, không nên làm hi sinh vô vị!" Nam Cực Tiên Ông dặn dò, lần Phong Thần này đổi thành hắn dẫn đội, một tia ngoài ý muốn cũng không thể xuất hiện! "Vâng, sư thúc!" "Tỷ tỷ, tên Na Tra kia đột nhiên bị truyền tống ra khỏi trận, muội vừa muốn ra tay..." Quỳnh Tiêu có chút tự trách, thả chạy mất một đệ tử Xiển Giáo, vốn là một cơ hội cực tốt! "Muội muội không bị thương mới là quan trọng nhất, trong trận đến Chuẩn Thánh đều thốn bộ nan hành, e rằng trên người Na Tra có thủ đoạn Thánh nhân lưu lại, tại thời điểm nguy cơ cứu hắn một mạng!" Vân Tiêu có chút hiếu kỳ, chỉ là một đệ tử đời thứ ba, Nguyên Thủy Thiên Tôn lại nguyện ý bỏ vốn gốc như vậy sao?

Vậy vì sao trên người Dương Tiễn lại không có, chỉ có thể bị ba tỷ muội tiễn lên bảng? "Hai vị tỷ tỷ, muội thấy khí tức kia có chút giống thủ đoạn Na Di Đại Pháp của Yêu tộc Thánh nhân Nữ Oa!" Lúc trước khi trốn đi chơi, vừa khéo thấy Nữ Oa ra tay đối chiến Nhân Vương, đối với một số thủ đoạn của Nữ Oa, Bích Tiêu có chút ấn tượng! "A?

Thánh nhân Nữ Oa cũng tham dự vào sao?

Vậy chẳng phải là ba vị Thánh nhân?" Chuyện Huyền Đô từ tay Bạch Trạch cứu Thái Ất Chân Nhân, ba tỷ muội cũng có sở nhĩ văn, biểu minh trong Tam Thanh thì Lão Tử cũng hướng về Xiển Giáo, lần này ngay cả môn hạ Nữ Oa đều tham dự vào, Tiệt Giáo thụ địch thật

đúng là không ít! "Hi hi, sợ cái gì, ba tỷ muội chúng ta đều có thể thu thập sạch sẽ, còn có bốn vị sư huynh sư tỷ nữa mà!" Bích Tiêu hào không thèm để ý nói, Xiển Giáo giúp đỡ có nhiều hơn nữa, cũng không có khả năng phá trận! "Thật là cổ linh tinh quái!" Đối với cô tiểu muội quỷ cơ linh này Quỳnh Tiêu một điểm biện pháp cũng không có, khẩn tiếp theo cảm giác ngoại vi đại trận có dị động, "Lại có người đến, số lượng không ít, ta đi xem một chút, chớ để người ta bảo Tiệt Giáo ta không biết lễ số!" "Xiển Giáo Thập Nhị Kim Tiên đến phá trận, xin ba vị tiên tử chỉ giáo!" "Sáu vị sư huynh mời, trận này tên là Cửu Khúc Hoàng Hà Đại Trận, hung hiểm vạn phần, sư huynh xin cẩn thận!" Vân Tiêu đầy mặt ý cười giới thiệu, làm một cái thủ thế mời, sáu người vừa bước vào trong trận! "Tỷ tỷ, sáu người này đều là Chuẩn Thánh?" Bích Tiêu kinh ngạc nhìn sáu người lâm trận.

Vân Tiêu lắc đầu, nhỏ giọng nói: "Những người này đều là thân truyền đệ tử của Nguyên Thủy Thiên Tôn, tu vi lại cực cao, hai người cẩn thận!" Thổ Hành Tôn và Dương Tiễn tu vi quá thấp, căn bản chưa làm cho Cửu Khúc Hoàng Hà Đại Trận phát huy ra uy lực, lần này Xiển Giáo Thập Nhị Kim Tiên tiến vào đủ để Tam Tiêu toàn lực ứng phó, trực tiếp khởi động đại trận!

Lập tức, chỉ nghe tiếng nước sông Hoàng Hà cuồn cuộn vang dội, âm phong nổi lên, cát vàng đầy trời!

Đoàn đoàn hắc vụ di mạn, thảm đạm chi khí bay thẳng lên mây, âm mai biến địa!

Xích Tinh Tử sắc mặt đại biến, đại trận quả nhiên phi đồng phàm hưởng, thần thức Chuẩn Thánh cư nhiên không cách nào nhìn thấu mắt trận, đại trận vô thời vô khắc không đang biến hoán, làm cho người ta tróc mạc bất thấu!

Càng làm cho người ta cảm thấy khủng bố là, hắn đã mất liên hệ

với mấy vị sư đệ khác!

Âm Dương Kính trong tay nắm thật chặt, một loại dự cảm bất thường lập tức bao trùm trong lòng! "Là ai!" Xích Tinh Tử mạnh mẽ quay đầu, lại phát hiện sau lưng không có một bóng người, sát na xoay người, Bích Tiêu đề một thanh bảo kiếm đâm thẳng tới mặt hắn! "Đinh!" Không kịp né tránh đành phải đem Âm Dương Kính chắn trước người, Bích Tiêu thiểm thân lại trốn vào trong màn cát vàng đầy trời! "Ba vị tiên tử thân hình quỷ quyệt, thực sự khó mà nắm bắt, chỉ bất quá vì sao không dám lộ diện?" Xích Tinh Tử cẩn thận nhìn một vòng hoàn cảnh chung quanh, y nguyên không có dị thường. "Hừ, lúc ba tỷ muội chúng ta đi ra chính là tử kỳ của ngươi!" Bích Tiêu lạnh lùng nói.

Tam Tiêu đồng thời hiện thân, gắt gao nhìn chằm chằm Xích Tinh Tử, ánh mắt giống như đang nhìn một người chết. "Vậy bần đạo muốn hảo hảo lĩnh giáo bản sự của ba vị tiên tử!" "Ai muốn cùng ngươi đánh!" Bích Tiêu làm một cái mặt quỷ, cười hì hì nói.

Chỉ thấy Vân Tiêu trong tay móc ra một tôn tiểu đỉnh, phiếm ánh sáng xám nhàn nhạt.

Xích Tinh Tử ánh mắt lập tức nóng rực, bảo vật này vừa nhìn đã biết bất phàm phẩm, phẩm chất cực cao, nếu có thể đoạt lấy, chuyến đi này kiếm lời lớn rồi! "Hừ, có thể sống sót rồi hãy mơ tưởng!" Hỗn Nguyên Kim Đấu kim quang đại phóng, đột nhiên bạo phát hấp lực cường đại làm cho Xích Tinh Tử lảo đảo suýt chút nữa ngã sấp xuống. "Âm Dương Kính của ta!" Không chỉ Âm Dương Kính, bảo vật trên người hắn cũng bị cùng nhau hút vào bên trong Hỗn Nguyên Kim Đấu, căn bản không cho Xích Tinh Tử cơ hội phản ứng! "Đã luyến tiếc bảo vật như vậy, thế thì đi vào cùng nhau gặp mặt đi!" Xích Tinh Tử phát hiện không cách nào khống chế thân thể, đang một chút một chút bị hút vào bên trong Hỗn Nguyên Kim Đấu! "Tỷ tỷ, xem ra

Chuẩn Thánh cũng không khó giải quyết lắm nhỉ." Bích Tiêu cầm Hỗn Nguyên Kim Đấu lắc lắc, cao hứng nói. "Còn năm tên nữa, cũng đi giải quyết nốt đi, không đúng, lại vào thêm ba tên!" Vân Tiêu thần thức khẽ động, cảm tri đại trận lại bị người xúc động, trong trận lại vào thêm ba người. "Hi hi, vậy Xiển Giáo Thập Nhị Kim Tiên không phải hoàn toàn vào hết rồi sao?

Hôm nay phải để tên Nguyên Thủy Thiên Tôn kia nếm thử tư vị mất đi đồ đệ!" Quảng Thành Tử thân chết lên bảng, một vị phản biến, một vị trọng thương không đến, chín vị còn lại cũng toàn bộ tiến nhập trong trận, trận này liền để Xiển Giáo Thập Nhị Kim Tiên triệt để danh còn thực mất!

Chương 192

Bị thu vào Hỗn Nguyên Kim Đấu, Xích Tinh Tử cần phải trải qua một quá trình Tiên Thiên phản Hậu Thiên, Hậu Thiên hóa phàm nhân!

Chuẩn Thánh tu vi không bao lâu từ từ bị luyện hóa, Nê Hoàn Cung bị phong tử, căn bản không cách nào điều động linh lực!

Xích Tinh Tử lúc này mới cảm giác sợ hãi, đường đường Xiển Giáo Thập Nhị Kim Tiên, Chuẩn Thánh cấp bậc cường giả Hồng Hoang, tại trong Kim Đấu lại phát huy không ra một điểm năng lực!

Giống như một con dê đợi làm thịt, trơ mắt nhìn mình trong tâm kinh đảm chiến chờ đợi tử vong! "Không, không, ta không lên bảng!" Sau tiếng gào thét thống khổ, một thân ảnh quen thuộc rơi vào trong Hỗn Nguyên Kim Đấu, chính là Hoàng Long Chân Nhân! "Mau đi ra!

Sư đệ mau đi ra!" Thừa dịp linh khí trong cơ thể chưa khô kiệt!

Hoàng Long Chân Nhân nếm thử bay ra khỏi Hỗn Nguyên Kim Đấu, chưa bay đến đỉnh đã bị phản đạn trở về, hắn cũng cảm nhận được linh khí trong cơ thể đang nhanh chóng trôi qua, tịnh căn bản không cách nào nghịch chuyển!

Hai người trong Hỗn Nguyên Kim Đấu liều mạng muốn đem tin tức truyền đệ ra ngoài, nhưng đã luân vi phàm nhân, ngay cả truyền âm cơ bản nhất cũng làm không được!

Tam Tiêu lại như pháp bào chế thu các người còn lại, đem sáu người vào trận ban đầu toàn bộ khinh tùng bắt lấy. "Chúng ta lại nhìn xem ba người kia!" "Được rồi tỷ tỷ!" Linh Bảo Đại Pháp Sư lông mày nhíu chặt: "Ngọc bài không có biện pháp cảm tri sáu người bọn họ!" "Có khả năng sao?

Chẳng lẽ toàn bộ đều ngộ hại rồi?" Đạo Hạnh Thiên Tôn khó mà tin nổi hỏi. "Sư thúc để ba người chúng ta tiếp ứng, tiến trận không có chút cảm ứng nào, ngay cả ngọc bài lão sư cho cũng không hiển thị, đa phần là đã xảy ra chuyện!" Đạo Đức Chân Quân nhìn quanh bốn phía, muốn tìm mắt trận để phá giải, chỉ là trận pháp biến hóa làm người hoa mắt, khiến hắn không biết bắt đầu từ đâu. "Chúng ta ba người tranh thủ thời gian đi ra ngoài, trận này cổ quái vô cùng, đem việc này báo cáo cho sư thúc, chúng ta ba người tiếp tục lưu lại, e rằng cũng sẽ đi vào vết xe đổ!" "Vào trận rồi mới muốn chạy, ba vị sư huynh không cảm thấy quá muộn một chút sao?" Tam Tiêu thân ảnh lần nữa như quỷ mị xuất hiện, đem lối ra của đại trận triệt để phong tử, lần này ba người chạy trời cũng không khỏi nắng!

Ba người nhìn thấy chỉ có Tam Tiêu đi ra, tịnh không có người giúp đỡ nào khác, trong lòng lập tức buồn bực, chẳng lẽ sáu vị Chuẩn Thánh lại không phải đối thủ của ba nữ tử, trong đó cao nhất cũng bất quá là Chuẩn Thánh? "Đã Xiển Giáo Thập Nhị Kim Tiên tề toàn, ba tỷ muội chúng ta tiễn các ngươi cùng nhau lên Phong Thần Bảng!" Căn bản không cho ba người cơ hội phản ứng, Hỗn Nguyên Kim Đấu thình lình phóng đại bằng không, trực tiếp đem ba người bao phủ, lại một lần nữa hút vào! "Tỷ tỷ, Xiển Giáo Thập Nhị Kim Tiên cũng thực sự quá yếu đi, cư nhiên bị ba tỷ muội chúng ta một lưới bắt hết!" Bích Tiêu vui vẻ giống như một đứa bé, cỗ ác khí trong lòng rốt cuộc tiêu tan. "Cứ để bọn hắn ở trong Kim Đấu từ từ luyện hóa đi, cũng không thể quá phật mặt mũi của Nguyên Thủy sư bá!" Vân Tiêu không mặn không nhạt nói.

Nam Cực Tiên Ông tại trong quân doanh tiêu cấp chờ đợi, sáu người phái đi không có bất kỳ tin tức gì truyền ra, phía sau lại đưa vào ba người đồng dạng bặt vô âm tín!

Trong lòng đều sắp lo lắng muốn chết rồi!

Đây chính là toàn bộ tinh anh của Xiển Giáo, nếu xảy ra sai sót gì, hắn biết ăn nói thế nào với giáo chủ Nguyên Thủy Thiên Tôn? "Đạo hữu!" Huyền Đô từ trên trời giáng xuống, xa xa hướng về phía Nam Cực Tiên Ông chào hỏi. "Huyền Đô đạo hữu, lần này đến đây là...?" Nhìn thấy Huyền Đô, Nam Cực Tiên Ông như ăn một viên thuốc an thần, Bán bộ Thánh nhân tồn tại, đủ để ngạo thị quần hùng! "Phía trước chính là Cửu Khúc Hoàng Hà Đại Trận rồi đi!" Huyền Đô xa xa nhìn lại, bầu trời phía trước bị che kín hoàn toàn nhìn không rõ tầm mắt, nhưng sát khí thao thiên kia khiến hắn cũng kinh hãi không thôi! "Quả nhiên phi đồng nhất bàn!" "Aizz, Xiển Giáo Thập Nhị Kim Tiên toàn bộ tiến nhập trong trận, không một ai đi ra..." "Đạo hữu chớ hoảng, đây chính là kiếp nạn lần này bọn họ phải kinh lịch, lão sư và Nguyên Thủy sư thúc tính ra trong mệnh bọn họ có một kiếp này, cho nên phái ta mang theo bảo vật đến giải cứu!" Nam Cực Tiên Ông trước mắt tối sầm, cái gì, Xiển Giáo Thập Nhị Kim Tiên toàn bộ gặp nạn?

Sáu vị Thánh nhân định ra quy tắc Thánh nhân không thể nhúng tay vào chuyện Phong Thần, cho nên Lão Tử và Nguyên Thủy đều không tiện ra tay.

Nhân Vương trên Kiếm Sơn nếu biết được cũng sẽ ra tay, e rằng vũng nước đục Phong Thần sẽ càng ngày càng vẩn đục!

Phái ra Huyền Đô là nhân tuyển thích hợp nhất, tu vi ở vào đỉnh tiêm, cũng là đệ tử Huyền Môn, tham dự vào Phong Thần là chuyện bình thường! "Nguyên Thủy sư thúc bảo ta mang theo linh bảo, đạo hữu cầm lấy dùng trước!" "Tam Bảo Ngọc Như Ý!" Đây chính là Thánh nhân chí bảo hàng thật giá thật, là Cực phẩm Hỗn Độn Chí Bảo tề danh cùng Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên!

Nam Cực Tiên Ông cầm bảo vật này, trong lòng lập tức an ổn không ít, đại trận dù khó phá giải đến đâu, chẳng lẽ dùng man lực

cũng không được sao? "Đạo hữu cùng ta đi phá trận, nếu muộn thêm một chút, e rằng các sư đệ lại phải chịu thêm chút nỗi khổ da thịt!" "Chính có ý này!" "Di, lại có người đến?" Tam Tiêu đang chuẩn bị thu trận pháp đột nhiên dừng lại. "Ba vị tiên tử, ngô nãi Nhân Giáo đệ tử Huyền Đô, bên cạnh là Xiển Giáo Nam Cực Tiên Ông, đặc biệt đến đây xin ba vị tiên tử thả mấy vị sư đệ, để tránh Huyền Môn giữa chúng ta xuất hiện ngăn cách!" Bích Tiêu lạnh hừ một tiếng, thật là lời hay ý đẹp đều để hắn nói hết, rõ ràng là Xiển Giáo tiên thống hạ sát thủ, hiện tại đánh không lại thì bắt đầu nói chuyện tình nghĩa Huyền Môn!

Tuy trong lòng phỉ phúc như thế, Bích Tiêu vẫn đi theo hai vị tỷ tỷ cùng nhau hiện thân đi gặp hai người trước mặt, dù sao đối phương vô luận từ tu vi hay bối phận đều cao hơn các nàng. "Tam Tiên Đảo Tam Tiêu ra mắt Đại sư huynh, ra mắt Tiên Ông!" "Ha ha, quả là ba vị tiên tử xinh đẹp, lại không ngờ thủ đoạn cũng cao minh như thế!" Nam Cực Tiên Ông cười nói, nhưng xác thực không ngờ, thủ phạm chính bắt toàn bộ Xiển Giáo Thập Nhị Kim Tiên lại là ba vị tiên tử thanh thuần khả nhân trước mắt!

Vân Tiêu khẽ gật đầu hành lễ, chậm rãi mở miệng: "Vừa rồi Đại sư huynh bảo ba tỷ muội chúng ta thả Thập Nhị Kim Tiên ra, nhưng trước đó mười vị sư đệ sư muội của ta lại không có đãi ngộ như vậy, vì sao lúc đó không thấy niệm tình nghĩa Huyền Môn?" Quá đẹp!

Bích Tiêu đều muốn nhảy lên tán dương đại tỷ! "Ách, việc này... trong đó có hiểu lầm cũng chưa biết chừng..." Việc này làm Nam Cực Tiên Ông phạm nan, Phong Thần Bảng lên bảng luôn luôn cần phải thân chết mới có thể lên, nếu không hạ sát thủ, Kim Ngao Đảo Thập Tiên làm sao lên bảng?

Thấy hai người á khẩu không trả lời được, Vân Tiêu cười nhạt một tiếng, tiếp tục nói: "Chi bằng mời hai vị tiến trận phá giải, nếu

thành công, tỷ muội chúng ta tự nhiên thả người, nếu không thành, hai vị hãy trở về đi!" Huyền Đô và Nam Cực Tiên Ông rõ ràng sững sờ, không ngờ Tam Tiêu lại không nể mặt như vậy.

Dù sao hắn cũng là Huyền Môn Đại sư huynh, đòi ba tỷ muội mấy người cũng là vấn đề sao?

Xiển Giáo Thập Nhị Kim Tiên là lực lượng trung kiên của Xiển Giáo, đâu thể so sánh với Kim Ngao Đảo Thập Tiên.

Tam Tiêu nếu lại không biết tốt xấu, Huyền Đô không ngại thay Nguyên Thủy Thiên Tôn giáo dục một chút!

Hai người âm trầm mặt mũi đi vào trong đại trận! "Trận này biến hóa vô thường, đạo hữu cùng ta tìm kiếm sơ hở, chớ đi lạc!" Tam Tiêu cố ý không xuất diện, ngược lại trốn ở trong tối một mực nhìn chằm chằm hai người, xem xem rốt cuộc bọn họ có trình độ gì! "Tỷ tỷ, tu vi hai người này thật cao, còn cao hơn Đại sư huynh!" Bích Tiêu nhỏ giọng lầm bầm. "Tiểu muội đừng sợ, vào đại trận của tỷ muội chúng ta, mặc cho là Đại La hay Chuẩn Thánh đều phải hóa thành tro bụi!" Trong lúc nói chuyện, Huyền Đô thông qua thần thức đã nhìn rõ quy luật vận chuyển của đại trận, bằng vào thần thức cảnh giới Bán bộ Thánh nhân nhìn thấu thất thất bát bát! "Đạo hữu, ngô đã tìm thấy mấu chốt đại trận, cần đạo hữu cùng nhau áp trận phá nó!" Nam Cực Tiên Ông gật đầu đi theo bước chân cẩn thận của Huyền Đô. "Tìm được rồi!" "Nhanh như vậy?" Huyền Đô và Nam Cực Tiên Ông nhập trận chưa đến nửa canh giờ đã tìm được chỗ phá giải trận pháp, tốc độ như vậy quả thực chưa từng nghe thấy! "Trước tiên không thể để bọn hắn phá trận, Hỗn Nguyên Kim Đấu cần một chút thời gian mới luyện hóa xong!

Nhất định phải ngăn cản!" "Không giảng tình nghĩa Huyền Môn cũng là tiên của Xiển Giáo các ngươi, ta chẳng qua chỉ là ăn miếng trả

miếng, lấy mắt trả mắt mà thôi!" "Chính là chỗ đó, đạo hữu, chúng ta cộng đồng ra tay, trận này tất phá!" "Tốt!" Hai người không hề trì hoãn, đại trận này quả thực quỷ dị, thảo nào ngay cả Chuẩn Thánh cũng ngã vào! "Đạo pháp của hai vị đạo hữu quả nhiên tinh thâm, thời gian ngắn như vậy đã tìm được phương pháp phá trận!" Tam Tiêu từ trong bóng tối đi ra, nhịn không được tán thán. "Ha ha, trận pháp do ba vị sư muội thiết hạ thực là tinh thải chí cực, bội phục bội phục!" Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Trận thì Huyền Đô chưa thấy qua, nhưng trận này có thể coi là đệ nhất trận pháp mà Huyền Đô từng thấy! "Đạo hữu, các ngươi tuy tìm được phương pháp phá giải, nhưng còn phải qua ải của ba tỷ muội chúng ta, nếu không trận pháp y nguyên sẽ không tán đi!" Mặt Huyền Đô triệt để đen lại, Tam Tiêu quả nhiên rượu mời không uống muốn uống rượu phạt, uổng công lúc trước một mực lời ngon tiếng ngọt khuyên bảo, hiện nay cư nhiên muốn cùng mình động thủ! "Vậy sư huynh phải thay Thông Thiên sư thúc hảo hảo kiểm nghiệm công khóa của ba vị sư muội rồi!" "Cầu còn không được!" Vân Tiêu lập tức tế ra Kim Giao Tiễn, hai con giao long vàng uốn lượn lao về phía Huyền Đô.

Huyền Đô cười lạnh một tiếng, chân phải điểm nhẹ, nhảy lên lăng không hư độ.

Kim Giao bay đến trước người hắn cũng không né, hai tay mạnh mẽ vươn ra, trực tiếp bóp chặt khiến nó không thể động đậy! "Hừ!" Thấy pháp bảo không có tác dụng, Vân Tiêu và Quỳnh Tiêu cầm bảo kiếm đâm tới, một người công thượng lộ, một người công hạ lộ!

Bích Tiêu tắc gắt gao nhìn chằm chằm Nam Cực Tiên Ông, sợ hắn sẽ đột nhiên ra tay làm hai vị tỷ tỷ chịu thiệt. "Đinh!

Tranh!" Huyền Đô bóp chặt Kim Giao, trực tiếp bóp nó trở lại nguyên hình Kim Giao Tiễn, khẩn tiếp theo đại hảm một tiếng: "Hai vị

sư muội, đắc tội!" Một bức đồ án Thái Cực xuất hiện trên đỉnh đầu, âm dương ngư trong nháy mắt như sống lại, bơi lội vẫy đuôi quấn lên người hai tỷ muội Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu! "Thái Cực Đồ!" Hai tỷ muội nhìn nhau, trong lòng lập tức cảm giác không ổn, Thánh nhân chí bảo cư nhiên ở trên người Huyền Đô, hai người định nhiên không phải đối thủ!

Hỗn Nguyên Kim Đấu lần nữa tán phát ra trận trận kim quang, hấp lực cường đại làm cho cả trong trận đều rung động không thôi, cát bay đá chạy!

Nhưng Huyền Đô và Nam Cực Tiên Ông lại không hề bị lay động, thế mà một điểm cũng không chịu ảnh hưởng! "Không có khả năng!" Hỗn Nguyên Kim Đấu bách phát bách trúng cư nhiên đối với hai người không có bất kỳ tác dụng gì, căn bản không cách nào hút vào! "Ba vị sư muội thúc thủ chịu trói đi, trận này hôm nay tất phá!" Huyền Đô mạnh mẽ bạo phát ra linh lực cường đại chấn bay hai tỷ muội ra ngoài, Thái Cực Đồ bao lấy Hỗn Nguyên Kim Đấu, sau đó trong đại trận rốt cục yên tĩnh trở lại. "Khoan đã!" Triệu Công Minh quát to một tiếng, ngay sau đó cùng Khổng Tuyên, Bạch Trạch ba người đột nhiên chạy tới, đỡ Vân Tiêu và Quỳnh Tiêu dậy, chắn trước mặt Huyền Đô và Nam Cực Tiên Ông. "Hai vị đạo hữu, đã là trong kỳ Phong Thần, Thập Nhị Kim Tiên bảng thượng hữu danh, lại cần gì phải nghịch thiên cải mệnh đây?" Khổng Tuyên móc ra Phong Thần Bảng và Đả Thần Tiên, bày ra bộ dạng "không bước qua xác ta thì đừng hòng đi", khiến Huyền Đô hận đến nghiến răng nghiến lợi. "Chín vị sư đệ của ta đã chịu trừng phạt, cho dù xuất trận, e rằng cũng sẽ luân lạc thành một giới phàm nhân.

Cùng là đệ tử Huyền Môn, không nên đuổi tận giết tuyệt như thế!" Ấu trĩ buồn cười!

Khổng Tuyên nhịn không được ở trong lòng mắng.

Huyền Đô thật sự tự cho mình là đúng, cảm thấy mình nói cái gì cũng chính xác, nhưng ai lại cho hắn mặt mũi chứ?

Huyền Đô cũng không muốn đắc tội Khổng Tuyên.

Vô luận thân phận người cầm bảng hay bối cảnh thủ đồ của Nhân Vương đều là sự tồn tại dính vào sẽ có vô cùng phiền phức.

Nhưng xem ra sáu người đối phương tựa hồ không có ý tứ bãi thủ!

Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn không tiếc đem hai kiện Thánh nhân chí bảo giao cho hắn, nếu không thể mang về chín vị Kim Tiên, e rằng trở về sẽ tao ngộ trách phạt!

Chương 193

"Sư đệ sư muội nếu còn chấp mê bất ngộ, ngô sẽ động chân thật!" Huyền Đô không tin tu vi Bán bộ Thánh nhân lại giải quyết không được mấy cái Chuẩn Thánh? "Hắc hắc, sớm nhìn Nhân Giáo không vừa mắt rồi!" Bạch Trạch dẫn đầu ra tay, quản cái gì Nhân Giáo Xiển Giáo, cứ tiễn một đứa lên bảng mới là chính đạo! "Sư muội, ba người cẩn thận, ta đi chiếu cố Đại sư huynh!" Triệu Công Minh quay đầu dặn dò, rút ra Phược Long Sách cũng xông ra ngoài.

Khổng Tuyên cũng không khách khí, lúc này còn giảng cái gì giang hồ đạo nghĩa? "Oanh!" Cửu Khúc Hoàng Hà Đại Trận đột nhiên bị xé toạc một cái lỗ hổng lớn, lập tức sáng như ban ngày!

Một viên bảo châu màu lục thẫm từ trong khe hở xuyên qua, bay thẳng về phía hậu tâm Triệu Công Minh! "Sư huynh cẩn thận!" Tam Tiêu thấy thế liều mạng hô to, thi pháp muốn đánh rơi bảo châu kia, nhưng ngay cả tốc độ cũng không cách nào hạ thấp!

Triệu Công Minh căn bản không chú ý dị dạng sau lưng, đợi hồi thần, viên bảo châu màu lục thẫm kia đã xuyên qua trái tim, mang theo một đường huyết tuyến dài! "Là ai..." "A a a!!!" Thân thể Triệu Công Minh từ từ hư hóa, cuối cùng biến mất không thấy, chỉ còn lại một lũ hồn phách tiến vào trong Phong Thần Bảng! "Hừ, huynh muội các ngươi năm lần bảy lượt cố chấp làm bậy, hôm nay ta sẽ thu phục tất cả một thể!" Độ Ách Chân Nhân thu lại Định Phong Châu vào tay, cười lạnh nói.

Trong mắt hắn, việc giết chết Triệu Công Minh chỉ là một chuyện nhỏ nhặt tùy ý mà thôi. "Sư đệ..." Huyền Đô đột nhiên không nói nên lời.

Vốn dĩ chỉ là giao thủ bình thường, hiện tại trực tiếp thăng cấp thành ngươi chết ta sống, chuyện ngày hôm nay làm sao thiện chung đây? "Giỏi cho một Nhân Giáo, đệ tử Nguyên Thủy Thiên Tôn coi thường Tiệt Giáo chúng ta như vậy, thật sự cho rằng Tiệt Giáo ta không có ai sao?" Trong mắt Vân Tiêu lửa giận bốc lên ngùn ngụt, ánh mắt lạnh đến mức có thể kết băng.

Lần này, nàng đã triệt để nhìn rõ đức hạnh của đệ tử Xiển Giáo và Nhân Giáo!

Đệ tử Xiển Giáo phạm lỗi thì coi là bình thường, không có bất kỳ vấn đề gì, còn Tiệt Giáo lên bảng Phong Thần thì cũng chỉ là một con số mà thôi, bọn hắn thậm chí không tiếc dùng thủ đoạn đánh lén đê tiện để đạt được mục đích! "Bất quá cũng chỉ là một đám súc sinh lông lá, đội sừng mang vảy, không biết Thông Thiên sư thúc dạy dỗ đồ đệ kiểu gì?" Độ Ách Chân Nhân không hề kiêng kỵ mà đáp trả. "Tốt!

Tốt!

Tốt!

Giết sư huynh ta, nhục mạ sư môn ta, Độ Ách, Tiệt Giáo ta và ngươi không chết không thôi!" "Tam Tiêu nương nương, đừng kích động, chúng ta không phải là đối thủ của hắn, ba người bọn họ đều là Chuẩn Thánh đỉnh phong!" Khổng Tuyên kéo Tam Tiêu đang sắp bạo tẩu lại.

Độ Ách Chân Nhân một kích đánh chết Triệu Công Minh, e rằng tu vi cũng đã đạt đến Chuẩn Thánh đỉnh phong! "Hiện tại động thủ chẳng khác nào đi chịu chết!

Nếu các người cũng bỏ mạng, sẽ không còn ai tế điện cho Triệu Công Minh đạo hữu!" Trong mắt Bích Tiêu lệ tuôn như suối, nỗi nhục nhã này khiến nàng đau thấu tâm can.

Có một thân tu vi thì làm được gì khi vẫn vô dụng như vậy! "Có ta ở đây?

Cứ việc đánh cho ta!" Một cơn gió mạnh lướt qua bên người mấy người, chỉ thấy một bóng đen bá đạo xuất hiện trước mặt Độ Ách Chân Nhân. "Bốp!

Bốp!" Tả hữu khai cung, người nọ vung tay tát mạnh hai cái thật kêu! "Thứ gì, dám đánh ta!" Mặt Độ Ách Chân Nhân trong nháy mắt đỏ bừng, tức giận đến mức tế ra Định Phong Châu muốn ra tay phản kích!

Người áo đen kia tay phải nhẹ nhàng chộp một cái, Định Phong Châu trực tiếp bay khỏi tay Độ Ách Chân Nhân. "Cái hạt châu nát này mà cũng dám mang ra khoe khoang làm màu?" Nói xong, hắn trực tiếp bóp nát, hạt châu hóa thành bột phấn bay đầy trời! "Không biết đạo hữu là người phương nào, tu hành tại tiên đảo nào?" Huyền Đô kéo Độ Ách Chân Nhân đang muốn xuất thủ lại, cẩn thận hỏi. "Hình như đều không có?" Sở Ca gãi gãi đầu.

Hắn dường như không có lão sư, cũng không có tiên đảo tu hành, chỉ có một tòa Kiếm Sơn cung cấp nơi tu luyện. "Hóa ra là một tán tiên!" Độ Ách Chân Nhân hỏa khí càng lớn hơn.

Khu khu tán tiên mà dám động thủ đánh hắn, không biết lão sư của hắn là Lão Tử sao?

Khổng Tuyên nhìn người áo đen này, cảm thấy vô cùng quen thuộc, nhưng lại không có một chút ấn tượng nào về ngoại hình.

Bạch Trạch cũng lộ vẻ mặt mê hoặc.

Nhất cử nhất động của người này sao lại giống Đại lão gia như đúc vậy?

Sở Ca nháy mắt ra hiệu cho đồ đệ ngốc và tọa kỵ của mình, hy

vọng hai tên này có thể nhận ra thân phận thật sự của hắn.

Do trước đó đã thương lượng xong với mấy vị Giáo chủ, trong Phong Thần đại kiếp, Thánh nhân không được xuất thủ, vậy thì nhất định phải tuân thủ quy tắc.

Dù sao cuối cùng người phá vỡ quy tắc cũng sẽ là bọn hắn, đến lúc đó không thể trách hắn ra tay được.

Nếu Sở Ca sử dụng bản thể, chỉ cần bước ra khỏi Kiếm Sơn một bước, mấy vị Giáo chủ đều sẽ có sở cảm ứng, cho nên Sở Ca chỉ có thể thành thật ngồi ở Kiếm Sơn tu luyện.

Nhưng hiện tại Lão Tử đã phái hai vị đệ tử Bán Bộ Thánh Nhân ra trận, vũ trang tận răng, đây chẳng phải rõ ràng là bắt nạt Tiệt Giáo không có người sao?

Tiệt Giáo và hắn cùng một chiến tuyến, sao có thể nhịn? "Bạch Trạch, ngươi có cảm thấy người áo đen này quen thuộc không?" Khổng Tuyên nói nhỏ với Bạch Trạch. "Ta cảm thấy có chút giống thủ bút của Đại lão gia, vừa rồi hắn còn nháy mắt đưa tình với ta!" Bạch Trạch nhất thời cũng không phân biệt rõ ràng người áo đen là ai. "Đúng!

Ta cảm thấy quá giống Sư phụ!" Vì không thể sử dụng bản thể, Sở Ca trực tiếp mượn thân xác của Cổ Trần Sa.

Cổ Trần Sa ngoại trừ từng xuất hiện trước mặt Minh Hà Lão Tổ, những người còn lại có lẽ dù vắt óc cũng không biết là ai!

Sự xuất hiện đột ngột của Sở Ca khiến bầu không khí tại trường ngưng cố.

Vừa rồi hai bên còn kiếm bạt nỗ trương, hiện tại đều trầm mặc, nhìn chằm chằm vào Sở Ca. "Bản tôn nhìn không quen mấy kẻ làm chuyện lén lút đánh lén, tự nhiên phải ra mặt vì chính nghĩa.

Ba người các ngươi có gì không phục sao?" Sở Ca sầm mặt lại, khí tức trên người tản mát ra khiến Huyền Đô hít sâu một hơi khí lạnh.

Tu vi của người này cư nhiên còn cao hơn bọn hắn một chút?

Đây là thế ngoại cao nhân phương nào, chưa từng nghe lão sư nhắc tới!

Bản thể Cổ Trần Sa là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cấp bậc hàng thật giá thật, tuy rằng tiến vào Hồng Hoang chịu áp chế, nhưng treo lên đánh mấy kẻ chưa thành Thánh thì đơn giản vô cùng, không thành vấn đề!

Người áo đen trước mắt diệc chính diệc tà, dường như đứng ở chiến tuyến đối lập, tình thế có chút khó khăn.

Nếu thật sự động thủ, e rằng bọn hắn sẽ không chiếm được tiện nghi! "Đạo hữu, ta là người của Nhân Giáo..." "Quản ngươi là Nhân Giáo hay Quỷ Giáo, chuyện bao đồng hôm nay Bản tôn quản định rồi, không phục thì cứ việc thử xem!" Huyền Đô vừa mở miệng, Sở Ca đã biết hắn muốn nói gì.

Khẳng định là muốn lôi cái danh Nhân Giáo thủ đồ ra áp chế, lôi Giáo chủ Lão Tử ra dọa người chứ gì!

Nhưng sự thật lại khiến Huyền Đô không thể chấp nhận được, kẻ này không chỉ treo lên đánh hắn, mà còn có thể treo lên đánh cả lão sư hắn. "Sư huynh!

Hắn cư nhiên dám vũ nhục lão sư?" Độ Ách Chân Nhân tức đến không nhẹ, nhưng Huyền Đô bên cạnh vẫn ngăn cản, không cho hắn xông lên dạy dỗ tên không biết trời cao đất rộng này. "Tam Tiêu tiên tử, trận này đã phá, liệu có thể trả lại mấy vị sư đệ của ta, chúng ta sẽ tự hành rời đi!" "Hừ, đừng hòng!

Sát hại huynh trưởng ta, cư nhiên còn muốn đòi người về?" Vân Tiêu cũng bị chọc tức, loại lời này mà cũng có thể thốt ra từ miệng hắn sao! "Muốn lấy người ư?

Trước tiên hỏi Thí Thần Thương của ta xem có đồng ý hay không!" Khoảnh khắc Thí Thần Thương được lấy ra, sát lục chi khí bao trùm tất cả mọi người, mang lại cảm giác có thể chết bất cứ lúc nào! "Hỗn Độn Chí Bảo!" Ánh mắt Huyền Đô lấp lóe bất định.

Người này tu vi không thấp, lại có Hỗn Độn Chí Bảo trong tay, e rằng là tồn tại không dễ chọc.

Nhưng hôm nay nếu không thể mang Thập Nhị Kim Tiên về, làm sao giao phó với Nguyên Thủy sư thúc? "Vẫn còn tâm tồn nghi hoặc sao?

Đã như vậy, để ta giúp ngươi triệt để từ bỏ ý định!" Sở Ca một tay chộp lấy Hỗn Nguyên Kim Đấu, thâu nhập linh lực bắt đầu luyện hóa Thập Nhị Kim Tiên bên trong! "...!" Nam Cực Tiên Ông đương trường nghẹn lời.

Chương 194

Người này cư nhiên nói cũng không nói, trực tiếp khiến Xiển Giáo Thập Nhị Kim Tiên triệt để biến mất! "Đạo hữu, ngươi muốn triệt để đắc tội Xiển Giáo sao?" Sở Ca khinh thường lắc đầu, động tác trên tay một chút cũng không dừng lại.

Đã làm thì không cần phải có cố kỵ!

Ai biết được Xiển Giáo Thập Nhị Kim Tiên đột nhiên đột phá Chuẩn Thánh cảnh giới, Huyền Đô và Độ Ách Chân Nhân bước vào Bán Bộ Thánh Nhân cảnh giới.

Đệ tử Nhân Giáo, Xiển Giáo toàn bộ có sự đột phá về chất, nhưng duy độc lại không có Tiệt Giáo đệ tử.

Vốn dĩ Tiệt Giáo đang ở cục diện tuyệt đối ưu thế, hiện tại đột nhiên phản chuyển, bị đánh ép đến mức không thể đánh trả?

Trong chuyện này nếu không có thủ bút của Hồng Quân Lão Tổ và mấy vị Thánh nhân, Sở Ca vạn lần không tin! "Mấy cái Chuẩn Thánh thôi mà?

Chết thì cũng chết rồi, chẳng lẽ muốn bắt ta đền mạng sao?" Sát khí từ Thí Thần Thương khiến Nam Cực Tiên Ông không dám khinh cử vọng động, cho dù trong tay cầm Tam Bảo Ngọc Như Ý cũng như vậy.

Áp lực mà người này mang lại không hề thấp hơn Giáo chủ Nguyên Thủy Thiên Tôn chút nào!

Huyền Đô cũng mang tâm tư tương tự, muốn cứu Xiển Giáo Thập Nhị Kim Tiên từ tay người áo đen này dường như là không thể nào!

Một lát sau, từ trong Hỗn Nguyên Kim Đấu bay ra mười hai đạo

linh hồn, bay thẳng vào trong Phong Thần Bảng!

Tam Tiêu nhìn thao tác này mà mục trừng khẩu ngốc.

Người này gan to bằng trời, cư nhiên dám luyện hóa Xiển Giáo Thập Nhị Kim Tiên tống lên Phong Thần Bảng.

Tuy rằng rất hả giận, nhưng đắc tội Xiển Giáo liệu có kết cục tốt sao? "Thế nào, hiện tại được chưa?

Nếu không hài lòng, chi bằng cùng lên đó bầu bạn với bọn hắn?" Sở Ca nhướng mày nhìn về phía Huyền Đô và Nam Cực Tiên Ông.

Xiển Giáo Thập Nhị Kim Tiên về sau chẳng có mấy người ở lại phương Đông, toàn bộ đều đi theo Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đầu nhập phương Tây.

Thay vì để bọn hắn đi phương Tây, chi bằng cho bọn hắn trực tiếp lên bảng Phong Thần! "Ta cảm thấy người này càng ngày càng giống Đại lão gia!" Bạch Trạch nhịn không được chậc chậc tán thán.

Ánh mắt kiệt ngạo bất tuần, thái độ miệt thị chúng sinh kia, quả thực và Đại lão gia không khác chút nào!

Khổng Tuyên gật đầu.

Trong Hồng Hoang cũng không có ai nguyện ý giúp bọn hắn mà đắc tội hai vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, chỉ không biết vì sao Sư phụ lại muốn dùng diện mạo này thị người?

Ba người đối diện đều là tồn tại đỉnh cấp trong Hồng Hoang.

Sở Ca thật sự muốn trực tiếp giết chết cả ba ngay tại chỗ, đáng tiếc tiếp theo Phong Thần còn cần ba người bọn hắn, chỉ có thể tạm thời buông tha!

Cửu Khúc Hoàng Hà Đại Trận từ từ rút đi, một mảng bầu trời rốt cuộc trở về bộ dáng nguyên bản.

Danh tiếng của đại trận này cũng sẽ truyền khắp Hồng Hoang, chín vị Chuẩn Thánh đều đã gãy cánh chìm cát tại đây! "Đa tạ đạo hữu tương trợ.

Chỉ là đạo hữu đắc tội đám tiểu nhân Xiển Giáo, e rằng sẽ có phiền toái quấn thân.

Đạo hữu chi bằng theo tỷ muội chúng ta về Bích Du Cung, để chúng ta hảo hảo cảm tạ đạo hữu!" Vân Tiêu chắp tay về phía Sở Ca.

Bất luận nguyên nhân là gì, người này nguyện ý mạo hiểm giải cứu tỷ muội nàng, chính là có ân, sao có thể trơ mắt nhìn ân nhân chịu tổn thương? "Khụ khụ!" Sở Ca từ ái xoa xoa cái đầu nhỏ của Bích Tiêu.

Lần này chủ yếu là vì hắn khá thích cô nương này, nếu có cơ hội, sẽ bắt về tông môn làm đệ tử! "Đa tạ ba vị đạo hữu quan chiếu, tại hạ xưa nay không sợ cái gọi là danh môn chính phái!" Sở Ca tự tin vỗ ngực.

Đã dám đi ra thì sẽ không lo lắng chuyện bị phát hiện, chỉ cảm thấy khi phụ đám tiểu bối này có chút vô liêu mà thôi! "Mấy vị đạo hữu cáo từ!" Trong kiếp Phong Thần, ai cũng không thể không dính líu.

Tiệt Giáo muốn nhanh chóng đưa nhiều đệ tử lên bảng, Tam Tiêu cần đem sự tình phát sinh ở đây nhất ngũ nhất thập báo cho Thông Thiên Giáo Chủ.

Huyền Đô, Độ Ách Chân Nhân, cùng với Xiển Giáo Phó Giáo chủ Nam Cực Tiên Ông đã tham dự vào, Tiệt Giáo nhất định không phải là đối thủ, cần phải quay về tìm thêm trợ thủ, miễn cho liên tiếp bại lui, không chiếm được chút chỗ tốt nào. "Hai đứa làm rất tốt!" Đợi Tam Tiêu đi xa, Sở Ca lộ ra thanh âm nguyên bản, tán thưởng nói.

Không quá nửa tháng, Phong Thần Bảng đã lên hơn một nửa nhân số, cự ly Phong Thần hoàn kết cũng không còn bao lâu nữa! "Thật sự là Sư phụ/Đại lão gia!" Đều đã bộc lộ rõ ràng như vậy, nếu còn không nhận ra thì thái độ có vấn đề rồi! "Được rồi, vi sư phải trở về tiếp tục bế quan.

Hai người các ngươi nỗ lực thêm chút nữa, lần sau tái kiến, ước chừng chỉ có khi vi sư đột phá mới có cơ hội." Nếu không phải Huyền Đô và Độ Ách Chân Nhân tấn công quá dũng mãnh, Thông Thiên Giáo Chủ cũng không kịp phái tứ đại thân truyền đệ tử tới tương trợ.

Lần này mục đích Tam Tiêu trở về hẳn là vì việc này.

Nguyên bản bất luận sự tình phát triển đến tình trạng nào, có một số người chú định phải chết.

Giống như sau khi Triệu Công Minh bỏ mình, Tam Tiêu mới triệt để chết tâm, quyết định cùng Xiển Giáo tử khái đến cùng!

Sở Ca lần này xuất hiện như một biến cố, phế bỏ gần như toàn bộ Xiển Giáo Thập Nhị Kim Tiên, nhưng cũng không thể hoàn toàn nữu chuyển đại thế trong Hồng Hoang.

Tiệt Giáo y nguyên ở vào thế yếu, cuối cùng e rằng vẫn phải lấy một địch bốn, Tru Tiên Kiếm Trận bị phá, Phong Thần vẫn dĩ Xiển Giáo thảm thắng thu tràng!

Đại bộ phận Tiệt Giáo đệ tử đều lên bảng cống hiến cho Thiên Đình.

Đã mưu hoạch Phong Thần Lượng Kiếp, trong lòng Sở Ca đối với Thiên Đình cũng có suy tính riêng! ...

Đại Xích Thiên Cung!

Nếu không phải Lão Tử ở một bên ngăn cản, e rằng Nguyên Thủy Thiên Tôn đã sớm xuất thủ đem kẻ hại chết đệ tử của mình đánh cho

hồn phi phách tán, vĩnh thế bất đắc luân hồi! "Sư đệ một khi xuất thủ, Nhân Vương trên Kiếm Sơn há lại chịu để yên?

Hắn xuất sơn rồi, chúng ta có ai khống chế được?

Chớ nên xúc động, làm cho sự tình ta bố cục bấy lâu phó chi nhất cự (đổ sông đổ biển)!" "Đại sư huynh, Xiển Giáo của ta... triệt để xong rồi!" Không còn nhị đại đệ tử chống đỡ, Xiển Giáo còn có thể cùng Tiệt Giáo đánh đồng được sao? "Đã như thế, chi bằng tranh thủ thời gian bồi dưỡng tam đại đệ tử, đem chỗ trống này bổ sung, ngày sau lại để lão sư giúp đỡ đề thăng tu vi cho bọn hắn!" Sau khi lên bảng, Xiển Giáo Thập Nhị Kim Tiên đã không còn quan hệ gì với Xiển Giáo nữa.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng chỉ có thể vọng dương hưng thán, đem sự chú ý tập trung bồi dưỡng những tam đại đệ tử có thiên phú. "Sư huynh, người áo đen kia rốt cuộc là ai?

Vì sao chưa từng nghe nói có một nhân vật như vậy?

Linh bảo kia cư nhiên cũng là Hỗn Độn Chí Bảo!" Người áo đen xuất hiện quá mức kỳ lạ, thực lực cường đại khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn cảm thấy bất khả tư nghị.

Trong Hồng Hoang có tồn tại như vậy, Thiên Đạo Thánh Nhân bọn hắn sao lại không biết tình chứ? "Chẳng lẽ là phân thân chi thuật của Nhân Vương?

Trong Hồng Hoang có thể miệt thị người Nhân Giáo, Xiển Giáo như vậy, có thể có mấy người?" Phàm là người lăn lộn trong Hồng Hoang, đều không thể không biết sự tồn tại của Thiên Đạo Thánh Nhân.

Danh tiếng Nhân Giáo, Xiển Giáo e rằng trong Hồng Hoang không ai không biết, ngay cả tán tu cũng biết Giáo chủ hai giáo là Hỗn

Nguyên Đại La Kim Tiên!

Người áo đen kia sau khi biết trong Hỗn Nguyên Kim Đấu giam giữ Xiển Giáo Thập Nhị Kim Tiên mà vẫn động thủ, hành vi như vậy sao có thể không khiến người ta hoài nghi Nhân Vương? "Tên Nhân Vương kia vì sao luôn đối đầu với Xiển Giáo ta!" Nguyên Thủy Thiên Tôn tức đến nghiến răng nghiến lợi.

Thiên tân vạn khổ bồi dục đệ tử, cứ như vậy làm giá y cho Thiên Đình, Xiển Giáo làm sao trở thành giáo phái lớn nhất Hồng Hoang đây? "Hiện nay Phong Thần chi sự chưa hoàn thành, sư đệ tạm thời nhẫn nại một chút.

Lão sư đã giúp chúng ta đề thăng tu vi, đối mặt với Nhân Vương tự nhiên sẽ không quá tốn sức.

Việc nhỏ không nhịn tất loạn mưu lớn!" Lão Tử đối với cách làm của Sở Ca ngược lại vô cảm, dù sao hai vị đệ tử môn hạ của hắn một chút sự tình cũng không có.

Đã Tiệt Giáo và Xiển Giáo lưỡng bại câu thương, vậy Nhân Giáo cũng tương đương với biến tướng tăng cường! "Bất quá tiền tuyến đã không còn đệ tử khả dụng, hãy để Nữ Oa và đệ tử phương Tây đều đầu nhập vào đi, bằng không Tiệt Giáo vạn vạn không có khả năng phái môn hạ đệ tử xuất chiến nữa." ...

Bích Du Cung!

Chương 195

"Sư muội, làm rất đẹp!" Vô Đương Thánh Mẫu và Quy Linh Thánh Mẫu nhịn không được vỗ tay tán thưởng Tam Tiêu.

Chỉ ba người mà thu thập triệt để Xiển Giáo Thập Nhị Kim Tiên, thành tích như vậy tung ra ngoài, danh khí Tiệt Giáo tại Hồng Hoang sẽ lại tăng lên không ít! "Chỉ là huynh trưởng bị ác tặc Độ Ách Chân Nhân đánh lén lên bảng, thật sự đau lòng không thôi.

Không thể giết Độ Ách Chân Nhân báo thù cho sư huynh, thực tại tiếc nuối!" Vân Tiêu bất đắc dĩ cúi đầu, muốn trách cũng chỉ có thể trách tu vi quá thấp, vô năng vi lực! "Sư muội yên tâm, sư tỷ xuất mã, một tên hay hai tên đều phải lên bảng hết!" Quy Linh Thánh Mẫu vỗ vỗ vai Vân Tiêu an ủi.

Quy Linh Thánh Mẫu vốn là một con linh quy tu hành vạn năm, nhân vì có duyên với Tiệt Giáo nên được Thông Thiên Giáo Chủ thu về môn hạ, hiện tại đã có tu vi Chuẩn Thánh hậu kỳ, là cao thủ thứ hai trong nhị đại đệ tử Tiệt Giáo! "Chờ đã, Thập Nhị Kim Tiên của Xiển Giáo thành Chuẩn Thánh, còn Nam Cực Tiên Ông, Huyền Đô và Độ Ách Chân Nhân đều là Chuẩn Thánh đỉnh phong sao?" Tu vi đệ tử Xiển Giáo không khớp với ấn tượng, Thông Thiên Giáo Chủ nhíu mày hỏi. "Trước đó con đi tìm sư bá, Huyền Đô rõ ràng cũng chỉ có tu vi hậu kỳ, vì sao có thể trong thời gian ngắn như vậy đột phá?" Đa Bảo Đạo Nhân cũng không hiểu.

Một hai người đột phá cảnh giới còn có thể tha thứ, nhưng vì sao toàn bộ đệ tử trong một giáo đều đề thăng tu vi?

Trong đó khẳng định có vấn đề!

Thông Thiên Giáo Chủ dường như đã đoán được, chỉ cảm thấy

cách làm này thật sự quá kinh vi thiên nhân, sẽ ảnh hưởng đến tâm tình các đệ tử, liền chỉ thở dài một hơi, không nói thêm nữa.

Danh tính người áo đen kia cực có khả năng là Nhân Vương, điều này làm cho tâm Thông Thiên Giáo Chủ trong nháy mắt an ổn không ít.

Dù sao có Nhân Vương ở đó, mấy vị Giáo chủ còn lại căn bản không dám làm càn!

Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn làm việc quá phận, Xiển Giáo Thập Nhị Kim Tiên nhập kiếp thì tìm trăm phương ngàn kế cứu về, còn Tiệt Giáo đệ tử lên bảng thì chỉ cảm thấy oản tích mà thôi! "Quy Linh Thánh Mẫu, Vô Đương Thánh Mẫu, hai người các ngươi xuống núi hiệp trợ Khổng Tuyên, giúp Thương triều đánh bại Chu triều.

Hai người nhất định phải chú ý tự thân, chớ để hãm sâu vào đó!" Nhân Vương âm thầm xuất thủ không bại lộ thân phận, đơn giản là đang tuân thủ hiệp nghị.

Nếu cứ mãi bảo hộ môn hạ đệ tử như vậy, căn bản không thể hoàn thành nhiệm vụ Phong Thần! "Vâng, lão sư!" Được lão sư chỉ lệnh, hai vị Thánh Mẫu như được đại xá, sớm đã có ý định xuống núi giáo huấn đám tiểu nhân Xiển Giáo kia, chỉ là mãi không tìm được cơ hội mà thôi! "Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu, ba người các ngươi hảo hảo ở lại trong cung tu hành, không cần đi nữa!" Tu vi Tam Tiêu tương đối mà nói là quá thấp.

Trước đó nếu không có Nhân Vương ra tay tương cứu, Huyền Đô cũng sẽ không để yên, Triệu Công Minh chính là vết xe đổ!

Lúc này Phong Thần Lượng Kiếp đã lôi kéo toàn bộ thế lực trong Hồng Hoang vào cuộc, bất luận trong tối hay ngoài sáng đều không đơn giản như trong tưởng tượng.

Mục đích Phong Thần ban đầu cũng đã triệt để biến vị, ai cũng

không đoán được kết cục cuối cùng sẽ đi về đâu, chỉ là trong lòng mọi người đều như gương sáng, ai cũng sẽ không dễ dàng bỏ qua!

Có hai vị Thánh Mẫu xuống núi giúp đỡ, một vị Chuẩn Thánh hậu kỳ, một vị trung kỳ, Khổng Tuyên cũng cảm thấy an toàn không ít, dù sao trước đó lão sư vừa nói lần sau gặp lại là ngày xuất quan!

Thương triều và Chu triều lại bùng nổ rất nhiều trận đoàn chiến quy mô nhỏ, tam đại đệ tử các giáo lại tử thương vô số.

Mắt thấy chỗ trống trên Phong Thần Bảng ngày càng ít, lòng Khổng Tuyên lại càng lạnh. "???" Tóc Khổng Tuyên đều muốn dựng đứng lên!

Quy Linh Thánh Mẫu đứng dưới đường đang làm ra vẻ nũu niết, không hề có chút dáng vẻ nào của cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ. "Ta cũng không biết sẽ biến thành như vậy, ta chỉ biết sau khi biến hóa ra chân thân, nhất thời không thu được lực..." "Cũng không trách sư tỷ được, ai bảo tên phàm nhân kia yếu ớt như vậy.

Sư tỷ bất quá chỉ tản mát uy áp, bên dưới đã chết một mảng lớn.

Muốn trách thì trách Nam Cực Tiên Ông không bảo hộ tốt!" Vô Đương Thánh Mẫu cũng bày ra vẻ mặt vô tội, vẫn đang giảo biện. "Phàm nhân, phàm nhân, các người cũng biết đó là phàm nhân, không biết là không được động thủ với phàm nhân sao?

Đã động thủ rồi, tại sao lại phải động thủ ngay tại soái doanh!" Khổng Tuyên suýt chút nữa không thở nổi.

Ai biết được Thông Thiên Giáo Chủ phái xuống hai cái tổ tông, vừa đến đã gây ra phiền toái lớn như vậy! "Ta thấy doanh trướng kia khá khôi hoành đại khí, tưởng là sẽ chắc chắn hơn..." "Tốt lắm, lần đầu tiên xuất chiến đã lộng chết Đại vương đối phương, đúng là lợi hại!" Quy Linh Thánh Mẫu cũng không ngờ bản thể linh quy của mình

cư nhiên có uy lực lớn như vậy, chỉ hiện nguyên hình cũng đã chấn chết Cơ Phát và thân tín bên cạnh!

Đúng vậy, Đại vương Chu triều Cơ Phát đã chết!

Nếu là chiến tranh vương triều bình thường, đối phương Đại vương băng hà là chuyện tốt tày trời, nhưng trong thời kỳ Phong Thần Lượng Kiếp, chiến tranh giữa hai đại vương triều chỉ là bề ngoài, đằng sau là sự đánh cờ của hai giáo!

Chu triều không còn Đại vương Cơ Phát, Xiển Giáo không thể tiếp tục lợi dụng danh nghĩa hiệp trợ Võ Vương phạt Trụ nữa.

Nhất thời muốn tìm lại một người có đế vương chi khí cường thịnh càng không dễ dàng!

Quan trọng nhất là, Khổng Tuyên sợ Quy Linh Thánh Mẫu dính vào nhân quả giết Đại vương, e rằng sẽ có hậu quả nghiêm trọng chờ đợi.

Đến lúc đó làm sao giao đại với Thông Thiên Giáo Chủ đây? "Chỉ là một phàm nhân thôi mà, lại không lên bảng Phong Thần, cùng lắm thì chờ hắn tiến vào lục đạo luân hồi trọng sinh rồi lại bồi dưỡng, cũng chẳng mất mấy chục năm quang âm!" Vô Đương Thánh Mẫu cảm thấy chết một phàm nhân là vô thương đại nhã, bất luận hắn có thân phận gì.

Đối với người tu đạo, mấy chục năm chỉ là cái chớp mắt, có khi bế quan một lần cũng cần ngàn năm trăm năm!

Nhưng thời kỳ Phong Thần căn bản không đợi được lâu như vậy, thời gian chậm trễ sẽ xuất hiện biến hóa ai cũng không thể dự liệu.

Khổng Tuyên cũng cần dựa theo yêu cầu của Sở Ca nhanh chóng kết thúc Phong Thần! "Hắn không có huynh đệ sao?

Phù trì một con rối lên là được rồi, ngươi đánh của ngươi, ta đánh

của ta, dù sao bọn họ cũng chỉ đứng nhìn mà thôi." Cũng đúng, Xiển Giáo mượn dùng cũng bất quá là danh hào Cơ Phát, còn rốt cuộc ai làm Đại vương Chu triều, không có quan hệ gì, một lần nữa đổi một Đại vương cũng không phải là không thể. "Ngày mai ta thương lượng với Nam Cực Tiên Ông xong sẽ quyết định!" "Thánh Mẫu cần phải chú ý, Cơ Phát do Nguyên Thủy Thiên Tôn và Nữ Oa cộng đồng chọn trúng, khả năng sẽ gây bất lợi cho Thánh Mẫu!" Người tu đạo tối kỵ húy dính líu nhân quả.

Lần này Quy Linh Thánh Mẫu vô ý ngộ thương nhiều nhân tộc tính mệnh như vậy, trên người tất định sẽ có nghiệp lực quấn thân.

Cơ Phát trên người lại có chúc phúc của hai vị Thánh nhân, dẫn tới trách tội cũng không phải là không có khả năng. "Đã là lão sư cho chúng ta xuống núi, tự nhiên không sợ nháo ra cái gì nghiệp lực.

Hai vị Thánh nhân nếu từ trung gian phá hoại, lão sư tất nhiên cũng sẽ bảo vệ chúng ta!" Từ khi hai vị Thánh Mẫu xuống núi hiệp trợ, không còn thấy Huyền Đô và Độ Ách Chân Nhân nữa.

Bình thường Nam Cực Tiên Ông cũng không thường xuyên xuất diện, ngược lại có một số gương mặt hoàn toàn mới xuất chiến!

Không chỉ đệ tử tọa hạ của Nữ Oa xuất chiến, thậm chí Tây Phương Giáo cũng có mấy vị đệ tử xuất hiện.

Tuy rằng tu vi bọn hắn chỉ có Đại La đỉnh phong, nhưng Thánh nhân đứng sau lưng mới là trọng điểm! "Không ngờ Nữ Oa nương nương và hai vị Giáo chủ Tây Phương Giáo đều tham dự vào, đứng ở phía đối lập với ta!" Vốn tưởng rằng đối kháng chỉ là Nhân Giáo và Xiển Giáo, chỉ là mâu thuẫn giữa Tam Thanh, hiện tại cục diện Tiệt Giáo phải đối mặt là cả thế lực Hồng Hoang!

Khổng Tuyên cũng cảm thấy có chút đau đầu.

Một mình đối phó nhiều thế lực như vậy, thật sự sẽ không bị tứ diện thụ địch sao? "Hắc hắc, đám người kia chẳng phải là Liên minh báo thù sao?

Năm xưa Đại lão gia đã giết từng người một sạch sẽ, cũng chỉ có lão sư Thông Thiên Giáo Chủ tránh được một kiếp." Bạch Trạch hàm hậu cười nói.

Hắn quả nhiên đã chọn đúng chủ nhân, những ngày tháng này mới tư nhuận làm sao, còn phải cố kỵ cái thân phận Yêu tộc Đại thánh trước kia làm gì!

Hiện tại Hồng Hoang chúng nhân nhìn thấy người của Nhân Vương, không ai dám lỗ mãng!

Ba người đồng thời hãm nhập trầm mặc.

Mấy Thánh nhân liên thủ thì như thế nào, Nhân Vương có thể đồ sát một lần, thì có thể đồ sát lần thứ hai, giao thủ giữa Thánh nhân cần bọn hắn phải lo lắng sao? "Khụ khụ, lão sư xuất quan rồi tự nhiên sẽ chỉ điểm một hai, chúng ta chỉ cần hoàn thành Phong Thần, sau đó quay về giao phó là được!" Lần Phong Thần này kết quả vô luận như thế nào, Tiệt Giáo đều sẽ trở thành người thắng lớn nhất.

Tiệt Giáo nhị đại đệ tử lên bảng ít nhất, hạch tâm Tiệt Giáo hầu như không có bất kỳ tổn thất nào!

Xiển Giáo chỉ còn lại mấy vị ngoại môn đệ tử, muốn xuất đầu e rằng cần phải đợi ngàn năm vạn năm sau!

Khổng Tuyên đang lo lắng khi Chu triều vô chủ, thám tử đã truyền tin về việc Chu triều lại lập tân Đại vương.

Chu triều cũng nhân đó ra thanh minh, muốn vì Cơ Phát báo thù rửa hận, chỉ danh muốn bắt Quy Linh Thánh Mẫu!

Ngày hôm sau, Quy Linh Thánh Mẫu như ý nguyện, cùng Vô

Đương Thánh Mẫu đồng thời xuất chiến, chuẩn bị tiễn thêm mấy đệ tử Xiển Giáo lên bảng! "A?

Hôm nay Chu triều phái hắn ra sao?" Ứng chiến là Độ Ách Chân Nhân, có thể nói cừu nhân gặp mặt đặc biệt đỏ mắt!

Độ Ách Chân Nhân đánh lén Triệu Công Minh trí tử, hai vị Thánh Mẫu vẫn luôn ghi hận trong lòng, hôm nay rốt cuộc đụng phải rồi!

Hai bên đều không nói lời nào, cực kỳ dứt khoát tế ra pháp bảo.

Quy Linh Thánh Mẫu tay cầm Tuyệt Tiên Kiếm, Vô Đương Thánh Mẫu tay cầm Lục Tiên Kiếm chia ra tả hữu hai bên giáp công!

Tru Tiên Kiếm Trận chia làm bốn kiếm: Tru Tiên Kiếm, Hãm Tiên Kiếm, Lục Tiên Kiếm, Tuyệt Tiên Kiếm, là chân chính Thánh nhân chí bảo, sát phạt chi khí lăng liệt, tịnh thả giết người không dính nhân quả!

Chương 196

Thời kỳ bình thường, Tru Tiên Tứ Kiếm do bốn vị đệ tử Tiệt Giáo cất giữ, lần này xuống núi cũng là do Thông Thiên Giáo Chủ mặc hứa mang theo.

Dù sao Thông Thiên Giáo Chủ cũng biết, Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn đều phân phát Thánh nhân chí bảo cho đệ tử hộ thân, Tiệt Giáo tự nhiên không thể lạc hậu!

Quả nhiên, Độ Ách Chân Nhân trực tiếp tế ra Phong Hỏa Bồ Đoàn, nhẹ nhàng vung lên, cương phong kẹp theo Lục Đinh Thần Hỏa ập vào mặt!

Hai vị Thánh Mẫu đành phải tạm tránh phong mang.

Kiếm phong vừa chuyển, Quy Linh Thánh Mẫu dùng một tư thế kỳ dị đâm xéo ra ngoài, hàn quang từ thân kiếm khiến Độ Ách Chân Nhân kinh hãi.

Nếu bị kiếm này thương tổn, không chết cũng mất nửa cái mạng! "Oanh!" Lúc này một tu vi cường hãn thể hiện tác dụng.

Một cỗ khí thế viễn siêu Chuẩn Thánh đỉnh phong như một cơn gió lốc đem Quy Linh Thánh Mẫu đang áp sát đẩy lùi!

Vô Đương Thánh Mẫu tu vi thấp hơn, trực tiếp bị đánh bật ra mấy chục trượng, khí huyết nghịch lưu, suýt chút nữa nội thương! "Tu vi Độ Ách Chân Nhân cao như vậy!

E rằng Đại sư huynh cũng không phải đối thủ của hắn!" Quy Linh Thánh Mẫu đành phải thay đổi đối sách, hai người cộng lại đối phó Độ Ách Chân Nhân cũng cực kỳ khó khăn! "Thánh Mẫu, ta trợ các ngươi một tay!" Bạch Trạch đột nhiên từ sau lưng Độ Ách Chân Nhân

xuất hiện, một quyền nện xuống!

Khổng Tuyên vẫn luôn theo dõi chiến cục.

Độ Ách Chân Nhân thuộc về đỉnh cấp chiến lực trong Hồng Hoang, trên người lại có pháp bảo hộ thân, hai vị Thánh Mẫu tự nhiên không phải đối thủ.

Bạch Trạch gia nhập chiến cục ít nhất có thể giảm bớt áp lực cho hai người!

Độ Ách Chân Nhân hừ lạnh một tiếng, dễ dàng hóa giải một kích của Bạch Trạch.

Cảnh giới này không thể dùng số lượng thủ thắng, nếu không củng cố cảnh giới, đối phó Chuẩn Thánh hậu kỳ cũng sẽ rất tốn sức! "Gào!" Bạch Trạch gầm lên một tiếng, chân thân Bạch Trạch trong nháy mắt hiện ra, toàn lực tung một chưởng mang theo tiếng gió rít gào nện về phía Độ Ách Chân Nhân!

Quy Linh Thánh Mẫu và Vô Đương Thánh Mẫu đồng dạng điều chỉnh trạng thái, lại xông lên.

Sư tỷ muội phối hợp thi triển Tru Tiên Kiếm Trận vô số lần, sự ăn ý giữa hai người cực tốt, song kiếm hợp bích đồng thời xuất kích!

Không thể không nói thân thể to lớn của Bạch Trạch vô cùng hạn chế hành động của Độ Ách Chân Nhân.

Thân thể hắn không cường hoành như Yêu tộc, nếu bị đánh trúng, ngũ tạng lục phủ đều sẽ di vị!

Độ Ách Chân Nhân thân hình bạo lui, vì để tránh né một chưởng kia, đành phải lùi về phía sau.

Hai vị Thánh Mẫu nhìn rõ ý đồ của hắn, thiểm thân xông ra phía sau hắn.

Chuyện đánh lén chẳng lẽ Tiệt Giáo không biết làm sao?

Sát khí truyền đến từ sau lưng khiến Độ Ách Chân Nhân trong lòng trầm xuống.

Thánh nhân chí bảo loại hình thuần tấn công cư nhiên khiến hắn cũng cảm thấy khó lòng chống đỡ, nếu đặt trong tay Thông Thiên Giáo Chủ thì sẽ phát huy uy lực lớn đến mức nào?

Căn bản không cho hắn bất kỳ thời gian phản ứng nào, ba người công kích sắc bén lại liên quán, hoàn toàn không có cơ hội thở dốc, Độ Ách Chân Nhân chỉ có thể miễn cưỡng sử dụng chí bảo để đỡ!

Trong bóng tối có hai đôi mắt đang nhìn chằm chằm vào nơi này.

Ngay từ đầu đã có hai tồn tại cường đại ẩn nấp, Độ Ách Chân Nhân đã phát hiện ra, vẫn luôn phân tâm lưu ý, căn bản vô tâm ứng chiến!

E rằng hai người kia là địch không phải bạn, bằng không thấy hắn chịu ba người vây công cũng vẫn không xuất hiện!

Chính diện phải đối mặt với ba kẻ khí thế hung hung, trong tối lại có người rình rập chờ thời cơ, cảm giác phúc bối thụ địch này khiến Độ Ách Chân Nhân như ngồi trên đống lửa! "Xoẹt!" Quy Linh Thánh Mẫu một kiếm rạch toang y phục của Độ Ách Chân Nhân, mang theo một vệt máu! "Đáng tiếc, nếu có thể sâu thêm một chút, đã có thể chém xuống cả cánh tay!" Sai lầm này khiến Độ Ách Chân Nhân càng thêm luống cuống tay chân.

Vì sao cứu viện còn chưa tới?

Nam Cực Tiên Ông rốt cuộc đang làm gì?

Nếu không có người tới tương trợ, hôm nay tất nhiên sẽ gặp nạn!

Không thể đánh tiếp được nữa!

Phải chạy trước!

Độ Ách Chân Nhân lần nữa bộc phát khí tức, tạm thời đẩy lui ba người đang bức tới, sau đó thu hồi Phong Hỏa Bồ Đoàn bỏ chạy! "Chạy!" Quy Linh Thánh Mẫu tự nhiên sẽ không để hắn như nguyện, cũng vội vàng đuổi theo sau lưng hắn, cắn chặt không buông!

Bạch Trạch và Vô Đương Thánh Mẫu cũng đuổi theo, chỉ là do tu hành không đủ nên bị tụt lại phía sau! "Độ Ách sư điệt, toàn lực đào tẩu về hướng Tây!

Hai người chúng ta sẽ giúp ngươi rời đi!" Trong thức hải đột nhiên vang lên một thanh âm, Độ Ách Chân Nhân kinh hãi! "Ta là Tây Phương Giáo Giáo chủ Chuẩn Đề, chớ nên lên tiếng, ta không thể bại lộ hành tung!" Chuẩn Đề tiếp tục nói.

Nguyên lai hai kẻ trốn trong bóng tối quan sát chính là bọn họ!

Độ Ách Chân Nhân suýt chút nữa tức hộc máu.

Vốn đang đánh ngon lành, hai kẻ này ở đó xem náo nhiệt, làm hại hắn căn bản không thể toàn lực ứng chiến, dẫn đến hiện tại bị thương bỏ chạy! "!" Trong lòng cực kỳ biệt khuất cũng chỉ có thể nhịn, địa vị hai người này ngang hàng với lão sư, nếu đắc tội bọn họ, nói không chừng sẽ bị cho đi giày nhỏ!

Độ Ách Chân Nhân đột nhiên chuyển hướng chạy về phía Tây, làm cho Quy Linh Thánh Mẫu có chút không hiểu, không phải nên chạy về phía Bắc sao?

Nhưng vì báo thù cho sư huynh, nàng cũng không nghĩ nhiều, cắm đầu tiếp tục đuổi theo.

Khổ cho Vô Đương Thánh Mẫu và Bạch Trạch phía sau, chỉ có thể miễn cưỡng nhìn thấy hai chấm đen.

Bỗng nhiên giữa lúc đó ngũ cảm như bị thất linh, không chỉ nhìn

không rõ nữa, cũng không thể sử dụng thần thức cảm tri, giống như lạc vào một vùng cấm địa!

Cảm giác này đến nhanh, đi cũng nhanh, chỉ vài hơi thở là khôi phục, nhưng khi nhìn lại, đã không còn thân ảnh của Quy Linh Thánh Mẫu!

Hai người đều mông lung, đã xảy ra chuyện gì, tại sao đột nhiên mất tung tích? "Xuất hiện chuyện gì?

Vì sao đột nhiên mất khí tức?" Vô Đương Thánh Mẫu liều mạng muốn liên hệ với Quy Linh Thánh Mẫu, nhưng không có bất kỳ phản ứng nào, trong nháy mắt hoảng loạn!

Có thủ đoạn của Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề Thánh nhân, Vô Đương Thánh Mẫu sao có thể liên hệ được với Quy Linh Thánh Mẫu?

Vì để Độ Ách Chân Nhân dẫn dụ Quy Linh Thánh Mẫu đến địa giới phương Tây, bọn họ không tiếc hao phí ngàn năm tu vi che giấu thiên cơ Quy Linh Thánh Mẫu, khiến nàng rời xa phương Đông, từ đó làm cho phương Đông Thánh nhân không cảm tri được động tác của bọn hắn!

Tội danh trộm cướp đệ tử môn hạ Tiệt Giáo, hai người bọn hắn căn bản chịu không nổi!

Cũng không thể thừa thụ lửa giận ngút trời của Thông Thiên Giáo Chủ, sự khủng bố của Tru Tiên Kiếm Trận bọn hắn không muốn nếm thử!

Tuy Tam Thanh nhìn như bất hòa, nhưng một khi biết phương Tây làm ra chuyện như vậy, liên hợp đối phó phương Tây cũng không phải là không thể! "Sư huynh, Quy Linh Thánh Mẫu nhất định là linh vật của Tây Phương Giáo ta!" Trong ánh mắt Chuẩn Đề tràn đầy vẻ tham lam.

Một cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ như vậy độ nhập phương Tây, thực lực phương Tây tất sẽ nâng cao một bước!

Tây Phương Giáo mạo hiểm lớn như vậy, không tiếc đắc tội Tiệt Giáo, mạo hiểm bị toàn bộ phương Đông vây tiễu, chính là vì muốn có được Quy Linh Thánh Mẫu! "Đệ tử phương Đông người nào người nấy tu vi siêu quần, phương Tây chúng ta thực tại ghen tị không thôi.

Nếu có thể độ hóa thêm vài người, Tây Phương đại thịnh sẽ có hy vọng!" Chuẩn Đề cũng ra vẻ say sưa, giống như Quy Linh Thánh Mẫu đã thành vật trong túi vậy!

Hai người tơ hào không ý thức được, thân là Giáo chủ một giáo, làm ra loại chuyện hạ lưu như vậy, nếu bị người đời biết được, nhất định sẽ bị khinh bỉ! "Sư huynh, có thể đánh thức nàng, xem nàng có nguyện ý theo ta về phương Tây hay không!" Chuẩn Đề nhẹ nhàng chỉ một cái, giải khai cấm chế trên người Quy Linh Thánh Mẫu!

Quy Linh Thánh Mẫu từ từ tỉnh lại, trước mắt mơ hồ, mở mắt ra lại thấy hai lão nam nhân ổi tỏa đang tham lam nhìn chằm chằm mình! "Người phương nào!" Quy Linh Thánh Mẫu lớn tiếng quát tháo, "Chẳng lẽ không biết ta là nhị đệ tử Tiệt Giáo, đồ đệ của Thông Thiên Giáo Chủ sao!" Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề ánh mắt hoảng hốt một chút, tiếp tục chuẩn bị tốt lời thoại tiếp theo.

Quy Linh Thánh Mẫu chỉ nhớ là đang đuổi theo Độ Ách Chân Nhân, sau đó hốt nhiên mất đi ý thức, hiện tại tỉnh lại trước mặt lại có thêm hai nhân vật biến thái như vậy?

Hơn nữa dường như không dùng được sức lực, linh lực trong cơ thể một chút cũng không thể vận dụng.

Quy Linh Thánh Mẫu trong lòng đốn thời minh bạch, hai người này dường như không phải nhân vật sơ cấp.

Nghĩ đến đây, nàng lập tức bắt đầu hoảng loạn!

Chương 197

"Khụ khụ, hai người chúng ta là Tây Phương Giáo Chủ Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, thấy ngươi và phương Tây ta có duyên, hôm nay muốn độ hóa ngươi nhập phương Tây!" Nghe lời hai người, Quy Linh Thánh Mẫu không có một chút cảm động, thậm chí muốn cười.

Chẳng lẽ hai người này tưởng phương Tây là cái bánh bao thơm ngon hay sao mà ai cũng muốn đến? "Hóa ra là hai vị Thánh nhân Giáo chủ, cửu ngưỡng đại danh!

Bất quá ta đã bái nhập môn hạ Tiệt Giáo, tự nhiên không thể làm chuyện phản bội sư môn, mong Giáo chủ lượng thứ!" Suy tư hồi lâu Quy Linh Thánh Mẫu mới mở miệng, dưới tiền đề nói cho bọn hắn biết không thể nhập Tây Phương Giáo, lại không muốn làm tổn thương tự tôn của bọn hắn, cũng như cần lôi lão sư ra làm bia đỡ đạn, hy vọng bọn hắn đừng không biết tốt xấu!

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề tiếc nuối thở dài một hơi.

Đệ tử hoàn mỹ như vậy sao lại không sở hữu được chứ?

Nại hà Quy Linh Thánh Mẫu không biết điều. "Không sao, ngươi cứ việc suy nghĩ kỹ một chút, theo ta về phương Tây rồi quyết định sau!" Nói đùa, theo hai người về phương Tây, còn sẽ thả ta đi sao?!

Vốn dĩ phương Đông đối với phương Tây vẫn luôn có thái độ khinh thường, hiện tại cư nhiên làm ra chuyện dơ bẩn như vậy, Quy Linh Thánh Mẫu đều cảm thấy buồn nôn!

Tiệt Giáo vô luận từ căn cơ hay tài nguyên, Tây Phương Giáo có thể so sánh sao?

Quy Linh Thánh Mẫu trừ phi não bị hỏng mới chọn đi phương

Tây!

Hai người trước mắt nghe lời cự tuyệt của nàng, dường như không có bất kỳ phản ứng nào, ít nhất hiện tại vẫn không chịu buông tha! "Hai vị Giáo chủ, ta đuổi theo Độ Ách Chân Nhân, phía sau còn có Bạch Trạch và sư muội Vô Đương Thánh Mẫu, nếu hai người họ không tìm thấy ta, e rằng sẽ tiêu cấp vạn phần!" Lúc này Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lộ vẻ khó xử.

Thông Thiên Giáo Chủ có thể dễ lừa gạt, nhưng tên Nhân Vương kia sống như thành tinh, có thể có chuyện gì giấu được hắn? "Sư huynh, tên Nhân Vương kia nếu biết chúng ta cướp viện thủ, định nhiên sẽ không buông tha Tây Phương Giáo, phải làm sao bây giờ?" "Hai vị Giáo chủ yên tâm, ta tự nhiên sẽ đem chuyện hôm nay thối rữa trong bụng!" Nhìn thấy hai người rốt cuộc có điều kiêng kỵ, Quy Linh Thánh Mẫu vội vàng tiếp tục nói.

Sự khủng bố của Nhân Vương, Tây Phương Giáo cả đời đều không muốn kiến thức lại.

Nhưng cứ như vậy thả Quy Linh Thánh Mẫu, hai người lại tâm có không cam lòng.

Chẳng lẽ thật sự phải uổng phí bao nhiêu tinh lực, cuối cùng lại thả Quy Linh Thánh Mẫu về?

Tiếp Dẫn cắn răng, giống như hạ quyết tâm, kiên quyết nói: "Chúng ta chi bằng cứ để nàng ở lại chỗ này, đợi chúng ta về xem tình hình trước.

Nếu tổn thất có người truy cứu thì lại thả nàng về!" "Cùng lắm thì bịa ra một cái cớ, man thiên quá hải!" Chuẩn Đề tán đồng gật đầu!

Hai người vẫn không nguyện ý cứ thế thả Quy Linh Thánh Mẫu về, định cứ treo như vậy trước, kéo dài đến cuối cùng không ai chú ý

nữa thì lại đi dẫn độ về phương Tây, cải đầu hoán diện xong sẽ không ai còn nhận ra!

Đối với quyết định này của hai người, Quy Linh Thánh Mẫu cực kỳ cạn lời, nhưng lại không thể phản kháng, trong lòng mặc niệm, sau này nhất định bảo lão sư dạy dỗ hai tên này một trận nên thân!

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề giấu Quy Linh Thánh Mẫu tại một linh trì cách phương Đông không xa, lại khéo léo tránh được tai mắt Thánh nhân phương Đông, tính toán tương đương tinh xác!

Hai người làm xong việc, chuẩn bị về phương Đông trước xem có đệ tử nào ra hồn không, nhất hồi sinh nhị hồi thục, dẫn độ thêm mấy người đều là cơ duyên của phương Tây!

Quy Linh Thánh Mẫu toàn thân linh lực không thể sử dụng đành phải nhận mệnh, kỳ vọng Vô Đương Thánh Mẫu và Bạch Trạch có thể mang tin tức về, đến cứu nàng!

Sau khi trầm trầm ngủ đi, không biết qua bao lâu, Quy Linh Thánh Mẫu mãnh liệt phát hiện tinh huyết trong cơ thể đang phi tốc trôi đi! "Thế nào lại như vậy!

Vì sao cư nhiên xuất hiện một con muỗi yêu!" Quy Linh Thánh Mẫu liều mạng giãy dụa, nại hà pháp lực trong cơ thể bị phong ấn, giống như linh quy bình thường, ngay cả tự vệ cũng không làm được!

Con muỗi yêu bất quá chỉ có ngàn năm đạo hạnh, nếu là trước kia hoàn toàn sẽ không để vào mắt, giờ khắc này nàng lại trở thành dê đợi làm thịt trong hồ sen! "Không!

Không!

Ta không muốn!" Trong vô tận thống khổ và hối hận, Quy Linh Thánh Mẫu bị con muỗi yêu kia hút khô tinh huyết, vạn năm tu vi hủy hoại chỉ trong chốc lát, khoảnh khắc gian nguyên thần hoán tán! "Túc

chủ, vì sao lại như vậy, không phải ngài nói đang là thời kỳ mấu chốt đột phá sao?" Sở Ca chậm một bước.

Văn Đạo Nhân (muỗi yêu) đúng là kiếp số trong mệnh Quy Linh Thánh Mẫu, bỏ qua việc thất bại ở Tru Tiên Kiếm Trận, cư nhiên vẫn không thể thoát khỏi cái kết cục này! "Ngươi không hiểu!" Làm sao đi giảng giải cảm tình với một trí tuệ nhân tạo?

Quy Linh Thánh Mẫu bị Thông Thiên Giáo Chủ phái ra hiệp trợ Thương triều, tịnh không có nghĩa vụ phải tương trợ, nàng thân tự đến chính là có ân với Thương triều, có ân với Hồng Hoang nhân tộc!

Chỉ bằng điểm này Sở Ca liền không thể không cứu!

Quy Linh Thánh Mẫu vì sao lại bỏ mạng, Sở Ca cũng không thể xác định, e rằng có quan hệ với việc ngoài ý muốn giết chết Cơ Phát.

Mấy vị Thánh nhân cũng đã tính kế nàng vào, từ đó mới rơi vào kết cục như vậy!

Tùy tay nghiền chết Văn Đạo Nhân xong, Sở Ca thu lấy tam hồn thất phách của Quy Linh Thánh Mẫu, nếu không kịp thời thu, nhất định sẽ tiến vào lục đạo luân hồi, trọng tân đầu thai! "Ngươi chắc cũng không muốn biệt khuất đầu thai như vậy chứ, chi bằng lên Phong Thần Bảng, ngày sau theo ta làm việc!" Hồn phách suy yếu của Quy Linh Thánh Mẫu lấp lóe, đồng ý thỉnh cầu của Sở Ca!

Sau khi thỏa thiện bảo quản nàng, Sở Ca nhìn thoáng qua địa giới phương Tây gần ngay trước mắt: "Yên tâm, hai lão già kia sẽ không có kết cục tốt đâu!" Hai vị Giáo chủ Tây Phương Giáo âm thầm hạ độc thủ như thế, cho dù đã che giấu thiên cơ, nhưng nhân quả với phương Đông cũng đã kết xuống.

Không cần Sở Ca khắc ý đi đối phó, sớm muộn gì cũng sẽ có báo phục giáng xuống đầu bọn hắn!

Rõ ràng đã thương thảo Thánh nhân không được nhúng tay vào chuyện Phong Thần, cho dù Sở Ca muốn xuất thủ cũng chỉ có thể mượn thân phận khác, hai tên Giáo chủ này thì hay rồi, tưởng rằng làm thần không biết quỷ không hay!

Trên đường trở về phương Đông, Sở Ca đang mưu tính làm cho phương Tây đại xuất huyết một lần để xả cơn giận, bỗng nhiên thấy một đoàn đội ngũ hòa thượng, Sở Ca cười ha hả! "Cái này gọi là đi mòn gót sắt tìm không thấy, đến khi gặp được chẳng tốn chút công phu sao?" Một đại đội hòa thượng la hét ầm ĩ, chính là môn hạ đệ tử của Tây Phương Giáo.

Trước đó Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề vì muốn chiếm tiện nghi của Hồng Quân Lão Tổ, đã cho tam đại đệ tử, thậm chí tứ đại đệ tử môn hạ đều tiếp thụ tẩy lễ, đề thăng tu vi!

Hầu như đem tất cả đệ tử có cơ vận và thiên phú thượng thừa môn hạ đến phương Đông.

Sau đó tuy bị Hồng Quân Lão Tổ cự tuyệt, đám đệ tử này lại không về phương Tây ngay mà ở lại phương Đông du ngoạn một trận mới chọn trở về!

Lại khéo léo đụng phải Sở Ca đang sát tâm nổi lên! "Kẻ ngu xuẩn phương nào, dám cản đường Phật gia chúng ta, không muốn sống nữa sao?" Một tên hòa thượng cầm đầu mắng mỏ, thật là một kẻ không biết tốt xấu!

Sở Ca cười lạnh nhìn chằm chằm đám đệ tử Tây Phương Giáo, cũng không nói lời nào. "Đừng là một kẻ điên, mau tránh ra, cẩn thận Phật gia một lát nữa thu thập ngươi!" Tên hòa thượng kia bị nhìn đến toàn thân không tự tại, thái độ hơi hòa hoãn lại nói.

Đáng thương cho đám đệ tử Tây Phương Giáo này, căn bản không biết chuyện xảy ra ở phương Đông, lại càng không biết Sở Ca là một

kẻ hung ác đến mức nào.

Bọn hắn tưởng trước mặt bất quá chỉ là một tên điên gan lớn, nào biết đây là tồn tại ở phương Đông hắt hơi một cái cũng có thể làm cho tất cả Thánh nhân run ba cái! "Đúng vậy, ta chặn đường các ngươi, là chặn đường xuống Hoàng Tuyền.

Chi bằng để ta phát lòng từ bi, tiễn các ngươi một đoạn đường nhé!" Đợi đến khi phát hiện toàn thân không thể động đậy, không thể phát ra bất kỳ âm thanh nào, tên hòa thượng kia mới bắt đầu sợ hãi, đáng tiếc hối thì đã muộn!

Đối phó với những đệ tử tu vi tối đa chỉ có Đại La Kim Tiên sơ kỳ này, Sở Ca thổi một hơi thì không một ai sống nổi!

Có khả năng đến lúc chết bọn hắn cũng không biết rốt cuộc là ai ra tay giết mình, lại đắc tội ai mà dẫn đến họa sát thân! "Túc chủ vì sao lại muốn thu thập hồn phách đám đệ tử này?" Hệ thống phát hiện nhân loại thật sự kỳ quái, không chỉ người có ân cần thu hồn phách, ngay cả hồn phách kẻ thù cũng không buông tha! "Mấy cái này đều là đồ tốt, sơn nhân tự có diệu kế!" Giải quyết xong chuyện này, tâm tình Sở Ca đại hảo, trên đường thậm chí còn ngâm nga hát!

Hắn không về Kiếm Sơn bế quan ngay lập tức, mà đi đến nơi đóng quân của Thương triều.

Sở Ca thấy Khổng Tuyên thời gian qua vất vả như vậy, muốn cho hắn một cơ hội nghỉ ngơi thật tốt! "Sư phụ?

Người đến rồi?" Không có một chút tin tức nào đột nhiên giáng lâm, Khổng Tuyên thấy Sở Ca kinh hỉ hô lên. "Đại lão gia!" Sở Ca gật đầu, nhìn thoáng qua Vô Đương Thánh Mẫu đang hồn bất thủ xá.

Có lẽ cảm giác được có người đang chăm chú nhìn mình, Vô Đương Thánh Mẫu mạnh mẽ hồi thần, nhìn thấy bộ dạng cung kính

của Khổng Tuyên và Bạch Trạch, trong nháy mắt minh bạch người trước mắt là ai! "Bái kiến Nhân Vương!" "Sư phụ, không phải người nói bế quan kết thúc mới xuất hiện sao, mới bao lâu thời gian?" "Vi sư cần ra ngoài làm một chuyện." Sở Ca không mặn không nhạt nói, tên đồ đệ này dường như không chú ý trọng điểm. "Hồn phách Quy Linh Thánh Mẫu đây, ngươi hãy từ biệt nàng cho tốt, nếu còn kéo dài, e rằng chỉ có kết cục hồn phi phách tán!" Sở Ca lấy hồn phách Quy Linh Thánh Mẫu ra, nói. "?

Hồn phách sư tỷ?

Sư tỷ rốt cuộc sao vậy?

Vì sao lại biến thành bộ dạng này!" Vô Đương Thánh Mẫu nhất thời khó có thể chấp nhận tin tức sư tỷ thân chết.

Mới phân tán một ngày quang cảnh, tỷ muội đã biến thành thiên các nhất phương!

Trong lòng có muôn vàn lời muốn nói, nhưng người trước mắt là lão sư điểm danh giao đại không được chiêu chọc, Vô Đương Thánh Mẫu trong lòng vô số nghi vấn nhưng không dám phát tác!

Chương 198

"Đừng dùng ánh mắt đó nhìn ta, Quy Linh Thánh Mẫu chết không có bất kỳ quan hệ gì với ta!" Cứu người rồi còn bị hoài nghi, thật là oan uổng nhân gian! "Tiệt Giáo ta và Tây Phương Giáo thế bất lưỡng lập!" Nghe xong Sở Ca kể lại nhất ngũ nhất thập sự tình, trong mắt Vô Đương Thánh Mẫu đầy tơ máu, phát ra tiếng gầm thét chấn thiên! "Thỉnh Nhân Vương giao hồn phách sư tỷ cho ta, ta sẽ mang nàng về Tiệt Giáo, để lão sư cứu sư tỷ!" "Nếu có biện pháp giữ được Quy Linh Thánh Mẫu, ta tự nhiên sẽ xuất thủ.

Chỉ là vạn năm tu vi tinh huyết toàn bộ tán đi, hồn phách nếu không có ta che chở, e rằng sớm đã tan thành mây khói rồi, mang về Tiệt Giáo không kịp đâu!" "Vậy sư tỷ chỉ có thể tiến vào luân hồi thôi sao?" Vô Đương Thánh Mẫu có chút thương cảm.

Nếu tiến vào lục đạo luân hồi, Quy Linh Thánh Mẫu sẽ không còn quan hệ gì với Tiệt Giáo nữa.

Sở Ca lắc đầu, nói: "Ta định đưa nàng lên Phong Thần Bảng, đợi Phong Thần kết thúc, liền có thể trọng tố thân thể, trọng sinh!" Quy Linh Thánh Mẫu vốn không có cơ hội lên bảng, nhưng nếu tiến vào luân hồi lại không phải ý nguyện của nàng.

Cũng may Phong Thần Bảng đang ở trong tay Khổng Tuyên, hơi giở chút thủ đoạn là được!

Vô Đương Thánh Mẫu vội vàng gật đầu, lên Phong Thần Bảng tổng so với tiến vào luân hồi tốt hơn gấp ngàn vạn lần, ít nhất vạn năm tu vi giữ được, cũng có khả năng phục cừu! "Tốt, vậy khi về Tiệt Giáo nhớ bẩm báo cho Thông Thiên Giáo Chủ, ta sẽ an bài tốt hết thảy!" "Đa tạ Nhân Vương!" Vô Đương Thánh Mẫu cẩn thận đánh

giá Nhân Vương, phát hiện hắn tịnh không phải sát thần trong miệng lão sư, thậm chí cảm thấy có chút trọng tình trọng nghĩa, là một người tốt! "Khổng Tuyên, tế xuất Phong Thần Bảng!" Khổng Tuyên vội vàng làm theo, đưa Phong Thần Bảng cho lão sư nhà mình.

Hắn cẩn thận từng li từng tí đưa hồn phách Quy Linh Thánh Mẫu vào, cần phải gạch đi một số tên trong Phong Thần Bảng, một lần nữa canh cải danh sách!

Bằng không đám đệ tử Tây Phương Giáo kia làm sao có cơ hội lên bảng chứ?

Sở Ca khóe miệng nhếch lên một nụ cười quỷ dị, Bạch Trạch và Khổng Tuyên bên cạnh nhịn không được rùng mình một cái, tiếp theo đoán chừng lại có người gặp xui xẻo!

Thiên đạo tuyển chọn nhân tuyển Phong Thần một điểm cũng không đủ nhân tính hóa.

Đã hiện tại Tây Phương Giáo gia nhập vào Phong Thần Lượng Kiếp, sao có thể để môn hạ bọn hắn không ai lên bảng chứ?

Như vậy thật bất công!

Kháp hảo Sở Ca lại là một người tốt bụng, nhiệt tình, giúp Tây Phương Giáo viên một giấc mộng, đem môn hạ đệ tử bọn hắn hào phóng tặng lên Phong Thần Bảng, ngày sau Thiên Đình tái kiến, cũng có thể giúp phương Đông xuất lực!

Mắt thấy lão sư không ngừng nhét đồ vào Phong Thần Bảng, Khổng Tuyên nhất thời không hiểu ra sao, đây là danh phó kỳ thực gian lận sao? "Sư phụ, những linh hồn kia...

đều phải đưa lên sao?" Đệ tử Xiển Giáo lên bảng cũng kha khá rồi, cho dù vắt kiệt cũng không tìm ra thêm nhân tuyển, số lượng đệ tử môn hạ các Thánh nhân khác cũng không đủ.

Muốn tập hợp đủ Phong Thần Bảng, đối tượng được chọn liền chỉ có Tiệt Giáo!

Có Sở Ca can thiệp, trong Phong Thần, đệ tử Tiệt Giáo lên bảng ít đến đáng thương, so với ấn tượng về Phong Thần thì không biết may mắn hơn bao nhiêu lần!

Cho dù như vậy vẫn không đủ.

Tiệt Giáo đã chọn hợp tác với Sở Ca, Sở Ca tự nhiên sẽ không nguyện ý để minh hữu của mình chịu thiệt, đám đệ tử Tây Phương Giáo này chính là nhân tuyển dâng đến tận cửa! "Hình như hơi nhiều rồi?

Chọn mấy đứa tu vi cao một chút, ngày sau sai bảo cũng được việc hơn!" Vừa đưa đám đệ tử kia lên bảng, vừa lải nhải chê bai tu vi đệ tử người ta thấp kém, Khổng Tuyên cảm thấy lão sư của mình quả thực không làm người! "Xong rồi!" Sở Ca thở dài một hơi.

Việc cưỡng ép sửa đổi Phong Thần Bảng này khá tiêu hao thần thức, hắn càng cảm thấy tu vi mình quá thấp! "Sư phụ, xong rồi?" Khổng Tuyên và Vô Đương Thánh Mẫu vẻ mặt chấn kinh nhìn Sở Ca, sao lại có thao tác như vậy? "Trước đó một mẻ hốt gọn đám đệ tử Tây Phương Giáo, ta cũng không thể để những linh hồn này lãng phí vô ích.

Hiện tại đưa lên Phong Thần Bảng có vấn đề gì không?

Giúp tên nghịch đồ kia đỡ bớt việc còn gì!" "Không, không có vấn đề!" Lúc này, Phong Thần Bảng màu huyền hắc chậm rãi lơ lửng bay lên, quanh thân không ngừng tản phát hồng quang, chiếu rọi lên người khiến toàn thân ấm áp!

Cùng thời gian đó, tại Đại Xích Thiên Cung, Bích Du Cung, Ngọc Hư Cung, Oa Hoàng Cung, bốn vị Thánh nhân đồng thời mở mắt, ánh

mắt xuyên việt ngàn vạn dặm tụ tập về Thương triều! "Phong Thần kết thúc rồi?" Chúng Thánh thở phào nhẹ nhõm!

Ngay cả Tây Phương Nhị Thánh vẫn đang trốn chui trốn lủi ở phương Đông cũng cảm giác được toàn thân trên dưới nhẹ nhõm không thôi.

Loại túc sát chi khí tồn tại giữa thiên địa dần dần loãng đi, thanh lợi kiếm treo trên đầu rốt cuộc cũng hạ xuống!

Hồng Quân Lão Tổ từng cảnh cáo, Thánh nhân nhập kiếp cũng có khả năng thân tử đạo tiêu, sơ sẩy một chút e rằng cũng sẽ rơi vào kết cục bỏ mạng!

Mấy vị Thánh nhân đàm phán với Sở Ca nguyên nhân cũng là vì muốn ngăn chặn những nhân tố có thể gây tổn hại cho mình!

Tuy rằng hầu như không có ai tuân thủ hiệp nghị, các thế lực đều tung ra tiểu động tác tầng tầng lớp lớp, nhưng công tác bề ngoài ít nhất cũng làm cho qua chuyện!

Tại hôm nay, Phong Thần hoàn thành, Lượng Kiếp thứ ba từ khi Hỗn Độn khai tịch cũng hữu kinh hữu hiểm viên mãn hoàn thành! "Không đúng?

Vì sao không nghe tin tức môn hạ đệ tử lên bảng?" Nguyên Thủy Thiên Tôn kinh hỉ xong lại có chút nghi hoặc.

Xiển Giáo đệ tử đều có ngọc bài, nếu đệ tử thân tử ngọc bài cũng sẽ vỡ nát, nhưng lần này vì sao không nghe báo cáo ngọc bài vỡ nát?

Chẳng lẽ lên bảng toàn là Tiệt Giáo đệ tử?

Nguyên Thủy Thiên Tôn suýt chút nữa cười ra tiếng.

Nhưng chuyển niệm nghĩ lại, Tiệt Giáo đệ tử cũng không có khả năng trong một ngày lên bảng nhiều như vậy, huống hồ cũng không

nghe nói gần đây hai giáo có tranh đoan gì lớn?

Đa số đều là thăm dò tiểu đả tiểu nháo, có cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ tồn tại, phái đệ tử khác đi chẳng khác nào tặng đầu người, vì sao lại xuất hiện sự kiện lên bảng quy mô lớn như vậy chứ!

Đối với những chuyện phát sinh bên phía Sở Ca, bọn họ đều không biết gì cả, tự nhiên cũng không biết người lên bảng chẳng liên quan gì đến phương Đông! "Sư huynh, Phong Thần Bảng tập hợp đủ cần 365 vị chính thần, vậy thì đệ tử phương Đông sẽ thiếu đi 365 người.

Tây Phương chúng ta lần này không tham dự vào, thực sự chiếm được đại tiện nghi!" Thánh nhân đối với Thiên đạo cảm tri cực kỳ linh mẫn, chuyện lớn như Lượng Kiếp ít nhiều cũng biết, biết được phương Đông thiếu đi 365 vị đệ tử, Chuẩn Đề nhịn không được cười trộm!

Trong nhận thức của hắn, Tây Phương Giáo lần này không gia nhập, không chỉ không tổn thất đệ tử, lại còn được Hồng Quân Lão Tổ đề cao tu vi cho đệ tử, chuyện tốt như vậy tự nhiên vui vẻ mà thấy! "Phong Thần sự tất, ta cũng nên đi bái hội Nhân Vương, lần này kết minh chi sự tự nhiên thuận lợi hoàn thành!" Thông Thiên Giáo Chủ nhìn môn hạ đệ tử cảm khái vạn thiên.

Do không biết tin tức Quy Linh Thánh Mẫu lên bảng, hắn cảm giác lần Phong Thần này Tiệt Giáo đệ tử tổn thất không nghiêm trọng! "Đa Bảo, theo vi sư cùng đi một chuyến, tranh thủ trước mặt Nhân Vương làm quen mặt, sau này có chuyện gì cũng có thể cầu hắn tương trợ!" Đa Bảo Đạo Nhân gật đầu.

Lần này hai sư muội xuống núi, hắn cũng muốn đi theo kiến thức Nhân Vương xem có giống lời đồn không!

Phong Thần Bảng triệt để thăng không, bạn sinh linh bảo Đả Thần

Tiên bên cạnh cũng theo đó bay lên!

Nhìn hai kiện chí bảo bay càng lúc càng cao, trong lòng Khổng Tuyên tràn đầy thỏa mãn!

Phong Thần chi sự có thể nói là do một tay hắn thao bạn, tuy rằng việc hắn làm khả năng không nhiều, nhưng người trì bảng được Hồng Hoang công nhận chỉ có một mình hắn! "Vi sư về trước đây, đoán chừng một lát nữa phải đi tiếp thụ công đức thưởng tứ.

Vi sư nhìn lão già Hồng Quân kia phiền chết đi được!" Sở Ca xua tay.

Phong Thần Lượng Kiếp và kết quả trong ký ức hắn hầu như hoàn toàn tương phản, bất quá dường như là một cái kết cục giai đại hoan hỉ.

Chí ít Tây Phương Giáo chúng đệ tử tự nhiên không bao gồm trong đó!

Công đức sau khi Lượng Kiếp kết thúc cực kỳ bàng đại.

Sở Ca tuy không để vào mắt chút công đức này, nhưng nếu chắp tay nhường cho mấy tên Thánh nhân kia, Sở Ca tự nhận mình không rộng lượng như vậy!

Đợi khi Thông Thiên Giáo Chủ đuổi tới, Sở Ca vừa vặn động thân rời đi, chỉ còn lại Khổng Tuyên và Vô Đương Thánh Mẫu! "Lão sư!" "Kiến quá Thánh nhân!" "Quy Linh Thánh Mẫu đâu?" Thông Thiên Giáo Chủ gật đầu, thấy chỉ có Vô Đương Thánh Mẫu mà không thấy Quy Linh Thánh Mẫu liền hỏi. "Sư tỷ, sư tỷ..." Vô Đương Thánh Mẫu có chút nghẹn ngào, đem sự tình Sở Ca kể giảng lại rõ ràng cho Thông Thiên Giáo Chủ nghe!

Tuy rằng chỉ là nghe Vô Đương Thánh Mẫu thuật lại, Thông Thiên Giáo Chủ chọn vô điều kiện tin tưởng Sở Ca! "Tiếp Dẫn và Chuẩn

Đề thật sự không biết uy lực Tru Tiên Kiếm Trận của ta!" Loại thủ đoạn ác tâm này cũng chỉ có hai tên phương Tây kia mới làm ra được!

Cũng may Quy Linh Thánh Mẫu đã lên Phong Thần Bảng, với tu vi của nàng, phong chính thần phẩm cấp cũng là cao nhất! "Lão sư, Nhân Vương đã đem toàn bộ đám đệ tử Tây Phương Giáo đông độ tống lên bảng, túc túc có hơn một trăm người!" Thông Thiên Giáo Chủ ngẩn người, lập tức cười ha hả: "Thật là thiên lý tuần hoàn, báo ứng xác đáng!" Đệ tử Tây Phương Giáo vốn hiếm hoi, tuy không biết vì sao Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề lại đưa đám đệ tử này sang phương Đông, nhưng hiện nay đám đệ tử này một mống không còn, nếu để bọn hắn biết được chuyện này, đoán chừng có thể tức chết! "Thảo nào chuyện Phong Thần đột nhiên thuận lợi như vậy.

Như thế cũng tốt, bảo lưu được khí vận Huyền Môn phương Đông chúng ta.

Chút công đức lên bảng kia, cứ để bọn hắn lấy đi là được!" "Vi sư phải đi Kiếm Sơn phỏng vấn Nhân Vương, các ngươi hãy đợi ở đây.

Quy Linh Thánh Mẫu lên bảng, cũng chỉ trách cơ vận bất tế!" Phàm là người tham dự vào Phong Thần đều sẽ có công đức ban thưởng.

Chương 199

Người lên bảng trong Phong Thần cũng chỉ có thể trách phúc vận thiển bạc, mệnh trung hữu thử nhất kiếp, không oán trách được ai!

Dù trong lòng có vô cùng hối hận, Vô Đương Thánh Mẫu cũng chỉ có thể coi như sư tỷ bị người hãm hại thảm chết, ngày sau có cơ hội sẽ tìm Tây Phương Giáo tính sổ! "Chúng ta không phải đã quên một chuyện quan trọng sao?

Chu triều tồn tại trong Hồng Hoang, chúng ta dường như chưa đả kích thế lực Chu triều!" Khổng Tuyên đột nhiên nhớ ra.

Trong Phong Thần đánh nhau như hỏa như đồ là đệ tử hai giáo, những phàm nhân kia dường như không có thương vong thực chất.

Chu triều là hậu bị sức mạnh của Nữ Oa, sau khi biết lão sư và Nữ Oa bất hòa, Khổng Tuyên càng nhìn Chu triều càng không thuận mắt! "Chu Võ Vương Cơ Phát thân tử, cơ vận Chu triều phế đi một nửa, còn lại liền cần Thương triều tranh thủ.

Chúng ta người tu đạo không nên can thiệp quá nhiều vào chuyện phàm gian!" Về phần Quy Linh Thánh Mẫu có phải vì giết Cơ Phát mà nhập kiếp hay không, Khổng Tuyên cũng không rõ ràng.

Để một cường giả cấp bậc Chuẩn Thánh đi đối phó với phàm nhân, thực sự có chút làm khó người khác.

Bầu trời nhất thời tràn ngập ngũ sắc hà quang, hồng vân giăng đầy, cát tượng đầy trời!

Giọng nói của Hồng Quân chậm rãi truyền ra, tất cả mọi người hồn thân chấn động, Đạo Tổ muốn ban thưởng rồi sao? "Phong Thần trải qua hơn ba mươi tám năm, hôm nay ba trăm sáu mươi vị chính

thần trên Phong Thần Bảng đã đủ, Phong Thần kết thúc!" Nghe lời của Hồng Quân Lão Tổ, tất cả mọi người tại tràng đều thở phào nhẹ nhõm.

Do sự tồn tại của Phong Thần lượng kiếp, những tán tiên căn bản không dám xuất thế, chỉ cần sơ sẩy một chút sẽ bị cuốn vào, chết không minh bạch!

Ở trong Phong Thần, người lên bảng ngay cả cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ cũng có, những kẻ sơ cấp ngay cả cơ hội lên bảng cũng không có, thực sự đáng buồn!

Một đoàn công đức kim vân xuất hiện trong tay Hồng Quân Lão Tổ, không ai là không chú ý đến lượng công đức khổng lồ này, nếu có hạnh phúc được chia một ít, đó sẽ là vận may tày trời!

Công đức kim vân bị chia làm mấy đoàn.

Đoàn lớn nhất chia cho Ngọc Hư Cung của Xiển Giáo. "Xiển Giáo có công, lý ứng được như vậy!" Do Thập Nhị Kim Tiên của Xiển Giáo chỉ còn lại một vị Thái Ất Chân Nhân, cho nên đại bộ phận công đức bay vào người Thái Ất Chân Nhân, trực tiếp nâng tu vi hắn từ Chuẩn Thánh sơ kỳ lên Chuẩn Thánh đỉnh phong!

Phần công đức còn lại được hạ phóng phân tán cho đám đệ tử đời thứ ba, những đệ tử may mắn thoát một kiếp này đều đạt được thứ mình hằng mơ ước!

Công đức tại thân, nghiệp lực trên người cũng sẽ giảm thiểu!

Có một bộ phận công đức bay vào người Nguyên Thủy Thiên Tôn, Nguyên Thủy Thiên Tôn chuyển tay gia trì lên cơ vận của Xiển Giáo.

Chút công đức này đối với hắn không có tác dụng, nhưng sau đại kiếp, Xiển Giáo cần cơ vận để khôi phục sinh khí! "Không biết là phúc hay họa!" Cái giá gần như diệt môn đổi lấy chút công đức này,

chuyển tay lại đem đi bồi dưỡng một lứa đệ tử mới, thiên đạo tuần hoàn!

Nhân Giáo và Oa Hoàng Cung tham dự quá ít, đệ tử lên bảng cũng không có, cơ hội thu hoạch công đức cũng cực kỳ bé nhỏ!

Tiệt Giáo và Xiển Giáo không sai biệt lắm, cũng là chủ lực quân trong lần Phong Thần này.

Dưới sự gột rửa của lượng lớn công đức, hầu như mỗi đệ tử đều được tẩy lễ một lần, khí vận Tiệt Giáo dường như càng thêm phồn thịnh!

Lại một đoàn công đức kim vân khá lớn, Khổng Tuyên tưởng rằng đến lượt mình, kết quả công đức kim vân trực tiếp bay về hướng Tây Phương, trên người Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng hưởng thụ được một ít! "Sư huynh, chuyện gì xảy ra vậy?

Tây Phương giáo ta tịnh không tham dự, vì sao lại có nhiều công đức như thế?" Chuẩn Đề nhìn nhiều công đức bay về hướng Tây Phương như vậy, vừa mừng vừa sợ.

Rõ ràng Tây Phương giáo làm cũng không khác Nhân Giáo và Oa Hoàng Cung là mấy, vì sao kết quả lại khác biệt một trời một vực, so với Tiệt Giáo và Xiển Giáo chỉ ít hơn một nửa!

Lúc này Tiếp Dẫn có dự cảm bất tường, Thiên Đạo từ trước đến nay không ngược đãi ai, cũng sẽ không thiên vị ai, huống hồ sự xuất hiện bất thường tất có yêu nghiệt.

Số công đức này không lệch không nghiêng lại đi về Tây Phương, vậy Tây Phương định nhiên đã xảy ra vấn đề! "Có tin tức gì của những đệ tử về Tây Phương không?

Vì sao ta không nhận được truyền tin?" Già Diệp và A Nan lắc đầu, trong số đệ tử Tây Phương giáo, duy chỉ có hai người bọn họ lưu

lại, hiện tại tu vi cũng đã đạt đến Đại La Kim Tiên đỉnh phong! "Sư huynh..." Thân thể Chuẩn Đề bỗng nhiên cảm thấy có chút rã rời, thậm chí đứng không vững, vội vàng nuốt một ngụm nước bọt, đối với hai vị ái đồ bên cạnh lớn tiếng hô: "Vì sao chuyện quan trọng như vậy lại không chú ý!" "Hai người chúng ta đưa sư đệ đến địa giới Tây Phương xong liền phản hồi Đông Phương, hẳn là sẽ không xảy ra sự cố trên đường về chứ!" Già Diệp sắc mặt quẫn bách vô cùng, lão sư đem tính mệnh những sư đệ này giao phó trên tay hắn, hiện tại cực có khả năng đã xảy ra đại vấn đề! "Chẳng lẽ Quy Linh Thánh Mẫu bị phát hiện?

Không thể nào, vậy Thông Thiên Giáo Chủ vì sao không tìm ta gây sự?" Thông Thiên Giáo Chủ tự nhiên cũng biết Quy Linh Thánh Mẫu chết trong tay bọn họ, chỉ bất quá hiện tại không phải lúc báo thù, trước cứ để bọn họ nhảy nhót vài cái!

Trước kia trong Phong Thần lượng kiếp, năng lực thôi diễn của Thánh Nhân bị suy yếu, sự tình Đông Phương mới có thể giấu giếm được.

Nhưng đối với chuyện này, Tây Phương giáo cũng giống như sờ đá qua sông, tịnh không biết đã xảy ra chuyện gì, cũng không biết rốt cuộc sự tình phát triển như thế nào! "Chẳng lẽ những đệ tử lên bảng kia là đệ tử Tây Phương giáo ta!" Tiếp Dẫn hồn thân bắt đầu run rẩy, nếu đúng là như vậy, thì lượng lớn công đức bay vào Tây Phương mới có thể giải thích được!

Chính là hơn một trăm danh đệ tử lên bảng kia đã tranh thủ cự lượng công đức cho Tây Phương! "Sư đệ, ngươi ở đây nghe Đạo Tổ phong thưởng, ta về Tây Phương xem trước một chút!" Tiếp Dẫn không dám tin vào suy đoán của mình, chỉ có tự thân nhìn thấy mới có thể xác nhận!

Cuối cùng luân đến Khổng Tuyên nhận công đức thưởng tứ.

Là người cầm bảng Phong Thần nửa đường xuất gia, thôi động tiến trình Phong Thần, lý ứng hoạch đắc công đức nhiều nhất, nhưng tới tay lại chỉ có một chút xíu!

Cảm giác cảnh giới của mình buông lỏng, Khổng Tuyên bĩu môi, Hồng Quân Lão Tổ chơi thật không đẹp, quả nhiên không có đối đãi công bằng!

Lần này Hồng Quân Lão Tổ hàng lâm Hồng Hoang cũng chỉ là phân thân, nhưng nhìn thấy ấn ký mà Sở Ca ban tứ trên người Khổng Tuyên, trong lòng có vô cùng nộ hỏa, lại chỉ có thể nín nhịn!

Nguyên bản định ra đệ tử Xiển Giáo Khương Tử Nha là người cầm bảng, Sở Ca nửa đường giết ra, đem một phần cơ vận chuyển cho Khổng Tuyên.

Loại cách làm vi phạm Thiên Đạo này cư nhiên cũng được công đức?

Trong Phong Thần Bảng xuất hiện tên của rất nhiều đệ tử Tây Phương giáo, không cần nghĩ cũng biết là thủ bút của Sở Ca.

Những việc này Hồng Quân Lão Tổ đều nhìn ở trong mắt, đây rõ ràng là khiêu khích Thiên Đạo, Hồng Quân làm sao có thể không giận!

Sở Ca để Khổng Tuyên thay thế Khương Tử Nha cũng tịnh không phải vì đoạt chút công đức kia, chỉ bất quá là vì đánh vỡ quỹ tích mà Thiên Đạo đã an bài, làm cho nước trong vũng Phong Thần này càng thêm đục ngầu, hiện tại cũng coi như như nguyện!

Tường vân dần dần tán đi, thân ảnh Hồng Quân Lão Tổ cũng mơ hồ, không lâu sau liền khôi phục nguyên dạng! "Phong Thần kết thúc, tất cả người trên Phong Thần Bảng có thể tiến về Thiên Đình tham dự thính phong!" Hồng Quân Lão Tổ lưu lại một câu như vậy, sau đó

không còn thanh âm nữa. "Ta cũng nên trở về phục mệnh với Đại lão gia rồi, không ngờ nhanh như vậy đã hoàn thành nhiệm vụ, lại có thể trở về hầu hạ Đại lão gia!" Tranh đoan giữa các Thánh Nhân trong Hồng Hoang chỉ là tạm thời vì Phong Thần kết thúc mà tạm dừng, Bạch Trạch cũng là kẻ không muốn nhìn thấy những chuyện này nhất, chỉ có về Kiếm Sơn mới là quy túc tốt nhất! "Lượng kiếp cứ như vậy kết thúc rồi?!" Bạch Trạch nhịn không được cảm thán.

Là người duy nhất tại tràng trải qua ba lần lượng kiếp, đối với việc mơ mơ hồ hồ hoàn thành lượng kiếp thứ ba này, trong lòng hắn có vô hạn cảm thán!

Long Hán lượng kiếp và Vu Yêu lượng kiếp đều kéo dài hơn ngàn vạn năm, chiến tranh khoáng thế kéo dài, kết quả cuối cùng cả Hồng Hoang đều nguyên khí đại thương, không biết mất bao lâu mới khôi phục thành sinh cơ như cũ!

Phong Thần lượng kiếp trong vòng chưa đến trăm năm, có vài người bế quan tu hành thậm chí đều bỏ lỡ lần lượng kiếp này, phạm vi ba cập cũng chỉ vỏn vẹn môn hạ Thánh Nhân, quả thực giống như chư Thánh nội hồng (đấu đá nội bộ)!

Sau khi chào hỏi với đám đệ tử Tiệt Giáo còn đang ở tại Thương triều, Khổng Tuyên và Bạch Trạch chuẩn bị về Kiếm Sơn.

Chuyện tiếp theo lên Thiên Đình triệt để không liên quan tới bọn họ!

Thiên Đình chi chủ sớm đã cảnh còn người mất, đổi thành hai đồng tử tọa hạ của Hồng Quân Lão Tổ.

Hồng Quân Lão Tổ đối với bọn hắn không có thiện cảm, phỏng chừng hai vị Thiên Đình chi chủ này cũng không dễ chịu gì, không bằng về Kiếm Sơn tự tại! "Đạo hữu, sau này còn gặp lại!" "Ngô đẳng cũng cần về Bích Du Cung phục mệnh, cáo từ!" Vô Đương Thánh

Mẫu gật gật đầu, chắp tay từ biệt!

Đệ tử Tiệt Giáo trên Phong Thần Bảng giác đa (khá nhiều), nàng muốn đi xem Thiên Đế rốt cuộc phong đệ tử Tiệt Giáo như thế nào, càng muốn xem Quy Linh Thánh Mẫu phục sinh ra sao! "Vì sao không đi Thiên Đình quan sát một chút, Đại lão gia dường như đối với Thiên Đình có một ít ý tưởng." Bạch Trạch có chút khó hiểu. "Lão sư lại muốn gây sự?

Ở trên Thiên Đình gây sự sao?" Khổng Tuyên giật giật khóe miệng, nguyên bản tưởng rằng lão sư chỉ thuận miệng nói, nhìn khí thế này của Bạch Trạch, dường như là thật sự có chuyện! "Nếu không thì Đại lão gia phí tổn tâm tư tham dự Phong Thần làm gì?

Ngài ấy ghét nhất là nhúng tay vào chuyện giữa mấy vị Thánh Nhân!" Khổng Tuyên trầm ngâm một hồi, nghĩ thầm tính cách lão sư mạo tựa (dường như) đúng là không có lợi không dậy sớm, bèn nói: "Vậy hai người chúng ta đi xem tình huống trước, mang một ít tin tức hữu dụng trở về!" ... "Chúc mừng Giáo chủ, Tiệt Giáo trở thành Hồng Hoang đệ nhất đại giáo!" Sở Ca cười híp mắt chắp tay nói.

Thông Thiên Giáo Chủ cười ha hả: "Đa tạ Nhân Vương tương trợ, nếu không Tiệt Giáo cũng không khả năng có thành tựu này!" Tin tức hơn trăm danh đệ tử Tây Phương giáo lên bảng, Thông Thiên Giáo Chủ đã biết được, cũng chính nhờ những đệ tử này tồn tại, đệ tử Tiệt Giáo mới miễn một kiếp!

Huống hồ lần này Thương triều kiến lập quan hệ cực kỳ hữu hảo, các nơi đều bắt đầu xây dựng miếu vũ, cung phụng đệ tử Tiệt Giáo tham dự lần này, tôn Tiệt Giáo làm Quốc giáo!

Hưởng thụ Hồng Hoang Nhân tộc cung phụng, vô số khí vận và công đức gia trì, đây căn bản là kết cục song thắng, tâm tình hắn cực tốt! "Ta phải nói cho Giáo chủ một tin tức không tốt, dường như

Hồng Quân lúc trước có bí mật triệu kiến năm vị Thánh Nhân kia!" "Bất kể là đệ tử Xiển Giáo hay đệ tử nào, tu vi đều đã được đề thăng đại đại!" Hồng Hoang xuất hiện biến hóa, cơ bản không giấu được Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Đối với sự biến hóa của đám đệ tử này, Thông Thiên Giáo Chủ tuy rằng diễm tiện (ngưỡng mộ), nhưng tịnh không hối hận lựa chọn ban đầu!

Chương 200

"Tiếp theo Nhân Vương có dự định gì?" Thông Thiên Giáo Chủ hỏi, tiếp theo vẫn còn đại sự sắp phát sinh, không cầu đắc lợi nhưng cầu tự vệ. "Hồng Quân đã muốn Thiên Đình vận chuyển, ta tự nhiên không thể để hắn như nguyện.

Thiên Đạo làm sao có thể để hắn quyết sách, những tiên nhân Nhân tộc kia của ta, còn không có một nơi đi thích hợp đâu!" Nhân tộc hiện tại tu luyện cực kỳ xương thịnh, số lượng Kim Tiên tính bằng hàng chục vạn, ngay cả Đại La Kim Tiên cũng có mấy tôn!

Những người có tu luyện thiên phú thì đưa về Kiếm Sơn, không có thiên phú mới có thể đi Thương triều làm quan, mấy năm nay diện tích Kiếm Sơn đã không đủ tu hành rồi.

Tuy rằng Sở Ca có thể trọng tân khai tịch một cái tu luyện tràng địa mới, để Nhân tộc tiến hành thiên di là một chuyện dễ như trở bàn tay, nhưng miếng thịt béo Thiên Đình kia, không phải vừa vặn tồn tại vì Nhân tộc sao?

Từ lúc bắt đầu Sở Ca đã có tâm tư bồi dưỡng Thiên Đình thành nơi cư trú toàn tân cho Nhân tộc, chỉ bất quá trước Phong Thần, Thiên Đình chỉ còn một cái vỏ rỗng, không có giá trị lợi dụng mà thôi. "Hồng Hoang Nhân tộc trải qua lần lượng kiếp này, nhất định sẽ thủ đại (thay thế) Hỗn Độn Nhân tộc, thu hồi khí vận Nhân tộc bị phân cắt ra trước kia, mưu đồ của Nữ Oa coi như thất bại trong gang tấc!" "Đồ nhi kia của ta đã lên Cửu Trọng Thiên, xem Hạo Thiên an bài như thế nào, nếu an bài thỏa đáng còn có thể giữ được một cái mạng nhỏ!" Tiên Đạo Trấn Ngục Kiếp đã đến điểm tới hạn đột phá, Sở Ca tin tưởng chỉ cần một chút kỳ ngộ, liền có thể đột phá cảnh giới thứ tư,

hắn cũng hoàn toàn không vội!

Thông Thiên Giáo Chủ lần này không nhận được Hồng Quân triệu kiến, tất nhiên mấy vị Thánh Nhân còn lại trong lòng đều biết rõ, Tiệt Giáo bị Hồng Hoang cô lập.

Cũng giống như Sở Ca vậy, kẻ địch của kẻ địch chính là bằng hữu! "Hết thảy đều nằm trong lòng bàn tay!" Ánh mắt Sở Ca híp lại, sống lại một đời, há có thể khuất cư dưới người khác?

Hồng Quân Lão Tổ, Thiên Đạo, chung quy đều phải bị ta đạp dưới chân! "Tham kiến Nhân Vương!" Chúng Nhân tộc thấy Sở Ca liền cung kính hô to! "Nhị Lang, ngươi có nguyện khuất cư tại địa phương này, làm một kẻ không có hoài bão hay không?" Sở Ca đứng tại nơi tu luyện của Hồng Hoang Nhân tộc, lớn tiếng hỏi!

Kỳ thực mọi người ở đây tịnh không phải là khuất cư, hơn nữa ở đây cũng phi thường tự tại, trong Kiếm Sơn linh khí sung túc, công pháp cũng đủ để một mạch tu luyện tiếp, nhưng dường như đây tịnh không phải đáp án Nhân Vương muốn! "Không!" Tiếng gầm kinh thiên động địa làm cho cả Kiếm Sơn đều vì đó mà run rẩy, uy thế tạo thành từ số lượng Kim Tiên như thế này, tiến nhập vào Hồng Hoang cũng là một cỗ thế lực không thể khinh thường! "Các ngươi ở đây tu hành ngàn vạn năm, đã có tu vi không tệ.

Hôm nay ta muốn nói cho đại gia một tin tức tốt, một nơi tu hành toàn tân (hoàn toàn mới) đang được xây dựng, Nhân tộc ta lý ứng chiếm cứ!" Thiên Đình không chỉ cần chính thần, đồng dạng cũng cần thiên binh thiên tướng, những thứ này đều là một bộ phận tất không thể thiếu để cấu thành Thiên Đình.

Nếu Sở Ca có thể mang những Nhân tộc này lên Thiên Đình, thay thế nó, thì thống trị trên trời dưới đất sẽ hoàn toàn nằm trong tay Nhân tộc! "Nhân Vương sở lệnh, ngô đẳng sở cầu!" Sở Ca có ý rèn luyện

những Hồng Hoang Nhân tộc này, đã được bái làm tôn, xưng là Nhân Vương, hắn cũng có trách nhiệm dẫn dắt họ đi hướng càng phồn thịnh hơn, sau này dù thoát ly vũ dực của hắn cũng có thể làm cho cả Hồng Hoang không dám tùy tiện trêu chọc! "Nơi ta chọn, chính là ở đó!" Sở Ca chậm rãi giơ tay phải, một ngón tay chỉ trời, dường như một chỉ này có thể đem cả Hồng Hoang quán xuyên! "Thiên Đình!

Ngô đẳng tự phụng Nhân Vương vi Thiên Đế!" Một cỗ khí vận kỳ đặc đang từ từ từ Thiên Đình chảy xuống, lưu lạc đến trong Kiếm Sơn... ...

Đối với sự việc phát sinh tại Kiếm Sơn, Hạo Thiên và Dao Trì hoàn toàn không biết, chỉ biết hôm nay là một ngày tốt, Hồng Quân lão sư từng nói, sẽ đem Phong Thần Bảng ban xuống, dạy bọn hắn cách đi phục sinh người trên bảng, để cho bọn hắn sử dụng! "Đạo hữu, ta xem sau này mấy vị Giáo chủ còn dám xem thường hai người chúng ta hay không!" Hạo Thiên lạnh lùng nói, nhớ tới ánh mắt thương hại của mấy vị sư huynh kia nhìn hai người bọn họ, trong lòng liền có vô cùng nộ hỏa!

Bằng cái gì đều là đệ tử của Hồng Quân lão sư, bọn họ lại cao quý hơn một chút, luôn cảm thấy đang bố thí cho hai người đáng thương bọn hắn?

Cho dù là đồng tử tọa hạ của lão sư, cũng là sư đệ của bọn hắn! "Trên Phong Thần Bảng đệ tử các giáo đều có, ta đảo muốn xem xem biểu tình của bọn hắn, đệ tử tất tâm bồi dưỡng cuối cùng lại trở thành hạ thuộc của Thiên Đình ta!" Dao Trì cũng cảm thấy rửa sạch được nỗi nhục trước kia, những Thánh Nhân này luôn luôn coi thường hai người, thậm chí không coi hai người là sư đệ sư muội! "Đạo hữu, ta có một chuyện nghi hoặc, vì sao trên bảng lại có đệ tử Tây Phương giáo, Tây Phương không phải không có tham dự vào trong Phong Thần sao?" Nhìn đệ tử Tây Phương giáo trên Phong Thần Bảng, Hạo Thiên

chỉ cảm thấy chướng mắt, những đệ tử này vì sao đại đa số chỉ có tu vi Huyền Tiên?

Những phế vật này đưa lên Thiên Đình thì có tác dụng gì?

Vì sao không phải là đệ tử Tiệt Giáo, số trăm vị đệ tử Tiệt Giáo thay thế những người này là chuyện mỹ diệu biết bao, đối với việc thống trị Hồng Hoang sau này đại hữu ích lợi!

Dao Trì nhíu nhíu mày, tuy rằng đối với những đệ tử Tây Phương giáo này cũng không đãi kiến (ưa thích), nhưng dù sao cũng là ý tứ của Hồng Quân lão sư, nếu vì thế mà tỏ thái độ, chẳng phải là tỏ thái độ với Hồng Quân Lão Tổ sao?

Càng huống chi Tây Phương giáo đồng dạng có hai vị Thánh Nhân tồn tại, lời này nếu bị hai người kia nghe thấy, bọn họ bụng dạ hẹp hòi nhất định sẽ ngáng chân Thiên Đình sau này! "Lời này hai người chúng ta biết là tốt rồi, vạn vạn không thể để người khác nghe thấy!" Dao Trì nhắc nhở. "Đạo hữu yên tâm, ta trong lòng hiểu rõ, tự nhiên sẽ không đắc tội những Giáo chủ Thánh Nhân kia!" Ngoài miệng tuy nói như vậy, Hạo Thiên tuyệt sẽ không oán giận với mấy vị Thánh Nhân, trừ phi sống không kiên nhẫn, nếu không dưới sự quái tội của mấy Thánh Nhân, ngay cả Hồng Quân Lão Tổ cũng bảo không được hắn! "Báo!

Tây Phương Giáo chủ Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề nhị vị Thánh Nhân đến, đang chờ đợi trong điện!" Hạo Thiên và Dao Trì nhìn nhau một cái.

Trong lòng thầm nghĩ, hai người này hiện tại tới làm gì?

Việc sách phong tịnh chưa bắt đầu cơ mà?

Bất quá hai người tịnh không có bất kỳ do dự nào, vội vàng đi về phía đại điện!

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đi qua đi lại trong đại điện, biểu tình cực kỳ nôn nóng!

Vừa rồi khoái mã gia roi chạy về Tây Phương giáo, phát hiện trong giáo tịnh không có mấy trăm danh đệ tử kia, tâm Tiếp Dẫn trong nháy mắt lạnh lẽo, suy đoán của hắn đã được chứng thực!

Hai người bọn họ cười trên nỗi đau của người khác, kết quả hơn một trăm vị đệ tử lên bảng, chính là đệ tử Tây Phương giáo bọn họ.

Sau đó lại vội vàng ngựa không dừng vó chạy lên Thiên Đình, tìm hai vị Thiên Đình chi chủ Hạo Thiên và Dao Trì.

Đệ tử Tây Phương giáo bọn hắn biết rõ, tu vi thấp kém đáng thương, căn bản không cách nào so sánh với đệ tử Xiển Giáo hay Tiệt Giáo.

Nếu cứ như vậy sách phong, đệ tử Tây Phương giáo cũng chỉ có thể làm tồn tại dưới đáy nhất, căn bản không vớt được bất kỳ chỗ tốt nào!

Để cho đệ tử Tây Phương giáo có thể có một quy chúc tốt tại Thiên Đình, hai người không tiếc hạ thấp da mặt hướng Hạo Thiên và Dao Trì cầu tình. "Sư đệ sư muội!" Thấy Hạo Thiên và Dao Trì khoan thai tới chậm, Chuẩn Đề tuy rằng trong lòng không vui, nhưng vẫn cười đón chào. "Bái kiến hai vị sư huynh, không biết hai vị sư huynh tới chơi, có thất viễn nghênh, mong hai vị sư huynh lượng thứ!" Hạo Thiên và Dao Trì chưa từng thấy Thánh Nhân đối đãi với thái độ tốt như vậy, nhất thời có chút thụ sủng nhược kinh, vội vàng xin lỗi. "Không cần đa lễ, hôm nay tới chơi cũng là đột nhiên, hai người chúng ta tới là có việc muốn nhờ!" Tiếp Dẫn có chút ngượng ngùng mở miệng, dù sao loại chuyện ném da mặt này cũng chỉ có hắn làm được! "Nga, không biết sư huynh sở vị chuyện gì, nếu có thể tương trợ, sư đệ định sẽ không thoái thác!" Hạo Thiên ẩn ước đoán được ý đồ của

hai vị Thánh Nhân Tây Phương giáo.

Bình thường không có việc gì thì không tới, hiện tại xảy ra chuyện mới tới, chẳng phải coi hai người là lao động miễn phí sao? "Là quan về việc Thiên Đình sách phong sau Phong Thần!" Hạo Thiên và Dao Trì đương trường ngây ngẩn cả người, lập tức liên liên xua tay nói: "Lão sư lúc trước dặn dò hai người chúng ta, người lên bảng trong mệnh đáng có một kiếp, vạn vạn không thể nghịch thiên sửa đổi!" Biết rõ điệu bộ của hai vị sư huynh Tây Phương giáo, lại không dám tùy tiện đắc tội, Hạo Thiên vội vàng đem Hồng Quân Lão Tổ ra, hy vọng có thể áp chế ý tưởng không thực tế này!

Cho dù đệ tử Tây Phương giáo tu vi thấp kém, nhưng chuyện Phong Thần là do Hồng Quân Lão Tổ sách hoạch, hai người bọn hắn bất quá là đồng tử tọa hạ, sao dám làm trái kế hoạch của ngài chứ?

Thông Thiên Giáo Chủ và Nguyên Thủy Thiên Tôn lấy Bàn Cổ chính tông tự cư, tự nhiên sẽ không làm mấy chuyện mất mặt, nhưng hai vị trước mắt này ngoài sáng trong tối làm những chuyện ruồi bu kiến đậu nhiều không đếm xuể!

Sinh sợ hai người đột nhiên nổi đóa, cướp đi Phong Thần Bảng, sau đó đem đệ tử Tây Phương giáo trên bảng thả ra!

Nếu như vậy cũng định nhiên thiếu không được tao ngộ Hồng Quân Lão Tổ trách phạt! "Không không không, sư đệ trách oan rồi, Phong Thần đại kế do lão sư định ra, căn cứ Thiên Đạo vận hành.

Tây Phương giáo ta tuy ở Tây Phương, cũng tự nhiên phải tuân theo an bài của lão sư, loại chuyện đại nghịch bất đạo này làm không ra đâu!" Tiếp Dẫn thấy Hạo Thiên sắc mặt kịch biến, theo bản năng che lấy Phong Thần Bảng, liền biết tên sư đệ này hiểu lầm rồi!

Nếu không phải lần này có sở cầu, cần gì phải cùng hắn hảo ngôn hảo ngữ lâu như vậy?

Thật sự coi mình là nhân vật lớn rồi sao, bất quá chỉ là một con chó của Hồng Quân Lão Tổ!

Hạo Thiên mới thở phào nhẹ nhõm, chỉ cần không làm chuyện ngu xuẩn thả đệ tử trên Phong Thần Bảng ra, những chuyện khác Hạo Thiên cảm thấy có thể thương lượng! "Sư đệ sư muội cũng biết, Tây Phương giáo ta bần tích (nghèo nàn) đến mức này, không chỉ môn hạ đệ tử thưa thớt, tư chất những đệ tử này cũng không mấy vừa ý, cho nên việc Thiên Đình sách phong, mong sư đệ sư muội chiếu cố nhiều hơn đám đệ tử bất hiền kia của ta!" Khóc thảm sớm đã thành pháp bảo lợi khí của hai vị Thánh Nhân Tây Phương giáo, từ trước đến nay đều đánh đâu thắng đó, không chỉ trước mặt Hồng Quân Lão Tổ như thế, trước mặt Tam Thanh cũng như thế, hiện giờ lại khóc đến trước mặt sư đệ sư muội!

May mắn là Hạo Thiên đối với hai vị sư huynh này hiểu biết đủ nhiều, căn bản không vì thế mà động lòng, thậm chí có một chút buồn cười.

Đáng đời Tây Phương bần tích! "Ta cũng thâm cảm Tây Phương không dễ dàng, hai vị sư huynh chớ nên thương tâm, lão sư an bài tự có đạo lý, chúng ta an tâm nghe theo là được.

Huống hồ Tây Phương cũng đạt được đại cơ duyên, ngày sau bất khả hạn lượng!" Bốn người lại ở trong điện khách khí qua lại một hồi, người nào công phu đánh thái cực quyền cũng đều đỉnh tiêm, ai cũng không nguyện ý chịu thiệt, cũng không nguyện ý quá nhanh bại lộ ý đồ!

Yêu cầu của Tây Phương giáo tịnh không khó xử lý, chỉ cần Hạo Thiên ở trong đó sảo vi tắc ngạnh (ngáng trở một chút), đệ tử Tây Phương giáo có thể được đãi ngộ tốt hơn, chỉ là làm như vậy dễ dàng đắc tội hai vị Giáo chủ Thánh Nhân sư huynh khác! "Sư đệ yên tâm,

nếu đệ tử Tây Phương giáo ta tại Thiên Đình phong thần, Tây Phương giáo đương nhiên hòa làm một thể với Thiên Đình, không phân biệt lẫn nhau!" Tiếp Dẫn không có thời gian ở đây dông dài với Hạo Thiên, Tây Phương giáo có quá nhiều việc cần xử lý, Quy Linh Thánh Mẫu trong Liên Hoa Trì rốt cuộc đi đâu, cần phải tỉ mỉ truy cứu!

Thánh Nhân nhất ngôn liền là Thiên Đạo thể hiện, lời hứa mà Giáo chủ Tây Phương giáo đưa ra, Hạo Thiên đương tức động tâm!

Được Thánh Nhân thừa nặc hòa làm một thể với Thiên Đình, ngày sau cũng không cần lo lắng các Thánh Nhân còn lại không nể mặt Thiên Đình, lôi hai vị Giáo chủ Tây Phương giáo ra vẫn có chút tác dụng!

Không bằng để hai vị Giáo chủ Tây Phương biết, chuyện Phong Thần cũng là do Hạo Thiên khóc lóc kể lể với Hồng Quân Lão Tổ, nói tam giáo đệ tử mục trung vô nhân, căn bản không để cái Thiên Đình chi chủ này vào mắt, mới khiến Hồng Quân Lão Tổ sinh ra tâm tư Phong Thần, hai vị Giáo chủ Tây Phương sẽ có sắc mặt như thế nào đây? "Sư huynh yên tâm, sư đệ định nhiên sẽ cấp cho đệ tử Tây Phương giáo ta an bài một ít chức vụ thích hợp, hưởng thụ Thiên Đình cực phẩm đãi ngộ!" Có loại chuyện tốt này sao?

Thánh Nhân chủ động tìm hợp tác, Hạo Thiên cớ sao mà không làm? "Đây là một khối ngọc chương, nếu như có sự việc không thể khống chế phát sinh, sư đệ cứ việc bóp nát, hai người chúng ta sẽ lập tức tới giải quyết!" Ngọc chương trong tay có một tia ôn nhiệt, Hạo Thiên không khỏi trong lòng vui vẻ, có Thánh Nhân thủ hộ Thiên Đình, về sau trong Hồng Hoang xem ai dám coi thường Thiên Đình, dám vi phạm quy chương chế độ của Thiên Đình!

Chương 201

"Vậy làm phiền sư đệ phí tâm rồi, hai người chúng ta cần về Tây Phương giáo hảo hảo hưu chỉnh một phen, xin cáo từ trước!" Đạt được thứ mình muốn, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề tùy tiện nói lời từ biệt, vội vã rời đi!

Hạo Thiên nhìn thân ảnh vội vàng kia, trong lòng nhịn không được muốn đánh người, những Thánh Nhân này không hề coi Thiên Đình ra gì! "Sư huynh, chuyện này nếu để Tam Thanh biết được thì phải làm sao." Dao Trì cho rằng hai vị Tây Phương giáo tịnh không đáng tin cậy, mặc dù là hợp tác mang tính chiến lược tốt! "Ta cũng đâu đáp ứng cấp cho Tây Phương giáo chức vụ thích hợp gì, những đệ tử kia lại có thể đảm đương đại nhậm gì chứ, bất quá lưu lại mấy kẻ làm tâm phúc là được rồi!" Mức độ hàn toan của Thiên Đình không thấp hơn Tây Phương giáo, lúc trước trong cả Hồng Hoang không có bất kỳ quyền lên tiếng nào.

Là Thiên Đình chi chủ, bất quá chỉ là vì mấy vị Thánh Nhân xử lý một ít việc nhỏ không có hàm lượng kỹ thuật. "Việc này hai người chúng ta cần thương lượng với lão sư một phen, có thủ dụ của lão sư, Tam Thanh cũng không dám đối với ta quá mức ác liệt, đệ tử tam giáo cũng cần an tâm vì Thiên Đình ta sở dụng!" "Nếu lão sư có thể để cho mấy vị Thánh Nhân không tham dự sự vụ Hồng Hoang thì tốt rồi, không có sáu vị Thánh Nhân nhúng tay, sự tình trong Hồng Hoang đương tận thu về Thiên Đình!" Dao Trì hận hận nói, nàng cùng Hạo Thiên đều là tu vi Chuẩn Thánh đỉnh phong, chấn nhiếp Hồng Hoang chúng sinh dễ như trở bàn tay, nhưng có Thánh Nhân ở đó, chỉ có thể khuất nhục mà sống. "Lão sư tự nhiên sẽ không quản những chuyện này, e rằng sẽ nói hai người chúng ta tâm tư nhỏ hẹp, không dung

được người.

Lão sư không có khả năng vì hai người chúng ta mà xuất đầu!" Hạo Thiên liên tục thở dài, tự mình hiểu lấy vẫn phải có, mức độ coi trọng của Thánh Nhân trong mắt lão sư tự nhiên cao hơn bọn hắn.

Có thể cho phép kiến lập Thiên Đình, thiết hạ Phong Thần đã là cực hạn rồi, sao có thể lại vì bọn hắn tiếp tục áp chế sáu vị Thánh Nhân! "Vậy... vậy Nhân Vương thì sao...?" Dao Trì nhất ngữ kinh nhân (một lời làm người kinh ngạc), không chỉ khiến Hạo Thiên sững sờ tại chỗ, ngay cả nàng cũng cảm thấy đây là một ý tưởng cực kỳ nguy hiểm!

Nhân Vương y nguyên là cấm kỵ của Hồng Hoang, tuy rằng trầm tịch trong Hồng Hoang đã lâu, cũng hầu như không gây ra sự đoan gì, nhưng danh thanh Nhân Vương bày ở đó, chính là một cái vương tạc (bài tẩy mạnh nhất)! "Nghe nói Nhân Vương và Tiệt Giáo giao hảo, những Thánh Nhân khác tựa hồ không có sắc mặt tốt.

Nếu có thể liên hợp Nhân Vương vì Thiên Đình sở dụng, vậy tôn nghiêm của Thánh Nhân, cũng chỉ đành an an tĩnh tĩnh!" Trong Phong Thần lượng kiếp hắn cũng đồng dạng quan chú Nhân Vương, dù chỉ xuất hiện một lần, phế bỏ đệ tử Xiển Giáo, thân phận người cầm bảng Khương Tử Nha, do đệ tử hắn đại lý!

Nguyên Thủy Thiên Tôn tại tràng, lại không dám nói một chữ không, trước mặt bao nhiêu người không có phát tác, trong lòng cũng là thật sự kiêng kỵ Nhân Vương! "Nhân Vương là một thanh lợi khí, nếu sử dụng thỏa đáng, Thiên Đình chúng ta định nhiên trở thành thế lực đệ nhất Hồng Hoang, không cần phải nhìn sắc mặt các Giáo chủ Thánh Nhân khác nữa, trở thành Thiên Địa chi chủ chân chính!" Nói đến chỗ này, sắc mặt Hạo Thiên có chút triều hồng (ửng đỏ), rõ ràng Thiên Đình là do Hồng Quân lão sư khâm điểm làm Thiên Địa chi chủ,

hai người bọn hắn đại hành quyền lợi đáng phải như vậy, lại hết lần này tới lần khác chịu sự chế trụ!

Hai người đều không ngốc, cho dù ngày sau Thiên Đình sách phong chính thần, những chính thần xuất thân từ Phong Thần Bảng này cùng các giáo ngẫu đoạn ti liên (lìa ngó ý còn vương tơ lòng), đánh gãy xương cốt còn dính gân, làm sao có thể toàn lực phối hợp Thiên Đình chứ?

Cuối cùng chính thần có thể chỉ sai được rốt cuộc liêu liêu vô kỷ (lác đác không có mấy), để cuối cùng Thiên Đình trở thành công cụ thống trị cho các giáo, Hạo Thiên và Dao Trì hai người tiếp tục làm khôi lỗi! "Lão sư đã cho hai người chúng ta lương cơ (cơ hội tốt) như thế, lại sao có thể vì vậy mà khinh ngôn phóng khí (dễ dàng bỏ cuộc), đem thực quyền Thiên Đình chắp tay nhường cho người?

Thứ cho ta làm không được, Thiên Đình ta nhất định phải độc lập trên tất cả Thánh Nhân!" Cho dù lựa chọn này có bao nhiêu hung hiểm cũng ở sở bất tích! "Thiên Đình lại có điều kiện gì có thể làm cho Nhân Vương đồng ý thỉnh cầu của ta đây?" Dao Trì tư sắc lương cửu (suy nghĩ hồi lâu) vẫn không tìm ra điểm yếu của Nhân Vương.

Bất luận kim tiền, quyền lực, nữ nhân... những thứ Nhân Vương sở hữu căn bản bọn hắn không cấp nổi!

Hạo Thiên đi tới đi lui trong điện không ngừng, có vô số ý tưởng toát ra, sau đó lại bị nhất nhất phủ quyết, những thứ này đem ra trước mặt Nhân Vương cũng chỉ là mất mặt xấu hổ mà thôi! "Có!" Hạo Thiên mạnh mẽ vỗ tay một cái, Dao Trì trong nháy mắt bị hấp dẫn tới. "Ta có thể đem thần vị Thiên Đình chia cho Hồng Hoang Nhân tộc, để Hồng Hoang Nhân tộc cũng có thể tiến nhập Thiên Đình.

Như vậy có Nhân tộc gia nhập, Nhân Vương không muốn tương trợ cũng phải tương trợ, khí vận Nhân tộc ở đây, những Thánh Nhân

kia cũng sẽ không dám tùy tiện động thủ!" Hạo Thiên cảm thấy biện pháp này thực sự quá cao chiêm viễn chúc (nhìn xa trông rộng).

Như vậy không chỉ có thể hấp thu cường giả Nhân tộc, làm cho Thiên Đình không đến mức toàn là đệ tử Thánh Nhân, khiến Thiên Đình bị giá không (biến thành bù nhìn), lại có thể làm cho Nhân Vương tâm cam tình nguyện che chở Thiên Đình! "Vậy hai người chúng ta làm sao đi trần thuật với Nhân Vương đây?

Hoặc là ta đi liên hệ với Nhân Vương?" Dao Trì tịnh không có tiếp xúc với Nhân Vương, cũng chưa từng kiến thức sự khủng bố của Sở Ca, chỉ cảm thấy Nhân Vương nhất định cũng giống như nàng, chịu không nổi sự áp bách của chư vị Thánh Nhân, từ đó phấn khởi phản kháng!

Nếu là như vậy, có thể sẽ có tiếng nói chung, từ đó tiến hành hợp tác càng thêm vui vẻ, song song liên thủ, Thánh Nhân Giáo chủ cũng không còn đáng ngại! "Nhân Vương cũng định nhiên thường xuyên bế quan, hai người chúng ta muốn gặp mặt khó như lên trời, bất quá dường như có thể từ trên người đệ tử duy nhất của hắn ra tay, tựa hồ Nhân Vương rất coi trọng hắn!" Hạo Thiên thản nhiên nói.

Hơn nữa Khổng Tuyên lúc trước cũng là người cầm bảng Phong Thần, cướp cơ vận của Xiển Giáo, Nguyên Thủy Thiên Tôn có khả năng sẽ không bỏ qua cho hắn.

Chỉ cần Thiên Đình hướng Khổng Tuyên tỏ vẻ sẽ bảo đảm an nguy của hắn, như vậy hắn không có lý do cự tuyệt!

Hạo Thiên và Dao Trì càng tính toán càng cảm thấy cục thế Thiên Đình đại hảo, cả Hồng Hoang đều cần phải phủ phục dưới chân hắn! "Đã như vậy, sư huynh, chúng ta không ngại tại lúc sách phong chính thần đồng thời cử hành Bàn Đào thịnh hội, đem một ít tán tiên có danh vọng trong Hồng Hoang toàn bộ mời đến, nếu có ý gia nhập Thiên

Đình, liền có thể thuận nước đẩy thuyền!" Trên người Dao Trì tịnh không có quá nhiều linh bảo, chỉ có Tiên Thiên Linh Căn Bàn Đào Thụ do Hồng Quân Lão Tổ thưởng tứ ban xuống.

Bàn Đào Thụ hiện đã bồi dục được ba ngàn sáu trăm gốc.

Trước mặt một ngàn hai trăm gốc, hoa quả nhỏ, ba ngàn năm mới chín, người ăn vào lập địa thành tiên đắc đạo.

Ở giữa một ngàn hai trăm gốc, sáu ngàn năm mới chín, người ăn vào hà cử phi thăng (bay lên ráng chiều), trường sinh bất lão.

Phía sau một ngàn hai trăm gốc, tử văn tế hạch (vân tím hạt nhỏ), chín ngàn năm mới chín, người ăn vào thọ ngang trời đất, vĩnh sinh bất diệt!

Tuy rằng thịnh thỉnh đều là tiên nhân, nhưng Bàn Đào cũng có công hiệu đề thăng tu vi, có thể giảm thiểu thời gian tu hành, cố bản bồi nguyên! "Sư muội có lòng rồi, Bàn Đào Hội vốn nên dùng cho thọ đản..." "Sư huynh không cần câu nệ như vậy, Thiên Đình đã do huynh muội chúng ta chưởng quản, nhất định phải làm cho cả Hồng Hoang đều thần phục!

Những Bàn Đào này bất quá là vật ngoài thân mà thôi!" Dao Trì xua tay, chỉ phó xuất một ít linh quả có thể tái sinh, lại có thể cùng những đại năng Hồng Hoang triêm nhiễm nhân quả, hoàn toàn là một vụ mua bán không lỗ vốn! "Vậy ta phân phó Thái Bạch Kim Tinh lập tức chuẩn bị thiệp mời, đem việc Thiên Đình sách phong và Bàn Đào thịnh hội cáo tri Hồng Hoang, mời bọn họ tới!" Cũng may trước Phong Thần còn có mấy tiên nhân có thể dùng được, nếu không Hạo Thiên và Dao Trì sẽ phải ngày đêm không ngủ chuẩn bị thiệp mời! ...

Khổng Tuyên và Bạch Trạch lúc trước sau khi cáo biệt với Vô Đương Thánh Mẫu của Tiệt Giáo, hiện giờ lại tái ngộ trên đường đi Thiên Đình! "Khổng Tuyên đạo hữu?" "Ha ha, đạo hữu quả nhiên là

có duyên phận, không ngờ lại gặp rồi!" Khổng Tuyên chắp tay chào, đệ tử Tiệt Giáo đều tương đối chân thực, ở chung tịnh không mệt, cho nên Khổng Tuyên vui lòng kết giao với đệ tử Tiệt Giáo, quan trọng hơn là lão sư của hắn tựa hồ có quan hệ không tệ với Thông Thiên Giáo Chủ! "Sách phong chỉ sợ chỉ có một lần này, hai người chúng ta thích náo nhiệt, cho nên đi Thiên Đình xem, mở mang kiến thức!" Khổng Tuyên nào có khả năng nói ra mục đích của mình, chẳng lẽ nói thẳng với Vô Đương Thánh Mẫu là làm tiên phong để chiếm lĩnh Thiên Đình sao?

Vô Đương Thánh Mẫu hiển nhiên không tin lời này, đệ tử của tồn tại như Nhân Vương sao có thể làm nhục danh thanh ngài ấy, hai người này đi Thiên Đình khẳng định không có chuyện tốt! "Vậy không bằng mấy người chúng ta kết bạn mà đi, trên đường cũng có cái chiếu ứng, dù sao Thiên Đình ta cũng là lần đầu tiên đi!" Bạch Trạch kỳ thực biết đường, không cần đi theo cái nương môn (đàn bà) này, nhưng Khổng Tuyên trừng mắt một cái, Bạch Trạch lại ngoan ngoãn ngậm miệng!

Chưa đợi ba người lên Thiên Đình, đã đụng phải Thái Bạch Kim Tinh đi ngược chiều! "Ai da, ba vị thượng tiên đi đâu đó, đột nhiên lên Thiên Đình..." Thái Bạch Kim Tinh chính là một trong những người được Hạo Thiên phái xuống Hồng Hoang phân phát thiệp mời lần này. "Ta là đệ tử Tiệt Giáo Vô Đương Thánh Mẫu, còn đây là hai vị Khổng Tuyên và Bạch Trạch!" Vô Đương Thánh Mẫu thấy một lão đầu râu tóc bạc phơ, tu vi cũng chỉ có Thái Ất Kim Tiên mà thôi, ngược lại thái độ phi thường tôn kính! "Khổng Tuyên?

Là vị Nhân Vương đệ tử Khổng Tuyên sao?" Mắt Thái Bạch Kim Tinh trong nháy mắt thanh minh, đây chẳng phải là đi mòn gót sắt tìm không thấy, đến khi gặp được chẳng tốn chút công phu sao?

Tưởng rằng Nhân Vương đệ tử thần long kiến thủ bất kiến vĩ

(thấy đầu không thấy đuôi), muốn tìm phải tốn một phen tâm tư, cư nhiên lại tùy ý đụng phải như vậy! "Chính là ta!" Khổng Tuyên sờ sờ mũi, hiện tại danh khí lớn vậy sao?

Trên đến lão gia tử Thiên Đình, dưới đến tiểu hài tử Hồng Hoang đều biết danh hào Khổng Tuyên rồi? "Vậy tốt, lão đạo tìm đúng người rồi, vừa vặn tiểu ny tử Tiệt Giáo cũng ở đây, thiệp mời cùng nhau giao cho các ngươi, lão đạo còn muốn đi thông báo người khác nha, xin không phụng bồi..." Thái Bạch Kim Tinh nhìn niên kỷ rất lớn, chân lại cực kỳ nhanh nhẹn, không bao lâu đã biến mất trong tầm mắt ba người! "?" Khổng Tuyên lật thiệp mời, trên tấm thiệp mạ vàng có một ít linh lực chưa tan, có thể rõ ràng cảm tri, người viết thiệp mời này, ít nhất có tu vi Chuẩn Thánh hậu kỳ! "Thiên Đình sách phong chính thần và Bàn Đào đại hội cộng đồng cử hành, mời đạo hữu Hồng Hoang tới dự tiệc?" Khổng Tuyên trượng nhị hòa thượng sờ không được đầu não (ngơ ngác), thiệp mời thì thiệp mời, sao lại đưa trực tiếp vào tay, Bàn Đào đại hội lại là thứ gì? "Bàn Đào là cái thiên địa linh căn kia sao?

Nghe nói cùng với Nhân Sâm Quả Thụ của Ngũ Trang Quán giống nhau, ăn vào có thể tăng tiến tu vi, lần này Dao Trì Vương Mẫu thật sự hạ vốn gốc!" Đối với sự tình trong Thiên Đình, nàng hiểu biết một ít, đối với mấy lời đồn đại này cũng so ra tinh tường! "Có loại chuyện tốt này rơi xuống đầu ta?" Khổng Tuyên cảm thấy có chút khó tin, vì sao Hạo Thiên và Dao Trì lại coi trọng hắn như vậy, chẳng lẽ thật sự cảm thấy hắn tiềm đồ bất khả hạn lượng, cho nên muốn lôi kéo? "Đã như vậy, ba người chúng ta vừa vặn đi xem Thiên Đình giở trò gì!

Thuận tiện cũng đi nếm thử mùi vị Bàn Đào!" Ba người ăn nhịp với nhau.

Tuy rằng mục đích chuyến đi này tịnh không phải tham dự Bàn Đào đại hội, nhưng có loại tiện nghi này không chiếm, chẳng phải ngu

xuẩn sao?

Nếu Bàn Đào có thể tăng tiến tu vi, tống vãng (đưa về) Nhân tộc, vậy đối với cả Nhân tộc càng là đại hữu ích lợi!

Nguyên bản Khổng Tuyên đối với Thiên Đình không có hứng thú, nhưng nghe nói như vậy, biết trong đó có thể kiếm chác không ít chỗ tốt, tự nhiên phi thường vui lòng đi thám thính!

Không tin trong Hồng Hoang thật có nhân vật dám không nể mặt lão sư!

Khổng Tuyên chưa từng đến Thiên Đình, càng chưa từng thấy Hạo Thiên và Dao Trì.

Lúc hai người ra đón, Vô Đương Thánh Mẫu phát hiện ra bọn họ, vội vàng khom người hành lễ! "Bái kiến Hạo Thiên Thượng Đế và Dao Trì Vương Mẫu!" Hai người này xưng huynh gọi đệ với Thông Thiên Giáo Chủ, được xem là ký danh đệ tử của Hồng Quân Lão Tổ, bối phận Vô Đương Thánh Mẫu thấp hơn một bậc, tự nhiên không thể chạy đến Thiên Đình để lại điều tiếng! "Khách khí khách khí, vị này chính là Nhân Vương thân truyền đệ tử, Khổng Tuyên đạo hữu đi, quả nhiên thiên tư trác tuyệt, tu vi thông thiên!" Đệ tử Tiệt Giáo đồng dạng cần lôi kéo, kẻ mạnh nhất trên bảng chính là Quy Linh Thánh Mẫu của Tiệt Giáo, ngày sau sẽ có đại dụng!

Nhưng mục đích chủ yếu của hai người là lôi kéo Nhân Vương nhất mạch, được Nhân Vương tương trợ, tự nhiên càng thêm nhiệt tình với Khổng Tuyên!

Chương 202

Nhất thời được Thiên Đế Vương Mẫu coi trọng như thế, Khổng Tuyên trong lòng chỉ cười lạnh.

Hắn tựa hồ không đủ tư cách để được lôi kéo, bất luận là tu vi Chuẩn Thánh hay cơ vận.

Những người này có thể khách khí như vậy nguyên nhân khủng phạ là vì lão sư sau lưng hắn, chỉ là mục đích cụ thể không rõ ràng, cần phải tiếp tục hư dữ ủy xà (giả vờ hợp tác) xem sao! "Không bằng để Bản đế đưa hai vị đi du lãm phong quang Thiên Đình trước, như thế nào?" Ý tứ chân thực biểu đạt chính là: Vô Đương Thánh Mẫu ngươi đi chơi trước đi! "Để ta đưa ngươi đi hái Bàn Đào trước, được không?" Dao Trì ai cũng không nguyện ý đắc tội, biết Hạo Thiên có chút bên trọng bên khinh, vội vàng nói.

Vô Đương Thánh Mẫu dù sao cũng là cường giả Chuẩn Thánh trung kỳ, một trong Tứ đại thân truyền đệ tử của Tiệt Giáo, thân phận cũng cực kỳ cao quý!

Khổng Tuyên ôm tâm thái giúp lão sư xem xét Thiên Đình có thiết kế gì bất hợp lý hay không, đi theo Hạo Thiên đồng du Thiên Đình.

Ký nhiên Hạo Thiên đã không trầm được khí (kiên nhẫn), hắn cũng nên căng trì (làm cao) một chút! "Vị đạo hữu này là Yêu tộc Đại thánh Bạch Trạch Yêu Thánh đi, không biết Đại thánh có ý lưu lại Thiên Đình hay không, có thể chọn bất kỳ vị trí Tứ Thiên Môn Thiên Vương nào, thống lĩnh mười vạn thiên binh thiên tướng Thiên Đình!" "Thiên Đình có mười vạn thiên binh thiên tướng sao?

Vì sao cảm giác hiện tại nhân yên hi thiếu?" Hạo Thiên đang kích tình bành phái đốn thời xìu xuống.

Xử cảnh Thiên Đình hiện tại, ai người không biết ai người không hiểu?

Hạo Thiên và Dao Trì là tư lệnh không quân (chỉ có cái danh), không có khống chế Thiên Đình, trên thực tế tịnh không có thực quyền. "Ngày sau đều sẽ có!" Hạo Thiên có chút xấu hổ, Thiên Đình hiện tại không phải là địa phương người người hướng tới, lực hấp dẫn cực thấp.

Ngày sau chúng thần quy vị, Thiên Đình nắm quyền thống trị Hồng Hoang, lúc đó Thiên Đình sẽ là nơi người ta chen vỡ đầu cũng muốn vào!

Bạch Trạch khinh thường bĩu môi, hắn mới không thèm để ý mấy tên đệ tử Đạo Tổ này.

Lúc Yêu tộc thống trị Thiên Đình, hai người này còn không biết đang nghịch bùn ở đâu đâu.

Hơn nữa Đại lão gia đánh hạ Thiên Đình, hắn còn không được làm chức vụ gì sao? "Không hứng thú, ta một đời yêu tự do!" Mặc dù đụng phải cái đinh, Hạo Thiên vẫn một mặt đầy tươi cười, xoay người lại triều hướng Khổng Tuyên. "Ta tự nhiên muốn du lịch cả Hồng Hoang, Thiên Đình quá câu thúc!" Khổng Tuyên trực tiếp cự tuyệt, xem ra tên này đánh chủ ý muốn lôi kéo hai người bọn họ.

Chỉ bất quá cái tên Hạo Thiên Thượng Đế này tựa hồ thật sự coi mình là nhân vật lớn.

Chư Thánh quy vị, Nhân Vương lực áp chúng Thánh, Thiên Đình làm gì có quyền lên tiếng, đều là tồn tại trong kẽ hở cầu sinh tồn, ai cho hắn tự tin?

Trong thời gian ngắn liên tiếp bị cự tuyệt, sắc mặt Hạo Thiên có một chút biến đổi, chỉ là ngại thân phận tịnh không có phát tác, trong

lòng đốn thời minh bạch vì sao Nhân Vương trong Hồng Hoang lại có bình giới (đánh giá) kém như vậy.

Có loại đệ tử này, tự nhiên có loại lão sư đó!

Hai vị cường giả cấp bậc Chuẩn Thánh lôi kéo thất bại, nhưng Nhân tộc lại không thể buông tha, sủng nhi của thiên địa lại có thể làm cho Thiên Đình không động tâm sao?

Vu tộc Yêu tộc sớm đã thành quá khứ, muốn bọn họ vì Thiên Đình bán mạng giản trực là si tâm vọng tưởng, không bằng tìm Nhân tộc là đường tắt! "Kỳ thực Bản đế nói với hai vị đạo hữu, Thiên Đình sơ khai, trăm việc đang chờ hưng thịnh, cực cần chính thần và thiên binh thiên tướng cấu thành.

Đạo Tổ bố hạ Phong Thần lượng kiếp chính là vì duyên do này, như hôm nay chỉ chờ chính thần quy vị, chỉ là thiên binh thiên tướng lại..." Hạo Thiên vẻ mặt sầu trướng (buồn rầu), mới tiếp thủ Thiên Đình lại là một cái lạn than tử (mớ hỗn độn) như vậy, phải đi tìm người, nếu không hầu như không có người vận chuyển Thiên Đình.

Khổng Tuyên mi đầu nhíu lại, Hạo Thiên nguyên lai là đánh chủ ý lên Hồng Hoang Nhân tộc, muốn những nhân loại tu đạo kia vì Thiên Đình hiệu lực, làm cái gọi là thiên binh thiên tướng!

Cách nghĩ của Hạo Thiên cũng không tệ, nhưng không thể nào có đoạn sau.

Không chỉ Nhân tộc Thiên Đình thu không được, Thiên Đình sợ là đều phải đổi chủ! "Đại sự bực này cần phải thương lượng với lão sư, hai người chúng ta tịnh không thể quyết định lựa chọn của Nhân tộc!" Khổng Tuyên chắp tay cự tuyệt nói. "Vậy khi nào, ở đâu có thể gặp Nhân Vương?" Hạo Thiên cấp thiết hỏi, nếu có thể gặp Nhân Vương, những sự tình này đều sẽ giải quyết dễ dàng! "Lão sư quanh năm bế quan, ta cũng không từng gặp nhiều." Thiên Đình thực sự

không có địa phương xuất sắc nào, Khổng Tuyên và Bạch Trạch đều xem đến tính chất khuyết khuyết (thiếu hứng thú), cảm thấy không bằng hạ giới an dật, trực tiếp không có ý định tiếp tục du ngoạn. "Bàn Đào thịnh hội còn mấy ngày nữa mới bắt đầu, không bằng Bản đế trước an bài hai vị nghỉ ngơi, đợi thời gian tới, cùng vui thịnh hội!" Khổng Tuyên năm lần bảy lượt thoái thác, đều không chịu thấu lộ, đều không chịu đáp ứng, hiển nhiên cũng coi thường Thiên Đình.

Hạo Thiên tức giận đến khóe miệng trực trừu (co giật), cũng chỉ đành trước ổn định hai người, tiếp theo từ từ tẩy não! "Tức chết ta rồi!" Về nội điện, Hạo Thiên trực tiếp xé xuống bộ mặt hòa thiện, nộ hống nói. "Sư huynh, thương thảo như thế nào rồi?" Dao Trì nghe Hạo Thiên động tĩnh, vội vàng tuân vấn (hỏi thăm). "Đệ tử Nhân Vương thực sự quá đáng!

Giản trực mục trung vô nhân, không đem ta cái Thiên Đình chi chủ này để vào mắt!" Trong ánh mắt Hạo Thiên toàn là sát khí, Thiên Đạo Thánh Nhân coi thường Thiên Đình thì thôi, ngay cả một tên Chuẩn Thánh cũng cái đức hạnh này, vậy tiếp theo chẳng phải a miêu a cẩu đều có thể đạp Thiên Đình một cái? "Sư huynh chớ giận, Thiên Đình bị người ta chướng mắt thực thuộc tình lý chi trung, hai người chúng ta chỉ có thể trước như thế, đợi báo cáo với lão sư sau, lại làm quyết đoán!" Không được Nhân Vương hiệp trợ chỉ có thể buông tha, trong Hồng Hoang truyền ngôn Nhân Vương so với mấy vị Thánh Nhân đều phải khủng bố hơn, là chủ đứng đầu danh sách không thể trêu chọc, thà rằng không quen biết, cũng không thể đắc tội!

Hạo Thiên mới tỉnh táo lại, đường này đi không thông thì có cách khác, Hồng Hoang Nhân tộc vô pháp lôi kéo, vậy Hỗn Độn Nhân tộc chỗ Nữ Oa nương nương thì sao?

Đồng dạng là nhân vật chính trong thiên địa, hắn không tin hai chủng tộc chênh lệch có bao nhiêu lớn, ngày sau Thiên Đình lớn mạnh,

đám người này hối hận cũng không kịp! "Nữ Oa Thánh Nhân có mời không?

Hỗn Độn Nhân tộc tuy rằng trong Phong Thần tích bại (thua thảm), nhưng khí vận Nhân tộc lại không từng tiêu thất, có giá trị lợi dụng!" Ký nhiên Thánh Nhân đều có thể dựa vào tạo ra Nhân tộc để chứng đạo Hỗn Nguyên, Thiên Đình lại làm sao không thể nương theo cơ vận Nhân tộc phát triển lớn mạnh? "Mấy vị Thánh Nhân tự nhiên có phân phát thiệp mời, chỉ trừ hai vị Thánh Nhân Tây Phương giáo, những người khác sẽ không tới!" Dao Trì thở dài một tiếng, rõ ràng đều là đệ tử Hồng Quân Lão Tổ, lại nhận được đãi ngộ bất công bình, không thành Thánh Nhân chung quy vẫn là kiến hôi sao?

Thực lực Thiên Đình kỳ thực đủ cường đại, hai vị Chuẩn Thánh đỉnh phong tọa trấn, lại có thêm những thần tiên khác.

Lần này lại có ba trăm sáu mươi vị chính thần gia nhập, đủ để Thiên Đình một bước trở thành thế lực cường thế nhất Hồng Hoang trừ Thánh Nhân ra!

Nhưng tâm Hạo Thiên và Dao Trì lại không chỉ như thế, để bọn hắn bó tay bó chân nhìn sắc mặt người khác hành sự, tất nhiên làm không được!

Bất luận hai người trái phải phùng nguyên, xử sự viên hoạt như thế nào, đều không có khả năng hầu hạ những Thánh Nhân này hài lòng, tài nguyên và quyền lực trong Hồng Hoang chỉ khi bọn hắn qua phân xong mới chia được lên người Thiên Đình! "Không được, bất luận như thế nào đều phải lôi kéo Nhân Vương, nếu không chúng ta vĩnh viễn không có ngày trở mình!" Hạo Thiên cắn răng, bất quá là thất bại một lần mà thôi, Nhân Vương Thiên Đình nhất định phải tranh thủ! "Nếu Nhân Vương có thể lại đem những Thánh Nhân này tàn sát một hồi, mấy vị sư huynh của ta có thể hay không thành thật

một chút!" "Sư huynh..." Nhìn Hạo Thiên ánh mắt có chút dữ tợn, Dao Trì đột nhiên cảm thấy có chút không nhận ra Hạo Thiên, vị sư huynh đại quyền tại ác trước mắt, rốt cuộc không thể trở về trước kia! "Ký nhiên lần này Bàn Đào đại hội các phương thế lực đều sẽ tới, hai người chúng ta trước không ngại khơi mào tranh đoan, để bọn họ trước nội đấu!" Giữa Tam Thanh có hiềm khích là chuyện cả Hồng Hoang đều biết, Hạo Thiên cảm thấy có thể tại thời cơ Thiên Đình sách phong chính thần lần này, tiếp tục châm ngòi quan hệ tam giáo!

Hai vị Thánh Nhân Tây Phương tự nhiên vui lòng nhìn thấy một Đông Phương hỗn loạn, tin tưởng hai người bọn họ cũng sẽ xuất thủ tương trợ.

Đợi đến khi châm tiêm đối mạch mang (đối đầu gay gắt), lại lợi dụng Nhân Vương làm mâu thuẫn thêm kịch hóa, những Thánh Nhân này lại có ai có thể đào thoát? ...

Xa tại Kiếm Sơn, Sở Ca không khỏi hắt hơi một cái, trong lòng mắng: Trong Hồng Hoang có kẻ nào đang tính kế ta, thật không thành thật, thiếu thu thập! "Phu quân không sao chứ?" Thường Hi có chút đau lòng nhìn Sở Ca, mấy ngày nay hắn vẫn luôn thao lao chuyện Nhân tộc, vẫn luôn quay cuồng liên tục, tiên nhân cũng sẽ có lúc mệt mỏi!

Sở Ca lắc đầu.

Sau khi thanh điểm (kiểm kê) Nhân tộc cường giả tại Kiếm Sơn mới phát hiện, Nhân tộc thực sự mạnh đến mức thái quá!

Hằng Vũ Kinh thực sự là tu hành chí bảo của Nhân tộc!

Trong thời gian không đến mấy ngàn năm, Nhân tộc cư nhiên đã có số lượng tiếp cận một vạn Đại La Kim Tiên tồn tại, càng có hai danh Chuẩn Thánh cấp biệt tồn tại!

Vẻn vẹn ngàn năm thành quả, nếu lại để Nhân tộc phát triển tiếp, thay thế các chủng tộc khác trong Hồng Hoang là chuyện sớm muộn!

Khí vận chi tử!

Nhân tộc!

Nhìn Nhân tộc quy mô như thế này, Thiên Đình khủng phạ không cần hắn xuất thủ đều có thể công hạ, trực tiếp bỏ qua thời kỳ thống trị của Hạo Thiên và Dao Trì!

Hệ thống cũng từng ngôn, đây là chủng tộc có tiềm lực nhất kiến nghị, nếu lợi dụng thỏa đáng, người người thành Thánh cũng không phải không có khả năng!

Sở Ca đã xem nhẹ một sự kiện, hắn mới là dị loại lớn nhất trong Nhân tộc, một tồn tại có thể làm cho chư thiên Thánh Nhân đều đảm hàn (sợ mất mật)!

Đánh lên Thiên Đình không phải chuyện sớm muộn, tiếp theo tiếp quản như thế nào mới là trọng điểm!

Bàn Đào đại hội cử hành đúng hạn, số người được mời nhiều không đếm xuể.

Khổng Tuyên chú ý, mấy vị Thánh Nhân đều phái đệ tử môn hạ tới, lại không có ai tự mình đến tràng!

Đến nhiều nhất chính là quần thể tán tiên trong Hồng Hoang.

Mấy vị tồn tại bàng đại, đều là bái nhập môn hạ Thánh Nhân không được tiếp nhận, lại sợ ở trong Hồng Hoang không nơi nương tựa, cho nên mới lựa chọn Thiên Đình.

Càng huống chi một quả Bàn Đào trong thịnh hội liền có thể để ngàn trăm năm khổ tu, bất luận là chiếm tiện nghi hay mở mang kiến thức đều ăn không được thiệt! "Kia là hai vị Thánh Nhân Tây

Phương?" Tại tràng có người nhận ra thân phận Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, bọn hắn không được Hạo Thiên Dao Trì mời vào nội điện, tịnh không ngồi cùng một chỗ với những người kia. "Ta còn tưởng rằng Thánh Nhân Giáo chủ không thèm tới, xem ra người có thân phận tôn quý nhất chính là Địa Tiên Chi Chủ Trấn Nguyên Đại Tiên!" "Nói ít thôi, ăn của người ta uống của người ta lại lắm mồm, không sợ cùng Thiên Đình Thánh Nhân dính dáng nhân quả sao?" Mọi người mới tiêu đình (yên lặng) xuống.

Chương 203

Mục đích những người này tới là xem Thiên Đình ngày sau có khả năng phát triển hay không, nếu đi được thông, ngày sau một lần vất vả suốt đời nhàn nhã!

Sau khi bị cự tuyệt, Hạo Thiên rõ ràng lãnh lạc Khổng Tuyên và Bạch Trạch, cũng không có nhiệt tình như trước kia, Khổng Tuyên cũng vừa vặn được một cái tự tại. "Bản đế ở đây hoan nghênh các vị đạo hữu đến!" Hạo Thiên và Dao Trì chậm rãi đi vào trong tràng, tiên đồng một bên không ngừng tung hoa chúc mừng, đảo cũng có một chút da dáng.

Người trong tràng câu được câu không ứng hòa, dù sao mọi người đều là đến xem náo nhiệt, ai cũng không ngờ Thiên Đình cư nhiên làm ra chuyện tốt như vậy, mời mọi người một cái, sau đó ăn uống miễn phí!

Thứ hai là muốn biết sau khi Phong Thần kết thúc, cả Hồng Hoang an bài như thế nào.

Dù sao Thánh Nhân chỉ là thiểu số, có thể biết Thiên Đạo vận hành để xu lợi tị hại chỉ có Thánh Nhân cùng với đệ tử môn hạ Thánh Nhân!

Nếu lại đụng phải lượng kiếp, không chừng mơ mơ hồ hồ tiến nhập Lục Đạo Luân Hồi, không lưu một chút dấu vết! "Thiên Đình là theo mệnh Đạo Tổ sở kiến, vì muốn chỉnh hợp Hồng Hoang, quản lý có trật tự.

Bản đế và Dao Trì Vương Mẫu chính là Thiên Đình chi chủ do Đạo Tổ khâm định!" "Các vị đạo hữu cũng biết, Thiên Đình sơ thành, đang lúc dùng người, cho nên mời các vị đạo hữu tới, hy vọng các vị

đạo hữu có thể đỉnh lực tương trợ!" Hạo Thiên có thể nói là biểu hiện cực kỳ khách khí, chút nào không có giá tử Thiên Đình chi chủ, làm cho mọi người tại tràng đều sinh ra không ít hảo cảm.

Dù sao tìm được một người tu vi cao mà lại bình dị gần gũi như vậy thật không có mấy người! "Việc Phong Thần kết thúc, Thiên Đình cũng đến lúc sách phong chính thần, mời các vị đạo hữu cộng đồng kiến chứng thời khắc vĩ đại này!" Khổng Tuyên không khỏi có chút chửi thầm, nói nửa ngày mới vào chính đề, thật là lãng phí thời gian!

Bỗng nhiên, một người bộ dáng thiên binh lăn lộn bò trườn vọt tới trước mặt Hạo Thiên, vẻ mặt kinh khủng hô to: "Nguy rồi!

Nguy rồi!

Nhân Vương dẫn theo Nhân tộc, đánh lên Thiên Đình!" Khi Hạo Thiên nghe được tin tức này, cả người đều kinh ngốc, hoàn toàn không nghĩ tới sẽ phát sinh loại chuyện này.

Nhân Vương, hắn cũng là phi thường hoan nghênh, không có cần thiết trực tiếp đánh lên Thiên Đình.

Quan trọng nhất là dẫn theo Nhân tộc, xem ra lần này Nhân Vương kẻ đến bất thiện.

Hắn theo bản năng nhìn thoáng qua Khổng Tuyên và Bạch Trạch, nhất thời không hiểu vì sao Nhân Vương lại muốn làm như vậy.

Tuy từ trước tới giờ chưa gặp Nhân Vương, nhưng trong tình huống này hắn cũng biết là không thể đắc tội, bất quản xuất hiện tình huống gì, cũng phải đi tìm hiểu trạng huống trước, nếu có hiểu lầm, có thể giải thích rõ ràng.

Hôm nay Bàn Đào thịnh yến, trong tình huống này, Nhân Vương tất định phải cấp chút mặt mũi.

Hắn vung tay lên, phi thường bá khí mở miệng: "Trước đó ta mời

Nhân Vương nhưng chưa được hồi phục, Nhân Vương phái đệ tử đến chúc mừng, hiện tại Nhân Vương đích thân đến, tiểu binh ngươi lại dám nói Nhân Vương tấn công Thiên Đình, giản trực tín khẩu khai hà." "Thiên Đình chúng đệ tử nghe lệnh tùy ta cùng đi nghênh tiếp Nhân Vương.

Nếu Bạch Trạch Yêu Vương và Khổng Tuyên Thánh nhân có thể cùng ta đi nghênh tiếp, tự nhiên cũng là cực tốt, nhưng ta không cưỡng cầu, dù sao thấy sư phụ các ngươi đều sẽ vui vẻ đi!" Hạo Thiên vừa dứt lời, chỉ thấy Khổng Tuyên liền vận dụng toàn thân linh lực trực tiếp hóa thành một đạo lam sắc quang tiễn bay đi.

Trong tình huống này, Hạo Thiên cũng biết Khổng Tuyên muốn làm gì, chỉ là vì để hắn trước mặt chúng thần mất mặt.

Ký nhiên như vậy, cũng không có gì phải khách khí, trực tiếp đi theo.

Trong tình huống này, sao có thể để đại gia coi thường Thiên Đình?

Ký nhiên muốn làm Thiên Đình bá chủ, tất định phải bắt lấy Nhân tộc. "Chúng thần tiếp tục vui chơi, Bản đế đi một lát sẽ trở lại.

Tại loại tình huống này, chút chuyện nhỏ không đủ nhắc tới, chớ lo lắng." Nghe những lời này của Hạo Thiên, mọi người trong lòng đều cảm thấy phi thường nực cười.

Mỗi người đều kinh lịch Hồng Hoang lịch kiếp, nhìn thời đại biến hóa vạn thiên, sao có thể tại hiện tại bị loại chuyện nhỏ này làm kinh nhiễu tâm thần.

Hiện tại Nhân Vương đánh vào đại điện, trong lòng bọn họ cũng sẽ không có bất kỳ kinh ngạc nào.

Dù sao có một số việc chỉ quản xem kịch, vốn không phải người

Thiên Đình, tự nhiên sẽ không đi làm điều thừa, lo chuyện bao đồng.

Thử thì Sở Ca dẫn theo người Nhân tộc đánh vào Nam Thiên Môn.

Trong tình huống này, hắn biết Hạo Thiên nhất định sẽ tới, dù sao có một số việc thông phong báo tín khẳng định là nhanh nhất, vừa rồi là hắn cố ý thả đi một tên thiên binh.

Chỉ bất quá trong tình huống này, không ngờ Thiên Đình lại hoang lương như thế.

Nguyên bản nghĩ Hạo Thiên, bất quản thế nào, cũng nên đem Thiên Đình trang sức một chút, tối thiểu nhìn qua cũng nên ở trạng thái binh mã cường đại.

Xem ra Hạo Thiên thật sự cùng đường mạt lộ, tối thiểu trong tình huống này không có làm ra trạng thái chiêu binh mãi mã, hết thảy đều không chịu nổi một kích.

Trong tình huống này, sao có thể lại cho Hạo Thiên cơ hội, tất tu nhất cử bắt lấy Thiên Đình.

Vốn không muốn nhanh như vậy làm chuyện này, nhưng nghĩ hôm nay là một ngày tốt, sao có thể bỏ lỡ.

Nhìn Nhân tộc đem những cái gọi là thiên binh kia toàn bộ đều khống chế lại, hắn nhịn không được lộ ra nụ cười. "Hạo Thiên bất quá như thế mà thôi, đi theo chủ tử cũng tịnh không ra gì.

Trong tình huống này, đi theo ta, ta bảo đảm các ngươi tại Thiên Đình hưởng tận vinh hoa phú quý." "Không biết Nhân Vương đại giá, ta chưa từ xa tiếp đón, thực tại đáng chết, nhưng trong tình huống này, tặng đại lễ như thế, tiện có chút không hợp thích đi!" Hạo Thiên trực tiếp nói, thuận tay vận khí đại thủ vung lên, liền đánh những Nhân tộc đang khống chế thiên binh rơi xuống một bên.

Trong tình huống này, Hạo Thiên thấy Nhân Vương không có lộ ra

bộ mặt thật, trên mặt đeo một cái mặt nạ.

Bất quá mặt nạ đảo rất phù hợp khí chất Nhân Vương, bá khí sung mãn, mang theo khí tức nguy hiểm.

Thâm thâm minh bạch tu vi của mình căn bản vô pháp đánh đồng với Nhân Vương, trong tình huống này, chỉ đành đơn tất hạ quỵ (quỳ một gối), để biểu thị tôn trọng đối với Nhân Vương, nếu không khẳng định Nhân Vương sẽ bới lông tìm vết chỗ này.

Chỉ cần trong tình huống này biểu hiện không có bất kỳ sai sót nào, cổ kế (dự đoán) Nhân Vương muốn khơi mào tranh đoan cũng là không có khả năng, cho nên tất tu phải đối với Nhân Vương biểu hiện ra tôn kính.

Không nghĩ tới Nhân Vương sẽ xuất hiện, hắn lại có một cách nghĩ khác, muốn để Nhân Vương cùng hắn hợp tác.

Trong tình huống này, có thể tráng đại Thiên Đình, tối chủ yếu là cũng có thể phá lệ đề thăng Nhân tộc làm tu tiên chi nhân.

Nghĩ tới đây, hắn lại lần nữa mở miệng nói: "Nhân Vương đại giá quang lâm, thật làm cho Thiên Đình ta bồng tất sinh huy.

Hôm nay Bàn Đào thịnh yến ngài có thể nể mặt, thật là vinh hạnh của ngã bối.

Nếu không chê, ngài có thể đi vãng thiên điện, có một số việc tiểu bối ta muốn cùng ngài thương lượng.

Dù sao ngài ở đây cũng không chỉ đơn giản là muốn khống chế người của ta đi!" Nghe Hạo Thiên nói vậy, Sở Ca tịnh không coi là chuyện to tát gì.

Lần này tới tịnh không phải để chúc mừng, cũng không phải cố ý tìm phiền toái trên chuyện này, chỉ bất quá muốn nhất thống Thiên Đình mà thôi.

Hắn muốn dưới sự chú mục của chúng thần trọng tân tiếp quản cả Thiên Đình.

Thử thì bất quản Hồng Quân Lão Tổ có thích hợp pháp hay không, vì ngăn trở chỉ kiên định nội tâm cách nghĩ, mang theo Nhân tộc cường đại.

Nhưng có một số việc Hạo Thiên nói đúng, tổng không thể ở đây cụ thể thương lượng chuyện này, bất quá đi vãng thiên điện tịnh không phải cách nghĩ của hắn.

Trong tình huống này, hắn trực tiếp đi về phía Lăng Tiêu Điện. "Ký nhiên hôm nay thiết Bàn Đào thịnh yến, vậy trong tình huống này, ta tự nhiên muốn đi Lăng Tiêu Điện.

Nếu đi nơi khác, e rằng không thể biểu đạt chúc phúc chi tình của ta đối với ngươi." "Càng huống chi cá nhân ta hỉ ái náo nhiệt, muốn đi đến nơi đông người.

Chúng thần đều ở đó rồi, ta làm sao có thể bỏ qua cơ hội như thế, ta cũng muốn xem ngươi làm sao đi thống nhất Thiên Đình." Sở Ca nói xong những lời này, không có tiếp tục để ý tới Hạo Thiên, trực tiếp đi về hướng Lăng Tiêu Điện.

Chưa đi được hai bước, thấy Khổng Tuyên và Bạch Trạch đều đã vội vã chạy tới.

Trong tình huống này, Khổng Tuyên phi thường cung kính quỳ trên mặt đất: "Đồ nhi không biết sư phụ đại giá quang lâm, có thất viễn nghênh, mong sư phụ thứ tội." "Sư phụ, con tới Thiên Đình không phải gây thêm phiền toái không cần thiết cho người.

Người gần đây đều đang bế quan tu luyện, con chỉ bất quá tới nghe ngóng tin tức, xem có chuyện gì đáng giá chúc mừng hay không." Sở Ca nhìn thoáng qua Khổng Tuyên, tịnh không có tiếp tục nói gì.

Trong tình huống này, đối với đồ đệ này, hắn có sở liễu giải, cũng là tay bắt tay dẫn dắt ra, tất cả tu vi trên người đều do hắn cấp dư.

Hắn biết Khổng Tuyên đối với hắn trung tâm cảnh cảnh (trung thành tuyệt đối), càng huống chi hắn cũng sẽ không đa nghi, bất kỳ chuyện gì đều sẽ không thay đổi.

Sở Ca gật đầu với Khổng Tuyên, mở miệng nói: "Đồ nhi làm việc, ta rất yên tâm, không cần thiết phải hành đại lễ như vậy.

Dẫn dắt Nhân tộc của ta đi tới Lăng Tiêu đại điện!" Nói xong câu đó, Sở Ca đi thẳng vào trong.

Ở trong tình huống này, Hạo Thiên rốt cuộc cũng hiểu rõ, xem chừng hiện tại bản thân hắn không cách nào khống chế được Nhân Vương.

Kẻ đến khẳng định bất thiện.

Hạo Thiên vốn định hợp tác hòa bình, vừa rồi lời nói cũng đã thể hiện thành ý, nhưng hắn lại không nhìn ra thành ý của Nhân Vương, ngược lại còn thấy đối phương đốt đốt bức nhân.

Trong tình cảnh này, dù có ngốc đến mấy cũng nhìn ra điểm không đúng.

Hạo Thiên cũng chỉ đành tạm thời ứng phó, nhưng tuyệt đối không thể để Nhân Vương đoạt mất Thiên Đình.

Bề ngoài hắn giả bộ dáng vẻ vô cùng cung kính, bồi tiếp Nhân Vương đi tới Lăng Tiêu đại điện, nhưng sau lưng lại trực tiếp dùng Thiên Lý Truyền Âm nói cho Dao Trì, để Dao Trì đi tìm Hồng Quân Lão Tổ.

Hiện tại, cũng chỉ có Hồng Quân Lão Tổ mới có thể tạm thời chế chỉ Nhân Vương, bằng không mà nói, lấy sức một mình hắn, căn bản là không thể nào.

Tại Lăng Tiêu đại điện, Dao Trì giờ phút này đang cùng chúng tiên gia nói chuyện vui vẻ, bỗng nhiên bên tai vang lên âm thanh: "Sư muội mau tìm sư phụ tí hữu, Nhân Vương lần này đến kẻ đến không thiện." Dao Trì cũng không hoảng hốt, nhìn mọi người mở miệng nói: "Các lộ Thánh nhân an hảo, cứ việc tại Bàn Đào thịnh yến hưởng thụ mỹ thực là được, Bản cung có việc đi trước một bước." Nói xong, Dao Trì liền trực tiếp hóa thành một làn khói bay đi.

Sau đó, Nhân Vương liền bước vào Lăng Tiêu đại điện.

Hắn nhìn đông đảo Thánh nhân trong đại điện, không khỏi cười lạnh một tiếng: "Gần đây các vị có khỏe không?

Chương 204

Nhìn bề ngoài mọi người đều rất hòa ái dễ gần, không biết sau lưng mọi người đều như thế nào.

Đối mặt với yến tiệc Thiên Đình an bài thịnh soạn như vậy, sao có thể không có phần của Nhân Vương ta?" Sở Ca nói xong liền trực tiếp nhảy lên, ngồi ngay ngắn trên bảo tọa của Lăng Tiêu đại điện.

Giờ khắc này, hắn uyển như mới chân chính là Thiên Đình chi chủ, còn Hạo Thiên chẳng qua chỉ là một kẻ làm khách mà thôi.

Loại hành động phản khách vi chủ này chính là thứ Sở Ca muốn.

Hắn nhìn chư Thánh bên dưới đều đang nghị luận, nhưng cũng không lên tiếng ngăn cản, bởi vì có một số việc chưa đạt tới cảnh giới mong muốn.

Hắn biết rõ vừa rồi Hạo Thiên ở đây, chính là đang chuẩn bị Phong Thần.

Có bao nhiêu người có thể trở thành thần vị, cư ngụ tại vị trí cao nhất Thiên Đình, hết thảy đều phải xem tư cách của bọn hắn.

Đã quyết tâm muốn đem Thiên Đình đoạt tới tay, vậy thì trong tình huống này, hắn sẽ không để Hạo Thiên làm chủ nữa.

Trong lòng hắn, Hạo Thiên cũng chẳng qua chỉ là tiểu nhân vật có thể hy sinh trong Hồng Hoang mà thôi. "Không biết ta đến có kịp lúc hay không?

Vừa rồi nghe Lăng Tiêu đại điện truyền ra âm thanh, nói là đang chuẩn bị Phong Thần.

Đã là như vậy, vậy ta khẳng định phải tham dự." Sở Ca dõng dạc nói, "Nhân tộc ta cũng có không ít nhân vật tu luyện thành tiên, nếu có

thể được đề thăng, chính thức được phong làm thần thì cũng không phải là không thể, dù sao cũng đâu có phá hỏng quy củ." Nghe Nhân Vương nói xong, mọi người không còn tiếp tục nghị luận, mà đem tất cả ánh mắt đều tụ tập lên người Hạo Thiên.

Lúc này Hạo Thiên thật sự là cưỡi hổ khó xuống.

Bất kể làm thế nào, chuyện này xem chừng đều sẽ không viên mãn.

Nếu thật sự đồng ý, cách làm này của Nhân Vương chẳng khác nào để Nhân tộc tiếp quản Thiên Đình, đây là chuyện căn bản không có khả năng.

Trong lòng hắn muốn cùng Nhân Vương hợp tác, nhưng tịnh không đại biểu là muốn bị Nhân Vương khống chế.

Cho nên nội tâm hắn dù có đại độ đến đâu cũng không tránh khỏi tức giận, khổ nỗi lại không có biện pháp phát tiết.

Hắn chỉ đành làm bộ dáng không thèm để ý, lộ ra nụ cười hư ngụy: "Nhân Vương đề xuất ý kiến cũng không phải không thể cân nhắc, chỉ là trước mắt các lộ thần vị đều đã an bài thỏa đáng, nếu đột nhiên an sáp người vào, e rằng có chút không quá ổn thỏa.

Nhân tộc tuy nhiên có tu luyện giả, nhưng chưa đạt đến tình trạng Thánh nhân, e rằng không thể liệt vào hàng chính thần của Thiên Đình." Sở Ca làm như không nghe thấy, ngược lại trực tiếp nằm tựa lưng lên bảo tọa Lăng Tiêu điện, giống như buồn ngủ cực độ, nhắm mắt dưỡng thần.

Chỉ có nội tâm hắn biết, kỳ thật hắn không muốn nghe Hạo Thiên nói nhảm.

Hắn trực tiếp phất tay phải, Khổng Tuyên đang đứng bên cạnh liền bước ra.

Khổng Tuyên hiểu rõ cách nghĩ của Sở Ca, minh bạch sư phụ muốn thu Thiên Đình vào trong tay.

Đây chỉ là chút tâm tư nhỏ của Sở Ca, kỳ thật Sở Ca là người có hoành đồ đại chí, huống chi đây là sư phụ của hắn, hắn đứng ra thay mặt cũng là bình thường.

Khổng Tuyên nói: "Nếu chuyện này đều chưa thương lượng rõ ràng, Nhân tộc nếu không thể vị liệt tiên ban, vậy tại sao lại phải gấp gáp Phong Thần?

E rằng có một số việc không thể để chúng nhân tin phục a.

Tại Nhân tộc chi trung, không có người tu luyện thành Thánh nhân sao?

Các ngươi chưa từng nghe kỹ a.

Chuyện này không đơn giản như vậy, nếu đã muốn Phong Thần, vậy ta cảm thấy chúng nhân trong Hồng Hoang đều có thể tham dự." Nghe Khổng Tuyên nói vậy, Hạo Thiên thật sự hoảng.

Nếu thật giống như Khổng Tuyên nói, vậy thì Thiên Đình chẳng phải biến thành cái chợ hay sao?

Bất kể là ai cũng có thể đến khi phụ, chỉ cần tu vi đạt tới đều có thể phong thần, vậy thì cả Hồng Hoang sẽ lại đại loạn lần nữa.

Hắn căn bản không thể đồng ý.

Lúc ban đầu sư phụ Hồng Quân Lão Tổ sáng tạo Thiên Đình tịnh không có cách nghĩ này.

Hồng Quân Lão Tổ muốn Thiên Đình thống nhất cả Hồng Hoang.

Bất kể Hồng Hoang bên dưới có bao nhiêu môn đạo, có bao nhiêu phân chi môn phái, đối với hắn mà nói đều không để vào mắt, ngày sau nhất định sẽ để cả Hồng Hoang quỳ rạp dưới chân Thiên Đình.

Ở đây, hắn biết chuyện này không đơn giản như vậy.

Nhân Vương lần này đến khẳng định không phải để hợp tác, ngược lại có một loại cảm giác muốn đem Thiên Đình giẫm tại dưới chân.

Hắn minh bạch Nhân Vương có khả năng muốn làm cho Thiên Đình mất hết uy lực, cuối cùng kéo Thiên Đình xuống, khiến nó không còn bất kỳ uy tín nào trong Hồng Hoang. "Nên làm thế nào, ta không cần Khổng Tuyên ngươi dạy ta.

Rốt cuộc, việc của Thiên Đình, ta là một Thiên Đế có quyền lợi làm chủ.

Nếu ta đều không có quyền lợi, vậy các ngươi càng thêm không có tư cách nhúng tay." Hạo Thiên gằn giọng, "Tại Hồng Hoang, Nhân tộc cố nhiên quan trọng, nhưng cũng không thể làm loạn quy củ, tất cả nhất thiết đều phải tuân theo quy tắc." Lúc này Sở Ca trong lòng có chút không kiên nhẫn, hắn đang nghịch viên trân châu trong tay, ngay khi Hạo Thiên vừa dứt lời, hắn trực tiếp búng viên trân châu đánh vào cây cột của Lăng Tiêu đại điện.

Theo trân châu tiến vào trong cột, trong nháy mắt cây cột khuynh nhiên đảo tháp (đổ sập).

Cũng may Lăng Tiêu đại điện thiếu một cây cột cũng vô phương, không đến mức tạo thành bất kỳ khủng hoảng nào, nhưng hành động này của Sở Ca không nghi ngờ gì là đang cảnh cáo mọi người.

Chúng nhân đều biết Hạo Thiên nói Nhân tộc không có quyền lợi vị liệt tiên ban, tự nhiên là đắc tội Nhân Vương.

Mọi người đều biết Nhân Vương coi trọng Nhân tộc đến mức nào.

Huống chi Nhân Vương pháp lực vô cùng, bọn họ không dám cùng Nhân Vương đương diện đối chất, chỉ có thể minh triết bảo thân,

không phát ngôn bừa bãi, cũng không chiếm bất kỳ vị trí nào.

Sở Ca trực tiếp đứng dậy, nhìn Hạo Thiên, chậm rãi mở miệng nói: "Xem thường Nhân tộc?

Vậy thì ngươi có thể thử xem.

Đừng quên, Nhân tộc cũng là do Hỗn Độn thời khắc phân chi mà thành.

Lúc trước Hồng Hoang trải qua kiếp nạn lực kiệt, Nhân tộc bỏ ra công lao không thể xóa nhòa.

Hiện tại ngươi coi Nhân tộc không đáng một xu, thậm chí cảm thấy Nhân tộc không xứng đứng trên Thiên Đình, làm như vậy chẳng phải là có thất công chính sao?

Hôm nay ta đến đây, ngươi cũng biết mục đích của ta.

Nếu hôm nay Nhân tộc không thể vị liệt tiên ban, Phong Thần khánh công e rằng không thể bắt đầu.

Nếu ngươi không hiểu rõ Nhân tộc ta hiện tại tu luyện thành tình trạng gì, ta có thể hơi chút nhắc nhở, cho nên lời nói đừng quá đầy, đừng tưởng rằng Nhân tộc ta không cách nào thay thế cái chức Thiên Đế này." Nghe những lời này của Nhân Vương, Hạo Thiên cảm giác cả người đều có chút run rẩy, hai chân cũng phát run, nhưng trong tình huống này, nhất định phải ổn định cục diện.

Hắn cố làm ra vẻ bình tĩnh nhìn Nhân Vương, không thể tiếp tục sính cường.

Tính toán thời gian, Dao Trì hẳn là cũng đã thỉnh sư phụ tới.

Muốn tha diên thời gian, cũng không thể tại Lăng Tiêu đại điện thật sự nháo sự.

Cho dù thỉnh sư phụ tới, sư phụ đối với Nhân Vương cũng vô khả

nại hà, chỉ có thể hảo ngôn tương khuyên, cho nên hắn không dám trực diện đấu tranh cùng Nhân Vương, cảm thấy trước tiên hoãn giải quan hệ thì tốt hơn. "Chuyện này không vội.

Nhân tộc những năm này phát triển phi thường nhanh chóng, tình huống ta tự nhiên biết rõ, nếu không ta làm cái Thiên Đế này chẳng phải làm không sao?" Hạo Thiên gượng cười, "Nhân Vương, chuyện này dễ thương lượng, hiện tại không bằng mời ngài qua Thanh Vân đại điện hảo sinh nghỉ ngơi, có chuyện gì chúng ta từ từ nói, dù sao vạn sự đều có thể thương lượng.

Hôm nay Bàn Đào thịnh yến, chúng đạo hữu đều phi thường vui vẻ, ta không muốn làm mọi người mất hứng, dù sao Thiên Đình thành lập đã là để nhất đại hỷ sự.

Phong thần tranh thần tự nhiên có pháp độ, cũng không thể đường hoàng lấy ra nghị luận.

Ký nhiên ngài có dị nghị, vậy ta sẽ tìm cách bàn bạc lại, tối thiểu không để người khác chê cười." Sở Ca biết Hạo Thiên khẳng định sẽ tìm mọi cách để hắn rời đi, nhưng ở lì tại Lăng Tiêu đại điện cũng xác thực không có ý nghĩa.

Hắn gật đầu với Hạo Thiên, trực tiếp rời khỏi Lăng Tiêu đại điện.

Chờ khi đến Thanh Vân đại điện, hắn phát hiện Hồng Quân Lão Tổ đã đợi sẵn.

Thấy tình cảnh này, Sở Ca nhịn không được cười.

Hạo Thiên cũng không ngốc, có thể kịp thời thỉnh Hồng Quân Lão Tổ tới, lại còn canh chuẩn thời gian để hai người gặp mặt, cũng đĩnh lợi hại.

Hắn liếc mắt nhìn Dao Trì đứng bên cạnh Hồng Quân Lão Tổ, tịnh không nói gì, sau đó trực tiếp ngồi xuống trước mặt Hồng Quân.

"Không biết ngài hiện tại tới đây là vì chuyện gì?

Nếu ta không nhớ lầm, ngài hiện tại hẳn là đang tu hành.

Thật không ngờ chút chuyện trên Thiên Đình lại kinh động đến ngài.

Tuy nhiên Phong Thần đại điển là do ngài chuẩn bị, sách phong cũng là ngài cấp dư, nhưng chung quy ở trên Thiên Đình lại không có Nhân tộc ta thì có chút không quá tốt đâu.

Huống chi chúng ta tuy tu vi còn kém, nhưng những kẻ phương Tây kia đều có thể lên Phong Thần Bảng, vì sao Nhân tộc ta lại không được?" Gặp Hồng Quân Lão Tổ, Sở Ca mới đem lời trong lòng nói ra.

Có một số lời hắn không nguyện ý nói với Hạo Thiên, bởi vì Hạo Thiên căn bản không làm chủ được.

Tuy nội tâm đối với Hồng Quân Lão Tổ không quá yêu thích, nhưng chung quy có một số việc, hiện tại cũng không thể trở mặt.

Tuy muốn chưởng quản Thiên Đình, nhưng cũng không thể lập tức làm ngay.

Chương 205

Trước tiên phải đem Nhân tộc đặt tại địa vị cao hơn, thông qua tu vi để vị liệt Thiên Đình.

Chuyện này nhất định phải làm, bằng không dù cố gắng thế nào cũng không cách nào bồi dưỡng thế lực.

Ngắn hạn bên trong không muốn dẫn phát đại chiến Hồng Hoang, cho nên chỉ có thể tạm thời ẩn nhẫn. "Ta yêu cầu tịnh không quá phận.

Dựa vào Nhân tộc ta hiện tại ngàn năm tu vi đều tốt hơn phương Tây, tại sao Phong Thần Bảng lại không có tên Nhân tộc?

Chuyện này tổng phải cho ta một cái thuyết pháp, bằng không ta không cách nào hướng Nhân tộc giao đại.

Hồng Quân Lão Tổ, ngài hẳn là biết ngàn năm tu vi là bao nhiêu, tối thiểu trong tình huống này, Nhân tộc so với Tây Phương giáo nỗ lực hơn nhiều.

Nói thật, Tây Phương giáo trừ hai vị Thánh nhân kia ra, những kẻ khác ta đều không để vào mắt, e rằng ngay cả ngài cũng không để Tây Phương vào mắt, cho nên Nhân tộc ta tất định chiếm hữu một tịch chi vị." Nghe Nhân Vương nói bá khí như vậy, ngữ khí vô cùng kiên định, Hồng Quân Lão Tổ cũng có chút suy tính.

Nhân tộc thế lực phát triển quá nhanh, ít nhiều khiến hắn có chút kỵ đạn, nhưng cũng không thể ngăn cản.

Hồng Quân Lão Tổ biết nếu không đáp ứng, Nhân Vương khẳng định không xong, nhưng nếu đáp ứng tất cả, chẳng phải hắn vô cùng mất mặt sao?

Huống chi Phong Thần Bảng đã viết, căn bản không có đạo lý sửa

đổi.

Thiên Đình là do hắn sáng tạo, không phải để cân bằng sức mạnh Hồng Hoang sao?

Nếu để Nhân gia nhúng tay vào, đối với hắn thật sự là một khảo nghiệm lớn.

Không đồng ý cũng phải tìm một lý do.

Đột nhiên hắn nghe Nhân Vương nhắc tới Tây Phương giáo. "Nghe nửa ngày, ta tổng nghe minh bạch ý tứ của ngươi rồi.

Ngươi cảm thấy không phục, tuy nhiên Nhân tộc ngàn năm tu vi lợi hại, nhưng cũng đừng quên Tây Phương giáo từ thời Bàn Cổ đã tồn tại.

Có một số việc không phải tu vi lợi hại là có thể nói chuyện cường ngạnh.

Nhân tộc cũng không phải Hỗn Độn Nhân tộc phân chi, nói thật, cùng Thiên Đình ta căn bản không dính dáng.

Ngươi đây là đang vô lý thủ nháo, thân là Nhân Vương, ngươi hẳn là phải có một chút đạo đức, không thể bằng vào sức mạnh mà ở Hồng Hoang hoành hành bá đạo." Sở Ca không ngờ Hồng Quân Lão Tổ lại dùng thân phận áp chế, nhưng hắn căn bản không thèm để ý.

Hắn đã đả định chủ ý, tuyệt đối không đạt mục đích thề không bỏ qua. "Được thôi, ta cũng không làm khó ngài.

Ký nhiên muốn Phong Thần, vậy tất cả mọi người đều hẳn là phải tham dự một chân.

Nhân tộc ta hiện tại tu vi vì sao không được Hồng Hoang nhận khả?

Tuy hiện tại Hồng Hoang thừa nhận, nhưng chung quy vẫn có

thiên kiến.

Cho nên ta đề nghị mọi người công bằng cạnh tranh.

Những cái khác ta không nói, nhưng đệ tử của hai vị Thánh nhân phương Tây kia, ta không thừa nhận.

Chi bằng lấy Thiên Đình Phong Thần làm danh nghĩa, lập một cái lôi đài.

Để đệ tử Tây Phương trên Phong Thần Bảng cùng hậu nhân Nhân tộc tiến hành đối chiến.

Chỉ cần ta thắng, tất phải hoán đổi.

Đây là phương pháp công bằng công chính nhất hiện nay." "Để Tây Phương hai vị Thánh nhân kia đứng trước mặt ta, nhìn xem họ dám nói một tiếng 'Không' hay không.

Nếu sợ thua, vậy thì trực tiếp từ bỏ đi." Sở Ca khiêu khích.

Hồng Quân Lão Tổ nghe vậy cũng thấy khó xử.

Nếu thật sự thiết lôi đài, Nhân tộc khẳng định đại hoạch toàn thắng, Tây Phương đệ tử căn bản không đáng nhắc tới.

Đang lúc do dự, đột nhiên có hai đạo linh khí bức cận.

Hồng Quân Lão Tổ thầm kêu không tốt, phiền toái đến rồi. "Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, các ngươi không ở Lăng Tiêu đại điện chuẩn bị, không có sư phụ triệu hoán lại trực tiếp xông vào đây, chẳng lẽ thật sự cảm thấy sư phụ là cái bài trí sao?

Ta đang cùng Nhân Vương nói chuyện, mau rời đi, có một số việc không được xen vào, phủ tắc liền không còn là đồ đệ của ta." Nghe sư phụ nói vậy, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn căn bản không phục.

Kỳ thật bọn hắn đã đến từ sớm, nghe lén nãy giờ.

Nhất là nghe Nhân Vương đối với Tây Phương giáo bất mãn, bọn hắn thật sự nhịn không được nội tâm ủy khuất, cho nên mới muốn tìm Nhân Vương nói rõ ràng.

Nhưng bọn hắn cũng không dám vi phạm lời sư phụ, định rời đi. "Ký nhiên hai vị Thánh nhân đã đến, vì sao lại gấp gáp đi?

Ta đang muốn trò chuyện một chút, dù sao chuyện này cũng liên quan đến Tây Phương giáo." Sở Ca không nhanh không chậm mở miệng, giữ hai người lại.

Hắn biết hai kẻ này đã trốn ở cửa Thanh Vân đại điện nghe lén, vừa vặn phù hợp tâm ý của hắn. "Nói thật, Hồng Quân Lão Tổ, ta cũng rất nể mặt ngài.

Nếu đổi lại là ta trước kia, ta đã để cả Thiên Đình làm tu luyện tràng cho Nhân tộc ta rồi.

Không phải ta xương cuồng, Nhân tộc ta mạnh hơn, nhưng trên Phong Thần Bảng lại không có tên, chuyện này nói ra thật nực cười.

Vừa vặn Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn hai vị Thánh nhân cũng ở đây, chúng ta cùng nhau thương lượng đi.

Ta đã phi thường ủy khuất cầu toàn, nếu ngài không đồng ý, ta có thể chuẩn bị chính thức tiếp thủ Thiên Đình, không cần ngài phí tâm, Thiên Đình sẽ do Nhân tộc ta chưởng khống." Nghe Nhân Vương nói thế, Hạo Thiên rốt cuộc không ngồi yên được nữa.

Phẫn nộ chỉ vào Nhân Vương, hắn quên mất hình tượng Thiên Đế: "Nhân Vương, lời nói quá mức xương cuồng!

Ngươi muốn đường hoàng tiếp thế Thiên Đình ta, có hỏi qua ý kiến của ta chưa?

Ta mới là Thiên Đình chi chủ!

Ngươi muốn chiếm làm của riêng, cũng phải xem có năng lực đó hay không.

Ta đánh không lại ngươi, nhưng sư phụ ta hoàn toàn có thể khống chế ngươi như bóp chết một con kiến!" Tiếp Dẫn cũng không ngờ Nhân Vương sẽ nói ra những lời khó nghe như vậy, không chỉ không để Tây Phương giáo vào mắt, còn không để Hồng Quân Lão Tổ vào mắt. "Lời nói xương cuồng cũng phải có chừng mực!

Ngươi vọng tưởng thay thế địa vị Thiên Đình, chẳng phải là quá mức mục hạ vô nhân?

Nếu thật có thực lực thống nhất Thiên Đình, ngươi sẽ không ở đây cùng chúng ta làm giao dịch." Sở Ca cười lạnh: "Ta nói được làm được.

Phí lời không nhiều, điều kiện và đề nghị của ta phi thường rõ ràng.

Hy vọng Hồng Quân Lão Tổ ngài tranh thủ làm ra quyết định, đừng làm trễ nải thời gian của ta.

Nhân tộc ta hiện tại binh cường mã tráng, công đánh Thiên Đình thì có làm sao?" Dao Trì thấy thế cũng không nhịn được: "Khẩu khí thật lớn!

Dám vũ nhục sư phụ ta!

Ngươi đừng quên ở trước mắt đều là đệ tử Hồng Quân Lão Tổ.

Tuy ta đánh không lại ngươi, nhưng nếu chúng ta cùng ra tay, ngươi cũng vị tất có thể toàn thân trở ra.

Ta sẽ không đồng ý đề nghị của ngươi, mau cút khỏi Thiên Đình!" Nói xong, Dao Trì trực tiếp cầm bảo kiếm đánh lén về phía Nhân Vương. "Chút tài mọn cũng dám múa rìu qua mắt thợ, thật sự là không biết tự lượng sức mình." Sở Ca cười nhạo, đại thủ vung lên, một đạo

vô hình quang trực tiếp đánh Dao Trì bay đập vào cây cột, miệng thổ tiên huyết.

Hạo Thiên thấy thế hét lên: "Thật sự quá phận!" rồi huy vũ nắm đấm lao tới.

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn cũng không chậm trễ, cùng nhau xông lên: "Để ngươi nếm thử sự lợi hại của đệ tử Hồng Quân Lão Tổ!

Chuẩn bị chịu chết đi!" Đối mặt với ba Thánh nhân vây công, Sở Ca vẫn bình thản. "Tốt lắm, đồng môn đệ tử tề tâm hiệp lực sao?

Ta sẽ bồi các ngươi chơi đùa." Hắn nhảy lên, giang hai tay, trực tiếp tay không bắt lấy bảo kiếm giữa không trung, sau đó phản công về phía Hạo Thiên.

Hạo Thiên vội vàng né tránh.

Sở Ca lại xoay người, một cước đá vào cổ Chuẩn Đề, rồi thuận thế tát Tiếp Dẫn một cái tát trời giáng.

Cái tát này dùng bảy phần khí lực, khiến Tiếp Dẫn ngã nhào xuống đất, miệng thổ tiên huyết, nói không ra lời.

Sở Ca phủi tay áo, ngồi lại vị trí cũ, tóc bay trong gió, thần thái càng thêm bá khí.

Hồng Quân Lão Tổ lúc này mới quát: "Đủ rồi!

Chương 206

Nháo đủ chưa?

Không một ai để ta vào mắt sao?

Sở Ca, ngươi không cần xuống tay độc như vậy chứ?

Mấy đồ đệ của ta đều bị ngươi đánh trọng thương rồi.

Chuyện này lẽ ra điểm đến là dừng, ngươi làm đến mức này có phần quá phận rồi." Sở Ca nhún vai: "Rất biết đảo ngược phải trái a.

Là bọn hắn chủ động động thủ trước.

Ta chẳng qua là tự vệ.

Nếu không phải nể mặt ngài, ta đã nhân cơ hội này trực tiếp chưởng khống Thiên Đình rồi.

Dù sao Hạo Thiên cũng không có tác dụng gì lớn." Hồng Quân Lão Tổ biết chuyện này khó giải quyết, Sở Ca tính tình này chỉ sợ sẽ làm thật.

Hôm nay Bàn Đào thịnh yến không thể để người khác chê cười, đành phải tạm thời thỏa hiệp.

Hắn gật đầu với Sở Ca: "Được rồi.

Ký nhiên ngươi muốn Nhân tộc lên Phong Thần Bảng, vậy cứ theo phương án vừa rồi, cùng Tây Phương tử đệ tiến hành giao lưu tỷ thí.

Nếu thắng, liền có thể thay thế vị trí của họ." Sở Ca giơ tay ra hiệu dừng: "Chờ đã.

Ta nói là cùng Tây Phương tử đệ đối bỉ, nhưng Nhân tộc ta có hai vị Chuẩn Thánh, ngay cả Đại La Kim Tiên cũng có.

Ta muốn khiêu chiến hướng về tất cả mọi người trên Phong Thần Bảng.

Ai thua thì trực tiếp cút xuống.

Yêu cầu này tịnh không quá phận.

Hạo Thiên tuy là Thiên Đế, nhưng không có cường nhân phụ tá.

Nếu có Nhân tộc ta trợ lực thì sẽ khác." Sở Ca biết rõ Thiên Đình hiện tại bách phế đãi hưng, Hạo Thiên và Hồng Quân không có lựa chọn nào khác.

Hồng Quân Lão Tổ cuối cùng đành gật đầu: "Được, hai ngày sau ngươi dẫn Nhân tộc đến, tùy ý khiêu chiến.

Nhưng trước đó, người trên Phong Thần Bảng vẫn phải được phong thần theo quy củ.

Ta đáp ứng ngươi rồi, mau dẫn người đi đi." "Ký nhiên đã đạt thành cộng thức, vậy ta không quấy rầy nữa.

Phong Thần chi sự tạm không cần gấp, chi bằng chờ hai ngày sau hãy cử hành đại điển." Sở Ca nói xong liền xoay người rời đi.

Ra đến Nam Thiên Môn, Sở Ca phất tay nói với Nhân tộc: "Về nghỉ ngơi chỉnh đốn hai ngày.

Sau đó sẽ có một trận lôi đài, ai năng lực mạnh, người đó mới có thể tại Thiên Đình chính thức phong thần.

Hiện tại, đả đạo hồi phủ!" Nhân tộc có chút thắc mắc, có người quỳ xuống hỏi: "Nhân Vương, vì sao chúng ta phải trở về?

Chẳng phải ngài nói chúng ta muốn trở thành Thiên Đình bá chủ sao?" Sở Ca giải thích: "Mọi người chớ vội.

Hiện tại Thiên Đình chỉ là cái vỏ rỗng.

Hai ngày sau luận võ, ta nhất định phải để Nhân tộc đứng đầu chúng thần.

Đến lúc đó cả Thiên Đình đều là người Nhân tộc ta, muốn xưng bá có gì khó?

Phải làm đường đường chính chính." Nói xong, Sở Ca dẫn đội về Kiếm Sơn.

Tại Thiên Đình, Hạo Thiên nằm trên giường vẻ mặt khó coi nhìn Hồng Quân Lão Tổ.

Hắn không ngờ mình thua thảm hại như vậy. "Sư phụ, tiếp theo chúng ta nên làm gì?

Con căn bản không cách nào khống chế Nhân tộc." Hồng Quân Lão Tổ nhìn ra ngoài cửa sổ, trầm giọng nói: "Nhân Vương khí thế hung hung, Nhân tộc thế lực ngày một lớn mạnh, sớm muộn sẽ thành uy hiếp.

Nhưng chuyện hôm nay không thể không làm.

Hai ngày sau lôi đài, con phải cho Nhân tộc thấy sự lợi hại.

Ta sẽ an bài mười vạn thiên binh thiên tướng, có thể chọn từ Nhân tộc để hiển thị hữu hảo, nhưng những vị trí quan trọng như Đại La Kim Tiên thì tuyệt đối không thể giao ra.

Phải tìm cách đối phó mấy tên cao thủ của Nhân tộc.

Tuyệt đối không để bọn hắn thắng." Hạo Thiên gật đầu: "Con hiểu rồi.

Nhưng Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn có thể sẽ rất tức giận." "Mặc kệ bọn hắn.

Đây là thế giới cá lớn nuốt cá bé, thua thì phải chịu." Hồng Quân nói xong liền rời đi.

Hạo Thiên tu dưỡng một ngày, sau đó trực tiếp đi tới Kiếm Sơn.

Chưa vào đến nơi, hắn thấy Nhân tộc đang thao luyện, trong lòng thầm bội phục Nhân Vương.

Hắn đi tới trước mặt Khổng Tuyên: "Khổng Tuyên Thánh nhân, ta muốn gặp Nhân Vương.

Hy vọng ngài thông báo, ta mang theo mệnh lệnh của sư phụ Hồng Quân Lão Tổ tới bàn về chuyện lôi đài ngày mai." Khổng Tuyên làm như hoàn toàn không nhìn thấy Hạo Thiên, tiếp tục chỉ đạo Nhân tộc tu hành, coi Hạo Thiên như người trong suốt.

Đây là Khổng Tuyên cố ý trả thù cho sự vô lễ của Hạo Thiên trước đó.

Hạo Thiên cứ thế đứng xấu hổ tại chỗ, tiến thoái lưỡng nan.

Trong hoàn cảnh này, Hạo Thiên chỉ có thể tìm kiếm sự giúp đỡ của Khổng Tuyên, nhưng thái độ của Khổng Tuyên thực sự quá phận.

Hạo Thiên đứng trước mặt hắn, vẻ mặt không vui mở miệng nói: "Ý gì đây?

Ngươi hoàn toàn coi ta như không tồn tại, coi ta là người vô hình sao?

Ít nhất cũng phải có sự tôn trọng tối thiểu chứ.

Ta là Thiên Đế, các ngươi không tôn trọng ta, chẳng lẽ không muốn nhập chủ Phong Thần Bảng nữa?" Nghe vậy, Khổng Tuyên nhíu mày: "Đường đường là Thiên Đế mà cũng học được thói uy hiếp người khác sao?

Trong tình huống này, ngoại trừ Phong Thần Bảng ra, ngươi còn gì nữa?

Cầm Phong Thần Bảng của sư phụ ta ban cho để đi uy hiếp người

khác, thật là có mặt mũi.

Đừng tìm ta, sư phụ ta cũng không thể gặp ngươi lúc này.

Người hiện đang nghỉ ngơi, chờ đi, nửa canh giờ sau sư phụ ta sẽ tỉnh, lúc đó ta sẽ đưa ngươi đi gặp." Nói xong, Khổng Tuyên rời đi.

Hạo Thiên vô cùng phẫn nộ, hắn chưa từng nghĩ mình lại bị một Thánh nhân nhỏ bé chiết ma như vậy.

Vốn định để Khổng Tuyên chưởng quản mười vạn thiên binh thiên tướng, nhưng hiện tại xem ra điều đó là không thể.

Hắn sao có thể giao chức vị quan trọng như vậy cho loại người này.

Định xoay người bỏ đi, nhưng nhớ tới lời sư phụ giao phó, hắn cảm thấy cần phải bình tĩnh lại, không thể biểu hiện quá mức xúc động.

Chung quy vẫn là nên gặp Nhân Vương thì an toàn hơn, dù sao có một số việc xác thực cũng cần Nhân Vương giúp đỡ.

Hiện tại hắn mới hiểu được, vì sao Nhân Vương lại bá khí như thế, căn bản không sợ đắc tội Thiên Đình, bởi vì Thiên Đình hiện tại cái gì cũng không có.

Khó khăn lắm mới đợi được nửa canh giờ, Hạo Thiên lần nữa đứng trước mặt Khổng Tuyên, trong lòng thầm thề, nếu lần này còn bị cự tuyệt, hắn sẽ lập tức rời đi, tuyệt đối không chịu nhục nhã ở đây nữa. "Hiện tại có thể đưa ta đi gặp Nhân Vương rồi chứ?

Đã qua nửa canh giờ, đừng quá quá đáng, sự nhẫn nại của một người là có giới hạn.

Nếu chọc giận ta, các ngươi cũng không có kết cục tốt." "Yêu a, sao lại nóng nảy thế?

Ta thật không nhìn ra ngươi lại thiếu kiên nhẫn đến vậy.

Muốn gặp sư phụ ta, tự nhiên phải làm theo yêu cầu của ta.

Bất quá vận khí ngươi khá tốt, sư phụ ta đã tỉnh." Nói xong, Khổng Tuyên dẫn Hạo Thiên đến trước mặt Nhân Vương, gật đầu chào Sở Ca rồi xoay người rời đi, chỉ để lại Hạo Thiên và Nhân Vương trong phòng.

Sở Ca hoàn toàn không bất ngờ việc Hạo Thiên sẽ đến.

Có một số việc quả nhiên không sai biệt lắm so với dự đoán, đối với mục đích của Hạo Thiên, hắn ít nhiều cũng đoán được.

Đối với chút chuyện của Thiên Đình, hắn nắm rõ trong lòng bàn tay.

Chỉ là có một số việc hắn cảm thấy buồn cười, Hạo Thiên đang uổng phí tâm tư.

Hắn đột nhiên cảm thấy Hồng Quân Lão Tổ cũng chỉ đến thế mà thôi, đẩy đồ đệ ra làm tấm mộc, chuyện này coi như ngài ta có thể toàn thân trở ra.

Chương 207

Nghĩ tới đây, hắn không khỏi cười lạnh một tiếng.

Hạo Thiên thật sự rất đáng thương, phải chịu áp lực lớn như vậy, nhưng muốn thành công thì phải nỗ lực hơn nữa.

Không phải ai thành công cũng đều nhẹ nhàng, tu vi chuyện này cũng giảng duyên phận và nhân quả, cho nên mọi người đều biết không dễ dàng gì, tự nhiên không cảm thấy ai cao quý hơn ai.

Hắn chưa bao giờ cảm thấy người khác lợi hại hơn Nhân tộc. "Cơn gió nào thổi ngươi tới đây vậy?

Ta cũng không có đắc tội ngươi nha.

Bất quá ngày mai là lôi đài luận võ, ngài hôm nay tìm ta, tất nhiên là vì chuyện khác, có việc gì cứ nói đi." "Sự tình không giống như ngươi nghĩ nhẹ nhàng như vậy.

Bất kể ta tranh luận thế nào về chuyện này, tổng quy vẫn phải có người đi giải quyết vấn đề.

Ta sẽ không phải là người đó chứ?

Tình huống này ta cũng không cần giấu giếm." "Lần này tìm ta, là cầu xin Nhân tộc ta giúp đỡ sao?

Thiên Đình kia tuy nói là có mười vạn thiên binh, nhưng hiện tại giống như tư lệnh không quân, chỉ có thể chỉ huy cái vỏ rỗng.

À không đúng, còn có một Dao Trì.

Nhưng Dao Trì cùng ngươi bình khởi bình tọa, cũng không nói đến chuyện ai chỉ huy ai, thật sự rất cô đơn.

Đã muốn cầu người, cũng phải có bộ dáng cầu người, đem lời nói

thật lòng nói ra đi." Hạo Thiên hoàn toàn không mở miệng được.

Nhân Vương đem tất cả sự tình đều nói toạc ra rồi.

Quan trọng nhất là, hắn muốn giữ chút mặt mũi cũng không được, bởi vì tình huống chân thực của hắn đã bị người khác nhìn thấu.

Đột nhiên cảm giác có một loại gọi là "đánh mặt", giống như hiện tại, đứng ở chỗ này hận không thể tìm cái lỗ nẻ để chui xuống.

Vừa xấu hổ lại vừa mất mặt, nhưng đã đến đây rồi, nhất định phải đạt được mục đích.

Hắn cảm thấy Nhân Vương đã nói ra những lời này, tất nhiên trong lòng cũng đã có tính toán, đối với chuyện này, có khả năng sẽ lựa chọn vị trí cùng chiến tuyến, hoặc là sẽ lựa chọn đồng ý hợp tác.

Đã không còn đường lui, Hạo Thiên mở miệng nói: "Ngươi đã nhìn thấu rồi, vậy Nhân Vương, ta ở đây thỉnh cầu Nhân tộc giúp đỡ.

Mười vạn thiên binh cũng không nằm trong Phong Thần Bảng, nếu ngài đồng ý, mười vạn thiên binh này có thể trở thành người của Tiên gia.

Chuyện đề thăng tu vi không cần lo, Thiên Đình ta nãi là nơi tiên khí linh khí sung túc.

Cũng có thể ở lại đó tu hành trăm năm, bất quá ở Thiên Đình ta tu hành một ngày bằng hạ giới một năm.

Chuyện này không cần ta nói, ngài cũng biết ta làm cái hợp tác này, ngài chỉ lời chứ không lỗ." Sở Ca để ý cũng không phải là thế giới của mười vạn thiên binh thiên tướng, hắn để ý hơn là vị trí Đại La Kim Tiên cùng các vị trí quan trọng trên Phong Thần Bảng.

Nếu không đoán sai, trong Phong Thần Bảng, Nhân tộc tịnh không được vị liệt cao vị.

Muốn xung kích vị trí Đại La Kim Tiên, phỏng chừng cũng không dễ dàng để người ta đồng ý.

Đã vậy thì phải nghĩ biện pháp, nếu muốn Nhân tộc chỉ làm một ít tôm tép, vậy cũng đừng trách hắn quá phận tàn nhẫn.

Chuyện này cũng không cần nói nhiều, ngày mai lôi đài luận võ, xếp hạng đệ nhất vô phi là vài vị Đại La Kim Tiên bài danh.

Hắn khẳng định sẽ phi thường dễ dàng cầm xuống những danh ngạch này, cho nên không cần quá mức ưu tâm.

Hắn hoàn toàn muốn giá không Hạo Thiên tại Thiên Đình, làm Thiên Đế thì như thế nào, cũng chỉ là làm tấm gương mà thôi.

Hắn thập phần buông lỏng, cũng không cho phép có một số việc lần nữa phát sinh, tự nhiên phải kiên trì tới cùng, đồ dâng tới cửa nhất định phải kiên định nhận lấy.

Nếu mười vạn thiên binh thiên tướng đều là người Nhân tộc, như vậy về sau thống lĩnh cũng phi thường dễ dàng.

Chủ yếu là đối với cái vị trí Thiên Đế này, kỳ thật hắn không có quá lớn cảm giác, đối với quyền lợi cũng vô dục vô cầu.

Chỉ là thân làm thủ lĩnh Nhân tộc, nhất định phải đưa Nhân tộc lên một địa vị cao hơn, Thiên Đình chi thượng có thể dung nạp Nhân tộc là tốt nhất, ít nhất không cần tái xuất hiện tình trạng bị khi dễ.

Nếu cứ lần lượt dựa theo tu vi đi đề thăng năng lực, Nhân tộc hà chỉ ngàn năm vạn năm mới có thể tu thành Tiên gia?

Có khả năng trong đó sẽ có người đảo loạn, cho nên Thiên Đình chỉ có tự mình chưởng quản mới có thể yên tâm.

Nghĩ tới đây, hắn nhìn thoáng qua Hạo Thiên, sau đó mở miệng nói: "Về đề nghị của ngươi cũng không phải là không thể, chỉ là có

một số việc ta phải nói lời khó nghe trước, tình huống căn bản không giống ngươi nghĩ đơn giản như vậy.

Nói rõ ràng xong, đỡ cho sau này ta lại vì chuyện này mà trở mặt.

Mười vạn thiên binh thiên tướng là người Nhân tộc ta, tu vi có thể cần đề cao, nhưng tại trên Phong Thần Bảng, ta cũng muốn viết lên tên tuổi." "Phong Thần Bảng, theo ta được biết cũng không toàn là những kẻ hữu danh vô thực.

Mười vạn thiên binh thiên tướng hẳn là cũng sẽ không làm ngươi quá khó xử đi.

Vị liệt tiên ban, cho dù chức quan nhỏ nữa, đối với ta đều phi thường quan trọng." "Ngày mai lôi đài luận võ, ngài không được xuất ngôn ngăn cản.

Mặc kệ xuất hiện bất cứ chuyện gì, ta muốn mọi người đều công bằng công chính đi đối mặt.

Nếu ngài tìm bất cứ cớ gì, đừng trách ta trở mặt vô tình.

Nếu để cho các nhánh rẽ tán giáo khác biết Thiên Đình ngài là một nơi không giảng tín dụng, hậu quả nghiêm trọng thế nào, ta nghĩ đám tán nhân tu tiên kia cũng sẽ không còn tin tưởng ngài nữa đâu." Sở Ca nói xong, nhìn Hạo Thiên, phát hiện Hạo Thiên vẻ mặt đồi phế.

Hạo Thiên không còn cách nào kháng cự, đang suy nghĩ nên đáp ứng điều kiện như thế nào.

Sớm biết sẽ có một màn này, Thiên Đình cần Nhân tộc hỗ trợ, bởi vì phóng nhãn toàn bộ Hồng Hoang, trừ bỏ Nhân tộc có nhân lực, những kẻ khác căn bản không đáng nhắc tới.

Thông Thiên Giáo cũng không thể cùng Nhân tộc đánh đồng, hiện tại Nhân tộc không phải là Nhân tộc yếu ớt lúc mới được Nhân Tổ khai sinh, trải qua vạn năm biến hóa, sớm đã thoát thai hoán cốt.

Đừng nói hiện tại Hồng Quân Lão Tổ, ngay cả Nữ Oa đối với Nhân tộc cũng nên có sở kiêng kị.

Từ sau khi phân tách khỏi Hỗn Độn Nhân Tộc, Nữ Oa đối với Nhân tộc đã không còn năng lực chưởng khống quá lớn.

Lại thêm những chuyện phát sinh gần đây, hắn đã sớm nghĩ biện pháp để Nữ Oa mất đi quyền khống chế Nhân tộc, cho nên hiện tại không có Nữ Oa, Nhân tộc cũng không cần có bất kỳ lo lắng nào.

Sự thật bày ra trước mắt, không dung người khác không tin.

Nhân tộc chậm rãi trưởng thành, tốc độ cực nhanh, không kịp để cho mọi người phản ứng.

Ngàn năm thời gian, lại tu thành mấy cái Đại La Kim Tiên, đây không phải người bình thường có thể làm được.

Sở dĩ năng lực thống trị Thiên Đình, cũng là bởi vì có ban đế khí này.

Quang bằng sức mạnh một người vô pháp khống chế Thiên Đình, cho nên nói, hiện tại hà chỉ có đế khí, còn có tự tin. "Chỗ ta còn lưu hai cái Chuẩn Thánh, nếu để bọn họ vị liệt tiên ban, chuyện Thánh nhân lịch kiếp không cần ta nói lại nữa chứ?

Tại Hồng Hoang, không có chuyện gì mà ta không thể chưởng quản.

Có một số việc không cần nói quá rõ, mọi người đều tâm tri đỗ minh (trong lòng hiểu rõ).

Chuyện này tuy rằng vô pháp chưởng khống, nhưng chung quy vẫn tiến vào nội tâm sâu thẳm của ta." "Nghĩ cho kỹ đi, ta cảm thấy yêu cầu này hoàn toàn không có một chút quá phận, đều chỉ là dựa theo trạng thái bình thường hiện tại.

Nếu có thể đáp ứng, như vậy hết thảy dễ nói, hiện tại liền có thể đem mười vạn thiên binh thiên tướng đi.

Như nếu vô pháp đáp ứng, hiện tại ngươi có thể rời đi, nhưng tới lúc Phong Thần Bảng mở ra, ta nhất định sẽ cắn chết không buông, suy nghĩ cho kỹ, đừng để cuối cùng mất cả chì lẫn chài." Nghe Sở Ca nói những lời này, Hạo Thiên thật sự cảm thấy phi thường khó chịu.

Đây là lần đầu tiên nếm mùi vị bị người uy hiếp, thân phận của hắn tôn quý biết bao.

Nhưng hiện tại đúng là phong thủy luân lưu chuyển.

Nhân Vương uy hiếp hắn hoàn toàn có tác dụng, hắn phát hiện mình hào vô để kháng chi lực, trừ bỏ đáp ứng ra, biệt vô pháp (không còn cách nào khác).

Hiện tại mới hiểu được, vì sao sư phụ lại nhượng bộ, bởi vì cần Nhân tộc trợ giúp.

Quan trọng nhất là nếu không thỏa mãn điều kiện của Nhân Vương, thì hậu tục cũng không có phương pháp tốt hơn để đối mặt.

Hiện tại Thiên Đình đối mặt nguy cơ lớn nhất lại là Nhân tộc, ngẫm lại đều cảm thấy phi thường buồn cười.

Chỉ có thể đi một bước tính một bước, trước tiên giải trừ nguy cơ Thiên Đình đã.

Tổng không thể tại ngày lôi đài để người khác cảm thấy Thiên Đình chỉ là thùng rỗng kêu to.

Hơn nữa sớm muộn gì cũng cần những thiên binh thiên tướng này, tại Nhân tộc chọn lựa, cũng là chuyện thường.

Cả Hồng Hoang, mười vạn thiên binh thiên tướng cũng chỉ có thể vào Nhân tộc mà chọn.

Nghĩ tới đây, hắn trực tiếp gật đầu, mở miệng nói: "Những đề nghị này của ngài ta toàn bộ đáp ứng.

Ta hiện tại muốn đem những thiên binh thiên tướng này đi, đến nỗi nhân tuyển, hy vọng ngài tiến hành chọn lựa.

Về phần lôi đài luận võ ngày mai, khẳng định công bình công chính, ngài cứ yên tâm.

Ta đường đường là Thiên Đình cũng không đến mức làm ra những chuyện không giải thích được như vậy, Phong Thần Bảng thượng nhất định bằng vào thực lực nói chuyện." "Nhưng cũng hy vọng ngài có thể hơi chút thể lượng (thông cảm).

Chương 208

Ta hy vọng những vị trí Đại La Kim Tiên ngài đừng tranh nữa, lúc này Thiên Đình có mấy vị trí trọng yếu đều sẽ không lưu cho Nhân tộc.

Ta không có khả năng ngốc đến mức để Nhân tộc hoàn toàn khống chế.

Có vài vị tu tiên chi nhân của Tam giáo, thực lực mạnh hơn ngài, cho dù lôi đài luận võ, ngài cũng phỏng chừng thắng không nổi." Sở Ca không tiếp tục tranh luận chuyện này, có một số việc phải dùng thực lực nói chuyện.

Chỉ cần thực lực đến nơi, những chuyện khác căn bản không cần để trong lòng.

Vị trí kia, hắn nhất định phải chiếm một tịch.

Hắn biết Hạo Thiên khẳng định sẽ không nói thật, phản chính bất quản vô luận như thế nào, chuyện này hắn tuyệt đối sẽ không bỏ qua.

Thứ Sở Ca muốn, Hạo Thiên khẳng định sẽ không muốn cấp.

Đã như vậy, cũng chỉ có thể chờ luận võ ngày mai xem tình huống chân thực rồi mới định đoạt.

Hiện tại Thiên Đình còn chưa hình thành, hắn cường thế nhập trú cũng là bình thường.

Từ lúc bắt đầu đến bây giờ, hắn chưa bao giờ có ý định buông tha.

Hạo Thiên muốn mười vạn thiên binh thiên tướng, vậy thì cho hắn, cũng biết mười vạn thiên binh thiên tướng căn bản không đủ dùng, bất quá với thế lực Thiên Đình hiện tại thì dư dả.

Sở Ca hiểu dã tâm của Hạo Thiên, cần mượn sức mạnh Hạo Thiên hoàn thành đại sự, như vậy về sau xử lý sự tình đều phương tiện một chút. "Đã như vậy thì để ngày mai nói chuyện.

Ngươi đi chọn lựa đi, chuyện này ta hướng tới mặc kệ không hỏi." Nói xong lời này, Sở Ca trực tiếp gọi Khổng Tuyên vào: "Ngươi đi cùng Hạo Thiên đi chọn lựa mười vạn thiên binh thiên tướng." Khổng Tuyên làm tư thế mời, sau đó liền mang theo Hạo Thiên rời đi.

Sở Ca trong lòng cảm thấy có chút không đúng, xem ra cần phải chuẩn bị kỹ càng hơn.

Hắn không tiếp tục nghỉ ngơi, trực tiếp đi Thông Thiên Giáo, hắn muốn tìm kiếm sự giúp đỡ từ Thông Thiên Giáo Chủ.

Có một số việc không cần nói quá rõ, ngay cả Hồng Quân Lão Tổ còn phải đi tìm bang thủ, có khả năng sẽ làm một ít chuyện khiến người ta không dự đoán được.

Biết trong Phong Thần Bảng có đệ tử Thông Thiên Giáo, vì để tự vệ, Thông Thiên Giáo Chủ khẳng định sẽ đồng ý đề nghị của hắn.

Nghĩ tới đây, hắn trực tiếp đến trước đại điện Thông Thiên Giáo, quả nhiên thấy Thông Thiên Giáo Chủ đang giáo huấn chúng đệ tử.

Hắn không quấy rầy, cũng không nghe lén, trực tiếp nhắm mắt dưỡng thần. "Không biết Nhân Vương giá lâm có chuyện gì?

Ngài không phải nên bận rộn chuẩn bị cho lôi đài luận võ ngày mai sao?

Có không rảnh tới nơi này của ta, mang lý thâu nhàn (trốn việc tìm nhàn), hẳn là muốn cùng ta hảo hảo ôn chuyện cũ?" Thông Thiên Giáo Chủ thật không ngờ Nhân Vương vẫn sẽ xuất hiện ở đây.

Theo đạo lý, hiện tại hẳn là lúc Nhân tộc bận rộn nhất.

Vừa mới bắt đầu cảm giác được khí tức Nhân Vương, hắn còn tưởng mình sinh ra ảo giác.

Hắn rất tò mò, cảm thấy mục đích lần này của Nhân Vương không đơn giản. "Cũng chỉ có ngươi mới biết điều khản (trêu chọc) ta như vậy.

Ta nào có đại sự gì, chuyện ta muốn mở lôi đài luận võ quả nhiên truyền đi thật nhanh, toàn bộ Hồng Hoang khủng hoảng không ai không biết, không ai không hiểu đi.

Ta tìm ngươi tự nhiên là vì chuyện này.

Ta biết lần này đệ tử trong Phong Thần Bảng chiếm bao nhiêu danh ngạch, nhưng ta muốn cùng ngươi làm cái hợp tác." Sở Ca nói thẳng ý định.

Bất luận như thế nào, chuyện này hắn đều không thể thỏa hiệp.

Nếu đã lựa chọn làm một số việc khiến người ta không thể lý giải, vậy cũng đừng trách hắn không khách khí.

Hiện tại chế độ Thiên Đình chưa hoàn thiện, có thể đoạt chiếm tiên cơ, tuyệt đối là cơ hội tốt nhất.

Thực lực của hắn xứng đáng với dã tâm của hắn, cho nên không cần thiết phải buông tha.

Cùng Thông Thiên Giáo giao hảo cũng là bình thường.

Có nắm chắc mới dám làm, nếu không có khả năng hắn đã không đến đây thương thảo. "Ngươi không biết quy tắc thi đấu sao?

Ngày mai người của ta sẽ tùy ý chọn lựa người trên Phong Thần Bảng để khiêu chiến, chỉ cần thắng, có thể thay thế vị trí của người khác.

Cho nên ngươi cũng biết những đệ tử kia đối với ta không chịu

nổi một kích thế nào.

Bất quá lần này ta chủ yếu nhắm vào Tây Phương Giáo.

Ta muốn chiếm lĩnh vị trí đệ nhất Phong Thần Bảng, cũng chính là Nguyên Thủy Thiên Tôn, tuy rằng có chút dị tưởng thiên khai (viển vông), nhưng chung quy cũng muốn thử một lần.

Ngày mai ta hy vọng người của ngươi có thể giám sát, xem có chuyện gì khác phát sinh hay không.

Ta sẽ không chọn người của ngươi để tỷ thí." Nghe Nhân Vương nói, Thông Thiên Giáo Chủ trong lòng có suy tính khác.

Nếu đáp ứng, thật sự chẳng khác nào phản bội Hồng Quân Lão Tổ.

Nhưng nếu không đáp ứng, đệ tử của hắn đối với Nhân tộc tương đương với một món ăn ngon.

Tuy rằng thực lực so với Tây Phương Giáo có mạnh hơn một chút, nhưng Nhân tộc trải qua ngàn năm thức tỉnh khiến người ta có chút úy kỵ.

Nhân tộc là hậu khởi chi tú (ngôi sao mới nổi), đệ tử của hắn xác thực không có năng lực đối kháng.

Chuyện Phong Thần Bảng hắn vốn không muốn dính vào, nhưng tình huống này xem ra cũng không thể cự tuyệt.

Chỉ là việc giám sát mà thôi, cũng không có vấn đề gì quá lớn. "Đã nói đến mức này, ta tự nhiên không có lý do từ chối.

Chuyện giám sát đối với ta dễ như trở bàn tay, ngài cứ yên tâm.

Bất quá nói thật, ngươi muốn cùng Thiên Đình đối đầu, muốn Nhân tộc vị liệt tiên ban, nếu ở đó hưng phong tác lãng, thật sự có chút không phải với những người kia.

Hơn nữa Phong Thần Bảng một khi cử hành nghi thức, mọi chuyện sẽ không đơn giản như vậy.

Chúng thần trên bảng không phải để chơi đùa, một khi phản kháng, ngươi cũng không gánh vác nổi." Sở Ca gật đầu, Thông Thiên phân tích rất đúng.

Nếu chỉ là Thiên Đình hiện tại thì khẳng định vô sở úy cụ (không sợ hãi), dù sao chỉ là cái vỏ rỗng.

Nhưng nếu chúng thần liên hợp, thì đối phó sẽ phi thường cật lực.

Vì để Nhân tộc lập túc (đứng vững) trên Thiên Đình, hắn chưa bao giờ từ bỏ, chỉ là lựa chọn phương thức không giống nhau, nếu không hắn đã sớm chiếm Thiên Đình làm của riêng.

Nhưng có một số việc không phải chiến đấu cơ năng là có thể giải quyết, phải suy nghĩ kỹ càng hơn. "Ta biết rõ những vấn đề này, cho nên đã chuẩn bị tốt, tuyệt đối không để xuất hiện bất kỳ ý ngoại nào.

Khi người của ta túc vị (đứng vững) trên Phong Thần Bảng, vị liệt tiên ban tại Thiên Đình, thì mọi chuyện sẽ giải quyết dễ dàng.

Đều là người của ta, ta có gì không làm được?

Hạo Thiên đối với ta, bất quá chỉ là con kiến dưới chân mà thôi.

Hắn muốn ngồi vững vị trí Thiên Đế, cũng phải xem có năng lực đó hay không.

Ta để hắn đắc ý một hai ngày, Hồng Quân Lão Tổ chưa chắc sẽ nhúng tay vào việc này, chuyện hôm nay ta đã nhìn thấu rồi.

Ta trước mắt không có yêu cầu gì khác, chỉ có việc này.

Đã đáp ứng, vậy ngày mai ta chờ xem kịch vui.

Không chỉ Thông Thiên Giáo, còn có Tiệt Giáo và Xiển Giáo, những người sau lưng bọn họ cũng không thể khinh thường." Sở Ca

thở dài một hơi, sau đó rời đi.

Lần này tuyệt đối sẽ không để xuất hiện bất kỳ vấn đề gì, miếng thịt béo Thiên Đình này hắn ăn định rồi, tuyệt đối sẽ không nhả ra.

Nhanh chóng đến ngày luận võ, Sở Ca đã sớm để mọi người chuẩn bị tốt.

Nhân tộc tuy là hậu khởi chi tú, nhưng tuyệt đối không thể thua.

Những đạo hữu tu tiên kia đối với hắn kỳ thật không chịu nổi một kích.

Chuyện này chỉ hứa thành công, không hứa thất bại, đối với Thiên Đình, phải dung nhập trong đó.

Đợi Sở Ca dẫn mọi người tới Thiên Đình, phát hiện các đạo hữu đều đã tới.

Mặc kệ năng lực thế nào, hiện tại đại chiến Phong Thần Bảng, ai cũng muốn đoạt một danh vị.

Sở Ca nhìn Nhân tộc phía sau, lộ ra nụ cười.

Chương 209

"Hoan nghênh mọi người đến Thiên Đình ta.

Lần đầu tiên tổ chức lôi đài luận võ, nguyên bản sẽ trực tiếp tuyên bố Phong Thần Bảng nghi thức, nhưng hiện tại đã có người đề xuất không hài lòng, vậy ta tự nhiên muốn công bằng công khai đi đối đãi.

Phong Thần Bảng ở trên tay ta, lúc này nếu có người khiêu chiến, trực tiếp đứng ra.

Hiện tại ta muốn công khai Phong Thần Bảng, nếu có người muốn khiêu chiến, liền có thể trực tiếp bước lên lôi đài.

Nhưng lần này ta lấy Nhân tộc ưu tiên, dù sao lôi đài chủ yếu vì Nhân tộc mà thiết trí.

Muốn khiêu chiến ai, trực tiếp điểm danh là được, khiêu chiến thành công liền có thể trực tiếp lên Phong Thần Bảng.

Nếu những người khác muốn khiêu chiến cũng được, chờ khiêu chiến xong, trực tiếp hướng Nhân tộc phát khiêu chiến thư là được." Trong tình huống này, Hạo Thiên sao có thể dễ dàng buông tha Nhân tộc.

Hắn đã sớm chuẩn bị hai tay, tuyệt đối không để Nhân tộc đắc ý, vị trí Thượng Tiên nhất định phải có nhân tố do sư phụ chọn lựa.

Hắn không nói hai lời, trực tiếp đem Phong Thần Bảng phóng lên không trung mở ra, tất cả đều rõ ràng trước mắt.

Ngay cả Sở Ca cũng không có vị trí Thượng Tiên, lại cấp cho người của Tiệt Giáo (hoặc Tây Phương Giáo trá hình).

Cũng bình thường, xưa nay Hồng Quân Lão Tổ hỉ ái người của Xiển Giáo và Tiệt Giáo, quả nhiên được thiên ái thì vĩnh viễn có thị vô

khủng (được chiều chuộng mà không sợ gì).

Sở Ca nhìn thoáng qua vài vị Đại La Kim Tiên bên cạnh, chỉ chọn một người cả người đầy cơ bắp, đi chân trần, nói: "Lên đó khiêu chiến đi, không thể để ta mất mặt.

Trực tiếp lấy vị trí Thượng Tiên, những vị trí khác ta không quan tâm.

Nếu không thắng, mấy ngàn năm tu luyện coi như uổng phí.

Ta tin tưởng thực lực của ngươi, Nhân tộc ta nhất định phải xuất nhân đầu địa." Người chân trần (Xích Cước) gật đầu, trực tiếp bước lên lôi đài: "Thượng Tiên chi vị chỉ có một người, vậy ta liền khiêu chiến vị trí dưới một người trên vạn người này." Nghe vậy, Giáo chủ Tiệt giáo trực tiếp bước ra.

Hắn thập phần khó hiểu nhìn Xích Cước trước mặt.

Loại người dựa vào tu vi lên Đại La Kim Tiên này, hắn tự nhiên có chút kính bội, nhưng cũng không đến mức úy kỵ.

Hơn nữa hiện tại hắn cũng là Đại La Kim Tiên đương thứ.

Có thể được Hồng Quân Lão Tổ phong làm Thượng Tiên, chứng minh hắn là lợi hại nhất.

Kẻ này không biết sống chết muốn khiêu chiến, vậy tự nhiên cũng phải hảo hảo đáp trả, trong lòng hắn chưa từng thua. "Mọi người đều nói trên lôi đài vô tính mệnh, chi bằng ký sinh tử trạng, sinh tử các hữu thiên mệnh.

Nếu ta thủ hạ lưu tình, tha cho ngươi một mạng, cũng coi như ta đại độ.

Đối với kẻ không biết tự lượng sức mình, ta thật sự có chút tàn nhẫn." Xích Cước thật sự nghe chán mấy lời này, trực tiếp cắt ngang

lời Giáo chủ Tiệt giáo: "Bớt nói nhảm, trực tiếp khai chiến đi.

Thua mất mạng, thắng do trời định." Nghe lời nói trung khí mười phần, phi thường bá khí này, Sở Ca nhịn không được vỗ tay tán thưởng.

Không hổ là Nhân tộc hắn dạy dỗ, thua cũng phải thua có nhan diện.

Hắn tiếp tục quan chiến.

Đối phó Giáo chủ Tiệt giáo không phải chuyện dễ dàng, nhưng nhìn Phong Thần Bảng tuy lợi hại, hắn cũng tuyệt không lo lắng.

Xích Cước như được tiếp thêm sức mạnh, trực tiếp xông vào Giáo chủ Tiệt giáo.

Hai người đánh gần 300 hiệp, chung quy vẫn bất phân thắng bại.

Sở Ca lắc đầu, 300 hiệp chưa phân thắng bại, chứng tỏ Xích Cước tiến bộ, còn Giáo chủ Tiệt giáo thụt lùi.

Hắn nhìn ra Xích Cước hẳn là có thể thắng lợi.

Lúc này, chỉ thấy Xích Cước huy vũ nắm tay đấm tới, Giáo chủ Tiệt giáo phi thường linh hoạt né tránh.

Nhưng hoàn toàn không ngờ Xích Cước xoay người, trực tiếp tung một cước đá bay hắn ra ngoài.

Kỳ thật một cước này tịnh không sử dụng bao lớn sức mạnh, nhưng Sở Ca biết một cước này không phải Giáo chủ Tiệt giáo có thể thừa thụ, bởi vì sức mạnh đôi chân của người này phi thường phát đạt.

Nhìn như chỉ dùng sáu bảy phần lực, kỳ thật so với mười phần lực của người thường còn mạnh hơn.

Nếu Giáo chủ Tiệt giáo có thể chịu đựng được thì còn cơ hội

thắng, nhưng thấy hắn trực tiếp hộc máu, ngã ngồi trên mặt đất, vận khí biết đã thua.

Chỉ là nhìn người của Tiệt Giáo có chút không thành thật, khẳng định muốn dùng thủ đoạn.

Đối với loại môn phái này, hắn hạ nhãn (coi thường), nhưng cũng không thể để thủ đoạn của bọn họ hủy đi nỗ lực của Nhân tộc. "Khổng Tuyên, đi chặn lại người kia.

Xem ra thủ đoạn của hắn không đơn nhất đâu, nhất định phải nhìn kỹ, tuyệt đối không thể để xuất hiện vấn đề gì." "Đã biết, sư phụ." Khổng Tuyên xoay người rời đi.

Sở Ca tiếp tục quan chú lôi đài, phát hiện Xích Cước đã dừng lại, hắn rất chính nghĩa, tịnh không thừa cơ công kích.

Nhưng Giáo chủ Tiệt giáo khả năng không nghĩ vậy, đây là cơ hội mười phần, hắn khẳng định đang tính toán làm sao công kích Xích Cước.

Sở Ca biết mình không thể can thiệp, nếu không sẽ bị người ta nắm thóp, chỉ có thể án binh bất động.

Xích Cước thấy Giáo chủ Tiệt giáo vận khí cũng không sai biệt lắm, nếu tiếp tục nữa thì sợ lỡ thời gian, liền mở miệng: "Thân là một giáo chủ, đừng thí đồ (có ý đồ) kéo dài thời gian.

Thua hay thắng bất quá chỉ là chuyện trong nháy mắt.

Thắng được thì thắng, thua cũng đừng để mất mặt mới được.

Nếu còn tiếp tục như vậy, đừng trách ta không khách khí, dù sao mấy thủ đoạn kia đối với ta hoàn toàn vô dụng." Giáo chủ Tiệt giáo tự biết không thể kéo dài quá lâu, nếu không chỉ làm người ta thêm khinh thường.

Nhưng làm sao cam tâm đem vị trí củng thủ nhường cho người khác, hơn nữa chỉ là một tiểu tử Nhân tộc yên lặng vô danh.

Trong lòng cảm thấy như bị sỉ nhục, nếu không nhận thua thì khẳng định sẽ mất mạng tại đây.

Nội tâm giãy giụa, đành phải dùng phương pháp đặc thù, sử dụng một ít thủ đoạn bất chính quy để bảo trụ vị trí hiện tại.

Hắn vận dụng toàn thân khí lực, từ từ đem linh lực tụ tập tại một chỗ, cố ý ẩn tàng không để mọi người phát hiện.

Đột nhiên hắn mở mắt, nhìn về phía Xích Cước: "Người trẻ tuổi nói chuyện không cần quá mức chấp nhất.

Trong tình huống này, uy hiếp ta đối với ngươi không có chỗ tốt.

Ai thua ai thắng, sự tình chưa đến hồi kết, dù là giây cuối cùng cũng có thể sinh ra phản chuyển, cho nên đừng quá vội vã hạ định luận." Nói xong, Giáo chủ Tiệt giáo đem linh lực toàn bộ chuyển hóa thành những lưỡi dao gió vô hình sắc bén, đại thủ vung lên, chỉ thấy chung quanh gió thổi tứ tung.

Đột nhiên xuất hiện một trận gió khiến Sở Ca cũng có chút mở không ra mắt, nhìn về phía Giáo chủ Tiệt giáo phát hiện chung quanh hình thành vô số ảo ảnh, biết đại sự không ổn.

Trận gió này không hề bình đạm vô kỳ, là cố ý vi chi (cố tình làm ra), để dễ dàng công kích Xích Cước.

Sở Ca không nói hai lời, phi thăng lên trước mặt Giáo chủ Tiệt giáo, vẻ mặt bỉ thị nhìn hắn, trực tiếp thân xuất một chưởng, đánh bay Giáo chủ Tiệt giáo ra khỏi lôi đài.

Sau đó đại thủ vung lên, gió cũng biến mất.

Mọi người nhìn tình hình này đều nghị luận sôi nổi, không biết rốt

cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Sở Ca chỉ vào Giáo chủ Tiệt giáo nói: "Dùng một ít thủ đoạn bẩn thỉu để cản trở thi đấu, thua là do kỹ không bằng người, hiện tại càng đánh mất bản chất.

Hạo Thiên, ngươi xem, dùng ai thắng ai phụ để gian lận thành cái dạng này rồi, chẳng lẽ còn lý do gì để tiếp tục tham dự?

Hơn nữa sử dụng thủ đoạn không quang minh chính đại, thật sự quá hạ lưu." Bị Sở Ca gọi thẳng tên, Hạo Thiên có chút không quen.

Muốn giúp Giáo chủ Tiệt giáo cũng không thể nữa, sự thật bày ra trước mắt.

Hắn vẻ mặt bi thống nhìn Giáo chủ Tiệt giáo, sau đó mở miệng: "Giáo chủ Tiệt giáo xuất cục (loại), vị trí Thượng Tiên đổi người.

Ta thấy người chân trần này, ưu điểm là sức mạnh chân phi thường phát đạt, chi bằng trực tiếp gọi là Xích Cước Thượng Tiên." Đây là cố ý, vừa là châm chọc, cũng là khích lệ.

Một người Nhân tộc, một kẻ chân trần, lại có thể đoạt vị trí Thượng Tiên.

Hắn muốn kích thích người khác khiêu chiến cái gọi là Xích Cước Thượng Tiên này.

Sở Ca tự nhiên biết Hạo Thiên đang tính toán gì, nhưng hắn hoàn toàn không để ý.

Chỉ cần lấy được vị trí trong lòng mong muốn, tên gọi gì cũng không sao cả.

Xích Cước Thượng Tiên nghe cũng không tệ.

Quả nhiên thủ hạ mấy Đại La Kim Tiên hoàn toàn không làm hắn thất vọng, ba cái Đại La Kim Tiên toàn bộ đều khiêu chiến thành công,

vị cư Phong Thần Bảng.

Nội tâm hắn phi thường vui vẻ.

Thiên Đình lúc này cơ bản đã là vật trong túi.

Thi đấu chính thức kết thúc, Sở Ca định rời đi thì Hạo Thiên gọi lại: "Nhân Vương lưu bước.

Ngài đã đạt được thắng lợi lớn, ta an bài công tác, ngài cũng nên tham dự một chút.

Chương 210

Dù sao hiện tại lưu lại đại bộ phận đều là người Nhân tộc, ngài ở lại cũng có thể khiến họ nghe lời hơn." Sở Ca vốn định từ chối, nhưng nghĩ lại nếu từ chối thì không thỏa đáng lắm, đành tạm thời tham dự.

Hắn tiến vào Lăng Tiêu Bảo Điện, như thường lệ ngồi thẳng vào vị trí chính chủ, mặc kệ Hạo Thiên nghĩ gì.

Nhìn phía dưới ô ương ương (đông nghịt) người, nội tâm phi thường vui vẻ. "Hôm nay những gì đã làm, ta đều phi thường vui vẻ.

Ta vốn không định nói gì, dù sao các ngươi đều có quan chức, làm việc cũng là bình thường, cứ để Hạo Thiên an bài.

Nhưng Hạo Thiên thịnh tình mời mọc, ta không thể từ chối, ta sẽ tham dự một chút vào sự vụ cụ thể." Nghe Nhân Vương nói, mặt Hạo Thiên không khỏi co rút.

Nhân Vương đảo khách thành chủ (khách lấn át chủ) công lực thật sự lợi hại.

Bất quá hắn cũng không còn cách nào khác.

Hạo Thiên nhìn những người trên Phong Thần Bảng được xếp lại danh sách, trong lòng trăm cảm xúc lẫn lộn.

Hắn đại thủ vung lên, đem chức vị và trách nhiệm của từng người triển hiện ra.

Riêng về Xích Cước Thượng Tiên, hắn cảm thấy cần an trí kỹ hơn. "Hiện có mười vạn thiên binh thiên tướng toàn bộ quy về Thượng Tiên thống lĩnh.

Về phần những giới hạn khác, tạm thời ai về chỗ nấy.

Mười vạn thiên binh hy vọng Xích Cước Thượng Tiên có thể phân phối tốt vào các vị trí Tiên gia." Phân phối xong, Hạo Thiên cho mọi người lui ra, chỉ giữ Nhân Vương lại.

Hắn muốn tìm cách khống chế Nhân tộc, tuyệt đối không thể để Nhân tộc trở thành uy hiếp của Thiên Đình.

Suy đi nghĩ lại, hắn quyết định muốn cùng Nhân Vương ký hiệp nghị hòa bình. "Nhân Vương, có một số việc ta muốn cùng ngài hảo hảo thương lượng.

Nhân tộc các ngài vị liệt tiên ban, ta có vài quy củ muốn định ra.

Nhân tộc có thể thông qua tu vi để tấn thăng, nhưng cũng chỉ có thể trở thành thiên binh.

Nếu muốn đạt được quyền lực lớn hơn, nhất định phải trải qua tầng tầng khảo hạch, ít nhất phải trên Thánh nhân mới có thể giữ chức vị quan trọng của Tiên gia.

Ngoài ra, ta muốn có một cái khẩu đầu hiệp nghị (thỏa thuận miệng): Bất kể sau này xảy ra chuyện gì, Nhân tộc và Thiên Đình nhất định phải hòa hợp chung sống, tuyệt đối không thể có một bên gây sự, nếu không coi như vi ước, Hồng Hoang chúng sinh đều có thể thảo phạt." Sở Ca rốt cuộc đã hiểu vì sao Hạo Thiên giữ hắn lại.

Thì ra Hạo Thiên thật sự sợ hãi.

Đã biết Nhân tộc lợi hại như vậy, sao lúc trước còn làm mấy chuyện ngu ngốc kia?

Sở Ca muốn chưởng khống Thiên Đình, muốn mượn sức mạnh Hạo Thiên, nhưng xem ra Hạo Thiên đã có sở lĩnh ngộ.

Hắn cười lạnh: "Đừng có áp đặt quy định cưỡng ép lên ta.

Nếu ngươi cảm thấy tự phong Thiên Đế là hữu ích, ta thấy ta cũng

có thể thay thế, người Nhân tộc có năng lực làm Thiên Đế nhiều lắm, không chỉ có một người đâu.

Ngươi muốn làm bá chủ duy nhất của Thiên Đình sao?

Không thực tế đâu.

Ngươi cảm thấy ta dễ bắt nạt sao?

Chi bằng thế này, ngươi về chỗ sư phụ ngươi đi, ta chưởng quản Thiên Đình, xem thử sư phụ ngươi có tìm ta gây phiền toái hay không.

Nếu không có ý kiến thì ta thay ngươi chưởng quản Thiên Đình hai ngày." Đây là uy hiếp trắng trợn.

Hạo Thiên tức giận đến cực điểm.

Nhân Vương dăm ba câu đã muốn cướp địa vị của hắn.

Tuy sợ hãi năng lực của Nhân Vương, nhưng vì tôn nghiêm, hắn quyết chiến một trận, tuyệt đối không cúi đầu nhận sai hay bỏ chạy, Thiên Đình vốn là địa bàn của hắn. "Ngài năng lực có mạnh nữa cũng không thể ở đây ăn nói bừa bãi, thậm chí ngậm máu phun người!

Thiên Đình ai không biết là địa bàn của Hạo Thiên ta?

Ta xưng là Thiên Đế cũng là chuyện bình thường.

Hôm nay ta làm đông đạo chủ tổ chức lôi đài, cho nên ta không thể nào đem Thiên Đình chắp tay nhường cho kẻ khác.

Hơn nữa Thiên Đình là do sư phụ ta tạo ra, muốn tay không bắt sói, có chút quá không thực tế.

Đừng tưởng sư phụ ta không dám làm gì ngươi, chỉ là nể mặt ngươi chút thôi.

Có một số việc điểm đến là dừng (điểm đáo vi chỉ) là được." Dứt lời, Hạo Thiên trực tiếp ra tay với Nhân Vương.

Hai người đánh nhau một đoàn, phi thường náo nhiệt.

Chỉ là rất nhanh Hạo Thiên rơi vào hạ phong.

Hắn nhận ra Nhân Vương còn chưa dùng toàn lực.

Hắn bắt đầu hoảng sợ, biết mình không phải đối thủ, chỉ có thể lạc hoang nhi đào (bỏ chạy thục mạng). "Ngươi chờ đó, ta tuyệt đối sẽ không buông tha ngươi!

Đợi ngày ta thành công trở về, chính là ngày lấy tính mạng ngươi!" Nhìn Hạo Thiên bỏ chạy, Sở Ca nhịn không được cười.

Thật quá buồn cười.

Nếu Thiên Đình dễ dàng lấy được như vậy, hắn đã tự mình cải cách rồi.

Nhân tộc hiện tại hoàn toàn nắm giữ Thiên Đình.

Hắn nhìn Khổng Tuyên vừa bước vào: "Hiện tại đem một nửa sức mạnh Nhân tộc tiến vào Thiên Đình.

Nam Thiên Môn, Đông Trực Môn, tìm người có năng lực thủ hộ thật tốt.

Bảo Thành Vũ dẫn mười vạn thiên binh thiên tướng tiến hành thao luyện, ta muốn trạng thái tốt nhất để nghênh tiếp địch nhân." Khổng Tuyên ánh mắt đầy kinh hỉ và sùng bái: "Vậy hiện tại Nhân tộc ta há chẳng phải là bá chủ giữa trời và đất tại Hồng Hoang sao?

Ngài có việc gì phân phó, ta lập tức đi làm." Sở Ca lắc đầu, không thể nóng vội.

Còn phải đợi một người, đó là Hồng Quân Lão Tổ.

Đồ đệ bị khi dễ thành cái dạng này, lão khẳng định muốn tới tính sổ. "Tạm thời cứ như vậy đi.

Ngươi đưa ta đến chỗ Dao Trì và Tiếp Dẫn nghỉ ngơi, ta muốn hảo hảo hội kiến bọn họ." Sở Ca đi theo Khổng Tuyên đến thiên điện, trực tiếp đẩy cửa đi vào.

Dao Trì đang suy yếu nằm trên giường, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều ở một bên nghỉ ngơi.

Những Thánh nhân này cũng chỉ đến thế, hữu danh vô thực. "Thật không ngờ ta đến nhanh như vậy phải không?

Ta chỉ đến thông báo: Thiên Đình hiện tại thuộc về Nhân tộc ta.

Các ngươi có thể chọn thời gian rời đi, nhưng không thể kéo dài quá lâu, nếu không ta sẽ không vui." Dao Trì ác độc trừng mắt nhìn Nhân Vương: "Đừng tưởng dùng dăm ba câu là có thể làm ta lùi bước.

Thiên Đình ai không biết là của sư phụ ta Hồng Quân Lão Tổ?

Ngay cả ta và Hạo Thiên cũng chỉ là phụng mệnh sư phụ quản lý.

Ta không phải trẻ con lên ba, căn bản không thể lừa gạt ta.

Đừng tưởng ta bị trọng thương mà không thể đối kháng với ngươi, dù hôi phi yên diệt, ta cũng sẽ không cúi đầu trước ngươi, ta có tôn nghiêm." Sở Ca gật đầu hài lòng, không hổ là đồ đệ Hồng Quân, giọng điệu y hệt nhau.

Hắn cười nói: "Nghe mấy lời này thật khó chịu.

Hạo Thiên trước đó cũng nói y hệt ngươi.

Hồng Quân Lão Tổ tuy lợi hại, nhưng cũng không thể trở thành lý do hoành hành bá đạo.

Hơn nữa ta chưởng quản Thiên Đình, Hồng Quân Lão Tổ biết cũng sẽ không làm gì đâu.

Đừng lôi sư phụ ra dọa ta." Tiếp Dẫn muốn nói gì đó nhưng vết thương đau nhức khiến hắn ho khan, không nói nên lời.

Chuẩn Đề biết năng lực của Nhân Vương, đến sư phụ hắn còn không dám trực diện đối kháng, Hạo Thiên lại bỏ chạy, bọn họ ở lại cũng vô ích. "Tuy trong lòng không phục, nhưng đối với lời của ngươi, ta khá tín nhiệm.

Hạo Thiên không xuất hiện, có khả năng đã đi tìm sư phụ.

Chương 211

Ta và Tiếp Dẫn sẽ rời đi, nhưng Dao Trì bị thương nặng, phải ở lại đây mấy ngày, sư phụ ta sẽ đón nàng về." Sở Ca nhún vai, hắn cũng không định đuổi cùng giết tận.

Sau khi đuổi đám người Tây Phương Giáo đi, hắn đi dạo quanh Thiên Đình, cảm nhận được khí tức Nhân tộc, trong lòng phi thường thỏa mãn.

Lúc này, hắn gặp lại Thông Thiên Giáo Chủ.

Thông Thiên Giáo Chủ nói: "Ta ở lại đây không phải chờ ngươi, mà là ngẫu nhiên gặp được.

Ta đã nghe chuyện của ngươi và Hạo Thiên.

Ta biết ngươi có hoài bão, nhưng chiếm Thiên Đình làm của riêng, đắc tội Hồng Quân Lão Tổ không có kết quả tốt đâu.

Cửu Tiêu Vân Ngoại còn có tồn tại cường đại hơn ta.

Nếu Hồng Quân Đạo Tổ và Nữ Oa liên hợp, ngươi căn bản không phải đối thủ." Sở Ca cười với Thông Thiên Giáo Chủ: "Ta đã quyết định thì sẽ không thay đổi.

Với thực lực hiện tại của ta, một cái Thiên Đình nhỏ bé ta có thể chống đỡ được.

Nếu ngay cả điều này cũng không làm được, ta không xứng ngồi ở đây.

Tiếp quản Nhân tộc, ta đã quyết tâm đưa Nhân tộc trở thành thế lực lớn nhất Hồng Hoang.

Thiên Đình chỉ là một kế hoạch nhỏ của ta mà thôi." Thông Thiên

Giáo Chủ thấy vậy cũng không khuyên nữa, chỉ nói: "Đã hạ quyết tâm thì ta không nói thêm nữa.

Cần giúp đỡ cứ tìm ta, nhưng đối phó Hồng Quân Lão Tổ thì ta không tham dự, dù sao đó cũng là sư phụ ta.

Ta đi trước đây." Nhìn Thông Thiên rời đi, Sở Ca trở về Lăng Tiêu Bảo Điện.

Mọi việc đang tiến hành thuận lợi.

Đột nhiên hắn cảm giác được một tia khí tức không đúng, lập tức cười: "Thật không ngờ Hồng Quân Lão Tổ tới nhanh như vậy, còn chuẩn bị đánh lén, không giống tác phong của ngài chút nào." "Đó mới là tác phong của ta.

Ngươi không sợ ta giết ngươi sao?" Hồng Quân Lão Tổ hiện thân, trực tiếp bóp cổ Sở Ca, nghiến răng nghiến lợi: "Đừng ép ta quá đáng.

Loại người như ngươi ở trong tay ta chỉ có con đường chết.

Thiên Đình không phải nơi ngươi có thể ở, Nhân tộc không đến mức cường đại như vậy mà dám đánh đồng với ta.

Ta biết thóp của ngươi ở đâu.

Tuy ngươi lợi hại, nhưng ta cũng có điều kiêng kị, đừng để ta phải ra tay tàn nhẫn." Sở Ca vẻ mặt thản nhiên, căn bản không để ý Hồng Quân đang bóp cổ mình.

Hắn dám cá Hồng Quân không dám động thủ thật, nếu muốn thì đã làm từ khi mới bước vào rồi. "Đại gia kính ngưỡng Hồng Quân Lão Tổ, ta bất quá chỉ là Nhân tộc thống lĩnh mà thôi.

Ta chết không sao, nhưng danh thanh của ngài thì mất hết.

Hơn nữa, ngài không giết ta ngay, chứng tỏ ngài cũng có điều lo lắng.

Thiên Đình để ai quản lý cũng vậy thôi, Hạo Thiên năng lực kém cỏi, gặp chuyện là bỏ chạy.

Tương phản, nếu do ta thống lĩnh Thiên Đình, ta sẽ không chỉ làm một con bù nhìn, ta muốn Thiên Đình hoàn toàn thuộc về Nhân tộc ta." Hồng Quân Lão Tổ nghe vậy, tức giận nhưng cũng có chút động dao (dao động).

Hạo Thiên xác thực không đảm đương nổi trọng trách.

Nhưng nếu buông tay cho Nhân Vương, Nhân tộc sẽ càng thêm lớn mạnh.

Hắn cảnh cáo: "Đừng tưởng nói vài câu là ta sẽ tha cho ngươi.

Muốn thống trị Thiên Đình, khuếch đại Nhân tộc, ta sẽ không để ngươi đắc ý đâu.

Trong Hồng Hoang này, không có ai có thể cường đại đến mức thoát khỏi sự khống chế của ta, Nhân tộc cũng không ngoại lệ." "Sở Ca, hảo, hảo!" Hồng Quân Lão Tổ trăm bề không hiểu, ánh mắt thoáng chút âm trầm, nhưng cuối cùng vẫn thu hồi hai tay, chắp sau lưng.

"Sở Ca!

Ngươi đảo hành nghịch thi như vậy, chung quy sẽ trở thành tai họa!" Thế gian này, làm gì có ai dám điên đảo trật tự đến mức độ này?

Sở Ca sở hành sở vi, quả thực là đi ngược lại lẽ trời, Nhân tộc cuối cùng sẽ trở thành tộc quần bị cả thiên địa địch thị.

Nhưng vấn đề là vì sao Thiên kiếp lại cứ truy đuổi không buông?

Hồng Quân Lão Tổ cũng không thông suốt, đạo lý trong đó...

Ngài dẫu sao cũng tồn tại trước cả thiên địa, theo lý thuyết phải đoán được một vài chuẩn tắc vận hành của tạo hóa.

Vậy mà vẫn không hiểu, vì sao thiên địa lại dung túng Sở Ca, dung túng cho con người như vậy?

"Chuẩn Đề, theo vi sư đi thôi." Trên khuôn mặt đen sì của Hồng Quân Lão Tổ xuất hiện vết nứt, hiển nhiên là vô cùng tức giận, nhưng không thể tiếp tục ra tay.

Ngay cả Ông Trời cũng muốn đuổi người, lão không còn cách nào động thủ nữa.

Hạo Thiên và Dao Trì cũng đi theo sau lưng Hồng Quân Lão Tổ, toàn bộ đều bị trọng thương.

Phía sau, Sở Ca nhìn theo, khẽ lắc đầu.

"Từ nay về sau, Thiên Đình này là của ta." Nhân Vương, vương của Nhân tộc, từ hôm nay sẽ làm chủ Thiên Đình.

Nhân tộc, tất hưng thịnh!

Sở Ca nói vọng theo Hồng Quân Lão Tổ, bóng lưng kia hung hăng run lên một cái.

Hồng Quân Lão Tổ cấp tốc bay đi. ...

Chỉ còn lại Nhân tộc ngẩn ngơ tại chỗ, Sở Ca xoay người nhìn về phía những người phía sau.

Cách đó không xa, Khổng Tuyên đuổi tới bên cạnh hắn: "Sư phụ!" Trên mặt mang theo vẻ vui mừng.

Hồng Quân Lão Tổ rời đi, minh chứng cả Thiên Đình đều mở ra cho bọn họ, cũng là đặt định cơ nghiệp vững chắc.

Ngay cả Hạo Thiên cũng chạy rồi a!

Hạo Thiên là ai?

Là Thiên Đình chi chủ danh chính ngôn thuận của thiên địa.

Ngay cả hắn cũng rời đi, vậy khẳng định có thể lấy được Thiên Đình.

"Chúng ta hiện tại nên làm gì?

Tứ Đại Thiên Môn đều rộng mở rồi!" Khổng Tuyên sốt sắng hỏi.

"Vậy thì lên thôi!" Sở Ca khẽ nói.

Hắn bay thẳng vào chính giữa Thiên Môn, một đường đi tới, tiên nhân lui tán.

Có vài tên tiên nhân to gan nhảy ra trước mặt hắn, chỉ thẳng vào mũi hắn!

"Nhân Vương, ngươi quả thực không xứng làm nhân chủ, ngươi đang rước lấy tai họa cho Nhân tộc!" Tên tiên nhân nộ khí bộc phát, mặt đỏ bừng, mái tóc bạc trắng dựng đứng.

Sở Ca liếc mắt một cái, bĩu môi, đôi mắt lạnh lùng hơi chuyển, vươn tay đẩy hắn ra.

Kẻ này căn bản không tính là đá cản đường, ngay cả tư cách đó cũng không có.

Sở Ca tiếp tục đi về phía trước, đáy mắt một mảnh lạnh lùng đạm mạc.

Căn bản không thèm để ý người phía sau, không để ý tên tiên nhân kia đang nhảy dựng lên mắng chửi sau lưng.

Sắc mặt tên tiên nhân trắng bệch, bị nộ khí nén cho đỏ bừng, mái tóc bạc trắng tung bay trong không trung.

Nhưng Sở Ca không đáp lại, tên tiên nhân chịu không nổi, chỉ có thể thổi râu trừng mắt.

Sở Ca đi tới chính giữa Thiên Đình, nơi Hạo Thiên từng đăng đỉnh.

Đây cũng là nơi Ngọc Đế cũ mở triều hội, thân ảnh hắn phiêu phù giữa không trung, chiếm cứ nơi thần kỳ khai thiên tích địa này.

"Hôm nay, ta là Thiên Đình chi chủ!" Sở Ca cao giọng hô lớn, ngẩng đầu nhìn lên trời cao.

Chỉ thấy trên bầu trời gợn sóng dập dềnh, lôi đình trước đó không tiếp tục xuất hiện, dường như đã mặc nhận tất cả.

Sở Ca trở thành Thiên Đình chi chủ!

Nhưng là Nhân Vương...

Thiên địa mặc nhận, song nhân tộc vốn không có khả năng trở thành Thiên Đình chi chủ.

Ngày hắn trở thành Thiên Đình chi chủ, tất định sẽ dẫn phát thiên địa động lãng.